

1497

Nº R 1

Sermones sancti Bernardi abbatis
clareuallis super Lantica canticorum
Sermones Gilberti super Lantica
canticorum

Faint, mirrored text bleed-through from the reverse side of the page, including the word 'Biblioteca'.

Tabula alphabetica

Tabula sup sermones venerabil' Bernardi abbatis Clareuallis i Latina canonicorum.

Bestinendum

A qualiter sit et qualiter non. f. m. d. e. l. xvi. E
 Accedite ad eum et illuminamini. exponit f. m. d. e. l. xxi. D
 Adhibe voluntatem et fac de necessitate. f. m. d. e. l. xii. E
 Adheres deo. v. n. sp. s. est. x. vi. A
 Adolefcetule dilexerunt te nimis. exponitur f. m. d. e. l. x. p. totum
 Adducet regi reges. p. ea. exponit. xiiij. J
 Aduenies ihu a terra amaritudine liberat hominem. xxiij. Q
 Aduentus dei iam signum. xxi. J
 In aduersis et prosperis qualiter se homo habere debet
 Aduersa solent atque prospera de signari. p. dextera et sinistra. li. K
 Aduersari non cui sentire debemus. de. p. p. quare hoc. lxxv. E
 Affectus tres aiaz dicuntur tria oscula. liij. y.
 Affectus duos describunt. xx. K
 Affectui reluctandum est viribus fidei ne moueatur frustra. xxi. E
 Affectio est quadruplex. l. A
 Affectus habent suas voces per quas se etiam cum uolunt perducunt. lxvij. D
 Amare caste. scilicet. ardent. quod sit. vij. A
 Amor preceptum quod faciat. ix. y. lxvij. D. lxxix
 Amor dei mirabilis. xvij. D. lxiiij. P. B
 Amor zelus decem amicum spoli. xvij. T
 Amari uult deus non solum dulcis sed et sapiens.
 Amadus est mihi ualde oino per quem sum. uiuor et sapio. xx. D
 Amor deus esse fortis et constans. xx. B
 Amor christi est sagitta electa. xxix. S
 Amas dominus ihu toto corde quod faciat. xliij. k
 Amor dei ad nos commendat. lxiiij. P
 Amor flagrans et uehemens quod faciat. lxvij. D. lxxix. B
 Amor dei amore anime parit. lxix. P
 Amor intemperans quod faciat. lxxij. B
 Amoris carnalis et spiritualis differentia. lxxv. B.
 Amor a se fidei uerum uel est quod fitas adama
 Amor quod faciat. lxix. B. (tur. lxxvij. U
 Amor infirmus. lxxxiij. p. totum.
 Amara est fitas sine ordinato genere. lxxiiij. P
 Ambulas in spiritu neque permanet in uino statu
 Ambulare proficere est. xliij. E. (xi. P.

Amica que dicitur. lxvij. J
 Angelus qualiter fatigat administrare officium pietatis. v. B
 Anglo et corpora uerum sint naturalia. v. E
 Angeli uerum mutent corpora. v. E
 Angelos sanctos credimus astare orationibus offerre deo preces et uota hominum. vij. A. lxxvi. y
 Angeli gratant in palatio colligunt quem dignatetur in sterquilino uisitare. vij. Q
 Anglica creatura irrepulsa mentis acie intuetur diuinorum iudiciorum abyssum. xix. E
 Angelorum ordines declarant. xix. pene per totum
 Angelus qualiter dominus ihu fuerit redemptor. xxij. L
 Angeli gaudent in uersione et pnia peccatorum. xxx. y. lxvij. D
 Angelus quomodo repudiat de homine inueniente deum. xxi. J
 Angelus discit ritum medius inter dilectum et dilectam. uota offerens. referens dona. xxi. J
 Angelos deus uidit. xxxix. B
 Angelorum aliquid personam dei gerere debent. liij. E
 Angelorum omne opus est laudare deum. lxvij. D
 Anima onerata peccatis non arrogat sibi osculum spirituale. liij. Q
 Anima in carne suspirans familiare amicumque colloquitur cum celestibus parentibus. vij. Q
 Animi egritudo et diffidentia duabus de causis uidetur contingere. x. D
 Anima adhuc in tristitia posita quod patiatur.
 Anima potest tres quomodo sepiissime uacillare. xi. L
 Anima aliquid sancta de celis. xxvij. R
 Anima deplorat sub nomine uince. xxx. B
 Anima portio est carnalis affectio eius. xxx. y
 Anima curiosa dei tria non cessat inquire. xxxij. Z
 Anima nunquam est sine angelorum custodia. xxxix. B
 Anima sancta hortatur ut sola sit. xl. J
 Anime gemina pulchritudo. xlv. L
 Anima que digna sit spoli cura describitur. lxix. S
 Anima que perfecte se existit deo unita. lxxi. B.
 Anima una si deum dulcis. sapienter. uehementer amat sponsa est. lxxij. J
 Anima amans uotis se trahitur deus. rihis et. lxxiiij. D
 Anima eo magna est quo capax eternorum. eo uecta quo appetens supernorum. lxx. D
 Anima que plenus suam agnoscit originem. eo apostolus erubescat uita habere degenerem. lxxxi. E
 Anima ois que deum nouerit se punctam in illo. et ante que deum que gerentem. lxxxiij. Z
 Anima que dicitur coniungit uerboque ma

ritata. lxxv. R
Animalia q sunt carētia rōe qre nihil me
rentur. lxxxi. B
Animāria qdā qstū ad vsum sui repiūtur
incōmoda: s; nō ad vsum. v. D
Apostolorū gloriatio. x. D
Apostoli z aplīci viri nō derelinquunt ec
clesiā in vita z i morte. lxxvii. R S
Aq sapie salutarē ē fmo dūm. xxii. Z
Aqua nō bibere: s; modico vino vti ppe
stomachū. quō intelligat. xxx. E
Arbitrū liberatē ē plācediūm qdā pful
gēs i aīa tāq gēma i auro. lxxxi. B
Argumētū supbie puatio ē grē. liii. A
Arrogātia vitāda est. liii. D A
Artes mechanicē z liberales ad salu. tē nō
sunt necessarie. xxxvi. E
Aspirare dicimur cū reben. āter aliqd de
sideram. lxxii. E
Auar⁹ terrena esurit vt mendic⁹. fidel⁹ cō
temnit vt dñs. xxi. R
Auaroz exhortatio. xxi. S
Auaricia rot⁹ vchif qtuoz vicioz. xxxix. E
Audire dēm⁹ attēn⁹ qd sapit suam⁹ z gu
stat var⁹. z itelligit difficult⁹. viii. R
Audi⁹ fidei cōmendat. xxxvii. B
Audi⁹ ducit ad vsum. liii. E
Auriga p̄tutū est discretio. xlii. Z

Illamur vbi

b crescat. xliii. E
Baptizadi infans clamor. ex
ponitur. lxxi. B
Bñ tecū agit o mē ecclia zc. lxxvii. S
Bñficioz recordatio excitat ad laudādū
deū z grās agēdū. x. B
Bñficia dei recolare cū leticia z grāzacti
one bonū est ppter duo. xi. J
Bñfactor⁹ z p̄ris pia vocabula paz sepo
nēda sūt z ad austeriora puerredū. xvi. A
Bernard⁹ fatef se nescire. vtz nā angelica
corpa ip̄is sp̄ritib; nafalia sint sicut ho
minib; sua. v. E
Bernard⁹ dic datū ēē sibi misero nōnūq;
sedere sec⁹ pedes sp̄iales dñi ihu. vi. L
Bernard⁹ fateri n̄ verecūdaf im (x) S
perfectōz suā. xiiij. R. xxx. A. liii. L
Bernard⁹ loq̄t ad deū. xx. D. E. xlv. D.
lxxii. P. D.
Bernard⁹ optat vrinā sibi cura p̄dicatōis
n̄ icūberet ppe z teplatōz sectādā. xxi. A
Bernard⁹ dic. Vibi visus sum tāq vn⁹

ex illis beatis esse. xxiij. A
Bernard⁹ lamētat frēm suū Bernardum.
xxvi. E. vsq; in finē fmonis
Bernard⁹ optat vrinā sibi dñs aperiat au
rem. xxvii. L
Bernard⁹ solebat seipm rep̄bēdere q ant
maz curā suscepit. xxx. A
Bernard⁹ dic. Ego q̄diu i me respicio i
amaritudie moraf ocul⁹ me⁹. xxxvi. L
Bernard⁹ fasciculū mirre sibi colligauit
de opib; z passiōe xp̄i. xliij. E
Bernardus p̄qrit d̄ i firmitate sua. xliij. A
Bernard⁹ optat sibi mortē spi (xliij. K
ritualē: videlicet exasim. liij. R
Bernard⁹ p̄fitet se infectū peste ip̄a super
bie. liii. L. Postea dic. Nec ego in me
trāfigurauī ppe vos. Itē. lxxiiij. L. di
cit. Et vt i me pot⁹ trāfigurē q dicunt.
id enī tu⁹ zc. Qd dictū adaptari potest
plurib; alijs dictis suis.
Bernard⁹ dic Dea aut (q̄ videoz esse. no
nach⁹ z hierosolimita) p̄ctā certe occulta
sūt. noie z hitu mōachi adūbrata. lv. D
Bernard⁹ dic. Ego aut qm̄ pctōz sū: dis
solui nō cupio. lvi. y
Bernard⁹ optat. vrinā ego oēs aduersan
tes mihi sine cā ita cape possiz zc. lxxiiij. F
Bernard⁹ grās agit dō. lxxvii. P. D.
Bernard⁹ optat. Urinā in me oēm extol
lentia cōprimat. lxxix. J
Bernard⁹ dicit. Fateor z mihi aduērasse
verbū zc. lxxiiij. A
Bonū opat nō volēs siue hō mal⁹ siue an
gelus malus. v. F
Bonū nullū pdesse p̄inuito. v. F
Bonū qd p malū disp̄satorē ministrat:
grati⁹ iocūdinsq; sentim⁹. v. F
Bon⁹ pastor qd curabit. lxxvi. A
Bon⁹ cipri dilect⁹ me⁹ mihi. xliii. E

Signales i ecclia

c multos habemus: cōchas vero
ppaucas. xviiij. P
Canalis z cōche differētia. xviiij. P
Cācelliz fenestre sp̄ōsi qd significēt. lvi. S
Cādor ē vite eterne sapia: z cādida optet
ēē aīaz i q̄ sapia sedē elegerit. xxv. P
Cādores ml̄i sp̄iales ponūt. lxxi. B cū
sequentibus
Cātica cāticoz nō hūano ingenio: s; spi
rit⁹ arte ita cōposita sunt. i. L
Cātica cāticoz d̄: liber salomonis z nō

simpliciter cantica. qre h. i. D E
Cantica q̄tidiana necesse est p̄ assecut⁹ vi
corijs innouari. i. E
Cātica q̄duū qre sic appellāt. i. E
Cantica cāticoz nō sunt strepitus oris
sed iubilus cordis. i. E
Cātica cāticoz carm̄ amor⁹ frustra ad au
diēdū legēdūve accedit q̄ n̄ amat. lxxix. G
Capite nob vulpeclaz puulaz q̄ d̄molūt
vineas. ex poif. lxxiiij. lxxv. lxxvi. p. to.
Larnis noie viciū intelligit. xxxv. Z
Lauēdū nob ē aut dare qd n̄ accepimus
aut qd erogādū accepim⁹ r̄riere. xviiij. D
Lauerne macerie dicūt āgloz q̄ ob supbi
am lapsi sūt loca q̄i vacua d̄relecta. lxxij. Z
Laueriū sp̄iratois antiq̄ ip̄sum nobis.
videlicet p̄cupiscētia potat⁹ oēs. lxxij. E.
Lharitas officijs ne qd desit cessandū ē
q̄nq; a lectōe z studio sc̄o. iij. U
Lharitas n̄micitas plaroz. xviiij. P. D.
Lharitas n̄ q̄rit q̄ sua sūt. quō itelligitur
xviiij. P
Lharitas cauta vigilz qd p̄sulat. xviiij. D
Lharitatē n̄ hūs piculosissime pmouet.
Lharitas āgusta modicaq; (xviiij. Z
quō crescat grādescat z pficiat. xxxvii. Z.
Lharitas charisma pop̄mū ē. xxxix. D.
Lharitas ordo q̄i tenet z q̄i nō. xlii. U
Lharitas ē in actu. est z i affectu. l. Z
Lharitas m̄me i vita ista p̄vyl poterit ad
Lharitas actual⁹ z affe (impleri. l. Z
ctual differētia. l. B
Lharitas maḡ ecclie q̄ ne emule q̄dez sy
nagoge suas delicias iuider. lxxix. K
Ledrus qd significet. xvi. R
Lelum d̄: pellis. xxv. ij. D
Lelū h̄ visibile atq; corporeū nllō mō cō
parādū ē in decore celo sp̄iali. xxvii. D.
Lelū celi z celi celoz qre dicat. xxvii. D.
Leli dicunt sancti z angeli. lxxij. U
Lellaria regis sp̄ōsi qd sint. xxiiij. K
Lellariū regis sp̄ōsi qd sit. xxiiij. A
Lellarum nomina. xxiiij. P
Lella vinaria qd sit. xxiiij. D. xlii. R
Lherubin q̄ nuncupent. xix. A
Lemuriōis fides in q̄ aduertēda sit. xxviiij
Liboz obseruatores: mox negle (A B
ctores redarguunt. xxx. D
Libo corpis z cū anie cū absq; appetitu
sumit qd faciat. xxxv. D. D.
Libo xp̄i p̄nia mea. cū ei⁹ sal⁹ mea. cibus
eius ego ipse. lxxi. F

Lypressus qd significet. xvi. S
Luitas d̄i n̄ p̄t ēē secura absq; duplici B
exercitio. s. vigilare z ozare studiosz cu
stodum. lxxvi. L
Luitas. sp̄ōsa. oues. vnū sunt. lxxvi. L.
Clarificatio p̄ris z filij. lxxvi. D
Claues ecclie q̄ sint. lxxix. D
Cogitata n̄ra z f̄mōes dei discernūt ab i
Cognata p̄tus sapie ē. (utē. xxxij. S
donū dei virtus est zc. lxxv. L
Cognitio mutua gignētis genitq; pari
terq; z dilectio nō nisi osculū est suauissi
mū: sed secretissimū. viii. R
Cognitio p̄ris z filij z sp̄ūsc̄i ē sūma be
atitudo. viii. R
Cognitō tuū qd⁹ ē ad noticiā di. xxxvi. L
Cognitio duplex: necessaria est ad salutez.
xxxvi. D. xxxvii. A
Cohabitatio femiaz rep̄bēdit. lxxv. Z
Colloquiū familiare amicūq; aīe i carne
suspirat⁹ cū celestib; sp̄iritib;. viij. D.
Color z forma differūt. xxv. A
Collū tuū sic monilia. ex poif. xli. L
Colli noie qre itellect⁹ designet. xli. L
Colūba qd significet. xlv. D. lix. L
Colūba que dicat. lxxij. J
Columba mea in foraminib; petre zc. ex
ponitur. lxxi. D. lxxij. Z
Cōmotio tua ibi moriat vbi orit. xxxix. P
Cōparatio ē inē sanctā sp̄iritaleq; aīaz et
equitatū dñi. xxxix. B. L.
Cōpunctiōe quadruplici cōsciētia de
bet morderi. xvi. y
Cōpunctōis duo sūt genera. lvi. Z
Cōfessio p̄cūda qd iuciat ap̄d deū. iij. z
Cōfessio q̄lis ēē debeat. xvi. L. cū sequen
Cōfessio sp̄ēm hūs būlita (ribus lris
as nō v̄: r̄tutē. qd faciat. xvi. D
Cōfessio duplex inuit. videlicet p̄fessio pec
catoz z p̄fessio laudis. lvi. Z
Cōformari forme q̄ de celo venit satagit
sp̄ōsa ecclia. xxvii. D
Cōnexionū duaz d̄na. lxxi. B. cū sequen
ribus litteris.
Cōnubiū honorabile z thoz⁹ imaculat⁹
nō est tollendū de ecclia. lxxvi. B
Cōnubiū sc̄m̄ castūq; ip̄m est op⁹ n̄refa
lut. in q̄ tres sibi inuicē cōpanf. de⁹ āge
lus. homo. lxxvii. Z
Cōteplatio iocūda qd inueniat ap̄d denz.
Cōtepladi q̄tuoꝝ loca. xxiiij. Z. (iij. Z.
Cōteplatiōis brē duo sūt exccellus. xlii. Z

Tabula

Cōtemplatōe nō diu fruī. li. f. lxxxv. S
Cōtemplatōe s̄a z casta qd habeat. lvij. D
Cōtemplatōis sc̄e nihil deperit. lxxij. F
Cōtemplatōis duo genera sūt. lxxij. y
Cōtemplatō aut meditādo iterdū excedit
z secedit etiā a corp̄is sensibz. lxxxv. S
Cōsolat̄ eccia. xxx. y. lxxvij. R. cū se. lris
Cōsolatio integra que dicat̄. lxxij. Z
Cōsolatō anie q̄ deū reliq̄t z iterum q̄rit.
lxxxij. L
Cōtinētie s̄ p̄necessaria ē. qz nō ē specio
sa laus i ore p̄ctōz. vij. D
Cōtinētia nō hz meritū ap̄d deū q̄ glam
requirit humanā. vij. D
Cōtinētia est id qd̄ t̄p̄antia. xxij. J
Cōtinētia z inocētia nec̄aria sūt ad. alutē
Cōtritōis vnguentū q̄le sit. x. f. lxxij. A
Cōverti ad deū q̄re qd̄ā rēnaut̄. xxxvij. U
Cōversio soli dō ascribēda ē. lxxvij. L
Cōversatō xp̄i sup̄ t̄rā erat aurora. xxxij. D
Cōz felle liuor̄ amara qd̄ faciat. xxij. f.
Cōz p̄p̄o de n̄ indiget. q̄re s̄. v. f.
Cōz p̄is staturā d̄dit boī de rēctā. quare.
Cōzpus impedit nūc aiā a. lxxij. D
diuino aspectu. xxvi. U
Cōz qd̄ corrūpit aḡguat aiāz. exponit̄.
Cōzreptio z solatio qd̄ ope. lxxij. L
ren̄ in sp̄uali exercitio. xxi. U
Creaturā factā ad imaginē dei nihil pōt
replere nisi charitas de. xvij. Z
Crede z iueisti. nā credere iueisse ē. lxxvi. k
Cubiculū reḡi sp̄s̄i qd̄ sit. xxij. AS
Cura sc̄ōz q̄lis sit. xxv. D
Cura aiāz nō suscipiat q̄ suā non suff̄it
custodire. xxx. A
Cura aiāz h̄ntes q̄les eē debeāt qd̄ attē
dere. lxxvi. L. cū sequētibz lris
Currem̄ i odore vnguentoz tuoz. expo. i
Currim̄. qn̄. vid. xxi. F. (tur. xxi. P
Currim̄ nō equalit̄ oēs. xxij. B
Custodē ponētes i vineis p̄siderare optz
si pp̄riā custodiat. videlicz aiāz. xxx. A
Custodes boni q̄ dicant̄. lxxvi. L
Custodes eccl̄ie angeli sancti. vigilēs ei
sp̄s̄ z aie iustoz. lxxvij. Z
Custodia ciuitat̄. sp̄se ornat̄. pass̄ oim̄
um q̄les eē debeāt. lxxvi. L. cū seq̄n. lris
Quid cōmenda
tur. f. xij. D. xxxij. U. X. xxvij. R
Decolorari a sole qd̄ sit. xxvij. J
Decoz noxi z p̄niciosus q̄s sit. lxxij. D

Decoz aie q̄s z q̄lis sit. lxxxv. P. D
Demoniū meridianū q̄re dicat̄. xxxij. D
Demonū habitatio vbi sit. liij. B. D
Desiderij ardoz p̄m̄ frequentissime cogi
tat̄ qd̄ fecerit aut faciat. ij. D
Desiderij sancti ardoz oportet vt pueniat
faciē dei. xxxi. J
Desideriū d̄r̄ vox valida. lxxij. L
Detrahēdi libido audiēdi ve detrahentes
quanta sit. xxij. E
Detractores odit deus. xxij. f.
Detractionis sp̄s. xxij. B
Deuotio p̄m̄p̄ta qd̄ inuēiat ap̄d deū. liij. Z
Deuotio i lra meli cera d̄r̄. vij. P
Deuotōis vnguentū q̄le sit. x. B
De est sp̄s̄: z nullis simplex illa suā mē
bris distincta corporeis. iij. Z
De membra d̄r̄ h̄re p̄ effectū nō p̄ natu
ram. iij. Z
De esse oim̄ d̄r̄. quō. iij. A
De summ̄ z icircūscript̄ sp̄s̄ p̄ se n̄ is
mētibz se applicare p̄t. z null̄ sp̄s̄ crea
De opat̄ imēsar̄ inume (tus h̄ p̄t. v. E
ra p̄ subiectā creaturam. v. E
De sol̄ sic̄ i mortal̄ ita z i corpore? ē. vi. g
De i sc̄is manēs ip̄e fac̄ opa. xij. B
Deo displicere n̄ p̄t cui placz de. lxxij. L
Deo adherēs vn̄ sp̄s̄ ē. xxvi. A
De tā mltā z fec̄ z p̄tulit nō p̄pter vnam
aiā s̄ p̄pter multas. lxxvij. L
Dextera qd̄ significet. li. R
Diabol̄ q̄le s̄b sp̄e boni tētat. xxxij. H. J
Diabol̄ si impedire nō p̄ualet actionem
tēptat intentionem. liij. A
Diabol̄ q̄re dicat̄ ip̄ulsoz. lxxxv. B. D
Dies d̄ns est. lxxij. S. A
Dies duo i nob̄ p̄cedūt. tert̄ sup̄est aspi
rans in resurrectionis gl̄ia. lxxij. A
Dignatio magna z stupēda ponit̄. li. D
Digressio a p̄posita materia iterdū valet.
Diligē ab angel̄ de. iō. xix. A. (xvi. U.
Dilectōis fmo est fmo. xx. p̄ totū
Dilexit nos de? dulcē. sapiē. fortē. xx. f.
Diligēs d̄m̄ deū tuū. exponit̄. xx. B
Diligere ex toto corde qd̄ sit. xx. R
Dilectio frat̄na vn̄ ducat p̄mordia sui oz
tus. xliij. B
Dilectus me? mibi z ego illi. exponitur.
lxxij. D. lxxvij. A. B. lxxij. B
Disce o xp̄iane a xp̄o quēadmodū diligat̄
christum. xx. B
Discipuli ihu quō diligebāt eū. xx. D

alphabetica

Discipuli d̄ni erant ebrii: s̄ spiritus sancto
nō musto. xlix. D
Discretōis s̄ qd̄ req̄rat. xxij. R
Discretio nō tā p̄tus est q̄ qd̄ā modera
trix z auriga fructū. xlix. Z
Discordie seminariū si germinauerit: nul
la est p̄fecto solatio. xxix. A
Differēs cū aliquo interdū discit ea q̄ ne
sciebat. xxvi. L
Disputās cum heretico qualit̄ intētiōem
suā dirigere debet. lxxij. D
Diuinitat̄ plenitudo effusa est. xv. D
Diuina inspectio eo differētiōz ē q̄ iterioz
Diuitēs h̄? seculi nō putēs. (xxxi. J
fratres sola possidere celestia. xxi. R
Docti siue doctiores. z boni siue meliores
effici nō possum? p̄ applicatiōem creato
rum. spiritu mētibz n̄ is. v. E
Doctoz benign̄ z diligēs placet spiritui
sapientie. xxxix. A
Doctoz illi? libent̄ audio vocē q̄ nō sibi
plausi s̄z mibi placitū moueat. lix. y
Dogmata varia z vana phozz hereticoz
carpunt. xxxij. B. xli. L
Dolor p̄ p̄ctis necessari? ē. s̄z si nō sit cōti
nuus: sane interpolē. xi. J
Dolor sup̄st̄? alt̄? itroz s̄u radicat. xxvi.
Dn̄ationes cur diligūt. xix. y. (X
Domus qd̄ significet. xvi. R
Domū tuā decet sc̄itudo zē. expo. xvi.
Domine ne in furore tuo argu
as me. zē. exponit̄. xlix. J
Dn̄e q̄s silis tibi. exponit̄. lxxij. L
Dn̄o meo singularit̄ a d̄no dictū z datū ē
sedere a dextris gl̄ie ipsi? lxxvi. R
Dn̄e vim patioz r̄nde p̄ me zē. exponitur
lxxvi. L. D
Donū qd̄ aliq̄s desup̄ accepit. quō impar
tiri debet alijs zē. xij. D
Donec aspiret dies z inclinē vmbre. expo
Donec dupl̄ intelligit̄. in. (ni. lxxij. D
clusiue z exclusiue. Ibidem
Dubitas z falsitas pessime due filie sunt
pessime m̄ris ignorātie. xvij. R
Dulcedo gemina suauitatis exuberat in
pectore d̄ni ihu. ix. A
Dū eēt rex i accubitu suo zē. expo. xliij. P

Brietas sp̄ua

lis. xlix. D
Ecce in pace amaritudo mea
amarissima. exponit̄. xxxij. P

Ecce tu pulera es amica mea. expo. xli.
Ecce iste venit salies in montibus. (L
zē. exponit̄. liij. X. liij. D
Ecclesia d̄r̄ carl̄ corp̄ xp̄i. xij. R
Eccia i q̄bz fragret z i q̄bz iebriet. xij. U
Ecclesia sc̄isso velo occidētis lre audact̄
penetralia xp̄i irrūpit. xij. D
Ecclesia est sponsa. xij. L. lxxvij. y. lxxvij
R. cū sequētibz lris
Ecclesia q̄n̄ currere valuit i odore vngue
torum. xxij. B
Ecclesia vtraz militās z triūphās quō
habeat celos suos. lxxvij. U
Ecciaz sine macla z sine ruga vt sibi ac
q̄rat xp̄s̄ ihs denigē? ē in passioe. lxxvij
Ecclesia vinea d̄r̄. z in h̄ multū cō. (y
mendatur. xxx. X
Ecclesia noua sponsa missa est in gentem
magnā. xxx. Z
Ecclesia primitiua puasa est acriter nimis
q̄tuo: zēptationibz. xxxij. A. D
Eccle p̄mitiue p̄t aptari fmo. dū eēt rex
in accubitu suo zē. xliij. A
Eccle ois stat̄ pulcre breui vno p̄sculo
cōprehendit̄. xvi. Z
Ecclesiā tpe z loco pegrinatōnis due res
cōsolatur. lxxij. Z
Ecclesia colūba est. q̄re hoc. lxxij. y
Ecclesia si tolleret qd̄ seq̄ret. lxxvij. L
Ecclesia cōsolatur q̄ cordialiter. lxxvij. R
cum sequētibz lris
Ecclesia nō creata cristēs a nulla creatura
inueniri poterat. lxxvij. B
Ecclesia nō potuit aut poterit aliq̄n̄ separi
a charitate q̄ est in xp̄o ihu. lxxix. J
Ecclesiastici rep̄bēdunt in pl̄ibz. xxxij. P
lxxvij. P. D. (lxxij. B
Efficacia sedule meditatiōis xp̄i vulnerū
Ego si exaltat̄ fuero a terra oia trabaz ad
meipsum. fmo iste pōt etiā esse cōmunis
cunctis suis fratribz. xxi. R
Ego flos cāpi zē. exponit̄. xlvij. A
Egrediet̄ diabol̄? an̄ pedes ei?. exponit̄
Egritudo ai z diffidētia duabz. (vi. J
de causis videt̄ p̄tingere. x. D
Elemosinā n̄ recipit de? d̄ māu raptoris
seu feneratoris s̄z n̄ d̄ ypocrite qd̄ē. lxxij. D
Emanuel ille sanct̄ d̄n̄ apparuit i terris:
qd̄ p̄specim̄. lxxvij. D
Emanuel ip̄e ex nob̄ pro nob̄ n̄ri se iduit
maledicti n̄ris p̄cti similitudinē nō ve
ritatem. lxxvij. B

Tabula

Emulator bonus qd sit. lxxv. B
Engaddi duplicē bz iterpratoez. xliij. E
En ipse stat p' pietē zc. exponit. lvi. S
En dilectus me' loq'f mibi. exponit. lvij. A
Episcopos reuerētis vereri labores coz
 bernardus p'suadet. xij. S
Equitatu meo i currib' pharaonis assi-
 milauit. exponit. xxxix. Z
Estimator optimus rez qd dicat. xxx. L
Est p'prie soli do puenit. xxxi. F
Esto p'sentēs aduersario tuo dū es cū il-
 lo in via zc. exponit. lxxiiij. E
Eternā beatāqz trinitatē quā nō itelligo:
 credo. z fide teneo qd nō capio mēte. lxxvi
Excessus duo sunt beate cōtem' (K
 plationis. xlij. Z
Exercitio i spūali duplex auxiliū sperare
Exclamatio de ecclia. o (debes. xxi. U
 humilitas. o sublimitas zc. xxvij. X
Exclamatio d' visioe dei. O p' meridies
 zc. xxvij. E
Exclamatio de pulcritudine iesu: qz pul-
 cer es dñe ihu zc. xlv. Q
Exclamatio d' p'ia etna. o p'itas exulū pa-
 Exclamatio d' amore dei ad (tria. l. D
 nos: o suauitate: o g'ram zc. lxxij. P
Exclamatio de amore. o amor p'ceps zc.
Exhortatio auaroz. xxi. S (lxxix. B
Exhortatio religiosoz. xxix. D. xlvj. y
Excusationis gen' p'niciosum. xvi. E
Excusare q'lit' p'ximū debem'. xl. k
Exigit de' timeri vt dñs: honorari vt p'f
 vt spūs amari. lxxiiij. U
Expectatio leta nec dubia q' xpi morte fir
Expectare q' dicat' in (mata est. lxij. T
 futuz z q' nō. lxxij. R
Experimentū bernardi de p'fectu aliq'uz
 ex suis monitis. li. B

Acies aie dicit'

inrentio
 Falsitas z dubietas pessime due
 filie sūt pessime m'fis ignorātie. xvij. K
Falsus catholic' lōge p' nocet q' si verus
 p'pareat heretic'. lxx. Z
Fascicul' mirre dilect' me' mibi. exponit
Fasciculus dicitur Iesus z (xliij. B
 nō fascis. quare. xliij. B
Fasciculū mirre sibi colligauit bernard'
 de opib' z passione xpi. xliij. L
Fatigat' i studijs spūalib' qd contingat
 xxxij. R

Felix mēs cui d' bñ i diuidu' comel. xxvij. t
Lū femia sp' eē z nō cognoscere feminam
 nōne pl' eē q' mortuū suscitare. lxx. Z
Per feminā deformati i insipientiā sumus
 p' feminā reformemur ad sapiāz. lxxv. A
Feriat suauit' qd accidit iter dū. liij. U
Festinem' ad locū tutiorē zc. xxvij. B
Fic' ptulit grossos suos. exponitur. lix.
Fic' nos hēm' z vineas z q' (E. lx. F
 sint ficus z qui vinec. lx. L
Fides ppli nutabat dū nō erat q' redime-
 ret: neqz q' saluū faceret. ij. L
Fidei modice mēs z pusillanimitis quid
 patiatur. x. B
Fidē tuā dilectio aiet. p'bet actio. xxiiij. L
Fidei virib' reluctādū est affectui ne mo-
 ueat frustra. xxvi. X
Fides cēturiōis i q' aduertēda sit. xxvij.
Fides mag': mag' meret' xxvij. U (A. B
Fides oia iuenit: attingit inaccessa. dep'
 hēdit ignota zc. lxxvi. K
Fideli hoi tot' mūd' diuitiaz ē. xxi. K
Filie tibi sunt: noli oñdere lectū vultuz ad
 ipas. exponit. xxvij. J
Fili matris mee pugauerūt cōtra me.
 exponit. xxix. K
Filios enutriui z exaltaui. ipi aut' spreue-
 runt me. exponit. xxvij. P
Filius pdigus redarguit. xliij. D
Item de filio pdigo. xliij. D. lxxij. L
Fili ire nascimur: nō furoz. lxx. K
Fili alieni mētiti sūt mibi: filij alieni iue-
 terati sunt zc. exponit. lxxx. P
Finis oim p'edet de statu z p'summatioe
 ecclesie. lxxij. L
Flagrās z vehemens amor quid faciat.
 lxxij. D. lxxix. B
Floris stat' triphari'. xlvij. B. C. D
Florē campi quare se maluerit noiare Je-
 sus. xlvij. E
In florib' nouella z tenera adhuc icipiē-
 tiū p'uersatio demōstrat. li. lxij. D
Florē scētib' vineis aiūt omē reptile vene-
 natum cedere loco zc. lx. J
Fons vite plen' in seipo z plen' seipo qd
 fecerit. xvij. R
Fons vite i q' tuoz seriuos diffūdit. xxij. A
Foramina petre vulnera xpi iterptantur.
 lxi. A. D
Forma z color differūt. xxv. ti
Formosam cur se spōsa dixerit. xxv. A
Formosa sum sicut pelles salomonis. qd

alphabetica

fit. xxvij. D
Formosus plane xps dz. xxvij. F
Formosa que dicat. lvij. J
Fortitudo carnis debilitatē spūs opera-
 tur. xxix. R
Fortune multi multa ascribebāt insipien-
 tius. vi. D
Frater cui firma satis p'pria sal' nōdum
 est: quō se h'c debeat. xxvij. D
Fraterna dilectio vnde ducat primordia
 sui ortus. xliij. B
Frigus spūale qd sit. lxij. D
Fructus redemptionis. xi. L
In fructib' p'ficiētū fortitudo z maturi-
 tas p'fectoz demonstrat. li. E
Frui verbo quid sit: nō docet hoc lingua
 sed docet g'ra. lxxv. Z
Fuere si velis a v'tura ira qd tibi neces-
 sarium sit. lxxv. E
Fulcite me floribus: stipate me malis. ex-
 ponit. li. E
Funiculus triplex qui difficile rumpitur
 quis sit. xvi. X
Furoz est ira accumulata. lxx. K

Emitus nō sūt

g vacui d' b' e celo tā misericorditer
 rñdetur. lix. A
Ene que dicunt pulcre: z que non. sp'iri-
 tualiter. xl. B. D
Entiū z iudeoz altercatio siue discepta-
 tio. xliij. F
Entiū exhortatio ad currendū. quia ad
 manū est salus. xv. A
Bernard' lamētat' sil' z p'mendat' a frē suo
 bernardo. xxvi. X. vsqz i finē s'monis
Bernardus moriēdo canebat. laudate do-
 minū de celis. xxvi. D
Biliberti epi pictanēf error repbat. lxxx.
Gloria dei z nō p'pria nostram q' (Z
 rere debemus. iij. y. xliij. E
Gloriatio ap'loz. x. D
Glīam suā hō zelat z deū audet velle frau-
 dare d' sua q' si nō zelantē. xliij. Z. A
Glōriā impudentissime homo sibi arro-
 gat absqz victoria. xliij. B
Glōriandum si est: paulus docet vnde et
 in quo. xliij. L. xxv. D
Glīe vane deputabit' q' qd sine volunta-
 te vel p'sensu p'ris spūal' sit. xix. B
Glīa mūdi glīa est carnis. xx. K
Glīa scōz ois int' nō foris est. xxv. D

Glīa ianis dz sagitta volās i die. xxvij. L
Grad' ad noticiā diē cogitio tui. xxxvi. L
Grande malū p'pria voluntas: quā sit vt
 bona tua: tibi bona nō sint. lxxi. A
In gratia q'rum quisqz crescit: tū z fidu-
 ciam dilatat. iij. U
Grās q' agit: caput xpi vngit. x. B
Gratie agunt' deo q' nos ecclie sue aggre-
 gare dignatus est. xij. U
Gras agere dō hoies sceleratissimi ad q'qz
 flagicia z facinora sua solēt. xliij. y
Gras actio q'qz nō ē accepta dō. xliij. y
Gras dicit' p'ri orphanoz z iudici viduaz
 d'ra cū adest qualis in ea dele (xvij. D
 ctari debemus. xxi. P
Grē z legi differētia oñdit. xxx. Z
Gratias agit angelus dño maiestatis de
 salute hoim. xxvi. J
Gras actioe debita nulla dei dona frustrē-
 tur. li. J
Gratie aguntur dño iesu. lxxij. P
Gratia cōmendatur. lxxij. X

Abitus sanctus

h exterior q'lis sit. xxv. D
Habitat' d' cū hoib': ad qd. xxvij
Habitatō d'monū vbi sit. lxxij. B. D (P
Haurire etiā d' manifest' riuul' scpturarū
 nōnull' p'fecto fatigatōis ē atqz labor'.
 Dedi q' dicat. xxxv. X (xvi. Z
Helise' magn' ille vir p'pha. vicz xps. nō
 puū fiducia robur p'stitit nob. xvi. X
Hemū petere bñ p'ficiētib' i cenobijs
 p'uaist' aliq'iens diabol'. xxvij. D
Heretici z phi rēphendunt' sub nomib'
 pastoz. xxvij. B. xli. L. lxxij. R
Heretici norant'. xxvij. A. D. lxxij. A. D
 lxx. D. R. lxxvi. Z
Heretic' q'lit' faciēdū ē. lxxij. D. lxx. R
Heretic' oib' vna int'ctio fuit. lxx. R
Heretic' illi' dicit'. Jura p'ura. secretum p'
 dere noli. quincif. lxx. R
Heretic' phibētū nubere. z abstinere a ci-
 bis q' de' creauit. quincif. lxxvi. A. E
Heretic' dicentū matrimoniū inter solos
 h'gines posse p'hi. quincif. lxxvi. L
Heretic' dicentū infantes nō debere baptiza-
 ri. ozare p' mortuū. scōz suffragia postu-
 lare. quincif. lxxvi. B
Heretic' dicentū ignē purgatorij nō res-
 stare post mortē. quincif. lxxvi. J
Heretici si lecti ducūt ad mortē: z pati sūt

morip pñdia sua n̄ ē mirādū. lxxvi. R
 Veres dicitū magnitudinē q̄ magn⁹ est
 de⁹ deū n̄ cē rē. repbat. viij. S. cū se. lxxv
 Herodes ⁊ sinagoga n̄ coguerit r̄p̄z r̄xvij
 Hymale r̄ps qd̄ sigficet. lxxij. D. S
 Hilarē dātorē diligit de⁹. exponit. lxxiij
 Hō vnc⁹ oleo leticie bono nase q̄l cē de
 Hō celestis ihs r̄ps n̄ fru. beat. r̄xij. D
 Ira i terris visus ē. r̄xij. D
 Hō cū i honore esset nō intellexit. exponit
 Hō cur⁹ hoies. r̄xv. B. lxxi. q̄ p to.
 quō redeat in hominē. r̄xij. D. J
 Hō quare dicat impulsor. lxxv. S. D
 Honestū declarat ⁊ diffinit. lxxv. P. D
 Honorz sane q̄ horret. q̄ stupet. q̄ metuit
 q̄ mirat. vacat h̄ oia penes amātē. lxx
 Honorare iubet hō p̄rem ⁊ ma. (iiij. T
 trem. quare nō amare. lxxij. F
 Horribile ē aie p⁹ gustatā suauitate p̄tem
 platōis exire d̄nuo ad illecebras carnis
 Hostis callidi machinamētū. r̄xv. U
 efficacius qd̄ sit. r̄x. L
 Humilis verus vltis vult reputari: non
 humilis p̄dicari. r̄vi. D
 Hūilitas p̄medat. r̄xij. D. R. lxxv. T
 Humiliat nos de⁹ p se ⁊ paluz. ⁊ vtrūq̄
 libeter accipe debem⁹. r̄xij. R
 Humiliant hoies trib⁹ modis. r̄xij. S
 Hūilitat⁹ ⁊ hūiliatōis d̄na. r̄xij. S
 Hūiliat hō h̄ ei h̄a cognitōe sui. r̄xvi. R
 Hūiliate se q̄stūcūq̄ n̄ ē ei p̄clm. r̄xvij.
 Hūilitat⁹ bon⁹ odor. r̄ij. S. S
 Hūilitas est duplex. r̄ij. T
 Humiles si inuēti fuerim⁹: germinabim⁹
 sicut liliū. r̄vij. S. (liij. D
 Hūilitas r̄pi ex parte exp̄mitur. liij. L.

Actiō mirabi

le genus. r̄vi. F
 Actiō nō est deputādūz quod
 in alioz pandit p̄fectus. r̄ij. T
 Jebuse vel nol' itra fines tuos bitat. lxxij
 Iesus specie sua ⁊ pulcritudine sua (L
 supat om̄es angelicas sp̄s. ij. J
 Ius sp̄sus aie ⁊ ecclie libēs appropi
 at de se loquētib⁹. ix. A
 Iesus r̄ps d̄ns origo ē p̄tutū ⁊ sciaz: sic
 origo fontū ⁊ fluminū oim mare. r̄ij. F
 Iesus mel in ore: in aure melos: in corde
 Ihs q̄sdā hūit indea: q̄z (iubil⁹. r̄v. R
 vacuis gloriā vocabulis. r̄v. S
 Ihs vacuo neq̄q̄ noie appellat. r̄vi. F

Iesus fons vite plen⁹ i seipo. ⁊ plenus se
 ipso qd̄ fecerit. r̄vij. R
 Ihs d̄ns n̄ sit suavis ⁊ dulc⁹ affectui no
 Iesus fact⁹ ē nob sapia: iusti stro. r̄x. S
 cia: sanctificatio: redēptio. r̄xij. D
 Iesus iocūd⁹ comes d̄. eiusq̄ laudes ex
 primunt. r̄xvi. D. A
 Ihs d̄ arbor in ligna siluaz. r̄vij. D
 Iesus q̄lit simulabat qd̄ tū non volebat.
 lxxij. D
 Ignis duplex describit. lxxij. S
 Ignorātie due pessime filie. r̄vij. R
 Ignorātia q̄ fugiēda sit. r̄xv. B. L. r̄xv
 Ignorās ignorabit. exponit. (vij. A
 r̄xv. D. r̄xvi. E
 Ignorātia ois an dānabil' sit. r̄xvi. E
 Ignorāti deum n̄ poterit spes eē salutis
 Ignorāt deū om̄s q̄ no. (r̄xvij. A. D
 lūt cōuertī ad eū. r̄xvij. U
 Ignominia ē pastorib⁹ si ipingnare pec⁹
 velint exēplis allenis ⁊ n̄ suis. lxxvi. A
 Imago r̄pi cur astat orāti. r̄x. J
 Imaginatōes bone formā i nob scōrū
 suggestiōib⁹ āglorū sic male p̄ malos. r̄li. n
 Imaginari qd̄ debeas cū audis v̄ legis
 p̄bū atq̄ aiaz parit colloq̄. r̄v. P
 Imago d̄i qd̄ sit ⁊ ad imaginē dei qd̄ sit.
 Imbres q̄ dicat. lxxij. A. (lxx. D. A
 Immolātes hostiā laudis qd̄ curare de
 Immortalitē sol⁹ de⁹. (bem⁹. r̄ij. D
 bz quō intelligit. lxxi. A
 Impenitētia est delictū maximū ⁊ blasse
 mia irremissibilis. r̄xvij. T
 Imperfectū meum viderūt oculi tui rē.
 exponit. r̄lix. F
 Impulsor diabol⁹ est. impulsor mundus.
 impulsor homo. lxxv. S
 Incarnat⁹ est de⁹: miserat⁹ errores homi
 num. vi. D
 Incarnatōis r̄pi causa p̄cipua. r̄x. J
 Increpat⁹ q̄nq̄ teneri⁹ astringit increpātī
 r̄xix. D. T
 Indica mihi vbi pascas: vbi cubes i me
 ridie. exponit. r̄xij. ⁊. r̄xij. p totū
 Indica mihi cur me ita iudices. exponit
 r̄xij. Z
 Indulgētia dei ē cādor aie. lxxi. L
 Industria grāde p̄fecto i nob donū nase
 Infantis q̄ baptizat cla. (est. lxxij. S
 mor. exponit. lxxi. S
 Infirmitas carnis: robur spiritui auget
 ⁊ subministrat vires. r̄xix. R

Infirmat⁹ Bernardus dixit. Ego in fla
 gella paratus sum. r̄liij. R
 Infirmi adhuc ⁊ inerti aie fossa ostendit
 humus vbi lateat. r̄xij. A
 Infrenabo os tuū laude mea ne intereas
 Infundi pus debem⁹. ⁊ (exposit. r̄i. J
 sic effundere. r̄vij. D
 Ingratitudis viciū ne occasiōes vltra re
 peruz i boie d̄ filiū suū pati voluit. r̄i. m
 Ingrat⁹ hō creat⁹ qd̄ dicebat. r̄i. D
 Ingratos imemorēq̄ nos oino dedecet
 exēpisse diuinis donis. r̄vi. A. li. J
 Ingratitudo inimica ē aie rē. Ingratitudo
 do vtrūq̄ vrens. li. R
 Inimias q̄lit sufferre debem⁹. r̄xix. P
 In itēōe duo qd̄ n̄cērie requirūt. r̄i. S
 In labore hoim n̄ sūt. exponit. r̄xij. F
 In lectulo meo q̄sui p noctes quem dili
 git anima mea. exponit. lxxv. T. ⁊ oib⁹
 alijs sequētib⁹ sermonib⁹
 In mari via tua ⁊ semiteta in aq̄s mul
 tis exponit. vi. J
 In pace in idipsum dormiā ⁊ req̄scā. ex
 ponitur. li. L. (B
 In sole posuit tabnaclm suū. exposit. liij.
 Intellect⁹ colli noie d̄sigit. q̄re h̄. r̄li. L
 Intellectus dicitur vita. ⁊ qd̄ faciat intel
 lectus. lxxij. L
 Intētiōis puritas necessaria est. vij. D
 Introducit meret in cellā vinariā. expo
 nitur. r̄lix. D
 Introductio i cellā vinariā q̄n fiat. r̄lix.
 Inuid: qd̄ faciāt. r̄xij. E. (RS
 Inuidens fratri p̄ficiēt quomodo p̄fi
 cere possit. r̄lix. y
 Inuitatio aie que sit. lxxij. A
 Inuectio h̄ hereticos q̄ dixerūt. Jura p̄
 iura. secretū p̄dere noli. lxx. R
 Inuectio h̄ platos. p̄positos: ⁊ curā aia
 rum habentes. lxxvij. P. D
 Job cōmendat. r̄ij. D
 Johāni baptiste amico sp̄si ⁊ iohi euā
 geliste discipulo que diligeat ihs: inno
 tuit ihs qd̄ n̄ll' erat cognitū crease. vij. U
 Joseph p̄iarcha p̄medat. r̄ij. D. r̄ij. Z
 Irascit mag⁹ de⁹ cū nō irascit. r̄ij. R
 Israel fm carnē habet oleū: sed nō habet
 effusum. r̄ij. L
 Iudeoz ⁊ gentiuz altercatio siue discepta
 tio. r̄ij. F
 Iudea habet oleum multum diuine noti
 tie. r̄ij. S

Iude⁹ qd̄ faciat ⁊ qd̄ fastidiat. r̄liij. L
 Iudeoz plebs redarguit. lxx. S
 Iudicare primū nō debemus. mag⁹ autē
 excusare. r̄i. R
 Iustus quo ordine p̄cedat. r̄i. J
 Iustus in generatōe sua cū d̄. quō intel
 ligitur. r̄xvij. y
 Iustus est sapiens. ⁊ iustus ex fide viuut.
 lxxij. E
 Iusticia dicit liliū. lxx. y

Arboras merce

dem accipiet si impiger ⁊ fidelis
 fuerit. r̄ij. D
 Lacrimē r̄pi fuerūt. p̄fecto testes nature:
 nō indices diffidentie. r̄xvi. J
 Lacrimē penitentūz quare dicunt vinū
 angeloz. r̄x. y. lxxvij. L
 Lamentatio sacerdotū maloz. r̄. E
 Lamentatio n̄fē misere trinitat⁹ triū potē
 tiay aie ad brāz ⁊ b̄ficatē trinitatē. r̄i. L
 Lamentatio hois p̄se formā h̄ns p̄pheti
 cam. r̄vi. y. cū sequētib⁹ l̄is
 Lamentatio bernardi sup frē suo gerardo
 r̄xvi. F. vsq̄ i finē s̄monis
 Lamentatōem p̄ delictis deus non despi
 ciet. r̄xvij. D
 Lamentatio ecclie. r̄xij. P
 Lamentatio hominis. r̄xv. A
 Laquearia qd̄ significēt. r̄vi. R
 Latro in cruce: centurio ⁊ ecclia cognoue
 runt r̄pm. r̄xvij. S
 Laude v̄l admiratōe digna itūes i sanct⁹
 laudare d̄z deū in sanctis suis. r̄ij. B
 Laudare nemo volet i vita ista. r̄ij. D
 Laus omnis de bonis multiformis gr̄e
 referatur ad deū. r̄ij. D
 Laus non solius est bonitatis: sed ⁊ iusti
 cie. r̄vi. R
 Laudes hoim vitare debem⁹. r̄xij. L
 Laudib⁹ diuinis interesse monemur pu
 re semp ⁊ strēnue. r̄vij. D
 Laudare deū d̄ op⁹ p̄fectū. lxxvij. L
 Laudare deū est oē op⁹ angloz. lxxvij. D
 Lectio sancta indigne ab impuris prest
 mitur. i. B. lxxij. L
 Lectulus noster floridus rē. exponitur.
 r̄vi. R
 Lectus in ecclia qd̄ sit. r̄vi. R
 Lectus sponsi q̄s sit. lxxv. Z
 Lectuli nomine humana figuratur infir
 mitas. lxxvi. Z

Tabula

Ledere nō debem⁹ inuicē. q̄lit. xxx. A
Legis ⁊ grē dñā ostendit. xxx. Z
Legis iugū graue ⁊ vile p̄mū. xxx. Z
Legens referēs oculos in se ⁊ inuēs di-
 ligēt qd̄ inueniat. liiij. Z
Leuā ei⁹ sub capite meo ⁊ dextera ei⁹ am-
 plexabit me. exponit. li. J. ⁊ in libro ber-
 nardi de dilectione dei
Leuā qd̄ significet. li. K
Libertatē atq; ⁊ stantiam sp̄se curamus
 emulari. xxi. S
Libertas duplex innuit. naturalis ⁊ spi-
 ritualis. lxxxi. E
Libet arbitriū noiā q̄ liceat ⁊ sari i his
 parbitrio volūtatis. lxxxi. B
Lilia qd̄ sint. lxx. R. cū sc̄ntib; lris
Liliū est veritas: est ⁊ liliū māfuctu⁹ o: et
 iusticia. lxx. F y
Lingua verbi ⁊ lingua anīe quid sit. f.
 mone. xlv. P
Lingua amoris ei qui non amat barba-
 ra erit. lxxxi. S
Literaturā nō cognoscens habet q̄q;
 fraz inuentorem. xxvi. E
Literati multū p̄sunt ⁊ p̄suerunt ecclie.
 xxxvi. F
Literarum scientia nō est p̄tēnēda aut
 negligenda. xxxvii. A
Littere occidentis ⁊ sp̄s viuificāis dif-
 ferentia ponitur. lxxiiij. B L
Linoz felle cor amāz qd̄ faciat. xxiiij. F
Locus pascue simul ⁊ pacis dicit regnū
 dei. xxiiij. Z
Loquū de pacē i plebē suā rē. xxiiij. S
Loquū Bernard⁹ cū iesu. xlvij. F
Lucifer ante casum an iuiderit generi no-
 stro. xvij. Z
Luctus Bernardi sup fratre suo Berar-
 do. xxvi. E. vsq; in finē fmonis
Luxurie currus quadriga voluitur vici-
 orum. xxxix. D

Aceriā nō con-
 m geriem lapidū s; sc̄toz cōmuni-
 onem accipimus. lxiij. Z

Achamentū efficacius callidī hostis
 quod sit. xix. E
Agnis spiritibus magn⁹ occurret sp̄s
 sus. xxxij. F
Agnū ⁊ rectū ista duo naā a se discre-
 pare q̄s nesciat. lxxx. D
Alicitas diuina est cui obediūt omnia.

vi. B. liiij. B. lv. P
Ala duo sunt q̄ vel sola vel maxime mi-
 litant aduersus aiā. i. A
Alum duplex ligno paratur infructuo-
 so. xxvi. Z
Alū intestinū atq; domesticū vigilā⁹
 nobis cauendū est. xxx. Z
Alū innatū ⁊ malū seminātū ad purūz
 discernere nemo potest. xxxij. Z
Ala oriri non minima solent ⁊ magnū
 bonis. lxxxiij. Z
Alicia habet currū suū rotis quattuor
 consistentem. xxxix. D
Alicia qd̄ nisi sapor ē malū. lxxv. A
Adādo impossibilia nō p̄uaricatores ho-
 mines de⁹ fecit: s; humiles. l. Z
Andatorū dispensationum. cōsilioz
 differentia. lxxvi. A
Andoz cū arguoz. glitior cū instuoz.
 decoquoz cū immuoz rē. lxxi. F
Ansio dei. xxxiiij. Z
Ansionem apud me quādo faciet ⁊ r
 filius. lxx. D P
An⁹ dei spirituales sunt latitudo ⁊ for-
 titudo. vij. B
Ansuetudo ihu fac nos currere post euz
Ansuetū esse ad omnes yn (xiiij). E
 de veniat. xliiij. B
Ansuetudo igenita sel' exterminata p pec-
 catū: mīme resurget nisi p grāz. xliiij. B
Ansuetudo liliū dicit. lxx. y
Aria vgo p̄cia secretorū dei apperuit
 p̄mū ⁊ maximū iudiciū. xvij. A
Arie virgini obumbratū est in cōcepti-
 one filij dei. xx. J
Aria vgo iduit p̄z tāto digniorē q̄ bñ
 dictōz accipet q̄to sc̄tioz q̄ pepit. xxviiij
Aria virgo cōmendatur ex amo (A
 re perfecto. xxxix. S
Aria mater domini viuebat in ymbra
 fidei. xxxi. D
Aria vgo sanctimonā nō amisit ⁊ hu-
 militate nō caruit. xlv. B
Arie obumbravit pp̄ij filij caro. mibi
 dñi fides. xlvij. A
Aria magdalena quare nō exprimebat
 ex noiē quē quereret. vij. D
Arie magdalenez ceteraz vnguenta q̄
 preciosa fuerint. xij. R
Arie mag. istructō. xxxiiij. L (xxx. E
Artūz gē⁹ ē spū fetā carnis mortificare
Artūz intelligit i campo. xlvij. D

alphabetica

Artur cōmendat. lxi. R S. lxxvii. R
Arturis p̄stātia: ⁊ p̄tinacia hereticorū:
 nihil simile habet. lxxvi. L
Ater spūalis qd̄ faciat. r. E
Atrimoniū dicētes inter solos p̄gies
 posse p̄bi. heretici sūt ⁊ quincūf. lxxvi. L
Adic⁹ spūal' necessariū h; vinū feruidi
 zeli cū oleo māfuctudis. xliiij. F
Adicū vicioz p̄tus tenet. lviij. Z
Aemoriam passiois xpi sapia ē: ⁊ quid ex
 hac boni sequat. xliij. D
Andaciū qū sit ⁊ qū nō. xvij. k
Andacioz sūt vbera tua vino. exponit. ix. A
Andus illi erat si natus nō fuisset hō il-
 le. exponitur. xxxv. L
Antes sole pacifice iuitant ad intelligē-
 dū scripturā cantici canticorū. i. D
Antes felix est cui semel dñs ihs vtrūq;
 infixit pedē. vi. L
Antes pusillanimitis ⁊ modice fidei quid
 pariat. r. B
Antes felix cui p̄bū iduidū⁹ comel. xxxij.
Antes brā est quā sibi totā v̄di (Z
 canit sapor boni ⁊ odii mali. lxxv. D
Antes sacre scripture quō supnis ē refer-
 ra delictis. xxxix. L
Antes bonū nō est si vniuersum mun-
 dum lucret hō ⁊ seipm pdat. xij. S
Antes tota d; dies. xxxiiij. L
Antes vult⁹ dei est. xxxiiij. F
Antes quare optāda est. xxxiiij. S
Antes h̄re cures: habita data noueris.
 lxxvii. D
Antes d; respectu boni ⁊ mali. lxxxi. B
Antes i regno celoz maior est quis car-
 ne portante sup terrā. liij. E
Antes q̄lit ē ihs. lxxiiij. B (liij. B
Antes cū paulo min⁹ ab āgel. exponit.
Antes opat⁹ est de⁹ i carne ⁊ p carnē potē-
 ter ac patēter. vi. H J
Antes bernard⁹ audaciā plurimoz inge-
 rentiū se curaiaz. xxx. B
Antes gen⁹ tactatice. xvi. D.
Antes amara res est. dura ⁊ aspere tribu-
 lationū significat. xliij. B
Antes misericordia ⁊ iudiciū dicunt pedes di-
 spūales. vi. k
Antes sciendū q̄s sit. xxxvi. B
Antes opandī dei: angeli: ⁊ hominis dif-
 ferentia. lxxviiij. Z
Antes dūcum ⁊ nō videbitis mer iterū mo-
 dicum rē. exponit. lxxiiij. B

Antes ai pbat sapiētē. ⁊ stātia virum
 p̄tutis ostendit. lxxv. D
Antes cōmendatur. xij. P. xxx. y. xxxij
 U. xlv. L
Antes q̄rerēnuū populū isrl' diuie ex-
 ponere vltioni. xxx. y
Antes ⁊ dlicate aiē qd̄ sit pp̄riū. xxxix. D
Antes putare debet se monachū esse
 nō medicum. xxx. E
Antes p̄ctā necesse erit subtili inuesti-
 gari discussione. lv. D
Antes ⁊ colles q̄ dicat. liij. Z
Antes sicut cera fluxerunt a facie dñi.
 exponitur. liij. F
Antes mentis ⁊ morsum serpentis q̄s
 discernere queat. xxxij. Z
Antes spūaliū optant sibi etiaz carna-
 les. xxi. A
Antes qū itrat p fenestras n̄as. xxxiiij. E
Antes fidei est separtio charitatis. xxxiiij. L
Antes bona q̄ dicat. liij. R
Antes q̄lit dicat aiā imortal' lxxxi. ZA
Antes sube spūali qd̄ sit. lxxiiij. S
Antes noie qd̄ appellet. xxxviiij. F
Antes iste h; noctes suas: ⁊ nō pauca. ⁊
 pene tot⁹ ip̄e est nox. lxxv. L
Antes q̄re dicat ipulsoz. lxxv. B D
Antes aureas faciemus tibi. expo-
 nitur. xli. B
Antes morientes perdūt suauitates vn-
 guenti. exponit. xliij. B
Antes turpis studioz. xxxv. y

Ardus humilis
 i. herba: hūilitatē significat. xliij. Z
 Nature ascribēbāt mlti q̄ erant
 q̄ viuebāt q̄ sapiebāt. non auctori vite:
 Natura depuata p p̄ctm mīme (vi. D
 resurget nisi p gratiā. xliij. B
Antes nec pluuia veniant sup vos. ex-
 ponit. liij. F
Antes necessaria duo ad min⁹ sunt ad salutē. cō-
 tinentia ⁊ innocētia. lxx. A
Antes necessitas qd̄ ē qd̄ amō volūtaria. lxx. i
Antes pambulans in tene- (L
 bris est hypocrisis. xxxiiij. L
Antes salua absq; sui cognitōe. xxxviiij. A
Antes si i p̄scitā fuerit: nec qd̄ ex ea p̄di-
 erit neuo carebit. lxxi. L
Antes est duplicitas. neuus est macula.
 lxxi. E
Antes sum s; formosa. exponit. xxx. A

Tabula

Agrā cur se spōsa dixerit. xxv. A. xxvi. U
Agrā s; for: mosū cur se spōs? dixerit. xxv.
Agredo qdā ē affligēs pnie. qdā af. R
 ficiēs ppassiōis. qdā psecutiōis. xxvii. B
Ail hoz vereor. nec facio aiā meā p̄cio/
 siorē q̄ me. exponit. xxx. L. D
Aolite me cōsiderare q̄ fusca sum. exponi-
 tur. xxviii. J
Aomē piū saluator? lectitare i libris: nec
 h̄re pietatē in morib; nihil pdest. xiiij. L
Aomē spōsi cur oleo cōpēt. xiiij. L
Aoia siue vocabula spōsi mltā sūt. z i du-
 oby vniuersa p̄lecti p̄nt. xv. B
Aomē maiestatis ac potētie id qd ē pieta-
 tis z grē qdāmmo trāsfundit. xv. B
Aois xpi ihu exclamatio q̄ nomē bene-
 dictū zc. xv. D. xvi. B
Aomen sponsi effusum est: cū ipse quos
 effusus sit. xv. D
Aomē spōsi lucet p̄dicatū. pascit recogi-
 tatū. inuocatū lenit z vngit. xv. D
Aomen ihu nō tm̄ lux est: s; est z cibus z
 medicina. xv. R
Aoic ihu qd p̄poni debet. xv. S
Aoia sua angeli sortiti sunt. ex eo q̄s in q̄
 p̄minere vident. xix. A
Aō nobis domine nō nobis: qualit̄ dice-
 re debemus. xiiij. E
Aō pmanebit spūs me? in hoīe i eternaz
 qz caro est. exponit. xxxv. Z
Aon plus saps q̄ oportet sapere. exponit
 xxxvi. F. B
Aouicioz monitio. lx. J
Aouicioz cōmendatio. lxiiij. B
Aor quid sit. lxiiij. S. lxv. L
Aoctes tot sunt q̄t secte. lxv. L
Aoetern? timor q̄re dicat. lxviiij. R
Aubes bōe z nubes male q̄ dicat. lviiij. Q
Aum quē diligit anima mea vidistis. ex-
 ponitur. lxviiij. B
Aumer? septenari? non vacata mysterio
 hūqd manducabo carnes. (xvi. U
 thauroz. exponit. xxxiiij. J
Bediēdi formā
 o puer ihesus pueris sanctis tradi-
 dit. xix. L
Biburgatō qdā religiosoz ponit. xliij. Q
Bbseruatorēs ciboz: mox neglectozes re-
 darguant. xxx. D
Bodor deuotio est. odor bona opinio. xliij.
 y. lxxi. L

Bodor fame nō sufficit excusare viciū con-
 scientie decoloris. lxxi. L
Boffense grauiorēs nō tm̄ sunt cauēde: ca-
 uende sunt leues. xxix. D
Boleū effusū nomē tuū. exponit. xliij. p to-
 tū cū sequētib; q̄tuor f̄monib;
Bolei triplex qualitas. xv. P
Bōmis q̄ se humiliat exaltabit. exponitur
 xxxiiij. Z
Bonus leue qualiter dicat. xliij. B
Bopa q̄uis recta: rectū cor efficere nō suf-
 ficiunt sine fide. xxiiij. L
Bopus vel actio bona intelligitur in tba-
 lamo. xlvij. D
Boperi dei nihil p̄ponere licet. xlvij. B
Bin ope n̄e salutis tria sunt que sibi v̄dē-
 cat auctor de. lxviiij. A
Boptim? estimator rex q̄s dicat. xxx. L
Brado vel p̄fallo qualit̄ nos h̄re debe-
 mus. vij. D. xl. J. lxviiij. X. y
Brantib; frequētē celestes nūcū familia-
 res exhibent. vij. Q
Brare quibus studiū est frequenter: quid
 experiantur. ix. L
Brando quid fiat. xviiij. L
Brantes z p̄fallētes qd obseruare debeāt
 xlvij. B. xlix. R
Bratio z frequēs gemit? ad deū vnicū re-
 mediū seu refugiu d̄. lvij. R
Brō iusti penetrabit celos. expoit. lxij. U
Brare volētes iubemur intrare cubiculuz
 vtiq; secreti grā. lxviiij. X
Bras nō recte si orando p̄ter verbum ali-
 quid queras zc. lxviiij. Z
Brdines angeloz declarant. xix. p totum
 pene sermonem
Brdo p̄posterus est ante meritum exige-
 re p̄m̄ium. xlvij. U
Brdo charitatis q̄n tenet z q̄n nō. xlix. U
Brdinib; d̄rabētes quincūf. lxvi. J
Brdinauit i me caritatē. exponit. xlix. U
Brigenis error reprobat. liiiij. B
Briginale pctm̄ insinuat. lxviiij. B
Brutus sponsi qd sit. xliij. A
Brutus cōclusus: fons signatus: dicit vir-
 ginitas. xlvij. D
Bscitatioēs septē pueri: multipliciē z pul-
 cre exponuntur. xvi. p totū
Bsculū felix quale sit. f̄mone. ij. R
Bsculum hoc sanctum duabus ex causis
 necessarie indultum est mundo. sermo-
 ne. ij. P

alphabetica

Bsculū spūale qd sit nemo scire p̄t. nisi q̄
 accipit. iij. D
Bsculū secundū qd sit. iij. S
Bsculari quomodo debet man? accipie-
 do donum. iij. Z
Bsculū tertū qd sit. iij. U. vij. B
Bscula illa tria v̄n sumant. iij. X
Bsculef me osculo oris sui cur dixerit. z n̄
 simplr. osculef me. iij. X
Bscula tria sunt tres animaz affectus si-
 ue p̄fectus. iij. y
Bstarios si habuerim? philippū z adre-
 am: repulsam oīno n̄ patimur. xv. A
Bbulū verita-
 p rō dei sapiā p̄s alit̄ i terr. alit̄
 i celestib; gregib; suis admini-
 Panis angloz fact? ē fe. (strat. liij. Z
 nū positū in p̄sepio. xxxv. Z
Pariendi duo sunt genera in spūali m̄ri-
 monio. lxviiij. S
Paries vn? z pietes q̄nq; iueniūt. lvi. y
Pastor apparere describit sp̄sus ecclie
 xps. quare hoc. xxxiiij. y
Pascit homo z pascit in lege z p̄phetis z
 psalmis de deo. xxxiiij. F
Pascebat olim sp̄sus xps corpalit̄ z spū
 alit̄ ap̄ mariā z marthā. lxvi. F
Pascebat vicissim xps: s; i spū. lxvi. F
Pastores boni sollicitiq; impinguare pe-
 cus nō cessant bonis lectisq; exemplis. z
 suis magis q̄ alienis. lxviiij. A
Pastores pauci admodū sunt q̄ nō q̄ sua
 sunt querant. lxviiij. P
Patres antiq̄ quō viderunt deū. xxxi. D
Pr misericordiaz q̄re dicat de. lxix. D
Paul? apl's vas electōis aromaticū omē
 dat. xij. D. xv. D. xxx. L. xxxiiij. S. lvi. y
Pauli apostoli nigredo z formositas spi-
 ritualis. xxx. D. P
Pauli apli imitator q̄s dicat. xxx. D
Paululū cū p̄rāsissem eos iueni quē dili-
 git aīa mea. exponit. lxviiij. D
Pauperē ihesus nō spernit. peccatorē non
 horret. xxij. E
Passio ihesu vltimū refugiu. singularere
 mediū. xxij. F
Passio christi compendiose z breuiter de-
 scribitur. xliij. L
Patiētia nob necāria ē ad salutē. lxv. A
Pacem debemus velle nō gl̄iam: que solū
 deo pugit. xiiij. A

Pacē dēm? h̄re z nō ledere iuicē. xxix. A
Peccatrix sancta peccata deposuit. q̄ naz
 arte id potuerit. iij. D. R
Peccatū q̄ priuet hoīem. xv. Z
Peccata populi mei comedent. exponit.
 lxviiij. P
Pedes dei spūales dicunt misericordia z
 iudiciū. vi. R. liiiij. B. lv. P
Pedissequus sedulus angel? sic non ces-
 sat sollicitare eam. xxxi. J
Pellis d̄ celum. xxviiij. B
Pelles spūales salomonis q̄ sint. xxviiij. D
Pene paruoz sine baptismo deccenti-
 um m̄itissime sunt. lxix. R
Penitēti si statim de? subtraxerit manum
 nihil pdest. iij. S
Penitētie labores comitent pictatis opa
 que cōfortent. xviiij. S
Per agrum hominis pigri transiui zc. ex-
 ponitur. lxiiij. E
Per vicos z plateas queram quē diligit
 aīa mea. exponit. lxviiij. E
Perdidisti i decore tuo sapiāz. exponitur
Periculū nō est quātūcūq; (lxviiij. D
 homo se humiliet. xxxviiij. S
Periculuz grande est sedere sup cathedrā
 moyfi. xliij. Q
Pericula nō desunt v̄trob; inē aduersa
 z p̄spera versanti. xliij. L
Persecutō p̄ sūmo ornamēto h̄et. si q̄ dem
 suscipiat p̄ iusticia z p̄itate. xxviiij. D
Perit xps. p̄ clarifica filiū tuū. z ē peti-
 tio disp̄satoria: n̄ necessaria. lxviiij. B
Per? cōmēdat. xv. D. xx. D. xxx. L
Per? a xpo rep̄bendit. xx. D
Petre amas me. nō octose toties repetitū
 est in cōmissione ouium. lxviiij. D
Pariseu gloriāns de bonis suis rep̄e-
 benditur. xliij. X
Philippus cōmēdat. xxxiiij. U. X
Phoz z hereticoz varia z vana dogma-
 ta carpūt. xxxiiij. B. xli. L. lviiij. R
Pietas dei maior est q̄ queuis iniquitas
 xi. J
Pietatis vnguentum. xij. A
Pietas vngētū optimū est. xij. Z
Pietas grad? ad salutē q̄s sit. xviiij. P
Plangit bernardus frat̄e suū gerardum
 xxvi. X. vsq; in finem
Plancus ecclie. xxxiiij. P
Plasmato hoīne de limo terre plasmatoz
 qd fecerit: z qd serps antiqu? .lxviiij. U

Tabula

Plorandi sunt qui plorant dāna glie carnis. vi
 te pūris incōmoda. xxvi. E
 Postula a me et dabo tibi gētes heredita-
 tem tuā. exponit. xxvii. A
 Potestates noiant iō. xix. E
 Posuerit me custodē i vineis. exponit. xxx.
 Precepta aliqua moysi dicuntur. U
 nō bona. lviij. R
 Predestinatio pncipiū nō hūit. lxxviiij. A
 Predicandū est aliter religiosis. aliter se-
 cularib. i. A
 Predicator sibi nō icūbere optat bernard⁹
 ppe pteplato; secrādā. xxij. A
 Predicatio veritatis cū puritate mentis
 multū placet deo. lxxij. B
 Predicator impur⁹ q̄s dicat. lxxij. L
 Prelatorū instructio. xxij. B. lxxvi. L m n
 Prelatus iprobe satis pesse affectat q̄ pro-
 desse nō curat. xxij. D
 Prelati siue ppositi boni fidelesq; qd faci-
 ant. xxv. B
 Prelatorū ppositorū. et curā aiaz haben-
 tum repensio. lxxvii. P D
 Presumptio fiducial spōse eccie. lxxvii. L
 Principat⁹ nominat iō. xix. y
 Princeps magn⁹ d; malicia. luxuria. aua-
 ricia. xxxix. L
 Proficere quomō possit qui fratri pficie-
 ti inuidet. xlix. y
 Proficiētū sanctiorib; studiis mīme qdē
 sese opponere p̄rie p̄tutes audēt. lxxij. J
 Proni sūt sensus hoīs et cogitatōes i ma-
 lū ab adolescētia sua. exponit. xliij. H
 Proxime que dicant. et que p̄gies. xliij. J
 Psallendo vel orando qualiter nos habe-
 re debemus. viij. D
 Psalmus in corde sapit si spallatur sapiē-
 ter. viij. P
 Psallentes et orantes quid obseruare de-
 beant. xlvij. B
 Pudet magis moueri ad spūal homis me-
 moriā ad dei q̄ memoriā. xliij. R
 Pulcre sunt gene tue sic turtur. exponit.
 pulcritudo gemina aie. xlv. L (cl. B.
 Pusillanimitas mens et modice fidei quid
 pariat. x. B
 Purata repullulat et effugata redeunt et c.
 lviij. Z

Ma rōe verba

q̄bi facta ad aiaz referūt. xlv. P.
 Quadrifariam vnctiones Iesu

christi. vide. xxij. D
 Qualē te paraueris deo: talis oportet ap-
 pareat tibi de⁹. lxxix. P
 Quā pauci post teo domie Iesu ire volūt
 xxi. A
 Quā p̄f ad sit et quā fili⁹ doceat. lxxix. D
 Quātitas cuiusq; aie estimeat de mensura
 charitatis quā hz. xxvii. Z
 Que et quāta saluti proprie necessaria sint
 xvij. S
 Que sunt illa lilia e quib; species decoris
 eius. lxx. E
 Querit Iesus cū vigilijs et obsecrationi-
 bus et multo labore et umbre lachryma-
 rum. xxxij. P. (xxxij. Z
 Querere tria non cessat anima curiosa dei
 Querentes frustrari solent ppter tres cau-
 sas. lxxv. E
 Querit deus p bona opa. lxxv. E
 Quere ergo secura. quere deuota. bon⁹ est
 dñs anime querenti se. lxxvi. R
 Querere deū magnū bonū ē. lxxxiij. Z
 Queritur deus nō pedū passibus sed de-
 siderijs. lxxxiij. Z
 Querit animaverbū cui cōsentiat ad cor-
 rectionem. lxxv. E
 Quiesuit Bernard⁹ in q̄ recalesceret atq;
 requiesceret spūs eius. xliij. R
 Qui amat animā suā perdet eam. exponi-
 tur. xxx. E
 Qui seminant in lachrymis in exultatiōe
 metent. exponit. xxxvii. P
 Qui pascit inf lilia. exponit. lxx. R
 Quid loquat de⁹ in nobis. xxij. S
 Quid dei ignorātia parturit. xxxvii. Z
 Quid est venire ad aiam verbū. quid ē pa-
 trem venire. lxxix. B
 Quid tam cordiū vita q̄ dñs me⁹ Iesus
 christus. lxxv. U
 Quid mix si silem sortimur exitū q̄z simi-
 lem habem⁹ introitū. lxxxiij. D
 Quieti viuūt q̄ multi sub pceptore q̄ als
 nō possent q̄scere. xxij. R
 Quis vidit angelos. xxxix. B
 Quis accipiet benedictionē a domino et
 misericordiam a deo saluari suo. lviij. E
 Quis ita ad vnguem omnia a se superflua
 rescauit vt nil se habere putet putatiōe
 dignum. lviij. Z
 Quis docet hominem scientiam. exponi-
 tur. lxxix. L
 Quis est qui perfecte adberet deo. lxxi. R

alphabetica

Quō iūbēda fuit caritas q̄ iplēda nullo
 modo erat. l. Z
 Quō spōsus de⁹ intēdit spōse pgregatiōi
 iustoz et ecōuerso. lxxvii. B
 Quor p̄tutes tot lilia. lxx. Z

Ecti diligunt te

r exponit. xxiiij. D
 Recti q̄ sint. xxiiij. H J
 Redēptōis n̄c op⁹ a memoria redēptoz
 aliquaten⁹ nō recedat. xi. R
 Redemptionis nostre in ope duo potissi-
 mum intinam. xi. R
 Redēptio hoīs q̄lis et q̄ta fuerit. xi. B
 Redēptōis n̄c et op⁹ sup oia reddit amabi-
 lem te mihi ihu bone. xx. E
 Redēptio p̄lis copiosa q̄re dicat. xxij. D
 Religios⁹ alit p̄dicādū ē. alit seclariū i. A
 Religiosus qd faciat ex grā di. ix. y
 Religiosoz q̄rela sup aēz ai lāguoze. ix. Z
 Religiosi nō debēt p̄festim iudicare eos q̄
 in mūdo versant. xij. S
 Religiosi nōnūq; audūt impudētissime
 mala sua remisci et iactitare. xvi. L D
 Religiosoz singularitas et minus discreta
 vehemētia redarguit. xix. B. lxxiiij. L
 Religiosoz exhortatio. xxix. B
 Religiosoz tēptatio a diabolo sub sp̄e bo-
 ni. xxxiiij. H J. lxxiiij. J K L
 Religiosoz obiurgatio ponitur. xliij. D.
 xlv. U. lxxiiij. K L
 Religiosoz p̄tutes enumerat. liij. L
 Religiosam vitā ducētes noie hierusalez
 designant. lv. D
 Religiosoz obseruantie cū volūtate pro-
 pria carpunt. lxxi. A
 Rem p̄rimi q̄n homo retinet sibi: quādo
 spargit qd suū ē. xvij. D
 Reparare an valuit op⁹ suū creator absq;
 ista difficultate. xi. B
 Repensio aie q̄ deū reliq̄t. lxxxiij. L
 Respirare q̄n dicitur et i quo rspiratō ista.
 Retētās et reseruās sibi ex his q̄ lxxij y
 suggererat spūs: audiuit voces. Donec
 istō tenebis: aliud n̄ accipies. lxxxiij. H.
 Reuelatō q̄ p sp̄m sc̄m fit nō solū illustrat
 ad agnitiōz. s; etiā accēdit ad amorē. viij
 Reuersus i se qd cogitet. xxxviiij. Z (S
 Reuertere. filis esto dilecte mi cap: ce. hin-
 nuloz ceruoz. exponit. lxxiiij. B
 Ructus multiplices multoz declaratur.
 lxxij. p totum

Sacerdotes ma

li lamentantur. x. E
 Sacra scriptura indigne ab i-
 puris p̄sumit. i. B. lxxij. L
 In sacri p̄ciosiq; eloquiū textu nec modis-
 ca vacat p̄ricula. lxxij. Z
 In sacro eloq̄o nil rōe carēs. nil indecorz
 iportunū ve r̄fēdisse oīno appet. lxxiiij. D
 Sagitte tres spūales. xxxix. S
 Salomō diuinit⁹ inspirat⁹ xpi et ecclesie
 laudes cecinit i cāticis cāticoz. i. D.
 Saluator⁹ nomē piū lectitare i libris nec
 h̄re pietatē i morib; nihil pdest. xliij. L
 Saluator mūdi multū laborauit in ope
 nosti et redēptōis. xx. E
 Saluat nēo absq; sui cognitōe. xxxviiij. A
 Saluti pprie q̄ et quāta n̄cāria sint. xviiij
 Sal⁹ xpi ponūt. liij. B (S Z
 Samuel ppha cōmendat. xij. D
 Sancti q̄ certi erāt: certitudinē de xpi in-
 carnatōe r̄q̄rebāt. ij. D
 Sancti op⁹ h̄nt p p̄cis exorare. vt d̄ mise-
 ricordia salui fiāt. pprie iusticie nō fidē-
 tes. lxxiiij. E
 Sancti sunt custodes et vigiles nr̄i. lxxviiij
 R S Z
 Sanguis xpi aridā rigauit et c. lxxv. y
 Sapientes hui⁹ seculi frustra d̄ q̄tuoz vir-
 tutib; tā mlta disputauerūt. xliij. J
 Sapiētia ē cādor vite eterne. xxv. P
 Sapiētia bona et p̄a vñ trahat. xxxviiij. D
 Sapiētia est p quā vtriq; queq; res sapiūt
 p̄r sunt. l. L D
 Sapiēs quis dicat. l. D
 Sapiētia p̄tuis amorē diffinitēs nō mibi
 a deo deuiare videbit. lxxv. B
 Sapia a s̄pore denoiat. q̄re B. lxxv. B
 Sathā accepit regnū sup oēs filios sup-
 bie. xvij. B
 Satisfactō hūil⁹ et r̄cūda d; cē. iij. y
 Scema magni patrifamilias seu regie
 maiestatis quib; apparcat. xxxij. U
 Sciētia secularis qualit̄ inebriat. ix. L
 Scire p̄us ampliusq; curato ea q̄ senserūt
 viciniora saluti. xxxvi. B
 Sciēdi mod⁹ q̄ sit. xxxvi. B
 Scire volētes sūt i mltiplici dñia xxxvi. b
 Scia lraz n̄ ē p̄temnēda aut negligēda
 Scisma erat i eccia. p q̄ se. (xxxviiij. A.
 dādo bernard⁹ laborabat. xxxiiij. L
 Scrutatores maiestatis q̄ dicāt. lxxij. y

Tabula

Hecedere aia quod debet. xl. J
Hecur noli esse i die fructus tue. xxi. P
Hede a dextris meis donec ponam te. expo
 nitur. vi. J
Hedere non nunc secus pedes domini Ihu da
 tum sibi misero dicit bernardus. vi. L
Hedebit solitari et leuabit se supra se. ex
 ponitur. xl. J
Hedimus et nos (inquit bernardus) aliqui
 in tenebrosis. xl. D
Heminate vobis ad iusticiam. exponitur. xxxvii
Hemina que sunt. xxxvii. D
Heraphin qui nuncupent. xix. A
Hermo dei ponitur. iij. R. xxii. Z. Est sa
 gitta. xxx. S
Hermo dei vitas est et ipse spiritus. lxxi. L
Hermo dei cui audis et mimes obedis illi.
 et qui obedis illi quod fiat. lxxi. L
Hignoras te o plera in mulieres. egrede
 re. xl. D. xxxv. U. xxxvii. X
Hidormiero. dico. quoniam surgam et rursus ex
 spectabo vesperam. exponitur. lvii. D
Hicut unguentum in capite quod descendit in bar
 ba: barba aaro. exponitur. xliii. B
Hic lilium in spinas. exponitur. xlviij. J
Hic malum in ligulaz. exponitur. xlvij. J
Himilitudo de pharaone et exercitu. L
 tu eius et domini exercitu. xxxix. B. L
Hilis est dilectus meus caprechinulogis cer
 norum. exponitur. lv. P. lxxii. E. F
Hynagoga venit ecclesiam de gentibus ac
 cedere ad lumen fidei. xliii. F
Hynagoga ceca irridet et reprehendit. xliii. J
Hynagoga adhuc foris (S. lxxvii. y
 epulat cum amicis suis demonibus. xliii. D
Hynagoga emula ecclesie quod implet ecclesie
 ad iudicium: sibi ipsa inflectit ad modum
 xliii. L
Hynago in tenebris est vobis adhuc. xv. Z
Hynagoga misera repudiata est. et iam non est
 sponsa: sed ecclesia. lxxvii. Y
Hynago gemule ecclesie: ecclesia non iudet de
 licias suas. lxxix. K
Hingularitas et minus discreta vehemen
 tia religiosorum redarguit. xix. B. lxxii. L
Hingularitas religiosorum in cibis eligendis re
 darguit. xl. L (darguit. xxx. E
Homno qui depressos in sacris vigiliis do
 let bernardus. vii. D
Homni spiritus sit lili. P. D
Homines non te deseret in tpe malo. xxi. D
Hopem quod pariat in aia. xxxvii. P

Spernedus frenemo sit. xxxvii. S
Spina quid sit. xlvij. J
Spissus qui veniat vel qui vadat picu
 losissime ignorat. xlvii. D (xlvii. D
Spissus gemine opationis experimentum
 spiritus aia facit nam spiritus domini et. expo
 nitur. xxxi. A
Spirituum quatuor genera. v. B
Spiritus supercelestes opus corporis habent
 quibus. v. B
Spiritus supercelestis absque adiutorio corporis
 sufficit comprehendere summa. v. L
Spirituum creatorum nullus per se potest nostris me
 tibus applicari. v. E
Spiritu humanum necessarium habere corpus
 manifestum est. iij. D
Spiritualis viri affat vel etiam aspectus quod iter
 dum opes in alio. xliii. K
Sponsus et sponsa sunt dulcia noia quibus sibi aie
 quod dulces ad iudicium exponitur affectus. vii. D
Sponsus spiritus qui alloquitur nobis. xxxii. S
Sponsus rancos pastor apparere describitur.
 quare hoc. xxxii. y
Sponsus qualiter vobis est. qualiter longe.
 et qualiter prope. lvi. X
Sponse noie celestis aia que amat. vii. A
Sponsa ecclesia est xliii. L. sponsa aia est. lxxii. J
Sponse formosae cui similes. lxxii. D
Sponsa que est et que est spiritus. lxxii. Z. B
Sponsa que non dicat. que diligo ego. sed
 que diligit aia mea. lxxv. B
Stelle dicuntur frutes. xxxii. R
Suavis dominus vniuersis: maxime tamen do
 mesticis. xxxii. y
Sub umbra eius que desiderauerat sedi.
 et. exponitur. xlvii. A
Subtractio rei quam amas: augmentatio de
 siderij est. li. E
Sufficit ad meritum scire quod non sufficiat
 merita. lxxvii. E
Summus noli repente fieri: paulatim pro
 ficere debes.
Superbia prima parens quod conceperit et
 peperit. xxxii. L
Supbia detestatio. lliii. K. L
Supbia que mala opes in boie. lliii. L
Supbie genus intolerabile est si effectum
 gratie arroges tibi. lliii. A
Surge prope amica mea. exponitur. lvii. D
 D. lviij. L
Surge amica mea. sponsa mea. et veni. ex
 ponitur. lxi. D

alphabetica

Abernacula ce
 dar quid sint. xxvi. Z
 Tabes malicie detractio facile
 et breui ingere multitudinem aiaz infice
 repotest. xxiiij. F
 Tpania est id quod continetur. xxii. J
 Teptat diabolus sub spe boni. xxxii. D. J
 Teptationum quatuor sunt genera. xxxii. K
 vltis in finem sermonis
 Teptationes religiosorum describunt. lxxii. J. K. L
 Tps non est suppetit o rei. lxxii. A
 Tempus non acceptabile. nunc dies salutis
 sunt. xl. xxv. X
 Tenet cum nec dimittit. et. exponitur. lxxix. J
 Thomas commendat. xxxii. U. X
 Throni qui. int. xix. Z
 Timere deum eiusque obsequare mandata eccle
 siastes vniuersis humanis studiis ac mu
 danis desideriis preluit. i. A
 Timor dicitur ad quem spectat timeri. xvi
 Timere clericus debet. xliii. U. (A. B
 Timor domini iustum sapientem que dicat. xliii. v.
 Timor nocturnus que dicat. xxxii. K
 Timor commendat. lliii. D
 Timores tres succedat sibi in aia. lliii. D
 Timere non vis impulsor. Non veniat ti
 bi pes superbie. xl. lxxv. K
 Titulus non mediocriter est inter prauos vi
 uere bonum. xlvii. K
 Tolle ecclesia honorabile nubium et thro
 num imaculatum: none repleas eam precubina
 rijs. xl. lxxvi. B
 Tolle ecclesiam et frustra inferior ista creatura re
 uelatoz filioz dei expectat. xl. lxxvii. E
 Torpore accidia vel tedio cum te affici sentis
 noli propterea diffidere. xxi. P
 Trabe me post te. exponitur. xxi. D
 Trabi cum se perijt sponsa cur adolescuntulas
 non adiungit. xxi. U
 Trahimur cum teptationibus et tribulationibus
 exponitur. xxi. X
 Trahere et praesumere quod sit spiritualis. lxxix. D.
 Tres sunt stati imminetes stratores. lxxv. B
 Turtur propter dicitur. xl. D. lxx. B. E

Aia quod oportet esse
 aiaz ut celum fiat atque habitatio dei
 xxxii. Z
 Validos et potentes necesse est esse eos qui super ali
 os ordinant. xlvii. R

Vanum est vobis aia lucem surgere. exponitur. x. B
Vbera duo spiritus quod sint. ix. A. x. E. xliii. J
Ve imprecatur. xli. D. lxxix. K
Velut nolis intra finces tuos habitat Je
 busus. xl. lxxii. Z
Venire ad aiam quando pater dicatur et
 quando filius. lxxix. D
Ventre meum doleo. ventre meum doleo. ex
 ponitur. xxxvi. J
Verbum patris est non sonans sed penetrans
 xl. xxxi. k
Verbum spiritus vni adesse noscat. lxxiiij. D
Verba sibi spiritus ad nos que sint. xxxii. S.
Verba sibi spiritus ad spiritum. xlv. D
Verendum quod faciat. xl. B
Verendum quod commendat. lxxvi. U
Verendum valde ne sub tam subtili examine
 multe nostre iusticie peccata appareant. lv. D
Veritatem in imagine praesentat homo sed et fru
 stra perturbat. exponitur. lxxix. P
Veritate dubitare aliud est. et aliud sa
 pere falsitate. xlvii. J
Veritas competere lilio comparat. lxx. X
Vestigia pedum dei duo sunt. vi. K. lliii. S.
Vicia que sub specie boni a dia
 bolo suggerunt. xxxii. D. J
Videre deum sicuti est nemo potest in hoc
 corpore mortali. xxxi. B
Videre deum sicuti est quod sit. xxxi. D
Visio dei non mediocriter. xxxvi. L
Visio mirabilis dei. xxxvii. y
Visitatio domini quoniam imineat. lv. j. E. F. B
Vigiles esse et solliciti circa opus nostre salutis
 propheticum docemur et monemur exemplo.
 xvii. J
Vigiles qui dicantur lxxvi. L. lxxvii. R
Vigor virtute: sapientiam placiditas aia cum
 spirituali quod suauitate demonstrat lxxv. D
Vinea ecclesia dicitur. xxx. X. lv. ij. A
Vinea sua. i. aiaz lamtaf bernardus. xxx. A
Vinea engad dicitur plebes ecclesie. xliii. F
Vinea florescentes odore dicitur. exponitur. lx. J.
Vinea non nisi spirituales viri dicitur. lxxii. S.
Virgines que dicantur et que prope. xliii. J
Virgitas dicitur oris conclusus. fons signatus. xlvii
Viro sapienti sua vita vinea est. sua
 mens. sua conscientia. lxxii. E
Virtus magna et rara profecto est. ut magis licet
 operante. magnam te nescias. xliii. Z
Virtutes nois iesu. xv. R (xix. X
Virtutes angelice quare sic appellate sint.
 Virtutes quatuor vbi inueniuntur. xxxii. J

Tabula

Virtutes dicuntur stelle. xxvii. R. (xxxi. D)
Virtus altissimi obubzabit tibi. exponitur
Virtutu auriga est discretio. tolle hac et
 tus viciu erit. xlii. Z
Virtus erat pte candore pscie vbi seq no
 poterit odor fame. lxxi. L
Virtus tres descriptioes ponit. pma. p/
 tus e vigor ai cedere nesci p tueda rati
 one. lxxv. H
Ad pte spectat tribulatioes fortie sustie
 re. ad sapiaz gauder i tribulatioib lxxv
Vis qda est fauorabil pme. (D)
 do bladias et blandiedo pmes. lxxxi. L
Vita atq salute qn te fraudas. xvii. D
Vita pteplatiua et vita actiua sunt inuice
 pberuales. li. F
Vira i pcurbatoe vicioz scelez qz pfusioe
 vastates noie babilois designat. lv. D.
Vltiois snia qre diu suspedit a do. ix. A
Umbra figura apd veteres extitit. apd
 nos vitas p se illucescit. xxxi. A
Umbra ihu spsi caro ei. vmbra ei. fi
 des. Marie obubzauit ppri filij caro.
 mibi dñi fides. xlvii. A
Umbraz noie qd designat. lxxii. SZ
Unguetu triplex. pntois. deuorois. rpi
 Angueta sciaz muliez qz (etatis. r. F
 psciosa fuerint. xii. R
Uncio ihu xpi qdrifaria. xxii. D
Unspus cu do ee qn dicat ho. lxxi. S
Unu dicunt p r filij. nec pnt dici vnus.
Uoluntas ppria qd mali faci (lxxi. H
 ar. xix. B. lxxi. A
Uoluntat diuie sacra inspicere aut apphe
 dere p semetipos pfunda dei no oim est
 q in ecclia sut. lxxii. A
Uoluntas di iplet hñ i regno celozu vbi
 facta pfectaqz tuc ee pstat. lxxii. P
Uoluntas voler e no noler. lxxxi. D
Uoluptate carnis vicut dlicie spuale. ix.
Uox dilecti mei. exponit. liii. U (D
Uox turtur audita e i tra nra. expoif. lix.
Uox que dicat. lxxii. X (X
Uoces suas hnt affect p qz sectia cu no
 lunt pdunt. lxxii. D
Uulnera xpi sunt infirmis firma tutaqz
 securitas et requies. lxi. D
Uulnera xpi sedula meditato ze. lxxii. B.
Uulpis pessima occult detractor. s no
 min neqz adulator blad. lxxii. F
Uulpis tal qlie capi debeat. lxxii. F
Ulipes reptatoes sunt. lxxii. J

Ulpecule fraudulente. i. reptatoes occul
 te describit. lxxii. J K L
Ulpes qre a spso iubeat n qd ee extermi
 nari vl abigi vl occidi. s capt. lxxii. A
Uult dei d: meridies. xxxii. F

Dñs iesus sps

Sus aie et ecclie iterdu necyba ex
 pectat s sol cogitatioib aduoca
Xps ihs speciosus forma p si (tur. ix. A
 lijs hoim denigi e i passioe. xxvii. y
Xps iesus d: lenis natura. mitis et humil
 corde. xxvii. Z
Xpm videre desideras optet qz pus audi
 at de eo. xxvii. L
Xps ihs d: pastor. pasqua et r depro. xxxi.
Xpi hñilitas pmedat. xlii. Z (D
Xpi pceptio. or. p. puerfatio. eloqa. mira
 cula. sacra. passio. mors. resurrectio. ascen
 sio comendant. lxx. Z
Xps apparebit i iudicio i forma hois. lxx
Xpi aia descendit ad iserna cu cor. (ii. E
 pus pederet exanime sup terra. lxxv. y
Xps ex nob assump sit qz p nob sustinuit.
 nasci. lactari. mori. sepeliri. lxxv. A
Xps ihs caput nrm pucti pcessit duobus
 atqz trascedit cetera mēbra sua qz sut sup
 terra. lxxix. H
Xpian efflagitat sub noie bernardi oleu
 misericordie iure pietatis. xlii. H

Hocrisis est ne

Ygociu pbulas i tenebris. xxxii. Z
Ypocrisis serpit hodie putida ta
 bes p ome corp ecclie. xxxii. D P
Ysop hñilitate significat. xlv. Z

Elu tuu inflam

Zelo iusticie q accessus est. pstat supioze ee
 eo q xpo passo pie copartit. xx. Z
Zelus iusticie d: sol. xxvii. J
Zelu feruidu necessariu hz spual medie
 cu oleo mansuetudinis. xliii. F
Zeli vinu qlie expmat ex botro xliii. B K
Zel absq scia sp mi efficit iueit. xlii. Z
Zelus duplex describit. lxxix. p totum.
Zelo illo q accessus pcepit ille emulatoz
 spose dñi oportet ferueat cui cura aiaru
 incumbit. lxxvi. D
 Finit tabula

Bermo

Primus

Incipit expositio

venerabilis Bernardi abbas Clareual
 lis in Lantica canticorum.

Sermo primus

Obis fra

tres alia qz alijs de se
 clo aut certe alie dice
 la sunt. Illis siq de
 lac potum dat et non
 escā q apli forma te
 ner in docedo. Nam
 spiritalib solidiora

apponeda esse itide ipse suo docet exēplo
 Loqmur in quies no in doctz hñane sa
 piētie verbis: s in doctrina spūs spiritali
 bus spiritalia coparates. Itē sapiētia lo
 quimur inter pfectos. qles vos nimiz ef
 se pfido: nisi frustra forte iam ex lōgo stu
 dijs estis celestib occupati: exercitati sen
 sib: et in lege dei meditates die ac nocte.
 Itaqz parate fauces no lacti s pani. Est
 panis apud Salome: isqz admodu splē
 didus sapidusqz. libz dico q Lantica can
 ticoz inscribit: pferat si placet et frāga
 Na de vobis Ecclesiastes mudi hui? co
 gnoscere et ptenere vanitate satz (ni falloz)
 p dei gram instructi estz. Quid et parabo
 las: An no vita et mores vestri iuxta eam
 q in ipsis inuenit doctrina sufficient emē
 dati sunt et informati: Proinde illis am
 bobz plibatis quos nihilomin? de amici
 archa pstitos accepistz. accedite et ad terti
 um huc panē: vt pbetis forsitan portioza
 Lu eni duo sunt mala q vel sola vel mari
 me militat aduersus aiaz. Un? .s. amor
 mudi et supstus sui. pesti vtriqz duo illi li
 bri obuiare noscunt. Alter sarculo discipli
 ne praua queqz in moribz et carnis super
 flua refecās. Alter lucerōnis in omi glia
 mudi fucū vanitatis sagaciter depheōes
 veraciterqz distinguēs a solido veritatis.
 Deniqz vniuersis hñanis studijs ac mū
 danis desiderijs pūlit deū timere: eiusqz
 obseruare mādata. Merito qdem. Vere
 etenī sapiētie primū illud initū. secundū
 psummatio est. Si tñ pstat vobis no ali
 ud verā et cōsummatā esse sapiētia: qz de
 clinare a malo et facere bonū. Itēqz: rece
 dere a malo neminē posse pfecte absqz ti

more dei: nec bonū opus omīno esse pter
 obseruantia mādatozū. Depulsis qz duoi
 bus malis duoz lectioe libroz: copeter
 iam accedit ad hunc sacru theoricūqz ser
 monē. qz cū sit amboz fructus: no nisi so
 brijs mentibz et auribz omīno credē? ē.
 Alioqn an carnē discipline studijs edo
 mitā et mancipatā spiritui: an spetā et ab
 iectā seculi pompā et sarcinā. indigne ab
 impuris lectio sancta psumit. Quō nem
 pe incassum lux circūfundit oculos cecol
 vel clausos. ita animalis homo no perci
 pit ea que sunt spūs dei. Quippe spirit?
 sanctus discipline effugiet fictū. qd est vi
 ta incotinens. S; nec erit ei vnqz ps cū
 mudi vanitate cū veritatis sit spūs. Que
 eni societas ei que desursum est sapientie
 et sapiētie mudi que stulta est apud deum
 aut sapiētie carnis: que et ipsa inimica est
 deo: Puto aut q ia no habebit vnde ad
 uersum nos murmuret is qui nobis de
 via venit amic? cū et tertiū istū insumpse
 rit panē. Sed qz franger? Adest paterfa
 milias. cognoscite dñm in fractoe panis
 Quid eni: alter idone? No equidem ego
 mibi istud temere arrogauerim. Sic spe
 cietis ad me vt ex me no expectetis. Na z
 ego vnus sum de expectatibz mendicās
 et ipse vobiscū cibū aie mee: alimonia spi
 ritus. Reuera paup et inops pulso ad eū
 qui aperit et nemo claudit: sup sermonis
 hui? pfundissimo sacramēto. Dculi oim
 in te perat dñe. Paruuli petierūt panem
 no est qui frangat eis. Sperat id a beni
 gnitate tua. D pssime frāge esuriēbus
 panē tuū. meis qdē si dignaris manibz.
 sed .ais vir? Dic queso nobis. a quo d
 quo ad quē vedicē. Osculet me osculo
 oris sui: Aut quale est istud ita subitaneū
 et factū repēte d medio fmonis exordiu?
 Sic quippe in vba psumit quasi que
 piam loquentē pmiserit. cui psequēter re
 spondentē et hac introducat psonā qcu.
 qz est ipa que osculū flagitat. Deinde si se
 osculari: nescio a quo. vel petit vel pcepit:
 cur signāter et nominatim ore: et ore suo il
 lius quasi aliud qz os aut alienū et no po
 tius suū exhibere sibi soleant osculantes.
 Quāqz nec hoc quidē dicit: osculetur me
 ore suo. s; aliud pfecto inuitati? osculo i
 quit oris sui. Et quidē iocundū eloquiū:
 qd ab osculo principiu sumit. et blanda

Bermo

ipsa quedā scripture facies facile afficit et allicet ad legendū. ita ut qđ in ea latet delectet etiā cū labore iuestigare. nec fatiget inquirēdi fore difficultas. vbi eloquij suauitas mulcet. Uez quē nō valde attētū faciat: istiusmodi principij sine principio et nouitas locutiōis in veteri libro. Unde cōstat hoc opus nō humano ingenio: sed spūs arte ita cōpositū vt quīs sit difficile intellectu: sit tū inquisitu delectabile

D Sed quid: Titulū pterim? Nō oportet ne vñū quidē iora qñ et minutias iubeatur colligere fragmentorū ne pereant. Titulus talis est. Incipiūt Lātica canticorū Salomonis. Obserua in p̄mis pacifici nomē qđ est Salomō cōuenire principio libri qui incipit a signo pacis. id est ab osculo. simulq; aduerte huiuscemodi principijs solas ad hāc intelligendā scripturā mētes iuitari pacificas que se se iā a viciorū vendicare p̄turbatiōib; et curaz tumultib; p̄ualent. Dehinc ne hoc quoq; ociosum putes: qđ nō simpliciter cantica sed Lātica canticorū habet inscriptio. Multa quippe legi cātica in scripturis. et nullū illoz meminitaliter appellari. Cecinit israel carmē dñi. qđ gladiū pariter et sugū euaserit pharaonis: gemino maris mirabiliter liberat: simul et vindicat: obsequio Nō tñ qđ cecinit dictū est canticū canticorū sed si bene recolo: cecinit (ait scriptura) israel carmē hoc dñi. Cecinit etiā delboza. cecinit et iudith. cecinit et m̄ samuelis. p̄phete quoq; alij cecinerūt. et nemo eorū legi appellasse canticū suū. cātica canticorū. Sane om̄es (ni fallo) cecinisset reperies p̄ quocūq; suoz v̄cepto cōmodo. Verbi gratia. pro obtētu victorie. p̄ euasione periculi. aut p̄ cupite rei qualiscūq; adepto beneficio. Ita ergo pleriq; cecinerūt singuli p̄ singulis causis ne ingrati diuinis bñficijs inueniret. Iuxta illud. Cōfitebitur tibi cū bñfeceris ei

Et vero rex iste Salomō sapiētia singularis. sublimis gloria. reb; affluens. pace securus. nullū taliū eguisse cognoscitur p̄ quo accepto ista decātare libuerit. Sed nec scriptura ipa sui v̄sp̄iā tale aliquid significare videt. itaq; diuinit̄ inspiratus christi et ecclie laudes et sacri amoris gratiam et eterni cōnubij cecinit sacramenta. simulq; expressit sancte desiderij anime:

et epithalamij carmē etulās in spiritu iocundo cōposuit eulogio: figurato tamen. Nimirū velabat et ipe instar moysi facies suam nō minus forsitā in hac parte fulgentē. eo qđ illo adhuc in tempe nemo aut rarus erat qui reuelata facie gloriā istam speculari sufficeret. Igit̄ p̄ sui excellentia reor nuptiale hoc carmē huiusmodi titulo p̄signitū vt merito Lātica canticorū singularit̄ appellet. sicut is quoq; cui canitur singulariter est dictus rex regū et dominus dominātiū. Ecce vos si vestraz experientia aduertatis: nōne in victoria qua vicit mundū fides vestra et ieritu vestro de lacu miseriz de luto fecis cāstas et ipe dñi cāticum nouuz quia mirabilia fecit: Rursus cū adiecit p̄mū sup̄ petrā stare pedes v̄ros et dirigere gressū v̄ros. p̄to qđ tūc nihilomin; p̄ idulta nouitate vite imissum sit i os vestrū cāticū nouū carmen dō nostro. Quid cū penitētib; vobis nō solā peccata dimisit. sed insuper p̄mit et p̄mia. nō multo magis spe gaudentes futuroz bonoz cāstas in v̄js dñi quoniam magna ē gloria dñi: At si cui forte vestrū clausum vel obscurū aliquid de scripturis interdū cluxerit. tunc prozsus necesse est p̄ p̄cepta celestis panis alimonia diuinis mulceat aures i voce exultationis et cōfessionis son; epulantis. S; et in quotidianis exercitijs et bellis q̄ nulla hora pie in xpo viuētib; defunt a carne a mūdo a dyabolo. sicut militā esse vitam homis sup̄ terrā icellanter experiri ni in vobis meritis quotidianis necesse ē cantica pro assecutis victozijs innouari. Quorūcūq; temptatio supatur. aut vicium subigif. aut imminens periculū declinat aut laque; insidiāris dephēditur. aut anosa et inueterata quecūq; aīme passio semel perfecteq; sanat. aut multū diuoz curpitaz sepius petita p̄rus tandē aliquādo dei munere obtinet. quid nisi tortiens iuxta p̄phetam p̄sonat gratiaz actio et vox laudis. et ad singula queq; beneficia benedicuntur de in donis suis: Alioquin ingratus reputabit cum discussio venerit q̄ nō poterit dicere deo. Cantabiles mihi erāt iustificaciones tue in loco pegrinationis mee. Arbitror vos in vobis ipsis illa iam recognoscere que in psalterio nō Lātica canticorū. sed cantica graduū appellatur.

eo qđ ad singulos p̄fectus vestros iuxta ascēsiōes quas quisq; in corde suo disposuit singula sint cātica depromēda ad laudem et gloriā pmouentis. Quonā modo impleat aliter ille versicul; nō video. vox exultationis et salutis in tabernacul; iustorum. aut certe apostoli illa pulcherrima saluberrimaq; exhortatio: in psalmis hymnis et canticis spiritalib; cantātes et psallentes in cordib; vestris dñi. Sed ē canticum qđ ex sui singulari dignitate et suauitate cūctis merito que memorauimus et si qua sunt alia antecellit. et iure hoc appellauerim Lāticū canticorū. qz ceteroz omnij ipm est fructus. Istiusmodi canticuz sola v̄nctio docet: sola addidit experientia. Experti recognoscāt. in experti v̄ ardescāt desiderio nō tam cognoscēdi qđ experiedi. Nō est enim strepit; oris: s; iubilus cordis. nō sonus labioz sed motus gaudioz: voluntatū nō vocū cōsonātia. Nō audit foris. nec enī in publico personat. sola que cantat audit. et cui cantatur. id est sponsus et spōsa. Est quippe nuptiale carmē exprimes castos iocūdosq; cōplexus animoz. mox cōcordiā affectuūq; consentaneā ad alterutrū charitatem.

B Ecce nō est illud cantare seu audire anime puerilis et neophite adhuc et recenter p̄uerse de seculo. sed p̄uete iam et erudite mētis que suis nimiz p̄fectibus deo promouēte intantū iam creuerit: quaten; ad perfectā etatē ad nubes qđammodo p̄uenerit annos. annos dico meritoz non temporum: facta nuptijs celestis sponsi idonea. qualis deniq; suo loco plenius describet. Sed p̄terijt hora: qua nos exire v̄get ad opera manū et paup̄tas et institutio regularis. Cras in noīne dñi qđ ceperam; p̄sequemur de osculo. qz de titulo hodiern; sermo nō expeditiuit.

Sermo. ij. Adorem desiderij patrū suspirantiū christi in carne p̄sentia frequētissime cogitans cōpungor et p̄fundoz in memet ipso. Et nūc vit contineo lachrymas ita pudet tepozis torporisq; miserabiliū temporū hoz. Cui nāq; nostrz tantū ingerat gaudiū gratie hui; exhibitiū quantū v̄terib; sanctis accenderat desiderij p̄mū

B a derij patrū suspirantiū christi in carne p̄sentia frequētissime cogitans cōpungor et p̄fundoz in memet ipso. Et nūc vit contineo lachrymas ita pudet tepozis torporisq; miserabiliū temporū hoz. Cui nāq; nostrz tantū ingerat gaudiū gratie hui; exhibitiū quantū v̄terib; sanctis accenderat desiderij p̄mū

sio: Ecce enim q̄ multi in hac et que p̄ime celebranda est natiuitate gaudebūt: sed v̄tinā de natiuitate: non de vanitate. Illoz ergo desiderij flagrans et pie expectatiōis affectū spirat mihi vox ista Osculetur me osculo oris sui. Senserat nimiz in spiritu quisquis tūc spiritalis esse poterat quāta foret gratia diffusa in labijs illis. p̄pterea loquens in desiderio anime: aiebat Osculet me osculo oris sui. nimiz omnimodis cupiēs tāte suauitatis participio non fraudari. Dicebat enim perfectus quisq;. Quo mihi ora hec semiuerbi p̄phetaz: ipe potius speciosus forma p̄re filijs hominū. ipe me osculetur osculo oris sui. Nō audio iā Hofsen: imperditiōis liquidē lingue fact; est mihi. Iste labia immūda sunt. Hieremias nescit loqui. quia puer est. et p̄phete omnes elingues sunt. Ipe ipe que loquunt ipse loq̄tur: ipse me osculet osculo oris sui. Non i eis iam aut p̄ eos loquatur mihi. quoniam tenebrosa aqua i nubib; aeris. sed ipe me osculetur osculo oris sui cui; gratiosa presentia et admirande fluēta doctrine sūt in me fons aque salientis in vitā eternam. Quē v̄ntit pater oleo leticie p̄ cōsortibus suis. nūqd nō et ipso mihi v̄berioz infunditur gratia si tamē dignetur me osculari osculo oris sui: Cui; v̄tiq; sermo viu; et efficac; osculū mihi est. nō quidē p̄iunctio labioz que interdū pacē mentis animoz sed plane infuso gaudioz: reuelatio secretoz: mira quedā et qđammodo indiscreta p̄iunctio sup̄ni luminis et illuminatē mētis. Adherēs quippe deo vñ; spirit; est. V̄rito p̄inde visiones et somnia nō recipio. figuras et enigmata nolo. ipsas q; angelicas fastidio species. Quippe et ipsoz lōge supat Ihs me; specie sua et pulcritudine sua. Nō ergo aliū siue angelum siue hoīem s; ipm peto osculari me osculo oris sui. Nec sane p̄sumo me osculatum iri ab ore ipsi. est enī hoc assumpti hoīs v̄nice felicitatis et progatiue singularis. sed humil; ab osculo oris sui peto me osculari. qđ cōmune v̄tiq; ē multoz q̄ dicere p̄nt. et nos om̄es de plenitudine ei; accepim;. Intēdite. Sit os osculās s̄bum assumens. osculatū caro que assumit. osculuz vero qđ pariter ab osculāte et osculato cōficitur p̄sona ipa ex v̄troq; compacta me

osculat / osculas / osculatus

diator dei et hominum homo Ihs christus
Hac ergo ratione sanctorum nemo dicere presu-
mebat Osculet me ore suo. sed tamen osculo
oris sui. ipsi sane seruantes progerant istas
cui singulariter semelque os verbi impressum
tunc est cum ei se corpaliter plenitudo omnis
diuinitatis indulset. Felix osculi ac stu-
penda dignitate mirabile. in quo non os
ori imprimi. sed deus huiusmodi. Et ibi quidem
tractus labiorum complexum significat aiorum
hic autem consideratio naturarum diuinitatis huius-
modi auctoritate in terra sunt et que in celis pa-
cificans. Ipse est enim pax nostra que fecit vtra-
que vnum. Ad hoc igitur osculum sanctus quibus
antiqui spiritus suspirabat. eo quod locum dicitur
et exultationem thesaurizari super eum. et the-
sauros omnes sapientie et scientie in ipso abscon-
ditos presentirent. cuperentque et ipsi de pleni-
tudine eius accipere. Sentio placet vobis
quod dicitur. Sed accipite et aliam sententiam. Non
laetit sanctos et ante aduentum saluatoris
deum super mortalium genus cogitare cogitatio-
nes pacis. Nec enim faceret verbum super ter-
ram quod non reuelaret seruis suis prophetis.
Erat tamen verbum hoc absconditum a multis.
Fuit namque in tempore illo rara fides in terris et
tenuis admodum spes: in pluribus quoque il-
lorum qui expectabant redemptionem israel.
Qui prope sperabant ipsi et predicabant christum
in carne venturum et cum ipso pacem. Tamen quidam
eorum. et pax erit inquit in terra nostra cum ve-
nerit. Immo pro ipso dei gratiam homines recu-
peraturos cum omni fiducia sicut diuinitus
acceperat predicabant. Quod et percursor domi-
ni Iohannes suo tempore impletum agnouit et proba-
uit. gratia inquit et veritas pro Iesum
ipsum facta est: et ita veritas esse omnis nunc christi-
stianus populus experit. Et ecce illis pronun-
ciantibus pacem: moram autem faciente auctore pa-
cis: nuntabat populi fides dum non erat que re-
dimeret neque qui saluum faceret. Itaque cau-
sabant homines moras quod ille toties nuntiat
nec dum venerit princeps pacis: sicut locutus
fuerat pro os sanctorum que a seculo sunt propheta-
rum eius. et suspectas habentes permissiones
signum promissum reconciliationis quod est osculum
flagrabat: ac si nuntius pacis vnus quilibet
responderet de populo. Quousque tollitis ani-
mas vestras. Iam olim predicatis pacem et non
venit. permittitis bona et adhuc turbatio.
Ecce huiusmodi multipharie multisque modis
et angelis patribus et patres nostri annuntia-

uerunt nobis. dicentes pax pax. et non est pax
Si mihi vult esse persuasum deus quod si sue
beneplacito voluntatis tam crebra iam legatio-
ne spondet nec exhibet. osculet me osculo
oris sui. sicut in signo pacis faciat de pa-
ce securum. Nam verbum istud quomodo credam?
Opus magis est opere verba firmari. Probet
veridicos nuntios suos deus. si tamen nuntii
eius sunt. et sequantur eos ipse ut septem promissum
quia sine ipso possunt facere nihil. Vixit
puerum. tulit baculum. nec dum est vox neque
vita. Non surgo. non suscitator. non excurior de
pulvere. non respiro in spem si non propheta
ipse descendat et osculet me osculo oris sui.
Huc accedit quod is qui nostrum proficit se me
diatorem ad deum. dei filius est et deus est. Et
quod est homo ut innotescat ei. aut filius ho-
minis ut reputet eum? Que mihi fiducia
aut tamen me audeat credere maiestati? Tamen
inquam terra et cinis presumo deum curam habe-
re mei? Ad hec. diligit preme suum. me vero
opus non habet. bonorum meorum non eget.
Tamen consistabit mihi quod mediator meus in
parte nequaquam sit? Tamen si vere ut dicitur de-
creuit misereri deus cogitatus ut complaciti-
or sit adhuc. statuatur testamentum pacis. et
fedus perpetuum feriat mihi in osculo oris sui.
ut que procedunt de labiis suis non faciat iri-
ta. extingant se. humiliet se. inclinet se. et oscu-
letur me osculo oris sui. ut ex equo primum
congruens mediator neutri suspectus sit. deus
filius dei fiat homo. fiat filius hominis. et cer-
tum me reddat in hoc osculo oris sui. Ser-
curus suscipio mediator dei filium. quem
agnosco et meum. Dinime plane iam mihi
suspectus erit. Frater enim et caro mea est. Pu-
to enim spernere me iam non poterit os deus os-
culum meum et caro de carne mea. Ita ergo veritas
querela sacrosanctum osculum. in incarnandi
ubi mysterium exigebat dum longa et molesta
expectatione fatigata fides deficeret. et infi-
delis populus aduersus promissum dei victus
tedio murmuraret. Adinuentio mea est. si
non hoc idem et vos recognoscitis de scrip-
tis. Inde profecto erant querule ille et plene
murmure voces. Quada remanda. Expe-
cta reexpecta. Modicum ibi. modicum ibi
Inde ante ille et plene pietate preces. Da
mercedem domine sustinentibus te: ut prophetam fi-
deles inueniant. Ite. Suscita domine precati-
ones que locuti sunt in noietuo prophete prio-
res. Inde blande ille et plene consolatione

permissiones. Ecce apparebit dominus et non me-
tuetur. si moram fecerit expecta eum. quod veniens
veniet et non tardabit. Ite. Prope est ut ve-
niat tempus eius. et dies eius non elongabunt. Et
ex persona promissum. Ecce ego inquit declino in
vos ut flumem pacis. et ut torrens inundas
glorie gentium. In quibus verbis satis appa-
ret et predicatores instantia et diffidentia popu-
lorum. Sicut itaque et plebs murmurabat. et si-
des nutabat. et iuxta Esaiam vaticinium) ang-
geli pacis amare flebat. He ergo vniversus
genus humanum moram faciente christo desperati
one preterit. dum se contentum suspicarent infirma
mortalitas: sicut reconciliationis cum deo
de gratia toties repromissa diffideret: san-
cti que de spiritu certi erant: certitudine de carnal-
punita exoptabant ac signum reforme de pacis
propter pusillanimes et incredulos omni in-
stantia requirebant. O radix iesse que stas in si-
gnum populorum. quibus multi reges et prophete vo-
luerunt te videre et non viderunt. Felix tamen
ex omnibus symeon. cui senectus in misericordia
verberis. Is nempe exultauit ut videret de-
siderium signum: et vidit et gauisus est. Acce-
proque osculo pacis in pace dimittit. ante
tam aperte pronuncias Iesum esse natum in si-
gnum cui contradicendum erat. Domino ita fu-
it. Contradicendum est exorto signo pacis: sed
ab his que oderunt pacem. Nam pax hominibus
bone voluntatis. Valuolus autem petra
scandali et lapidis offensionis. Herodes de-
niq; turbat est et omnis hierosolyma cum illo
Siquidem in propria venit et sui eum non rece-
perunt. Felices illi in sua pronocitate pasto-
res que signum huiusmodi visione digni habiti sunt.
Iam tunc se abscondebat a sapientibus et pru-
dentibus. et reuelabat pueris. Et herodes
videre voluit: sed quod non bona voluntate non
meruit. Pacis siquidem signum erat datum
tamen hominibus bone voluntatis. Herodi ve-
ro et similibus eius non dabit nisi signum Ione
prophete. Porro ad pastores. et hoc (ait an-
gelus) vobis signum. vobis humilibus. vo-
bis obediētibus. vobis non alta sapientibus
vobis vigilatibus et in lege dei meditantibus
die ac nocte Hoc inquit vobis signum. Quod?
Quod angeli promittent. quod populi requirebant
quod prophete predicarent. hoc fecit dominus nunc
ostendit vobis. in que recipiant increduli fi-
dem. pusillanimes spem. profecti securitate
Hoc ergo vobis signum. Cuius rei signum: In-
dulgentie. gratie. pacis. et pacis cuius non erit

finis. Hoc est ergo signum Inuenietis infantem
panis quem inuolutum et positum in presepio.
Deus est tamen in ipso mundo reconciliatus sibi.
Dicitur propter peccata vestra. et resurgit pro-
pter iustificationem vestram ut iustificati pro fi-
dem pacem habeatis ad deum. Hoc signum
pacis propheta quondam regi Achaz propone-
bat petendum ad domino deo suo. siue in excelso
supra. siue in inferno deorsum. Sed impi-
us rex recusauit non credens miser quod in si-
gno hoc immanis in pace sociata eent.
quatenus et inferi domino descendente salutari in
osculo sancto signum pacis et ipsi recipiant
et superni spiritus id ipsum nihilominus cum ad
celos redierit eterna suauitate participet.
Sermo finitendus est. sed ut quod in eo dispu-
tatum est breui recolligam summa. patet hoc
sanctum osculum duabus ex causis necessarie
dulce mundo. ut et infirmis faceret fidem
et desiderio satisfaceret profectorum. Porro
ipsum osculum esse non aliud quam mediator dei
et hominum: hominem Iesum christum. Qui cum
patre et spiritu sancto vinit et regnat deus pro omnia
secula seculorum Amen.

Sermo. iij.

Die legimus

in libro experientie. Couertimini
ad vos ipsos et attendat vnusquisque
scientiam suam super his que dicenda sunt. Ex-
plorare velim si cui vnusquisque vestrum ex sententia
dicere datum sit. Osculet me osculo oris sui
Non est enim cuiusuis hominum ex affectu
dicere. sed si quis ex ore christi spirituale osculum
vel semel accepit hunc propter experimentum
profecto sollicitat et repetit libes. Ego arbi-
tror. neminem vel scire posse quod sit: nisi que ac-
cipit. Est quippe mane absconditum. et solus
que edit: adhuc esuriet. Est fons signatus cui
non comunicat alienus. sed solus que bibit ad
huc sitiet. Audi exptum quod requirit. Redde
mihi inquit. Leticia salutaris tui. Dinime
ergo id sibi arrogat mei filius anima onerata pec-
catis. sicut adhuc carnis obnoxia passi-
onibus. que suauitate spiritus nec dum senserit: in-
ternorum ignara atque incepta penitus gaudi-
orum. Ostendo tamen ei que homini est locum in sa-
lutari sibi congruentem. Non temere assurgat
ad os serenissimi spiritus: sed ad pedes seueris-
simi domini mecum pauida iaceat. et cum publi-
cano terram tremans non celum aspiciat. ne con-
fusa in luminaribus celi facies assueta tene

bis opprimat a gl'ia. atq; insolitis reuerberata splendoribus maiestatis. desiois rursum cecitate caliginis obuoluat. Non tibi o quecuq; es talis aia non tibi ille locus visus aut despiciabilis videat. vbi scilicet peccatrix peccata deposuit. induit sanctitatem. Ibi ethyopissa mutauit pellē. et in nouis restituta candore iam tunc fiducialiter veraciterq; rēdebat exprobrantibus sibi verbis.

Rigra sum s; forma filie hierlm. Viraris qua nā id arte potuerit v' quibus obtinuerit meritis. Paucis accipe. Acuit amare et de intimis visceribus longa suspiria trahens salutaribus intra se successa singultibus felleos humores euomuit. Celestis medic' celerrime subuenit. q; velocit' currit sermo et'. Hūc nō potio est fmo dicit. Est v'q; fortis et vehemens et scrutans corda et renes. Deniq; fmo dei v'q; et efficac' et penetrabilior oī gladio ācipit: ptingēs v'q; ad diuisionē aie ac spūs: cōpagū q; et medullaz: et discretor cogitationū. Huius q; beate penitētis exēplo psterneret tu o misera vt desinas esse misera. psterneret tu in terrā. amplectere pedes. placa oscul' riga lachrymis q; tū nō illū laues sed te et fias vna de gregetonaz q; ascēdunt de lauachro. Ita sane. vt suffusus pudore ac meroze vultū nō ante sustollere audeas q; audias et ipa. dimittunt tibi peccata tua. q; audias. Lōsurge cōsurge captiua filia syon. p'surge excutere de puluere. Sum pro itaq; ad pedes pmo osculo. nec sic q; dem p'sumes statim ad osculū oris assurgere. s; erit tibi grad' ad ipm mediū qd' dam aliud osculū qd' secūdo loco ad manū accipies. De quo et talē accipe rēnem. Si dixerit mibi ihs. dimittunt tibi peccata tua. nisi ego peccare desiero: qd' pderit. Exui tunicā meā: si reinduero eā qntum pfecti. Si rursus pedes meos quos lauerā in qnauero. nūqd' aliqd' lauasse valebit. Sordens omni genere vicioz iacui diu in luto fecis. s; erit sine dubio recidēt' q; iacēt' deteri'. Deniq; qui me sanū fecit ipm mibi dixisse recordor. Ecce sanus fact' es vade iam ampl' noli peccare. ne d' teri' aliqd' tibi ptingat. Qui autē dedit voluntatē penitēdi: op' est vt addat et p'ine di virtutē. ne iterē penitēda faciāq; nouis summa mea peiora prioribus. Te enim mibi grā penitēti si statim subtraxerit manū si

ne q; nihil possum facere. Nihil inquit. q; nec penitere nec cōtinere. Audio proinde qd' p'sulit sapiēs. Verbum (inquit) in oratione ne iteres. Paucos et qd' iudex intēdat arbori nō faciēt' fructū bonū. Fateor p' hmoi nō sum omnino p'rent' p'ozī grā qua iam maloz sum penitēs. nisi scōdam accepero. vt videlicet dignos faciā p'nie fruct'. et deinceps non reuertar ad vomitū. Hoc ergo restat mibi p'us petendū et accipiendū q; p'sumā altiora et sacratioza p'ringere. Holo repēte fieri summ'. paulatiz p'ficere volo. Quantū displicet deo impudētia peccatoris. tū penitētis verecundia placet. Cit' placas cū si mēsurā tuā seruaueris et altiora te nō q'sieris. Lōgus salt' et arduus est de pede ad os. s; nec accessus cōueniēs. Quid enī? Recēti adhuc resperius puluere. ora sacra cōtingēs? Heri deluto tractus. hodie vultui gl'ie p'sentaris. Per manū tibi trāsit' sit. Illa p'us te tergat. illa te erigat. Quō erigat' dādo vñ p'sumaf' Quid istud: decor cōtinētie et dignē p'nie fruct'. q; sunt opa pietatis. Nec te de stercore erigēt in spe audēdi potiora. Sane accipiendo donū osculare manū. hoc ē. nō tibi sed noi eius da gl'iam. Da semd' et da iterū. tū p' donatis criminibus. tū p' collatis virtutibus. Aut certe videto vnde munias frontē cōtra ictus istos. Quid habes qd' nō accepisti? Si autē accepisti: q; gloria ris quasi nō accepisti? Iā randē in osculis duob; geminū habēs diuine dignationis experimētū forsan nō p'sunderis p' sumere sanctioza. Quantū quippe crescit in gratia: tū et in fiducia dilataris. Inde fit vt et ames ardent' et pulles fidentius p' eo qd' tibi deesse sentis. Porro pullanti aperiet. Jam summū illud qd' cūq; est sū me dignatiōis et mire suauitatis osculū. credo nō negabis sic affecto. Nec via. hic ordo. Primo ad pedes p'cidim' et ploramus corā dño q; fecit nos. ea q; fecim' nos. Secūdo manum querim' subleuātis et roborātis genua dissoluta. Postremo cū ista multis p'cib; et lachrymis obtinem'. tū demū audem' forsan ad ipm os gl'ie caput attollere. Pauens et tremēs dico nō solum specularidū: sed etiā osculandum. Quia spiritus ante faciē nostrā ch'ist' domin'. cui adherētes in osculo sancto vñ spiritus ipsi' dignatione efficitur. Tibi

domine Ihu tibi merito dixit cor meum exquisiuit te facies mea: faciē tuā; dñe requiram. Nempē audiat fecisti mibi mae misericordiā tuā. cū iacenti primū in puluere. tuāq; deosculāti reuerenda vestigia q; male vixerā remisisti. Porro in p'gressu diei letificasti animā serui tui cū deinde osculo manus etiā bene viuēdi gratiā indulsisti. Et nūc quid restat o bone domie nisi vt iam in plenitudine lucis in seruo respūs ad oris quoq; osculū dignant' admittens adimpleas me leticia cum vultu tuo. Indica mibi o suauissime o serenissime indica mibi vbi pascis vbi cubas i meridie. Fratres bonum est nos hic esse et ecce aduocat nos diei malicia. Hi siq; dem qui modo supuēnisse nunciant' gratum cogūt rumpe magis q; finire sermonem. Ego exibo ad hospites: ne quid desit officijs eius de qua loquimur charitatis: ne forte et de nobis audire p'ringat. dicunt enim et nō faciūt. Vos orate interiz vt voluntaria oris mei beneplacita faciat deus. ad vestrā ipsoz edificatiōz et laudem et gl'iam nois sui.

Sermo. iij.

Riplicē quēdam anime profectū. sub noie trium osculoz sermo besternus complex' est. Nunqd' excidit vobis? Is mibi hodierna disputatione psequendus erit. put parare dignabit' in dulcedine sua pauperi de'. Diximus si recolitis illa oscula sumi ad pedes. ad manū. ad os. singula singulis referētes. In primo sane p' mortua dedicatur nostre cōuersiōis. Secūdū autē p'ficiētib; indulgetur. Porro tertū sola experit et rara p'fectio. Ab hoc solo quod vltimū positū est sumpsit exordium scriptura ista quā tractare suscepimus et ipsi' causa reliqua duo a nobis adiuncta sunt. An vero necessarie: vos iudicabit. Puto enim facies ipsa eloqui facile ad monet et ista requirere. Virū vero si non et vos aduertitis oportere reuera eē aliud sine alia oscula a quibus illud oris distinguere voluit: qui dixit. Osculet' me osculo oris sui. Cur enim cū sufficere poterat dixisse simpliciter. osculetur me. p' ter more tamen vsumq; loquēdi distincte et signanter adiecit osculo oris sui. nisi vt

ostenderet ipm quod petebat osculū summum esse. nō solū. Nōne deniq; ita inuicem loquimur. osculare me vel da mibi osculū. et nemo sequitur vt dicat ore tuo. siue osculo oris tui. Quid alterutrū osculari parātes num versus inuicē ora tendimus. que tamē ab inuicē nō requirimus nominatim: Deniq; qui narrat (vbi grā) a dño susceptū in osculo p'ditorē. et osculatus est (ait) eū. nec addidit ore suo v' osculo oris sui. Sic nimirū omnis et q; scribit et qui loquit' p'suevit. Sunt ergo hi tres animaz affectus siue p'fectus expert' dūtaxat satis noti et manifesti. cū aut de acf malis indulgentiā. aut de bonis agendis gratiā. aut ipsi' etiā indultoris et benefactoris sui p'sentiā. eo quidē modo quo in corpe fragili possibile est obtinent inueneri. Leterū primū et secūdū qua rōne oscula nominaueri: manifesti' accipite. Osculum pacis iudiciū est. omīs nouim'. Porro aut si (vt scriptura loquitur) p'ctā nra se parant inter nos et deū. tollatur d' medio quod interest. et pax est. Lū ergo satisfacimus vt ablato quod sepat peccato reconciliemur. indulgentiā quā recipim' quid nisi quoddā osculū dixerim pacis? Idq; interim nō alibi q; ad pedes sumendum. Humilis quippe et verecūda debet esse satisfactō qua emendat' superba trāsgressio. At cū etiā ad viuendū emendat': deoq; digni' cōuersandū: placita quadā ampliori et fiducia caput itaz leuam' de puluere largitoris (vt affollet) manū osculari. si tū de accepto munere nō nram s; auctori gl'iam querimus: eiq; sua dona et non nobis ascribim'. Alioqn si in te et nō magis in dño gloriaris p'p'riā p'fecto et nō domini manū osculari p'vinceris. Quod iuxta beati Job sniam ē iniqtas maxima et negatio in deū. Si q; ad scripture testimonium. p'p'riā gl'am querere. p'p'riā est osculari manū. p'fecto qui dat gloriā deo. dei dicit' nō incōgrue manū osculari. Et i hōibus quidē ita esse videm': seruos videlicet offensorū dñoz; osculari solere pedes cū ab eis veniā petūt. et pauperes diuitiū manus cū ab eis mun' accipiūt. Uerū quia spūs est de'. et nullis simplex illa sub stātia mēbris distincta corporeis. erit forsan q; nullatenus d' illo recipiat tale aliqd'

*Sicut fecerunt quoniam
inuenti deus*

Sermo

sed a me sibi dei man⁹ et pedes flagitet de
 monstrari. sicq; pbari qd de osculo pedu⁹
 man⁹ ve diffinio. S; qd si ego vicissiz
 ab ipo meo sciscitatore de ore qz dei reqsi
 ero quaten⁹ qd de oris osculo scptura loq
 tur ad deū ptinere demōstret. Nampe aut
 cū isto simul et illa hz. aut cū illis parit et
 isto caret. S; enī et os hz de⁹ quo docet
 hoīem sciam. et manū habet q dat escam
 omī carni. et pedes habet. qz terra scabel
 lum est. ad quos nimiz pctores terre con
 uerit atq; hūiliati satisfaciāt. Nec in quā
 hz de⁹ omīa p effectū nō p naturā. Inue
 nit pfecto apud deū et verecūda pfectio q
 se humiliando deiciat. et pmptra deuotio
 vbi se innouādo reficiat. et iocūda ptepla
 tio vbi excedēdo q̄scat. Omīa oibz est q
 omīa administrat. nec q̄c̄q; est oīm pprie
 Nā qd in se est lucē habitat inaccessibiles
 et par et erupar oēm sensum. et sapie eius
 nō est numer⁹. et magnitudis ei⁹ nō est fi
 nis. nec pōt eū videre hō vt uiuet. Nō q
 lōge ab vno qz sit. q̄ esse oīm ē. sine q̄ om
 nia nihil. s; vt tu pl⁹ mireris. et nil eo p̄senti
 us. et nil io p̄hensibili⁹. Quid nēpe cuiq;
 rei p̄senti⁹ q̄ esse suū? Quid cuiq; tā incō
 prehensibili⁹ q̄ esse oīm? Sane esse oīum
 dixerim deū. nō qz illa sunt qd est ille. sed
 qz ex ipo et p ipm et in ipo sunt oīa. Esse ē
 ergo oīm q̄ facta sūt ip̄e factor eoz. s; cau
 sale nō materiale. Tali p̄inde mō dignat
 illa maiestas suis esse creaturis oibz q̄dez
 q̄ sunt. animātibz autē q̄ et viuūt. Porro
 rōne vtētibz lux. recte hō vtētibz hō. vīn
 centibz glia. Et i bis oibz creādis. guber
 nādis. administrādis. mouēdis. pmouē
 dis. innouādis. firmādis. nullis corpo
 reis indiget instrumētis. q̄ oīa solo hōz
 corpa creauit et spūs. Sic corpibz corpo
 reis egēt sensibz p q̄ sibi inuicē inotescāt
 valeāt. Et nō ita omīpotēs de⁹ cui d sola
 volūrate celeris suppetit efficiētia. tā creā
 dis rebz q̄ ordinādis. pur voluerit. Valz
 cui vult. q̄ntū vult. et absq; corpaliuz offi
 cio obsequio ve mēbroz. Quid? ad intue
 da q̄ didit ip̄e putas sibi reqrat corporei
 sensus adiutoriu⁹? Nihil oīum oīno latet
 aut effugit lucē vbiq; p̄ntē. nec tñ vt agno
 scataliqd necessariū hz renūciātis sensus
 ministriū. Nec solū vniuersa noscit sine
 corpe. s; innotescit mūdis corde sine cor
 pore. Dico aut idē lat⁹ vt plani⁹ fiat. S;

forte qz finiedī iā sermonis angustia non
 admittit. p̄silij magis est vt in crastinum
 differamus. Sermo. v.

Quattuor spiri

q̄ tuū genera nota sunt vobis. pe
 coris. n̄. angelic⁹. et qui p̄didit
 istos. Nō est ex oibz cui siue ppter se. siue p
 pter aliū. siue ppter vtētūq; necessariū cor
 pus nō sit corpis ve similitudo. excepto dū
 taxat illo cui omīs tā corpalis q̄ spūalis
 creatura merito cōfite⁹ et dicit. de⁹ me⁹ es
 tu. qm̄ bonoz meoz nō egēs. Et p̄mum
 quidē ita corpe egere p̄stat vt nec subsiste
 re absq; illo vtētūq; possit. Simul quip
 pe viuificare desinit et viuere ille spū⁹ qm̄
 morit⁹ pecus. Verū: nos viuimus q̄dem
 post corpus. s; ad ea quibz beate viuunt
 null⁹ nobis accessus patet nisi p corpus.
 Senserat hoc qui dicebat. Inuisibilia
 dei p ea que facta sunt intellecta cōspiciū
 tur. Ip̄a siquidē que facta sunt. id est. cor
 poralia. et visibilia ista nō nisi p corporis
 instrumentū sensa in nostrā noticiam ve
 niunt. Dabet ergo necessariū corpe⁹ spū
 rualis creatura q̄ nos sum⁹. sine q̄ nimiz
 nequaq; illā sciam assequit. quā solā ac
 cepit gradū ad ea de quoz sit cognitione
 beata. Sic si mihi obijcit de paruulis re
 generatis. q̄ absq; sciētia rez corpaliū
 exeūtes de corpe ad beatā vitā n. hilomi
 nus trāsire credant. breuiter r̄ideo. H̄ illis
 p̄ferre gr̄am nō naturā. Et qd ad me de
 miraculo dei. q̄ de naturalibz differo? Jā
 qz et supcelestis spūs opus corporeū ha
 beant. illa maxime certos nos faciat vera
 et vere diuina sentētia. Nōne omīs (ait) ad
 ministratoriū spūs sunt: missi in ministe
 rium ppter eos q̄ hereditatē capiūt salu
 tis. Quo nā ergo modo implēt misteriu⁹
 suū absq; corpe. p̄sertim apud viuētes i
 corpe. Deniq; nō est discurrere nec de lo
 co ad locū trāsire nisi corpoz. qd frequēt
 angelos facere tā indubitata q̄ nota pro
 bat auctoritas. Hinc ē qz et vīsi sunt p̄v
 bus. et ad eos intrauerūt. et māducauerūt.
 et pedes lauerūt. Ita inferior supiorq; spū
 ritus p̄p̄rijs corpibz egēt. s; tñ q̄b; iuēt
 nō etiā inuent. Et pec⁹ qdē ex debito ser
 uicitutis et ad vsus tñ tpaliū corpaliūq;
 necessitatū iuuādo seruit. iōq; ille spū⁹
 et cū tpe trāsīt et cū corpe deficit. Seruus

V

q̄ppe nō manet in domo i eternū. licz qui
 bñ co vtunt omne vsūm hui⁹ tpalis fui
 turis ad questū referāt eternoz. Angelus
 vero curat saragiqz in libertate spūs ad
 ministrare officiū pietatis. futuroz bono
 rum p̄mp̄tū mortalibz alacrez ministriū
 sese exhibēs. v̄pote suis in eternū futuris
 ciuibz et coheredibz supne iocūditat. Il
 le ḡ vt iure seruiat. iste vt pie subueiat. am
 bo pculdubio suis corpibz egēt vt iuuet.
 Nā in q̄ ip̄i eis inuent nō video. ad profe
 ctū dūtaxat eternitatē. Irrationalis nem
 pe spūs et si corpalia p corpe⁹ et ip̄e hauri
 at. nunqd tñ eo vsq; iuuat corpe suo vt p
 corpalia et sensibilia q̄ p illud sentit. etiam
 ad spiritalia et intelligilia p̄ficiēdo pertin
 gat. Ad q̄ tñ capescēda p suo corpali tpa
 liq; obsequio noscīt iuuare illos q̄ omne
 vsūm rez tpaliū ad fructū trāsferunt eter
 naz. vtētes h̄ mundo tanq; non vtentes.
 Porro aut supcelestis spūs absq; adiuto
 rio corpis et absq; intuitu hoz q̄ p corpe⁹
 sentiuūt solap̄fecto sue vicinitate ac vīna
 citate nature sufficit apprehēdere summa
 et intima penetrare. An nō hoc apostolus
 intellexit: qui cū diceret. Inuisibilia dei p
 ea que facta sunt intellecta cōspiciunt. ad
 iecit. p̄tinus. a creatura mūdi. Admirum
 quoniā a creatura celi nō ita. Quo enī is
 inuolūt carne et terre incola spūs ex con
 sideratione. et sensibiliū p̄ficiens gradatim
 qdāmodo paulatimq; nitit̄ peruenire.
 eo ille celestiuū habitator ingenita subtilita
 te ac sublimitate sua in omī velocitate fa
 cilitateq; p̄git. nullo vtēq; sensus corpo
 rei amminiculo fult⁹. nullo corporei mē
 bri adiutus officio. nullo corporee cuius
 cūq; rei informat⁹ intuitu. Cur enī inter
 corpa speciales scrutet̄ sensus quos in li
 bro vite et absq; cōtradictione legit et abs
 q; difficultate intelligit? Cur i sudore vul
 tus sui laboret excutere grana de palcis. d
 vuis vīna. et de amurca oleū. qui ex omni
 bus satis abundeq; ad manū hz? Quis
 mēdicet victū suū p domos alienas. i sua
 abundās panibz? Quis puteū fodere cu
 ret et in terre visceribz venas aquaz cū la
 bore rimari cui vltro affatim aq; limpi
 das fons viu⁹ emanat? Nec brut⁹ ḡ nec
 angelic⁹ spūs ad ea capescēda q̄ beatā spū
 ritualē faciūt creaturā: suis villo mō cor
 poribz adiuuant. ille qdē p innata stolidi

tate nō capiēs. iste hō p excellētoris glie
 p̄rogatiua nō indigens. Porro hoīs spū
 ritum q̄ mediū quendā inter supmū et in
 fimū tenet locū vsq; adeo ad vtētūq; neces
 sariū habere corpe⁹ manifestū est vt absq;
 eo nec ip̄e p̄ficere. nec alteri p̄desse possit.
 Nā vt taceā mēbra cetera corpis officia
 ve mēbroz. q̄ naz modo quēto aut sine
 lingua instruis audientē. aut sine auribz
 p̄cipis instruentē? Itaq; cū absq; corpo
 ris amminiculo nec bestialis spūs seruil
 p̄ditionis soluere debitū. nec spūalis cele
 stiq; creatura implere misteriuū pietatis.
 nec rōnalis aīa tā primo q̄ etiā sibi suffi
 ciat p̄sulere ad salutē. liquet oēm creaturam
 spūm siue vt iuuet siue vt iuuet: simul et
 iuuet corporeo prozsus indigere solatio.
 Quid enī si q̄ animātia q̄tū ad vsūm sui
 repiant incōmoda nulliq; apta vsibz hu
 manaz necessitatū? P̄sunt p̄fecto vīsi
 et si nō vsa. vtiliora cordibz intruentiumq;
 vtentiū corpibz esse possent. Et si nociua
 et si etiā p̄niciosa tpaliū hominū p̄stet cē sa
 luti nō tamē deesse eoz corpibz vnde coo
 perent in bonū his qui scdm̄ p̄positū vo
 cati sunt sancti. et si nō cedēdo in cibū aut
 exhibendo ministeriū. certe ingeniuū exer
 cendo iuxta eū qui vtēq; omī vtētū ratiōe
 p̄fecto est cōmunis discipline p̄fectū. quo
 visibilia dei p ea q̄ facta sunt intellecta cō
 spiciunt. Nā et diabol⁹ eiusq; satellites cū
 sit sp̄ eoz maligna intērio. nocere q̄dez sp̄
 cupiunt: s; bonis emulatozibz quibz dici
 tur. q̄s vobis nocere poterit si boni emu
 latores fueritis. absit vt possint. magi au
 tem p̄sunt et nolētes. coopantq; in bonū
 bonis. Et eoz angelica corpa vtz nam
 ip̄is spiritibz naturalia sunt sic hoīb; sua.
 et sint aīalia sic hoies. imortalia tñ q̄ non
 dū sunt hoies. Porro ip̄a corpa mutēt. et
 versent i forma et specie q̄ volūt qm̄ appa
 rere volūt. desantes et solidātes ea q̄stum
 volūt. cū tñ in sui veritate p̄ subtilitate na
 ture atq; sube sue ipalpabilia sint. et n̄is
 oīno inattingibilia visibz. an hō simplici
 spiritali suba subsistētes corpa cū op⁹ est
 māt. rursūq; expleto ope ponāt i eādē d̄ q̄
 sūt materiā dissoluēda: nolo vt a me req
 rat⁹. Quidē p̄res d̄ hmōi diuersa sensisse.
 nec mihi p̄spiciū est vñ alterutz doceam
 et nescire me fateoz. Sed et vestrīs p̄fecti
 bus non multū conferre arbitroz harum
 a s

rerum noticia. Illud autem scitote nullum creaturam spirituum per se nostris membris applicari. ut videlicet nullo mediante nostri sui ve corporis instrumento ita nobis immisceatur et infundatur quo est participatio deo ceteri siue doctiores et boni siue meliores efficiamur. Nullus angelorum. nulla animarum hoc modo mihi capabilis est. nullus ego capax. Accipi angeli ita se alterum capiunt. Sequestretur inde prerogativa hec summo ac circumscripto spiritui. qui solus cum docet angelum siue hominem scientiam instrumentum non querit nostre corporis auris sicut nec sibi oris. Per se infunditur. per se infunditur purus capax a puris. Solus nullus indiget. solus et sibi et omnibus de sola omnipotentis voluntate sufficiens. Operatur tamen immensa et innumera per subiectam creaturam corporalem siue spirituale. sed quasi imperans. non quasi mendicans. En (verbi gratia) quod linguam meam corporalem assumptis nunc in opus suum: docere videlicet vos. cum per se absque dubio facilius suavisque id posset. perfectio indulgentia est: non indigentia. In perfectio siquidem vestro meritum querit mihi. non sibi solatiu. Id ipsum sapere opus est omni homini operanti bonum ne forte in se de bonis domini et in domino gloriatur. Est tamen qui bonum operatur non volens siue homo malus siue angelus malus. et constat non fieri propter eum quod sit per eum. cum potest nullum bonum possit inuito. Igitur ei quidem dispensatio tamen credita est. si nescio quomodo gratius iocundusque sentimus bonum quod per malum dispensatorem ministratur. Ipsa est ergo causa cur et per malos deus faciat bona bonis. non autem ut opera eorum indigeat in benedictione. Porro his queratione vel sensu carentia sunt multo minus deum egere quod dubitet. Sed quando in opus bonum et ipsa concurrunt apparet quoniam omnia seruiunt ei cui merito est dicere. Deus est orbis terre. Aut certe quod nouit que per quam convenienter fiat. De seruitute corporis creature non efficaciam querit: sed congruentiam. Esto deinde quod corporum ministeria oportune plerumque diuinis operibus applicentur. ut (ubi gratia) pluuie viuificandis seminibus et multiplicandis segetibus fructibus maturandis. quod proprio quod de corpore facere habet: cui ad nutum indifferenter vniuersa corpora celestia atque terrestria obse-

qui constat. plane superfluo haberet suum. quod nullum reperit sibi alienum. Uex cuncta que de loco dicenda occurrunt presenti nolumus sermone concludere. sermo modum excedit: et vires forsitan aliquorum. propterea que restant sub alio seruemus absoluenda principio.

Sermo. vi.

T precedenti se

quens sermo cohereat. tenens ne datu superius solum summum et in circumscriptum spiritum ad omne quod facere vel fieri vult corporis instrumentum siue obsequio non egere. Demus si securi vera solidio sic in mortalitate: ita et incorporeitate: quod solus spirituum vniuersam corporum natura eo usque transcendat ut quocumque corpore in quocumque opere non indigeat: solo spirituali nutu cum vult: ad quocumque vult agenda contentus. Sola igitur est (que nec propter senectutem propter alium solatio corporis instrumentum operatur) illa maiestas. cuius omnipotentis arbitrio incunctate precepto est omne opus. omne altum inclinatur. omne aduersum cedit. omne creatum fauet. etiam nullo interueniente vel subueniente solatio corporali siue spirituali. Docet vel monet sine lingua. prebet vel tenet sine manibus. sine pedibus currit et succurrit per reuerentibus. Actabat ista cum peribis poribus seculis. experiebatur homines sedula beneficia. si latebat eos beneficia. Ille quidem ad. negebata sine usque ad finem fortis. si dispones omnia sua autem non sentiebat ab hominibus. Et gaudebat de bonis domini. et domini sabaoth (eo quod cum traditione iudicaret omnia) omnino nesciebat. Ab ipso erat: si non cum ipso. Per ipsum vivebat. si non ipsi. Ex ipso sapiebat: si non ipsum. aliena et. ingrati. insensati. Hinc demum factum est ut quod erat. quod vivebat. quod sapiebat. non auctori tribueretur. si nature ascriberent. aut certe (quod insipienter erat) fortune. propter quod industris atque stulti multi multa arrogabant. Quanta sibi usurparunt seductorum spiritus: quanta soli et lune data sunt: quanta terris et aquis attributa: quanta etiam manufactis fabrilibusque mortaliu reputata operibus. herbis. arbutis. minutissimis vilissimisque semibus per numinibus deferret. Ne sic homines perdidit et permutauerit gloriis suam in similitudinem vituli comedentis fenum. Quorum deus miseratus errores de morte vmbroso et de se digni egredies. in sole posuit tabernaculum suum.

obtulit carne sapiens carne. per quam discerent sapere et spiritum. Nam dum in carne et per carnem facit opera non carnis sed dei. nature vixit quod impans. superansque fortunam. stultam faciens sapiam hominum. demonumque debellat tyrannidem. manifeste ipsum se indicat esse per quem eadem et ante fiebat quam fiebat. In carne inquam et per carnem potenter ac patenter operatur mira. locutus salubria. passus indigna. euidenter ostendit quod ipse sit quod potenter et inuisibiliter secula perdidisset. sapiens rege ret. benigne pregerit. Deique dum euangelizat in gratias: signa perhibet infidelibus. pro suis crucifixorum orat. nonne liquido ipsum se esse declarat quod cum patre suo quotidie orari facit solem suum super bonos et malos. et pluit super iustos et iniustos. Hoc enim est quod ipse ait: bar. Si non facio opera patris mei: nolite credere. En aperiat os carnis sue docens in morte discipulos. quod in silentio angelos in celestibus docet. En ad tactum corporis manum curat lepra. fugat cecitas. audit reparat. lingua muta. resoluunt. discipulorum prope mensus erigit. et in indubitater agnoscitur cui dixerat longe ante David. Speris tu manum tuam: et imple omne aial benedictione. Et item Sperite te manum tuam: omnia replebunt bonitate. En se corporales pedes iaces ac penitentem audit peccatrix. remittunt tibi peccata tua. et recognoscit eum de quo et multis retro scriptum legerat. Egredietur diabolus ante pedes eius. Ubi nepe peccatum remittit. ibi perculdubio diabolus de corde peccatoris expellit. Hinc vniuersaliter de cunctis penitentibus dicit. Hinc iudicium est mundi. nunc princeps huius mundi eiciet foras. quod se humiliter penitentem remittat deus peccatum. et dyabolus eum quem in hominis corde inuaserat amittat principatum. Denique ambulat super undas carnalium pedibus: cui necdum carne vestito iam psalmista precinerat. In mari via tua: et semite tue in aquis multas. Quod est. Loculas corda tumetia superborum. et fluxa desideria carnalium comprimitis. iustificas impios. et superbos humilians. Non tamen quia inuisibiliter fit. carnalis non sentit a quo fit. Unde et subdit. et vestigia tua non cognoscent. Hinc rursum pater ad filium. Sede (inquit) a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. hoc est. donec omnes qui te contempnunt tue voluntati subiecti. siue iu-

tos et miseros. siue voluntarios et beatos. Itaque hoc opus spiritus quia caro non percipiebat. animalis quippe homo non percipit ea que sunt spiritus dei. opus fuit ut corporalibus pedibus corporaliter incubas et corporalibus labijs pedes cordis deosculans veniam peccatorum peccatrix perciperet. Sicque illa mutatio dextere excelsi qua mirabiliter sed inuisibiliter iustificat impiu: etiam carnalibus innotesceret. Uex illos spiritualibus pedes dei quos primo loco spiritualiter osculari penitentem oportet: propter me non oportet. Non ego curiositate vestra. que nil sua voluntate in scrutatum omnino pretereat. Nec pro ducendum contemptui nossequibus scriptura pedibus tam frequenter deum commemorat nunc quod de stare. ut ibi. adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius. nunc pro ambulare. ut ibi. et habitabo in illis et deambulabo in eis. nunc etiam currere. Iuxta illud. Exultauit ut gigas ad currendam viam. Si recte apostolo visum est. caput christi referre deitate puto. et nobis non incongrue videri pedes ad hominem pertinere quorum alterum misericordiam. alterum iudicium nominamus. Hora sunt vobis duo ista vocabula et de plerisque scripture locis ambo pariter si cogitatis occurrunt. Quia pro misericordie pedes deus in carne cui se vniuit assumpserit. docet epistola ad Hebreos. temptatum prohibes per omnia christum per similitudine absque peccato ut misericors fieret. Quid illi alterum quod iudicium nuncupat est? Nonne ad hominem eque assumptum et ipsum pertinere ipse deus homo apte significat: ubi data sibi prohibet a patre potestate iudicium facere: quod filius hominis est. His duobus ergo pedibus apte sub vno diuinitatis capite concurrentibus natus est muliere. factus sub lege inuisibilis emanuel in terris visus est. et cum hominibus conuersatus est. His certe pertransit et nunc beneficiendo et sanando omnes oppressos a diabolo. sed spiritualiter sed inuisibiliter. His inquam pedibus deo tibus pambulat mentes incessanter lustrans scrutansque corda et renes fidelium. Uide autem ne forte hec illa sint sponsi crura. que sponso tam magnifice commendat in sequentibus. comparans ea (ni fallor) columnis marmoreis fundatis super bases aureas pulcre omnino. Quoniam quod de incarnata dei sapientia (que auro designat) misericordiam

veritas obuiauerunt sibi. deniq; vniuerse
 vic dñi misericordia et fides. Felix mes cui se
 mel dñs ihs vtriusq; infixerit pedē. A du-
 obus signis cognoscite eā q̄ h̄mōi est. q̄ se
 cū necesse ē referat diuis imp̄ssa vestigijs
 Ipa sunt timor et spes. ille iudicij. illa mi-
 sericordie representās imaginē. Merito be-
 neplacitū est deo sup̄ timētes eū. et in eis
 q̄ sperāt sup̄ misericordia ei⁹. cū sapie timor in-
 itū sit. spes p̄fect⁹. Nā p̄sumationes sibi
 charitas v̄dicat. Que cū ita sint. nō par-
 uus fruct⁹ est in p̄mo h̄ osculo qd̄ ad pe-
 des accipit. tantū curato vt neutro frau-
 daris illoz. Porro enī si iā dolore peccat
 morderis et iudicij timore cōpūgeris. ve-
 ritatis iudicijq; vestigio labia imp̄sisti.
 Nā si timorē dolorēq; diuie intuitu boni-
 tatis et spe p̄sequēde indulgentie tēperas
 etiā misericordie pedem amplecti te honoris.
 Alioq̄n alter sine altero osculari nō expe-
 dit. qz recordatio solū iudicij in baratruz
 desperatōnis p̄cipitat. et misericordie fallax es-
 sentatio pessimā generat securitatē. Datū
 est et mihi misero nōnanq; sedere sec⁹ pe-
 des dñi Ihu. et mō hunc. mō illū tota de-
 uotiōe amplecti inq̄ntū me sua benigni-
 tas dignabat̄ admittere. At si qñ misera-
 tionis oblit⁹. stimulantē p̄sciētia iudicio
 paulo diuti⁹ inherere. mor metu incredi-
 bili ac miserabili p̄fusione deieci⁹ et tene-
 broso circūfusus horrore. h̄ solū palpitās
 de p̄fundis clamabā. Quis nouit p̄tates
 ire tue. et p̄ timore tuo irā tuā dinumerare
 Nā si eo relicto pedē misericordie p̄ tenere cō-
 tingeret tāta ecōtrario incuria et negligē-
 tia dissoluebar vt p̄festim et ozo tepidior.
 et actio pigrior. et risus p̄mprior. et sermo
 incautior. et ois deniq; vtriusq; hoīs sta-
 tus incōstātor appareret. Proinde ma-
 gistra instruct⁹ exp̄tētia. nō iudicij iā so-
 lum aut solā misericordia. s; miam parit et iu-
 dicitū cātabo tibi dñe. In eternū nō obli-
 uiscar iustificatōes tuas istas. Lātābiles
 mihi erāt ambe paritē loco pegrinatōis
 mee. q̄ usq; misericordia superexaltata iudicio
 miseria p̄tescat. ac sola cātet tibi de cete-
 ro glia mea. et nō p̄pugar.

Sermo. vii.

De semibi labo

Di rem suscito. q̄ vos sp̄te puoco
 ad q̄rendū. Qz enī ego p̄mi osculi occasi

one sp̄uales dei pedes p̄p̄ijs diffinitioi-
 bus ac noib; equidē ex abūdanti demon-
 strare curauit. Vos p̄ḡis inq̄rere et de ma-
 nu q̄ sc̄do loco osculāda p̄ponit. Annuo-
 gero vobis morē. insup̄ non manū s; ma-
 nus oīdo p̄p̄ijsq; distinguo vocabulis
 Latitudo vna. altera fortitudo dicat. qz
 et tribuat affluentē. et defendat potētē qd̄
 dederit. Utrāq; p̄fecto osculabit̄ q̄ ingra-
 tus nō fuerit. deū vtiq; bonoz oīm sicut
 largitorē ita p̄seruatorē recognosces et p̄-
 tens. Satis de duob; osculis dictū esse
 reor. videam⁹ et d̄ tertio. Osculet̄ inq̄t me
 osculo oris sui. Quis dic̄ sp̄osa. Que nā
 ip̄a aia sitēs deū. S; pono diuersas af-
 fectiōes. vt ea q̄ p̄p̄ie sp̄ose p̄gruit. distin-
 ctū elucescat. Si seru⁹ ē timet a facie dñi
 Si mercenari⁹. sperat d̄ mān dñi. Si di-
 scipul⁹. aurē parat maḡo. Si fili⁹. hono-
 rat p̄rem. Que p̄o osculū postulat amat.
 Excellit i nature donis affectio h̄ amorē
 p̄sertim cū ad suū recurrit p̄ncipiū qd̄ est
 de⁹. Nec sūt inuēta eq̄ dulcia noia q̄b; h̄
 bi aieq; dulces ad inuicē exp̄merent affe-
 ctus quēadmodū sp̄osus et sp̄osa. Quip-
 pe q̄b; oia cōia sunt. nil p̄p̄iū. nil a sedi-
 uisum habētib;. Vna vtriusq; hereditas
 vna dom⁹. vna mēsa. vn⁹ thoz. vna etiāz
 caro. Deniq; p̄pter hāc relinq̄t ille p̄rem
 et m̄rem et adherēbit v̄p̄ori sue. et erūt duo
 in carne vna. Nec q̄z iubet̄ nihilominus
 obliuisci p̄p̄m suūz domū p̄ris sui vt cō-
 cupiscat ille deoz ei⁹. Si q̄ amare sp̄ualit̄
 sp̄osis p̄ncipalit̄q; cōuenit. nō immerito
 sp̄ose noie cēset aia q̄ amat. Amat autē q̄
 osculū petit. Nō petit libertatē. nō merce-
 dē. nō hereditatē. nō deniq; v̄ doctrinaz.
 s; osculū. Dore plane castissime sp̄ose ac
 sacz spirāt̄ amorē nec oīno valēt̄ flāmā
 dissimulare quā parit. Vide enī q̄le p̄p̄i
 at p̄mōis exordij. Magnū qd̄ a magno
 petitura. nullo tñ (vt assolet) v̄t̄ blādicia
 rū fuco. null̄ circūuolutōib; ad id qd̄ de-
 siderat ābit. Nō fac̄ p̄hemū. n̄ captat be-
 niuolentiā. s; ex abūdantiē cordis rep̄te p̄-
 rūpēs. nude frōtoseq; sat̄. osculet̄ me. ait
 osculo oris sui. An n̄ tibi q̄si dicere māifeste
 videt̄. qd̄ mihi ē i celo. et ate qd̄ volui sup̄
 terram. Amat p̄fecto caste. que ipsum
 quem amat querit. non aliud quicq; ipsi-
 us. Amat sancte. qz non in p̄cupiscētia
 carnis. sed i puritate sp̄us. Amat ardētē

que ita p̄p̄io deebzibat̄ amore vt maie-
 statem non cogiter. Quid enī respicit ter-
 ram et facit eā tremere. et ista se ab eo postu-
 lat osculari. Ebria ne est. Ebria p̄ozsus
 Et forte tūc cū ad ista p̄p̄it exierat d̄ cel-
 la vinaria quo se nimiz introductā post-
 modū gloriatur. Nā et David de quibus-
 dam dicebat deo. Inebriabunt ab vber-
 tate dom⁹ tue. et torrente voluptat̄ tue po-
 tabis eos. O quāta amoris vis. quanta
 in spiritu libertatis fiducia. Quid mani-
 festius. quia p̄fecta charitas foras mittit
 timorē. Utere cū tamen nō ad ip̄m sp̄o
 sum sermone dirigit. sed ad alios tanq; d̄
 absente. Osculet̄ me in quibus osculo oris
 sui. Grandis quippe res petit. et opus est
 verecundia comitari p̄cem. cōmēdari pe-
 tentē. Itaq; p̄ domesticos et intimos ac-
 cessus ad intima querit. ambis ad deside-
 ratum. Qui nā illi. Credim⁹ sanctos an-
 gelos altare orantib;. offerre deo preces et
 vota hominū. vbi tam sine ira et discepta-
 tione leuari puras man⁹ p̄p̄erint. Pro-
 bat hoc angel⁹ ita loquēs ad Thobiam.
 Quando orabis cū lachrymis. et sepelie-
 ris mortuos. et derelinquebas prandij.
 et mortuos abscondēbas per diē in domo
 tua. et nocte sepeliebas. ego obruli orōem
 tuam dñō. Puto id vobis sat̄. et alijs scri-
 pture testimonijs p̄suasum. Nā qd̄ p̄sal-
 lentib; quib; dignat̄er admisceri scri an-
 geli soleat. qd̄ eo manifest⁹ qd̄ psalmista
 ait. Preuenerūt p̄ncipes cōiuncti p̄sal-
 lentib;. in medio iuuenulaz timpanistri-
 arum. Unde et dicebat. In p̄spectu ange-
 loz p̄sallā tibi. Doleo p̄inde aliq; ve-
 strū graui in sacris vigilijs deprimi som-
 no. nec celi ciues reuereri. sed in p̄ntia p̄n-
 cipum tanq; mortuos apparere. cui v̄ra
 ipsi alacritate p̄moti vestris interesse solē-
 njs delectent̄. Utere ne vestra desidiaz
 quādoq; abominātes cū indignatōere
 cedant. et incipiat vnusquisq; vestruz sero-
 cū gemitu dicere deo. Lōge fecisti notos
 meos a me. posuerūt me abominatōez. si-
 bi. Et illud. Elōgasti a me amicū et p̄xi-
 mū. et notos meos a miseria. Itē. Qui in-
 tra me erāt de lōge steterūt. et vim faciebāt
 q̄ querebāt aiam meā. Pro certo enī si se
 a nobis boni sp̄us elōgauerint. impetus
 malignoz q̄ sustinebit. Dico q̄ his qui
 eiusmodi sunt. Maldict⁹ q̄ op⁹ dei facit

negligētē. Dicit q̄z non ego s; dñs. Uti-
 nā te calidū aut frigidū inuenissem. s; q̄a
 te tepidū inueni incipiā te cuomere ex ore
 meo. Eap̄pter attēdite p̄ncipes v̄ros cū
 statis ad orādū vel p̄sallēdū. et stare cū re-
 uerētia et disciplina. et gl'amini qz angeli
 vestri q̄tidie vidēt facie patris. Fimirus
 missi in ministeriū. p̄pter nos q̄ heredita-
 tem capim⁹ salutē. deuotōz n̄ram in sup̄-
 na ferūt. referūt grām. Usurpem⁹ officiū
 qz fortimur p̄fortiū vt in ore infantium et
 lactentiū p̄ficiat laus. Dicam⁹ eis. P̄sal-
 lite deo n̄ro. p̄sallite. Atq; audiam⁹ eos vi-
 cissim r̄identes. P̄sallite regi n̄ro p̄sallite
 Laudē q̄ cū celi cātorib; in cōe ducētēs
 v̄tpore ciues sanctorz et domestici dei p̄sal-
 lite sapiētē. Libi in ore. psalm⁹ in corde
 sapit. Tñ illū terere nō negligat fidelis et
 prudēs aia q̄busdā dētib; intelligētie sue
 nesi forte integrū gloriat̄ et nō māsum fru-
 stref palatū sapore desiderabili et dulciori
 sup̄ mel et fauū. Offeram⁹ cū aplis in cele-
 sti p̄uuiio et in d̄nica mēsa fauū mellis.
 Mel in cera deuotio in l̄ra est. Alioq̄n lit-
 tera occidit. si absq; sp̄us p̄dimēto glorie
 ris. Si autē cū aplō p̄sallas sp̄us. p̄sallas
 et mēte. cognosces et tu de illius veritate f̄-
 monis quē dixit Ihs. Verba q̄ locutus
 sum vobis sp̄us et vita sūt. Et itē quē legi-
 mus dicēte sapia. Sp̄us meus sup̄ mel
 dulcis. Sic delectabit̄ i crassitudine aia
 tua. sic holocaustū tuū pinguefiat. Sic
 placabis regē. sic placebis p̄ncipib;. sic d̄-
 nics torā tibi curiā beniuolam reddes. et
 odorati odore suauitat̄ in celestib; d̄ te q̄z
 dicēt. Que est ista q̄ ascendit p̄ desertū sicut
 virgula fumi ex aromatib; mirre et thurs
 et vniuersi p̄uuerz pigmētarij. P̄ncipes
 (inq̄t) iuda duces eoz. p̄ncipes zabulon
 et p̄ncipes neptalim. h̄ est. p̄ficiētū. p̄tine-
 tiū. p̄tēplatiū. Forūt si qd̄ p̄ncipes n̄ri
 regi suo acceptā esse p̄sallētū p̄fessionem
 p̄tinetū fortitudinē. p̄tēplatiū puritatez
 et solliciti sūt erigere a nob̄ isti p̄miti-
 as sp̄us. q̄ p̄fecto n̄ aliō sūt q̄ p̄mi et pu-
 rissimi fruct⁹ sapie. Qd̄ ei nō ignorat̄ in-
 das laudas et p̄fites. et zabulō habitaculū
 fortitudis. neptali ceru⁹ emiss⁹ iterp̄rat.
 Qui nimiz agilitatis sue saltib; exprimit
 speculantis excessus. Sed et opaca pene-
 trare nemozū (vt ille sensum) consuevit.
 Scimus autē qui dixit Sacrificiū lau.

Mel in cera deuotio in lra est

dis honorificabit me. Uex si non est speciosa laus in ore peccatoris. nonne pnceps sariam habetis continentie virtute p quam fiat vt no regnet peccatu in vestro mortali corpore. Porro continentia no habz meritum apud deū que gl'iam requirit hūanam. Ideoq; maxime op^o est etiā puritate intentionis: qua soli mens vestra deo z placere appetat z valeat inherere. Neq; ei aliud est inherere deo q̄ videre deū. qd̄ solis mūdis cordib; singulari felicitate donatur. Lor mundū habebat David q̄ dicebat deo. Adhesit anima mea post te. Itē vbi autē adherere deo bonū est. Uide do adherere. z adherendo videbat. Anime ergo in his exercitate celestes se necunq; familiares exhibēt z frequētes: preferim si frequenter orantē p̄senserint. Quis dabit mihi per vos o benigni principes petitiones meas innotescere apud deū? Non enī deo cui etiā cogitatio hominis confitetur: sed apud deū. hoc est. ip̄is q̄ euz deo sunt. taz beatis p̄tutibus. q̄ carne solutis spiritib;. Quis suscitabit me de terra inopem z de stercore eriget pauperem: vt sedeā cū principibus z solū glorie te neam? Nō ambigo quin gratāter in palatio colligant que dignāter in sterquilinio visitant. Deniq; letati sunt de cōuersione z in assumptione non agnoscēt. Hos itaq; puto inter orandū alloq; sp̄sā z ip̄is tanq; sponsi domesticis ac sodalibus desiderium cordis sui aperire cū ait. Osculetur me osculo oris sui. Et vide familiare amicūq; colloquū anime in carne spirantis cū celestibus potestatib; Bestit in oscula. petit quod cupit: nō tamā nominat que amat. quia illos nosse non dubitat. vrpote de quo sibi frequē euz illis soleat esse confabulatio. p̄trea nō dicit Osculetur me ille vel ille. sed osculetur me tū. Sicut z Maria magdalena non exprimebat ex nomine que quereret. s; tū aiebat ei quem putabat ortulanū. Domine si tu sustulisti eū: Que eū? Non aperit. q̄a palam oīmb; esse credit quod a suo corde nec ad momentum recedere potest. Ita ergo z ista loquēs sodalibus sp̄sī sui tā q̄ cōsc̄s z quib; se nouerat manifestā. cito nomine rep̄ere in hec de dilecto vba p̄cipit. Osculet me osculo oris sui. De q̄ iā osculo nolo vos diuī p̄rabere. sed ser

mone crastino audieris q̄cqd̄ orantibus vobis suggerere mihi inde dignabit. docens de omnib; vnctio. Neq; enī hoc secretū reuelat caro z sanguis. sed is q̄ scrutatur profunda dei sp̄sānc̄. Qui a patre filioq; p̄cedens cū ip̄is pariter viuūt z regnat in secula seculoz Amen.

Sermo. viij.

Odie vobis si

hcut hesternā p̄missione tenetis d̄ summo. id est de oris osculo disputare p̄positū est. Audite attendi qd̄ sapit suauit^{er} z gustat rarit^{er}. z intelligit difficilium. Vbi videt (vt paulo st̄) inchoem) ineffabile quoddā atq; inepertū omni creature osculū designasse q̄ ait. Nemo nouit filiū nisi pater: z nemo nouit patrem nisi filius: aut cui voluerit filius reuelare. Pater enī diligit filiū z singulari dilectione amplectit. summ^o equalē. eternis coeternū. vnū vnūcū. S; enī nō minor ip̄e a filio affectione astringit. quippe p̄ amore z morit ip̄o attestante euz ait. Ut sciant omnes qz diligo patrem. surgite amus. haud dubiū q̄n ad passionē. Ita itaq; mutua gignētis genitōis cognitio p̄riter z dilectio. qd̄ nisi osculū est suauit^{er} mū: sed secretissimū. Ego p̄ certo ad tantū z tam sanctū diuini amoris archanz ne ip̄am q̄dem angelicā admirari arbitror creaturā. Etenim paulo hoc ip̄m sapiēte parilla exuperat oēm etiā angelicū sensū. Unde nec ista q̄q; multū p̄sumēs audet tū dicere. osculet me ore suo. soli illō sc̄z re seruās patri. s; aliqd̄ min^o postulās. osculet me (inq̄t) osculo oris sui. Uidete nouā sp̄sā nouū osculū accipientē. nō tū ab ore: s; ab osculo oris. Insufflauit (inq̄t) eis. haud dubiū q̄n ip̄s apl̄s. i. p̄mitiue ecclie. z dixit. Accipite sp̄m̄ sc̄m̄. Osculū p̄fecto fuit. Quid: corporeus ille status? Nō. s; iuisibilis sp̄s. q̄ p̄trea i illo dñi co flatu dat^o ē. vt p̄ h̄ intelligeret z ab ip̄o paritē tāq; a p̄e p̄cedere tāq; se osculum qd̄ osculāri osculatoq; eō ē. Itaq; sufficē sp̄se si osculet ab osculo sp̄sī. etiā si non osculet ab ore. Nec eī exigūz qd̄ aut vile putat osculari ab osculo. qd̄ n̄ est aliqd̄ nisi i fundi sp̄sānc̄. Nempe si recte p̄ osculans. filius osculatus accipitur. non erit ab re osculū sp̄m̄ sc̄m̄ intelligi. vrpote qui

p̄ris filioq; imperturbabilis par sit. gl'itē firmum indiuidū amor. indiuisibil vnitās. De ip̄o igit̄ audet sponsa: ip̄sum q; i fundi sibi fidenter sub osculi nomine petit Tenet quippe aliqd̄ vnde nō desit occasio p̄sumēdi. Dicēs enī filius. Nemo nouit filiū nisi pater. nemo nouit patrem nisi filius. adiecit. aut cui voluerit filius reuelare. Non autē diffidit sponsa q̄n sibi velit: si cui voluerit. Petit ergo audētē dari sibi osculū. hoc est. spiritū illū in quo sibi z filius reuelat z pater. Alter enī sine altero nequaq; innotescit. Unde est illud. Qui videt me videt z patrem meū. Et illud Johānis. Omnis q̄ negat filiū: nec patrem habet. Qui autē confitetur filiū: z patrem habet. Ex quib; liquido cōstat. quia nec pater sine filio. nec filius sine patre agnoscit. Verito p̄inde: nō in alterius t̄m̄ sed in vtriusq; cognitione cōstituit summā beatitudinem q̄ dicit. Hec est vita eterna vt cognoscant te verū deū z quem misisti Jm̄ christum. Deniq; z qui sequunt̄ agnū referuntur habere nomē eius z nomē patris eius scriptūz in frontib; suis. quod est de vtriusq; noticia gloriari Sed dicit aliquis. Ergo z spiritus sancti agnitio non est necessaria. vt cū dixerit esse vitam eternā nosc̄ z patrem z filiū de spiritu sancto tacuerit. Est vtiq; sed vbi p̄ z filius perfecte agnoscitur: vtriusq; bonitas que spiritu sanctus est quomō ignorat. Neq; enim integer homo homini innotescit q̄ diu later: vtrū nā bone an male sit volūtaris. q̄q; z cum dicitur est. hec est vita eterna vt cognoscant te verū deū: z quem misisti iesum christū. Profecto si missio illa beneplacitū tam patris benigne mittentis: q̄ filij voluntarie obedientis demōstrat. nō omnino tacitū est d̄ spiritu sancto. vbi tāte vtriusq; gratie mentio facta est. Vtriusq; siquidem amor z benignitas spiritus sanctus est. Trine ergo hui^{us} agnitionis infundi sibi gratiā quantū quidem capi in carne mortali potest sponsa petit: cum osculum petit. Petit autē a filio. quia filij est cui voluerit reuelare. Reuelat ergo filius seipsum cui vult. reuelat et pater. Reuelat autē sine dubio per osculū. hoc est. per spiritū sanctum: apostolo teste qui ait. Vobis autē reuelauit deus per spiritum suū. At vero dando spiritū per que reue-

lat: etiā ipsum reuelat. dando reuelat: z reuelando dat. Porro reuelatio que per spiritum sanctū fit: nō solū illustrat ad agnitionē: sed etiā accendit ad amorē: dicente Paulo. Charitas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritū sanctū qui datus est nobis. Et ideo forsā de his qui cognoscentes deū: non tanq; deū glorificauerunt. nō legit q̄ spiritu sancto reuelante cognoscerent. quia cū cognoscerēt non amauerūt. Sic quippe habes. Deus enī illis reuelauit. Nec adiunctū est per spiritum suū: ne sibi sponse osculū mentes impie vsurparent que cōtente ea que inflat: eam que edificat nescierunt. Deniq; ipse apostolus dicit p̄ quid cognouerūt. Per ea (inq̄t) que facta sunt intellecta cōspiciuntur. Unde z cōstat quia nec perfecte cognouerūt quem minime dilexerūt. Si enim integre cognouissent: bonitatē qua pro eozū redemptione in carne nasci z mori voluit nō ignorassent. Audi deniq; qd̄ eis de deo reuelatur fuerit. Sempiterna (ait) virtus eius z diuinitas. Uides quia quod sublimitatis qd̄ maiestatis est: in p̄sumptione spiritus non dei sed sui rimari sint. q̄ autē mitis sit z humilis corde nō intellexerunt. Nec mirū. quia et caput eorum behemoth nihil humile. sed (sicut de eo legitur) omne sublime videt. Quo contra David nō ambulabat in magnis: neq; in mirabilib; super se. ne scrutator maiestatis opprimeret a gloria. Vos quoq; vt caute in archanis sensibus pedes figatis memōtote semp̄ quod sapiens ammonet. Altiora (inq̄t) te ne quesieris: z fortiora te scrutatus fueris. In spiritu ambulate in illis: z non in sensu proprio. Doctrina spiritus nō curiositatē acuit. s; caritatem accedit. Verito proinde sponsa que diligit anima sua inquirens: nō se sue carnis sensibus credit. non curiositatē humane inanimibus ratiocinīs acquiescit. s; petit osculum. id est. spiritum sanctū inuocat. per que accipiat simul et scientie gustum z gratie condimentū. Et bene scientia que in osculo datur: cum amore recipitur. quia amoris iudiciū osculum ē. Scientia ergo que inflat (cum sine charitate sit) nō procedit ex osculo. Sed nec q̄ zelū dei habet z nō fm̄ sc̄iaz sibi vllaten^{us} arrogant illud. Utrūq; enī munus simul fert

Sermo

osculi gratia et agnitionis lucē et deuotionis pinguedinē. Est quippe spūs sapiētie et intellectus. q̄ instar apīs cerā portans et mel habet omīno: et vnde accēdat lumen sciētie et vnde infundat sapore ḡre. Neut ergo se osculū pcepisse putet: siue q̄ veritatem intelligit nec diligit. siue q̄ diligit nec intelligit. Sane i osculo isto nec error locum habet nec tepor. Quāobrem gemie gratie sacrosancti osculi suscipiēde patet e regione duo labia sua que spōsa est: itelligentie rōnem. sapiētie voluntatē. vt d̄ pleno osculo gloriās mereat audire. Diffusa est gratia in labijs tuis: p̄pterea b̄ndixit te d̄ in eternū. Itaq; pater filiū osculās plenissime illi archana sue diuinitatis eructuat et spirat inauitatē amoris: scriptura hoc significat: cū ait Dies diei eructat s̄bum. Cui sane sempiterno singularitēq; beato cōplectui nulli omīno vt iam dictū est creature interesse donat. solo vtriusq; spū teste ac cōscio mutue agnitionis et dilectionis. Quis enī cognouit sensum d̄ni: aut quis p̄siliari? eius fuit? Sed dicat mihi fortasse aliquis. Tibi ḡ vnde innotuit qd̄ nulli fateris cognitum creature? Profecto vnigenit? q̄ est in sinu p̄ris ip̄e enarrauit. Enarrauit (dixit) nō mihi misero et indigno. s; plane Johi amico spōsi. cui? hec verba sunt. Nō solū aut: s; et Johāni euāgeliste vtriusq; discipulo quē diligebat Jhs. Placita enī fuit deo et aīa illius digna p̄sus noīe et dote spōse. digna spōsi amplexib; digna deniq; que recuberet sup p̄cc̄t d̄ni. Haussit Jhesus de sinu vnigeniti: qd̄ de paterno hauserat ille. Nec solus ip̄e tamē: s; et omnes q̄ b; isdē aiebat magni p̄siliū angel? . Nos dixi amicos. qz omīa quecūq; audiui a patre meo nota feci vobis. Haussit et paul?. cui? euāgelii nō est ab hoīe neq; ab hoīe illud accepit: s; p̄ reuelatiōez Jhu xpi. Profecto hī omēs tā feliciter q̄ veraciter dicere possūt Unigenit? q̄ erat in sinu patris ip̄e enarrauit nobis. Et illa enarratio qd̄ eis nisi osculū fuit? S; osculū de osculo et nō de ore. Audi siquidē osculū d̄ ore. Ego et pater vnū sum?. Itē. Ego in patre et pater i me est. Osculū est ore ad os sumptū: s; ne mo appropriat. Osculū plane dilectōis et pacis. s; dilectio illa supeminet omī sciētie. et par illa oēm sensum exurgat. Uerūta

men qd̄ ocul? nō vidit: nec auris audiuit nec in cor hoīs ascēdit paulo reuelauit de us p̄ spm̄ suum. hoc est: p̄ osculū oris sui. Igitur filiū in patre et patre esse in filio osculum de ore est. Qd̄ autē legit: nō enī accepimus spm̄ hui? mūdi: s; spm̄ qui ex deo ē. vt sciamus que a deo donata sunt nobis. osculū sane de osculo est. Et vt apertū aliter utrum distinguam? qui plenitudinē caritatis: osculū de ore sumit. Qui p̄o de plenitudine: osculū de osculo recipit. Magn? quidē paul? . s; quātūlibet sursum porrigat os: etiā si se vsq; ad tertū celū extēdat citra os altissimi tamē necesse est vt remaneat: et modo suo p̄tētus in se subsistat. et cū p̄tingere ad vultus glie nō valebit cōdescēdi sibi et ex alto transmitti osculū humiliter petat. Qui p̄o nō rapinā arbitrat̄ur esse se equalē deo. ita vt audeat dicere. Ego et pater vnū sum?. qui ex equo coniungitur: ex equo cōplectit̄. nō osculū de loco inferiori medicat. sed pari celsitudine os ori p̄tingit: et singulari p̄rogatiua osculuz de ore sumit. Christo igitur osculū est plenitudo. Paulo p̄icipatio. vt cū ille de ore. iste tantū de osculo osculatū se gloriatur. Felix tamē osculū p̄ qd̄ nō solū agnoscit de? . s; et diligit pater q̄ nequaquā plene cognoscitur: nisi cū p̄fecte diligit. Que i vobis anima sensit aliquā in secreto sciētie sue spm̄ filij clamantē abba pater: ip̄a ip̄a paterno sediligi p̄sumat affectu. q̄ eodem se spū quo et fili? affectū sentit. Cōfide q̄ cūq; es illa. cōfide nihil bestians. In spiritu filij filiā cognosce te patris: sponfam filij et sorore. Vtrōq; vocabulo eā que huiusmodi est inuenies appellari. Ad manū est vnde id p̄bē: nō multū laborabo. Uox sponsi est ad ip̄am. Veni i ortū meum soror mea spōsa. Soror: siquidē est. quia ex vno patre. Spōsa qz in vno spū. Nam si carnale matrimonij p̄stituit duos in carne vna. cur nō magis spūalis copula duos coniungit in vno spū? Deniq; q̄ adberet deo: vn? spūs est. S; audi etiā de patre: q̄ amat̄ qz dignat̄ et filiā eā nominat et nihilomin? tanq̄ nurū p̄p̄riā ad filij blandos inuitet amplexus. Audi inq̄t filia et vide et inclina aurē tuā: et obliuiscere populū tuū et domū patris tui. et cōcupiscet rex decorē tuū. Ecce a quo ista flagitat osculū. O sancta aīa reuerentiā habe

quonia ip̄e est d̄ns de? tu? . fortasse nō osculandus. sed aborādus cum p̄re et spūsancto in secula seculoz Amen.

Sermo. ix.

Ccedamus iā

ad libz. verbisq; spōse rōnem dem? et p̄sequentia. Pendēt ei et p̄rupta nutat absq; p̄ncipio. Ideoq; p̄mittendū cui cōpetēt̄ cohereant. Ponamus p̄inde istos quos sponsi sodales dixim? . visitādi salutādiq; gratia sic berit et nudius tert? . accessisse nūc qz ad sponfam submurmurante et redente reperisse. mirari causam et quasi alloq̄ in hunc modum. Quid noui accidit? Quid te cernimus solito tritiorē? Que inopinati murmuris causa? Ecce euz auersa et alienata tres post amatores tuos cū quibus male erat tibi: cōpulsā tandē reuertit ad viruz tuū priorē. nōne vt saltē mereret tangere pedes. multis p̄cib; et fletib; institisti? Re colo inquit. Quid? Obtento eo simulq; accepta in osculo pedū indulgētia de ofensis. num rursus facta impatiēs et tāta nequaquā dignatōe p̄tenta. sed maioris familiaritatis cupida. scdam quoq; gratiā eadē qua p̄us instātia postulasti et impertrasti. ita vt in osculo man? adepta sis virtutes nō paucas et nō paruas? Nō diffiteor ait. Et illi. Animvero num tu es q̄ iurare et otestari solebas si vnq; ad osculum man? puenire daret: sufficere iā tibi: nil te de cetero petiturā. Ego? Quid igitur forte hoz que accepas quippiā ablatuz causaberis? Nihil. An vero times repetitum iri. qd̄ tibi de mala tua p̄stina p̄uersione indultū p̄sumpseras? Non. Age tamē dic vnū queam? satisfacere tibi? Non quiesco ait nisi osculet me osculo oris sui. Gratias de osculo pedū. gr̄as et de man? s; si cura est illi vlla de me. osculet me osculo oris sui. Nō sum in gr̄a. s; amo. Accipi fateor meritis potiora. s; p̄sus inferiora votis. Desiderio feror. nō rōne. Ac q̄ so causemini p̄sumptionē vbi affectio vget. Pudor sane reclamatur. s; supat amor. Nec ignoro qz honor regis iudiciuz diligit. s; p̄ceps amor nec iudiciū p̄stolatur. nec p̄silio tēperat. nec pudore frenat. nec rōni subicitur. Rogo. supplico. flagito. osculet me osculo oris sui. En gr̄a ipsius

multis iā annis caste sobrieq; viuere curro. lectiōi insisto. resisto vicijs. orōni incūbo frequēter. Vigilo et temptatōes. reco giro annos meos i amaritudine aie mee. Sine querela me arbitror q̄tū in me est p̄uerrari inter fr̄es. Superiorib; potestati subdita sum. egrediēs et regrediēs ad imperiū senioris. Allicha nō cupio. mea pot? et me parit dedi. In sudore vultus mei comedo panē meū. Letez qd̄ in his omib; est totū p̄stat de p̄suetudine. d̄ dulcedine nihil. Quid nisi iuxta p̄pham virtula effraim sum. docta diligere trituras? Deniq; i euāgelio q̄ hoc solū qd̄ facere debet facit: seru? inutilis reputat. Dā data forsā vt cūq; adimpleo. s; aīa mea sic terra sine aqua in illis. Ut igitur holocaustuz meū pingue fiat. osculet me queso osculo oris sui. Pleriq; vestz mihi quoq; vt me mini in p̄uatis p̄fessionib; suis p̄uerti solent vt sup huiusmodi arcentis animi languore atq; hebetudine stolidē mentis q̄ di scz alta atq; subtilia penetrare nequirit. q̄ de suauitate spūs aut nil aut parū sentirēt. Quid isti nisi ad osculū suspirāt? Suspirāt planē inhiāt spiritui sapiētie et intellect? . intellect? vtrius quo p̄tingant sapiētie qua gustent qd̄ intellectu app̄bēderint. Ego in hoc ip̄o affectu sanctū puto orasse p̄pham cū diceret. Sicut adipe et pinguedine repleat aīa mea: et labijs exultatiōis laudabit os meū. Osculū oīno petebat vt illud osculū in cui? tactu p̄fusus labijs pinguedine ḡre spūalis seq̄ret qd̄ alibi idē ip̄e p̄cat. Repleat os meū laude vt cantē gloriā tuā: tota die magnitudinem tuā. Deniq; et eructauit vbi gustauit. Quā magna multitudo dulcedis tue d̄ne: quā abscodisti timētib; te. Satis h̄ osculū detinuit nos. et nec dū me illud vt vey fatear digne satis expressisse confido. S; trāseam? ad reliqua. qz id melius im p̄sum q̄ exp̄sum innotescit. ¶ Sequit̄. Quia meliora sunt vbera tua vino fragrantia vngentis optimis. Et hec p̄ba cuius sint auctor nō loquit̄. relinquēs nob libere cōmētari cui potissimū p̄sone pueniāt. Tibi p̄o nō deesse vn̄ illa cōgruent affignē siue spōse siue spōso siue etiā sponsi sodalib; . Et p̄mū spōse qualit? p̄gruāt indicabo. Interim p̄fabulātib; illa parit atq; illis: accessit ip̄e de quo sermo erat. Utrius

libēs appropriat de se loquētib. Sic eun-
 tib in cmaus 7 pferentib inter se. iocun-
 dum se facundūq exhibuit comitē. Ne-
 pe est qd in euāgelio pollicet. Ubi duo
 vel tres congregati fuerint in noīe meo: ego
 sum in medio eoz. Et p ppham. Anteq
 (ait) clamēt ego exandā. Adhuc loquēti-
 bus illis dicā: ecce assum. Ita g nūc non
 vocat affuit. 7 delectat. 7 p bis pūnit pre-
 cept. Arbitroz q interdū nec verba expe-
 crat. s; solis cogitatōib aduocet. Deniq;
 ait homo q inuētus ē fm cor dei. Deside-
 rium paup exaudiuī dñs: pparatōem
 cordis eoz audiuit auris tua. Attēdit et
 vos vobis in omī loco. sciētēs qm omīa
 vřa nouit. scrutās corda 7 renes de. qui
 fingit singillatim corda vestra. 7 intelligit
 omīa opa vřa. Spōsa g spōsum adesse p
 sentiēs substitit. Pudet enī psumptōis i
 qua se dep̄hsam intelligit. Nā verecun-
 dius id moliri p internūcios existimarat
 Dorq; cōuersa ad ipm: temeritatē put
 valet excusare conat. quia meliora sunt (in
 quicns) vbera tua vino: fragrātia vngue-
 nis optimis. Ec si dicat. Si altū sape vi-
 deoz tu fecisti o sponse: q i dulcedine vbe-
 rum tuoz tāta me dignatōe lactasti: qten?
 omī metu tui charitate nō mea temeritate
 depulso audeā pl forte q expediat. Au-
 deo sane pietatis memor. imemor male-
 statis. Nec p verboz psequētia dicta sint
 Hūc q̄ sit ista vbez spōsi p̄medatio vide-
 amus. Duo spōsi vbera. duo in ipso sunt
 ingenite māsnudinis argumēta q 7 pa-
 tiēter expectat delinquentē. 7 clementer
 recipit penitentē. Gemina (inquā) dulcedo
 suauitatis exuberat in pectore dñi Jesu.
 longanimitas videlicet in expectatōe. 7 in
 donādo facilitas. Et audi qz nō sit h in-
 uentū mēū: legis p̄fecto de longanimita-
 te. An diuitias bonitatis ei? 7 patientiez
 longanimitatis p̄tēnis: Jte. An ignorat
 quia benignitas dei ad p̄niam te adduc?
 Ad hoc siquidē diu suspendit sententiaz
 vřionis a p̄tēnēte. vt qnq; exhibeat ḡti-
 am remissionis in penitēte. Nō vult enī
 mortē peccatoris: s; vt p̄uertatur 7 viuat
 Bonam? exempla: 7 de altero vberē. qd
 dictū est remittēdi facilitas. legi 7 de ipa.
 Quacuq; hora ingemuerit peccator: pec-
 catum suū remittet ei. legis. Derelinquat
 impius viā suā: 7 vir iniquus cogitatōes

suas. 7 reuertat ad dñm 7 miserabit ei. 7
 ad deū nostrū. qm multus est ad ignoscen-
 dum: pulcre David paucis cōprehendit
 vtrūq; dicēs. Longanimitis 7 multū mi-
 sericors. Qui? g gemine bonitatis experi-
 mēto in eā se fiduciā exereuisse fatef spon-
 sa: vt aueret petere osculū. quid miz (di-
 cens) si sic p̄sumo de teo spōse: que d tuis
 vberib tantā sum experta abūdantiā su-
 auitatis? Ergo ad audiendū me puocat
 dulcedo vbez tuoz: non meoz p̄sidentia
 meritoz. Q; aut dicit. Meliora sūt vbe-
 ra tua vino. H est. pinguedo gr̄e que de tu-
 is vberib fluit efficacior mihi ē ad sp̄ua-
 lem p̄fectū q̄ morday increpatio p̄latoz
 Nec solū meliora vino: sed 7 fragrātia vngue-
 nis optimis. qz nō mō interne dulce-
 dinis lacte p̄ntes alis: s; bone quoq; opi-
 nionis grato odore resperg; absentes. bo-
 num habēs testimoniū 7 ab his q̄ int? et
 ab his q̄ foris sunt. Habes inq; lac int?
 7 foris vnguetā. qm quidē nō essent quos
 lacte reficeres si nō p̄us odore attraheres
 Sane de his vngentis si qd dignū cōsi-
 deratione p̄tineant videbif post hec cū eo
 ventū fuerit vbi dicit in p̄sequentiib. In
 odore vngentoz tuoz currim? q̄. Hūc in
 rta p̄missum nostrū hec ipa vbera q̄ sponse
 date sunt: an 7 sponso p̄gruāt videamus.
 Spōsa loquēte de spōso: repēte (vt dice-
 ram) adest ille. annuit voto. dat osculum.
 impletq; in ea f̄monē q̄ scrip? ait. Deside-
 rium cordis ei? tribuisti ei. 7 volūtate la-
 biozū eius nō fraudasti eū. Quod 7 pbat
 ex eius vbez repletionē. Tāte nempe effi-
 cacie osculū sanctū est vt ex ipso mox cum
 acceperit illud sponsa cōcipiat: tumescen-
 tibus nimiz vberib 7 lacte quasi pingue-
 scentibus in testimoniū. Quib; studium
 est orare frequēter: experti sūt quod dico.
 Sepe corde tepido 7 arido accedim? ad
 altare. orationi incubimus. p̄sistentib;
 aut repēte infundit gr̄a. pinguescit pecc?
 replet viscera inundatio pietas. 7 si sit qui
 p̄mat. lac p̄cepte dulcedinis vbertim fun-
 dere nō tardabūt. Dicat g. Habes spōsa
 qd petisti. 7 h tibi signū. qz meliora facta
 sunt vbera tua vino. Dincte scz noueris
 osculū accepisse q̄ te p̄cepisse sentis. Un-
 7 vbera tibi intumuerūt. facta vbertatela-
 ctis meliora vino sciētie secularis. que q̄-
 dem inebriat: sed curiositate nō charitate

implens nō nutriēs. inflās nō edificans.
 ingurgitans nō p̄fortās. S; dem? 7 so-
 dalib; ista dep̄mere. In iuste (in q̄t) mur-
 muras aduersus spōsum. qz id pl? valet
 qd ille iam dedit q̄ qd tu petis. Qd enim
 postulas. te qdē delectat. s; vbera quibus
 paruulos alis q̄s 7 paris. meliora. hoc ē.
 necessaria sunt vino p̄templatōis. Ali-
 ud siquidē est qd vni? letificat cor homi-
 nis. 7 aliud qd edificat multos. Nam 7 si
 Rachel formosior. s; Lia secūdior ē. Ho-
 li ergo nimis insisteret osculis p̄templatō-
 nis. qz meliora sunt vbera predicationis
 D Occurrit 7 ali? sensus que quidē non p
 posuerā s; minime p̄teribo. Ut quid enī
 vbera hec nō magis puenire eis ipis dicam?
 quib; p̄est in solitudine tāq; parul ma-
 ter aut nutrit? Nec enī equanimiter ferūt
 iuencule 7 tenere adhuc aie illam vaca-
 re quieti. cui? plent? erudiri doctrina 7 ex-
 emplis informari desiderāt. An nō deni-
 q; taliū in subsequētū cōpescitur inquietu-
 do. vbi sub graui p̄tatione p̄hibent su-
 scitare dilectā quousq; ipa velit? De ita-
 q; sentiētēs osculis inbiare spōsam: secre-
 tū querere sibi: fugitare publicū: declina-
 re turbas: 7 cure ipaz p̄p̄riā p̄ferre q̄tem
 noli inquit noli: quia maior in vberib;
 q̄ in amplexib; fructus existit. Per ea si q̄
 dem nos v̄dicas a carnalib; desiderijs:
 que mil? at aduersus animā eripis mun-
 do 7 acquiris deo. Hoc g est quod aiunt
 quia meliora sunt vbera tua vino. Lar-
 nis (inquūt) voluptatē qua paulo an tā-
 q; vino ebrie tenebamur vincūt he quas
 tua nobis vbera stillant deliciae sp̄uales.
 Et pulcre vino comparāt carnalē affectū
 Ut enī vna semel expressa nō habet iā qd
 denuo fundat: s; p̄p̄tua ariditate dānat.
 sic caro in p̄sura mortis ab omī p̄ozus
 sua delectatōe siccat. nec vltra reuivescit
 ad libidines. Un p̄pha. Omīs caro fe-
 num. 7 omīs gl̄ia ei? tāq; flos feni. Eric
 carum est fenum et cecidit flos. Et apo-
 stolus. Qui semiat in carne. de carne 7 me-
 tet corruptionē. Et rursum. Esca ventri
 7 vēter elcis. de? aut 7 hūc 7 has destruct
 Vide aut ne non carni tm s; 7 mūdo for-
 te cōpetat ista p̄portio. Si quidem 7 ipse
 trāsit 7 p̄cupiscētia ei? 7 cū omīa q̄ i mun-
 do sunt: sinē habeāt. finis eoz non erit fi-
 nis. Uez vbera nō sic. Nec enī cū exbau

sta fuerint: rursum d fonte materni pecto-
 ris sumūt qd p̄p̄inet sugētib. Merito p
 inde meliora carnis seculi ve amore asse-
 runt vbera spōse. q̄ nullo vnq; lactentius
 numero arefiūt: s; sp̄ abundāt de visceri-
 bus charitatis vt itez fluāt. Flumina si-
 quidē fluūt d v̄tre ei? sitq; in ea fons aq̄
 salientis in vitā eternā. Lumulat deinde
 laus vbez fragrantia vnguentoz. q̄ non
 solū vbez sapore pascāt: sed 7 factoz opi-
 nione redoleāt. Jā que sint vbera: quo tu
 mida lacte: qualib; delibura vnguentis?
 sub alio f̄monis p̄ncipio christo adiuuā-
 te mōstrabim?. Qui cū patre 7 sp̄u sancto
 viuit 7 regnat deus p omīa secula seculo-
 rum. Amen.

Sermo. r.
On sū ego pro

n fundi sensus neq; adeo p̄spica-
 cis ingenij vt noui quippiā ex
 me adinuenire possis. S; ē fons magn?
 7 indeficiens os Pauli qd patet ad nos.
 De ipso haurio mihi etiam nunc in osten-
 sione vbez spōse. sicut 7 frequenter soleo.
 Baudere inq; cū gaudētib; flere cū flen-
 tibus. Materni breuit exp̄mūt affectus
 qz nec dolere puuli nec valere q̄unt absq;
 illa que genuit. Utrobiz necesse est suis
 eā cōformari viscerib;. Jḡi iuxta Pauli
 sniam duas illas affectiōes duob; spōse
 vberib; assignabo. cōpassionē vni. 7 p̄gra-
 tulationē alteri. Alioqn paruula est 7 nō
 dū nubilis si nō dū vbera misit. si se vide-
 licet neq; ad cōgaudendū sentiat p̄mp̄rā
 neq; p̄nam ad cōdolendū. Talis si forte
 ad regimē aiāz seu ad officiū p̄dicatōis
 assu. nif. al? qd nō p̄dest: sibi p̄o obest
 plurimū. Porro sese ingerere q̄ntē impu-
 dētie est? S; redeam? ad vbera spōse. ac
 p diuersitate vbez diuersas 7 lactis sp̄es
 p̄ponam? Nā p̄gratulationē qdē et hortā-
 tionis. cōpassio p̄o p̄solatōis lac fundit.
 Porro vtrāq; sp̄em vbertim celit? irroza-
 ri pio pectori suo sp̄ualis m̄ toties sentit
 quoties osculū sumit. Videas eam mox
 plenis vberib; paruulis incubare lactan-
 dis. 7 ex vno qdē p̄solatoria. ex altero p̄o
 exhortatoria vber? ministrare. put singu-
 lis puenire videbit. Verbi causa. Si quē
 forte ex his q̄s genuit i euāgelio dep̄hen-
 derit forti aliq; tēptatiōe p̄cullum: 7 inde
 b 2

Bermo

turbatū ac trīstē pusillanīmēq; factū non posse iā ferre vim tēptatōis. quō dōlet: quō mulcet: quō plāgit: quō solat: quot argumēta pietat; mor reperit q̄bus erigat desolatū: Ecōtra. si p̄mptū. si alacres si bñ pficientē cognouerit exultat. aggreditur salutarib; monit; accēdit amplius instruit de q̄b; pōt vt p̄seueret: vtq; i melius sp̄ pficiat exhortat. Quāto se conformat. oim in se trāfert affect; m̄sem se deniq; p̄bat nō min⁹ deficiētū q̄ pficiētū. Quāti hodie sec⁹ affect; se oñdūt. de his dico q̄ aīas regere susceperūt. Quō enī sine miserabili gemitū dicendū nō est. christi opprobria. sputa. flagella. clauos. lanceā crucē. et mortē. hec oīa i fornace auaricie p̄stant. et p̄ligāt in acquisitionē turpis q̄stus. et p̄ciū vniuersitatē suis marisupis includere festinat. Hoc solo sane a Juda scariobis differētes q̄ ille hoz om̄cemo lumentū denarioꝝ numero cōp̄savit. isti voraciori i glorie lucroz infinitas epigūt pecunias. His insatiabili desiderio inhiant. p̄ his ne amittāt timēt. et cū amittunt dolēt. hanc i amore quiescūt q̄rū dūtarat libez eis est a seruādi vel augmētandi cura. Animaz nec reputat casus nec salus. Nō sunt p̄fecto matres. q̄ cū sint de crucificti patrimonio nimīū incrassati. impinguati. dilatati. nō cōpariunt sup̄ p̄ritiōe Joseph. Que mater est nō dissimulat. habet vbera et nō vacua. Gaudere cū gaudētib; flere cū flētib; nouit. nec cessat exprimere de vberē q̄ dē p̄gratulationis lac exhortationis. de vberē q̄ cōpassionis lac cōsolatōis. Et de sp̄se vberib; et vberuz lacte ista sufficiāt. **I**ā qualib; etiam vnguentis eadē vbera redolēt indicabo. si nū vestrīs orōnib; iuuer vt qd̄ inde mihi sentire datū est: detur et eloq̄ digne ad audientū vtilitatē. Alia sp̄si atq; alia sp̄se vnguentā sunt: quēadmodum et sua cuiq; vbera. S; de sp̄si q̄ in loco tractanduz sit: super⁹ p̄fixū est. Nūc sp̄se vnguentis intēdam. Idq; attendi tāq; his que scriptura nō mediocriter cōmendauit. ita vt ea p̄nunciauerit nō simpliciter bona: sed optima. Et pono diuersas sp̄s vnguentoz: quo ex plurib; ea que potissimū sp̄se vberib; p̄gruāt eligam⁹. Est vnguentū p̄tritionis: et est vnguentū deuotōis: est et pietatis. Primū pungitiuū: dolorē fa-

Ampholoz de p̄p̄ et curat

ciens. Secundū tempatiuū: dolorē leniens. Tertū sanatiuū: etiā morbuꝝ expellens. Nunc de singulis latius differam⁹. Est ergo vnguentū qd̄ sibi p̄ficiat anima multis irretita criminib;. si tū incipit cogitare vias suas: colligat. p̄gregat. conuertatq; in mortariolo p̄ficiētē multas ac varias species peccatoꝝ suoz. et intra estuantis pectoris ollā simul om̄ia coquat igne quodā penitētiē et doloris vt possit dicere cū p̄pheta. Concaluit cor meū itra me et in meditatiōe mea exardescet ignis. Ecce hoc est vñ vnguentū quo anima peccatrix sua cōuersionis primordia cōdire debet. plagisq; suis recentibus adhibere. Primū nāq; sacrificiū deo s̄uis cōtribulatus. Quādiu q̄ nō habet tāq; pauper et inops vnde sibi meli⁹ ac p̄ciosi⁹ cōponat vnguentū. nō negligat parare interī istd. licet de vilitib; speciebz. quia cor p̄ritum et humiliatū de⁹ nō despiciet. Tanto autē minus vile diuinis apparebit cōspectib; quanto plus sibi illa vliuerit in recordatione peccatoꝝ suoz. Tamen si illo visibili quo visibiliter vñci a peccatrice corpore pedes dei referunt in euāgelio. inuisibile hoc et sp̄uale fuisse dicimus figuratū: nō omnino vile reputare poterimus. Quid enim de illo legitur. Et domus (in q̄) impleta est et odore vnguenti. Peccatrix manibus distillabat. et extremis mebris cor poris. id est pedib; fundebatur. et tū non vsq; adeo p̄tempibile aut vile fuit quin totā domū vis aromati et suauitas replet odoris. **Q**; si attendam⁹ quāta in vñci peccatoꝝ p̄uersione fragrantia respargatur ecclia. et quātis fiat odor vite ad vitaz quouis penitēs si publice p̄fecteq; peniteat: p̄fecto et de hoc que indubitanter p̄nunciabim⁹: quia dom⁹ impleta est et odore vnguenti. Deniq; et supernas beatorū mansiones attingit p̄nī odor. ita vt (teste ip̄a veritate) magnū gaudiū sit iter angelos dei sup̄ vno peccatore penitētiā agente. Gaudere penitētes. pusillanimes p̄fortamini. vobis dico quos nuper conuersos de seculo: et a vñs vestr; p̄rauis recedentes excepit mor; amaritudoz confusio animi penitētis. ac velut recentū ad huc vulnēz dolo: nimius excruciat et p̄turbat. Secure manus vestre distillent mirre amaritudinē in salubrē hanc vñciōz

quia cor p̄ritū et humiliatū deus non despiciet. Nō est omnino spernēda nec vilis estimāda huiuscemodi vñctio. cui⁹ odor non solū hoies puocat ad correctionem: sed et angelos ad exultatiōz iuitat. **S**ed est vnguentū tāto isto p̄fecto p̄ciosi⁹. q̄ro de meliorib; cōpositū speciebz. Hui⁹ siq; dem species ne longe q̄rant. penes nos et absq; difficultate reperim⁹. ac de n̄ris ortulis taliū p̄facile copiā collim⁹ quotiens cūq; necessitas poscit. Quis enī nō satis de p̄prio cū vult ad manū h; iniquitates et peccata si nō dissimulat. De autē sunt si cur recognoscit species vnguenti primi qd̄ iam descriptū. Et q̄o secūdi h; aromata terra nostra nequaq; p̄fert. sed pul et de vltimis finib; ea nobis p̄quirimus. **N**empe om̄e datū optimū: et om̄e donuz p̄fectū desursum est descendēs a p̄seluminum. Fit enī vnguentū istud de diuinis collatis humano generi bñficijs. Felix q̄ ip̄a sibi studiosē colligere et añ mentis sue oculis digna cū gr̄arū actione reducere curat. **P**rofecto cū fuerint in vasculo p̄ctoris pistillo crebre meditatiōis cōrūsa: atq; p̄trita deindeq; igne sancti desiderij simul decocta om̄ia. et demū impinguata oleo leticie: erit vñctio longe p̄ciosior: excellentiorq; p̄ore. Sufficit ad p̄bandum ei⁹ testimoniuū q̄ ait. Sacrificiuz laudis honorificabit me. **N**ec dubiū quin exaltet ad laudandū bñficiozum recordatio. **P**orro cū scriptura hoc solū testet de illo alio quia nequaq; despiciet: liquet ampli⁹ esse cōmendatū qd̄ et honorificat. Deniq; illud pedib; apponit. s; capiti. **S**i enī in christo caput ad diuinitatē referēdum est. dicere Paulo. caput christi de⁹. p̄cul dubio caput vngit q̄ gr̄as agit. qm̄ deuz tangit: nō hominē. Nō q; nō sit homo q̄ deus est. siquidē de⁹ et homo vñ est christus. s; q; om̄e bonū a deo: nō ab hoie est etiā ip̄m qd̄ p̄ hominē ministrat. **P**rofecto enī sp̄s est q̄ viuificat. caro nō p̄dest quicq;. **P**ropterea et maledictus qui spes suā ponit in homie. qm̄ et si spes n̄ra tota merito pendet ex hoie deo. nō tū quia hō sed q; de⁹ ē. **I**taq; illd̄ pedib;. hoc capiti exhibet. qm̄ et humiliatio contriti cordis humilitati p̄gruit carnis. et maiestātē detet gloriificatio. **E**n quale vnguentū p̄posui vobis. quo se nimiz tangi caput illud

tremendū p̄ncipatib; nō ducit indignuz immo et honoris insigne indicat. dicens. Sacrificium laudis honorificabit me. Quāobrem nō est paupis et iopis seu pusilli cordis anie cōficere istiusmodi vñctiōnem. nempe cui⁹ aromata et species sola p̄sidentia possidet. que tū delibertate spiritus et cordis puritate descēdat. **Q**ue ei pusillanimis est et modice fidei mens: rei sue familiaris tenuitate p̄stringit. nec valet p̄ inopia ociari ad vacandū diuis laudibus seu his q̄ laudes pariūt in tuēdis beneficijs. **E**t si quādo certe conat assurgere: p̄festim domesticaz necessitatum curis vrgentib; renocat ad sua: et in se cōp̄rimi p̄pria egestate cōpellit. **Q**; si hui⁹ miserie queritur a me causa. dicā q̄ ip̄i in vobis (nisi falloꝝ) aut esse aut fuisse recognoscetis. **D**uab; de causis videtur mihi huiuscemodi animi egritudo et diffidētia solere cōtingere. aut de nouitate videlicet cōuersionis. aut certe de p̄uersionis tepore. etiā si in cōuersione longū temp⁹ habuerit. **U**trūq; p̄fecto humiliat et dēicit cōscientiā et inquietam facit. dum siue p̄ tepore siue p̄ tepore antiquas animi passiones nec dū in se cōmortuas sentit. et necesse p̄inde habens resecandis intēdere de cordis ortulo spinis iniquitatū et viticis cupiditatū: longius a semetipsa euagari nō sinit. **Q**uid enim? **Q**ui laborat in gemitu suo. poterit ne simul et indei laudib; exultare? **Q**uonā modo in ore gementis et plāgentis sonabit pariter illud **E**saie. gratiarum scz actio: et vox laudis? **N**am sicut a sapiente accepim⁹. **M**usica in luctu importuna narratio est. **D**eniq; gr̄arū actio beneficiū sequit: non p̄cedit. **Q**ue autem adhuc in tristitia est anima. beneficio nō gaudet: sed indiget. **H**abet q̄ vnde p̄ces offerat. nō aut vñ referat grates. **Q**uō enī recolet beneficiū qd̄ nō accepit? **M**erito p̄inde dixi. nō esse anime paupis cōficere hoc vnguentū. qd̄ de recolēdis diuis beneficijs componi debet. quonā non pōt videre lucē donec tenebras intuet. **N**empe in amaritudine est. occupatq; memoriā tristis recordatio peccatoꝝ. nec libet letū quippiā simul admittere. **I**deirco tālib; denūciat sp̄s p̄pheticus dicēs. **U**anum est vobis añ lucē surgere: **Q**uod est. **F**rustra surgitis ad intēda beneficia q̄

corp. ut memoriam p̄s recorda p̄dēz

delectant: nisi p[ro]p[ter] recepto lumie solati
onem de reatib[us] q[ui] turbant. No[n] est q[ui] pau
perum hoc vnguentu[m]. S[ed] videte q[ui] nam
de ei[us] copia no[n] immerito glorient[ur]. Ibat
gandetes apl[ostoli] a co[n]spectu p[ro]p[ter] illi[us]. quonia[m]
digni haberi sunt p[ro] no[m]i[n]e Iesu p[ro]meliaz
pari. Dulci sibi p[ro]fecto instillauerant de
pinguedine sp[iritu]s. quoz lenitas non dico
verbis: s[ed] nec p[ro]berib[us] cessit. Erat eni[m] diui
tes in charitate. q[ui] nullis exhaure[n]t expen
sis. et de ip[s]a facile holocausta medullata
offerre sufficiebat. Fundebat passim su
dantia pectora liquore sanctu[m] quo imbu
ta pleni[us] erat. quado loquebat[ur] varijs lin
guis magnalia dei: put sp[iritu]s sanctu[m] dabat
eloqui illis. Nec dubiu[m] quin et illi abun
darent isde[m] vnguentis quib[us] apostol[us] te
stimoniu[m] p[ro]hibebat dicens. B[er]as ago deo
meo semp[er] vobis in gratia dei q[ui] data est
vobis in christo iesu. q[ui] in om[n]ib[us] diuites
facti estis in illo. in om[n]i p[ro]bo et in om[n]i sci
entia. sicut testimoniu[m] christi p[ro]firmatum
est in vobis. ita vt nihil vobis desit i[n] vlla
g[ra]tia. Urina[m] et p[ro] vobis ego has ip[s]as gra
tias referre possim. vt videat[ur] vos diuites
in virtutib[us]. alacres in laudib[us] dei sp[iritu]ali
hac pinguedine abundantius redundan
tes in christo iesu domino nostro.

Sermo. xi.
Tri in fine ser

3
monis nec me iterare piget. q[ui]
cupia vos om[n]es fieri sacre vn
ctio[n]is participes. illi[us] videlicet in qua dei
b[en]eficia cu[m] leticia et g[ra]tiaz actio[n]e recolit san
cta deuotio. Hoc eni[m] bonu[m] est. tu[m] p[ro]p[ter] re
leuandos vite p[re]sentis labores. q[ui] vtiq[ue] tol
lerabiliores nobis su[n]t exultatib[us] i[n] laude
dei. tu[m] q[ui] nihil ita p[ro]p[ter] te quenda[m] terris rep[re]s
entat celestis habitatio[n]is statum sicut ala
critas laudantiu[m] deum. scriptura dicente
Beati qui habitant in domo tua d[omi]ne: in se
cula seculoz laudabunt te. De h[oc] p[ro]cipue vn
guento puro dixisse p[ro]phetam. Ecce q[ui] bo
num et q[ui] iocundu[m] habitare fr[ater]s in vnu[m].
sicut vnguentu[m] in capite. Neq[ue] eni[m] pori vi
des p[ro]gruere posse. Illud eni[m] et si bonu[m] sit
no[n] est tam iocundu[m]. q[ui] recordatio p[ro]p[ter]
ru[m] amaritudinē facit no[n] iocunditate[m] S[ed]
nec q[ui] illud faciunt in vnu[m] habitant. cu[m] q[ui]q[ue]
p[ro]p[ter]ia luceat atq[ue] deploret. Qui vo

in g[ra]tiaz actio[n]e versant[ur]. deū solū intuent[ur] et
cogitant. ac p[ro] hoc ip[s]i se habitant in vnu[m].
Bonu[m] est autē q[uo]d faciunt. q[ui] seruāt ei iustis
sime gliam cur[am] est. et nihilomin[us] iocunduz
q[ui] delectat. Quāobrem suadeo vob[is] amice[m]
meis reflectere interdū pedē a molesta et
anxia recordatio[n]e viar[um] v[est]rar[um]: et euadere in
itineria planiora serenioris memorie bene
ficioz dei. vt q[ui] in vobis p[ro]fundimini: ip[s]i
us intuitu respiretis. Volo vos experiri
illud q[uo]d sanct[us] p[ro]pheta p[ro]tulit dicens. Dele
ctare in d[omi]no et dabit tibi p[ro]p[ter]iones cordis
tui. Et quidē necessari[us] dolor p[ro] p[ro]p[ter]itis: s[ed]
si non sit p[ro]tinu[us]. Sane interpolet letioz
recordatio[n]e diuine benignitat[is]: ne forte p[ro]
tristitia induret cor. et desperatio[n]e p[ro]p[ter] pere
at. Dilceam[us] absinthio mel. vt salubris
amaritudo salutē dari tūc possit: cum mi
xto r[ati]o[n]e dulcore bibi poterit. Audi deni
q[ue] deū quomō ip[s]e p[ro]mitti cordis temperat
amaritudinem: quomō pusillanimitate[m] a de
sperationis baratro reuocat: quō blāde et
fidelis p[ro]missionis melle merente[m] solat[ur].
erigit diffidentē. At per p[ro]phetam. Ego i[n]
frenabo os tuū laude mea ne intercas. h[oc]
est. ne intumescas facinor[um] tuoz nimia incur
ras tristitia: atq[ue] instar effrenis eq[ui] despe
rat[us] in p[ro]p[ter]p[ro]p[ter] r[ati]o[n]e et pereas. Freno te (in
q[ui]t) inhibebo indulgētie mee. et meis lau
dib[us] terigā. respirabisq[ue] in bonis meis q[ui] d[omi]n[u]s
tuis p[ro]funder[is] malis. dū melane benigni
ore q[ui] te culpabiliorē inuenies. Doctre
no si infrenat[us] fuisset Layn: neq[ue]q[ue] despe
rado dixisset. Maior est iniq[ui]tas mea q[ui]
vt veniā merear. Absit absit. Maior eni[m]
est ei[us] pietas q[ui] quis iniq[ui]tas. Iō iustus
no[n] p[ro]tinu[us] s[ed] tm̄ in p[ro]ncipio s[er]monis accu
sator est sui. Porro autē in dei laudes exte
ma s[er]monis claudere p[ro]suevit. Videte de
niq[ue] iustu[m] h[oc] ordine p[ro]cedentez. Logitavi
(ait) vias meas: et p[ro]uertit pedes meos i[n] te
stimonia tua. vt videlicet q[ui] p[ro]p[ter]itōz et infeli
citate[m] in v[est]ris p[ro]p[ter]iis p[ro]p[ter]essus fuerat: i[n] via
testimonioz dei delectaret sic in oib[us] diui
tijs. Et vos igit[ur] ex[em]plo iusti si de vobis i[n]
h[um]ilitate sentiet. sentiet et de d[omi]no i[n] bonitate
Sic eni[m] legit[ur] apud sapiētē. Sente d[omi]n[u]s do
mino i[n] bonitate: et i[n] simplicitate cordis q[ui]
rite illū. h[oc] autē facile mēti p[ro]suetudine
munificētie frequēns imo p[ro]tinu[us] recorda
tio. Alioq[ue]n quō i[n]plebit[ur] aplicū illū. in oib[us]
bus g[ra]tias agētes. si ea p[ro] q[ui]b[us] g[ra]tias debent[ur] a

et q[ui]d mone
p[ro]p[ter]is s[er]mo
i[n] q[ui]ntimo

et q[ui]d mone

eor[um] de recesserint: Holo vos iudaico nota
ri opprobrio d[omi]n[u]s q[ui]b[us] scriptura testat q[ui] no[n] fu
erint memores b[en]efactor[um] a[ut] et mirabiliu[m]
ei[us] q[ui] ostēdit eis. Verū q[ui]m bona q[ui] largiri
mortalib[us] non cessat misericors et misera
tor d[omi]n[u]s recolare et recolligere oia om[n]i hoī
impossibile ē (q[ui]s ei loquet potētiā d[omi]n[u]i:
auditas faciet oēs laudes ei[us].) id saltē q[uo]d
p[ro]cipuū est et maximū op[us] videlicet n[on] re
demptio[n]is a memoria redēptioz aliq[ui]ten[us]
no[n] recedat. In q[ui] ope duo potissimū que
nūc occurrūt v[est]ris studijs intinmare cura
bo. Et h[oc] q[ui] paucis ad p[ro]p[ter]itū potero. me
mor illi[us] s[er]mō. Da occasione sapiēti. et sapi
entior erit. Duo g[er] illa sūt mod[us] et fructus
Et mod[us] q[ui] d[omi]n[u]s: dei exinanitio ē. fruct[us] p[ro]
n[on] de illo repletio. Hoc meditari sancte
spei seminariū est. illud sūmi amor[is] incen
tiu[m]. Utrūq[ue] p[ro]fectib[us] n[on]is necessariū. ne
aut spes mercenaria sit si amore no[n] comi
tet. aut amor tepescat si infructuos[us] p[ro]p[ter]
Porro fructū talē expectā n[on]i amor[is]. q[ui]lē
ip[s]e que amat[ur] p[ro]misit. mēsurā (inquies)
plenā et p[ro]fertā et coagitatā et sup[er]fluentē
dabūt in sinū v[est]rū. B[er]sura ista (vt au
dio) erit sine mēsurā. S[ed] velim scire cui[us]
rei futura sit illa mēsurā vel pot[er] illa imē
suras q[ui] re p[ro]mittit. Ocul[us] no[n] vidit deus
absq[ue] te q[ui] p[ro]parasti diligētib[us] te. Dic nob
tu q[ui] p[ro]paras q[ui]d p[ro]paras? Credim[us]. p[ro]fidi
mus reuera sic p[ro]mittis. replebimur i[n] bo
nis dom[us] tue. S[ed] q[ui]b[us] q[ui]s bonis vt qua
lib[us]: forte frumento. vino. oleo. auro. atq[ue]
argēto. lapidib[us] et p[ro]p[ter]iosis: S[ed] hec noui
mus et vidim[us] et videm[us] et fastidim[us]. Id
querim[us] q[uo]d ocul[us] no[n] vidit. nec aur[is] audi
uit. nec i[n] cor hoīs ascendit. Hoc plac[et]. hoc
sapit. h[oc] delectat: inq[ui]rere q[uo]d cūq[ue] est illud.
Erūt (inq[ui]t) om[n]es docibiles dei. et ip[s]e erit
om[n]ia i[n] oib[us]. ¶ Ut audio plenitudo quaz
expectam[us] a deo. no[n] erit nisi de deo. Quis
p[ro]p[ter]o cōp[ro]hēdatq[ue] magna mltitudo dulce
dinis in breui isto s[er]mone cōp[ro]hēbensa sit.
erit de[us] oia in oib[us]: Ut de corpe taceā. in
aia tria intueor. rōnem. volūtate[m]. memo
ria. et hec tria ip[s]am aiam esse: quātū cuiq[ue]
hoz in p[re]senti seculo desit de integritate sua
et p[ro]fectio[n]e: sentit om[n]is q[ui] ambulat in sp[iritu].
Quare h[oc] nisi q[ui] de[us] no[n] dū est oia in oib[us].
Dinc est q[ui] et rō sepiissime i[n] iudicijs fallit.
et volūtās q[ui]druplici p[ro]p[ter]batio[n]e iactat. et
memoria multiplici obliuione cōfundit.

Triplici huic vanitati nobilis creatura
subiecta est no[n] volēs. in spe tm̄. Nā qui re
plet in bonis desideriu[m] aie: ip[s]e ratiō futu
rus est plenitudo lucis: ip[s]e volūtati multi
tudo pacis: ip[s]e memorie p[ro]tinuatio eterni
tatis. O v[er]itas. charitas. eternitas. O be
ata et beatificās trinitas. ad te mea mise
ra trinitas miserabilē suspirat: q[ui]m a te in
feliciter exultat. Discedēs a te quātis se in
tricauit errorib[us]. dolorib[us]. timorib[us]. Hec
me qualē p[ro] te cōmutauim[us] trinitatē. Cor
meū p[ro]p[ter]batū est. et inde dolor. dereliquit
me virt[us] mea. et inde pauor. et lumē oculor[um]
ruz meoz no[n] est meū. et inde error. En q[ui]
dissimilē trinitatē o aie mee trinitas exu
lans offendisti. Verūtū q[ui]re tristis es aia
mea: et quare cōturbas me? Spera i[n] deo:
q[ui]m adhuc cōfitebor illi. cū error videlicet
a rōne. volūtate dolor. atq[ue] a memoria ti
mor ois recesserit. et successerit illa quam
speramus mira serenitas. plena suauitas
eterna securitas. Primū illud faciet veri
tas de[us]. secūdu[m] charitas de[us]. tertiū sūma
potestas de[us]. vt sit de[us] oia in oib[us]: ratiōne
recipiente lucē inextinguibile. voluntate
pacē imperturbabilez p[ro]sequēte. memoria
fonti indeficēti eternalit[er] inherēte. Uide
ritis vos recte ne p[ro]mū illud filio. spiritui
sancto sequēs. p[ro]p[ter]i vltimū assignet. sic tm̄
vt nihil hoz vel p[ro]p[ter]i vel filio vel sp[iritu] sancto
subtrahat. ne cui forte p[ro]sonaz aut pleni
tudine minuat distinctio. aut p[ro]p[ter]itatem
tollat p[ro]fectio. Simul et h[oc] aduertite quid
simile filij hui[us] seculi expiant de carnis il
lecebris. de mūdi spectaculis. et de p[ro]p[ter]is
sathane. cū tm̄ hoc totū sit v[est]ra vita p[re]sens
eludit miseros amatores suos. dicēte Jo
hāne. Quicquid in mūdo est: cōcupiscētia
carnis est. et cōcupiscētia oculoz. et ambi
tio seculi. Nec de redēptio[n]is fructu. In
modo quoq[ue] quē si recolit[ur] dei esse exina
nitionem diffiniuim[us]. tria itē p[ro]p[ter]ie vo
bis intuenda cōmendo. Nō eni[m] simplex
aut modica illa exinanitio fuit. sed semet
ip[s]um exinanuit vsq[ue] ad carnē. ad mortē
ad crucem. Quis digne penset quante fu
erit humilitatis. mansuetudinis. dignati
onis deū maiestat[is] carne indui. mulcta
ri morte. turpari cruce? Sed dicit aliq[ui]s
Non valuit opus suum reparare creator
absq[ue] ista difficultate. Valuit. sed maluic
cū iuria sui: ne pessimū atq[ue] odiosissimū

viciū ingratiudinis occasione vltra re-
periret in hoīe. Sane multū fatigationis
assumpsit. q̄ multe dilectionis hoīem de-
bitore tenet. cōmōneretq̄ gr̄azactōis:
difficultas redemptōis: quē min⁹ esse de-
uotū fecerat p̄ditionis facilitas. Quid cū
dicebat homo creat⁹ et ingratus? Gratis
quidem cōdit⁹ sum: sed nullo auctori gra-
uamine v̄ labore. Siquidē dixit et fact⁹
sum: quē admodū et vniuersa. Quid ma-
gnū est quōlibet magna in verbi facili-
tate donauerit. Sic beneficiū creationis
attenuās humana impietas. ingratiudi-
nis materiā inde sumebat vñ amoris cau-
sam habere d̄buerat. idq̄ ad excusandas
excusatiōnes in peccatis. Sed obstructū
est os loquentiū iniqua. Luce clar⁹ pr̄
quantū modo p̄ te o homo dispendiū fe-
cit de dño seruus. de diuīte paup. caro de
verbo. et de dei filio hominis fili⁹ fieri nō
desperit. Demēto iā te et si de nihilo sc̄m
nō tū de nihilo redemptū. Sex dieb⁹ cō-
didit om̄iaz te inter om̄ia. Et p̄ o totos
triginta annos opatus est salutē tuā i me-
dio terre. Quāntū laborauit sustinens.
Larnis necessitates. hostis temptatiōes
nonne sibi crucis aggrauauit ignominia
mortis cumulauit horrore? Necessarie q̄
dem. Sic sic hoīes et iumēta saluasti do-
mine. quē admodū multiplicasti miscōiā
tuā de⁹. Hec meditamini: in his versami-
ni. Talib⁹ odoramētis refouete viscera ve-
stra que diu toris odor molestior p̄ctōrū
vt abundetis et his vnguētis nō minus
suauib⁹ q̄ salutarib⁹. Hec tū adhuc vos
putetis habere illa optima q̄ in sp̄se vbe-
rib⁹ cōmendant. De quib⁹ incipe modo
finiēdi iā smonis angustia phibet. Que
dicta sunt de alijs: tenete memoria: pbate
vita: et de his inuate me p̄cibus vestris vt
digne loq̄ possim qd̄ et dignū sit t̄ar⁹ sp̄o
se delicijs. et v̄as aīas ad amores edificet
sponsū Iesu christi dñi nr̄i.

Sermo. xij.

Wo me vnguē
ta vob tradidisse recordor. Unū
p̄ctiōis: delicta multa p̄lectēs
Alter deuotōis: multa p̄ctēs beneficia.
Ambo salubria sed nō ambo suauia. Pri-
mum siquidē pungitiū sentit. q̄ mouet
ad cōpunctionē amara recordatio p̄ctōz

et dolorē facit: cū sequens mitigatorū sit
diuine bonitatis intuitu: solatiōz dante
et sedante dolorē. Sed est vnguentū qd̄
ambob⁹ longe ancellit. et h̄ appellauerim
pietatis. eo q̄ fiat de necessitatib⁹ paup̄z
de anxietatib⁹ opp̄ressoz. de p̄turbatōib⁹
tristū. de culpīs delinquentū. et postremo
de omnib⁹ quozūlibet miseroz crumnis:
etiā si fuerint inimici. Despicabiles vidē-
tur sp̄s iste. s̄ est sup om̄ia aromata vn-
guētū qd̄ ex eis p̄fici. Sanatiū ē. Be-
ati enī misericordes: qm̄ ip̄i misericordiā
p̄sequē. Igit̄ multe miserie collecte at-
q̄ oculo pietatis inspecte: ip̄e sunt speciel
ex quib⁹ vngūta optima cōponunt: sp̄o.
se digna vberib⁹: sponsi sensib⁹ grata. Fe-
lix mens q̄ taliū collectione aromatiū sese
ditare et impinguare curauit infundēs ea
oleo misericordie. et ardore decoquēs cha-
ritatis. Quis putas est iocūduus homo q̄
miseret et cōmodat: p̄nus cōpati: subue-
nire p̄mp̄: dare q̄ accipe beati⁹ iudicās
ignoscere facili: irasci difficilis: vlcisci pe-
nitus nō acquiescēs: et p̄ om̄ia primozū
eque vt p̄prias respiciēs necessitates? Qu-
quecūq̄ es aīa sic affecta. sic imbura roze
misericordie. sic affluens pietatis visceri-
bus. sic te om̄ib⁹ om̄ia faciēs. sic factā ip̄a
tibi tanq̄ vas p̄ditū vt ceteris p̄sto vbiq̄
semp occurras atq̄ succurras. sic deniq̄
mortua tibi vt viuas oib⁹. tu planetertū
optimūq̄ vnguētū felix possides. et ma-
nus tue distillauerūt ton⁹ suauitatis liq̄rē.
Nō exiccabit in tpe malo. nec feruoz p̄e-
cutōis ebib⁹ illū. s̄ sp̄ de⁹ memor erit ois
sacrificij tui. et holocaustū tuū pingue fiet
Sunt viri diuitiaz in ciuitate dñi virtū
tū. quero an apud aliq̄s hec vngūta iue-
niant. Et p̄mus occurrit (sicut vbiq̄ so-
let) mihi paul⁹ vas electionis. reuera vas
aromaticū: vas odozificū et refertū omni
pulvere pigmentario. Christi cū erat bon⁹
odor deo in om̄i loco. Dulce p̄fecto sua-
uitatis fragrantia lōge lateq̄ sp̄argebat pe-
ctus illud. qd̄ sic affecerat sollicitudo oim
ecclesiāz. Uide enī q̄les sp̄s et qualia aro-
mata coaceruauerat sibi. Quotidie (inquit)
morior p̄pter vestram gl̄iam. Et rursum
Quis infirmat et ego nō infirmoz? Quis
scandalizat et ego nō vroz? Et ml̄s talib⁹
que vobis bñ nota sunt: abū dabat diues
iste in componendis vnguentis optimis

Decebat nāq̄ p̄mis et purissimis aroma-
tib⁹ redolere vbera que xpi membra lacta-
rent. quoz Paul⁹ mater erat p̄ certo p̄u-
riens semel et itez donec xps formaret in
eis. ac membra capiti suo reformarentur.
Audi et de alio diuīte quō ad manū habe-
bat electas species: de quib⁹ optima vn-
guenta cōficeret. Foris (inquit) nō māsit
peregrinus. Ostiū meum viatori patuit.
Ite. Oculis fuit ceco: et pes claudō. Pa-
ter eram paup̄z: p̄turbā molas iniqui: et
de dentib⁹ illi⁹ auferebā p̄dam. Ite. Si
negabā quod volebāt pauperib⁹. et ocu-
los vidue expectare feci: Si comedi buc-
cellam meā solus et nō comedit pupillus
ex ea: Si de p̄cti p̄tenteunt eo q̄ nō habe-
ret indumentū. et absq̄ operimēto paupe-
rem: Si nō benedixerūt mihi latera eius
et d̄ velleribus om̄iū meaz calefactus est:
Nāto putam⁹ vir iste odore terrā resp̄-
serat in his operib⁹: Singula opera sin-
gula erāt aromata. Dispp̄tā repleuerat
p̄sciam vt fetozē putride carnis iterne su-
auitatis exalatiōe sibi tēperaret. Joseph
postq̄ vniuersam egyptū post se fecit cur-
rere in odore vngentoz suoz: etiā suis v̄-
ditozib⁹ eandē demū fragrantia propina-
uit. Equidē increpatoriā verba vultu p̄fe-
rebat irato. sed erumpēbant lach: ymede
pinguedine cordis. nō ire indices: s̄ gra-
tie p̄dit̄ces. Samuel lugebat saul q̄ se
querēbat occidere: et ad ignem charitatis
incalēcēte pectore liquefact⁹ int⁹ pietatis
adeps foras emanabat p̄ oculos. Ob bo-
num deniq̄ que circumquaq̄ diffuderat
sue opinionis odore: refert de eo sc̄ptura.
quia cognouerūt oēs a Dan vsq̄ ad ber-
sabee. q̄ fidelis samuel p̄pheta esset domi-
ni. Quid de Doyle dicā. quāto adipe et
pinguedine et ipse repleuerat viscera sua:
Hec domus illa exasperās in qua p̄ tem-
pore versabat potuit vnq̄ i om̄i murmu-
re et furore suo vntidē sp̄s qua semel
imbut⁹ fuerat extermīnare. quo min⁹ (inē
assiduas lites et quotidiana iurgia) ip̄e in
sua māsuetudine p̄duraret. Verito testa-
tus est sp̄s sanctus de eo q̄ esset mitissim⁹
quidē cū is qui oderūt pacē erat pacific⁹
int̄m vt p̄plo ingrato et rebeli nō mō nō
irasceret: s̄ et irascētē deū suo iteruētū le-
p̄ret: sicut scriptū est. Dixit vt disperderet

eos: si nō moyses elect⁹ ei⁹ stetit in p̄fra-
ctione in p̄spectu ei⁹. vt aduertet irā ei⁹.
ne disperderet eos. Deniq̄ si dimittit (ait)
dimittit. sin aut̄: dele me de libro tuo quez
scripsisti. De hoīem vntū vntiōe mi-
sericordie. Loquit̄ plane parētis affectū
quā nulla possit delectare felicitas: exortū
bus quos parturiuit. Verbi gr̄a. Si di-
ues quispiā mulieri paup̄cule dicat: In-
gredere tu ad prandiū meū: sed quem ge-
stas infantulū relinq̄ foris. qm̄ plorat et
molest⁹ est nobis. nūqd̄ faciet? Nōne ma-
gis eliger ieiunare q̄ exposito pignore ca-
ro sola p̄adere cū diuīte? Ita nec Moy-
si sedet solū se introduci in gaudiū domi-
ni sui: foris. s̄ remanēte populo. cui licet i
quieto et ingrato vice pariter et affectione
matris inheret. dolet viscera: sed tollerabi-
liorem sibi iudicat tortionē q̄ euulsionē
Quid David māsuetus qui illi⁹ mores
lugebat qui suā semp̄ iudicet? Quid beni-
gnus vt eius molestē ferret decessum cui
succedebat in regnū: Sed et d̄ morte p̄-
ricide filij q̄ difficile solatiōem admittit?
Dagnā p̄fecto optie vntiōis copiā p̄fe-
rebat tal̄ affectio. Iō et secur⁹ orabat dicēs
Demēto dñe david: et oīs māsuetudis
ei⁹. Ergo hi oēs habuerūt vngūta opti-
ma q̄b⁹ hodieq̄ p̄ vniuersas ecclesias sua-
uissime redolēt. Hec solū ip̄i. s̄ et q̄cūq̄ se
i hac vita ita beniuolos et bñficos p̄bue-
rūt. ita int̄ hoīes hūane viuere studuerūt
q̄ten⁹ oēm quā vili sūt habuisse gr̄am nō
sibi tenerēt s̄ i cōe deducerēt. estimātes se
amic⁹ parit̄ et inimic⁹. sapiētib⁹ et insipiētī-
bus debitores. cūq̄ fuissent viles om̄ib⁹
hūil̄s i oib⁹ et p̄ oib⁹ extiterūt dilecti deo et
hoīb⁹. q̄z fragrantia in bñdictōe ē. q̄t̄ in
q̄ tales p̄cesserūt fragrantis suis p̄ibus
fragrant et hodie vnguētis optimis. Tu
quoz si donū qd̄ de sup accepisti: nobis
p̄tubernalib⁹ tuis libēt̄ ipartiar: si te ex-
hibeas vbiq̄ int̄ nos officiosum: si affe-
ctuosum: si gratū: si tractabile. si hūilē te-
stimoniū habebis ab oib⁹ q̄ fragres et ip̄e
vnguētis optimis. Dis in vob q̄ fraternal
infirmitates tā corpoz q̄ aīoz nō solū pa-
riet̄ supportat: s̄ insup si s̄ et si valz iuuat
obsequis: p̄fortat alloq̄is: p̄silijs ifor: mat-
si h̄ n̄ p̄t. p̄t̄ disciplinā. sollicit⁹ saltē oīo
b⁹ solatiari n̄ cessat ifirmo. oīs (inq̄) q̄ t̄ia
opaf in nob: bonū om̄ino spargit odorez

R Inter fratres. et odorē de vnguentis optimis. Balsamū in ore: huicemodi frater in cōgregatione monstrat digito. et dicit de eo omnes. Hic est fratru amator: et populi israel. hic est qui multū orat pro populo et vniuersa sancta ciuitate. Sed recurramus ad euangelium atq; aliqd quod forte spectet et ad hec vnguenta requiramus. Maria magdalene et maria Jacobi et salome emerunt aromata: vt venietes vngerent Ihm. Que nā ista vnguenta tam preciosa vt christi corpi parent et comparentur. tam copiosa vt toti sufficiat. Heurū quippe duoz pcedentiū aut emptuz aut factū specialiter ad op dñi: aut toto i corpore legit fuisse diffusum. sed de subito introducit mulier vno quide in loco osculans pedes et vnguento vngēs. in altero vero vel ipa vel altera habēs alabastrum vnguenti et illud mittēs in caput. Leteruz tūc emerūt (ait) aromata: vt venietes vngerēt Ihm. Emūt nō vnguenta s; aromata. et vntio in obsequiū dñi nō facta assumitur sed noua cōficitur. nec ad vnguentum tñ aliqua corpi parte. Verbi grā. pedes aut caput. Sed sicut scriptum est vt venietes vngerēt Iesum. quod est totius complexio nō partis distinctio. Tu quoq; si te induas viscera misericordie. liberalē benignūq; exhibeas: non tñ parētibus siue cognatis tuis aut quos tibi vt benefactores tenes vel benefacturos speras. naz ethnici hoc faciūt. sed (iuxta pauli consiliū) studeas opari bonū ad omnes. ita vt ppter deū nec inimico officium humanitatis corpale seu spūale negandum subtrahendūq; existimes. cōstat te q; oq; abundare vnguentis optimis. nec caput aut pedes domini tñ. sed passim qntum in te est vngere suscepisse totū corp quod est ecclesia. Et forte proinde ob hoc dominus Iesus paratā sibi cōfectionē expēdi noluit in suo corpore mortuo vt seruaret viuū. Vniūt enī ecclesia que māducat panem viuū qui de celo descendit. Ipsa est carius corpus xpi. qd ne mortē gustaret: mortū illud alterū traditū fuisse nullū christianus ignorat. Ipsam vngui. ipam foueri desiderat. ipsi infirma mēbra cupit fomētis accuratiorib; releuari. Ipsi ergo preciosa vnguenta retinuit. cū anticipans horā et accelerans glām: muliez deuoti-

onem nō clausit s; instruit: Renuit vnguentū sed parcens nō spernēs. Nō recusans obsequium sed referuās pficiū. Proficiū dico nō huius materialis atq; corporal vnguenti. sed plane spūalis: qd in isto designatū est. In isto ergo pepcit magister pietatis vnguentis optimis pietatis. q membris suis indigētib; tam corporaliter q; spūritualiter omnino cuperet exhiberi. Deniq; paulo ante cū in caput eius aut etiā in pedes funderet vnguentū: ipsumq; satis preciosum. nunqd phibuit: imo et obstitit phibentib;. Nā et Symoni indignatū q se tangi a peccatrice pmitteret: longam tenuit reprehensionis parabolā. et alijs perditionis vnguentū causantib; respondit dicens. Quid molesti estis huic mulieri? Nonnūq; ego (vt modicū faciā excessuz) cum sederē mihi ad pedes Iesu merens: et offerens sacrificiū spiritū contribulati i recordatōne peccatorū meorum: aut certe ad caput si quādo vel raro starem et exultarem in recordatōne beneficiorū eius. audiui dicētes. Ut quid perditio hec? Lausantes videlicet q soli viueres mihi q (vt putabant) multis pdesse possem. Et dicebant. Poruit enim venūdari multo et dari pauperibus. Sed nō bonum mercatū mihi: etiā si vniuersum mundum lucrer: meipsum perdere et detrimentū mei facere. Unde intelligēs verba hec: ter illas esse quas scriptura loquitur muscas morturas que perdūt suauitatē vnguenti: recordatus sum diuine illi sentētie. Popule meus qui te beatificat in errorem inducunt. Verū audiant excusantē dominuz: et respondentem pro me. qui me quasi de ocio inculant. Quid (inquit) molesti estis huic mulieri: quod est. vos videtis in facie. et ideo scdm faciem iudicatis. Nō est vir (vt putatis) qui possit mittere manus ad fortia: sed mulier. Quid temptatis ei imponere iugum ad quod ego cum minus sufficientem intueor: Bonum opus operatur in me. Stet in bono qd diu non conualescit ad melius. Si quando d muliere in virum: et virum perfectum profecerit: poterit et in opus perfectionis assumi. Fratres reueram episcopos: sed vereamur labores eorum. Si labores penfamus non affectamus honores. Agnoscamus impares vires nostras. nec

U delectet molles et femineos humeros virorum: supponere sarcinis. nec obseruem eos: sed honorem. Inhumane nepe eorum redarguis opera: quorum onera refugis. Te meraric obiurgat virum de plio reuertentem: mulier nens in domo. Dico enī. Si is qui de claustris est: eum q versatur in populo interdū minus districte: minus ve circumspicte sese agere deprehenderit. (verbi gratia. in verbo. in cibo. in somno. in risu. in ira. in iudicio) nō ad iudicandū confestim psiliat. sed meminerit scriptū. Delictum est iniquitas viri q; bñ faciens mulier. Nam tu quidē in tui custodia vigilās bene facis. sed qui inuat multos. et meli facit et virilius. Qd si implere nō sufficit absq; aliqua iniquitate. id est absq; quadā in equalitate vite et puerationis sue. memero quia charitas operat multitudinē peccatorū. Hec dicta sint cōtra geminā temptationē. qua sepe viri religiosi epoz vel ambire glāz vel excessus temere iudicare diabolicis instigationib; incitant. Sz re deamus ad vnguenta spōse. Vides ne q; sit pferendū ceteris istud pietatis vnguentum de quo solo pmissum nō est pditōe fieri: Inimū pditio de ipso nō fit. vt nec aq; frigide munus irremuneratū sinat. Bonū tamē pditionis vnguentū qd de recordatione peccatorū cōficit: mittitq; in pedes dñi. quia cor cōtritū et humiliatū deo nō despiciet. Leteruz longe meli esse arbitroz id quod dicit deuotōis: factū de recordatione beneficiorū dei. q; ppe quod et capitū idoneū reputat. ita vt phibeat de ipso deo sacrificium laudis honorificabit me. Porro vtrūq; vincit vntio pietatis. q d respectu miseroz fit. et p vniuersum christi corpus diffundit. Corpus dico nō illud crucifixum. sed quod illi acq; situz est passione. Optimū reuera vnguentum in cui cōparatione cetera nec respicere se ostendit qui ait. Misericordiā volo et nō sacrificiū. Hanc ergo potissimū inter ceteras virtutes redolere puto vbera spōse que sponsi p omnia gestit pgruere voluntati. An nō odore misericordie thabita etiam in morte fragrabat: et ideo cito de morte cōualuit. q; pualuit odor vite. Sz audite hūm abbreviatū sup pñti caplo. Quisq; et inebriat p bis et fragrat bñficijs sibi diu quum putet. q; meliora sunt vbera tua vi-

no: fragrantia vnguentis optimis. Et ad hōs idoneus: Quis vestuz vnū saltē horuz integre pfecteq; possideat: vt nō videlicet interdū et in dicēdo sterilior: et in operando tepidior sit: Sz est q merito et nō dubie h pconio glie. eccleie vtiq; cui nunq; de vniuersitate sua deest et vū iebriet: et vū fragret. Qd enī sibi deest in vno: habet in altero: fm mēsurā donatōnis xpi. ac moderatōem spūs diuidētis singulis prout vult. Fragrat ecclesia in his q sibi faciunt amicos de māmōna iniquitat. inebriat in mīstris pbi q vino leticie spūalis infundunt terrā et inebriat eā. et fructū referunt in paciētia. Ipsa audacter secureq; sese nominat spōsam. tanq; q se habz vbera meliora vino: et fragrantia vnguentis optimis. Qd et si nemo nostrū sibi arrogare presumat. vt aiām suā q; audeat spōsam domini appellare. qm tñ de ecclesia sum: q merito h noie et re: nois glia. nō imerito glie huius picipiū vsurpam. Qd enī sil omne plene integre possidem. h singuli sine ptradictōe picipam. Hās tibi dñe Iesu q nos charissime eccleie tue aggregare dignat est. nō solū vt fideles essem. s; vt etiā tibi vice spōse in amplexu iocundose: castos: eternosq; copularemur: reuelata et ipi facie specularē glām tuā q tibi communis pariter ē cū patre et spūscō i seculo seculoz Amen.

Sermo. xiii.
Rigo fontium

o et fluminū oim mare ē pcuruz et sciaz dñs ihs xps. Quis enī dñs pcuruz nisi ipse ē rex glie: Sz iuxta anne canticū idē ipse de sciaz dñs ē. Lōtinētia carnis. cordis industria. voluntatis rectitudo: ex illo fonte manāt. Nō solū at s; et si q; callet igenio. si q; nitet eloq; si q; morib; placet inde ē. Inde scie. ind sapie fmo. Thesauri siq; dē sapie et sciētie ibi oēs absconditi sūt. Quid: casta cōsilia. iusta iudicia. scā desideria. nonne riuulū fontū illi sūt: Q; si copie aq; secretis subterraneisq; fcurlib; icessantē cōtra repetūt: vt idē rurū ad vīsus vsusq; nros iugi et i fatigabili erūpāt obsequo. cur nō etiā spūales riuū vt arua mētū rigare nō dñat. ppo fonti sine fraud et sine intermissiōe reddat. Ad locū vū exēūt reuertāt flumina graruz

ut iter fluant. Remittat ad suū pncipuz celeste: pfluuiū q̄ vberius terre refundatur. Qualiter in q̄s: qualiter dicit apostolus. In omibz gratias agētes. Quicqd̄ sapie q̄cqd̄ te p̄tutis habere p̄fidis. dei virtuti z dei sapie repute p̄po. Et q̄s tam insanus (ais) vt aliū de p̄sumat. Nemo plane adeo vt z phariseus gr̄as agat: cui? in iusticie nō est laus a deo. Nec enī illa gr̄arū actio si bñ recolis euāgelii gr̄atorē eū facit. Quare: Quia quicqd̄ in ore deuotuz sonuerit: cordis nō sufficit excusare rumorem apud eum qui alta a longe cognoscit. Deus o pharisee nō irridet. Puras tu habes aliqd̄ qd̄ nō accepisti. Nihil (inquit) z ideo gratias refero largitori. Si omnino nihil q̄ nec meritū p̄cessit in te vllū. vt illa de quibz gloriaris accipies. Qd̄ si z fa tearis. primo quidē frustra inlaris aduersus p̄blicas. qui ideo nō habz quod tu quia nō accepit vt tu. Deinde vide etiam ne nō integre sua dona resignes deo. et tibi insectēs aliqd̄ de gl̄ia z honore ipsius fraudis merito arguaris: z fraudis i deū. Si enī de his que iactas ex te tibi q̄ppia forte arrogares: falli te magis q̄ velle fraudare crederem z errorē corrigere. Nūc vero quia gr̄as agēdo p̄bas te tibi nihil tribuere: sed dei esse dona tua merita prudēter agnosce. certe ceteros aspernēdo p̄dis te q̄ in corde corde locutus sis. altero cōmodans linguā mēdacio. altero vitatis vsurpans gl̄iam. Nō enī indicares publicanū p̄tēnendū p̄ te si nō p̄re illo te honorandū censerēs. Sed qd̄ r̄ndes ap̄lo p̄scribenti z dicenti. soli deo honor et gl̄ia: Quid angelo distinguēt z docēt d̄ sibi retinere placeat deo. z quid partiri digne tur hominibz. Nam gl̄ia (inquit) in excel sis deo. z in terra par hominibz bone voluntatis. Lernitis ne phariseū agentē gr̄as labijs quidē honorare deū: cordis autem sentētia se. Sic vsu quodā magis q̄ sensu vel affectu p̄sonare in ore multoz gratiaz actionē aduertere est. intm vt homines q̄qz sceleratissimi ad queqz flagicia z facinora sua soleāt gr̄as deo agere q̄ bñ p̄p̄ereqz vt quidē ipi sapiūt cesserit sibi in adimpletiōe p̄uersaz voluntatū suarum. Audias (p̄bi gr̄a) furē cū impie machinationis male cupitū manipulū reportarit exultantē clam z dicentē. Deo gratias. nō

inanes vigiliās feci. nocturnū laborē meum nō pdidi. Similit̄ qui hoicem interfecit. nōne gloriat̄ z refert gratias q̄ p̄ualit̄ aduersus emulū. aut de hoste se vindicauit. Et nihilomin⁹ adulter tripudians gestit in dei laudes q̄ diu optato cubitu tandē potitus sit. Nō q̄ omis gr̄az actio accepta est deo. nisi q̄ de cordis pudica et mera simplicitate p̄cedit. Pudica sane di xerim: p̄pter eos q̄ z de malis actibz suis gloriātes deo gr̄as dicere solēt. quasi de more ipsoz letet cū male fecerint z exultēt in rebz pessimis. Audiet q̄ hmōi est. Exi stimasti inique q̄ ero tui filius: arguā te et statuā p̄tra faciēt tuā. Vera p̄o aduincip p̄ter hypocritas q̄ deū quidē de bonis suis s; verboten⁹ glorificātes: corde retinet qd̄ ore p̄buerant. z qm̄ dolose agūt in cōspectu ei⁹. inuenit iniquitas eoz ad odiū. Illi impie mala sua do. isti dei bona fraudulenter inroquerēt sibi. Et quidē p̄mum illd̄ tā stultū tāqz seculare ac qd̄ammodo etiā bestiale est: vt necesse nō habeat de ipso monere vos. Ceterz sequēs: religiosus maxime z sp̄ualibz viris insidiari solet. **D**igna z rara virtus p̄fecto est: vt magna licet operantē magnū te nescias z manifestā omnibz tuā te solū latere sanctitatem. Mirabile te apparere z tēp̄ibile reputare hoc ego ipsis p̄tutibz mirabil⁹ iudico. Fidelis reuera famul⁹ es si de multa gloria dñi tui: z si nō exēte ex te: tū trāseunte p̄ te nil tuis manibz adherere cōtingat. Tunc iuxta p̄p̄ham p̄icis auaricia ex calūnia. z excutis man⁹ tuas ab oi mu nere. Tūc iuxta mandatū dñi: lux tua lu cet corā hominibz. ad glorificandū nō te sed p̄rem qui in celis est. Sed et imitator pauli fidelisqz p̄dicatoz nō p̄dicantū se metip̄os: eque nec tu q̄ tua sunt gr̄is. sed que Ihu christi. Quāobrem audies z tu Euge serue bone z fidelis. qz sup pauca fuisti fidelis: supra multa te p̄stitua. Joseph cū domuz z omnia bona egyptū dñi sui sibi credita sciret. dñam nō ignorauit exceptā. z ob hoc nō acquieuit p̄tingere. Nō est (inquit) ex omnibz bonis dñi mei qd̄ nō in mea potestate sit vel nō tradiderit mibi p̄ter te: que vxoz ei⁹ es. Mulierē nouerat gloriā esse viri. z iniquū sibi iudicauit vite p̄traria ingloriū facere eū qui se fecerat gloriosum. Aduertit bō dei sapia

prudēs viz vxozē fortiter tāqz p̄p̄riā zelare gl̄iam. sibi qz ipi retinuisse seruandā. nō aliq̄ credidisse: z manū ad nō p̄cessum extendere non p̄sumpsit. Quid q̄ homo zelat gl̄iam suā. z deū audet velle fraudare d̄ sua quasi nō zelantē. **S**z audi qd̄ dicat Gloriā inq̄t meā alteri nō dabo. Quid q̄ dabis nobis dñe qd̄ dabis nobis: Pacē inquit do vobis: pacem relinquo vobis. Sufficit mibi. Fratāter suscipio qd̄ reli quis. z relinquo qd̄ retines. Sic placet sic mea interesse nō dubito. Abiuro gl̄iaz p̄sus: ne forte si vsurpauero nō p̄cessum pdā merito z oblatū. Pacē volo. pacē desidero. z nihil amplius. Cui non sufficit par: non sufficis tu. Tu es enī par nostra qui fecisti vtraqz vnū. Hoc mibi necessarium. hoc satis est: recōciliari tibi. recōciliari mibi. Nā ex q̄ posuisti me p̄trariū tibi fact⁹ sum etiā mibi metip̄i grauis. Cautus sum nec ingrat⁹ fore bñficio date pacis: nec sacrilegus inuasor gl̄ie tue. Tibi dñe tibi gl̄ia tua maneat illibata. mecum bñ agit si pacē habuero. Solia p̄strato letatus est populus pace recepta. sed David singulariter exultit gl̄iosus. Josue. iēpre. gedeon. samson. Judith quoqz q̄qz femina: gloriose in diebz suis triūpharūt d̄ hostibz. sed pace cū gaudio fruētibz ceteris: ne mo eis cōmunicauit in gl̄ia. Judas machabē⁹ multis z ip̄e inclit⁹ victorijs: euz frequēter exultāti populo pacē fortit̄ pugnando tribuisset: nunqd̄ gl̄iam q̄qz est parq̄t alicui: Deniqz facta est (inq̄t) nō gloria: s; leticia magna in populo. Quid min⁹ ab his omnibz cōditoz oim fecit quominus ip̄e debeat gl̄iari singularit̄. Solus cūcta creauit. sol⁹ de hoste triumphauit. sol⁹ captiuos liberauit: z sociuz habebit in gloria. Et brachiū inquit meū auxiliatū est mibi. Itē. Torcular calcavi solus: z de gentibz nō est vir mecum. Quid q̄p̄i q̄ cū victoria si nec in plio fuit. Impudētissime mibi arrego vel gl̄iam absqz victoria: vel victoria sine pugna. Sed suscipite mōtes pacē populo. pacē suscipite vobis. nō gl̄iam. ipi soli eam seruantes q̄ sol⁹ z pugnauit z vicit. Ita queso ita sit gloria in excelsis deo: z in terra par hoibz bone voluntatis. At p̄o nō bone sed plane inique voluntatis est: q̄ nequaqz pace p̄tētus: supbo oculo z insatiabili corde inq̄

etus anhelat ad gl̄iam dei. nec pacē pinu de retinens nec gl̄iaz apprehēdēs. Quis credat parietī si se dicat parturire radium que suscipit p̄ fenestrā. Aut si gloriēt nubes q̄ imbres genuerint: q̄s nō irrideat. **V**ibi liquido p̄stat nec de canalibz oriri riuos aquaz: nec de labijs vel dentibz p̄ba prudētie. z si sensus vltra corp⁹ nō attingat. Si qua sane i sanctis digna laude vel admiratione intueor: clara luce veritatis discutiēs: p̄fecto repio laudabilez siue mirabile aliū apparere. atqz aliū esse z laudo deū in sanctis ei⁹. siue sit helyse⁹. siue ille magn⁹ helyas mortuoz vtiqz suscitatores. ipi quidē suo nō imperio s; misterio foris exhibēt nobis noua z insuetā. Deus p̄o i ipis manens ip̄e facit opa inuisibilis z inaccessibilis i se: in suis spectabilis atqz mirabilis est. z solus mirabilis qui facit mirabilia solus. Nec est laus calami. laudabilis est pictura siue sc̄ptura: nec gloria lingue aut labioz. sermo bonus. Tempus est vt z p̄beta loquatur. **N**ūquid gloriabit inq̄t securis p̄tra cum q̄ secat in ea. aut exultabit serra p̄tra euz a quo trahit. Quomō si eluceat p̄tra eleuantē se: z exaltet bacul⁹: q̄ vtiqz lignū est sic p̄tra dñm omis q̄ gloriat̄: si nō in dño gloriēt. Si glorianduz est Paul⁹ me docuit vnde z in quo. Gloria inquit nostra hec est: testimoniū p̄cie n̄re. Secur⁹ gloriator: si teste p̄cietia d̄ gl̄ia cōditozis nihil mibi vsurpo. Secur⁹ plane. qz iam nō p̄ dñm sed in dño. Nec nobis gloriatio nō solū nō phibet: s; z suadet cū d̄. Gloriaz ab inuicē q̄ritis. z gl̄iam que a solo deo ē nō vultis. Reuera gloriari in solo deo: nō nisi a solo deo est. Nec mediocris ista gl̄ia quippe tā vera q̄ de veritate z in veritate tam rara vt vix vel paucitas p̄fectoz p̄fecte gloriēt in ea. Eant ḡvani filij hominū mēdaces filij hominū. canz decipiāt ipi de vanitate in idipsum. Nā sapiēs gloriator: p̄babit opus suū. atqz ad lumē veritatis diligētē examinabit. z sic habebit i semetip̄o gl̄iam: z nō in ore alteri⁹. Stultus sum si cistelle labioz tuoz gl̄iam meam credidero: z cepero mendicare eā abs te cū habere voluero. Nōne nampe i tuo arbitrio est p̄bare me vel improbare putolueris. Sz si retineo penes me: ip̄e fidelis seruo mibi. Immo nec mibi eam

trudo. ipi pot' repono seruanda q potes
est depositu meu seruare in illu die. caur' i
custodi edo: fidelis in restituendo. Secura
tuc erit vnicuiq; laus a deo: his d'urat
q humanas laudes ptempserint. Na glo
ria in c'fusione eoz q terrena sapiut. dice
te etia David. Qui hominib; placet c'fui
si sunt: qm de' spreuit eos. Fratres si hec
scitis: nemo veltz velit laudari i vira ista.
quia q'equid hic fauoris captas qd ad de
um no' retuleris: ipi furaris. Tibi eni vñ
gloria putide puluis: tibi vnde? De vite
sanctitate? Sed sp'us est qui sanctificat
sp'us dico. no' tu' sed dei. Et si prodigijs
aut signis effulgeas: in manu tua sunt. s;
virtute dei. An blandis popularis fauor.
q verbu bonu' z bene forte deprompserit?
Sed christ' donauit os z sapiam. Nam
lingua tua quid nisi calam' scribe? Et h
ipsum mutuo accepisti. Talentu creditu
est. reperendu cu' v'sura. Si inuentus fue
ris ad op' impiger. ad fructu referenduz
fidelis. p labore tuo mercedem accipies.
Si quo min'. tollet a te talentu. z nihil
ominus exiget lucrū. z vocaberis seruus
nequa' z piger. Omnis igit de bonis mul
tiformis gre' apparētis in vobis referat
ad ipm laus. laudabiliu' siquidē vniuerso
rum auctore z largitore. Idq; no' ficte.
quē admodū ab hypocrisis. nec sola p'ue
rudine sicut a secularib;. sed nec quadam
necessitate vt iumēta ferēdis onerib; ap
plicant. s; sicut decet sanctos. sinceritate
fida. deuotiōe sollicita. hilaritate grata. s;
no' dissoluta. Immolātes itaq; hostiā lau
dis z reddētes vota nostra de die in diez
curem' omni vigilātia iūgere sensum. v'sui
affectu sensui. exultationē affectui. graui
tate exultationi. hūilitate granitati. liber
tate humilitati. q' interdū liberis purgate
mētis passib; pcedam'. z excedam' p in
u'sitatas quas dā affectiōes spūales letici
as in inbileis amenitatib;. in lumine dei.
in suauitate. in spūsancto. pbātes nos cō
prehēfos in his quos ppha intuebat cū
diceret. Dñe in lumine vult' tui ambula
bunt z in noie tuo exultabūt tota die. z in
iusticia tua exultabunt. q' At forte allelu
quis mihi dicat. Bñ admones. s; si ea di
ceres que tuo pposito puenirēt. Expecta
te paulisper. Nō sum immemor. Nōne
manib; est id tractare qd dicit. Oleū effusu

nomē tuū? Hoc op'. hic labor ē. Et que
p'missimus an fuerint necessaria vos vid
ritis. Nūc qd ad me attinet. q' hinc alie
na nō sint paucis aduertite. Nō recorda
mini in spōse vberib; extremā cōmēdataz
esse suauē. olentiā vnguentoz. Quid q' cō
sequenti' q' vt candē fragrantia sponfa
ne sibi arrogare putet. d' sponfi beneficio
recognoscat. L'ui plane sensui illa omnia
q' p'etaxauim' subseruare cognoscit. N;
vbera (in qd) mea sic redolent z sic placent
nec studijs nec meritis ascribo meis. sed
tue o sponse tribuo largitatis. de oleo vtiq;
effuso noie tuo. Hoc p' se p'sequētia. Le
terū explanatio ipi' capituli cui' occasi
one sup nequissimo vicio iū. gratitudinis
p'fitem sermonē tā in longū p'axim' tē
pus aliud z aliud exordiu' f'monis deside
rat. Nūc hoc solū admonitos vos cē sus
ficiat. si spōsa vtiq; de omni p'tute sua v' g
ria minime audeat sibi q'ppia arrogare. qn
to min' adolecētule forte que nos sum?
Dicam' p'inde z nos sponse vestigia in
sectātes. dicam'. Nō nobis dñe nō nob
sed noi tuo da gl'iam. Dicam' nō verbor
lingua tñ. s; ope z veritate. ne forte quod
nimis vereor) dicat z d' nob. Quoniā di
lexerūt eū in ore suo. z lingua sua mentiri
sunt ei. L'oz aut eoz nō erat rectu cum eo.
nec fideles habitū sunt in testamēto eius.
Dicam' q' dicam'. clamātes pl' nedullis
cordis q' labijs ori'. Saluos fac nos do
mine de' noster. z cōgrega nos de natio
nibus. vt cōfiteamur noi sancto tuo. nō no
stro. z gloriemur in laude tua. nō nostra i
secula seculoz. Amen.

Sermo. xliii. Omnis in iudea

de. in isrl' magnū nomē ei'. Po
pul' gentiū q' ambulabat i tene
bris vidit lucē magnā. q' erat i iudea et in
israel. voluitq; accederet illuminari. vt qui
aliqu' nō popul'. nūc popul' esset. lapidē
vñ angular' ambos i se pietes veniētes
e diuerso recipet. z esset de cetero i paclo
cus ei'. Porro fiducia dabat inuitat' v'oz
que iā sonuerat. Letami gentes cū plebe
ei'. Ergo accedere voluit. sed vetuit syna
goga. immū dā asserēs eccl'iam de gētib;
z indignā: idolatrie fecē z ignorātie ceci
tate ipropetās. z dicebat. Tu enim quo

merito: Noli me tāgere. Cur inq't: An iu
deoz tñ de'. Nōne z gentiū? Et si mihi
certe meritū deest s; nō illi miseratio: Nū
qd solūmodo iustus est: Est z misericors
Dñe veniat mihi miseratōes tue z viuaz
Et rursum. Misericordie tue m'ltē domi
ne: fm iudiciū tuū viuifica me. qd nimiz
tpatū misericōdia ē. Quid faciet iust' z mise
ricors dñs: Altera gloriante in lege: z ap
plaudēte iusticia sibi: nec indigēte miser
cordia: s; despiciēte ipam q' indiget. Alte
ra e regione ppria cognoscēte delicta: cō
fiteite indignitatē: rēnuēte iudiciū: flagitā
te misericōdiam. qd in q' faciet iudex. z ille iu
de cui z iudicaret z misereri sic v'itūz fa
miliare est: vt neutrum altero familiari?
Quid sane possit pueniēt' q' vt p suo q'
q' accipiat voto. iudiciū illa: ista misericōdia
Iude' iudiciū querit z habeat. gētes aut
sup misericōdia honorāt deū. Et est iudiciuz
vt q' p'tennūt dei misericordē iusticiaz: et
sua volūt' p'stituere (q' p'fecto nō iustificat
s; accusat) eidē sue iusticie relinquāt opp'
mēdi magis q' iustificādi. Et q'ppe ex le
ge (q' neminē vñ q' duxit ad p'fectu) ē iugū
qd neq; ipi neq; patres eoz vñq; portare
potuerūt. S; synagoga foris est. nō curat
on' leue. nec iugū suauē. Sana est. nō est
ei op' medic'. nec vncio spūs. Cōfidit i
lege: liberet eā si p't. Nō aut data ē lex que
possit viuificare: insup z occidit. Littera
eni occidit. Propterea inq't dico vob: mo
riemini i p'ctis v'ris. Hoc ē iudiciū o sy
nagoga qd flagitas. Errozi tuo ceca z cō
tētiōsa desereris: donec plenitudo gētiū
q's supba spernis z inuida repellis intro
eat. z agnoscat etiā ipa ipm q' not' est i iu
dea de'. qd q' est in isrl' magnū nomē ei'.
hic q'ppe in iudiciū venit ihs i hūc mōm
vt q' nō vidēt videāt: z q' vidēt ceci fiant.
Et p'te tñ. qz nō repellēt dñs plebē suā ex
toto: seruās sibi ad semē ap'los: z multitu
dinē credentū q'z erat cor vñū z aia vna
S; nec repellēt in finē reliq;as saluatur?
Ite z eni suscipiet isrl' puez suuz: z recor
dabit misericōdie sue. vt ne ibi qdē iudiciū
deserat comes misericōdia: vbi nullū ipa rep
perit locū. Alio qn si p' meritis recepisset:
iudiciū p'fecto sine misericōdia ei' q' nō fac mi
sericordia. Habet q'ppe iudea oleū m'ltū
diuine noticie. idq; i se tanq; in vase clau
sum auara retinet. Peto z nō miseret nec

comodat. Sola dei cultū: sola noticiam:
sola vult possidere magnū nomē ei'. Acc
zelat sibi: s; inuidet mihi Ergo tu dñe iu
dica iudiciū meū. z nomē tuū magnum
magnificet adhuc. z oleū qd m'ltū est m'
triplicet magis. Crescat. ebulliat. effundat.
deriuēt z in gentes. z sentiat ois caro salu
tare dei. Quo pacto vt vult iude' ingrat'
tota in barba aaron remaneat vncio salu
tatis: Nō barbe: s; capiti est. Caput aut
nō barbe soli' s; z toti' ē corporis. Lapiat
sane p'ma: nō sola. Refundat z inferiorib;
mēbris qd accepit ipa desup. Descendat
descēdat z in vbera eccl'ie sup' liqz. Qui
da quippe nimis hūc sibi exp'mere d' bar
ba nō despiciat. Perfusaq; roze gre' vt se nō
ingratā pber: dicat. Oleū effusum nomē
tuū. S; exuberet q'so adhuc z pueniat v'
q; in oram vestimēti. in me vtiq; oim no
uissimo atq; indignissimo. de vestimento
tñ. Nā z ego illud mihi de maternis vbe
rib; tāq; puul' in xpo iure. p'fecto pietat'
efflagito. N; si murmuret hō cui de boni
tate ocul' nequā est: dñe respōde p me. De
vultu tuo iudiciū meū pdeat: z nō de sup
cilio isrl'. Immo rñde p te: z dic calūnia
tori. tibi q'ppe calūniat q' tribuas gratis
Dic p'inde illi. Uoloz huic nouissimo da
re similiter. Displicet phariseo. Quid mu
sitas: Jus meū volūtas est iudic'. Quid
iusti' ad meritū. qd ad p'miū dicitur: An
nō licet ei qd vult facere? Vbi qdē mise
ricordia. s; tibi mime iniuria fit. Tolle qd
tuū est z vade. Si decreuerit saluaret me
qd tu pdis: Exaggera q'stū vis merita: z
extolle sudores. melior est misericōdia dñi su
per v'itas. Fateor nō sustinui pōd' dici z
est: s; iugū suauē z on' leue. p bñplacito
patrifamilias porto. Op' meū vix vni'
est hore. z si pl' p amore nō sentio. Jude
us pprias exerceat v'ites: mihi p'bare li
bet q' sit volūtas dñi bona z bñplacens z
p'fecta. Ex ea sane: opis ac p'pis dāna mi
hi refartio. Ille pacto p'uetiōis: ego plac
to volūtatē innitor. credo z nō ad insipi
entiā mihi. Nā v'ita i volūtatē ei'. Illa mi
hi recōciliat p'em: illa hereditatē restituūt
etiā cumlatiori g'ra symphonie z cā' et
epulaz: ac toti' exultātiōis familie celebē
rima gaudia suscitāt mihi. Si indignat'
frat' me' senior ille: q' hedū comedere ma
uult cū amicis suis. foris: q' meū in pae

ternado mo vitulū saginatū. Rñbif illi. Epulari ⁊ gaudere oportet. qz hic filius me⁹ mortu⁹ fuerat ⁊ reuixit. pierat ⁊ inuētus est. Adhuc synagoga foris epulat cū amicis suis demonib⁹. qbz satis placet qz hedū pcti insipies deuorat trāsgluties et reponēs atqz qdāmmo occultās sibi illō in vētre fecordie ⁊ insipierie sue: dū premens dei iusticiā: ⁊ suā volēs ⁊stituerē: dicit se nō hfe peccatū. nec morte egere vituli saginati. mūdā siquidē iustāqz ex legis opib⁹ reputās. At ꝑo ecclia scisso velo occidētis lfe in morte ꝑbi crucifixi. audact ad ei⁹ penetralia ꝑeunte spū libertatis iurū ꝑit. agnoscit. placet. fortif emule locuz. fit spōsa. fruit ꝑceptis amplexib⁹. ⁊ in calore spūs chriso dñi cui ꝑfricat inherens stil lante ac fundēte vndiqz sui oleū exultatō nis ꝑ ꝑticipib⁹ suis. excipiens ipum ait.

J Oleū effusum nomē tuū. Quid mirum si vngit que vinctū amplectit. Ecclia ꝑ recūbit int⁹ ꝑ ecclia iteri ꝑfectoz. Spes tñ est ⁊ nobis. Et cubem⁹ ꝑ forib⁹ qz minus ꝑfecti sum⁹: spe gaudētes. Spōsus ⁊ spōsa soli interim int⁹ sunt. mutuis secretisqz fruant amplexib⁹. nullo strepitu carnaliū desiderioz. nullo corporeoz fantasmā ꝑturbāte tumultu. Turba ꝑo adoleſcētulaz qz absqz hmōi inquietudinib⁹ nōdū esse ꝑnt. foris expectet. Expectētqz secure. sciētes ad se illud spectare qd legūt. Adducēt regi ꝑgines post eā. ꝑime ei⁹ afferēt tibi. Et vt qz sciat cui⁹ spirit⁹ sit virgines dico illas qz añ Chriſto federare qz fedate mundi complexibus. ipsi firmiter ꝑseuerāt cui se tāto felici⁹ qto matu riu⁹ deuouerūt. Proximas ꝑo qz ꝑ linaz suā deformitatē in q mūdo huic quādoqz ꝑformes. mūdi ꝑncipib⁹. idē spiritib⁹ spurcis in oī carnali ꝑcupiscentia seletur ꝑiter ꝑstituerāt. tandē aliqñ erubescētes ⁊ erūctes in noui hoīs formā. qnto serius tāto sinceri⁹ refozmari festināt. Et he ⁊ ille sane ꝑficiāt. nō deficiēt neqz fatigēf. ⁊ si nec dū plene in se sentiūt vñ dicāt ⁊ iꝑe. Oleū effusum nomē tuū. Nec enī audent adoleſcētule ꝑ se facere ꝑba spōso. Tamen si magistre vestigis ꝑsius inherere student. effusi olei saltē odore delectabuntur ⁊ incitabunt etiā de odoris ꝑceptōe cuꝑere ⁊ qzere potioza. Frequēter ego iꝑse qd fateri nō verēdōz. maximeqz in iūto cō

uersionis mee. cord⁹ dur⁹ ⁊ frigid⁹. ⁊ qzē que veller diligere aīa mea. nec adhuc enī diligere poterat que nōdū inuenerat. aut certe min⁹ qz veller diligebat. ⁊ ob hꝑ que rebat vt magis diligeret que nequaqz qz reret nisi iā aliquaten⁹ dilerisset. Cum ḡ eū quererē in qz recalesceret atqz reqzescerz spūs me⁹. vtiqz torpēs ⁊ languēs. nec vl la de parte occurreret qz succurreret. ꝑ que videlicet brūna rigēs. qz sensus strigebat inter nos dissolueret. et vernalis illa suauitas ac spūalis amenitas reuerteret. tūc magis ac magis langueret et tedebar et dormitabat aīa mea ꝑ tedio. tristis penez desperās. ⁊ musicās secū illud. A facie frigoris ei⁹ quis sustinebit. cu. subito forte ad affatū vel etiā aspectū cuiuspiā spiritus ꝑfectiqz viri interdūz ad solam defuncti seu absentis memoriā stabat spiritus ⁊ fluebāt aque. ⁊ crāt mibi lachryme ille ꝑnes die ac nocte. Quid nā istud: nisi odor exaltantis vinctōis. qz erat ille ꝑfusus: nō enī vinctio qz ad menimū nisi hoīe mediante nō ꝑtingebat. Ea ꝑpter ⁊ si gaudebā de munere. cōfundebat tamē ⁊ hūiliabar qz sola ad me tenuis exaltatio. ⁊ nō pinguis aspersio ꝑuenisset. Odoratu qz ꝑdelectatū. nō tactu. indignū me ꝑinde cognoscebam. cui ꝑ seipm dulcesceret de⁹. Et nūc idipluz si accidat. auia⁹ qdē suscipio minus indultū. gratūqz habeo. sed volēs doleo ꝑ meipm nō meruisse. atqz vt dicit. de manu in manū minime accepisse cuz obnixē id ꝑeterē. ꝑudet nimiz magi ad hominis qz ad dei moueri memoriā. Et tūc cum gemitu clamo. Quā veniā ⁊ apparebo añ faciē dei? Existimo ⁊ aliqz vestrū idē esse exptos. ⁊ exꝑeriri interdūz adhuc Qua in re qd sentiendū nisi qz nostra aut supbia cōuincit. aut humilitas custodit. aut fraterna charitas nutrit. aut desiderium excitat. Unus idēqz cib⁹ ⁊ egrotis est medicina ⁊ egrotatiuis diēta. porro ⁊ debiles cōfortat ⁊ delectat valētes. Un⁹ idē qz cib⁹ ⁊ languorē sanat. ⁊ seruat sanitatē ⁊ corpus nutrit. ⁊ palato sapit. Sed redeam⁹ ad ꝑba spōse. ⁊ sic curem⁹ audire qz ait vt studeam⁹ sage ⁊ qd sapit. Sponsa vt dixi. ecclia est. Iꝑa est cui ꝑ dimissum est. ⁊ qz ꝑ diligit. Qd emula impꝑerata ei ad conuiciuz. hoc sibi iꝑsa inflectit. ad cōmodū. In māſuetior ad correꝑtōz

indē ꝑatiētor ad laborē. inde ardētor ad amozē. inde sagacior ad cautelā. inde humilior ꝑ ꝑſciētia. inde acceptior ꝑ verēcūdia. inde ad obediendū ꝑarator. inde ad ḡrazactionē deuotior ac solicior. Deniqz illa (vt dictū ē) murmurāter memorāte merita sua ⁊ labores ⁊ pond⁹ dici ⁊ estus ecclia bñficiū recolit dicēs. Oleū effusum pomē tuū. Hoc plane testimoniū iſrl ad ꝑſtendū noi dñi. Nō tñ iſrl ꝑm carnē: sꝑ ei⁹ qz ꝑm spm est. Nā hꝑ ille qz ꝑacto dicat: Nō qz nō habeat oleū: sꝑ nō habet effusum: Nā hꝑ: sꝑ recōditū. habet in codicib⁹: sꝑ nō in cordib⁹. Foris heret in lfa. ꝑtreat manib⁹ vas plenū sꝑz clausū. nec apit vt vngat. In⁹: int⁹ est vinctio spūs. apit ⁊ vngere. ⁊ iā nō eris dom⁹ exasperās. Quid facit oleū in vasis: si nō sentias ⁊ in membris: Quid tibi ꝑdest piū saluatoris nomē lectitare in libris: nec hfe ꝑietatē in moribus: Oleū est. Effunde ⁊ senties vntem ei⁹. qz triplex est. Sꝑ iude⁹ ista fastidit. vos audite. Uolo dicere cur nomē sponsi oleo cōparef qd nōdū dixerā. Et tres hui⁹ rei occurrūt cause. At qm plurib⁹ vocabulis appellat (eo qz nullū quoz ꝑꝑrie dicat inuenit: ineffabilis qz ꝑpe est) ꝑus nobis inuocādus est spūſanct⁹. vt de multis vnum qd vult hꝑ loco intelligi. (qm scripto designare nō placuit) ꝑ se nob apire dignetur Sꝑ hoc qz alias. Nā ⁊ si in ꝑmptu nunc essent omnia. ⁊ neqz vos onerari: nec ego fatigari essem: hora tñ finē indicit. Tene te in quo atēros vos reddidi: vt non sit eras necesse ꝑeterere: hꝑ incūbit. hoc i manib⁹ est. docere sꝑz cur nomē spōsi oleo cōparef: ⁊ qd de nob: Et qm non possum ego a medicere qz qz: indicta oratio est vt nobis sponsus iꝑe reuelat ꝑ spm suū. Iesus chrisus dñs nꝑ cui est honor ⁊ glā i secula seculoz Amen.

Sermo. xv. Enignus ē spī

B ritus sapiētie ⁊ non ꝑsuevit esse difficilis se inuocātib⁹. qz sepe ⁊ añqz innocēt: dicit. Ecce assum. Audite iam qd orantib⁹ vobis: ꝑ me indicare dignat⁹ deo qd heri ad hꝑsum distulimus ⁊ orationū vestrāz fructū tēꝑtiniū ꝑcepit. En oñdo nomē qd oleo merito comparat. ⁊ qz merito dicā. Dulca qdē spōsi

vocabula sparſa ꝑ oēm diuinā paginam legitis. sꝑ in duo ea vobis vniuersa cōpletor. Nullū vt arbitroz ꝑꝑeriet: qd nō aut ꝑietatis ḡam. aut potētā maiestatis sonet. Spūs ira dicit etiā ꝑ sibi familiarē organū. Duo hec auidi. qz potestas dei est. ⁊ tibi dñe misericōdia. Ergo ꝑm maiestatem sanctū ⁊ terribile nomen ei⁹. Scom ꝑietatē. nō est nomē aliud sub celo datuz hoīb⁹ in qz oporteat nos saluos fieri. Sꝑ exemplis magis ꝑꝑicū fiet. Hoc est (inquit) nomē qd vocabūt eū dñs iustus nꝑ. Homē potētē ē. Ite. Ervocabit nomen ei⁹ emanuel. ꝑietatē insinuat. Ite iꝑe de se. Vos vocatis me ait mgr ⁊ dñe. Primū gratie est. secūdū maiestatis. Nō enī minus piū est docere animū sciam qz ꝑbere escam corpi. Rursum ꝑꝑha. Locabitur (inquit) nomē ei⁹ admirabil. ꝑſiliari⁹. deus fortis. ꝑꝑ futuri seculi. ꝑnceps ꝑacis. Primū. tertiu. quartū maiestati sonāt. reliqua ꝑietatē. Qd hoz ḡ effundit. ꝑꝑfecto maiestatis ac potētie nomē in id qd est ꝑietatis ⁊ ḡe qdāmmo trāsfundit: ipuz qz effundit abūde ꝑ ihm ꝑm saluatoz nꝑm. Homē (ꝑbi causa) qd dē est. nō enī id qd est nobiscū de⁹. hoc est. in emanuel liqzcit ⁊ deficit. Sic admirabilis i id qd est ꝑſiliari⁹. sic de⁹ ⁊ fortis i ea qz sunt ꝑꝑ futuri seculi ⁊ ꝑnceps ꝑacis. Et domi⁹ iust⁹ noster. misericors ⁊ miserator dñs. Nō dico nouū qd. quondā qz nihilominus abram in abraā. ⁊ saray in saram effusa sunt. ⁊ iā tūc salutifere effusiois celebratū ꝑfigurātūqz misteriu recordamur. vbi iam illō qd apud antiqz tā terribiliter qz frequēnt ironare solebat. ego dñs. ego domi⁹. Vbi dicitur orō: cui⁹ ꝑncipiū nō mine dulce paterno: sequētū obtinēdarū ꝑeritionū ꝑbet fiducia. Serui nomināt amici. ⁊ resurrectio nō saltē discipulis sed fratrib⁹ nūciat. Nec miz si cū venit plentudo ꝑis facta ē effusio nomis. deo quippe qd ꝑ iohelē ꝑmiserat adimplēte ⁊ effūdetē de spū suo sup oēm carnē. cū tale aliqd ⁊ apd hebreos olim ꝑtigisse legā. Crede vos ꝑuolare ⁊ scire iā qd dicere velim. Quale erat inqz qd sciscitāni moyſi ꝑmō rsum est. Ego sum qz suz. ⁊ qz est misit me ad vos. Reflexio an vl iꝑe moyſes caperet sic si nō videlicet effunderet. Sꝑ solum ē. ⁊ captū est: Nec mō solum sed ⁊ effusum.

Na infusum ia erat. Ia celi habebat illis
Ia angelis innoterat. Et aut for' missu
z qd angelis ita erat infusum vt esset z p
uaru. effusum z in hoies est. ita vt ia tunc
merito clamaret de terra. Oleu effusuz no
me tuu. si non ingrate plebis exosa puica
cia obstitisset. Aut eni. Ego sum de abra
am. z de Isaac z de iacob. Currite gen
tes. ad manu est sal. effusum e nome qd
qd cuqz iuocauerit salu' erit. Angeloz de
etia hoim deu se noiat. Oleu misit in Ja
cob: z cecidit i isrl. Dicite fratribz vestris
Date nobis de oleo vfo. Si nolut. roga
te dnm olei vt mitare vob. Dicite. Aufer
opprobriu nrm. Ne qso insultet malino
lus dilecte tue: quaz a finibz terre euocare
placuit tibi. tato vtiqz dignati. qnto mi
nus digna. Decet ne obsecro vt benigni
patrifamilias inuitatos seru' nequa ex
cladat. Ego sum (ais) de abraa: z de isa
ac: z de iacob. Et no ampl' effunde.
effunde. aperi manu tua ad hnc. z i ple om
ne aial bndictioe. Veniat ab oriete z occi
dete: z recumbat cu abraa isaac z iacob i
regno celoz. Veniat veniat tribz tribz do
mini: testimoniu israhel ad pfitendu noi do
mini. Veniat z recubant epulenti z dele
ctenti in leticia z vn' vbiqz resonet i voce
exultatiois z pfessionis son' epulatis: ole
um effusum nome tuu. Unu scio. si Phi
lippu z Andrea habuerim' ostiarios: res
pulsam oino no patimur qcuqz oleu peti
mus. qcuqz volum' Ihu videre. Incu
ctater Philipp' dicit andree. Andreas
aut z Philipp' dicit iesu. Iesus aut qd:
Profecto qd de iesu. Nisi gnū frumeti ca
dens i terra mortuu fuerit: ipm solu. ma
net. Si aut mortuu fuerit: multu fructuz
affert. Moriat igit gnū: z surgat getium
leges. Oportz pati xpm z resurgere a mor
tuis z pdicari. In noie et' pnam z remis
sione pctoz: no solu in iudea s' etia i om
nes geres. qren' ab vno noie qd est chri
stus milia miliu credenti xpiani dicatur:
z dicat. Oleu effusum nome tuu. Agno
sco eni nome qd i Isaiā legi. Seruos su
os (inqt) vocabit noie alio. in q qui bndi
ctus est sup terrā: bndicet in dno: Amen.
D nome bndictu. D oleu vsqz quaz effu
sum. Quo vsqz: de celo i iudeaz. z inde in
oem terraz excurrit. z de toto orbe clamat
ecclia: oleu effusum nome tuu. Effusum

plane: qd no solu celos terrasqz pfudit: s'
aspit z inferos: adco vti noie Ihu ome
genū flectat celestiu terrestriu z infernoz
z ois lingua pfiteat: z dicat. Oleu effusuz
nome tuu. Ecce xps. ecce iesus. vtrūqz i
fusum angel. vtrūqz effusum i hoies. z il
los hoies q coputuerat tanqz iumera in
stercore suo: hoies z iumera saluas: que
admodu multiplicauit misericordiam sua de
qz carū qz vile. Uile s' salubre. Si vile n
esset: no mibi effunderet. Si salubre non
esset: n melucrarat. Particeps nois sum.
Et hereditas. Christian' sum. frater chri
sti sum. Si sum qd dicit: heres sum dei.
coheres aut xpi. Et qd mix si spōsi effu
sum e nome: cu ipe qz effusi. s' sit. Nam se
metipm exinanauit forma serui accipies.
Deniqz ait. Sicut aq effusus sum. Effu
sa est plenitudo diuinitatis: habitas super
terra corpalit: vt de illa plenitudine omis
q corp' mozt' gestat: capemul. ac vitali
odore repleti: dicerem'. Oleu effusum no
me tuu. En qd nome effusum: z qliter et
qten'. Cur po oleu: Na b nodu dixi. In
sermone supiore dicere ceperā. s' interue
nit subito aliud qd pdicendu videbatur.
qz intermiscrim vltra qz credidi. Qd n
aliud esse reoz nisi qz for' mulier sapiētia
misit manu ad colu. z digiti e' apphede
rūt fusum. Houit eni modica lana z linu
in longu pducere filu atqz in tele exēdere
latitudinē. z sic omis domesticos suos ve
stire duplicibz. Est pculdubio inter oleuz
z nome spōsi similitudo. nec ociose spūsan
ctus alterutrū cōparauit. Ego aut dico i
triplici qdā qualitate olei. qd lucet pascit
z vngit. Si vos melius no habet: fouet
ignē. nutrit carnē. lenit dolorē. lux. cibuz:
medicina. ¶ Uide idē nūc z de spōsi noie
lucet pdicatu. pascit recogitatu. iuocatu
lenit z vngit. Et pcurram' singula. Un
putas i toto orbe tatar tā subita fidei lux
nisi de pdicato iesu: Hōne i hui' nois lu
cede' nos vocauit i admirabile lumē su
um. qbz illuminat' z i lumie isto vidētibz
lumē dicat merito Paul'. Fuiſtis aliqu
tenebre: nūc aut lux idno: Doc deniqz no
men corā regibz z gētibz z filijs isrl' porta
re iustus e' idē apl's: z portabat nome tā
qz lumē: z illumiabat patriā et clamabat
vbiqz. Flor' pcessit: dies aut appropinq
uit. abijciam' q opa tenebrar' z iduamur

arma lucis. sic vt in die honeste ambule.
Et monstrabat oibz lucernā sup cadelabz
annūciās in omi loco. Ihu z hūc cruci
fixū. Quomō lux ista insplēdit: ac pstrin
xit cūctoz intuentiu oculos. qn de ore pe
tri tāqz fulgur egrediēs: claudi vnus cor
porales plātas solidauit z bases. multos
qz spūalit' cecos illuminauit. Nūquid nō
ignē sparsit. cū ait. In noie ihu xpi naza
reni surge z ambula: Acc tū lux e nome
iesu s' est z cib. An nō tonies pfortaris: q
tiens recordat'. Quid eq mentē cogitāt
impinguat'. Quid ita exercitatos repat
sensu. p tutes roborat. vegetat mores bo
nos atqz honestos. castas fouet affectōes
Arid' est omis aie cib: si nō oleo isto in
fundit. Insipid' est si nō h sale pdit. Si
scribas: nō sapit mibi nisi legero ibi ihu
Si disputas aut pferas. nō sapit mibi ni
si sonuerit ibi ihs. Iesus mel in ore. in au
re melos. i corde iubil'. S' e' z medicina
Tristat aliqz vestz: veniat i cor Iesus. et
inde saliat i os. z ecce ad exortu nois lum
nubilū ome diffugit. redit serenū. Labif
qs i crimē. currit insup ad laqueū mozt'
desperado: nōne si inuocet nome vite. cō
festim respirabit ad vitā. Qui aliqz stetit
aī facie salutaris nois duricia (vt asolet)
cordis. ignauie torpor. rancor animi. lan
guoz accidit. Qui sons forte siccat' lacri
maz. inuocato iesu. nō p'tinuo erupit vbe
rior. fluxit suauior. Qui i pericul' palpita
ti z trepidati: inuocatu p' tuz nome. nō sta
tim fiducia p'stitit. depulit metu. Qui q'
so in dubijs estuati z fluctuati. nō subito
ad iuocatoz clari nois s'bito emicuit critu
do. Qui i aduersis diffideti. iā iāqz defici
enti. si nome adiutorij sonuit. defuit forti
tudo. Amix morbi z lāguozes animi isti
sūr. illō medicina. Deniqz et pbare lz. In
uoca me (inqt) in die tribulatiois. crua te z
honorificabis me. Nihil ita ire impetum
cōhibet. supbie tumozē sedat. sanat liuor'
vuln'. restringit luxurie fluxū. restinguit
libidinis flāmā. sitim tpat auaricie. ac to
tius indecor' fugat p'uriginē. Siquidē
cū noie Ihu hoiem mibi ppono mitē et
humilē corde. benignū. sobriū. castū. mi
sericordē. z oī deniqz honestate ac scititate
spiciū. cū deqz ipm deu oipotētes. q suo
me z exemplo sanet z roborat adiutorio.
Dec oia sūt mibi sonat cū insonuerit ihs

Sumo itaqz mibi exēpla d hoie. z aut ill
um a potēte. illa tāqz pigmetarias spēs. h
tāqz vñ acuaz eas. z facio pfectō. cui silez
medicoz nemo facere possit. Doc tibi ele
ctuariū habes o aia mea recōditū i vascu
lo vocabli h' qd e' ihs. salutifer certe. qd qz
nulli vnqz pesti tue iueniat iefficat. Sep
tibi i sinu sit. sp i manu. q tui oēs i ihm z
sensus dirigāt z act'. Deniqz z inuitaris.
Pone me (inqt) signaculū i corde tuo. sig
culū i brachio tuo. S' h alias. Nūc ho
habes vñ z brachio medear' z cordi. Na
bes inqz i noie ihu vñ act' tuos vl' puos
corrigas vl' min' pfectos adimpleas. itē.
qz vñ tuos sensus aut fues ne corrupant
aut si corrupant sanes. Dabuit z iudea
qsdā ihs qz vacuis gl'iat vocabul'. Illa
eni nec lucet. nec pascit. nec medent'. Id
circo synagoga i tenebris e' vsqz ad huc fa
me z infirmitate laborās. Et nō sanabit
nec satiabit' qulqz sciat meū ihm dñari ta
cob z finiu terre. z cōuertat ad vespam. z
famē patiat vt canis. z circūcat ciuitates
Et illi qdē pmissi sūt tāqz bacul' ad mor
tuū. ppham pueniēs. z sua iterptari noia
nequerūt. Uacua qppe erat. Supposit'
mortuo bacul' e' z nō erat vox neqz sensus
qm bacul' erat. Descēdit q baculū misit.
z mox saluū fec' ppl'm suū a pctis coz: p
bās se esse qd dicebat. Quis e' h q etia pec
cata dimittit'. Amix q dicit. Sal' populū
ego sū. iā vox iā sen' e'. qz eū nō iane por
tare nome instar porz. Sētū infusa sal'. z
bñficiū nō tacet. Ine' sensus. foris vox.
Lōpūgoz z p'iteoz. z p'fessio vitā indicat
A mortuo ei tāqz q nō e' p'fessio. Ec
ce vna ecce sensus. Suscitāt' pfecte sū. in
tegra e' resurrectio An aliō mozt' corpis e'
nisi cū sensu puat' z vitā: Pctm qd mozt'
aie e' nec cōpūctiois mibi sensū. nec p'fessi
onū reliqrat vocē. z erā mortu'. Venit is
q pctā dimittit. z vtrūqz restituit. z dicit aie
mee. sal' tua ego sū. Quid mirum si cedit
mozt'. vbi vitā descēdit. Ia corde credit
ad iusticiā. z ore p'fessio fit ad salutē. Iaz
oscitat puer. z oscitat septies. z dicit. Septi
es i die laudē dicit tibi. Videte hunc septe
nariū. Sacer nūc' e' nō vacat. S' meli'
h alij suam' p' mōi. q famelici z nō fastidio
si ad tā bonas epulas accedā. iuitate nos
spōso eccie dño nro ihu xpo q est sup oia
de' bndict' i secta Amē.

Sermo. xvi. **Quid sibi ergo**

vult septenari? iste? Rescio enim an ita simplex q̄spia in vob sit q̄ ociosas esse has vices: et numerus hūc putet esse fortuitū. Ego nec illud vacare reor q̄ p̄pha incubens sup mortuū: ad mesurā puerilis corporis sese traxit. os suū ori illi? iuxta: oculisq̄ oculos. et manib; manus. Spūs sanct? sic oia fieri: et sic scribi fecit. ad eruditionē p̄culdubio illoz spirituū q̄s corrupti corporis circūuenit infida societates: ac stulta mūdī sapia despere docuit. Corp? q̄ppe qd̄ corrupit aggrauat aīam. et dep̄mit terrena inhabitatio sensū multa cogitantē. Propterea nemo miret ac moleste accipiat si in his scrutādis tā q̄ quibusdā spūs sancti apothecis curiosus existo. cū sciam q̄ sic viuūt: et in talib; vita spūs mei. Dico tū his q̄ puolātes in genio: in omī f̄mone aū pene flagrant si nē q̄ p̄ncipiū teneāt. debitorē me etiā tardiorib; esse: et marie. Sz nec studiū tā eē mihi vt exponā q̄ba q̄ vt imbuaz corda. Et haurire et ppinare me optet. qd̄ nō sit celerit̄ p̄currēdo. sz tractādo diligētē et exhortādo frequētē. Quāq̄ et p̄ter spem q̄z meā diu nos discussio detinuit sacrorū. Putaui fateor vnū ad f̄mone sufficere. siluāq̄ istā vmbrosam latebrosamq̄ allegoriaz p̄trāsire nos cito. et ad planiciem moralīū sensuū itinere dici q̄si vni? puenire. Sz seē? trigit. Biduū q̄ppe iā in eo ex p̄dim? et adhuc restat via. It? oculi eminus sumitates ramoz et mōtiū cacumia puolabat. sz valliū subteriacēs vastitas et dēsitas dūmetoz frustrabat obtus? . Nūq̄d (vbi grā) helysei miracū puidere valebā. qz nob videlicet de gentiū vocatōe et repulsiōe iudeoz differētib; ita d̄ subito in mediū p̄siliret. Et nūc q̄ndē scidim? nō pigeat nos paululū imozari: p̄sequēt ad iā qd̄ intermittim? postea reuersuros. Si qdē aīaz etib; nihilomin? ē iste. Lani bus q̄z ac venatorib; plerūq̄ p̄ringit a bestia quā aggressi erāt desisteret: et seq̄ aliā q̄ inopinātib; forte occurrerit. Nō puū fiducia robur p̄stat mihi. q̄ magn? ille vir p̄pheta potēs i ope et f̄mōe d̄ excelso mōte celoz descēdēs visitare dignat? ē me cum sim cinis et puluis: misereri mortuo: icli-

clinare se iacēt. strabi et coeq̄ri puo: ceco partiri lumē oclorū suoz. et os mutū oris p̄prij osculo soluere. debilesq̄ man? : suaz roborare p̄actu. Suauit̄ rumino ista. et replent̄ viscera mea. et interiora mea saginātur. et oia ossa mea germinat̄ laudē. Hoc semel p̄tulit vniuersitati. f̄ q̄tidie singuli in nob actitari sentim? . et cordi scz tribui telligētē lumē. et ori edificatōis vbum. et manib; op? iusticie. Dat sentire fideliter. dat p̄ferre vtilit̄. dat efficacit̄ adimplere. Et ē funicul? triplex q̄ difficilē rūpit. ad extrahēdas alas d̄ carcere diaboli. et trahēdas postea ad regna celestia: si recte sentias. si digne ploq̄ris. si viuēdo firmes. Dcul suis tetigit meos. interiorib; frōte clar? lumiarib; ornās: fider̄ intellectu. Qui meo iūp̄it suū: et mortuo signū pacis imp̄sit. qm̄ cū adhuc p̄ctōres essem? recōciliauit nos dō: iusticie mortuos. Os ori ap̄plicuit: iterato inspirās i faciē meā spiraculū vite. sz sancior? q̄ p̄mo. Nā p̄mo qd̄ dē in aīam viuētē creauit me. scdo i spūm viuificatē reformauit me. Manus suas meis supposuit exēplū p̄bēs bonoz opez formā obediētē. Aut certe man? suas mihi sit ad fortia. vt doceret meas ad plū. et d̄gitos meos ad bellū. Et oscitauit (inq̄) puer septies. Sufficiebat ad gliaz manū festādi miraculi oscitasse sel. sz multiplicitas et insignis numer? mysterij admonēt. Si illd̄ igēs vniuersi hūani gener? p̄mū qd̄ dē exanime corp? attēdas. vides vbiq̄ eccliam (ex q̄ vitā p̄pha incubēte recepit) q̄si septies oscitare. qz septies i die laudē dicere p̄suevit. Si teipz aduertas: in f̄te nouer? vita viuere spiritali: ac mysticū hūc implere nūc. si sensualit̄ tue q̄nariū. charitat? binario subijc. exhibēsq̄ iuxta aplz mēbra tua f̄uire iniq̄tati ad iniq̄tate. Aut certe si eūdē q̄nariū primoz saluti i p̄tēs ad p̄ficiēdū septenariū duo h̄ adūcia. mi scdiā. f. et iudiciū cātare dō. Habeor ali as septē oscitātes. septē vicz exp̄imēta. si ne q̄ba et certa sal? rediuiui spūs mime p̄stat. q̄tuoz ad sensum cōpūctiōis. tria ad p̄fessionis sonū p̄tinetia. Si viuīs. si vor. si sensus ē. tu q̄z eadē in te recognosct. Porro sensum ex itegro recupasse te scias si tuā p̄sciam q̄druplici sens? p̄punctione morōri. pudore gemio. et gemio metu. nā

vita ad p̄ficiēdū septenariū triplex p̄fessi onis spēs attestat. de q̄b; postea videbit. Nō nec sanct? Hieremias i suo plāctu ob seruat hūc numer? . Et tu igit in tua p̄te lamētatiōe formā hūis p̄pheticā. deū cogita factorē tuū. cogita et bñfactorē. cogita p̄fem. cogita dñm. Ad omīa re? es: plāge p̄ singula. Ad p̄mū et vltimū respōdeat timor tu? . ad duo media pudor. P̄ sane nō metuit cū p̄ sit. P̄ris ei est misereri sp̄z p̄cere. Et si p̄cutit: p̄ga nō baculo p̄cutit et cū p̄cussit sanat. Paterna vox ē. Percutia et ego sanabo. Nō est pinde quod a p̄re formides. q̄ si qm̄ feriat vt emendet: nūq̄ tū vt vindicet. At q̄o cogitatē q̄ p̄tre offenderim: est certe qd̄ pudeat: et si nō qd̄ terreat. Volūtariē genuit me p̄bo veritatis: nō stimulo carnal cupiditatis excussit: quē ad modū genitor carnis mee. Deinde etiā nō pepcit vniuerso p̄ sic genitor. Ita ip̄e qd̄ dē p̄fem se exhibuit mihi: sz nō ego me illi vicissim filiū. Quānā frōte atollo iā oculos ad vultū p̄ris tā bonitaz mal? fili? . Pudet indigna gessisse genere meo. pudet tāto p̄re vixisse degenerē. Exitus aquaz deducite oculi mei. opiat cōfusiō faciē meā. vultū meū pudor suffundat occupetq̄ caligo. Deficiet in dolore vita mea: et aīa mei in gemitib;. Proch pudor que fructum habui in q̄b; nūc erubesco? Si i carne seminavi: de carne nō metam nisi corrupiō. Si in mūdo: et ip̄e trāsiet p̄cupiscētia ei? . Quid? L aduca. vana. et p̄pe nulla. et q̄z finis moris ē: infelix et insan? p̄ferre nō erubui: eterni p̄ris amori et honori. Cōfundor: confundor audire. Si ego p̄. vbi est honor me? Sz et si p̄ nō esset: obrueret me bñficijs. Instaurat aduersum me testes (vt alia innumera taceam) hui? corporis victūz vsum t̄pis hui? : et sup omīa sanguine dilecti filij clamātē de terra. Pudet igititudinis. Quāq̄ ad cōfusiōnis cumulū: arguar etiā reddidisse mala p̄ bonis. et odiū p̄ dilectōe. Minime q̄ dem mihi a bñfactorē sic nec a p̄re timendū est. Uer? q̄ppe benefic? est dās affluēt et nō impperans. Nō impperat dona qz dona sūt. et bñficia sua mihi dedit. non vēdidit. Deniq̄ sine p̄nia sūt dona eius. At q̄nto d̄ illo benigni? . tāto d̄ me idigni us sentire cogor. Erubescē et dōle nihilomin? aīa mea. qm̄ et si illū nō repetere et nō

impperare deceat: nos tū oīno dedec? ingtos imemorēsq̄ extitisse. Deu qd̄ vlt nūc tandē retribuā dñō p̄ oib; q̄ retribuit mihi. Qz si segnior forte. suas p̄tes min? extequit pudor: timor sane extitit i adiutorij Excitē vt excitet. Sepone paz pia vocabula bñfactor? et p̄ris. atq̄ ad austeriora p̄uerrere. Nēpe q̄ legit p̄r misericōrdiā: et de? ton? solatōis. legit nihilomin? de? vltionū dñs. Legit dē iudēt iust? et fortis Legit terribil̄ in p̄silijs sup filios hoim. Legit dē zelās. Qz p̄r est. q̄ bñfici? ē: tibi est. q̄ dñs ac creator sibi. Etenim p̄pter se metipm̄ fecit oia. sc̄ptura teste. Quid ē? qd̄ tuū est: tibi defendit ac seruat. putas et p̄ se aliq̄n nō zelabit. putas sui nō req̄ret p̄ncipat? honorē? P̄ ope h̄ irritauit impius deū. qz dixit i corde suo: nō req̄ret. Et qd̄ est i corde suo dicere. nō req̄ret. nisi nō me tuero qd̄ req̄rat? Sz req̄ret vsq̄ ad nouissimū q̄drantē. req̄ret et retribuet abudantē faciētib; supbiā. Req̄ret a redēpto fuitiūm. honorē et gliaz ab eo quem plasmauit. Esto q̄ dissimulet p̄r. ingnoscat bñficijs: sz nō dñs et creator. Et q̄ parit filio nō parcat figmēto. nō p̄cet seruo nequaz. P̄sa cui? sit formidīs et horrozis tuū atq̄ oium p̄p̄sisse factorē: offendisse dñm. maiestat? Maiestat? est timeri: dñi ē timeri. et maxime h? maiestat?. hui? qz dñi. Nā si reuz rei maiestat? q̄uis hūane: hūanis legib; plecti capite sancitū sit: q̄s finis cōtemnentū diuinā oipotētā erit? Tangit mōtes et fumigant. et tam tremendā maiestatē audet irritare vilis puluicul? : vno leui flatu mor d̄sp̄gēd? et mīme recolligēdus. Ille ille timēd? ē. q̄ postq̄ occiderit corp? : p̄tātē h̄z mittere et in gebennā. Paueo gebennā. pauco iudicis vultū. ipsis quoq̄ tremendū angelicis potestatibus Cōtremisco ab ira potētis. a facie furor? ei? . a fragore ruētis mūdi. a p̄flagratione elementoz. a tempestate valida. a voce archangeli. et a verbo aspero. Cōtremisco a dentibus bestie infernalis. a ventre inferi. a rugientib; p̄paratis ad escam. horreo vermem rodentē. et ignē torrentem. fumū et vaporē et sulphurē et sp̄m p̄cellariū. Horreo tenebras exteriorē. Quis dabit capiti meo aquā. et oculi meis fontē lacrimarū. vt p̄ueniā fletib; fletū et stridorē p̄centiū. et manū pedūq̄ dura vincula et

pondus cathenarū p̄mentū. stringentiū. vrentiū. nec p̄sumētiū. Deu me mī meā: vt qd me genuisti filiū doloris: filiū amaritudinis et indignatōis et ploratōis eterne. Cur excepti genibz. cur lactat vberibus nat' in cōbustionēz cibi ignis? Qui sic afficit: sensum p̄culdubio recupauit. et i duplici metu isto: itēq; pudore illo eq̄ duplici bz oscitatioēs q̄tuor. Tres q̄ restāt ex voce p̄fessiois adijciēt. et nequaqs̄ dicef iā de eo q̄ nō sit vox neq; senfus. si tū de cor de humili simplici fidelisq; p̄cesserit illa cōfessio. Omne q̄d remozdet p̄sciaz p̄fiterē humilit. pure. fidelit. et has vices iplēsti. Sūt q̄ gl'iant cū malefecerint: et exultāt in rebz pessimis. q̄s notās p̄pha. peccata sua (in q̄t p̄dicauerūt sic sodoma. Verum hos ab hac disputatōne tanq̄ seculares amoueo. Nā qd ad nos de his q̄ for' sūt Quāq; et de his q̄ religiose vestiti et religione p̄fessi sunt: nōnūq; audim' aliq̄s remūsci et iactitare impudentissime mala sua p̄terita: q̄ (ibi grā) aliq̄n vel fortit gl'iatorio. vel argute litteratorio gessere cōficiū. seu aliud qd fm mūdi qdē vanitatem fauozabile fm aie p̄o salutē nociuuz p̄niciosum. dānosum. Secularis adhuc animi iudiciū est h. et humil' habit' q̄ gestat a talibz nō sancte nouitaz est merituz sed p̄sce vetustaz opculū. Nōnulli it'ia q̄ si dolendo et penitēdo rememorāt: s; gl'iaz intētiōe captates: cōmissa sua nō diluūt. sed seipos illudūt. Nā de nō irridet. Ueterē hoicm nō exuerūt: s; nouo palliāt. nō p̄dit aut p̄icit ver' fermētū illa p̄fessione s; statuit. fm illō. Inueterauerūt ossa mea dū clamare tota die. Pudet remūsci q̄ runda tantā p̄teritiā. vt nō pudeat eos cū exultatōe lugēda iactitare. q̄ et post susceptū sanctū habitū: callide quēpiā supplātauerint. et circūuenerint i negotio fratē aut q̄ talionē p̄ puicio vl' maledictio reddiderint. i. malū p̄ malo. aut maledictū p̄ maledicto audacter reddiderint. S; cōfessio eo periculosa: noxia: q̄ subtil' vana cū ipa etiā inhonesta et turpia de nobz tegere nō veremur. nō qz humiles sum'. s; vt esse putemur. Appetere autē de hūilitate laudē. hūilitatis est nō virt' sed subuersio. Uer' humil' nihil vult reputari n̄ humil' p̄dicari. Gaudet p̄ceptū sui. h̄ solo sane supbz q̄ laudes p̄fēnit. Quid puerfi

us. qd ve indigni? vt hūilitat' custos cōfessio: supbie militet: et inde velis videri melior vñ videris deterior: Mirabile iactatōe gen' vt nō possis putari sanctus: si nō appareas scelerat'. At talis p̄fessio speciem h̄ns hūilitatis nō p̄tutē. nō solū veniam nō meret. s; et puocat irā. Nūquid p̄fuit Saul q̄ se ad increpatōem samuel peccasse p̄fessus ē? Culpabil' p̄culdubio fuit illa p̄fessio: que culpā nō diluit. Quō enī humilē p̄temneret p̄fessionē hūilitatis magister. et cui humilibz dare grām certe ingentiū est: Quā nō poterat nō placari. si q̄ in ore sonuit. in corde radiā s; hūilitas. Ecce cur humilē esse debere cōfessionē dixi. Poret aut' et esse simplices. Nō intētiōe (forte qz latet homines) excusare delectet. si sit rea. nec leuigare culpā que grauis est. nec alieno adūbzare suā su cū inuitū nemo coegerit. Primū illud nō p̄fessio est. sed defensio. nec placat sed puocat. Sequēs monstrat ingratitudinē et quo minor reputat culpa. eo minuitur gl'ia indultozis. Sed enī min' libēter beneficium dat. qd minus grate min' venecessarie puenire sentit. Veniā p̄inde sibi abiudicat. q̄ munus largitoris attenuat. qd quidē omnis q̄ reatū suū verbis alleuiare conat' facit. Jā a postremo p̄imi hominis dehorret exēplū. nec culpā siq̄dem diffidētis. nec tū p̄sequētis veniāz. nō dubium quin ob reatus mulieris admixtionem. Venus excusatiōis est cum arguerit. aliuq; incusare. Porro excusare te velle quando corripieris. q̄ sit nō modo minime fructuosum s; et p̄niciosum. sanctū dauid interroga. Verba nempe malicie excusationes in peccatis appellat. ne in ea declinet cor suū rogans et supplicās. Verito quidē. In animā etenim suā peccat. qui se excusat. repellens p̄inde a se indulgentie medicinā. et sic vitam sibi proprio ore intercludens. Et que nam maior malicia q̄ propria armari in salutem. et lingue tue temetipsum mucrone confodere. Deniq; qui sibi nequā. cui est bon'. Sit autem et fidelis confessio vt confitear' in spe de indulgentia penitus nō diffidens ne tuo te ore non tam iustifices q̄ cōdemnes. Judas certe proditor domini. et Layn fratricida confessi sunt. et diffisi sūt. Alter. Peccaui (in q̄t) tradēs sanguinē iustū.

Alter. Maior est iniquitas mea q̄ vt veniam merear. et verax. licet nil eis profuit infidelis cōfessio. De itaq; tres p̄fessiois obseruantie iūcte quattuor superioribus cōpunctiois: septenariū implet. Jam p̄o sic cōpunct' et sic cōfessus: ac ppria p̄inde certus de vita cert' quoq; nihilomin' es (vt arbitror) vacuo nequaqs̄ noie appellari Jesum cū qui in tetalia valuit et voluit opari. nec vacne subsecutū fuisse baculuz que p̄miserat. Nō venit vacue. quia non venit vacu'. Nam quō vacu' in quo habitauit plenitudo? Neq; enim ei datus ē ad mensurā spirit'. Deniq; et venit in plenitudine tēporis: plenū p̄inde venire se iudicans. Bene plenū que vncit pater oleo leticie p̄e confortibz suis. Uncit et misit plenū gratie et veritatis. Uncit vt vngeret. Omnes ab eo vnciti sunt qui de plenitudine eius meruerunt accipere. Ideo ait. Spirit' dñi sup me: eo q̄ vncit me. ad annunciandu māfuetis misit me: vt mēderer cōtritis corde. vt p̄dicare captiuos i dulgentiā: et claudis apertionē. vt p̄dicarem annū placabile dño. Veniebat vt audis vngere p̄titiōes nostras ac lenire dolores. Ideoq; venit vncit'. venit mansuetus et mitis et multe misericordie omibz i uocantibz se. Sciebat se ad infirmos descendere: exhibuitq; quale oportuit. Et q̄ niam multe erāt infirmitates: multa q; p̄uidus medic' medicamīa curauit afferre. Attulit sp̄m sapie et intellect'. sp̄m p̄silij et fortitudinis. sp̄m scie et pietatis. et sp̄m timoris dñi. Quides q̄t phialas plenas odoramentis celest' medic' p̄parauit ad sanāda vulnera ill' miseri q̄ incidit i latro nes. Septē sunt numero: septē fortasse p̄fatis oscitatioibz excitādis accommodatē. Sp̄s enī vite erat i phialis. Et his p̄fecto infudit oleū meis vulneribz. Infudit et vinū: s; min' q̄ olei. Sic nepe gruebat infirmitatibz meis: vt misericordiam superaltaret iudicio. quē ad modū vinū oleo superferē infusum. Attulit p̄inde q̄nq; cados olei. vini nō nisi duos. Vinū siq̄dē timor tñ et fortitudo fuere. reliq; q̄nq; oleū p̄pa suauitate designāt. In spū deniq; fortitudinis tāq; potēs crapulat' a vino descēdit ad inferos. p̄triuuit portas creas. et veteres ferreos p̄regit. alligauit fortē. et vasa capriuitatis eripuit. Descendit nihilomi

nus in spū timoris. s; timēd' nō timid'. O sapiētia quāta arte medēdi in vino et oleo aie mee sanitatē restauras. fortiter suavis. et suauiter fortis. Fortis p̄ me et suavis mihi. Deniq; attingis a fine vsq; ad finē fortiter. et disponēs omnia suauiter. p̄pellens inimicū et infirmū fouēs. Sana medūe et sanabor. psallā et p̄fitebor nomini tuo: et dicā. Oleū effusum nomē tuum. Nō vinū effusum. nolo enī vt intres i iudiciū cū seruo tuo: s; oleū. qz coronas me in misericordia et misericordiōibz. Oleū plane. qd dū supnatat cunctis q̄bz immiscef liquoribz: liquido illud designat nomen: qd est sup omne nomē. O nomē p̄esuauē et p̄dulce. O nomen p̄clarū p̄lectū et p̄p̄cellsum et superaltatū in secula. Hoc vero oleū qd exhilarat faciē hominis. qd caput ieiunatis impingat: vt oleū peccatozis nō sentiat. Hoc nomē nouū qd os domini nominauit. quod et vocatur est ab angelo p̄uiscis in vtero cōciperet. Hoc non solū iudeus: sed quicūq; inuocauerit saluus erit: intantuz vsq; quaq; effusum est. Hoc pater donauit filio sp̄so ecclesie domino nostro Jesu christo qui est benedictus in secula Amen. Sermo. xvij

Stamus nesciamus

Stamus nesciamus. p̄tis p̄cessum est in sanctuario dei dum scrutamur mirabile sacramentū. an ad p̄scrutanduz adhuc si quid restat audem' spiritū ad interiora sequi? Sp̄s nēpe iste scrutat nō solū hoiz corda et renes. s; etiā p̄funda dī. et siue ad nra siue ad alia: secur' seq̄ eū quocumq; ierit. Tm v. custodiat corda nra et irelligētias nras. ne forte cū nō aderit: adesse putem' nostros p̄ ipso seq̄mur sensū deuiātes. Uenit nāq; et vadit put vult. et nēo facile scit vñ veniat aut q̄ vadat. Et istō sine dāno fortasse salut' nescire s; . Letez qñ veiat vl' qñ vadat: id plane piculosissime ignorat. Cū enī he sp̄s scit circa nos disp̄tatorie qdē vicissitudines vigilatissime nō obseruat. fit vt nec absente dīderes: nec p̄ntez gl'ifices. Nepe q̄ id circo recedit vt auid' req̄rat. qnā mō si abesse nescit req̄rit. Et rurū. q̄ dignat' ad h̄ redit vt p̄solet. q̄liter digne p̄ sua maiestate suscipit si nec adē sentit. Des q̄ q̄ iḡrat abscessū p̄ seductōi et q̄ reditū nō obfuar: erit ingra vilitatōi.

3 **P**erit quondam aliqd Helyse a mgo: cu discissum ei imminere p̄sensit. nec obr̄nuit sicut scitis: nisi ea quide d̄ditioe si videret quado tolleret a se. In figura cor̄rigit hoc illis. scriptu est aut̄ propter nos. **V**igiles esse et solliciti circa op̄ nre salutis (qd̄ mira subtilitate ac suavitate diuine sue artis incessanter actitat sp̄s in itimo no stri) p̄pheticō docemur et monemur exemplo. Nunq̄ sane sine nra p̄scientia: m̄gra vinctio que docet de om̄ibz tollat a nobis si duplicato volum̄ munere nō fraudari. Nunq̄ cū venerit inueniat imparatos: s̄z semp̄ vult̄ susp̄ctos expansosq̄ habētes sinus ad largā d̄ni b̄ndictioem. Duales deniq̄ querit similes hoibz expectantibus d̄nm suū quado reuertat a nuptijs: q̄ vtiq̄ ab illis superne mēse copiosis delicijs vacua nunq̄ reuertit̄ manu. Vigilādū p̄ inde et vigilandū om̄i hora. q̄ nescimus qua hora sp̄s ventur̄ sit seu itez abitur̄. Itē et redit sp̄s: et q̄ stat eo tenēte: deserēte cadat necesse est. sed nō collidēt. q̄ad̄ns rursus supponit manū suam. Et has alternare vices nō cessat in his q̄ spirituales sunt vel quos pot̄ spirituales p̄nd̄ ipse creare intēdit: visitans diluculo: et subito pbans. Deniq̄ septies cadit iust̄ et septies resurgit. si tamē cadat in die et se cadere videat: et cecidisse sciat. et resurgere cupiat et requirat manū adiuvantis et dicat. D̄ne in voluntate tua p̄stitisti decori meo virtutem. Auertisti faciē tuā a me: et factus sum turbas. Aliud est dubitare de veritate. (qd̄ patiaris necesse est) cū sp̄s mīme sp̄i rat. et aliō sape falsitate. quod facile caues si eandē tuā ignorantia nō ignoras: quaten̄ dicas et tu. Et si q̄d ignorauit: ignorātia mea mecū est. Sancti Job sententia ē. **A**gnosce. Pessime m̄ris ignorātie: pessime itidē filie due sūt: falsitas et dubietas. Illa miserior. ista miserabilior. Pernicio sior illa. ista molestior. Cū loquitur sp̄s cedit vtraq̄. et nō est solū veritas: sed et certa veritas. Est quippe veritas ille sp̄i cui p̄traria falsitas est. Est et sapiē. q̄ cum sit candor vite eterne: et vbiq̄ attingat p̄pter mundiciā suā. obscur̄ ambigu non admittit. Laudanda sane (cū sp̄s iste non loquit̄) et si nō molesta dubietas: certe falsitas execranda. Aliud est enī sub incerto hoc vel illud opinādo sentire. aliud teme

re affirmare qd̄ nescias. Aut ḡloquat sp̄ sp̄s. qd̄ nostri quidē minime arbitriū est aut quado silere placet: s̄ ipsum indicet et loquat̄ saltē suū silentiū ne ip̄m nobis falso p̄ire purantes. nost̄z p̄ ip̄o male securi sequamur errozē. Et si suspenderit ambiguo: nō relinquat mēdacio. Est q̄ dubie p̄fert mendaciū: nec mentit̄. et est q̄ veritatem quā nescit affirmat. et mēt̄. Hāz ille nō quidē qd̄ nō est esse sed se quod credit credere dicit. et vez dicit. etiā si hoc verus nō sit qd̄ credit. et is cū se certū v̄n non est certus dicit. vez nō dicit. etiā si vez sit de quo asserit. His p̄missis ad cautela talia in exp̄toz. sequar̄ iā sp̄m sicut cōfido p̄ euntē: eadē tamē cautela si potero quā p̄remisi: et temptabo facere ipse qd̄ doceo. ne dicat et mihi. Tu q̄ alios doces: te ipsum nō doces: **D**istinguedū sane inter manifesta et dubia. nec illa sc̄z adduci i dubium. nec ista temere affirmari. Qd̄ quidez ip̄m: de magisterio sperandū est spiritus. Hec enī nostra ad illud om̄ino industria sufficit. Quis nouit hoim: an id qd̄ iter hoies iudicatur̄ adeo. sermo superior. a q̄ videlicet (si bene memini) quart̄ ē iste: p̄tescit: in sup̄nis quoq̄ iudiciū iā factuz p̄cesserit. Qd̄ dico tale est v̄tz nā videlicet lucifer qui mane oriebat̄ sed p̄propere eleuabatur. anteq̄z v̄teret̄ i tenebras generi nostro inuiderit. et ip̄e olei effusionez v̄t p̄ se ipsum iā tūc indignabūduz mullit̄ dicēs intra se qd̄am modo. vt qd̄ p̄ditio hec: **D**ocego non assero dicere sp̄m. sed nec p̄tradicere dico. Hecio ei. Potuit autem cōtingere si tamē incredibile non putetur. plenū sapia et p̄fectuz decore: hoies p̄scire potuisse futuros etiā et p̄fecturos in pari gl̄ia. S̄z si p̄sciuit in dei p̄bo absq̄ dubio vidit: et in liuore suo inuidit. et molit̄ est habere subiectos. socios dedignatus. Infirmiores sunt (in q̄t) inferior̄ resq̄ natura. nō decet esse cōcūes. nec eq̄les in gloria. An forte. p̄dit impiā hāc ci machinationē illa p̄sumpta ascētio sessio q̄ significas magisteriū. Ascendam in q̄t sup̄ montē excelsū et sedēbo in lateribus aquilonis. q̄ altissimi quanda p̄inde sili tudinē obtineret. si que admoduz ille sup̄ cherubin sedēs gubernat oēm angelicam creaturā. ita et ip̄se altus sederet regeretq̄ gen̄ humanū. Absit. Iniquitatē meditat̄

est in cubili suo. mentiatur iniquitas sibi. **H**os aliū nō cognosci mus iudicē q̄ auctozē. Nō diabol̄ s̄z d̄ns iudicabit orbē terre. ip̄se de noster in seculū et in seculuz seculi. ip̄e reget nos in secula. Ergo in celo p̄cepit dolorē: et in paradiso pepit iniquitatē. plēn malicie: matrē mortis et erūnarum. omniūq̄ p̄ma parēs sup̄bia. Hāz si inuidia diaboli mors intrauit in orbē terraz. initiū t̄n om̄is peccati sup̄bia. Verū quid illi p̄fuit: **A**hilomin? tu in nobes d̄ne et nomē tuū inuocātū est sup̄ nos. Et dicit popul̄ acq̄sitionis. dicit eccl̄ia redētoz. Oleū effusum nomen tuū. Cū cūci or ego. tu illud effundis post me et in me. qm̄ cū irat̄ fueris. misericordie recordaberis. **A**cepit t̄n sathan regnū sup̄ om̄s filios sup̄bie. factus p̄nceps tenebrarum. vt regno humilitat̄ etiā sup̄bia militet. dū in imo suo p̄ncipatu tempali et tali multos humiles excelsos et eternosq̄ reges p̄stituit. Jocūdū iudiciū vt sup̄b̄ ille humiliū malleator: eisdē ip̄is nesciens fabri cet coronas p̄petuas: impugnādo om̄es et om̄ibz succūbēdo. Siquidē vbiq̄ et sp̄ iudicabit d̄ns populos: et saluos faciet filios pauper̄. et humiliabit calumniatorē. **U**bicq̄ et semp̄ defensabit suos. p̄pullabit nocētes. et tollet virgā peccatorē desuper forte iustoz. vt nō extēdant iusti ad iniquitatē manū suaz. Erigat̄ tādē cū ex toto arcum p̄teret. et p̄fringet arma. et scuta cōbu ret igni. Tu tibi miser sedē collocas i aq̄lone: plaga nebulosa et frigida. et ecce susci tantē de puluere inopes et de stercore pauperes. vt sedeāt cū p̄ncipibz et solū glorie teneāt: doleatq̄z implere illud. Paup̄ et inops laudabūt nomē tuū. **S**ras tibi p̄ oz phanoz et iudex pupilloz. incaluit super nos mons coagular̄. mons pinguis. celi distillauerūt a facie dei synai. effusus est oleū. dilatatum est nomē qd̄ nobis et cui nos inuidebat iniqū. Dilatatū (in q̄) vsq̄ ad corda et ora puuloz. et in ore infantiū et lactentiū p̄ficiū laus. Porro peccator videbit et irasceat. et erit sicut ira implacabilis. sicut flāma inextinguibilis. q̄ iaz parata est ei et angelis ei. **Z**elus d̄ni exercitiū faciet s̄. Quō me amas deus meus amor me. quō me amas. vbiq̄ recordās mei. vbiq̄ zelās salutē egeni et pauperis. nō solū aduersum hoies sup̄bos. s̄ etiam

aduersus sublimes angelos. **I**n celo et in terra iudicas d̄ne nocētes me: expugnās impugnātes me. **U**bicq̄ subuenis. vbiq̄ assistis. vbiq̄ a dextris es mihi d̄ne. nec cō mouear. **N**ec cātabo d̄no i vita mea: p̄sal lam deo meo q̄sd̄m sum. **D**e p̄tutes eius **H**ec mirabilia ei que fecit. **H**oc primū et maximū iudiciū. qd̄ mihi illa p̄scia secretoz aperuit p̄go maria. **D**eposuit (in q̄dēs) potētes de sede et exaltauit humiles. **E**surientes impleuit bonis: et diuites dimisit inanes. **S**ecundū aut̄ sile est huic. qd̄ iā audistis. vt q̄ nō vidēt videāt. et q̄ vident ceci fiant. **I**n his duobz iudicijs p̄solet se paup̄ et dicat. **D**emoz fui iudicioz tuoz a seculo d̄ne: et solat̄ sū. **S**z reuertamur ad nos ipsos. scrutemurq̄ vias nras. et vt in veritate id possim? inuocem? sp̄m veritatis. et reuocemus ab alto q̄ nos eduxerāt. quaten̄ aīcedat nos etiā ad nos. qm̄ sine ip̄o possum? nihil. **N**ec verenduz q̄ dedignēt̄ p̄descēdere nobis. q̄ pot̄ si vel exigūū quid absq̄ ip̄o conamur indignatur. **N**ō est enī ille vadēs et nō rediēs. sed ducit nos et reducit de claritate in claritatem tāq̄ d̄ni sp̄s. qm̄q̄ rapiēs ad se in lumine suo. qm̄q̄ p̄teperans et illuminās tenebras nras. vt siue sup̄ a nos. siue apud nos. semp̄ in luce. sp̄ vt filij lucis ambulemus. **T**rāsiuim? allegoriarum vmbraz. vt tū est ad indagāda moralia. **E**dificata ē fides. instruat̄ vita. exercitat̄ ē intellect̄. dicitur act̄. **S**iquidē intellect̄ bonus om̄ibz faciētibz eū. si t̄n et act̄ et intelligentia dirigant̄ in laudē et gloriā d̄ni nri **J**esu christi qui est sup̄ om̄ia de benedictus in secula Amen.

Sermo. xviii. **L**eū effusū no

o **m**en tuū. **Q**uid certū demonstrat sp̄s sanctus nobis in nobis occasione hui? capituli: **P**rofecto qd̄ interim occurrit gemine cuiusdā sue operationis exp̄imentū. **U**ni? quidē qua nos p̄mo intus p̄tutibz solidat ad salutē. alterius p̄o qua foris quoq̄ muneribz ornat ad lucrū. **I**llas nobis: hec nostris accipimus. verbi gr̄a. fides. spes. charitas. nobis p̄pter nos dāt. **A**bsq̄ his quippe salui esse nō possum? **P**orro sciētie seu sapientie fmo. gr̄a curatōis. p̄ph̄ia. similiaq̄

quibus carere cum integritate etiam salutis pro-
 prie possumus. primorum proculdubio in salu-
 tem expendenda donant. Et has spiritus
 et operationes quas vel in nobis vel in alijs
 exprimunt: ut ex re noia accipiant infusione
 si placet atque effusione nominemus. Cui
 nam ergo harum convenit oleum effusum nome-
 num tuum? Nonne effusioni? Nam de infusione in-
 fusum potius quam effusum dixisset. Denique
 vberis spiritus spirare fragrantia et de non inter-
 nis sponse virtutibus placitum est: oleum effusum
 nomen tuum. Denique ob bonum odorem vberum
 extrinsecus profusoribus: aut spolia. Oleum effusum
 nomen tuum. ascribens ipsum odorem non spon-
 si tanquam oleo effuso superbera. Et quicquid
 munere gratie exterioris profusum se sentit: quod
 et ipse alius refundere possit: etiam huic dice-
 re est: oleum effusum nomen tuum. Sed sane
 cauendum in his aut dare quod nobis accepimus.
 aut quod erogandum accepimus retinere.
 Reperfecto primi retinet tibi. si (sibi causa)
 plenus virtutibus cum sis: foris quibus nihilominus
 donis scientie et eloquentie adornatus: metu
 forte aut segnitie aut minus discreti humi-
 litate: verbum bonum quod posset prodesse multum
 iuncti imo et danabili ligas silentio. et ma-
 ledictus quod frumenta absconditis in populis.
 Rursum quod tuum est spargis et prodis: si pro-
 fus infundaris tu: totum semiplenum festines
 effundere. contra legem arans in primogenito
 bouis. et ovium primogenitum tondens. Ami-
 rum vita atque salute quas alteri das te frau-
 das. dum sana vacuam intentione. glorie inanis
 vetero inflaris. aut terrene cupiditate: vene-
 no inficaris. et letali apostemate turgens in-
 teris. Quam obrem si sapias concha te exhibe-
 bis et non canalē. Hic siquidem pene similes
 et recipit et refundit. Illa pro donec imple-
 atur. expectat. et sic quod superabundat sine suo
 dono comunicat. scientes maledictum quod pro-
 sua facit deteriorē. Et ne meum prolium pre-
 mibile ducas. audi sapientiorē me. Stultus
 (ait Salomō) profert totum spiritum suum sil-
 sapiens reservat in postremis. Uter canales mul-
 tos hodie habemus in ecclesia. cochas pro per-
 paucas. Tante charitatis sunt pro quibus nobis
 fluēta celestia emanant. ut ante effundere
 infundi velint. loquuntur quod audire paratiores.
 et prompti docere quod non didicerunt. et alius pro
 esse gestientes quod seipos regere nesciunt. Ego
 nullum ad salutem pietatis gradum illi gradui
 anteponendum existimo. quem sapiens posu-

it dicens. Disserere aie tue placēs do. Quod
 si non habeo nisi parumper olei quod vngar.
 putas tibi debeo dare et remanere inanis
 Sermo illud mihi. et omnino nisi ad pro-
 te infusione non profero. Si institerint rogan-
 tes aliquid ex his quod forte existimant de me super-
 id quod videtur in me. aut audiunt aliquid ex me
 respondere eis. Ne forte non sufficiat nobis
 et vobis. ite potius ad videntes et emite vo-
 bis. Sed charitas (inquit) non querit que sua
 sunt. Et tu scis quod obrem? Non querit que
 sua sunt. profecto quod non desunt. Quis nam quod
 rat quod habet? Charitas quod sua sunt. id est.
 proprie salutis necessaria nunquam non habet. Nec
 non habet sed etiam abundat. Uult abunda-
 re sibi ut possit et omnibus. Sernat sibi quod
 sufficiat ut nulli deficiat. Alioquin si plena
 non est. profecta non est. Quod Leterum tu frater cui
 firma satis propria salus non dū est. cui chari-
 tas adhuc aut nulla est. aut adeo tenera at-
 que arundinea quatinus omni statui cedat.
 omni credat spiritui. omni circumferat vetero do-
 ctrine. imo cui charitas tanta est. ut ultra
 mandatum quidem diligas proximum tuum plus
 quam teipsum. et rursum tantilla ut in mandatum
 fanore liquecat. pauore deficiat. perturbe-
 tur tristitia. auaricia strabat. prahatur
 ambitio. suspitio inquit. quicquid ex
 agitur. curis cuiuscumque. honoribus tumeat
 liuore tabescat. Tu (inquit) ita in propriis te-
 ipsum senties. quam demetia quies aliena
 curare aut ambis aut acqescis? Sed enim
 audi quod consulat cauta vigilans charitas.
 Non quod alius (inquit) sit remissio. vobis autem
 tribulatio. sed ex equalitate. Noli nimium
 esse iustus. Sufficit ut diligas proximum tuum
 tanquam teipsum. hoc prope est ex equalitate. Dicit
 enim David. Sicut adipe et pinguedine re-
 pleat anima mea. et labijs exultationis lauda-
 bit os meum. infundi nimis pro volens. et
 sic effundere. Nec solum infundi pro sed et
 impleri. quatinus de plenitudine exultaret. non
 oscitaret de inanitate. Laute quod de. ne quod
 alius remissio. sibi esset tribulatio. Et nihil
 ominus caste imitans illum de cuius plenitudi-
 ne omnes accepimus. Disce et tu non nisi de
 pleno effundere. nec deo largior esse velis
 Cocham imite fontem. Non manat ille in ri-
 uum. nec in latum extendit. donec suis fatiet
 aquas. Non pudeat cocham non esse suo fonte
 fusiorē. Denique ipse fons vite plenus in seipso
 et plenus seipso. nonne primus quod ebulliens et

saluens in prima secreta celorum imple-
 uit bonitate. et tunc demum impletis secretis
 oribus superfluis quibus erupit ad terras.
 ac de superfluo homines et iumenta saluauit
 quemadmodum multiplicauit misericordiam
 sua deus: Prius interna repleuit. et sic ex-
 undans in multis miserationibus suis vi-
 sitauit terram et inebriauit eam. multiplicauit
 locupletare eam. Ergo et tu fac similitudinem.
 Imple pro plus et sic curato effundere. Benigna
 prudensque charitas affluere consuevit: non
 effluere. Fili mi ne peffluas. ait Salomō
 Et apostolus. Propterea (inquit) debemus in-
 tendere his que dicunt: ne forte peffluamus.
 Quid enim? Tu ne Paulo sanctior?
 sapiētor Salomō. Alioquin nec mihi se-
 det dirari ex te exinanito. Si enim tu tibi
 nequas. cui bonis eris? De cumulo si vales
 adiuua me. Sin autem paricio tibi. Quod
 iam audite que et quanta salutis proprie neces-
 saria sint. que et quanta infundi oporteat pro
 usque effundere presumamus. que tamen ipse
 riaz breuiter colligere poterō. Hora siquid-
 dem iam multum ascendit. et sermonis pluri-
 tas vixget ad finem. Accedit medicus ad vul-
 neratum. spiritus ad animam. Quam enim ne re-
 riat gladio diaboli vulnerata: etiam post
 sanatum vulnus antiqui delicti medicamen-
 to baptismatis. Ergo ad illam animam que
 dicit. putruerunt et corrupte sunt cicatrice
 mee: a facie insipientie mee: cum accedit spiritus
 quid primo opus est? Ut tumor vel vlcus
 quod forte supercreuit in vulnere: et potest in-
 pedire sanitatem ante omnia amputet. Ab-
 scindat itaque ferro acute copunctiois vlcus
 inueterate consuetudinis. Sed est acerbus
 dolor. leniat proinde vnguento deuotiois.
 quod non est aliud nisi concepta de spe indul-
 gentie exultatio. Hac continēdi parit facul-
 tas. et victoria de peccato. Jam gratias agit et
 dicit. Dirupisti vincula mea: tibi sacrifi-
 cabo hostiam laudis. Deinde apponit me-
 dicamentum penitentie. malagma ieiuniorum
 vigiliarum. orationum. et si qua sunt alia peni-
 tentium exercitia. In labore cibandum est ci-
 bo boni operis: ne deficiat. Quod opus sit cibi
 in de doceris. Deus cibi est (inquit) ut faci-
 am voluntatem patris mei. Itaque comiten-
 tur penitentie labores: pietatis opera que con-
 forrent. Dagnam (ait) fiducia prestat apud al-
 tissimum elemosyna. Cibi sitim excitat: po-
 tandus est. Accedat cibo boni operis oratio

nis potus. componens in stomacho scientie
 quod bonum gestus est et commendans deo.
 Oratio bibitur vinum: letificans cor hominis
 vinum spiritus quod inebriat: et carnalium vo-
 luptatum infundit oblivionem. Dumectat in-
 teriora arētis scientie. escas bonorum actu-
 um digerit et deducit pro quedam anime me-
 bra. fidem roboras. spiritum confortans. vege-
 tans ordinansque charitatem. et impinguans
 mores. Sumpto cibo potusque: quod iam
 restat nisi ut pauset egrotus. et quieti con-
 templationis post sudores actionis in-
 cubat: Dormiens in contemplatione deum somni-
 at. pro speculum siquidem et in enigmate. non au-
 tem facie ad faciem interim intuetur. Tamen
 sic non tam spectati quam coniectati: idque rapitum
 et quasi sub quodam choruscamine scintil-
 lule transuentis. tenuiter vix attracti in arde-
 scit amore. et ait. Anima mea desiderauit
 te in nocte. sed spiritus meus in precordijs me-
 is. Talis amor zelat. hic decet amicum spō-
 si. hoc necesse est ardeat fidelis seruus et pru-
 dens quem constituit dominus super familiam su-
 am. Hic replet. hic feruet. hic ebullit. hic
 iam securus effundit: exundans et erupens
 ac dicens. Quis infirmat: et ego non infir-
 mor? Quis scandalizat et ego non vror?
 Predicet. fructificet. innouet signa. imu-
 tet mirabilia. non est quo se immisceat va-
 nitas vbi totum occupat charitas. Si qui-
 dem plenitudo legis et cordis est charitas
 si tamen plena. Deus denique charitas est
 et nihil est in rebus quod possit replere crea-
 turam factam ad imaginem dei: nisi charitas
 deus. qui solus maior est illa. Eam non dux
 adeptus: periculosissime promouet. quatinus
 bet alius videat pollere virtutibus. Si ha-
 buerit omnem scientiam. si dederit omnem sub-
 stantiam suam pauperibus. si tradiderit corpus su-
 um ita ut ardeat absque charitate vacuus est
 En quanta prius infundenda sunt: ut ef-
 fundere audeam. de plenitudine. non de
 penuria largientes. Primo quidem copun-
 ctio. deinde deuotio. tertio penitentie labor
 quarto pietatis opus. quinto orationis stu-
 dium. sexto contemplationis otium. septimo
 plenitudo dilectionis. Nec omnia operat
 vnus atque idem spiritus secundum operationes que
 infusio appellatur. quatinus illa que effusio
 dicta est: pure et ob hoc tute iam admini-
 stretur ad laudem et gloriam domini nostri ie-
 su christi. Qui cum patre et spiritu sancto vi-

uit et regnat deus in secula seculorum Amen.

Sermo. xix.

u

Adhuc sponsa

amatoria loquitur. adhuc pergit amplius persequi laudes sponsae. Et gratiam puocat deum monstrat eam: quam iam accepit in se vacuam non fuisse. Audi etiam quid secreta aduigat. Propterea (inquit) adolecentule dilexerunt te nimis. Quasi dicat. Non frustra nec inaniter nomen tuum et inanity est o sponse atque effusum in uerba mea. propterea enim adolecentule dilexerunt te nimis. Propter quod: Propter nomen effusum et propter uerba ex eo profusa. Inde quippe ex citate sunt in amore sponsi: inde sumptum ut diligat. Sponsa infusum munus excipiente. ille morosus sensere fragrantiaz. que longe a matre melle esse poterat: atque illa suauitate replete dicunt. Charitas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum qui datus est nobis. Ergo ipsarum deuotione sponsa commendat. Dic (inquit) fructus o sponse diffusa si nois tui. quod propterea adolecentule dilexerunt te. Effusum siquidem sentiunt: quod iterum meape non ualebat: propterea dilexerunt te. Effusio quippe nomen facit capabile. caput amabile. sed adolecentulis durat. Qui capaciores sunt integro gaudet: effusio non indiget. Angelica creatura in reperienda mensura acie intuetur diuinorum iudiciorum abyssum multa: quorum summe equitatis ineffabili delectatione beata gloria in super effectui ea macipari per suum ministerium: ac palaz fieri. et propterea diligit merito dominum christum. Nonne omnes (ait) administratorum spiritus sunt: missi in ministerium propter eos qui hereditate capiunt salutis: Porro archangelos (ut eis aliquid differentiam ab his qui simpliciter angeli sunt tribuam) mirabiliter credo. delectat quod ipsis quod eterne sapientie consiliis familiariter admittant. eademque per ipsos locis queque suis atque ipsis summo modamine dispensant. Et hec causa quod diligunt dominum christum et ipsi. Ille quod beatitudines quod fructus ex eo forsitan appellate sunt quod uirtutum ac prodigiorum occultas perpetuas causas felici curiositate rimari ac mirari diuinitus ordinate. signa que et quam uolunt ex omnibus elementis: terris potenter exhibeat. et ipse ergo exinde non immerito inardescunt diligere dominum fructum et dei uirtute christus

Plenum quippe est suauitatis et gratie: incerta et occulta sapientia in ipsa sapientia intueri. plenum nihilominus honoris et glorie. causarum in dei uerbo absconditarum mundo spectandas mirandasque in manu ipsorum dirigi efficietas. Sed et illi spiritus qui potestates nominantur dum crucifigi nostri diuinam omnipotentiam ubique fortiter attingentem. in tueri ac magnificare delectant. exturbare et debellare domino uis hominumque prius potestates. per his qui hereditate capiunt salutis: accipiunt preces. Et hi nonne iustissimam habent causam. ut diligant dominum Iesum. Sunt et super istos principes patris qui ipsum altius specularetur et liquido punitentes. uniuersitatis esse principium et primo genitum omnium creature. tanta pinde principatus dignitate donant. ut ubique terrarum habeat potestatem. quasi de summo quodam rerum cardine. regna et principatus. et quasi libet per arbitrio mutare et ordinare dignitates. per quorumque meritis facere primos nouissimos. et nouissimos primos. deponere potentes de sede et exaltare humiles. Et hec istis quoque ratio diligendi. Sed diligunt et diuinationes. Cur? Rescio quid subtilius. sublimiusque indagare. de christi interminabilis atque irrefragabili diuinitate. laudabili quodam presumptione ferunt. quod scilicet ubique uniuersitatis non solum potes sed et presens supra istarum obsequium rectissime uoluntati sue. cursum. morosum corpus. nunc mensuram ordie uis pulcherrimo cogat. idque cura tam uigili ut ne puncto quidem. aut iote uini. ut dicitur horum omnium debitum subtrahere famularum uillatenus liceat. opa tamen tam facili ut turbatione seu anxietate uillam omnino gubernator non sentiat. Intuetes ergo dominum sabaoth tanta cum tranquillitate omnia iudicant. intentissime suauissimeque contemplationis stupore nimio sed sensato rapru in illud diuine claritatis tam ingens pelagus recipiunt sese in secretiorum quodam mire tranquillitate recessu ubi tanta pace ac securitate fruunt ut qui essentibus ipsis per reuerentia progatiue. tam que uere dominationibus ministrare et militare uideat cetera multitudo. In thronis sedet deus. Et putoque his spiritibus super omnes qui memorati sunt. et iustior causa et copiosior sit materia diligendi. Et enim si intres hois regis cuiuscumque palatium. nonne cum plenum sit sellis. scamnis. charedisque regia sedes in eminenti posita cernit. Et non

est necesse querere ubi rex sedere solitus sit nimirum morosus occurrit manifesta sedes eius. ceteris altior ornatiorque sedilibus. Sic quod omni decoris ornatu cunctis alijs preminere spiritibus istos intellige. in quibus speciali quodam stupore dignationis munere diuina elegit residere maiestas. Quod si sessio significat magistrum: puto illum qui unus est nobis magister in celo et in terra: dei sapientiam christum. cum alias quidem ubique attingat propter mundiciam suam. specialius tamen istos atque principales rationes propriam sedem suam illustrare presentia. et inde ratione de soleni auditorio docere angelum. docere hominem sciam. Inde angelis diuinorum noticia iudiciorum inde consilio archangelis. ibi fructus audiunt. quando et ubi et qualia profert signa. Ibi denique uniuersi siue sunt potestates siue ue principales siue diuinationes. discunt profecto quod ex officio debeant. quod per dignitate presumant. et quod precipue cautum est omnibus. accepta potestate ad propria uoluntate seu gloriam non abuti. Illa tamen celi agmina que cherubin nuncupant (si eis sui uocabuli seruetur interpretatio) arbitror nil habere quod ab ipsis aut per ipsos accipiant: cum de ipso fonte ad plenum haurire liceat. ipso eo per se domino Iesu dignate introducere in omnem plenitudinem ueritatis. et thesauros sapientie scientieque in eo omnes absconditi sunt largissime reuelant. Sed nec ea que appellata sunt seraphim. quippe que ipsa charitas deus in se adeo traxit et absorbit atque in eundem rapuit sancte affectus ardore. ut unum cum deo esse spiritus uideant: instar profecto ignis. qui aerem quem inflamat dum suum ei rotur calorem imprimat. induitque colorem. non ignitum. sed ignem fecisse cernit. Amat itaque precipue contemplari in deo illi quidem spiritus sciam: cui non est numerus. hi quoque charitatem que nunquam excidit. Unum et noia ista sortiti sunt. ex eo quod in quo preminere uidentur. Nam cherubin quidem plenitudo scientie. seraphim quoque incendia uel incensa dicuntur. Diligat ergo ab angelis deus ob iudiciorum suorum summam equitatem. Ab archangelis ob consilio summam moderatorem. Porro a uirtutibus ob begnissimam exhibitionem miraculorum. per que ineredulos dignantissime trahit ad fidem. A potestatibus quoque ob illam iustissime potestate uim: qua solus a prius malignantiu perpullare et arcere crudelitatem

de offiis cuiusque archangelorum

Ulex a principibus ob eternam et originalem illam uirtute: qua dat esse et essendi principium omni creature superiori et inferiori spiritali et corporali. attingens a fine usque ad finem fortiter. A diuinationibus quoque ob placidissimam uoluntatem. qua licet ubique duntur in fortitudine brachii sui: frute tamen potenter per sua ingenita lenitate et imperurbabili tranquillitate disponit omnia sua uiter. Diligat et a thronis ob beniuolentiam magistre sapientie. sine inuidia se comunicantis: et uinctione que gratis docet de omnibus. Ceterum a cherubin propterea diligitur. quia deus scientiarum dominus est. et scies quid cuius opus sit ad salutem. Discrete. prouideque dona sua digne poscetur pur non uit expedire distribuit. A seraphim quoque quia charitas est. et nihil odit eorum que fecit. et uult omnes homines saluos fieri et ad agnitionem ueritatis uenire. Hi quoque omnes per ut capiunt diligunt. Sed enim adolecentule quam minus sapiunt: minus et capiunt. nec omnino sufficiunt ad tam sublimia. Paruule quippe in ipso sunt lacte et oleo nutriende. Ergo ex uerbis sponse opus sumere habet unde diligat. Habet oleum effusum sponsa: ad cuius ille excitatur odore gustare et sentire que suauis est dominus. Licet amore flagrantem preserit: uertens se ad sponsum. oleum ait effusum nomen tuum. propterea adolecentule dilexerunt te nimis. Quid enim nimis: ualde. uehementer. ardentem. Uel certe magis ex obliquo uos qui nuper uenistis tangit spiritalis sermo: uestra illa qua et nos frequenter reprimere conati sumus minus discretam uehementiam: imo intemperantiam prorsus nimium obstinam redarguens. Non uultis esse communi contenti uita. Non sufficit uobis regulare ieiunium. non solenes uigilie. non imposita disciplina. non mensura quam uobis partimur in uestimentis et alimētis. priuata presertim communibus Qui uestri curam semel nobis credidistis: quod rursum de uobis uos intromittitis. Nam illa qua toties deum conscientibus uestris testibus offendistis: propria scilicet uoluntates uestram. ecce nunc itez magistratam habetis: non me. Illa uos nature docet non parcere rationi non acquiescere. non obtemperare seniorum consilio uel exemplo. non obedire nobis. An ignoratis quod melior est obedientia que uictime. Non legistis in regula uestraque

quicquid sine voluntate vel consensu patris spiritalis sit. vane glorie deputabit non mercedi: Non legistis in euangelio quod forma obediendi puer Ihs pueri sanctis tradiderit: Nam cum remansisset in hierl'm: et dixisset in his que patris sui erat oportere se esse. non acquiescentibus parentibus eius. sed illos in nazareth non desperit. magister discipulos. deus hoies. verbum et sapientia: fabrum et seminam. Quid etiam addit sacra hystoria. Et erat (inquit) subditus illis. Quousque vos sapientes estis in oculis vestris: de se mortaliibus credit et subdit. et vos in vestris vestris ad huc ambulatis? Bonum recepatis spiritum: sed non bene vestimini eo. Tereor ne alium puto recipiat: quod sub specie boni supplateat vos et qui spiritum cepistis: carne consumemini. An nescitis quod angelus sathane multoties transfiguratus se in angelum lucis: Sapientia est deus et vult se amari non solum dulciter: sed et sapienter. Unus apertus. Rationabile (inquit) obsequium vestrum. Alioquin facillime zelo tuo spiritus illudet erroris: si sciam negligas. Nec habet callidus hostis machinamentum efficacius ad tollendam de corde dilectionem: quam si efficere possit ut in ea incaute et non cum ratione ambulet. Quia obrem ego cogito modos quosdam tradere vobis que ope precium est deum diligenter observare. Sed quod hic sermo finem desiderat: cras eos si deus vitam mihi et oculum quod nunc habem? ad differendum servauerit: explicare conabor. Tunc enim recreatur nocturna quiete sensibus: quod est precipuum oratione premissa: alacriores. ut iustus est. ad sermonem de dilectione conveniunt. prestante domino nostro Ihu christo cui honor et gloria in secula seculorum Amen.

Sermo. xx.

De magistri

Vbis sermo exordium sumat. quod non amat dominum Ihesum: anathema sit. Valde oino mihi amandum est: pro quem sum. vivo: et sapio. Si ingratus sum et indignus. Dignus plane est morte quod tibi domino ihesu christo recusat vivere et mortuus est. et quod tibi non sapit: desipit et quod curat esse: nisi propter te: pro nihilo et nihil est. Denique quod est homo nisi quod tu innovisti ei. Propter temetipsum deus fecisti omnia. et qui esse vult sibi et non tibi: nihil esse incipit inter omnia. Deum timeret mandata eius observat. h. est (inquit) omnis homo.

Ergo si hoc est omnis homo. absque h. nihil habet. Inclina tibi deus modicum id quod me dignatus es esse. Et quod de mea misera vita suscipe obsecro residuum annorum meorum. Pro his que vivo vivo perdidisti. quod perdidisti. cor contritum et humiliatum deus non despicias. Dies mei sicut umbra declinaverunt: et preterierunt sine fructu. impossibile est ut revocentur: placeat ut recogites tibi eos in amaritudine anime mee. Jam de sapientia. aut te est omne desiderium meum: et propositum cordis mei. Si quod esset in me: servare ad te. Sed deus tu scis insipientiam meam. nisi quod h. ipse fortasse sapienter et ego agnosco eam. et quidem ex munere tuo. Auge illud mihi mitem quod de ingrato pro munusculo: sed sollicito pro eo quod deest. Pro his que ita sum amans te quantum possum. Sed quod me pro movet. pro virget. pro accendit. Super omnia (inquit) reddidit amabilem tibi mihi Ihesu bone calix quem bibisti: opus nostre redemptionis. Hoc oino amorem nostrum facile vendicat totum sibi. Hoc (inquit) est quod nostram devotionem et blandum allicit: et iustum erigit: et artem stringit: et afficit vehementer. Vultum que prope laboravit in eo salvator mundi. nec in omni mundi fabrica tantum fatigatio: nis auctor assumpsit. Illa denique dixit et facta sunt: mandavit et creata sunt. Et hoc hic et in dictis suis sustinuit: tradidit et in factis observatores: et in tormentis illulsores: et in morte reprobratores. Ecce quod modo dilexit. Adde quod hanc ipsam dilectionem non reddidit sed addidit. Nam que pro dedit ei: et retribuere ei: Sed ut sanctus Johannes euangelista ait. non quod nos dilexerim? eum. sed quod ipse pro dilexit nos. Denique dilexit etiam non existens. Sed adiecit et resistens diligere iuxta Pauli testimonium dicentis. quoniam cum adhuc inimici essem? reconciliatus sum? deo pro morte filii eius. Alioquin si non dilexisset inimicos: non deum possedisset: amicos. sicut nec deum que sic diligere essent: si non dilexisset quod non deum essent. Diligit autem dulciter. sapienter fortiter. Dulce nepe dixerim quod carne induit. cautum quod culpa cavuit. forte quod morte sustinuit. Nam que sane in carne visitavit. carnaliter tamen neque amavit. sed in prudentia spiritus. Spiritus que prope ante faciem nostram christus dominus. emulans nos dei emulatores: non hoies. et certe saniori que pro? ad amicum suum. Itaque que in carne que inuit: dilexit in spiritu: redemit in veritate. Plenum presus omni suavitatis dulcedine: videtur

hoies: hoies pro ditorum. Et dum naturam prudentem selegit a culpa: etiam potest mortem propulit a natura. In carnis assumptione descendit mihi: in culpe vitatoe descendit sibi. in mortis susceptione satisfecit pro amicum dulci. pro filiarum prudentes. adiutor fortis. Quicquid secum me credo quod saluare me velit. novum. possit. Quod que sicut hunc et vocavit pro gratiam suam. nunquid venienter eijciet foras? Sed nec vis nec fraudem metuo profecto vlla. quod me vicis de manu eius possit erueret. quod et vinceret omnia vicia mortem et seductorem universitatis: spemque arte vicia sanctiore delusit. isto prudentior. illa potestior. Carnis que de assumptione veritate: sed potest si militum dicitur: dulci pro sus in illa exhibes pro latorem infirmo. et in hac prudentem abscondens laqueum deceptoris diabolo. Porro ut patri nos reconciliet: mortem fortiter subigit subigit fundes precium nostre redemptionis sanguinem suum. Ergo nisi amans: delectat: non me in carcere reque sisset illa maiestas. Sed iuxta affectum sapientiam: que tyrannum decipit. iuxta et patiam: que placare offendit deum pro mem. Hi sunt modi que vobis pro miseris. sed pro miseris in christo: vobis pro media biliores haberet. Dilce o christiane a christo que admodum diligas christum. Dilce amare dulciter. amare prudentem. amare fortiter. Dulciter ne illecti. Prudentem ne decepti. Fortiter ne oppressi ab amore domini auertamur. He modo gloria seu carnis voluptatibus abducat. dulcescat tibi pro his sapientia christus. He seducaris spiritu medacium et erroris. lucescat tibi veritas christus. He adversitatibus fatigeris. pro fortiter te pro dei christus. Zelum tuum istamet charitas. informet sciam. firmet constantiam. Sit feruidus sit circumspectus sit iuicis. Nec tepore habeat nec careat discretio. nec timidus sit. Et videtur forte tria ista tibi et in lege tradita fuerit dicere deo. Dilige dominum deum tuum ex toto corde tuo. et ex tota anima tua et ex tota virtute tua. Bibi videtur si alius pro potestior sensus in hac tria distinctio non occurrit: amor que de corde ad zelum que ad pro tenere affectionis. anime vero amor ad industriam seu iudicium rationis. virtutis autem dilectio ad anime posse referri constantiam vel vigorem. Dilige ergo dominum deum tuum. toto et pleno corde affectu. dilige tota rationis vigilantia et circumspectio. dilige et tota virtute. ut nec mori pro amore pro mescas: sic scriptum est in scripturis. quoniam fortis est ut mors dilectio: dura sic inferus emulatio. Sit suavis et dulcis affectui tuo dominus ihesus. pro male vicia dul

ces vite carnalis illecebras. et viciat dulcedo dulcedine. que ad modum clauum clauum expellit. Sed sit nihilominus intellectui pura lux et duplex rationis solum ob cautelas heretice fraudis discipulas. et fidei puritate ab eorum vestigijs custodienda: vix ut cauti que sis nimiam et idicretam vehementiam in tua pro veritate vitare. Sit et fortis et constantis amor tuus nec cedens terroribus nec succubens laboribus. et amem affectuose: circumspecte et validis scientes amore cordis que affectuosum dicitur absque eo que de anime dulcedine que seducibile. istum pro absque illo que virtus eronabile esse: sed fragile. Et vide in manifestis exemplis ita esse ut dicitur. Luce egrefferet discipuli quod de ascensuri magister discellu ab eod ipso audierat: audierat. Si diligeret me: gauderet vicia que vado ad patrem. Quid ergo. Non diligebat de cur? dilectio ne dolebat? Sed diligebat quod amorem et non diligebat. Diligebat dulciter. sed minus prudentem Diligebat carnaliter sed non rationabiliter. Denique diligebat toto corde. non autem tota anima. Dilectio eorum pro salute eorum. Unus et aiebat. Expedi vobis ut ego vadam. culpam pro filium non affert. Loquenti ut de morte sua sua: obuiare sibi conante perit. quod cum tenere diligebat cum ita ut memistis icrepado respicit. quod de eo alius que imprudentiam reprehendit. Postremo quod est in sapientis que dei sunt: nisi in sapientem diligis. humanum se que affectu: sed divinum pro filium. Et vocavit sathanam. eo quod salutem si nescies aduersare quod saluatore mori prohibebat. Unus cor recte repetere pro modum triste huius. mitem iam mori vult. sed se pro mortem esse pro misit. Non autem impleuit. quod nec deum ad etiam puenat quod deum. et que virtute tota diligis. Erat tota anima doctus diligere. sed adhuc infirmus. Non instructus. sed par adiuu. non ignarus misterij. sed martij patrid. Non placet illa fortis ut mors dilectio tunc fuit que morti succubuit. fuit autem pro ea cum expulsiore ihesu christi idur? virtute ex alto. rata rata de cepit virtute diligere. ut in consilio prohibet predicare nom sciam. constantem phibetibus ruderz Obedire o magis deo que hoibus. Tunc deum tota virtute dilexit cum nec vite sue pepcit pro dilectioe. Maiore si que de caritate neo huius que si aia sua potat que pro amicum suis. Quam et si mitem te posuit. iam tamen exposuit. ergo non abduci blandicij. nec seduci fallacis. nec iurijs fragi. toto corde. tota anima. tota virtute diligere. Et non amore cordis que ad modum esse carnale. quod magis erga canem pro pro que in canem christus gessit. l' iussit

cor humanū afficiat. Hoc repletus amo-
re facile ad omnē de hmoi sermone com-
pūgitur. Nihil audit libenti. nihil legit
studiosius. nihil frequenti. recolit. nil su-
auius meditat. In de holo causa orati-
onum tanq̄ adipe vituli saginati impi-
guat. Astat orati hominis dei sacra ima-
go. aut nascentis aut lactentis. aut docen-
tis. aut morientis. aut resurgentis. aut ascē-
dentis. et quicquid tale occurrerit. vel strin-
gat necesse est animū in amorē virtutum
vel carnis exturbet vicia. fuget illecebras
desideria sedet. Ego hanc arbitror p̄cipu-
am inuisibili deo fuisse causam q̄ voluit
in carne videri. et cū hominibz homo cō-
uersari. vt carnaliū videlicet qui nisi car-
naliter amare nō poterāt. cunctas p̄mo
ad sue carnis salutare amorē affectiones
retraheret. atq̄ ita gradatim ad amorē p̄-
duceret spiritualē. Nōne deniq̄ in h̄ gra-
du adhuc stabant qui aiebant. Ecce nos
reliquimus omnia et secuti sumus te. Solo
profecto corporalis p̄sentie amore relique-
rant omnia. adeo vt salutaris future passi-
onis et mortis ne audire quidē verbū eq̄-
nimiter sustinerent. sed nec gloriā ascēden-
tis postmodū nisi cum graui merore su-
spicere. Hoc enī est quod eis dicebat. Qu-
bec locutus sum vobis. tristitia impleuit
cor vestrū. Itaq̄ in sola interim gratia p̄-
sentis sue carnis. eos ab amore omnis car-
nis suspēderat. Demonstrabat aut̄ postea
eis altiorē amoris gradū cū diceret. Spi-
ritus est qui viuificat. caro nō prodest quē-
quā. Puto hūc ascēderat iam qui dicebat
Et si cognouim⁹ christū fm carnē. h̄ nūc
iam nō nouim⁹. Forassis et nihilomin⁹
ppheta in hoc ipso stabat. cū diceret. Spi-
ritus ante faciē nostrā christi dñs. Nam
quod subiungit. sub vmbra ei⁹ viuemus
inter gētes. mihi videt̄ ex p̄sona incipien-
tium addidisse. vt quiescat saltē i vmbra
qui solis ferre ardorē min⁹ validos se sen-
tiunt. et carnis dulcedine nutriunt. dum
nec valēt ea p̄cipere q̄ sunt spirit⁹ dei. Um-
bram siquidē christi. carnē reor esse ipsi⁹.
de qua obumbratū est et Maric. vt ei⁹ ob-
iectu feruor splendorq̄ spiritus illi tēpe-
raretur. In carnis ḡ deuotione interim cō-
soletur qui viuificantē spiritū necdū ha-
bet. eo dūtarat modo quo habent illi qui
aiunt. Spūs ante faciē nostrā x̄ps dñs.

Et item. Et si cognouim⁹ x̄pm fm carnē
sed nūc iam nō nouim⁹. Nā alias q̄dem
nequaquā sine spūs sancto vel in carne diligi-
tur christ⁹. et si nō i illa plenitudine. Lūc
tamē mēsurā deuotōis hec est. vt totū cor
illa suauitas occupet. totū sibi ab amore
vniuersē carnis ac carnalis illecebre vēdi-
cet. Hoc q̄ppe toto corde diligere ē. Alio
quin si carnis mee quālibet sanguinita-
tem vel voluptatē forte p̄fero carni domi-
ni mei. p̄ q̄d me videlicet min⁹ ea implere
p̄tingat. que in carne manēs verbo et exē-
plo me docuit. Nōne liquido p̄stat q̄ to-
to nequaquā diligo corde. cū id diuisi-
bus habens partē impendere videar carni eius.
partē intorquere ad ppriam. Deniq̄ ait.
Qui amat patrē aut matrē plus q̄ me. nō
est me dign⁹. Et qui amat filiū aut filiam
plus q̄ me. nō est me dign⁹. Ergo vt bre-
uiter dicā. Toto corde diligere. est omne
q̄d blandit̄ d̄ carne ppria vel aliena sacro
sancte carnis ei⁹ amorē cōprehēdo. quia gl̄ia
mūdi gl̄ia est carnis. et qui in ea delectant̄
carnales esse nō dubiū est. Licet h̄o donū
et magnū donū spūs sit istiusmodi erga
carnē x̄pi deuotō. carnalē t̄m dixerim hūc
amorē. illi⁹ vtq̄ amor. respectu. q̄ nō taz
verbū caro iā sapit q̄ h̄bū sapia. h̄bū iu-
sticia. verbū p̄itas. h̄bū sanctitas. pietas
virt⁹. et si q̄d aliud q̄d sit hmoi dicit̄ p̄. Et
hec nempe oīa x̄ps q̄ fact⁹ est nob̄ sapia a
deo et iusticia et sanctificatio et redemptio
An tibi eque et vno modo affecti vident̄.
is quidē qui x̄po passo pie comparit̄. cō-
pungitur. et mouet̄ facile ad memoriā ho-
rum que p̄tulit. atq̄ iūti⁹ deuotōis suau-
tate pascitur et cōfortat̄ ad queq̄ salubria
bonesta. pia. Itemq̄ ille q̄ iusticie zelo sp̄
est accensus. qui veritatē vbiq̄ zelat. qui
sapientie feruet studijs. cui amica sancti-
tas vite et morū disciplina. cuius mores
erubescunt iactantiā. abhorrent detracti-
onem. inuidiam nesciūt. superbiam dete-
stantur. omnē humanā gloriā non solum
fugiunt. sed et fastidiūt et cōtemnunt. om-
nem in se carnis et cordis impuritātē ve-
hementissime abominant̄ et persecūtur.
omne deniq̄ tanq̄ naturaliter et malum
respuunt et quod bonū est amplectuntur.
Nōne si compares vtriusq̄ affectiones
cōstat q̄d ammō illū supiorē respectu q̄dē

hui⁹ amare quasi carnaliter. Bonus ta-
men amor iste carnalis p̄ que vita carna-
lis excluditur. cōtemnit. et vincit mūdus
Proficitur aut̄ in eo cū sit et rationalis. p̄-
ficatur cū efficit̄ etiam spiritualis. Porro
rationalis tunc est cū in om̄ibz (que opoz-
tet d̄ christo sentiri) fidei ratio ita firma te-
netur vt ab eccl̄iastici sensus puritate. nul-
la veri similitudine. nulla heretica seu dia-
bolica circumuētiōe aliquaten⁹ deuiet.
itemq̄ cū in ppria p̄uersione illa caute-
la feruatur. vt discretionis meta nulla su-
perstitione vel leuitate. vel spiritus quasi
feruentioris vehemētia excedat. Et hoc
esse. tota anima deū diligere. iam supra di-
ximus. N. si etiā adiuuātis spirit⁹ vigor
tantus accedat. vt nulla vi laborū vel tor-
mentorum. sed nec mortis metu iusticia
vnq̄ deferatur. in hoc etiā tota virtute di-
ligitur. et est amor spiritualis. Quod nimi-
rum nomen huic specialiter amorē p̄gru-
ere puto. ob prerogatiuā vtrius plenitudi-
nis spiritus qua p̄cellit. Et hec sufficiant
pro eo q̄d sponsa dicit. Propterea adole-
scēntule dilexerūt te nimis. In his que se-
quunt̄. dignetur nobis aperire thesaurōs
miseriēcordie sue. ipse custos eorum. Ihs
christus domin⁹ noster. Qui viuuit et re-
gnat cū patrē in vnitāte spūs sancti de⁹ p̄
om̄ia secula seculorū Amen.

Sermo. xxi.

Habe me post

te. In odore vngentorū tuorū
curremus. Quid. Sponsa ne
ergo necesse habet trahi. et hoc post spon-
sum. Quasi vero inuita eū et non libēs se-
quatur. Sed nō oīs qui trahitur. inuit⁹
trahitur. Nec enī infirmū aut debile. eu-
videlicet qui p̄ se ire nō valet. trahi ad bal-
neum seu ad prandiiū piget. et si reum pi-
geat trahi ad iudiciū vel ad penā. Deni-
q̄ trahi vult que et hoc rogat. Non autē
rogaret. si sequi p̄ seip̄sam dilectū pur vel
let valeret. Ut quid vero non valet. An i
firmā fateamur et sponsam. Si vna que
uis ex adolescentulis infirmam se diceret
et peteret trahi. nequaquā miraremur. At
vero de spōsa que trahere et alios. vt pote
fortis et p̄fecta posse sufficere videbatur.
cui nō durū sonet q̄ et ipsa trahi tanq̄ in-
firma vel debilis necesse habeat. De qua

nā anima iam cōfidimus q̄ valida sit et
sana. si illam infirmā dici consenserimus
que p̄ sui singulari p̄fectione et excellenti-
ri virtute spōsa dñi nominatur. An eccle-
sia forte id dixerit. cum intueret dilectum
ascēdentē. gestiens eū sequi atq̄ assumi
cum ipso in gloria. Quamq̄ et quantēvis
p̄fectionis anima. q̄dū quidē gemit sub
corpore mortis hui⁹. et hui⁹ seculi nequā
retinetur inclusa carcere. vinceta necessita-
tibus. torta sceleribz. lentius segniūscq̄ as-
surgat necesse est ad cōtemplanda subli-
mia. nec omnino liberū habet sequi spon-
sum quocūq̄ ierit. Hinc lachrymosa vox
illa gementis. Infelix ego homo. q̄s me
liberabit de corpore mortis hui⁹. Hinc
supplex illa p̄catio. Educ de carcere ani-
mā meam. Dicat p̄inde. dicat cum gemi-
tu etiam sponsa. Trahe me post te. q̄ cor-
pus quod corrupit̄ aggranat animā. et
deprimat̄ terrena inhabitatio sensū mul-
ta cogitantē. An hoc dicat cupiens dissol-
ui et esse cū christo. p̄sertim dū videat eas
propter quas manere ip̄az in carne neces-
sariū videbat̄ bene p̄ficientes. amare iam
sponsam et stare in tuto charitatis. Si-
dem hoc p̄miserat p̄pterea (inquies) ado-
lescēntule dilexerunt te. Hūc ergo q̄si dicat
ecce adolescēntule amat te. et amado firmi-
ter inheret tibi. meq̄ mīme iā op⁹ habet
nulla mihi causa in hac vita vltērius cō-
morādi. Idcirco ait. Trahe me post te.
Hoc sentiem. si dixisset. trahere me ad te.
Hūc h̄o quia dicit. post te. magis illd̄ mi-
hi postulare videt̄. vt p̄uersionis ei⁹ vale-
at vestigia sequi. vt possit emulari stūtes
et non ā tenere vite. et mox queat appre-
hendere disciplinā. In his q̄ppe marie
op⁹ adiutorio. q̄ valeat abnegare semet-
ip̄am. et tollere crucē suā. et sic seq̄ christū
Dic p̄ris trahi necesse h̄z spōsa. nec sane
trahi ab alio q̄ ab eo ipso q̄ ait. Sine me
nihil potest̄ facere. Scio (in q̄) me neq̄q̄
posse puenire ad te nisi ḡdiēdo p̄ te. h̄z ne-
q̄ h̄ q̄dē. nisi adiutā abs te. iōq̄ p̄cor vt
trahas me p̄ te. Beat⁹ siquidē cuius est
auxiliū abs te. ascēsiōes i corde suo dispo-
suit i valle lachrymarū. p̄uētur⁹ q̄q̄ ad te
in mōtibz gaudiorū. Quā pauci post te o-
dñe Ihu ire volūt. cū t̄m ad te puenire ne-
mo sit q̄ nolit. h̄ scientibz cūctis. quia de-
lectationes in dextera tua vsq̄ in finem.

Et propterea volūt omēs te frui. at non itar imitari. conregnare cupiūt sed nō cō pati. Ex his erat ille qui dicebat. **D**oriatur anima mea morte iustoz. 7 fiant no- uissima mea horuz similia. Optabat sibi extrema iustozum. sed nō ita 7 p̄incipia. **D**ortē spiritaliū optant sibi etiā carna- les. quozū tamen vitā abhorret. scientes p̄ciosam mortē esse sanctorū. quoniam cū dederit dilectis suis somnū. ecce bere- ditas domini. 7 quia beati mortui qui in dñō moriūtur. cū econtrario iuxta pphe- te sentētiā: mors peccatorū pessima sit. Non curāt querere: quē tamen desiderāt inuenire. cupientes cōsequi. sed non 7 seq̄. Nō sic illi quibz aiebat: Vos estis qui p̄ mansistis mecū in temptatōibus meis Beati q̄ digni habitū sūt testimonio tuo benigne Jesu. Ipsi reuera ibant post te 7 pedibus 7 affectibz. Floras eis fecisti vi- as vite. vocans eos post te. qui via 7 vita es. 7 dicens. Venite post me faciam vos fieri piscatores hominū. Item. Qui mi- hi ministrat: me sequatur. 7 vbi sum ego: illic 7 minister me⁹ erit. Dicebāt ergo glo- riantes. Ecce nos reliquimus omnia 7 se- cuti sumus te. Sic itaqz 7 dilecta tua re- licitū omnibz p̄pter te. concupiscit semp̄ ire post te. semp̄ tuis inherere vestigijs: ac sequi te quocūqz ieris. sciens quoniā vie tue vie pulcre. 7 omnes semite tue pacifi- ce. Et quia qui sequit te: non ambulat in tenebris. Precat̄ autē se trahi. quoniā iu- sticia tua sicut montes dei. Nec suffic̄ ad illam suis viribz. Precat̄ se trahi (vt asso- let) quia nemo venit ad te: nisi pater tuus traxerit eū. Porro quos pater trahit: tra- hit 7 tu. Opera quippe que pater facit. h̄ 7 filius similiter facit. Sed familiaris a filio postulat trahi tanq̄ a sponso pprio. quem pater misit obuiā ei ducem ac p̄ce- ptorem. qui sibi p̄ciert in via morū. 7 p̄e- pararet iter virtutū. 7 erudiret eaz sicut se- metipsum. 7 viā prudentie doceret. et tra- deret ei legem vite 7 discipline. 7 sic meri- to ipse concupisceret decorē eius. Trabe me post te in odore yngentozum tuozum curremus. Propterea opus habeo trahi. quoniā refriguit paulisper in nobis ignis amoris tui. nec valemus a facie frigoris huius currere modo. sicut heri 7 nudius- tertius. Curremus autē postea: cum red-

Nō tōm qz sp̄s dñi est in nobis ad salutē

didideris leticiam salutaris tui. cū redierit melior temperies gratie. cū sol iusticie ite- rum incaluerit. 7 pertrāsierit temptatōis nubes. que hūc operire ad horam cernit. atqz ad leuem statū aure blandioris: soli- to ceperint ynguēta liquecere: 7 aromata fluere: 7 dare odorem suū. Tunc currem⁹ in odore illo curremus. Spiritibz (inqz) ynguentis curremus. quoniam abscedet torpor qui nunc est. 7 reuertetur deuotio. 7 iam nō erit opus nobis vt trahamur. quippe odore excitatis. vt sponte curra- mus. Hunc vero iuterim trabe me post te. Vides ne illum qui in spiritu ambu- lat: nequaquā permanere in vno statu. nec eadem semp̄ facilitate p̄ficere. 7 q̄ non sit in homine via eius. sed quemadmodū ei spiritus moderator prout vult dispensat nunc segnius. nunc alacri⁹. que retro sūt obliuisci 7 ad anteriora sese extēdere. Pu- ro q̄ hoc ipsum si attenditis vestra vobis experientia intus respondet quod ego fo- ris loquor. Ergo cum te torpore accidia vel tedio affici sentis. noli propterea diffi- dere aut desistere a studio spiritali. sed iu- uantis requirere manum. trahi te obsecrās sponse exemplo. donec denuo suscitante gratia: factus promptior: alacriorqz cur- ras: 7 dicas. Uiam mandatorū tuozum cucurri: cum dilatasti cor meū. Sic autē q̄ diu adest gratia: delectare in ea. vt non te existimes donū dei iure hereditario pos- sidere. ita videlicet securus de eo quasi nū- q̄ perdere possis. ne subito cum forte re- traxerit manum 7 subtraxerit donum: tu animo concidas. 7 tristior q̄ oportet fi- as. Deniqz ne dixeris. in abundantia tua non moueboz in eternum. ne etiā illud qd̄ sequitur dicere cum gemitu quidez cogi- tis. Auertisti faciem tuā a me: 7 fact⁹ sum conturbatus. Curabis potius si sapias p̄ consilio sapientis in die malozum nō im- memor esse bonozū. atqz in die bonozum non immemor esse maloz. Ergo i die vir- tutis tue noli esse secur⁹. sed clama ad deū cū pp̄beta 7 dic. Cū defecerit sp̄s me⁹. ne derelinquas me. Porro in tpe tēptatōis consolare. 7 dic cū sp̄sā. Trabe me post te. in odore yngentozum tuozum currem⁹. Sic te nō deseret spes i tpe malo. nec i bono p̄ uideria derit. et qz inē aduersa 7 p̄s̄pa mu- tabilit̄ tpm tenēs q̄ndā etnitas. imaginē

vtiqz hanc inuolabilem et inconcussam constāns animi equalitatē: b̄ndicēs do- minū in omni tpe. p̄indeqz vendicās tibi 7 in hui⁹ mirabili seculi dubijs euētibz certiqz defectibz p̄hēnis qd̄ammodo in- cōmutabilitatis statū: dñ te ceperis reno- nare 7 reformare in insigne illud antiquū similitudinis eterni dei. apud quez nō est transmutatio: nec vicissitudinis obum- bratio. Quippe sicut ipse est. ita 7 tu eris i hoc mūdo. nec in aduersis timidus: nec i prosperis dissolut⁹. In hoc (inquā) nobi- lis creatura facta ad imaginē similitudi- nem ei⁹ qui se fecit: atiqui honoris digni- tatem receptare: iā iamqz 7 recuperare se i- dicat. cum sibi indignū ducit huic laben- ti seculo cōformari: reformari magis sata- gens iuxta pauli doctrinā in nouitate sui sensus in eam similitudinē in qua se cōdi- tam nouit. ac p̄ hoc etiā cogēs (vt dignū est) seculū istud quod p̄pter se factum fuit versa vice mūtū in modū cōformari sibi: dum omnia ei coopari in bonū incipiunt. tanqz in ppria 7 naturali forma: abiecerat degeneri specie: recognoscētia dominū su- um: cui ad seruiendū creata fuere. Tū ar- bitroz illū sermonē quē dixit de se vnige- nitus. videlicet. si exaltaret a terra: omnia traheret ad seipm. cūctis quoqz eius fra- tribz posse esse cōmunē. His vtqz quos pater p̄sciuit 7 p̄destinauit conformes fie- ri imaginis filij sui. vt sit ipse p̄mogenit⁹ in multis fratribz. Et ego igit̄ si exaltat⁹ fuero a terra (audacter dico) omnia trahaz ad meipm. Nec enī temerarie vsurpo mi- hi fratris mei vocē: cū me induo simili- tudinē. Quā si ita est: non p̄uēt diuites h̄ seculi fratres christi sola possidere celestia quia audiūt dicentē. Beati pauperes spi- ritu: quoniā ipsoz est regnū celozū. Non eos (inquā) estimēt sola celestia possidere: quia ea sola audiunt in p̄missione. Possi- dent 7 terrena. Et quidē tanqz nihil habē- tes: sed omnia possidētes. Non medican- tes vt miseri: sed vt dñi possidētes. eo pro- certo magis dñi quo minus cupidi. De- niqz fideli homini tor⁹ mūdus diuitiarū est. Torus plane. quia tā aduersa q̄ pro- spera ipsi. Equē omnia seruiūt ei 7 coope- rantur in bonū. Ergo auarus terrena elu- rit vt medicus: fidelis cōtemnit vt domi- nus. Ille possidendo mendicat: iste con-

temnēdo seruat. Quere a quouis eoz: qz q̄ insatiabili corde lucris tempalibz inhiat quidnā de his sentiat qui sua vendentes 7 dantes pauperibz: regna celoz pro terre- na mercant substātia: sapienter agāt: nec ne: proculdubio respōdebit sapiēt. Que- re item cur qd̄ approbat ipse non facit: nō possum inquit. Quare: profecto qd̄ do- mina auaricia nō permittit. quia liber n̄ est. quia nō sunt sua que possidere videt. Sed nec ipse sui iuris. Si vere tua sunt: expēde ad lucra. 7 pro terrenis celestia cō- murato. Si non vales. fatere te pecunie tue nō dominū esse sed seruū: custodē: nō possessorem. Deniqz 7 conformaris cru- mene tue tanqz seru⁹ domine sue. dñ quo- modo ille illi necessario 7 congaudet gau- denti: 7 dolenti condolet. tu quoqz cū cre- scente tuo marsupio: crescs pariter animo 7 cum decrescēte decrescis. Nam 7 cōtra- heris tristitia: cum illud exinanis: et leti- cia solueris: aut certe inflaris superbia: cū impletur. Hoc ille. Nos vero sponse cu- remus emulari libertatē atqz constantiā: que sicut bene instructa in omnibz: 7 eru- dita corde in sapientia: scit abundare. scit 7 penuriam pati. Cum serogat trahi. oñ- dit quid desit sibi: non pecunie sed virtu- tis. Rursum cum se nihilominus de spe rediture gratie consolāt: 7 si deficere: non tamē diffidere se probat. Dicit ergo. Tra- be me post te in odore yngentozū tuozum curremus. Et quid mirum si indiget tra- hi. que post gigantem currit: que compre- hendere nititur eum qui salit in montibz: transilit colles: Uelociter (ait) currit ser- mo eius. Non valet ex equo currere. non potest pari cum illo celeritate contendere. qui exultat vt gygas ad currendam viam non potest suis viribus. et propterea ro- gat se trahi. Fessa suz (inquit) deficio. no- li me deserere. sed trabe me post te. ne inci- piam vagari post amatores alios. nec cur- ram quasi in incertum. Trabe me post te quia satius mihi est vt me trahas. vt scili- cet vim qualemcūqz mihi: aut terrendo- minis: aut exercendo flagellis inferas: q̄ parcens in meo me torpore male securaz derelinquas. Trabe quodammodo inui- tam: vt facias voluntariam. Trabe tor- pentem vt facias currentem. Erit quan- do non indigebo tractore. qñ voluntarie

esse inciperet et apud homines. sic nihilominus in principio sapientia erat. erat iusticia. erat sanctificatio et redemptio: sicut angelis. ut esset et hominibus. fecit enim hec omnia pater et fecit quod pater. Denique quod factus est (inquit) nobis sapientia a deo. et non ait simpliciter. quod factus est sapientia. sed quod factus est nobis sapientia. quoniam quod erat angelis factus est et nobis. Et angelis (inquit) quomodo redemptio fuerit: non video. Nec enim auctoritas scripturarum vix assentire videtur eos aliquando aut peccato extrinsece captivos: aut morti obnoxios ut necessarium haberent redemptorem. exceptis dumtaxat illis quod superbie lapsu irremediabiliter corrumpentes: redimi deinceps non merentur. Si itaque angeli nunquam redempti sunt. alij vix non egentibus. alij non premerentes. illi quod dem quod nec lapsi sunt. hi autem quia irremediabiles sunt. quo pacto tu dicis dominum ipsum propter eis fuisse redemptionem? Audi breuiter. Qui erexit hominem lapsum. dedit stanti angelo ne laberetur. sic illum de captiuitate eruens. sicut hunc a captiuitate defendens. Et hac ratione fuit equum vix redemptio. soluens illum: et seruens istum. Liqueat sanctis angelis dominum ipsum fuisse redemptionem. sicut iusticia. sicut sapientiam. sicut sanctificationem. Et nihilominus in hec ipsa que tuos esse factum propter homines. quod inuisibilia dei non nisi per ea que facta sunt intellecta concipere possunt. Sic ergo omne quod erat angelis: factus est nobis. Quid: sapientia. iusticia. sanctificatio. redemptio. Sapientia in predicatione. iusticia in absolute peccatorum sanctificatio in uersatione quam habuit cum peccatoribus. redemptio in passione: quas sustinuit pro peccatoribus. Ubi ergo a deo factus est: tunc ecclesia odorem sensit: tunc currit. Uide iam quadrifariam uincionem. vide affluentissimam atque inestimabilem suauitatem eius: que uixit pater oleo leticie pro consociis suis. Sedebas o homo in tenebris et in umbra mortis: pro ignorantiam veritatis. sedebas uinctus cathenis delictorum. Descendit ad te in carcere: non ut torqueret: sed ut erueret de potestate tenebrarum. Et primo quidem veritatis doctor et pulchram uibrantem ignorantie tue: luce sapientie sue. Per iusticia deinde que ex fide est soluit funes peccatorum. gratis iustificas peccatorem. Quo gemino beneficio impleuit sermo

illum sancti David. Dominus soluit compeditos. dominus illuminat cecos. Ad didit ergo sancte inter peccatores uiuere. et sic tradere formam uite: tanquam uia qua redires ad patriam. Ad cumulatum postremo pietatis tradidit in morte animam suam. et de proprio latere protulit precium satisfactionis quo placaret patrem. pro quod illum plane ad se felicium traxit. Ad dominus misericordia: et copiosa apud eum redemptio. Pro: sus copiosa. quia non gutta sed unda sanguinis largiter per quinque partes corporis emanauit. Quid tibi debuit facere et non fecit? Illuminauit cecum. soluit uinctum. reducit erroneum. reconciliauit reum. Quis non post illum libenter atque alacriter currat. quod et ab errore liberat: et errata dissimulat: qui deinde de merito uiuendo tradit. premia moriendo conquirat? Quam excusationem habet quod in odore horum unguentorum non currit: nisi ad quem forte odor minime puenit. Sedenim in omnem terram exiit odor uite: quoniam misericordia domini plena est terra: et misericordie eius super omnia opera eius. Ergo qui uitalis hanc sparsam ubique fragrantiam non sentit. et ob hoc non currit aut moriturus est. aut putidus. Fragrantia fama est. puenit opinio odori. excitat ad currendum. perducit ad uincionis experimentum. ad brauium uisionis. Uox una letantium: omnium puenitium. Sicut audiuimus: sic uidimus in ciuitate domini uirtutum. Omnia propter mansuetudinem que te predicatur currimus post te domine iesu: audientes quod non spernas pauperem. peccatorem non horreas. Non horruisti penitentem latronem. non lachrymantem peccatricem. non chanaanem supplicantem. non debensam in adulterio. non sedentem in theloneo. non supplicantem publicanum. non negantem discipulum. non persecutorem discipulum. non ipsos crucifigeros tuos. In odore horum currimus. Porro sapientie tue odorem ex eo percipimus quod audimus. quia si quis indiget sapientia: postulet eam a te: et dabis ei. Autem siquidem quod des omnibus affluenter: et non improperes. Et uero iusticie tue tanta ubique fragrantia spargitur. ut non solum iustus: sed etiam ipsa dicaris iusticia: et iusticia iustificans. Tam ualidus denique est ad iustificandum: quam multus ad ignoscendum. Quam obrem quod quis pro peccatis compunctus esurit et sitit iusticia credat in te quod

iustificas impius. et solum iustificat pro si dem: pacem habebit ad deum. Sanctitatem quoque suauissime et copiosissime tua redolent non solum uersatio sed et receptio. Peccatum siquidem non commisit: nec pertraxit. Qui ergo iustificati a peccatis: sectari desiderant deliberatque sanctimoniam. sine qua nemo uidebit deum: audiatur te clamare. Sancti estote quoniam ego sanctus sum. Consideret uias tuas: et discat a te quia iustus sis in omnibus uis tuis. et sanctus in omnibus operibus tuis. Jam redemptionis odor quatos currere facit? Tu exaltaris a terra: tunc per uis omnia trahis ad te ipsum. Passio tua uictimum refugium. singulare remedium. deficiente sapientia: iusticia non sufficere. sanctitas succumbentibus meritis. illa succurrit. Quis enim de sua uel sapientia uel iusticia uel sanctitate presumat sufficientiam ad salutem? Non sufficere (inquit) sumus cogitare aliquid a nobis tanquam ex nobis. sed sufficientiam nostram ex deo est. Itaque cum defecerit uirtus mea: non turbor. non diffido. scio quid faciam. Calice salutaris accipiam: et nomen domini in uocabo. Illumina oculos meos. ut sciam quod acceptum sit coram te omni tempore et sapiens sum. Delicta iuuentutis mee et ignorantias meas ne memineris. et iustus sum. Deduc me domine in uiam tuam. et sanctus sum. Ueritatem nisi interpellat sanguis tuus pro me saluus non sum. Pro his omnibus currimus post te. dimitte nos quod clamamus pro te. Nec currimus equaliter omnes in odore omnium unguentorum. sed uideas alios uehementi studio flagrare sapientie. alios magis ad penitentiam spe indulgentie animari. alios amplius ad uirtutum exercitium: uite et uersationis eius pro uocari exemplo. alios ad pietatem: passionis memoria plus accendi. Putamus nos de singulis posse reperire exemplum. Currebant in odore sapientie qui missi fuerant a pharisais: cum reuersi dicerent. Numquam homo sic locutus est. utique ammirantes doctrinam et penitentes sapientiam. Currebat in odore odore sanctus. Hicodemus quod uenit ad Iesum nocte. in splendore multo sapientie. de multis quippe instructus edoculus recessit. Uerum in odore iusticie currit. Maria magdalena cui dimissa sunt peccata multa. quoniam dilexit multum. In ista profecto et sancta. et non iam peccatrix que admodum pharisaeus exprobrabat: nesciens

iusticiam seu sanctitatem dei esse munus: non opus hominis. et quia non modo iustus sed et beatus cui non imputabit dominus peccatum. An obliuiscens erat quomodo uel suam ipsius uel alteri corporaliter tangendo leporem fugaret non contraxerat? Sic tactus a peccatrice iustus iusticia imprudens non perdit. nec sorde peccati qua illam mudat se inquinat. Lucurrit et publicanus qui cum propiciatione peccatis suis humiliter imploraret: descendit iustificatus. teste ipsa iusticia. Lucurrit Petrus. quod lapsus fleuit amare. quatinus culpam dilueret: recuperaret iusticiam. Lucurrit David qui reatum agnoscens et conscientiam audire meruit. Et dominus transiit a te peccatum tuum. Porro in sanctificationis odore Paulus currere sese testatur cum christi se imitatore esse gloriatur dicens ad discipulos. Estote imitatores mei sicut et ego christi. Lucurrerunt et omnes qui aiebant. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. Desiderio quippe sequendi christum reliquerunt omnia. Dorsat generaliter uniuersos ad eundem odorem ista sententia. Qui se dicit in christo manere: debet sicut ille ambulauit et ipse ambulare. Jam qui in odore cucurrerit passionis: si audire uis. uniuersos martyres accipe. En quattuor unguenta assignata habetis. primum sapientie. secundum iusticie. tertium sanctificationis. quartum redemptionis. Tenete nomina. percipite fructum. et compositionis modum uel numerum specierum quibus confecta sunt: nolite requirere. Non enim facile in sponsi unguentis hec preesto esse possunt nobis: que admodum in superioribus illis sponse fuerunt. In christo nempe rerum plenitudo est: sine numero et sine modo. Nam et sapientie eius non est numerus. et iusticia ipsius sicut montes dei. sicut montes eterni. et sanctitas singularis et redemptio inexplicabilis. Dicendum et hoc. quia frustra huius seculi sapientes de quattuor uirtutibus tam multa disputauerunt: quas tamen apprehendere omnino nequeunt. cum illum nescierint qui factus est nobis a deo sapientia. docens prudentiam. et iusticia delicta donans. et sanctificatio: in exemplum temperantie continentem uiuens. et redemptio: in exemplum patientie fortiter moriens. Quod forsitan dicit aliquis. Cetera bene conueniunt. sed sanctificatio ad temperantiam

rantiam minus proprie referri videt. Ad quod respondet primū . id esse continentiam quod temperantia. Deinde vsuatur in scripturis sanctificationem pro continentia seu mundicia poni. Denique quid ille apud Moysen tā crebre sanctificationes aliud erant quā quedā purificationes hominum temperantiū se a cibo. a potu. a concubitu. hisque similibus. Sed audi ipsum principue apostolum. quā familiare habeat. vel vti vel usurpare sanctificationem in hō sensu. Hec est (inquit) voluntas dei sanctificationis vestra. ut sciat unusquisque vestrum suum vas possidere in sanctificatione. et non in passione desiderij. Item. Non enim vocavit nos deus in immundiciam: sed in sanctificationem. Liqueat quod sanctificationem per temperantiam ponit. Educto itaque in lucem quod subobscurū videbatur. redeo ad id unde digressus eram. Quid vobis cum peritibus: qui dei virtutē christū ignorat? Ubinam queso vera prudentia nisi in christi doctrina? Unde vera iusticia nisi de christi misericordia? Ubi vera temperantia nisi in christi vita. Ubi vera fortitudo nisi in christi passione? Solum ergo qui eius doctrina imbuti sunt: prudentes dicendi sunt. soli iusti qui de eius misericordia veniam peccatorū consecuti sunt. soli temperantes qui eius vitam imitari studēt. soli fortes qui eius patientie documenta fortiter in adversis tenent. Incassum proinde quis laborat in acquisitione virtutum si aliunde eas sperandas putat quā a domino virtutū. cuius doctrina seminarius prudentie. cuius misericordia operis iusticie. cuius vita speculū temperantie. cuius mors insignis est fortitudinis. Ipsi bonorum et gloria in secula seculorum Amen.

Sermo. xxiij.

Introduxit me

rex in cellaria sua. Ecce vñ odor ecce quod currit. dixerat quod currendū et quod currendū. sed quod currendū est; non dixerat. Ergo ad cellaria currit. et currit in odore qui ex ipsis procedit. sponsa illius solita sua sagacitate presentie et cupiente in ipsius plenitudine introduci. Verū de cellariis his quid sentiendū putamus? Logitemus ea iterum loca quedā redolētia penes spōsum: plena odoramentis: referta delicijs.

In istiusmodi nempe officina potiora quā quod ex orto siue ex agro servanda reponuntur. Illuc ergo pariter currunt. Qui: Spiritu servetes anime. Currat sponsa. currat adolescentule. sed que amat ardenti: currit velocius. et citius puenit. Perueniens non dico repulsionē. sed nec cunctationem patit. Sine mora aperit eorum domos: tanquā charissime: tanquā specialiter dilecte et singulariter grate. Adolescentule autem quod dicitur: Sequitur a longe. Neque enim cum adhuc infirme sint pari possunt de oratione cum sponsa currere. nec ipsius omnino imitari desiderium et fervorem: ideoque tardius peruenientes: foris remanēt. At charitas sponse non quiescit neque insolescit (ut assolēt) successibus suis ut eas obliuiscat: cōsolans magis et hortans ad patientiam. Et tunc equanimiter et sui ferant repulsionem: et illius absentiam. Denique et nūciat eis gaudium quod percipit. non ob aliud sane: nisi ut sibi congaudeat: dum confidat minime alienū fore a se quicquid gratie matri accesserit. Nam nec illa proficere curat quo ipsa rum negligat curam. nec iuandos suos profectus putat illarum damno. Quocirca proinde merito prerogativa tollatur ab illis charitate absque dubia et pia sollicitudine necesse est eam semper esse cum illis. Operis denique eam sponsum suū imitari: et petentē nimirum celos: et nihilominus in terris cum suis se fore vsque ad cōsummationem seculi pollicentē. Sic et ista quantumvis proficiat quamlibet promoveat: cura prudentia atque affectu ab his quas in euangelio genuit nunquā amouet. nunquā sua viscera obliuiscitur. Dicat itaque eis. Gaudete. confidite. Introduxit me rex in cellaria sua. putate et vos pariter introductas. Sola introducta videoz. sed soli non proderit. Vestrum omnium est meus omnis profectus. vobis proficere. vobiscum partibus quicquid plus forte vobis meruero. Uis indubitanter scire quia in hoc sensu et affectu locuta sit. Audi quid ille respondeat. Exultabimus et letabimur in te. In te inquit exultabimus et letabimur. nam in nobis necdū meremur. Et addit. Demores vberum tuorum. hoc est. equanimiter sustinemus dum venias scientes te plenis ad nos reuersurū vberibus. Tunc nos confidimus exultari et letari. memores iterum

vberum tuorum. Quod adiungit super vinum. significant se adhuc quidem pro sui perfectione carnalium desideriorum (que vino designantur) recordatione pulsari. vinum tamen eadem desideria memoria abundanter suauitatis. quā iam ex vberibus fluentem expectant. Diceret de vberibus. si non me satis dixisse super meminissem. Nunc vero vides quomodo de matre presumunt quomodo eius lucra et gaudia: sua reputant. proprie repulse iniuriā: illius introductione consolantes. Vinum ita confiderent nisi matrem agnoscerent. Audiant prelati qui sibi commissis spiritum volūt esse formidini: utilitati raro. Erudimini qui iudicatis terram. Discite subditorum matres vos esse debere: non dominos. Studete magis amari quā metui. Et si interdum se peruate opus est paterna: sit non tyrannica. Matres fouendo. patres vos corripiendo exhortatis. Mansuescite: ponite feritatem. Suspendite verbera. producite vbera. pectora lacte pinguescant: non typotur geant. Quid inquit vestrum super eos aggrauatis. quorum potius onera portare debetis? Cur mortuus a serpente paruulus: fugit conscientiam sacerdotis. ad quem cum magis oportuerat tanquā ad sinum recurrere matris? Si spirituales estis instruite huiusmodi in spiritu lenitatis: considerans unusquisque seipsum ne et ipse temptet. Alioquin ille in peccato suo morietur. sanguinem autē eius (ait) de manu tua requira. Sed hec alias. Hunc quoniam littere persequentia et his que preteruimus: manifesta est. videamus iam de cellariis quid spiritualiter sentire debeamus. In consequentibus mentio fit etiam de orto et de cubiculo. que ambo nunc adiungo istis cellariis. et in presentem disputationem assumo. Nam simul tractata: melius et inuicem innotescunt. Et queramus si placet tria ista in scripturis sanctis. ortum. cellarium. cubiculum. In ipso nempe libere deum sitiens animaversatur et moratur. scies se ibi absque dubio inuenturam quem sitit. Sit itaque ortus simplex ac plana hystoria. sit cellarium moralis sensus. sit cubiculum archanum theozice contemplationis. Et primū quidem hystoriam ad ortum puto non immerito deputari. quod in ea inueniatur viri virtutis tanquam ligna fructifera in orto sponsi et in paradiso dei

de quorum bonis actibus ac moribus sumis exempla: tot carpiis poma. An forte quis ambigat dei esse plantationem bonum hominem? Audi sanctum David de viro bono quid canat. Erit (ait) tanquā lignum quod plantatum est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo et folium eius non defluet. Audi Hieremiam eodem spiritu concinētem. et isdeus pene verbis. Erit tanquā lignum (inquit) quod plantatum est secus decursus aquarum. quod ad humorem mittit radices suas: et non timebit cum venerit estus. Itē propheta. Iustus ut palma florebit: et sicut cedrus libani multiplicabitur. Et de seipso. Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei. Est ergo hystoria ortus. et ipsa tripartita. Cōtinetur namque in ea celi et terre creatio. reconciliatio et reparatio. Creatio quidem tanquā orti satio siue plantatio. Reconciliatio autem quasi germinatio satorum vel plantatorum. Tempore nempe suo rozantibus celis desuper et nubibus pluētibus iustus: aperta est terra et germinauit saluator. per quem facta est celi terreque reconciliatio. Ipse est enim pater nostra qui fecit utraque unum. pacificans in sanguine suo que in terris sunt et que in celis. Porro reparatio futura est in fine seculi. Erit enim celum nouum et terra noua. et colligetur boni de medio malorum tanquā fructus de orto in dei promptuaria reponendi. In die illa erit (ut scriptum est): germen domini in magnificentia et gloria et fructus terre sublimis. Habes igitur tria tempora in orto hystorici sensus. In morali quoque disciplina tria eque aduertere est. cellas quasi tres in cellario vno. Et idcirco forsitan pluraliter cellaria dicit. et non cellarium. cellarium videlicet hunc numerum cogitans. Infra denique introducta se gloriatur in cellam vinariam. Nos ergo quia legimus. da occasione sapienti et sapienti or erit. habentes occasionez et vocabulo: quod spiritus sanctus celle huic censuit imponendum: reliquis quoque duabus nomina imponam. Aromaticam vini. et vnguentariam alteri. Causas horum vocabulorum videbimus postea. Nunc autem aduerte cuncta apud sponsum salubria. cuncta suauia reperiri vinum vnguenta aromata. Vinum (scriptura teste) letificat cor hominis. Exhilarari nihilominus facie in

oleo legis. quo vtiq; pulnis pigmentorū
infunditur vt vnguenta fiant. Aromata
non modo grata inauitate odoris. sed vi
quoq; medendi vtilia sunt. Derito se in-
troductam illuc exultat spōsa: vbi tāta re-
dūdat vbertas gratie. Sed habeo et alia
nomina. puto et euidētiorez sui gerentie
rationem. Et vt suo ordine nominentur.
primā nuncupauerim discipline. secūda
nature. postremā gratie. In priorē discis
iuxta ebyce partis rōnem inferiorē esse. in
sequenti par. in posteriorē superiorē. H est.
sub alio. cū alio. super aliū. Ut sic. Sub
esse. coesse. pcesse. Primo ergo discis esse
discipulus. secundo socius. tertio et ma-
gister. Equidem omnes homines natura
equales genuit. Et quoniam bono nature
in moribus superbia deprauato: facti sūt
homines equalitatis impatientes: cōten-
dentes inuicem superiores constitui. atq;
alterutrum supergredi cupiētes. et inanis
glorie cupidit: inuicē inuidentes. inuicem
prouocātes. Primo omnium in cella prio-
ri iugo discipline insolentia morū domā-
da est. quousq; duris ac diutinis seniorū
attrita legib; humilietur et sanetur cerui-
cola voluntas. bonūq; in se nature quod
superbiendo amiserat: obediendo recipi-
at: dū solo iam naturali affectu. nō metu
discipline cum vniuersis nature sue socijs
id est. cū omnib; hominib; socialiter qn-
rum in se est: quieteq; sese habere didicerit
in cellam tandē nature transiens experiet
q; quod scriptū est. Ecce q; bonum et q;
iocundū habitare fratres in vnum. sicut
vnguentū in capite. Accedit nimirum di-
sciplinatis moribus tanq; tritis speciebz
oleum leticie bonū nature. et fit vnguentū
bonum atq; iocundū. Quo quasi vinctus
redditur homo suavis et mitis. homo si-
ne querela. neminē circumueniens. nemi-
nem concutiēs. neminē ledens. nemini se
super extollens aut preferēs. in super et li-
benter cōmunicans in ratione dati et ac-
cepti. Puto si bene intellexisti vtriusq; cel-
le proprietates: nō incongrue me hāc vn-
guentariā: illam aromaticā appellasse tes-
taberis. In illa deniq; sicut pigmentorū
vires atq; fragrantia: pistilli extorquet et
exigit violenta contusio. sic rectorū morū
elicit quodāmodo et exprimit naturalem
vjm vis magistrū et districtio discipline

In hac autē voluntarie et tanq; innate af-
fectionis grata mansuetudo: sponte offi-
ciosa currit in star plane vnguenti quod ē
in capite: ad leuem caloris tactū descendē-
tis ac disfluētis per torū. Itaq; in cella
discipline tanq; sicce ac simplices aroma-
rum species cōtinent. et inde aromaticam
eam denominandā putauit. In ea vero q
nature dicta est. quoniā iam quasi conse-
cta reponunt et seruātur vnguenta. nihil
ominus ex re nomen et ipsa accepit vt vn-
guentaria nūcupetur. Nam vinarīā quo-
q; cellam nō aliā sane in sui nominis arbi-
trorū ferre rōnem. nisi q in ea vinūz zeli in
charitate feruentis recondit. Nec debet
omnino pcesse alijs qui in eā necdūz me-
ruit introduci. Oportet prioris hoc vi-
no estuet qui alijs presidet. quemadmo-
dum doctor gentiū estuabat quando di-
cebat. Quis infirmat et ego nō infirmor?
Quis scandalizatur et ego non vior? Ali-
oquin improbe satis pcesse affectas: quib;
prodesse non curas. et quorū non zelus sa-
lutem. subiectionē nimis ambitiose ven-
dicas tibi. Hanc ego cellam quoq; gra-
tie nominavi. non q absq; gratia vel reli-
quas duas obtinere omnino quis possit.
sed ob plenitudinē que singulariter i ista
percipit. Deniq; plenitudo legis est cha-
ritas. et qui diligit fratres legem impleuit
Uidisti rōnem vocabulorū vide et differē-
tiam cellarū. Nec enī paris facultatis seu
facultatis eiusde; est petulantes vagosq;
sensus atq; intēperantē carnis appetitū
magistri comprimere metu: ac rigida di-
scipline cohibere censura: et spontaneo af-
fectu bene cum socijs conuenire: castiga-
tis sub ferula viuere morib;: et sola magi-
stra voluntate gratū paribus gerere mo-
rem. Nam neq; vni? rursus quis dicat
esse meriti vni? ve virtutis: socialiter viue-
re et vtiliter pcesse. Quā multi deniq; sub
preceptore quieti viuunt. quos si iugo ab-
soluas videas non posse quiescere. nec se
villo modo equalibus seruare innocios.
Itemq; innumeros cernes simpliciter ac
sine querela inter fratres conuersari. sup-
fratres: non solum inutiliter. sed et insipie-
ter et nequiter. Quādā siquidem bona me-
diocritate ptenit sunt: q; hmoi sunt. sic eis
mensuram gratie partitus est deus. mini-
me quidem egentes mgro: nec tū idonei.

magisterio. Prioribus ergo sequentes q
dem in moribus antecellūt. sed vtriusq; su-
periores existunt qui superiores esse sciūt
Deniq; et accipiunt in pmissione qui be-
ne presunt: cōstitui super omnia bona do-
mini sui. Et pauci profecto q vtiliter. pau-
ciores qui et humiliter presunt. Facile ta-
men vtrūq; adimplet qui matrem virtu-
tum discretionem perfecte adeptus. vno
nihilominus charitatis vsq; ad pteptūz
proprie glorie vsq; ad suūpū obliuio-
nem. et non ad querenda que sua sunt de-
briatur. quod solo ac miro spiritū sancti
magisterio intra cellam vinarīā obtinet.
Virtus siquidem discretionis absq; cha-
ritatis feruore iacq; et feruorū vehemēs abs-
q; discretionis temperamēto precipitat.
Ideoq; laudabilis cui neutrum deest. qua-
tinus et feruorū discretionē erigat. et discre-
tio feruorū regat. Ergo taliter oportet esse
moratū eum qui pcesse. Optimū autem i
moribus dixerim et summā discipline hu-
ius perfecte apprehēdisse: cui totas has
cellas absq; offendiculo percurrere et cir-
cuire donatum est. qui in nullo presus aut
resistat prioribus. aut inuideat paribus.
aut subiectis vel desit in cura vel in super-
bia presit. prelati obediens. socijs pgru-
ens. subditis vtiliter descendēs. Nō
quidem perfectionis insigne: haud dubi-
us: sponse annuerim. Innuic hoc etiā ser-
mo quem dixit. quia introduxit me rex i
cellaria sua. dum non in vnā aliquam cel-
lam: sed i cellaria pluraliter se introductā
ostendit. Jam ad cubiculū veniamus.
Quid et istud? Et id me presumo scire qd
sit. Dinime mihi tante rei arrogo expe-
rientiam: nec glorie in prerogatiua: que
soli seruatur beate sponse. cautus iuxta il-
lud grecorū scire me ipsum vt sciam etiāz
cum propheta quid desit mihi. Tamē si
nihil omnino scire: nihil dicerem. Quod
scio: nō inuideo vobis nec subtraho. Nō
nescio: doceat vos qui docet hominē sci-
entiam. Dixi et meministi: in theorice cō-
templationis archano regis esse queren-
dum cubiculum. Sed quomodo de vn-
guentis dixisse me scio: multa videlicet et
diuersa penes sponsum ea esse. nec omnia
presto omnibus: sed sua quibusq; pro di-
uersitate indulta meritorum. sic quoq; nō
vnum puto cubiculūz regi esse sed plura

Nam nec vna est regina profecto sed plu-
res. et concubine multe sunt. et adolescen-
tularum non est numerus. Et vnaqueq;
inuenit secretum sibi cum sponso. et dicit.
Secretū meum mihi. secretū meū mihi
Non omnibus vno in loco frui datur gra-
ta et secreta spōsi presentia. sed vt cuiq; pa-
ratum est a patre ipsius. Non enim nos-
eum elegimus. sed ipse elegit nos. et posu-
it nos. et vbi ab eo quisq; positus est. ibi
est. Deniq; mulier vna compuncta secus
pedes domini Jesu sortita est locum: cui
altera sue deuotionis fructū ad caput in-
uenerit: si tamen altera. Porro Thomas
in latere. Johannes in pectore. Petrus i
sinu patris. Paulus in tertio celo. secreti
huius gratiā sunt affecti. Quis nostrūz
digne distinguere sufficiat has varia-
tes meritorum vel potius premiorū? He-
omnino tamen preterisse quod ipsi noui-
mus videamur. prior mulier strauit sibi
in tuto humilitatis. posterior in folio spel
Thomas i solido fidei. Johannes i lato
charitatis. Paulus in intimo sapie. Pe-
trus in luce veritatis. Sic ergo apd spō-
sum mansiones multe sunt. et siue regina
siue concubina. siue etiam de numero sit
adolecentularū: congruū queq; pro me-
ritis accipit locum. terminūq; quousq; li-
ceat sibi cōtemplando pcedere et introi-
re in gaudiū domini sui. et rimari dulcia
secreta sponsi. quod suo loco distinctius
quantū dignabitur ipse suggerere demō-
strare conabor. Hunc vero id nosse suf-
ficiat. nulli adolescentularum. nulli cōcu-
binarum. nulli vel reginarū patere omni-
no accessum ad secretū illud cubiculi. qd
sue illi columbe formose. perfecte vni vni
cum sponso seruat. Unde nec ego sane
indignor: si non ad illud admittoz. prefer-
tim cū constet mihi ne ipam quidē spon-
sam interim adhuc ad omne quod vult p-
uenire secretū. Deniq; et flagitat indicari
sibi vbi pascat. vbi cubet in meridie. Sz
audite quousq; puenierim aut me puenis-
se putauerim. Nec enī iactantie deputādū
est. qd in vestros pando pfect. Est locus
apud spōsum de q sua iura decernit et di-
sponit p filia. ipse vniuersitat; gubernator
leges pstitues oi creature. pond? et mēsu-
rā et numez. Et loc? iste alt? et secret?. sed
minime quietus. Nam et si ipse quantū in

se est disponit omnia suaviter. disponit ta-
men et contemplatur. qui forte eo loci per-
tinerit: quiescere non permittit. sed mira-
biliter quis delectabiliter rimatur et ad-
mirantem fatigat redditus inquietus. Pul-
cre utrumque in consequentibus sponse exprimit
et delectationem videlicet istiusmodi contem-
plationis et inquietudinem: ubi se dormi-
re et cor suum vigilare fatetur. Nam in som-
no quidem suavissimi stuporis placideque
admirationis sentire quietem. in vigilis
vero inquiete nihilominus curiositas ac
laboriose exercitationis pari se fatigationem
significat. Hinc beatus Job. Si dormi-
ero (ait) dico quando consurgam: et rursus
expectabo vespere. Sentis ne in his ver-
bis sanctam animam velle interdum mole-
stam quodammodo declinare suavitate eam
demum rursus suam molestiam affectare?
Non enim dixisset. quando consurgam: si
et toto ei quies illa sue contemplationis
placuisse. sed et si ex toto displicuisse: non
denuo expectasset horam quietis. id est.
vesperam. Non igitur locus est iste cubicu-
li: ubi nequaquam per omnem modum quiesci-
tur. Est item locus de quo super rationa-
lem reprobandam quidem creaturam: immobilis
vigilat secretissima et severissima animad-
versio iusti iudicis dei: terribilis in consi-
liis super filios hominum. Lernitur (inquit)
a timorato contemplatore hoc loco deus: in-
festo sed occulto iudicio suo: reproborum nec
diluens mala. nec acceptans bona: insup-
er et corda indurans: ne forte doleant et res-
piscant et convertantur. et sanet eos. Et hoc
non absque certa et eterna ratione. quod ta-
to formidolosius constat esse quanto im-
mobilius fixum extat in eternitate. Pau-
dum valde quod in propheta de huiusmodi le-
gimus. ubi loquens ad angelos suos de-
us. sic ait. Misereamur impio. Quibus
pauentibus atque querentibus non ergo discet
facere iustitiam: Non (inquit) subdensque
causam in terra: ait. sanctorum iniqua ges-
sit. et non videbit gloriam domini. Timeant
clerici. timeant ministri ecclesie qui in ter-
ris sanctorum quas possident: tam iniqua
gerunt: ut stipendiis que sufficere debeant
minime contenti: superflua quibus egeni
sustinerandi forent: impie sacrilegisque sibi re-
tineant. et in usus sue superbie atque luxu-
rie victum pauperum consumere non vere-

antur. duplici profecto iniquitate peccan-
tes. quod et aliena diripiunt: et sacris in suis va-
nitatibus et turpitudinibus abutuntur. **Z**
libus ergo cum impresentiarum parcere ac
misereri ne in eternum parcat cuius iudi-
cia abyssus multa advertitur: quis hoc lo-
co requiem querat? Dabet hec visio tre-
morem iudicij: non securitatem cubiculi
Terribilis est locus iste et totius expers que
eris. Torus inhorruisti quando in eum rap-
tus sum: illam apud me replicans cum
tremore sententiam. Quis scit si est dignus
amore an odio? Nec mirum si titubo ego
ibi (folium utique quod a vento rapitur et sti-
pula sicca) ubi et maximus ille contem-
plator suos quoque fatetur pene motos fuisse
pedes: pene effusos gressus. Et dicebat.
Zelavi super iniquos: pace peccatorum vi-
dens. Quare? In labore inquit hominum
non sunt et cum hominibus non flagellabun-
tur. Ideoque tenuit eos superbia: ne humi-
liantur ad penitentiam: sed damnentur propter
superbiam cum superbo diabolo et angelis eius?
Nam qui in labore hominum non sunt: in la-
bore demonum profecto erunt. dicente iudice.
Ite maledicti in ignem eternum. qui para-
tus est diabolo et angelis eius. Est tamen
dei locus et iste: plane non aliud quam domus
dei et porta celi. Hic nempe timere discit
deus. Hic sanctum et terribile nomen eius
et tanquam ingressus glorie. Initium plane
sapientie timor domini. Nec te moueatque
initium sapientie huic demum loco dederit
et non priori. Ibi quippe in quodam quasi
auditorio suo docentem de omnibus magis-
tram audimus sapientiam: hic et suscipimus
Ibi instruimur quidem: sed hic afficimur.
Instructio doctos reddit. affectio sapientem.
Sol non omnes quibus lucet etiam ca-
lescit. Sic sapientia multos quos docet
quid sit faciendum: non continuo etiam accen-
dit ad faciendum. Aliud est multas diuitias
as scire. aliud et possidere. nec notitia diui-
tem facit: sed possessio. Sic proorsus sic.
aliud est nosse deum. et aliud timere. nec
cognitio sapientem: sed timor facit: qui et
afficit. Tu ne sapientem dixeris quem sua sci-
entia inflat: Quis illos sapientes nisi in-
sapientissimus dicat. qui cum cognouisse
sent deum: non tanquam deum glorificauerunt
aut gratias egerunt? Ego magis cum apo-
stolo sentio. qui insipientem cor eorum ma-

nifeste pronunciat. Et bene initium sapi-
entie timor domini. quia tunc primum deus
anime sapit: cum eam afficit ad timendum:
non cum instruit ad sciendum. Times dei iu-
sticiam. times potentiam. et sapit tibi ius?
et potens deus. quia timor sapor est. Por-
ro sapor sapientem facit. sicut scientia sci-
entem. sicut diuitie diuitem. Quid ergo pro-
pter locum? Tamen preparat ad sapientiam. Il-
lic prepararis: ut hic initiaris. Prepara-
tio rerum cognitio est. Verum hanc facillimam
me sequitur elationis tumor. si non reprimi-
tur timor ut merito dicatur initium sapi-
entie timor domini qui se pesti insipientie pri-
mus opponit. Ibi itaque quidam accessus
est ad sapientiam. hic et ingressus. Porro
nec hic nec ibi speculanti perfecta est qui-
es. quia illic deus apparet tanquam sollicitus:
hic tanquam turbatus. Non ergo cubiculus
quiescit in his locis. quorum alter audito-
rium quasi decentis. alter pretorium iudicij
magis apparet. Sed est locus ubi vere
quiescens et quietus cernitur deus. locus
omnino non iudicij: non magistratus. sed spon-
si. et qui mihi quidem (nam de aliis nescio).
plane cubiculum sit. si quando in illum con-
tigerit introducti. Sed heu rara hora: et
parua mora. Lara ibi agnoscitur iudicij
cordia domini ab eterno et usque in eternum
super timentes eum. Et felix qui dicere potest
Particeps ego sum omnium timentium te
et custodiendum mandata tua. Stat pro-
positum dei. stat sententia pacis super time-
tes eum. ipsorum et dissimulans mala et
et remunerans bona. ut miro modo eis non
modo bona. sed et mala cooperentur in bo-
num. Quod solus vere beatus cui non impu-
tabit dominus peccatum. nam qui non habu-
erit peccatum: nemo. Omnes enim pecca-
uerunt. et omnes egent gloria dei. Quis
accusabit tamen aduersus electos dei? Suffi-
ciet mihi ad omnem iusticiam solum habere
propitium cui soli peccavi. Omne quod mi-
hi ipse non imputare decreuerit: sic est qua-
si non fuerit. Non peccare: dei iusticia est
hominis iusticia indulgentia dei. Uidi
hec et intellexi illius sententie veritatem. om-
nis qui natus est et deo: non peccat. quia
generatio celestis seruat eum. Generatio ce-
lestis eterna predestinatio est. qua electos
suos deus dilexit gratificauit in dilecto
filio suo ante mundi constitutionem. sic in-

sancto apparentes sibi. ut viderent virtu-
tem suam et gloriam suam. quo eius foret con-
fortes hereditatis. cuius et apparet con-
formes imaginis. Hos ergo aduertit qua-
si nunquam peccasse. quoniam et si qua deliquisse
videntur in tempore. non apparent in eter-
nitate. quia charitas patris ipsorum coope-
rit multitudinem peccatorum. et dixit beatorum
quorum remissa sunt iniquitates. et quorum
tecta sunt peccata. cum subito tanta mihi
quoque de me suborta fiducia et infusa leti-
cia est quantus certe in loco horrois. id
est. in loco secunde visionis iam precesserat
timor. ita ut mihi visus sum tanquam vnus ex
illis beatis esse. Quod si durasset. Iterum ite-
rumque visita meditare in salutarium tuo. ad vi-
dendum in bonitate electorum tuorum. ad le-
tandum in leticia gentis tue. Quod vere quietis
locus. et quem non immerito cubiculi
appellatione censuerim. in quo deus non
quasi turbatus ira. nec velut dissentus cu-
ra prospicitur. sed probat voluntas eius
in eo bona et beneplacens et perfecta. Visio
ista non terret. sed mulcet. inquietam curio-
sitate non excitat sed sedat. nec fatigat
sensus sed tranquillat. Hic vere quiescit.
Tranquillus deus tranquillat omnia. et
quietum aspicere. quiescere est. Lernere est
regem post diurnas forensium quasi licet
causarum. dimissis a se turbis. curam mo-
lestias declinantem. petentem de nocte diner-
sorum. cubiculum introeuntem cum pau-
cis. quos hoc secreto et hac familiaritate
dignatur (eo certe securius quo secretius)
quiescentem. eo serenius se habentes quo
placidius solos intuentem quos diligit.
In hoc archanum et in hoc sanctuarium
dei. si quem forte vestrum aliqua hora sic ra-
piz sic abscondi contigerit. ut mitem auo-
cet aut perturbet. vel sensus egens. vel
cura pungens. vel culpa mordens. vel ea-
certe que difficilius amouentur irruentia
imaginum corporearum fantasmata. po-
terit quidem hic cum ad nos redierit glo-
riari et dicere. Introduxit me rex in cubi-
culum suum. quod tamen an ipsum sit de-
quo exultat sponsa non temere affirmaue-
rim. Est tamen cubiculum: et cubiculum
regis. Quia nimirum de tribus quos
triplici assignauimus visioni. solus factus
est in pace locus iste. Ut enim apte monstratum
est.

Non vult de timore
deum mandare et hinc

est. in priori exigua. et in secundo nulla p/ cipitur quies. cum et illic apparens admi/ rabilis: ad indagandi studium exerceat curi/ ositatem. et hic innotescens terribilis: in/ firmitate concutiat. Et vero tertio isto in/ loco non plane terribilis: nec tam admi/ rabilis quam amabilis apparere dignatur: se/ renus et placidus. suavis et mitis. et mul/ te misericordie omnibus intuentibus se. Jam/ ut horum que de cellario. orto. cubiculo. lon/ giori sunt disputata sermone memoria ve/ stra compendium teneat: memoretur trium te/ porum. trium meritorum. trium quasi primorum/ In orto aduerte tempora. merita in cella/ rio. prima in triplici illa contemplatione cu/ biculum inquirentis. Et de cellario quod est/ ista sufficiant. Porro de orto vel cubicu/ lo si quod addenda auribus forte quam dicta sint/ modo aduertenda occurrerint: loco suo non/ pretereamus. Sin autem sufficiant que dicta/ sunt. et minime iterentur. ne vniquam in fasti/ dium (quod absit) veniant ea que pferun/ tur ad laudem et gloriam sponsi ecclesie domi/ ni nostri Iesu christi. Qui est super omnia/ deus benedictus in secula Amen.

Sermo. xxiii.

De demum ter/

batio fratres reditum ab urbe no/ strum clementior oculus e celo/ respexit. et vultus tandem serenior desuper/ arrisit nobis. quicquid leonina rabies. sine/ accepit malicia. ecclesia pacem recepit. Ad/ nihilum deductus est in conspectu eius ma/ lignus: qui eam per hoc ferme octennium/ diro scismate conturbabat. Non vero ego/ gratis de tantis periculis ero reddidit/ vo/ bis: vestris desiderijs donatus sum. ve/ stris me profectibus paro. quorum viuo me/ ritis: volo viuere studiis et salutis. Quod du/ dum cepta in canticis: me exequi vultis/ libenter quidem accipio. et dignum arbi/ troz. interruptum potius resartire sermo/ nem quam noui ordiri quippiam. Tereor au/ tem ne dissuetum per id tempus animum/ et distentum diu habitum: non solum ad tam di/ uersa: sed etiam ad tam indigna: dignitas/ materie potest oportet non admittat. Sed/ si quid habeo: hoc vobis do. Poterit et si/ deli obsequio meo deus etiam quod non habeo/ dare: ut dem. Si non. culpe sane ingenium

non voluntas. Locus autem vnde incipere/ debemus (nisi fallor) iste est. Recti diligunt/ te. Quod antequam explanare incipiamus quod sit/ videamus cui sit. quisnam hoc videlicet di/ cat. A nobis namque exigitur quod auctor non/ loquitur. Et fortasse melius adolescentu/ lis id damus. ut suis verbis et huius addant. **¶** Recti diligunt te. Et cui hoc potissimum **D**/ persone congruere iudicamus: Si adole/ scentulis: matri sine dubio id loquuntur/ Si quidem cum dixissent ei. exultabimus et/ letabimur in te: memores vobis tuorum super/ vinum. nec dubium quin matri loquerentur/ continuato sermone hoc quoque inferunt. recti diligunt te. puto propter aliquos de nume/ ro ipsorum suo. qui non idem saperent. licet pariter/ currere viderent. qui sua sunt querentes: non/ ambulantes simpliciter neque sincere sed spe/ ciali glorie matris inuidetes. et captantes oc/ casionem murmurandi aduersus eam. et eo ni/ mitus quod sola in cellaria introisset. Quod non/ est aliud nisi quod apertus ait: piculum in fallis/ fratribus. Ipse sunt denique quibus reprobra/ tibus subinde pro se satisfacere cogit: vbi/ eis ita respondet. Fugra sum sed formosa/ filie hierusalem. Itaque propter murmuran/ tes et blasphemantes dicit ab his que bo/ ne que simplices que humiles et mansue/ te sunt. Ab his (inquit) dicitur spose. conso/ landi gratia. recti diligunt te: Non sit tibi/ (inquiunt) cura de iniqua reprehensione/ blasphemarum harum cum constet quia re/ cti diligunt te. Bona profecto consolatio/ cum blasphemamur a malis bene facien/ tes: si recti diligant nos. Omnino sufficit/ aduersus os loquentium iniqua opinio bo/ norum cum testimonio conscientie. In do/ mino laudabitur anima mea: audiant man/ sucti et letentur. Mansueti (inquit) letentur/ mansuetis placeas: et equanimiter audio/ quicquid in me iactare voluerit liuor per/ ditorum. Ergo in hoc sensu puto apposi/ tum. recti diligunt te. Nec absurde. ut esti/ mo. cum vbiusque pene in choro adolescentu/ larum tales inueniam que acta sponse cu/ riosae obseruent: derogandi non imitandi/ causa. Torquetur in bonis seniorum su/ orum: malis pascuntur. Videas ambu/ lare seorsum. conuenire sibi et sedere pari/ ter. morisque latere procaces linguas in de/ testandum susurrum. Una vni coniun/ guntur: nec spiraculum incedit in eis. tanta

est libido detrahendi: audiendi ve detra/ hentem. Incunt familiaritate ad maledi/ cendum: concordes ad discordiam. Con/ ciliant inter se inimicissimas amicitias et/ pari consentaneae malignitatis. Affectu ce/ lebratur odiosa collatio. Vaud secus ege/ re quondam Herodes et Pilatus. de quibus/ narrat euangelium. quia facti sunt amici in/ illa die. hoc est. in die dominice passionis/ Conuenientibus sic in vnum: non est do/ minicam cenam manducare: sed magis p/ pinare et bibere calicem demoniorum. dum in/ portantibus linguis alioque perditionis vi/ rus: aliorum aures intrantem mortem libe/ ter excipiunt. Sic quippe iuxta prophe/ tam. intrat mors per fenestras nostras: cum/ prurientes au. et oribus. letale poculum/ detractionis inuicem nobis ministrare co/ tendimus. Non veniat anima mea in co/ silio detrahentium: quoniam deus odit eos/ dicente apostolo. detractores deo odibi/ les. Quam sententiam deus ipse loquens/ in psalmo: audi quomodo affirmat. De/ trahentem (inquit) proximo suo: hunc perse/ quebar. Nec mirum tamen id precipue vitium/ charitatis que deus est. et quidem ceteris/ acrius impugnare et persequi cognoscat. quem admodum vos quoque potestis aduer/ tere. Quam sententiam deus ipse loquens/ seipsum produit vacuam charitate. Deinde/ quid aliud detrahendo intendit: nisi ut is/ cui detrahit veniat in odium vel contem/ prum ipsis apud quos detrahit. Ferit/ ergo charitate in omnibus qui se audiunt/ lingua maledica. et quantum in se est necat/ funditus et extinguit. Non solum autem: sed et in absentibus vniuersis ad quos vo/ lans verbum forte per eos qui presentes sunt/ peruenire contigit. Vides quam facile et in/ breui ingentem multitudinem animarum velo/ citer currens sermo tabe malicie huius infi/ cere possit. Propterea dicit de talibus p/ pheticus spiritus. Quorum os maledictio/ nis et amaritudine plenum est: veloces pe/ des eorum ad effundendum sanguinem. Ut/ que tam veloces quam velociter currit sermo. Unus est qui loquitur. et vnum tamen ver/ bum profert. et tamen illud vnum verbum/ vno in momento multitudinis audientium/ dum aures inficit: animas interficit. Cor/ siquidem felle liuoris amarum per lingue i/ strumentum spargere nisi amara non potest.

dicente domino. Et abundantia cordis os lo/ quitur. Et sunt species pestis huius: dum **B**/ alij quidem nude atque irreuerenter uti in buc/ cam venerit. virus euomat detractionis/ Alij autem quodam simulate verecundie fuco/ pceptam malicia. quam retinere non pos/ sunt ad umbrare conant. Videas premit/ ti alta suspicia. sicque quadam cum grauitate/ et tarditate: vultu mesto: demissis sup/ cilijs: et voce plangenti egredi maledictio/ nem. et quidem tanto persuasibilior. quanto/ creditur ab his qui audiunt corde inuito/ et magis condolentis affectu: quam maliciose/ profert. Doleo (inquit) vehementer pro eo/ quod diligo eum satis. et nunquam potui de hac/ re corrigere eum. Et alius. Vbi quidem/ (ait) bene compertum fuerat de illo istud: sed/ per me nunquam innotuisset. At quoniam per alter/ patefacta est res: veritate negare non possu/ dolens dico. reuera ita est. Et addit. Gra/ de damnum. Nam alias quidem in pluribus va/ let. ceterum in hac parte (ut vix fateamur) ex/ culari minime potest. **¶** His paucis ad/ uersus malignissimum vitium commemoratis/ reuertamur ad explanandum ordinem. et de/ monstremus qui sunt hoc loco intelligendi/ recti. Non enim arbitror sentire quempiam/ recte intelligentem. si corpus rectos dicit/ eos qui sponsam diligunt. Propterea de/ monstranda a nobis est spiritualis. id est animi cor/ dis verecundia. Spiritus est qui loquitur/ spiritualibus spiritualia comparans. Ergo si animi/ non si terrenam et seculentam materiam de homi/ mine rectum fecit. Ad imaginem quippe et simi/ litudinem suam creauit illum. Ipse pro quem ad/ modum psallis. rectus dominus deus noster. et non est/ iniquitas in eo. Rectus itaque deus. rectum fecit/ hominem: sicut sibi. id est sine iniquitate. sicut non/ est iniquitas in eo. Porro iniquitas cordis est/ non carnis vitium. ut per huius noueris in spirituali/ portione tui: et non in crassa luteaque substantia/ tia dei similitudinem conseruandam fore si/ ne reparanda. Spiritus enim est deus et/ eos qui volunt similes ei vel pseuerare vel/ fieri: oportet intrare ad cor. atque in spiritu/ id negotij actitare: vbi reuelata facie spe/ culantes gloriam dei in eandem imaginem/ transformetur: de claritate in claritatem: tanquam a domini spiritu. Quamquam et corporis/ staturam dedit homini deus rectam. forsitan ut/ ista corpora exterioris viliorisque rectitudi/ figurati: homines interiorum illorum quod ad imagines dei

factus est: spiritualis siue seruandē rectitudinis admoneret. et decor limi deformitatem argueret animi. Quid enim indecētius q̄ curuū recto corpore gerere animū. Peruersa res est et feda. luteū vas quod ē corpus de terra: oculos habere sursum: celos libere suspicere. celozūq; luminaribus oblectare aspectus. spiritualē vero celestē q; creaturā suos e contrario oculos. id est internos sensus atq; affectus: trahere i terram deorsum. et que debuit nutriri in croceis herere luto tanq; vnā de subibus amplexariq; stercoza. Erubescere anima mea diuina: pecorinā cōmutasse similitudinē. Erubescere volutari in ceno que de celo es. Erubescere anima ait corpus. in mei consideratione. Creata similis creati recta: me quoq; accepisti adiutoriuū simile tibi. vti q; fm liniamēta corporee rectitudinis. Quocunq; te vertas: siue ad deum sursum siue ad me deorsum. (nemo siquidem carnem suā vnq; odio habuit) vbiq; occurrit tibi species decoris tui. vbiq; pro statu tue dignitatis habes de magisterio sapientie familiarē admonitionē. De ergo meam quā tui gratia accēpi retinente et suauante prerogatiuā. tu quomodo non confunderis amisisse tuam. Cur suaz in te cōditō: intuetur abolitā similitudinē: cum tuam in me tibi conseruet assidueq; repraesentet. Jam omne adiutoriuū quod tibi ex me debebatur vertisti tibi in confusione. abuteris obsequio meo. idigne humanū corpus inhabitas. brutus et bestialis spiritus. Istiusmodi ergo curue anime non possunt diligere sponsam. quoniam non sunt amice sponsi: cū sint mūdi. Qui vult (inquit) amicus esse huius mūdi: inimic⁹ dei constituit. Ergo querere et sapere que sunt super terrā. curuitas anime est. et regione meditari ac desiderare que sursum sunt: rectitudo. Et hanc rectitudinem vt sit perfecta in omnib; inueniri necesse est sensu atq; consensu. Illū vero rectuz corde dixerim. qui et recte in omnib; sentiat et a recto qd̄ senserit in nullo dissentiat. Ece de quib; dicitur ad sponsam. recti diligunt te. Qui videlicet in omnib; et recte et recto acquiescūt. Rectū reuera te dixerim si recte in omnib; sentias et factis non dissentias. Inuisibilis animi statu nūciat fides et actio. Rectū iudica. si fide catholi-

cum et iustum opere pbaueris. Si q̄ minus curuū cenere nō dubites. Sic nempe habes. Si recte offers et recte non diuidis. peccasti. Recte quidē quodcunq; horū offers. recte autē ab alterutro ea nō diuidis. Noli esse rectus oblator et prau⁹ diuisor. Quid diuidis actū a fide. inique diuidis. fidem perimēs tuam. Nā fides sine operib; mortua est. Vnus mortuum offers deo. Si enī quedam anima fidei ipsa deuotio est. quid fides que nō operatur ex dilectione nisi cadaver exanime. Bene honoras deū munere secido. bene placas tue fidei interfectoz. Quomodo hostia pacifica. vbi tam seua discordia ē. Non mirum si Layn insurrexit in fratrem. qui suam prius occiderat. idē. Quid miraris o Layn si ad tua non respicit munera qui te despicit. Recte hoc mirum si non respicit ad te. qui ita es diuisus in te. Si manū deuotōni. quid animū das liuor. Non concilias deū tibi. discors tecū. Nō placas sed peccas. et si nondū quidem impie feriendo. sed tamen diuidendo non recte. Et si necdū fraticida. iam tamē fidei cida teneris. Nunquid rectus vel quādo manū porrigis deo. cui⁹ cor in terraz trahit liuor et fraternū odinū. Quomodo rectus cuius fides mortua. cui⁹ op⁹ mors. cuius nulla deuotio. amaritudo multat. Erat quidem in offerente fides. sed non in fide dilectio. Recta oblatio. sed crudelis diuisio. Mors fidei est separatio charitatis. Credis in christū. fac christi opa vt viuat fides tua. Fides tuā dilectio animet. probet actio. Non incuruet terrenū opus. quem fides celestiuū erigit. Qui te dicis in christo manere. debes sicut ipse ambulauit et tu ambulare. N. si propriaz gloriā queris. florenti inuides. absenti detrahis. reponis ledenti te. Hoc christ⁹ non fecit. Confiteris te nosse deum. fact⁹ autem negas. Non recte. plane. sed impie linguam christo. animam dedisti dyabolo. Audi ergo quid dicat. Homo iste labijs me honorat. cor autē eius longe est a me. Non es profecto rectus. qui tā non recte diuidis. Non potes attollere caput pressum dyaboli iugo. Non te surrigere preuales cui dominat iniquitas. Iniquitates tue supergressę sunt caput tuum. et sicut onus graue grauante sunt super te.

Iniquitas deniq; sedet super talentū plūbi. Uides q̄ non faciat hominē rectuz fides etiam recta que non operat ex dilectione. Et qui sine dilectione est: non habet unde diligit sponsam. Sed nec opera q̄ uis recta: rectum cor efficere sufficiūt sine fide. Quis enim rectū dicat hominē: non placētē deo. Sine fide autē impossibile est placere deo. Qui non placet deo: non potest illi placere deus. Nam cui placet deus: deo displicere non potest. Porro cui non placet deus: nec sponsa eius. Quomodo ergo rectus q̄ nec deum diligit nec ecclesiam dei cui dicit. recti diligūt te. Si ergo nec fides sine operibus. nec opera sine fide sufficiunt ad animi rectitudinem: nos qui in christū credim⁹ fratres rectas studeamus facere vias nostras et studia nostra. Leuemus corda nostra cū manibus ad deum: vt toti recti inueniamur: si dei nostre rectitudinē: rectis actibus comprobantes: dilectozes sp̄s: dilecti a sp̄o. Iesu christo domino nostro. qui est deus benedictus in secula Amen.

Sermo. xxv.

Ece quod dixerim

in sermone: quia emulis lacessentibus: sponsa respondere cogatur. que corpore quidē d̄ numero adolecentularuz esse videntur: animo autē longe sunt. Sit nempe. Pigra sum s; formosa filie hierusalem. Patet q̄ detraherent ei: nigredinē improperates. Sed aduerte sponse patientiā ac benignitatem. Non modo enī non reddidit maledictuz pro maledicto: sed insuper benedixit: filias hierusalem vocans. que magis pro sua nequicia filie babilonis: vel filie baal aut si quod aliud nomen improperij occurrisset: appellari meruerant. Sane didicerat a propheta. immo ab ipsa vnctione: que docet suauitatem. calamū quassatum nō conterendū: et linū fumigans non extinguendum. Propterea nō putauit amplius irritandas satis motas per se: nec q̄ addendum stimulis inuidie qua torq; bantur. Magis autem cum his qui ode runt pacē studuit esse pacifica. scis se etiam insipientibus debitoricem. Valuit ergo ipsas fauorabili demulcere vocabulo.

quia cure fuit ei infirmarum potius operam dare salutē q̄ proprie vltioni. Omnibus quidē optanda est ista perfectio. proprie autē optimorum forma est prelatorum. Sciunt quippe boni fidelesq; prepositi languentium sibi creditam animarum curā: non pompaz. Lūq; internum murmur cuiuspiā illarū querule vocis indicio deprehendunt: et si in ipsos vsq; ad conuicia et contumelias prorumpentis: medicos se et non dominos agnoscentes parant confestim aduersus frenesim anime: non vindictā: sed medicinā. Nec legitur ratio cur sponsa filias hierusalem dicat eas ipsas q̄s malinolas sustinet atq; maledicas. videlicet vt i blando sermone deliniet murmurantes: cōmotionem sedet sanet liuoz. Scriptū est enim. Lingua pacifica compescit lites. Alias vero filie reuera hierusalem quodāmodo sunt que huiusmodi sunt: nec falso ita eas nominat sponsa. Siue enim ppter sacramenta ecclesie. que indifferenter quidē cum bonis suscipiunt: siue ppter fidei eque cōmune confessionē: siue ob fidelium corporalem salte societatem: seu etiā propter spem future salutis: a qua omīno nō sunt q̄ diu hic viuunt vel tales desperande quam tūlib; viuant desperate: non incongrue filie hierusalem nominant. Videamus itaq; qd̄ illud fuerit dicere: nigra sum sed formosa. Nulla ne in his verbis repugnantia est. Absit. Propter simplices dico qui inter colorem et formā discernere non nouerūt cum forma ad compositionē pertineat: nigredo color sit. Nō omne deniq; quod nigrum est: continue deforme est. Nigredo (verbi causa) in pupilla non dedecet. Et nigri quidam lapilli in ornamentis placent. et nigri capilli candidis vultibus etiam decorem augent et gratiam. Sic tibi quoq; facile aduerte est in reb; innumeris. Quāq; sine numero sunt: que in superficie quidem reperies decoloria. in compositione vero decoza. Tali fortassis modo potest sponsa cum pulcritudine vtiq; compositionis. neuo nō carere nigredis sed sane in loco peregrinationis sue. Alioquin erit cū eā sibi i patria exhibebit sp̄sus glie glisam. nō habentē maculā aut rugā. aut aliqd̄ hmoi. Et nō nūc si diceret q̄ nigredinē nō haberet. seipam seduceret.

et veritas in ea non esset. Quamobrem ne mireris quia dixit. nigra sum. et rursum nihilominus quia formosa sit gloriatur. Quomodo enim non formosa. cui dicitur. Tu enim formosa mea. Cui autem dicitur veni. nondum puenerat. ne forte quis dubitet si dicitur. non quidem huic nigre. que adhuc laborat veniendo in via. sed beate illi qui iam profusus absque nigredine regnat in patria. Sed audiamus unde nigra et unde formosa se dixerit. An nigra quidem ob terram conuersatione quam prius habuit sub principe huius mundi. imaginem terrastris hominis adhuc portans: formosam vero de celestis similitudine. quae postea commutauit ambulans iam in nouitate vite. Sed si hoc est. cur non magis de preterito nigra fui. et non nigra sum. dicit. Si cui tamen placet hic sensus. id quod sequitur. sicut tabernacula cedari. sicut pellis Salomonis. sic oportet intelligi ut de veteri quidem conuersatione cedari. de noua vero Salomonis sedixerit tabernaculum. Hoc enim esse pelles quod tabernaculum. propheta ostendit dicens. Repente vastata sunt tabernacula mea. subito pelles meae. Prius igitur nigra sicut vilissima tabernacula cedari. postea formosa sicut pelles gloriosi regis. Sed videamus quomodo in statum potius vite potioris virtutes respiciat. Si consideremus habitum exteriorum sanctorum cum qui in facie est: quod sit humilis virtus et abiectus. et quadam neglectus incuria. cuius tamen identidem intus reuelata facie gloriatur dei speculantes: in eandem imaginem transformantur de claritate in claritate. tanquam a domini spiritu. nonne vna quilibet talis anima merito nobis videbitur posse respondere exprobrantibus sibi nigredinem. nigra sum sed formosa. Tuis tibi denique demonstrantur animam et nigram pariter et formosam. Epistole (inquit) graues sunt. sed presentia corporis infirma et sermo contempnibilis. Paulus hic erat. Ita ne Paulus o filie hierusalem de presentia corporis estimatis. et tanquam decolorum deformemque contemnit. quia certis hominibus afflicti in fame et siti in frigore et nuditate. in laboribus plurimis. in plagis supra modum. in mortibus frequenter. Hec sunt que denigrant Paulum. Pro huiusmodi doctorum gentium reputatur inglorius. ignobilis. niger. obscurus

tanquam denique peripissima huius mundi. Enimvero nonne ipse est qui rapitur in paradysum. qui vnum alterumque perambulans usque ad tertium sui puritate penetrat celum. Quod vere pulcherrima anima quam si infirmus inhabitante corpus pusillum. pulchritudo celestis admittere non despicit. angelica sublimitas non reiecit. claritas diuina non re pulit. hanc vos dicitis nigram. Nigra est sed formosa filie hierusalem. Nigra vestro. formosa diuino angelicorum iudicio. Et si nigra est. forinsecus est. Sibi autem per minimum est ut a vobis iudicetur. aut ab his qui secundum faciem iudicant. Homo siquidem videt in facie. deus autem intuetur cor. Propterea et si nigra foris. sed intus formosa ut ei placeat cui se probauit. Non enim vobis. quibus si adhuc placeret. christi seruus non esset. Felix nigredo que mentis candorem parit. lumen scientie. conscientie puritate. Audi denique quid per prophetam deus permittat istiusmodi nigris. Quis aut humilitas penitentie. aut charitatis zelus. tanquam solis estus decolorasse videt. Si fuerint (ait) peccata vestra ut coccinum quasi nix dealbabitur. et si fuerint rubra quasi vermiculus. velut lana alba erunt. Non plane contemnenda in sanctis. ista nigredo externa. que candorem operatur internum. et sedem inde preparat sapientie. Candor enim vite eterne sapientia. ut sapiens diffinit. et candidam oportet esse animam in qua ipsa sedem elegerit. Quod si anima iusti sedes est sapientie. haud dubie dixerim animam iusti esse candidam. et fortassis iusticia ipsa candor est. Iustus autem erat Paulus cui reposita fuerat corona iusticie. Candida proinde Pauli anima erat. et sapientia sedebat in ea. ita ut sapientiam loqueretur inter perfectos. sapientiam in mysterio absconditam. quam nemo principum mundi huius agnouit. Porro hunc in eo sapientie iusticieque candorem nigredo illa exterior de presentia corporis infirma. de laboribus plurimis de ieiunijs ac vigilijs multis. aut operabatur aut promerebatur. Ideoque et quod nigrum est Pauli. speciosius est omnino ornatum extrinseco: omni etiam regio cultu. Non comparabit ei quatuorlibet pulchritudo carnis. non cutis vitis nitida et arsurum. non facies colorata vicina putredini non vestis

preciosa: obnoxia vetustati. non auri spes splendor: ve gemas seu queque talia: que omnia sunt ad corruptionem. Verito pinde omnis cura sanctorum: sperto ornatum cultusque supfluo exteriori sui hominis qui certe corrumpitur: omni se diligentia prebet et occupat excolendo ac decorando interiori illi qui ad imaginem dei est: et renouatur de die in diem. Certe sunt tamen deo non posse esse quicquam acceptius imagine suasi proprio fuerit restituta decori. Propterea et omnis gloria eorum intus non foris est. hoc est. non in flore fenit: aut in ore vulgus: sed in domino. Tunc et dicunt gloria nostra hec est: testimonium scientie nostre: quod conscientie solus sit arbiter deus. cui soli placere desiderat: et cui placere sola vera et summa gloria est. Non mediocriter plane gloria illa: que intus est. in qua gloriarum dignatur dominus gloriari. dicitur dauid. Omnis gloria eius filie regis ab intus. Et ratio sua cuiusque gloria: dum habet eam in se merito et non in altero. Et non in solo fortassis candore interno. sed in exteriori quoque nigredine gloriandus: ne quod omnino sanctus deperat: sed omnia cooperentur in bonum. Non solum igitur in spe: et gloriari in tribulationibus. libenter (ait) gloriabor in infirmitatibus meis ut inhabitet in me virtus christi. Optanda infirmitas que christi virtute cooperatur. Quis dabit mihi non solum infirmari sed et destitui ac deficere penitus a me: ipso. ut domini virtutis virtute stabilior: Nam virtus in infirmitate perficitur. Denique ait. Quando infirmor: tunc fortis sum et potes. Quod cum ita sit: pulchre sponsa conuertit sibi ad gloriam. quod ei pro probrum ab emulis in totaque. non modo formosam sed et nigram esse gloriatur. Non enim erubescit nigredinem: quam nouit processisse et in sponso. Cui simulari quate etiam glorie est: Nil sibi gloriosius pinde putat quam christi portare opprobrium. Unde vox illa presus exultationis et salutis. Absit mihi gloriari nisi in cruce domini nostri Iesu christi. Brata ignominia crucis ei qui crucifixo ingratus non est. Nigredo est. sed forma et similitudo domini. Tade ad sanctum Esaiam: et scribet tibi qualem in spiritu illum viderit. Quem namque alium dicitur virum doloris et scientem infirmitate: et quia non erat ei species neque decolor: Et addidit. Nos putauimus eum tamquam leprosum: et percussus a deo et humiliatus

Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras. et attritus est propter scelera nostra. et liuore eius sanatus sum. Ecce unde niger. Iunge et illud sancti dauid. Speciosus forma pro filijs hominum. et habet totum in sponso quod sponsa de se hoc loco testata est. Non tibi recter ipse videtur forma que dicta sunt emulis posse respondere iudeis. Nigra sum sed formosus filij hierusalem: Nigra plane. cui non erat species neque decolor. Nigra. quia vermis et non homo. opprobrium hominum abiectio plebis. Denique seipsum fecit peccator. et nigrum dicere verear. Intuere sane panis sordidum. plagis liuidum. illius spiritus pallidum morte. et nigrum vel tunc profecto fatere. Percunrare etiam apostolos eundem ipsum quale in monte prespeterint. aut certe angelos in quales prospicere concupiscant et nihilominus formosum mirabere. Ergo formosus in se niger propter te. Quod formosum et in mea forma te agnosco domine Iesu: non ob diuina tamen quibus effulges miracula. sed et propter veritatem mansuetudinem et iusticiam. Beatus qui te in his hominem inter homines conuersantem diligenter obseruans: seipsum prebet per viribus imitatorum tui. Hoc iam beatitudinis munus formosa tua primitias sue doris accepit. nec quod formosum est tui imitari pigra. nec quod nigrum sustinere confusa. Unde et dicebat. Nigra sum sed formosa filie hierusalem. Et addidit similitudinem. sicut tabernacula cedari. sicut pelles Salomonis. At istud obscurum est. nec attingendum omnino fatigatis: habetis tempus ad pulsandum si non dissimulatis. aderit qui reuelat mysteria. Nec curabitur aperire: qui et ad pulsandum inuitat. Ipse est enim qui aperit: et nemo claudit: sponsus ecclesie Iesus christus dominus noster qui est benedictus in secula seculorum Amen.

Sermo. xxvi.

Sicut tabernaculum et

culat cedari. sicut pelles Salomonis. Hinc incipiendus. quia hic desit sermo superior. Hoc expectat au dire quid sit et qualiter ei quod prime tractatum est capto cooperet. quia similitudo est

Potest eni hoc ita subiunctu fuisse vt vtra
 q; ps similitudinif ad id solu respondeat
 qd ibi pcellerat nigra sum. Potest et ita vt
 duob; illis duo ista. id est. singula singul
 referant. Ille sensus simplicior: iste obscu
 rior est. Sed tepem⁹ vtriusq; et pus q; dez
 hunc q; difficilior apparet. No aut in du
 obus pmis. sed in duob; dumtaxat extre
 mis difficultas est. Na cedar quide (qd i
 terpratur tenebre) apte satis cu nigredine
 couenire videt. s; pelles Salomonis cu
 formositate no ita. Porro tabernacula in
 candē nihilomin⁹ pcurrere puenientiam
 q; no videat. Quid eni tabernacula nisi
 nostra sunt corpa i q; b; pegrinamur. Nec
 eni habem⁹ hic manentē civitate s; futu
 ram inquirim⁹. S; et militam⁹ in eis tā
 q; in tabernaculis: p; sus violēti ad regnū
 Deniq; militia est vita hois sup terram.
 Et q; diu militam⁹ in hoc corpe: peregrī
 namur a dño. id est. a luce. Na dñs lux ē.
 et inquantū q; q; cu eo no est: intm in tene
 bris est. hoc est. in cedar. Flebilē proinde
 vocē illā agnoscat suā. Heu mihi quia in
 colat⁹ me⁹ plongat⁹ est: habitauit cuz ha
 bitantib; cedar: multū incola fuit anima
 mea. Est q; hoc habitaculū nostri corpis
 no ciuis mātio aut dom⁹ indigene. s; aut
 tabernaculū militantis: aut stabulū viato
 ris. Est (in q; b;) hoc corpe⁹ tabernaculū. et ta
 bernaculū cedar. qd nimiz animā q; ob
 lectu sui: incircūscripti luminis interim
 nūc fraudat aspectu. nec sinit omnino vi
 dere illud nisi p speculū quidē et in enig
 mate. no aut facie ad facie. Uides ne vñ
 ecclesie nigredo. vñ pulcherrimis q; aima
 bus nonnulla rubigo inbescit. De taber
 naculo pfecto cedar. de exercitio laborio
 se militie. de diurnitate miseri incolat⁹.
 de angustijs erū nosi exilij. de corpe deni
 q; fragili et graui. q; corpe⁹ qd corripitur
 aggravat aiam: et depmit terrena in habi
 tatio sensum multa cogitantē. Propterea
 et cupiūt dissolui. vt corpe leuiate christi
 auolēt in amplex⁹. Uñ et gemens vna de
 miseris aiebat. Infelix ego homo q; me
 liberabit de corpe mortis hui⁹. Scit ni
 miz que hmoi est q; no possit in taberna
 culo cedar carere ad purū macula aut ru
 ga. no quantulacūq; nigredine. et cupit
 exire vt se possit exuere. Et hec rō cur spō
 sa nigram se dixeris. sicut tabernacula ce

dar. Sedeni quō formosa sicut pellis sa
 lomonis: At nescio qd sublime ac sacru
 sentio in his pellib; inuolutū. quod mihi
 me ausim omnino ptingere. nisi ad nutum
 sane ipsi⁹ qui reposuit et signauit. Legi ni
 miz. Qui scrutator est maiestatis: oppri
 metur a glia. Supsedio igitur et differo.
 Uobis interim cure erit solito impetrare
 fauorē vestris p; cib; vt eo alacriores quo
 fidentiores redeam⁹ ad id qd attentiori
 bus eget animis. Et fortassis inueniet pi
 us pulsator qd temerari⁹ scrutator: n; pos
 set. Quāq; et meror sinez imperat et cala
 mitas quā patior. Quousq; ei dissimulo
 et ignis que intra meipm abscondit triste
 pecc⁹ adurit. iteriora depascit: clausus la
 tius serpit. seuit acru⁹. Quid mihi et canti
 co huic q; in amaritudine sum. Uis dolo
 ris abducit intentionē. et indignatio dñi
 ebibit spūm meū. Subtractio siquidē il
 lo p que mea in dño studia vtriusq; libera
 esse solebant. simul et cor meū derelictū me
 Sed feci vim aimo ac dissimulaui vsq;
 huc: ne affectus fidē vincere videret. De
 niq; ploratib; alijs egovt aduertere potu
 istis: siccis oculis secul⁹ sum inuisum fu
 nus. siccis oculis steti ad tumulū. q; q;
 cuncta pacta sunt exequiaz solennia. In
 ductus sacerdotilib; solitas in eū orōnes
 pprio ore cōpleui. terraz meis manib; ex
 more ieci sup dilecti corpus: terrā mor fu
 turū. Qui me intuebant flebat. et mirabāt
 q; no flerē ipse. cū no illū quidē. s; me po
 tius q; illū amississem omnes miserarentur
 Cur⁹ eni vel ferreū pectus sup me ibi no
 moueret que videret Berardo mortuo su
 perstite: Cōmune damnū. s; p meo non
 reputabat infortunio. Et ego quib; pote
 ram virib; fidei reluctabar affectui. nitēs
 vel inuit⁹ no moueri frustra addicōe na
 ture. vniuersitatis debito. cōditōnis vsu
 potentis iussu. iudicio iusti. flagello terri
 bilis. dñi voluntate. Pro hmoi semp extūc
 et deinceps exegi a memeripo no indulge
 re multo steti. multū tñ turbat⁹ et mest⁹.
 Nec potui imperare tristitie q; potui lacti
 me. sed vt scriptum est. turbat⁹ sum. et no
 trosum radicauit. eo vt sentio acerbior fa
 ctus quo no est exire pmissus. Fateor vi
 ctus sum. Exeat necesse est foras qd itus
 patior. Exeat sane ad oculos filiorū qui

scientes incōmodū: planctū humanius
 estiment. dulci⁹ solent. Scitis o fili⁹ q;
 iustus sit dolor me⁹ q; dolēda plaga mea
 Lertitis nēpe q; fid⁹ comes deseruit me
 in via hac qua ambulabā. q; vigil ad cu
 ram. q; n; segnis ad op⁹. q; suavis ad mo
 res. Quis ita mihi pncessarius. cui eque
 dilect⁹ ego. Frater erat genere: s; religioe
 germanior. Dolete queio vicē meā vos q;
 bus hec nota sunt. Infirmit⁹ corpe eram et
 ille portabat me. Pusill⁹ corde erā et pfor
 tabat me. Piger et negligens: et excitabat
 me. Imprud⁹ et obliuiosus et cōmone
 bat me. Quo mihi auulsus. q; mihi rap⁹
 e manib; homo vnauisus. hō fm cor me
 um: Amauim⁹ nos in vita. quō in mor
 te sum⁹ separti. Amarissima separtio et quā
 no posset omnino efficere nisi mors. Qu
 eni me viu⁹ viuū desereres. Omīno op⁹
 mortis horrendū hoc diuortū Quis eni
 tā suauī vinculo mutui nostri no pepciss;
 amozis nisi ton⁹ suauitatis iūmica mors.
 Bene mors q; vnū rapiēdo: duos furio
 sa peremit. An no mors etiā mihi: immo
 pl⁹ mihi cui vtiq; omī morte infelicio: vi
 ta seruata est. Uiuo vt viuēs moriar. et h
 dixerim vitā: q; mir⁹ me puares o auste
 ra mors vite vsu q; fructu. Haz vita sine
 fructu grauior q; mors. Deniq; duplex
 malū ligno parat infructuosus: securis et
 ignis. Ergo meis laborib; inuidēs: elon
 gasti a me amicu⁹ et primuz. p cui⁹ magie
 studiū erāt: si quādo erāt fructuosi. Sa
 tius proinde mihi fuisset piclitari vita q;
 tua gerarde pñtia. q; meoz in dño studi
 orum cras sollicit⁹ incitator. fidelis adiu
 tor. caut⁹ examinatoz. Cur q; aut ama
 uimus aut amissim⁹ nos: Dura cōditio:
 sed mea miserāda fortuna: no et ill⁹. Haz
 tu chare frater si charos amissisti: chario
 res vtiq; recepisti. De q; que nā iā mi
 sez cōsolatio manet post te vnicū solatiū
 meū: Placita fuit pariter vtriusq; societas
 corpoz p mox p cordia. s; solum mediui
 sio vulnerauit. Cōmune qd libuit. quod
 triste et lugubre meū in me transierūt ire. i
 me pfirmat⁹ furoz est. Erat ambob; alte
 rutrū grata pñtia. dulce cōsortiū. suauē
 colloquiū. s; tantas vtriusq; delicias ego
 pdidi. tu mutasti. Et qdē immutat⁹ illis
 retributio multa. Quāto fenore gaudio
 rum ac bñdictionū cumulo cares bodie

nobis frater charissime: tāto habes certe
 p me tātillo repositā tibi xpi pñtia. Nec
 dispendiū sentis absentie a nobis tue: an
 geloz admix⁹ choris. No est igit quod
 causeris tu de nra quasi subtracta tibi pñ
 tia: cui affatim sui suozq; copā dñs ma
 iestatis indulsit. Et ego p te qd: q; vellez
 scire qd nā sentias nunc de me illo vnico
 tuo: medijs nudāte curis et penis: destitu
 to te baculo imbecillitatis mee. Si tñ li
 cet adhuc cogitare d miseris: ingresso ab
 yssum luminis atq; illo pelago eterne feli
 citatis absorpto: forte eniz et si nosti nos
 fm carnē: s; nūc iam no nosti. et qm itroi
 sti in potētias dñi: memoraris iusticie ei⁹
 solius: immemor nostri. Letez q; adberet
 deo: vnus spūs est. et in diuinū quendam
 tor⁹ immutat⁹ affectū: nec potest iā sentire
 aut sage nisi deū. et qd sentit et sapit deum
 plen⁹ deo. De⁹ aut charitas est. et quanto
 q; p iunctior deo. tāto plenior charitate.
 Porro impassibilis est de⁹. s; no incom
 passibilis: cui ppriū est misereri sp et par
 cere. Ergo et te necesse est misericordē esse
 q; inheres misericordi. q; uis iā mime mi
 ser sis. et q; no pateris: compateris tñ. affe
 ctus p inde tu⁹ no est imminut⁹. s; immu
 tar⁹. nec qm deū induisti: nostri cura te ex
 uisti. et ipi eni cura est de nobis. Qd infir
 mū est abiicisti. s; non qd piū. Charitas
 deniq; nūq; excidet. No obliuisceris me i
 finē. Uideoz mihi q; si audire frēm meum
 dicentē. Nunqd mater obliuisci poterit
 filij vteri sui: Et si illa oblita fuerit ego tñ
 n; obliuiscar tui. No expedit pñsus. Scis
 vbi verser. vbi iaceā. vbi reliq;ris me. No
 est q; porrigat manū. Ad omē qd emerse
 rit respicio ad gerardū vt pfluera: et non
 est. Deu tñc ingemisco miser: sicut homo
 sine adiutorio. Quē cōsulā in ambiguis.
 cui in aduersis fidam. q; portabit onera
 quis picula ppulsabit: No ne vbiq; gres
 sus meos Berardi oculi anteibāt: No ne
 tuū gerardi pectus cure mee not⁹ q; me
 um ipsi⁹ habebāt. familiar⁹ incurfabant
 acrius v; gebāt: No ne in lingua tua illa
 placabili et potēti: meā a sermonib; seculi
 frēqntissime vēdicabas: amico reddebas
 silentio: Dñs dederat illi linguā eruditā.
 vt sciret quādo deberet pferre sermonem
 Ita deniq; in prudētia responsor suoz et
 in gratia data sibi desup: et domesticis sa

Diplora s; bernardij de frē s; mō
 carnem mortuo

tiffaciebat et ceteris: ut pene me nemo req-
reret cui prior forte Berardus occurrisset
Decurrebat autem aduentantibus: opponens
se ne subito meum oculum incurfarer. Si quibus
sane per se satisfacere non quibat: hos perdu-
cebat ad me: ceteros emittebat. **D** vix in-
dustrius. o amicis fideles. et amico gerebat
morem. et officium charitatis non deerat.
Quis vacua ab eo recesserat manu? Si
dives: consilium. si pauper: subsidium reporta-
bat. Nec querebat que sua sunt qui se me-
dij ingerebat curis ut ego vacarem. Spe-
rabat enim (sicut erat humillimus) maiorem
de nostra quiete fructum quam si vacaret ipse.
Interdum tamen postulabat absolui et alteri ce-
dere quasi qui melius prouideret. Sed ubi il-
le inueniret? Nec petulatus aliquo (ut asso-
let) in eo officium detinebat affectu sed solo in-
tuitu charitatis. Siquidem plus omnibus
laborabat: et minus omnibus accipiebat. ita ut
sepe cum alijs necessaria ministraret: egeret
ipse in pluribus. verbi causa. cibo aut veste.
L Denique cum se sentiret decessurum propinqua-
re. **D** (inquit) tu scis quod quantum in me fu-
it semper optavi quietem mihi intendere: tibi
vacare. Sed implicitum tenuit timor tuus
et voluntas fratrum: et studium obediendi: super
omnia abbatis pariter et fratris germana
dilectio. Ita est. Gratias tibi frater de om-
ni fructu meorum si quis est in domino studio
Tibi debeo si profeci. si profui. Tu intricaba-
ris: et ego tuo beneficio feriatum sedebam
mibi: aut certe diuinis obsequijs sancti
occupabar. aut doctrine filiorum vtiliter in-
debebam. Cur enim securus intus non essem: cum
te scire agentem foris manu dexteram meam
lumine oculorum meorum pectus et linguam meam?
Et quidem in defessa manu. oculum simplex
pectus consilium. lingua loquens iudicium. sic
scriptum est. **D**s iusti meditabitur sapientiam
et lingua eius loquetur iudicium. Sed quod dixi
foris agentem illum: quasi interna Berardus ne-
sciret: ac spiritualium experis esset donorum?
Floruit qui illum non ut spirituales quam perba eius
spiritum redoleret. Floruit contubernales quam
mores eius et studia non carne saperet. sed fer-
uerent spiritu. Quis illo rigidior in custo-
dia discipline. quam in castigando corpus suum
districtior vel suspensior. sublimior in con-
templando. subtilior in differendo? Quoti-
dens cum eo differens ea didici que nesciebas
et qui docturus adueniret: doctus magis

abscessi: Nec mirum de me cum magis ac sa-
pientes viri id ipsum nihilominus ex illo si-
bi accidisse testentur. Non cognouit littera-
turam. sed habuit litterarum inuentorem sen-
sum. habuit illuminantem spiritum. Nec in
maximis tamen: sed et in minimis maximus
erat. Quid (verbi causa) in edificijs. in agris
ortis. aquis. cunctis denique artibus seu
operibus rusticorum. quid inquam vel in hoc
rerum genere Berardi subterfugit peritiam?
Lementarijs. fabris. agricolis. ortulanis
sutoribus atque textoribus facile magister erat
Lucus omni animi iudicio omnibus effectus
sapientior: solis in suis oculis non erat sa-
piens. Utinam multos et si minus sapien-
tes. non plus tangeret illa maledictio. **U**e
qui sapientes estis in oculis vestris. Scie-
ritis ista loquor: et adhuc plura his de il-
lo comperis et maiora. Parco tamen quia
caro mea et frater est. hoc tamen securus ad-
do. mihi vtilis in omnibus pre omnibus fu-
it. Utiles in paruis et magnis. in puatis
et publicis foris et intus. **V**erito ex eo pe-
debam totus qui mihi totus erat. Solus pe-
ne reliquerat mihi puoris honorem et no-
men. Nam opus ipse faciebat. Ego voca-
tabar abbas. sed ille preerat in sollicitudine
Verito requieuit in illo spiritus meus. per
que licebat delectari in domino in omnibus.
predicare liberius. orare securus. Per te in-
quam mihi frater mi mens sobria et grata qui
es. sermo efficacior. pinguior oratio. fre-
quentior lectio. et feruentior affectus. **D**eus
sublat es. et hec omnia simul. **T**ecum omnes
pariter abiit delicie et leticie mee. **I**a cu-
re irruunt. iam molestie hinc inde pulsant
angustie undique. solus mereppererunt. sole
mibi te abesse remanserunt. solus sub sarcina
gemo. **A**ut ponere aut opprimi necesse est.
quia tu tuos humeros subduxisti. Quis
mibi tribuat cito mori post te? **N**am pro te
nolim. nec te tua fraudare gloria. Porro
superuivere tibi labor et dolor. **U**tinam quo-
ad viuam in amaritudine. viua in mero-
re. et hec sit mihi consolatio ut meredo as-
fligat. **N**on parca. et iuuabo manu domi-
ni. **E**t enim manus domini tetigit me. **D**e inquam
tetigit et percussit. non illum quem vocauit ad
requiem. **D**e occidit cum succidit illum. **N**am
quid enim occisum quis dixerit quem placet
uit in vita? **A**t quod illi vite ianua fuit. mihi
plane est mors. meque illa morte mortuus

E dixerim: non hunc quod obdormiuit in domino. **E**x-
ite. exite lachryme. iam pridem cupietes. **E**x-
ite quia is qui vobis meatum obstruxerat:
comemuit. **A**periant catharacte miseri ca-
pitibus: et erumpant fontes aquarum. si forte
sufficiat sordes diluere culpam quibus iras
merui. **L**um consolatus fuerit super me do-
minus: tunc fortassis et ego merear conso-
lari. si tamen non pepercero a merore. **N**am quod
lugent ipsi consolabuntur. **P**ropterea comede-
scendat mihi omnis sanctus. et in spiritu le-
nitatis qui spiritualis est sustineat lam-
entem. **L**uctus meus humanum queso pen-
setur affectu: non vsu. **U**idemus nepe mor-
tuos quotidie plangere mortuos suos. fle-
rum multum: et fructum nullum. **N**on culpam
affectum nisi cum excedit modum: sed causam
Ille nimirum nature est. et eius turbatio pe-
na peccati. hec vanitas et peccatum. **E**t enim
ibi sola (nisi fallor) plorant damna glorie
carnis. vite presentis incommoda. **E**t plorant
di qui ita plorant. **N**am quid ego sic? **S**i-
milis mihi affectus. sed altera causa. disti-
mulusque intentio. **N**ulla mihi sane querela
de omnibus que sunt mundi. **I**n his profecto
que sunt dei ademptum doleo. fidele auxili-
um. salutare consilium. **B**erardum lugeo.
Berardus est in causa. frater carne. sed per
spiritum socius propositus. **A**dheseit ani-
ma mea anime illi. et vna fecit de duobus.
non consanguinitas sed vnanimitas. **C**ar-
nis quidem necessitudo non desuit. sed plus
iungit societas spiritus. consensus animorum
morum consensus. **L**um ergo essemus cor-
pore et anima vna: hanc meam pariter atque
ipsi animam praesens gladii et scindens me-
diam: partem locauit in celo. partem in sceno
deseruit. **E**go. ego. illa portio misera in lu-
to iacens. truncata parte sui et parte portiori
et dicit mihi. ne fleueris. **A**uulsa sunt viscera
mea a me. et dicit mihi ne senseris. **S**en-
tio. sentio vel inuius. quia nec fortitudo la-
pidum fortitudo mea. nec caro mea enea
est. sentio proorsus et doleo. et dolor meus in
conspectu meo semper. **N**on sane nos poterit
duricie et insensibilitatis arguere ille. qui
verberat: quomodo illos de quibus ait. **P**er-
cussit eos et non doluerunt. **A**ffectum meum com-
fessus sum: et non negavi. **C**arnalis quod di-
xerit. ego humanum non nego: sicut nec me
hominem. **S**i ne hoc sufficit. nec carnalem
negauerim. **N**am et ego carnalis sum: veni

datum sub peccato. addictus morti: penitus
et erumnis obnoxius. **N**on sum fateor in-
sensibilis ad penas: mortem horreo meam et
meorum. **D**eus Berardus erat: meus plane
An non meus: qui frater sanguine fuit. per
fessionem filius. sollicitudine pater. consensus
spiritu. intimus affectu? **I**s recessit a me
sentio lesus sum et grauius. **I**gnoscite fili-
um. immo si filium vicem dolete paternam. **D**i-
seremini mei. miseremini mei. saltem vos
amici mei. qui certe consideratis quam grauius per
peccatis recepi de manu domini. **I**n virga in
dignationis sue percussit me digne per meri-
tis. dure per viribus. **A**n leue quis dixerit vi-
uere me absque Berardo nisi qui ignorat quod
mibi cum Berardo? **N**ec tamen contradico per
monibus sancti. **N**ec reprehendo iudicium qui
recepit quisquam quod dignus est. **I**lle coronam
quam meruit: ego quam debui penam. **N**am quod
quia sentio penam. reprehendo sententiam?
Humanum est illud. hoc impium. **H**umanum
inquam et necesse affici erga charos: sine dele-
ctabiliter cum preesto sunt. siue cum absint mo-
leste. **N**on erit ociosa socialis conuersatio.
presertim inter amicos. et quid effecerit mu-
tuus amor in sibi presentibus: horroz indicat
separatiois. et dolor de inuicem in separatis
Doleo super te Berarde charissime. non quia
doleo: sed quia ablatus. **E**t ideo fortas-
sis dolendum mihi potius super me. quia bi-
bo calicem amaritudinis. **E**t solus dolens
dus. quia solus bibo. **N**on enim et tu. **S**o-
lus ego patior quod solus pariter pati qui se
diligunt cum se amittunt. **U**tinam non te amiserim:
sed per miserem. vtinam vel tarde aliquando se-
quar te quocumque ieris. **N**on enim dubium quod
ad illos ieris quos circa mediis extreme
noctis tue inuitabas ad laudem. cum in vul-
tu et voce exultationis subito erupisti in il-
lud dauidicum: stupentibus qui assistebant.
Laudate dominum de celis. laudate eum in ex-
celsis. **I**a tibi frater mi nocte adhuc me-
dia die sciebat: et non sic dies illuminabat.
Proorsus illa nox illuminatio tua in deli-
ctis tuis. **A**ccitus sum ego ad id miracu-
li: videre exultantem in morte hominem et in-
sultantem morti. **U**bi est mors victoria tua?
Ubi est mors stimulus tuus? **I**a non stimu-
lus sed iubilus. **I**am cantando moritur ho-
mo: et moriendo cantat. **U**surparis ad leti-
ciam mater meroris. usurparis ad gloriam
glorie inimica. usurparis ad introitum regni
f 2

porta inferi. et fouea pditionis ad inuenti onem salutis. Idq; ab homine peccatore: iuste nimir. quia tu inique in homine innocente et iustu potestate temeraria vsurpasti. **D**ortua es o mors. et pforata hamo que incauta gluristi. cui? illa vox est i ppheta. **O** mors ero mors tua. morsus tuus ero inferne. illo inq; hamo pforata transeuntib; p mediū tui fidelib; latū: letumq; exitū pandis ad vitāz. **B**erard? te nō formidat larualis effigies. **B**erardus per medias fauces tuas transit ad patriam: nō modo secur? sed et letundus et laudans. **C**ū g; supuenissem et extrema iā psalmi me audiente clara voce complexs; suspiciēs in celū ait. **P**ater in man? tuas cōmendo spiritū meū. **E**t repetēs eundē sermonē: ac frequenter ingeminās. **p**ater pater. cōuersus ad me: exhilarata quidez facie. quanta inquit dignatio dei. patrem hominū esse. quanta hominū gloria. di filios esse et heredes. **N**am si filij et heredes **S**ic cantabat quē nos lugem?. in quo et meū fateor luctū pene in cantū conuertit dū intētus glorie eius: pprie fere miserie obliuiscor. **S**ed reuocat me ad me pun gēs dolor. facileq; a sereno illo intuitu tā q; a leui excitat somno pstringēs anxietas **P**langā igit. sed sup me. quia super illuz iam vetat ratio. **P**uto enī si oportunitas daretur: modo diceret nobis. **N**olite flere super me: sed sup vos ipsos flere. **P**lanxit merito **D**avid sup parricida filio. cui pperuo sciret obstructū exitū de vētre mortis mole criminis. **V**erito super **S**aul et **J**onatha. quib; eque absorpt; sel. emer sio iam nō speratur. **E**t quidē resurgēt: s; nō ad vitā. **I**mmo ad vitā vt viui i morte infelicis moriant. **Q**uāq; de ionatha possit nō immerito herere sentētia. **A**t mihi et si non ista suppetit plangendi ratio: nō tamē nulla. **P**lango primū super mea ipsi? plaga: atq; hui? iactura dom?. **P**lango deinde sup pauper necessitatib;. quorum **B**erard? pater erat. **P**lango certe et sup vniuerso statu nostri ordinis nostrep fessionis: qui de tuo **B**erarde zelo. cōsilio et exemplo robur non mediocre capiebat **P**lango postremo: et si nō sup te propt te tamē. **H**inc p; sus: hinc afficioz grauitate quia vehemēter amo. **E**t nemo mihi molestus sit. dicēs nō debere sic affici. cū be

nignus **S**amuel sup reprobos rege. et p; David sup parricida filio satisfecerint af fectioni. et nō ad iniuriā fidei. nō in supni suggillatione iudicij. **A**bsalon fili mi ait: sanctus **D**avid. fili mi **a**bsalon. et ecce p; q; **a**bsalon hic. **S**aluator quoq; vidēs ciuitatē hierusalē: et puidens ruiturā: fleuit sup eam. **E**t ego propria et que in pnti est desolationē nō sentia: plagā meā recētem et grauē nō doleā. **I**lle fleuit compatiēdo et ego patiēdo nō audeo. **E**t certe ad tumulum **L**azari nec fletēs arguit. nec a fletu phibuit. insup et fleuit euz flentibus. **E**t **l**achrymar? est (inquit) **J**esus. **F**uerunt **l**achryme ille testes pfecto nature: nō indices diffidētie. **D**eniq; et pdijt mor ad vocem eius q; erat mortu? nec continuo putes fidei piudiciū dolentis affectū. **S**ic nec fletus vtiq; noster infidelitatis est signum: sed cōditionis indicij. **N**ec q; p; cussus ploro: arguo ferientē: sed puoco pietatē. seueritatē flectere **s**atago. **U**nde et p; ba mea dolore sunt plena: nō tamē et mur mure. **N**unq; nō plenū iusticie proculiq; vnius sentētie cōplemento et punitus est qui debuit: et coronat? qui meruit. **E**t ad huc dico. bene vtrimq; fecit dulcis et rect? domin?. **M**isericordiā et iudiciū cantabo tibi dñe. **C**antet tibi mia quā fecisti cū seruo tuo **B**erardo. cantet et iudiciū quod nos portam?. **I**n altero bonus. in altero iust?: et laudaberis. **A**n solius laus bonitatis: **E**t et iusticie. **I**ust? es domine: et rectū iudiciū tuū. **B**erardū tu dedi sti: tu abstulisti. et si dolemus ablatū. non tamen obliuiscimur q; datus fuit. et gratias agimus q; habere illū meruim?. q; carere intm non volum? inquantū non expedit. **R**ecordor dñe pacti mei et miserati onis tue. vt magis iustificeris in sermōibus tuis. et vincas cū iudicaris. **C**uz pro causa ecclie anno pterito biterbi essemus egrotauit ille. et inualefcente languore. euz iam prima videret vocatio. ego egerrime ferens comitē pegrinationis et illū comitem in terra relinquere aliena. nec resigna re his qui mihi eū cōmiserant. quoniam amabat ab omnib; sicut erat amabilis val de. cōuersus ad orationē cū fletu et gemitu. **E**xpecta inq; dñe vsq; ad reditū. **R**estitutum amicis. tolle iam eū si vis: non causabor. **E**raudisti me deus. conualuit

opus pfectimus quod iniunxeras. rediimus cū exultatione reportātes manipulos pacis. **P**orro ego oblit? pene sum mee conuersionis: sed nō tu. **P**udet singultuū hoz qui puaricatōnis me arguūt. **Q**uid plura. **R**epeitisti cōmendatū. recepisti tuum. **F**ine verborū indicunt **l**achryme: tu illis dñe sine modūq; indixeris.

Via debitis

humanitatis officijs amicuz reuertentē in patriā pfecti sumus: redeo fratres ad ppositū edificandi quod intermiserā. **I**ncongruuz nāq; est diu flere letantē. et sedenti ad epulas lacrimas multas ingerere importunū. **S**ed et si nostras desleam? erumnas: ne id qui dem oportet nimis: ne nō tā amasse illuz q; nostra quefisse de illo commoda videamur. **T**emperet sane dilecti gaudiū mesticiā desolatorū. et tolerabil? fiat nobis qd nobiscū nō est. quia cū deo est. **F**retus ergo orationib; vestris volo in lucez si possum pdere quicqd illud est qd opertū illis pellib; sentio. que in exemplū decoris spōse pducte sunt. hoc sicut recolitis tactū fu it: sed indiscussum remāsit. **P**orro discussum et declaratū quō nigra sit sicut tabernacula cedar. **Q**uō ergo sicut pelles **S**alomonis formosa: **Q**uasi vero **S**alomō in omī gloria sua hēq; habuerit pdignuz decorē spōse et gloria ornat? et?. **E**t qd dem si nō ad decorē sponse. sed ad nigredinem pot? (nescio q; s) pelles istas sicut et tabernacula cedar respicere dicerem?. fortassis cōpeteret nec deess; vnde id q; gruerē mōstrarem sicut et monstrabim?. **A**t vero si sponse claritati quarūcunq; decorē pel lium cōparandū putam?: hic p; sus op? nobis est et? ad quem pulfastis auxilio. q; tinus misterij hoc digne aperire possim? **Q**uid nāq; eoz que in facie lucent: si iter ne cuiuspiā sancte anime pulcritudini cōparet. nō vile ac fedū recto appareat estimator?: **Q**uid (inq;) tale in se ostendit ea q; pterit figura hui? mundi. quod equare specie anime possit illi?: que exuta terreni hominis verustate: eius qui de celo est de cozem induit. ornata optimis moribus. p monilib; ipso purior sicut et excelsior et be re sole splēdidior?: **H**oli ergo respicere ad

istū **S**alomonē: cū indagare cupis cui? cemodi se pellib; similitē i decore spōsa gloriatur. **Q**uid est ergo quod dicit. formosa sum sicut pelles **S**alomonis. **V**agnuz et mirabile quiddā. vt ego estimo. si tamē nō hunc: sed illū hic attendam? de quo dicitur. **E**cce plus q; **S**alomon hic. **N**am vsq; adeo is me? **S**alomon: salomon est vt nō modo pacific? (quod quidē **S**alomon interpretat). sed et pat? ipse vocetur. **P**aulo phibente. quia ipse est par? nostra. **A**pod istū **S**alomonē non dubito posse inueniri: quod decori spōse omīno comparare nō dubitē. **E**t pserim de pellibus eius aduerte in psalmo. **E**t extendēs (ait) celum sicut pellē. **N**ō ille pfecto **S**alomō. (et si multū sapiens: multūq; potens) extendit celū sicut pellē. sed is potius q; non tam sapiēs q; ipsa sapiētia est. ipse p; sus extendit et cōdidit. **I**st? siquidē et nō illi us illa vox est. **Q**uando pparabat celos (haud dubiū quin deus pater) ego aderā **A**derat sine dubio pparanti celos sua vir rus suaq; sapiētia. **N**ec putes astitisse oci osam. et quasi ad spectandū solūmodo. qz dixit aderam. nō etiā pparabam. **R**espice paulisper inferi? et inuenies aperte subijū gentē. quia erat cū eo cōponens oīa. **D**eniq; ait. **Q**uecūq; enī pater facit: hec et filius similiter facit. **E**t ipse itaq; extēdit celum sicut pellē. **P**ulcherrima pellis que in modū magni cuiusdā tentorij vniuersaz operiēs facit terre. solis. lune. atq; stellaz varietate tā spectabili humanos oblectat aspectus. **Q**uid hac pelle formosi? **Q**uid ornatus celo? **M**inime tamē vel ipm vlatenus cōferendū glorie et decori sponse coiplo succumbens q; pterit et hec figura ipsius. vtpote corporeaz corporeis subia iacens sensib;. **Q**ue enī vident: temporalia sunt. que aut nō vident: eterna. **S**ed ēra tionalis quedā sponse species: spiritualis q; pulcritudo. ipsaq; eterna. quia imago eternitatis. **D**ecor eius (verbi gratia) charitas est. et charitas sicut legis nunq; ex cidit. **E**st certez iusticia. et iusticia eius inquit manet in seculū seculi. **E**st etiā patiētia. et legis nihilomin?. quia patiētia pauperum nō peribit in finem. **Q**uid voluntaria paupertas: quid humilitas? **N**ōne altera regnum eternū. altera eque exaltati one pmeretur eternā. **E**o quoq; spectat et

timor domini sanctus permanens in se-
culum seculi. Sic prudentia. sic tempera-
tia. sic fortitudo. et si que sunt virtutes alie
quid nisi margarite sunt quedam in spon-
se ornatu: splendore perpetuo choruscant-
tes. Perpetuo (inquā) quia sedes et funda-
mentum perpetuitatis. Hec enim perpe-
tue beateque vite omnino locus in anima est
nisi medijs quidē interiectis virtutibus
Unde propheta deo (qui vtiq; vita bea-
ta est) iusticia: inquit et iudicium prepara-
tio sedis tue. Et apostolus dicit christus
habitare nō omni modo quidem. sed si-
gnanter per fidē in cordibus nostris. Do-
mino quoq; sessuro super asellum: vestes
suas discipuli substrauerūt: significantes
saluatorem seu salutem nequaquam insidere nu-
de anime. quam nō videlicet vestitam in-
uenerit doctrina et moribus apostolorum
Et ideo ecclesia promissionē habēs futu-
re felicitatis: curat interim preparare et p-
ornare se in vestitu deaurato: circumdata
varietate gratiarum atq; virtutum (qua-
lem quidem ex parte descripsimus) quo-
digna et capax plenitudinis gratie inueni-
atur. Ceterum spiritali huic tam pulcre
varietati quam de prima interim stola in
quadam veste sue sanctificationis acce-
pit. nullo pacto ego comparauerim in de-
core celum hoc visibile atq; corporeum. q̄
uis in suo genere quidem siderea varietate
pulcherrimum. Sed est celum celi. de q̄
propheta. Psallite (inquit) domino: qui
ascendit super celum celi ad orientem. Et
hoc celū intellectuale ac spirituale. et q̄ fecit
celos intellectus: creauit illud et statuit in se-
piternum: ipsumq; inhabitat. Ne ideo pu-
tes sponse deuotionem citra illud remane-
re celum. in quo scit habitare dilectū. Ubi
enim thesaurus eius: ibi et cor eius. Emu-
latur sane assistentes vultui ad quem su-
spirat. et quibus se interim non valet vi-
dendo associare: studet conformari viuē-
do: moribus magis q̄ vocibus clamās.
Domine dilexi decorem domus tue: et lo-
cum habitationis glorie tue. Propterea de
hoc celo minime sibi indignum ducit du-
cere similitudinem. hoc extētū sicut pel-
lis: non spacijs rāmen locorum: sed affe-
ctibus animorū. Hoc miris varijsq; ar-
tificijs distinctum operibus. Diuisiones
autem sunt non locorū: sed beatitudinis.

nam alios quidē posuit angelos. alios
autem archangelos. alios vero virtutes.
alios dominationes. alios principatus.
alios potestates. alios thronos. alios che-
rubim atq; alios seraphim. Sic stellatus
celum hoc. Sic depicta hec pellis. Hec
vna de pellibus mei Salomonis. et hec
precipua in omni ornatu multiformis glo-
rie eius. Habet autem grandis ista pellis
q̄ plurimas in se eque Salomonis pel-
les. quoniam vnusquisq; beatus et sanctus
qui ibi est: pellis ē vtiq; Salomonis. Be-
nigni siquidem sunt atq; extēti in chari-
tate: pertingentes vsq; ad nos: quib; glo-
riam quam habent non inuidēt: sed op-
tant. ita vt et ipsis huius rei gratia demo-
rari apud nos nō grauentur. seduli circa
nos. et curam gerentes nostri. omnes ad-
ministratores spiritus missi in ministeriū
propter eos qui hereditatem capiunt sa-
lutis. Quamobrem sicut celus celi singu-
lariter dicitur vniuersa illa multitudo col-
lecta beatorum: sic et celi celorum propter
singulos: qui vtiq; celi sunt: nominantur
et ad singulos spectat quod dicitur. exten-
dens celum sicut pellem. Uideris credo
que naz ille pelles. et cuius sint Salomo-
nis. De quarū sponsa similitudine glori-
atur. Hanc tam intuemini eius gloriā:
que et celo se comparat. et illi celo qd tan-
to est gloriosius: quanto diuinius. Hec i-
merito usurpat inde similitudinem: vnde
originem ducit. Nam si propter corpus
quod de terra habet: tabernaculis cedat
se assimilari: cur non et propter animā que
de celo est: celo eque similem se esse glorie
presertim cum vita testetur origine: teste
tur nature dignitatem et patrie. Unū de-
um adorat et colit quomodo angeli. et ip-
super omnia amat quomodo angeli. casta
est quomodo angeli. idē in carne peccati
et fragili corpore. quod non angeli. que-
rit postremo et sapit que apud illos sunt:
non que super terram. Quod euidentius
celestis insigne originis q̄ ingentem et i-
regione dissimilitudinis retinere similitu-
dinem. gloriā vite celibis in terra et ab-
exule viurpari: in corpore deniq; pene be-
stiali viuere angelū. Celestis sūt ista potē-
tie. non terrene: et q̄ vere de celo sit anima
que hec potest aperte indicantia. Audi ta-
men apertius. Uidi (inquit) ciuitatē san-

etiam hierusalem: nouam: descendente de
celo. a deo paratam tanq; sponsam orna-
tam viro suo. et addidit. Et audiui voces
magnam de throno dicentes. Ecce taber-
naculum dei cum hominibus. et habitabit
cum eis. Ad quid? Eredo vt sibi acqui-
rat sponsam de hominibus. Mira res. Ad
sponsam veniebat: et absq; sponsa non ve-
niebat. Querebat sponsam et sponsa cum
ipso erat. An due erant? Absit. Una est
enim ait: columba mea. Sed sicut de di-
uersis ouium gregibus vnum facere vo-
luit. vt sit vnum ouile et vnus pastor. Ita
cum haberet sponsam inherente sibi a p-
cipio multitudinem angelorum: placuit
ei et de hominibus conuocare ecclesiam.
atq; vnire illi que de celo est. vt sit vna spō-
sa et sponsus vnus. Ergo adiuncta ista:
perfecta est illa: non duplicata. et agnoscit
de se dictum. Una est perfecta mea. Por-
ro vnā conformitas facit: nunc quidem
in simili deuotione: postea vero et in pari
gloria. Habet itaq; vtrūq; de celo: et spō-
sum scilicet Iesum: et sponsam hierusalem
Et ille quidem vt videtur: semetipsum
exinanivit formam serui accipiens. et in si-
militudinem hominū factus: et habitu i-
uentus vt homo. Et illam in qua naz pu-
ramus forma seu specie. aut in quo habi-
tu videlicet descendente vidit ille q̄ vi-
dit. An forte in frequentia angelorum: q̄
vidit descendentes et ascendentes super si-
lius hominis? Sed melius dicimus q̄
sponsam tunc viderit: cum verbum in car-
ne vidit: agnoscens duos in carne vna.
Dum enim sanctus ille Emanuel terris
intulit magisterium discipline celestis. dū
superne illius hierusalem que est mat̄ no-
stra: visibilis quedam imago et species de-
coris eius per ipsum nobis et in ipso ex-
pressa innotuit: quid nisi in sponso spon-
sam perspeximus. vnus eundemq; domi-
nam glorie admirantes et sponsum deco-
ratam corona et sponsam ornatam moni-
libus suis. Ipse igitur qui descendit. ipse
est et qui ascendit. vt nemo ascendat in celū
nisi qui de celo descendit: vnus idēq; do-
minus. et sponsus in capite et sponsa in cor-
pore. Hec frustra in terris visus est homo
celestis: cum de terrenis celestes q̄ pluri-
mos fecerit sibi similes. vt sit quod legit
qualis celestis: tales et celestes. Et tūc igitur

tur in terra viuatur more celestium. dū in-
star superne illius beateque creature. hec q̄
que a finibus terre venit audire sapien-
tiam Salomonis. celesti viro nihilomi-
nus casto inheret amore. et necdum quo-
modo illa iuncta per specie. rāmen spon-
sata per fidē. iuxta promissum dei dicētis
per prophetā. Sponsabo te mihi in mi-
sericordia et miserationibus. et sponsabo te
mihi in fide. Unde magis magisq; cōfor-
mari satagit forme que de celo venit. discēt
ab ea verecunda esse et sobria. discens pu-
dica et sancta. discens patiens atq; cōpati-
ens. postremo discens miris et humil̄ cor-
de. Et ideo moribus huiusmodi cōten-
dit et absens placere ei in quē angeli pro-
spicere concupiscunt. vt dū desiderio ser-
uet angelico. probet se perinde ciuem san-
ctorum et domesticā dei. probet dilectam
probet sponsam. ¶ Ego puto omnes ani-
mam talē non modo celestes esse propter
originē. sed et celū ipsum posse non imme-
rito appellari propter imitationē. Et tūc
liquido ostendit quia vere origo ipsius de
celis est. cum conuersatio eius in celis est
Est ergo celū sancta aliqua anima. habet
solem intellectū. lunā fidem. astra virtu-
tes. Vel certe sol iusticie zelus aut seruēs
charitas. et luna continentia. Quomodo
enim claritas (vt aiunt) lune. non nisi a so-
le est. sic absq; charitate seu iusticia. conti-
nentie meritū nullū est. Hinc deniq; sapi-
ens. O q̄ pulchra est (inquit) casta genera-
tio cū charitate. Porro stellas dixisse vir-
tutes. non me penitet. considerantē congru-
entiā similitudinis. Quo mō nēpe stelle in
nocte lucent. in die latent. sic vera virtus
que sepe in prosperis non apparet. emicet
in aduersis. Illud sane caute est. hoc ne-
cessitatis. Sidus est q̄ virtus. et hō virtu-
tū celū. Nisi quis forte cū deū per pphē-
tam dixisse legit. celū mihi sedes est. celus
hoc volubile visibileq; intelligendus: exi-
stimet. et non potius illud de quo alibi ap-
tius scriptura commemorat. anima (inquit)
iusti sedes est sapientie. Qui autē ex doctrina
sapit saluatoris spm esse deū atq; i spiritu
adorādū. etiā sedē ei nō ambigit assignare
spirituale. Ego ideo fident̄ id fecerim. non
min⁹ in hōis iusti q̄ i anglico spū. Cōfir-
mat me i hō sensu maxie illa fidel̄ pmissio.
Ego (ait fili⁹) et p̄ ad eū. i. ad sc̄m hōiem

venimus et mansionem apud eum faciemus? Prophetam quoque non de alio dixisse celo arbitror. Tu autem in sancto habitas laus israel. Manifeste autem apostolus dicit: habitare christum per fidem in cordibus nostris. Nec mirum si libenter inhabitat celum hoc dominus Jesus. quod vtrique non quomodo ceteros dixit tamen ut fieret. sed pugnavit ut acquireret. occubuit ut redimeret. Ideo et post laborem vocato potius ait. Nec requies mea in seculo seculi. hic habitabo quoniam elegi eam. Et beata cui dicitur. Veni electa mea. et ponam in te thronum meum. Quid tu tristis es o anima mea: et quare conturbas me? Puras nec tu penes te invenias locum domino: Et quis nobis locus in nobis huic idoneus glorie. sufficiens maiestatis? Utinam vel mercamur adorare in loco ubi steterunt pedes eius. Quis dabit mihi saltem vestigijs adherere sancte cuiuspiam anime quam elegit in habitatione sibi? Tam enim et si dignetur infundere et meam animam vinctio misericordie sue. atque ita extendere sicut pellem. que vtrique cum vnguis dilatatur: quatinus et ego dicere valeam. Quia mandatorum tuorum cucurri. cum dilatasti cor meum: potero etiam ipse fortassis ostendere in meipso: et si non cenaculum grande stratum. ubi possit recumbere cum discipulis suis. attamen ubi saltem reclinet caput. A longe suspitio illos certe beatos de quibus dicitur. Et inhabitabo in eis: et deambulabo in illis. Quanta illi anime latitudo. quanta et meritoque prerogativa que divinam in se presentiam et dignam invenit suscipere et sufficiens cape. Quid illa cui et spacia suppetunt deambulatoria ad opus quidem maiestatis? Non est perfectio intricata forensibus causis: curis vel secularibus. nec certe ventri et luxurie dedita. sed nec curiosa spectandi. seu cupida omnino dominandi. vel etiam tumida dominatu. Oportet namque primo quidem his omnibus vacua esse animam ut celum fiat: atque habitatio dei. Alioquin quomodo poterit vacare et videre quoniam ipse est deus? Sed et odio sine invidia aut rancori minime prorsus indulgendum. quoniam in malivolam animam non introibit sapientia. Deinde necesse est eam crescere ac dilatari ut sic capax dei. Porro latitudo eius dilectio eius (sicut dicit apostolus. Dilatamini in charitate) crescit. Nam et si anima minime. cum sit spiritus. quantum latitudinem corpoream recipit. tamen profert illi gratia.

quod negatum est a natura. Crescit quidem et extenditur: sed spiritualiter. Crescit non in substantia sed in virtute. Crescit in gloria. Crescit etiam in templum sanctum in domino. Crescit denique et proficit in virtutum perfectum. in mensuram etatis plenitudinis christi. Ergo quantitas cuiusque anime estimes de mensura charitatis quam habet. ut verbi gratia. que multum habet charitatis: magna sit. quam parum: parva. que vero nihil: nihil. dicitur te paulo. Si charitatem non habueris: nihil sum. Quod si quantumcumque habere cepit. ut saltem diligentes se diligere curet. ac salutare vel fratres suos: et eos qui se salutant iam non nihil quidem illam animam dixerim que in ratione datur et accepti socialiter saltem retinet charitatem. Tertium tamen iuxta formam nem dominum: quid amplius facit? Nec amplius proinde nec magnam. sed plane angustam: modicamque censuerim animam: quam ad modum dice charitatis esse cognoverim. At si grandescat et proficiat. ita ut transiens limites angusti obnoxius amoris huius. latos fines bonitatis gratuite tota libertate spiritus apprehendat. quatinus largo quodam gremio bone voluntatis ad omnem seipsum curet extendere. primum. diligendo unumquemque tanquam seipsum. Numquid iam illi recte dicitur. quid amplius facis. quippe que se ipsam tam amplam facit? Amplum (inquit) gerit charitatis sinum que complectitur uniuersos etiam quibus nulla se nouit carnis necessitudine iunctam. nulla spe percipiendi commodi cuiusque illectam. nulla percepti redibitione obnoxiaz. nullo denique omnino astrictam debito nisi illo sane de quo dicitur. Memini quicquid debetis nisi ut inuicem diligatis. Verum si adicias etiam versus quaquam vim facere regno charitatis. ut versus ad ultimos eius terminos occupare illud prorsus inuasor preualeas. dum ne inimicis quidem claudenda viscera pietatis existimes benefacias his quoque qui te oderunt. orem et pro persequentibus ac calumniantibus tenent non et cum his qui oderunt pacem esse pacificus studeas. tunc prorsus latitudo celi. latitudo tue anime. et altitudo non dispar. sed nec dissimilis pulcritudo. impleturque tunc demum in ea quod dicitur. Extendens celum sicut pellem. In quam iam mire latitudinis. altitudinis. ac profunditatis celo summus et immensus.

atque gloriosus non modo digniter habitatur. sed et spaciosus deambulat. Uides ne quales in se habeat ecclesia celos. cum sit nihilominus ipsa in sua quidem uniuersitate ingens quoddam celum extentum a mari versus ad mare: et a flumine versus ad terminos orbis terrarum. Uides etiam consequenter cui et in ipso assimilatus est. si tamen non tibi excidit illud quod paulo ante memoratum est huius rei exemplar. de celo videlicet celi et celis celorum. Ergo exemplo illius que sursum est mater nostra. hec quoque que adhuc peregrinatur habet celos suos: homines spirituales: vita et opinione conspicuos. fide puros. spe firmos. latos charitate. contemplatione suspensos. Et hi pluentes pluuiam verbi salutaris: tonant increpationibus. choruscant miraculis. hi enarrant gloriarum dei. hi extant sicut pelles super omnem terram: legem vite et discipline. digito quidem dei scriptam in semetipsis ostendunt: ad dandam scientiam salutis plebi eius. ostendunt et euangelium pacis. quoniam Salomonis sunt pelles. Agnosce iam in his pellibus supernarum illarum imaginem. que in scriptis ornatu non longe super describerent. Agnosce similiter et reginam astantem a dextris eius circumamictam similibus ornamentis: non tamen paribus. Nam et si huic etiam in loco peregrinationis sue et in die virtutis sue: in splendoribus sanctorum. non minima claritas atque decoris est portio. differenter tamen illum coronat integritas et consummatio glorie beatorum. Quamquam et sponsam dixerim perfectam atque beatam: sed ex parte et parte tabernaculum cedar: formosa tamen. siue in illa portione sui que iam beata regnat. siue etiam in illustribus viris. quorum etiam in hac nocte sua sapientia atque virtutibus tanquam celum suis sideribus adornat. Unde propheta. Qui docti (inquit) fuerint: fulgebunt quasi splendor firmamenti. et qui ad iustitiam erudiunt multos: quasi stelle in perpetuas eternitates. O humilitas. o sublimitas. Et tabernaculum cedar: et sanctuarium dei. et terrenum habitaculum. et celeste palacium. et domus lutea. et aula regia. et corpus mortis. et templum lucis et despectio denique superbis. et sponsa christi. Nigra est: sed formosa filie hierusalim. quam et si labor et dolor longi exilij decolorat. speciosus tamen celestis exornat. exornant pel-

les Salomonis. Sin horretis nigram: miramini et formosam. Si despiciatis humilem: sublimem suscipite. Hoc ipsum quoque cautum. quoque plenum consilij. plenum discretionis et congruentie est. quod in sponsa deiectione ista et ista celsitudo secundum tempus quidem eo moderamine sibi pariter contemperatur ut inter mundi huius varietates et sublimitates erigat humilem ne deficiat in aduersis. et sublimem humilitas reprimat ne euascat in prosperis. Pulcre omnino amaberes cum ad inuicem contrarie sint. sponsa tamen pariter cooperatur in bonum. subseruiunt in salutem. Et hec pro eo quod sponsa videtur de pellibus Salomonis inducere similitudinem. Restat tamen aperiendus ille super eodem capitulo sensus quem in principio commemoravi et promisi qualiter videlicet tota ad solam nigredinem similitudo referatur. qua quidem non estis promissione fraudandi. Ceterum id differendum in aliud sermonis principium. Tu quia hoc iam huius flagitat longitudo. tum etiam ut preueniat ex more oratio ea que in laudem et gloriam sunt referenda sponsi ecclesie Iesu christi domini nostri. Qui est deus benedictus in secula seculorum Amen.

Sermo. xxviii. Enetis credo

cuius et huius Salomonis pellibus decorem sponse sentiam comparatum. si tamen ad ostensionem commendationis referatur decoris: data ex his similitudo. At si ad nigredinem magis referenda putet sicut et illa de tabernaculis cedar. non equidem aliunde occurrit mihi quicquam de pellibus huius salomonis. nisi quod forte rex in usum tabernaculi soleret assumere: si quoniam in tetoribus habitare liberet. quod vtrique (si que tamen fuerunt) obscuras sine dubio et tetras esse necesse fuit: tanquam que quotidiano forent expositae soli et frequentium iniurijs pluuiarum. Neque id frustra sed ut is qui intus repositus erat ornatus nitidior seruaret. Hoc exemplo sponsa non negat nigredinem sed excusat. nec pro ducit qualemcumque habitum quem charitas formet. iudicium veritatis non improbet. Denique quis infirmatur cum quo non infirmetur: quis scandalisatur et non virtutur?

In dicit se cōpassionis neuū: vt morbum in altero passionis leuet vel sanet. Nigrescit cādoris zelo. luctu pulcritudis. Dulcos candidos facit vni⁹ denigratio: non cū tingit culpa. sed cū afficit cura. Expediit (inquit) vt vn⁹ moriat homo p populo: 7 nō tota gens pereat. Expediit vt vn⁹ p omnib⁹ denigretur similitudine carnis peccati. 7 nō tota gens nigredine cōdemnetur peccati. Splendor 7 figura substantie dei obnubilet in forma serui p vita serui. Candor vite eterne nigrescat in carne p carne purganda. Speciosus forma p filijs hominū: p filijs hominū illuminandis obnubilet in passione. turpes in cruce. palleat in morte. Ex toto nō sit ei species neq; decor: vt sibi speciosam atq; decoraz acquirat spōsam ecclesiā sine macula 7 sine ruga. Agnosco pelle Salomonis. imo ipm in pelle foris nigra Salomonē amplector. Dabet 7 Salomon nigredinem. sed in pelle. Foris niger. i cute niger nō intus. Alioquin omnis gloria ei⁹ filie regis ab intus. Intus diuinitatis cādor decor virtutū. splendor glorie. innocentie puritas. Sed tegit hoc despicabilior infirmitatis color. 7 quasi abscondit⁹ vult⁹ eius 7 despectus: dū temptat p omnia p similitudine absq; peccato. Agnosco denigrate formā nature. Agnosco tunicas illas pellicias ptoplastozū peccantium habitū. Deniq; semetipm denigrauit formam serui accipies: in similitudinē hominum factus: 7 habitu inuentus vt homo. Agnosco sub pelle hedi (qui peccatuz significat) 7 manū que peccatū non fecit: 7 collū per quod mali cogitatio non transiuit. Ideoq; nō inuentus est dolus in ore eius. Non q; sis lenis natura. mitis 7 humilis corde. blandus aspectu. suavis spiritu. Et quidē vnctus oleo leticie pte confortib⁹ tuis. Unde ergo nunc instar esau pilosus 7 hispīdus: Qui nam rugosa et terra imago hec. 7 vnde hi pili: Dei sūt. nam pilose manus similitudinē proximū exprimūt peccatorū. Deos agnosco hos pilos. 7 in pelle mea video deū saluatores meū. Non tamē rebecca sic illum induit. sed Maria: tanto digniorē qui benedictionem accipet: quanto sanctior que peperit. Et bene in meo habitu. quia mihi benedictio vendicatur: mihi postulat bere-

ditas. Siquidez audierat. Postula a me 7 dabo tibi gentes hereditatē tuam. 7 possessionem tuā terminos terre. Tuā (inquit) hereditatē. tuamq; possessionē dabo tibi. Quomodo dabis ei si sua est: Et quomodo suā mones vt postulet: Aut quomodo sua si necesse habet vt postulet: Vibi proinde postulat: qui meā ad hoc induit formā vt suscipiat causam. Quippe disciplina pacis nostre super eū dicente ppheta. 7 domin⁹ in eo posuit iniquitates omnium nostrū. vnde debuit fratrib⁹ p omnia simulari sicut ait apostolus: vt miserū coris fieret. Propterea vox quidē vox Jacob. manus autē manus sunt Esau. Sum est quod auditur ex eo. quod in eo videtur nostrū. Quod loquitur spirit⁹ et vita est. quod apparet mortale 7 mors. Aliud cernitur 7 aliud creditur. Nigroz sensus renunciat. fides candidū 7 formosuz probat. Niger est sed oculis insipientiuz. nam fidelium mentibus formosus valde. Niger est. sed formosus. Niger reputatiōne Herodis. formosus confessione latronis. Centurionis fide. Quā formosū aduertit qui exclamauit. Vere homo hic filius dei erat. Sed in quo aduertit. aduertendū. Si enim attenderat qd apparet. quomodo formosus. quomodo filius dei: Quid nisi deforme 7 nigroz oculis spectantiū occurrebat. cum expansis in cruce manibus. medius duozū nequarum malignantibus daret: sicutum fidelibus: Et solus erat risui. qui solus poterat esse terrori. sol⁹ honori debuerat. Unde igitur aduertit pulcritudines crucifixi 7 q; is sit filius dei. qui euz iniquis reputatus est: Respondere aliquid ad id. nostrum nec fas nec opus est. Nec enī euangeliste hoc diligentia preterijt. Sic enim habes. Videns autē Centurio qui ex aduerso stabat. quia sic clamans expirasset. ait. Vere hic homo filius dei erat. Ergo ad vocem credidit. ex voce agnouit filius dei. 7 non ex facie. Erat enī fortasse ex oculis eius de quibus ait. Quos mee vocem meam audiunt. 7 cognosco meas. et cognoscūt me mee. Auditus inuenit quod non visus. Oculum species fecellit. auri veritas se infudit. Oculum pronunciauit infirmum. oculum sedum. oculum miserum. oculum morte turpissima pdenatū

Auri dei filius: auri formosus innotuit. sed non in deo. quia erat incircūcisi auri bus. Verto Petrus abscedit auriculaz serui. vt viam faceret veritati. 7 veritas liberaret eū. id est. liberuz faceret. Erat ille Centurio incircūciscus: sed non aure: qui ad vnam expiratis vocē sub tot infirmitatis indicijs dominū maiestatis agnouit. Ideoq; non despectit qd vidit. q; credidit quod nō vidit. Non autē credidit ex eo qd vidit. sed ex eo. pculdubio qd audiuit. quia fides ex auditu. Dignū quippe fuerat p superiores oculos fenestras veritatis intrare ad animas. sed hoc nobis o anima seruat in postez cū videbimus facie ad facie. Hunc autē vnde erepsit morbus: inde remediuz intret. 7 per eadē seq̄tur vestigia. vita mortē. tenebras lux: venenum serpēnis. antidotū veritatis. et sanet oculū qui turbat⁹ est vt serenus videt: quem turbat⁹ nō potest. Auris prima mortis ianua. prima aperiat et vite. Auditus qui tulit reparat visum. quoniam nisi crediderimus non intelligemus. Ergo audit⁹ ad meritū. visus ad premiū. Unde ppheta. Auditui meo (inquit) dabis gaudium 7 leticiā. Q; fidelis retributio auditionis beata visio sit. 7 beate merituz visionis fidelis auditio. Beati (ait) mundo corde quoniam ipsi deū videbūt. Porro si de oportet mūdari oculū qui videat deū: quemadmodū habes fide mundans corda eozū. Interim ergo dū necdum paratus est visus. audit⁹ excites. auditus excites. audit⁹ excipiat veritates. Felix cui veritas attestatur: dicens. In auditu auris obediuisti mihi. Dign⁹ q; videā: si priusq; videā: obedisse inueniar. Secur⁹ videbo: ad quē mee obediētie munus pceserit. q; beat⁹ qui ait. Domin⁹ deus aperuit mihi aurē. 7 ego nō cōtradico. retrosum nō abij. Ubi 7 volūtarie habes obediētie formā 7 longanimitatis exemplū. Qui enī non cōtradicit spontane⁹ est. 7 q; retro non abij: perseverat. Utrūq; necessarium. quoniam hilarē datorē diligit deus. Et qui perseverauerit vsq; in finē hic saluus erit. Utinā 7 mihi aperiat aurē dñs: intret ad cor meū sermo veritatis. mūdēt oculum 7 lete pparet visioni. vt dicas deo etiam ipse. Preparatiōne cordis mei audiuit auris tua. Ut audiā a deo etiā ipse euz

ceteris obedientib⁹. Et vos mundi estis ppter sermonem quē locutus sum vobis. Nec omnes mundant qui audiūt: sed qui obediūt. Beati qui audiūt: 7 custodiunt illud. Talē requirit auditū qui mādāt dicens. Audi israel. Talē offert qui ait. Loquere domine. quia audit serui tuus. Tale spondet q; dicit. Audiā quid loquat⁹ me domin⁹ de⁹. Et vt scias etiā spiritum sanctū hūc in anime spirituali pfectu ordinem obseruare. vt videlicet pri⁹ formet auditū q; letificet visum. Audi (inquit) filia 7 vide. Quid intendis oculū: Aurem para. Videre desideras christū: oportet te prius audire eū: audire de eo vt dicas euz videris. Sicut audiuim⁹: sic vidimus. Immensa claritas. visus angust⁹. et non potes ad eā. Potes auditu sed non aspectu. Lamantē deniq; deū. Adā vbi es: videbā iam peccator: audiebā tamē. S; auditus aspectū restimet. si pius. si vigil. si fidelis pceserit. Fides purgabit: que turbauit impietas. Et quē inobediētia clausit: aperiet obediētia. Deniq; a mandatis tuis intellexi. inquit q; intellectū reddat obseruatio mandatorū: quē tulit transgressio. Aduerte adhuc in sancto Isaac q; modo p ceteris sensibus auditus in iam sene viguerit. Caligant oculi patriarche palatū seducitur. fallit manus. non fallit auris. Quid mirū si auris percipit veritatem: cū fides ex auditu: auditus p verbum dei. Verbum dei veritas sit: Uox inquit vox Jacob est. nihil verius. Man⁹ autē manus sunt Esau. nihil falsius. Falleris. manus similitudo decepit te. Nec gustu veritas. 7 si suauitas est. Nam quō habet veritatē qui se putat edere venationem: cū domesticis vescat hedoz carnib⁹. Multo min⁹ oculus q; nihil videt. Non est veritas in oculo. non sapientia. Ne qui sapientes estis (ait) in oculis vestris. Nū bona sapientia cui maledicif mundi est: ac per hoc stulticia apud deū. Bona 7 vera sapientia trahit de occultis. vt sapit beatus Job. Quid foris eam queris in corporis sensu: Sapor in palatu. in cord sapientia est. Ne q; gras sapiam in ocul⁹ carnis q; caro 7 sanguis nō reuelat eāq; spiritus. Nō gustu oris. nec ei iuenit i tra suauit vuentū. Non in tactu man⁹. cū sanct⁹ dicat. Si osculat⁹ sum manū meā ore meo

quod est iniquitas maxima et negatio dei
um. Quod tunc fieri arbitror cum donum dei quod
est sapientia non deo: sed meritis ascribitur
actionum. Sapiens fuit Isaac sed tamen erra-
uit in sensibus. Solus habet auditus verum:
qui percipit verbum. Verito carnem rediit
verbi tangere prohibet mulier carnalis sapi-
entis. plus appetitibus oculo quam oraculo:
id est carnis sensui quam verbo dei. Quae enim
mortuum vidit: resurrecturum non credidit.
cum tamen hoc promiserit ipse. Denique non quie-
uit oculus usque dum satiatur est visus. quo-
nia non erat consolatio fidei nec dei rata pro-
missio. Nonne celum et terra: et quicquid omnino
carnis oculum attingere potest: ante habent
transire et perire. quam iota unum aut unum aper-
ex omnibus que locutus est deus. Et tamen cessavit
a fletu in visu oculi: que noluit consolari in ser-
bo domini: pluris habens experimentum quam fidei.
Et experimentum fallax. Dixit ergo ad certi-
orem fidei cognitionem. quam utique apprehen-
dit quod sensus nescit. experimentum non inuenit.
Noli me tangere (inquit) hoc est. dissuade hu-
ic seducibili sensui. innitere verbo: fidei as-
suece. fides nescia falli. fides invisibilia com-
prehendens: sensus penuriam non sentit. De-
nique transgreditur fines etiam rationis humane.
nature usum. experientie terminos. Quid
interrogas oculum ad quod non sufficit. Et
manus quod explorare conatur quod super ipsam
est. Vinum est quicquid ille vel illa renunciet.
Sane fides pronunciet de me. quam maiestate
nihil minuat. Disce id habere certum. id tamen
sequi quod illa suaserit. noli me tangere. non-
dum enim ascendi ad patrem meum. Quasi ser-
uum iam ascenderit: tunc tangi ab ea velit aut
possit. Et utique poterit: sed affectu non ma-
nu. voto non oculo. fide non sensibus. Quid
tu me (ait) modo tangere queris: que sensu
corpis gloriam estimas resurrectiois. Non
recondaris quomodo tempore adhuc mee morta-
litate transfigurati ad horam morituri cor-
poris gloriam: oculi discipulorum sustinere
nequiverunt. Adhuc quidem tuis sensibus gero
more: forma ingeredo servile. quam de con-
suetudine recognoscas. Letet mirabilis
facta est gloria mea ex te: confortata est et non
poteris ad eam. Differ ergo iudicium. suspende
sententiam. et tate rei diffinitionem ne credas sen-
sui fidei reservato. Illa dignum. illa diffini-
et certum quam plenum comprehendet. Denique com-
prehendit illo suo mystico ac profundo sinu

que sit longitudo. latitudo. sublimitas. et
profundum. Quod oculum non vidit. nec auris au-
divit. nec in cor hominis ascendit. illa in se quasi
quodam in volucro clausum portat fuerat
signatum. Illa igitur digne me tanget que pa-
tri procedente suscipiet. non iam in humili ha-
bitu sed in celesti carne ipsa. sed altera specie.
Quid deformem vis tangere. Expecta ve-
formosum tangas. Nam qui deformis mo-
do: tunc formosus. Deformis tactui. difor-
mis aspectui. Deformis denique deformi
tibi que sensibus plene inheres. fidei minus.
Esto formosa: et tange me. Esto fidelis et for-
mosa es. Formosa formosum et dignum
tangas et felicius. Tangas manu fidei. deside-
rii digito. devotiois amplexu. Tangas oculo
mentis. At nunquam adhuc nigrum. Absit.
Dilectus tuus candidus et rubicundus. For-
mosus plane quem circumdant flores rosarum
et lilia vallium. habet enim martyrum virginumque cho-
ri. Et qui mediis resideo. utriusque non dissi-
deo choro. progoz martyr. Quod denique can-
didus non congruo virginum choris. virgo pro-
genis filius. virginis sponsus: Quod non ro-
leis martyrum causis. pro fructus et forma
martyrum: Tale talis taliterque tange et dic.
Dilectus meus candidus et rubicundus: ele-
ctus ex milibus. Dilia milium cum dilecto. et
decies centena milia circa dilectum. et nemo
ad dilectum. Nam tibi verendum erit ne forte
quodam de multitudine errore incidas qui
rendo quem diligis. Non prosum ambiges
quem non eligas. facile occurreret electus e mi-
libus. cunctis insignior. dices. Iste formo-
sus in stola sua. gradiens in multitudine
fortitudinis sue. Non ergo in pelle nigra que
actem sane ingereda fuit oculis frequen-
tium. ut remneret occidendum. aut etiam ami-
corum: ut recogitaret rediitum. Non (inquit)
iam in pelle occurreret nigra. sed in veste al-
ba. speciosus forma. non modo pro filiis ho-
minum. sed etiam pro vultibus angelorum. Quid
me vis tangere in humili habitu. fuiti for-
ma. specie contemptibili: Tange celesti deco-
rum specie. gloria et honore coronatum. di-
vina quidem maiestate tremendum. sed inge-
nita serenitate gratum ac placidum. Inter
hec advertenda prudentia sponte et profunditas
sermonum eius. quam sub figura pellium Salo-
monis. scilicet in carne rimata est deus. in mor-
te vitam. summam glorie et honoris inter op-
probria. et sub nigro denique bitu crucifixi.

andorem innocentie. splendorque virtutum. su-
cur ille utique pelles cum essent nigre atque de-
specte. preciosa et precandida divinitus regis
in se ornamenta servabatur. Verito nigredi-
nem non premit in pellibus. decorum quod sub pel-
libus est advertens. Et ideo quodam illa contem-
pserunt. quod hunc mime cognoverunt. Si enim
cognovissent nunquam dominum glorie crucifixum
Non cognovit Herodes. et idcirco despe-
xit. Non cognovit synagoga. quam nigredines
illi passionis et infirmitatis impoperans
alios (ait) saluos fecit: seipsum non potest sal-
uum facere. Christus rex israel descendat de cru-
ce et credimus ei. Sed cognovit latro de cru-
ce licet in cruce quod et innocentie puritate con-
fessus est. Dicit autem (inquit) quod malefecit.
Et gloriam regie maiestatis simul et prestat.
Demero mei dices dum veneris in regnum
tuum. Cognovit Leturio. quod filium dei cla-
mat. Cognoscit ecclesia. quam et emulat nigre-
dine ut de core precipiet. Non profundum nigra
videri. nigra dicitur: ut dicat dilecto. O pro-
bria et probra tibi ceciderunt super me.
At sane nigra instar pellium Salomonis
foris scilicet et non intus. Neque enim intus nigredi-
ne nosse Salomon habet. Denique si ait
sicut Salomon sed sicut pelles salomonis.
quod in superficie tamen sit veri nigredo pacifici.
Peccati nigredo intus est. et plus interiora
culpa commaculat quam ad oculos prodeat. De-
nique de corde exeunt cogitationes male. fur-
ta. homicidia. adulteria. blasphemie. et ha-
sunt que coincidunt hominem. sed absit ut sa-
lomonem. Vinime prosum apud eum pacifi-
cum istiusmodi inquam meta reperies. O por-
tet namque esse sine peccato eum quod tollit pecca-
ta mundi. quod ad reconciliandos peccatores.
invenit idoneum iure sibi nomen videlicet sa-
lomonem. Sed est nigredo affligentis penite-
tie: cum assumit lamentatio pro delictis. Nam
fortassis non abhorreat in me Salomon
si sponte induam mihi pro peccatis meis. quod cor-
porum et humiliatum deus non despiciet. Est
et affligentis compassiois. si afflicto et doleat
et fraternum te decolorat in comodum. Ne
hanc profecto reiciendam putat nisi pacificus.
quippe quoniam et sibi ipse pro nobis digniter
induit quod peccata nostra tulit in corpore suo su-
per lignum. Est et persecutiois. quam etiam pro sum-
mo ornamento habet. si quidem suscipiat pro
iusticia et veritate. Unum est illud. Ibat gau-
dentes discipuli a conspectu oculi: quoniam

digni habiti sunt pro nomine Jesu contumelias
pati. Denique beati quod persecutionem patiunt
propter iusticiam. Hac potissimum gloriari eccle-
siam arbitror. hac libentius imitari de pel-
libus sponsi. Denique et habet in promissione. Si
me persecuti sunt et vos persecuentur. Unde et
addit sponsa. Nolite me considerare quod fusca
sum. quod decoloravit me sol. Non est. nolite me
notare quasi deformem. quod cernitis pro ingru-
ente persecutione minus florentem. minus quam glo-
riam seculi coloratam. Quid exprobrat: ni-
gredine: quam servorum persecutio non provera-
tionis pudor inveniunt. Vel sol dicit zelum
iusticie quo accendit et accingit adversus
malignantes. dices deo. Zelus domus tue co-
medit me. Et illud. Tabescere me fecit ze-
lus meus. quod obliti sunt verba tua inimici
mei. Illud quoque. Defectio tenuit me: pro
peccatoribus derelinquentibus legem tuam. Ite.
Nonne qui oderunt te domine oderunt: et super ini-
micos tuos tabescebat. Etiam illud sapientis
caute observat. Filie (ait) tibi sunt. non
li ostendere letum vultum ad ipsas. ut scilicet remis-
sis et mollibus et fugitibus disciplinam: non
candorem serenitatis sed obscuram severitatem ex-
hibeat. Vel decolorari a sole: est ignescere
charitate fraterna. flere cum flentibus. cum infir-
mantibus infirmari. uti ad scadamalasinglorum.
Uti sic. Sol iusticie decoloravit me
christus. cum amore languet. Languor iste
coloris quedam extirpationis est et defectus
desiderio anime. Unum dicit. Demor fui dei
et delectus sum et exercitatus sum: et defecit
spiritus meus. Ergo instar virtutis solis deside-
rii ardor peregrinantis in corpore decolorat dum
vultui glorie inbiantem imparientem facit repul-
sa: et excruciat amantem dilatio. Quis nisi
ita sancto amore ardet ut desiderio viden-
di christum omnem colorem presentis glorie leticieque
fastidiat et deponat: illa et prophetica voce
pretestas. et dicit hominis non desiderant: tu scis.
Ite cum sancto David. Renuit consolari
anima mea. id est presentium bonorum inani leticia
despicit colorari. Vel certe. Decoloravit
me sol. sui nimirum comparatione splendoris: dum
approprias illi: ex eo me obscuram dephend-
do. nigra invenio. fedam despicio. Letetur
alias quod deformosa sum. quod fuscam dicitur.
soli solis pulcritudini succubentem. Et
sensui poro vident magis assentire ea que
sequuntur. Adhuc siquidem. Filii matris
mee pugnaverunt pro me. persecutores passam

se esse apte significat. S; hinc aliud fmo nis pncipiū ordiemur. qm̄ sufficere hac vice pnt q̄ accepim⁹ de gl'ia spōli ecclesie dñi nri Jhu xpi dono ipsi q̄ est de bene dicit⁹ in secula Amen.

Sermo. xxi

Alu mris mee

R

f pugnaverūt me. Annas ⁊ ca yphas ⁊ iudas scarioth filij synagoge fuerūt. ⁊ hi s̄ eccliam cōsynago ge filiā in ipso exortu ipsi acerbissime pugnaverūt. suspendētes in ligno collectorē ipsi iesum. Jā tūc siquidē de⁹ implevit p eos qd̄ olim p̄signauerat p ppham dicēs Percutiā pastorem ⁊ dispergēt oves. Et fortassis illi⁹ vor illa ē in cārico Ezechie. Precisa est velut a terete vita mea. dū ad huc ordier succidit me. De his ergo atq; alijs q̄ de illa gēte christiano noi⁹ tradidisse sciunt. puta dictū a spōsa. Filij mris mee pugnaverūt ptra me. Et pulcre filios matris sue. nō autē ⁊ p̄ris sui illos vocat. qui nō habebāt patrē deū. s; ex patre dyabolo erāt. homicide vtiq; sicut et ille homicida erat ab initio. Propterea nō dicit frēs mei: s; filij (in q̄) mris mee pugnaverūt ptra me. Alio q̄n si nō ista distingue ret. videt etia⁹ apl's Paul⁹ cōprehensus in his de q̄b⁹ querit. q̄ ⁊ ipse aliqui psecutus sit eccliaz dei. S; misericordiam psecutus est qz ignorās hoc fecē manēs in incredulitate. ⁊ approbavit deū se h̄re p̄rem. frēm ecclie tā ex patre q̄ ex matre esse. S; at tēde quō notatim filios mris sue. ⁊ solos incusat. quasi soli i culpa sint. Quātar ab exteris passa est. iuxta illud apud ppham Sepe expugnaverūt me a iuēute mea ⁊ sup̄ dorsum meū fabricauerūt pctōres. Quid ḡ singularit' filios mris tue causa ris: q̄ te mīme ignorās ⁊ ex alijs atq; alijs natiōib⁹ sepissime impugnatā. ad mēfaz diuitis vocat⁹. Diligēter (in q̄) cōsidera q̄ tibi apponunt. Frēs: ad mēfam salomonis sedem⁹. Quis dicitior salomone? Non de terrenis dico diuitijs. q̄s ⁊ ipis Salomon abūdaret. S; intuemī p̄ntē mentem: quō sup̄nis est referta delicijs. Sp̄itualia sunt ⁊ diuina q̄ nob in ea apponunt. Diligēter ḡ (in q̄) cōsidera q̄ tibi apponunt. scies qz talia te oportet pparare. Ego vtiq; qd̄ in me est diligēter attendo. id mi

hi apponi i his vbi spōse: ⁊ ad meā p̄sus doctrinā cautelāq; respicere. q̄ ita ex noīe ac sola exp̄mis p̄secutio a domesticis ⁊ tacent tot ⁊ tā graua q̄ vbiq; terraz nihilomin⁹ ex omī natiōe q̄ sub celo est ab i fidelib⁹ ab hereticis ⁊ scismaticis ptulisse cognoscit. Noui sponse pudētā. nec putauerim casu hec illā aut q̄li imemorē preterisse. S; p̄fecto id exp̄sius plāgit qd̄ ⁊ sentit different⁹. qd̄q; vigilātius nob ca uendū existimat. Quidnā h̄: Valū vtiq; intestinū atq; domesticū. Hoc tibi manifeste i euāgelio ore ipsi saluatoris exp̄mit. euz dicit. Et inimici hoīs domesticū. Hoc ⁊ in ppha. Homo (in q̄) pacis mee q̄ edebat panes meos: magnificauit sup me sup̄plātādem. Itē. qm̄ si inimic⁹ me⁹ maledixisset mihi: sustinuissem vtiq; Et si is q̄ oderat me sup me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo Tu ho homo vnanimis dux me⁹ ⁊ nos me⁹: q̄ simul meū dulces capiebas cibos h̄ est. qd̄ a te patior quina ⁊ contubernalē meo: id molest⁹ sentio: fero egr⁹. Scitis hec q̄rimonia cur⁹: ⁊ de q̄ sit. Agnoscite ḡ ⁊ spōsam codē de filijs mris sue p̄querentē affectu. qm̄ in codē spū cū ait. Filij matris mee pugnaverūt me. Un⁹ ⁊ alibi loquit. Amici mei ⁊ p̄rimi mei aduersū me appropinquauerūt ⁊ steterūt. Lōge queso a nobis facite sp̄ h̄ tā abominale ⁊ detestabile malū vos q̄ expti estis ⁊ q̄ridie experimini q̄ bonū sit ⁊ q̄ iocundū habitare frēs in vnū. si tñ in vnū ⁊ nō i scādalum. Alio q̄n nec iocūdū plane nec bonū: sed pessimū ac molestissimū. Ne autē hominū illi p̄ que vnitas vinculū iocūdū turbat. Judiciū p̄fecto portabit q̄cūq; est ille. An mibi p̄tingat mori q̄ audire i vobis quēpiā iuste clamitātē. Filij matris mee pugnaverūt me. Nōne p̄sent⁹ p̄gregatiōis tāq; vni⁹ mris filij omēs vos estis: singuli alterutrū frēs. Quid ḡ a foris vos p̄turbare aut cōtristari possit: si intus b̄r estis: ⁊ fraterna pace gaudet⁹. Deniq; q̄s vobis nocere poterit (in q̄) si boni emulatores fueritis: Quāobzē emulamī charitāta meliora. vt bonos vos p̄bet emulatores. Charisma poptumū charitas est. Plane incōparabile qd̄ noue spōse celest. spōsus toties inculcare curabat. nūc qd̄ dicit. In h̄ cognoscet omēs qz mei estis

discipuli si dilectionē habueritis ad inuicem: nūc ho. Mandatū nouū do vobis vt diligatis inuicē. ⁊ hoc est p̄ceptū meū vt diligatis inuicē. itēq; orās vnū eos fo re sicut ipse ⁊ pater vnū sunt. Et videli nō ipse Paul⁹ q̄ te ad charismata meliora inuitat inter cetera charitatē in summo ponit. siue cū fide ⁊ p̄dicat eā esse maiorem ⁊ sup̄eminētē sciētie. siue cū enumeratis plurib⁹ aut mirabilib⁹ sup̄ne grē donis. Tandē ad sup̄cellentiorē viā nos mittit David aliā p̄fecto illā q̄ charitatē diffinitus. Deniq; qd̄nā huic cōparādū pure que ipi p̄fert martyrio ac fidei transferētī mōtes. Hoc igit est qd̄ dico. Par vobis a vobis sit par. ⁊ omē qd̄ extrinsec⁹ minari videt nō terret. qz nō nocet. Hā ecōtrario qd̄ qd̄ foris blandiri apparet. nulla est p̄fecto p̄solatio: si intus qd̄ absit seminariū discordie germinauerit. Proinde dilectissimi pacē habete ad vos: ⁊ nolite ledere inuicē. Nō facto. nō verbo. nō signo q̄ licūq; ⁊ ne q̄s forte exacerbat⁹ ⁊ p̄occupatus a pusillanimitate spūs ⁊ tēpestate deum interpellare cogat aduersus eos q̄ se leserit aut p̄tristauerint. ⁊ p̄sumpe in verbum graue cōtingat. filij matris mee pugnaverūt ptra me. Sic enī peccātes i fratrem: in christū peccaret⁹ q̄ ait. Quod vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Nec cauendū a grauiorib⁹ tñ offensis. vbi grā. ab apto conuicio seu maledictio. a clandestino quoq; ⁊ venenato susurrio. Nō (in q̄) suffic os custodire ab his ⁊ his similib⁹: cauēda sunt ⁊ leuia. Si tamē leue debeat dici qd̄ cūq; in frēm p̄sumpseris voluntate ledēdi. cū hoc solo si irascēris illi. diuini re⁹ iudicij tenearis. Verito q̄ dem. Hā qd̄ tu leue putas. ⁊ ob h̄ leuius p̄cipitas: plerūq; alit' aliter accipit. tanq; homo vidēs in facie ⁊ fm̄ faciē iudicans parat⁹ festucā trabē suspicari ⁊ scintillam putare fornacē. Nō enī est oīum charitas illa que omīa credit. Proxi sūt autē sensus hoīs ⁊ cogitatōes ad malū potius suspicandū q̄ ad bonū credendū. p̄sertim vbi disciplina silētij nec te q̄ in causa es excusare p̄mittit: nec illū vuln⁹ suspitōis aperire qd̄ patit vt curet. Ita vti ille: ⁊ moritur clauso ⁊ letali vulnere: intra semetipm̄ gemēs: dum tor⁹ in ira ⁊ disceptatiōe potitus: nil aliud silēs verfare in mēte possit

nisi iniuriā quā accepit. Nō potest orare. nō potest legere. nō sanctū aut sp̄ritale aliquid meditari. Et ita itercepto virali sp̄ritu dū suis destituta alimentis vadit ad mortē aīa. p̄ qua xps mortu⁹ est. qd̄ tu interim queso animi habes? Quid orō tua aut op⁹ qd̄ cūq; interim feceris sapit tibi ptra: quē nimiz xps anxie clamat de pctore fratris tui quē p̄tristasti. fili⁹ (inquit) matris mee pugnat ptra me. ⁊ q̄ siml' meū dulces capiebat cibos repleuit me amaritudine. Q; si dixeris illū nō tā gra uiter p̄ tā leui causa debuisse turbari. Respondeo. Quāto lenior est. tāto a te leui⁹ potuit nō cōmitti. q̄s nescio quō leuedi cas. vt iam dixi. q̄cūq; ampli⁹ est q̄s irasci. cū vel h̄ipm obnoxium esse iudicio ex ore ipsi⁹ accepis iudicis. Quid enī? Tu ne leuedixeris in quo offendit christ⁹. vñ ad dei iudiciū p̄trahi habes. cū horredū sit incidere in man⁹ dei viuētis? Tu ergo accepta forte iniuriā. qd̄ quidē interdum nō accedere in his p̄uentib⁹ difficile ē: nō p̄tinuo more seculari obliqua referre fratrem respōsione festines: s; neq; sub specie quasi corripiedi vbi acuto ⁊ v̄tēi trāffigere audeas vllaten⁹ animā p̄ qua christ⁹ affigi cruci dignat⁹ est. nō grūnire: q̄si increpando: nō labijs mullitare quasi murmurādo. nō narē p̄trahere aut cachinnare quasi subsannādo. nō frontē rugare q̄si inuehēdo aut cōminando: Sane cōmōtio tua ibi moriat vbi orit. nec p̄mittatur exire que mortē portat ne perimat vt dicere possis ⁊ tu cū p̄pheta. turbatus sum ⁊ nō sum locut⁹. Quosdā alit' itelleri sentire istud. quasi de diabolo ⁊ angelis eius dictū. q̄ cū fuerint ⁊ ipi filij hierusalē illi⁹ q̄ sursum est mater nra ex quo lapsi sūt: nō cessant sororē suā eccliaz impugnare. S; neq; p̄tendo si q̄s vsurpet. Hoc etiā i bonam significatiōem fm̄ q̄ sp̄uales qui sūt in ecclesia aduersus carnales frēs suos di micāt in gladio spūs. qd̄ est verbū di. vulnerātes eos ad salutē: atq; ad sp̄itualia istiusmodi impugnatōib⁹ p̄uehēt. Uti nam corripiat me iust⁹ in misericordiā et increpet me: p̄cutiens ⁊ sanās. occidens ⁊ viuificās. quo audeā ⁊ ego dicere. viuo aut iam nō ego: viuit vero in me christus Esto (inquit) p̄sentis aduersario tuo dū es cum eo in via. ne tradat te iudici. ⁊ iur

de tortori. Bonus aduersari: cui si con-
fentiens ero. nō erit vnde aut iudex me ca-
lumniet: aut tortor. Ego pfecto si q̄s ve-
struz aliq̄n p huiusmodi tristitau nō me
penitet. Contristati enī sunt ad salutē. Et
quidē nescio id me fecisse vnq̄ absq̄ mea
quoq̄ magna tristitia: fm̄ illud. Mulier
cū parit tristitiā habet. Sed absit vt iaz
meminerim p̄surre: tenē fructum doloris
mei. dū p̄inde videā christū formatū i so-
bole. Nescio aut quomō etiā tenerē mihi
altricti sunt qui post increpatoria ⁊ per i-
crepatoria tandē qualuerūt de infirmitate
q̄s qui fortes ab initio p̄manserunt: nō
idigētes istiusmodi medicamēto. Ergo i
hunc sensum poterit ecclia seu aīa diligēs
deū: dicere. q̄ decolorauit eaz sol. mittēdo
scz ⁊ armando de filiis matris ei. qui eaz
salubriter expugnarēt. ⁊ captiuā ducerēt
ad fidē amorēq̄ ipsi. multis vtiq̄ p̄fixā
sagittis illis de q̄b̄ scriptuz est. Sagitte
potentis acute. Et itē. Sagitte tue infixe
sunt mihi. Ideoq̄ sequit̄. et ait. qm̄ non
est sanitas in carne mea. vt fm̄ aīam sani-
or p̄inde fortiorq̄ factus dicat. Spūs q̄
dem promptus est: caro aut infirma. Et cū
apostolo. Quādo enī infirmor. tūc potēs
sum ⁊ fortis. Uides q̄ carnis infirmitas
robur spiritui auget. ⁊ subministrat vi-
res. Ita ecōtrario noueris carnis fortitu-
dinē debilitatē spūs opari. Et quid mirz
si hoste debilitato: tu fortior efficeris. Nisi
forte illā tibi in sanissime ducas amicam
que nō cessat p̄cupiscere aduersus sp̄m.
Uide q̄ si nō prudētē sagittari ⁊ ipugna-
ri salubriter postulat sanctus: cū dicit i ora-
tione. Confige timore tuo carnes meas.
Optima timor iste sagitta. q̄ p̄figit ⁊ iter-
ficit carnis desideria vt spiritus saluus sit.
Sed ⁊ q̄ castigat corpus suū ⁊ in futūre
redigit. nōne is tibi videtur etiā manum
p̄tra se pugnātis ip̄e iuuare. Est ⁊ sagitta
sermo dei viuus ⁊ efficacis ⁊ penetrabilior oī
gladio ancipiti. De quo saluator. Nō ve-
ni (inquit) pacē mittere s̄ gladiū. Est etiā
sagitta electa amor sp̄i. q̄ Marie animaz
nō modo p̄ficat. s̄ etiā p̄trāsiuit. vt nullā
i pectore virginali particulā vacuā amo-
re relinqueret. s̄ toto corde. tota aīa. tota
virtute diligeret. ⁊ etiā esset gratia plena.
Aut certe p̄trāsiuit eam ⁊ veniret vsq̄ ad
nos. ⁊ de plenitudine illa omēs accipere.

mus. ⁊ fieret mater charitatis. cui p̄ est
charitas de. parturēs ⁊ in sole ponēs ta-
bernaculū eius. vt scriptura impleteretur
que dicit. Dedi te in lucē gentiū. vt sis sa-
lus mea vsq̄ ad extremū terre. Hoc enī
impletū est p̄ Mariā. q̄ in carne visibilē
edidit. quē inuisibile nec de carne nec euz
carne suscepit. Et illa quidē i tota se. gran-
de ⁊ suauē amoris vulnē accepit. ego vō
me felicē putauerim si summa saltē quasi
cuspidē huius gladii pungi interdū me fen-
sero. vt vt modico accepto amoris vulne-
re. dicat etiā anima mea. Vulnerata cha-
ritate ego sum. Quis mihi tribuet in hūc
modū. non modo vulnerari s̄ expugnari
omīno vsq̄ ad exterminatiōē coloris et
caloris illi. qui militat aduersus animaz
Si exp̄obauerint filij huius seculi illi aīe
que hōi est. dicētes. pallidā ⁊ sine colo-
re esse. nōne tibi p̄grue posse rīdere vide-
bitur. Nolite me p̄siderare q̄ fusca sum. q̄
decolorauit me sol. Et si se ad hoc memi-
nerit puenisse adhortatiōibz seu increpa-
tiōibz aliquoz sermoꝝ dei emulantiū eaz
dei emulatiōē. nōne cōsequenter veraciter
q̄ inferre poterit. q̄ filij matris mee pu-
gnauerūt p̄tra me. Er̄it ergo sensus (iuxta
quod dicitur est) vt ecclia seu studiosa que
uis anima id loquat̄. nō quasi gemēs aut
p̄querens. s̄ quasi gaudēs ⁊ gratias agēs
insuper ⁊ gloriās q̄ p̄ nomē ⁊ amore sp̄i
digna sit fusca seu decolor esse ⁊ dici. atq̄
hoc ipsum ascribat nō sue industrie. s̄ grē
⁊ misericordie p̄ueniētis se ⁊ mittēs. ad se
Nam quomō crederet sine p̄dicatē. Quō
aut p̄dicaret nisi mitterent. Filios mris
sue contra se pugnasse memorat nō vt ira-
ta. sed vt nō ingrata. Unde ⁊ sequit̄. Po-
suerunt me custodē in vineis. Quōd verbuz
vtriq̄ si sp̄ualiter examinetur. puto nili se
querimonie aut rancoris habere videbit̄
sed magis fauorabile aliqd̄ redolere. Ve-
rum ad id cōringendū prius sanū q̄ ma-
num apponere audeam. (locus enim san-
ctus est) ⁊ cōciliāndus est nobis solit̄ p̄-
cibus ⁊ consultandus ille spiritus. qui scri-
tatur alta dei. aut certe vni genitus qui est
in sinu patris sponus ecclie Ihs chris-
tus dominus noster. q̄ est super omīa de-
benedictus in secula Amen.

Custodem i vineis. Qui: Tui
ne illi oppugnatores quos p-
time memorasti? Audite ⁊ in-
telligite si nō se ab illis ipis fatef istapmo
tam. a quibz ⁊ passam. Nec mirz tamen. si
quidē fuerit causa pugnādi. interio corri-
gendi. Nā quis nesciat multos amicabi-
liter vtiliterq̄ multoties oppugnatos. q̄
multos quotidie experimur in his impu-
gnationibz p̄latoꝝ ad meliora p̄ficere: p-
uchi ad alioꝝ. Ergo illud ponē demon-
strē si possum⁹ quē admodū aduersus
eccliam pugnatū sit a filiis matris sue et
hostili animo ⁊ dāno vili. Id enī iocun-
dius: cū qui nocere intendūt: p̄sunt ⁊ no-
lentes. Vtrūq̄ vō sensum tenet superior
interpretatio. quoniā quidē nō defuerunt ⁊
qui bene ⁊ qui male emularent eā diuersa
intentiōe pugnātes: sed vtriq̄ p̄fuerunt.
Inm̄ deniq̄ se p̄fecisse ex his q̄ ab emu-
lis passa est gloriā: vt p̄ vna vinea quaz
sibi abstruxisse visē sunt: sup̄ multas se gau-
deat p̄stituta. Hoc mihi (inquit) p̄stiterē
pugnādo p̄tra me ⁊ p̄tra vineā meaz: quā
dicūt exinanite. exinanite vsq̄ ad funda-
mentū in ea: vt vnā pluribz cōmutarim.
Hoc quippe est qd̄ infert. vineā meā nō
custodiuit: tanq̄ causam subiungēs vnō
hoc illi p̄rigerit. vt nō in vna iam: s̄ i plu-
ribz custos posita sit. Et littera quidez
sic est. Sed si eā simpliciter sequimur: cō-
tenti eo solo qd̄ sonare i superficie illa vide-
tur putabim⁹ nos legere in scriptura san-
cta de his vineis corporeis ⁊ terrenis q̄s
quotidie cernim⁹ de roze celi ⁊ de pinguē
dine terre accipe vinū: in quo est luxuria.
⁊ sic nihil nō dicodūi sponse dignū: s̄ nec
enuis ceteraz p̄gruū quid de tā sancta ⁊
diuina scriptura attulisse videbimur. Que
enī cōuenientia sp̄osis ⁊ custodie vineaz?
Sed ⁊ si puenire p̄tes: vnde docebim⁹
fuisse aliquādo eccliam istiusmodi depu-
tata officio: Nūquid d̄ vineis cura ē do-
Si autē spirituali sensu vineas ecclias. id
est. fideles interpretamur populos: iuxta p̄-
phete sensum: dicēs. Vineā dñi sabaorb
domus israd est: incipiet fortassis elucere
nobis quomodo sp̄ose minime indignū
sit fieri custodē in vineis. Puto quidē q̄
⁊ nō parua insup ⁊ in hoc ipso apparebit

progratiua. si quis diligenti⁹ curet aduer-
tere quantū vbiq̄ p̄ orbē in hōi vineas
dilatauerit terminos suos a die illa q̄ hie-
rosolimis a filiis matris sue expugnata ē
⁊ turbata: vna euz p̄ima illa sua nouella
plantatiōe. multitudinē dico credentium
quoz legif fuisse cor vnū ⁊ aīa vna. Et
ip̄a est quaz modo fatef se minime custo-
disse. sed nō ad insipientiā sibi. Nec enim
ita inde euulsa in p̄secutione fuit: vt non
alibi plantaret: atq̄ alijs locaret agricolis
qui reddāt fruct⁹ eius tempibz suis. Nō
prosus. Nō perijt: sed migravit etiā cre-
uit ⁊ dilatata est: tanq̄ cui benedixit dñs
Deniq̄ leua oculos tuos ⁊ vide si nō ope-
ruit montes vmbra eius: ⁊ arbuta ei⁹ ce-
dros dei. si nō extendit palmites suos vs-
q̄ ad mare. ⁊ vsq̄ ad flumē p̄pagines ei⁹
Nec mirz. dei ei edificatio est. dei agricul-
tura est. Ipse fecūdat. ip̄e p̄pagat. ip̄e pu-
tat ⁊ purgat eā vt fructū plus afferat. Quā
nempe sua destitueret cura vel opa quam
plantauit dextera eius. Nō plane haben-
da neglectiui: i qua apostoli palmites: do-
minus vitis. ⁊ pater eius agricolā est. In
fide plantata: in charitate mittit radices.
defossa sarculo discipline: stercoꝝata peni-
tentium lachrymis: rigata p̄dicantiū ver-
bis. ⁊ sic sane exuberans vino. in quo ē le-
ticia: sed nō luxuria: vino tot⁹ suauitatis
nulli⁹ libidinis. Hoc certe vinū letificat
cor hominis. hoc cōstat ⁊ angelos bibere
cū leticia. Deniq̄ gaudent in cōuersione
⁊ penitētia peccatoꝝ: salutē hominū sitiē-
tes. lachryme penitentiū vinū eoz. q̄ i il-
lis vite odor: sapor gratie sit. indulgentie
gustus. recōciliatiōis iocunditas. sanitas
redeūtis innocētie. serenate suauitas con-
scientie. Ergo ex illa vna vinea quaz seue
p̄secutionis visa est delcuisse tēpētas. qm̄
te in vniuersa terra p̄pagata refluuerunt
⁊ in his oibz custos posita sp̄osa est. vt nō
p̄ristet q̄ p̄mā vineā nō custodiuit. Cō-
solare filia syon. si cecitas ex p̄te p̄rigit in-
ist: qd̄ tu p̄dis: Mirare mysteriū. et noli
plāgere detrimētū. Dilata sinū: ⁊ collige
plenitudinē gentiuz. Dic ciuitatibz iude.
Vobis oportebat p̄mū loq̄ q̄b̄ dei. sed
qm̄ repulistis illud. ⁊ indignos vos iudi-
castis eterne vite. ecce uertimur ad gētes
Doyi sane oblatū est a deo: si puaricato
rē populū velle dimittere. ⁊ diuic expone

re vltioni ipm qdē fieri posse in gentē ma
gnā. s; illerē nūit. Quare: Ob nimia pfe
cto dilectōz q̄ illi fornicer deince^o populo
tenebat. 7 qm̄ nō redirebat q̄ sua sunt. s; dī
honorē. 7 nō qd̄ sibi vtile foret. s; qd̄ mul
tis. Et ille quidē sic. Ego autē p̄ silio secre
tiori puto h̄ mun^o diuinit^o p̄ sui magnitu
dine seruatiū spōse. vt ipa pon^o 7 nō moy
ses mitteret in gentē magnā. Nō ei opoz
tebat amicū spōsi p̄ripere spōse bñ dictōz.
7 p̄pterea nō quidē moyses s; noua spōsa
cui dicit. Itē in mūdū vniuersum: p̄ dica
te euāgelīū om̄i creature. Ip̄a (in q̄) p̄oz
sus missa est in gentē magnā. Nū in ma
iorē potuit q̄ in vniuersitatē? Et facile
vniuersitas cessit portāti pacē. gr̄am offe
renti. S; non sic gr̄a ita: lex. q̄ dissimili
vultu ad om̄ē p̄scientiā se offerūt suauit
tas h̄. 7 ill^o austeritas. Quis sane ex eq̄
respiciat dēnantē 7 solantē. reposcentē
7 ignoscentē. plectentē 7 amplectētē? Nō
pari p̄fecto acceptabilē voto vmbra 7 lux
ira 7 pax. iudiciū 7 misericōdia. figura 7 veri
tas. virga 7 hereditas. frenuz 7 osculum.
Braues deniq; moysi man^o testib; aaron
7 vr. Braue leg^o iugū testib; ip̄is apl̄is. q̄
h̄ 7 sibi 7 p̄rib; ipoztabile clamitāt. Bra
ue iugū 7 vile p̄miū. nā terra est in p̄missi
one. Pro h̄mōi nō est moyses missus i gē
tem magnā. Verū tu m̄ eccl̄ia: p̄missio
nē habēs vite q̄ nunc est 7 future: facile in
duplici gr̄a obrines ab vniuersis tereci
pi. 7 p̄pter iugū suauē. 7 p̄pter regnū sub
lime. Nulla de ciuitate. ab vniuersitate ex
cipis: dū sic puocat qd̄ p̄mittis. vt qd̄ im
ponis nō terreat. Quid adhuc vnius vi
nec plāgis damnū: qd̄ tāto tibi fenore cō
pensatum est? Pro eo q̄ fuisti derelicta 7
odio habita 7 nō fuit q̄ p̄ te trāsiret: ponā
te (in q̄) in sup̄biā seculoz. gaudiū i gene
rationē 7 generatōz. 7 iuges lac gentium:
7 māmilla regū lactaberis. 7 scies q̄ ego
dñs saluās te. 7 redēptoz tu^o fortis iacob
Tali itaq; mō dicit se spōsa positā custo
dem i vineis. 7 q̄ vineā suā nō custodiuit
Ego loci hui^o occasiōe meipm̄ rep̄bēde
re soleo q̄ aiaz susceperim curā. q̄ meaz n̄
sufficerē custodire. vineas aiaz interpretā.
N; si p̄bas 7 tu hāc n̄ am̄ interpretatōz. vid
etiā p̄sequēter an recte q̄ dicam^o fidē vi
tem. p̄truces palmites. borru op^o. deuori
onē vinū: Siquidē nec palmes abiq; vite

nec vtus sine fide aliqd̄ est. Sine fide est
impossibile ē placere deo. fortasse 7 displi
cere necesse erit. Deniq; om̄e qd̄ nō est ex
fide: p̄ctm̄ est. Hoc q̄ desiderare oportuit
illos q̄ me posuerūt custodē in vineis. si
videlicet p̄p̄riā custodissem. Et quāto tē
pore inculta iacuit 7 deserta: redacta i soli
tudine: Proxus defecerat vinū ex ea: are
factis p̄ sterilitate fidei: p̄tutū palmitib;.
Erat fides s; mortua. Quō enī non mor
tua sine opib;? Et id qd̄ in seculari vita.
Letez p̄uersus ad dñm: meliuscule cepi
fateor custodire: nō tñ put oportuit. Et
q̄s nēpe ad h̄ idone^o? Nec sanct^o p̄p̄ha q̄
ait. Nisi dñs custodierit ciuitatez. frustra
vigilat q̄ custodit eā. Quātis etiā tūc me
mini me patere infidē illi^o q̄ sagittat i oc
cultis imaculatū: Quātum nob̄ o vinea
mea furtiuus subreptū est machinamētis
eo ip̄o tpe quo vigilāt^o intēdere cepim^o
cure 7 custodiēre? Quot 7 q̄les pioz bo
bros opez aut p̄fecauit ira: aut tulit ia
ctātia. aut fedauit inanis gl̄ia? Quāta ab
illecebra gule. q̄nta ab accidiē spū. quāta
a pusillanimitate spūs 7 tēp̄estate sustinu
im^o? Sic erā: 7 nihilomin^o tñ posuerūt
me custodē in vineis. nō p̄siderātes qd̄ d̄
mea ego facerē vl̄ fecissem. nec audientes
arguētē m̄ gr̄m̄ ac dicentē. Si q̄s domui
sue p̄esse nescit: quō eccl̄ie dei diligētia ha
bebit. Viroz audaciā plurimoz q̄s vi
dem^o de suis vineis nō colligere nisi sp̄i
nas 7 tribulos: vineis tñ dñicis etiā se in
gerere nō vereri. Fures sūt 7 latrones. nō
custodes neq; cultozes. Hoc ill. Ne autē
mibi etiā nūc a piculo vince mee. imo ma
gis nūc q̄ plurib; intē^o: min^o circa vnā
diligēs. min^o q̄s sollicit^o fieri cogoz. Nec
sep̄ circū dare. nec torcular fodere i ea licz
Deu destructa ē maceria e^o 7 vindemiāt
eā om̄s q̄ p̄tergrediūt viā. Patz exposita
tristitie iracūdie atq; ipatientie puia. De
moliunt eā sedule qd̄ vulpecule instāti
um necessitatū. Irrūpūt vndiq; anxia
tes. suspitōes. solitudines. Turbe discor
dantiū causaz. molestie rara hora desunt
Nō est p̄hibēdi facultas. nō copia decli
nādi. s; nec orādi spaciū. Quo imbre la
crimaz p̄fundere sufficiā sterilitatē aime
mee. vinec mee volui dicere. s; de psalmo.
sic incidit. p̄p̄ vsuz. 7 sensus idē est. Nec
piget erroris q̄ admonet similitudinē. quā

nō de vinea sermo est. s; de aia. Ergo aia
cogitē: cū vinea legit. Siquidē sub hui^o
specie 7 noie illi^o sterilitas deplozaf. Qui
bus gl̄achymis rigabo sterilitatez vince
mee: Om̄es palmites ei^o aruerūt p̄ iopia
Jacēt sine fructu. eo q̄ nō habeāt hūozes
Jesu bone q̄s fasciculos sarmetoz ex eis
in tuo q̄tidie sacrificio. vstio p̄triti cordis
mei te teste absumit. Sit obsecro sacrifi
ciū tibi spūs p̄tribulat^o: cor p̄tritū 7 hūi
liatū de^o ne despicias. Et ego qd̄ sic p̄ i
p̄fecto meo traho ad me capm̄ p̄sens.
Perfect^o autē oīs erit q̄ alias dicere pote
rit. vineā meā nō custodiui. illo videlicet
sensu q̄ saluator loquit in euāgelio. Qui p̄
diderit aiam suā p̄pter me: inueniet eam.
Idone^o plane 7 dign^o q̄ ponat custos in
vineis. quē p̄p̄rie cura vinee a cōmissariū
diligētia 7 sollicitudine non ipedit aut re
tardat. Dū nō querit q̄ sua sunt neq; qd̄ si
bi vtile est s; qd̄ multis. Propterea sane pe
tro cura ista credita est in tā multis vineis
que erāt de circūcisione. q̄ hō parat^o erat
7 in carcerē 7 in mortē ire: vsq; adeo sue vi
nec. i. sue aie nō detinebat amore: q̄ minus
cure intēderet creditaz. Verito 7 Paulo
inter gētes tā ingēs silua credita est vine
arū q̄ r̄pe in sue custodia vince minime
curiosus iuēt^o sit. ita vt n̄ solū alligari. s; 7
mori in hierlm̄ par^o fuerit: p̄pter nomē do
mini Jhu xpi. Deniq; nihil boz vereoz i
quit. nec facio aiam meā p̄ciosiorē q̄ me.
Optim^o estimatoz rez: q̄ nil suoz sibi p̄fe
rendū existimet. q̄ multi saluti p̄p̄rie mo
dicā vilissimāq; pecuniā p̄tulerūt. paul^o
nec aiam. Nō (in q̄) facio eā p̄ciosiorē em̄q;
me. Ergo differētiaz facis inter te 7 aiam
tuā. Prudētē qd̄ tū tibi pluris es q̄ qd̄
tis tuū. S; quō nō tua aia tu: Arbitroz
q̄ q̄ Paul^o iā tūc in spū ambularet: 7 mē
te cōsentiret legi dei. qm̄ bona est. idcirco
hāc ipam̄ mētē suā tanq; p̄ncipale ac sup
mū quiddā sui: dignū duxerit suimet po
tius q̄ sue cuiuspiā rei noie designare. re
liquū p̄o qd̄ p̄stat nature esse inferioris 7
inferiori p̄inde vilioriq; essentie (quod est
corp^o) inherere: nō mō officio viuificādi
ac sensificādi. s; 7 fouēdi nutriendiq; defi
derio. hoc (in q̄) sensuale atq; carnale ap
pellatiōe sui hō spūalis indignū iudicās
inter sua magis cēfuit depurandū q̄ se p̄
sonaliter exp̄mendū p̄ illud. Cū me dico

inquit. excellent^o qd̄ in me est in q̄ 7 sto p
gr̄am dei. id est. mētē rationēq; intellige.
Cū loquor. aiam meā. h̄ infer^o accipe qd̄
carni animāde vides accōmodatū. etiā 7
iunctū in p̄cupiscētia. Id me fuisse qd̄ez
s; iā nō esse agnosco. qz nō fm̄ carnem ad
huc ambulo. s; fm̄ spm̄. Cū ego: iā nō
ego. viuūt p̄o in me christ^o. Scdm̄ mētē
ego. fm̄ carnē nō ego. Quid enī si carnali
ter etiā nūc aia p̄cupiscit. Iā nō ego ope
roz illud: s; qd̄ habitat in me peccatū. Et
ideo nō me qd̄ s; tñ meū dixerim quod i
me carnaliter sapit. idq; nō aliud q̄ ipam
aiam. Reuera enī aie portio est carnalis
affectio e^o 7 vita quā administrat corp̄i.
Hāc q̄ aiam suā Paul^o spernebat p̄ se: pa
ratus p̄ dñō nō solū alligari. s; mori i hie
rusalē. 7 sic p̄dere aiam suā: iuxta p̄silium
dñi. Tu q̄s si p̄p̄riā deferas volūtatē. si
corp̄is voluptatib; p̄fecte renūcias: si car
nem tuā crucifigas cū vicijs 7 p̄cupiscē
tijs. s; 7 mortifices mēbra tua q̄ sunt sup
terrā. pbabis te pauli imitatorē. q̄ nō faci
as aiam tuā p̄ciosiorē teip̄o. pbabis 7 xpi
discipulū etiā illā p̄dēdo salubriter. Et q̄
dem prudēt^o eā p̄dis vt custodias. q̄ cu
stodis vt p̄das. Nā q̄ voluerit aiam suā
saluā facere: p̄det eā. Quid hic vos dici
tis obseruatores ciboz: mox neglectozes?
Hypocras 7 sequaces ei^o docent aias sal
uas facere in h̄ mūdō. christ^o 7 ei^o discipu
li p̄dere. Quē nā vos e duob; sequi magi
strū eligit. At manifestū se facē q̄ sic dispu
tat. hoc oculis. h̄ capiti. 7 illud pectori vel
stomacho nocet. Profecto vnusquisq; qd̄
a suo m̄gr̄o didicit. h̄ in mediū p̄fert. Nū
in euāgelio legisti has differētias. aut i p̄
phetis. aut in lris aploz. Caro 7 sanguis
p̄ certo reuelauit tibi hāc sapiam. nō sp̄i
ritus p̄ris. Est enī carnis hec sapia. S;
audi qd̄ de ipa n̄i medici sentiāt. Sapi
entia (inquit) carnis mors est. Itē. Sa
piētia carnis inimica ē deo. Nū hypocras
tis seu galieni sniam: aut certe d̄ scola epi
curi debui p̄porere vobis? Christi sum
discipul^o: xpi discipul^o loquor. Ego si per
reginum dogma induxero: ip̄e peccauī.
Epicur^o atq; hypocras corp̄is alter vo
luptatū. alter bonā habitudinē p̄fert. me
us magister vtriusq; rei p̄emptū p̄dicat
Anime in corpe vitā quā summo studio
iste vñ sustēter: ille vñ 7 delectet inquiri
s 4

Eatq; inquirere docet: saluator monet et per
dere. Quid enim tibi aliud d' christi audi
torio sonuit cu paulo ante clamatu est. q
amat animā suā: perdet eam. Perdet eaz
dixit: siue ponendo vt martyr. siue affigē
do vt penitens. Quāq; genus martyriū ē:
spiritu facta carnis mortificare: illo nīmī
rum quo mēbra cedunt ferro. horrore q
dem mītus: sed diuturnitate molestius.
Vides ne hac sententia magistri mei car
nis sapientiā cōdemnari p quaz vtrinq;
aut in luxū voluptatis diffunditur: aut ipa
q; bona valitudo corpis vltra q; opoz
tet appetit. Deniq; q; vera sapiētia in vo
luptates nō effluat: audisti pfecto a sapiē
te. ne inueniri quidē hanc i terra suauiter
viuentiū. Que aut inuenit dicit. Sup sa
lutem et omnē pulcritudinē dilexi sapien
tiam. Si sup salutē et pulcritudinē. qnto
magi sup voluptatē et turpitudinē. Quid
vero pdest tempore a voluptatib; et inue
stigandis diuersitatib; cōplexionū: cibo
rumq; varietatib; exquirēdis. qnto magis
expendere curā. Legumina (inquit) ven
tosa sunt. cascus stomachū grauat. lac ca
piti nocet. porū aque nō sustinet pectus.
caules nutriūt melancoliā. coleraz porri
accendūt. pisces de stagno aut de lutosa
aqua: mee penit' cōplexioni nō cōgruūt.
Quale est hoc vt in totis fluuijs. agris. oz
tis. cellarijs verepiri vix possit qd come
das: Puta te queso monachū esse: nō me
dicum. nec de cōplexione iudicandū. sed
de pfectione. Parce obsecro primū qdem
quicti tue. parce deinde labori ministran
tium. parce graua mini dom'. parce psci
entie. Cōsciētie dico nō tue: sed alteri'. il
lius videlicet qui ppe sedens: et edens qd
sibi apponit: d' tuo singulari ieiunio mur
murat. Scandalo quippe est ei: aut tua
odiosa supersticio: aut duricia. quaz forte
putat illi' qui tibi habet puidere. Scan
dalizatur (in q; in tua singularitate frater
iudicās te supstitiosum tanq; supflua q;
rentē: aut certe medurū causans qui non
pquirā victui tuo necessaria. Frustra sibi
quidā blandiunt de exemplo Pauli. hor
tantis discipulū nō bibere aquā. sed mo
dico vti vino ppter stomachū et frequētes
suas infirmitates. Qui attendere debēt. p
mum quidē apostolū minime sibi ipsi rē
istiusmodi suadere. sed nec discipuluz cō

exposcere sibi. Deinde nō mōacho hoc i
timari: s; episcopo. cui' vita tenere adhuc
et nascenti ecclie pncessaria esset. Thimo
theus hic erat. Da mihi hic alterū Thimo
theu. et ego cibo eum si vis etiā auro et
poto balsamo. Leter tu tibi metipi dispē
sas: miserēs tui. Suspecta est mihi fate
or tua ipsi' in te dispensatio. et vereor tibi
illud sub tegimine et nomine discretionis
a carnis prudētia. Id te saltē volo admo
nitum esse vt si tibi ita auctoritas aposto
li placet de bibendo vino: modico: quod
ille adiunxit nō pmittas. Et de hoc sa
tis. Sed reuertamur ad spōsam et disci
mus ab ea: vineas pprias se vtiliter nō cu
stodire: pferim nos qui videmur depu
tati custodes in vineis sponsi ecclie
Iesu christi dñi nostri. q; ē sup omnia
benedictus in secula Amen.

Sermo. xxxi.

Adica michi

I que diligit anima mea. vbi pa
scal. vbi cubes i meridie. Stu
diosis mentib; verbuz sponsus frequē
t' apparet. et non sub vna specie. Quid ita:
Pfecto quoniā nōdum videt sicuti est
Nempe illa visio stat: qz forma stat q; tūc
videt. Est enī nec vllā caput ex eo quod ē
fuit elerit ymutationē. Tolle nempe fuit
et erit. vñ iā trāsmutatio aut vicissitudis
obumbratio: At qd qd veniēs ex eo qd fu
it nō cessat tēdere in id qd erit. transitū sa
ne habet p est: s; omīno nō est. Nā quō ē
qd nūq; in eodē statu pmanet. Solū pin
de de est qd nec fuit pcedit: nec ab erit ex
pungitur. s; solū atq; iexpugnabile rema
net et est. et manet qd est. Nec fuit sane tol
lit illi esse ab eterno. nec erit esse in eternuz
ac p h sibi vēdicat vix esse. i. increabile. in
terminabile. inuariabile. Lū igit ipē q; sic ē
Immo q; nō sic aut sic ē videtur sicuti ē.
stat vt dixi illa visio. qz nulla eā interpolat
vicissitudo. Et tūc ille de euāgelio vñ oī
bus q; sic videt denari' reddi' in vna spe
cie q; offert. Nā et qd apparet vt inuariabi
le i se est. ita inuariabilē intuitib; psto est. et
q; apparz: nil videre desiderabil' volūt
nil possunt delectabil'. Qu' gilla v' fasti
dicit auaritas v' se subtraher suauitas. v'
fraudabit veritas. vel deficiet eternitas.

Dsi in eternū extendit vidēdi copia pa
rier et voluntas: quō non plena felicitas:
Nā quippe aut deest iā semp videntibus
aut supel' semp volētib;. At talis visio nō
est vite p'sentis. s; in nouissimis referuat.
his dūtaxat qui dicere possunt. Scim'
qz cū apparuerit: similes ei erim'. qz vide
bimus eū sicuti est. Et nūc quidē apparz
quib; vult. sed sicuti vult. nō sicuti ē. Nō
sapiens. nō sanctus. nō ppheta videre illuz
sicuti est potest. aut potuit in corpe h mor
tali. poterit aut in immortalē: q; dign' ha
bebitur. Itaq; videbit et hic. sed sic videt
ip'i: et nō sicuti est. Nam neq; hoc luminare
magnum (solē loquor istū quē quotidie vi
des) vidisti tūc aliquādo sicuti est. sed tūc
sicut illuminat. verbū causa. aerē. montes.
parietē. Quod nec ipum quidē aliquate
nus posses si nō aliqua ex pre ipm lumen
corpis tui p sui ingenta serenitate et pspi
citate celesti lumini sile esset. Nō deniq;
altēz mēbz corp'ozis. capax est lūmis ob
multā vtiq; dissimilitudinē. S; nec ipse
oculus cū turbat' fuerit lumini ppinqua
bit. nimirū ob amissaz similitudinē. Qui
ergo turbat' nullaten' serenū solē videt p
pter dissimilitudinē. seren' aliquaten' vi
det ppter nōnullā similitudinē. Pfecto
si pari p'fus puritate vigeret: videret om
nino inoffensa acie eū sicuti est. ppter om
nimodā similitudinē. ita et solē iusticie il
lum q; illuminat omnē hominē veniētem
in hūc mundū: videre in hūc mūdo sicut il
luminat illuminat' potest tāq; iā in aliq
similis. sicuti est: omīno nō pōt tāq; non
dū pfecte similis. Propterea dicit. Acce
dite ad eū et illuminamini: et facies vestre
nō p'fundent. Ita sane: s; si q; tūc fat' est il
luminamur: vt reuelata facie specularantes
glam dei: eandē imaginē trāsf'ormemur
de claritate i claritatē tāq; a dñi spū. Et
go accedēdū ad eū. nō irrue dū. ne irrene
rens scrutator: maiestat' opprimat a glia
Nec locus sane accedēdū. s; claritatibus.
ipsiq; nō corporeis: s; spiritalib; tanq; a
dñi spū. Ad dñi plane et nō a nro. Quis in
nro. Qui itaq; clarior. ille ppinquo. esse
aut clarissimū puenisse ē. Porro iā pnti
bus nō aliud ē videre sicuti ē q; esse sicuti
est. et aliq; dissimilitudinē nō p'fundi. S;
id tūc dixi. Interim pō tāta hec formaz
varietas atq; numerositas spēz in rebus

cōditis. qd nisi quidā sunt radij deitatis
monstrātes quidē quia se sit a quo sunt:
nō tamē quid sit p'fus diffiniētes. Itaq;
de ipō vides: sed nō ipm. Lum aut de eo
quē nō vides: cetera vides. scis indubitā
ter existere quē oportet inq; rere. vt inq; ren
tem nō fraudet gratia. negligentē ignorā
tia nō excuset. Verū hoc genus vidēdi
cōmune. In pmpriū enī est iuxta aposto
lum omī v'tēti ratione. ius sibi iadei per ea
que facta sunt intellecta cōspicere. Alius
pculdubio ille modus. quo quondā p'ri
bus crebra illa atq; ambitiosa diuine pre
sentie familiaritas dignanter indulta est.
q; nec ipis sicuti est sed sicut dignata ē.
Nec vno omībz modo: sed vt ait aposto
lus. Multifarie multisq; modis. cū ipse
in se sit vnus dicere ipso ad israel. dñs de
us tuus: de' vñ est. Et hec demōstratio
nō quidē cōmunis. s; tamē foris facta est
nimirū exhibita p imagines extrinsec' ap
parētes seu voces sonātes. Sed est diui
na inspectio eo differētiōz ab his q; interi
oz. cū p seipsum dignat' inuūere de' aiām
querentē se. q; tūc ad querēdū toto se deside
rio et amore deuouit. Et h signū istiusmo
di aduētus ei' sic ab eo q; erp' est edoce
mur. Ignis an ipm pcedet et inflāmabit
in circuitu ei' inimicos ei'. Oportet nāq;
vt sancti desiderij ardoz pueniat facie ei'
ad oēm aiām: ad quā est ipē v'tur' q; omz
nē psumat rubiginē vicioz. et sic pparz lo
cū dño. Et tūc scit aiā qm iuxta est dñs.
cū se senserit illo igne succensam. et dixerit
cū ppha. De excelsis misit ignē i ossib; me
is et erudiuit me. Et illud. Concaluit cor
meū intra me. et in meditatōne mea exar
descet ignis. Tali anime susp'itāti frequē
ter. immo sine intermissione oranti et affli
ctanti se p desiderio. cū interdū desiderat'
ille q; ita qrit. miserat' occurrit. puto illi
p propria experientia cōuenire. vt dicat cum
sancto Hieremia. Bon' es dñe speranti
bus in te. anime querenti te. Sed et ange
lus eius qui vnus est de sodalibus spon
si in hoc ipsum deputatus minister pofe
cto et arbiter secrete mutueq; saluationis
is inq; angel' quomodo tripudiat. quo
modo colletatur et cōdelectatur. et conuer
sus ad dñm dicit. B'ras ago tibi dñe maie
stat'. qz desiderij cordis ei' tribuisti ei. et vo
lūtate labioz ei' nō fraudasti eā. ipē ē q; i oī

loco sedulus quidam pedissequus aime
 non cessat sollicitare. et assiduis suggesti
 onibus monere dicens. Delectare in domino: et
 dabit tibi petitiones cordis tui. Et rursus
 Expecta dominum et custodi viam eius. Item. Si
 moram fecerit expecta eum. quia veniens veniet
 non tardabit. Ad dominum autem. Sic ceruus (in
 quibus desiderat ad fontes aquarum. ita desiderat
 anima ista ad te deum. Desideravit te in nocte: sicut
 et spiritus tuus in precordibus eius de mane vigila
 vit ad te. Et iterum. Tota die expandit ad te
 manus suas. dimitte illam quia clamat post te.
 Convertere aliquantulum et respice ab eis
 per eam. Respice de celo et vide et visita deso
 lata fidelis paranymphus: qui mutui amoris
 conscius. sed non invidiosus: non sua querit: sed domini
 gratiam. Discurret mediis inter dilectum et di
 lectam. vota offerens. referens dona. Excitat
 ista: placat illum. Interdum quibus licet raro rep
 senter eos pariter sibi: siue hanc rapiens. siue
 illum adducens. Si quidem domesticus est et
 non in palatio. nec vere repellam et quibus
 die videt faciem patris. Uide autem tu ne quid
 nos in hac vbi animeque commixtione corpo
 reum seu imaginariis sentire existimes. Id
 loquimur quod apostolus dicit. quoniam qui adheret deo:
 unus spiritus est. Excessus pure mentis in de
 um. siue dei partem descensum in animam: nostris
 quibus possumus exprimitur: quibus spiritualibus spi
 ritualia comparates. Itaque in spiritu fit ista
 coniunctio. quia spiritus est deus. et percipit deco
 rem anime illius: quam forte aduertit in spiritu am
 bulante: et curam carnis non proficientem in de
 siderio presertim si sui amore flagrantem con
 spererit. Non ergo sic affecta et sic dilecta tenta
 erit omnino vel illa que multis per ea que facta
 sunt. vel illa que paucis: per visa et somnia. fa
 cta est manifestatio spiritus. nisi et speciali pro
 rogatiua intimis illius affectibus atque ipsis
 medullis cordis celitus illapsum suscipiat
 habeatque preesto quem desiderat. non figura
 tum sed infusum. non apparentem sed afficien
 tem. nec dubium quoniam eo iocundior: quam intus
 non foris. Verbum nempe est non sonans sed
 penetrans. non loquax sed efficax. non obstre
 pens auribus: sed affectibus blandiens. Facies
 est non formata sed formans. non perstringens
 oculos corporis. sed faciem cordis lenificans
 gratia quippe amoris munere: non colore.
 Non tamen adhuc illud dixerim apparere
 sicut est. quibus non omnino aliud hoc mo
 do exhibeat quod est. Acque enim vel sic

continue preesto erit. Quibus deuotissimis
 mentibus: sed nec vniformiter omnibus.
 Oportet namque per variis anime desiderijs
 diuine gustu presentie variari. et infusum sa
 porum superne dulcedinis diuersa appeten
 tis animi aliter atque aliter oblectare pala
 tum. Denique aduertisti in hoc amatorio
 carmine quoties mutauerit vultum. et in qua
 ta multitudine dulcedinis sue coram dile
 cta dignatur sit transformari. et quomodo
 nunc quidem instar verecundi sponsi: sancte
 anime secretos petat amplecti. et oscul de
 lectetur. nunc vero in oleo et vnguentis me
 dicum exhibere appareat. nimirum propter
 teneras et infirmas animas. istiusmodi ad
 huc indigentes fomētis et medicamentis.
 unde et delicato adolescentularum nomine
 designatur. Si mussitet quis. audiet quia
 non est opus sanis medicus. sed male habentibus.
 Nunc rursus quasi viator: quispiam
 itinerantibus spose simul atque adolescentu
 lis sese associans: iocundissimis consabulationibus suis: a labore vite omnem releuat
 comitatum. ita ut eo discedente loquamur.
 Nonne cor nostrum ardens erat in nobis de
 Jesu dum loqueretur nobis in via. Facundus
 comes qui in sermonum et morum suauitate
 suorum: tanquam in quadam suaue olentia spi
 rantium vnguentorum post se currere faciat
 vniuersos. Unde dicunt in odore vnguentorum
 tuorum curremus. Item. aliquando occurrens
 quasi paterfamilias aliquis paterfamilias
 qui in domo sua abundet panibus: im
 mo tanquam rex magnificus et potens: qui
 sponse pauperis videatur pusillanimitatem
 erigere: prouocare cupiditatem: demost
 rans illi omnia desiderabilia glorie sue.
 diuitias torcularium ac promptuariorum:
 ortorum et agrorum copias. demum etiam
 introducens eam in ipsa secreta cubiculi.
 Admirum confidit in ea cor viri sui. et non
 est ex omnibus quod ab illa existimet ab
 sccondendum: quam redemit in opem: pro
 bauit fidelem. amplectatur amabilem. At
 que ita non cessat siue hoc siue illo modo in
 terno iugiter apparere conspectui querentium
 se. ut sermo impleatur quem dixit.
 Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem
 seculi. Et in his omnibus suauis et mitis et multe misericordie. Nam
 osculis quidem affectuosum et blandum
 in oleo atque in pigmentis atque vnguentis elementis

affluentem visceribus pietatis et compassionis
 Porro in via hilaris. affabilis. plenus gratie
 et solatus. in offensione pro diuitiarum ac posses
 sionum munificus se ac largus pro regia libera
 litate remuneratoris demonstrat. Ita pro om
 ni huius carminis textu reperies verbum
 istiusmodi similitudinibus adumbrari. Un
 de ego puto id significatum apud prophetas
 vbi ait. Spiritus ante faciem nostram chris
 tus dominus: in vmbra eius viuemus inter ge
 tes. quia seculum videamur nunc pro speculato et in eni
 gmate: et necesse est ad faciem. Et istud sa
 ne donec viuimus inter gentes. Nam inter an
 gelos aliter: quando iam indifferenti omni
 no felicitate cum ipsis videbimus cum et nos
 sicuti est. hoc est. in forma dei et non in vmbra.
 Quod namque apud veteres quidem vmbra
 figuram dicimus extitisse. nobis autem
 per gratiam christi in carne presentis: ipsam
 per se illud scire veritate. ita nos quoque respec
 tu futuri seculi in quadam interim veritate
 vmbra viuere non negabit: nisi qui non
 acquiescit apostolo dicenti. ex parte cogno
 scimus. et ex parte prophetam. Et illud. Non
 arbitror me comprehensisse. Quod enim non est
 distinctio eius qui per fidem ambulat. et illius
 qui per speciem. Ergo iustus ex fide viuunt: bea
 tus exultat in specie. Et ideo sanctus ho
 mo viuunt interim in vmbra christi. sanctus
 angelus in splendore vultus glorie gloriatur
 Et bona fidei vmbra: que luce temperat
 oculo caligant. et oculum preparat luci. Scri
 ptum est enim. Fide mundas corda eorum. Si
 des itaque lucem non extinguit sed custodit
 Quicquid sane est illud quod videt angelus.
 hoc mihi vmbra fidei seruat. fidei sinu re
 positum: in tempore reuelandum. An non expedit
 tenere vel inuolutum quod nudum non capis.
 Denique et mater domini vivebat in vmbra fi
 dei: cui dictum est. et beata que credidisti. Ha
 buit et de christi corpore vmbra que audiuit. et
 spiritus altissimi obumbrabit tibi. Nec enim
 vilis vmbra que de virtute altissimi forma
 tur. Et vere virtus in carne christi. que per gini ob
 umbravit. ut quod impossibile erat mortali
 femine obiectum tamen inuolucris viuifici cor
 poris ferret presentiam maiestatis. et luce su
 stineret inaccessibile. Vir plane. in qua
 ois vitaria fortitudo debellata est. Et
 spiritus et vmbra fugas demones. tutas ho
 mines. Aut certe per vegetas. vmbra re
 frigeras. Quoniam pinde in vmbra christi

que per fidem ambulamus et carne ipsi pasceamus
 ut viuamus. Caro enim christi vere est cibus. Et
 vide ne propterea etiam nunc describat hunc loco
 apparens tanquam in scemate pastoralis. vbi il
 lum sponsa quasi vnquam quempia de pasto
 ribus videt alloquens dicens. Indica mihi.
 vbi pascas. vbi cubes in meridie. Bonus
 pastor que animam suam dat pro ouibus suis. Nam
 pro illis. carne illis. Illa in presentia. ista in cibus
 Res mira. ipse pastor. ipse pasca est. ipse
 demptio. Uex primo in longum pergit. quoniam
 locus amplius est et grandia prouident: et non ex
 plicabit paucis. atque hac necessitate vide
 tur mihi iam rumpendum potius quam finiedus.
 Oportet autem quoniam materia preder. memo
 ria vigilet. quatinus vbi paulatim: inde mox
 resumatur et pertractetur put dominus dabit Jesus
 christus sponsum ecclesie que est super omnia de
 benedictus in secula Amen.

Sermo. xxxij. Indica michi

vbi pascas. vbi cubes in meri
 die. Dic sumus: hic per gradum
 Sed antequam tractari incipiat visio ista et
 allocutio: recapitulandum breuiter arbitror
 de alijs visionibus que precesserunt. quod nobis ap
 tari spiritualiter possint pro votis et meritis
 singulorum: ut apprehensio illis (si tamen hunc datus
 fuerit) facilius et in huius discussione eluce
 at intellectu. Uex id difficillimum. Nam et si
 illa per haec ipse visioes seu similitudines de
 scribuntur: sonare corpe atque corpea videantur.
 spiritualia tamen sunt que nobis ministrant in his. ac per
 hunc in spiritu que causas et rationes eorum optet inquiri
 Et que idoneus inuestigare et apprehendere tam
 multos aie affectus. perfectusque: quibus hec de pre
 sentia spiritus tamen ministrantis gratia dispensat.
 Tamen si intremus ad nos: et spiritus sanctus in lu
 mine suo dignetur ostendere nobis quod ope suo
 non dedignatur nos assidue accitare in nobis.
 puto non omnino nos in his sine intellectu re
 mansuros. Confido enim non accepisse nos spi
 ritum mundi. sed spiritum que ex deo est. ut sciamus que
 a deo donata sunt nobis. Ergo si cui nunc cum
 sancto propheta adherere deo bonum est. et
 (ut loquar manifestum) si quis in nobis est
 ita desiderij vir ut cupiat dissolui et cum
 christo esse. cupiat autem vehementer. ardē
 ter sitiat. assidue meditetur. Is profecto
 non secus quam in forma sponsi suscipiet
 verbum in tempore visitationis. Hora

videlicet. qua se astringi intus quibusdam
brachijs sapientie: atq; inde sibi infundi
senserit sancti suauitate amoris. Siq; des
desideriū cordis ei? tribuet ei. et si adhuc
peregrināti in corpe. Et parte tñ idq; ad
temp? et temp? modicū. Nā cū vigilijs et
obsecrationib; et multo labore et imbrala
chrymaz. quest? affuerit. subito dñi tene
ri putat elabif. et rursus lachrymāti et in
sectanti occurrēs cōprehēdi patif. sed mi
nime teneri: dñi subito itez quasi e manib;
euolat. Et si institerit p̄cib; et fletib; deuor
ta anima: denuo reuertet. et voluntate labi
orum ei? nō fraudabit eā. s; rursus mor
disparebit: et nō videbit nisi itez toto desi
derio requirat. Ita g; et in h; corpe pōt esse
de p̄sentia sp̄sī frequēs leticia. s; n̄ copia
q; et si uisitatio letificat: s; molestat uicissī
tudo. Et h; tamdiu necesse est pati dilectā
donec semel posita corpeore sarcina mo
lis. auolet et ipa leuata pennis desiderioz
suoz: libere iter carpēs p̄ campos p̄tēpla
tionis. et mēte sequēs expedita dilectuz q;
cūq; ierit. Nec tamen vel in trāsitu p̄esto
erit sic om̄i aie. nisi illi dūtarat quā ingēs
deuotio: et desiderii uehemēs. et p̄dulcis
affectus sp̄sīam p̄bat. et dignā ad quā ḡ
tia uisitadi accessuz. uerbū decorē induat
formā sponsi accipiēs. Qui eni nondum
inuenit ita affect? s; cōpunct? magis actu
um recordatioe suoz: loquēs in amaritu
dine anime suedicat deo. Noli me p̄dem
nare. aut forte etiā adhuc periculose tēpta
tur a p̄p̄ria p̄cupiscētia abstract? et illect?.
hic talis nō sp̄sīum requirit: s; medicum
ac p̄ hoc nō oscula quidē uel amplexus. s;
tñ remediū uulnerib; accipiet suis: in oleo
uicq; et unguentis. An nō sine numero sic
sentim? et sic expimur orātes. nos q; n̄ris
quotidie adhuc excessib; temptamur pre
sentib;. mor demur p̄teritis: A quanta me
amaritudine frequēter liberasti adueniēs
Jesu bone: Quoties post anq;ios fletus.
post inenarrabiles gemitus et singultus.
sancā p̄scientiā meā uixisti unq;ione mi
sericordie tue et oleo leticie p̄fundisti: Quo
tiens me orō quē pene desperātē suscepit
reddidit exultantē et p̄sumentē de uenia:
Qui similiter afficiunt ecce hi sciuntq; ve
re medicus sū domin? Jesus. q; sanat cō
tritos corde et alligat p̄tritos eoz. Qui
experti nō sunt. credant inde eide ipi. dicē

ti. Sp̄s dñi uincit me. ad euāgelisandū
māfueti misit me. ut mederer p̄tritos cor
de. Si adhuc dubitat accedat certe et p̄
bent. et sic in semetip̄is discat qd sit. mise
ricordiā uolo et nō sacrificiū. **S**z uideat
mus et reliqua. Sunt q; in studijs sp̄rita
lib; fatigati et uersi in tepore atq; i defectu
quodā sp̄sī positi ambulāt tristes uias
dñi corde arētē et tedēte accedūt ad queq;
iniūcta. frequēter murmurāt lōgos dies
longas p̄querunt noctes. loquētes cum
sancto Job. Si dormiero dico. qñ cōsur
gam. et rursus expectabo uesperā. Ergo
ubi p̄tingit tale aliqd pati. si misertus do
min? appropiet nobis i uia q; ambulam?
et incipiat loqui de celo q; de celo est. nec n̄
fauorabile quippā cantare nobis d̄ can
ticis syon. narrare etiā de ciuitate dei. de
pace ciuitatis. d̄ eternitate pacis. d̄ statu
eternitatis. dico uobis eritp uehiculo aie
dormitanti et pigritati leta narratio. ita uel
pellat om̄e fastidiū ab animo audientis.
et a corpe fatigationē. An tibi aliud uel pa
ti uel p̄tere ille uidet qui ait. Dormitauit
anima mea p̄ tedio. cōfirma me in uerbis
tuis. Et nōne cū obrinuerit clamabit. q;
modo dilexi legē tuā dñe. tota die medita
tio mea est. Sunt eni quedā uerba uerbi
sponsi ad nos. n̄re meditationes de ipso et
eius glia. elegātia. potētia. maiestate. Nō
solū aut s; et cū auida mēte uersam? testi
monia ei?. et iudicia oris eius. et in lege ei?
meditamur die ac nocte. sciamus p̄ certo
adesse sponsum atq; alloqui nos. ut nō fa
tigemur laborib;. sermōib; delectati. Tu
ergo cū tibi aliqua talia uolui animo sen
tis. nō tuam putes cogitationē. sed illum
agnosce loquentē. qui apud p̄phetā dicit
Ego qui loquor iusticiā. Simillima eni
sunt nostre cogitata mentis sermonibus
ueritatis in nobis loquētis. nec facile qd
discernit quid intus pariat cor suū. quid
ue audiat nisi qui p̄uidenter aduertit do
minū in euangelio loquentē. quia de cor
de exeunt cogitationes male. Et illud.
Quid cogitatis mala i cordibus uestris?
Et qui loquitur mendacium. de suo loq;
tur. Apostolus autē. q; sufficientes (in q̄)
simus cogitare aliquid a nobis tanq; et
nobis. subandis bonum. sed sufficientia
nostra ex deo est. Luz ergo mala in corde
uersamul. nostra cogitatio est. si bona. de

Sermo est. Illa cor nostrū dicit. hec audie.
Audia (ait) qd loquat in me dñs de? qm̄
loquet pacē in plebē suā. Itaq; pacē. pie
tatem. iusticiā. deus in nobis loquit. nec
talia nos cogitam? ex nobis: sed in nobis
audim?. Ceterz homicidia. adulteria. fur
ta. blasphemie. et his similia: de corde exe
unt. nec audim? ea: s; dicim?. Deniq; di
xit insipies in corde suo: nō est de?. Et p̄
pter hoc irritauit impi? deū. q; dixit i cor
de suo nō requiret. S; est p̄terea qd cor
quidē sentit: nō tamē cordis est uerbum.
nec eni de corde exit sicut n̄ra cogitatio: s;
nec illud est qd ad cor fieri dixim?: s; uer
videlicet s;bi: cū sit malū. immittit autē a
p̄tratis potestatis: sic sūt immittōes p̄
angelos malos. q̄le (uerbi causa) fuit qd
legit misisse in cor diaboli? ut traderet do
minū iudas simonis scariothis. Uerq; d̄
ita uigil et diligēs obseruator motionum
internaz suaz. siue in se siue ex se factaruz
ut liq;do ad queq; illicita sensu cordis sui
discernat inter morbū mētis et moruz ser
pentis. Ego nulli h; mortalium possibile
p̄tō nisi qui illuminat? a sp̄sī sancto spe
ciale accepit donū qd apostol? inter cete
ra charismata q; enumerat: noiat discreti
onem spiritū. Quātūlibet eni qd s; m̄ sa
lomonē om̄i custodia seruet cor suū. tom
nia q; intra se mouent uigilāissima inten
tione obseruet: etiā si diuturnū forte i his
habuerit exercitiū: et frequēs experimētū
nō poterit tñ ad puzin se dinoscere discer
nere uel ab inuicē malū innatū et malū se
minatū. Nā delicta q; itelligit. Nec mul
tum refert n̄ra scire unde inest nob maluz
dūmodo inesse sciam?: uigilādū potius et
orandū unde cūq; sit ne p̄sentiamus. De
niq; orat p̄phera p̄tra uerūq; malū dicēs
Ab occultis meis mūda me dñe: et ab ali
enis parce seruo tuo. Et ego non possum
tradere uobis qd nō accipi. Nō aut acce
pi fateor uñ assignē certā notione int̄ par
tum cordis et seminariū hostis. Quippe
uerūq; malū. uerūq; a malo. uerūq; in cor
de. sed nō uerūq; de corde. Hoc totuz cer
tum mihi in me si incertū quid cordi qd
hosti tribuā. Et id quidem (ut dixi) absq;
piculo. Sed sane est ubi piculose imo dā
nabiliter erratur. atq; ibi merito nob cer
ta p̄figitur regula: ne quod dei est in nobis
p̄emus nobis. putantes uerbi uisitatioz

nostram esse cogitatioem. Ergo quantum
distat bonū a malo: tñ ista duo a se. quo
niam nec de uerbo malū: nec de corde cri
et bonū: nisi qd p̄us forte de s;bo p̄cepit.
quia non potest bona arbor fruct? malos
facere. nec arbor mala fruct? bonos. At
satis dictū esse credo qd dei qd nostrū in
nostro sit corde. nec sup̄flue (ut arbitroz) s;
ut sciant inimici ḡc: absq; ḡra nec ad co
gitandū bonum sufficere cor humanum
s; sufficientiā ipsi? ex deo esse: dei uocē bo
num qd cogitat: nō cordis plen existere.
Tu g; si uocē eius audis: iā nescias unde
ueniat aut quo vadat: sciens q; a dō exit.
et ad cor vadit. Uide aut quō uerbu; qd
egredif de ore dei nō reuertat ad eū uacu
um. s; p̄spere et faciat om̄ia ad que misit
illud. ut dicere possis et tu q; ḡra dei i me
vacua nō fuit. Felix mens cui uerbū in
diuidū? comes: ubiq; se affabilem p̄ebet
cui? indefinēter oblectata suauitate facun
die: a carnis molestijs et uicijs sese uēdicz
om̄i hora redimēdo tps a diebus malis.
Nō lassabit. nō molestabit. qm̄ sicut dicit
scriptura. Non p̄tristabit iustū quicqd ei
acciderit. Nā s; magni patrifamilias
seu regie maiestatis scena apparere existi
mo his q; accedentes ad cor altū. d̄ maio
ri sp̄sī libertate et puritate p̄scientie ma
gnanimiores facti p̄sueuerit audere maio
ra. inquieri p̄sus et curiosi secretiora pene
trare. et apprehēdere sublimiora. et empta
re p̄fectiora: nō modo sensuū: sed et virtu
tam. Hi enim p̄ fidei magnitudine digni
inueniunt qui inducant in om̄ne plenitu
dinem. nec est om̄ino in om̄ib; apothec
sapientie a quo de? scientiaz domin? arcen
dos censet. cupidus ueritatis. uanitatis
nō cōscios. Talis erat Moyſes q; aude
bat dicere deo. Si inueni gram in oculis
tuis. ostende mihi teip̄um. Talis philip
pus. qui sibi et suis cōdiscipulis patrē fla
gitabat ostendi. Talis et Thomas. q; nisi
sua manu tangeret uuln? et fossum latus:
credere recusabat. Pusilla fides. s; de ma
gnitudine animi miro modo descendens
Talis quoq; dauid. qui et ipse dicebat do
Tibi dixit cor meum. exquisiuit te facies
mea: faciem tuā domine requiraz. Tales
itaq; magna audent quoniam magni sūt
et que audent obtinent. iuxta uerbum pro
missionis ad ipsos. quod est istiusmodi.

Quicumque locū calcaverit pes vester: ve-
ster erit. Magna siquidē fidel. magna me-
retur. et quatenus in bonis dñi fiducia pe-
dem porrexis: eatenus possidebis. Deni-
que Moyse ore ad os loquitur deus: et palas
nō p enigmata et figuras dñm videre me-
retur: cū pphetis alijs tm̄ i visione appa-
rere se dicat: et p somnū loqui. Philippo
quoque fm̄ petitionē cordis sui oñsus est
pater in filio in eo pculdubio qd̄ in conti-
nenti audiuit. Philippe q̄ videt me: videt
et patrem. et quia ego in patre: et pater in me
est. Sed et Thome iuxta desiderū cordis
eius palpandū se p̄buit: et volūtate labio-
rum eius nō fraudavit eū. Quid David?
Rōne et ipse voto se omnino fraudari signi-
ficat vbi ait. nō daturū se somnū oculi su-
is. nec palpebris suis dormitationes: do-
nec inueniret locū dñi? Igitur istiusmodi
magnis spiritibus magnus occurrit spon-
sus: et magnificabit facere cū eis: emittēs
lucē suā et veritatē suā: eosque dducēs et ad-
ducens in montē sanctū suū et in taberna-
cula sua. ita ut dicat q̄ eiusmodi est. qz fecit
mibi magna qui potens est. Regē i deco-
re suo videbūt oculi eius p̄cūte se ad spe-
ciosā deserti: ad flores rosarū et lilia pualli-
um: ad amena ortos et irrigua fontium: ad
delicias cellarioꝝ et odoramēta aromātū
postremo ad ipsa secreta cubiculi. Isti sūt
thesauri sapientie et scientie penes sp̄suz ab-
sconditi: hec vite pascua p̄parata in refe-
ctionē animarū sanctarū. Beat⁹ vir qui im-
pleuit desiderū suū et ipis. Hoc solū ad-
monitus sit ne sol⁹ habere velit: q̄ possunt
sufficere plurib⁹. Propterea enī fortassis
post ista omnia sp̄sus tanq̄ pastor appa-
rere describit. ut p̄inde admoneat assecu-
tor tantorū munerū pascendi gregis sim-
pliciorū. q̄ se tam nō valent p̄semitipos
apprehēdere ista q̄ nō audēt sine pastore
oues exire in pascua. Deniq̄ hoc ipm̄ sp̄s
sa prudēter aduertēs postulat sibi indica-
ri vbi ipse pascat et cubet sub meridiano fer-
tore: parata (ut quidē ex hoc intelligi da-
tur) pasci et pascere cū illo et sub illo. Nec
enim tutū arbitrat̄ longe agere gregem a
summo pastore. nimis ob incurSIONES lu-
porum: eoz marime qui veniūt ad nos i
vestimentis ouū. et p̄pterea satagit eisdem
cū ipso parit̄ pascere pascuis et cubare vmbri-
bus. Et causam ponit. Ne incipiā (inqui-

ens) vagari post greges sodalium tiorū:
ipsi sunt qui se volūt videri amicos spon-
si et nō sunt. et cū suos nō illius greges pa-
scere cura sit eis: hincinde tamē insidiantes:
dicūt. Ecce hic est christ⁹. ecce illic est
videlicet ut multos seducāt et abducant
a christi gregib⁹ et sociēt suis. Hoc plitte
re textu. Jam ip̄o spiritales sensum qui in
ea latet: sub alio sm̄onis p̄ncipio expe-
ctate. q̄cquid illud erit quod mibi ind̄ vo-
bis orantibus sua misericordia partiri di-
gnabit sp̄sus ecclesie Iesus christ⁹ do-
minus noster. qui est sup̄ omnia de⁹ bñdī-
ctus in secula Amen.

Sermo xxxiiij.

Indica michi

quē diligit anima mea. vbi pa-
scas. vbi cubes in meridie. Et
alt⁹ quidā. Indica (inquit) michi cur me
ita iudices. Ubi nō sane sententiā causat
sed scrutat̄ causam. erudiri flagellis petē
non erūt. Itē alius p̄catur dicens. Tias
tuas dñe dmonstra mibi. et semitas tuas
edoce me. Quas dixerit vias vlt̄ semitas
manifestat alibi. Deduxit me (inquiens)
sup̄ semitas iusticie. Ergo tria ista aia cu-
riosa dei nō cessat inq̄rere iusticiā et iudici-
um et locū habitatiōis gl̄ie sp̄si. tāq̄ viā
in qua ambulet: cautelas q̄ ambulet: et ad
quā ambulet māsiōne. De q̄ māsiōne sic
habes in p̄pha. Unā peti inq̄t a domo.
hāc requirā ut inhabitē in domo dñi om-
nib⁹ dieb⁹ vite mee. Et itē. Dñe dilexide
corē dom⁹ tue: et locū habitatiōis gl̄ie tue
Porro de reliq̄s duob⁹. iusticia et iudiciū
ait. p̄paratio sedis tue. Verito tria ista
mens deuota req̄rit. ut pote: sedē dei. et se-
dis p̄parationē. Et pulcre in sp̄se p̄ero-
gatiuā cōcurrūt pariter omnia ad consum-
mationē virtutū. ut de forma iusticie sit
formosa. d̄ iudicioꝝ noticia cauta. de desi-
derio p̄sentie seu gl̄ie sp̄si casta. Talē p̄-
sus decet esse sp̄sam dñi pulcrā: erudi-
tam et castā. Ergo petitio quā vltimā po-
sui ist⁹ est loci. Petit siquidem ab eo quez
diligit anima sua indicari sibi vbi pascat
et vbi cubet in meridie. Et primo aduer-
te q̄ eliganter amorē spiritus a carnis di-
scernat affectu: dum dilectum exprimere
magis ipsa affectione q̄ nomine volens
non simpliciter quem diligo. sed o (inq̄t)

quē diligit aia mea. sp̄salē designās dile-
ctionē. Deinde quidnā eā in loco pascue
adeo delectet diligēter attende. Sed nec il-
lud p̄tereat te de hora meridiana. et quod
is potissimū explorat̄ locus. in quo q̄ pa-
scit cubat sil: quod est magne securitatis in-
dicium. Arbitror enī ob hoc additum cu-
bat q̄ eo loci minime necesse sit stare et vi-
gilare sup̄ custodiā gregis. quoniam greg-
erit cubate pasto: et p̄ausante sub vmbri-
libere nihilominus discurrat in pascuis.
Felix regio in qua p̄ libitū oues ingredi-
untur et egrediuntur et nō est qui exerceat
Quis michi tribuat videre vos: meq̄ pa-
riter in montib⁹ pascivna cū illis nonaq̄
tanouem q̄ illic relicte legunt: cum pasto-
eaz dignāter ad vnā descēdit que erraue-
rat: Secure pculdubio cubat p̄pe: qui et
longe recedere mini me dubitavit. sciens
quia in tuto eas reliquerat. Verito spon-
sa illo suspirat. merito inhiat loco pascue
simul et pacis: s̄ quietis. s̄ securitatis. sed
exultatiōis. s̄ admiratiōis. sed stuporis.
Hic et me miserū heu longe agentē: et de
longe salutantē en ipsa eius recordatio ad
lachrymas puocat plane iuxta affectōem
et vocē dicentiū. Sup̄ flumina babilonis
illuc sedim⁹ et fleuim⁹: dum recordaremur
ni syon. Libet exclamare me cū sponsa
pariter et cū p̄pheta. Lauda deū tuū syō
quonia cōfortauit seras portarū tuarū: be-
nedixit filijs tuis in te. Qui posuit fines
tuos pacē: et adipe frumētī satiāt te. Quis
nō illic vehemētē cupiat pasci et propter
pacē et p̄pter adipē et p̄pter satietatē. Ni-
hil ibi formidat. nihil fastidit. nihil defici-
tura habitatio paradisi. dulce pabulū
verbū. opulētia multa nimis: eternitas.
Habeo et ego v̄bū. s̄ in carne. et michi ap-
ponit v̄itas. s̄ in sacramēto. Angelus ex
adipe frumētī saginat. et nudo saturat q̄
no. me oportet interim quodā sacramēti
coctice esse cōtentū: carnis fursure. littere
palea. velamine fidei. Et hec talia sunt q̄
gustata afferūt mortē: si nō de p̄mitijs spi-
ritus q̄tulūciq̄ accipiāt p̄dimētū. Por-
sus mors michi i olla: nisi ex p̄pheta farinū
la dulcorē. Deniq̄ absq̄ sp̄u et sacramētū
ad iudiciū sumit̄: et caro nō p̄dest q̄c̄q̄. et
lra occidit. et fides mortua ē. Sed sp̄s est
q̄ vivificat: ut vitā in eis. Et q̄ntalibet sa-
ne. abūdātia sp̄s pinguescat ista: nō pa-

ri omnino iocunditate sumit̄ cortex sacra-
menti et adips frumētī. fides et sp̄s. me-
moriam et p̄sentia. eternitas et tps. vultus et
speculū. imago dei et forma serui. Nemp-
in omib⁹ his fides locuples michi. intelle-
ctus paup. Nunq̄d ip̄o par sapoz intelle-
ctui fideiq̄. cū sit in meritū ista. ille in p̄e-
mium: Tides q̄ distare inter pabula: q̄n-
tum et inter loca. et sicut exaltant̄ celi a ter-
ra: ita habitātes in eis bonis portioribus
abūdare. Festinem⁹ p̄inde filij festinem⁹
ad locū tutiorē. ad pastū suaviorē. ad vbe-
riorē et fertiliore agz. Festinem⁹ ut habi-
tem⁹ sine metu. abundemus sine defectu
epulemur sine fastidio. Tu enī dñe faba-
orb q̄ cū tranquillitate iudicas omnia: etiaz
cū securitate eā omnia ibi pascis. Idē ipse
et dñs exercitū et pastor ouū. Ergo et pa-
scis et cubas parit̄. sed nō hic. Deniq̄ sta-
bas cū celo p̄spiceres vnā ex tuis ouicar-
lis (Stephanū loquor) a lupis circūda-
ri sup̄ terrā. Et p̄pterea queso indica mi-
hi vbi pascas. vbi cubes in meridie. Hec est
tota die. Etenim illa meridies tota ē dies
et ipsa nesciens vespē. Et ideo melior di-
es illa in atrijs tuis sup̄ milia. qz nescit oc-
casum. At matutinū forsitan habuit. cuz
primū videlicet dies sanctificat̄ illuxit
nobis p̄ viscera vtiq̄ misericōdie dei nostri. i
q̄b⁹ visitauit nos oriēs ex alto. Vere tūc
suscepim⁹ de⁹ misericōdiam tuā in medio tē-
pli tui: cū in medio vmbre mortis exort⁹
matutini lux orta est nobis. et mane vidi-
mus gl̄iam dñi. Quāti reges et p̄phe vo-
luerūt videre et nō viderūt. Quare: nisi qz
nox erat et necdū venerat illd̄ expectatūz
mane cui fuerat rep̄missa misericōdia: Un-
et orabat q̄s dicēs. Audiat̄ fac michi mane
misericōdia tua. qz i te speravi. Fuit nāq̄ q̄
dā hui⁹ auroza diei. et q̄ sol iusticie per ar-
changelū gabrielē nūciat⁹ est terr̄. et vir-
go deū in vtero de sp̄suctō p̄cepit et pepit
vgo. ac deinceps q̄ad i terr̄ visus ē. et cū
hoib⁹ p̄uersat⁹ ē. Hā vsq̄ adeo p̄ totū id
tp̄is lux pusilla et tanq̄ lux reuera auroze
apparuit. ut diē eē interi ap̄d hoīes pene
vniuersitas ignorar. Deniq̄ si cognouit
sent nūq̄ dñm gl̄e crucifixissent. Et vtiq̄
ip̄is pauc⁹ discipul dicebat adhuc modi-
cū lumē in vob̄ ē. eo qz auroza esset et inicitū
vlt̄ port⁹ iudiciū diei: dū sol adhuc abscondē-
ret radios suos et mīme eos sp̄geret sup̄ terrā

Paul^o quoque dicebat. quoniam non profecit: di-
es autem appropinquavit: significans esse tunc
adhuc adeo modicum lumen ut propinquasse
venisse die dicere maluerit. Quoniam autem hoc
dicebat: profecto quando sol reuersus ab
inferis: iam se ad alta celi sustulerat. Quanto
magis cum adhuc similitudo carnis pecca-
ti instar dense nubis opiret aurozā. iuxta
omnes nimirum nostri corporis passiones. ita ut
neque amara mors: nec crux: probrōsa defue-
rit. Quanto magis (inquit) tunc exigua tenuis
que ad modum lux fuit: et que de aurore ma-
gis que de solis prodire presentia videret. Erat
ergo auroza. et ipsa subobscura satis: tota
illa christi pueratio super terrā. usque dum oc-
cumbēs. et rursus exortēs: solaris sue par-
tie lumen clarior fugauit aurozā: et mane
facto absorpta est nox in victoria. Denique
habes. Et valde mane vna sabbatorum
veniunt ad monumentum orto iam sole. An non
mane fuit quando ortus sol? Attulit autem no-
uum de resurrectione decorum: et sereniorē solū
to lucē. quoniam et si noueramus cum fimo carne. sed
nunc iam non nouimus. Est scriptum in propheta
decorē induit. induit fortitudinē: et percipit
seque carnis infirma tanquam nubila quodā
excussit: stolam glorie induēs. Sane extrinsecus
elevator est sol. et sensim deum diffundēs su-
os radios super terrā. cepit paulatim vbi-
clarior apparere. feruidiorque sentiri. Uter
quātūlibet incalescat et inualescat: multi-
plicet et dilatet radios suos super orbem nostre
mortalitatis curriculum (erit enim nobiscum
usque ad summationem seculi) non tamen ad meri-
dianum pueniet lumen. nec in illa sui pleni-
tudine videbitur modo: in quo videndus est
postea: ab his duntaxat que hac visione ipse
dignabitur. De meridies. plenitudo fer-
uoris et lucis. solis statio. ymbrarum exter-
minatio. desiccatio paludum. fetorum depul-
sio. De penne solsticium quando iam non incli-
nabit dies. o lumen meridianum. o vernalis
temperies. o estiuā venustas. o autumnā-
lis ybertas. et ne quod videatur prerūse. De
que et feratio hyemalis. aut certe si hoc ma-
gis probas. sola tunc hyems abiit et recessit.
Huc locum (inquit) tate claritatis et pacis
et plenitudinis indica mihi. ut que ad mo-
dum Jacob adhuc in corpore manens vidit
domini faciem ad faciem. et salua facta est anima eius
vel certe sicut Moyse cum vidit eum non per
figuras et enigmata seu per somnia uti pro-

phete alij modo plane preclari atque in-
certo ceteris: sibi noto et deo. vel sicut Esai-
as reuelatis oculis cordis vidit eum super
solium excelsum et eleuatum. vel etiam quomodo
paulus rapit in paradysum audiuit verba in-
effabilia. et dominum suum Iesum christum vidit ocu-
lis suis: ita ego que te in lumine tuo et in de-
core tuo per mentis excessum merear prepla-
ri pascere vberius. descendere securi. Nam
et hic pascis: sed non in saturitate. Nec cuba-
re licet: sed stare et vigilare oportet propter ti-
mores nocturnos. Deu nec clara lux. nec
plena refectio. nec mansio tuta. et ideo indi-
ca mihi vbi pascas. vbi cubes in meridie.
Beata medicis cum elurio et sitio iustitiam
Quid hoc ad illorum felicitatem: que repleti sunt
in bonis domus tue. que epulanti et exultanti
conspectu dei. et delectantur in leticia: Sed
si quod patior propter iustitiam. nihilominus be-
atam pnuicias. Et cerce pasci vbi timeas
pati: iocunditatem habet. sed non securitatem.
Porro autem pasci et pati simul. nonne mo-
lestia iocunditas est: Omnia mihi hic cedunt
circa profectum. plura propter votum. et tutum nihil.
Quando adimplebis me leticia cum vul-
tuo: Cultum tuum digne requira. Cultus tuus
meridies est. Indica mihi vbi pascas vbi
cubes in meridie. Scio satis vbi pascas
non cubas. indica mihi vbi pascas et cubes
Non ignoro vbi alijs temporibus pascere soleas.
sed scire velim vbi in meridie pascas. Nam
in tempore quidem mortalitatis mee. et in loco per-
reginationis mee consueui sane sub tua cu-
stodia pasci et pascere in lege et prophetis et
psalmis de te. nec non in euangelicis pascu-
is et apud apostolos similiter requieui. frequen-
ter etiam de gestis sanctorum et prophetarum et scripturis
eorum victum mihi atque attinentibus mihi men-
dicaui ut potui. frequenter autem (quoniam is ma-
gis ad manum fuit) manducaui panem dolo-
ris. et vinum consuetudinis bibi. et facte sunt
mihi lachryme mee pro aëre die ac nocte. dum
dicis mihi quotidie. vbi est deus tuus. Nam
quod de mensa tua siquidem parasti in conspectu
meo mensam aduersus eos que tribulat me.
De ipsa (inquit) tunc quidem beneficio miserati-
onis accipio. in quo vtrūque respiro quotiens
tristis est anima mea. et quotiens conturbat me
Dec pascua noui et frequentavi te secuta
pastor est. sed indica quo etiam que non noui. Sunt
quidem et alij pastores. que dicunt se esse sode-
les tuos. et non sunt: habentes greges suos

et fines suos pabulo mortis refertos: in quibus
bus pascunt nec tecum nec propter te. quorum
vtriusque terminos non intraui nec appropia-
ui eis. Ipsi sunt que dicunt. Ecce hic est christi-
stus. ecce illic est. promittentes sapientie et scie-
ntie pascua vberiora. et credis eis. et confluis ad
eos multi. et faciunt eos filios gehenne du-
plo que se. Cur hoc nisi quia non est ibi meridi-
es et conspicua lux ut liquido veritas cognos-
catur. facilius pro ea recipis falsitas propter
veri similitudinem. que non facile in obscuro a
falso discernit. profertim que aque furtive dul-
ciores sunt et panis absconditus suauior. Et
propterea queso ut indices mihi vbi pascas
vbi cubes in meridie. id est in manifesto. ne se-
ducta incipiam vagari post greges sodalium
tuoque. que ad modum et ipsi vagi sunt. nulla
stabiles certitudine veritatis: semper discen-
tes et nunquam ad sciam veritatis puenientes
Dec sponsa propter philosophorum et heretico-
rum varia et vana dogmata. Vbi pro vi-
des non solum propterea: sed et propter dolos inui-
sibiliū potestati. sicut sunt seductorum spi-
ritus sedentes in insidijs: et parantes sagi-
tas suas in pharetra: ut sagittent in obscuro
rectos corde. Propter hos (inquit) et maxime
videt mihi illa merides optata etiam no-
bis: ut clara luce deprehendamus astutias
diaboli. atque angelum sathane illum que se tras-
figuratur in angelum lucis. ab angelo nostro
facillime vel discernam. Non enim aliter nos
custodire sufficimur: ab icursu et demonio
meridiano. nisi in meridiano eque lumie.
De quidem demonium idcirco meridianum
dictum existimo. quia sunt aliquid de numero ma-
lignorum que cum merito tenebrosae obstinateque
voluntatis sue nox et nox perpetua sunt: diem
tamen se ad fallendum simulare nouerunt. nec mo-
do diem sed et meridiem. sicut eorum princeps non
potest esse equalis deo: etiam aduersus et ex-
tollit supra id que dicit aut que colit deus.
Itaque nisi cordi illi que forte aliquid istius
modi demonium meridianum temptandum
acceptio: rones ex alto illuxerit verus meridi-
es: que falsum vincat et pdat: non poterit
omino caueri: sed temptabit et supplantabit si-
ne dubio sub specie boni. pro bono scilicet ma-
lum incauto et improvido persuadens. Et
tunc merides. id est maior claritas appa-
ret temptatis: cum quasi boni maioris ima-
ginem profert. Quoties (probi causa) suggestit
anticipare vigilias: que ad solentia fratrum il-

luderet dormitanti: Quoties produci ieiun-
tia ut diuinis obsequijs eo inutiliter redde-
ret: quo imbecilliter: Quoties bene proficiente-
bus in cenobijs inuides obtentu quasi maio-
ris puritatis heremum petere persuasit. et co-
gnouerunt miserum tadem que verus sit fimo que
frustra legerat. vel soli. quoniam si ceciderit non
habes subleuantem: Quoties ad opus manu-
um propter que opus fuerat incitauit. et fractum
viribus: ceteris regularibus exercitijs inuali-
dum reddidit: Quam multis exercitatorum
corporis (que iuxta apostolum ad modicum valet)
non modicam persuasit et pietate fraudauit:
Denique ipsi exprobratis quod quidam (ad vere-
cundiam illorum dico que ante inhiberi non po-
terant) ita in spiritu vehementi ad omnia fere-
bant: post ad tantam ignorantiam deuenerunt ut
fimo illud apostoli cum spiritu ceperint: nunc carne
presumerent. que turpe iniere fedus cum suis cor-
poribus. que crudele ante indiderat bellum:
Videas pro pudor impotente superflua que
ritare: que plus necessaria obstinatissime re-
cusabat. Quamque si que sua forte inuicti ob-
stinatione perdurat indiscretius abstinentes
et singularitate notabili conturbantes eos
cum que habitare debent vniuersi mortis in domo
aut scio sane an se existimet pietatem retine-
re. cum homo mihi videtur et longum abiecit
se. Nam que sapientes in oculis suis decreuerunt
apud se nec consilio acquiescere nec precepto
videant quid respondeant: non mihi: sed dicen-
ti. quoniam quasi peccatum ariolandi est repugna-
re. et quasi scelus idolatrie nolle acquiescere
Premiserat autem: que melior est obedientia que
victima. et auscultare magis que offerre ad-
ipem arietum. id est. abstinentiam pro maciuz
Unum dominus per prophetam. Nam quod manducabo
(aut) carnes thaurorum aut sanguinem hircorum
potabo: significans mime sibi accepta fo-
re ieiunia superborum vel imundorum. Sed sa-
ne vereor ne damnates superstitiosos vide-
amur frenare latere gulosis. et audiatur illi ad
piculum sui quod ad remedium his dicit. Quod ob-
rem audite vtraque pars: quattuor esse tem-
pationum genera: et ipsa nobis ita propheti-
co sermone describi. Scuto (inquit) circum-
dabit te veritas eius: non timebis a timore
nocturno: a sagitta volante in die: a nego-
cio gambulante in tenebris. ab incurfu et
demonio meridiano. Attredite nihilomi-
nus et vos alij: quod omnibus spero profu-
rum. Illud omnes in nobis sentimus et sen-
b

simus q̄ p̄uersi sum⁹ ad dñz quod sancta scriptura dicit. Fili accedes ad seruitutē dei: ista in timore: et p̄para aiam tuā ad tēptationē. Itaq; p̄mor̄dia nostre p̄uersio nis (iuxta cōmunis q̄dē exp̄ientie rōem). p̄mus exagitat timor: quē intrātib; statiz horroz vite igerit artioris: et insucta austeritas discipline. Et is timor nocturn⁹ d̄z vel q̄z nox in scripturis designare solz ad uerū. v̄l qm̄ p̄pter qd̄ aduersa pati aggredimur: id nōdū reuelatū est. Si enī dies ille luceret in cui⁹ lumine parit̄ et labores et p̄mia viderem⁹: timor om̄ino q̄rumuis laborz null⁹ esset: p̄ desiderio p̄miorz: duz clara luce appareret: qm̄ nō sunt cōdigne passiones hui⁹ t̄pis ad futurā gloriā que reuelabit̄ in nobis. Hūc vero qm̄ abscondita sunt ab oculis nostris et nox est interrim in hac pte: tēptamur nimiz a timore nocturno. et p̄ bonis q̄ nō videm⁹: formidamus q̄ imp̄sentiaz sunt aduersa tolerare. Uigilandū p̄inde et orandū p̄mo intrātib; p̄tra hāc p̄mā tēptationē: ne subito p̄occupati a pusillanimitate sp̄s et tēptate. a bono cepto: qd̄ absit. resiliāt. **S**uperata aut̄ hac tēptatiōe. armem⁹ nos nihilomin⁹ et aduersus hoim̄ laudes. que d̄ laudabili potissimū vita sumūt materiā. Alioq̄n patebim⁹ vulnēria sagitta volāte in die. que est inanis gl̄ia. Fama s̄idē volat. et ideo i die. q̄z et opib; lucis. Si h̄ exuffat tanq̄ inanis aura. restat vt solidi us aliqd̄ afferat de diuitiis et honorib; seculi. si forte q̄ nō curat laudes: appetat di gnitates. Et vide si nō hic ordo tēptandi seruat⁹ est i dño nostro. cui post suggestū ad solā vanitatē p̄cipitiū. oñsa sunt om̄ia regna mūdi atq; oblata. Tu q̄ exēplo dñi et ista rēnuē. Aliter necesse est circūuenire a negotio pambulatē i tenebris. qd̄ est hypocrisis. Etenī ista de ambulatiōe de scēdit. et in tenebris habitatio ei⁹. quippe abscondit qd̄ ē. et qd̄ nō ē mēnt̄. Negociat aut̄ om̄i tpe. formā retinēs pietatis ad se se occultandū. virtutē aut̄ ei⁹ vendicās et emēs honores. Postrema tēptatio est de moniū meridianū q̄ soleat maxime insidiari p̄fectis. q̄ videlicet tāq; viri p̄tutuz om̄ia supauerint. voluptates. fauores. honores. Quid enī iam supest ei q̄ tēptat in quo possit pugnare palā aduersus hui⁹ inmodi. Venit. p̄inde occultus q̄ mani-

fest⁹ nō audet. et quē satis exp̄ert⁹ est aperitū om̄e horrere malū. falso bono supplantare molit̄. Qui aut̄ dicere possunt cū apostolo. nō enī ignozam⁹ astutias ei⁹. q̄ p̄p̄ficiūt. eo magis solliciti sunt cauere a laqueo isto. Hinc est q̄ Maria angelica salutaritōe turbat. dolū (nisi falloz) suspiciōis Et Josue nō pus amicū angelū suscipit q̄ esse amicū nouerit. Deniq; sc̄ificat̄ suus ne sit an aduersarioz: tāq; q̄ exp̄ert⁹ sit demonij meridiani versutias. Ap̄li quoq; aliqui cū laborarēt in remigādo vento aduersante et iactate nauiculā vidētes dominū ambulante supra mare et putantes esse fantasma. ita vt clamaret p̄ timore. nō ne aprā meridiani suspiciōne demonij p̄tenderūt. Et recordami scripture dicētis qz quarta vigilia noctis venit ad eos. ambulans supra mare. Quarto igit. id est. in p̄mo demū loco hec tēptatio formidet et quo se in sumo stare q̄s viderit. eo sibi v̄gilant⁹ ab incurfu et demonio meridiano cauendū intelligat. Porro discipulis verus se manifestauit merides i eo q̄ audi erunt. ego sum nolite timere. et falli suspicio ab eis depulsa est. Utinā et nobis quotiens palliata falsitas molit̄ irrepere emitat lucē suā et veritatē suā ad p̄dendā illaz ories exalto ver⁹ merides. et diuidat lucē a tenebris. vt nō notemur a p̄pha tāq; p̄nētes lucē tenebras et tenebras lucē. Ad huc nisi tedio fuerit longitudo sermonis. bas q̄tuoq; tēptatiōes tēptabo suo ordine assignare ipi corpi xpi. qd̄ est eccl̄ia. Et ecce q̄ breui⁹ possum p̄curro. Videte p̄m̄tiū eccl̄iaz. si nō p̄mo puasa est acriter n̄mis a timore nocturno. Erat enī nox qm̄ om̄is q̄ interficeret sanctos arbitrabatur obsequiū se p̄stare deo. Hac aut̄ tēptatiōe deuicta et sedata tēptate. inclita facta est et iuxta p̄missionē a se factā in breui posita in supbiā seculoz. Et dolēs inimic⁹ q̄ frustrat⁹ esset a timore nocturno. cōuertit se callide ad sagittā volāte i die. et vulnērauit in ea quosdā de eccl̄ia. Et surrexerūt homines vani. cupidi gl̄ie. et voluerūt sibi facere nomē. et exētes de eccl̄ia diu eādes matrē suā affixerūt in diuersis et p̄uersis dogmatib;. Sed hec quoq; pestis depulsa est in sapiētia sanctorz. sicut et prima in patientia martiz. En tempora ista libera quidē deo miserate ab ytraq; illa malici-

sed plane feda a negotio pambulatē in tenebris. Ne generationi huic a fermento phariseoz. qd̄ est hypocrisis. si tamen hypocrisis dici debet: que iā latere p̄ abūdā nā non valet. et p̄ impudentia non querit. Serpit hodie putida rabes p̄ om̄e corp⁹ eccl̄ie. et quo latius: eo desperant⁹: eoq; periculosius quo interi⁹. Nam si insurgeret aptus inimic⁹ heretic⁹: mitteret foras et arefceret. si violent⁹ inimicus: abscederet se forsitan ab eo. Hūc vero quē ei⁹ ciet: aut a quo abscondat se? Om̄es amici: et om̄es inimici. om̄es necessarij. et om̄es aduersarij. om̄es domesticij. et nulli pacifici. om̄is p̄mi. et om̄es q̄ sua sunt querētes. Diuisti xpi sunt: et seruiūt antichristo. Honorati incedūt de bonis dñi: cui dño honorē nō deferunt. Inde is stridie vides meretricē nitor. histrionic⁹ habit⁹. regi⁹ apparat⁹. inde aux in frenis: in sellis et calcarib;. et plus calcaria q̄ altaria fulgent. Inde splēdide mēse et cibis et ciphis. inde comēfatiōes et ebrietates. inde cythara et lyra et tybia. inde redundātia torcularia et p̄mptuaria plena eructāria et h̄ in illō. In dolia pigmētaria. iū referta marsupia p̄bmōivolūt esse et sūt eccl̄iaz p̄positi. de cani. archidiaconi. epi. archiepi. Hec ei h̄ merito cedunt: s; negotio illi qd̄ pambulat in tenebris. Olim p̄dictum est. et nunc temp⁹ impletiois aduenit. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. Amara pus in nece martiz. amarior post in conflictu hereticoz. amarissima nūc in morib; domesticoz. Ad fugare nō sugere eos potest ita inualuerūt. et multiplicati sunt sup nūmez. Intestina et insanabilis est plaga eccl̄ie. et iō in pace amaritudo ei⁹ amarissima. S; in q̄ pace. Et par est et nō est par par a paganis. et par ab hereticis. s; nō p̄fecto a filiis. Uox plangētis in tpe isto. Filios enutriui et exaltaui. ipi aut̄ spreuerunt me. Spreuerūt et maculauerūt me a turpi vita. a turpi questu. a turpi cōmercio. a negotio deniq; pambulatē in tenebris. Superst vt iā de medio fiat demonium meridianū ad seducēdos si q̄ in christo residui sunt. adhuc p̄manentes in simplicitate sua. Siquidē absorbuūt fluuios sapientiū et torrētes potētū. et habz fiduciam vt iordanis in fluat in os ei⁹. i. simplices et humiles q̄ sunt in eccl̄ia. Ipe enī

est antichrist⁹ q̄ se nō solū diē. s; et meridiem mentiet. et extollet supra id qd̄ dicitur aut qd̄ colit de⁹. quē dñs Iesus interfici et spū oris sui: et destruct illustratōe aduentus sui. vt pote ver⁹ et etern⁹ merides sp̄s sus et aduocat⁹ eccl̄ie. q̄ est sup om̄ia deus benedict⁹ i secula Amen.

Sermo. xxxiiij.

Ignoras te o

pulcra inter mulieres. egredere et abi post greges sodaliū tuoz et pasce hedos tuos iuxta tabernacū pastorz. Olim sanct⁹ Moyses qm̄ multū p̄fumebat de grā et familiaritate quā inuenerat apud deū: aspirabat ad quandā visionē magnā. ita vt diceret deo. Si inueni grām in oculis tuis: oñde mihi teipm̄. Accepit aut̄ p̄ ea visionē longe inferiorē: et qua tñ ad ipam quā volebat posset aliquid quando puenire. Filij quoq; Zebedei in simplicitate cordis sui abulātes: magnū aliqd̄ et ipi ausi sunt. s; ad gradū nihilominus sunt reducti p̄ quē fuerat ascendēdū. Ita et modo sp̄sa: qm̄ rē grandē postulare videt: rep̄rimis sane austeriori r̄sione. sed plane vili et fideli. Oportet nāq; hūiliter sentire de se intendente ad altiora ne dū supra se attollit. cadat a se: nisi in se firmiter p̄ verā humilitatē fuerit solidatus. Et qz nisi humilitatē merito maximo minime obtinent. p̄pterea q̄ p̄hendus est correptiōe humiliat. humilitate meretur. Tu q̄ cū te humiliari videris: habeto id si gnum in bonū. om̄ino argumētuz gratie p̄p̄inquāris. Nā sicut ante ruinas exaltat cor. ita ante exaltatōz humiliatur. Sane vtrūq; legis. deū se et supbis resistere. et humilib; dare grām. Nōne deniq; seruū suū Job. cū post insignē triumphū: rātā tam p̄batā ipi⁹ patientiā: larga remunerā dā benedictiōe censeret. pus et in multis et districtis p̄cunctatiōib; humiliare curauit. et sic parare viā benedictiōi. At paruz est cū p̄ seipm̄ humiliat nos de⁹: si tunc libenter accipimus: nisi qm̄ et p̄ aliū h̄ facit sapiam⁹ similiter. Quāobrem accipite h̄ rei mirabile documentū de sancto dauid. Aliquādo maledictū est illi: et a seruo. Et ille nec cumulata iniuriā sensit quia p̄sentit gratiā. Quid mihi ait et vobis filij saruie. Vere boiz fm̄ cor dei q̄ se v̄liscēt

porus q̄ exp̄obari succensendū puta-
uit. Unde & secunda cōscientia loquebatur
Si reddidi retribuētib; mihi mala. de
cidam merito ab inimicis meis inanis.
Uenit ergo phiberi maledicū cōuictan-
tem: questū estimās maledicta. Et addit
domin⁹ misit illū ad maledicendū dauid
Prosus fm̄ cor dei. qui de corde dei fere
bat sententiā. Seuebat lingua maledicta
& ille inredebatur quid in occulto ageret de-
us. Uox maledictis in aurib; & animus
inclinabat se ad benedictōem. Nunquid in
ore blasphemū de⁹. Absit. Sed eo vsus ē
ad humiliandū dauid. Nec lamit pphe-
tam. quippe cui incerta & occulta sapiētie
sue manifestauerat de⁹. & ideo dicit. Bo-
num mihi q̄ humiliasti me: vt discā iusti-
ficationes tuas. Uides q̄ humilitas iu-
stificat nos: Humilitas dicit. & nō humi-
liatio. Quāti humiliant & humiles n̄ sūt.
Alij cū rancore humiliant. Alij patienter
& alij libēter. Primi rei sunt. sequētes ino-
rii. vltimi iusti. Quāq̄ & innocētia portio
iusticie est: s; cōsummatio ei⁹ apud hūiles
Qui aut̄ dicere potest. bonū mihi q̄ hūili-
asti me: vere humilis est. Non potest h̄
dicere qui inuitus tolerat. min⁹ qui mur-
murat. Neutri horū pmittimus gratiā q̄
humiliat. & si sane longe hī duo a se diffe-
rant. & alter quidē in paciētia sua posside-
at animā suā. alter in suo murmure peat.
Sedeni & si vn⁹ irā. neuter tñ gratiā pro-
meret. qm̄ nō hūiliatis sed hūilibus de⁹
dat gratiā. Est aut̄ hūilis qui hūiliatōes
cōuertit in humilitates. & ipse est qui dicit
deo. Bonū mihi q̄ hūiliasti me. Nemini
prosus qd̄ paciēter fert bonū est. s; plane
molestū. Scim⁹ aut̄ q̄ bilare dātozē dili-
gūt deus. Unde & cuz ieiunam⁹ iubemur
caput nostz vngere oleo: & faciē lauare. vt
nostz s; opus bonū spiritali quodā gau-
dio condiaf. & holocaustū nostrū pingue
fiat. Etenī sola gratiā quaz p̄fert meret
leta & absoluta hūilitas. Que enī coacta
fuerit vel extorta: qualis vtiq̄ est in viro
paciēte illo qui possidet animā suā. Nec
(in q̄) hūilitas & si vitā obrinet. p̄pter paci-
entiā. p̄pter tristitiā tñ gratiā nō habebit
Non enī congruit ei q̄ eiusmodi est illud
scripture. Gloriet̄ hūilis in exaltatōe sua.
quoniā nō sponte hūiliatur neq; libenter
Uis aut̄ videre humilē recte gloriantez &

vere dignū gloria. Libēter (inquit) glori-
abor in infirmitatib; meis: vt inhabitet
me virtus xp̄i. Nō dicit paciēter se ferre i-
firmitates suas: s; & gloriari & libēter glo-
riari in illis: pbans etiā sibi bonū esse q̄
hūiliatur. nec sufficere omnino vt posside-
at animā suā tanq̄ paciēter hūiliat⁹. nisi
& gratiā accipiat tanq̄ sponte hūiliatus.
Generalē vero hinc audi regulā. Om̄is
qui se hūiliat (ait) exaltabit. Significat p̄
fecto non omnē exaltandā esse hūilitatez.
sed eā tñ que de voluntate venit: non ex tri-
sticia: nec ex necessitate. Nec enī p̄ cōtrari-
um om̄is qui exaltat: hūiliand⁹ erit: s; tñ
qui se exaltat: hūiliabitur. nimiz ob volū-
tariā vanitatē. Ita ergo nō qui hūiliatur
sed q̄ sponte se hūiliat exaltabit. vtiq; ob
meritū voluntatis. Esto enī q̄ hūilitatis
materia p̄ aliū ministrat. verbi grā. Pro-
bra. dāna. supplicia. nō tam idcirco recte
ab alio q̄ a semetipso hūiliat⁹ ille dicit. q̄
illa om̄ia tacita & leta cōscientia: causa dei
subeunda decreuerit. S; q̄ p̄gredimur:
Paciēter vt sentio sustinetis excessus in h̄
bo de hūilitate & paciētia. s; reuertamur
ad locū de q̄ digressi sum⁹. Id nāq; inci-
dit nobis ex occasione respōsi: q̄ grandia
psumentē sp̄sam reprimēdā cēssit spon-
sus. & nō ad insipientiā illi. s; vt sane ex eo
pbabilioris & maioris hūilitat⁹ daret oc-
casio: p̄ quā dignior portioz atq; eoz ip̄o-
rū que petebat capacioz efficeret. Uezim
quia adhuc in iuuenis sum⁹. p̄sentis capli
discussionis ei⁹ initiū: p̄ncipio si placz ser-
monis alteri⁹ ordiamur. p̄sertim ne p̄ba
sp̄si vel recenseant cū tedio vel audiātur
qd̄ ip̄e auertat a seruis suis Iesus xp̄s do-
minus noster q̄ est sup̄ om̄ia de⁹ b̄ndic⁹
in secula Amen.

Sermo xxxv.

Ite. inqt. igno

ras: egredere. Dura & aspera in-
crepatio q̄ dicit egredere. Hoc
q̄ppe verbū serui audire solēt a valde ira-
scētib; & indignatib; dñis. v̄ ancille a do-
minab; suis: cū grauit̄ illas offenderint.
Ex hinc. etia me. egredere a spectu meo
& a domo ista. Hoc ergo p̄bo aspero atq;
amaro satis nimis q̄ increpatioz v̄rit mo-
do sp̄sus p̄ dilectā: sub p̄ditōe tñ si sap-
sam ignozauerit. Nil quippe validius

efficacius ve ad terrendū potuit in cam i-
tendere. q̄ vt egredi minaret. Quod & tu
advertere potes: si bene attendas: vnde q̄
egredi iubeatur. Unde enī quo putas ni-
si de spiritu ad carnē. de bonis animi ad
secularia desideria. de interna requie men-
tis ad mundi strepitū. & inquietudinē cu-
rarū exteriorū. In quib; omnibus non est
nisi labor & dolor. atq; afflictio spiritus.
Que enī anima semel a dño didicit & acce-
pit intrare ad seipam & in inimicis suis di-
p̄sentia suspirare & querere faciē ei⁹ semp̄.
spiritus est enī de⁹. & qui querūt eū opoz-
ter eos in spiritu ambulare & non i carne
vt fm̄ carnē viuāt. Talis (in q̄) aia nescio
an vel ip̄am gehennā ad tem pus experiri
horribilē penalt⁹ ve ducat. q̄ post spiritu-
alis studij hui⁹ gustatā semel suauitatem
exire denuo ad illecebras vel poti⁹ ad mo-
lestias carnis sensuūq; inexplēbilē repe-
re curiositatē. dicēte Ecclesiaste. Oculus
non implet visu. nec auris auditu. Audi
enim hominē expertuz q̄ loquimur. Bo-
nus es (inquit) dñe sperantib; in te: aīme
querenti te. Ab hoc bono si quis auertere
sanctā illā animā conaret: puto haud se-
cus accepisset q̄ si se de paradiso & ab ip̄o
introitu glorie cōspiceret deturbari. Au-
di adhuc & alium simile huic. Tibi dixit
cor meū (ait) exquisiuit te facies mea: faci-
em tuā dñe req̄raz. Uñ & dicebat. Tibi
aut̄ adherere dō bonū est. Et item loq̄ns
ad aīaz suā dicit. Conuertere anima mea
in requiē tuā: quia dñs benefecit tibi. Di-
co ego vobis. nihil est quod intm̄ formi-
det quisquis hoc beneficiū semel accepit
q̄ ne gratia derelictus: necesse habeat de-
nuo egredi ad carnis cōsolatōnes. immo
desolationes. rursumq; carnaliū sensuum
sustinere tumultū. Terribilis p̄inde et ni-
mis formidulosa cōminatio. egredere et
pascēte bedos tuos. Quod est. indignaz te
noueris illa tua familiari & suauī rez cōn-
templatiōe celestiu. intelligibiliū: diuina-
rum. Quāobrem egredere de sanctuario
meo corde tuo: vbi secretos sacrosq; veri-
tatis ac sapientie sensus dulciter haurire
solebas. & magis tanq̄ vna de secularib;
pascendis & oblectandis tue carnis sensi-
bus intricare. Bedos quippe (qui pecca-
tum significat & in iudicio collocandi sūt
a sinistris) dicit vagos & petulantes corpo-

ris sensus. p̄ quos peccatū tanq̄ mors p̄-
fenestras intrauit ad animā. Cui & bñ cō-
gruit quod sequit̄ i scriptura: iuxta taber-
nacula pascōz. Nō enim supra sicut agni
sed iuxta tabernacula pascōz hedi pascū-
tur. Pastores siquidē qui veri pastores
sunt: licet tabernacula habeāt de terra & i
terra: corpa videlicet sua. his dieb; q̄bus
nunc militant: nō tamē de terra sed de cele-
stibus pascuis greges dñicos pascere cō-
sueverunt. neq; enī suā eis: sed dñi predi-
cant voluntatē. Et hedi (qui sunt corpoz
sensus) celestia nō requirūt: s; iuxta taber-
nacula pascōz in omnibus videlicet bonis
sensibilib; hui⁹ mūdi (que est regio corpo-
rum) sumūt vnde sua desideria nō tam sa-
tiant q̄ irriterent. Turpis mutatio studio-
rum. vt cui aī studij fuerat pegrinantē et
exulē animā suā sacris meditatōib; tanq̄
celestib; pascere bonis. dei beneplacitū et
mysteria voluntatis ei⁹ inquirere: penetra-
re deuotione celos & mente sup̄nas circū-
ire mansiones: salutare patres atq; ap̄los
& choros p̄phetarū. martyruq; admirari
triumphos: ac stupere pulcerrimos ordi-
nes angeloz. nūc om̄ib; his om̄issis: tur-
pi se mancipet corpis seruituti ad obediē-
dum carnī. ad satisfaciendū veniri & gule
ad mendicandū in vniuersa terra vnd̄ ex-
ea que p̄terit mūdi hui⁹ figura: suā semp̄
famelicā curiositatē aliquaten⁹ p̄soletur.
Exitus aquaz deducāt oculi mei sup̄ hu-
iusmodi animā: que cū nutrit̄ in c̄roce-
is: demū amplectat stercoza. Pascit enī
iuxta beati viri sententiā. sterile que nō ha-
bebat filios & vidue nō benefacit. Et vidē
quia nō simpliciter egredere: sed egredere
inquit & abi post greges sodaliū tuozū. et
pascēte bedos tuos. In quo (vt mihi vide-
tur) magne cuiusdā rei nos admonet. qd̄
istud: Heu q̄ egregia creatura iam olim
facta de grege: & nūc in peius miserabilē
p̄uens: nō saltim inter gentes remanere
pmittit: sed post abire iubetur. Quomo-
do inquis? Quō legis. Homo cū i hono-
re esset nō intellexit: cōparat⁹ est iumentis
insipientib; & similis fact⁹ est illis. Ecce q̄
modo de grege facta est egregia creatura.
Puto diceret̄ iumenta si loqui fas est. Ec-
ce Adam fact⁹ est quasi vnus ex nob. Cū
in honore esset. inquit. In quo honore q̄
ris: habitabat in paradiso: & in loco vo-

luptatis conuersatio eius. nihil molestie. nihil indigentie sentiebat. et odoriferis stipatus malis fulcitus floribus: gloria et honore coronatus. et constitutus super opera manuum plasmatoris. Magis autem ob insignie diuine similitudinis pcellerbat: et erat illi fors et societas cum plebe angelorum. **Z** et cum omni militia celestis exercitus. Sed mutauit ista gloria dei in similitudine uertuli comedens fenum. Inde est quod panis angelorum factus est fenum positum in presepio. appositum nobis tanquam iumentis. uerbum quippe caro factum est. et iuxta prophetam omnis caro fenum. Et fenum istud minime desiccatum est. nec ex eo cecidit flos: quia reddeuit super ipsum spiritus domini. Propter hoc namque aliquando finis uenit uniuerse carnis quia spiritus recesserat uite. Denique ait. Non permanebit spiritus meus in homine in eternum. quia caro est. Carnis nomine hoc loco uicium designari intellige: non naturam. Nec enim spiritus natura expungit sed uicium. Propter uicium ergo omnis caro fenum et omnis gloria eius tanquam flos feni. Et cicutum est (inquit) fenum et cecidit flos. sed non ille flos qui de uirga et radice lesse ascendit. eo quod requieuit super eum spiritus domini. Nec illud fenum quod uerbum factum est: pro eo quod sequitur in propheta. Uerbum autem domini manet in eternum. Si enim fenum uerbum. et uerbum in eternum manet. fenum quoque necesse est maneat in eternum. Alioquin quomodo uita prebet eternam si ipsum minime manet in eternum? Aut enim. Si quis manducauerit ex hoc pane: uiuet in eternum. Et quem ego dabo: caro mea est. per mundum uita. Quod ergo eternum non est quo eterna liter uiuitur. Sed recole nunc mecum uocem filii ad patrem loquentis in psalmo. Non dabis (inquit) sanctum tuum uidere corruptioem. Haud dubium quin de corpore dicat quod in sepulchro iacebat exanime. Hoc enim scriptum et angelus qui nunciavit uirgini locutus est dicens. et quod nasceretur te sanctum uocabitur filius dei. Quo ergo pacto sanctum fenum poterat uidere corruptionem: quod de incorrupti ueteri perpetuo uirore uernantibus pasuis ortum: etiam audios angelorum in se figere possit obtutus: insatiabiliter oblectandos? Perdat sane fenum uiriditatem si uaria uirginitatem amiserit. Ergo cibum homi-

nis mutauit se in pabulum pecoris. homine mutato in pecus. Deu tristis et lachrymosa mutatio. ut homo paradisi accola: terra redominus. celi ciuis. domesticus domini sabbatorum. frater beatorum spirituum: et celestium coheres uirtutum: repente in conuersione inuenit. et propter infirmitatem iacentem in stabulo. et propter pecorinam similitudinem indigentem feno: et propter indomitam feritatem alligatum presepio: sicut scriptum est. In chamo et freno maxillas eorum constringe: qui non appropinquat ad te. Agnosce tamen o bos possessorem tuum: et o tu asine presepio domini tui. ut propheta dei fideles inueniant qui ista sunt mirabilia prelocuti. Lognosce pecus que non cognouisti homo. Adora in stabulo que fugiebas in paradiso. Honora presepium cuius contempsisti imperium. Comede fenum que panem: et panem angelicum fastidisti. Sed que nam causa (inquit) tante delectationis. Profecto quod homo cum in honore esset non intellexit. Quid non intellexit? Non dicit. Nos dicam. Positus in honore non intellexit quod limus esset: honoris fastigio delectatus. et continuo in se expertus est quod tanto post tempore homo de filiis captiuitatis et prudenter aduertit et ueraciter protulit dicens. Qui se putat aliquid esse cum nihil sit. ipse se seducit. Ne misero quod non fuit iam tunc diceret ei. Quid superbis terra et cinis? Hinc egregia creatura gregi admixta est. hinc bestiali similitudine dei similitudo mutata est. hinc societas cum iumentis per consortio angelorum inita est. Uides quod sit fugienda nobis hec ignorantia. de qua tot milia malorum uniuerso nostro generi perueniunt: Aut enim propterea hominem iumentis insipientibus comparatum. quia non intellexit. Cauenda pinde omnimodis ignorantia: ne forte si adhuc sine intellectu et post uexationem inueni fuerimus. multo plura et grauiora prioribus mala inueniant nos. dicaturque de nobis. Curauimus babilonem et non est sanata. Verito quidem quod nec ueratio dederit intellectum auditui. Et uide ne forte etiam hic sponsus cum dilectam ab ignorantia tanto increpationis tonitruo deterreret. propterea minime dixerit. egredere cum gregibus aut egredere ad greges: sed egredere aut post greges sodalium tuorum. Ut quid hoc. Sane ut secundam proinde ignorantiam priore magis pauendam pude-

atque ostenderet. quod illa hominem bestiis pariter fecisset. ista et posteriorum. Nam homines quidem merito ignorantie ignorati. id est reprobari. et ad tremendum illud iudicium stare: et igni perpetuo tradi habent. non autem et pecudes. Nec dubium fore dicitur his qui sic erunt quod his que omnino non erunt. Melius ei fuerat (inquit) si natus non fuisset homo ille. Non utique si natus non fuisset omnino. sed si natus non fuisset homo. sed uerbi gratia. aut pecus aut alia quepiam creatura. que quoniam iudicium non haberet ad iudicium non ueniret. ac per hoc nec ad supplicium. Sciat ergo anima rationalis que se ob priorem ignorantiam erubescit pecudes habere sodales in fruendis utique bonis terre. non etiam similiter socias habituras in perferendis tormentis gehenne. et tamen demum etiam ab ipsis gregibus suorum sodalium iumento cum dedecore exturbanda nec iam uel cum ipsis iurata sed plane post. quando illis nihil mali sentientibus: ipsa malis omnibus exponet. A quibus non liberabitur in eternum. si quidem scdo ignorare adiecerit. Egredere itaque homo et solitari abire post greges sodalium suorum. cum solus in inferno inferiori retrudat. An non tibi posteriorum uideat tenere locum: qui ligatis manibus et pedibus percutitur in tenebras exteriores? Et erunt profecto nouissima hominis illius peiora prioribus: quando qui plus bestiis equabatur nunc et postponitur. Puto quod et in presentia uita. si bene aduertas. posteriorum ire pecoribus hominem iudicabis. An non siquidem tibi uideatur ipsis bestiis quodammodo bestiis aliorum esse homo ratione uigens. et ratione non uigens? Nam pecus quidem si se ratione non regat: excusationem habet a natura. a qua hoc ei penitus minus negatum est. non habet homini: cui ab ipsa speciali prerogativa donatum est. Verito pinde eo ipso censeat hominem egredi: et post ire gregalibus animantibus quod non solum hoc animal conuersione degenerat: uera nature transgrediens. rationis compass. rationis experta moribus et effectibus imitatur. Conuincit ergo ire post greges hominem. et nunc quidem deprauatione nature: post modum autem et extremitate peccati. Ecce sic maledicet homo qui ignorantiam dei habere inuenit fuerit. Deiciat an sui? Utique sine dubio. utraque ignorantia damnabilis est. utralibet sufficit ad perditionem.

Uis scire quia ita est? Sed de dei minime dubitas. si tamen constat tibi non aliam uiam esse quam ut patrem cognoscas deum uerum et quem misit Iesum christum. Audi ergo spiritus sum liquido et aperte in anima etiam anime ignorantiam condemnantem. Quid enim dicit? Non utique si deum. sed si ignoras te inquit. Patet ergo quia ignorans ignorabit: siue se siue deum ignorare contingat. De qua utraque ignorantia erit nobis (si tamen de manum apponat) utilis ad modum disputatio. Non modo tamen. ne fatigati: et non premissa ex more oratione. aut ego minus diligenter rem necessariam persequar. aut vos minus attente: que non nisi magno suscipienda sunt desiderio audiat. Etenim si corporis cibum cum absque appetitu et satietate illum sumis: non modo non prodest. sed et nocet plurimum. multo magis panis anime cum fastidio sumptus: non scientie nutrimentum sed magis tormentum conscientie importabit. Quod a nobis auerrat sponsus ecclesie Iesus christus dominus noster qui est super omnia deus benedictus in secula Amen.

Sermo. xxxvi.

Ego mee pro

missionem: en ego desiderijs uestris en ego etiam deo per debito famulatu triplici ut uideatis ratione uerborum ad loquendum. pacti ueritate. charitate fraternitatem timore domini. Si tacuero: os meum condempnabit me. Quid si loquar? Profecto uereor: idem iudicium: ne loquar uicium et non faciem idem os meum condempnet me. Iuuare me orationibus uestris ut spero possim et loquar quod opter: et ope implere quod loquar. Non ignorat hodiernum uobis propositum esse sermonem de ignorantia. uel potius de ignorantibus. quoniam due si memistis propositum sunt nobis una. et altera dei. Quas et monuimus ambas esse cauendas. quod ambedanabiles sunt. Superest ut clari huiusmodi faciam: edisseram plenius. Sed plus quendum existimo. sit ne ignorantia omnis danabilis. et mihi quidem uideat esse. Nec enim omnis ignorantia damnat sed multa et innumera esse que nescire liceat absque diminutione salutis. ubi gratia. Si ignoras fabrilis artem. seu carpentariam. aut cementariam. et quicquid istiusmodi sunt artes que ad usus uite huius presentis ab hominibus exercetur. nunquam impedit ad salutem. Etiam absque omnibus illis artibus que liberales dicuntur. quibus

honestioribus utilioribusque studiis et discatur et exerceantur. et quod plurimi hominum saluti facti sunt: placet moribus atque opibus. Quatuor enumerat apostolus in epistola ad Hebræos factos dilectos non in scientia litterarum. sed in conscientia pura et fide non ficta. Omnes placuerunt deo in vita sua: vite meritis. non scientie. Petrus et Andreas et filii Zebedei ceterisque discipulis omnes non de scola rethoriarum aut philosophorum assumpti sunt. et nihilominus tamen saluatores propter opatus est salutem in medio terre. Non in sapientia que in ipsis esset plene quam in cunctis uentibus. quemadmodum sanctus aliquis de semetipso confessus est. sed in fide et lenitate ipsorum saluos fecit illos: etiam et sanctos. etiam et magistros. Denique notas mundo fecerunt vias vite: et non in sublimitate sermone. aut in doctis humane sapientie uerbis sed sicut placuit deo per stulticiam predicandis eorum saluos facere credentes. quia mundus enim in sua sapientia non cognouit. Uideat forsitan nimis in suggillandis scientie. et quasi reprehendere doctos ac prohibere studia litterarum. Absit. Non ignoro quantum ecclesie profuerint et profuerint litterati sui: siue ad refellendos eos qui ex aduerso sunt. siue ad simplices instruendos. Denique legi. Quia tu repulisti scientiam: repellam et ego te. ut non fungaris mihi sacerdotio. Legi. Qui docti fuerint: fulgebunt quasi splendor firmamenti: et qui ad iusticiam erudiunt multos. quasi stelle in perpetuas eternitates. Sed et scio ubi legeri scientiam inflat. et rursus. qui apponit scientiam apponit et dolorem. Uides quod differentia est scientiarum. quam alia inflans: alia contristans est? Tibi pro uelim scire que non habet uideatur utilior seu magis necessaria ad salutem. Illa ne que tumet. an que dolet? Sed non dubito quod dolentem tumentem proferas. quod sanitatem quam tumor simulat: dolor postulat. Qui autem postulat: propinquat salutem. quoniam amicum qui petit accipit. Denique qui sanat contritos corde: recreat inflatos. dicente sapiente. quod deus superbis resistit. humilibus autem dat gratiam. Et apostolus aiebat. Dico autem pro gratias que data est mihi omnibus qui sunt inter uos non propter sapientiam quam oportet. sed propter ad sobrietatem. Non prohibet sapientiam: sed propter oportet. Quid est autem sapientia ad sobrietatem. Uigilantissime obferre quid scire magis pro uere oportet. Tempus enim breue est. Est autem. quod

in se est: omnis scientia bona: que tamen ueritate submissa sit. sed tu qui cum timore et tremore tua ipsi operari salutem propter breuitatem festinas. ea scire pro amplius curato: que senseris uicinoza salutem. Nonne medici corporum medicine portione diffiniunt eligere in sumendis tibi. quid pro. quid posterum? et quemadmodum quid sumi oporteat. Nam et si bonos constat esse cibos quos deus creauit. tu tamen ipse tibi si in sumendo modum et ordine non obserues. reddis plane non bonos. Ergo quod dico de cibis. hoc sentite et de scientiis. Sed melius mitto uos ad magister. Non est enim nostra ista sententia. sed illius. immo et nostra. quoniam ueritas. Quis se (inquit) putat aliquid scire. nondum scit quod oporteat esse scire. Uides quoniam non probat multa scientie si sciendi modum nescierit? Uides (inquit) quomodo fructum et utilitatem scientie in modo sciendi constituit? Quid ergo dicit modum sciendi? Quid nisi ut scias quo ordine. quo studio. quo fine. queque nosse oporteat. Duo ordine: ut id prius quod maturum ad salutem. Duo studio: ut id ardentius quod uehementius ad amorem. Duo fine: ut non inane gloriam aut curiositatem. aut aliquid simile. sed tamen ad edificandam tuam uel proximi. Sunt namque qui scire uolunt eo fine tamen ut sciant. et turpis curiositas est. Et sunt qui scire uolunt ut sciant ipsi et turpis uanitas est. Qui profecto non euadent subsannantem satyricum et ei qui eiusmodi est decantantem. Scire tuum nihil est: nisi te scire hoc sciat alter. Et sunt item qui scire uolunt ut sciam suam uendat. ubi causa. pro pecunia. pro honoribus. et turpis questus est. Sed sunt qui scire uolunt ut edificet. et caritas est. Et uere qui scire uolunt ut edificet. et prudentia est. Horum omnium soli ultimi duo non inueniunt in abusione scientie. quippe qui ad hoc uolunt intelligere ut bene faciant. Denique intellectus bonorum omnibus faciendis est. Reliquos oes audiatur. Scienti bonum et non facienti. periculum est. Et si per similitudinem dicat. Summi cibum et non idem gessit. periculosum est ei. Libus siquidem indigestus. et qui bonam non habet decoctionem: malos generat humores. et corrumpit corpus? et non nutrit. Ita et multa scientia indigesta stomacho aiebat memoria. si decocta igne charitatis non fuerit. et sic per quosdam artus anime motus scilicet atque actus transfusa atque digesta quantum ipsa de bonis que nouerit

uita attestate et moribus. bona efficiatur nonne illa scientia reputabitur in peccatis: tanquam cibis uersus in prauos nociosque humores? An non malus humor peccatum an non mali humores prauos mores? An non inflationes et tortiones in conscientia sustinebit qui huiusmodi est. scientie uidelicet bonum et non faciens? An non responsus mortis et damnationis toties in semetipso habebit. quoties in mentem uenerit sermo quem dixit deus. quia seruus scientie uoluntatem domini sui et non faciens digne plagis uapulabit multis? Et uide ne forte in persona talis anime propheta plangeret dicens. Uentrem meum doleo. uentrem meum doleo. Nisi quod ipsa ingeminatio geminum uidet inuenire sensum. ut proter hunc quem dicimus etiam alium requiramus? Puto enim quod in sua persona potuit hoc dixisse propheta. quod uidelicet scientia plena: et est uans charitate. et omnino effundere cupiens. non inuenit qui curaret audire. et sic quasi oneri sua sibi scientia erat quam communicare non poterat. Plangit itaque pius ecclesie doctor. tam illos qui scire contemnunt quomodo sit uiuendum. quam illos qui scientes: male nihilominus uiuunt. Et hoc pro eo quod eundem sermonem propheta reperit. Aduertis ne iam quod uerum sensit apostolus. quia scientia inflat. Uolo pinde animam primo omnium scire seipsam quod id potest ratio et utilitatis et ordinis. Et ordinis quidem. quoniam quod nos sumus primus est nobis. Utilitatis uero. quia talis scientia non inflat: sed humiliat. et est quedam preparatio ad edificandum. Nisi enim super humilitatis stabile fundamentum: spirituale edificium stare minime potest. Porro ad se humiliandum nihil anima inuenire uiuacius seu accommodatius potest. quam si in ueritate inuenit. tamen non dissimulet. non sit in spiritu eius dolus. statuat se ante faciem suam. nec a se auertere abducat. Nonne ita se intuens clara luce ueritatis inueniet se in regione dissimilitudinum et suspensas miseram quam iam latere non poterit quod uere minimum. In ueritate tua humiliasti me. Nam quomodo non uere humiliasti in hac uera cognitione sui: cum se propter onerata peccatis: mole huius mortalis corporis aggrauata: terrenis intricata curis: carnalium desideriorum fece infectam: cecam.

curuam. infirmam. implicitam multis erroribus. expositam mille periculis. mille timoribus trepidam. mille difficultatibus anxiam. mille suspicionibus obnotam: mille necessitatibus erumnosam. proclinem ad uicia. inualidam ad uirtutes. Unde huic iam extollentia oculorum: unde leuare caput? Nonne magis conuertet in erumna sua: dum configitur spina? Conuertetur (inquit) ad lacrimas. conuertet ad plangendum et gemitus. conuertet ad dominum et in humilitate clamabit sana animam meam: quia peccati tibi. Porro conuersa ad dominum recipiet consolationem. quia pater est misericordiarum. et deus totius consolationis. Ego quod diu in me respicio: in amaritudine moratur oculus meus. Si autem suspensio et leuauero oculos ad diuine miseracionis auxilium: tempabit moram amarum uisum meum: uisio leta dei. cui et dico. Ad me ipsum anima mea conturbata est. propterea memor ero tui. Nec mediocris dei uisio pius et deprecabile experiri: sicut reuera benignus et misericors est. et prestabilis super malicia. quippe cuius natura bonitas. et cui proprium est misereri semper et parcere. Tali itaque experimento et tali ordine salubriter innotescit deus. cum prius se homo nouerit in necessitate positum. et clamabit ad dominum: et exaudiet eum. et dicet. Eruiam te et honorificabis me. Et hoc modo erit gradus ad noticiam dei cognitio tui. et ex imagine sua que in te renouatur ipse uidebitur. dum tu quidem reuelata facie gloriæ domini cum fiducia speculando: in eandem imaginem transformamur de claritate in claritate tanquam a domini spiritu. Sed iam demum aduertit: quomodo utraque cognitio sit tibi necessaria ad salutem ita ut neutra carere ualeas cum salute. Nam si ignoras te: non habebis timorem dei in te: non humilitatem. An uero sine timore dei et sine humilitate de salute presumas: tu uideris. Bene fecisti grunniendo significare quod minime ita sapiatis immo quod non ita desipias. ne in eo quod planum est immeremur. Sed attendite cetera. An potius pausandum est nobis propter somnolentos? Putabam me uero sermone implere quod promisi de duplici ignorantia. et fecisse: nisi fastidiosus logior uisus ref. quod si siquidem oscitantes. quod si dormitantes

intuco: Nec mirum. Precedens noctis vigilie (longissime quippe fuerunt) excusant eos. Teru illis quid dicat: qui et tunc dormierunt. et modo nihilominus dormiunt: Sed non pergo nunc ulterius exagitate: verecundia eorum sufficit tetigisse. Puto quod melius deinceps vigilabunt: nostre observationis cauterium verituri. In hac spe gerimus eis hac vice mori: et quod contumandam ratio exigit: eorum charitate. pendente licet disputatione partimur: facientes finem ubi non erat finis. Ipsi vero super sibi facta indulgentia nobiscum glorificet sponsum ecclesie Iesum christum dominum nostrum. qui est super omnia deus benedictus in secula Amen.

Sermo. xxxvii

Uto non habemus

A **P** mus nunc opus hortari ad vigilandum: cum absque dubio sermo ille suggillatorum vigilat. utpote adhuc recens quod heri a nobis charitative placuit: bene aliquos exprosecit. Ergo tenet memoria. quod teneat assensum. vestrum neminem absque sui cognitione saluari. de qua nimirum mater salutis humilitas oritur: et timor domini. qui et ipse sicut initium sapientie. ita et salutis. Nemo dico absque illa cognitione saluatur. qui tamen erat habere ac facultates cognoscendi. Quod propter paruulos loquitur propter fatuos quorum alia ratio est. Quid si ignoras deum? Poterit ne spes esse salutis cum dei ignorantia? Ne hoc quidem. Nec enim potes aut amare quem nescias. aut habere quem non amaueris. Noueris proinde te ut deum timeas. noueris ipsum. ut eque ipsum diligas. In altero innotuit ad sapientiam in altero et summaris. quia initium sapientie timor domini est. et plenitudo legis est charitas. Tamque utraque ignorantia cauenda est tibi quam sine timore et amore dei salus esse non potest. Cetera indifferentia sunt. nec salutem si sciant. nec damnationem si nesciant habentia. Non tamen dico contemnenda aut negligenda scientia litterarum. quam ornat animam et erudit eam. et facit ut possit etiam alios erudire. Sed duo illa oportet et expectare ut procedant in quibus summam salutis constituit superior ratio declarauit. Et vide si non intuebatur et si non docebat hunc ordinem quem dicebat. Seminate vobis ad iustitiam. me-

rite spem vite. et tunc demum illuminate vobis (ait) lumen scientie. Ultimam posuit scientiam tanquam picturam: que statum habere nequeat super inane. video illa duo premisit et subiicit illi tanquam si solidum aliquid picture substerneret. Securam iam intendam scientie. si vite prius per beneficium: spei securitates acceperit. Tu ergo seminasti tibi ad iustitiam. si ex vera noticia tui euigilasti timere deum: temetipsum humiliasti. sudasti lacrymas. elemosinas profudisti. ceteras pietatis actionibus mancipasti. ieiunasti et vigiliis afflicisti corpus: si pectus tunc insano nubus. celos clamoribus fatigasti. hoc siquidem seminare est ad iustitiam. Semina sunt bona opera. bona studia. semina lacryme sunt. Iban (inquit) et flebant mittentes semina sua. Sed quid? Semp fletur? Absit. Sed veniet cum exultatione portantes manipulos suos. Verito cum exultatione cum reportant manipulos glorie. Et istud (inquit) in resurrectione. in nouissimo die et est nimis longa expectatio. Noli aimo frangi. noli deficere a pusillanimitate spiritus. habes interim de primiciis spiritus. quod ad presens in exultatione metas. Seminate (ait) vobis iustitiam. merite spem vite. Non te modo mittit ad diem nouissimum quando res iam erit in re. et non in spe. sed presenti loquitur. Propterea magna leticia et exultatio multa nimis cum vita venerit. Sed nunc quid tante leticie spes erit sine leticia? Spe gaudetes ait apostolus. Et dauid non letaturum. sed letaturum se dixit quod dominum deum se speraret iturum. Non dum vitas tenebat. sed spem profecto vite messuerat atque in semetipso experiebat veritatem scripturam prohibentis. quia non modo remuneratione. sed ipsa quoque expectatio iustorum leticia. Hanc parit in animo illius qui sibi ad iustitiam seminavit. presumpta indulgentia delictorum. si tamen ipsam indulgentiam efficaciam attestat accepte gratie ad viuendum sanctius deinceps. Omnis in vobis qui hec sentit intra se actitari. scit quod loquitur spiritus. cuius vox atque operatio minime in se nunquam dissentiant. Propterea ergo intelligit que dicuntur. quoniam nam que foris audit. intus sentit. Nam qui in nobis loquitur. operatur in nobis vnum atque idem spiritus diuidens singulis potest vult. alius quidem loquitur. alius autem operari que-

bonum est. Nulquis itaque vestrum post illa amara et lachrymosa conuersationis sue proordia: respirare in spem atque in quodam serenum supne consolationis penis gratie subleuatum se auolasse letatur: is profecto iam meritum suum recipiens fructum temporaneum lachrymarum. et ipse vidit deum et audiuit vocem dicentis. Date ei de fructibus manuum suarum. Nam quomodo non vidit deum quem gustauit et vidit: quoniam suavis est dominus: quod dulce et suauem te sensis domine Iesu: cui a te non modo peccata donata sunt. sed et munus sanctitatis indultum est. neque id solum. sed addita in super ad cumulatum bonorum: vite eterne promissio Felix qui tantum non messuit habes interim quidem fructum suum in sanctificationem. finem vero vitam eternam. Verito qui se iuuenro fleuit: gauisus est viso domino: ad cuius vti que miserationis intuitum tantos iam leuauit manipulos. remissionem. sanctificationem. spem vite. Quod verus est sermo qui in propheta legitur. Qui seminavit in lachrymis in exultatione metet. Ubi breuiter comprehendens vtraque cognitione: et nostri quidem in lachrymis serenis: que autem dei metens in gaudio. Hac ergo in nobis gemina presentante noticia: iam ea que forte supercreuerit scientia minime inflat. utpote que nihil afferre valeat terreni commodi vel honoris: quod non sit sane inferius spe concepta leticiaque spei iam aliter radicata in animo. spes autem non confundit. quia charitas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum qui datus est nobis. Ideo illa non confundit. quia ista infundit certitudinem. Per hanc enim ipse spiritus testimonium perhibet spiritui nostro quod filius dei sumus. Quod nam igitur nobis de nostra quantacumque scientia puenire possit. quod non sit minus hac gloria qua inter dei filios numeramur. Parum dicit nec respici in eius comparatione potest orbis ipse a plenitudine eius: etiam si totus cedat vnicuius nostrum in possessionem. Ceterum si nos ignorantia dei tenet: quomodo speramus in eum quem ignoramus? Si nostri: quomodo humiles erimus. putantes nos aliquid esse cum nihil simus? Scimus autem nec superbis nec desperatis parte esse vel societate in sorte sanctorum. Intuere igitur nunc mecum quanta cura et sollicitudine ambas istas repellere a nobis ignorantias debemus. quarum omnis peccati altera initium

parit. altera consummationem. sicut duarum e regione noriciarum: inimicum sapientie vna perfectionem altera gignit. illa timorem domini. ista charitatem. At istud de noticiis supra ostensum est. Hinc de ignorantibus vide. Etenim sic initium sapientie timor domini: sic initium omnis peccati superbia. et quomodo perfectionem sibi sapientie vendicat amor dei. ita desperatio sibi omnem malicie consummationem. Et quemadmodum ex noticia tui venit in te timor dei. atque ex dei noticia dei itidem amor. sic e contrario de ignorantia tui superbia. ac de dei ignorantia venit desperatio. Sicut autem superbia parit tibi ignorantiam tui: cum melioribus sis decepta et deceptrix tua cogitatio te esse mentis. Hoc quippe est superbia. hoc initium omnis peccati: cum maior es in tuis oculis quam apud deum: quam in veritate. Et ideo qui primus peccauit hoc grande peccatum (dyabolum loquor) de ipso dictus est quia in veritate non stetit: sed mendax est ab initio. quoniam am quod in sua fuit cogitatione: non fuit in veritate. Quid si in eo discordaret a veritate. ut minor se inferioremque putaret: quam veritas haberet? Excusaret eum sua proculdubio ignorantia: et minime reputaretur superbus. nec tam inueniret iniquitas eius ad odium quam humilitas fortassis ad gratiam. Si enim in quoniam statu vnumquemque nostrum habeat deus: liquido cognosceremur: nec supra sane nec infra secedere deberemus: veritati in omnibus acquiescentes. Hunc autem quod consilium hoc profuit tenebras latibulum suum. et sermo abscondit est a nobis. ita ut nemo sciat si dignus sit amore vel odio: iustus tunc quod profecto iuxta ipsius veritatis consilium nouissimum nobis locum eligimus: de quo postmodum cum honore superius educamur: quam presumimus altiorum vnde cedere mori oporteat cum rubore? Non est ergo periculum quantumcumque te humiles: quantumcumque reputes minorem quam sis. hoc est. quam se veritas habeat. est autem grande malum: horrendumque periculum. si vel modice plus vero extollas: si vel vnum videlicet in tua cogitatione te perferas. quem forte pares tibi veritas iudicat aut etiam superiorem. Quemadmodum enim si per ostium transcas cuius supelminare (ut ad intelligentiam loquar) nimium bassus sit non nocet quantumcumque te inclinaueris.

Aut memorie dignum ad salutem: p. 10. c. 1.

R

S N.

nocet aut si vel trasuersi digiti spacio pl^o q^o ostij patif mēfura creperis. ita vt ipin-
guas: 7 capite quassato collidaris. sic in
aia nō est plane timēda quātalibet humi-
liatio. horrēda aut nimumq^o pauēda v^l
minima temere p^osumpta erectio. Quāob-
rem noli te hō cōparare maiorib^o. noli mi-
norib^o. noli aliq^o b^o. noli vni. Quid scis ei
o homo si vn^o ille que forte oim vilissimū
atq^o miserrimū reputas: cui^o vitā scelerat-
tissimā ac singulariter fedissimāz horres.
7 p^opterea illū putas sperendū: non mo-
do p^o te q^o forte iā sobrie 7 iuste 7 pie viuere
te p^ofidis. s^z etiā p^o ceteris omib^o sceleratis
tāq^o omnū sceleratissimū. q^o d scis (in q^o)
si melior 7 te 7 illis mutatōe deextere excel-
si in se quidē futur^o sit: in deo vero iaz sit.
Et p^opterea nō mediocre non vel penulti-
mū. nō ipm saltē inter nouissimos eligere
locū nos voluit. s^z recūbe (in q^o) in nouissi-
mo loco. vt sol^o videlicet oim nouissimus
sed eas. teq^o nemini: nō dico p^oponas. sed
nec cōparare p^osumas. En q^ontū malū ve-
nit de ignorātia nostri. Utiq^o pctm dya-
boli. 7 inicitū omnis pcti supbia. Quid eti-
am dei parturiat ignorātia alias videbi-
mus. Nā nūc hore breuitas non p^omittit.
qm^o hodie tarde p^ouenim^o. Itaq^o sufficiat
vnūqueq^o modo ne seip^oz ignoret ammo-
nitū esse. nō solū fmone nostro. s^z ipi^o q^oz
dignatione spōsi ecclie Jesu ch^oristi domi-
ni nostri. q^o est sup omnia deus benedict^o 7
secula Amen.

Sermo. xxxviii.

Quid igitur dei

Quod ignorātia parturit. Nā hinc in-
cipiendū est. sicut recordamini
hic heri fuisse terminatū. Quid itaq^o par-
turit. Dixim^o desperationē. s^z q^onā modo
dicam^o. Forte aliq^os reuersus i se: 7 displi-
cens sibi in omib^o malis q^o fecit: cogitans
q^o respicere 7 redire ab omi via mala: et
carnali p^ouersatōne sua: si ignorat q^o sit bo-
nus de^o. q^o suauis 7 mitis. 7 q^o mult^o ad
ignoscendū. nōne sua carnalis cogitatio
arguet eū 7 dicet: Quid facis? Et vitam
istā vis p^odere 7 futurā. Peccata tua ma-
xima sunt 7 nimū multa: nequaq^o. p^o tot
7 tātis nec si te excories sufficies satisfice-
re. cōpletio tenera est: vita ex^oritū delicata.
p^osuētudinē difficile vinces. Pro his 7 si

milib^o desperat^o resilit miser i ignorans q^o
facile omipotes bonitas q^o neminez vult
perire cuncta ista dissolueret. sequit^oq^o ipe
nitētia. q^o est delictū maximum. 7 blasphe-
mia irremissibilis. ipe p^o aut p^oturbat^o ni-
mia tristitia absorbet 7 fert in pfundū. mi-
nime iā vt p^osolationē recipiat emer^osurus
sicut scriptū est. Impi^o cū venerit i pfun-
dum maloz p^otēnit. aut certe dissimilans
7 sibi qualicūq^o veri simili blandies rōne
reuocat se irruocabiliter in seculū. ad per-
frundū 7 deliciandū in omib^o bonis ei^o
quoad licuerit. Cū aut dixerit par 7 secu-
ritas. tūc repēt^o ei supueniet interit^o: sic
dolor in vtero habētis. 7 nō effugiet. Ita
ergo 7 de ignorantia dei vnuerse malicie
p^osummatio venit: q^o est desperatio. Apl^os
dicit q^o ignorātia dei q^odā habēt. Ego au-
tem dico omnes ignorare deū q^o nolūt con-
uerti ad eū. Neq^o ei ob aliud p^odulubio
rennuūt: nisi q^o graue 7 seuez imaginant^o
qui pius est. duz 7 implacabile q^o miseri-
cors est. ferū 7 terribilem q^o amabilis est. 7
mentis iniquitas sibi. formās sibi idoloz p^o
eo q^o nō est ipe. Quid timetis modice fi-
dei vt peccata nolūt remittere? S^z afflicte
ea cruci cū suis manib^o. Quid teneri 7 de-
licati estis? S^z ipe nouit figmētū nostrū
Quid male assueti 7 ligati peccādū p^oue-
tudine? S^z dñs soluit cōpeditos. Forte
ne irrita^o in imanitate 7 multitudine cri-
minū cunctet porrigere manū adiutorū?
S^z vbi abūdauit delictū. supabūdare ei
grā p^ouenit. An de vestimēto solliciti estis
vel cibo ceterisq^o corpi vestro necessarijs
7 p^opterea cūctamini relinq^ore v^oa? Sed
scit q^o his omib^o indigetis. Quid vultis
ampli^o? Quid iā impedit a salute? S^z h^o
est q^o dico. deū ignoratis. s^z nec creditis
auditi nostro. velle vos v^l ex^optis crede-
re. q^o nisi credideritis nō intelliget. Sed
nō est omnū fides. Absit aut vt de tali. h^o
est. de dei ignorātia spōsam cōmonitā sen-
tiam^o. q^o tāta sponsi parit 7 dei sui: non di-
co agnitōe. s^z amicitia 7 familiaritate do-
nata est. vt ei^o crebra colloq^oa 7 oscula me-
reret. 7 nūc familiari ausu loquit^o. Indica
mibi vbi pascas: vbi cubes in meridie.
Ubi sanenō ipm s^z locū habitatōis glie
ei^o sibi indicari req^orit. q^o nō aliud ipse.
7 aliud loc^o ei^o vel glia. S^z reprimendū
centet p^opt p^osumptōes. 7 de sua ipsius

edmonēda cognitōe. in q^o nimiz visa ē ali-
quaten^o caligare. q^o tāte se estimarit idone-
am visioni: siue min^o attēdens p^o excel-
su suo q^o est in corpe. siue frustra sperans
etiā manentē in corpe ad illā se posse iac-
cessibile accedere claritatē. Ergo ad seip-
sam prin^o reuocat. 7 ignorātia conuincit^o
7 insolētia castigat. Si ignoras te (in q^o).
egredere. Terribiliter spōsus intonat in
dilectā. nō tāq^o spōsus. s^z tāq^o m^og^o. 7 nō
quasi irat^o. s^z vt territa purgaret. purgata
idonea redderet huic ipsi cui inhiat visio-
ni. Dandis cordib^o nepe illa visio seque-
strat. Pulcre aut pulcra: nō omimode q^o
dem. s^z pulcra inter mulieres eā didicirvi
delicet cū distinctōe quatin^o 7 ex h^o ampli-
us rep^omas 7 sciat q^o dedit sibi. Ego enim
puto muliez noie h^o loco appellatas aias
carnales ac seculares: nihil in se virile ha-
bētes. nihil forte aut cōstans i suis actib^o
demonstrātes. s^z totū remissus. totū semi-
neū 7 molle q^o viuūt 7 q^o agūt. Spūa-
lis aut aiaz si inde iā pulcra q^o nō fm car-
nē ambulat. s^z fm spm. ex eo tū q^o adhuc
in corpe viuūt citra p^ofectū. adhuc pulcri-
tudinis p^oficat. ac pinde nō pulcra oi mo-
do. s^z pulcra int mulieres. i. inter aias ter-
renas 7 q^o nō sunt sicut ipa spūales. nō au-
tem iter angelicas beatitudines. nō inter
y^o p^otes. potestates. dñatōes. Sic patrū
aliq^os olim inuētus 7 dicit^o est iust^o i gene-
ratione sua. id est. p^o oib^o sui t^opis sueq^o ge-
neratōis. 7 Thamar iustificata p^ohibetur
ex iuda. h^o est. p^o iuda. 7 i euāgelio publica-
nus descēdit se referē de rēplo iustificatus
s^z iustificat^o a phariseo. 7 quō magn^o ille
Johes magnifice quondā cōmēdatus q^o
videlicet supiore nō haberet. s^z h^o inter na-
tos muliez. nō aut inter choros beatorū:
celestiūq^o spiritūū. ita 7 sponsa modo d^o
pulcra. s^z interim adhuc inter mulieres 7
nō inter celestes beatitudines. Desinat p^o
inde q^o diu in terris est. q^o in celis sunt curi-
osus inuestigare. ne forte scrutatrix maie-
statis opprimat a glia. desinat (inquā) do-
nec inter mulieres versat. in q^o rere me ap^o
sublimes illas sunt potestates. solis ipis
p^ospicua. solis licita tanq^o celestib^o celestia
ad videndū. Dirabilis facta est (inquit)
visio ista q^o te o sponsa quā tibi postulas
demonstrari. nec mō p^ouales intueri meri-
dianā 7 mirā quā in habito claritatē. Di-

isti eni. Indica mibi vbi pascas vbi cu-
bes in meridie? S^z eni induci in nubes:
penetrare in plenitudinē lumis: irrūpere
claritatis abyssos 7 lucē habitare in acces-
sibile: nec t^opis est hui^o nec corpis. Id t^o
bi in nouissimis reseruat. cū te mibi exhibi-
buero gloriosaz: nō hūit maculā aut rugā
aut aliq^od hmōi. An nescis q^o q^o diuini
in hoc corpe: pegrinaris a lumine? Quō
que necdū tota pulcra es: idoneā te existi-
mas vnuerstatē pulcritudinis intueri?
Quō deniq^o queris me i mea claritate vi-
dere q^o adhuc ignoras te? Nā si te plenius
nosces: scires vtiq^o corpe q^o corumpitur
aggrauatā nullaten^o posse attollere oculos
7 figere in illū fulgorē in que p^ospicere an-
geliz cupiscūt. Erit cū apparuero q^o tota
pulcra eris sicut ego pulcer sum tot^o. 7 si
millima mibi videbis me sicuti suz. Tūc
audies. Tota pulcra es amica mea 7 ma-
cula nō est i te. Nūc p^oz si ex pte iā similitis
ex pte tū dissimilis: p^ota esto ex pte cogno-
scere. Te ipsam attēde 7 altiora te ne que-
sieris. 7 fortiora te ne scrutata fueris. Ali-
oquin si ignoras te o pulcra inter mu-
lieres. nā 7 ego te dico pulcra. s^z inter mu-
lieres. h^o est. ex pte. Cū aut venerit q^o p^o-
ctum est: tūc euacuabit q^o ex pte est. Si
ergo ignoras te. s^z q^o sequunt^o dicta sunt: 7
nō oportet itez dici. Promiserā me d^o du-
plici ignorātia vtiliter disputatur. si quo-
min^o implese video: date veniā volenti
Nā velle adiacet mibi. p^oficere aut nō iue-
nio: nisi q^ostū sua benignitate ad vestrā edi-
ficationē largiri dignabit spōsus ecclie
Jesu ch^oristi dñs noster q^o est sup omnia
de^o bñdictus in secula Amen.

Sermo. xxxix.

Quitatui meo

Quod in currib^o pharaonis assimila-
ui te amica mea. Nā omnia i his
p^obis libēter accipim^o ecclie typū in patri-
bus p^ocessisse: 7 nostre sacramēta salutis p^o
ostensa esse. In ex^oitu israel d^o egypto. gemi-
noq^o illo admirabili mar^o obsequio. 7 trā-
sitū scz populo dātis: 7 vltionē de hostib^o
baptismi gratia euident^o ex^omit: saluatis
homies 7 crimina submergētis. Omnes
(inquit) sub nube fuerūt. 7 omnes in moy-
se baptizati sunt in nube 7 in mari. Sed
oportet p^osequentia sicut solem^o signare p^o

horum. et sequentia prioribus copulare. Et ita demum elicere suave quippiam si possimus quod proficit moribus instruendis. Ubi itaque sponse presumptio: dura et austera increpatione repressa est: ne tristior remaneret: bona illi aliqua que iam acceperat ad memoriam reducunt. et aliqua que nondum acceperat promittunt. sicut et pulchra de uero prohibetur et appellatur amica. **Q**uod tibi (inquit) dure locutus sum amica mea: nulla in me tibi suspitio sit odij vel rancoris. nam signa amoris mei in te uidentia sunt: ipsa mea munera. quibus te honorauit et ornaui. Hec mihi animi est illa retrahere. sed magis addere ampliora. **U**el sic. Non egreferas amica mea: mini me te accipere modo quod postulas: que tanta a me iam accepisti: et maiora horum accipies: si in preceptis meis ambulaueris: et in amore meo perseueraueris. **H**ec per litteras sequentia. **N**unc iam uideamus quia sint que se donasse commemorat. Et primum quidem est quod ea assimilauit equitanti suo in curribus Pharaonis: liberando utique a iugo peccati: mortificationis uniuersis operibus carnis que admodum ille populus liberatus est a seruitute egypti: subuersis et submersis cunctis curribus Pharaonis. Id quidem miseratio maxima. in qua ego quoque si gloriarari uoluerem non ero insipiens. ueritate enim dicam. Fateor et fatebor: nisi quia dominus adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea. Non sum ingratus: non sum oblitus. misericordias domini in eternum cantabo. **U**el hactenus mihi cum sponsa. De reliquo illa singulari dignatione postquam liberata est a cunctis in amica decore. induit tantum domini sponsa interim tantum in genis dumtaxat et in collo. Ad hec illi promittunt murenu le per ornatum: ipseque auree per precium et distincte argento per decore. **L**ui non admodum placeat ordo ipse donationum. Primum misericordiam dicitur liberatam. secundo dignationem ad amatur. tertio benigne abluunt et purgatur. Postremo optimi ornamenta accipit permissionem. Non ambigo quosdam iam uelut in semetipsis recognoscere que dicunt. per priorum experimento comonitos ad intelligentiam promouere. **S**ed sane memor uersiculi illius. de claratio sermonum tuorum illuminat et intellectum dat paruulis. per hominibus dignum duco eadem modice latius explananda. **B**enignus est enim spiritus sapientie: et placet illi doctor be-

nignus et diligens: qui ita cupiat satisficere studiosis: ut mox gerere tardioribus non recuset. **D**enique qui elucidat me uita eternam habebunt. ait ipsa sapientia. **Q**uo quidem premio ego fraudari noluerim. **Q**uamquam in his etiam que plana uidentur quibus talia latent que ipsis quoque qui capaciores uidentur et prouidentes ingenio: non erit inutile si diligenter declarant. **S**ed uide iam similitudinem de Pharaone et exercitu eius: et domini equitanti. **N**on inter ipsos exercitus similitudo data est: sed de ipsis. **Q**ue ei societas luci ad te nebras: aut que pars fidei cum infidelibus. **S**ed inter sanctam spiritalemque animam et equitatum domini: plane comparatio est. et inter Pharaone et diabolum amboque exercitus. **N**ec miraberis unam animam equitanti multitudinem simulari. si aduertas quate in ipsa una que tanta sancta anima sit spiritus acies habent. quanta in affectionibus ordinatio. quanta in moribus disciplina. quanta in orationibus armatura. quantum in actionibus robur. **Q**antum in zelo terror. quanta denique ipsi cum hoste conflictum assiduitas. numerositas tribu phorum. **D**enique in consequentibus legitur. **T**ribilis ut castrorum acies ordinata. **E**t iterum. **Q**uid uidebis inquit in summate nisi choros castrorum. **A**ut si id tibi non placet: noueris huiusmodi animam nunquam esse sine angelorum custodia. que eam emulant dei emulatione. solliciti suo uiro seruare. et uirginem castam exhibere christo. **E**t ne dixeris in corde tuo. **U**bi sunt: **Q**uis eos uidit: **U**idit eos propheta Heliseus. in super et fecit orando ut uideret etiam Biezi. **T**u non uides. quod non es propheta. nec puer propheta. **U**idit patriarcha Jacob. et ait. **L**astra dei sunt hec. **U**idit et doctor gentium qui dicebat. **N**on enim omnes administratores spiritus sunt. nisi in ministerium propter eos qui hereditates capiunt salutis. **E**rgo angelicis fulta ministerijs et superno stipata agmine. spoliata incendens similis est equitanti domini. **U**bi uidebis qui quondam in curribus Pharaonis turbauit. **S**i enim diligenter aduertas cuncta que ibi miraris magnifice perpetrata inuenies hic nihilominus admiranda. **N**am quod in eo nunc magnificentius triumphat. quod que illic corporaliter precesserunt. hic spiritum aliter adimplent. **N**on non tibi nempe merito fortius longaque gloriosius esse uideantur

diabolum prosternere quam pharaone. atque aereas debellare potestates quam currus Pharaonis subuertere. **I**bi denique pugnatu est aduersus carnem et sanguinem. hic aduersus principes et potestates. aduersus mundum directores: tenebrarum bar. contra spiritum uera nequicie in celestibus. **E**t persequare modo mecum singula proportionis membra. **I**bi populus educit de egypto. hic homo de seculo. **I**bi prosternit Pharaon. hic diabolus. **I**bi subuertunt currus Pharaonis. hic carnalia et secularia desideria que militat aduersus animam subruunt. **I**lli in fluctibus isti in fluctibus. **M**arini illi. amari isti. **P**uto et nunc clamitare demonia: si forte contingat incidere in talem animam. **F**ugiam istra. **E**lem quia dominus pugnat pro eo. **N**is ne etiam aliquos de principibus Pharaonis proprijs tibi designe nominibus et de curribus describam instar quoque tu quoque alios si qui sunt per te ipsum ualeas inuenire. **M**agnus quidem princeps spiritualis atque inuisibilis regis egypti profecto malicia est. magnus luxuria. magnus auaricia. **E**t hi quidem possident terminos suos sub rege suo sicut sui cuique assignati sunt. **N**am malicia in omni regione maleficorum atque facinorosorum dominatur. **L**uxuria omni immundicie et turpitudini carnis preest. **A**uaricia in prece rapine et fraudis sortita est principatum. **A**ccipe nunc quoque quales his suis principibus Pharaonem paraauerit currus ad persequendum populum dei. **H**abet namque malicia currum suum: rotis quattuor persistentem. seuericia. impatiencia. audacia. impudencia. **U**alde etenim uelox est currus iste ad effundendum sanguinem. que nec innocencia sistit. nec paciencia retardat. nec timore frenatur. nec inbibet pudore. **T**rahit autem duobus admodum pnicibus equis. et ad omnem pnicie paratissimis: terrena potentia: et seculari populo. **T**unc namque quadriga ista malicie currit ualde uelociter: cum hinc quidem potentie effectus subest et adimplendis maliciosi conatibus: inde plausus popule arripit perperatis sceleribus. ut sermo impleat: que scriptus est. quonia laudat peccator in desiderijs anime sue: et iniquus benedicit. **E**t iterum alia scriptura. **H**ec est (inquit) hora uestra: et potestas tenebrarum. **P**orro president duobus his equis aurige duo: tumor et liuor. et tumor quidem pompa. liuor uero potentia agit. **I**s enim rapido fert diaboli

carum amore pomparum. cuius apud se cor per us intumuit. **N**am quod in se firmiter stat timore compressum. grauitate modestum. humilitate solidum. puritate sanum. aura huius uanitatis nequaquam leuiter rapit. **I**te terrene iumentum potentie nonne inuidia agit et quasi quibusdam liuoris uiget hinc inde calcaribus. suspitione utique decedendi et metu succubendi. **A**liud est enim quod suspectus est successor et aliud quod timeat inuasor. **D**is itaque stimulis terrena potentia continue agitatur. **E**t currus quidem malicie sic se habet. **L**uxurie pro currus quadriga nihilominus uoluit uiciorum. ingluuie uidelicet uentris. libidine coitus. mollicie uentris. ocij soporisque resolutioe. **T**rahit equis duobus prosperitate uite. et reze abundantia. et qui his president duo: ignauie torpor. et infida securitas. quia et copia in ignauia soluit. et in scriptura. prosperitas stultorum perdet illos. non sane ob aliud nisi quoniam male securos redat. **E**t cum aut dixerint parum securitas: tunc subitaneus supueniet eis interitus. **N**am calcaria minime habent neque flagellum aliquid huiusmodi. sed per his utuntur paruulo papillione conopeo ad faciendam umbram. et flabello ad citandum uentum. **P**orro conopeum dissimulatio est umbram facies et protegens ab estu curarum. **P**roprium namque est mollis et delicate anime et necessarias dissimulare curas. et ne estuantes sollicitudines sentiat sub latibulo dissimulatiois abscondi. **F**labellum uero effusio est uentum adulationis apportas. **L**argi sunt enim luxuriosi emetes auro uentum de ore adulatorum. **E**t de hoc satis. **N**am uero auaricia rotis et ipsa uehitur quattuor uiciorum. que sunt pusillanimitas. inhumanitas. contemptus dei. mortis obliuio. **P**orro iumenta trahentia. tenacitas. et rapacitas. et his unum auriga ambobus presidet: habendi ardor. **S**ola siquidem auaricia quonia ducere plures non patitur. uno contenta est seruitore. **I**pe uero inuncti operis promptus admodum: atque infatigabilis executor. uigedis sane iumentis trahentibus: flagris uentur acerrimis: libidine acquirendi: et metu amittendi. **S**unt et alij principes regis egypti: habentes et ipsi currus suos in expeditione domini sui. sicut superbia. que unius est de maioribus principibus: sicut inimica fidei impietas. magnam et ipsa tenens locum in domo

et regno Pharaonis. et multi adhuc sunt alij inferioris ordinis satrape et equites: quorum non est numerus in pharaonis exercitu. quorum et nomina et officia necnon et arma et apparatus eorum: vestris studiis ut in his et cetera inquirenda relinquo. In istorum itaque principum fortitudine: curruumque suorum: inuisibilis Pharaon ubique discurrens in omnem familiam domini quibus potest viribus more tyrannico debachatur. In his etiam his diebus exeunt israel de egypto insequitur. At ille nec subuectus curribus nec protectus armis. nihilominus tamen sola domini manu confortatus secure decarat. Lanternam domini. gloriose enim honorificatus est. equum et ascensorem proiecit in mare. Item. Hi in curribus. et hi in equis nos autem in nomine domini dei nostri inuocabimus. Et hec dicta sunt pro adducta similitudine de equitatu domini et curribus pharaonis. Post hec amica appellatur. Nam ipse quidem et ante liberationem amicus erat alioquin non liberasset quam non amasset. sed illa beneficio liberationis adducta est ut esset amica. Audi denique confidentem non quia dilexerim? cum nos (inquit) sed prior dilexit nos. Recordare nunc mihi moysi et ethyopisse. et agnosce iam tunc prefiguratum coniugium verbi et anime peccatrici. et discernere si potes quid tibi dulcius sapiat in consideratione suauissimi sacramenti. verbi ne nimium benigna dignatio. an anime inestimabilis gloria. an inopinata fiducia peccatoris. Sed non potuit moyses ethyopisse mutare pellem. potuit christus? Sequitur enim. Pulcre sunt gene tue sicut turturis. Sed hoc sermone alteri referretur. ut semper que in mensa sponsi nobis apponuntur: cum auiditate sumentes: eructemus in ipsius laudem et gloriam Jesu christi domini nostri. qui est super omnia deus benedictus in secula Amen.

Sermo. xl.

Pulcre sunt gene tue sicut turturis.

Pulcre sunt gene tue sicut turturis. Tenuera est sponse verecundia. et ad increpationem sponsi puto facies eius rubore suffusa est: pulcriorque ex eo apparens illico audit. Pulcre sunt gene tue sicut turturis. Tude autem ne carnaliter cogites colorata

carnis putredinem et prurulentiam flauis sanguinis et humoris vitree cutis superficies summatim atque equaliter suffundentem. equibus sibi inuicem moderate permixtis ad venustandam genarum effigiem rubor subpallidus in efficiencia corporis et pulcritudinis cooperatur. Alioquin in corpore illa anime inuisibilis substantia nec corporis distincta membris. nec visibilibus extat fucata coloribus. Tu vero spirituale essentiam spirituali si potes attingere inuolu. et ad coaptandum propositae similitudinis scema cogita anime faciem mentis intentionem. ex qua nimirum rectitudo operis. sicut ex facie pulcritudo corporis est matura. Porro verecundiam intellige tanquam colorem in facie. que hec potissimum virtus et venustate ingerat et auget gratiam. Pulcre ergo sunt gene tue sicut turturis. Poterat visitatus facies ponere. et describere pulcrum. sicut solet. cuius pulcritudo laudatur. pulcra facie seu decora facie dicitur. nescio quid sibi voluerit ut magis genas pluraliter dicendum putauerit. nisi quod minime id crediderim ociosum. Spiritus namque sapientie loquitur. cui non est fas vel modicum quid omnino ascribere ociosus aut seculus dicitur quod oportuerit. Est itaque sine dubio causa quecumque illa sit. cur pluraliter genas maluerit quam singulariter faciem dicere. Et si tu melius non habes. ego quod mihi videtur aperio. Duo quedam in intentione quam faciem anime esse diximus. necessarie requiruntur. res et causa. id est. quod intendas et propter quid. Et ex his sane duobus anime vel decore vel deformitas iudicatur. ut (verbi causa) anima que ambo ista recta atque pudica habuerit illi merito veraciter dicatur. Pulcre sunt gene tue sicut turturis. Que vero altero horum caruerit. non poterit dici de ea que pulcre sunt gene eius sicut turturis. propter eam que adhuc ex parte erit deformitate. Vultu autem minus illi hoc poterit conuenire. que neutrum horum habere laudabile inuenit. At id totum fiet planius in exemplis. Si (verbi causa) intendat quis animum inquirende veritati. atque id solo veritatis amore. nonne is tibi videtur et rem et causam habere honestam. meritosque sibi vendicare quod dicitur. Pulcre sunt gene tue sicut turturis. quippe cui in neutra genarum neque

reprehensionis appareat? Quod si minime quidem veritatis desiderio. sed aut inanis glorie. aut alterius qualiscumque commodi temporalis obtentu in veritate intendit. tam et si vna genarum videatur habere formosam. non tamen ut arbitror dubitabis iudicare vel ex parte deformem cuius alteram faciem cause turpitudine sedauerit. Si autem videris hominem nullis honestis studiis intendente: sed carnis illecebris irretitum. venter et luxurie deditum. quales sunt illi quorum deus venter est. et gloria in confusione eorum qui terrena sapiunt. quod istum nonne ex utraque parte fedissimum iudicabis. in cuius utriusque intentione et res et causa reproba inuenitur? Ergo intendere non in deum sed in seculum. secularis anime est. nec vlla prozoris genarum speciosam habentis. Intendere autem quasi in deum sed non propter deum: hypocrisis plane anime est. cuius si vna facies decora videtur que ad deum qualicumque intentione respiciatur. ipsa tamen simulatio omne decorem in ea exterminat: et magis per totum ingerit feditatem. Si autem vel solum vel maxime ob viam presentis necessaria ad deum conuertit intentionem: non quidem vece hypocrisis putida. pusillanimitatis tamen vicio dicitur subobscura et minus accepta. Porro e contrario intendere in aliud quam in deum tamen propter deum. non oculum marie: sed marthe negocium est. Absit autem ut qui huiusmodi est quicquam illa dixerit habere deformem. nec tamen ad perfectum affirmauerim peruenisse decoris: quippe que adhuc sollicita est et turbatur erga plurima. et non potest terrenum actu vel tenui pulvere non respergi. Quem tamen cito facilius deterget vel in hora sancte dormitionis casta intentio et bone conscientie interrogatio in deum. Ergo solum inquirere deum propter ipsum solum hoc plane est utraque bipartite intentionis faciem habere pulcherrimam. atque id proprium ac speciale sponse. cui merito singulari prerogatiua audire conueniat. Pulcre sunt gene tue sicut turturis. Cur vero sicut turturis. Pudica auicula est: et conuersatio eius non cum multis. sed solo degere fertur contenta compare: ita ut si illum amiserit alterum non requirat. sed sola deinceps conuertetur. Tu ergo qui hec audis ut facies non ociose audias ea que scripta sunt

propter te. et nunc propter te versantur et didisputantur. Tu (inquam) si ad istiusmodi spiritus sancti incitamenta moueris: et inardescis dare operam quomodo animam tuam facias sponsam dei: stude ambas speciosas habere has genas tue intentionis. ut imitator castissime volucris: sedeas sicut propheta solitarius. quoniam leuasti te supra te. Omnino supra te: angelorum domino desponsari. An non supra te adherere deo. atque vnum spiritum esse cum eo. Sede itaque solitari? sicut turtur: nihil tibi et turturibus. nihil cum multitudine ceterorum: etiam quod ipsum obliuiscere populum tuum et domum patris tui: et concupiscet res decorum. Sancta anima sola esto: ut soli omnium serues te ipsam que ex omnibus tibi elegisti. Fuge publicum: fuge et ipsos domesticos secede ab amicis et intimis: etiam et ab illo qui tibi ministrat. An nescis te verecundum habere sponsum. et qui nequaquam sua velit tibi indulgere presentia presentibus ceteris? Secede ergo. sed mente non corpore. sed intentione. sed deuotione. sed spiritu. Spiritus enim ante faciem tuam christus dominus. spiritusque requirit non corporis solitudinem. quamque et corpore iterum non ociose te separas: cum oportune potes. presertim in tempore orationis. Tene etiam in hoc et mandatum sponsi et formam. Tu (inquam) cum oraueris intra in cubiculum tuum. et clauso ostio ora. Et quod dixit fecit. Solus in oratione pernoctabat. non modo se abscondens a turbis. sed nec vllum quidem discipulorum. nec vllum domesticorum admittens. Denique tres seculum intimos sibi adduxerat cum vltro properaret ad mortem. auulsus est et ab ipsis orare volens. Ergo et tu fac similiter quando orare volueris. De cetero sola indicitur tibi mentis et spiritus solitudo. Solus es si non communia cogites: si non affectes presentia. si despicias quod multi suspiciunt. si fastidias quod omnes desiderant. si iurgia deuotes. si damna non sentias. si non recorderis iniuriarum. Alioquin nec si solus corpore es: solus es. Vides ne posse esse te et solus inter multos: et inter multos non solum? Solus es in quacumque hominum verseris frequentia: tamen caue aliene conuersationis esse: aut curiosus explorator. aut temerarius iudex. Etiam si perperaz

Solus es et

actum quid deprehendas. nec sic iudices
proximū. magis autē excusa. Excusa in-
tentionē: si opus nō potes. puta ignorā-
tiam. puta subreptiones. puta casum. Quod
si omnē omnino dissimulationē rei certi-
tudo recusat. suade nihilominus ipse tibi:
et dicit apud te metipsum. Vehemens fu-
it nimis temperatio. Quid de me illa fecit:
set si accepisset in me similiter potestatem:
Et memēto me modo alloqui sponsam et
non amicum spōsi instruere. cui alia ratio
est diligentius obstruēdi ne quis peccet.
et explorandi an peccet. et emēdādi si pec-
catum fuerit. A qua sane necessitate spon-
sa libera est: soli vivens sibi et ipsi quē dili-
git sponso pariter et domino suo. q̄ est su-
per omnia deū bñdicit in secula Amen.

2 Sermo xli.
Ollum tuū si

cut monilia. Soler ornari col-
lum monilibus: nō ipsis com-
parari. Sed hoc ille faciant quibus quia d̄
proprio nō est decor. aliunde necesse est ut
mendicet unde se speciosas mentiantur.
Hāc sponse collū ita in seipso formosum et
tam decēter quasi natura formatum est: ut
extrinsecus nō requirat ornatum. Quid ei
opus est peregrinorū fucos adhibere co-
lorum: cui ppria et tanq̄ inata sufficit pul-
critudo. inr̄m ut ipoz quoq̄ que ad ornā-
dum querunt monilia: possit adquare
nitorem. Hoc nempe intelligi voluit qui
minime quidē a collo (ut assoler) pendere
monilia: sed ipm̄ potius esse sicut moni-
lia dicit. Hūc iam invocandus est nobis
spiritus sanctus: ut sicut spirituales spōse ge-
nas sua dignatione tribuit invenire: ita eti-
am ipsius spirituale collū demonstrare di-
gnetur. Et meo quidē intellectui (quia mi-
hi incumbit loqui que sentio) nihil inter-
rim verisimilius probabilius ve elucet q̄
ipm̄ anime intellectū colli nomine designa-
ri. Tu quoq̄ idē m̄ (ut arbitror) approba-
bis: si advertas. . . similitudinis ratio. An
non siquidē tibi videt collū quodam mo-
do vice fungi intellectū: per quē tua anima
trañcit in se spiritū vitalia alimenta: atq̄ i
quedam trāsfundit viscera morū affectu-
umq̄ suoz. Hoc ergo spōse collū. id ē pu-
rus et simplex intellectus: cum nuda et ap-

ta veritate satis per seipm̄ reniteat: non in-
diget ornamento. sed ipsum magis tanq̄
preciosum monile animaz decēter exor-
nat: ac perinde simile monilibus ipis de-
scribitur. Bonū monile veritas. bonum
puritas siue simplicitas. bonū plane mo-
nile sapere ad sobrietatē. Philosophoz
vel hereticoz intellectus non habet hunc
in se puritatis veritatisq̄ nitore. et iō mul-
tam curā gerunt ipm̄ colorare et fucare fa-
leris verboz et versutis syllogismoz. ne
si nudus appareat: falsi etiā appareat tur-
pitudine. ¶ Sequitur. Murenulas aure-
as faciemus tibi: vermiculatas argento.
Si faciam singulariter: et non pluraliter
faciemus dicit: absolute et indubitāter
etiā hoc loq̄ sponsum pronunciassem. Hūc
autem vide ne forte magis sodalibz eius
congruent assignemus: spōsam q̄si con-
solantibus tali pmissione q̄ donec pve-
niat ad visionē: cui sic flagrat desiderio:
facturi sint illi murenulas pulcras et pre-
ciosas. que sunt auriaz ornamenta. Atq̄
hoc propterea (ut oppinoz) quia fides et
auditu. et q̄diu per fidē ambulatur et non
per specie. dando opera potius instruē-
do auditū q̄ visui exercēdo. Frustra nā-
q̄ intenditur oculus qui nō sit fide mun-
datus. cū solis qui mūdo corde sunt: vide-
di copia promittat. Scriptū vero est. si-
de mundans corda eoz. Quia ergo fides
et auditu. et ex illa visus purgatio est: me-
rito illi ornandis auribus intendebāt. dū
auditus sicut ratio docuit: visus sit ppri-
ratio. Tu (inquirit) o sponsa intuemēdi
lecti in bias claritati. sed hoc alterius tem-
poris est. Damus autē impresentiarū or-
namentū auribz tuis. quod erit tibi inte-
rim consolatio: erit pparatio ad hīpsum
quod postulas. Ac si illud prophete ei di-
cant. Audi filia et vide. Videre desideras
sed audi prius. Gradus est auditus ad vi-
sum. proinde audi et inclina aurē tuam or-
namentis que tibi facimus. ut per audi-
tus obedientia ad gloriā peruenias visio-
nis. Hos auditui tuo damus gaudiaz et
leticiam. nā visui non est nostrū dare (in q̄
gaudij plenitudo et tui desiderij adimple-
tio est) sed illius que diligit anima tua. Ipe
ut gaudium tuū plēnū sit: ostendet seipm̄
tibi. Ipe adimplebit te leticia cū vultu suo
Tu interim accipe ad consolationem ma-

renulas has de manu nostra. ceteruz dele-
ctationes in dextera eius vsq̄ ad finem.
¶ Advertēdū cui? modi ei muneras of-
ferūt. Aureas (inquit) et vermiculatas ar-
gento. Aurū divinitatis est fulgor. auriaz
sapientia que deorsum est. Hoc auro ful-
gentia quedam quasi veritatis signacula
spondent se figuraturos hi quibz id mini-
sterij est superni aurifices: atq̄ internis
anime auribus inserturos. Quod ego nō
puro esse aliudq̄ terere spirituales quas dā
similitudines. et in ipis purissima diuine
sapientie sentia: anime cōtemplantis con-
spectibz importare. ut videat saltē per spe-
culum et in enigmate quod nondūz facie
ad faciē valet vllaten? intueri. Diuina sūt
et nisi expertis prozsus incognita que ef-
samur: quomodo videlicet in hoc morta-
li corpore: fide adhuc habente statū et nec-
dum ppalata pspicui. Substātia lumis-
iam in interim pure interdū contemplā-
tio veritatis partes suas agere intra nos
vel ex parte psumit. ita ut liceat vsurpare
etiā alicui nostrū cui hoc datū de super-
fuerit illud apostoli. Hunc cognosco ex p-
te. Item. Ex parte cognoscimus et ex par-
te prophetamus. Lū autē divini? aliqd
raptim et veluti in velocitate choruzci lu-
minis interloperit menti spiritu exceden-
ti: siue ad temperamentū nimij splendoris
siue ad doctrine vsum: cōtinuo nescio vu-
de adsunt imaginatoz quedā rerū inferi-
ozum similitudines infusus divini? sen-
sis cōuenienter accommodat. quibz quod
ammodo adumbrat: purissimus ille ac
splendidissim? veritatis radi? et ipe aime
tollerabilior fiat. et quibz cōmunicare illū
voluerit capabilior. Existimo tamē ipas
formari in nobis sanctoruz suggestionibz
angelozū. sicut ecōtrario contrarias et ma-
las ingeri immisiones p angelos malos
non dubiū est. Et fortassis hinc illud est
speculū atq̄ enigma: ut dixi. per quod vi-
debat apostol? ex istiusmodi puris pul-
critis imaginationibz angeloz quasi ma-
nibus fabricatū. quatin? et dei esse qd pu-
rum et absq̄ omni fantasia corporeaz ima-
ginum cernit: sentiam? et elegantē quam-
libet similitudinē. qua id digne vestitum
apparuerit: ministerio deputemus ange-
lico. Quod signasse exprēssius videt alia
interpretatio dicens. Similitudines au-

rifabri faciemus tibi: cum distinctionibz
argenti. Unū est. cū distinctionibz argen-
ti: et vermiculatas argento. In quo mihi
significare videtur nō modo similitudi-
nes intus per angelos suggeri. sed nitore
quoq̄ eloquij per ipos extrinsecus mini-
strari: quo congrue atq̄ decēter ornate et
ab auditoribus facili? capiant et delecta-
bilis. Quod si dixeris. quid eloquio et argē-
to: dicit tibi propheta. Eloquia domini
eloquia casta: argentū igne examinatum.
Ita ergo illi celestes administratorij spi-
ritus: peregrināti in terris sponse faciunt
murenulas aureas vermiculatas argēto.
Vide autē quomodo illa aliud cupit et ali-
ud accipit. et nitenti ad cōtemplationis q̄
etem labor predicationis imponit. et sitien-
ti sponsi presentia: filiozū sponsi parien-
dorū alendorūq̄ sollicitudo iniūgitur
Neq̄ nūc t̄m accidit illi hoc. sed et alia vi-
ce. ut memini. cū sponsi amplexus et oscu-
la suspiraret: responsum est ei. quia melio-
ra sunt vbera tua vino. ut ex hoc se intelli-
geret matrem. atq̄ ad dandū lac paruulū
nutriendumq̄ filios retocari. Fortassis
et in alijs cantici hui? locis hoc ipsum tu
quoq̄ nisi piger sis ad inquirendū per te
ipsum advertere poteris. An non res ista
quondā in sancto patriarcha Jacob pfi-
gurabat. cū frustrat? optatis diuiz expe-
ctatis rachelis amplexibz: p sterili et deco-
ra: secundā et lippā inuit? atq̄ ignat? ac-
cepit. Ita ergo nūc spōsa scire cupies et i-
quirens. ubi in meridianis horis dilect?
pascat et cubet. murenulas p eo reportat
aureas. vermiculatas argēto. i. sapientiam
cū eloquentia. haud dubiū q̄n ad p̄dicati-
onis opus. Docemur ex hoc sane itermi-
tenda plerūq̄ dulcia oscula pp̄ lactātia
vbera. nec quēq̄ sibi. s̄ oēs illi q̄ mortu? ē
p oibz esse vivēdū. Ne q̄ bñ de dō et senti-
re et eloq̄ accepit si q̄stū estimēt pietatē. si
puertāt ad ianē gliaz qd ad lucra dei acce-
perāt egrotādū. si alta sapiētes. hūilibz n̄
consentiat. Paueāt qd in ppheta legitur.
dicente dño. Dedi eis aurū meū et argen-
tū meū. ipi autē d argēto et auro meo opati
sūt baal. Tu q̄ audi qd spōsa accepta hīc
q̄dem increpatōe. idē p̄o pmissione r̄ndē
rit. Neq̄ enim vel de promissis extollitur
vel pro repulsa irascitur. sed sicut scriptuz
est. corripe sapientē et amabitte. Et itē qd
i 4

murenulas et

ad donationes et promissiones spectat. Quanto maior es: humilia te in omnibus. Quod ex eius responsione melius vtriusque patebit. Sed ipsa si placet discussio in alio sermonis principium differat. Et de his que dicta sunt glorificemus sponsum ecclesie dominum nostrum Jesum Christum. qui est super omnia benedictus deus in secula Amen.

Sermo. xliij.

Quomodo esset rex

Quomodo esset rex in accubitu suo: nardus mea de odorem suum. Hec sunt verba sponse que in hodiernis diebus distulimus. hoc responsum quod dedit. ubi increpata est a sponso: non tamen sponso sed eius sodalibus. Quod facile est advertere ex verbis ipsis. Cum enim non dicit quasi ad secundam personam: cum esses rex in accubitu tuo sed cuius esset in accubitu suo. patet quod non ad ipsum loquitur. sed de ipso. Puta. pinde sponsum ubi ea (quatinus visum fuit) aut corripuit aut reprecessit. coperta ex suffusione ne genarum verecundia cessasse loco. ut illa se absente loqueretur liberior que sentiret. sed si pauidior (ut assole) quod oportuerit: et deiectione animo facta esset: sodalium eam consolationes erigerent. Quod tamen per seipsum facere non neglexit. quantum iudicavit prope oportere. Nam ut clarum relinqueret quantum sibi in illa correptione complacuit. quippe quam sensit digne: et pro oportuerit acceptari. non sane ante se absentavit quod ex abundantia (quod non est dubium) cordis prozumeret in laudes eius. et genarum colliquis ipsius pulcritudinem commendaret. propterea et qui cum ipsa remaneret. blande loquitur illi. et munera offerunt scientes domini voluntate. Ad ipsos ergo responsio eius Et litteralis quidem contextio scematis ita se habet. Sed priusquam ex hac testa nucleum spiritus elicere inchoemus: dico vobis breuiter. Felix cui sua obiurgatio sic respondet quemadmodum habemus formam presentis loci. Utinam magis neminem obiurgare necesse sit. hoc enim melius. Sed quoniam in multis offendimus omnes. mihi tacere non licet cui ex officio incumbit peccates arguere magis autem viget charitas. Quod si arguero et fecero quod meum est. illa autem increpatione procedens minime quod suum est faciat. necque

id ad quod mihi illam. sed reuertat ad me vacua tanquam iaculum feriens et resiliens. quod me animi tunc habere putatis fratres? Nonne angor: nonne torquet? Et ut mihi usurpem aliquid ex verbis magistri (quia de sapientia non possum prozusus coartor edubus. et quid eligam nescio. placere ne mihi in eo quod locutus sum. quoniam quod debui feci. an prius agere super verbo meo quia quod volui non recepi. volui nimirum perimere hostem. et eripere fratrem. et non feci sic. magis autem contrarium accidit. Nam lesi animam. et culpam auxi. Si quidem accessit et contempus. Noluit audire te (inquit) quia nolunt audire me. Tides que malestas contempnit? Non te putes me solum spreuisse. dominus locutus est. Et quod dicit propheta. dicit et apostolis. Qui vos spernit autem me spernit. Non sum propheta. non sum apostolus. et propheta tamen et apostoli (audeo dicere) vice fungor. et quibus non equo meritis. eorum implicor curis. Et si ad mea multa confusione. et si ad grande periculum mihi super cathedram Moysi sedeo. cuius tamen non vendico mihi vitam: nec experior gratiam. Quid tamen? Non ideo cathedre non deferetur. quoniam occupata est ab indigno. Etiam si scribe et pharisei in ea sedeant (inquit) que dicitur facite. Plezque etiam impatientis contempuit iugit. ita ut aliis non solum curet corrigi obiurgat. sed in super obiurganti indignetur. more frenetici manum medicum repellentis. Mira pueritas. Veditur irascit quod non irascit sagittati. Et enit quod sagittat in obscuro rectos corde. quod et ipsum nunc sagittavit ad mortem. et illum non commouet. Vibi indignatur quod sanum te fieri cupio? Irascimur (inquit) et nolite peccare. Si peccato irascetur. non solum mitem peccat. sed et quod peccaras exterminas. Huc pro et peccatum reines medicamentum respuendo. et peccare apponit irrationabiliter irascendo. et est supra modum peccas peccatum. Aliquoties addit impudencia. ut non modo impatieter ferat quod corripit. sed etiam id vnum reprehendit impudenter defendat. Hoc plane desperatio. Fratres (inquit) mulieris meretricis facta est tibi. noluit erubescere. Et ait. Recessit zelus meus a te. ultra non irascar tibi. Solo auditu contremisco. Sensus ne quasi piculi quasi horros et tremoris res sit peccati defensio. Dicit iterum. Ego quos amo arguo et castigo. Si a-

Rego te zelus deseruit et amor. Hec eris amor re dignus: qui indignus castigatione censuris. Tides quia tunc magis irascitur deus: cuius non irascitur. Discreamur impio (inquit) et non discet facere iusticiam. Videri coram deo hanc ego nolo. Super omnem iram miseratio ista: sepiens mihi vias iusticie. Satius profecto mihi iuxta propheta consilium. apprehendere disciplinam: ne quando irascatur dominus: et pereat de via iusta. volo irascaris mihi pater misericordiaz. sed illa ira qua corrigis deum: non qua extrudis deum. Illud tua nobis benigna adversio parit. hanc formidulosa nutrit diffimulatio. Non enim cum nescio: sed cum sentio te iratum: tunc maxime confido propitium. etenim cum iratus fueris: misericordie recordaberis. Deus (inquit) tu propitius fuisti eis: et respiciens in omnes adinventiones eorum. Moyses loquitur et Aaron atque Samuel: quos modo permisserat. et hoc vocat propitiationem: quod eorum deus non pepercit excessibus. Nunc tu ergo atque hanc tibi excludito in eternum: defendendo errorem: et accusando correctionem. An non istud est malum dicere bonum: et bonum malum? An non ex hac odiosa impudencia pullulabit mortis impenitentia: mater desperationis? Quis enim peniteat super bono quod putat? Te illis inquit. Te illud eternum est. Aliud est quemque separari a propria concupiscentia abstractum et illectum. et aliud sponte appetere malum tanquam bonum. ad mortem quasi ad vitam male securum procurrere. Pro huius modi dico: Velle aliquando tacuisse et dissimulasse quod agi perperam deprehendit. sed ad tantam reprehendisse pernicitatem. Dicas forsitan mihi quod bonum meum ad me reuertatur. et quia liberaui animam meam. et mundus sum a sanguine hominis cui annunciaui et locutus sum: ut auerteret a via sua malum et viveret. Sed et si innumera talia addas. me tamen minime ista consolabuntur: mortem filii inuentem. Quasi vero meam illa reprehensione liberationem quesierim: et non magis illius. Que enim mater: etiam si omnem quam potuit curam et diligentiam egrotanti filio adhibuisse se sciat: si demum frustratam se videt. et omnes labores suos esse penitus inefficaces. illo nihilominus morietur: propterea vnum a fluctibus temperavit. Et illa quod de hoc pro morte temporalis: quanto magis me

pro morte eterna mei filii manet vitis pro rarus et vllulatus multus. etiam si nihil mihi conscius sum: quo minus annunciauerim illi: Tides etiam a quantis e regione malis et se et nos liberat: qui correptus: mansuete respondet. verecunde acquiescit. modeste obtemperat. humiliter confitetur. Huic ego anime in omnibus me profitear debito rem. Huic me ministrum et seruum tanquam dignissime deum mei sponse: et que reuera dicere possit. Cum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suum. Bonum humilitatis odor qui de hac valle plorationis ascendens: perfusus circumquaque vicinis regionibus: ipsum quoque regium accubitu gratia suavitate respergat. Est nardus humilis herba. quam et calide ferunt esse nature hi qui herbarum vires curiosi explorant. et ideo per hanc videoz mihi non inconuenienter hoc loco virtute humilitatis accipere. sed que sancti amoris vaporibus flagret. Quod propterea sane dico. quod niam est humilitas quam nobis veritas parit. et non habet calorem. et est humilitas quam charitas format et inflamat. Atque hec quidem in affectu: illa in cognitione consistit. Etenim tu si te metipsum intus ad lumen veritatis et sine dissimulatione inspicias: et sine palpatione diiudices: non dubito quin humiliaris et tu: in oculis tuis factus vilior tibi ex hac vera cognitione tui quam necdum fortasse id esse patiaris in oculis aliorum. Eris igitur humilis. sed de opere interim veritatis. et minime adhuc de amoris infusione. Nam si veritas ipsius que te tibi veraciter atque salubriter demonstravit: sic splendore illuminat: ita affectus amore fuisset: voluisses proculdubio. quod in te eandem de te oes tenere sentias quam ipsam apud te veritatem habere cognoscis. Sane. quod in te edixerim. quam plerumque non expe dit innotescere omnibus oia que nos scimus de nobis: atque ipsa veritatis charitate et charitatis veritate vetamur palam fieri velle quod noceat agnoscere. Alioquin si puato amore tui retinetes pariter te iudicium veritatis inclusum: cui dubium est minus te veritate diligere cui propter unum proferas vel modum vel honorem. Tides igitur non esse idipsum: homines de seipso non aliter iam sapere veritatis luce redargutum. et humilibus sponte sentire mure caritatis adiutus. Illud est necessitatis est hoc voluntatis. Semetip-

Nardus

sum exinanivit (inquit) formam serui accipiens. et formam humilitatis tradens. Ipse se exinanivit. ipse se humiliavit: non necessitate iudicij: sed nostri charitate. Poterat nimirum vile se et contemptibile demonstrare: sed plane non reputare: quoniam sciebat seipsum. Voluntate proinde humilis fuit. et non iudicio: qui tale se obtulit quales esse nesciuit. magis autem placuit minimi reputari: qui se summum non ignorabat. Denique ait. Discite a me quia mitis sum et humilis corde. Corde dixit cordis affectu. id est voluntate. Itaque necessitate exclusit: quod voluntate confessus est. Homo enim quomodo ego vel tu inuenimur nos i veritate dignos dedecore et contemptu. dignos omni extremitate et inferioritate. dignos etiam supplicij. dignos plagis. non iniqua et ille: que tam omnia experit est. quia voluit tanquam humilis corde. Humilis videlicet illa humilitate quam cordis suasit affectus: non quam error sit discussio veritatis. Propterea dixit hanc voluntarie humilitatis speciem. non redargutione veritatis. sed charitatis intra nos infusione creari. quia cordis est. quod affectionis. quia voluntatis. an vero recte tu iudica. Itaque etiam hoc tuo equo examinetur iudicio: digne ne eadem domino assignarim: quem charitate constat exinanitum. charitate minoratum ab angelis: charitate parentibus subditum. charitate baptiste manibus inclinatum. charitate crucis infirma passum. charitate postremo morti obnoxium: cruce in gloriam exiit. Sed et hoc vnum adhuc tui sit considerare arbitrij: recte ne etiam hanc ipsam humilitatem: ita charitate calentem herba humili et calida. id est. nardo: putauerim designatam. Et si ita cuncta probaueris. probabis enim rationi. manifestissime acquiescens tunc. si iam apud te ipsum humiliat es necessaria illa humilitate quaz scrutans corda et renes veritas sensibus ingerit anime vigilantis. Adhibe voluntatem et fac de necessitate virtutem. quoniam nulla est virtus sine conuenientia voluntatis. Sic autem fiet istud. si nolis alter apparere foris. quam te inuenis intus. Alioquin time ne de te ipso legas. Quoniam dolose egit in conspectu eius. ut inueniatur iniquitas eius ad odium. Pondus (inquit) et pondus abominatio est apud deum. Quid enim? Tu te depreciares in secre-

to apud te ipsum veritatis trutina ponderatus. et foris alterius precij metiens maior te pondere vendis nobis quam ab ipso accepisti. Time deum et noli hanc rem pessimam facere. ut quem humiliat veritas: extollat voluntas. hoc enim est resistere veritati. Pugna contra deum. Magis autem acquiesce deo. et sit voluntas subdita veritati. nec tamen subdita sed et deuota. Nonne deo inquit: subiecta erit anima mea? At parum est esse subiectum deo: nisi sit et omni humane creature propter deum. sive abbati tanquam parenti: sive prioribus tanquam ab eo constitutis. Ego plus dico subdere paribus. subdere et minoribus. Sic enim decet nos (inquit) omnes implere iustitiam. Uade et tu minorum si vis in iusticia esse perfectus. defer inferiori: iuniori te inclinato. Hoc enim faciens: trabes et ipse ad te sponse sermones quem dicit dominus. Hoz igitur scia sponsa (ut pote domestica atque charissima) non se putat arcendam sponsi gratia. penuria meritorum. sola de humilitate presumens. Reges denique nominat. nam sponsam interim terra increpatione non audeat. et in alto habitare fatetur. nec sic tamē diffidit humilitas. ¶ Primitiue ecclesie potes hunc congruentissime aptare sermonem: si recorderis dies illos quibus assumptus domino ubi erat prius: et sedente in dextera patris illo suo antiquo nobili atque glorioso accubitu: discipuli erant congregati in loco vno: pseuerantes vnanimiter in oratione cum mulieribus et Maria matre Iesu et fratribus eius. Nonne tibi videtur reuera tunc tempus nardum parvum et trepidantis sponse dare odorem suum? Denique cum factus est repete de celo sonus tanquam aduenientis spiritus vehementis: et replevit totam domum ubi erant sedentes. an non merito pauper cula tunc dicere potuit cum esset rex in accubitu suo: nardus mea dedit odorem suum? Patuit pro certo omnibus in loco manentibus quam gratum humilitatis et quam bene placidum odorem ascenderat: cuius tam copiosa et gloriosa remuneratione responsum est. Ecce illa non ingrata beneficium fuit. Audi enim quomodo mox repleta deuotione parat se ad omnia mala proferenda pro nomine eius. Nam sequitur. Fasciculus mirre dilectus meus mibi inter vbera mea comorabitur. Infirmitas mea (quam nostis) non sinerit ulterius progredi. Hoc solum dico. quod tribulationum amaritudines sub myrra

Solito plane atque ex consuetudine excelsus dominus humilia respicit. et ideo cum esset rex in accubitu. id est. in excelsu habitaculo suo. illuc quoque humilitatis odor ascendit. In altis habitat (inquit) et humilia respicit in celo et in terra. Ergo cum esset rex in accubitu suo: nardus sponse dedit odorem suum. Accubitus regis sponse est patris. quod semper in patre filii. Nec dubites regem hunc esse regem clementem cui pennis accubitus est paterne benignitatis diuersorum. Merito clamor humilium ascendit ad eum. cui sponse pietas est mansio. cui familiaris suauitas. cui substantialis vel potius consubstantialis bonitas est cui ideo totum quod est de patre est. ut nihil prosumus in regia maiestate nisi paternum. humilium trepidatum suspicet. Denique. propter miseriam inopiamque gemitum pauperum nunc exurgam dicit dominus. Hoz igitur scia sponsa (ut pote domestica atque charissima) non se putat arcendam sponsi gratia. penuria meritorum. sola de humilitate presumens. Reges denique nominat. nam sponsam interim terra increpatione non audeat. et in alto habitare fatetur. nec sic tamē diffidit humilitas. ¶ Primitiue ecclesie potes hunc congruentissime aptare sermonem: si recorderis dies illos quibus assumptus domino ubi erat prius: et sedente in dextera patris illo suo antiquo nobili atque glorioso accubitu: discipuli erant congregati in loco vno: pseuerantes vnanimiter in oratione cum mulieribus et Maria matre Iesu et fratribus eius. Nonne tibi videtur reuera tunc tempus nardum parvum et trepidantis sponse dare odorem suum? Denique cum factus est repete de celo sonus tanquam aduenientis spiritus vehementis: et replevit totam domum ubi erant sedentes. an non merito pauper cula tunc dicere potuit cum esset rex in accubitu suo: nardus mea dedit odorem suum? Patuit pro certo omnibus in loco manentibus quam gratum humilitatis et quam bene placidum odorem ascenderat: cuius tam copiosa et gloriosa remuneratione responsum est. Ecce illa non ingrata beneficium fuit. Audi enim quomodo mox repleta deuotione parat se ad omnia mala proferenda pro nomine eius. Nam sequitur. Fasciculus mirre dilectus meus mibi inter vbera mea comorabitur. Infirmitas mea (quam nostis) non sinerit ulterius progredi. Hoc solum dico. quod tribulationum amaritudines sub myrra

nomine dicit se subire: paratam amore dilecti. Reliquum capitulum alias prosequemur si tamen exoratus a vobis spiritus sanctus affuerit: qui nos intelligere faciat. sponse sponse que ipse inspirando formauit. sicut nouit illius cui ipse spiritus est laudibus conuenire sponsi ecclesie Iesu christi domini nostri. qui est super omnia deus benedictus in secula Amen.

Sermo. clix.

Fasciculus mirre

re dilectus meus mibi inter vbera mea comorabitur. Ante rex. modo dilectus. Ante in accubitu regio. modo inter sponse vbera. Magna humilitatis virtus cui etiam deitatis maiestas tam facile se inclinat. Lito reuerentie nomen in vocabulum amicitie mutatum est. et qui longum erat: in breui factus est prope. Fasciculus mirre dilectus meus mibi. Mirra amara est res dura et aspera tribulationum significat. Ea sibi dilecti causa imminere prospiciens: gratulabunda id loquitur: confidens se omnia viriliter subitura. Ibant (inquit) gauderes discipuli a conspectu patris: quoniam digni habitati sunt pro nomine Iesu conumeliati patris. Propterea denique non fascem: sed fasciculum dicit. quod leue pro amore ipsius ducat quicquid laboris imminet et doloris. Bene fasciculus. quia paruus natus est nobis. Bene fasciculus. quia non sunt condigne passio et huiusmodi tempus ad futura gloria que reuelabitur in nobis. Id enim (inquit) quod in presenti est momentaneum et leue tribulationis nostre supra modum in sublimitate eternum prodest glorie operatur in nobis. Erit ergo quicquid nobis ingens cumulo glorie. quod modo est fasciculus mirre. An non fasciculus cuius iugum suauis et non leue? Non quod leue in se. nec enim leuis passionis asperitas: mortis amaritudo. sed leuis tamē amara. Et ideo non aut tamen fasciculus mirre dilectus meus: sed mibi (inquit) que diligo fasciculus est. vnum et dilectum nominat. monstrans dilectionis vim omnium amaritudinum superare molestiam. et quod fortis est ut mors dilectio. Et ut scias non in se illam: sed in domino gloriari. neque propria virtute sed deo adiutorio presumere fortitudinem: dicit illum inter vbera sua comoraturus: cui securus decatet. Etiam si abulauero in medio vmbre mortis non timebo mala. quoniam tu mecum es

L Demini me i vno superiorum fmonu duo
 spole vbera: gratulatione diffinisse atq;
 copassionem: iuxta pauli doctrina. dicetis.
 gaudere cu gaudetibus: flere cu fletibus. **Q**
 uo inter aduersa et prospera versans: nouit
 vtrobiq; picula no deesse. mediū huiusce
 modi vberz suoz vult hñe dilectū: cui ad
 uersus vtraq; p̄tinua p̄ctioe munitam.
 nec leta extollat nec tristia deiciat. **T**u q;
 si sapis imitaberis spole prudentia: atq;
 hñc myrre tā chaz fasciculū de p̄ncipa/
 li tui pectoris nec ad horā patieris auelli
 amara illa omnia q; p te pulit sp̄ in memo/
 ria retinēs. et assidua meditatioe reuoluēs
 quo possis dicere tui. **F**ascicul⁹ myrre di
 lectus me⁹ mibi: inter vbera mea comora
 bitur. **E**t ego fr̄s ab incute mea p̄uersi
 one p̄ aceruo meritorz que mibi deesse sci
 ebam: hñc mibi fasciculū colligare: et iter
 vbera mea collocare curauit. collectū ex oī
 bus antieratibz et amaritudinibz dñi mei
 Primū videlicet infantiliū illaz necessi/
 tatiū. Deinde laboz q; p̄tulit in p̄dicādo
 fatigationū in discurrendo. vigiliāz i oran
 do. tēp̄rationū in ieiunādo. lachrymaz in
 cōpatiēdo. insidiāz in colloquēdo. po
 stremo piculoz in falsis fratribz. iudicioz
 spuroz. colaphoz. subannationū. expro
 bationū. clauoz. hozq; similiū. q; in salu
 tem nostri generis silua euāgelica copiosis/
 sime noscūt p̄tulisse. **U**bi sane int̄ toro do
 rifere myrre: hui⁹ ramusculos mīme p̄ter
 mittendā putauit etiā illā myrrā. q; in cru
 ce potat⁹ est. s; neq; illā qua vnc⁹ est in se
 pulchra. Quaz in p̄ma applicuit sibi me
 ozum amaritudinē pctōz. **I**n sc̄da futu
 ram incorruptioez mei corpis dedicauit
 Demozia abūdātie suauitatis hoz cru
 ctabo q; ad vixero. **I**n eternum nō obliui
 scar miseratōnes istas. q; in ip̄is viuifica
 tus sum. **H**as olim sanct⁹ David cum la
 chrymis req̄rebat. veniat mibi (inquit).
 miseratōnes tue et vinā. **H**as et alias q; dā
 sanctoruz cū gemitu memorabat. dicens
 Misericordie dñi multe. q; multi reges et
 p̄phete voluerūt videre: et nō viderūt. rau
 dire et nō audierūt. **I**pi laborauerūt. et ego
 in labores eoz introiui. **E**go messui myr
 ram quā illi plantauerūt. **D**ibi hic salu
 tatis fascicul⁹ seruat⁹ est. **N**emo tollet eū
 a me. int̄ vbera mea comorabit. **D**ec me/
 ditari dixi sapientia. in his iusticie mibi:

pfectionē p̄stitui. in his plenitudinē scien
 tie. in his diuitias salutis. i his copias me
 ritoz. **E**t his mibi interdū pot⁹ salutari
 amaritudis. et his rursum suavis vncio
 solatōis. **D**ec me erigūt in aduersis: in
 prosperis resp̄mūt. et inter leta tristiaq; vite
 p̄sentis via regia incedēti tutū p̄bet vtro
 biq; ducātū. hincinde mala imminētia p
 pulsando. **D**ec mibi p̄ciliat mūdū iudicē
 dū tremendū potestatiū mītē humilēq;
 figurāt. dū nō solū placabilē s; et imitabi
 lem resp̄ntāt eū qui inaccessibilis est p̄
 cipatibz: terribilis apud reges terre. **P**ro
 p̄terea hec mibi in ore frequēter: sicut vol
 scitis. hec in corde sp̄. sicut de⁹ scit. hec sit
 lo meo admodū familiaria: sicut apparet
 hec mea sublimior interim p̄ h̄ia. sc̄te Je
 sum et hñc crucifixū. **N**ō requiro sic spon
 sa vbi cubet i meridie: que let⁹ amplector
 mea inter vbera p̄morantē. **N**ō req̄ro vbi
 pascat in meridie: que intueoz saluatozē i
 cruce. **I**llud sublimē. istud suauē vel pa
 rat⁹. **P**anis illud: h̄ lac. **H**oc viscera refi
 cit paruuloz. h̄ replet vbera matrū. et iso
 inter vbera mea comorabit. **H**ūc et vos
 dilectissimi tā dilectū fasciculuz colligit
 vobis. hñc medullis inserite cordis. hoc
 munite aditū pectoris. vt et vobis int̄ vbe
 ra comoretur. **D**abete illū semp nō retro i
 humeris: s; añ p̄ oculis. ne portātes et nō
 odorātes: et on⁹ p̄mar: et odor non erigat.
Demētoze q; accepit eū Symeon in vi
 nis suis. **M**aria gestauit in vtero. fouit i
 gremio. sp̄osa sibi inter vbera collocauit.
Et ne q; d̄ p̄mittā: factū est verbū i ma
 nu Zacharie p̄phete. nec nō et quorundoz
 alioz. **A**rbitroz et Joseph viz **M**arie su
 per genua frequēter illi arrisisse. **H**i om̄ia
 ante se cū habuerūt: et null⁹ retro. **E**xplo
 ergo sint vobis. vt et vos similiter faciāt.
Si enī ante oculos habueritis quez pot
 tatis: p̄ certo vidētes angustias dñi. leu
 us vestras portabit. ip̄o auxiliāte ecclē
 sic sp̄oso qui est sup om̄ia de⁹ bñd̄ictus in
 secula Amen.

Sermo. xliiij.

Ortus cypri di

b lectus me⁹ mibi: in vineis engad
 di. **S**i dilect⁹ in mirra: mlt̄o me
 gis in botri suauitate. **E**rgo dñs me⁹ Je
 sus mirra mibi i morte. botr⁹ i surrectōe

scipsum mibi saluberrimū t̄pauit i potū:
 in lachrymis in mētura. **D**ortu⁹ est p̄p̄
 peccata n̄ra. et resurrexit p̄p̄ter iustificati
 onē nostrā: vt peccatis mortui iusticie vi
 uam⁹. **I**taq; tu si pctā luxisti: bibisti ama
 ritudinē. **S**i aut̄ iā respirasti in spem vi
 te vita sanctoruz: mutata ē tibi mirra ama
 rindo in vinuz. qd̄ letificat cor hois. **E**t
 fortassis h̄ illud significauerit qd̄ saluato
 ri oblatū est in cruce vinū mirratū. et ideo
 noluit bibere: qm̄ istud siciebat. **T**u ergo
 post mirre (vt dixi) amaritudines: vinuz
 locū diratis experies: haud temere et ipse
 dicere poteris. **B**ortus cypri dilect⁹ meus
 mibi in vineis engaddi. **E**ngaddi dupli
 cem h̄z interptatōz. et vni ambe intellectui
 seruiūt. **D**icit nāq; fons edi. et baptisma
 gentiū lachrymasq; peccantiū aperte de
 signat. **D**icit et ocul⁹ tēp̄tatiōis. q; et lacri
 mas equē fundat. et tēp̄tatiōes q; minime
 vnq; desunt vite hois sup terrā: p̄spiciat
 S; et popul⁹ gentiū q; ambulabat i tene
 bris: nūq; p se laqueos tēp̄tationū agno
 scere. ac p̄ h̄ nec euadere potuit: donec per
 gram illū q; illuminat cecos: recepit ocu
 los fidei: donec venit ad eccliam q; habet
 oculū tēp̄tationis donec se tradidit virtis
 spiritalibz instruēdū. q; illuminati spū sa
 piētie: suo et experimēto docti: possunt ve
 raciter dicere. quia nō ignozam⁹ astutias
 diaboli et cogitatōes ei⁹. **F**erūt in engad
 di arbusculas balsami crescere. q; i modū
 vineaz ab indigenis excolunt. et inde for
 sitan vineas appellauit. **A**lioquin qd̄ fa
 ceret botr⁹ cypri i vineis engaddi: **Q**uis
 vnq; botros de vineis in vineas trāspor
 tauit: **S**olet siquidē vinū vbi deest: aliū
 de euehi. non vbi adest. **E**rgo vineas en
 gaddi dicit plebes ecclie q; habz balsami
 liquozē: spūm māsuetudinis. in q; puulo
 rum ad huc in xp̄o teneritudinē blāde fo
 uet: et dolores penitentiū solat. **S**ed et si
 q; frater in aliq; delicto p̄occupat⁹ fuerit:
 vt ecclēsiastic⁹ q; hñc sp̄m iā accepit: cura
 bit hm̄oi mox instruere in eodē spiritu le
 nitatis: p̄siderās scipm̄ ne et ip̄e temptet.
In hoc t̄p̄o quotq; baptisandi sunt etiā
 copaliter: ecclia oleo materiali vngere cō
 suauit. **Q**uia h̄o vulnera illū q; incidit i la
 trones et iumēto corpis p̄ij samaritani ec
 clēsie est deponat⁹ in stabulum. nō i solo
 oleo: s; in vino simul et oleo sanitatē recipi

unt: necessariū habet spūalis medic⁹ etiā
 vinū feruidi zeli cū oleo māsuetudis: cui
 sanesuenit n̄ modo solari pusillanimes
 s; et corripere inquietos. **S**i enī viderit illū
 qui vulnerat⁹ est. i. q; peccauit: blādis aut
 lenibz hortamētis q; in eū p̄rogata sūt: mi
 nime emendatū. magis aut̄ forte etiā ab
 uerentē sua māsuetudine et patientia negli
 gentiozē fieri: et in pctō suo etiā securi⁹ ob
 dormire: frustrato tā suauū oleo monito
 rum: oportebit sane mordacioribz vti me
 dicamētis: et vinū cōpunctōis infundere
 duris videlicet cū eo increpationibz atq;
 inuectiōibz agere. et si causa req̄rit et duri
 cia tāta est. etiā censure ecclēsiastice bacu
 lo pcellere: tēp̄tozē. **S**z vnde illi h̄ vinū:
 nec enī in vineis engaddi vinū inuenitur
 sed oleū. **Q**uerat ḡ in cypzo. nā illa insula
 ferax est vini. et vini optimi. tollensq; ind̄
 sibi ingentē botrū: que olim exploratozes
 de israhel in secte ferebat. hoz p̄pheticū p̄
 cedentē. et subsequentiū aplicū. mediū au
 tem ihm pulcro scemate figurātes. **H**ūc
 ergo botrū accipies sibi: dicat. **B**otr⁹ cy
 pri dilect⁹ me⁹ mibi. **Q**uidim⁹ botrū: vi
 deam⁹ qualiter zeli vinū exp̄matur ex eo. **S**
Et enī si peccati hoī homo pctōz minime
 indignat. s; magis q̄si quendā et suauissi
 mi balsami rozē sudās. piū exhibet cōpas
 sionis affectū. **H** scim⁹ vnde venit. et iā au
 distis. s; nō aduertistis forsitan. **D**ictum
 nāq; est q; ex p̄sideratiōe suūp̄si⁹ cuiq; ve
 niat māsuetū esse ad om̄es. dū homo cōsi
 lio sapientissimi Pauli. vt pie cōdescēdere
 sciat p̄occupatis in peccato. cōsiderat se
 ipsum: ne et ip̄e tēptet. **A**n nō hinc deniq;
 amor primi radicē trahit: de quo in lege
 mandat. **D**iliges primū tuū sicut teipm̄
Et itimis sane humanis affectibz p̄moz
 dia ducit sui oz⁹ fraterna dilectio. et de in
 sita hoī ad scipsum naturali quadā dulce
 dine tanq; de humore terreno sumit. p̄cul
 dubio vegetatōem et vim. p̄ quā spirante
 quidē gratia desup fruct⁹ parturit pietas
 vt qd̄ sibi aia naturaliter appetit. nature
 p̄forti. id est. alteri hoī iure quodā huma
 nitatis vbi poterit et oportuerit nō existi
 met denegandū. sed sp̄ote ac libēs impar
 tiaf. **I**nest ḡ nature si pctō nō obsolecat
 istiusmodi grate et egregie q̄si suauitatis li
 quoz. vt molliozē magis ad cōpatiēdum
 peccantiū q; ad indignandū asperiozem

*fasciculus mirre
 Nit⁹ p̄sumus mecht. in cō*

se sentiat et exhibeat. Ulex quia iuxta sapientis inia; mulce moztiture exterminat hoc suauitatis vnguentu. et minime habet in se natura vn id reparat sibi sel' amissum. sentit se dolēda mutatōe corruere i il lud qd veraciter ait scriptura. Proni sūt sensus hoīs et cogitationes in malum ab adoleſcētia. Hō bona adoleſcētia in q fili us iunior portione sibi paterne substātie postulat sequestrari. et bonū incipit velle diuidere qd in cōmune dulci? possidetur et h're sol? quod p'icipatōne nō minuit. partitione amittit. Deniq; omnia (inquit) bona sua dissipauit: viuēdo luxuriose cuz meretricib;. Quenā he meretricē? Uide ne ipe sint q exterminat suauitatis vnguentum: carnales videlicet cupiscētie: de q bus saluberrime scriptura te admonens. post cupiscētiās (inqt) tuas nō eas. Et merito mozturas describit sapiēs. qm et mūdus trāsit et cupiscētie ei?. His ergo dū satisfaccere singulariter volumus: boni nos socialis atq; cōmunis singulari suauitate puam?. De p'isus mulce sordētes et pungentes: que in nobis decorē nature sedant. mentē curis et sollicitudinib; lacerant: socialis grē suauitates exterminant. Hinc homo iunior fili? appellat q natura quodā insensate lubrico adoleſcētie de prauata: omnē virilis maturitatis ac sapiētie succū amiserit. et versus in asperum arēte animo pter se vniuersos despiciat factus sine affectione. Igit' ab incūte adoleſcētia ista pessima atq; miserrima pni sunt sensus hoīs et cogitatōes in malū. et natura ad indignandū qd ad cōpariēdū paratior. Inde hō tāq; omīno erit? hominē in q vult sibi cū op? habet ab hoib; subuenire: nō vult ipe hoib; op? habētib; subuenire. Magis autē iudicat. spernit. irridet hō hoies delinquētes: pctōr nō cōsuderans seipm: ne et ipe temptet. A q malo mime p se vt dixi: natura resurget. neq; recupabit oleū ingenite māfuetudinis. qd semel est exterminatū in ea. Uerū qd nō potest natura: pōt grā. Quē g hominum vncio spūs miserata pfundere dnuo sua benignitate dignabit. is p'ino reuertet in hoiem. insup et aliqd meli? a gratia qd a natura recipiet. In fide et lenitate sc'tūm faciet illū: et dabit illi nō oleū sed balsamū in vncis engaddi. Nec eni dubiū ex son-

te hēdipfluere charismata mēdiora. cuius vtiq; vncio hēdos p'it in agnos. et desinistra trāsferet in dexterā pctōres. ab iudātius quidē an p'ulos vncione misericordie. vt vbi abundauerūt delicta. supabundet et gratia. An nō vere videt tibi redisse qd ammodo is hō in hoiem: q animi singularis feritate deposita: et recuperata est am cū fenore grē: humane vncioe mansuetudinis. quā in ipso mulce carnaliū cupiditatū penit? exterminat: de suo quē gestat hoie: immo q ipe est: et materia formit et formā miserēdi homib; alijs. ita vt tāq; ferale quendā rictū exhorreat nō solum cuiq; facere hominū qd pari ipse no lie. sed etiā nō facere omnia omib; quecūq; sibi fieri velit. En vñ oleū. Uinū vnde pfecto ex botro cypri. Etenī si amas dōminum Jhm toto corde. tota anima. tota virtute tua: nūquid si videris ei? iniuriā ptempitūq; ferre vllaten? equo animo poteris? Dinime. s; mox arcept? spiritum iudicij: et spū ardoris. et tāq; potens crapulatus a vino: replet? zelo sinees. dices cū dauid. Tabeſcere me fecit zelus meus. qd oblitū sunt qba tua inimici mei. et cū dicit. Zelus dom? tue comedit me. Uinū est feruidissim? zel? iste ex p'ssum de botro cypri. et calic inebriās: xpi amor. et p'pba. igne us noster ignis psumēs est. et p'pba. igne dicebat d' excello missum in ossib; suis eo q diuino amore flagraret. Hūis itaq; et fraterno oleū māfuetudinis. et ex diuino amore vinū emulatonis: secur? accede ad sananda vulnera illi? qui incidit in latrones. pūssimi samaritani optim? imitator secure quoz dicit et tu cū spōsa. Bonū cypri dilectus me? mibi in vineis engaddi. hoc est zelus iusticie amor dilecti mei mibi in affectib; pietatis. Et de hoc scribit. Nam et infirmitas mea paulandū indiesit sepe facit. ita vt plerūq; cogar im p'ctas (vt ipi scitis) relinquere disputatōes. residuas capitulorū in diem alterū referuare. Sed quid? Ego in flagella parauisum: sciens me adhuc longe recipere iparia meritis. Uapulez sane. vapulez vt male operās. si forte verbera immerita reppentur: fortassis miserebitur flagellato. qd bonum in me nō inuenit quod remuneret spōsus ecclie Jhs xps dñs nr. q est. sup omnia et bñdicit? in secula Amen.

Sermo. xlv.

Ecce tu pulchra

es amica mea: ecce tu pulchra oculi tui colūbaz. Pulchre optime. Ex amore spōse p'sumptio. et amore p'sumptōz correptio. correptionē emēdatio. emēdatiōne remuneratio secuta ē. Ad est dilectus. amouet mgf. rex disparet. dignitas crucif. reuerentia ponit. Cedit qd pe fast? vbi inualeſcit affect?. Et sic quondam qsi amic? ad amicū Moyses loqba tur. et dñs rñdebat. ita et nūc inter verbuz et aiām ac si inter duos vicinos familiaris admodū celebrat? p'fabulatio. Nec miruz ex vno amoris fonte vtriq; influit dilige re inuicē: cōfoueri pariter. Ergo dulciora melle volāt hinc inde qba: murui in serotius suauitatis ferunt aspect?: sancti indicēs amoris. Deniq; is illā amicā nuncupat. pulchrā pnūciat. pulchrā iterat. eadem ab illa vicissim recipiēs. Nec octiosa iteratio q amoris p'firmatio est. et fortassis aliqd innuit redrendū. Queram? geminam aiē pulchritudinē. h eni mibi videt innuere. Decor aiē humilitas ē. Hō a me ipso hō dico. cū p'pbera por dixerit. Asparges me isopo et mūdabor. Hūili herba et pectoris purgatiua. humilitatē significās. Hac se post grauē lapsum rex et p'pba lauari cōfedit. et sic niuēū quendā innocētie recupare candorē. Ulex in eo q grauit peccauit. et si amāda nō tū admirāda hūilitas. At si qd innocētiā retinet: et nihilomin? humilitatē iūgit. nōne is tibi videt geminū aiē possidere decorē? Sācta Maria sanctimonīā nō amittit: et hūilitatē nō caruit. Et iō cupiuit rex decorē ei?. qz hūilitatē innocētie sociat. Deniq; respexit (inqt) hūilitatē ancille sue. Ergo beati q custo diūt vestimēta sua mūda. videlicet simplicitatis et innocētie. si tū et decorē induere humilitatē adijciāt. Profecto audiet que bñdicit inuenit. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra. Utinā vel semel dicas aiē mee dñe Jesu. ecce tu pulchra es. Utinā mibi humilitatē custodias. Hā p'mā vestē ego male seruau. Seru? tu? sū ego. Nec eni audeo p'fiteri amicū q testimonium decoris mei cū repetitiōne non audio. Sufficit. Sufficit mibi si semel audīā.

S; qd si et h in qstione sit? Scio qd faciam. venerabor amicā seru?. cumulatū i ea decorē deformis homūculus admirabor. gaudebo ad vocē spōs: tantā nihilo min? pulchritudinē admirāris. Quis scit si saltē ex h inuentur? sim grām in oculis amice. vt grā ipsi? et ipe inueniar in amicos. Deniq; amicus sponsi stat et gaudio gaudet ppter vocē spōsi. En vox ei? i aurib; dilecte: audiam? et gaudeam?. Ad sūt sibi. loquunt parit. stem? simul. nulla nos huic subducatur colloqo seculi cura. nulla illecebra corpis. Ecce (inqt) tu pulchra es amica mea. ecce tu pulchra. Ecce admirāris vox est. reliquū laudis. Merito admirāda: cui sanctitas amissa humilitatē nō attulit: s; seruata admittit. Merito pulchra repetit. cui neutra defuit pulchritudo. Rara auis in terris: aut sanctitatē nō pderet: aut humilitatē sanctimonia nō excludit. et ideo beata q vtrāq; retinuit. Deniq; p'batū est. nihil sibi cōscia est. et correptioz nō abnuuit. Hos et cū magna delinqmū. vix ferim? rephendi. hec autē equo aiō audit ptra se amaritudines. nihil peccās. Hā si desiderat videre claritatē spōsi: qd mali ē? magis et laudis est. et tū increpata pniā egit. et dixit. Fascicul? mirre dilect? meus mibi inter vbera mea cōmorabit. Hoc ē. Sufficit mibi. nolo iā scire nisi Jesum et hūc crucifixū. Dagna humilitas. Actū innocēs suscipe penitētis affectū. et q nō habet vnde peniteat: habet tū vt peniteat. Tur g (inqs) increpata est. si nihil mali fecit? Sed eni audi nūc dispensatōz et prudentiā spōsi. Sic abrae olim obedientia sane rēprata est. ita et nūc humilitas spōse. Et quō ille impleta obedientia tunc audiuit. nūc cognoui q timeas deū. sic huic mō quasi sub alijs qbis dō. nūc cognoui q humilis sis. Hoc ei est qd ait. Ecce tu pulchra es. Et iō p'coniū iterat vt glie sanctitatis additū signet humilitatē decorēz ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra. Nūc cognoui q pulchra sis: nō solum ex meo amore. s; etiā ex tua hūilitate. Hō dico nūc pulchrā inē mulieres: nec i genis nec in collo: sicut an dicebā. s; pulchrā simpliciter fateor. nō vtiq; pulchrā ex cōparatione. nō cū distinctōe. nō ex pte. Et addit. Oculi tui columbaz. A pte adhuc cōmē datur hūilitas. Ad hoc siquidē respicit q

fascicul? mirre et c. i. nolo
tam scire nisi Jesum et hūc
nifixum

illa reprehensa de alta inquisitione sua: continuo
 non cunctata est ad simpliciora descendere
 ita ut diceret. Fasciculus mirre dilectus mihi.
 Dulcius profecto distat inter vultum glorie
 et fasciculum mirre. et ideo magnam humilitatis
 insignie est inde huc acqlescere renovari.
 Ergo oculi tui columbarum. Jam inquit non
 ambulas in magnis: neque in mirabilibus
 super te. sed instar simplicissime volucris con-
 tenta es simplicioribus. nidificans in forami-
 nibus petre: meis vulneribus immorans. et
 libenter ea que sunt de me dicitur in carna-
 to et passio. oculo intuentis colubino. aut cer-
 te quia in specie avium huius spiritus sancti ap-
 paruit: spiritualis magis quam simplex in ea in-
 tuitus colube nomine commendat. Et si placeat.
 oportet referas capitulum primum ad id quod
 paulo ante sodales murenulas ei facere au-
 reas permisit: non intendentes (ut tunc do-
 cui) ornare aures corporis sed in formare au-
 ditum cordis. Potuit itaque fieri. ut fide. que
 ex auditu: corde amplius mundato ad viden-
 dum quod ante non poterat: instructior redede-
 retur. Et quoniam de acceptis murenulis in vi-
 su acutiori ad intelligentiam spirituale visa est.
 profecisse: placuit spiritus. cui spiritus quod in se: pla-
 cet magis videri in spiritu. et annumerans id
 quod eius laudibus ait. Oculi tui columbarum.
 Jam inquit intruere in spiritu. quod spiritus ante
 faciem tuam spiritus dominus. Et habes vultum id possit
 quia oculi tui columbarum. An non habebas
 et ideo reprehensa fuisti: sed nunc copiam habes
 to videndi. quod oculi tui colubarum. i. spiritua-
 les. Non sane copiam quam petebas. nec enim
 vel modo adhuc ad illam potes: sed que tamen inte-
 rim sufficere possit. Sane ducenda es de
 claritate in claritate. et propterea vide. ut po-
 tes modo. et cum potes poteris potius videbis. Non
 puto fratres. non puto mediocre habere neque com-
 munem esse omnibus visionem. et si sit inferior il-
 la qua videtur est in futuro. Denique ex his
 que sequuntur advertite. Sequitur enim. Ecce
 tu pulcher es dilecte mi. ecce tu pulcher. Vi-
 de quod in excelsis staret in sublimi mentis ver-
 tice extulit: que universitatis dominum quodam sibi
 proprietate vedit in dilectum. At tunc enim
 quod non simpliciter dilectus: sed dilectus mihi inquit.
 ut proprietatem designaret. Magna visio presus
 de qua ista in id fiducia et auctoritatis ex-
 crevit ut omnem dominum dominum nesciat sed dilectum
 Existimo enim nequaquam hac vice sensibus
 importatas imagines carnis aut crucis

aut alias quascumque corporum similitudines
 infirmitatum. In his namque iuxta prophetam
 erat ei spiritus neque decor. Sic autem cum intuita
 nunc pulchrum decorumque pronunciat: in visione
 meliori illum sibi apparuisse significans.
 Ore enim ad os (sicut quondam cum scito mo-
 se) loquitur cum sponsa. et palam non penigmata
 figuras dei videt. Tale denique ore pronun-
 ciat: quale et mente conspicat: visione plane
 sublimi et suavi. Regem in decore suo vide-
 runt oculi eius. non tamen ut regem: sed ut dilectum.
 Uiderit enim sane deus super solium excelsum et ele-
 vatum. et alii faciem eius ad faciem sibi apparuit
 se testat. sicut mihi tamen videtur eminentia in hac
 parte esse apud sponsam quam ibi visus legitur do-
 minus. hic dilectus. Sic enim habes. Uidi
 dominum sedentem super solium excelsum et elevatum.
 Et ite. Uidi dominum faciem ad faciem: et saluta-
 facta est anima mea. Sed si ego dominus inquit vbi
 est timor meus? Quod si illis facta est revelatio
 cum timore. quod vbi dominus: ibi timor. ego pro-
 fecto. si optio dare. tanto libenter tantoque car-
 spose amplecterer visionem. quanto in melio-
 ri affectio est amor facta aduerto. Nam
 timor penam habet. perfecta autem charitas foras
 mittit timorem. Vultum sane inter est. appa-
 rere terribile in filiis super filios hominum. et
 apparere speciosum forma per filios hominum.
 Ecce tu pulcher es dilecte mi et decorus.
 Verba ista plane amorem resonant. non timo-
 rem. Sed forte ascendunt cogitationes in corde
 tuo. et quis dubium apud te dices. Quare
 verba sibi facta ad animam referunt: et rur-
 sum aie ad verbum. ut illa audierit vocem lo-
 quentis sibi et prohibentis quam pulchra sit. videri
 simus idem pronuntium suo more reddiderit lau-
 datorum: Quomodo possunt hec fieri? Nam sibi
 loquimur. non verbum loquitur. Item anima non
 habet vultum loquat: nisi os corporis sibi sibi
 formaverit ad loquendum. Vultus autem
 de spiritu loqui. et spiritualiter oportere intelligi
 quod dicunt. Quomodo pinde audis vel leges
 sibi atque animam pariter colloquere et se invicem in-
 tueri. noli tibi imaginari quasi corporum
 tercurrere voces. sicut nec corporum col-
 loquentium apparere imagines. Audi po-
 tius quod tibi sit in homini cogitandum. Spiritus
 est sibi. spiritusque anima. et habet linguas suas
 quibus se alterutrum alloquant. presentemque indi-
 cent. Et verbi quidem lingua: favor digni-
 tionis est. aie pro devotiois fervor. Lingua
 guis est anima atque infans que habet non habet

et non potest sibi vllatenus sermocinatio esse
 cum verbo. Ergo huiusmodi lingua sua
 cum verbo mouet: volens ad animam loqui: non
 potest anima non sentire. Cuius est enim
 sermo dei et efficitur et penetrabilior omni gla-
 dio ancipiti. pringens visus ad diuisiones
 anime et spiritus. Et rursum. cum suum aia mo-
 net verbum: latere multo minus poterit. non
 solum quod vbi est presens. sed propter hoc magis
 quod nisi ipso stimulare: devotiois lingua mi-
 nime ad loquendum mouet. Verbo igitur di-
 cere aie. pulchra es. et appellare amica: infun-
 dere est vultum et amet et se presumat amari. Ipsi
 pro verbum vicissim nominare dilectum et fate-
 ri pulchrum quod amat et quod amat. sine fictione
 fraude ascribere illi. et mirari dignationem
 et stupere ad gratiam. Si quidem pulchritudo
 illi: dilectio est. et ideo maior quia pueniens.
 Dedullis pinde cordis et intima voce
 bus affectionum: tanto amplius atque ardenti-
 us clamitat sibi diligendum: quanto id plus
 sentit diligens quam dilectum. Itaque locutio
 sibi: infusio domini. responsio anime cum gratia
 ramactio admiratio. Et idcirco potius dili-
 git quam se sentit in diligendo victa. et ideo potius
 miratur quam puenit agnoscit. Tamen non tentat
 est semel dicere pulchrum. nisi repetat et deco-
 rum: eminentiam decoris illa repetitio de-
 signans. Aut certe in vtraque christi substantia
 dignum expressit omnem admirationem decorum. in
 altera nature. in altera gratie. Quia pulcher es
 angelis tuis domine Jesu in forma dei. in die
 eternitatis tue. in splendoribus sanctorum ante
 luciferum genitum. splendor et figura substan-
 tie patris. et quidem perpetuo minimeque su-
 catus candor vite eterne. quam mihi decorus
 es domine mi in ipsa tui huius positio decoris.
 Et tamen vbi te exinanisti. vbi naturalibus ra-
 diis lumem indeficiens exuisti: ibi pietas
 magis emicuit. ibi charitas plus effulsit.
 sibi amplius gratia radiavit. quam clara mihi ori-
 ris stella ex iacob. quam lucida flos de radice
 iesse egredere. quam iocundum lumem in tenebris
 vultuisti me oriens ex alto. quam spectabilis et stu-
 pendus etiam virtutibus supernis in conceptu
 de spiritu. in ortu de virginis. in vite innocetia
 in doctrine fluentis. in choruscationibus mi-
 raculorum. in reuelationibus sacramentorum. quam
 denique rutilans post occasum sol iusticie
 de corde terre resurgis. quam formosus in sto-
 la ma. demum rex glorie in alta celorum te recipis
 Quomodo non per his omnibus omnia ossa mea di-

cent. Domine deus filius tui. Nec similiaque pu-
 to in dilecto intuentem sponsam aduertisse.
 cum diceret. Ecce tu pulcher es dilecte mi et
 decorus. Nec hec sola: sed insuper aliud pro-
 culdubio de nature decore superioris quod
 nostrum omnino preruolat intuitum et effugit
 experimentum. Ergo iteratio: vtriusque deco-
 rem substantie designauit. Audi deinde quomodo
 modo tripudiat ad aspectum affatius dile-
 cti. et coram ipso nuptiali carmine que amoris
 sunt gratulabunda decantat. Sequitur enim
 lectulus noster floridus: tigna domorum nostrarum
 cedrina: laquearia cyprina. Sed serue-
 mus recitiori principio spose cantilenam. ut
 et nos de quiete facti alacriores: liberi et
 ultemus et letemur in ea ad laudem et gloriam
 sposi ipsi iesu christi domini nostri que est super om-
 nia deus benedictus in secula. Amen.

Sermo. xlvi. **Lectulus noster**

floridus: tigna domorum nostrarum cedri-
 na. laquearia nostra cyprina. Epy-
 talamum canit: cubile et thalamos pulcro
 sermone describens. Sposum inuitat ad
 requiem. Hoc enim melius: quiescere cum christo
 esse. Necessarium autem exire ad lucra propter sal-
 uandos. Uerum nunc oportunitate (ut pu-
 tar) inuenta. ornatum nunciat thalamum. lectu-
 lumque velut digito monstrans: dilectum (ut
 dixi) inuitat ad requiem: et cum euntibus in eam
 cordis ardorem non sustinet: ad mentis pra-
 bit hospitium: secum pnoctare compellit: et cum
 petro loquitur. domine bonum est nos hic esse. Jam
 quod spiritualiter ista contineat requiram. Et in
 ecclesia quodam lectum in quo quiescit: claustra exi-
 stimo esse et monasteria in quibus quiete a cu-
 ris vniuersi seculi: et sollicitudinibus vite. At-
 que is lectus floridus demonstrat. cum exemplis
 et institutis patrum tamquam quibusdam bene olentibus
 respersa floribus fratrum conuersatio et vita reful-
 get. Porro domos populares: quibus in-
 telligit christiano: quibus hi qui in sublimitate
 positi sunt christiani vtriusque ordinis
 principes quasi tigna parietes: iustis imposi-
 tis legibus foris stringunt: ne sua quisque lege
 vel voluntate viuere: itaque parietes inclina-
 ti et macerie depulsi dissideant a semetipsis
 et sic omnis structura edificii corruens dissol-
 petur. Laquearia proque a tignis firmis pen-
 dent: et domos insignitum ornatum: puto bene
 instituti cleri mansuetos et disciplinatos

Et ut vultus simus et futuri sumus

mores: ritus administrata officia desigre
 Quod nāq; stabūt ordines clericorū et ad-
 ministraciones eorū: si nō principū tanq̄
 tignoz beneficio 7 munificētia sustēnt
 7 p̄regant potētia? Quā tigna cedrina
 7 cypressina laquearia describunt. natura
 absq; dubio habet in his speciebus lignoz
 qd̄ cōgruat p̄fatis ordinib;. Et cedrus q̄
 dem. quoniā imputabile est: nec nō 7 odo-
 rifex: atq; p̄critatis lignuz. satis indicat
 quales oporteat assumi viros in vices ti-
 gnoz. Ergo validos 7 cōstantes necesse
 est esse eos q̄ sup̄ alios ordinant: nec non 7
 longanimes in spe atq; ad sup̄na mentis
 verticē attollētes. q̄ etiā bonū fidei suet
 p̄crsationis vbiq; odorē spargētes: di-
 cere cū apostolo possint. **C**hristi ei bonū
 odor sumus deo in omni loco. **C**ypressus
 item boni eque odoris 7 imputabile silr
 lignū: incorrupte vite 7 fidei etiā quēnis
 de clero debere esse demonstrat. vt merito
 decori domū ac laqueariū ornatū depu-
 tetur. **S**criptū est enī. Domū tuam decz
 sanctitudo dñe in longitudine diez. **U**bi
 sane 7 sanctimonie decz: 7 indeficiētis gra-
 tie exp̄ssa p̄seuerātia est. **O**portet ḡ virū q̄
 ad ornamentū 7 decorē assumit domus:
 bonis ornatū morib; esse. 7 quib; sp̄ ipse
 intus: bonū est tamē testimoniū habe-
 re 7 ab his q̄ foris sunt. **S**unt 7 alia i na-
 tura lignoz hoz: cōpetētia his que sp̄ua-
 liter differunt: sed breuitatis causa p̄tereo
 ¶ **N**otandū vero pulcre oēm ecclie status
 breui vno versiculo cōprehēsum: auctori-
 tatē scz platoz. cleri decz. populū discipli-
 nam. monachoz quietē. **I**n hoz p̄orsus
 cū recte sunt omnia sancta m̄ ecclia p̄side-
 ratione letat: 7 tūc ea quoz offert intuen-
 da dilecto: cū ad ei⁹ tanq; oīm auctoz re-
 fert omnia bonitatē: nihil sibi ex omib; tri-
 buens. **N**ā q̄ ait noster 7 n̄faz: nō vsurpa-
 tionis est signū: s; dilectōis q̄ nimie vide-
 licet fiducia charitatis: nihil ei⁹ quē valdē
 diligit a se estimet alienū. **N**ec enī se spon-
 si cōubernio aut quietis ei⁹ putat arcēdā
 cōsortio: que semp nō que sua sed que illi⁹
 sunt querere p̄suevit. 7 hec causa cur sibi 7
 sponso simul siue lectuluz siue domū ausa
 sit p̄nunciare cōmunes. **D**ixit enī lectul⁹
 noster: 7 tigna domoz nostraz: 7 laquea-
 ria n̄fa: audacter se in possessione associat
 cui iunctā nō dubitat in amore. **N**on ita

illa que pprie volūtati nō dum abrenun-
 ciavit. s; per se iacet. p̄ se habitat. magi au-
 tem nō p̄ se. s; cū meretricibus luxuriose vi-
 uendo p̄uersat. cupiscētia loquoz car-
 nis. cū quib; dissipat bona sua: 7 portioz
 substātie quā sibi diuidi postulauit. **C**ete-
 ru; tu qui has sp̄s sancti voces audis vt
 legis: putasne aliqua hoz que dicunt va-
 leas applicare tibi. ac de felicitate spon-
 que hoc amoris carmine ab ipso sp̄i cani-
 tur: aliquid recognoscere in temetipso. ne
 dicat 7 tibi. qz vocē eius audis. 7 nō scis
 vnde veniat aut quo vadat. **E**n forte ap-
 peris 7 ipse contemplatiōis quietē. 7 bñ faci-
 tm̄ ne obliuiscaris flores quib; lectulum
 sponse legis aspersum. **E**rgo cura 7 tu tu-
 um similiter circū dare: bonoz florib; ope-
 rum: virtutū exercitio tāq; floze fructum
 sc̄tum oeciū puenire. **A**lioquin delicato sa-
 tis ocio dormire voles: si nō exercitas
 quiescere appetas. 7 **L**ie secunditate negle-
 cta: solis cupias Rachelis amplexib; ob-
 lectari. **S**z 7 p̄poster⁹ ordo est ante meri-
 tum exigere p̄missū. 7 an laborē sumere ci-
 bum. cū dicat ap̄lus. qui nō laborat non
 manducet. **A** mādati tuis intellexi (in-
 quir) vt scias nisi obediētie mādatozū
 p̄templationis gustū penitus nō debere.
Nō igit putes de pprie amore q̄ctis. san-
 cte obediētie actib;: senioz ve traditiōib;
 p̄iudiciū vllaten⁹ faciendū. **A**lioquin nō
 dormiet tecū sponsus in lecto vno: illo p̄-
 fertim quē tibi p̄ obediētie florib;: cicus
 atq; vrticis inobediētie aspersisti. **P**rop̄
 qd̄ nō exaudiet orōnes tuas vocatusq; n̄
 veniet. **N**ec enī dabit inobediēti copiam
 sui tant⁹ obediētie amator: vt mozi q̄ nō
 obedire maluerit. **S**z neq; approbat me
 p̄templatiōis inane oeciū: q̄ dicit p̄ p̄p̄az
 Laboraui sustinēs. significās tps q̄ exol-
 celo 7 patria sūme q̄ctis opat⁹ est salutem
 in medio terre. **M**agis aut vereoz ne te q̄
 q̄ inuoluat for̄ midolosa illa snia: ita into-
 nans in p̄fidia in deoz. **R**ecomētiā v̄fā
 7 sabbatū 7 festiuitates alias nō ferā. **J**ē
 Kalēdas vestras 7 solēnitates v̄fas odit
 aīma: mea facta sunt mihi molesta. **E**t lu-
 gebit sup̄ te p̄p̄beta 7 dicit. **V**iderūt eam
 hostes: 7 deriserūt sabbata ei⁹. **C**ur enim
 q̄ dilect⁹ repudiat: nō irridet inimicus.
Diroz valde impudentiā aliquoz q̄ in-
 nos sunt. qui cū omēs nos sua singulari-

tate turbauerint. sua impatiētia irritaue-
 rint. sua p̄mācia 7 rebellione cōtempse-
 rint. sua inobediētia coinquinauerint. au-
 dent nihilomin⁹ ad tam sedū cupiscētie
 sue lectulū omi orationū instātia totū pu-
 ritatis dñm inuitare. **E**t cū extenderitis
 (ait) man⁹ vestras: auertā oculos meos. 7
 cū multiplicaueritis orōnem: nō exaudi-
 am. **Q**uid enī? **L**ectul⁹ nō est florid⁹. ma-
 gis aut 7 purid⁹ est. 7 tu illuc regē gl̄ie tra-
 his. **A**d pansandū h̄ facis. an ad causan-
 dum? **C**enturio vetat illū intrare sub tectū
 suū: p̄pter suā indignitatē: cui⁹ tñ fides i
 vniuerso redolēt israele. 7 tu ad te cōpellis
 intrare tantoz sordēs spuratiā viciozū?
Clamat apostoloz p̄nceps. exi a me dñe
 qz homo peccator sum. 7 tu dicis. **I**ntra
 ad me dñe: qm̄ sanct⁹ sum? **O**mēs (inq̄t)
 vnanimēs in orōne estote. fraternitatē di-
 ligite. **E**t vas electionis. leuantes puras
 man⁹ (ait) sine ira 7 discipulatione. **V**ides
 ne quō cōcordent sibi eodē spiritu de pa-
 ce 7 tranquillitate animi. quaz habere de-
 bet ille qui orat loquant⁹ princeps ap̄oz
 7 doctor gētiū? **P**erge ergo tu tota die ex-
 pandere ad deū man⁹ tuas. q̄ fratres tota
 die molestas. vnanimitatē impugnas. ab
 vnitate te separas. **E**t qd̄ me vis facere. in-
 quis? **P**rofecto vt p̄mo quidē emundes
 p̄scientiā ab omi inquinamēto ire 7 disce-
 ptationis. 7 murmuris. 7 liuoris. 7 q̄qd̄
 om̄ino aduersari cognoscit: aut paci fra-
 trum aut obediētia senioz: de cordis ha-
 bitaculo eliminare festines. **D**einde etiam
 circū dare tibi flores bonoz quoz actū
 um. 7 laudabiliū studioz: atq; ad oramen-
 ta virtutū. i. quecūq; sunt vera. q̄cūq; pu-
 dica. quecūq; iusta. quecūq; sancta. q̄cū-
 q; amabilia. quecūq; bone fame. si q̄ vir-
 tus. si qua laus discipline. **N**ec cogitare:
 in his exerceri curato. **A**d istiusmodi secu-
 re vocabis sp̄sum. qm̄ cū introduxeris
 eū. veraciter dicere poteris 7 tu. qz lectul⁹
 noster florid⁹. redolētē nimiz p̄scientiā pie-
 tatem. s; pacē. sed mansuetudinē. sed iusti-
 ciam. s; obediētiā. s; hilaritatē. s; humi-
 litatem. **E**t de lectulo quidē sic. **D**omum
 p̄o dei spirituale seipsū quib; agnoscat
 qui in iā nō in carne ambulet. sed in sp̄i.
Templū enī dei (ait) sanctū est. quod estis
 vos. **C**urate ergo frēs sp̄uali huic edifi-
 cio qd̄ vos estis. ne forte cū in sup̄iora p̄-
 ficere cepit: vacillet 7 corruat si lignis for-

tib; nō fuerit subnixū 7 colligatū. curate
 (inq̄t) illi tigna dare impurabilia 7 imo-
 bilia. timorē videlicet dñi. illū castū q̄ per-
 manet in seculū seculi. patientiā de q̄ scri-
 ptum est. qz patiētia pauperū nō peribit i
 finē. longanimitatē quoz que sub quib;
 structure pōdere inflexibilis p̄seuerans i
 infinita secula vite beate p̄tendit. saluato-
 re loquēte in euangelio. **Q**ui p̄seuerauerit
 vsq; in finē. salu⁹ erit. **M**agis aut sup̄ om-
 nia charitatē. q̄ nunq; excidit. quia fortis
 est (inq̄t) vt mors dilectio. dura sicut infe-
 rus emulatio. **S**tudete deinde his tignis
 substernere 7 alligare ligna alia eque p̄cio-
 sa 7 pulcra. cui in illa ad manū fuerint in-
 opus laqueariū. ad decorē domū. **P**monē
 scz sapiētie siue sciētie p̄p̄betiā. ḡfam cura-
 tionū. interpretatiōne sermonū. 7 cetera ta-
 lia. q̄ magis noscunt sane apta ornatū q̄
 necessaria fore salutē. **D**e his p̄ceptū non
 habeo. p̄siliū autē do. **Q**uoniā qd̄ est istius-
 modi ligna p̄stat 7 laboriose queri 7 diffi-
 cile inueniri 7 piculose elaborari. nā et ra-
 ra ea p̄fertū his tignib; tra n̄fa p̄ducere repi-
 tur. cōsulo sane 7 moneo nō multope ista
 requiri. magis aut ex lignis alijs laquea-
 ria p̄parari. q̄ 7 si min⁹ appareāt splendi-
 da. nō min⁹ tñ valida esse p̄bant. in super-
 7 facilius possident 7 tūc. **U**tinā 7 mi-
 hi illoz sup̄petat copia lignoz. q̄bz ortus
 sp̄si ecclia copiose densat. pax. bonitas.
 benignitas. gaudiū. in sp̄i sancto. misere-
 ri in hilaritate. tribuere i simplicitate. gau-
 dere cū gaudētib;. flere cū flētib;. **E**n non
 tu illā domū (qd̄ ad laq̄aria spectat) satis
 abūdeq; ornatā cēseas. quā talib; lignis
 inspereris sufficientē cōpositoz tabulatā?
Dñe dilexi decorez domū tuę. **I**q̄ da mihi
 ligna hec q̄so. q̄bz tibi sp̄ ornatū exhibeaz
 thalamū p̄scie. p̄scie dico 7 mee 7 alterius
 his p̄ctus ero. erūt 7 q̄ meo in hac re p̄si-
 lio acq̄escere volūt. qz 7 te puto fore p̄ctū
 cetera sc̄tis aplis 7 viris aplis derelin-
 q̄. **S**z 7 vos dilectissimi tā 7 si illa ligna
 nō habeatis. nihilomin⁹ tñ si habetis cō-
 fidite. nihilomin⁹ cū oī fiducia accedite
 ad lapidē summū. angularē. electū. preci-
 osum. nihilomin⁹ sup̄ fundamētū ap̄oz
 7 p̄p̄baz. 7 ipi tāq; lapides viui sup̄edifi-
 camī domos sp̄uales. sacerdotiū sc̄m. of-
 ferre sp̄uales hostias acceptabiles deo p̄
 ihm xp̄m sp̄sū ecclie dñm n̄m q̄ est sup̄
 oīa de⁹ b̄ndict⁹ in seclā Amē.

Sermo. clvii.
Go flos cam

pi et liliū puallū. Ad hoc respiciere puto quod sponsa de respersis lectulū floribus commendat. Ne enim sibi flores ascriberet illos: quibus lectulū decorat et venustat thalamū videbat: infert sponsus se esse florē campi. nec de thalamo sane pōdūre flores. s; de campo. et suo munere et sui p̄cipatiōe fieri quod renitet et quod redolet. Ne quis exprobrare illi posset et dicere. quid habes quod non accepisti: si autem accepisti: quid gloriaris quasi non accepisti: ipse dilecte sue sicut ambitiosus amator. ita infirmator benignus. pie illi dignantur demonstrat. cui nitorē de quo gloriabatur. ac suaue olentiā lectuli debeat deputare. Ego flos campi (inquit) de me est quod gloriaris. Saluberrime admonemur et ex hoc loco. quia nequaquam gloriari oportet et si quis gloriatur. in dño gloriatur. Et s̄m literam istud. Nūc iā scrutemur ipso quo loquimur adiuvate spiritalē quod in ea tegitur intellectu. Et p̄mo adverte nunc mihi trifariū quendā floris statū. in campo. in orto in thalamo. ut post h̄ etiā illud facile cōpertū fiat. cur se potissimū campi florē elegerit appellare. Et in campo quidē et in orto oritur flos. in thalamo autē minime redolet et lucet in eo. nō tamen erectus et stans ut in orto vel campo. s; plane iacens tāquam illatus sit nō innat. Propterea et necesse est sane reparare frequēter et semp̄ recētiōres apponere flores. quod diu odorē suū minime retineat nec decorē. Quod si ut in alio s̄mōe p̄fatus sum. lectulū respersus floribus: cōscientia est bonis referta opibus. vides certe ut similitudo seruet. nequaquam sufficere semel vel sc̄do opari quod bonū est. nisi incessantē addas noua poribus. quatinus seminās in b̄ndictionibus. de b̄ndictionibus et metas. Alioquin iacet et marcescit flos boni operis. atque in breui omnis ex eo et nitor: exterminatur et vigor. si nō alijs atque alijs sup̄iectis pietatis actibus p̄tinere reparat. hoc in thalamo. In orto autē non ita: nec in campo silr. Et se enim semel p̄ductus floribus assidue subministrat. vñ diu in ipsis dec̄ ingenuit̄ p̄seuerat. Differunt tñ et ipsi inter se quod ortus quidem ut floreat hominū manu et arte excolitur. campus v̄o ex semetipso naturaliter pdu

cit flores. et absque omni humane diligentie adiutorio. Putasne iam tibi videris aduertere quia ille sit campus. nec sulcat vomere. nec defossus sarculo. nec fimo impingnatus. nec manu hominis seminat. vñ status tñ nihilominus nobili illo flore. superque constat requicuisse sp̄m dñi. Ecce inquit odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dñs. Necdū sp̄m suū ille flos agri induerat et iam dabat odorē suū. quoniam ut hoc p̄ gaudio exclamaret p̄sensit spiritū. corpe marcescit sanctus et senex patri archa caligans visu s; odoratu sagat. Nō se p̄inde debuit florē thalami p̄stari. qui flos est p̄petuo vicens. sed neq; item orti ne humano videret ope generatus. pulere autē et p̄uenientissime flos campi sum (ait) qui et absque humana industria prodit. et semel p̄deunti nulla est deinceps dominata corruptio. ut sermo impleat que dicit. Nō dabis sanctū tuū videre corruptōes. Sed si placet accipe et alia huius rei rōnem ut arbitror. nō spernendā. Nō enim sine causa sane multiplex spiritus a sapiente describitur nisi quod sub vno se cortice. diuersos plerūque sapientie intellectus tegere p̄uevit. Itaque iuxta p̄fata de floris statu p̄tionem. flos est virginitas. flos martiriū flos actio bona. In orto virginitas. in campo martiriū. bonū opus in thalamo. Et bene in orto virginitas. cui familiaris ve recundia est fugitas publici. latibuli gaudens. patiens discipline. Denique in orto flos claudis quod in campo exponit. spargitque in thalamo. Et habes. Quod vtrius claustrū pudoris signat in virgine et inuolante custodia sanctorum. si tñ talis fuerit quod sit sc̄ta corpe et sp̄u. B̄ntē in campo martiriū. dū martyres ludibrio oim exponant. spectaculū facti et angelis et hoib; . Nōne illoz miseranda vox est in psalmo. Facti sumus opprobriū vicinis nris. subannatio et illusio his quod in circuitu nro sunt. B̄ntē in thalamo actio bona quod scientiā et quietā facit et tñtā. Post bonū denique opus securi in p̄templatione dormit et t̄aro quis fiducialius sublimis intueri et inuestigare aggreditur. quāto si b̄ntē sc̄tus est minime se p̄prie amore quietis. charitatis opibus deuisse. Et hec omnia s̄m aliquid dñs Ihs. Ipse flos orti. virgo virga virgine generat. Idem flos

capituli martyr. martyriū corona. martyriū forma. Denique foras civitatem educit. ex tra castra passus est. in ligno elenatus est. spectans hoib;. subannatio ab omnibus. Ipse itē thalami flos: speculū et exemplū totius b̄ntificiē: quē admodū ipse iudeis p̄testat. est dicens. Multa bona opera ostēdi vobis ex patre meo. Et itē scriptura d̄ co Qui p̄rāsit (ait) b̄ntificiēdo et sanādo omnes. Si igitur hec tria dñs. quod fuit causa ut et tribus se campi florē maluerit appellare. Profecto ut eā ad tolerantiam aimaret cui nouerat iminere (siquidē vellet pie vivere in t̄po) p̄secutionē pati. Id se libentius p̄fetur ad quod potissimū vult habere sc̄cem. atque hoc est quod alias dicit. quoniam semp̄ illa appetit quietē. et ille incitat ad laborē. denunciatis ei quod p̄ multas tribulationes oportet intrare in regnū celoz. Unde cum noua in terris ecclesia nouiter desp̄sata sibi redire ad p̄fem disponderet. dicebat ei. Venit hora ut omnis quod interficit vos: arbiretur obsequiū se p̄stare deo. Itē. Si me (ait) p̄secuti sunt: et vos p̄sequent̄. Potes et tu in eā gēlio multa colligere huius denūciationi malozū p̄ferendoz similia. Ego flos campi et liliū cōuallū. Illa ḡ monstratē lectulū: ille vocat ad campum ad exercitiū puocat. Nec putat quicquam p̄suasibili? fore illi ad incundū certamen quod si seipm certatis aut exemplū p̄ponat aut p̄miū. Ego flos campi. Sane vtrius in hoc sermone intelligi dat. ut quod sit videlicet pugnat̄is forma. vel quod glia triumphat̄is. Utrūque es mihi dñe Iesu: et speculū patendi. et p̄miū patētis. Utrūque foris puocat ac vehemētē accendit. Tu doces manus meas ad plū: exēplo virtutis tue. tu caput meū post victoriā: tue coronas p̄sentia maiestatis. siue quod pugnatē te spectro sue quod te expecto nō solū coronantē. s; et coronā. in vtroque mirabiliter tibi me allicis vtriusq; funis violētissimū ad trahēdū. Trahe me post te. libenter te sequor: libentius fruor. Si sic bonus es dñe sequentibus te: quod liliū futurus es assequentibus. Ego flos campi. Qui diligit me: veniat in campū: non refugiat meū et p̄ me iure certamē. ut possit dicere. Bonū certamē certavi. Et quoniam nō supbi vel arrogātes: sed humiles potius. qui de se p̄sumere nesciunt: martyrio idonei sunt: addit se etiā liliū esse puallū

lium. id est. humiliū coronā: specialē gloriā future exaltatiōis ipsorū: huius enim nētia flores designās. Erit namque cū omnis vallis implebitur et omnis mons et collis humiliabitur. et tūc candor ille vite eterne: liliū plane nō colliū sed cōuallū apparebit. Justus germinabit sicut liliū. inquit. Quis iustus nisi humilis? Denique cū se manibus baptiste serui dñs inclinaret: et ille expauesceret maiestatis: sine (inquit) sic enim decet nos implere omnē iusticiā: p̄sumationē p̄fecto iusticie in humilitatis p̄fectione p̄stituentis. Iustus ergo humilis: iustus cōuallis est. Et si humiles inuēti fuerim? germinabim? et nos sicut liliū: et florebim? in eternū añ dñm. An nō vere vel tūc maxime se liliū cōuallū cōprobabit: cui re formabit corp? humilitatis nostre: configuratū corpi claritatis sue? Nō ait corpe nostrū: s; corpe humilitatis nostre. ut huius liliū miro et sempiterno candore solos significet humiles illustrādos. Et hec dicitra sint p̄ eo quod sponsus se florē campi et liliū esse cōuallū p̄testatus est. Jam etiā quid de sua cōsequētē charissima p̄stet bonū esset audire: s; hora nō patit. Ex regula namque nostra nihil op̄i dei p̄ponere licet. Quo quidē noīe laudū solēnia quod deo in oratorio quotidie p̄soluūtur: pater idō benedict? voluit appellare. ut ex hoc clarius aperiret quod nos op̄i illi vellet esse intētos. Unde vos monco dilectissimi: pure semp̄ ac strenue diuinis interesse laudibus. Strenue quidē. ut sicut reuerenter: ita et alacriter dño assistatis. Nō pigri. nō somnolenti. nō oscitantes. nō parcētes vocibus. nō p̄cedētes verba dimidia. nō integratransilientes. nō fractis et remissis vocibus muliebre quiddā balba de nare sonantes sed virili (ut dignū ē) et sonitu et affectu voces sanctis p̄s de p̄metel. Pure vero ut nil aliud dum p̄fallitis quod p̄fallitis cogitetis. Nec solas dico vitandas cogitationes vanas et ociosas. vitade sunt et ille illa dūtarat hora et illo loco quod officiales frēs p̄ cōi necessitate quod necario frequēter admittere p̄pellūt. S; ne illa quod dē p̄fecto recipe tūc salueri quod forte paulo añ in claustro sedētes in codicibus legeratis. qualia et nūc me viua voce differente. ex hoc auditorio spiritus sancti: recentia reportatis. Salubria sunt. s; minime illa salubriter

Exrt. 27

Antique sur b̄ntida tpe psalmodie

Sermo

inter psallendū reuoluit. Spūs enī san-
ctus illa hora gratum non recipit quicquid
aliud quā debet: neglecto eo quod debet ob-
tuleris. Cuius spūs facere voluntate ad eius vo-
luntate ipso inspirate possim? grā et mise-
ricordia spūs ecclie Ihu xpi domini nri
quod est sup omnia deus benedictus in secula
Amen.

Sermo. clviij.

Sicut lilium in

Sicut lilium in ter spinas: sic amica mea inter fi-
lias. Non bone filie quae pungunt
Acte de pessimū germē eius cui maledictū
est terre nre. Cū (inquit) colueris eas: spinas
et tribulos germinabit tibi. Donec ergo in
carne est aia: in spinas pfecto versatur. et
necesse est ut patiat in quod tudes tēptatio
nū tribulatiōnū aculeos. Quod si lilium ē ipa
iuxta spūs sibi. videat quod vigilē sollicita-
tis esse oporteat sup custodia sui: septa vn-
diq; spinis. hinc inde aculeos incedētib.
Nec enī vel leuissimā spine sustinet vllate
nus pūctionē floris teneritudo: s; mox vt
modice pūct pforat. Sētis quod merito ne-
cessarieq; horret nos ppha seruire dño in
timore. et itē apls. cū timore nihilominus et
tremore nraz ipoz opari salutē: Tenebāt
nimis ppho experimēto huius? snie vitarē
vt pote amici sponi quod mīme p̄sus ambi-
gerēt et ad suas aias prinere quod dicitur. sic lili-
um inter spinas: sic amica mea inter fili-
as. Deniq; vnus eoz. cōuersus sum (ait) in
crūna mea dñi p̄figit spina. Bene p̄fit quod
p̄uersus exinde est. Bene pūgeris si p̄pū
geris. Multi cū sentiūt penā: corrigunt
culpā et talis dicere p̄t. p̄uersus sum in crū-
na mea: dñi p̄figit spina. Spina culpa ē.
spina pena ē. spina falsus frat. spina vici-
nus est malus. Sic liliū in spinas sic ami-
ca mea in filias. O candēs liliū. o tener et
delicate floris: increduli et subuerfores sūt te
cū. vide quod caute ambules inter spinas.
Plenū ē mūdus spinis. In terra sūt. in aere
sunt. in carne tua sūt. Tersari in his et mīme
ledi diuine potētie est nō p̄tue. S; p̄fi-
dite (inquit) ego vici mūdū. Et si igit vn-
diq; tibi in tēdi p̄spicias tribulatiōnū tāq;
tribuloz aculeos: nō turbet cor tuū: neq;
formidet. scies quod tribulatio opat pariaz.
patiētia p̄barionē. p̄bario spem: spes autē
nō p̄fundit. Considera lilia agri quod iter

spinas vigēt et nitēt. Si fenū quod hodie ē
et cras in elibanū mittit. de sic custodit. quā-
to magis amica et spōsam suā charissimā.
Deniq; custodit dñs omēs diligētes se.
Sic liliū in spinas. sic amica mea in fi-
lias. Nō mediocris titulus pfecto in p̄-
uos viuere bonū. et in malignātes in oē-
tēretinere cādorē et mox lenitatē. magis
autē his quod oderūt pacē pacificū et amicū
ipis exhibere inimicū. Id plane tibi si-
militudinē datā de lilio iure quod dā p̄p̄ria-
tis specialitē vēdicabit quod ipas vtiq; pūge-
tes se spinas cādorē p̄prio illustrare et ve-
nustare nō cessat. An nō pinde liliū tibi vi-
des implere quod am mō cuāgelij p̄fectiōem
quod orare iubemur p calūniātib; et p̄sequē-
bus nos. bñ facere his quod oderūt nos: Er-
gor tu fac sicut. et erit aia tua aia dñi. et lau-
dabit te de te dicēs. quod sic liliū in spinas.
sic amica mea in filias. Sequē. Sic ma-
lus in ligna siluaz sic dilectus meus in fili-
os. Reddit spōsa p̄coniū vicē cōmēdā se
spōso: a quod laudari est laudabile fieri. et quod
laudare. itelligere. et admirari laudabilem
Et sicut ex emineti flore. figurata a spōso
laus eius ē. ita eregione et ex excellēti ligno
ipa illi singularē glām eminetiāq; dñi
strat. Douet tñ me de ligno h quod nō tāte
esse excellētie videat quod tē aliq; ceteroz. et id
mīn? digne assumi op? similitudis. vpo-
te quod nō sufficiat laudis vicē implere. Sic
malus in ligna siluaz. sic dilectus meus in fi-
lios. Deniq; nec spōsa magni estimasse vi-
det. quod h in lignis siluaz tñ efferre curauit
nimūū sterilib; nec fructus hūano viciū
aptos ferētib;. Cur gomissis meliorib;
nobiliozib; lignis: h? mediocritas arborū
adducta in mediū ē ad formādū spōsi p̄co-
niū: Ita ne ad mēsurā laudē recipe debu-
it: quod ad mēsurā spm nō accepit: Nec nepe
data d illa arbore siluado fac vt videatur
hēre supiorē quod parē nō h; Quid dicemus
ad h? Fateor parua laus. quā parui laus
Nō ei h loco p̄dicat magnus dñs et lauda-
bilis nimis. s; pū dñs et amabilis nimis.
pūū? vtiq; quod nat? ē nob. Ergo nō male-
stas attollit h; s; cōmēdat hūilitas. digno-
q; ac rōnabilitē quod infirmū et stultū est de
hoim fortitudi et sapie aūfert. Ipi sūt nā
q; ligna siluestria et infructuosa. quā fm p̄-
phetā. omēs declinauerūt sil: inuiles facti
sūt. nō est quod faciat bonū. nō ē vsq; ad vn-

XLVIII.

Sicut malus inter ligna siluaz. sic dilectus
meus inter filios. Una inter ligna siluarū
dñs Ihs arbor: facies fructū. fm hoim
sane et si p̄lat? hoib;. sed ab angelis mino-
ratis. Viro et ceteri modo et angelis sese fa-
ctus caro subiecit: et angelos sibi manens
de subiectos retinuit. Deniq; videbitis
(inquit) angelos ascēdentes et descēdentes
sup filiū hoim. quod in vno codēq; homie
xpo iesu et infirmitatē foueant et stupeant
maiestatē. Quia s; sponse id dulcius quod se
immittit sapie: libētius attollit gratiam
p̄fert misericordiā: stupet dignatiōes. Li-
buit pinde hoim inter hoines admirari
nō iuer angelos dēū: tanq; malus inter li-
gna excellit siluaz et nō plane iter ortoz
plantaria. Nec putat minui laudes. vbi
de p̄sideratione infirmitatis pietatis bo-
nitas exaltat. Duo enī iuxta aliqd a lau-
dibus tempat: eo item iuxta aliqd magis
laudat minus p̄sequēs gloriā dignitatis
vt gratia dignatiōis emineat. Sicut ergo
apostolus quod stultū et infirmū est dēi: sapie-
rius fortiusq; dicit esse hoimib;. s; non an-
gelis. et sicut p̄pha speciosum p̄dicat for-
ma p̄ filijs hoimū. et nō p̄ angelis. sic ista
certe in codē spū loquens sub typo fructi-
fere arboris siluestriūq; lignozū hoc loco
efferre voluit hominē dēū sup omnē gra-
tiam hoim. nō autē sup excellētiā anglo-
rum. Sic malus inter ligna siluaz sic dile-
ctus meus inter filios. Et bñ inter filios.
quod cuz esset vnicus p̄ris sui multos illi et
absq; inuidia filios acq̄rere studuit: quos
nō p̄fundit vocare fratres. vt sit ipse p̄mo
genit? in multis fratrib;. Iure autē p̄poni-
tur vniuersis adoptatis p̄ grām is quod per
naturā filii est. Sic malus inter ligna sil-
uaz: sic dilectus meus inter filios. Verito si
cur malus. quod instar fructifere arboris et vm-
bra; refrigerij habet et fert fructū optimū
An nō vere fructifere lignū cui? flores fru-
ctus honoris et honestatis. Deniq; lignū
vite est app̄chēdentib; eū. Nō p̄pabunt
huic omnia ligna siluaz. quia et si sint arbo-
res pulcre et magne: quod opem ferre videan-
tur orādo. ministrādo. docēdo. exēplis iu-
uando: sol? tñ dei sapientia xps lignū est vi-
te. solus panis viu? qui de celo descendit
et dat vitam mundo. Ideo ait. Sub vm-
bra eius? quod desiderauerā sedi: et fructus eius
dulcis gutturi meo. Verito eius? desidera-

uerat vmbra: de quod et refrigerij eēt et refecti-
onē pariter acceptura. Nā cetera quod de sil-
uaz ligna et si vmbra solarij habēt: sed nō
vite refectiōem. nō fructus p̄petuos salutis.
Unus est eius vite auctor. vnus mediator dēi
et hoim: hō christus iesus. quod dicit spōse sue.
salus tua ego sum. Nō Moyses (inquit)
dedit vobis panē hūc de celo: s; p̄ mens-
dat vobis panē de celo verū. Propterea s;
xpi potissimū desiderauerat vmbra quod so-
lus sit quod nō solū ab estu refrigerat viciōzū
sed et replet delectatōe virtutū. Sub vm-
bra eius quod desiderauerā sedi. Umbra
eius? caro eius. vmbra eius? fides marie obū-
brauit: p̄p̄ filij caro mibidūi fides. quā
quod et mibi quod quomō nō obumbrat caro quod
in mysterio māduco eā? Et sancta nihil-
ominus? ego: fidei et ipa expta est vmbra
cui dicitur ē et beata quod credidisti. Sub vm-
bra eius? quod desiderauerā sedi. Et p̄pheta.
Spūs (inquit) aū facie nram xps dominus
in vmbra eius? viuim? in gētes. In vmbra
in gētib;. in luce cū angel. In vmbra su-
mus quod diu p̄ fidē ambulam? et nō p̄ spēs.
Et iō iust? in vmbra quod ex fide viuūt. Et quod
viuūt ex intellectu beat? est. quod nō in vmbra
iā: s; in lumie. Iust? erat dauid et ex fidē vi-
uebat cū dicebat dō. Da mibi intellectus
vt discā mādata tua et viuā. scies successu
rū fidei intellectu: intellectu reuelandū lu-
mē vite et lumis vitam. P̄p̄ ē venire ad
vmbra et ita ad id cui? vmbra ē p̄transire
quā nisi credideris? (ait) nō intelliges. U-
des fidei et vitā esse et vite vmbra. Nā ere-
gione vita in delictis agēs. quā nō est ex fi-
de et mors est et vmbra mortis. Queni (in-
quit) vidua in delictis ē: viuēs mortua ē. De-
niq; sapia carnis mors ē. S; et mors est
vmbra illi? s; quod cruciat in eternū. Sed im-
et nos aliqñ in tenebrosis et vmbra mortis
carnalitē p̄uersantes: et nō ex fide viuētes.
mortui iā quod dem iusticie a morte s; s; scda
paulomin? absorbedi Quātū etei vmbra
ppe est corpi cui? ē vmbra. tñ p̄ certo vi-
ta illa nra inferno app̄propinquāt. Deniq;
nisi quod dñs adiuuit me (inquit) paulomin?
habitass; in inferno aia mea. Nūc at d vmbra
mors ad vite trāsium? vmbra. ma-
gis autē trāsati sum? d morte in vitā: i xpi
vmbra viuētes. s; tñ viuētes: et nō mortui
Nec enī reoz p̄tinuo vt quod in vmbra eius
fuerit quod viuat in ea. quia nō plane omnis

qui fide habet: et fide uiuit. Nam fides sine opibus mortua est. nec potest dare vitam quae minime ipsa habuerit. Ideo propheta cum dixisset. Spiritus autem facie nostram spiritus domini non preuentus fuit sed et dicere. in ymbra eius sumus. sed in ymbra (inquit) eius uiuimus in gentes. Et tu ergo uide ut uiuas exemplo prophete in ymbra eius. ut quiescat et regnes in lumine eius. Nec enim tibi ymbra habet. habet et lucet. Ipse per carnem ymbra est fidei. ipse in tellure lucet in spiritu. Et caro est enim et spiritus. Caro in carne manentibus. spiritus ante faciem nostram. id est in futuro. si tamen querere sunt obliuiscetes. ad ea que ante sunt nosmetipsos extendimus. quo puenientes exprimamur de uerbo quod dixit. Caro non potest quiescere. spiritus est qui uiuificat. Nec ignoro quod in carne adhuc manens quis dixerit. Et si cognouimus christum secundum carnem. sed nunc iam non nouimus. Et si ille. Nos homo qui nondum in paradysum non dum ad tertium celum rapimus. pro interim carne pascamur. mysteria ueneremur. exempla sectemur. fide seruemus. et uiuimus profecto in ymbra. In ymbra eius que desiderauerat sedem. Fortassis felicius aliquid ista exprimit se gloriatur in eo quod se in ymbra dicit non in propheta uiuere. sed sedisse. Sedere enim quiescere est. Profecto autem quiescere in ymbra quod uiuere. sicut uiuere profecto est quod tantummodo esse in ea. Igitur quod est commune multorum propheta assumens sibi in ymbra eius uiuimus (inquit) spolia homo habens per rogationem etiam quod sub ea singulariter sederit gloriatur. Non enim ut ille pluraliter uiuimus dixit. ita et hic sedimus. sed singulariter sedimus ut agnoscas prerogationem. Ubi itaque nos cum labore uiuimus quod peccatorum sub timore referuimus. ibi hec deuota et amans suauiter requiescit. Denique timor pena habet. amor suauitate. Ut ait. et fructus eius dulcis gutturi meo. gustus contemplationis significans quem obtinuerat per amorem suauiter subleuata. Et istud in ymbra. quod per speculum et in enigmate. Erunt cum declinauerint ymbre crescente lumine. imo penitus disparuerint. et subintrabit sic perspicua ita et perpetua uisio eritque non modo suauitas gutturi. sed et saturitas uentri. sine fastidio tamen. Sub ymbra eius que desiderauerat sedem. et fructus eius dulcis gutturi meo. Nos quoque ubi spolia pauisat. pauisem pariter. et sumpto gustu patrefamilias glorificantes. qui nos ad ta-

les epulas inuitauit spiritus domini ecclesie Ihesu christum dominum nostrum. qui est super omnia deum benedictus in secula Amen.

Sermo. xlii.

Introduxit me

re in cellam uinariam. ordinauit in me charitatem. Ut quidem posset capitulum uide sanare littera. habito per uotis dulci admodum familiaris colloquio dilecto. illo abente spolia regreditur ad adolescentulas. Aspectu itaque ipsi affatus resecta atque accessa quatinus ebrie similibus pareret. Et quasi illis stupentibus non inueniret et querentibus causam: respondit mirum in modum si uino est uaret qui in cellam uinariam introisset. Et secundum litteram ita. Secundum spiritum quoque non negat ebria. sed amore non uino. nisi quod amor uini est. Introduxit me rex in cellam uinariam. Non pensus est spiritus. et spolia ad istum sermonem dirigit. tunc spiritus dicitur aut dicitur. aut que diligit anima mea. inquit. Quis homo de ipso adolescentulis regem nominat. Ut quod si propterea credo. quod et spiritus se amanti atque dilecte pueniat uti familiaris (quod a se est) amoris nomine et adolescentulis tamen disciplina indigentibus oportet reuerendo primi uocabulo maiestatis. Introduxit me rex in cellam uinariam. Quis homo sit cella uinaria pretere dicitur. quod dixisse me recolo. Tamen si ad ecclesiam referat sermo cum repleti spiritu sancto discipuli multo ebrius a populo putarentur. tunc tamen amicum spiritus spolia stans Petrus in medio eorum. non inquit sicut uos estimatis hi ebrii sunt. responde interrim quod non omnino ebrios. sed ebrios sicut ab illis estimati sunt denegant. Erant enim ebrii. sed spiritus sancto. non multo. quasi testificarentur ad plebem reuera in cella se fuisse uinariam introductos. rursum Petrus per omnia. Sed hoc est (ait) quod dicitur est per prophetam Job. Et erit in nouissimis diebus. dicit dominus. effundam de spiritu meo super omnem carnem. et prophetabunt filii uestri. Iuuenes uestri uisiones uidebunt. et senes uestri somnia somnabunt. An non tibi cella uidetur fuisse uinaria illa domus in qua erant discipuli pariter congregati. cum factus est uentus de celo sonus tanquam aduenientis spiritus uehemētis. et repleuit totam domum ubi sedentes. adimpleuitque prophetiam Job. et nonne unusquisque illo exiens. in ebria-

ab ueritate domus illius: et torrete voluptatibus tate potat: dicere merito quod bar. quoniam inroduxit me rex in cellam uinariam. Sed et tu quoque si collecto tuo spiritu: mente sobrius uacua curis: orationis domum solus introeas. et stans coram deo ad unum aliquid de altaribus: celi ianuam tagas sancti desiderij manu per sententiam choris sanctorum tua penetrante deuotione (siquidem oratio iusti penetrat celos) in ipsorum presentia miseradus deploros miseris et calamitates que pateris. crebris suspirijs et gemibus inenarrabilibus pdae necessitate. flagites pietate. si (inquit) hoc egeris: confido in eo qui dicit. petite et accipietis. qua si puenaueris pulsans: non epibus uacuus. Tunc cum te nobis reddideris plenum gratia et charitate. nec poteris spiritu feruens dissimulare munus acceptum. quod sine inuidia comunicabis: erisque omnibus in gratia que data est tibi non modo gratus sed fortassis etiam admirandus poteris et ipse ueraciter pretestari. quod introduxit me rex in cellam uinariam. tamen caueo esto non in te sed in domino gliari. Nec omne donum quibus spirituale potest dixerim de cella uinaria. cum sint et alie penes spiritum celle uel apothecae. diuersa in se recodita habentes dona atque charismata. secundum diuitias glorie eius. de quibus cellis memi me alibi laus disputasse. Nonne hec tradita sunt (inquit) apud me et signata in thesauris meis: Ergo per diuersitate cellarum diuisiones gratiarum sunt. et uicini que manifestat spiritus ad utilitates. Et quod quod alij quidem dicit sermo sapientie. alij autem primo scientie. alij homo propheta. alij gratia curationum. alij genera linguarum. alij interpretatio sermonum. aliaque alia his similia. non tamen quod horum per bmo dicere poterit quod introduxit me rex in cellam uinariam. Ex alijs quoque cellis siue thesauris ista sumunt. Sed si quis orando obtineat mente excedere in id diuini archanum: non mori redeat: diuino amore uehemētissime flagras et estuans iusticie zelo. nec non et in cunctis spiritualibus studijs atque officijs primum feruens: ita ut possit dicere. cor caluit cor meum intra me. et in meditatibus meis exardescet ignis. is plane cum ex charitatis abundantia beata et salutare uini leticie ructare crapulam cepit: in cellam non immerito phibebit uinariam introisse. Cum enim duo sint beate contemplationis excessus in intellectu unum: et alter in affectu. unum in lumine alter in seruoze. unum in agnitione. alter in

deuotione. pius sane affectus. et peccati amore calens. et sancte deuotionis infusio: etiam et uehemens spiritus repletus zelo. non plane alium deus e cella uinaria reportant. et cuiusque cum horum copia surgere ab oratione donat potest in ueritate loqui. quod introduxit me rex in cellam uinariam. Sequitur. Ordinauit in me charitatem. Omnia necessarie. Importabilis siquidem absque scientia est zelus. Ubi ergo uehemens emulatio. ibi maxime discretio est necessaria. que est ordinatio charitatis. Semper quidem zelus absque scientia minus efficacius minusque utilis inuenitur. plerumque autem et principiosus ualde sentit. Quo igitur zelus feruidus. or. ac uehemētior spiritus. profusiorque caritas eo uigilantiori oportet scia est. que zelum supprimit spiritum temperet. ordinat charitatem. Proinde sane ne tamen nimia et importabilis impetu spiritus que e cella uidetur uinaria reportat se perterit ab adolescentulis sponsa timeat iugum quod discretio est etiam se pariter accipisse. id est ordinem charitatis. Discretio quoque omni futuri ordinem ponit. ordo modum tribuit et decorum: etiam et perpetuam. Denique ait. Ordinatio tua pueniat dies. die uirtute appellas. Est ergo discretio non tamen prout quedam moderatrix et auriga uirtutum. ordinatrixque affectuum. et morum doctrina. Tolle hac et prout uicium erit. ipaque affectio naturalis in perturbatione magis paretet ex terminiumque nature. Ordinauit in me charitatem. Factum est hoc cum in ecclesia quosdam quidem dedit apostolos. quosdam autem prophetas. alios homo euangelistas. alios pastores et doctores ad summationem sanctorum. Oportet autem ut hos una omnes charitas liget et pretemperet in unitate corporis christi. quod mitem omnino facere poterit si ipsa non fuerit ordinata. Nam si suo quisque ferat impetu secundum spiritum quem accepit. et ad queque uolet indifferenter per afficit et non rationis iudicio uoluntatis sibi assignato officio nemo preuentus erit. sed omnes omnia indiscreta administratione pariter attēbunt. non plane unitas erit. sed magis profusio. Ordinauit in me charitatem. Utinam et in me dominus Ihesus tantillum ordinat charitatem quod dedit. ut sic mihi cure sint uniuersa que sunt ipsi. ut tamen quod mei potissimum posset seu officij esse constituerit aut omnia cure. sed sane ita id pus. ut tamen ad multa que mihi specialiter non attinet afficiam amplius. Non enim spero quod pus curadum

Sermo

Id etiā diligendū amplius erit. cū sepe qd̄ p̄
us est ad sollicitudinē: min⁹ sit ad utilita-
tem. ac p̄ hoc min⁹ esse oporteat et in affe-
ctu. Frequēter p̄inde qd̄ p̄ iniuncto p̄poni
tur: de iudicio post habet. et qd̄ veritas iu-
dicat p̄ponendū: id car⁹ amplectendū
ordo postulat charitatis. Hōne (s̄bi gr̄a)
et iniuncto incūbit mibi cura oīm vestz
Jam qd̄qd̄ huic forte p̄tulero opi: q̄ mi-
nus ip̄i inuigilē: digne et utiliter p̄ viribz
exequendo: et si ex charitate foras illud fa-
cere videar. ordinis t̄m rō nō p̄sentit. Quis
si aū oīmā quidē vt debeo huic intēdo cu-
re. nō aūt magis ad maiora. gaudio d̄i lu-
cra q̄ p̄ altez fieri forte cōpereo: p̄t̄ me or-
dinē charitatis ex p̄tere. et p̄te neq̄q̄.
Si vero me et ad id ampli⁹ qd̄ specialius
incūbit sollicitū: et nihilomin⁹ ad illō qd̄
maius est magis affectū exhibeā: vt obiq̄
p̄fecto inuenio: charitatis ordinē affectu-
tus: et nō est cur dicere nō possim et ip̄e: qd̄
ordinauit i me charitatē. ¶ Si aūe dicas
difficile quēq̄ p̄ alieno gaudere magno
bono. q̄ p̄prio paruo. aduerter certe vt ex
hoc excellentiā gr̄e apud sp̄sā: et q̄niaz
nō cūlibet aie dicere sit. qz ordinauit i me
charitatē. Quare facies decidit quozū-
dam vestz mō ad hūc sermonē: Nam al-
ta suspiria testant tristitiam animoz con-
sciētiaz qd̄ d̄iectōnē. H̄m̄iz merētēs nos
meritōs nobis sentim⁹ aliq̄ v̄m. p̄ n̄re i-
p̄fectionis experiētia q̄ rara p̄tus sit. alie
ne nō inuidere p̄tuti. nedū gaudere ad il-
lam: nedū etiā tāto p̄ q̄ ad p̄p̄riā quēq̄
gratulari: quāto se p̄penderit in p̄tute su-
peratū. Adhuc modicū lumē in nobis ē
frēs q̄t̄ de nobis ita sentim⁹. Ambule-
mus dū lucē habem⁹ ne tenebre nos cōp̄-
bendāt. Ambulare p̄ficere ē. Ambulabat
ap̄lus q̄ dicebat. Hō arbitroz me cōphē-
disse. Et addit. Unū aūt queretro sūt ob-
liuiscēs: ad ea q̄ aū sunt me extēdo. Quid
est vnū aūt: Unū aūt (in q̄t) quasi reman-
sit mibi ad remediū. ad sp̄m. ad p̄solatōz
Qd̄ illud: Que retro sunt videlicet obli-
uiscēs ad ea que ante sūt me extēdo. Ma-
gna fiducia q̄ magnū electōis vas perfe-
ctū abnuēs. p̄fectū fatef. Ergo nō ambu-
lantē s̄ sedentē a mortis tenebris p̄phēdi
piculū est. Et q̄s sedēs nisi q̄ nō curat p̄-
ficere: Id caueto et si morte p̄occupat⁹ fu-
eris: in refrigerio eris. Dices deo. Impfe-

ctum meū viderūt oculi tui: et i libro tuo.
nihilomin⁹ (in q̄t) oīs scribent. Qui om-
nes: p̄fecto q̄ in desiderio p̄ficiēdi inueni-
unt. Sequit̄ cni. Dies formabunt: et ne-
mo in eis. subaudis. p̄bit. Dies p̄ficien-
tes intellige. q̄ si morte p̄occupati fuerint
i eo qd̄ eis deest p̄ficiēdi sunt. Formabū-
tur et nemo in eis informis relinquit. Et
quō (ais) ego p̄ficere possum qui fratri p̄-
ficiēti inuideo: Si doles q̄ inuides: sen-
tis s̄ nō p̄sentis. Passio est q̄nq̄ sanāda:
nō actio p̄demnāda. T̄m nō illic residet
iniquitatē meditās in cubili tuo. qualiter
videlicet foueas morbū. satisfacias p̄hē-
psequaris infontē: bñ ab illo gesta calum-
niādo. dep̄mendo. pueritudo atq̄ impedi-
endo gerēda. Alio q̄n nō nocet ambulat⁹
et credentē ad meliora qd̄ iā nō ip̄e opa-
tur. s̄ qd̄ habitat in eo p̄ctm. Hō est q̄ d̄
natio illi q̄ nō dat mēbra sua arma iniqui-
tati. nō liguā ad detrahendū. nō quicq̄
qui corpis ad ledendū nocēdū ve aliquo
modo. magis aūt p̄fundit sic se esse male
affectū. et inolitū et lōgo viciū p̄fēdo. s̄
do. orādo conat̄ expellere: et cū nō p̄uale-
mitior inde ad omēs: atq̄ apud se humi-
lioz inuenit. Quis sane sapiēs hoim d̄
net q̄ a d̄no didicit mitis esse et humil⁹
de: Absit vt inueniat expers salutē. imi-
toz saluatoris sp̄sī eccl̄ie d̄ni nostri. q̄ est
sup̄ oīmā de⁹ bñ d̄ic⁹ in secula Amen.

Sermo. I.

Quis forsitan et

pectas tractari sequētia: explici-
tus putates versiculū q̄ non illi
me tractabat. Uez ego aliud molior. De-
beo enī qd̄ adhuc vobis apponā de frag-
mētis hesterni p̄uini: que mibi collegē
ne perirēt. Peribūt aūt si nulli apposuerō
Nā si voluero ea habere sol⁹: ip̄e peribo.
Nolo p̄inde vestra illis quā bñ noui fra-
dare in gluuiē. p̄fertim cuz sint de ferulo
charitatis eo dulcia q̄ subtilia. eo sapida
quo minuta: Alio q̄n p̄tra caritatē est val-
de nimis de ip̄a charitate fraudare. Ita-
q̄ hic sum. Ordinauit in me charitatem.
Est charitas i actu. est et i affectu. Et de il-
la quidē q̄ opis est. puto esse datā lege bo-
minibz. mādatūq̄ formatū. Nā i affectu
quis ita habeat vt mādat⁹: Ergo illa mā-
dat⁹ ad meritū: ista in p̄miū dat⁹. Cuius

iniciū quidē p̄fectūq̄ vitā q̄ p̄ntē expiri
diuina posse gr̄a nō negam⁹. s̄ plane p̄sū-
mariōz defendim⁹ future felicitati. Quō
ergo iubēda fuit q̄ in plēda nullo mō erat
Aut si placet tibi magis de affectuali da-
tum fuisse mandatū. nō inde p̄tendo: dū-
modo acquiescas et tu mibi q̄ mīme i vi-
ta ista ab aliquo hoim possit vel poterit
adimpleri. Quis enī sibi arrogare id au-
deat qd̄ se Paul⁹ ip̄e fatef nō cōphēdisse:
Nec latuit p̄ceptozē. p̄cepti p̄odus hoim
et cedere vires. s̄ iudicauit vtile et h̄ipso
sue illos insufficiētē admoneri. et vt scirēt
sane ad quē iusticie finē niri. p̄ viribz opoz
teret. Ergo mādando impossibilia. nō p̄-
uaricatorz hoies fecit. sed h̄uiles. vt om-
ne os obstruat. et subdit⁹ fiat omnis mun-
dus deo. qz ex opibz legis nō iustificabit
om̄is caro corā illo. Accipientes q̄ppe mā-
datū et sentiētes defectū clamabim⁹ in ce-
lum et miseribz nostri de⁹. et sciem⁹ in illa
die. quia nō ex opibz iusticie q̄ fecim⁹ nos
s̄ fm̄ suam misericordiā saluos nos fecit
Atq̄ h̄ dixerim. siquidē cōsenserim⁹ affe-
ctualē legē fuisse mandatā. S̄ actuali id
potius p̄uenire inde vt maxime appare-
re videt q̄ cū dixisset d̄ns. diligite inimi-
cos vestros. mox de opibz infert. benefaci-
te his q̄ oderūt vos. Item scriptura. Si
dixerit inimic⁹ tu⁹. ciba illū. si sitis: potū
da illi. et hic de actu habes non de affectu
S̄ audi iūe d̄m etiā de sui dilectōe mā-
dantē. Si diligitis me (in q̄t) sermones
meos seruate. Atq̄ hic quoq̄ ad opa mit-
timur p̄ iniunctā obseruantā mādatozū
Sup̄uacue aūt de ope monuisset: si i affe-
ctione iā fuisset dilectio. Sic te q̄ necesse
est et illud accipe q̄ iuber⁹ diligere p̄ximū
tū sicut teipm. et si nō ita apte expressum
sit. An nō deniq̄ satis tibi esse iudices ad
implendū istud de p̄ximī dilectōe manda-
tum: si id p̄fecte obserues in q̄ oīmī homi-
ni recte de lege nature p̄scribit. qd̄ tibi nō
vis fieri: aliq̄ nefeceris. Et itē illud. q̄cūq̄
vultis vt faciāt vobis hoies: et vos faci-
te illis. Nec hoc dico vt sine affectōne si-
mus: et corde arido solas moueamus ma-
nus ad opa. Legi inter alia q̄ scribit apo-
stolus magna et grātia hoim mala. h̄ q̄z
adnumeratū. s̄ sine affectione. S̄ est affe-
ctio quā caro gignit. et est quā rō gignit.
et est quā ratio regit. et est quā cōdit sapiētia

Prima est quā apostol⁹ legi dei dicit non
esse subiectā: nec esse posse. Secūda quāz
p̄hibet e regione p̄sentientē legi dei. q̄niaz
bona est. Nec dubiū distare inter se p̄ten-
tiosam et cōsentaneā. Longe p̄o tertia ab
vtraq̄ distat. que et gustat et sapit q̄nā su-
auis est d̄ns. p̄mā eliminās. secundaz re-
munerās. Nā p̄ma quidē dulcis: sed tur-
pis. secūda sicca: s̄ fortis. vltima pinguis
et suavis est. Igit p̄ secundā opa fiunt: et
in ip̄a charitas sedet. nō illa affectualis q̄
sane sapiētie cōdita pinguis: magnam
mētē ipoztat multitudinē dulcedinis do-
mini: s̄ quedā pot⁹ actualis: q̄ et si nō dū
dulci illo amore suauiter reficit: amore t̄n
amoris ip̄sī vchemētē accēdit. Nō dili-
gamus (ait) verbo neq̄ lingua: s̄ ope et ve-
ritate. Vides quomō caute medi⁹ incedit
inter viciōsum atq̄ affectuosum amorem
ab vtroq̄ parit̄ hāc distinguēs actualē et
salutiferā charitatē: Nec lingue mētēris
in hac dilectōe recipit fictū. nec rursū af-
ficientis erigit sapiētie gustū. Ope (in q̄t)
diligamus et veritate: q̄ videlicet mouea-
mur ad bñ operandū. magis quodā viui
de veritatis impulsu q̄ sapide illi⁹ chari-
tatis affectu. Ordinauit in me charitatem
Quā putas hāz: Utramq̄: s̄ ordine op-
posito. Nā actualis inferiora p̄fert. affe-
ctualis superiora. Etenī in bñ affecta mēte
nō dubiū. (verbi causa) q̄n dilectōni hois
dei dilectio p̄ponat. et in hoibz ip̄is p̄fecti-
ozes infirmioribz. celū terre. eternitas t̄pi.
anima carni. Attamē in bñ ordinata acti-
one sepe aut etiā semp̄ ordo opposit⁹ inue-
nitur. Nā et circa p̄ximī curā et plus v̄ge-
mur et pluries occupamur. et infirmioribz
fratribz diligentiori sedulitate assistimus et
paci terre magis q̄ celi gl̄ie iure humani-
tatis et ip̄a necessitate intendim⁹. et p̄aliū
inquietudine curaz vit̄ aliquid sentire de
eternis p̄mittimur. et languoribz n̄ri cor-
poris postposita aie cura pene p̄tinue in-
seruimus. et ip̄is deniq̄ infirmioribz mē-
bris nostris abūdantiorē honorez. iuxta
sniam apostoli. circūdam⁹. p̄ h̄ qd̄ammo-
do faciētes s̄bū d̄ni de quo habes. Erūt
nouissimi p̄mi: et p̄ximī nouissimi. Oran-
tem deniq̄ hoim cū deo loqui q̄s dubi-
tet. Quotiens tamē inde charitate iuben-
te abducimur et auellimur p̄pter eos q̄ no-
stra indigēt opa vel loquela: Quotiens

B
Lazone actibus inferiora p̄fert
et infirmioribus superiora

pie cedit negotiorum tumultibus pia quies: quoniam bona conscientia ponit codex. ut opus manuum insudet. Quotiens per admirandis terrenis iustissime ipse super demus celebrandis missis solent. Ordo posterus. sed necessitas non habet legem. Ergo si sui actualis charitas ordinem iuxta patrifamilias in fionem incipit a non uisum. Pia certe et iusta que non sit acceptrix personarum. nec precia consideret reus. sed hominum necessitates. Et non ita affectual. nam a primis ipsa ducit ordinem. Est enim sapientia per quam utique queque res sapiunt. put sunt ut (verbi gratia) que pluris natura habet: pluris quoque ipsa affectio sentiat. minima minus. minima minime. Et illud quod ordinem charitatis veritas facit. hunc autem veritatis ordinem charitas vendicat sibi. Nam vera in hoc est charitas. ut qui indigni amplectantur accipiant plus. et rursum in eo cara appareat veritas: si ordinem tenemus affectu: que illa ratione. Tu si diligas dominum deum tuum toto corde. tota anima. tota virtute tua. et amorem amoris illum quo contenta est charitas actualis: affectu feruentiori transiit: ipso eo minus diuino amore ad quem est gradus accepto in plenitudine: spiritu tuo ignescas sapienter tibi profecto deus. et si non digne omnino put est. quod utique impossibile est omni creature. certe put tuum sapere est. Deinde sapiens etiam ipse tibi put es: cum te senseris nihil habere plus unde te ames nisi in quantum dei es. quippe quod totum unde amas in illud effuderis. Sapiens (inquit) tibi put es: cum ipso experimento amoris tui et affectus quam ad te ipsum habebis nihil dignum te esse inuenies. quod vel a te ipso amem nisi propter ipsum sine quo ipse est nihil. Jam vero propter quem vere te oportet diligere tanquam te ipsum. ut tibi et ipse sapiat put est: haud aliud profecto sapienter tibi quam tibi quod hoc est quod tu. Est enim homo. Qui itaque te non diligis nisi quod diligis deum: sequetur omnes qui similiter diligunt eum: diligis tanquam te ipsum. Porro inimicum hominem quam nihil est. pro eo quod non diligit deum non potes quidem diligere tanquam te ipsum qui deum diligis. diliges tamen ut diligat. Non est autem id ipsum diligere ut diligat. et diligere quia diligit. Proinde ut tibi et ipse sapiat put est. sapienter tibi: non quidem quod est qui utique nihil est. sed quod futurus forsitan est. quod est prope nihil. quippe quod adhuc pendet

est sapientia per quam res sapiunt sic sunt

est punctum ordinem charitatis

sub dubio. Etenim de quo constat quod ad amorem dei non sit deinceps rediturus: sapienter tibi necesse est. non prope iam nihil: sed nihil ex toto. utpote quod in eternum nihil est. Illo igitur excepto quod non modo iam non diligendus insuper et odio habendus est. sed illud. nonne qui oderunt te dominum oderant: et super inimicos tuos tabescebant. et de cetero nulli vel inimicissimo homini negari quantumlibet affectu charitas in hac parte ambiciosa permittit. Quis sapiens et intelliget hec? Da mihi hominem quod ante omnia quidem ex toto se diligat deum. se pro et primum in quantum diligat ipsum inimicum aut tanquam aliquando forsitan dilecturum. porro pariter carnis sue germinius propter naturam. spirituales vero crudeliores suos profusus propter gratiam. atque in hunc modum ad cetera queque dei ordinato intendat amore. despiciens terram. suspiciens colulum. ut res hoc mundo tanquam non utens. et in utenda et fructu in intimo quodam mentis sapore discernens. ut transitoria transitorie. et ad id ducatur quod opus et put opus est curis eterna desiderio amplectatur eterno. Tale (inquam) da mihi hominem et ego audacter illum sapienter pronuncio. cui nimis queque res reuera sapiunt put sunt. et in veritate atque sinceritate cooperit gloriari et dicere. quod ordinavit in me charitatem. Sed ubi ille. aut quando ista? Quod sene dico: quousque odoratum et non gustatum. suspiciens patriam et non apprehendens: suspiciens et de longe salutarem. Quod veritas exul patriam. exilii finis. video te: sed intrare non sinor: carne retentus. sed non dignus admitti: peccatis sordens. Quod sapientia que attingis a fine usque ad finem foras in instituedis et continedis rebus. et disponis omnia suaviter. in beandis et ordinandis effectibus: dirige actus nostros. put nostra res illis necessitas poscit. et dispone affectus nostros put tua veritas eterna requirit. ut possit unusquisque nostrum secure in te gloriaris dicere. quia ordinavit in me charitatem. in es enim dei partus et dei sapientia. Amen. Amen. Amen.

Sermo. li. **Alate me flores**

ribus: stipate me malis. quod amare languo. Languo amor. quia incertina amoris plura solito pcellerunt.

Vides siquidem quanta hac vice non videntur diuina: et colloquendi copia fuit. Ipsa quoque visio apparet vultu indulta sereniori: et sermo iocundior: et sermocinatio longior atque practior. Nec solus oblectata colloquio sed et gloriata proconio est. Ad hec et que desiderauerat refrigerata est umbra. cibata fructu. potata calice. Nec enim sitibunda putanda est exisse de cella vinaria. in qua se intro ducta modo nouissime gloriatur. Immo pro sitibunda. quam quod bibit me (inquit) adhuc sitit. Post ista omnia spiritus pro more suo secedere illa languere amore se prohibet. id est pro amore. Quo enim gratiore fuerat expta presentia. eo postmodum absentia molestiorem sentit. Subtractio nempe rei quam amas. augmentatio desiderii est. et quod ardentius desideras carere egrius. Rogat pinde ista interim odoramentis floz ac fructuum profueri: quousque denuo reuertat que molestissime sustinet demorantem. Atque is ordo sermonum. Hinc iam spirituale fructum quod in ipis est: spiritum tu ducit veritatis temperem erueret. Et si communis ecclesia sanctorum hic recipit loquent nos in floribus fructibusque designati sumus sed et quousque conuersi de seculo in toto seculo. In floribus quidem nouella et tenera adhuc incipientium puerario demonstrat. in fructibus pro proficientium fortitudo. et maturitas profectorum. Dis stipata me peregrinam et fructificas: cui viuere christus est. et mori lucrare. profecto equanimiter fert molestiam sue dilationis. quam iuxta scripturam dicitur de fructu manuum suarum tanquam ex promittis spiritus: et laudant eam in portis opa eius. Si autem pro moralis sensum in vna anima vis tibi utraque hec assignari. et flores videlicet et fructus fidem floz: fructum actum intelligo. Nec incognite (ut opinor) id tibi videbitur: si aduertas quod modo instat floz necessario precedentis fructum bonum quoque opus fide oporteat preueniri. Alioquin sine fide impossibile est placere deo. Paulo attestante. magis autem eque ipso docete. omne quod non est ex fide: etiam peccatum est. Itaque nec sine floze fructus. nec sine fide opus bonum. Sed fides sine operibus mortua est. sicut inutiliter quod flos apparz ubi non sequitur fructus. Fulcite me floribus. stipate me malis. quod amare languo. Ergo ex bonis operibus in fide non ficta radicantur recipit consolationem mens assuetam detis. quoniam tibi (ut affolet) lux contemplationis sub

trahit. Quis enim non dico continue sed vel aliquod diu in hoc corpore manet lumie contemplationis fruatur. Et quotiens (ut dixi) corrumpit a contemplatiua. totiens in actiua se recipit inde nimis tanquam e vicino familiaris reditura in idipsum. quam sunt inuicem conuernales be due: et cohabitant pariter. Est quippe soror marie martha. Nec enim et si a contemplationis lumie cadit: pariter tamen vlla tenus se incidere tenebras peccati seu igniuiam oculi. sane in luce bone operationis se retinens. Et ut scias etiam opa luce esse. luce ar lux vestra (inquit) coram hominibus. quod non est dubium de operibus fuisse dictum que homines poterant intueri. Fulcite me floribus: stipate me malis. quod amare languo. Cum presto est quod amatur viget amor. languet cur: abest Quod non est aliud quam tedium quoddam impatiens desiderii: quod necesse est affici mentem vehementer amatis. absente quem amat: dum totum in expectatione: quantumlibet festinatione reputat tarditatem. Et ideo ista postulat sibi accumulari bonorum operum fructus cum fidei odoramentis. in quibus mora faciente sponso interim requiescat. Loquor vobis experimentum meum quod experis sum. Si quam sane cooperi profecisse aliquos vestrum ex meis monitis: tunc non me piguit fateor curam pre tulisse sermonis pro pro ocio et quieti. Luz enim (verbi gratia) post sermonem iracundus quisquam reperit mutat in mitem. superbi in humile. pusillanimis in forte. Porro mitis humilis. fortis. in sua quisque gratia excreuit se et seipso melior factus esse agnoscit. sed et qui forte tepuerant et languerant circa spirituale studium torpentes et dormitantes. ad ignitum eloquium domini referbuisset euigilasse videntur. et qui deserto fonte sapie foderant sibi pro proie voluntatis cisternas non valentes aquas continere: propterea ad omnem iniunctum granati: corde arido murmurabant: nullum in se habentes deuotionis humorum. Hi (inquit) cum de rore spiritus et pluuia voluntaria quam segregauit de hereditariis sue reflexuisset. probant opera obedientie: facti in omnibus voluntarii et deuoti. non est. dico vobis. unde subeat mentem quasi pro intermisso studio iocunde contemplationis tristitia: cum talibus fuero circumdatus floribus atque fructibus pietatis. Patienter auellor: ab infecunde Rachelis amplexibus: ut de Lia mihi exberent fructus profectum vestrorum. Minime

propterea pigebit me intermisse detis p cura sermonis. cu video in vobis germinare semē meū: atq; ex eo augeri incrementa frugū in sticte vestre. Caritas enī que nō querit q̄ sua sunt id mihi tā dudū facile p̄suasit. nil. s̄ desiderabiliū meoz vestris p̄ferre vtilitatib; . Orare. legere. scribere. meditari. et si qua sunt alia spiritalis studij lucra. Nec arbitrat̄ sum p̄pter vos detrimēta. Fulcite me florib; . stipate me malis; q; amore languet. Hoc itaq; locuta est sp̄s; sa adolecētulis in sponsi absentia: monē eas in fide p̄ficere et operib; bonis. donec veniat: senties in eo fore et beneplacitum sponsi et filiaz salutē et suā ipsius cōsolatiōnem. Scio me hūc locū in libro de dilectione dei plenius explicuisse et sub alio intellectu portiori ne an deteriori lector iudicet: si cui vtrūq; videre placuerit. Non sane a prudēte de diuersitate sensuū iudicaboz. dū modo veritas vtroib; nobis patrocinetur: et charitas cui scripturas fuisse oportet eo edificet plures quo plures et eis in opus suū veros eruerit intellectus. Cur enī hoc displiceat in sensib; scripturarū qd̄ i vrb; rez assidue experimur. In quātos (verbi causa) sola aqua nostras assumitur corporū vsus. Ita vñ quilibet diuin⁹ sermo nō erit ab re: si diuersos patriat intellectus: diuersis atq; necessitatib; et vsib; accommodatos. Sequitur. Leua eius sub capite meo: et dextra ei⁹ amplexabitur me. Et sup̄ h̄ quoq; i p̄fato opusculo memini vber⁹ disputatū. s; signemus f̄monis ordinē. Liquet de nūo adesse sp̄s; sum. credo vt sua p̄ntia languētem erigat. Quō enī nō in p̄ntia ei⁹ ualesceret quaz absentia p̄sternarāt. Ergo nō sustinet dilecte molestiā. adest. neq; enī moras facere potest tātis desiderij euocat⁹. Et qz illā p̄pererat donec absens fuit fidelē ad opera et sollicitā ad lucra. in eo nimiz qz flores sibi et fructus p̄cepit adunari: etiā cur; p̄pensiōni hac viceremuneratōe gr̄e ē reuerfus. Deniq; vno brachiorū suoz sustēnat caput iacētis: atq; ad amplexādū parās vt sinu foueat. Felix aīa q̄ in xp̄i recūbit p̄ctore. et inter vbi brachia req̄scit. Leua ei⁹ sub capite meo: et dextra ei⁹ amplexabitur me. vñ noueris pori gr̄e adeo nō ingrataz et scōam gratiaz actiōe p̄uenit. Disce i

referēdo gr̄am nō esse tardus aut segnis. disce ad singula dona gr̄as agere. Diligenter (in q̄t) p̄sidera q̄ tibi apponunt. vt nulla videlicet dei dona debita gr̄az actione frustrent. nō grandia. nō mediocria. non pusilla. Deniq; iubemur colligere fragmēta ne pereāt. i. nec mima b̄nficia obliuiscā. Nūq̄d nō perit qd̄ donat̄ ingrato: Ingratitudo inimica est aīe. exinanitio meritoz virtutū dispersio. b̄nficioz p̄ditō. Ingratitudo ven⁹ vrens siccas sibi fontē pietatis. rozē miscōie. fluētā gr̄e. Propter h̄ deniq; sp̄s; sa mor vt gr̄am de leua sensis. q̄t as egit nō expectās plenitudinē que i dextra est. Neq; enī vbi memorata est leua. iā esse sub capite suo. etiā secuta est a dextra se similiter amplexatā. s; amplexabitur me. inquit. Letez qd̄ putamus p̄bo sp̄s; so leua esse sine dextra: Nū id qd̄ de bominis verbū istiusmodi corporeas partes habet in se diuisas: et liniamēta distincta. ac distinguētia inter sinistrā et dextram. Quāto magis is q̄ dei et deus est sermo. varietatē p̄fus aliquā nō admittit. s; est qui est: in sua nimiz natura tā simpliciter nō habeat p̄tes. tam vñ vt nō habeat mēros. Est enī dei sapia de q̄ scripturaz est. Et sapie ei⁹ nō est numer⁹. Et si qd̄ inuariabile est: id incōp̄hensibile. ac p̄ boētū ineffabile esse necesse est. vbi q̄so inuentiō verba quib; illaz maiestātē vel dignē assingnes vel p̄prie loquaris: vel cōpetentē diffinias. Tñ vtrūq; loquamur qd̄ vñ qz d̄ ea sp̄s; scō reuelāte sentim⁹: docemur auctoritate patz et p̄suetudine scripturaz r̄u: gr̄uētes de reb; notis licere silūditas vsurpare. s; et p̄ba nō noua inuenire. s; nō ta mutuari vel trāferre. quib; dignē et cōpetētē eēde silūditas vestiant. Alioq; ridicule ignota p̄ ignota docere conaboz. Ergo qz p̄ dextra et sinistra aduersa solent atq; p̄spera d̄signari: videt̄ mihi hoc loco intelligi posse leuā quidē verbi. cōminatiōne supplicij: dextra p̄o regni p̄missionē. Est autē cū mēs nra formidine p̄ene seruliter p̄mit. et tūc nequaq; sub capite s; sup̄ caput leua esse dicēda ē. nec pōt sic affectū aīa oīno dicere. qz leua ei⁹ sub capite meo. Et p̄o sp̄s; scō ex h̄ sp̄s; seruitus trāscit in quendā sp̄s; scōtanei obsequij digniorē sectū: q̄tin⁹ videlicet p̄m̄s pot⁹ puocō qz artet supplicij. magis autē si amore bo

ni ipius agat. tūc indubitātē dicere poterit. quia leua ei⁹ sub capite meo. q̄ppe q̄ illum seruile merū q̄ i sinistra est meliori atq; excellētiōri habituine superat animi: et dignis desiderijs etiāz ipi appropiauerit dextra. in qua sunt omēs p̄missiones: dicē re. p̄p̄eta ad d̄m. Delectatōes i dextra tua vsq; in finē. Unde et certa spe p̄cepta cū fiducia loquit. et dextra ei⁹ amplexabitur me. Tu iā mecū videris an ita affecte et assēcte hūc rāte suauitatis locū illō qz quēniat de psalmo vsurpare. vt dicat etiā ipa. In pace in idipsum dormiā et requiescam. p̄ferim cū suppetat cā que sedet. qm̄ tu d̄ne singulariter in spe p̄stitisti me. Nō equidē tale est. Donec qz p̄mit a sp̄s; seruitutis parūq; habet de spe. de timore plurimū: nō est ei parē neq; requies fluctuante nimiz p̄scitētia inter spem et timorem maximeq; qz a supercellēte timore abūdātius cruciet. Nā timor penā h̄z. Et iō nō est illi dicere in pace in idipsum dormiā et requiescā: qm̄ necdū se singularitē in spe p̄stitutū dicere pōt. Letez si paulatim p̄ incrementū gr̄e cepit deficere timor et proficere spes. cū demū ad h̄ ventū fuerit vt tot; vrb; exurgēs charitas i adiutorij spei foras mittat timorē. nōne eiusmodi aīa singularitē i spe p̄stituta videbit. ac p̄ind etiā in pace in idipsum dormire tā et req̄scere: Si dormiatis (in q̄t) inter medios clerof̄ p̄ne colūbe deargētate. Nō p̄pterea dictum puto. qm̄ est loc⁹ inter timorē et securitatē tāq; inter leuā et dextrā media videlicet spes: in qua mēs let p̄scia molli nimiz ruz supposito charitatis stratu suauissime req̄scit. Et forte in p̄sequētib; hui⁹ ipsius cantici h̄c loc⁹ fuerit designat⁹. vbi in de scriptiōe. ferculi salomonis int̄ cetera habes. Deo ia charitate p̄stravit. p̄p̄t filias hierlm. Nā q̄ se singularitē i spe p̄stitutus sentit. nō tā in timore fuit. s; req̄scit i caritate. Deniq; req̄scit et dormit sp̄s; sa p̄ qz d̄. Adiuro vos filie hierlm p̄ capras ceruosq; capoz. ne suscitēt; neq; euigilare faciat; dilectā q̄ ad usq; ipa velit. Magna et stupēda dignatio qz q̄scere fac aīam p̄tēplātē in sinu suo. insup et custodit ab infestantib; cur; p̄tegīt; ab inq̄tētib; actiōnū et molestijs negocioz. nec patit̄ oīno suscitari nisi ad ipi vrb; voluntatē. Et istō nō i angustijs finiedj iā sermōis adozien

dū est. magis autē binc ali⁹ ichoef: q̄tin⁹ loq̄ delectabil' debita i tractādo diligentia nō fraudet. Nō qz vñ tūc sufficētes sim⁹ cogitare aliqd̄ a nob; q̄si ex nob; (p̄sertim i tā digna tāq; excellēte et oīno supeminēte materia) s; sufficētia nra ex dō ē: sp̄s; scō ecclēsie Jesu christo d̄no nostro. q̄ est super om̄ia deus b̄ndict⁹ in secula Amen.

Sermo. liij.

Diuro vos filie hierlm p̄ capras ceruosq; capoz. vt nō excitēt; neq; euigilare faciat; dilectā q̄ ad usq; ipa velit. p̄hibēt adolecētule. Das ei filias hierlm dic. qz et si delicate et molles q̄si femineis adhuc affectib; et infirme actib; sp̄s; scō tñ iherēt spe p̄ficiēdi et p̄ficiēdi hierlm. p̄hibent; ab infestatōe sp̄s; scō dormiēt; ne sc; p̄ter voluntatē ipi vllatē eā excitare p̄sumāt. Propterea ei dulcissim⁹ sp̄s; scō leuā suā capiti ei⁹ suppositū f̄m ea q̄ p̄missa sūt. q̄tin⁹ i sinu suo eā q̄scere facer; et dormire. Et nūc sic subinde scriptura p̄sequit̄ ipē custos illi⁹ dignatissime et beniuolentissime vigilat sup̄ eā: ne adolecētulaz crebris minutisq; necessitatib; inq̄tata euigilare cogat. Ista ē lral coherētia textus.

S; enī p̄testatio illa sc̄ta p̄ capras ceruosq; capoz: nihil oīno f̄m lraz p̄sequētiō nabilis h̄re videt̄: adeo totā sibi eā vendicat itelligētia sp̄s; scō. Et qz mō illa se h̄eat interim bonū ē nos h̄ eē et itueri paulisp̄ nature diuine bonitatē. suauitatē. dignatōnē. Quid nāq; tu hō in hūanis vrb; affectib; expert⁹ es dulci⁹ qz mō tibi exp̄m̄it de cord̄ altissimi. Et exp̄m̄it ab illo q̄ scrutat̄ alta dei. et n̄ p̄t nescire q̄ i eo sūt. qz sp̄s; scō ipi ē. nec aliō plane loq̄ qz qd̄ apd̄ ipz vidit. qm̄ vitar; sp̄s; scō: Deniq; nec deest in nro genere q̄ h̄ mūere felix letificari meruerit. et sic i semetip̄o suauissimi archani h̄ habuerit exp̄m̄itū. nisi tñ sc̄pture loco q̄ p̄ m̄itū ē oīno d̄credim⁹ vbi m̄ifeste inducit celest; sp̄s; scō vebem̄issime zelās p̄dēte cuiusdā dilecte sue: sollicit⁹ suare int̄ brachia p̄pa dormiētē. ne q̄ forte molestia vñ inq̄tētia a somno suauissimō turbet. Nō me capio p̄te leticia qz illa maiestas ram familiari dulciq; consortio nostre se inclinare infirmitati minime dedignatur et sup̄na deitas anime exulātis inire cōnu

bia: eius spōsi ardētissimo amore capti ex-
hibere affectum nō despiciat. Sic: sic ce-
lo esse nō ambigoyt lego in terra. sentietq;
p certo aīma qd̄ p̄inet pagina. nisi q̄ nō
sufficit ista omīno exp̄mere quantū cape
illa tūc poterit: s; nec q̄tū iā potest. Quid
pietas illic accipiet q̄ hic tāta familiarita-
te donat. vt dei brachijs amplecti se senti-
at: dei sinu foueri: dei cura z studio custo-
diri. ne dormiēs forte a quopiā donec vl-
tro euigilet excitet. Age iaz itaq; dicam?
si possum? q̄ nā ille sit somnus q̄ dilectaz
suā spōsus obdormire velit: nec patiat̄ur
omīno nisi ad ip̄i arbitriū exercitari. ne for-
te cū legerit quis apud apostolū. Hora ē
iam nos de somno surgere. siue apud pro-
phetā: exorari. ab ip̄o deū illuminare ocu-
los suos ne vniq; obdormiat i morte. no-
minū equocatione turbet. nec iueniat oī
no quid digne d̄ dormitiōe spōse que hoc
loco memorat̄ sentire possit. Nā ne illd̄ q̄
dem simile est huic qd̄ de lazaro ait i euan-
gelio dñs. Lazarus amicus noster dormit:
eam? z a somno excitem? eū. Hoc enī di-
cebat de morte corp̄is eius cū discipuli d̄
dormitiōe somni dictū putarēt. Non ē au-
tem is spōse somn: dormitio corp̄is. vel
placida que sensus carnis suauiter sopit
ad tps. vel horrida que fundit vitā tolle-
re p̄suevit. Vultro magis vero z ab illa ali-
enus existit qua obdormit in morte. cum
videlicet in pctō qd̄ est ad mortē irreuoca-
biliter p̄uectat. Magis autē istiusmodi
vitalis vigils sopor sensum interiorē illu-
minat. z morte ppulsata vitā tribuit sem-
piternā. Reuera enī dormitio est q̄ tñ sen-
sum nō sopiat s; abducat. Est z mors (q̄
nō dubi dixerim) qm̄ apl̄s quosdā i car-
ne adhuc viuētes cōmēdando sic loquit̄.
Dormi estis: z vita v̄ra abscondita est cū
xp̄o i deo. Proinde z ego nō absurde spō-
secrasim vocauerim mortē. q̄ tñ nō vitā
sed vite eripiat laq̄is. vt possit dicere. Aīa
nostra sicut passer crepta est: de laqueo ve-
nātiū. Inter medios nāq; laqueos i hac
vita incedit. q̄ vtiq; toriēs nō timent. q̄ri-
ens sc̄tā aliqua et vehementi cogitatione
aīa a semetip̄a abripit si tñ eousq; mēte se-
cedat z auolet. vt z hūc cōmunē trāscēdat
vsum z p̄suetudinē cogitādi. Etenī fru-
stra iacit̄ rete aū oculos p̄natorū. Quid
enī formidet luxuria: vbi nec vita sentit̄?

Excedēte d̄ppeaīa z si nō vita: certe vite
sensu: necesse est etiā vt nec vite temptatio
sentiat. Quis dabit mihi p̄nas sic colū-
be z volabo z requiescā: Utinā hac mor-
te ego frequenter cadā: vt euadā laqueos
mortis. vt nō sentia vite luxuriātis mortis
fera blādimēta. vt nō obstupescā ad sen-
sum libidinis. ad estū auaricie. ad iracun-
diē z impatiētē stimulos. ad angores sol-
licitudinū. molestias curaz. Doriaz aīa
mea morte iustoz. vt nulla illaz illaqueos
fraus. nulla oblectet iniquitas. Bona mo-
que vitā nō aufert: s; trāsfert in meli. Na
qua nō corp̄ cadit: sed aīa subleuatur.
Uex hec hoim est S; moriat̄ aīa mea
morte etiā (si dici potest) angeloz. vt p̄s-
titiū memoria excedēs: rez se inferiorū cor-
porarūq; nō modo cupiditatib; s; z illi-
tudinib; exuat. sitq; ei pura cū illis p̄uē-
tio: cū quib; est puritas similitudo. Tal
opinoz) excessus aut tñ aut maxime cō-
platio d̄. Rez etenī cupiditatib; viuēdo
nō teneri: humane p̄tutis est. corporū q̄
similitudinib; speculādo nō inuoluit: angeli
ce puritat̄ est. vtrūq; tñ diuini munerē est
vtrūq; excedere. vtrūq; teip̄m trāscēdē
est. s; lōge vnū. atq; nō lōge ē. Beat̄ q̄ di-
cere p̄t. Ecce elōgavi fugiēs: z māsi i soli-
tudine. Nō fuit p̄tē? care nisi z lōgele-
ceret: vt posset d̄scere. Transiisti carnis
oblectamēta. vt mīme tā obedias p̄cipi-
scētis ei: nec teneas illecebras. profectū
Sepasti te: s; nō dū elōgasti nisi z imma-
tia vndiq; fantasmata corpeaz similitudinū
trāsuolare mēt̄ puritate p̄ualeas. Hucul-
q; noli tibi p̄mittere requiē. Erras si cū
inuenire te estimas locū d̄ct̄. secretū soli-
tudinis. lumis serenū. habitaculū pacis.
S; da mihi q̄ illuc p̄ueniret. z incūctantē
fateor d̄scēntē. q̄ merito dicat. Eouertē
aīa mea in requiē tuā. qz dñs bñfecit tibi
Atq; h̄ se in solitudine loc? z i lumie ha-
bitatio. p̄sus iuxta p̄phaz. tabernaculū i
vmbraclm̄ diei ab estu. i securitatem z ab-
scōsionē a turbinez a pluuia. De q̄ z sc̄tū
dauid. Abscōdit me (inq̄t) i tabernaculo
suo i die maloz: p̄terit me i abscondito ma-
bernaculi sui. Puto q̄ i solitudine hāc locū
fuisse spōsaz. ibiq; p̄ amenitate loci inēp̄-
tus sponsi suauiter obdormisse. id est. in
spiritu excessisse. quando prohibite suū
adolescēntule expergefaccere illā q̄ adu-

S ipsa voluerit. At illud qualiter? Nō enim
simpliciter nec leui (vt assolēt) cōmoniti-
one p̄hibere sunt: sed omīno noua z insue-
ta cōtēstione p̄ capreas. s; ceruosq; cam-
porum. Quo quidē genere ferarū: viden-
tur mihi satis cōgruētē exp̄resse sc̄tē ani-
me exute corporib; simulz qui cū dō sunt
angeli. Nimirū p̄pter acumen v̄sus z sal-
tus celeritatē. Utrūq; hoc siquidē vtrūq;
spiritib; cōuenire cognoscimus. nā facile
z p̄tēne summa z intima penetrāt. Quo-
ram q̄z in campis designata p̄uersatō eui-
denter liberos atq; expeditos signat i cō-
templatione discursus. Quid sibi vult er-
go adiuratio facta p̄ istos? Profecto ne i-
quiere adolecentule audiāt leui ex causa
euocare dilectā a tam reuerendo collegio:
cui absq; dubio toriēs admiscet quotiēs
cōtemplando excedit. Pulcre itaq; horū
auctoritate terrenē a quozū societate p̄stat
auelli illam ip̄az impozunitate. Attēdat
adolescēntule quos offendāt pariter euz
matrē inquietāt. z minime ita materna d̄
charitate cōfidant: vt nō in illum celestēz
cōuentū sine magna necessitate irruere ve-
reātur. Id quippe se agere cogitēt quoti-
ens in cōtemplatiōe quiescētī plus iusto
molestē sunt. Ponit̄ sane in volūtate ip̄i
z vacare sibi z cure illarū intendere. prout
oportere iudicauerit. cū venat̄ exercitari ab
illis quousq; ip̄a velit. Nouit sponsus qn̄
ta flagret dilectiōe. etiā erga primos spō-
sa z satis pp̄ria charitate sollicitari m̄rez
de p̄fectib; filiaz. nec se vllō pacto illi sub-
tracturā seu denegaturā quantū z q̄riens
opus fuerit. p̄pterea q; secure discretōi ei
credendā censuit hanc dispensatiōes. Nō
enim est talis quales multos videmus p̄-
phetica inuisione noratos. q̄ quod crassū
est z forte assumētes. quod debile est p̄i-
unt. Nunqd̄ medicus valētes req̄rit. z nō
potius egrotātes? Si cōtingat. facit for-
sitan vt amicus. s; nō vt medicus. Quos
docet magister bone si omēs indoctos
repuleris: Quib; queso habebis diligen-
tiam discipline si indisciplinatos vel effu-
gaueris omēs vel fugeris? In quib; ob-
secro tuā probabis patientiā si solos ad-
miseris mansuetos: inquietos excluderis?
Sunt tamē de hic sedentib; qui vtiā
s̄mens capitulū attentius obseruarēt. Lo-
gitarēt certe quāta p̄positis reuertētia de

beat̄ur. quos temere inquietādo celi quo-
q; ciuib; se redunt infestos. z nobis for-
te plusculū solito parcere demū incipient.
nec tam irreuerētē leuiterq; se iam ingere-
rent cū vacam? Rara satis mihi ad feri-
andum a supueniētib; (vt bene nozūt) cō-
ceditur hora. etiā cum ip̄i me in omī pati-
entia sustinebūt. Uerū ego scrupulosus
moueo istiusmodi querelaz. ne quis forte
pusillanimitis sup̄ vires pp̄rie patiētie dis-
simulet a necessitatib; suis. dum me in d̄-
tare veret. Superfedeo igit̄ ne magis i-
patientie exemplū videar dare infirmis.
Pusilli dñi sunt credēs in eū. non pati-
oz vt ex me scandaluz patiant̄. Nōn vtar
hac potestate. magis aut̄ ip̄i me vtātur vt
libertim vt salui fiant. Parcēt mihi si non
pepercerint. z in eo potius requiescā si nō
me inquietare timuerint. p̄ necessitatibus
suis. Seram eis morē quoad potuero. z i
ip̄is scriuā deo meo q̄ diu fuero in chari-
tate non ficta. Nō queram que mea sunt.
nec quod mihi est vtile. sed quod multis id
mihi vtile iudicabo. Hoc solu; deprecor
vt fiat acceptū eis fructuosumq; ministē-
rium meū. si forte vel ex hoc inueniā i die
mala misericordiā in oculis patris eoz
simul z sponsi eccl̄ie Iesu christi dñi no-
stri qui cū eo est sup̄ omīa de b̄ndict̄ in
secula Amen.

Sermo liij.

De dilecti mei

Videns spōsa nouā adolescen-
tulaz verecundiā z verecunduz
timorē. q; s; de nouo cepissent nō audere
se ingerere sancto ocio ip̄i. nec sic heri et
nudiūsterni? moleste fieri quiescētī in con-
templatione p̄sumerent: agnoscit hoc sibi
puenisse cura z opera sponsi: z exultans i
spiritu siue p̄ illaz p̄fectū q̄ a nimia z sup-
flua in d̄titudine cōpescunt. siue p̄ sua de-
inceps futura liberioz d̄ctē. siue etiā p̄ di-
gnatōe z fauore spōsi adeo p̄ hac ip̄a ei q̄
ere zelātis: z tāto studio defensans suauis-
sima ocia sua. imo studia fernētissima. aīe
h̄ facere vocē dilecti sui huius rei gratia
factā ad illas. Etenī his q̄ alijs p̄t̄ i soli-
tudine: vix vnq; vel raro secure vacat
sibi dū semp̄ timet sui penurias facere sub-
ditis. z non placere deo q̄ cōmuni vtilita-
ti pp̄riā p̄fert. q̄tē z p̄tēplatiōis dulcedies

Flō autē paz gaudū ⁊ securitatis accedit
 interdū suauiter feriāri. cū ex metu qdam
 ⁊ reuerētia erga se immīssa diuinit⁹ cordi-
 bus subditoꝝ intelligit suā deo placere q/
 ctem. q̄ facit vt illi equo magis animo su-
 as necessitates sustineāt q̄ patris spirita-
 lis grata andeāt oia temere perturbare.
 Nā iusta trepidatio puuloꝝ manifeste si-
 gnat audisse eos int⁹ quasi minacē atq; i-
 crepatoriā illi⁹ pculdubio vocē q̄ in pro-
 pheta loquit. Ego qui loquor iusticiam.
 Uox ei⁹ inspiratio eius est ac iusti timo-
 ris incussio. Compta ḡ hac voce sponsa.
 gaudēs ⁊ exultās. vox (inquit) dilecti mei
 Amica est. ⁊ gaudio gaudet. ppter voces
 sponsi. ¶ Et addit. Ecce iste venit saliens
 in montib⁹: transiliēs colles. Lōpeta ex
 auditu vocis dilecti p̄sentia: incunctāter
 intrēdit bene curiosos oculos ad vidēdū
 quē audierat. Audir⁹ ducit ad visu m. q̄
 fides ex auditu. qua corda mundant. vt
 possit videri de⁹. Sic ei habes. Fide mū-
 dans corda. Videt itaq; venientē: quem
 loquentē audierat. obseruāte etiam hic or-
 dinē illū spūs sancto qui apud ppham de-
 script⁹ est ita. Audi filia ⁊ vide. Et vt cer-
 tius aduertat nō casu neq; fortuitu: s; de
 studio magis ⁊ industria. ob illā sc; ratio-
 nem quā pmissū auditū h loco pmissū
 visu. Uide si nō hic ordo verborū a scō
 quoz Job obseruat⁹ inuenit. vbi sic loq̄-
 tur deo. Auditu aur⁹ audiri te. znūc o-
 culus me⁹ videt te. S; ⁊ vbi spūs sanct⁹ su-
 per aplos in die p̄thecostes descendisse
 memorat. nōne audir⁹ visum p̄uenisse de
 scribit. Aut enī. Fact⁹ est repēte de celo so-
 nus tāq; adueniētis spūs vehemētis. Et
 infert. Et apparuerūt illis dispriteligue
 tāq; ignis. Et hic ḡ spūs sancti aduentū
 p̄mo audir⁹. dehinc visus p̄cepisse refert
 S; d h fact⁹ qm̄ tu q̄z si curas operā dare
 huiuscemodi inq̄sitioni: poteris ⁊ ipse for-
 tassis i alijs scripture locis nōnulla simi-
 lia repire. Nūc iā illud p̄siderem⁹ qd̄ dili-
 gentioris eget inq̄sitionis. ⁊ difficultiores
 habet accessus. Ad qd̄ nimiz omnino me-
 egere fateor adiutorio spūs sancti. vt pone-
 re i luce possim: qui sint illi mōtes seu col-
 les sup quos salientē ⁊ transiliētē eos: ec-
 clesia spūsū letis spectauit obrutib⁹. cre-
 do cū pperaret ad ipsi⁹ redemptōz cuius
 p̄cupierat decorē. Nā id quidem p̄pterea

ita. ⁊ nō dubie senserim. qm̄ simile quid
 ppheta occurrit mihi euidenter in spūs p̄-
 denter exp̄mente saluatoris aduentū. In
 sole posuit tabernaculū suum: ⁊ ipse tanq;
 spūs p̄cedens de thalamo suo. Exultauit
 ut vt gigas ad currēdā viam: a summo
 celo egressio ei⁹. ⁊ occurfus ei⁹ vsq; ad sū-
 mū eius. Cursus ⁊ recursus is nōissim⁹
 est. a quo ⁊ ad qd̄ inir⁹ p̄summat⁹ q̄ nō
 simū. Quid igit⁹ Pingem⁹ nobis siue in
 psalmis ista legētes. siue in p̄sentī canticō
 viz gigantē: p̄cere statore. absentis cuius-
 piā muliercule amore captū. ⁊ dū p̄pa-
 rat ad cupitos amplect⁹: transiliētē mon-
 tes collesq; hos: quos videm⁹ mole cor-
 poris sup plana terre tāta altitudine emi-
 nētēs. vt ⁊ supra nubes aliqui illoꝝ veru-
 cem extulisse cernant⁹. Neq; nō decet illi⁹
 usmodi corporeas fantasias imaginari.
 p̄sertim tractātes h canticū spirituale. sed
 nec licet omnino nobis q̄ meminim⁹ legē-
 se in euāgelio. qz spūs est de⁹. ⁊ eos q̄ ad-
 rant eū: in spūs oportet adorare. Qui sup
 ḡ hi spirituales mōtes ⁊ colles: vt postea
 dū p̄sequēter agnoscam⁹. spūsus q̄ de⁹
 p hoc ⁊ spūs est. quales ⁊ cuiusmodi
 bat saltus in illis ⁊ sup illos. Si illos pa-
 tamus in quib⁹ euāgelū refert olim
 se relicras nonagintanoue onces. cū p̄-
 pastor eaz venivnā in terris querere
 perierat. nihilomin⁹ ⁊ adhuc in obser-
 res est ⁊ intellect⁹ heret: dū difficile hie
 nire spirituales illas ⁊ supcelestes beatitu-
 dines. (nam ipse sunt sine dubio q̄ ibi
 morate sunt oues) quos vel quales alio-
 habeāt spirituales similiter mōtes vel col-
 les ad habitandū pascendū ve i illis. Uo-
 rūrāmē si nō ille in p̄itate aliq̄ essent. p̄-
 h nō dixisset. S; neq; ppha lōge an d̄
 uitate dei supna hietim p̄uulisset. qz sil-
 mēta ei⁹ sint i mōtib⁹ sc̄tis: si nō p̄e in
 sent mōtes sc̄ti. Deniq; q̄ celest⁹ habitatio-
 sc̄ta illa p̄e habeat nō mō spirituales s; ⁊ v-
 uos ac rōnales mōtes collesq; audi
 Mōtes ⁊ colles cantabūt corā dō laudē
 Quinā igit⁹ isti nisi idē ipi celi thabitatio-
 res spūs. q̄s d̄nica voce oues dixim⁹
 pellatos. vt ipi sint montes q̄ oues ⁊
 forte absurdū tibi videat. aut i mōtib⁹
 tes. aut i ouib⁹ oues pasci. ⁊ iuxta lras
 duz sōat. s; spūs alē itelligētiā d̄ce
 si s̄bitr adūā⁹ quō vtrazq; ouū pastor

dei sc; sapia ebri⁹. vñū idemq; pabulus
 veritatis. aliter in terris. aliter in celestib⁹
 gregib⁹ suis admistret. Nā nos qd̄e mor-
 tales hoies interim in loco pegrinatiōis
 nre in sudore vult⁹ nostri comedere panē
 nostz necesse habem⁹. foris illū in labore
 ⁊ erumna medicātes. i. vel a doctis viris
 vel a sacris libris. vel certe p ea que facta
 sunt inuisibilia dei. intellecta p̄spicientes
 angeli aut in omī plenitudine ⁊ si nō a se-
 meripis: tamē in semetip̄is tanta facilita-
 te q̄nra ⁊ felicitate accipiūt vnde beate vi-
 uunt. Sunt enī omnes docibiles dei. qd̄
 sane electos hoim quādoq; assecuturos
 certa veritate p̄mittit. ⁊ nō dum expiri tri-
 butur felicitate secura. Pascunt p̄oinde
 in montib⁹ mōtes. vel oues in ouib⁹. cuz
 sane supne ille substātie spirituales intra se-
 metip̄as de p̄bo vite vnde suā beatā per-
 petuāt vitam affuētē inueniūt. Idē ipsi
 ⁊ montes ⁊ oues. mōtes ppter plenitudi-
 nem ⁊ celsitudinē. Oues ppter māsueta-
 dinē. Pleni quippe deo. celsi meritis. cu-
 mulati virtutib⁹. nihilominus tū erectos
 vertices tota ⁊ humili obediētia submit-
 tunt ⁊ inclināt illi⁹ lōge supeminētis im-
 perio maiestatis tāq; oues mūsticissime
 ad nutū sui pastoris p omīa ambulātes:
 ⁊ sequētes eū quocūq; ierit. Et i his fm̄
 ppham Dauid. vere in mōtib⁹ sanct⁹. tā-
 q; p̄ma omniū creata sapientiā: fundamē-
 ta ciuitatis d̄ni ab initio firmiter stabili-
 ta p̄sistunt. q̄ vtiq; vna est in celo ⁊ i terra
 licet ex pte pegrinās ⁊ ex pte regnans. Et
 ex his nihilomin⁹ iuxta Isaiā tanq; qui-
 busdam vitalib⁹ cimbali bene sonātib⁹
 iugis resonat gratiaz actio ⁊ vox laudis.
 suauī ⁊ incessabili voce implentib⁹ quod
 ex eodē ppheta paulo an memorauimus
 qz mōtes ⁊ colles cātābunt corā deo lau-
 des. ⁊ itē qd̄ ille al⁹ loquēs ad d̄nm deuz.
 Beati (ait) q̄ habitāt in domo tua d̄ne: in
 secula seculoz laudabūt te. Nō ḡ vt ad id
 recurrā⁹ vñ aliquantulū: sed vt puto ne-
 cessarie digressum est) Illi sunt mōtes at-
 q; colles in quib⁹ ecclia vidit celestē spon-
 sum mira alacritate salientē: cū ad suos p-
 peraret amplect⁹: nec modo salientē: s; trā-
 silientē eos. Uis tibi hos salt⁹ ⁊ lris pro-
 p̄betaz aploꝝq; demōstrē. Nō q̄ tūc oia
 q̄ de hac re ap̄ illos. ab ociosis inueniri
 quēt testimonia replicare incipiā. Hoc

enī longū est ⁊ op⁹ nō est. s; ea t̄mō po-
 no que breuiter ⁊ aperte astruere videant⁹
 id qd̄ dicit de sponsi saltib⁹. Dicit de illo
 Dauid. qz posuit in sole tabernaculū suū
 ⁊ ipse tāq; spūs p̄cedēs de thalamo suo
 Exultauit vt gigas ad currēdā viam. a
 summo celo egressio eius. En quantū sal-
 tum dedit a summo celo ad terras. Sane
 enī nō inuenio alibi vbi i sole posuerit ta-
 bernaculū suū. i. ē in luce ⁊ i manifesto su-
 am dignatus sit exhibere p̄sentia ipse lucē
 inaccessibilis habitator nisi vtiq; i terris
 Deniq; in terris visus est: ⁊ cū hominib⁹
 p̄uerat⁹ est. In terris (inq; palā. quod ē.
 in sole posuit tabernaculū suū. cor⁹ vide-
 licet qd̄ de ḡginis corpe ad hoc sibi apta
 re dignat⁹ est. vt in eo in se inuisibil vide-
 retur. ⁊ sic videret omīs caro salutare dei:
 cū in carne venisset. Salit ḡ in mōtib⁹
 id est. in illis sup̄mis spiritib⁹: cuz ad eos
 vsq; descendit sacramētū a seculis abscōdi-
 tum. ⁊ magnum pietatis mysteriū eis di-
 gnāter aperit. S; trāsies hos supiores
 atq; eminentiores mōtes. cherubin. s. atq;
 seraphin. necnō d̄nations. p̄ncipat⁹. et
 potestates. virtutesq; etiā vsq; ad inferio-
 re ordinē angloꝝ descendere tāq; ad colles
 dignat⁹ est. S; nūqd̄ vel in illis reman-
 sit: Trāsilit ⁊ colles. Nō enī (inquit) an-
 gelos: sed semē abrae app̄hendit. qd̄ vtiq;
 angelis inferi⁹ est. vt fmo impleret quē di-
 xit memorat⁹ ppheta: loquens ita ad pa-
 trem de filio. Dimisti eū paulomin⁹ ab
 angelis. Quāq; hoc sane ad cōmendatio-
 nez nature humane dictū: possit intelli-
 q; homo ad imaginē ⁊ similitudinē dei p̄di-
 tus ac p̄dit⁹ rōe instar vtiq; angeli. modi-
 cum tū distet ab angelo ppter corpus de
 terra. S; audi aplm̄ Paulū apte p̄nūci-
 antē de eo. Qui cū in forma dei eēt n̄ rapi-
 nam arbitrabat esse se equalē deo. quia se-
 metip̄m exinanīuit formā serui accipiēs:
 in similitudinē hominū fact⁹ ⁊ habitu in-
 uentus vt homo. Et rursum. Ubi venit
 (inquit) plenitudo r̄pis: misit de⁹ filiū suū
 factum ex muliere. factū sub lege. vt eos q̄
 sub lege erāt redimeret. Qui ḡ fact⁹ ex mu-
 liere factus ⁊ sub lege est. pculdubio non
 solū mōtes. i. maiores supioresq; beatitu-
 dines. sed etiam minores angelos descen-
 dendo transilit. qui quidē in comparati-
 one superiorū merito collū noie designāt

Ceterū q̄ minor est in regno celoz: maior est quouis carnē portate sup terrā. etiā si sit ille magn⁹ Jōhēs baptista. Nā r̄ si sine deū hoīem fateamur. etiā in hoīe super omnē p̄ncipatū: r̄ potestātē lōge incōparabiliter p̄minere: certū tū quia r̄ si p̄t ma iestate: etiā infirmitate succūbit. Ita ergo salūt in montib⁹ r̄ trāsiliūt colles. cū nō solum supiorib⁹ s̄ r̄ inferiorib⁹ spiritib⁹ dignantissime se inferiorē exhibuit. Nec modo illis supnis spiritib⁹ s̄ r̄ ip̄is q̄ domos luteas inhabitāt: subiectū se exhibuit. transiliens r̄ vincēs humilitate etiā hominū humilitatē. Erat deniq; subditus marie r̄ ioseph: cū esset duodēnis in nazareth. r̄ apud iordanē Jōhēs se manib⁹ iā iuuenis inclinavit. S̄ r̄ inclinata est dices. nec adhuc omnino de his mōtib⁹ descēdere libet. Ceterū si hac vice voluerim⁹ cū cetera hoz p̄t delectat explorare amena. ab dita p̄curari: verendū ne aut fmo grata breuitate careat. aut larga excellēsq; martires debita diligētia festinatiōe fraudet. Paulem⁹ p̄inde hodie iā si placet in mōtib⁹ istis. qm̄ bonuz est nos hic esse. vbi a pastore xpo vna cū sanctis angelis i loco pascue collocati. r̄ iocundius pascimur r̄ vberim⁹. Et nos siquidē oues pascue eius Ruminem⁹ q̄ tāq; mūda animalia boni pastoris q̄ de hodierno sermone tota auiditate glutinim⁹: f̄mone altero residua capituli eiusdē attē p̄cepturi: largiēte sp̄o so ecclie Jhu christo dño nro. q̄ sup omnia est deus benedictus in secula. Amen.

Sermo. liiij.

Super eodem

capitulo qd̄ besterno sermone versatū est dicitur sum aliū in tellectū. quē hodierno f̄naui. vos pbatez eligite portiora. Nō est op⁹ supiora repetere q̄ excidisse nō arbitroz in tā breui. Si q̄ min⁹ tamē scripta sunt vt dicta sunt r̄ excerpta stilo. sicut r̄ f̄mone ceteri vt facile recupef qd̄ forte exciderit. Quapropt̄ accipite alia. Ecce venit is (in q̄t) saliens in mōtib⁹: trāsiliēs colles. Sp̄osum loquit̄ q̄ p̄fecto tūc in montib⁹ salūt: cū missus a p̄ead euāgelizandū paupib⁹ angeloz: r̄ fungi nō ē d̄ dignat⁹ officio: fact⁹ magni p̄siliū angel⁹ q̄ dñs erat. per se descēdit ad terras q̄ alios delegare solebat. p̄ se notis

fecit dñs salutare suū. p̄ se in p̄spectu gentiū reuelauit iusticiā suā. Cū itaq; officio iuxta Pauli sniam administratorij sp̄s sint: missi in ministeriū p̄pter eos q̄ hereditatē capiūt salutē. q̄ erat sup illos fact⁹ est inter illos tāq; vn⁹ ex illis. dissimulās iniuriā r̄ accumulās grām. S̄ r̄ audi ip̄s: Nō veni (in q̄t) ministrari s̄ ministrare. et animā meā dare p̄ multis. Nō quidē ceteroz nemo fecisse inuētus est. vt om̄s q̄t ministrasse visi sunt: ip̄e deuotis trāsilit fidelib⁹q; obsequijs. Bon⁹ ministrat q̄ carnē suā in cibū. sanguinē in potū. aut mā ministravit i p̄ciū. Bon⁹ plane q̄ sp̄ritu alacer. charitate seruēs. pietate deuotus. nō solū salit in mōtib⁹. s̄ r̄ trāsilit colles. i. supat r̄ vincit alacritate ministrat. utpote quē vn̄q; d̄. d̄ su⁹ oleo lactice p̄ cōsotiū suis. In q̄ vtiq; singularit̄ exultauit vt gigas ad currendā viāz. Deniq; trāsiliūt Gabriel r̄ p̄uenit ad virginē: eodem archangelo testatē cū ait. Ave gratia plena: dñs tecū. Quid: Quē modo rediisti in celo. nūc in vtero repis. Quo nā modo: Volauit r̄ puolauit sup p̄nas vtorum. Uic⁹ es o archangele. trāsiliūt te q̄ p̄misit te. Aut certe saliebat iu montib⁹ cū in angelis olim patrib⁹ apparebat. qd̄ vtiq; p̄p̄terati l̄re magis cōuenire videret. Nō enī (ait) saliens in mōtes. s̄ in mōtib⁹ vt ip̄e in eis videat salire q̄ facit dar vt saliant. quē admodū loquit̄ in p̄phet. op̄at in iustis cū illis p̄ba. r̄ istis opera tribuit. Adde q̄ aliqui eoz p̄sonā eius gerebant. ita vt loqueret̄ quisq; illoz nō tāq; angel⁹ sed tāq; dñs. Verbi gr̄a. Ille angel⁹ q̄ d̄ Moyse loquebat dicebat. nō ego dñs. sed ego dñs. atq; id frequēt⁹ iterabat. Saliebat q̄ in montib⁹. i. in angelis. in quib⁹ loquebat. r̄ suā hoīb⁹ exhibebat p̄sentia. Ad hoīes enī saliebat. sed in angelis. non in se. Nō in sua natura. sed in subiecta creatura. Qui enī salit: de loco ad locū vadit. qd̄ nō cadit in deū. Ergo in montib⁹ idē in angelis saliebat. q̄ in se nō poterat. r̄ saliebat vsq; ad colles. i. patriarchas r̄ p̄phetas ceterosq; spiritaes viros d̄ terra. S̄ r̄ trāsiliēbat r̄ colles cū nō solū magni r̄ spiritalib⁹ viris. s̄ r̄ aliq̄ib⁹ de populo etiā r̄ nōnullis mulierib⁹ eque in angelis loqui r̄ apparere dignat⁹ ē. Vel colles vicit aereas potestates. q̄ inter mōtes q̄ d̄

minime tā numerant. p̄ eo q̄ a p̄tutū celsitudine defluerunt p̄ supbiā. nec tū vsus ad humilia valliū. siue ad valles humiliū p̄ p̄niam detumescūt. De his arbitroz illud dictū in psalmis. Mōtes sic cetera fluxerunt a facie dñi. Nos itaq; tumētes ac steriles colles tanq; medios positos iter mōtes p̄fectoz r̄ valles penitentū. p̄culdubio trāsiliūt q̄ in montib⁹ salit. hisq; p̄teritis r̄ despectis descēdit ad valles: vt valles abundēt frumētō. Porro illi e regione eterna ariditate ac sterilitate damnant. sic habes p̄p̄he sup illos imp̄carōz. Nec ros (inquit) nec pluuia veniāt sup vos. Atq; vt noueris q̄ ad angelos q̄ puaricati sūt sub figura montiū gelboe ista loquatur. vbi (inquit) ceciderūt vulnerati multi. q̄ multi in his maledictis mōtib⁹ de exercitu israhel ceciderūt a p̄ncipio r̄ quotidie cadunt. De quib⁹ r̄ habes in eodē p̄pheta. cū dicit dño. Sicut vulnerati dormientes in sepulcris: q̄ nō es memo ampl⁹ r̄ ip̄i de manu tua repulsi sunt. Nō ē ergo mirū si steriles r̄ infructuosi p̄manēt ist i. nō mōtes celicū: s̄ aerij colles sup q̄s nec ros nec pluuia descendit. quippe auctore gr̄e r̄ benedictōnū largitore trāsiliēte eos r̄ descēdente ad valles. vt celesti imbze p̄fundat humiles q̄ sunt sup terrā: r̄ fructū afferat in p̄nētia. fructū tricesimū: seta gelimū r̄ centesimū. Deniq; visitauit terram r̄ inebriauit eam: multiplicauit locupletare eā. Terrā visitauit. nō aerē. qz misericordia dñi plena est terra. Deniq; op̄atus est salutē in medio terre. nūqd̄ in medio aeris: Hoc aduersum originē. qui in aere dñm gl̄ie denuo p̄ demōib⁹ impudēti crucifigit mēdacio. cūz hui⁹ cōscī⁹ mysterij paul⁹ affirmet q̄ resurgēs ex mortuis: iam nō moriz. mors illi vltra nō dominabit. Uex nō solū visitauit terrā q̄ aerez trāsiliūt s̄ etiā celū dicēte scriptura. Dñe in celo misericordia tua: r̄ veritas tua vsq; ad nubes. Usq; ad nubes enī celuz est qd̄ inhabitāt sancti angeli. q̄s nō trāsilit ip̄onus: s̄ salit in eis. ita vt imp̄mat ip̄is duo quedā vestigia pedū suoz. misericordia r̄ veritatē. De quib⁹ dñi vestigijs me mini me in supiorib⁹ sermonib⁹ plenius disputasse. A nubib⁹ ho r̄ infra demonū habitatio est i aere isto infimo r̄ caligino: so. in quib⁹ nō salit sp̄osus: sed trāsilit il.

los r̄ p̄terit. nec vllū in se retinet del trāsēuntis vestigiū. Nā quō in diabolo p̄iras est. de quo in euāgelij veritatis sententia extat q̄ in veritate nō sterit: s̄ mēdar extitit ab initio: S̄ nec misericordē q̄s d̄ perit eū qui nihilomin⁹ ab initio homicida fuisse eadē ip̄a euāgelij veritate p̄uincitur. Porro aut̄ qualis pater familias: tales r̄ domestici ei⁹. pulcre p̄inde de sp̄oso ecclia psallēs q̄ in altis habitat: r̄ humilia respiciat in celo r̄ in terra: nullā omnino mentionē facit de his q̄ in aere versantur spiritib⁹ supbis. qm̄ deus supbis resistit: r̄ humilib⁹ dat grām. Uidet q̄ illū salientem in mōtib⁹: r̄ trāsiliēte colles iuxta i p̄cationē David dicētis. Om̄es mōtes q̄ in circuitu ei⁹ sunt. i. in circuitu gelboe: visitet dñs. a gelboe aut̄ trāsēat. Diabolo nē pe q̄ p̄ gelboe designat hincinde sūt mōtes quos visitat dñs. supra angeli. infra hoīes. In penā siquidē suā locū i aere isto mediū inter celū r̄ terrā de celo cadēs sortitus est. vt videat r̄ inuidiat ip̄as inuidia torqueat. scriptura dicēte. Peccator videbit r̄ irascet: dentib⁹ suis fremet r̄ tabescet q̄ miser cū suspicit celos in q̄b⁹ innumeros mōtes intuet: diuina claritate fulgentes: diuinis laudib⁹ resulantes: sublimes in gl̄ia: abundantes in gr̄a. q̄ misericoruz respicit terrā. mōtes nihilomin⁹ q̄ plurimos de populo acq̄sitiōis habēt. fide solidos. spe excelsos. caritate spaciosos. cultos virtutib⁹. bonoz op̄ez fructib⁹ repletos. de roze celi tanq; de saltu sp̄osi q̄ttidiam anam capiētes bñ dictionē. Cū quāto putamus dolore r̄ rancore aspiciat ille cupidissim⁹ glorie istos in circuitu suo tā gloriosos mōtes. cū se r̄ suos e regione incul tos. tenebrosos. bonis om̄ib⁹ infecundos despiciat. ita vt se sentiat esse opprobrium hominū r̄ angeloz q̄ omnib⁹ exprobrat. f̄m illud in psalmis. Draco iste quez formasti ad illudendū ei. Atq; hoc qz ob ip̄orum supbiā trāsilit eos sp̄osus: saliens in mōtes q̄ in circuitu ei⁹ sūt tāq; fons ascēdens de medio padisi: irrigans vniuersa r̄ implēs om̄e aial benedictōe. Beati qui torrete voluptatē h⁹ potari iterdū vt raro p̄merent. in quib⁹ r̄ si nō cōtinue fluit saltem p̄ horas salit aqua sapiētie r̄ fons vite. vt fiat in ip̄is quoz fons aque salietis in vitā eternam. Et quidē hui⁹ fluminis

Impet^r iustificat civitatē dei. 2 sane pennie
2 affluēt. In nros aut mōtes q̄ in terra
sunt vtinā interdū facta q̄si inundatōe sal
tus dare aliquos nō despiciat. quibz suffi
cienter irrigati: nobis quoq; q̄ valles su
mus stillare v^t raras guttulas possint. ne
omīno aridi 2 steriles remaneamus. **Di**
seria 2 egestas 2 omīno fames valida i re
gione illa: que nullis vnq; istiusmodi vel
saltribz vel instillationibz humectet: p̄ter
fluente 2 trāsiliēte illā fonte sapiētē. Et
quia nō habuerūt (in q̄t) sapiam: perierūt
K p̄pter suā insipientiā. **¶** Ecce venit is sal
ens in mōtibz: trāsiliēs colles. Ad h salit
vt trāsiliat. q̄ nō vult ad omēs p̄tingere.
neq; ei in omībz beneplacitū est deo. Fra
tres si iuxta sapiam Pauli scripta sūt ista
ad correctiōē nostrā. obseruem^r spōsi dī
secretos 2 circūspectos sal^r. quēadmodū
videlicet tā apud angelos q̄ apud nos 2
in humiles saliat: 2 supbos trāsiliat. **Si**
quidē excelsus dñs: 2 humilia respicit: et
alta a longe cognoscit. **Dec** (in q̄s) attēda
mus quo cauti sim^r spōsi nos salutifer^r
saltribz p̄parare. ne veluti a mōtibz gelboe
forte trāsleat 2 a nobis: si indignos nos sua
visitatione p̄specterit. **Quid** supbis terra
2 cinis: **Et** de āgelis trāsilit dñs: execrās
eoz superbiā. Ergo repudiatio angeloz
fiat emēdatio hoīm. scripta est enī ad ipō
rum correctiōē. **Loquet** mihi in bonuz
etiā diaboli malū: 2 lauē man^r meas i san
guine peccatoris. **Qualit̄** inquit: **Audi.**
Supbo certe diabolo horrenda 2 formi
dolosā maledictio intorquet. **Propheta**
dauid in spū dicēte d̄ illo sub typo gelboe
vt supra memoratū est. **Mōtes** (in q̄t) q̄ i
circuitu eius sunt v̄sitet dñs: a gelboe au
tem trāsleat. **Sane** ego h legēs: referens
oculos in mez intruēs diligēter iuenio me
peste ipa infectū quā in angelo dñs intm̄
exhorruit. **Quatin^r** p̄pterea declinaret ab
eo. cū omēs in circuitu ei^r mōtes siue de
angelis siue de hoībz visitatōis sue gratia
dignaret: 2 pauēs tremēscz aio ad memet
ipm̄. **Si** sic actū est euz angelo. qd̄ de me
fier terra 2 cinerē: Ille i celo itumuit. ego
in sterquilinio. **Quis** nō tollerabiliorē in
diuine superbiā q̄ i paupe ducat: **Ue** mi
hi. si tā dure in potēte illo animaduersum
est p̄ eo q̄ cleuatū est cor illi^r. nec ei p̄fuit
q̄ cognata potētibz supbia esse cognoscit

quid de me exigendū 2 misero 2 superbo.
Deniq; iam luo penas. iā acerbissime va
pulo. **Nō** sine cā sane ab heri 2 nud^r terti
us inuasit me lāguoz iste animi 2 mentis
eberudo: insolita quedā tertia spūs. **Lur**
rebaz bñ. sed ecce lapis offensōis. **In** via
impegi 2 corruī. **Supbia** inuēta est i me
2 dñs declinavit in ira a seruo suo. **Hinc**
ista sterilitas aie mee 2 deuotiōis inopia
quā patior. **Quo** mō ita exaruit cor meuz
coagulatū est sicut lac: factū est sicut terra
sine aqua. **Nec** compungi ad lachrymas
quoco: tanta est duricia cordis. **Non** sapia
psalm^r. nō legere libet. non ozare delectat.
meditatōes solitas nō inuenio. **Ubi** illa
inebriatio spūs: **Ubi** mētis serenitas: ex
par 2 gaudiū in spūsancto: **Ideo** ad op^r
manuū piger. ad vigiliās somnolens. ad
irā p̄ceptus. ad odiū priuar. lingue 2 gula
dulgentior segnior obtusiorq; ad p̄dicati
onē. **Deu** omēs mōtes i circuitu meo vi
sirat dñs. ad me aut nō appropinq̄. **Nā**
collis nō sum. ex his quos trāsilit domi
nus spōsus: **Nā** aliū qd̄ intueor singla
ris abstinentie. aliū v̄cro patētie admiran
de. aliū aut summe hūilitatis 2 māsue
dinis. aliū multe misericordie 2 pietat^r. **Il**
lum i p̄templatōe frequēter excedere. hūc
pulsare 2 penetrare celos orōnū instantis
aliosq; in alijs p̄minere p̄tutibz. **Dos** (in
quā) p̄sideo omēs seruētes. omēs devo
tos. omēs in xpo vnanimēs. omēs donat^r
celestibz 2 grā affluētēs: tāq; spiritalēs re
uera mōtes qui a dño v̄sitant^r: 2 spōsum
in se salientē frequēter recipiūt. **Ego** autē
qui hoz in me inuenio nihil. quid me ali
ud purē q̄ vnū de montibz gelboe quē
p̄terit in ira 2 indignatiōe sua ille ceteroz
omniū benignissim^r visitator: **Filioli** h
cogitatio tollit extollentiā oculoꝝ. p̄cliat
grā. spōsi saltribz p̄parat. **Nec** ego in me
transfigurauī p̄pter vos. vt 2 vos ita faci
atis. **Imitatores** mei estote. **Quod** nō de
exercitio dico modo virtutū. aut moꝝ dē
disciplina. aut gloria sanctitatis. nec enī de
huiusmodi quicq; mihi temere arrogane
rim imitatione dignū. **Sed** volo vos nō
parcere vobis. sed accusare vosmetipsoꝝ
quorētis forte in vobis vel ad modicū re
pere gratiā. virtutē languescere deprehen
ditis. sicut 2 ego p̄ huiusmodi memetip̄s
accuso. **Nec** facere homis est q̄ curiosus

circumpector est sui. 2 scrutator viaꝝ sua
rum ac studioꝝ. atq; in omībz semp suspe
cum habet arrogantie viciū ne surrepat.
In veritate didici nil eque efficacē esse ad
grā p̄merendā. retinendā. recuperandā
q̄ si omī tempe corā deo inueniaris non
altū saps: sed timere. **Beat^r** homo q̄ semp
est pauidus. **Time** q̄ cū arriserit gratia. si
me cū abierit. time cū denuo reuertetur. 2
hoc est semp pauidū esse. **Succedant** vi
cissim tibi in animo tres isti timores. **Im**
q̄ gratia vel ad esse dignat. vel offensa rece
dere. seu itez placata redire sentiet. **Cū** ad
est. time ne indigne operis ex ea. **Nā** hoc
monet apostol^r. **Uide**te (inquit) ne iua
cū grā dei recipiatis. **Et** ad discipulū
Noli (inquit) negligere grā que in te est
Et de semetipō dicebat. quia gratia dei i
me vacua nō fuit. **Sciebat** homo p̄siliū
dei habēs: redū dare in p̄emptū donātis
donū negligere nec expēdere ad quod do
natū est. idq; intolerabile esse superbiā iu
dicabat. 2 p̄pterea studiosissime hoc ma
lum 2 ipē cauebat: docebatq; cauendum.
A **Sz** rursum later fouea hic. que nolo vos
lateat. de qua is ipē supbie spūs tāto peri
culosius: quāto occult^r (sicut habetis in
psalmo) insidiat quasi leo in spelūca sua.
Nā si impedire nō p̄ualet actionē: tēptat
intentionē. suggerēs 2 suadens quatinus
effectū gratie arroges tibi. **Quod** quidē
supbie gen^r longe illo priore intolerabili
us esse nō ambigas. **Quid** enī odios^r il
la vocc. quia quidā dixerūt. man^r nostra
excelsa: 2 nō domin^r fecit hec omīa: **Sic**
ergo timendū manente gratia. **Quid** si re
cesserit: **Nā** multo magis tunc timēduz:
Plane multo magis. quia vbi deficit tibi
gratia: deficiis tu. **Audi** etenī quid dātoꝝ
gratie dicat. **Sine** me (ait) nihil potestis
facere. **Time** ergo subtracta gratia tanq;
moꝝ calur^r. **Time** 2 contremisce deo tibi
vt sentis irato. **Time** quia reliquit te custo
dia tua. **Nec** dubites in causa esse supbiā
etiam si nō appareat. etiā si nil tibi p̄sciū
sis. **Qd̄** enī tu nescis: scit deus. 2 qui te iu
dicat ipē est. **Sed** nec q̄ seipm̄ cōmendat
ille p̄batus est. s; quē deus cōmendat. **Nā**
quid cōmendat te deus cū gratia priuar:
Aut nunq̄d q̄ humilibz dat gratiā humi
li auferet datā. **Ergo** argumentū supbie
priuatio est gratie. **Quāq;** tamē interdūz

subtrahit gratia siue subtrahit nō p̄ sup
bia que iā est: sed q̄ futura est nisi subtra
hatur. **Habes** hui^r rei euidēs documen
tum d̄ aplo q̄ stimulos carnis sue sustine
bat inuit^r. nō quia extolleret: sed ne extol
leretur. **Sz** siue iā existens siue nondū. su
perbia tñ semp causa erit subtracte gratie.
Iam si grā reppiciata redierit. multo am
plius tūc timendū. ne forte cōtingat reci
duum pati. inxta illud in euāgelio. **Ecce**
sanus fact^r es. vade 2 ampl^r iā noli pec
care. ne aliqd̄ deterius tibi cōtingat. **Au**
dis recidere q̄ incidere esse deteri^r: **Po**
inde inualescēte piculo: inualescit 2 met^r.
Beatus es si cor tuuz triplici isto timore
repleueris. vt timeas quidē p̄ accepta gra
tia. ampl^r p̄ amissa. longe pl^r p̄ recuperata
Hoc fac 2 eris idria in christi p̄uino im
pleta vsq; ad summū. p̄tinens nimiz metre
tas nō binas tñ sed 2 ternas: vt xpi mere
aris benedictiōē: q̄ aquas tuas cōuertat
in vinū leticie. 2 p̄fecta caritas foras mit
tat timorē. **Quod** dico tale est. **Atq;** timor
est. qm̄ ab estu refrigerat d̄siderioꝝ carna
lium. **Initiū** (inquit) sapiētie timor domi
ni. **Et** habes. **Aqua** sapiētie salutaris po
tauit illū. **Si** timor sapiētia. 2 sapiētia aq̄
timor aqua est. **Deniq;** timor dñi (inquit)
fons vite. **Porro** idria mens tua. **Capiē**
tes (inquit) singule metretas binas v^t ter
nas. **Tres** metrete. timores tres. **Et** imple
uerunt eas (inquit) vsq; ad summū. **Non**
vnus timor. nō duo quoq; . s; totī tres sil
replent vsq; ad summū. **Omī** tempe time
deū. 2 ex omī corde tuo 2 implesti idriā tu
am vsq; ad summū. **Amat** deus inregruz
munus. affectū plenū. p̄fectū sacrificium
Lura p̄inde nuptijs celestibz plenā infer
re idriam. vt de te quoq; dicat. qz repleuit
eū spūs timoris dñi. **Qui** sic timet: nihil
negligit. **Unde** nāq; negligētia intret in
plenitudinē. **Alioquin** qd̄ capere adhuc
aliqd̄ potest: plenū nō est. **Eadē** saneratio
ne nō potest simul 2 sic timere 2 altū saps.
Non est ei quo admittas supbiā: reple
tus timore dñi. **Et** sic d̄ ceteris vicijs sen
tiendum. qz necesse est omīa plenitudine
timoris excludi. **Tūc** demū si plene: si p̄fe
cte timueris: dabit charitas saporē aquis
tuis ad dñi benedictiōē. **Sine** charita
te enī timor penā habet. **Est** quidē chari
tas vinū: qd̄ letificat cor hoīs. **Perfecta**

autē charitas foras mittit timorē. vt vbi aqua fuerat: vinū esse incipiat ad laudem et gl'iam spōsi ecclie Iesu xpi dñi nostri. qui est super omnia deus benedict' in secula Amen.

Sermo. lv. **M**ilis est dile

ctus me' capree hinnuloz ceruorum. Ex pcedēti versiculo pēdet. Quē enī salientē et pperantē modo de scripserat. psequenter cōparat capree hinnuloz ceruoz. Ap̄te quidē q̄ hoc genus animantium: cursu veloz et saltu agile sit. Porro sermo de spōso est. et sermo spōsus est. Et ppheta dicit de deo. qz velocit' currit sermo eius. sane p̄grues huic loco. vbi sponsus (q̄ sermo dei est) salies trāsiliensqz describit. similis pinde fact' capree hinnuloz ceruoz. Et hec rō similitudinis. Ad de tamē ne vlla similitudinis ip̄e vel minima pporciuncula vacet. qz caprea quidem nō modo cursus p̄nicitate: s; et acumine visus eminet. qd̄ vtiqz p̄prie illaz respicit narratiōis partē. qua spōsus nō solum salies: sed et trāsiliēs apparere referatur. quia nisi acuto et p̄picaci intuitu non posset omnino: p̄sertim inter currendum discernere in quos salire. et quos trāsillire deberet. Alio q̄n poterat sufficere. ad designandā festinantis velocitatē. de solo hinnulo cōparatio. Is q̄ppe rapidiori se ferre noscitur cursu. Hunc s̄o quoniā sponsus iste et si ardētē amans cursum: ruere i dilecte videat' amplexus: nihilomin' tñ gressus vel pot' saltus suos prudētī cōsideratiōe dirigere nouit. cauf' vbi oportet at figere pedē. oportuit p̄fecto cū hinnulo etiā de caprea similitudinē dari q̄tinus et p̄ illū saluantis desiderū: et p̄ hāc eligēris exp̄meret iudiciū. Chri' nēpe iustus et misericors saluator: iudex. et quia amat vult omnes hoīes saluos fieri. et ad agnitōnē veritatis venire. et quia iudicat. nouit qui sunt ei'. et ip̄e scit q̄s elegit a p̄ncipio. Igit' duo hec bona spōsi: misericordiā. s; et iudiciū in his duobz animātibz cōmendata a spūsancto nobis interim sentiam' vt in testimoniū integritatis et p̄fectionis fidei nostre. nos qz p̄pham imitātes misericordiā et iudiciū cātem' dño. Ego autem nō dubito et alia de hoz natura ab his

quidē qui taliū curiosi et gnari sunt posse mōstrari. q̄ sponso aprari vtiliter et cōgruenter queat. sed hec (vt arbitror) sufficere possunt ad dandā rōnem ad ducte similitudinis. Pulcre tñ spūsanctus nō d̄ ceruo sed de hinnulo ceruoz similitudinē dedit. in quo et patz fecit mentionē et quibus xps fm carnē: et infantie meminit saluatoris. Ut hinnul' quippe apparuit paruulus q̄ natus est nobis. Uerū tu q̄ aduentum desideras saluatoris: time scrutiniū iudicis. time oculos capree. time illū q̄ p̄phetam dicit. Et erit i die illa et ego scrutabor hierl'm in lucernis. Acuto visu est. nihil inscrutatū relinqt ocul' ei'. Scrutabitur renes et corda. ip̄aqz cogitatio bonis p̄fitebit' illi. Quid tūc in babilonēsi hierusalē manet scrutiniū: Puto enī hoc loco p̄pham hierl'm noie designasse illos q̄ in hoc seculo vitā ducūt religiosam: mores sup̄ne illius hierl'm p̄uersatiōe bonesta et ordinata p̄ viribz imitātes. et non veluti hi qui de babilone sunt. vitā in p̄turbatione vicioz scelerūqz cōfusione vāstātes Deniqz illoz peccata manifesta sūt p̄cedētia ad iudiciū. et nō egent scrutiniō. sed sup̄plicio. De ea autē q̄ videor esse monachus et hierosolimita. peccata certe occultata sunt. noie et habitu monachi adumbrata. Et idcirco necesse erit subtili ea inuestigare discussione. quasi ad mors lucernis de tenebris in lucē pdi. Possūm' asserere aliquid et de psalmo ad cōfirmādos id quod dicit' de scrutāda hierl'm. Aū nō qz sub p̄sona dñi. Cū accēpto ips ego iusticias iudicabo. Uias iustoz (nisi fallor) et actus eoz discussurū se et examinaturū dicit. Uerendū valde eū ad hoc ventum fuerit. ne sub tam subtili examine mltē noīe iusticie (vt putant) peccata appareāt Unum est tñ si nosmetipsos diiudicemus: non vtiqz iudicāremur. Bonū iudicium qd̄ me illi districto diuinoqz iudicio subducit et abscondit. Proxius horreo incidere in manus dei viuētis. Uolo vultui ire iudicat' presentari. nō iudicandus Spirituālis hō oia d̄iudicat. et ip̄e a nemine iudicat'. Iudicabo pinde mala mea iudicabo et bona. Mala melioribz curabo corrigere actibz. diluere lachrymis. p̄nitere ieiunijs. ceterisqz sancte laboribus disciplina. In bonis de me humilit' sentia.

et intra p̄ceptū dñi: seruū me inuile repu-
Rabo. q̄ qd̄ facere d̄bui tñ feci. Dabo ope-
ram nec lolia p̄ granis nec paleas cū gra-
nis offerre. Scrutabor ego vias meas et
studia mea. quo is qui scrutaturus ē hie-
rusalē in lucernis nihil inscrutatuz in me
sive indiscussum inueniat. Neqz enī iudi-
caturus est bis in idipm. Quis mihi det
ita ad liquidū p̄sequi et p̄sequi vniuersa d̄-
licta mea. vt in nullo oporteat vereri o-
culos capree. in nullo ad lumen p̄tingat eru-
descere lucernarū: Et nūc videor: sed nō
video. Presto est ocul' cui omnia patent et
si nō patet ip̄e. Erut quādo cognoscā sic et
cognit' sum. At nunc quidē cognosco ex
parte. nō tamē ex p̄te cognitus: sed ex to-
to. Uereoz aspectū exploratoris illi' q̄ p̄
parietē stat. Dec enī scriptura addit de il-
lo quē p̄ acunie visus capree assimilauit.
En ip̄e stat (inquit) post parietē: respiciēs
p̄ fenestras. p̄spiciens p̄ cancellos. De q̄
suo loco videbimus. Nūc q̄ vereoz occul-
tum occultoz exploratorē. Spōsa nihil
veretur. quia nihil sibi cōscia est. Quid d̄
niqz vereat amica. colūba. formosa: He-
pe subinde habet. En dilectus me' (inquit)
loquitur mihi. Dibi nō loquit. et iō for-
mido aspectū. quoniā nō habeo testimo-
niū. Tu quid audis de te o spōsa: Quid
tibi loquit dilect' tuus: Surge (inquit)
ppera amica mea. columba mea. speciosa
mea. Uerū hoc quoqz alteri seruabo p̄n-
cipio nec breuitate artabo ea que diligen-
tiam desiderātia sunt: ne forte et de hoc re-
inueniar. si quo minus vos inueniamini
in hac parte edificati ad intelligentiam et
amorē sponsi ecclie Iesu christi domini
nostri. qui est sup̄ omnia de' b̄ndict' in secula
Amen.

Sermo. lvi. **I**pe stat post

parietē: respiciēs per fenestras:
p̄spiciens p̄ cancellos. Scdm
lram quidē videtur dicere. quia is q̄ cum
salibz aduentare p̄spiciebat: approprias
vsqz ad cōtuberniū sponse: et stans p̄ pa-
rietem curios' introspeceret p̄ fenestras et
rimas: et verecūde nō p̄sumeret sese inge-
rere. Scdm spūm autē appropriasse q̄dez
nihilominus intelligit. sed aliter. Ita sa-
ne quādamodū et a celesti spōso agi oportet

tuit. et a spiritu sancto dicit. Nil quippe qd̄
vel auctore dedecet vel narratore. verus
et spūalis intellectus admittet. Ergo ap-
propriauit parietē cū adhefit carni. Caro
paries est et appropriatio spōsi: verbi car-
natio. Porro cancellos et fenestras p̄ q̄s
respicere phibet: sensus (vt opinor) carnis
et humanos dicit affectus. p̄ quos experi-
mentū cepit omniū humanaz necessita-
tuz. Deniqz lāguores nostros ip̄e tulit: et
dolores nostros ip̄e portauit. Humanis
ergo affectionibz sensibzqz corporeis p̄
foraminibz vsus est et fenestris. vt miseri-
as hominū homo fact' experimēto sciret
et misericors fieret. Sciebat et aī. s; aliter
Sciebat deniqz virtutē obediēdi ip̄e do-
minus virtutū. et tamē teste apostolo didi-
cit ex his que passus est obedientiaz. In
hūc modū et misericordiā didicit. et si mi-
sericordia dñi ab eterno. Docet hoc quod
qz idē gentiū doctor. vbi eū asserit tēpra-
tum p̄ omnia p̄ similitudine absqz peccatō
vt misericors fieret. Uides ne factuz esse
qd̄ erat et qd̄ nouerat didicisse et sibi apud
nos quesisse rimas et fenestras p̄ quas ca-
lamitates nostras diligentius exploraret
Tot autē in nostro ruinoso et pleno rimaz
pariete inuenit foramina quot nostre infir-
mitatis et corruptiōis in suo corpore sen-
sit experimēta. Sic itaqz spōsus post pa-
riete stans et p̄ fenestras et cancellos respi-
ciens erat. Et bene stans. quia sol' reuera
in carne stetit: qui carnis peccatū nō sen-
sit. Possūm' et hoc fideliter sapere. qz ste-
tit p̄ diuinitatis potentia. qui p̄ carnis in-
firmatē occubuit: dicere ip̄o. Spiritus
quidē prompt' ē: caro autē infirma. Ego
autē puto etiā illud huic sentētie suffragari
qd̄ sanct' David in hoc mysterio. vtpo-
te. ppheta dñi: et ppheta de domino lo-
quebatur. et quidē Moyses loquēs. s; do-
minū intues. Ip̄e enī verus est Moyses
qui vere p̄ aquā venit. et nō in aqua tñ: s; in
aqua et sanguine. At itaqz memoratuz
ppheta. Dixit vt disperderet eos (patrem
siquidē loquebat) si non Moyses electus
eius stetit in confractiōe in conspectu
eius. vt auerteret iraz eius ne disperderet
eos. Quonā modo queso Moyses stetit
in confractiōe. Quādamodū (in q̄) aut ste-
tit si cōfractus est. aut si stetit quomō con-
fractus est: At ego tibi ostendo si vis qui
m 3

vere stetit in contractione? Ego alium no-
 ui nemine qui hoc potuerit nisi dominus
 meus Iesum. qui certe in morte vivebat. &
 corpore fractus in cruce: diuinitate stabat
 cum patre. in vno nobiscum supplicans. in
 altero cum patre propicians. Et stabat post
 parietem dum quod iacebat in illo: manife-
 stum erat in carne. & quod stabat in ipso quod
 si post carnem latebat. sane vnus idemq; ho-
 mo manifestus: & deus absconditus. Et vni-
 cuius nostrum qui desideramus aduentum ipsi-
 us: puro illum nihilominus post parietem
 stare: dum corpus hoc nostrum. quod certe pec-
 cati est: abscondat interim nobis faciem?
 & presentiam intercludat. Denique quod diu su-
 mus in hoc corpore (inquit) peregrinamur
 a domino. Non quia in corpore. sed quia in
 corpore hoc. quod vtiq; de peccato est. et si-
 ne peccato non est. Et ut scias quoniam ob-
 stant non corpora: sed peccata. audi scriptu-
 ram. Peccata vestra (inquit) separant inter
 vos & deum. Et vtiq; vno mihi tantum obstat
 paries corporis. solusq; obicem patiar id
 quod est in carne peccatum. & non multe iter
 sint macerie vicioz. Vereor enim ne etiam
 preter illud quod in natura est plurima
 de propria iniquitate adiecerim: quorum
 a me interiectu nimium elongauerim spon-
 sum. ita ut si verum dicere velim: post pa-
 rietes magis mihi illud stare fatear. non post
 parietem. Sed dico hoc plani. Spon-
 sus quidem equaliter atq; indifferenter pre-
 sto vbiq; est: diuine vtiq; presentie maiesta-
 tis & magnitudine virtutis sue. Gratia ta-
 men exhibitione seu inhibitione: quibus-
 dam longe. quibusdam prope esse dicit an-
 gelorum duntaxat & hominum. id est. ratio-
 naliu creaturaru. Denique longe a pec-
 catoribus salus. Et sanctus David nihilominus
 dicit. Ut quid dominus recessisti longe
 Leterum a sanctis pia dispensatione ad-
 tempus: & non ex toto: sed iuxta aliquid
 aliquando longe se facit. Peccatoribus
 autem de quibus dicit. superbia eorum
 ascendit semper. Et itez. inquinatae sunt vie
 illorum in omni tempore: semper valdeq; longe
 est. atq; in ira hoc: & non in misericordia.
 Quamobrem orat ad deum sanctus. & ait. ne
 declines in ira a seruo tuo. sciens quia & in
 misericordia potuerit declinare. Prope est
 ergo dominus sanctis & electis suis: etiam
 cum longe esse videtur. & non equaliter om-

nibus. sed alijs plus alijs minus pro me-
 ritorum diuersitate. Nam & si prope est do-
 minus omnibus inuocantibus eum in veritate
 & iuxta est his qui tribulato sunt corde. &
 tamen omnibus forsitan: ita ut dicere possint.
 quia ipse stat post parietem. Sponse vero
 prope est. que vno tantum pariete diuiditur.
 Propterea cupit dissolui: & rupto medio
 pariete cum illo esse que post parietem esse
 confidit. Ego autem quoniam peccator sum
 dissolui non cupio. sed formido. sciens quod
 mors peccatorum pessima. Quomodo non
 pessima mors: vbi non subuenit vita? For-
 mido exire. & in ipso contremisco potius in-
 gressus: dum non confido prope assistere
 excipiat exeuntem. Quid enim? Securam
 ex eo si non dominus custodiat exitum me-
 um? Deuero ludibrio demonum intercepti-
 entium me: non assistente qui redimat ne-
 que qui saluum faciat. Nil tale verendum erat
 anime pauli. cui ab aspectu & amplexu di-
 lecti vnus tantum modo paries obstitit. vi-
 delicet lex peccati quam inueniebat in mem-
 bris suis. Ipsa est carnis concupiscentia
 qua carere omnino non potuit donec in car-
 ne fuit. Hoc sane vno interiecto pariete
 non longe peregrinabat a domino. Unde
 & optabat clamans. Quis me liberabit
 de corpore mortis huius? sciens se mortis
 compedio continuo ad vitam perueni-
 rum. Hac ergo Paulus se fatebatur vnus
 lege teneri scilicet concupiscentia quam carnis
 sue immobiliter insita tolerabat inuictus.
 De cetero nihil (inquit) mihi concius sum
 Verum quis similis Paulo. qui non vbi
 delictet huic interdum consentiat concupi-
 scentie ad obediendum peccato? Nonne
 proinde is qui peccato presentiter alio-
 sibi se opposuisse parietem. ipsum vnus
 uum illicitumq; consensum. nec potest glo-
 riarum qui huiusmodi est. quia stat sibi post
 parietem sponsus. quando iam parietes in-
 tersunt: non paries. Multo minus si con-
 sensus venerit ad effectum. cum tunc
 iam paries sponsi arceat impediatq; ac-
 cessum. actus videlicet ipse peccati. Quid
 si & consuetudo forte peccatum in vnum
 aut vsus etiam in contemptum produxerit
 Sicut scriptum est. Impius cum venerit
 in profundum malorum contemnit. Nonne
 si ita exieris: milies ante a rugientibus
 preparatis ad escam poteris deuorari

peruenire ad sponsum. non vno siquidem
 iam: sed tanta a te parietum numerositate
 interclusum? Primus concupiscentia. Se-
 cundus consensus. Tertius actus. Quar-
 tus consuetudo. Quintus contemptus.
 Cura ergo concupiscentie prior totis resi-
 stere viribus: ut non pertrahat in consen-
 sum. & omnis deinceps malignitatis fabri-
 ca evanescat. nec est omnino quod sponsum
 prohibeat appropinquare tibi preter so-
 lam parietem corporis. quatinus gloria
 ri possis & tu dicere de illo. quia in ipse stat
 post parietem nostrum. Sed & hoc tibi to-
 ta vigilantia prouidendum: ut apertas sem-
 per inueniat fenestras: & cancellos quos-
 dam confessionum tuarum. per quos te imus
 benigne respiciat. quoniam respectus eius
 prospectus tuus. Aiuunt cancellos angu-
 stiores esse fenestras. quales vtiq; hi qui
 liberos describunt aptare sibi solent ad re-
 cipendum lumen paginis. Unde et pu-
 to cancellarios eos appellari: qui caris co-
 scribendis ex officio deputantur. Lum er-
 go sine duo genera compunctiois. vnum
 in merore pro nostris excessibus. alteruz
 in exultatione pro diuinis muneribus. quod
 nens sane ea que sine angustia cordis mi-
 nime fit. peccatorum scilicet meorum facio con-
 fessionem videoz mihi cancellum. id est. an-
 gustiorem aperire fenestram. Nec dubium
 quin libenter per istam respiciat is qui stat
 post parietem pius explorator. quia cor
 contritum & humiliatum deus non despici-
 et. Denique & hortatur ad hoc ipsum. Dic-
 tu (inquit) iniquitates tuas ut iustifi-
 ceris. Quod si interdum corde dilatato in ca-
 ritate pro consideratione diuine dignati-
 onis ac miserationis libet animum laza-
 re in vocem laudis & gratiarum actionez.
 puto me non iam angustam sed amplissi-
 mam stanti post parietem sponso aperire fe-
 nestram. per quam (nisi fallor) tanto libenti-
 us respicit quanto amplius sacrificium lau-
 dis honorificat eum. Ad manum est & scri-
 pturis vtiq; hanc approbare confessio-
 nem. sed scientibus ista loquor. & non estis
 superfluis onerandi qui vix necessarijs in-
 dagandis sufficitis. tanta quippe sunt sa-
 cramenta epytalamij huius & laudum pre-
 conia que in eo decantantur ecclesie & spou-
 so eius Iesu christo domino nostro. qui
 est super omnia deus benedictus in secula.

Amen.
 Sermo. lviij
Adilectus me
 eus loquitur mihi. Videte. peccat-
 sus gratie: & dignationis diuine
 animaduertite gradus. Attendite sponse
 deuotionem atq; solertiam. quod vigili vtiq; oculo
 sponsi obseruat aduentum. & deinceps
 ipis omnia intuetur. Venit ille. accelerat.
 appropiat. adest. respicit. alloquitur. & ni-
 hil horum momentorum sponse industriaz ef-
 fugit anticipat ve noticiam. Venit in an-
 gelis. accelerat in patriarchis. appropiat
 in prophetis. adest in carne. respicit in mi-
 raculis. alloquitur in apostolis. Ut sic. Ve-
 nit affectu & studio miserum. accelerat sub-
 ueniendi zelo. appropiat humiliando se-
 metipsum. adest presentibus. prospicit in futu-
 ros. loquitur docens & suadens de regno dei.
 Sic ergo est aduentus sponsi. Benedicti-
 ones & diuitie salutis cum eo. & vniuersa que
 de ipso sunt affluunt delicijs: redundantia
 certe iocundis ac salutaribus sacramentis.
 Porro que amat: vigilat & obseruat. & be-
 ata quam dominus inuenerit vigilantem. Non tra-
 sinit illam nec preteribit ab ea. sed stabit lo-
 quetur ei: loqueturq; amatoria: siquidem vt
 dilectus. Sic quippe habes. En dilectus
 meus loquitur mihi. Non dilectus qui venit
 amatoria locutus. non autem increpator: ia-
 neque enim de illis est qui a domino merito argu-
 untur quod facie celi diiudicare nossent: tps
 vero aduentus eius minime cognouissent.
 Nec namq; tam follers & prudens ac bone vi-
 gilans: & venientem a longe prospexit. & sa-
 lientem per festinationem aduertit. & translien-
 tem supbos. vt humili sibi per humilitatez
 propinquaret: vigilantissime obseruauit. et
 demum cum iam staret & occultaret se post
 parietem: nihilominus presentem agno-
 uit: sed & respicientem per fenestras cancellosq;
 presentiter: & nuuc per remuneratione tante de-
 uotionis & religiose sollicitudinis loquetur
 audit. Sane enim si respexisset & minime lo-
 cutus fuisset: suspectus poterat esse ille respe-
 ctus. ne forte magis indignationis foret qm
 dilectionis. Denique respexit Petrum. & in-
 fecit ei verbum. Et ideo fortassis fleuit il-
 le quod tacuit cum respexit. Nec autem quoniam
 post aspectum meruit & affatum. non modo non flet sed &
 gloriatur per leticia clamans. En dilectus meus. loquitur mihi
 m 4

Uides intuitu dñi cū in se semp maneat idem. nō tamē eiusdē semp efficacie esse: s; cōformat se meritis singulorū quos respicit. et alijs quidē incutere metu: alijs vero magis solationē et securitatē afferre. De niq; respicit terrā et facit eā tremere. cum e regione resperit Mariā et infuderit gratiam. Resperit (ait) hūmilitatē ancille sue. ecce enī ex hoc beatā medicem. omnes generationes. Nō sunt hec verba plorantis aut trepidantis sed gaudētis. Resperit similiter hoc loco spōsam et nec tremuit illa nec fleuit instar petri. quia nō sapiebat terram sicut ille. Dedit vero leticiā in cordē et affatū testificans quo eā resperit affectu. Deniq; verba que loquit: audi q; nō indignatis sunt s; amatis. Sequit. Surge prope amica mea. columba mea. forma mea. et veni. Felix cōscientia que de se ista meret audire. Quis putas in nobis est adeo vigilans et obseruās tempus visitationis sue spōsumq; aduentantem ita p singula eius momenta diligēter explorans. vt cū venerit et pulsauerit: cōfestim aperiat ei? Non enī sic ista de ecclesia referuntur: vt nō singuli nos qui simul ecclesia sum? participare his et benedictionibus debeam? Etenim in hoc generaliter omnes atq; indifferēter vocati sumus vt bñ dictionē hereditate possideamus. Unde et audebat dicere ad dominū quidā. Hereditate acquisiui testimonia tua ieternū quia exultatio cordis mei sunt. Illa puto hereditate qua se esse psumebat filiū p̄ris sui qui est in celis. Porro si filiū et heredē heredē dei. coheredē autē xp̄i. Magnā p̄orem gloriā se acquisiuisse hereditate ista. testimonia dñi. Utinā ego de me vlt̄ vnū meruerim tenere testimonium dñi. q̄a is non in vno: sed in multis exultat testimonijs. Deniq; ait itez. In via testimoniorum tuorū delectat̄ sum: sicut in omnibus diuitijs. Et reuera quid diuitie salus. qd̄ delicia cordis. qd̄ anime vera et cauta securitas: nisi dñi attestatiōes? Non enim (inquit) q̄ seipsum cōmendat ille pbatus est. sed quē deus cōmendat. Ut quid nos actenus adhuc fraudamur cōmendationibus seu attestatiōibus his diuinis et paterna hereditate p̄uamur? Quasi minime et nos volūtate genuerit p̄bo veritatis: sic in nullo nos meminim? ab illo taliter cō-

mendatos: nec vlla de nobis affectuosā et stimonia ei? Ubi est qd̄ apostolus dicit. quia ip̄e sp̄s dei testimoniū pbibet sp̄i tui nostro q̄ filiū dei sumus? Quomō filiū si expertes hereditatis? Arguit nos p̄ certo negligentie et incurie ip̄a inopia nostra. Nam si quis nostrū integre et p̄fecte iuxta verbū sapientis: cor suū tradat ad vigilandum diluculo ad dñm qui fecit illū: et cōspectu altissimi deprecet: simulq; vob̄ oibus studeat. fm̄ Isaiā p̄phetā. parare vias domini: rectas facere semitas dei sui. cui euz p̄pheta sit dicere. Oculi mei semp ad dñm. et quia p̄uidebā dñm in conspectu meo semp: nōne hic accipiet benedictiōnē a dño et misericordiā a dō saluari suoz? Uisitabitur p̄fecto frequēter. nec vnq; ignorabit temp? visitationis sue: quālibet is qui in sp̄itu uisitat clādestin? ueniat et furtiuus. vtpote verecūd? amator. Adhuc ergo longē agentē bene vigilans anima sobria mēte prospiciet: et deinceps vniuersa cōperiet que in dilecti aduentu sponsam tā solerter q̄ signanter aduersis se monstrauimus. quia ip̄e ait. Qui mane uigilauerit ad me: inueniet me. Nam et desiderium festinatis agnosceret. et quando p̄peret quādo p̄fecto iam erit cōtinuo sentiat sed et respicientis se oculū quasi solis radium p̄ fenestras et rimas parietis subeuntem beato oculo cernet et demū audiet uoces exultatiōis et amoris. appellata amica. columba. formosa. Quis sapiens et intelliget hec. ita vt ea etiā digne ab imbecillis distinguere et designare singula queat: ad diffinire ad intelligentiā aliorū. Si a me illud sperat. ego ea mallē ab experto audire et qui assuetus sit et exercitatus in talibus. At quoniam quisq; qui huiusmodi est: uere cunde magis silentio abscondere eligit qd̄ bi id sibi tant? arbitrat̄. dico ego cui officio loqui est. nec tacere licet. quicquid illud est quod de huiusmodi vel p̄p̄riū alieno ten eo experimēto. et quod facile et periri plures queūt. sane altiora relinquo apprehendere illa ualentibus. Si igitur admonitus fuero vel foris ab homine vel intus a sp̄itu de tuenda iusticia et seruanda equitate: istiusmodi salutaris uisio erit mihi p̄fecto p̄nuncia imminētis aduentus sponsi et preparatio qd̄ ad digni-

fulcipiendū supernū uisitato: et p̄pheta hec mihi indicante. dicēdo. quia iusticia ante euz ambulabit. Et item. loquit̄ deo sic. Iusticia et iudiciū (inquit) preparatio sedis tue. Nihilomin? uero spes eadē ardebit. si sermo insonuerit d̄ humilitate uel patientia seu etiā de fraternā charitate et obediētia deferēda platis. maxime autē de sectanda sanctimonia et pace et cordis puritate querēda: quoniam quidez scriptura ait. Domuz dñi decet sanctimonia. et factus est in pace locus eius et mūdī corde deū uidebunt. Quicquid itaq; sine de his: siue de alijs quibuslibet uirtutibus suggestum animo fuerit: significatio ut dixi erit mihi uisitationē dñi uirtutū iminere anime mee. Sed et si corripuerit me iustus in misericordia: et increpauerit me: idip̄m sentiam. scies quia emulatio iusti et beniuolentia iter faciūt ei q̄ ascēdit sup occasum. Bonus occasus cū ad correptionē iusti stat homo: et corruiet uiciū: et domin? ascēdit sup illud. cōculcans hoc pedibz et p̄tereens: ne resurgat. Nō ergo cōtemnenda i crepatio iusti. quia ruina peccati: cordis sanitas est: nec nō dei uia ad animā. S; nec ullus omnino sermo qui edificat ad pietatem. ad uirtutes. ad mores optimos. negligēter est audiendus. quoniam et illic iter quo oñd̄ salutare dei. Nisi fmo gratus uenit et placidus: quatin? pulso fastidio: cum desiderio audiat: iā nō modo uenire sponsus: sed accelerare. id est. cum desiderio uenire credēdus est. Illi? nāq; de desiderium tuū creat. et q̄ tu eius p̄peras f̄monē admittere: inde est q̄ ip̄e festinat intrare. Nō enim nos eū: sed ip̄e (inquit) p̄dor dilexit nos. Jam et si etiā ignitū eloqui am sentis atq; ex eo p̄scias: ut in recordatione peccati: recordare tūc de quo scriptura dicit. q; ignis aū ip̄um p̄cedet: et ip̄m p̄pe esse nō dubites. Deniq; iuxta ē dñs his q̄ tribulato sunt corde. Si p̄ nō solū cōpungis in f̄mone illo: s; et uertis tot? ad dñm: iurās et statuēs custodire iudicia iusticie ei? etiā adesse ip̄m iā noueris: p̄sertim si te inardescere sentias amore eius: Etenim utiq; de illo legis: et ignē uidelicet ante ip̄m p̄cedere: et ip̄m nihilomin? ignē esse. Moyse siquidē de illo dicit q; deus ignis cōsumens est. Differūt autē q; is q̄ p̄mittitur ignis ardorē habet: s; nō amo-

rem. cōquēs: sed nō excoquēs. mouens s; non pmouens. Tm̄ ad exercitandū p̄mittitur et p̄parandū: simulq; ad cōmonēdum quid ex te sis: quo dulcius sapiat postmodum qd̄ ex deo mor. cris. Et s; ignis qui deus est cōsumit quidē: s; non affligit. ardet suauiter: desolat feliciter. Est enim h̄e carbo desolator? sed q̄ sic in uicia exerceat vim ignis ut in aīma uicē exhibeat uirtutionis. Ergo in p̄tute qua immutatis et in amore quo inflāmaris dñm p̄sentem i tellige. nā dextera dñi fecit uirtutē. Nō autem sit hec mutatio dextere excelsi nisi in feruore sp̄s et in charitate nō ficta. ita ut dicat qui huiusmodi est. Localuit cor meum intra me: et in meditatiōe mea exardescet ignis. Porro hoc igne cōsumpta omni labe peccati et rubigie uicioz. si iā emū data ac serenata cōscientia sequat: subita quedā atq; insolita latitudo mētis: et infusio luminis illuminātis intellectū vel ad scientiā scripturarū. vel ad mysterioz noticiam. quoz aliez p̄pter nos oblectādos aliez p̄pter edificādos primos reoz dari oculus respiciētis p̄culdubio est iste: educens quasi lumē iusticiā tuam: et iudiciū tuū tanq; meridiē. iuxta illud p̄phete isaię. Dief (inquit) tanq; sol lux tua et c. S; sane nō per ostia aperta sed p̄ angusta foramina is tāte claritatis radius se infundet. stante adhuc dūtaxat hoc ruinoso pariete corporis. Erras si aliter speras. ad quātamcūq; cordis proficiās puritatem cū ille p̄cipuus cōtemplator dicat. Uide mus nūc per speculū et in enigmate: tunc autē facie ad facies. Post hūc tāte dignationis ac misericordie respectū: sequitur uox blande et leniter diuinam insinuans uoluntatem: que nō est aliud q̄ ip̄e amor qui ociosus esse non potest. de his que di sunt sollicitans et suadens. Deniq; audit sponsa ut surgat et properet: haud dubiū qn̄ ad animarum lucra. Hoc siquidē uera et casta cōtemplatio habet. ut mētem quam diuino igne uehementer succendit: tanto interdū repleat zelo et desiderio acquirendi deo qui cum similiter diligat. ut ocium cōtemplationis pro studio predicationis libentissime intermittat. et rursum posita uotis aliquatin? i hac pte tanto ardentius redeat in idipsum. quanto se fructuosius intermisisse meminerit. et itez

sumpto contemplationis gustu: valenti⁹ ad
 requirēda lucra: solita alacritate recurrat.
 Letez inter has vicissitudines plerumq;
 mens fluctuat: metuens et vehemēter exe
 stians: ne forte alteri horū dū suis affectio
 nibus hincinde distrahatur. p^o iusto inhere
 at. et sic in vtolibet vel ad modicū a diui
 na deuict voluntate. Et foras tale aliqd
 sanctus Job patiebat cū diceret. Si doz
 miero. dico quādo cōsurgā. et rursum ex
 spectabo vesperā: hoc est. Et quietus ne
 glecti operis. et occupat⁹ perturbate nihil
 ominis quietis me arguo. Uides virtus
 sanctū inter fructū opis et somnū cōtem
 plationis grauitate estuare. et in bonis licet
 semp versantē: semp tñ quasi de malis pe
 nitentiā agere. et dei cū gemitu momentis
 singulis inquirere voluntate. Unicū d^o p^o
 pe in huiusmodi remediū seu refugiu ora
 tio est et frequens gemit⁹ ad deū. vt quid
 quādo et quaten⁹ nos facere velit assidue
 nobis demōstrare dignet. Habes vt ego
 opino: tria hec. id est. p^odicatiōem. oratio
 nem. p^otemplationē: in tribus cōmendata ē
 et designata vocabulis. Etenim merito ami
 ca dicit que sponsi lucra studiose ac fideli
 ter p^odicando. cōsulendo. ministrando cō
 quirat. Merito columba que nihilomin⁹
 p^o suis delictis in oratōe gemens et suppli
 cans diuinā sibi nō cessat cōciliare miseri
 cordiam. Merito quoq; formosa q̄ cele
 sti desiderio fulgens: supne cōtemplatio
 nis decorē se induit: horis dūtarat quibus
 cōmode et oportune id potest. Sed et illd
 vide si valeat coaptari huic triplici vni⁹
 anime bono. de tribus videlicet p^osonis illis
 in domo vna cōmanentibus: amicis vtiq;
 saluatoris: et admodū familiaribus ei. mar
 tham loquor ministrantē. et mariā vacan
 tem. et Lazary quasi gementē sub lapide et
 resurrectiōis gratiā flagitantē. Nec dicta
 sunt pro eo q^o sponsa describit⁹ adeo soler
 et perugil in obseruando semiras sponsi.
 vt minime eā latere possit quando et i qn
 ta festinatione ad se veniat. sed et quando
 longe. et quando ppe. et quando p^osens sit.
 nulla subitane p^ocupari valeat: vt igno
 ret et quia p^oinde meruerit non solū respici
 misericorditer. sed et dignanter letificari
 amoris vocibus et gaudere gaudio p^ope vo
 cem sponsi. Nos quoq; ad hec q̄uis au
 dacter adicimus q^o queuis etiā de nobis

anima si similiter vigeat. similiter et saluta
 bitur vt amica. consolabit⁹ vt colūba. am
 plexabitur vt formosa. Perfect⁹ omnis re
 putabitur in cui⁹ anima tria hec cōgruē
 ter atq; oportune cōcurrere videbunt. vt
 et gemere pro se: et exultare in deo nouerit
 simul et primoz vtilitatibus potens sit sub
 uenire: placens deo. cauet⁹ sibi. vtilis suis
 Sed ad hec quis tā idoneus? Unā ipa
 in vniuersis nobis et si non tota in singu
 lis: salē singula i diuersis sicut hodie ba
 beri vident longis referuent temporibus
 Habemus siquidē Barthā tāq; saluato
 ris amicā in his qui exteriora fideliter ad
 ministrat. Habemus et Lazarū tanq; co
 lumbā gementē. noncios vtiq; qui nup
 peccatis mortui pro recentibus adhue pla
 gis laborant in gemitu suo sub timore i
 dicit⁹. et sicut vulnerati dormientes i sepul
 cris quoz nō est memor amplius. sic se
 putant reputari donec ad christi iussione
 sublato pondere timoris tanq; p^omentis
 lapidis mole respirare in spem venie pos
 sint. Habemus quoq; Mariā p^otempla
 tem in illis qui p^ocessu longioris tempis
 cooperāte gratia dei in aliquid melius a
 letius p^oficere poterūt. quādo iam deo
 dulgentia p^osumentes: non tam versare in
 tra se solliciti sunt tristē imaginē peccato
 rum q̄ certe in lege dei meditari die ac no
 cte infatigabiliter delectant. interdū etiā
 reuelata facie gloriā sponsi cū ineffabili
 gaudio speculantes: in eandē imaginē
 transformant de claritate in claritate tāq;
 a domini spū. Jam ad quid spōsam sur
 gere et properare hortet⁹ his qui paulo
 te defendere visus est eam: ne dormiens su
 scitaretur: alio sermone videbimus. Adde
 ipse vt et hui⁹ nobis sacramēti rationem
 aperire dignet⁹ sponsus ecclesie Ihs p^o
 dñs noster. qui est sup omnia de⁹ bñdicit⁹
 secula Amen.

Sermo. lviij.

Virge propere

amica. columba mea. formosa
 mea et veni. Quis h^o dicit: Abis
 dubio spōsus. Et nōne ipse ē q^o paulo an
 suscitari dilectā tā opere p^ohibebat: Quo
 pacto ego nūc nō solū vt surgat s; vt et ac
 celerz iudet: Venit i mentē sile qd ex euan
 gelio. Ea q̄ppe nocte q̄ dñs tradebat. et

fatigatos p^oductionibus vigiliis discipulos
 qui secū erāt dormire demū ac req̄scere p^o
 cepisset: in ipa hora surgere cogit. surgite
 cam⁹ (inquit) ecce appropinqt qui me tra
 det. Hūc quoq; sistr vno pene momento
 et p^ohibet suscitari spōsam et suscitatur. surge
 (inquit) et veni. Quid sibi itaq; vult taz
 subita hec mutatio voluntatis siue cōsiliū?
 Putam⁹ ne leuitate vsum spōsum et aliqd
 noluisse pus qd mor voluerit? Minime
 S; agnoscite eas q̄s vobis supra si me
 ministris cōmendauit et nō semel: vicissitu
 dinis vtiq; sancte q̄tis ac necessarie acti
 onis. et qz nō sit in hac vita copia p^otemplan
 di. nec diuturnitas ocij: vbi officij et opis
 ingētor: vt get instātorq; vtilitas. Vo
 re igit suo spōsus vt dilectā paululuz sinu
 pro quicuisse p^osentit: ad ea denuo q̄ vti
 lioza visa sunt trahere nō cunctat: non tñ
 quasi inuitā. nec enī qd fieri vetuit: facerz
 vllaten⁹ ipse. Sed trahi sane a spōso spon
 seest ab ip^o accipe desideriu quo trahat.
 desideriu bonoz ope. desideriu fructifi
 candi spōso. quippe cui viuere spōsus est
 et mori lucrū. Et est desideriu vehemens:
 q̄ eā nō tñ surgere sed et surgere festināte
 sollicitat. Sic quippe habes. Surge. p
 pera. et veni. Nec paz cōfortat q^o audit ve
 ni. et nō vade. p hoc se intelligēs nō tā mit
 ti q̄ duci. et secū pariter spōsum esse vtu
 rum. Quid enī difficile sibi illo comite re
 puter? Pone me (inquit) iuxta te et cuius vis
 manus pugnet cōtra me. Itē. Si ambu
 lauro in medio vmbre mortis: nō time
 bo mala: quoniam tu mecū es. Hō vtiq; su
 scitatur p^oter q̄s velit: quādo sit pus vt ve
 lit qd nō est aliud nisi sancti quest⁹ im mē
 sa auiditas. Animat etiā ad op^o iniun
 ctum: et d^o ipis oportunitate reddēt alacri
 or. Temp^o faciēdi (inquit) o spōsa. qz hiems
 transit qn opari nemo poterat. Imber q̄
 qz qui inundatiōe facta operiebat terram
 culturas impediebat. et vel sata necabat.
 vel seri vetabat. Is (inquit) imber excurrit.
 abijt et recessit. Flores apparuerūt i terra
 nostra. vernalē p^ofecto temperie adesse si
 gnantes. opandi: moditatē. frugū vicini
 tates ac fructuū. Deinde subdit. vbi et qd
 p^omū opari oporteat. Tps (inquit) pu
 tationis aduenit. Ad vineas g^o excolēdas
 ducit. Que vt possint vberioribus fructibus
 respondere: colonis an omnia necesse ē sar

menta sterilia p^oici. succidi noxia. putari
 supflua. Nec iuxta sram. Hūc tā videā
 mus qd istiusmodi quasi historico scema
 re spūaliter nobis innuat intelligendum.
 Et vineas quidē animas esse vel ecclias
 simulq; bul⁹ rei rōnem. que nā sit: dixi vo
 bis iam. et audistis. nec op^o habetis itera
 to audire. Ad has itaq; reuiscendas. corri
 gendas. instruēdas. saluādas: anima p^ofe
 ctior iuitat. que tñ id ministerij sortita sit.
 nō sua ambitione: s; vocata a deo tāq; aa
 ron. Porro inuitatio ipa quid est nisi inti
 ma quedā stimulatō charitatis. pie nos
 sollicitans emulari fraternā salutē. emula
 ri decorē domus dñi incrementa lucroz
 eius: incrementa frugū iusticie et. laudē et
 gliam nois eius? Istiusmodi itaq; circa
 deū religiosi affectibus: quoniam is q̄ aīas
 regere aut studio p^odicatiōis et officio i
 tendere habet: hoīem suū interiorez sense
 rit pmoueri: toties p certo spōsum adesse
 intelligat: toties se ab illo ad vineas inui
 tari. Ad qd: nisi vt euellat et destruat et edī
 ficet et plantet. Verū quoniam opi huic sic
 et omni rei sub celo: nō omne temp^o suppetit
 et aprū est. addit is qui inuitat: temp^o pu
 tationis aduenisse. Adesse hoc nouerat q̄
 dicebat. Ecce nunc tempus acceptabile.
 ecce nūc dies salutis. nemini dātes vllaz
 offensionē: vt non vituperet ministerium
 nostrū. Uiciosa sine dubio atq; supflua
 et omne deniq; quod offendiculū daret im
 pedire fructum salutis possit: putari iam
 et refecari monebat. sciens quā temp^o pu
 tationis adueniret. Ideo et aiebat fidei
 cuidam cultori vinearum. argue. increpa
 obsecra. in primo et secundo horū putati
 onem vel extirpationē: in vltimo plantati
 onem indicens. Et hec quidē sponsus p
 os Pauli de tempe operandi. Sed audi
 quid p propriū os de tempoz cōsiderati
 one sub alio quidē rerū scemate et nomine
 cū noua sponsa sit locusus. Nonne vos
 dicitis (inquit) quia quattuor mēses sūt.
 et messis venit. Ecce dico vobis. Leuate
 oculos vestros: et videte regiones. quia al
 be sunt iam ad messem. Itē. Messis qui
 dem multa. operarij pauci. rogate domi
 nū messis vt mittat oparios i messē: suaz
 Sic igit ibi metendi aimarū segetes tps
 adesse mōstrabat. ita et h vineas cō intelli
 gibiles. i. animas vel ecclias tps putādi

aduenisse denūciat. id forsitan inter vtras
q̄ res volēs vocabuloꝝ diuersitate distin
gui. vt messes plebes. vineas ꝑgregatio
nes sanctoꝝ cohabitantiū intelligamus.
D Porro h̄yemale tps q̄d ꝑterisse significat
illud mihi designare videt. cū dñs Iesus
tam nō in palā ambularet apud iudeos.
eo q̄ ꝑspirassent aduersus eū volētes eum
interficere. Un̄ ꝑ dicebat ad quosdā. Te
pus meū nondū aduenit. tps aut̄ vestruz
semp est patū. Et rursum. Ascēditē vos ad
diē festū hūc. ego nō ascēdā. Ascēdit tñ
postea ꝑ ipe. nō palā. sed quasi in occulto
Exiit q̄ ꝑ deinceps vsq̄ ad aduentū spi
ritus sancti quo recaluerūt torpētia fideli
um corda tanq̄ igne quē dñs ad h̄ ipsuz
misit in terrā. h̄yems fuit. Tu ne negaueris
h̄yemē tūc fuisse. cuz ꝑter sederet ad
prunas. nō minus gelido corde q̄ corpe.
Deniq̄ erat frīg⁹ (in q̄t). Magnuz reuera
frīgus cor negātis cōstrinxerat. Nec mir
tamē cū ignis ab eo ablat⁹ est. Nā paulo
ante nō paruo feruebat zelo. q̄ppe adhuc
igni prim⁹. q̄ euaginato gladio (ne ignez
ꝑderet) serm̄ auriculā amputauit. Sꝑ nō
erat tps putatōis. ꝑ iō audit. Cōuerte gla
diū tuū in locū suū. Erat enī hora ꝑ po
testas tenebray. ꝑ q̄s tūc discipuloꝝ le
uaret gladiū vel ferri vel s̄bi. aut ferro trū
cādus erat. ꝑ neminē lucrare. nec q̄ppia
fructus afferret. aut certe timoris gladio
ad negandū cogend⁹. ꝑ sic magis ipe ꝑ
ririt. iuxta verbū dñi q̄d subiūxit moꝝ ita
dicēs. Om̄is qui accipit gladiū. gladio
ꝑribit. Quis nēpe ceteroꝝ añ ꝑuēdam
mortis imaginē impauit⁹ stare. trepidā
te ꝑ cedēte ꝑncipe ip̄o. ꝑ q̄ voce ꝑfortato
ria sui imꝑatoris fuerat ꝑmunit⁹ ꝑ ꝑmo
nitus alios ꝑfortare. Letez nec is nec illi
sibi adhuc induerāt s̄ritē ex alto. ꝑ ob h̄
tutū nō erat eis exire in vineas. ꝑ exercere
lingue sarculū. ꝑ gladio spūs putare vitel
purgare palmītes. vt fructū ꝑl⁹ afferrent
Deniq̄ ipe dñs racebat in passiōe ꝑ ml
tis interrogat⁹. nō respōdebat. factus (iux
ta ꝑpham) sicut homo nō audies. ꝑ non
habēs in ore suo redargutiōes. Dicebat
aut̄. Si vobis dixero. nō creditis mihi. si
aut̄ ꝑ interrogauero. nō respōdebit⁹ mihi
sciens temp⁹ putatōis nondū aduenisse
nec respōsurā. ꝑ suis vineā suā impēsis la
borib⁹. i. nec fidei nec boni opis fructum

aliquē relaturā. Quare? Quia h̄yems erat
in cordib⁹ ꝑfidoꝝ. ꝑ h̄yemales q̄dā mali
cie imbrēs occupauerāt terrā. iacta semina
verbi suffocare q̄ fouere paratiores. sed ꝑ
cultui vineay omnē nihilomin⁹ impēdē
daz operā frustraturi. Quos vos me nūc
putatis dicere imbrēs? Istos ne quos vi
dem⁹ currētes ꝑ acra nubes turbulētō sp̄
ritu spargere sup̄ terrā. Nō est ita. Sꝑ q̄
de terra in aerē sursum ferūt boies turbu
lenti spūs. ponētes in celū os suū. ꝑ ligna
eoz transiēs in terrā. tāq̄ pluuia auariss
ma terrā ip̄am palustre ac sterilē facit. ꝑ
plantis q̄ satis inutīlē. Nō quidē h̄yemē
sibilib⁹ atq̄ corporeis ad n̄ros vtioꝝ cor
poreos vsus datis. s̄ quib⁹ nulla plane
cut nec de bob⁹ cura est deo. Sed q̄bus
ꝑfecto q̄ seuit ꝑ plantauit dei manuꝝ
nō hois. que ꝑ vel germinare vel radice
in fide ꝑ charitate poterāt ꝑ fruct⁹ ꝑpar
rire salutis. si bonis ꝑ tēporaneis imbrē
rigarent. Nā deniq̄ sūt ꝑ quib⁹ tps moꝝ
tuus est. Te nubib⁹ pluuib⁹ istiusmodi
bres sup̄ eas. qui lutū faciāt. fructū nō
ferant. Nā sicut sunt ꝑ bone ꝑ male arbor
res. ferētes queq̄ fruct⁹ ꝑ sui dissimilē
differētes. bone videlicet bonos. ꝑ male
malos. ita ꝑ arbitroz nubes ꝑ bonas que
bonos. ꝑ malas q̄ malos pluant imbrēs.
Et vide ne forte innuerit nobis banc
bium imbrūꝝ differentiam qui dicat
Nā dabo nubib⁹ meis ne pluat sup̄ eas.
Nā dū dubiū q̄n sup̄ vineay imbrē. Nā
putas adiūxisse signātē meis. nisi q̄
ꝑ male nubes q̄ nō sunt ei⁹. Tolle tollē
quiūt crucifige eū. Nubes violenta
turbidas. Nubes ꝑcellōsum. o totius
iniq̄tatis. euertere magis q̄ fecū dare
neū. Nec min⁹ mal⁹ min⁹ ve auar⁹
ri licet impetu ꝑuens imber ille q̄ sub
cutus est. Alios saluos fecit. seip̄m nō
test saluū facere. Christ⁹ rex isrl̄ desēdit
nūc de cruce ꝑ credim⁹ ei. Philosophoꝝ
ventosa loq̄citas nō bon⁹ imber est. q̄
rilitatē magis intulit terris q̄ fertilitatē
Multo magis praua dogmata hereticoꝝ
ꝑducūt ꝑ tribulos. Nā imbrēs eū
ditiones phariseoꝝ q̄s saluator redarguit.
it. ꝑ ip̄i nubes male. Et nisi existimes
iniuriā facere moꝝi. nā bona nubes
nō om̄e q̄d pluit vel ip̄a bonū. n̄ dicat

illi ꝑradicā q̄ ait. Dedi illis. i. iudeis ꝑce
pta nō bona. haud dubiū q̄n ꝑ moꝝen. ꝑ
iustificatiōes in q̄b⁹ nō viuēt. Litteralis
illa (s̄bi causa) obseruatio sabbati sonātis
requiē. nō do nātis. indic⁹ sacrificioꝝ ri
tus. interdict⁹ porcine carnis esus. non
nullosq̄ similiū. q̄ immūda a moꝝe descen
sent. pluuia est h̄ tortū ex illa nube descen
des. sed nolo in agrū vel ortuz meū quicq̄
descēdat. Fuerit sane bona suo tpe. ꝑ tē
pus si venerit nō bonā iā censeo. Om̄nis
etiā lenis ꝑ leniter descēdens pluuia. si sit
intēpestiua. molesta est. Donec q̄ istiusmo
di aque pestilētes occupauerūt terrā ꝑ in
uoluerūt sup̄ eā. tps suū vinee nō habue
runt. nec fuit q̄ spōsa inuitaret ad putan
das vineas. Letez illis decurrētib⁹ terra
aperuit arida. ꝑ flores apparuerūt in ea. si
gnificātes tps putatōis adesse. Quē q̄n
hoc fuit. Nā putas. nisi cū resoruit caro
ꝑi in resurrectionē. Et h̄c ꝑmus ꝑ mari
mus flos q̄ apparuit in terra n̄ra. nā ꝑmi
de dormientiū tps. Ipe (in q̄) flos cam
ꝑi. ꝑ illū ꝑuallū Iesus. vt putabat filius
Ioseph a nazareth. q̄d interpretat flos. Is
ergo flos apparuit ꝑmus. nō sol⁹. Nam ꝑ
multa corꝑa sanctorū q̄ dormierāt parit̄
surrexerūt. q̄ veluti quidā lucidissimi flo
res simul apparuerūt in terra n̄ra. Deniq̄
q̄ venerūt in sanctā ciuitatē. ꝑ apparuerūt
multis. Flores etiā fuerūt q̄ ꝑmi credide
runt de populo primitie sanctorū. Flores
eoz miracula instar floꝝ ꝑducētia fructū
fidei. Nā postq̄ ille infidelitatis imber alī
quantulū vel ex ꝑte abijt ꝑ recessit. secūta
moꝝ est pluuia volūtaria quā segregauit
de hereditati sue. ꝑ flores apparere cepe
rūt. Dñs dedit benignitatē ꝑ terra nostra
dedit flores suos. ita vt vna die tria milia
lalia q̄nq̄ milia de populo crederēt. adeo
in breui creuit floꝝ numer⁹. i. credentium
multitudo. Et nō potuit gelu malicie ꝑ
ualere aduersus flores q̄ apparebant. nec
ꝑripe (vt affolet) fructū vite quā ꝑmittē
bant. Nā cū om̄es q̄ crediderāt induerēt
s̄ritē ex alto. surrexerūt ex eis homines q̄
minas hoim ꝑtēperūt. fortes in fide. ꝑ
si sunt q̄d q̄ plurimos ꝑradicatoꝝ. sed
nō cesserūt. neq̄ subterfugerūt. q̄ minus
ꝑ facerēt ꝑ annunciarēt opa dei. Nā iuxta
illud in psalmo. sp̄ualiter quidē. ꝑ semina
uerūt agros ꝑ plātauerūt vineas ꝑ fecerūt

fructū natiuitatis. ꝑ processu tps tempe
stas sedata est. ꝑ pace reddita terris. cre
uerunt vinee ꝑ ꝑpagate ꝑ dilatate sunt. et
multiplicate sunt sup̄ numez. Et tunc de
mū spōsa ad vineas inuitat. nō quidē ad
plantādū. sꝑ ad putandū q̄d plantatū iaz
erat. ꝑ oportune q̄dē nā id opus ꝑac⁹ tps
requirebat. Nā eteni ꝑsecutōis tpe id lice
ret. Alio q̄n sumere in man⁹ gladios anci
pites. facere vindictā in natiōib⁹. increpa
tiones in popul. alligare reges eoz in cō
pedib⁹. ꝑ nobiles eoz in manicis ferreis.
ꝑ facere in eis iudiciū ꝑscriptū. Hoc q̄ꝑ
ꝑe putare vineas est. Hec (inquā) om̄nia
vix vt ꝑacis tpe actiant in pace. Et s̄ his
satis. ꝑ Poterat etiā finiri ꝑmoꝝi ꝑ quē
q̄ vestz iuxta moꝝe meū de sua vinea mo
nuissem. Quis enī ita ad vngūe om̄ia a se
supflua resecauit. vt nil se habere puter ꝑ
tatione dignū. Credite mihi. ꝑ putata re
pullulāt. ꝑ effugata redeūt ꝑ reaccendunt
extincta. ꝑ sopita denuo excitant. Paz est
q̄ semel putasse. sepe putandū est. Immo
si fieri possit. ꝑ. q̄ ꝑ q̄d putari oporteat.
si nō dissimulas. inuenis. Quātūlibet i
hoc corꝑe manens ꝑfeceris. erras si vicia
putas emozna. ꝑ nō magis sup̄flua. Te
lis nolis intra fines tuos habitat iebus.
subiugari pōt sꝑ nō exterminari. Scio (i
quit) q̄ nō habitat in me bonū. Parū est
nisi ꝑ malū inesse fateat. Nā non q̄d volo
hoc ago. sꝑ q̄d odi illō facio. Si at̄ quod
odi illud facio. iā nō ego operor illud. sed
q̄d habitat in me ꝑctm̄. Aut te ergo si au
des ꝑfer aplo (nēpe ip̄i) ista vox est. aut fa
tere cū illo te quoq̄ vicijs nō carere. De
diū deniq̄ vicioꝝ s̄tus tenet. ac ꝑinde se
dula eget nō solū putatōe. sꝑ ꝑ circūcisōe.
Alio q̄n verendū ne circūquaq̄ allambē
tib⁹ vel pot⁹ arrodetib⁹ vicijs illa duꝝ ne
scis paulatim elāgueat. aut si sup̄creuerit
suffocet. Unū in tāro discrimine ꝑsilium
est. obseruare diligēter. ꝑ moꝝ vt renascen
tiū capita apparebūt ꝑrompta seueritate
succidere. Nō pōt s̄tus cū vicijs pariter
crescere. Ergo vt illa vigeat. ista crescere
nō sināt. Tolle supflua. ꝑ salubria surgūt.
vilitati accedit. q̄cqd cupiditati demis.
Demus operā putatōi. Putet cupiditas
vt s̄tus roborēt. Nobis frēs putationis
semp est tps. sicut semp est op⁹. Confido
enī quia nobis h̄yems iā trāsijt. Scitis

quā hiemē dicā: Timorē illū q̄ nō est i ca-
 ritate: q̄ cū omēs in iūcti ad sapiāz: nemi-
 nē summat. qm̄ supueniēs charitas extē-
 dit illū tāq̄ hiemē estas. Estas cū caritas
 est. Que si iā venit: imo qz venit (sic iustuz
 est mihi sentire de vob) sicauerit necesse ē
 omnē hiemalē imbrē. omnē videlicet an-
 pietatē lachrymaz: quā amara recordatio
 peccati: et timor aī extorq̄bat iudiciū. Ita
 qz (q̄d nō dubi⁹ dico) et si nō de oibz vobis
 p̄fecto de pluribz h̄ iam imber abijt et re-
 cessit. Hāc flores apparent: indices plu-
 uie suauioris. Dabet et estas pluias su-
 as suaves et vberes. Quid dulci⁹ lacrimis
 charitatis? Flet q̄ppe charitas h̄ et amo-
 re: nō ex merore. Flet ex desiderio. Flet cū
 flentibz. Tali imbre non ambigo rigatos
 vberē ac⁹ obediētie vestre: q̄s let⁹ intue-
 or. nō murmure tetros. nō tristitia subob-
 scuros. h̄ quodā spūali gaudio iocundos
 et floridos. Sic sunt ac si sp̄ flores gestet⁹
 in manibz. Ergo si hiems transijt: imber
 abijt et recessit. si demū flores apparuerūt
 in terra n̄ra: et subinde quedā spūalis gr̄e
 vernalis tēperies t̄psa putatōis indicē. q̄d
 restat nisi vt de cetero toti incubam⁹ huic
 opi tā sancto taz necessario. Scrutemur
 iuxta p̄pham vias n̄ras et studia nostra: et
 in eo se quisqz iudicet. p̄fēcisse nō cū nō in-
 uenerit q̄d reprehendat: sed cū q̄d inuenerit
 reprehendet. Tūc te nō frustra scrutat⁹ es:
 si rursum op⁹ esse scrutinio aduertisti. Et
 toties nō te fecellit inq̄sicio tua: quotiens
 iter adā putaueris. Si autē sp̄ hoc cū op⁹
 est facis: sp̄ fac. Semp̄ q̄ op⁹ esse tibi me-
 mineris supni auxiliij et misericordie spon-
 se ecclēie Ihu xpi dñi nostri. q̄ est sup om-
 nia de⁹ b̄ndict⁹ in secula Amen.

Sermo. lix.

De turturis au-
 dita est in terra n̄ra. Dinime iā
 dissilare queo. q̄ ecce scdo is q̄
 de celo est: de terra loquit. Utiqz tā dignā
 ter. tā socialiter q̄ si vn⁹ de terra. Sp̄s
 est iste. Qui cū p̄mitteret flores apparuis-
 se in terra: adiūxit n̄ra. et nūc nihilominus
 vox (inq̄) turturis audita est in terra n̄ra.
 Ergo nerōne carebit. deo quidē tā insue-
 ta (ne dicam indigna) locutio? Ausqz (vt
 opinor) de celo sic locuti repies. nusqz ali-
 bi de terra. Aduerte igit quāte suauitatis

fit. deū celi dicere in terra n̄ra. Quisqz terrā
 gene et filij hoium audite. Magnificanti-
 dñs facere nobiscū. Dulcū illi cūz terra.
 multū cū sp̄sa quā d̄ terris sibi ascl̄cere
 placuit. In terra (inq̄) n̄ra. Nō plane p̄n-
 cipatū sonat vox ista: h̄ sortitū. h̄ familia-
 ritatē. Tāqz sp̄s h̄ dicit. nō tāqz dñs.
 Quid? Cōditor est. et p̄sortem se reputat.
 Amor loquit q̄ dñm nescit. Carmē n̄m
 rum amoris ē. nec alijs hoc q̄ amator
 fulciri oportuit. Amat et de⁹. nec aliū de⁹
 habet. h̄ ip̄e est vn⁹ amat. Et iō vebemē-
 qz nō amorē tā habet q̄ bic esse ip̄e. Uqz
 quos amat: amicos habet: nō suos. De-
 niqz amic⁹ sit de m̄ḡo. nec enī amicos de-
 scipulos diceret: si nō essent. Uides amo-
 ri cedere etiā maiestātē? Ita est fratres. ne-
 minē suspicit amor: h̄ ne despiciet quide-
 m̄. Omēs et q̄ intuet q̄ p̄fecte se amat. et iō
 ipso celsos humilesqz p̄tempat. nec modo-
 pares: h̄ vnū eos fac. Tu deū forsitan ad-
 buc ab hac amoris regula excipi putas.
 h̄ q̄ adheret deo vn⁹ sp̄s est. Quid m̄m-
 ris h̄? Ip̄e fac⁹ est tāqz vn⁹ et nob. De-
 nus dicit nō aqz vn⁹: h̄ vnus. Parē p̄-
 rem esse hoibz: h̄ est. In deterrā nōstrā
 vendicat sibi: h̄ quasi patriā. nō quasi p̄-
 sessionē. Quid nisi v̄dicet? In illi sp̄m
 inde suba corpis. inde sp̄s ip̄e. Inde
 duo in carne vna. Si caro vna. car non
 aut dedit filijs hoim. Ergo vt fili⁹ boni-
 nis hereditat terrā. vt dñs subijcit. vt
 tot admistrat. vt sp̄s cōicat. Dicendū
 nēpe in terra n̄ra. p̄prietatē. p̄fecto ab-
 societate nō respuit. Et h̄ p̄ eo q̄ sp̄s
 tā benigno vsus ē p̄bo. vt dignat⁹ sic
 cere i terra n̄ra. ¶ Hunc cetera vides
 Vox turturis audita est i terra n̄ra. Et
 dicitū est trāsfacte hiemis: tps nihilominus
 putatōis adesse denūciās. Id iuxta sp̄s
 Alias turturis vox nō dulce admodū
 nat: h̄ signat dulcia. Ip̄a auicula. si em-
 nō magni. si discus: nō pui p̄cū ē. Et vox
 quidē gemētī q̄ canētī silioz pegrinatō-
 n̄re nos admonet. Illi⁹ doctoris liban-
 audio vocē. q̄ nō sibi plausus: h̄ mihi p̄-
 ctū moueat. Vere turturē exhibes si
 mere doceas. Et si p̄suadere vis: gemētū
 id mag⁹ q̄ declamādo studeas oportet
 Exēplū sane tū i alijs m̄tis tū vt mag⁹
 Bis negocio p̄bo efficac⁹ ē. Dabit vox

me vocē p̄tatis: si q̄d suades: p̄us tibi il-
 lud cognosceris p̄uasisse. Validior opis
 q̄ oris vox. Fac vt loq̄ris. et nō soluz me
 faci⁹ emēdas: h̄ te q̄z nō leui liberas pro-
 bzo. Nō iā p̄trinebit ad te: si q̄s dicat. Illi
 gant onera grauiā et ipotabilia. et iponūt
 ea in humeros hoim. digito autē suo no-
 tunt ea mouere. Sed neqz illud verearis:
 oportet. Tu q̄ alios doces. teipm nō do-
 ces. Vox turturis audita est i terra nostra.
 Donec hoies p̄ dei cultu mercedē t̄m in
 terra: et t̄m terrā acceperūt (illā vtiqz lacte
 et melle manantē) mime se cognouerūt pe-
 regrinos sup terrā: nec more turturis inge-
 muerūt veluti patrie reminiscētes. magis
 autē p̄ patriā exilio abutētes: dederūt se co-
 medere pinguiā: et bibere mullum. Ita tā-
 diu nō est vox turturis audita in terra no-
 stra. Ubi q̄ regni celozū p̄missio facta est:
 tūc intellexerūt hoies se nō habere hic ma-
 nentē ciuitatē: h̄ futurā inq̄rere tota auidi-
 tate ceperūt. et tūc p̄mū manifeste sonuit i
 terra vox turturis. Hāc dū sancta q̄z iam
 aia xpi p̄sentā suspiraret: regni dilatōem
 moleste ferret. desideratā patriā gemitibz
 et suspirijs a lōge saluaret. nōne tibi vide-
 tur vice fungi gemebūde ac castissime tur-
 turis quecūqz aia in terris ita fecit? Ex
 tūc q̄ et deinceps. vox turturis audita est
 i terra n̄ra. Quid ni moueat mihi crebra
 lachrymas et gemitus q̄tidianos xpi ab-
 sentia: Dñe an te omē desiderij meum: et
 gemit⁹ me⁹ a te nō est abscondit⁹. Labora-
 ui in gemitu meo: tu scis: h̄ beat⁹ q̄ dicere
 potuit. Lauabo p̄ singulas noctes lectuz
 meū: lachrymis meis stratū meū rigabo
 Nō solū aut mihi: h̄ et omibz q̄ diligunt
 aduentū ei⁹ gemit⁹ isti cōp̄ti sunt. Voc
 q̄ppe est q̄d ip̄e aiebat. Hūc p̄t (inq̄)
 fili⁹ sp̄s lugere q̄ diu cū illis est sp̄s:
 veniet aut dies cū auferet ab eis sponsus
 et tūc lugebūt. Ac si diceret. Et tunc vox
 turturis audiet. Ita est Ihu bone. veniet
 dies illi. Hāc ip̄a creatura ingemiscit et p-
 turit vsqz adhuc: reuelationē filioz dei ex-
 pectans. Nō solū aut illa: h̄ et nos ipsi itra-
 nos gemim⁹ adoptōnē filioz dei expectā-
 tes redēptionē corpis n̄ri. Hoc sciētes qz
 q̄diu sum⁹ in corpore h̄ pegrinamur a dño
 ¶ Nec vacui gemit⁹ quibz e celo tā misicor-
 diter r̄det. Propter miserā inopū et ge-
 mitū pauperz: nūc exurgā dicit dominus

Fuit in tpe patz vox ista gementiū: h̄ ra-
 ra et penes queqz su⁹ gemit⁹. Unde et dice-
 bat q̄s. Secretū meū mihi. secretū meuz
 mihi. S; et q̄ aiebat. Gemit⁹ me⁹ a te nō
 est abscondit⁹. p̄fecto mōstrabat abscondi-
 tum esse: qui soli deo nō esset abscondit⁹
 Et iō tūc dicit nō potuit. Vox turturis au-
 dita est i terra n̄ra. qm̄ secretū adhuc pan-
 coz iā tūc i multitudinē nō exiuit. At vbi
 palā clamātū est. q̄ sursum sunt q̄rite: vbi
 xps est in dextera dei sedēs: ad omēs iam
 cepit p̄tinere gemit⁹ iste turturē. et vna oī-
 bus esse gemēdi rō. qz omēs sciebāt dñm
 fm q̄d i p̄p̄ta legiē. et cognoscēt me oēs
 a minimo vsqz ad maximū dicit dñs. Le-
 terū si multi gemētes q̄d sibi vult vn⁹ de
 signatio? Vox turturis (inq̄). Quare non
 turturiz? Forte apls id soluit vbi ait. quia
 ip̄e sp̄s postulat p̄ sc̄tis gemitibz inenar-
 rabilibz Ita ē. Ip̄e inducit gemēs qui ge-
 mētes facit. Et quālibet multi sint q̄s ita
 gemere audias: vn⁹ p̄ omniuz labia vox
 sonat. Quid in illi⁹ q̄ ip̄am i ore singuloz
 p̄ quorumqz necessitatibz format? Deni-
 qz vniciqz datur manifestatio sp̄it⁹ ad
 vtilitatē. Sua vox queqz manifestū facit
 et p̄sentē indicat. Et audi et euāgelio q̄ vo-
 cem habeat sp̄s sc̄tus. Sp̄s (inq̄) vbi
 vult spirat: et vocē ei⁹ audis: et nescis vn⁹
 veniat aut q̄ vadat. Et si ille nesciebat q̄
 lram occidētē docebat mortuos magister
 mortu⁹: nos sciam⁹ q̄ trāslari de morte in
 vitā p̄ viuificantē sp̄m certo et q̄tidiano
 expimēto ip̄o nos illumināte p̄bam⁹ vo-
 ta et gemit⁹ n̄ros ab ip̄o venire: et ad denz
 ire: illicqz iuenire misericōdiā in ocul⁹ di. Qu-
 enī sui sp̄s vocē irritā faceret de⁹? At ip̄e
 scit q̄d desideret sp̄s. qz fm deū postulat
 p̄ sanct⁹. Nec soli cōmēdat turturē gemi-
 tus: cōmēdat et castitas. Qui⁹ deniqz me-
 rito digna fuit dari hostiā p̄ gineo partu
 Sic q̄ppe habes. par turturiz: aut duos
 pullos colūbaz. Et licet alias q̄dē p̄ colū-
 bā sp̄s sc̄tus soleat designari: t̄m qz libidi-
 nosa auis ē. nō decuit offerri eā in sacrifi-
 ciū dñi: nisi ea sane etate q̄ nesciret libidi-
 nē. At turturiz nō designat etas. qm̄ agno-
 scit castitas in quacūqz etate. Deniqz p̄pa-
 re vno p̄tēta est. q̄ amisso altez iā non ad-
 mittit. numerositatē in hominibz nuptia-
 rum redarguēs. Hāc et si forsitan culpa p̄-
 pter incontinentiā venialis est: ip̄a tamen

tata incontinentia turpis est. Pudet ad ne-
gocium honestatē. rōnem nō posse in ho-
mine qđ natura possit in volucre. Lerne-
re enī est turturē tpe sue viduitatis: sancte
viduitatis op^o strenue atq; infatigabilitē
insequētem. Videas vbiq; singularē. vbi
q; gementē audias. nec vnq; in viridi ra-
mo residentē pspicias. vt tu ab eo discas.
voluptatū viretia velut virulenta vitare.
Adde q; in iugis montiū 7 in summitati-
bus arborū frequentior illi puerlatio est. vt
qđ vel maxime ppositus pudicitie decet:
doceat nos terrena despiciere: 7 amare cele-
stia. Ex quib; colligit q; vox sit turturis
etiā p̄dicatio castitatis. Reges ei a p̄ncipio
vox ista in terris audita fuit: sed magis illa
Irescite 7 multiplicamini: 7 replete terram
Incaustum p̄fecto vox illa pudicitie sonu-
isset. necdū p̄palata resurgentiū patria: in
qua lōge felicit^o hoies neq; nubēt neq; nu-
benē. s; sunt sic angeli dei in celis. Tu ne
voci illi tps fuisse tūc dicas cū maledicto
omnis subiacebat steril^o in isrl. cū patriar-
che ipi plures simul haberēt v̄pores: cum
frater fr̄is absq; liberis defuncti semen su-
scitare ex lege cōpellebat. Et vbi insonuit
ex ore celest^o turtur^o cōmēdatio illa spado-
num q; se castrauerunt p̄pter regnū dei. 7
itē alteri^o cuiusdā castissime turturis cōsi-
lium de p̄ginito vbiq; inualuit: tūc p̄mū
dici veraciter potuit. q; vox turtur^o audi-
ta est in terra n̄ra. Ergo si in terra nostraz
flores apparuerūt: 7 vox turturis audita
est. p̄fecto 7 visu veritas cōperta est 7 au-
ditu. Vox q̄ppe audis. flos cernis. Flos
miraculus est. vt nostra superior interpre-
tio habz. qđ voci accedēs fructū parturit
fidei. Et si fides ex auditu: s; ex visu cōfir-
matio est. Sonuit vox. splenduit flos. et
veritas de terra orta est. p̄ fidelium p̄fessioz
verbo signoz parit^o curretib; in testimo-
niū fidei Testimonia ista credibilia facta
sunt nimis: dū flos voci: auri ocul^o attesta-
tur. Audita visa p̄firmāt: vbi duoz testi-
moniū (auris loquor 7 oculi) ratū sit. Pro-
pterea dñs aiebat. Ite renūciate Johāni
(eius nepe discipul^o loquebat) q; audistis
7 vidistis. Nec breui^o illis nec plani^o inci-
mari fidei valuit certitudo. Eadē sane in
breui etiā vniverse terre p̄ualio facta est: 7
eodē argumēti cōpendio. Que audistis (in-
quit) 7 vidistis. Q̄ verbū abbreviatū. attā-

men viuū 7 efficac. Vaud dubi^o p̄fecto
asserō qđ aurib; oculisq; p̄cepi. Intonat
tuba salutar^o. choruscāt miracula. 7 mun-
dus credit. Lito p̄suadet qđ dicit. dū qđ
stupet oñdī. Dabes autē. q; p̄fecto apo-
stoli p̄dicauerūt vbiq; dño cooperatē: et
sermonē p̄firmatē sequentib; signis. Da-
bes in mōre stupēda claritate trāfigurā-
tum: 7 nihilomin^o supna testificatū voce.
Dabes in iordane silr 7 colūbā designā-
tem 7 vocē testificatē. Itaq; hec duo vbi-
q; pariter vox 7 signū. ad introducēdam
fidē ex diuina largitate p̄currūt. v̄lat^o ad
aiam p̄ v̄trasq; fenestras ingressus pateat
veritati. Sequit. Ficus protulit grossos
suos. Hō comedam^o ex eis. nec enim
abiles sunt ob immaturitatē sui. Bonas
ficū habēt spēm: s; similitudinē nō sopo-
rem: forte hypocritas designātes. Hō ab-
ijciam^o tū: alias forsitan his op^o habebit
mus. Alioq; satis p̄ seipos leuit^o 7 ante
pus cadēt sic fenū tectorū qđ pus q; en-
latur exaruit. qđ ego de hypocritis dicit
reor. Hō sine causa tū in carmine nupti-
li eoz mētio facta est. Erūt sine dubio 7
nō esui: vsui q̄licūq;. Vultu in nuptiis
ter dapes necessarie pcurant. Ego v̄
istud adeo mime p̄tereunduz existimo. v̄
qđ illud est. inē angustias extremas
sermonis b^o discutere nolim: s; differo in
diē alterū 7 horā liberiorē. An v̄o necessa-
rie nobis tūc expiri licebit. tū mibi opor-
tunitatē facultatēq; obtineat vota vestra
ad p̄ferendū qđ sentio: in vestra ipoz edifi-
cationē. in laudē 7 gl̄iam sp̄si ecclie. Je-
su xpi dñi n̄ri. q; est sup omnia de^o bñdicitē
in secula Amen.

Sermo. lx.

Ficus protulit

grossos suos. Et superiorib; p̄-
det p̄ns loc^o. dixerat enī tps p̄-
tatois venisse tā ex florib; q; tā apparētib;
q; ex audita turtur^o voce b̄ asserō. Idip-
sum adhuc ex grossoz p̄ductōe affirmā-
q; nō solū ex florib; 7 voce turtur^o exp̄mē-
tū capis tps: capis 7 ex ficu. Nū enī non
est ac indulgētiōz tūc cū ficus grossos
os ptulerit. Ficus flores nō hz: s; p̄ flor-
bus grossos mittit: tēpe q; ceterē arborū
florēt. Et quō flores apparēt 7 trāscūt
nihil vtilēs nisi q; secuturi fruct^o quidam

prēmū sunt. ita 7 grossi oriunt^o: s; imma-
ture cadūt 7 dant locū maturādis: ipi mi-
nime habiles ad v̄scendū. Et hinc ergo
vt dixi: sumit sp̄sus exp̄mētū tps 7 ar-
gumētū suasionis: vt nō pigritē p̄gere
sp̄sa ad vineas. q; nō parit opa q; tempe-
stine venit. Et littera quidē sic. Quid v̄o
sp̄s: Ut plane hoc loco nō ficum intue-
amur: s; populū. nepe de homib; cura est
deo. nō de arborib;. Vere ficus ē popul^o
fragilis carne. paruu^o censu. aio humil^o.
cui^o p̄mi fruct^o (vt interz nōi alludam^o)
grossi v̄tq; 7 terreni. Nec enī popular^o ē
studij p̄mū querere regnū di 7 iusticiā ei^o
sed vt ait ap̄ls cogitare q; mūdi sunt. quō
placeāt v̄torib;: vel ille viris. Tribulatio
nez carnis habebūt hmōi: s; i nouissimis
nō negam^o eos fruct^o fidei assecuturos: si
bonā habuerint nouissimā p̄fessionē. ma-
timeq; si carnis opa elemosynis redeme-
rūt. Ergo p̄mi plebiū fruct^o nec fructus
sunt. nō magis q; ficū grossi. Deniq; si
dignos postmodū fruct^o penitētie fecerit
(nō enī pus qđ sp̄uale est: s; qđ animale).
dicet illis. Quē fructū habuistis tūc in il-
lis in quib; nūc erubescitis. Ego tamē b̄
loco nō quēuis populū interpretari liberū
puto. v̄n^o signāter exprimis. Neq; enī p̄-
lerunt dixi. quasi de plurib;. s; q̄si de vna
protulit (in q̄t) ficus grossos suos. 7 vt sen-
tio ego. que ē plebs iudeoz. Quāta i hāc
saluator^o pabolice in euāgelio loq; videtur
vt est illud. Arborē fici habebat qđā plā-
tāram in vinea sua 7c. Jte. Videte ficul-
neā 7 omēs arbores. Et Rathanaeli di-
ctum est. Cū eses sub ficu vidi te. Et rur-
sum maledicit ficulnec p̄ eo q; nō inuenit
in ea fructū. Bū ficus: q; bona licet patri-
archaz radice p̄dierit: nūq; tū in altum p̄-
ficere. nūq; se humo attollere voluit. nū-
q; respōdere radici. p̄ceritate ramoz. gene-
rositate floz. fecūditate fructuum. Vale-
p̄sus tibi cū tua radice p̄uenit arbor pu-
silla. toruosa nodosa. Radix enim sancta
Quid ea dignuz tuis apparet in ramis?
Ficus (in q̄t) protulit grossos suos. Hō hos
nobili a radice traxisti semē nequā. Qđ in
ea est: de sp̄sancto est. ac p̄ hoc subtile to-
tum ac suauē. Tibi v̄n hi grossi: Et vere
quid nō grossum i gēte illa? Nec actus p̄-
fecto. nec affect^o. nec intellect^o. s; nec ritus
quē in colēdo deū habuit. Nā act^o in bel-

lis. affect^o in lucris tot^o erat. intellectus i
crassitudine l̄e. cult^o in sanguine p̄cedū
7 armentoz. At dicit aliq; q; Cū istiusmo
di grossos nō aliquando p̄ferre gens illa
cessauerit. q; nō aliquādo tps putationis
nō extitit. q; vnū v̄terq; rei tps existere p̄-
bibet. Hō ita est. Dicim^o mulieres filios
p̄creasse nō cū pariūt: s; cū iā pepererunt
Dicim^o 7 arbores edidisse flores suos: nū
cū ceperint florere. s; pot^o cum desierint.
Ita hoc q; dicitur est. quia ficus protulit
grossos suos. nō cū aliq; edidit s; cū to-
tos. i. cū ad finē p̄uenit editio. Quēz quo
tpe istiusmodi p̄plementū illi populo ac-
cidit: Cū xpm occidit tūc cōpleta ē mali-
cia eius. iuxta qđ ip̄e eis p̄dixerat. imple-
te mensurā patz vestroz. v̄n in patibulo
traditur^o iā sp̄ritū p̄summatū est. inquit
Q̄ quale p̄summatōne dedit grossis suis
ficus hec maledicta: 7 subinde eterna ari-
ditate dānata. Q; sunt nouissimi peio-
res porib;. Incipiēs ab inutilib;: ad p̄ni-
ciosos p̄uenit 7 venenatos. Q; grossuz vi-
pereūq; affectū: odire hoīem q; hominūz
corpa fanat 7 aīas saluat. Nihilomin^o i
tellectū grossum 7 cere bouinū. qui deuz
nō intellexerūt. nec in opib; deū. Aimirū
me fortasse quērat in sui suggillarōe iude-
us q; intellectū illi^o dico bouinū. Sed le-
gat in Isaiā. 7 p̄ q; bouinū audiet. Lo-
gnouit (in q̄t) bos possessorē suū: 7 asinus
p̄sepe dñi sui: israhel nō cognouit me: popu-
lus me^o nō intellexit. Vides me iudee mi-
riorē tibi p̄pheta tuo: Ego te cōparau iu-
mentis. ille subijcit. Quāq; in sua p̄sona
p̄pheta nō dixit b̄: s; in dei. qui deum se et
ip̄is opib; clamat. Et si mibi (in q̄t) n̄ cre-
ditis: opib; credite. 7 si nō facio opa patr^o
mei: nolite credere. nec sic tū euigilant ad
intelligendū. Hō fuga demonū. non obe-
dientia elemētoz. nō vita mortuoz. besti-
alem hāc p̄ q; bestiale eb̄tudinē ab eis
depellere quit. De qua nō minus mirabi-
li q; miserabili cecitate factū est. vt in illud
tam horrendū tāq; enormiter grossum fa-
cinus p̄uerent. dño maiestatis inijciētes
manus sacrilegas. Extic itaq; dici potu-
it. q; ficus protulit grossos suos. cū iā vide-
licet legitima illi^o populi esse ceperūt q̄si i
eritu sup summū. vt nouis (iuxta veterē p̄-
phetiā) supueniētib;: vetera p̄icerent. Hō
aliter sane q; quō grossi cadūt cedūt sub

ozietibus ficibus bonis. Quoadiu (inquit) non cessavit ficus producere grossos suos non te vocavi o spolia. scilicet non posse vna p dire optimas ficus. Nunc autem productis quibus pducendi erant. non iam in tepestiue te iunto: cum boni ac salutare fructu in primo esse non sciant: inutiles expuncturi. ¶ Nam vinee (inquit) flores odorē dederūt. quod nihilominus appropinquatis fructus indicium est. Dic odor serpentes fugat. Autem florescentibus vincis omne reptile venenatum cedere loco. nec vllatenus nouorum ferre odorē florū. Quod volo attendat nouitiam nri. et fiducialiter agat: cogitantes qualē spm̄ accepertur? p̄mittas d̄mones nō sustinet. Si sic nouici feruor. qd̄ erit absoluta perfectio? Perpendat ex flore fructus et saporis p̄tus ex vi estimet odoris. Vinee flores odorē dederūt. Et in principio qdem sic fuit. Ad p̄dicationem noue gr̄e secuta est nouitas vite in his q̄ crediderūt. q̄ p̄uersatōes suā inter gētes habentes bonā: xpī erāt bonus odor in omni loco. Odor bonus: testimoniū bonū. Hoc de bono ope tanq̄ de flore odor p̄cedit. et qm̄ tali flore et tli odorē inter p̄mordia nascētis fidei. fideles aie veluti quedā spiritalis vinee referte apparuerūt. habentes testimoniū bonū: et ab his qui foris erāt nō incōgrue (vt opinor) de ipsis dictū sentim. qz vinee flores odorē dederūt. Ad qd̄? Ut eo sane puocati etiā qui nec dū crediderāt ex bonis opibz illos considerantes glorificaret et ipsi deum. atqz ita eis odor vite ad vitā esse inciperet. Idcirco q̄ dedit odorē nō immerito referunt. q̄ nō suā gl̄am: sed aliorū de sua bona opinione q̄sire salutē. Alioq̄n poterāt more quorundā questū estimare pietatez. verbi gr̄a. ostentatiōis. mercedis. Et istud esset nō dare odorē s; vendere. Nūc vero quia omnia sua in charitate faciebāt. non plane vendiderūt odorē: s; dederūt. Etere rum si vinee aie. flos opus. odor opinio ē quid fructus? Martyriū. Et de fructu vite sanguis est martyris. Cū dederit (inquit) dilectis suis somnū: ecce hereditas domini filij merces fructus ventris. Prope modum dixissem fructus vitis. Quid i sanguinem vnde dixerim meracissimū. sanguinez innocētis. sanguine iusti. Quid ni mustū rubēs. p̄batū. p̄ciosum. plane de vinea sortibz. rotulari passionis exp̄ssus. Deniqz

preciosa in cōspectu dñi mors scōz eius. Dec p̄ eo q̄ dictū est: vineas flores odorē dedit. Ita si ad tempa gr̄e hunc locum respicere malim. aut si placet magis referri ad patres. (nā vinea dñi sabaot̄ domus israel est) erit sensus. Christus in carne nascitur et moritur odorauerunt p̄p̄bete et patriarche. sed nō dederūt tūc eundē odorē suū. qz nō exhibuerūt in carne quod in spiritu p̄senserūt. Nō dederūt odorē suū nec secretū suū publicauerūt: expectantes vt reuelaret in suo tēpe. Quis sane tūc caperet sapientiā in mysterio absconditam in corpore nō exhibita? Ita vinee tunc quidem nō dederūt odorē suū. Dederūt autē postea. cū p̄ successiones generatōnū nascētē ex se xpm̄ fm̄ carnē partu virginis seculis ediderūt. Tūc plane (inquā) sp̄iales ille vinee dederūt odorē suū cum apparuit benignitas et humanitas saluatoris nostri dei. et cepit p̄sentem habere mundus quē pauci adhuc absente p̄senserant. Vir ille (verbi causa) qui Jacob tangens et xpm̄ sentiens. ecce (inquit) odor filij mei sicut odor agri pleni cui bñ dicit dñs. cū bñ dicebat: habebat delicias suas sibi. nec curā q̄ illas cōmunicabat. Et vbi venit plenus mundo t̄pis in q̄ misit deū filiū suū factū muliere: factus sub lege: vt eos q̄ sub lege erāt redimeret: tūc p̄sus odor ille q̄ in illis erat: sese vbiqz sparsit. adeo vt a finibus terre ipm̄ sentiens clamaret ecclia. oleū effudit nōmē tuū: curreretqz adolecētule i odorē olei. Ita ista vinea dedit odorē suū. et eos vitis extiterat. Quid ni dederūt. et q̄b̄ deditus fm̄ carnē? Dictū est itaqz vineas dedit odorē. siue qz fideles aie bonam d̄ se vbiqz opinionē spargūt. siue qz palā facta sunt mūdo oracula et reuelatōes patrum: in oēm terrā exiuit odorat̄ eorum. dicit ap̄lo. Manifeste magnū est pietatis sacramentū qd̄ manifestatū est in carne. in ista caritū est in spū. apparuit angelis. p̄dicatus est gētibz. creditū est mūdo. assumptū est in gl̄ia. ¶ Virū s; si nec ficus nec vinea iste aliqd̄ habet qd̄ mores edificet. Ego hūc locū arbitror esse et morale. Dico autē p̄ gratiā dei que in nobis est: et sic nō habere et vineas. Ficus qd̄ q̄ suauiores in moribz sunt. vineas s; q̄ spū feruētiores. Quis qui se inter nos cōmuniter socialit̄

terqz agit: et nō solū sine querela p̄uersatur inter fratres: s; et multa cū suauitate fruēdam se omibz p̄bet in omni officio charitatis: qd̄ ni illū vicē agere ficus p̄uenitissimi medicā? Qui tñ grossos suos p̄us p̄tulerit p̄ieceritqz oportet timorē vtiqz iudicij quē p̄fecta charitas foras mittit et amaritudinē peccatorū q̄ vere p̄fessionī et infusio omi gratie crebratūqz p̄fusioni lachrymarum cedat necesse est. ceteraqz talia instar grossorū p̄uentia fructuū suauitate. q̄ vos quoqz p̄ vosmetipsos cogitare potestis. Ut tamē adhuc ego aliqd̄ adiciā de eiusmodi quod ob occurrit. videte ne forte etiā hec iter grossos deputari possint. sciētia. p̄p̄betia. lingue. similitaqz. Et enī ista more grossorū deficere habēt et cedere melioribz. dicit te apostolo. qz et sciētia destruet. et p̄p̄betie euacuabunt. et lingue cessabunt. Fidē quoqz ip̄az intellectus excludit: speiqz succedat visio necesse est. Quod enī videt quis: qd̄ sperat? Sola nō excidet charitas: sed illa qua de toto corde. tota aia. tota frute diligitur. Jō hāc minime grossis annuerauerim: ne ad ficū quidē dixerim pertinere sed ad vineas. Jā q̄ vinee sunt seueriores nobis q̄ suauiores se exhibēt. in spū veheementi agētes. zelantes p̄ disciplina. vicia acerrime corripientes. aptates sibi congruentissime vocē illā. Nōne q̄ oderūt te dñe odra: et sup̄ inimicos tuos tabescebam. Jc. Zel domus tue comedit me. Et mibi quidē illi in dilectiōe p̄rimi. isti i dilectiōe dei eminere vident. S; libet pausare sub bac vite et sub hac ficu. vbi dei p̄rimiqz obnubrat dilectio. Utrāqz teneo cū te amo dñe Jhu xpe. q̄ me p̄xim̄ es. qm̄ hō es et fecisti mecū misericordiā. et nihilominus es sup̄ omnia deus bñdicit̄ in secula Amē Sermo. lxi.

Urge amica mea sp̄iosa mea et veni. Cōmēdat sp̄iosus multā dilectōz suā: iterādo amoris voces. Nā iteratio: affectōis exp̄ssio ē et q̄ rursum ad laborē vinearū sollicitat dilectā. oñdit q̄ sit de aiaz salute sollicitus. Nā vineas aias esse iā audisti. nō imoremur sup̄uacue i his q̄ dicta sūt. Videte se querē. Sp̄iosas tñ nūqz vt memi. i h̄ toto ope apte adhuc noiarat: nisi mō cū ad vineas iur. cū vino caritas; appropinquē

Que cū venerit et p̄fecta fuerit faciet spūa le p̄iugū: et erūt duo nō i carne vna: sed in vno spū. dicit ap̄lo. Qui adheret dō vno spūs ē. ¶ Sequit̄. Colūba mea i foraminibz petre: in cauernis macerie. oñde mihi faciē tuā. sonet vox tua in auribz meis. Amat et p̄git amatoria loq̄. Columba de nouo blandiēdo vocat. suā dicit. et sibi asserit p̄p̄riā. Quis ip̄e rogari obniri? ab illa solebat: ip̄e nūc p̄sa vice et p̄spectū postulat et colloquū. Agit vt sp̄iosus: s; vt veracundus: publicū erubescit. decernitqz frui delictis suis in loco seq̄stri. vtiqz i foraminibz petre et in cauernis macerie. Puta q̄ sic dicere sp̄iosum. ¶ Ne timeas amica q̄si h̄ ad quā te hortamur opa vinearū negociū amoris impedire seu iterrūpe habeat. Eric certez aliq̄s vsus i ea ad id qd̄ parit optatum. Vinee sane maceriat h̄nt. et he diuerforia grata veracundis. Sic l̄falis lufus. Quid ni dixerim lufum? Quod enī scriū h̄z hec l̄e feris? Ne auditu quidē dignū qd̄ foris sonat: si non int̄ adiuuet spūs infirmitatē intelligētie nre. Ne q̄ remaneamus foris: ne et turpiū (qd̄ absit) amorū videamur lenocinia recēdere. afferte pudicas aures ad f̄monē q̄ i manibz ē d̄ amore. et cur ip̄os cogitatis amātes: nō vix et feminā: s; p̄bū et aiaz sentiat optet. Et si xpm̄ et ecclesiā dixerō. idē ē. nisi q̄ eccie noie n̄ vna aia: s; mltorū vnitas vlt̄ pot̄ vnanimitas designat. ¶ Nec sane foramina petre aut cauernas macerie latebras putet; opantius iniquitatē. ne q̄ p̄sus suspicio subeat d̄ opibz tenebrarū. aliq̄ hūc locū ita exp̄p̄uit. foramina petre vulnera xpīi interpretans. Recte oino. nā petra xps. Bona foramina q̄ fidē astruūt resurrectōis et xpīi diuitatē. Dñs me (inquit) et de me. Tū h̄ reportatū oraculū nisi ex foraminibz petre: In his passet iuenit sibi domū: et turtur nidū vbi reportat pullos suos. In his se colūba tutat et circūuolitātē itrepida itret accipitrē. Et iō ait. Colūba mea i foraminibz petre. Vox colūbe i petra exaltauit me. Et itē. Statu it (inquit) sup̄ petrā pedes meos. Vir sapiēs edificat domū suā sup̄ petrā q̄ ibi nec vitorū formidz iurias nec inundatōnū. Quid n̄ boni i petra: In petra exaltat. in petra securus. i petra firmis sto. Securus ab hoste foris a casu. et hoc qm̄ exaltat a terra. Anceps est enim et caducum terrenum omne

H

foramina petre vulnera xpi sunt

Conuersatio nostra in celis sit: et nec cades-
re nec deici formidamus. In celis petra in
illa firmitas atque securitas est. Petra refu-
gium erinacis. Et reuera vbi tuta firma
que infirmis securitas et requies nisi in vul-
neribus saluatoris. Tanta illic securior ha-
bito. quanto ille potentior est ad saluandum.
Fremunt mundus. permittit corpus. dyabolus in-
diatur. non cado: fundatur enim sum supra
firmam petram. Peccaui peccatum grande. tur-
batur conscientia: sed non perturbabit. quonia
vulneribus domini recordabor. Nempe vulnera-
tus est propter iniquitates nostras. Quid tam
ad mortem: quod non christi morte saluetur? Si
ergo in mentem venerit tam potens tam effi-
cax medicamentum: nulla iam possum mor-
bi malignitate terri. Et ideo liquet erras-
se illum. qui ait. Maior est iniquitas mea
quam ut veniam merear. Nisi quod non erat. de me-
bris christi. nec pertinebat ad eum de christi merito
ut suum presumeret. suum diceret quod illi esset
tanquam re capitibus membris. Ego vero fiden-
ter quod ex me mihi deest: usurpo mihi et vi-
scribis domini. quam misericordia affluunt. nec de-
sunt foramina per que effluunt. Foderunt ma-
nus eius et pedes lateris lancea forauerunt.
et per has rimas licet mihi sugere mel de pe-
tra. oleumque de saxo durissimo. id est gustare et vi-
dere quoniam suauis est dominus. Cogitabat
cogitationes pacis. et ego nesciebam. Quis
enim cognouit sensum domini. aut quis consiliari
eius fuit? Et clauis referas: clauis pene-
tras factus est mihi. ut videam voluntatem domini.
Quid mihi videam per foramen. Llamat clauus.
clamat vulnus quod de se sit in christo mundum
reconciliat sibi. Ferrum pertransit aiam eius: et
appropinquat cor illi. ut non iam non sciat
compari infirmitatibus meis. Patet archanum
cordis per foramina corporis. patet magni il-
lud pietatis sacramentum. patet viscera misericor-
die dei nostri in quibus visitauit nos omnes ex
alto. Quid mihi viscera per vulnera pateant.
In quo enim clarus est in vulneribus tuis elucis-
set quod tu domine suauis et mitis et multe mis-
ericordie. Maiorem enim miserationem nemo
habet quam ut aiam suam ponat quod per addictum mor-
ti et damnatis. Deum proinde meritum misera-
tionis domini. Non plane suum meritum inops quod diu-
ille miserationum non fuerit. Quod si misericor-
die domini multum: nihilominus ego in meri-
tis sum. Quid enim si multorum sum mihi con-
sci delictorum? Nempe vbi abundauit delictum

supabundauit et gratia. Et si misericordie domini ab-
eterno et usque in eternum: ego quod misericordie
as domini in eternum carabo. Nunquid iustitias
meas? Domine memorabor iusticie tue soli.
Ipsa est enim et mea. Nempe factus es mihi
tu iusticia a deo. Nunquid mihi verendum
ne non vna ambobus sufficiat? Non est palli-
um breue quod fere propheta non possit opire
duos. Iusticia tua iusticia in eternum. Quid
longe eternitate? Et te pariter et me operiet
largiter. Larga et eterna iusticia. Et in me
quidem opit multitudinem peccatorum. in te autem
domine quod nisi pietatis thesauros: diuitias
bonitatis. De in foraminibus petre re-
siste mihi. quam magna multitudo dulcedinis
tue in illis opte quidem: sed in his que peruenit
Ut quod ei sanctum deus canibus vel margaritis
porcis? Nobis autem reuelauit deus per ipsum
suum: etiam et aptis foraminibus introducit in
sancta. Quanta in his multitudo dulcedi-
nis: plenitudo gratie: perfectioque spirituum. Ibo
mihi ad illa sic referta cellaria: atque ad am-
monitiones: prophete relinquam civitates et ha-
bitabo in petra. ero quasi columba nidificans
in summo ore foraminis. ut cum dixerit po-
situs in foramine petre: transeunte domino
mereat saltim posteriora eius prospicere. Nam
faciem stantis. id est incommutabilis claritate quod
videt. nisi quod introduci iam meruit non in san-
cta: sed in sancta sanctorum. Nec vilis tamen
aut preterneda posteriorum contemplatio. Quod
temnat herodes. ego tanto magis non esse
no quanto magis preternibile se ostendit
di. Habet etiam aliud et posteriora domini quod
videre delectat. Quis scit si peruertat et igno-
scat deus et relinquat post se benedictiones? Et
cum ostendat faciem suam: et salui erim? Sed in-
rim perueniat nos in benedictionibus dulcedinis.
illis vti quod post se relinquere presuevit. Non
dignationis sue posteriora demonstrat: ab-
as in gloria dignitatis faciem suam demonstrat
rus. Sublimis in regno: sed suauis in cruce.
In hac me visione perueniat. in illa adimple-
at. Adimplebis me (ait) leticia cum vulne-
tuo. Utraque visio salutaris. vtraque suauis
sed illa in sublimitate. ista in humilitate. Illa
in splendore. hec in pallore est. Denique in-
quit et posteriora dorsum eius in pallore aut
Quomodo non in morte palleat? Sed mo-
lius pallens aurum quam fulgens auricalcum
et quod stultum est dei: sapientius est bo-
minibus. Aurum verbum. aurum sapientia est

R Hoc autem semetipsum decolorauit absco-
dens formam dei. et formam serui prehendens.
Decolorauit et ecclesiam quod ait. Nolite me con-
siderare quod fusca sum. quod decolorauit me sol.
Ergo posteriora ipsi in pallore auri: que
fuscum non erubuit crucis. vitionem passionis
non horruit. liuorem vulnere non refugit. Et
iam complacet sibi in illis et optat nouissima
sua fore horum silia. Idcirco denique audit.
columba mea in foraminibus petre: quod in christi
vulneribus tota dilectione verset et in qui medi-
tatione demoretur in illis. In martyri tolle-
ratia. inde illi magna fiducia apud deum
altissimum. Non est quod vereat martyr exan-
guem: liuidaque leuare ad eum faciem: cuius li-
uore sanatur est gloriolam representare similitudi-
nem mortis eius vti quod in pallore auri. Quid
vercat cui etiam a domino dicit. Unde mihi faciem
tuam? Ad quod dicit: ut mihi videat se magis ostendere
vult. Ita est. videri vult. non videre. Quid ei
ille non videt? Non est ei opus vti quod se ostendat
a quod nihil non videt: nec si se abscondat. Vult
quod videri. vult benignus dux deuoti militis
vultum et oculos in sua sustolli vulnera. ut
illi et hanc aiam erigat: et exemplo sui reddat ad
tollerandum fortior. Enimvero non sentiet
sua dum illi vulnera intuebit. Stat mar-
tyr tripudians et triumphans toto licet lacero
corpe et rimate latera ferro: non modo fortiter
sed et alacriter: sacrum et carne sua circumspicit
ebullire cruorem. Ubi est tunc anima martyr?
Nempe in tuto. nempe in petra. nempe in vi-
scribis ihesu: vulneribus nimirum patribus ad
introcundum. Si in suis visceribus esset: ser-
tans ea ferrum: profecto sentiret et dolorem non
ferre. succuberet et negaret. Nunc autem in pe-
tra habitans: quod mixtum si in modum petre du-
rurum: sed neque hanc mixtum. si exula corpe do-
lores non sentiat corporis. Neque hanc faciem stupor
sed amor. Submittit enim sensus: non amit-
titur. Nec deest dolor: sed superat si contem-
nitur. Ergo et petra martiris fortitudo.
Inde plane potes ad bibendum calicem domini
Et calix hic inebriat quam preclarus est. Pre-
clarus inquam atque iocundus non minus impa-
tori spectanti quam militi triumphanti. Gaudi-
um etiam domini fortitudo nostra. Quid
ni gaudeat ad vocem fortissime professionis?
Denique et requirit eum cum desiderio. Sonet
iniquis vox tua in auribus meis. Nec cum
crabitur repedere vicem scdm suam premissio-
nem continuo. ut qui se confessus fuerit cor-

ram hominibus: confitebitur et ipse eum coram pa-
tre suo. Rumpamus sermonem. nec enim po-
test finire modo. ne sit sine modo. si cuncta
que adhuc exposito capitulo restant: vno
isto velimus sermone complecti. Ergo quod
superest seruemus principio alteri: ut de no-
stro sane et verbo et modo gaudeat spiritus
ecclesie ihesu christus dominus noster. qui est super omnia de-
us benedictus in secula Amen.

Sermo. lxxij.
Columba mea et

C in foraminibus petre: in cavernis
macerie. Non enim in foraminibus
petre tutum reperit columba refugium. sed et
in cavernis macerie. Quod si maceria non con-
geriem lapidum. sed sanctorum communionem ac-
cipimus. videamus ne forte cavernas mac-
erie dixerit angelorum. qui ob superbiam lapsi
sunt. loca quasi vacua derelicta. quippe quod
repleri ex hominibus habent tamquam rime de la-
pidibus viuus reficiende. Unde apostolus. Pe-
trus. Accedentes inquit ad lapidem viuum. et
ipsi tanquam lapides viuus superedificamini do-
mos spirituales. Nec puto ab re esse si intelli-
gimus angelorum custodia vicem exhibere ma-
cerie in vinea domini. que est ecclesia predestina-
torum: cum Paulus dicat. Nonne omnes admi-
nistratores spiritus sunt: missi in ministerium
propter eos qui hereditatem capiunt salutem. Et
propheta. Immittit angelus domini in circuitu
timentium eum. Et si ita sedet. erit sensus. quod
ecclesiam tempore et loco peregrinationis
dueres consolentur. De preterito quidem me-
moriam passionis christi. de futuro autem quod se
forte sanctorum cogitat et confidit recipiendum
Ambo hec veluti ante et retro oculata insa-
tiabili desiderio contuetur. et vterque illi in-
tuitus admodum gratus. vterque est illi refu-
gium a tribulatione malorum et dolore. In-
tegra consolatio cuius non solum quid sibi
expectandum: sed et vnde id sit presumen-
dum nouerit. Expectatio leta nec dubia:
que christi morte firmata est. Cur pauca
ad premij magnitudinem: que precij di-
gnitatem considerat. Quam libens mente
inuisit foramina per que sibi sacrosancti
sanguinis precium fluxit. Quam libens ca-
uernas perambulat et diuersoria et mansio-
nes que sunt in domo patris multe atque diuerse
in quibus collocare filios suos per quorumque

diuersitate meritoꝝ. Et nūc quidē qđ so-
lum interim pōt. sola in his memoria req̄
escit celeste habitac̄m qđ desursū ē iā aio
inducēs. Erit autē cū implebit ruinas: cū
cauernas ⁊ cozꝝ inhabitabit ⁊ mēte: cū va-
cua domicilia q̄ antiq̄ reliq̄rūt habitato-
res: ip̄a sue vniuersitatis illustrabit p̄ntia
nec vlla vltra apparebit cauerna penitus
in celesti maceria. felici de cetero p̄fectōne
sui atq; integritate gaudēte. Aut si id ma-
gis p̄bas. dicem⁹ has cauernas a studio/
sis ⁊ pijs mētib; nō inueniri s; fieri. Quo
nā mō inquit: Cogitatōe ⁊ auiditate. Le-
dit nēpe in modū macerie mollioris pia
maceries desiderio aie. cedit pure p̄tēpla-
tioni. cedit crebre orōni. Deniq; oratio iū-
sti penetrabit celos. Non vtiq; acris hu-
ius cozꝝ porci spaciosas altitudines veluti
quodā remigio alaz suaz instar volucris
volātis scindet: aut quasi gladi⁹ acur⁹ ip̄i
us firmamētū solidū celsumq; verticē p̄fo-
rabit. S; sunt celi sancti. viui. rationales
q̄ enarrāt gl̄iam dei. q̄ fauorabili quadaz
pietate n̄ris se votis libēter inclināt: ⁊ si-
nuatis ad tactū n̄re deuotōis affectib; in
sua nos recipiūt viscera quotiens digna
ad eos intētiōe pulsam⁹. Pulsanti ei ape-
rietur. Licebit itaq; vnicuiq; n̄m etiā h̄
tpe n̄re mortalitatis cauare sibi quacūq; p̄-
te volet supne macerie: nūc qđ p̄iarchas
reuisere. nūc p̄o salutare p̄phas. nūc sena-
tui imisceri ap̄loꝝ. nūc martyꝝ inferi cho-
ris. sed ⁊ beatꝝ p̄tū stat⁹ ⁊ māfiones a
minimo angelo vsq; ad cherubin ⁊ sera-
phim tota mētis alacritate p̄currendo lu-
strare. put quēq; sua deuotio feret. Apud
q̄s mag⁹ afficiet immittēte sibi spū p̄out
vult: si steterit ⁊ pulsauerit: p̄festim ap̄iet
ei. ⁊ facta q̄si cauerna in mōtib; v̄l potius
mētib; sanctis. dū se vltro insectūt ad pie-
tatē: req̄scet v̄l paululū ap̄ illos. Om̄is
aie sic faciētis ⁊ facies ⁊ vox deo grata ex-
istit. facies p̄pter puritatē. vox p̄pter p̄fes-
sionē. Etenī p̄fessio ⁊ pulcritudo in p̄spe-
ctu ei⁹. Un̄ ⁊ d̄r illi q̄ eiusmodi est. Q̄nde
mibi faciē tuā: sonet vox tua in aurib; me-
is. Vox admiratio in aio ⁊ tēplātis. vox
gr̄pactō est. Delectat admodū istiusmo-
di cauernis de⁹. e q̄b; sibi vox resonat gra-
tiarū actionis. vox admiratiōis ⁊ laudis.
Felix mens q̄ sibi in hac maceria frequē-
ter cauare studuit. sed q̄ in petra felicioꝝ.

Licet quidē cauare ⁊ in petra. s; ad h̄ pu-
riore mētis acie op⁹ est: ⁊ vebemētiori ol-
no intētiōe. etiā ⁊ meritis potiorib; san-
ctitatib;. Et ad hec q̄s idone⁹: Hēpe ille q̄
dixit. In p̄ncipio erat p̄bū: ⁊ p̄bum erat
apud deū. ⁊ de⁹ erat p̄bū. h̄ erat in p̄nci-
pio apud deū. Hōne tibi videt ip̄is se ver-
bi penetratib; imersisse ⁊ de abditis pecto-
ris ei⁹ quandā intime sapie sacrosanctam
eruisse medullā: Quid ille q̄ sapiam loq̄-
bat inter p̄fectos. sapiam in mysterio ob-
sconditā: quā nemo p̄ncipiū mūdū huius
cognouit. Hōne vno ⁊ altero celo: acuta
s; pia curiositate terebrat⁹. et certio rari-
tate h̄c pius scrutator euegit. Et ip̄am nō si-
luit nobis p̄bis q̄b; potuit fidelib; fidelit̄
intimans. Audiuit autē p̄ba ineffabilia: q̄
nō licuit illi loq̄. Hō vtiq; hōi. nā sibi illa
loquebat ⁊ deo. Pura q̄ deū quasi sollicita-
tam Pauli charitatē h̄ mō p̄olari ⁊ d̄cere.
Quid anxiaris q̄ p̄ceptū tuū audiam
nō capit human⁹? Sonet vox tua in au-
rib; meis. h̄ est. Si qđ sens; nō licet reu-
lare mortalib;: p̄olare tū q̄ vox ma d̄m-
nas queat mulcere aures. Vides sancti
animā nūc quidē charitate sobria nobis
nūc p̄o puritate excedentē deo: Vides et
am de sancto David ne forte ip̄e ille sit d̄r
de quo cū deo q̄si de alio loquit. quomō-
dō cogitatio hois cōfitebit tibi: ⁊ reliquē
cogitationis diē festū agēt tibi. Ergo qđ
cogitatioē p̄phetica p̄bo ⁊ exēplo p̄p̄t
venire ad mediū poterat: id p̄p̄t
blicā moꝝ ferebat p̄fessionē. ⁊ ex eo cōfite-
batur in populis d̄no reliquū sibi ⁊ d̄o p̄-
uans. vnaq; festiuū ducēs in leticia ex-
ultatione. Hoc ergo est qđ nobis intime
re memorato verticulo voluit. quicquid
delicet sua illa scrutabunda ⁊ auida cogi-
tatione ex archano sapientie eruere p̄cui-
lebat: partem quam poterat in salutē p̄-
puloꝝ sollicita p̄dicatōne impartire
batur. reliquū quod capere plebes nō po-
terant festiuā iubilatione in dei laudib; u-
pendebat. Vides sancte contemplatio-
ni deperire nihil. dum quod exp̄dū p̄-
bium edificatōne non potest: id vel magis
me deo sit iocunda decoraq; laudatōne
q̄ que cuz ita sint duo liquet contem-
tionis genera esse. vnū de statu ⁊ felicitate
⁊ gl̄ia ciuitatis superne. quo vel actu
ocio ingēs illa celestiuū ciuiū occupata sit

multitudo. alterū de regis ip̄i maiestate.
eternitate diuinitate. Illa i maceria. ista i
petra. S; h̄ q̄to difficili⁹ cauare: tāto sua
uius qđ inde erius sapit. Nec verear⁹ illō
qđ scriptura minat scrutatorib; maiesta-
tis: m̄ affer puz ⁊ simplice oculū. Hō op-
primet⁹ a gl̄ia: s; admitteris. nisi nō d̄r: s;
mā quiescis gl̄iam. Alioqn sua q̄s op-
primet. nō dei gloria. dū p̄cliu⁹ in istam:
ad illā leuare ceruicē nō sinit. nimiz guez
cupiditate. Vac excussa secure scrutemur
in petra in q̄ thesauri absconditi sapie ⁊ sci-
entie sunt. Si adhuc dubitas: audi ip̄az
petrā. Qui opant⁹ (in q̄t) in me nō pecca-
būt. Quis dabit mibi p̄nas sicut colum-
ba: ⁊ volabo ⁊ req̄scā: Ibi requie inuenit
māfue⁹ ⁊ simplex: vbi dolosus opprimif
v̄l elatus ⁊ cupid⁹ inanis gl̄ie. Eccl̄ia co-
lumba est. ⁊ iō req̄scit. Colūba (in q̄t) q̄ in māfue-
tate suscipit instū p̄bū. Et req̄scit in
p̄bo. h̄ est. in petra. nā petra est p̄bum. Ec-
cl̄ia q̄ in forātib; petre p̄ quā itrospicit
⁊ videt gl̄iam sp̄s sui. nec opprimif tū a
gl̄ia. qm̄ nō sibi vsurpat eā. Hō opprimi-
tur q̄ nō scrutatit maiestatis est: s; volun-
tatis. Nā qđ maiestati attinet: interdū q̄
dem ⁊ i ip̄am intēdere aude. s; q̄si admi-
rans: nō q̄si scrutās. S; ⁊ si qm̄ p̄ excessū
tū i illā p̄tingat: dign⁹ dei est iste: dign⁹
ter leuās hoicm. nō hois temeritas inso-
lēt dei alta puadēs. Cū enī ap̄ls raprū
se cōmemoret. vt ausum excuset: q̄nā alē
p̄sumat mortalū huic se diuine maiestatis
horēdo scrutatio p̄p̄is intricare conari
bus: ⁊ importun⁹ p̄tēplator pauēda irrū-
pere in archana: Scrutatoꝝ p̄inde ma-
lestatis tāq; irruptozes dici reoz. nō q̄ scz
rapunt in eā: s; q̄ irrūt. Ip̄i itaq; oppri-
mūt a gl̄ia. Ergo formidulosa scrutatio
malestatis. at volūtatis tā tuta q̄ pia. Quid
ni tota diligētia scrutādo instē sacro gl̄ie
volūtatis: cui mibi pendū p̄ omnia scio:
Suanis gl̄ia q̄ nō aliūde q̄ de ip̄i suauit-
atē p̄tēplatiōe p̄cedit q̄ de diuinitate boni-
tatis ac m̄te miseratōis intuitu. Deniq; vi-
dim⁹ gl̄iaz h̄c: gl̄iam q̄si vniūgenitā a p̄re
Totū nēpe benignū ⁊ p̄e p̄nū qđ appa-
ruit gl̄ie i hac p̄re. Hō me opp̄met gloria
ista. tot⁹ lies v̄nib; inredēt in se: ego pot⁹
imp̄mar illi. Etenī reuelata facie speculā-
tes i candē imaginē trāformamur de cla-

ritate i claritatē tāq; a d̄ni spū. Trāsfor-
mamur cū p̄formamur. Al̄bit at vt i ma-
lestatis gl̄ia: ⁊ n̄ mag⁹ i volūtatis modestia:
dei ab hoie p̄formitas p̄sumat. Sla mea
hec ē si vnq; de me audiero. Inueni hoiez
fm̄ cor meū. Cor sp̄s: cor p̄ris sui. Ip̄s
q̄le: Estote (ait) misericoz des sicut ⁊ p̄ v̄
misericozs ē. Nec forma quā videre desi-
derat: cū eccl̄ie dic. oñde mibi faciē tuam
forma pietatis ⁊ māfuetudis. Vāc cū oī si-
ducia leuat ad petrā cui silis ē. Accedite.
(in q̄t) ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies v̄re nō
p̄fundēt. Quo pacto hūilis ab hūili con-
fundēt. a pio sc̄tā. ⁊ a mansueto modesta:
Hō plane abhorrebit a puritate petre pu-
ra facies sp̄se. nō mag⁹ q̄ a p̄tute p̄tut. a
lumielumē. S; q̄ non ex oī se iterim p̄re
adhuc ad petrā forādā eccl̄ia accedere p̄t
neq; ei oim est q̄ in eccl̄ia sūt sacra diuine
volūtatis inspicere: aut app̄hēdere p̄ semet
ip̄os p̄funda dei. iō nō solū i forāminib;
petre s; ⁊ i cauernis macerie hitare oñdi-
tur Ergo i p̄fect⁹ qđ d̄ rimari ac penetra-
re archana sapie ⁊ puritate p̄scie aude: et
intelligētie acumie p̄nt: habitat i forāmi-
nib; petre. Dereliq; in cauernis macerie.
vt q̄ in petra p̄ semetip̄os fodere: aut n̄ suf-
ficiūt: aut nō p̄sumūt: in maceria fodiane
p̄tēti v̄l gl̄iam sc̄toꝝ mēte itueri. Si cui
ne h̄ qđē possibile sit: huic sane p̄ponet ie-
sum: ⁊ h̄c crucifixū. vt ⁊ ip̄e absq; suo la-
bore habitet i forāminib; petre. i q̄b; nō la-
borauit. Iudei i his laborauerūt. ⁊ ip̄e in
labores infidelū itroibit vt sit fidel⁹. Nec
ferēdū qđ patiat repulsaz. q̄ ⁊ vocat vt in-
tret. Ingrederē (in q̄t) i petrā: ⁊ abscondere
in fossa humo a facie timoris d̄ni ⁊ a gl̄ia
malestatis ei⁹. Infirme adhuc ⁊ inertī aie
(q̄ iuxta qđ i euāgelio qđ dā de semetip̄o p̄fi-
tes. fodere n̄ valz: medicare erubescit) fossa
oñd̄it hum⁹ vbi lateat: don⁹ p̄ualescat. p̄-
ficiat: vt possit ⁊ ip̄a p̄ se cauare sibi forāta
i petra. p̄ q̄ itret ad iterioꝝa p̄bi: ai vtiq; vi-
gore ⁊ puritate. Et si itelletim⁹ fossaz hu-
mū: illā q̄ ait. Fodēt man⁹ meas ⁊ pedes
meos: n̄ erit abigēdū d̄ sanitate in ea cit⁹
adipiscēda aie vulnerate q̄ i ea d̄morabit
Quid ei tā efficac⁹ ad curāda p̄scie vulne-
ra: nec̄i ad purgādā mētis acie q̄ xp̄i vul-
nerum sedula meditatio: Uerum donec
purgata et sanata perfecte fuerit: non v̄l
deco qualiter illi aptari possit quod dicit.

ostēde mihi faciē tuā. sonet vox tua i au-
ribz meis. Quomō deniqz faciē suā osten-
dere audeat. v'l leuare vocē suā cui r late-
re indicit. Abscōdere (in q̄t) i fossa humo
Quare? Quia nō ē pulcra faciē nec digna
que videat. Nō erit digna viderē dū n̄
erit videre idonea. Lū aut p inhabitatōz
fossē humi in sanādo oculo interiori tm̄ p
fecerit: vt reuelata faciē speculauit gloriā
dei r ipa possit: tūc demū q̄ videbit: fidu-
cialiter iā loquet. voce r faciē placēs. Pla-
ceat necesse est faciēs que in dei claritatez
intēdere pōt. Neqz enī id posset nisi clara
ipā quoqz esset r pura. vtiqz trāformata
in eandē quā spicit claritatis imaginem
Alioqn ipā dissimilitudine resiliēret insoli-
to reuerberata fulgore. Ergo cū pura pur-
ram intueri potuerit veritate: tūc faciē ipi
us spōsus videre cupiet psequēter r vocē
eius audire. Nā quantū illi placeat cum
puritate quidē mētis p̄dicatio veritatis:
ostēdit cū subinde infert. Vox ei tua dul-
cis. Quia enī nō placeat vox si displiceat
faciēs: demōstrat cū illico subdit. Et faci-
es tua decora. Quid itēne decor faciē ni-
si puritas? In pluribz hec absqz p̄dicati-
onis voce cōplacuit: illa absqz ista i nemi-
ne. Impuris nō se oñdit p̄ritas. nō se cre-
dit sapiētia. Quid ḡ loquū quā nō vide-
runt? Nō scimus (in q̄t) loq̄mur. r q̄ vidi-
mus testamur. Id ḡ tu audeas testari qd
nō vidisti: r loq̄ qd ignoras? Quēz quez
dicā impur? Qui laudes requirit huma-
nas. q̄ nō ponit sine sumptu euāgelij. q̄
euāgelizat vt manducet. q̄ questū estimat
pietate. q̄ nō redit fructū: s̄ datū. Impu-
ri sunt tales: r cū nō habēt vnde videant
veritate ppter impuritātē: habēt tū vnde
illā loquāt. Quid p̄propere agit? Cur
lucē nō expectatis? Cur op̄ lucis an̄ lucē
p̄sumitis? Anū est vobis an̄ lucē surge-
re. Lux est puritas. lux est charitas q̄ non
querit q̄ sua sunt. Nec p̄cedat: r pes ligue
in incerto nō ponit. Supbo oculo veri-
tas nō videt: sincero patet. Nō est quod se
veritas denegat intuentā puro cordi: ac
p hoc ne eloquendā. Peccatori autē dixit
deus. Quare tu enarras iusticias meas:
r assumis testamētū meū p os tuū? Dul-
ti puritate neglecta: an̄ loq̄ q̄ videre cona-
ti sunt. r aut grauit̄ errauerūt nescientes
de quibz loq̄rent. neqz d̄ quibz affirmarēt

quid dicit impuri

aut turpiter viluerūt: dū qui alios docent
seipos non docuissent. A q̄ nos gemino
malo sp̄ custodiat exorat? a nobis spōsus
ecclie Ihs xps dñs nr. q̄ est sup oia de-
bñdictus in secula Amen.

Sermo. lxxij. Capite nobis

vulpes paruulas q̄ demoli-
tur vineas. Nā vinea nō
floruit. Liqueat q̄ nō ociose ad vineas
sit. qñ ibi inuēte sunt vulpes demolent
eas. Nā quidē istud. Spōsus autē dicit
Nā omnia sane vt cōmunē r vltimā
sensum i hac explanatōe penit̄ respiciat
vtpote ineptū r insulsum: indignū
ne q̄ recipiat in scriptura tā sancta r
tentica. Nisi q̄s forte ita vecors r
lidus sit vt p magno habeat didicisse
ea instar filioz hui? seculi: curā gerere
renaz possessionuz. custodire r defendere
vineas ab incurantibz bestijs. ne forte
tingat amittere fructū vini: in q̄ est
ria. simulqz peat opa r impesa. Bran-
damnū vt p̄pterea libzū sanctū tanto
dio r tāta cū veneratōe legat. q̄ docet
in eo a vulpibz vineas custodirene
colēdis illis frustra marsupia vacua
in custodiēdis illis pigri fuerimus.
estis tā rudes: neqz adeo spūalis gra-
tes: vt ita carnaliter sapiatis Ergo
tu ista queram? Ibi sane inuenim
quidē intellectu: sensuz nihilominus
gno: r vineas florētes: r vulpes demolē-
tes. in quibz capiēdis v'l amonēdis
nestius laborat r fructuosus? An vos
bitatis longe vigilāt? insistentuz
seruādīs q̄ frugibz. lōge curiosi? in-
dum cauēdis ppter illas spūalibz
q̄ capiēdis ppter istas fraudulēt
culis? Sed iā a me demōstrāde sū
les iste tā vites q̄ vulpes. Nestz
filij sue queqz vinee puidere: cū me
tante aduerterit in quibz siue a quibz
time sit cauendū. Uiro sapiētī sua vita
nea est. sua mens. sua p̄sciētia. Nā quip
incentū desertū ve in se sapiēs d̄
Stultus nō ita. Lūcta apd eū
inuenies. cūcta iacētia. cūcta incultā
dida. Nō est vinea stulto. Quō modo
nea vbi nil plantatū. nil elaboratū
paret: Tora spinis siluescit r tribul

vita r vinea. Et si fuit: iā nō est. redactā i
solitudinē. Ubi vitis v̄tutis: Ubi bot?
boni opis: Ubi vinū leticie spūalis? Per
agū hois pigri trāsiui (in q̄t) r p vineā vi-
ri stulti. r ecce totū replerāt vitice: r ope-
ruerāt supficiē ei? spine. r maceria lapidū
destructa erat. Audis sapientē irridentem
stultū q̄ bona naturez bona gr̄e: q̄ forte p
lauacrū regeneratiōis acceperat: tanqz illaz
quā plātauit de? r nō homo p̄mā suā vi-
neam in nō vineā negligēdo redēgit. De-
niqz nō potest vinea esse vbi vita non est.
Nā stult? q̄ vivit mortē pot? q̄ vitā esse
censuerim. Quō vita cū sterilitate: Arbor
arida r in sterilitate versa nōne mortua iu-
dicat? Et sarmēta mortua sunt. Et occi-
dit (in q̄t) in grandie vineas eoz. mōstrās
vita puatas q̄ sterilitate dānate sūt. Sic
stult? coipso q̄ inutiliter vivit: viues mor-
tus est. Soli itaqz puenit sapiētī habe-
re vel pon? esse vineā. Qui vitā habet: est
lignū fructifex in domo dei. ac p h lignū
viues. Siquidē r ipa sapiētia q̄ sapiens
dicat r est: lignū vite est apprehēditibz eā.
Quid ni vivat apphensoz ei? Uinit: sed
ex fide. Iust? nēpe est sapiēs. r iustus ex fi-
de vivit. Et si aia iusti sedes est sapiē. sicut
est. p̄fecto is sapiēs q̄ iustus. Is ḡ siue in
stū nomines siue sapientē: nūqz absqz vi-
ta vivet. qz nūqz nō vivet. Hoc quippe
est illi vinea qd vita. Et bona vinea iusti-
mmo bona vinea iust? cui v̄tus vit. cui
actio palmes. cui vinū testimonij p̄scien-
tie. cui lingua torcular exp̄ssionis. Deni-
qz gl̄ia nr̄a hec est (in q̄t) testimonij p̄scie-
tie nr̄e. Uides apd sapientē vacare nihil?
Sermo. cogitatio. p̄uersatio. r si qd aliud
est ex eo qd ni totū dei agricultura. di edī-
ficatio est: r vinea dñi sabaoth: Quid de
niqz illi de se pire possit qñ r foliū ei? non
defluet. Letez tali vinee nūqz infestatiōes
nūqz insidie deerunt. Nēpe vbi multe
opes: multi sunt r q̄ comedūt eas. Sapi-
entis erit sollicit? servare vineā suā non mi-
nus q̄ excolere. nec sinet eā vorari a vulpi-
bus. Pessima vulpis occult? detractor: s̄
nō min? nequā adulator: blād?. Lauebit
sapiēs ab his. Dabit operā sane. qd i ipō
est. cape illos q̄ talia agūt s̄ cape bñficijs
atqz obsequijs monitijs salutaribz r ora-
tiōibz p̄bis ad deū. Nō cessabit istiusmo-
di carbonēs ignis p̄gerere sup caput ma-

ledici. r itē sup adulatoris. quousqz si fle-
ri potest: r illi inuidiā. r isti simulatōes de
corde tollat faciēs mandarū spōsi dicētis
Capite nobis vulpes paruulas: q̄ demoli-
unt vineas. An nō tibi capt? ille videtur
qui suffusus ora rubore. q̄ppe p̄p̄riū eru-
bescens iudiciū: ipē sue p̄fursionis r peni-
tudinis testis est. siue q̄ c̄derit hoiez amo-
re dignissimū. siue q̄ dilexerit tm̄ verbo r
lingua eū a q̄ se diligit ope r veritate vel se-
ro exptus est. Cap? plane r captus dño
fm q̄ nominatim ipē ex p̄ssit. capite (in q̄t)
ens) nobis. Utinā ego omēs aduersantes
mibi sine cā ita capere possim. vt xpo eos
vel restituā vel acquirā. Sic sic: p̄fundā-
tur r reuerant? qui querūt aīam meā. auer-
tant retro: sum r erubescāt qui volūt mi-
hi mala. quatin? inueniar r ipē obediens
spōso nō in capiēdo vulpes: s̄ r in capiē-
do ipi. Sed reflectat sermo ad sui p̄ncipi-
um vt suo ordine series explanatōis p̄ce-
dat. Capite nobis vulpes paruulas: q̄
demoliunt vineas. Locus moralis est: r
intra mox disciplinā nos iā ostendimus
spūales has vineas nō nisi spūales viros
esse. quoz cū omnia iterio: a culta sint: om-
niāqz germinātia. oīa fructificātia r par-
turiētia sp̄m salutis. quō de regno dei. sic
de his vineis eque dñi sabaoth p̄nt dice-
re. qm̄ intra nos sunt. Deniqz in euāgelio
legit dari gentibz regnū faciētibz fructus
eius. Di sunt q̄s Paul? enumerat dicēs.
Fruct? aut spūs est charitas. gaudium.
pax. patiētia. lōganimitas. bonitas. benī-
gnitas. māsuetudo. fides. modestia. cōti-
nentia. castitas. Fruct? isti p̄fect? nostri.
Hi accepti spōso. qz ipi cura est de nobis
Hum de virgultis cura est deo: hoies nō
arbores amat homo de?: r nostros profe-
ctus suos fruct? deputat. Temp? hoz di-
ligēter obseruat. arridet apparētibz: r solli-
citus satagit ne pereāt nobis cū apparue-
rint Immo p̄o ne pereāt sibi se reputat tā-
qz nos. Ideoqz puidens capi sibi iubet i-
sidiātes vulpeculas ne nouellos fructus
ipē p̄cipiant. Capite (in q̄t) nobis vulpes
paruulas: que demoliunt vineas. Et q̄si
quis dicat. p̄propere times. nondū venit
fructuū temp?. nō est ita. inquit. nā vinea
nostra floruit. Post flores nō est fructuz
mora: adhuc illis cadentibz: isti erumpūt
illico. illico incipiunt apparere. Parabola

fructus spiritus est charitas gaudium pax

ista instans est tps. Videtis istos noui-
cios: Nup venerūt. nup uersi sunt. non
possum de ipis dicere. qz vinea nra floru-
it. Floret enī. Interim qd in eis appare-
re videtis flos est. fructuū tps nō duz ad-
uenit. Flos nouella puerfatio ē. flos for-
mula recēs vite emēdatoris est. Indue-
rūt sibi faciē disciplinatā z bonā: totū cor
poris cōpositōem. Placēt fateor q̄ i facie
sunt. negligētiōz vtiqz is q̄ foris apparet
corpoz culū z vestīū. sermo carior. vul-
bilariōz. aspectū verecūdiōz. incessus ma-
turior. Uex qz h̄ nouit cepe ipa sui noui-
tate flores cēfenda sunt. spes fructuū ma-
gis q̄ fructū. Tobis filioli nō timem⁹ a
fraude vulpiū. q̄ fructibz magis q̄ floribz
inuidere noscunt. Uestz aliū de piculū ē.
Uisionē certe metuo floribz: nō subrepti-
onē s; vitionē a frigore. Q̄ dlo mibi suspi-
ctus est z frigora matutina q̄ in tempesti-
uos flores solēt pdere. fructū p̄ripe. Itaqz
ab aqlone pandit vestz malū. A facie fri-
goris ei⁹ q̄s sustinebit. Hoc frig⁹ si semel
aiam. aie quidē (vt assolet) incuria spū doz
mitante puaserit. ac neminē deinde (quod
absit) inhibēte ad interiora ei⁹ puenit: d-
scenderit in viscera cordis z sinū mēt. cō-
cusserit affectōes. occupauerit p̄silū semi-
tal. p̄urbauerit iudiciū lumē. libertatē ad-
dixerit spūs. me p̄ vt in corpe solet enui-
re febricitatibz: subit quidā ai rigor. et vi-
gor lentescit. languor fingit viriū. horroz
austeritatis intēdit. timor sollicitat paup-
tatis. p̄trabit anim⁹. subtrabit grā. p̄tra-
bitur longitudo vite. sopit rō. spūs extin-
guif. defauescit nouici⁹ feruor. i grauescit
torpoz fastidiosus. refrigerat fraterna ca-
ritas. blandit voluptas. fallit securitas. re-
uocat p̄suetudo. Quid plura: Dissimula-
tur lex. abdicat ius. fas p̄scribit. derelin-
tur timor dñi. Danf postremo impuden-
tie man⁹. p̄sumit ille temerari⁹: ille puden-
dus. ille turpissim⁹. plen⁹ ille ignominia
z p̄fusione salt⁹ de excelso i abyssum. d̄pa-
uimēto in sterq̄liniū. de solio in cloacā. de
celo in scenū. d̄ claustrō i seculū. de paradiso
in infernū. Principiū z originē h̄ p̄ctis
z vel qua arte vitet vel q̄ sup̄c virtute: nō
est hui⁹ tps d̄mōstrare. Alias erit h̄. nūc
cepta p̄sequamur. Ad p̄uictōres z firmi-
ores sermo est retorquēd⁹ ad vineā q̄ iam
floruit. cui qdē z si nō est qd floribz formi-

det a frigore: s; nō fruct⁹ securi sūt a vul-
bus. Dicendū ap̄t⁹ qd sint spūaliter de
vulpes. cur pusille dicant. cur inbeāt po-
tissimū capi. z nō abigi v̄l occidi. etiā in-
troducēda diuersa genera haz bestiaz ad
maiorē audientīū noticiā z cautelā. nō sa-
ne fmone isto. vt fastidio cōsulam⁹. z nre
deuotōis alacritas p̄petuet in grā z p̄f-
sione glie magni eccleie spōi dñi nostri
su xpi. qui est sup̄ omnia deus benedic⁹ in
secula Amen.

Sermo. lxxij.

De sum promiss

a sioni vestre. Capite nob vulpes
paruulas q̄ demolunt vineas.
nā vinea nostra floruit. Vulpes tēptatō-
nes sunt. Necessē est vt veniat tēptatō.
Quis enī coronabit nisi q̄ legitime certā-
uerit: Aut quō certabit si desit qui impu-
gnat: Tu q̄ accedēs ad seruitutē dei: stat
timore: z p̄para aiām tuā ad tēptatōem
cert⁹ omēs q̄ pie volūt viuere in xpo p̄-
cutionē passuros. Porro tēptatōes diuer-
se sunt. p̄ tēpoz diuersitate. Et in ijs qui
dem nris tāqz nouellaz teneris floribz
plātationū in euidētī vis algoris incūbit
cui⁹ meminim⁹ in fmone altero. z incipit
tes ab hac peste cautos reddidim⁹. Jam
p̄o p̄ficiētīū sanctoribz studijs mimes
dem sese opponere p̄trarie p̄tutes apte
dent. s; solēt ex occulto insidiari q̄si qd
fraudulēte vulpecule: specie q̄ dez v̄tute
re at vicia. Quātos (vbi grā) i gressos v̄tute
vite. p̄gressos ad meliora. sup̄ semitas
sticie bñ secureqz p̄ficiētētes z p̄ficiētētes
fraude p̄pudor vulpiū haz turpiter sup̄-
plātatos expt⁹ suz. z sero in se p̄tutū sub-
catos plāgere fruct⁹. Uidi go hoiez curi-
tem bñ. z ecce cogitatio. Quid i vulpecula
fuit: Quātis (inqt) bonū q̄ sol⁹ fruor. si ei
sem i patria: possem vtiqz imp̄tū fructū
z cognat⁹. notis z amic⁹. Am ar me z fac-
le acq̄scerēt suadēti. Ut quid p̄ditio dicit
Uado illuc z saluo multos ex ill⁹ z me pe-
rider. Hec verēdū in loci mutatiōe. Et enī
dū bñ faciā. qd interest vbi. nisi q̄ illic p̄-
culdubio san⁹ vbi fructuos⁹ degat: Quid
plura: Jt̄ perit miser. nō tā exul ad patri-
am q̄ canis reuersus ad vomitū. Et enī
didit infelix. z suoz acq̄siuit neminē. Ea
vna vulpecula ista. videlicet frustratoris

spēs quā habuit in acq̄sitione suozū. Po-
tes tu qz p̄tēp̄m in tēp̄o alias atqz alias
siles huic inuenire seu aduertere si nō ne-
gligas. Uis tñ vt vnā adhuc ego oñdaz
tibi: Facio etiāz tertiā: z quartā qz demō-
strabo: si te ad capiendas eas q̄s forte ex
his in tua aduerteris vinea inuenero vigi-
lantē. Interdū bñ p̄ficiētis cuiuspiā: cuz
sibi p̄fusi⁹ aliqd sup̄ne grē senserit irroza-
ri. subit animū desiderīū p̄dicādi: nō qdē
ad parētes z p̄pinquos: iuxta illud. cōti-
nuo nō acq̄eui carni z sanguini. s; q̄i pu-
rius. fructuos⁹. fortiusqz passim ad extra
neos z ad omēs. Laute omīno. Sane ti-
met p̄phetiū incurrere maledictū. si q̄ in
abscondito accepit frumēta: abscondat i
populis: z p̄tra euāgelīū facere. nisi que i
aure audiri: p̄dicauerit super tecta. Vul-
pes est atqz illa p̄oze eo nociuior: q̄ occultū
oz veniēs. S; capio tibi eā. Prim⁹ doce-
tes dicit. nō arabis in p̄mogenito bouis
Hoc Paul⁹ interpretans. nō neophitū (in-
quit) me in sup̄biā elat⁹ incidat in iudiciū
diaboli. Et rursum. Hec quisqz (inqt) su-
mit sibi honorē: s; q̄ vocat a deo tāqz Aa-
ron. Jt̄ ipē. Quō p̄dicabūt (ait) nisi mī-
tant: Et scim⁹ monachi officiū: nō doce-
re esse: s; lugere. Ex his similibz q̄ colle-
ctis mibi tēro rethe: z capio vulpē: ne de-
moliat vineā. Ex his nēpe claret z certuz
est q̄ publice p̄dicare nec monacho cōue-
nit. nec nouicio expedit. nec nō misso licz
porro p̄tra hec tria venire quāta p̄sciētē
demolitiō est: Ergo qd tale aīo sugge-
ratur: siue sit illud tua cogitatio: siue imi-
sio p̄ angelū malū: dolosam agnosce vul-
peculā. i. malū sub specie boni. S; aspice
aliā. Quātos ex monasterijs spū seruen-
tes heremi solitudo suscipit: z aut rep̄ca-
tos euomuit aut tenuit p̄tra heremi legē
non modo remissos: s; etiā dissolutos. sic
qz apparuit vulpeculā affuisse vbi tāta fa-
cta est vastatio vinee. i. vite z p̄scie homis
derrimētū. Logitabat si sol⁹ degeret: mul-
to se copiosiores fruct⁹ spūs p̄ceptuz. q̄p-
pe q̄ in cōmuni vita tñ spūalis grē fuisset
exp̄tus. Et bona visa est sua cogitatio sibi
s; rei erit: indicauit magis eandē illi cogi-
tationē vulpē demolientē fuisse. Quid il-
lud qd nos qz tortiēs in domo ista tā gra-
uiter inq̄erat. notabilē loquoz quozundā
q̄ inter nos sunt. suspiciosamqz abstinenti-

am: ex q̄ se omibz sibiqz oēs molestos red-
dunt: Quō nō hec ipa discordia tā gene-
ralis z sue illis p̄sciētē dissipatio est. z qd
in ipō est: grandis vince hui⁹ quā planta
uit dextera dñi: nre s; omniū vnāqz mīta-
tis demolitiō: Ue hoī p̄ quē scandalū ve-
nit. Qui scādalizauerit (inqt) vnū de his
pusillis: duz est qd sequit. Quāto durior
ra meret q̄ tantā z tā sanctā multitudinez
scandalizat: Porro iudiciū portabit q̄
cūqz est ille durissimū. Sed hec alias.
¶ Hūc p̄o intēdam⁹ his q̄ a spōso dicunt
sup̄ pusillis z astutis his aīalibz demolie-
tibz vineas. Pusillis dixerim. nō malicia
s; subtilitate. Astutū siquidē natura h̄ ge-
nus est animātis: p̄mptūqz admodū ad
nocendū in occulto. z videt mibi cōgru-
entissime designare subtilissima quedā vi-
cia: specie palliata p̄tutū. qualiū vtiqz for-
mā p̄missis ad noticiā exēplis: pauc⁹ licz
iā aliquātis per exp̄ssi. Hec enī aliter noce-
re queūt nisi q̄ se p̄tutes: virtutū quadā si-
militudine mentiunt. Sane aut cogitati-
ones hoīm vane aut facte immisiones p̄
angelos malos: angelos sathane: q̄ se trās
figurant in angelos luctis: parātes sagit-
tas suas in pharetra. h̄ est i occulto. vt sa-
gittent in obscuro rectos corde. Uñ z pu-
sillas eas. p̄pter h̄ reoz dici q̄ cū cetera vi-
cia quadā quasi corpulētia sui: manifesta
se p̄beant: h̄ genus p̄ sui subtilitate haud
facile agnosci: z ido nec caueri possit. nisi
dūtarat a p̄fectis z exercitatis: z q̄ habeāt
illuminatos oculos cordis ad discretōez
boni z mali maximeqz ad discretōez spiri-
tuū: q̄ cū ap̄lo possint dicere. qz nō igno-
ramus astutias sathane: neqz cogitōes
eius. Et vide ne forte ob h̄ a spōso iubeāt
nō quidē exterminari v̄l abigi vel occidi
s; capi q̄ videlicet h̄mōi spūales dolosā-
qz bestiolas omī vigilātia z cautela obser-
uari optet z examinari. z sic capi. i. cōphē-
di i astutia sua. Ergo cū pdit dolus: cum
fraus ap̄it. cum vincit falsitas. rectissime
tūc d̄: capta vulpis pusilla q̄ demoliebat
vineā. Deniqz dicim⁹ hoīem in fmōe ca-
pi. sic habes i euāgelio. qz p̄uenerūt pha-
risei i vnū vt caperēt J̄m i fmōe. Ita q̄
spōsus capi iubet vulpes pusillas que de-
moliunt vineas. i. dephēdi. quinci. prodi
Solū h̄ malignitat⁹ gen⁹ id p̄p̄iū habz
vt agnituz iā mīme noceat. ita vt agnosci

fit illi expugnari. Quis enim nisi demens est
 perra decipula: scies et prudens pedes mit-
 rat in illa. Sufficit pinde si capiant que
 eiusmodi sunt. H est. si prodas et deducas
 ad mediū. q̄ppe quibus appere p̄ire ē. Nō
 sic cetera vicia. Nepe manifeste veniunt.
 manifeste nocēt. sciētes captiuāt. supant
 reluctātes. utpote vi nō dolo agētia. Er-
 go h̄mōi aperte seuiētes bestias nō iue-
 stigatōe op̄ est: s̄ refrenatōe. Solas has
 vulpes paruulas. dissimulatrices maxi-
 mas. q̄. p̄dite iā nō nocēt sufficit educi in
 lucē et capi i calliditate sua. Nā foueas ha-
 bent. Tali itaq̄ ex causa vulpes iste: et ca-
 pi iubent: et puule describunt. Vel iō par-
 uule. vt nascētia vicia in ip̄o ortu: donec
 vtiq̄ paruula sunt vigilāter obseruās illi-
 co cōprehēdas. ne crescētia p̄ nocant: et
 difficiliter capiant. Et si iuxta allegoriz
 ecclias vineas. vulpes hereses vel potius
 hereticos ip̄os intelligam: simplex ē sen-
 sus. vt heretici capiant pot̄ q̄ effugent.
 Capiant dico. nō armis: s̄ argumētis q̄
 bus refellant errores eoz. ip̄i h̄o si fieri p̄t
 recōciliēnt catholice. reuocent ad verā fi-
 dem. Hec est enī volūtas eoz q̄ vult omnes
 hoies saluos fieri: et ad agnitiōē verita-
 tis venire. Hoc deniq̄ velle se phibet q̄ n̄
 simplr: capite vulpes: s̄ capite (in q̄) nob
 vulpes paruulas. Sibi gr̄ sp̄ose sue. id ē
 catholice iubet acq̄ri has vulpes. cuz ait.
 capite eas nobis. Itaq̄ h̄o de ecclia exer-
 citatus et doct̄ si cū heretico hoie dispu-
 tare aggredit̄. illo itētiōē suā dirigeret: s̄
 quat̄m ita errantē quincat. vt et cōuertat
 cogitās illud apl̄i Jacobi. q̄ q̄ uerti fe-
 cerit peccatores: ab errore vie sue: saluabit
 aiām ei⁹ a morte: et opit multitudinē pec-
 catoz. Q̄ si reuerti noluerit nec quictus
 post h̄mā iā et sc̄dam admonitiōz (utpote
 q̄ om̄ino subuersus est) erit fm̄ apl̄um de
 uitā dus. Et h̄ iā meli⁹ (vt q̄dem ego arbi-
 troz) effugat aut etiā religat q̄ sinit vine-
 as d̄moliri. Hec p̄pterea sane nihil se egit
 se putet q̄ hereticū vicit et cōuicit. hereses
 p̄futaui. verisimilia a h̄o clare aperte q̄di-
 stinxit. praua dogmata: plana et irrefragi-
 bili rōne: praua esse mōstrauit. prauū de-
 niq̄ intellectū extollentē se aduersus sci-
 entiam dei in captiuitatē redegit. Nepe ce-
 pit nihilomin⁹ q̄ talia opat̄ est vulpē: et si
 nō ad salutē illi: et cepit eā sponso et sponse

quis aliter. Nā si heretic⁹ nō surrexit d̄ se
 ce. ecclia tū p̄firmat in fide. et quidē de p̄-
 sectibz sponse: sp̄osus sine dubio gratulat̄
 Gaudiu eteni d̄ni est fortitudo n̄ra. Deni-
 q̄ nō putat a se aliena lucra n̄ra: q̄ se nob
 tam dignāter associat. dū iubet capi vul-
 pes: nō sibi: s̄ nobis secū: capite inquit
 nobis. Aduertere est enim q̄ ait nobis.
 Quid hac voce socialit⁹? An nō tibi videt̄
 h̄ dicere. q̄si quidā paterfamilias q̄ p̄sent
 h̄l habeat: s̄ oia cōmunia cū vxore et filiis
 atq̄ domesticis. Et q̄ loquit̄ de est. mini-
 me tū vt de id loquit̄. s̄ vt sp̄osus. Capi-
 te nobis vulpes. Vides q̄ socialit̄ loqui-
 tur q̄ sociū nō habz. Poterat dicere mihi
 s̄ maluit nobis: p̄ortio delectat⁹. Nō sane
 uitarē. o gr̄am. o amoris vim. Ita ne sum-
 mus oim̄ vn⁹ fact⁹ est oim⁹. Quis h̄ fact⁹
 Amor dignitat̄ nesci⁹. dignatione diues
 affectu potēs. suasu efficac. Quid violēt
 us? Triūphat d̄ deo amor. Quid tū tam
 violentū. Amor est. Que est ista vis q̄
 tā violētā ad victoriā: tā victa ad violētā
 Deniq̄ semetipz exinanuit vt scias amo-
 ris fuisse q̄ plenitudo effusa ē. q̄ altitudo
 adequata est. q̄ singularitas associata ē.
 Lū q̄nā tibi o admirāde sponse tā famill-
 are p̄ortiu⁹? Hōbis inq̄s capite. Cui tū
 An ecclie de gentibz: de mortalibz et pecc-
 ribz collecta est. Illā scim⁹ q̄ sit. S̄m̄ q̄
 es: et h̄o p̄isse hui⁹ tā deuot⁹ tā ambicio-
 sus amator: Sane nō alter Moyse. sed
 plus q̄ moyses. Nā tu ille es speciosus
 forma p̄ filijs hoim⁹. Paz dixi. cādor et
 vite eterne: splendor et figura substantie de-
 Postremo sup̄ om̄ia deus benedic̄ in te
 cula Amen.

Sermo. lxxv.

Vos nobis su

per vno capitulo disputanti
 nes: tertiu edere paro: si audire
 redeat. Et necessarii reoz. Nā q̄ ad n̄r
 quidē spectat do mestica: vinea (que vos
 estis) satis me arbitro: in duobz fecisse
 monibz. p̄ munimēto illi aduersus insidi-
 as tripartiti generis vulpiū. q̄ sunt adu-
 tores. detractores. ac seductozi quidā sp̄-
 ritus: gnari et assueti mala sub specie boni
 inducere. Uex d̄nice vinee nō ita. Illam
 loquoz q̄ impleuit terrā. cui⁹ et nos porci-
 sumus. vineā grandē nimis. d̄ni plātū

manu. redemptā sanguie. rigatā h̄bo. pro
 pagatā gr̄a. secundatā sp̄uscō. Ergo p̄
 p̄p̄ij curā gerēs: in cōmune minus pfui
 Douet me aut̄ p̄ ip̄a multitudo demoli-
 entiu eā. defensioniu paucitas. difficultat
 defensionis. Difficultatē occultatio facit
 Nā cum ecclia sp̄ ab initio sui vulpes ha-
 buerit. cito omnes p̄p̄te et capte sunt. Cō-
 stigebat heretic⁹ palā: nā inde heretic⁹ ma-
 rime q̄d palā vincere cupiebat et succūbe-
 bat. Ita ergo ille facile capiēbant vulpes
 Quid enī si posita in lucē vitate: heretic⁹ i
 sue p̄tinacie tenebris remanēs solus fors
 religat⁹ arefceret: Nihilomin⁹ capta repu-
 rabat vulpes p̄denata impietate. et impio
 foras misso: ostētui vtiq̄ iā victuro non
 fructui. Et hoc iuxta p̄p̄ haz erāt illi vbe-
 ra arētiaz v̄t steril. q̄ nō repullulat erroz
 publice p̄futatuz. et fallitas apta non ger-
 minat. Quid facim⁹ his malignissimis
 vulpibz vt capi queāt: q̄ nocere q̄ vincere
 malūt. et ne apparere quidē volūt: s̄ serpe-
 re: N̄m̄ yna inētio hereticis semp fu-
 te: captate gl̄iam de singularitate scientie.
 sola ista malignioz ceteris: versutioz q̄ he-
 retibz. d̄anis pascit alienis. p̄p̄ie gl̄ie ne-
 gligens. Docta credo exēplis veter. q̄ p̄di-
 te euadere nō valebāt: s̄ p̄festim capiēbāt
 cauta est nouo maleficiū genere opari my-
 steriu iniquitatis: eo licenti⁹ quo latentius.
 Deniq̄ idicere (vt d̄r) latebas sibi: firma-
 nerunt sibi sermonē nequā. Jura piura. se-
 cretū p̄dere noli. Enimvero alias ne tenu-
 iter quidē iurare vllaten⁹ acquiescūt. p̄p̄e
 illud de euāgelio. nō iurare neq̄ p̄ celū ne-
 q̄ p̄ terrā et c. N̄ stulti et tardi cor: de repleti
 plane pharisaico sp̄u. liquātes culicem: et
 camelū glutientes. Jurare nō licet: peiera
 reliter: An in h̄ solo vtrūq̄ licet: De quo
 nā mibi euāgelioz loco p̄ducitis istā ex-
 ceptionē. q̄ ne iora quidē. (vt falso gloria-
 mini) p̄teritis: Patet vos et sup̄sticiose ob-
 suare d̄ iuramēto: et flagiciose p̄sumere de
 p̄iurio. N̄ p̄uersitatē. Nō ad cautelā p̄sul-
 tum est. videlicet nō iurare. h̄ isti manda-
 ti vice tam p̄tentiose obseruant. et q̄ im-
 mobili iure sanctiū est. nō peierandū scz:
 hoc tanq̄ indifferēs p̄ sua volūtate dispē-
 sant. Nō (inquit) h̄ ne mysteriū publice
 mus. Quasi gl̄ia dei nō sit reuelare sermo-
 nem. An dei inuidēt gl̄ie: Sed maḡ cre-
 do q̄ pandere erubescāt: sciētes ingloriū.

Nam nefanda et obscena dicunt agere in
 secreto. siquidē et vulpiū posteriora fetent
 S̄z taceo que negāt. ad manifesta respō-
 deant. An iuxta euāgelii cauent sanctū
 dare canibz: et margaritas porcis: Et istō
 apte fateri est se nō esse de ecclia. qz omnes
 qui de ecclia sunt canes censent et porcos
 Sine exceptiōe ei omibz qui de sua secta
 nō sunt: suū illud q̄cqd est subtrahēdū ex-
 istimāt. Letez hec et si sentiāt nō respōde-
 bunt. ne manifesti fiāt. nepe q̄d omnimo-
 do fugiūt. s̄ nō effugiēt. Respōde mibi o
 homo q̄ pl⁹ q̄ oportet sapiens: et pl⁹ q̄ dici
 potest delipis. Dei est: an nō: mysteriū q̄d
 occultas: Si est: cur nō ad ei⁹ gl̄iam pan-
 dis: Nā gl̄ia dei reuelare sermonē. Si n̄
 cur fidē habes in eo q̄d nō est dei: nisi q̄a
 heretic⁹ es. Aut igif dei secretū ad dei glo-
 riam p̄dant: aut dei negēt mysteriū: et mi-
 nime se hereticos negent: aut certe nihilo-
 min⁹ manifestos se fateant inimicos glo-
 rie dei q̄ nolūt manifestū fieri q̄d ei nozūt
 fore ad gl̄iam. Stat nepe scripture veri-
 tas. B̄lia regū celare verbū. gl̄ia dei reue-
 lare sermonē. Nō vis tu reuelare: Non er-
 go vis deū gl̄ificare. S̄z forte nō recipis
 scripturā h̄ac. Ita est. soli⁹ euāgelij se p̄fi-
 tent emulatores et solos. Respōdeāt p̄m̄
 euāgelio. Nō dico (ait) in tenebris: dicite
 in lumine. et q̄d in aure audis. p̄dicare su-
 per tecta. Iā nō licet silere vsq̄ occultuz
 tenet q̄d palā de fieri iubet: Usq̄ q̄ oper-
 tū est euāgelii v̄m: Suspicioz v̄m nō
 est pauli. Nā ille suū fatet optū nō cē. Et
 si (inquit) optū est euāgelii meū. in his
 optuz est q̄ pereūt. Videte ne vos diceret
 apud q̄s euāgelii inuenit optum. Quid
 aptius q̄ peatis: An forte nec paulū reci-
 pitis: De quibusdā ita audiui. Nō enim
 inter vos omnes p̄ oia p̄cordatis. et si a no-
 bis omnes dissentiat. Et h̄o eoz verba et
 scripta et traditiōes q̄ corporaliter cū saluato-
 re fuerūt pari auctoritate euāgelij cuncti:
 (ni fallor) indifferēter recipitis. Nūqd illi
 optū tenuere euāgelii suū: Nūquid in
 deo carnis infirma. mortis horrida. cru-
 cis ignominia tacuere: Et quidē in oēm
 terrā et in om̄i sonus eoz. Ubi aplica forma
 et vira quā iactatis: Illi clamant. vos su-
 furratis. Illi in publico. vos in angulo.
 Illi vt nubes volant. vos in tenebris ac
 subterrancis domibz delitescis. Quid si

S

mile illis in vobis ostenditis: An q vobi-
scum mulierculas: no vris circuducitis:
sed includitis: No eque comitatio vt co-
habitatio suspitioni patet. Uerū quimaz
de illis sinistrū quippia suspicaret q mor-
tuos suscitabant. Fac tu similiter. et vna
recubante putabo femina tutū Alioquin
temere tibi vspas illoz dispensationez:
quoz sanctitate no habes. Cū femina sp
esse: et no cognoscere feminā. none pl⁹ est
q mortuū suscitare: Quod min⁹ est n po-
tes. et quod mal⁹ est vis credā tibi: Quot
tidie latus tuū ad lar⁹ iuuenule est i men-
sa. Lectus tu⁹ ad lectū eius i camera. oca-
li tui ad illi⁹ oculos in colloquio. manus
tue ad man⁹ ipsi⁹ i ope. et ptenens vis pu-
tari: Esto vt sis: sed ego suspitione. non ca-
reo. Scandalo mihi es. tolle scādali cau-
sam: quo te pbes vez vt iactitas euāgelij
emulatozē. Qui scandalizauerit vnū d ec-
clesiam. none euāgelij demnat illū: Tu
ecclesiam scandalizas: Vulpis es demoli-
ens vineā. Iuuate me socij vt captat. Al-
porius capite vos nobis eā o angeli san-
cti. Uersuta est valde. operata est iiquitate
et pietate sua. Plane tā pusilla atqz subtil⁹
vt facile quidē humanos frustret obrut⁹.
Hū qd et vestros: Propterea vob illa ad
vos: vtpote sodales spōsi. capite nob vul-
pes paruulas. Ergo facite quod iubemi-
ni. capite nobis hāc tam versipellē vulpe-
culā quā ecce iam diu frustra insequimur
Docete et suggerite qualiter fraus dephe-
datur. Hoc enī est cepisse vulpē. qz longe
plus nocet falsus catholic⁹ q si ver⁹ ap-
pareret heretic⁹. No est aut hominis sci-
re quid sit in hoie: nisi qz forte ad hipsis
fuerit vel illuminat⁹ spū dei: vel angelica
informatus industria. Qd signum dabi-
ris vt palā fiat pessima heresis hec docta
mentiri. no lingua tm: sed vita: Et qdez
recens vastatio vinee vulpē indicat affuis-
se. sed nescio qua arte fingēdi ita sua pfun-
dit vestigia callidissimū animal. vt qua vl
intret vel exeat haud facile queat ab hoie
dephendi. Cūqz pateat opus no apparet
actor. ita p ea que in facie sunt cuncta dis-
simulat. Deniqz si fidem interroges nihil
christiani. Si puerfatōem. nihil irrepre-
hensibilis. et que loquit factis pbat. U-
ideas hoiem in testimoniū sue fidei frequē-
tare ecclesiam. honorare p bpteros. offerre

munus suū. cōfessionē facere. sacramēta
cōmunicare. Quid fidel⁹: Jaz quod ad
vitā moresqz spectat. nemine concurit. ne-
minē circūuenit. nemine supgredit. Pal-
lent aut in sup oza ieiunijs. panē no come-
dit ociosus. operat manib⁹ vnde vitā su-
stentat. Ubi tā vulpes: Tenebamus eas
quomō elapsa est e manib⁹: Quomō tam
repēte disparuit: Insem⁹ inuestigem⁹. In-
fructib⁹ eius cognoscem⁹ eā. Et certe vi-
nearū demolitio testat vulpē. Vulpes
relictis viris. et itē viri dimissis vxoribus
ad istos se conferunt. Clerici et sacerdotes
populis ecclesijsqz relictis intōsi et barba-
ti apud eos inter textores et textrices ple-
rūqz inuenti sunt. An no grauis demoli-
tio ista: An no opera vulpiū hec: Uerū
no apud omēs forte ista tā manifesta de-
phendunt. et si sint no est vnde probentur.
Quo nā modo capimus illos: Reuertimur
ad cōfortiū et tuberniū seminarum.
Doc ei inter eos nemo qui careat. Inter-
roga vnūquēpiā hoz Deus tu bone vie-
quenā mulier. et vnū hec tibi: Uxor nra
Non inquit nā voto meo istud no cō-
nit. Filia ergo: Non. Quid: No foroz no
nepris. no aliquo saltē ppinquitate vl
finitatis gradu attrinēs tibi: Nullo pō-
Et quomodo tuta tibi cum ista cōmuni-
tua: Sane nec licet tibi istud. Lobabi-
tionē (si nescis) viroz et seminarū in bis q
vouere ptenentiā ecclesie vetat. Si n vno
scandalizare ecclesiam: eijce feminā. Alio-
quin ex hoc vno cetera que no adeo man-
festa sunt. pculdubio credibilia sūt. Si
quo mihi (inquit) euāgelij loco mōstrat
pbitū istud: Euāgelij appellati: ad
euāgelij ibis. Si obedias euāgelio: ad
facies scandalū. Prohibet enī plane euā-
gelij scandalū facere. Facis aut tu: istam
no amouēdo iuxta constitutū ecclesie. Sa-
spectus eras at nūc manifeste cenēbere et
cōtempzor euāgelij: et ecclesie aduersaroz.
Quid iudicatis frēs: Si ptnar fuerit vt
nec obediat euāgelio nec ecclesie adhecat
qd tā tergiversari pōt: Rōne apte vob vi-
detur depheā fraus: cōphēā vulpes. Si
no amouet feminā: no amouet scandalū
Si no amouet scandalū cū amouere pō-
sit: trasgressoz tenet euāgelij. Quid facit
ra ecclesie: nisi vt amoueat illū q no vul-
amouere scādali. ne sit similis illi in ob-

diens: Nam hoc mandatu habet et enā
gelio. no parcere nec pprio oculo scanda-
lizanti se. no manū. no pedē. s; ertere illū
abscidere ista. et pūcere a se. Si (inquit) eccle-
siam no audierit. sit tibi sicut ethnicus et
publican⁹. Fecim⁹ ne aliquid: Puto qd
fecimus. Lepim⁹ vulpē. qz fraudē pcepi-
mus Manifesti sunt q latebāt falsi catho-
lici: veri depdatores catholice. Etenī duz
mecū dulces capiebas cibos. corp⁹ dico
et sanguinē xpi. dū in domo dei ambulau-
mus cū pnsu: fuit suadendi loc⁹. immo
oportunitas seducēdi. iuxta illd Sapie.
Simulator ore decipit amicu suū. Hunc
aut facile fm sapiam Pauli: post vnam et
scdam ammonitōnē: hereticū hominē de-
tirabo. scies qz subuersus est qui eius mo-
di est. ac pinde caur⁹ puidere ne iam sit et
subnator. Itaqz no nihil est (iuxta pbum
sapiētis) insidijs suis captos esse iniqz.
Illos pferim iniquos: qui insidijs p ar-
mis vti cauti sunt. Nā cōfictus omnino
ab his et defensio perit. Ule nempe h ge-
nus et rusticā ac sine litteris et pzius
imbelle. Deniqz vulpes sunt et pusille. sed
neqz illa in quib⁹ male sentire dicuntur: de-
sensibilia sunt. nec tā subnilia qz suasibilia
idqz dūtaxat mulierculis rusticis et idiotz
et quales vris omēs sunt quotqz adhuc
delecta hac esse expus sum. Hec enī in-
cūctis assertiōib⁹ eoz. (nā multe sunt) no-
uum qd aut inauditū audisse me reco-
sed qd certū est: diu vtilatū inter antiqz
hereticos a nris aut ptnū et ventilatū.
Dicendū tū et dicā quenā ille ineptie sint.
partim quas sciscitātib⁹ se catholicis: mi-
nus cauterndentes: ipi cōfessi sunt. ptnm
qz diuisi ab inuicē litigātes de inuicē p-
diderūt. partim qz qz nonnulli eoz redeu-
res ad ecclesiam detexerūt. no q ad omnes
rūdam. nec enī necesse est. s; no tm inno-
tescat. At istud alter⁹ erit op⁹ sermonis. i
laudē et glām nois spōsi ecclesie Jesu xpi
dñi nri q est sup oia de⁹ benedictus in se-
cula Amen. Sermo. lxxvi.

Spite nobis vul-
pes paruulas: q demoliunt vineas.
Ecce ego ad vulpes istas. Ipse
sunt q ptergrediūt viā: et vindemiat vine-
am. No sunt pte deserere viā: nisi et deser-
rare vineā possunt. ad dētes puaricatōem.

No sufficit hereticos esse: nisi et hypocrite
sint. vt sit sup modū peccās peccatū. Hi
sunt q veniūt in vestimētis ouiu. ad nudā
das oues: et spoliādos arietes. An non ti-
bi vtraz res impleta videt vbi et fide ple-
bes: et plebib⁹ sacerdotes depdati inueni-
untur: Quidnā isti pdones: Hi oues sūt
habitu. astu vulpes. actu et crudelitate lu-
pi. Hi sunt q boni videri: no esse. mali no
videri. s; esse volūt. Mali sūt et videri bo-
ni volūt. ne soli sint mali. mali videri timēt
ne paz sint mali. Etenim min⁹ sp malicia
palā nocuit. nec vnqz bon⁹ nisi boni simu-
latione decept⁹ est. Ita g in malū bonozū
boni apparere studēt. mali nolūt vt pl⁹ li-
ceat malignari. Hecqz enī est apud eos vir-
tutes colere: s; vicia colorare. qdā qsi p-
tum minio. Deniqz supstitiōis impietate
noie religiōis intulāt. Innocentiā diffi-
niūt tm in apto no ledere. innocētie pinde
solū sibi vedicātes colorē. In opimētum
turpitudinē i solis existimāt reputādā
vporib⁹. cū idē vl sola sita q cū vxore est
cā q turpitudinē excusat in coim. Rusti-
cāni hoies sunt et idiote. pzius pceptibiles
s; no est dico vob cū eis negligēter agēdū
Dultū enī pficiūt ad impietate. et fmo eo-
rū vt cācer serpit. Deniqz n negligit spūs
scūs q de his qndā tā māifeste vaticina-
tus ē dicēte aplo. Spūs at māifeste dicit
qz i nouissimis tpiib⁹ discedēt qdā a fide.
attēderes spiritib⁹ error⁹: et doctrinis de-
monioz. i hypocrisi loquētū mēdaciū. et
cauteriatā habētū suā psciam. phibētūz
nubere. abstinere a cibis qz de⁹ creauit ad
picipiendū cū grāzactōe. Istos: pzius
istos dicebat. hi nubere phibēt. hi a cibis
abstinet qz de⁹ creauit. d qbz postea vide-
bimus. Hūc aut vide si no pprie dmonū
et no hoim ludificatio h. fm qd pdixerat
spūs. Quere ab ill⁹ sue secte auctozē. nemi-
nē hoiez dabūt. Que heresis n ex hoibus
hūit. ppziū heresiarchā: Danichei Da-
nē habuere pncipē et pceptorē. sabelliani
sabellū. arriani arrium. eunomiani euno-
miū. nestoriani nestoriū. Ita omēs ceterē
hmōi pestes singule singulos magistros
hoies habuisse noscunt: a qbz originē sil-
dure et nomē. Quo noie istos titulo ve-
recēbebūt: Nullo. Qm no est ab hoie illoz
heresū. neqz p hoiez illā accepēt. Absit tm

epnages heresum. vt man
[heri. manē hie pnapes et

vt p reuelatōz iesu xpi: sed magis z absq
 dubio (vt spūsanct⁹ p dicit) p immisiōz
 z fraudē demonioz in hypocriū loquēti
 um mendaciū. phibentiū nubere. In hy
 pocriū plāe h z vulpina dolositate loquū
 tur. fingētes se amoze id dicere castitatis:
 qd magis causa turpitudinis fouende et
 multiplicande adinuenerūt. Res tamē tā
 in aperto est vt mirer quomō vnqz homi
 ni xpiauo psuaderi poterit. nisi q hi adeo
 bestiales sunt vt nō aduertāt qualiter om
 ni immūdicie laxat habenas q nuprias
 damnat. aut certe ita pleni nequicia z dia
 bolica malignitate absorpti: vt aduerten
 tes dissimulēt z letent in pditōe hominū
 B Tolle de ecclia honorabile cōnubium et
 thronū immaculatū. nōne repleas eā cōcu
 binarijs. incestuosis. seminifuis. mollibz
 masculoz. pccubitoribz. z omi deniqz gene
 re immūdoz. Elige q vtrūlibet: aut salua
 ri vniuersa mōstra bechoim: aut numerū
 saluandoz ad p̄tinentiū redigi paucitatē
 qz par⁹ in vno. qz larg⁹ in altero. Neutz
 hoz cōpetit saluatozi. Quid? Lozonabif
 turpitudō: Nihil min⁹ decet honestatis
 auctozē. Damnabit vniuersitas p̄ter pau
 culos p̄tinentes: Nō est hoc esse saluatozē.
 Rara in terris cōtinentia. neqz p tantillo
 questu ad terras plenitudo illa semetipaz
 exinanit. Et quō de illa om̄s accepim⁹
 si solis indulst p̄tinentibz participiū sui:
 Nō est qd ad hoc respondeāt. Sed neqz
 ad illud credo. Si honestati in celis ē lo
 cus: nō sit aut honesto z turpi cōsōrtium
 sicut nō est societas luci ad tenebras. p̄se
 fecto neminē immūdoz loc⁹ in loco salu
 tis manet. Si qd alie sapit. arguet illum
 aplica vox. absqz om̄i ambiguo asserens
 qm̄ q talia agūt regnū dei nō possidebūt
 Qua iā exiet de cauerna hec insidiosa vul
 pecula: Puto in fouea dēphensam. i qua
 sibi duo qsi forania fecerat. vnū q̄ntret.
 alterz q̄ creat. Nā p̄suevit ita. Vide q̄ quō
 vtrōbiqz illi iterclusus sit exit⁹. Si solos
 in celestibz collocat p̄tinentes: p̄t ex marcia
 pte sal⁹. Si oēm spurciā p̄t cū p̄tinenti
 bus collocat. p̄t honestū. Sz iust⁹ p̄rit
 ipa. neqz hac exitura neqz illac reclusa per
 petuo z capta i fouea quā fec. Quidā tñ
 dissentietes ab alijs iter solos h̄gies m̄i
 moniū h̄bi posse fatē. Uex qd i hac di
 stinctōe rōis asserre possint nō video. nisi

q p libitu d̄iqz suo sacra ecclēta qz manū
 vilcera: dēte vīpeo certatim iter se dilace
 rare p̄tendūt. Nā qd dicit p̄tēdere de p̄i
 mis p̄iugibz. qz h̄gies erāt. qd istd q̄so ma
 trimoniū p̄iudicat libertati. q̄ min⁹ z inter
 nō h̄gies h̄bi liceat. Sz nescio qd seim
 euāgelio iuenisse susurrant: qd sue inepie
 frustra existimāt suffragari. Illd credo q
 dñs cū p̄misit testimoniu d̄ geneti. z cre
 auit boiem dē ad imaginē z similitudinē su
 am. masculū z feminā creauit illos. postea
 intulit. q̄ qd dē p̄iugit: hō nō sepet. Vos
 (inquūt) p̄iugit dē qz h̄gies ambo erāt
 z iā nō licuit separi. nō erit aut ex dō copu
 latio sec⁹ p̄sumpta. Quis tibi dixit. p̄p̄o
 rea a deo p̄iugit. qz h̄gies erāt. Nā h̄
 prura h̄ nō loq̄. An nō h̄gies erāt in d̄
 Erāt. sz nō est idipm. copulatos h̄gies.
 z copulatos qz h̄gies. Quāqz neqz h̄ q
 dē noiatim dicitū repies qz h̄gies essent
 q̄uis eēt. Sexuū sane ex p̄sa diuinitas
 est. nō h̄gitas: cū dicitū est. masculū z femi
 nam creauit illos. Verito quidē. Nō est
 maritalis copula: cozpoz requirit ineq̄
 tatem. sz sexuū aptitudinē. Bene proinde
 ipam instituit spūsanct⁹: sexū exp̄ssit.
 z virginitatē tacuit. nec dedit occasiozē
 venandi h̄bū insidiosis vulpeculis. Sed
 vtriqz libeter fecissent. q̄uis id quoz fru
 stra. Quid enī si dixisset. virgines creauit
 illos: Nū p̄p̄trea continuo obrinuit
 solos h̄gies licere p̄iugit. Et tamē quō
 modo exultasset ex sola verbi occasiozē.
 quomodo exultasset secundas z tertias
 nuprias: quomodo insultasset catholice
 scōza lenonesqz ad inuicē tanto libentius
 cōiugit: quanto p̄inde eos de turpi ad ho
 nestum transire nō dubitat: Fortassis et
 reprehenderes dēū prop̄tete precipitū
 fornicariā ducere. nūc aut z occasio dēst:
 z libet gratis hereticū esse. Nā testimoniū
 um qd vsurpasti ad astruendū errozē nū
 plus ad destruendū valere inuentus est
 pro te facere nihil: cōtra te plurimū. Nūc
 autes audi quod te ex toto aut confundit
 aut corrigit: z heresim tuam prozsus con
 terit z cōminuit. Mulier quanto tempo
 re vir eius viuūt: alligata est viro. Si au
 tem dormierit vir eius. soluta est a lege vi
 ri. cui vult nubat. tantum in domino
 Paulus est qui concedit vidue: vt cui
 vult nubat. et tu contra precipis. nullū

preter virginē nubat. z hoc nō nisi h̄gini
 vt nō cui vult nubat vel ipa: Quid manū
 dei abbrevias. Quid largā b̄ndictionem
 nupriaz restringis? Quid p̄p̄riū v̄dical
 virgini qd indulcū est serui: Nō p̄cederet
 hoc Paul⁹ nisi liceret. At parū dico cōce
 dit. vult quoqz. Volo (inquūt) adolefcentio
 res nubere. nec dubiū quin viduas dicat
 Quid manifest⁹? Ergo quod p̄cedit. q̄a
 licet. etiā vult qz expedit. Quod licet z ex
 pedir: heretic⁹ prohibet: Nihil ex hac p̄
 hibitione psuadebit: nisi qz hereticus est.
 E Supt est vt z de residuo aplice p̄phetie
 istos aliquantulū eragitemus. Abstinēt
 nāqz hi (vt p̄dicit ille) a cibis quos crea
 pit deus ad p̄cipiendū cū gratiarū actioe
 Dinc quoqz hereticos sep̄bantes. nō sa
 ne quia abstinēt: sz quia hereticē abstinēt.
 Nam z ego interdū abstinco: sed abstinē
 tia mea satisfactio est p̄ peccatis. nō super
 fictio p̄ impietate. Nū redarguim⁹ Pau
 lum qz castigat cozpoz suū z in seruitutē re
 digit: Abstinco a vino. quia in vino lupu
 ria est. aut si infirmus sum: modico vtōz.
 iuxta cōsiliū Pauli. Abstinco a carnibz.
 nedum nimis nutriū carnē simul z carnis
 nutriat vicia. Panē ipm cū mensura stu
 deo sumere. ne onerato v̄tre stare ad orā
 dum redeat. z ne impperz etiā mihi p̄p̄he
 ta. quia panē meū comederim i saturitate
 Sed ne simplici quidē aqua ingurgitare
 me assuescā. ne distensio sane ventris vsqz
 ad r̄tillationē p̄tingat libidinis. Hereti
 cus aliter. H̄pe hozz lac z q̄qd ex eo cō
 ficiunt. Postremo om̄e qd ex coitu p̄creat
 Recte z christiane. si nō idcirco. qz ex coi
 tu: sz ne ad coitū puocent. Letez quid sibi
 vult qz ita generaliter om̄e qd ex coitu ge
 neratur: vitat. Suspitiōzē generat mihi
 obseruatio ista ciboz tā signāter expressa
 Verū tamē si de regula medicoz hec pro
 fers nobis. nō rep̄hendim⁹ curam carnis
 quā nemo vnqz odio habuit. si tñ non ni
 mia fuerit. Si de disciplina abstinentiaz
 id est spūaliū medicoz scola etiā stutem
 approbam⁹. qz carnē domas. frenas libi
 dinē. At si d̄ infania manichei p̄scribis be
 neficentie dei. vt qd ille creauit z donauit
 ad p̄cipiendū cū gratiarū actioe: tu nō mō i
 grat⁹ sz z cenfor temerari⁹ immūdū d̄cer
 nas. z tanqz a malo abstinēas. non plane
 abstinentiā collaudabo: sz execrabor malū

ciam z blasphemā. te magis immūdū
 dixerim. q̄ immūdū qd putas. Dia mun
 da mūdīs. ait ille rex optim⁹ estimator. z
 nihil immūdū: nisi ei qui immundus qd
 putat. Immūdīs aut z infidelibz nihil ē
 mundū: sed polluta est coz z mens z con
 scientia. Ue q̄ respicitis cibos quos deus
 creauit: iudicātes immūdōs z indignos
 quos trahciatis in cozpa vestra. cū p̄p̄te
 rea vos corpus xpi: quod est ecclia: tanqz
 pollutos z immūdōs expuerit. Nō igno
 ro qz se z solos cozpoz christi esse gloriētur:
 sed sibi hoc psuadeāt qui illud quoqz per
 suasum habēt: potestare se habere q̄tidie
 in mensua sua cozpoz christi z sanguinē cō
 secrandi ad nutriendū se in cozpoz christi
 mēbra H̄pe iactāt se esse successores apo
 stoloz z aplicos nomināt: nullū tñ apo
 stolat⁹ sui signū valētes oñdere. Quous
 qz lucerna sub modio: Vos estis lux mū
 di dicitū est aplis. z ideo apli sup candela
 bz vt toto luceāt mūdo. Pudeat successo
 res aploz lucē nō esse mūdīs: sz modij. mū
 di aut tenebras. Dicam⁹ eis. vos estis te
 nebre mūdi. Et trāscam⁹ ad alia. Sed i
 cunt eccliam: sz tradicūt ei qui diē. Non
 potest ciuitas abscondi supra montē posi
 ta. Ita ne lapidē d̄ mōte abscisus sine ma
 nibz. montē fecim⁹ z implemē mundus ve
 stris creditis inclusum antris: Et ne hic
 qdē immozādū. ipa opinio refugit publi
 cari suo p̄teta susurrio. H̄z z sp̄ habebit i
 tegrā xps hereditatē suā: z possessiōz suaz
 terminos terre. se potius subtrahunt hu
 ic magne hereditati: qz xpo illā conant de
 trahere: Videte detractozes. videte canes
 Irridēt nos qz baptisam⁹ infantel. qz oza
 mus p̄ mortuis. qz scōz suffragia postu
 lam⁹. In oi genere hoim atqz i vtroqz se
 xu festinat p̄scribere xpm i adultz z puul.
 i viuīs z mortuis. Dinc qdē infantibz ex
 impossibilitate nate. ide hō adultis ex diffi
 cultate p̄tinentie p̄scribētes. Porro mortu
 os vinētū fraudātes auxilijs. viuētes ni
 hilomiū scōz qd d̄cesserūt suffragijs spo
 liātes. Absit. Nō relinqt dñs plebē suam
 que est sic arena maris. nec p̄tē erit pauci
 tate hereticoz qd om̄es redemit. H̄ez enī
 parua: sed plane copiosa apud cū redem
 ptio: Quant⁹ vero numerus istozum ad
 magnitudinem precij: Se magis pre
 cio fraudant qui ipm euacuare conantur

Vide qd irridēt istos
 tu
 p̄p̄tū q̄stis sm̄t. qz bul
 garit v̄tunt. los dela
 pena de enuoto

Quid enim si infans p se loqui nō potest: p quo vox sanguinis fratris sui & talis fratris clamat ad deū d terra. Astat & clamat nihilomin' mater eccl'ia. Quid tamen infans: nōne & ipse videt tibi inbiare quod ammodo de fontib' saluatoris. vociferari ad deū. suisq; vagitib' clamitare. domine vim patior: respōde me: Flagitat autem filiū gratie. quia vim patit ab origie. Clamat innocētia miseri. clamat ignorātia puuli. clamat addicti infirmitas. Ita ergo clamāt hec omnia sanguis fratris. fides matris. destitutio miseri. & miseria destituti.

D Et clamāt ad p'fem. Porro p' seipm negare nō potest. pater ē. Nemo mihi dicat. q' nō habet fidē cui mater impartit suam inuoluēs illi in sacramento quousq; idoneus fiat p'prio nō tñ sensu sed assensu euolutā puramq; p'cipe. Nunquā breue pallium vt nō possit ambos coopire. Magna est eccl'ie fides. Nunquid minor fide ch' nance mulieris. quā constat & filie sufficeret sibi: Ideo audiuit. O mulier magna ē fides tua. fiat tibi sicut petisti. Nunquid minor fide illoz paralyticū p' regulas demittentes: aie illi sim'z corpis obtinere salutem. Deniq; habes. Quoz fidez vt vidit ait paralytico. Confide fili. remittunt tibi peccata tua. Et paulo post. Tolle grabatum tuū & ambula. Qui hec credit: facile huic p'suadebit: merito eccl'iam p'sumere: non solū puulis baptizatis in sua fide salutem: sed etiā interfectis p' christo infantibus coronā martyriū. Que cum ita sint. nullū p' iudiciū sustinebūt regenerati de eo quod dictū est. Sine fide impossibile est placere deo. cū sine fide nō sint qui i testimoniu fidei baptisimi grām p'ceperunt. Sed neq; de eo qd itē dictū est. qui vero nō crediderit: cōdemnabit. Quid enim credere est nisi fidē habere: Ita q; & mulier saluabitur p' generatōem filioz si p'manserit in fide & c. & infantib' p' lauacri regeneratiōnem succurret. & adultū q' p'tinere non poterunt: p' iugū tricesimo fructu se redimēt. viuētū quoq; p'ces & hostias mortuū q' opus habebūt & digni erūt: mediantibus p'cipiet angelis. & coz qui iam puenerunt viuētū ad huc nequaq; solaria deerunt per deū qui vbiq; ē. & in deo nusq; affectu charitatis absentū. Nā & christus p'pter hoc mortu' est & resurrexit: vt viuozū do-

minaretur & mortuoz. Propter hoc quoq; & infans natus est. & p' singulos etatus gradus p'fecit in virū vt nulli deesset erati. Non credūt aut ignē purgatoriu restare post mortē. sed statim animā solutam a corp' vel ad requiē transire vel ad damnationē. Querāt ergo ab eo qui dixit quod. dam peccatū esse qd neq; in hoc seculo neq; in futuro remitteret. cur hoc dixerit si nulla manet in futura remissio purgatiōe peccati. Jā vero qui eccl'iam nō agnoscunt. non est mirū si ordinib' eccl'ie doctrahunt. si instituta nō recipiant. si sacramenta cōtemnūt. si mādatis nō obediūt. Peccatores (inquunt) sunt aplici archiepiscopi. episcopi. p'sbyteri. ac p' h' nec dēdis nec accipiendis idonei sacramentis. Nunq; vero duo ista pueniēt. episcopus esse & peccator. Falsum est. Episcopus erat caiphas. & tamē q'uis peccator quī dñm mortis dictabat senētia: Si negat episcopus. arguet te testimoniū Johannis qui cū in testimoniū sui pontifical' cū p'phetasse refert. Apostol' erat iudas. et h' cet avar' & sceleratus elect' a dño. Bn v' de illi' apostolatu dubitas quē dñs elegit. Nonne ego (inquit) vos duodecim dēgit & vnus ex vobis diabol' est: & extitisse diabolū: & negas posse esse epum qui peccator est. Sup' cathedrā Moysi sederunt scribe & pharisei. & q' nō obediērūt eis tanq; ep' inobediētie rei fuerūt: etiā in ipm dñm p'cipiente & dicente. que dicūt facite. p'ncipis q'uis scribe. q'uis pharisei. q'uis videt maximū p'ctōres. p'pter cathedrā tamē moysi ad eos q; nihilominus p'tinere q' itē dixit. q' vos audite: me audite. & qui v' spernit: me spernit. Vltra qdē & alia b' ic populo stulto & insipie'ti a spiritib' erro- ris in hypocrisi loquētib' mēdaciū mala p'suasa sunt: s; nō est r'ndere ad oīa. Quis enim omnia nouit: Deinde labor: infim' ē & minime necessari'. Nā quātuz ad istos necrōnib' quineunt. q; nō intelligūt. nec auctoritatib' corrigūt. q; nō recipiūt. nec affectū suasiōib'. q; subuersi sunt. Probatū ē. mozi mag' eligūt q' pueri. Moysi nis iterū. hoz nouissima incēdiū manū. Mozi siq; dē in facto samson ex succēss' v' p'iu caudis figura p'cessit. Plezq; fidei iuct' māib' aliq; ex eis ad mediū traxerūt.

Quasi fidē. cū de quib' suspecti videbātur. omnia p' suo more negaret. exami- nari iudicio aque mendaces inuēti sunt. Cūq; iā negare nō possent. quippe dep' benti. aqua eos non recipiēte: arrepto. vt dicit freno dētib' tam misere q; libere i- pieratē nō confessi: sed professi sunt. palaz pietatē astruentes. & p' ea mortē subire pa- rati. Nec min' parati inferre qui astabūt. Itaq; irruens in eos popul'. nouos he- reticis sue ipsoz perfidie martyres dedit. Approbam' & celi: sed factū nō suadem'. Quāq; meli' p'culdubio gladio coercerētur: illi' videlicet qui nō sine causa gladiū portat: q; in suū errozē multos trāgere p- mitātur. Dei enim minister ille est. vindex in irā ei qui male agit. Dirabāt aliqui q' nō modo patiēter: sed & leti vt videbāt du- cerēt ad mortē. sed qui min' aduertunt quanta sit potestas dyaboli: nō modo in corpa hominū: sed etiā in corda que seml' pmissis possederit. Nōne p' est sibi met hominē inijcere manus q; id libenter ab alio sustinere. Hoc aut in multis potuit sed dyabolū frequēter expti sum'. q' seipos aut submerferūt aut suspenderūt. Deniq; iudas suspēdit seipm: diabolo sine dubio immittēte. Ego tamē ma' existimo: ma- gisq; admiror q' potuit immisisse i cor ei' vt traderet dñm q; vt semetipm suspende- ret. Nihil ergo simile habēt cōstātia mar- tyz & p'ncipia hoz. quia mortis p'ceptuz in illis pietas: in istis cordis duricia ope- rat. Et ideo p'pheta martyris forsitan vo- ce dicebat. coagulatū est sic lac cor: eorum ego vero legē tuā meditat' sum. p' eo vide- licet q' si pena eadē videret: longē diuer- sa esset intentio: illo vtiq; durante cor con- tra dñm. isto i lege dñi meditate. Que cū aduersus hoīes stultissimos atq; obstina- tissimos dicere. sufficit innotuisse illos vt vident. Quāobrem vt deprehēdant: cogē- di sunt vel abijcere feminas vel exire d' ec- cl'ia. vt pote scandalizātes eccl'iam in cō- dicitu & p'ubernio feminaz. Dolendū val- de q' nō solū laici p'ncipes. sed & quidā. vt d' de clero: nec nō & de ordine epoz q' ma- gis eos p'sequi debuerāt: p'pter questū su- stineāt: accipiētes ab eis munera. Et quō- (inquunt) damnabim' nec p'uctos nec cō-

fessos: Friuola satis nō ratio sed occasio. Hoc solo etiā si aliud nō esset: facile depre- hendis si (vt dixi) viros & feminas qui se cōtinentes dicūt ab inuicē sepes. & femi- nas q'dam cū alijs sui sexus & voti degere cogas. viros eque cū eiusdē p'positi viris. Per hoc enim cōsultū erit vtrozūq; voto si- mul & fame. cū cōtinentie sue & testes ha- buerint & custodes. Quod si non sustinent iustissime eliminabunt d' eccl'ia quā scā- dalizant: non solū notabili: sed etiā illicita cohabitatiōne. Ergo ista sufficiant pro deprehēdendis hoz vulpiū dolis. ad dan- dam scientiā & cautelā dilecte & gl'iose spō- sednī nri Jhu xpi q' est sup' omnia de' bñ- dicit' in secula Amē.

Sermo. lxxvii.
Dilectus meus

D mibi: & ego illi. Hactenus s'ba spōsi. Adsit ipse vt digne ad glo- riam ipi' & nram ipoz salutē sponse eius possimus inuestigare sermones. Neq; enī tales sunt qui a nobis cōsiderari & discu- ti put dignum fuerit valeāt: nisi ipse fuerit dux verbi. Sunt enī q; suaves ad grām: tam secūdi ad sensus: tā etiā profundi ad mysteria. Qui similib' eos: Uni interim epularū que triplici quadā emineat gra- tia. deliciosa ad sapozē. solida ad nutrimē- tum. efficax ad medicinā. Sic (inquā) sic singul' quisq; sponse sermo: & ex eo q' sua- uis sonat affectū mulcet. & de sensu vber- tate mentē impinguat & nutrit: & de altitu- dine mysteriozū dū intellectū quo p' ex- ercet plus terret. miro mō tu mozē sanat i- stans scie. Etenī si vn' quispiā ex his for- te q' sibi scioli videntur curiosi: se dederit scrutiniū hoz: cū viderit ingenij sui succū bere vires: & redigi in captiuitatē oēm in- tellectū p'senserit. nōne humiliat' ad illam vocē cōpellef. vt dicat. Dirabilis facta ē sciētia tua ex me: p'fortata est: & nō potero ad eā. Et nūc qdē p'ncipiū s'boz ei' q' te suauitatis insigne p'fert: Nā vide q'le p'ncipiū dederit. dilectus (inquit) meus mibi: & ego illi. Simplex vox videt. qm suauiter sonat. Sed de h' videbit' postea. Nūc s'bo a dilectōe icipit. d' dilecto p'sedf. nihil aliud se scire iudicās nisi dilectū. P'z d' q' fmo. cū quo nō ita. Nō ei vt cū ipō codē fuerit sentire p'mittit. cū ipse iā nō affuerit

Neque id dubium, nempe mori cum renocare videtur. et quasi post tergum clamare. reuertere. inquit. dilecte mi. Tu adducimur non aliud sane cogitare nisi quod finitibus suis. iteque suo more se absentauerit. et illa remanserit nihilominus de eo loquens: quod nunquam absens est sibi. Ita est. in ore retinuit quod nunquam recedit a corde. quod de ore exit: de corde venit. et ex abundantia cordis os loquitur. Ergo loquitur de dilecto ut vere dilecta et se diligenda. quam diligit multum. Querimus cum quo: nam de quo nouimus. et non occurrit nisi forte cum adoleuerit. quod a matre abesse non possit nisi discesserit spiritus sed melius (ut opinor) sentimus: secum potius et non cum altero sic locuta: presertim quod truncata et minus continens inueniat ipsa locutio. insufficientes plane ad danda intelligentiam auditori. ob quam vel maxime inuicem loqui mur. Dilectus meus mihi (inquit) et ego illi. Non plus. Pedit ordo. Immo non pedit sed de ficit. Suspeditur auditor nec erudit: sed erigit. Quid est hoc quod dicit. ille mihi. et ego illi. Rescimus quod loquitur. quod non sentimus quod sentit. O sancta anima quod tu? ille tibi. quod tu illi? Que nam queso hec inter vos tam familiariter fauorabiliterque discurrere exhibitio et redibitio? Tibi ille. tuque vicissim illi. Sed quid? Idipsum ei tu. quod tibi ille. an aliud? Si nobis. si ad nostram loqueris intelligentiam: euidenter quod sentis edicito. Quousque animas nostras tollis? An semper prope tam secretum tuum tibi. Ita est. affectus locutus est: non intellectus. et ideo non ad intellectum. Ad quod? Ad nihil nisi quod mirabiliter delectata et affecta uehementer: ad desiderata os affat? sine illo faciente nec tacere omnino quiuit. nec tamen quod sensit exprimere. Neque enim ut exprimeret sic locuta est: sed ne taceret. Ex abundantia cordis os locutum est. sed non per abundantiam. Habet suas voces affectus per quas se etiam cum noluit pdunt. timor (ubi causa) meticulosas. dolor gemebundas. amor iocundas. Non quod dolentium placent: merentium uel singule? uel gemitus: percussio ruz iteque pauentium subitas et efferatas clamitationes. seu etiam saturatorum ructus: aut versus creat. aut ro excitat. aut deliberatio ordinat. aut per meditatio format. Eiusmodi certum est non nutu pdire animi. sed erumpere motu. sic flagras ac uehementis amor presertim diuinus. cum se intra se cohibere non

ualet et non attendit quod ordine. qua lege. quibus uel serie seu paucitate uerborum ebulliat: dum modo ex se nullum sui sentiat detrimentum. Interdum nec uerba requirit. interdum nec uoces omnino uillas: solis ad hoc contentus suis spiritibus. In est quod spiritus sanctus amore flagrans idque incredibili modo sane per captanda quibus tulacibus euaporatiue ardoris que parit. non considerat quod qualiter eloquat. sed quod in buccam uenerit amore uigete non enunciat sed eructat. Quid ni eructet sic refectus et sic repletus? Reuoluetur epytalamus? ab ipso exordio usque huc. et uide si tanta uiam illi quarta hac uice in cunctis uisum onibus et allocutionibus spiritus copiam et idola fuerit. et si uisus ex ore ipsi non modo ruz multos: sed etiam iocundos sermones accipit. Que se replerunt in bonis desiderantium suum. quid mirum si ructum potius quam uerbum fecerit. Et si uerbum fecisse tibi uidetur. eructat pariter: non subordinatum aut per ordinatum. Res enim sponsa rapinam arbitrat sibi aptare per pheteditum. Eructauit cor meum uerbum bonum. quippe eodem repleta spiritu. Dilectus meus mihi: et ego illi. Nihil consequentibus: uel orationi. Quid inder? Ructus est. Quid inder? ructu queris orationum iuncturas: uel dictionum: Quas tu tuo ructui leges impones uel regulas? Non recipit tua moderatio: non a te compositioem expectat. non moderat. non oportunitate requirit. per certum non modo cum non uis: sed et cum non erumpit euulsus potius quam emissus. Quod odor portat ructus: quibus bonum quibus malum per ualorem quibus accedit per trarium quibus Denique bonus homo de bono thesauro profert bonum. et malus malum. Bonum diuini spiritus mei. et bonum mihi odor: et illa. Quas ago tibi diuini ihesu quod me dignum es admittere saltem ad odorandum. Ita diuini: nam ceteri edunt de micis que cadunt de mensa deorum minorum suorum. Tibi fateor bene redolentem: et de plenitudine accipio. Denique abundanter suauitatis tue eructat mihi: et nescio quod ineffabile sue dignationis et amoris odoratum sum in uoce ista. Dilectus meus mihi et ego illi. Ipsa uel dignum est: epulenter exultet in conspectu tuo: et delectet in leticia. Ueritatem sic tibi excedat ut sobria sumis. Ipsa se repleat in bonis domus: et tunc totum in uoluptatis tue potetur. sed quomodo

pueniat ad me pauperes uel tenuis odor eructante illa cum satiata fuerit. Bene mihi eructant moyses et bonus odor in ructu et creatis potest. In principio (inquit) creauit deus celum et terram. Bene Isaias. nam suauissimum redimetis misericordie odore de dit. ita eructans. Tradidit in morte animas suas et cum sceleratis reputatus est. et ipse peccator multorum uulsi: et per transgressores rogauit ut non periret. Quid eque misericordiam re dolet. Bonus quod ex ore Hieremie ructus. sic repletus? Reuoluetur epytalamus? ab ipso exordio usque huc. et uide si tanta uiam illi quarta hac uice in cunctis uisum onibus et allocutionibus spiritus copiam et idola fuerit. et si uisus ex ore ipsi non modo ruz multos: sed etiam iocundos sermones accipit. Que se replerunt in bonis desiderantium suum. quid mirum si ructum potius quam uerbum fecerit. Et si uerbum fecisse tibi uidetur. eructat pariter: non subordinatum aut per ordinatum. Res enim sponsa rapinam arbitrat sibi aptare per pheteditum. Eructauit cor meum uerbum bonum. quippe eodem repleta spiritu. Dilectus meus mihi: et ego illi. Nihil consequentibus: uel orationi. Quid inder? Ructus est. Quid inder? ructu queris orationum iuncturas: uel dictionum: Quas tu tuo ructui leges impones uel regulas? Non recipit tua moderatio: non a te compositioem expectat. non moderat. non oportunitate requirit. per certum non modo cum non uis: sed et cum non erumpit euulsus potius quam emissus. Quod odor portat ructus: quibus bonum quibus malum per ualorem quibus accedit per trarium quibus Denique bonus homo de bono thesauro profert bonum. et malus malum. Bonum diuini spiritus mei. et bonum mihi odor: et illa. Quas ago tibi diuini ihesu quod me dignum es admittere saltem ad odorandum. Ita diuini: nam ceteri edunt de micis que cadunt de mensa deorum minorum suorum. Tibi fateor bene redolentem: et de plenitudine accipio. Denique abundanter suauitatis tue eructat mihi: et nescio quod ineffabile sue dignationis et amoris odoratum sum in uoce ista. Dilectus meus mihi et ego illi. Ipsa uel dignum est: epulenter exultet in conspectu tuo: et delectet in leticia. Ueritatem sic tibi excedat ut sobria sumis. Ipsa se repleat in bonis domus: et tunc totum in uoluptatis tue potetur. sed quomodo

pectans expectaui dominum: Ipse est quartus de numero pronatorum ructatorum meorum quem pene preterieram. Non expedit quod dicit. Iste os suum aperuit et attraxit spiritum. et saturatus non modo eructauit: sed et carauit. Ihu bone quoniam tam meis naribus et auribus iste infudit suauitatem in ructu et caru suo de oleo leticie quod uenit te de deo tuo per profertibus tuis ex mirra et gutta et cassia a uestimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo. Utinam medignetur in occursum tanti uatis et amici tui in die solennitatis et leticie: quoniam egredis de thalamo sua epythalamium suum canens in psalterio iocundo cum cythara: affluens delictis: resper sus et resperges uniuersa istiusmodi puluere pigmentario. In illa die uel potius in illa hora. nam hora est. si quoniam est. et fortassis ne hora quidem: sed hora dimidia. iuxta illud scripture factum est silentium in celo quasi media hora. et in illa hora replebitur gaudio os meum: et lingua mea exultat. duz singulos non dico psalmos: sed versus singulos sentiam ructus et quidem odoriferos super omnia aromata. Quid Johis ructu fragrantis. quod uerbi mihi redolet eternitatem. generatorem diuinitatem: Quid de Pauli ructibus loquar: quanta orbes suauitate repleuerit: Denique christi bonus odor erat in omni loco. uba certe ineffabilia et si non profert ut audiam. offert tamen ut cupiam et libeat odorare que audire non licet. Nescio enim quo pacto. que placent placet. et audiam in hiam negat. Sed iam aduerte apud spiritus sanctam silem re quod in star Pauli in puncti caplo: et secretum non apit nec preterit tamen intactum: aliquid quasi olfactui nostro indulgens. quod gustui forte interim non competere iudicari: siue propter indignitatem nostram: siue propter incapacitatem. Dilectus meus mihi et ego illi. Quod non est dubium: duorum quidem loco amor mutuus flagrat. sed in amore summa unius profecto felicitas. alteri miram digno. Neque ei in pares est sensio seu completio hec. Ceterum quod ista ex hac progatiua amoris glie impesum sibi repesumque vicissim a se. quod se liquido nosse presumat. nisi quod precipua puritate mentis et corporis sanctitate in semetipso meruerit tale aliquid experi: Res est in affectibus. nec ratione ad eam pertingit: sed per formitatem. quod pauci uero qui dicant. Nos autem reuelata facie specularantes gloriam domini: in eandem imaginem transformamur

Unde de claritate in claritate: tanquam ad domi-
ni spiritum. Uerum ut sub aliqua qualitate intel-
ligentie forma quod legitur redigatur: saluo qui
dem spiritu suo singulari secreto ad quod in-
terim non datur accedere: presertim talibus quales
nos sumus: apponendum sane aliquid nobis.
eo accommodari ad commune consensum
quo visitari. quod et verbis consequentiam et
intellectu det pulvis. Et mihi quidem vide-
tur satis esse ad nostram grossam et quod amo-
do populari intelligentiam. sic dicendo. di-
lectus meus mihi subaudiamus. intendit
ut sit sensus. dilectus meus intendit mihi et
ego illi. Quamquam tamen nec solus ego id senserim
nec primus. cum propheta ante dixerit. Expectas
expectavi dominum: et intendit mihi. Habes ap-
te intentionem domini ad prophetam. habes et pro-
phetam ad dominum in eo quod ait. expectas expecta-
ui. Nam quod expectat intendit: et expectare inte-
dere est. Idem omnino sensus: eadem pene ser-
ba apud prophetam quam apud spiritum. sed plus
et propheta trasposita. Prius siquidem is:
quod illa postea posuit. et converso. Letex
spiritus locuta est. et non intendes me
ritum sed promittens beneficium. et se puentam dile-
cti gratia profutens. Recte omnino. Nam quis pro-
phetam dedit illi et retribuet ei: Denique audi o-
hannem quod in epistola supra hoc senserit. In he
charitas (inquit) non quasi nos dilexerim
deum: sed ille pro dilexit nos. Propheeta tamen
gratie puentione et si tacuit: non negavit sub-
secutionem. Plane non tacuit. Sed accipet
alio loco certiore de ista: ipsius professionem
Et mita tua (inquit domino loquebat) subse-
quatur me omnibus diebus vite mee. Audi
et de puentione identidem ipsi: non minus cer-
tam manifestam ve sniam. Deus meus (inquit)
misericordia eius puenit me. Itē ad dominum.
Lito (ait) anticipet nos misericordie tue.
quod paupes facti sumus nimis. Pulcre spon-
sa postea (ni fallo) hec eadem verba non eo-
dem ordine ponit. sed sequit et ipse prophete
ordine loquetur modo. Ego dilecto meo
et dilectus meus mihi. Cur ita: Nempe ut
tunc magis gratia plena se pber: cum totum gratie
dederit. et primas se illi pres ascribens et vl-
timas. Alioquin quod gratia plena si quid ha-
buerit quod non sit ex gratia: Non est quo gratia
intret: ubi iam meritum occupavit. Ergo iam
plena confessio gratie: ipsi gratie plenitudi-
nem signat in anima profutens. Nam si quod
de proprio inest: inquantum est. gratiam cedere

illi necesse est. Deest gratie que quod merito
putas. Nolo meritum quod gratia: excludi
dat. Horreo quod de meo est ut sim me
nisi quod illud magis forsitan meum est quod me
meum facit. Gratia reddit me mihi iustifi-
catum gratis. et sic liberatum a seruitute peccati.
Denique ubi spiritus domini: ibi libertas. Quia
tua spiritus synagoga: que ptemnes dei ius-
ticiam. i. gratiam spiritus sui. et sua volens p-
tuere: iusticie dei non est subiecta. Quia h
sera repudiata est. et ia non est spolia: sed ex-
clesia cui dicitur. Desponsavi te mihi in fide. De
sponsavi te mihi in iudicio et iusticia. De
sponsavi te mihi in misericordia et miseri-
tionibus. Nec tu me elegisti: sed ego elegi
nec ut te eligerem inveni merita: sed p-
ni Ita in fide desponsavi te mihi. et non in
opibus legis: desponsavi in iusticia. sed in
iusticia que est ex fide non ex lege. Restat ut
ces iudicium rectum inter me et te. iudicium
quo te desponsavi. ubi pstat interuenisse
tuum meritum: sed meum placitum. Deest autem
iudicium ut tua merita non extollas. non p-
ras opa legis. non iactes p-odus dei. et
que magis in fide et iusticia que est ex
de: nec non in misericordia et miseratione
nosceris desponsata. Que se spolia est a
scit ista. et utraq gratiam confitetur. Primum
dem ea que prima est: qua et puenta est. pro-
stea pro et subsequente. Aut itaq nunc
ctus meus mihi: et ego illi. Principium dilectionis
meo: et dilectus meus mihi. Quod sum maritus
illi eque pcedes. Num iam videam? quod dicitur
dilectus meus mihi: Si enim h recipit ut
audiam: intendit. sicut iam dixim. et sicut
pheta ait. Expectas expectavi dominum. et
tedit mihi. ego autem in spiritu isto sentio: et
scio quod non plane exiguum: nec mediocriter
rogatiue. Sed non est ingerenda fatigatio
ribus et meritis res oī alacritate digna. Sed
non grauat: differat. et non in longum tractum
inde incipiat sermo. Tantu orate ut ab im-
entibus occupatis interim custodiat nos
gratia et misericordia spiritus ecclesie Iesu spiritus domini
quod est super omnia deo benedictus in secula
Amen.

Sermo lxxvii.

Adite iam quod

heri distulim. audite gaudium
meum quod sensi. Et vrm est. audite

gaudetes. In vno spiritu spolie sensu hoc. et
quasi odorat. abscondi. eo vobis hodie fe-
stinus exhibendum que tempestiuus. Spon-
sa locuta est. et dixit spiritum intendere sibi
Que est spolia. et quis est spiritus? Dic est de
us noster. illa (si audeo dicere) nos sumus: cum
reliqua quidem multitudinem captiuorum quos
ipse nouit. Gaudeam? gloria nostra hec est:
testimonium que scie nre. Nos sumus in quos
intendit deus. Quanta tamen disparitas. Quid
errigene et filij hominum coram illo: Sedom p-
pheta sic sunt quasi non sint: et quasi nihil et in-
ane reputati sunt ei. Quid sibi que vult ista
inter tam dispares ppatio: Aut illa in immen-
sum gloria. aut is in immensum. que admi-
rabile est quod illi? intentione ista sibi quasi pro-
am vedicat deus. Dilectus meus mihi.
Nec eo p-eta tamen pgit amplius gloriari: re-
spondere se illi: quasi ex equo more gerere. re-
pendere vice. Sequit ei. Et ego illi. In-
solens verbum. et ego illi. Nec minus insolens
dilectus meus mihi. nisi quod utroque insolentem
vtriusque sit. Quod quod audeat cor purum. et sciencia
bona. et fides non ficta. Vbi (inquit) inten-
dit. Ita ne huic inteta e illa maiestas: cui
gubernatio parit et administratio vniuer-
satis incubit: et cura seculorum ad sola tras-
fert negocia imo oia amoris et desiderij
huius? Ita plane. Ipsa est enim ecclesia electo-
rum. de quibus ap-ulus. Dia (inquit) ppter ele-
ctos. Et cui dubium quod gratia et misericordia
dei sit in sanctos eius et respectus in electos il-
lius? Ergo prudentiam ceteris creaturis non
negamus. curam spolie vedicat sibi. Numquid
de bobus cura est deo? Nec dubium quod idem
possimus dicere de equis. de camelis. de ele-
phantibus. et de cunctis bestiis terre. similitudinem
et de piscibus maris et volatilibus celi. postre-
mo de omni re que est supra terram: solis sane ex-
ceptis quibus dicitur. Dem sollicitudinem vram
p-icietes in eu. quam ipsi cura est de vobis.
An non tibi videtur veluti his vobis dictum
intendit illi. quod ipse intendit vobis. Et ob f-
ua ap-ulum Petrus (et enim verba sunt) si non
et ipse vobis spolie obseruauerit ordinem.
Nepc non ait. oem sollicitudinem vestram p-
cietes in eu ut sit ipsi cura de vobis. sed qua
ipsi cura est de vobis. apte pinde monstras
ecclesia sanctorum. non modo que dilecta sed et quod
pus dilecta fuerit. Quod stat ea non tam quod vobis
quod de bobus dicitur ap-ulus. nam curam illi habet
qui dilexit illam et semetipsum dedit illam. Non

ne hec est ouis errans: cuius cura etiam supra
rum cure gregum plata est: Denique illis et
positis: pastor descendit ad ista. que sinit dili-
genter. inuenta non reducit: sed reuertit: no-
ua cum illa et de illa intulit celis festa gaudi-
orum: populis angelorum inuitatis ad solle-
nitatem. Quid que propter humeris dignatus
est ea reubi: et curam illi non habebit: Ideo
non profundis dicere. dominus sollicitus est mei.
nec se existimat errare cum intendit. Dominus re-
tribuet pro me. et si quod est aliud quod curam
dei circa ipsam significare videat. Inde e
quod dominum sabaoth. dilectum suum dicit. et eus que
cum tranquillitate iudicat oia sibi intende-
re gloria. Quid ni gloria? Audiuit illuz
dicentes sibi. Nunquid minus potest obliuisci
ut non misereat filio vteri sui: et illa obli-
ta fuerit: ego tamen non obliuiscar tui. Denique
oculi domini supra iustos. Et quod spolia nisi co-
gregatio iustorum? Quid ipsa: nisi generatio
querentium dominum: que gentium facie spiritus? Non
enim ille intendit huic. et non ista illi. Propter
rea vtriusque ponit dicit. Ille mihi: et ego il-
li. Ille mihi quod benignus et misericors est
ego illi. quod non sum ingrata. Ille mihi gra-
tiam ex gratia. ego illi gratiam pro gratia. Ille
me liberationi. ego illi honori. Ille salu-
ti mee. ego illi voluntati. Ille mihi et non al-
teri. quam vna suum colubam eius. ego illi et non
alteri. nec enim audio vocem alienorum. nec enim
acquiesco dicentibus mihi. ecce hic est christus
aut ecce illic est. Nec ecclesia. Quid singulorum
quosque nram? Putamus ne in nobis quepi-
am esse cui aptari queat quod dicitur: Quid dixi
in nobis? Ego autem et de quouis intra ec-
clesiam pstituto si quis h querat: non omnino
rephendendum censuerim. Nec enim vna vni-
us ratio est atque multorum. Denique non propter
aiam vnam: sed propter multas in vna ecclesia
colligendas: in vnicam astringendas spiritus
deus tam multa et fecit et prulit: cum opatus est
salutez in medio terre. Charissima illa est
vna vni: non adheres alteri spolio: non ce-
dens alteri spolie. Quid ista non audeat ap-
tam ambitiosum amatorum? Quid non ab
illo speret. que se que sinit e celo. vocauit a fini-
bus terre. Nec modo que sinit sed acquisiuit. Ad-
de et de modo acquisitionis. In sanguine acq-
sumit: quam pspiciens in futurum. non igno-
rat. quam dominus se opus habet. Quis ad quod
Ad videndum in bonitate electorum suorum: ad

letandū in leticia gentis sue: vt laudet cū hereditate sua. Nec paz hoc opus existimes. nullū dico tibi remanebit opus pfectum si hoc nūtarit. Hōne de statu et psumatione ecclie finis omnium pēdet: Tolle hanc: et frustra inferior ista creatura reuelatiōem filioꝝ dei expectat. Tolle hanc: et neq; patriarche neq; pphete aliqui psummabunt: cū Paulus asserat deū ita pronūdisse p nobis ne sine nobis cōsummarē. Tolle hanc: et ipa sanctorū angeloz pro ipfectiōe sui numeri gloria claudicabit. nec dei ciuitas de sui integritate gaudebit. vnde gimplebitur ppositū dei. et mysterium voluntatis eius. magnūq; illud pietatis sacramentū. Unde postremo dabis mibi infantēs et lactentes: quoz ex ore laudē suaz pfiat deus: Lelū nō habet infantes: habet ecclia. quib; dicit. Lac vobis potuz dedi: nō escam. Et hi ad laudē quasi complendā a ppheta inuitantur: dicente. Laudate pueri dñm. Tu putas deū nostz totam habituri sue glie laudē: donec veniat qui in cōspectu angeloz psallat sibi: Letati sumus p dieb; qbz nos humiliasti: anis quib; vidim; mala. Hoc gen; leticie celi nescierūt: nisi p ecclie filioꝝ. hoc nemo vnq; letat qui nunq; nō letat. D oportune post tristitiā gaudiū subit. post laborē q; es. post naufragiū portus. Placet cunctis securitas: sed ei magis qui timuit. Jocunda omnib; lux. sed euadēti d potestate tenebrarum iocūdior. Trāsisse d morte ad vitam: vite grām duplicat. Pars mea bec ē in celesti pūnio. et scorsum ab ipis spiritibus beatīs. Audeo dicere expertē mee beatitudinis ipam beatā vitā. nisi si dignē fateri q; p charitatē ea i me frui et per me. Aliquid sane videt etiā pfectōi illi accessisse ex me. neq; hoc paz. Deniq; gaudēt angeli ad pniām peccatoris. Q; si delicie angeloz lachryme mee: qd delicie: De opus ipoz laudare deū. sed deest laudi si desint qui dicāt. Transiim; p ignē et aquam: et eduxisti nos in refrigeriū. Felix pinde in sua vniuersitate ecclia. cui; omnis gliario impar est cause. nō p his tm q; illi que iaz facta sunt: s; p his q; q; d illa adhuc opoz ter fieri. Hā et d meritis qd sollicita sit cui de pposito dei firmior suppetit securiorq; gloriādi rō. Hō potest seipm negare de; neq; nō facere que iā fecit. vt scriptum est.

qui fecerunt que futura sunt. Faciet. faciet. nec deerit suo pposito de. Sic nō est qd iam querat quib; meritis sperem; bona: pferi cū audias apud ppham. Hō ppter vocē sed ppter me ego faciā: dicit dñs. Sufficit ad meritū scire q; nō sufficiant merita. S; vt ad meritū satis est de meritis nō psumere: sic carere meritis satis ad iudiciū est. Porro infantiū renatorū neminē carere meritis: sed xpi habere merita. Quib; se tamē indignos reddūt si sua iungere d uerunt s; neglexerūt. qd quidē periculosa iā adule etatis est. Verita pinde breues: habita data noueris: fructū sperantē dei misericōiam: et omne piculū euasisti paupertatis. ingratitudinis. psumptiōis. Perniciosa paupras. penuria meritorū. psumptio autē spūs. fallaces diuitie. Et ideo diuitias et paupertates ne dederis mibi dñs. ait sapiēs. Felix ecclia cui nec merita sine psumptiōe. nec psumptio absq; meritis. Dabit vde psumat. s; nō merita. Hāz merita: sed ad pmerendū: nō ad psumendū. ipm nō psumere: nōne pmereri est. Ergo eo psumit securi; quo nō psumit. et nō est q; cōfundat in pbo glie cui multa merita es gloriādi. misericordie dñi multe. et vritas eius manēs in eternū. Quid mibi securi; in cui; testimoniū glorie misericordia et vitas obuiauērit sibi: Sine igne dicat. dilect; me; mibi. sine dicat. experti expectant dñm: et intēdit mibi. sine etiam dñs sollicit; est mei. vt si q; sunt eiusmodi voces alie atq; alie q; diuinū qndā affectū ac singularē fauorē erga aliqd sibi expere videant. nihil hoz a se alienū putant cui rō psumēdi dñi pstitutio est. pfecti cū nō alterā videat spōsam. alterā vt opoz sit. cui possint fieri q; nō possunt non opoz. Ergo de ecclia patet q; in nullo illa oia sibi aprare verebit. De vna aīa qñt etiam si sit spūalis et sancta. liceat ne illi vilo modo audere in talib;. Neq; enī progantur omnes vni; illi; catholice multitudinis (ob quā omnia fiūt) vna de multitudine arrogabit sibi quālibet emineat scititate. Et ideo difficult; vt sentio ego inueniet. (si inueniet) quomodo possit licere. Quā necessariū reoz alio illud sermone tempore nec modo ingredi vias serupulose ditionis. quaz adhuc exitū ignoram;. si prius super pbo abscondito oratū fuerit

ad eū qui aperit nemo claudit: sponsum ecclie Jhm xpm dñm nrm q est sup omnia de bñdica; in secula Amen.

Sermo. lxi.
Electus meus
mibi; ego illi. Hāc voces vniuersali ecclie sermo supior assignauit. ppter factas sibi a deo pmissiōes vite eius q; nūc est pariter et future. De anima pposita questio est. qz nō potest sibi arrogare vna qd vniuersitas audeat. nec aliqno modo ad se trahere illā. Si nō licet: referamus proinde opozet ita ad eccliam vt nullaten; ad psonā: Nec mō hanc s; et reliquas voces similes huic loquētes rgantia. vbi gra. expectās expectaui dñm: et inredit mibi. et si quas alias sermo supior pstrinxit. Q; si quis licet putat: ego non obnoo; s; inter est cui. Hō enim cuiusq;. Proxius h; ecclia dei spūales suos q; nō modo fideiter s; et fiducialiter agāt in eodē deo quasi cū amico loquentes: estimatum illis phibete psciētia glie eius. Qui nā illi sint. id quidē penes deū. tu vero audis qualem te esse opozet si talis vis esse. Qd tamē dixerim nō quasi expertus. sed q; si experti cupiēs. Da mibi aīam nihil amātem pter deū. et qd ppter deū amandū est cui viuere xps non tm sit; et diu iā fuerit cui studij et ocij sit puidere deū in cōspectu suo semp: cui sollicitē ambulare cū domio deo suo: nō dico magna: s; vna voluntas sit et facultas nō desit. da (in q; talē animā et ego nō nego dignā spōsi cura: maiestas respectu: dñantis fauore: sollicitudine gubernatis. et si voluerit gloriari: nō erit insipiens: tm vt d gloriat in dño glie. Ita i quo multi audēt: audet et vnus. s; alia rōe. Hēmpē sanctā multitudinē cause supdicte fidentē faciūt. sanctā aīam duplex que dam rō. Primo quidē q; habeat in natura simplicissima spōsi diuinitas qñ vnuz respicere multos. et quasi multos vnum. Nec ad multitudinē mult; erit. nec ad paucitatē rarus. nec ad diuersitates diuersus. nec restrict; ad vnū. nec anxius ad curas nec turbatus seu turbulētus ad sollicitudines. Sic sane vni intētus vt nō detē. sic plurib;. vt nō distētus. Deniq; qd vpbare suauissimū: ita charissimū pbasse est tanta est vbi dignatio. tāta beniuolētia

patris vbi erga bene affectā et bñ cōposiram aīam. qd quidē ipm patris mun; et vbi opus est. vt quā sua tali bñdictione pueniret et pparauerit sibi: sua quoq; dignent; pscitā. et ita vt nō modo ad eā veniant. sed etiā māsionē apud eam faciant. Hō enī sufficit exhiberi nisi et copiam sui pbcant. Quid est venire ad aīam verbuz: Erudire in sapia. Quid est patre venire: Efficere ad amorē sapiētie: vt dicere possit. quā amatrix facta sum forme illi;. Patris diligere est. et ideo patris aduent; exi fusa dilectiōe pbatur. Quid faceret eruditio absq; dilectiōe: Inflaret. Quid absq; eruditione dilectio: Erraret. Deniq; errabant de quib; dicebat. Testimoniū illis phibeo q; zelū dei habēt: s; nō fm sciētiā. Hō decet spōsam vbi esse stultā. porro elatam pater nō sustinet. Pater enī diligit filium. et oēm altitudinē extollentē se aduersus sciam verbisemp in pmpm habz de hēcere atq; destruere. siue imitēdo zelum: siue itēdendo: quoz atq; misericordie. alterum iudicij est. Trinā in me oēm extollentiā cōprimat. imo deticiat. et ad nihilū redigat nō accessus furor. s; infusus amor. Trinā discam nō supbare s; vnctiōe potius q; vltione magistra. Dñe ne in furore tuo arguas me. sicut angelū extollentē se in celo. neq; in ira tua corripas me. sicut hoīem in padiso. Ambo iniquitatē meditati sunt. altitudinē affectātes. ille potētē. iste sciētē. Deniq; credidit insipiens mulier pollicētē: sed seducēt. eritis sic dñj: scientes bonū et malū. Jam se se an seduxerat. cui psuaserat silem fore altissimo. Hā qui se putat aliqd esse cū nihil sit: ipse se seducet. Vt vtrāq; altitudo deiecta est. sed i hoīe mitius. iudicāte ita illo q; omnia fac in pōdere et mensura. Hā angelo in furore punito imo damnato: homo irā tm sensit et nō furore. Hēmpē cū iratus fuit misicordie recordatus est. Propter hoc semē eius filij ire et nō furoris vsq; in hodiernū diē. Si nō nasceret filij ire: non opus ess; renasci. Si furoris filius nasceret. aut non contigisset: aut non pfuisset renasci. Vis videre furoris filij: Si vidisti sathanaz tanq; fulgur cadentē de celo. qd est. in impetu furoris pspiratū et cognouisti de furore dei. Deniq; nō est recordatus misericordie sue. quia cuz iratus fuerit misericordie

exp[er]t[us] p[er] salm[onem]

Recordabitur: nō cū iā vsq; ad furore exar
serit. Ne filijs diffidēre. his quoq; qui ex
adam sunt q̄ nati ire filij: ipi sibi irā in fu
rorem. virgā in baculā imo in malleū dia
bolica obstinatione puerūt. Deniq; the
saurisant sibi irā in die ire. Ira autē accu
mulata: qd nisi furore: Peccauerūt pecca
tum diaboli: et diaboli sentētia pcellentur
Te etiā quis miris quibusdā filijs ire
qui nati in irā nō expectauerūt renasci in
gratia. Nempē mox in quo 2 nati ire fi
lij pmanebunt. Ire dixerim: non furore.
quia vt p̄ssime creditur 2 humanissime
gemit. mirissime sunt penetrū quo addi
cti sunt aliunde trahentiū. Ergo in furo
re diabolus iudicat est. quia inuenta est
iniquitas eius ad odiū. boīs autē ad irā
2 ideo in ira corripit. Ita omnis altitudo
cōtrita est: 2 que inflat: 2 que p̄cipitat. p̄e
nimiz zelante p̄ filio. Utrobiz sequidez
iniuria est filij. 2 de vsurpata potentia ad
uersus virtutē dei que ipse est: 2 de presump
pta scientia aliūde q̄ a sapientia dei que ni
hilomin⁹ ipse est. Dñe q̄s filijs tibi: Quis
nisi splendor 2 figura substantie tue: Quis
nisi imago tua: Sol⁹ in forma tua. solus
nō rapinā arbitratus est esse se equalē tibi
altissimus altissimi filij. Quō non equa
lis: Etiā vnū estis ipse 2 tu. Sedes illi a
dextris tuis. nō sub pedibus. Quo pacto
audet q̄s puadere locū vnigeniti tui: p̄ci
piteretur. Ponit sibi sedē in excelso. subuer
tatur cathedra pestilētie. Itē quis docet
boiē sciam: Nonne in o clauis David
aperies cui vis. 2 cui vis claudēs. Et q̄
modo sine claue ad thesauros sapientie 2
sciētie introitus imo irruptio temprabit.
Qui nō intrat p̄ ostiū: fur est 2 latro. Pe
trus ḡ intrabit q̄ clauis accepit. Non ta
men solus. nā 2 me si voluerit introducit.
aliūq; excludet quē forte noluerit in scia 2
potestate sibi data desuper. Et he clauis.
Que potestas aperiedi 2 claudendi. atq;
inter excludēdos 2 admittēdos discretio.
Et nō in serpēte thesauri sed in xp̄o. Et iō
nō potuit dare sciam serpēs quā nō habu
it: sed q̄ habuit dedit. Nec enī potuit habe
re potestātē quā nō accepit: s; qui accepit
habuit. Dedit x̄ps. accepit petrus. nec in
status de sciētia. nec p̄cipitandus de potē
tia. Quare: Quia in neutra extollit se ad
uersus sciam dei. qui nihil boz p̄ter dei

sciam affectauit. sicut ille qui dolose egit
cōspectu eius: vt inueniat iniquitas eius
ad odiū. Quomō deniq; p̄ter scientiā dei
qui se scribit aplūm Ihu x̄pi s̄m p̄sciētiā
dei patris. Et hec dicta sint p̄ eo quod i
cidit de zelo dei. quē intēdit in p̄uaricatē
angelū hominēq;. Nā in ambob; reperit
p̄auitatē. qualiter videlicet in ira 2 i furore
suo destruxerit oēm altitudinē extollētē
se aduersus sciam dei. Nū iā recurrēdum
ad zelū misericordie. i. qui nō intēdit: s;
qui mittit. qm̄ qui intēdit (vt iā dixim⁹)
iudicij est: 2 satis nos terruit ex memoras
exemplis tā grauit̄ punitōz. Propter
ibo ego mibi ad locū refugij a facie furo
ris dñi: ad illā vtiq; pietatis zelū suauiter
ardentē. efficaciter expiantē. Nunqd non
at multitudinē peccatorū. s; dico. Nunqd
idoneo est seu. sufficiens ad deiciendā ho
miliandāq; oēm extollētā oculoz 2 cog
dis: Et ma: ime. Nā nō extollit. nō infla
tur. Si ḡ dñs Ihs dignet venire ad me
vel potius in me. nō in zelo furore. 2 ne
ira quidē: s; in charitate 2 spū māuendā
nis emulās me dei emulatiōe. qd enī iā
dei vt charitas. nepe 2 deus est. si in q̄
ista venerit. in hoc cognoscā q̄ non sit so
lus. s; venerit etiā pater suus cū eo. Nam
quid eque paternū: Propter hoc nepe nō
pater verbi tm̄: s; pater misericordiarū.
est appellat. qui innatus habeat misericō
dē semp 2 parcere. Si fensero apiri mibi sen
sum vt intelligā scripturas: aut sermones
sapie quasi ebullire ex intemis. aut insulo
lumie desup reuelari mysteria. aut certe
pandī mibi quasi quoddā largissimū celū
gremiū. 2 vberiores desursus influere in
meditationū imbres: nō ambigo sp̄s
adesse. Verbi siquidē he copie sunt. et de
plenitudine ei ista accipim⁹. Q; si se par
ter infuderit humilis quedā s; pinguis de
time aspersiōis duotio. vt amor agniti ve
ritatis. necessariū qd dā odiū vanitatis in
me generet 2 p̄emptū. ne forte aut scia
inflat. aut frequentia visitationū extollat me
tūc. p̄sus paterne sentio agi mecū. 2 p̄s
adesse nō dubito. Si aut p̄seuerauero hu
ic dignationi: dignis sp̄ (qd in me est) affe
ctib; 2 actib; respōdere. 2 gratia dei apud
me vacua nō fuerit: etiā mansionez apud
me faciet. tā pater enutritēs q̄ p̄bū crudē

pens. Quanta putas ex hac māstione inter
aiam 2 verbū familiaritatis grā oriatur.
quāta d̄ familiaritate sequat fiducia: Nō
est (vt opinor) q̄ iam talis aia dicere vere
atur. dilectus me⁹ mibi. q̄ ex eo q̄ se dilige
ret: vchemēter diligere sentit. etiāz dilige
nihilomin⁹ vchemēter nō ambigit: ac de
sus singulari intētionē. sollicitudine. cura
opa. diligentia. studioq; quo incessanter
ardēter inuigilat quēadmodū placeat dō
est hec omnia i ip̄o indubitātē agnoscit
recozdans p̄missionis eius. In qua men
sura mensi fueritis remetiet vobis: nisi q̄
redibitionē gratie prudēs sponsa ad suaz
magis cauta est trahere partē: sciens se po
tius puentā a dilecto. Inde est q̄ illi ope
ram p̄fert. Dilectus (inquit) meus mibi
2 ego illi. Ergo ex p̄p̄is que sunt penes
deū agnoscit. nec dubitat se amari q̄ amat
Ita est. Amor dei amorē anime parit. 2 il
lus p̄currens intētio intētiā aiā facit.
sollicitudoq; sollicitā. Nescio enī qua vi
cinitate nature cū semel reuelata facie glo
riam dei speculari anima poterit: mox illi
se cōformari necesse est. atq; in eandē ima
ginem trāsforsari. Igit̄ qualē te paraue
ris deo: talis oportet appareat tibi deus.
Cū sancto sanctus erit: 2 cum viro inno
cēte innocēs erit. Quid nē eque 2 cū amā
te amans. 2 cū vacante vacās. 2 cū inten
to intēns. 2 sollicitus cū sollicito: Deni
q; ait. Ego diligentes me diligo. 2 q̄ ma
ne vigilauerint ad me inueniēt me. Vides
quomodo nō solū de amore suo certuz te
reddat. siquidē ex amēs illū: sed etiam de
sollicitudine sua: quā p̄ te gerit: si te sense
rit sollicitū sui. Vigilas tu: vigilat et ille.
Cōsurge in nocte in p̄ncipio vigiliāz tua
rum. Accelera quantū vis etiā ipas anti
cipare vigilias: inuenies eū: non puenies
Temere in tali negocio vel pus aliqd tri
buis tibi vel pl⁹: 2 magis amat 2 aī. Si
hec oia scit: imo q̄ scit. miraris q̄ illa ma
lestātē quasi cetera nō curantē soli sibi intē
dere gloriē: cui soli ipa postpositis curis
omib; tota se deuotiōe custodit. Sermo
sine desiderat. sed vnū dico spiritualibus
qui in nobis sunt. mix quidē. sed vez. ani
mam deū videntē haud secus videre q̄ si
sola videat a deo. Ea ergo fiducia dicit il
lum intēdere sibi. se q̄ illi. nihil p̄ter se et
ipm̄ videns. Bonus est dñe anime q̄ren

ti te. occurris. amplecteris. sponsum et h
bes qui dñs es. immo qui es sup omnia
deus bñdictus in secula Amen.

Sermo. lxx.
Alectus meus R

D mibi: 2 ego illi. qui pascitur inter
lilia. Quis huic iam imputet p̄
sumptōi v̄l insolētie. si se dicat inūisse socie
tatē cū illo qui pascit inter lilia: Etiā si in
ter sidera pascere: eo solo quo pasceretur
nescio qd magnū videri possit cū eiusmo
di amicitias seu familiaritatem h̄re. Alia
q̄n p̄sul ignobilē hūile sonat pasci. Nūc
vero cūz pasci inter lilia phibetur. deiectō
onis adiectio longius amouet 2 ppulsa
temeritatis notā. Quid enī sunt lilia: Ite
ra verbū dñi. fenū quod hodie est 2 cras
in clibanū mittit. Quant⁹ est iste qui fenos
pascit. quasi vnus agnoz aut vitulorum.
Et agnus plane 2 vitul⁹ saginatus. Sed
tu forte vigilante aduertisti. nō pabulū h̄
loco designari: s; locū. nec enī dicitur esse
lilij eum pasci: sed inter lilia. Esto. Non
fenus comedit vt bos: fenos tñ versari 2 su
per fenum discūbere instar vnus d̄ turba
qd eminētie habere potest. Quid p̄o glie
hinc: habere dilectuz illū q̄ hoc egerit: Et
s̄m lraz qdē sp̄se verēcūdia 2 cautela pru
dētie ei⁹ loquēdo satis apparz: vtiq; dispo
nēt. s̄mones suos i iudicio 2 rez gliam h̄
boz modestia t̄pant. Alias aut nō i ḡrat
vnū esse 2 q̄ pascit 2 q̄ pascit: int̄ lilia com
morātē 2 regnātē sup sidera. Sic libēt⁹ h̄z
milia dilecti memorat: p̄p̄ h̄ilitatē qdē
vt dicit. magis aut qd exinde cepit esse dile
ct⁹ ex q̄ 2 pasci. Nec mō exinde s; ide. Nā
qd in altissimis ē dñs: i imis ē dilect⁹. sup
sidera regnās. int̄ lilia amās. Amabat et
sup sidera. qz nusq; 2 nunq; potuit n̄ ama
re. qz amor est. s; donec ad lilia descendit
pasci inter lilia cōp̄t⁹ est. nec amatus est
nec fact⁹ dilect⁹. Quid: Nū amat⁹ ē a p̄ri
archis 2 p̄phetis: Est. S; nō prius q̄ vi
sus est 2 ab ipsis inter lilia pasci. Neq; ei
non viderunt quē p̄viderunt. nisi ita quis
absq; spū sit. vt videntē in spū puter vide
re nihil. Tū ḡ vidētēs (nā sic p̄phete ap
pellati sūt) si nihil vidēt. Itē est q̄ voluerit
videre que nō viderit. Nec enī poterāt
velle videre i corpe quē i spū nō vidissent.

Sed dico. Nunquid omnes prophete: Quasi omnes videre voluerint aut fuerit omnium fides: Sed enim qui viderunt aut prophete fuerunt aut prophetis acquiescentes. Et credidisse enim vidisse est. Non modo namque qui prophetie spiritum: sed qui per fide videt si quis ipsum quoque dicat videre in spiritu. mihi non videt errare. Ita ergo quod ad lilia descendere et inter lilia pasci dignatus est is qui omnes pascit: dilectum fecit illud quia non potuit autem diligere quod agnosci. Et per hoc cum de dilecto facta est mentio pulchritudinis illud memoratum est quod dilectiois et agnitionis exercit causa. Querenda in spiritu refectio hec inter lilia. nam corpoream cogitare ridiculum est. Quin ipsa lilia spiritalia (si quis potuerimus) demonstranda a nobis erunt. Puto hoc quod dicere nos oportebit. vni in ter lilia pascat dilectus. liliis ne ipsis. an alijs inter lilia receditis herbis vel floribus: Et in his illud mihi difficile apparet. quod pasci non pascere prohibet. Nam quia pascat dubium non est. nec enim indignum est. At pasci indigentia sonat. et ne spiritualis quidem sine iniuria maiestatis facile illi posse assignari videt. Nec ego sane recordor vsque modo aduerrisse me in hoc catico pastum vsquam prohiberi. cum pascens puto recedimini et vos mecum. Denique postulat sibi aliquando demonstrari vbi in mercede pasceret et cubaret. Et nunc quidem quod necesse dixerat prohibet pasci sed non similiter postulat locum indicari sibi: sed ipsa indicat. assignans inter lilia. Nonne si illud non noverit. quod est pro esse non potest quod sublimis et in sublimi est. et quod humiliter super terram. Sublime opus. sublimis et locus. nec accessus ad eum vsque adhuc vel ipsi spose. Et ideo semetipsum exinanivit vsque ad hoc ut pasceretur ipse omnium pastor. et inuentus est inter lilia. et visus ab ecclesia. ad amatum est ab inope pauper. factus dilectus propter similitudinem. Non solum autem: sed et propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam. quod per ea scilicet promissiones adimplere sunt. quod superbi demones vna cum principe suo iudicati sunt quod iniquitates remissae sunt. Talis ergo apparuit qui merito amaretur per se. misericordiam hominibus. in se omnibus. O vere amandus et totis medullis cordis amplectendus spiritus sum. Quid iam cunctis ecclesia totaque se tota deuotione committere tam fido redditorum. tam pio indultorum. tam iusto propugnatorum: Porro misericordiam prophetam dicit. Specie tua

et pulchritudine tua intendere prospere. Unum species habet pulchritudo: Puto et liliis. Quid lilio speciosius: Sic nihil formosius sponso. Que sunt ergo illa lilia e quibus species decoris eius: Procede (inquit) et regna. propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam. Lilia sunt. lilia inquam. orta de terra. nitentia super terram. eminentia in floribus terre. fragrantia super odor et aromatum. Ergo inter hec lilia sponsus. et omnino et his speciosus et pulcher. Alias ei (quod quidem ad carnis infirmitate spectat) non erat ei spes neque decor. Bonum autem liliis veritas. candore conspicui. odore precipuum. Denique candor est lucis eterne splendor: et figura substantie dei. Liliis plane quod ad nouam benedictionem terram nra produxit. et parauit ante faciem omnium populorum: lumen ad reuelationem gentium. Donec sub maledicto fuit terra: spinas et tribulos germinauit. At nunc veritas de terra orta est. domino benedicente. speciosus omnino quidem. flos campi. et liliis conuallium. Agnosce liliis ex candore. quod mori in ipso ex ortu floris pastoribus de nocte emittit. dicere euangelio. quod angelus domini stetit in medio illorum. et claritas dei circumfulsit illos. Benedici. quod non angeli sed liliis candore illud dicitur sed illud micabat ab usque bethleem. Agnosce liliis et ex odore: quo et longe positus innotuit magis. Et quod stella apparuit. sed ea minime viri graues secuti fuissent: nisi in prima quadam suauitate olentia orti liliis trabent. Et vere liliis veritas. cui odor animatum. dem splendor intellectum illuminat. Liliis etiam oculos nunc in ipsam personam domini. qui euangelio loquitur. ego sum veritas. et vide quod competere fitas lilio comparet. Si non aduertisti: aduerte de medio florum eius quasi virgulas aureas pendentes et dectas candidissimo flore pulchre ac decore deposito in coronam. et agnosce aurea in pro diuinitate: humane coronata puritate nature. et christum in dyademate qui coronauit eum mater sua. Nam in quo coronauit eum pro su: luce inhabitat inaccessibile. nec potest in eo illud interim adhuc videre. Sed hoc alias. Nam hoc liliis fitas est. Est et mansuetudo. Et bene liliis mansuetudo habet innocentie candorem et odorem spei. quoniam am sunt reliquie (inquit) hominis pacifico. Bonum spei vir mansuetus. nec minus etiam in plenis lucidum quoddam vite est socialis exemplum

An non liliis que lucet officio: redolet specie Adde quod sicut veritas de terra orta est: ita mansuetudo. Nisi quis dubitet ortum de terra agnum dominatorem terre: illud agnum qui ad occasionem ductus est: non aperuit os suum. Nec tamen mansuetudo seu veritas de terra orta est: sed et iusticia: propheta dicit. Rorate celi desuper: et nubes pluant iustum. aperiat terra et germinet saluatorem. et iusticia oriatur simul. Quod autem iusticia liliis sit: recordamini de scriptura. quia iustus germinabit sicut liliis: et florebit in eternum ante dominum. Nequaquam liliis hoc hodie est: et cras in clibanum mittet quia in eternum florebit. Et florebit ante dominum. cuius in memoria eterna erit iustus: et ab auditione mala non timebit. illa scilicet auditione qua in clibanum ignis peccatores ire iubetur. Porro huiusmodi candore: cui non splendet nisi cui non placet. Denique sol est sed non ille qui oritur super bonos et malos. Neque ei: qui dicitur non sunt. sol iusticie non ortus est nobis. luce illius quod dicitur viderunt: viderunt autem quod et audierunt. vobis autem qui timetis deum: oritur sol iusticie. Ergo candore huiusmodi liliis apud iustos: fragrantia etiam vsque ad iniquos diffunditur. et si non in bonis ipsis. Denique audiuimus iustos dicentes. quia christi bonus odor sumus in omni loco. sed alijs quod dicitur odor vite in vita. alijs odor mortis in mortem. Quis vel sceleratissimus in iusti non prober opinionem: quis non amet opus: Et beatus si senon indicat in eo quod probat. Iudicat aurem probans bonum et non amans. ideoque non brutus plane. sed miser proprio pro demeratus iudicio. Quid eo miser: cui odor vite: non vite sed mortis nuncius est: Immo nec nuncius quod dem sibi bairlus. Sunt multa apud sponsum et alia lilia propter hec que ex propheta inciderunt nobis. veritatem loquor: et mansuetudinem et iustitiam. nec erit difficile iam cui libet nostris similia respice pro semetipsum in ortum tam delicti sponso. Abundat et superabundat talibus. Quis illa enumeret: Nampe quod virtutes tot lilia. Quis finis virtutum apud dominum virtutum: Quod si plenitudo virtutum in christo et lilio: et fortassis propterea ipse selilium appellauit quod totus versetur in liliis: et omnia que ipsi sunt lilia sunt. conceptio. ortus. conuersatio. eloquia. miracula. sacramenta. passio. mors. resurrectio. ascensio. Quid horum non candidum et non suauissime redo

lens: Tanta denique in conceptione refulsit superni luminis claritas et supuenientis abundantia spiritus. ut ne ipsa quidem virgo sancta sustinuerit: si non sibi obumbratum foret a virtute altissimi. Porro ortum candidum incorrupta virginitas matris. conuersatorem innocentia vite. eloquia veritas miracula puritas cordis. sacramenta pietatis archanum. passionem patientiam voluntas. mortem libertas non moriendi. resurrectio martyrum fortitudo. ascensionem exhibitio pro missionum. quod bonus fidei odor in his singulis: nostra quidem qui candorem non vidimus tempora et viscera replens. Et beati qui non viderunt et crediderunt. Pars mea in his odor vite qui procedit ex ipsis. Is infusus naribus meis: apto quodam fidei instrumento: et quidem copiosus pro multitudine lilio: um: sane ciliis leuat: et patrie desiderium assidue innouat in visceribus meis. Habet lilia et aliqui sodalium sponsi: sed non copiam. Omnes enim ad mensuram spiritus acceperunt: ad mensuram virtutes et dona. Solus ille non habet modum qui habet totum. Aliud est lilia habere. aliud non nisi lilia habere. Quod dabis mihi de filiis caritativitatis adeo innocente et sanctum: qui totam terram suam floribus occupare potuerit et istiusmodi floribus. Nec infans certe vni us dici sine sorde est super terram. Magnus est qui tria vel quattuor lilia edificare potuerit in terra sua in tanta densitate spinarum et tribulorum que sunt germina inueterata maledictionis antique. Decum vero qui pauper sum bene agitur: si vnquam ab hac pessima segete iniquitatum videlicet atque viciorum tantillum terre mee vendicare extirpando et excolendo sufficiat: unde vnus saltem producere liliis possim. si forte et penes me pasci interdum dignetur is qui pascitur inter lilia. Et parum dixi vnum. de penuria cordis mei os meum locutum est. Unum propterea non sufficit. duo ad minus necessaria sunt. Dico autem continentiam et innocentiam: quare vna sine altera nec saluabit. Frustra denique ad vnam quolibet hanc iuitabo sponsum. qui non ad liliis pasci sed inter lilia prohibetur. Dabo proinde operam habere lilia. ne de singularitate carserur liliis: qui non vult nisi inter lilia pasci. et sic declinet in ira a seruo suo. Pono itaque pro mea omnino innocentiam. et si huic iungere continentiam qui uero: diuitem me

putabo in possessione lilioz. Rex suz au-
tem si tertia his adiungere potero pariam.
Et quide possunt sufficere ille. s3 qz r de-
ficere in reparationibz possunt. siquide tem-
peratio est vita homis sup terra: opus pfe-
cto patientia est que vtriusqz sit qsi nutrit
quedā z custos. Puto si venerit amator il-
le lilioz. z ita inuenerit qz nō dedignabit
iam pasci apud nos z apd nos facere pa-
sca. vbi illi z multa suauitas in duabus. z
magna erit securitas ppter tertiā. Uez q
pacto dicat pasci q pascit omnia: postea vi-
debitur. Hūc vero apparet spōsum nō mo-
do apparere inter lilia. sed minime omni-
no extra lilia posse aliquādo inueniri. cuz
omne quod de eo est z ipe sit liliū spōsus ec-
clesie Jhs xps dñs nr q est sup omnia de-
bndict in secula Amen.

Sermo. lxxi.

Inis precedē

B f nis sermōis: pncipiū huius. Est
ergo liliū spōsus. sed nō liliū
inter spinas. qm nō habet spinā qui pec-
catū non fecit. Deniqz spōsam prestat est
liliū inter spinas. qm si dixerit vel ipa qd
spinā nō habeat: scipam seducit: z p̄itas
in ea nō est. Se vero flozē quide z liliū
p̄fessus est. nō tñ inter spinas. Dags autē
ego (inquit) hos campi z liliū conualliuiz.
z nō est spinaz mentio qz solus sit hoium
qui opus nō habeat dicere. cōuersus suz
in erumna mea dū cōfigitur spina. Ergo
absqz lilijs nunqz est q absqz vicijs semp
est. quia totz sp est cādū: speciosus for-
ma p̄ filijs hominū. Tu q qui hec audis
vel legis cura h̄re lilia penes tēsi vis ha-
bere hūc habitatorē lilioz habitantē i te.
Opus tuū. studiū tuū. desiderū tuum. li-
lia esse. prestatē moralis quidā rez ipsaruz
candor atqz odor. Habent z mores colo-
res suos: habēt z odores. Neqz eni in spi-
ritualibz idipsum est color z odor. nō ma-
gis qz in corpibz. Ergo de colore p̄sciētia
cōsultetur. de odore fama. Fetere fecistis
odorē nostz corā Pharaone z seruis ei.
Aliunt illi: dicētes de opinione. Porro co-
lorem op̄ tuo dat cordis intētio z iudici-
um cōscientie. Nigra sunt vicia. viri can-
dida est. Inter hāc atqz illa cōscientia cō-
sultra discernit. Stat sentētia dñi de oculo
nequā z lucido. que inter candidū z nigz

certos fixit limites. z diuisit lucem a tene-
bris. Quod ergo de corde puro z p̄sciētia
egreditur bona: candidū est. z est virtus.
Si autē z bona fama secuta fuerit: z liliū
est. q̄ppe cui nec cādor liliū desit nec odor.
Porro virtus z si nō p̄pterea maior. pul-
crior tamē illustrior: qz efficit. Nō si in p̄sci-
entia neuus fuerit: nec qd ex ea prodierit
carebit neuo. Nam si radix in vicio. et ra-
mus. ac p hoc q̄cquid illū sit qd radix vi-
ciata nō absqz traduce viciū ex se pducit.
verbi gratia. sermo. actio. oratio. etiam si
fama applaudere videatur. non est quod
debeat liliū dici. quia z si odor conuenire
videtur. s3 nō color. Quo pacto enī liliū
cū impuritate neuo? Nec sane fama vale-
bit vendicare p̄tuti quod esse viciū conu-
cerit cōscientia. Erit quide virtus p̄tenta
candore cōscientie: vbi sequi non poterit
odor fame. ceterū odor fame nec excelsare
sufficiet viciū cōscientie decoloris. Pro-
uidebit tamē semp (quod in se est) homo
virtutis bona. nō tñ corā deo: sed etiā co-
ram hominibz: vt vere sit liliū. Sed etiā
am candor anime indulgētia dei. ipso vi-
cente p̄pphaz. Si fuerint peccata vestra
vt coctinū: quasi nix dealbabunt. z si fue-
rint rubra quasi vermiculus velut lana al-
ba erunt. Et est candor que sibi induit
qui miseretur in hilaritate. Etenim si iure
aris illū: que p̄pheta depingit. iocundū
hominē: qui miseret z cōmodat. nōne i-
tibi videbitur de ipa animi iocunditate
duisse candorē quendam pietatis vultus
pariter z operi suo? Sicut e regione sic
tristitia z veluti ex necessitate quis tribu-
at: non candidū plane: sed terrū p̄fert ma-
nu z fronte colorē. Et ideo hilarē dātoz
diligit deus. Nunqd z tristē? Profecto
respexit ad abel ob alacritatis candorem.
auertit faciē a cayn. qz z p̄ciderat faciē
vtriqz tristitia z linoze. Aduerte q̄tis color
tristitie seu inuidie sit: q̄ dei a se auertit aspe-
ctum. Pulcre z elegāter in colorando h̄i-
ficio candor iocunditatis laudatus ē vo-
ce illa poete. sup omnia vult accessere boni
Nec mō hilar dātoz. s3 z q̄ tribuit i simpli-
citate diligētia dō: z simplicitas cādōz ē.
Probā a p̄rio. nā neu duplicitas. P̄p-
dixi. macula est. Quid duplicitas nisi do-
lus? Sed qui dolose egit in conspectu
dei: inuenta est iniquitas eius ad oclōs

Et iō beat cui nō imputabit dñs p̄ctm.
nec est in spū eius dolus. Pulcre dñs pau-
cis vtrāqz notauit maculā. dolū tristitiā
qz nolite (inquit) fieri sicut hypocrite tri-
stes. Spōsus itaqz z cū sit x̄tus: in p̄tu-
tibz cōplacet sibi. z cū sit liliū libēter inter
lilia cōmorat. z cū sit candor: delectat cā-
didis. Et fortassis hoc est quod dicit pasci
inter lilia: candore z odore virtutum dele-
ctari. Et q̄dē pascebat oliz corporaliter apd
marīā z marthā. z recumbēs etiā corpe i-
ter lilia (illas loquor) nā lilia erāt: nihilo-
minus sp̄m refocillabat deuotione z p̄tu-
ribus mulier. Nō si illa hora intrasset p̄-
pheta z angelus seu alius quis spiritalis: tñ
nō ignorans que maiestas recūberet. nō
ne stupēs dignationē z familiaritatē quā
illi esse cōspiceret cū puris animis pud-
icibz corporibz: tñ terrenis: z sep infirmi-
oris. merito testaret. quia vidi illū nō mo-
do cōmorantē: sed z pascentem inter lilia
Ita ergo fm vtrūqz. carnē dico z spiritū.
pasce inter lilia spōsus inuētus est. Puto
autē qz ipe vicissim pasceret sed in spiritu
Doc ipso quo pascebat quomodo pasce-
bat? Quō (inquā) cōfortabat timiditatez
feminaruz. iocundabat humilitatē. impin-
guabat deuotōnē? Sed si vidisti q pasce
illi sit pascere. vide etiā nunc ne fortez ecō-
uorto: pascere sit ei pasce. Domine q pasce
me a iuuetute mea. ait sanctus patriarcha
iacob. Bonus pater familias qui suozuz
domesticoz curā gerit. maxime in diebus
malis. vt alat eos in fame: cibans illos pa-
ne vite z intellect: z sic nutriēs ad vitam
eternā. At pasceus ita puto nihilominus
pasceat ipe: z quide elcis quibz libenter ve-
scitur p̄fectibz nostris. Etenim gaudiū dñi
fortitudo nostra. Ita qz z cū pasceat pasceat.
z pasceat cū pasceat. simul nos suo gaudio
sp̄ali reficiens: z de nostro eque spiritua-
li p̄fectu gaudēs. Libi eius penitētia mea
z cū ei sal? mea. cū eius ego ipe. An nō
cūerē tāqz panē māducat? Ego autē quia
peccator sum cinis sum. vt manducer ab
eo. Mandor cū arguor. glorioz cū instrū-
or. decoquor cū immutor. digeroz cū trās-
formor. vnioz cū p̄formor. Nolite mirari
hoc: māducat nos. z māducat a nobis.
q̄ artius illi astringamur. Nō sane alias
p̄fecte vnimur illi. Nā si māduco z nō mā-
ducor: videbit in me esse ille. s3 nōdum i il-

lo ego. Nō si māducor quide nec mandu-
co. me in se h̄re ille: sed nō etiā in me eē vi-
debitur. Nec enī p̄fecta vnio in vno q̄-
uis horum. Si enī māducat me vt habe-
at me in se. z a me vicissim manducetur vt
sit in me quatin? integra firmaqz sit cōne-
rio: cum ego in eo z nihilomin? in me ipe
erit. Q̄tis tibi p simile ostendā quod dicit
Attollite oculos nūc in quandā sublimi-
ozem quide rez p̄uenientia: simile tñ huic
Si ipe spōsus in patre ita esset vt non tñ
in ipso pater. aut ita pater in ipso esset. vt
non esset ipe in patre. audeo dicere z ipoz
citra p̄fectum vnitas remaneret: si tñ iam
vnitas esset. Hunc p̄o cū z ipe in patre. z
pater in ipso sit. nō est quo claudicet vnitas.
sed vere p̄fecteqz vnū sunt ipse et pater.
Sic igit anima. cui adherere deo bonū ē
nō ante se existimet ipsi p̄fecte vnitam: ni-
si cū z illū in se z se in illo manentem p̄spe-
xerit. Non qz vel tūc vnū dicat cuz deo
sicut vnū pater z filius. q̄nis qui adberz
deo vnus sp̄s est. Legi hoc. sed illud nō
legi. Nō dico de me qui nihil sum. s3 pla-
ne nemo nisi demens: siue de terra siue de
celo vsurpabit sibi illā vnigeniti vocem.
ego z pater vnū sumus. Et tamē ego licet
puluis z cinis. Fretus quide scripture au-
toritate mīme istud dicere verear. qz vnū
cū deo sp̄s sum. si vnqz cū certis fuero p̄-
suasus experimētis deo me adherere istar
vnus illoz qui in charitate manēt ac p̄ h̄
in deo manēt z de? in eis. manducates qd
ammodo deū: z māducati a deo. Nam dō
tali adhesionē puto dictū. qui adheret dō
vnus sp̄s est. Quid ergo? Dicit fili? ego
in patre z pater in me est. z vnū sum? Dic
homo. ego in deo. z deus in me est. z vnus
sp̄s sumus. Sed nūqd pater z filius vt
sint in inuicē: z quasi p̄inde vnū. inuicem
se māducat: sicut de? z hō mutua se q̄daz
in se māducatōe trañciūt: vtriqz p̄ h̄ z si nō
vnū: vnū certe sp̄s existētes? Absit. Nec
ei vno mō insūt sibi hi atqz illi s3 neqz vna
vnitas vtroruz. Sūt i se se p̄ z fili? nō so-
lum ineffabili: s3 etiā incōp̄hensibili mō sui
ipoz capaces paritē capaces. s3 sane ita
capabiles vt nō partibiles. ita capaces vt
nō participes. Nā vt in hymno ecclia ca-
nit. In p̄etoz fili? z tot? in p̄bo p̄. Est
p̄ i filio i q̄ sibi sp̄ bñ pplacuit. z ē fili? in
p̄re a quo vt nunqz non natus: ita nunqz

est sepatus. Porro p charitate hō in deo
deus in hoie est. dicte Jobāne. qz d ma-
ner in charitate in deo manet: r de in eo.
Cōsentio quedā hec vt sint duo i vno spi-
ritu: imo vñ spūs sint. Vides ne diuersi-
tate: hō est idē pfecto psubstāiale r con-
sentibile. Quāqz si aduertisti satis tibi per
vñus r vñū ipaz quoz innuif differētia
vñitatū. qm̄ quidē nec patri r filio vnus
nec hoī r deo vñū poterit cōuenire. Non
possunt dici vñ p r filius qz ille pater r
filius est. vñū tñ dicunt r sunt qz vna om-
nino illis r nō cuiqz sua substātia ē. Quo
ptra homo r de⁹ qz vñū nō sunt substan-
tie vel nature. vñū quidē dici nō possunt
Un⁹ tñ spūs certa r absoluta veritate di-
cūt si sibi glorio amoris inhereat. Quā
quidē vñitatē nō tā essentiaz coherētia fa-
cit qz vñentia voluntatū. Pater (ni fal-
lor) satis nō modo diuersitas s; r dispari-
litas vñitatū vna in vna: altera in diuersis
existente essentis. Quid tā distans a se qz
vñitas pluriū r vñū? Ita inter vñitates
vñitas (vt dicit) discriminat vñū r vnum.
qz p vñū quidē in pfe r filio esse vñitas. p
vñū vero inter deū r hoīem nec hec s; cō-
sentanea quedā affectōnū pietas designa-
tur. Lū adiectiōe tñ etiā pater r filius sa-
nissime dicunt vñū. pbi causa. vnus deus.
vnus dñs. r qd aliud est qd a se quisqz
r nō ad alter d. Siquidē nō est illis di-
uersa diuinitas siue maiestas nō magis qz
substātia vel essentia vel natura. Nampe
hec ipa omnia si pēpideres nō diuersa seu
diuisa in illis s; vñū sunt min⁹ dici vnum
sunt r cū illis. Quid illa vñitas qua mul-
ta corda vñū r multe aie vna legūt. Nec
censenda (vt reor) noīe vñitatis compata
huic q nō multa vñit s; vñū singularitē si-
gnat. Ergo singulari ac summa illa ē vñi-
tas que vñione constat: s; extat eternitate.
Nec sane hāc spiritualis illa p̄fata mādu-
cario facit. qz nec fit. Est enī. Vultō mi-
nus eā facere putāda est essentiaz qualis-
cūqz vñunctio seu p̄fensio voluntatū. qz n̄
sunt. Vna enī illis (vt dictū est) r essentia
r voluntas. vñi p̄o nō est p̄fensus. nō cōpo-
sitio. non copulatio. aut tale aliqd. Duas
esse oportet ad min⁹ voluntates. vt sit p̄fen-
sus. duas eque essentias. vt sit vñunctio si-
ue vñitio p̄fensum. Noz nihil in patre
r filio. q̄ppe nec essentias duas nec duas

habētib; voluntates. Vna est vtraz res
lis. vel potius (vt p̄fatu me memi) vnum
duo ista in illis vñū r cū illis sunt. ac p̄
ipi sicut incōp̄chēbiliter: ita incōp̄abili-
ter inuicē i se manētēs p̄e r singul r vñū sūt
Si quis tñ inter patre r filiū dicat eē cō-
sentum. nō p̄tendo dūmodo nō volūta-
tum vñionē. s; vñitatē intelligat voluntatū.
At qui deū r hoīem qz p̄p̄is extat ac vi-
stant r volūtātib; r substātijs. Lōqz alit
in se alterutū manere sentim⁹. i. nō substā-
tijs p̄fatos: s; volūtātib; p̄sentātes. Et
hec vñio ipis cōmuniō volūtātū r cōfē-
sus in charitate. Felix vñio si experiant.
nulla si cōparauer. Uoz exp̄i. Vbi in-
tem adherere deo bonū est. Bonū plane
si omī ex pte adhereris. Quis est q̄ p̄fatu
adheret deo nisi q̄ in deo manēs tanqz
lectus a deo deū nihilomin⁹ i se manere
cūm diligēdo? Ergo cū vñūqz in
sibi homo r de⁹: inherēt aut vñūqz in
mutuaz dilectōe inuiscerati aliter
bi p hoc deum in hoīe r hoīem in deo
haud dubie dixerim. S; hō quidē
eterno in deo tanqz ab eterno dilect⁹
ex illis sit q̄ dicunt. qm̄ dilect⁹ r
uit nos in dilecto filio suo an̄ mūdū
tūdem. De⁹ vero in hoīe ex quo dilect⁹
ab hoīe est. Et si ita est. hō quidē in deo
r qm̄ in hoīe de⁹ nō est. de⁹ aut in hoīe
est q̄ nō sit in deo. Manere enī in deo
nō potest. r si forsitan ad tps diligat
dilect⁹. potest aut nōdū diligere etiā
ctus. Alioqn̄ quō stabit: qm̄ ip̄e por-
xit nos: Porro cū iā etiā diligit q̄
gebat. r homo in deo: r de⁹ in hoīe
Qui aut nunqz diligit: p̄stat q̄ nūqz
ctus est. ac p̄ h nec ip̄e in deo nec
est. Hec dicta sunt ad dandā differētia
ter illā p̄nctionē qua pater r filius
r illā qua adherēs deo aīa vnus spūs
ne forte qz legif de hoīe manente in deo
tate. qz in deo manet r de⁹ in eo. r
lio q̄ nihilomin⁹ in patre sit r pater i
par p̄rogatiua adoptati putarentur vñū
q̄ Dis ḡra absolutis: recurrentā nobis
ad illū q̄ pascit inter lilia. qz inde
hic factus est vsqz huc. vtrū nā nō oc-
vos indicabit. Et iā q̄ de loci ip̄e
tellect⁹ posuerā siue q̄ virtutib; pascit
didatoz: qui p̄tus r candoz est. siue q̄
catores recipit ad p̄niam in corpe suo.

est ecclesia. p quib; sibi incorporandis se-
ipsum fecit peccatū: qui peccatū nō fecit.
vt destrueret corpus peccati. cui aliquan-
do cōplantati fuere peccantes: essentq; iu-
sticia in ipso iustificati gratis. Tertū ad-
do qui occurrit r satis fore reor nō modo
p̄loci explanatiōe: sed r p̄ fine sermonis.
Sermo dei veritas est r ip̄e sp̄sus. Ho-
scis hoc. audite cetera. Is cuz audif r mi-
nime obedif illi: vacuus interim r ieiun⁹
quodāmodo remanet: omīno tristis r q̄-
rulus qz platus in vacuū sit. Si aut obe-
ditū fuerit. nōne tibi verbū videbit in qn̄-
dam excreuisse corpulentā. quia p̄bo op⁹
accessit. vtpote refectū quibusdā fructib;
obedientie. iusticie frugib;. Inde est qd i
Apocalipsi loquit. Ecce sto ad ostium et
pulsio. si quis audierit vocē meam: r ape-
ruerit mihi ianuā: introibo ad illū r cena-
bo cum eo: r ip̄e meū. Uidef approbati-
bis sensus r apud p̄phetā sentētia domi-
ni. vbi dicit qz verbū suū nō reuertetur ad
rū vacuū. s; p̄sperabit r faciet ad que mi-
si illud. Non reuertef (inquit) ad me va-
cuū vel ieiunū. s; quasi p̄sperare in omni-
bus agens: saturabit bonis actib; eorum
qui in dilectione acquiescent illi. Deniqz
vñū loquēdi sermo implet⁹ tūc dicit: cum
fuerit mācipatus effectui. qz videlicet taz
diu inanis r macer ac quodāmodo fa-
medicus sit donec ope compleat. S; au-
di ip̄m quo se dicat cibo ali. Deus (inqt)
cib; est vt faciā volūtate patris mei. U-
bum verbū est aperte indicātis esse suū ci-
bum factū bonū: si tamē inuenerit illud i
ter lilia. hoc est. inter virtutes. Alioquin si
extra repererit. r si bonus (quod in se est).
videf cib;: nō tanger illū is qui pascit i
ter lilia. Verbi causa: nō recipit elemosy-
nā de manu raptoz seu feneratoris: sed
nec d̄ hypocrīte quidē. qui cū facit elemo-
synam: facit tuba canī ante se vt glorifice-
tur ab hominib;. S; nec illius orōez ali-
quo modo exaudiet qui amat orare i an-
gulis platearū vt ab hominib; videatur.
Nampe oratō peccatozis execrabilis erit
frustra quoz offert munus suū ad altare
qui cōfatus est sibi qz frater su⁹ habet ali-
quid aduersum se. Deniqz nō resperit ad
Layn munera eo qz nō recte ambulaz cū
fratre suo. Teste sancto p̄pheta etiam ab-
ominabat sabbata r neomenias r sacrifi-

cia iudeoz: ita vt manifeste p̄staret odif-
se ea animā suaz. r dicebat. Cū veniretis
ante conspectū meū: dñs quesuit ea de ma-
nibus vestris: Credo non redolebāt lilia
manus ille. r p̄pterea respuebat mun⁹ ex
illis qui pasci inter lilia consuevit: r nō in-
ter sp̄nal. Quid ni spinosas habebāt ma-
nus. quib; aiebat. Manus vestre sangui-
ne plene sunt. Et manus Esau pilose erāt
spinosis similes. ideoqz non sunt admissē
vt ministraret sancto. Uereor ne int̄ nos
aliqui sint quoz nō acceptet munera sp̄-
sus. eo qz non redoleāt lilia. Etenī si i die
ieiunij mei inueniat voluntas mea. nō ta-
le ieiunij elegit sponsus. nec sapit illi iei-
unium meū qd non liliū obedientie: sed vi-
cium p̄prie volūtatis sapit. Ego autē nō
solū de ieiunio: sed de silentio. de vigilijs.
de oratione. de lectōe. de ope manū. po-
stremo de omī obseruatiōe monachi. vbi
inuenit volūtas sua in ea. r non obedi-
tia magistri sui: idipsum sentio. Vnime
p̄sus obseruātijs illas r si bonas in seta-
men inter lilia. id est. inter virtutes censue-
rim deputandas. sed audiet a p̄pheta qui
eiusmodi est. Nunqd̄ tale est obsequium
qd elegi dicit dñs? Et addet. In die bo-
noz tuoz inueniunt volūtates tue. Bran-
de malū p̄pria voluntas qua fit vt bona
tua: tibi bona nō sint. Dporz proinde ex-
tra lilia fiāt qui huiusmodi sunt. qz nihil
omīno qd p̄pria inquinatū sit voluntate
gustabit is qui pascit inter lilia. Sapien-
tia est vbiqz attingēs p̄pter mundiciā su-
am: r nūl inquinatū in eā incurrit. Ita er-
go inter lilia pasci amat sponsus: r apud
mūda r nūda corda. Sed quoz usqz? Do-
nec aspiret dies r inclinēt vmbre. Um-
broz locus est r cōdensus. nō intremus
siluā hanc p̄fundi sacramēti nisi clare lu-
cediet. Jā enī d̄putate me: longi⁹ incli-
nata ē dies. dū inuiri abstrahimur ab his
lilijs. Nec sum verit⁹ p̄licitatē: cui vastidi-
um omīe detraberet o. loz. Vodicuz
quid restare videf de p̄fenti capitulo. Et
istud modicū reconditū nimis sicut ce-
tera vniuersa carminis hui⁹. Sed qui re-
uelat mysteria aderit. vt cōfido: cum pul-
sare ceperim⁹. r nō claudet ora loquentiū
se: cui familiare magis est referare clausa.
sponsus eccleie dñs n̄r Jhs xps q̄ est su-
per omnia de⁹ b̄ndict⁹ in secula Amen.

Sermo. lxxij.
Dilectus meus

Dilectus meus. mibi: ego illi. qui pascitur inter lilia: donec aspiret dies: et inclinatur vmbre. Nonissima tñ capituli huius tractanda ps est. et dubito in ipso ingressu cui nã potissimũ eã iungam duaz prece- dentiũ. Nã possuz indifferẽter vtrius. Si- ue enim dicas. dilectus me? mibi: ego il- li: donec aspiret dies: et inclinatur vmbre. interposito tñ qui pascit inter lilia. siue p- lictere serie. qui pascit inter lilia: donec aspi- ret dies: et inclinatur vmbre. nõ incoñueniẽ- ter vtrius assignas. Hoc sane refert qd do- nec si primo iungeris: inclusiuũ oportet i- telligas. si medio exclusiuũ sentias neces- se est. Esto nempe qd dedignat spõsus pa- sci iam inter lilia vbi aspirauerit dies. nõ- quid similiter cessabit etiã sponse intẽdere aut ipsa illi. Absit. In eternũ pseruabũt sibi. nisi qd tũc felicius cũ vehemẽti? tũc- vehemẽtius cũ expeditius. Sit ergo ta- le hoc donec: quale est illud apud Barthe- lum. vbi narrat nõ cognouisse Mariã io- seph: donec peperit filiũ suũ p̃mogenitũ. Non ei p? cognouit. Vel certe quale est il- lud in psalmo. oculi nostri ad dñm deum nostrũ: donec miseret nostrũ. Non enim auertetur cũ ceperit misereri. Ut qle item illud dñi ad apostolos. Ecce ego vobiscũ sum vsq; ad summationẽ seculi. Nõ eni post nõ erit cum illis. Verũ hoc ita: si do- nec referas ad dilectus meus mibi et ego illi. Si autẽ ad qui pascit inter lilia respi- cere malis. erit alio sensu accipiẽdũ. Por- ro operos? ostendẽt. quomodo tunc dile- ctus pasci desinat cum aspirauerit dies. Etenim si dies resurrectõnis is est. quid ni multo magis pasci ibi inter lilia iuuet. vbi hoz maior admodũ copia erit. Et p- opranda quidẽ littere cõsequẽtia hec di- cta sint. Nũc iam aduerte meũ: toto licet lilijs fulgentib; regno sponsosq; medio ex- istente et delitiãre: nõ tamen esse qd dicat et pasci. iuxta id quidẽ quod ante consueue- rat. Ubi nãq; iam peccatores quos sibi i- corporet christ? mansos morsosq; quasi q̃- busdã dentib; discipline austerioris. affli- ctione scz carnis et cordis contritõis. Sz- neq; cibum sibi iã exiget verbuz sponsus et aliquib; factis seu operib; obediẽtie.

vbi omne nego cũ ocũ. soloq; in intus et affectu res erit. Et quidẽ cibus eius vt faciat voluntatẽ filius vnigenitus patris sui. sed hic: nõ ibi. Quid eni faciat? factuz et perfectã tũc esse constat. Deniq; probõ- re iam tũc est omnib; sanctis que sit volũ- tas dei bona et beneplacẽs et perfecta. Et certe post perfectuz: faciendũ supẽt nihil. Frui de cetero restat: non fieri. et patris nõ operari. ea viuere: nõ exerceri in ea. Nõne ipsa est quã instantissima: prece docti qui- dem a domino: sicut in celo itaz in terra e- fici postulam? quo eius iam delecta. fre- ctus: actus nõ fatiget. Non erit itaq; spõ- so verbo operis cibus. quia cesset necesse est omne opus vbi plent? ab vnũuersa p̃cipi- tur sapiẽtia. Nã qui minorãtur acta: p- cipiant eã. Sed videamus nũc si quod dicimus stare possit. et fm illã sententiã pasci inter lilia (candidatu virtutuz obla- ctari) quidã interpretantur. Nã et nos ipoz inter ceteras nõ preteriuim? Dicim? ne- aut nõ fore: aut sponso minime sãpe tunc virtutes. Et quidẽ sentire alterutũ deũ- tie. Sed vide ne forte alias illis delectõ- nam pstat delectari: sed forsitan potũ- gis q̃ pastu. Sane in tempe et corpore nõ- nulla nostra virtus ita ad puruz delectõ- erit. nulla ita suauis et mera: vt sponso abi- lis sit ad potandũ. Sed qui vult omnes homines saluos fieri: dissimulat multa. et quã non potest potandi interim facili- te glutire: curat et ea vel quippiã dicitõ- pidum: quasi arte quadã et quodã labore mandendi. Erit cũ erit virtus colabilis. nec p̃metur dente. nec fatigabit a mada- te. Vel potius non fatigabit mandẽ- que bibentẽ absq; opera delectabit. et nõ- vtrius potus nõ esca. Deniq; habes spon- dentẽ in euangelio. quia non bibã de hoc genimine vitis (inquit) donec bibaz illud nouũ vobiscũ in regno patris mei. Et de cibo nulla mentio est. Sed apud p̃põ- quoz legitur. tanq; potens crapularus a- vino. De cibo autẽ nihil ibi penitus inno- nitur. Sponsa ergo conscia mysterũ ba- ius. cũ dilectũ pasci inter lilia comperit. ac perhibuisset: cõstituit terminũ quo ad id dignaretur: immo cõstitutũ agnouit. perhibuit dicens. donec aspiret dies: et in- clinatur vmbre. Sciebat eni virtutib; cum postea potandũ potius q̃ pascẽ-

Ronuenire videtur et cõsuetudo est quia post cibũ potus sumi et more solet. Ergo qui hic manducat: illic bibit: eo tunc sua- uis quo securi? glutit. et ea ipa que ser- pulosius modo et quodammodo laborio- sius quasi mandẽdo liquat. ¶ Añciam intendamus cõsiderare de die illo. et illis vmbreis. qui ille. que iste. ille qua rõe aspi- rans. he in qua potestate habeant inclina- ri. Signãter omĩno dictũ est. donec aspi- ret dies. immo singulariter. Solo quip- pe hoc loco (nisi fallor) diẽ dici aspirãtem cõperies. Aure nempe. nõ tempa spirare dicuntur. Spirat homo. spirãt animalia cetera. quib; indefinẽter reciprocatus aer vitam p̃tinuat. Et quid hic. nisi ventus? Spirat et spiritus sanctus et inde spiritus Quo pacto ergo dies spirãt qui nec ven- tus. nec spiritus. nec animal est? Quãq; nec spirans quidẽ sed quod signanti? so- nat aspirans dictus sit. Nec minus p̃et- solitũ dictum. et inclinatur vmbre. Deniq; ad exortũ huius corporei visibilisq; lu- minis vmbre nõ inclinatur sed ad nullan- tur. Extra pinde corpora querẽde he res. Et si quidẽ spiritalis inuenerimus diez et vmbreas: tũc forsitan et inclinatio harum et illius aspiratio facilius elucebit. Qui il- lum diẽ de quo p̃beta dicit. Delior est dies vna in atrijs tuis super milia: corpo- rum opinat. nescio quid iã non corpore- um opinet. Est et in mala significatõe di- es: cui maledicere p̃beta. Absit autẽ vt ex- visibilib; his quos fecit dominus. Itaq; spiritalis est. Jaz vmbra quis ambigat spiritalẽ. q̃ Marie obumbratũ est cõ- cipienti. et itẽ eam que in propheta sic me- morat. spũs autẽ facie nostrã christus do- minus sub vmbra ei? viuemus inter gen- tes. Ego tamẽ vmbraz nomine hoc loco magis arbitror designatas cõtrarias po- testates. que nõ modo vmbre vel tenebre: sed et principes tenebrar; harũ ab aposto- lo perhibent. simulq; inherẽtes illis et ge- nere nostro. filios vtrius noctis: et nõ lucis neq; diei. De si quidẽ vmbre nõ plane cũ aspirauerit dies in nihili reuertent. sicut a- facie hui? corpore lucis vmbreas corpo- reas nõ disparere tñ: sed et penitus depe- rire videmus. Itaq; erũt minime quidez extremius nihilo. miser? tamen. Erunt: sed inclinate et subdite. Deniq; inclinabit

se (inquit) et cadet (hand dubiũ quin prin- ceps vmbraz) cũ dominatus fuerit pau- perum. Ergo nõ natura delebitur: sed po- tentia subtrahetur. Nõ peribit substantia: sed transibit hora et potestas tenebrarum. Tollunt ne videant gloriã dei. nõ ad nul- lantur: vt semper vrant. Quid ni inclina- buntur vmbre. cũ deponẽtur potentes et sede: ponẽturq; scabellũ pedum? Nõ vtrius oportet fieri cito. Nonissima hora est. Non precessit dies autẽ appropinquauit Aspirabit dies. et expirabit nox. Non dia- bolus est. nox angelus sathane: et si se trãs- figuret in angelũ lucis. Non etiã antichri- stus que domin? interficiet spiritu orũ suũ et destruet illustratõne aduentus sui. Nun- quid nõ domin? dies est? Dies plane illu- strãt et spirans: qui spiritu orũ suũ fugat vmbreas et destruit larvas illustratõne ad- uentus sui. Aut si magis placet simplici- ter verbũ inclinationis accipe. nihilq; ali- ud inclinari q̃ adnubilari esse putandum neq; huic desimus sensui. dicim? vmbraz figuras et enigmata scripturarum. nec nõ et sophisticas locutõnes. cauillationesq; verboz et implicita argumentoz que om- nia veritatẽ interim lumẽ obumbrãt. Et parte eni cognoscimus. et ex parte prophe- ramus. Verũ aspirante die inclinabuntur vmbre. quia occupãte omnia luminis ple- nitudine nulla pars superesse poterit tene- brarum. Deniq; cũ venerit quod p̃fectuz est: tũc euacuabit quod ex parte e. Hactenus de his sufficere poterat si spirans di- es illa et nõ aspirans dicta fuisset. Nũc ve- ro pro tantillo licet additamento adhuc aliquid addendũ existimo. nimirũ pro i- uestiganda hui? diuersitatis ratiõe. Ego enim vt verũ fatear iam olim mibi p̃suasi in sacri preciosiq; eloquũ textu ne modi- cam vacare particulã. Solemus autem hac voce vti cũ vehemẽter aliquid deside- ramus. vt (verbi gratia) cum dicimus. il- le ad illũ honore vel illam dignitatẽ aspi- rat. Designat itaq; p hoc verbuz mira as- futura affluentia: vehemẽtiaq; spũs die illo. cum nõ solũ corda: sed et corpora: suo quidẽ in genere spiritalia erũt. et qui digni inueniẽtur: inebriabuntur ab vbertate do- mus domini: et torrẽte voluptatis illi? po- tabuntur. ¶ Vel aliter. Jam sanctis ange- lis dies sanctificatus illuxit: spirans illis

lugi impetu. ppētis meatus melliflua sem-
 piterne diuinitatis archana. Deniq; flu-
 minis impetus letificat ciuitatem dei: sed
 ciuitate cui dicitur. Licet letantium om-
 nium habitatio in te. Cū autem et nobis
 qui terram inhabitamus: spirare adiece-
 rit: erit nō modo spirans sed et aspirans q̄
 dilatato sinu admittat et nos. Vel vt pau-
 lo altius repetamus: et differamus latius
 plasmato homine d̄ limo terre: plasmator
 sicut vera narrat historia inspirauit in fa-
 ciem eius spiraculū vite: factus proinde
 illi dies inspirans. Et ecce inuida nox cal-
 lide impetit in diē hanc luce vtiq; simula-
 ta. Nam dū quasi splendidus lumen sci-
 entie pollicetur: iopinatas noue luci effu-
 dit prauit tenebras consiliū. et primordijs
 originis nostre terrā damnose p̄nari ca-
 tionis inuenit caliginē. Ne venescerunt
 neq; intellexerūt: in tenebris ambulāt. ne-
 scientes. pone ntes tenebras lucem: et lucē
 tenebras. Deniq; comedit de ligno muli-
 er quod sibi dederat serpens. quod vetue-
 rat deus. deditq; viro suo. et cepit illis q̄si
 de nouo discere. Nam illico aperti sūt ocu-
 li amboꝝ. et factus est dies conspirās. in-
 spirantē extundens: et substituens expirā-
 tem. Cōspirauerunt siquidē et conuenērūt
 i vnū aduersus dominū: et aduersus chri-
 stum eius: serpētis astutia. mulieris blan-
 dicie. viri mollicies. Unde et loquebātur
 mutuo. dominū sc̄z et christus eius. Ecce
 Adam factus est quasi vnus ex nobis. qd̄
 ad vtriusq; iniuriā lactātibz se peccato-
 ribz acquieuit. In hac die nascimur
 vniuersi. Porramus deniq; om̄s impref-
 sum nobis cauteriū cōspirationis antiq̄:
 Eua vtiq; viuente in carne nostra. cuius
 per hereditariā cōcupiscētiā serpens
 nostrū sue factioni sedula satagit sollicitu-
 dine vendicare cōsensum. Propterea (vt
 dixi) huic diei maledixere sancti: breuē op-
 tantes. et cito verti in tenebras q̄ sit p̄ten-
 tionis et cōtradictionis dies. dū non ces-
 set in ea caro concupiscere aduersus spiri-
 tum. legiq; mentis membroꝝ p̄traria let
 rebellione infatigabili: assidue contradi-
 cat. Itaq; dies expirās factus est. Extūc
 enim et deinceps quis est homo qui viuat
 et non videbit mortē: Dicat pro ira quis.
 ego non minus p̄ misericordia putem. ne
 electos sc̄z propter quos omnia fiunt diu-

*Et qd̄ sit dies: cui male
 dixit. et d̄ q̄ dixit iob
 p̄at dies et*

defatiget molesta cōtradictio qua caput
 ui ducuntur et ipi in lege peccati: que est in
 membris ipsoꝝ. Horrent nimirū egeri
 meq; ferunt turpem captiuitatē et tribem
 contentionē. Festinemus p̄inde respirare
 a cōspiratione antiqua et iniqua. quoniam
 am breues dies hominis sunt. Ante sane
 excipiat nos dies respirans: quam nox
 spirans absorbeat eterne caliginis tene-
 bzis exterioribus inuoluēdos. Quis
 in quo respiratio ista? In eo si incipiat spi-
 ritus vicissim cōcupiscere aduersus car-
 nē: respiras. Si spiritu facta carnis mor-
 tificas: respirasti. Si hanc cū vicijs et cō-
 cupiscētijs suis crucifigis: respirasti. Lasti-
 go (inquit) corp̄ meū et in fuiturē redigo
 ne forte cum alijs p̄dicauerim ipse repro-
 bus efficiar. Nox est respirantis. immo
 qui iam respirat. Uade et tu fac simi-
 liter. vt te respirasse probes: vt die demus
 inspirantē tibi noueris illuxisse. Nec nox
 mori p̄ualebit aduersus reditū hūc
 diem: magis autē in tenebris lucet. et tene-
 bre eum nō cōphenderūt. Interim nūc
 reor nec vita decedente cedere lucem vīs
 vt nemini congruetius q̄ sic mortuo ali-
 gnādam censeam vocē illaz. et nox illumi-
 natio mea in delictis meis. Quid mi duri-
 us videat nube: vel potius fece corporis
 euolutus? Erit sine dubio vinculis sol-
 tus corporeis inter mortuos liber: et inter
 cecos videns. Nam quē ad modū olim om-
 ni oculo caligante p̄ vniuersam egyptum
 solus i medijs tenebris clare videbat po-
 pulus videns deū. id est. populus israhel
 dicente scriptura. quia vbiq; israhel
 lux erat. sic inter filios tenebrarū in terra
 mortis caligine fulgebūt iusti. et videbūt
 eo vtiq; clarius quo exuti corporum vni-
 bzis. Nam et hi qui ante non respirauerunt
 nec enim quesierūt inspirantis diei lumē
 et sol iusticie non ortus est eis. Hi (inquit)
 ibunt de tenebris in tenebras densiores
 vt qui in tenebris sunt: tenebrescāt ad huc
 et qui vident videant magis. Ubi non
 conueniēter forsitan adducetur etiam ser-
 mo domini quē dixit. quia habenti dabitur:
 et abundabit. ei aut qui non habet. et
 quod videtur habere auferet ab eo. Itē
 et addit in morte videntibus. et nō viden-
 tibus demitur. Quo enim hi min⁹ et mi-
 nus: eo illi magis magisq; vident. donec

Sermo. lxxiii. **Euertere. simi**

et hos excipiat aspirans nox. et illos aspi-
 rans dies. que sunt nouissima vtroꝝ umq;
 extrema. videlicet cecitas et suprema clari-
 tas. Et hoc iam nō est quod demat om-
 nino vacuis. nō est quod addatur plenis
 nisi quod hi nescio quid pleno ampli⁹ se
 accepturos p̄sumūt: s̄m p̄missionem
 a deo ad se factā. Et p̄missionis quidez
 verbum tale est. Venurā bonam et con-
 fertam et coagitatā et superfluentē dabūt
 in sinum vestrū. An non plus pleno qd̄
 ammodo tibi esse videt quod superflu-
 it. Porro placide audies plenū et plenius
 si telegisse memineris in eternum et ultra
 Ergo is cumulus aspirantis erit diei? Ipa
 (inquā) adiecit ad mensurā inspirate ple-
 nitudinē ad inspirantis diei copiam su-
 pra modū in sublime pondus glorie ope-
 rans. ita vt redundet in corpora superes-
 flūs clarificationis adiectio. Hac de cau-
 sa enim non spirans: sed aspirans dicta ē.
 q̄ ad dat ad inspirantē. hoc significāte spi-
 ritu sancto per adiectā ad p̄positōnem. qz
 quos illa intus illuminat: hos ista ador-
 nat foris: et stola glorie induit eos. Atq; id
 satis p̄danda ratione vocabuli quod ē
 aspirans. Et si vultis scire. dies aspirans
 ipse est saluator quē expectam⁹. qui refor-
 mabit corpus hūilitatis nostre cōfigura-
 tum corpori claritatis sue. Nam et inspi-
 rans nihilominus idē ipse est. s̄m opera-
 tionem qua nos respirare prius facit i lu-
 mine quod inspirat: vt simus et nos dies
 respirans in ipso s̄m quod interior noster
 homo renouatur de die in diē. et renouat i
 spiritu mentis sue ad imaginē eius qui se
 creauit. factus proinde dies ex die et lumē
 ex lumine. Lum igit̄ duo in nobis p̄ce-
 dāt dies. vnus quidē inspirans pro cor-
 poris vita. Alter vero respirans in sancti-
 ficatōnis gratia. porro tertius sup̄sit aspi-
 rans in resurrectionis gloria. claret p̄fese
 to aliquando adimpletuz iri in corpore
 quod p̄cessit in capite: magnū vtiq; pie-
 tatis sacramentum: et prophete testimoni-
 um q̄ ait. Uinificabit nos post duos di-
 es. in die tertia suscitabit nos. et vinemus
 cognoscamus dominū. ipse est in quē an-
 geli prospicere concupiscunt sponsum ec-
 clesie. Iesus christus domin⁹ noster qui ē
 sup̄ omnia deus b̄ndictus in secula Amē

lis esto dilecte mi capree hinnulo
 qz ceruorum. Quid? Dodo it
 modo renocas. Quid subitū in tam bre-
 ui emerit? Oblita ne aliquid: etiam obli-
 ta totū quod non ille est: se quoq; ipsam.
 Deniq; cū sit rationis non expers. nō ta-
 men modo vt videtur rationis est cōpos
 Sed nec in sensu illi vllatenus apparet
 verecundia esse: quā forte habet in mori-
 bus. Amor intemperās facit hoc. Mem-
 pe is est qui omnē in se triumphās capti-
 uanq; pudoris sensum. conueniētie mo-
 dum. deliberationis consiliū. totius mo-
 destiez oportunitatis neglectū quendam
 et quandā incuriā parit. Nam vide nunc
 quomodo illū pene adhuc incipientē ire-
 iam tamen redire flagitat. Et iam accele-
 rare rogat. et quidē currere instat vni⁹ ali-
 cuius feresiliuarū velociter currentis. ver-
 bi gratia. capree hinnuli ve ceruorū. Dic
 littere tenor. et hec iudeorum portio. Ego
 vero quemadmodū accepit a domino i p̄-
 fundo sacri eloquiū gremio spirituz mibi
 scrutabor et vitā. et pars mea hec qui i chri-
 stum credo. Quid ni crua dulce ac saluta-
 re epulū spiritus de sterili insipida littera.
 tanq; granū de palea. de testa nucleum. de
 osse medullā. Nihil mibi et littere huic. q̄
 gustata carnē sapit. glutita mortem affert
 Sedenim quod in ea tectū est: de spiritu
 sancto est. Spiritus autē loquitur myste-
 ria: teste apostolo. sed israhel pro velato my-
 sterio ipsum mysterij velamen tenet. Qua-
 re: nisi quia adhuc velamen est positū su-
 per cor eius Ita quod sonat littera illius
 est. quod designat meū est. ac per hoc illi
 ministratio mortis in littera. mibi vitā in
 spiritu. Nam spiritus est qui viuificat. dat
 quippe intellectū. An non vitā intellect⁹?
 Intellectū da mibi et viuam: ait prophe-
 ta domino. Intellectus non remanet ex-
 tra. non heret in superficie. non instar ceci
 palpat forinseca: sed profunda rimatur.
 preciosissimas solitus exinde veritatis et
 viuas tota auiditate diripere ac tollere si-
 bi. et cuz p̄pheta dicere domino. Labor
 ego super eloquia tua: sicut q̄ inuenit spo-
 lia multa. Nepe ita regnuz veritatis vim
 patitur et violenti rapiunt illud. Uerum

Ille senior frater qui de agro veniens. for-
mam tenuit populi veteris et terreni. qui
pro terrena hereditate doctus diligere tri-
turā attrita fronte gemit anxius sub graui
iugo legis. portatque pondus diei et estus
Is (inquā) quia intellectū non habuit for-
ris stat etiā nūc. et nō vult nec inuitatus a
patre intrare domū suā. semetipm frau-
dans vsq; adhuc participio simphonie et
chozi et vituli saginati. Miser qui renuit
experiri q̄ bonū sit et q̄ iocundū habita-
re fratres in vnum. Et hec dicta sint p̄ di-
stinctione partis ecclie: partisq; synagoge
quo et cecitas huius et illius prudentia ma-
nifestior fiat. et felicitas illius et huius mi-
seranda fatuitate p̄mineat. **A**ūc iā scrute-
mur verba sp̄se: et sic conemur castos ex-
primere sancti amoris affectus. ut nil i sa-
cro eloquio ratione carens. nil indecoruz
imporitū veresedisse omnino appareat.
Et si in mentē venerit hora illa cū domi-
nus Jesus (is enim sponsus est) transiret
ex hoc mundo ad patrē: simulq; qd tunc
animi gereret sua illa domestica ecclia: no-
ua vtiq; nupta cū se deseri cerneret quasi
viduam desolatā vnica spe sua: apostolos
loquor. qui relictis omnib; secuti fuerant
eum: atq; cū ipso permanserūt in tempta-
tionibus suis. si hec inquā cogitauerim?
nō immerito. neq; incōgrue puto videbi-
tur quantū de abscessu tristis. tū sollicita
extitisse de reditu: p̄ferim sic affecta et sic
relicta. Itaq; diligēti et indigenti hec ipsa
duplex ratio erat cōmonendi dilectuz. ut
quādoquidē p̄suaderi nō poterat qn̄ iret
et ascenderet vbi erat prius: saltē p̄missum
denno maturaret aduentū. **Q**uēni optat
et postulat simile fore feris. et eiusmodi fe-
rentis que cursu agiliores esse videntur: cu-
pientis animi iudiciū est. cui nihil satis fe-
stinatur. **N**ōne hoc quotidie postulat: cū
dicit in orōne. adueniat regnū tuū? Ego
tamē p̄ter agilitatē existimo nō minus si-
gnanter exprimi etiā infirmitatē. et qdem
serus in caprea. etatis in hinnulo. **T**ule
itaq; eū (ut mihi videt) et si cum potestate
venire: nō tamē in forma dei i iudicio ap-
pareret: sed sane in ea qua nō modo natus
sed et paruit natus est nobis. idq; solo d̄
infirmitate semineo sexu. **C**ur hoc? **H**ēpe
ut ex vtroq; admoneret infirmo miscere
in die ire. meminereq; in iudicio misicor-

diam superaltare iudicio. Etenim si iudic-
tates obseruauerit: etiā electoz: quis susti-
nebit? **A**stra nō sunt munda in conspectu
eius. et in angelis suis reperit prauitatem
Etudi deniq; sanctum et electū quid dicat
deo. **T**u (inquit) remisisti impietate pecca-
ti mei: p̄ hac orabit ad te omnis sanctus in
tempe oportuno. **O**pus itaq; habet et san-
cti p̄ peccatis exorare: ut de misericordia
salui fiat: p̄prie iusticie nō fidentes. **O**m-
nes enim peccauerūt et egent misericordia dei.
Ut ergo cū iratus fuerit misericorditer
cordeatur. rogatur ab ista apparere in mi-
sericordie habitu illo de quo apostolus. et
habitu (inquit) inuētus est vt homo. **N**ec
cessarie quidē. **S**i enī cum hoc quoq; im-
peramento tāta erit in iudicio equitas ut
iudice veritas. in maiestate sublimitas. no-
uitas in facie ipa rerum. vt fm̄ prophetā
non possit cogitari dies aduentus eius. qd
putas foret si ignis ille p̄sumens (deū lo-
quor omnipotentē) in illa sue diuinitatis
magnitudine. fortitudine. puritate. venis-
set contra foliū quod vento rapit ostensa
rus potentia suā. et stipulā sicca p̄secuta-
rus. **E**t homo est (inquit) et quis videbit
eum? **E**t quis stabit ad videndum eum?
Quāto magis deū nobis absq; homine
exhibēt nemo hominū ferret: vt pote da-
ritate inaccessibile. celsitudine inatangi-
bilem. incōprehensibile maiestate. **N**ōne
vero cū exarserit in breui ira eius q̄ graui-
p̄pter filios gratie apparebit blāda qdā
visio hoīs. sane firmamentū fidei. sp̄s ro-
bur. fiducia augmentū. q̄ scz grā et miseri-
cordia sit in sanctos eius: et respectus in de-
ctos illi. **D**eniq; ip̄e pater deus dedit si-
lio iudicij potestare. et nō q̄ suū: s; q̄ filio
hoīs est. **N**ō p̄m̄ misericordiaz. vult
p̄ hoīem hoies iudicari. quō in tāta trepi-
datione et prurbariōe maloz: electis fida-
ciam p̄stet nature similitudo. **P**redixerat h̄
quondā sanctus **D**avid orās parit et p̄pbe-
tans. deus (inquies) iudiciū tuū regi dāe
iusticia tuā filio regi. **S**z neq; huius dispo-
nat. p̄missio facta p̄ angelos. q̄ eo assumpto
ita ad ap̄los loquebant. **N**ic̄ **I**hs q̄ assū-
ptus est a vob in celū. sic veniet quemodo-
modū vidistis eū euntem in celū. **H** est. i hac
ip̄a corp̄is forma atq; suba. **L**iq̄t ex his
oib; sp̄s iam i se diuinū h̄re p̄siliū et my-
riū sup̄ne volūtatis mīme ignozare. q̄ i q̄

umbra imbelliū imbecilliūq; animātiuz:
naturā infirmiorē vel poti⁹ inferiorē. (qz
iā infirma nō erit) in iudicio exhibēdam et
orātis affectu et sp̄ū p̄phetatis enūciat. q̄
tinus q̄ celū terrāq; mouebit in fute sua
accinctus potentia cōtra insensatos: et su-
quis nihilominus et micis et quasi omnino
inermis appareat p̄pter electos. **U**bi h̄
qz addi pōt qz ad discernēduz alterutros
a se. op⁹ erit quōmodo illi cū hinnuli q̄
dem saltib; luminib; capree. quatū⁹ vide-
re et discernere in tāta multitudine et i tan-
ta turbatione possit in quosnā salire. et q̄s
transilire oporteat. ne forte p̄tingat iustus
p̄ impio p̄culcarī: cū in ira populos con-
fringeret. **N**ā quantū ad impios. necesse ē
vt impleat p̄phetia **D**avid. imo fm̄o dñi
loquētis p̄ os eius. qz cōtinuam eos vt
pulsere ante facie ventis: vt lutū platearū
delebo eos. **E**t itē alius fm̄o quē p̄ aliū p̄-
phetā p̄dixerat implet⁹ nihilomin⁹ tunc
cognosceret. cū ad angelos rediens: dicit.
Lalcaui eos in furore meo: et conculcaui
eos in ira mea. **S**i cui autē magis ita itel-
ligendū videt: vt malos potius transilire
atq; i bonos salire hinnulus noster debe-
at. nō cōtendo. tū cogitet saltus disposi-
turū iri in discriminatōem bonoz maloz
ve. **N**ā et a nobis (si bene memi) ita dicitū
est in fm̄one altero vbi capl'm idē alibi su-
pra. et ab auctore positū: et a me exposituz
nihilomin⁹ repit. **U**ex ibi fm̄ disp̄satoz
quidē grē q̄ in p̄nti vita alijs daf. alijs n̄
daf: iusto quidē dei iudicio s; occulto: sali-
re et transilire is hinnul⁹ dicit⁹ est. hic autē
fm̄ vltimā ac variā retributōz meritozuz
et forte sensui huic videat astipulari extre-
mū capituli h̄. qd quidē pene oblit⁹ fue-
ram. **D**icens nāq; **S**ilīs esto dilecte mi
capree hinnuloz cervoz. addit. sup̄ mon-
tes betel. **N**ec enī in domo dei (qd sonat
betel) mali mōtes sūt. **Q**uāobz salies i
eos hinnul⁹ nō p̄culcat: s; letificat. vt scri-
ptura i pleat. q̄ dic. mōtes et colles canta-
būt corā deo laudes. **E**t qdē sunt mōtes
q̄ fm̄ euāgelii tollit fides p̄pata sinapi.
s; nō sūt mōtes betel. **E**tenī q̄cūq; sunt
betel: mīme eos tollit fides. s; colit. **Q**z
si p̄ncipat⁹ et p̄tates necnō et cetera nihilo-
minus beatorum spirituum agmina celo-
rumq; virtutes: montes sunt betel. vt de
his intelligamus dictum. **F**undamenta

eius in montibus sanctis. non sane is hi-
nulus vilis ac p̄temendus qui supra tā
excellentes montes visus est apparere: tā-
to angelis melior effectus: quanto differē-
tius p̄ illis nomen hereditauit. **Q**uid enī
si in psalmo legitur: minoratū ab angel⁹?
Nec enī nō melior quia minor. nec p̄tra-
ria sunt locuti apostol⁹ et p̄pheta. quippe
habētes eundē sp̄m. **N**ā si dignationis
fuit q̄ minorat⁹ ē nō necessitat⁹: nihil pla-
ne in h̄ bonitati p̄scribit⁹: s; ascribit⁹. **D**eniq;
qz minoratū p̄phā p̄hibuit nō minorē.
attollēs grām. et p̄pellēs iniuriā. **N**am et
minoratē natura excusat. et minoratōne
excusat causa. **H**ēpe minorat⁹ est. quia ip̄e
voluit. **M**inorat⁹ est sua volūtate et i tua
necessitate. **S**ic minorari misereri fuit.
Que nā p̄ditio hec? **P**rofecto accessit p̄-
erati quicqd maiestati visum est deperisse
Quāq; nec ap̄ls tacuit hoc magnuz ma-
gne pietatis archantū: sed ait. **E**ū autē qui
modico q̄s angeli minorat⁹ est videm⁹ ie-
sum. p̄pter passionē mortis glia et honore
coronatū. **E**t h̄ dixerim⁹ p̄ noie et similitudi-
ne h̄ innuli. q̄tin⁹ sp̄s oīa (iuxta fm̄onem
sp̄se) absq; maiestati iniuria aptaremus.
Quid dico absq; maiestati iuria: qm̄ nec
infirmitas inhonorata remāsit? **H**innu-
lus est. puul⁹ ē. capree qz silis p̄hibet tan-
q̄ fact⁹ ex muliere. attamē sup̄ mōtes **B**e-
thel. attamē excellior cel fact⁹. **N**on dicit
excellior celis ens vel existens. sed excelsi-
or celis factus. ne quis putet de illa natu-
ra dictū in qua est q̄ est. **S**z et (vt p̄fertur)
angelis melior nihilomin⁹ p̄hibet effect⁹
et nō dicit manens v̄ existens melior. **E**t
quib; apparet q̄ nō modo in eo quod ab
eterno est sed etiā in eo quod in tempe fa-
ctus est: omnē sibi eminentiā vendicet: su-
pra omnē p̄ncipatū et potestare: sup̄ om-
nem deniq; creaturā. vt pote primogeni-
tus omnis creature. **I**taq; quod stultū est
dei: sapient⁹ est hoīb; et qd infirmū est dī
fortius est hoīb;. **H**oc quidē ap̄ls. **M**i-
hi autē nō videt errare. si q̄s etiā sapientie et
fortitudini angeloz p̄ferendū dicat idē
tidem stultū infirmūq; dei. **I**ta q̄ p̄sens
locus cōueniēter aptabit vniversali ecclie
Iā q̄o qd ad vnā singularitē aiaz spectat.
nā et vna si deū dulcē. sapientē. vehemēter
amar: sp̄sa ē. q̄s sp̄sal i semetipō aduer-
tere p̄t qd sibi ide p̄p̄riū r̄ndeat exp̄p̄m̄tū.

Ego vero quicquid illud est quod in me de huiusmodi experiri donatum est: coram eloqui non verebor. Nam et si vile forsitan cum fuerit auditu et despicabile videatur non mea refert. quia qui spiritualis est non me despiciet. qui minus. non me intelligit. Attamen si in alium istud sermonem seruaue- ro: forte non deerunt qui edificetur in his: que exoratus interim dominus inspirabit: sponsus ecclesie Iesus christus dominus noster qui est super omnia deus benedictus in secula Amen.

Sermo. lxxiii.

Reuertere. inquit

R

Liquet non adesse quem reuo- car: affuisse tamen. idque non lon- ge ante. quippe qui dum adhuc abiret: reuo- cari videtur. Intempestiua reuocatio ma- gni vnus amoris: magni alteri amabili- tatis indicium est. Qui sunt isti charitatis cultores: amatorumque tam indefessi sectato- res negocij. quorum alterum prosequitur. al- tera vrgit tam iniquitatis amor. Et mihi quidem vt memini mee promissionis incu- bit assignare hunc locum verbo et anime: sed ad hoc vt digne vel aliquantisper fiat: ipi- us adiutorio verbi egere me fateor. Et certe sermo iste decuerat magis expertum magisque conscium sancti et archani amoris sed non possum officio desesse meo: non ve- stris omnino votis. Periculum meum vi- deo et non caueo. vos me cogitis. procul cogitis ambulare in magnis et in mirabi- libus super me. Deum quod vereor ne subinde audiam. Quare tu enarras iusticias meas: et assumis sacramentum meum per os tuum? Audite me tamē hominem qui loqui trepi- dat: et tacere non potest. Excusabit forsitan ausum trepidatio ipsa mea: magis autē ve- stra si puenerit edificatio. Et forte he lacri- me pariter videbunt. Reuertere ait. Be- ne. abibat. reuocatus. Quis mihi referet bu- ius mutabilitatis sacramentum? Quis mi- hi digne explicet ire et redire verbi? Nun- quid leuitate vti sponsum? Unde quod veni- re seu denuo ire queat quod totum implet? Quē denique motum habere localem possit qui spi- ritus est? Aut quē postremo vel cuiuscun- que generis motum das illi qui deus est? Et quippe omnino incommutabilis. Uex hec qui potest capere capiat. Nos autem expo-

sitione sacri mysticis eloquij caute et sim- pliciter ambulantes: geramus more scri- pturę que nostris verbis sapientiam in my- sterio absconditam loquitur nostris affecti- bus dum deum figurat: insinuat notis rez- sensibiliu similitudinibus tanquam quibus- dam vilioris materie poculis ea que pre- ciosa sunt: ignota et inuisibilia dei: men- bus propinat humanis. Sequamur pro- inde et nos eloquij casti consuetudinē: di- camusque verbum dei deus sponsum anime prout vult venire ad animam et uerum dimi- ttere eam: ita vt sensu anime non verbi mo- tu ista fieri sentiamus. Verbi causa. cum sen- tit gratiam agnoscit presentiam. cum non ab- sentiam queritur. et rursum presentiam quere- dicens cum propheta. Exquisiuit te facies mea: faciem tuam domine requiram. Qui ut requirat? Neque enim subducto sibi tam dulci sponso interim aliquid aliud. non dico de- siderare. sed nec cogitare libebit. Retarigi- tur vt absentem studiose requirat: reuocat abeuntem. Ita ergo reuocatus verbum: et reuo- catur desiderio anime: sed eius anime cui semel indulserit suauitate sui. Nunquid non desiderium vor? Et valida. Denique deside- rium pauperum (inquit) exaudiat dominus. Ue- bo igitur abeunte: vna interim continua anime vor. continuū desiderium eius. tanquam vna con- tinuus reuertere donec veniat. Et nunc da- mibi aiam quam frequenter verbum sponsum uiuere soleat. cui familiaritas ausus. cui ga- stus fame. cui perceptus oim oculi deditur et ego huic incunctant assigno voce parite- nome sponse: nec ab ea penit. locum qui in mo- nibus est ceterum alienum. Talis nepe in ad- tur loquens. Quē enim reuocat: et absque du- bio probat se meruisse presentiam et si non copiat. Alioquin non reuocatus illi: sed vocatus. Por- ro reuocatiois verbis reuertere est. Et forte- iō subtrahit se quod auide? reuocaret: tenore- forte? Nam et aliqui silabat se loqui? ire non da- h volebat: sed volebat audire. mae nobilitati- dñe quā aduēspascit. Et rursum alia vice- sup mare ambulans: cum apertis nauigaret et la- boraret in remigando: quāsi volēs presentire eos: nec tunc quidem istud volebat: sed magis. pro- re fidē et elicere precē. Denique. sic autem- gelista. turbati sunt. et clamauerunt: pueri- tes fantasma esse. Ergo istiusmodi presentia- mulatione imo salutarē dispensationem que- tunc corporaliter sponsum corpus? iterum exhibuit

non cessat identidem verbum spiritus mo- do suo spirituali cum deuota sibi anima sedulo acitare. Preteriens teneri vult. ab- sens reuocari. Neque enim hoc irreuocabi- le verbum. It et redit pro beneplacito suo quasi visitans diluculo et subito probas. Et tunc quidem illi quodammodo dispensa- torum: redire vero semper voluntarium est vtriusque aut plenum iudicij. At penes ipsos horum ratio. Hunc vero constat in aima fieri huiusmodi vicissitudines euntis et redeuntis verbi: sicut ait. Clado et venio ad vos. Item. Modicum et non videbitis me: iterum modicum et videbitis me. Quod modicum et modicum. Quod modicum longum. Pie domine modicum dicitis quod non vide- mus te: Saluum sit verbum domini mei: longum est et multum valde nimis. Verum tamen vtriusque verum: et modicum meritis et non modicum vos. Habes vtriusque in prophe- ta. Si moram fecerit (inquit) expecta eum. quia veniens veniet non tardabit. Quo- modo non tardabit: si moram fecerit: ni- si quod ad meritum satis est. sed non satis ad votum. Porro anima amans votis ferē. rabiatur desiderijs. dissimulat merita. ma- iestati oculos claudit. aperit voluptati: po- nens in salutari et fiducialiter agens in co- Inrepida denique et inuerecunda reuocat verbum. et cum fiducia repetit delicias su- as. solita libertate vocans non dominum: sed dilectum. Reuertere dilecte mi. Et ad- dit. Similis esto capree binuloque ceruo- rum: super montes bethel. Et istud postea- Hunc vero sustinete modicum quid insipi- entie mee. Uolo dicere: nam et hoc pactus sum vobis quomodo mecum agitur in eius- modi. Non expedit quidem. Sed prodar- sane vt prosum. et si profeceritis vos: meā insipientiam consolabor: si non meā insipi- entiam cōfitebor. Fateor et mihi aduersa- le verbum. in insipientia dico: et pluries. Cū- que sepius intrauerit ad me. non sensu aliq- tiens cum intravit. Adesse sensu. affuisse re- cordor. interdum presentire potui. introitus- eius sentire nequaquam: sed ne exitum quidem- Nam vnde in animam meam venerit. quo ve ab- ierit: denuo eam dimittens. sed et qua vel in- troierit vel exierit: etiam nunc ignorare me fa- teor: sed illud. nescis vnde veniat. aut quo- vadat. Hec mirum tamen. quia ipse est cui- dictum est. et vestigia tua non cognoscent

Sane per oculos non intravit. quia non est coloratum. Sed neque per aures. quia non sonuit. sed neque per nares. quia non aeri mi- scetur sed menti. nec infecti aerem sed fecit- Neque vero per fauces. quia non est man- sum vel haustum. Nec tactu comperi illud: quia palpabile non est. Qua igitur intro- iuit? An forte nec introiuit quidem. quia non de foris venit? Neque enim est vnum aliquid ex his que foris sunt. Porro nec de intra- me venit. qui bonum est. et scio quoniam non est in me bonum. Ascendi etiam super me- um. et ecce supra hoc verbum eminens. Ad- inferius quoque meum curiosus explorator descendit. et nihilominus infra inuentus est. Si foras aspexit: extra omne exterius me- um comperi illud. etiam si intus et ipsum in- terius erat. Et cognoni verum quidem esse quod legeram. quia in ipso viuimus: moue- mur et sumus. sed ille beatus est in quo est ipsum. qui illi viuunt: qui in eo mouentur. Que- ris igitur cum ita sint omnino inuestigabiles- vie eius. vnde adesse noxam? Uinum et effi- cat est. morosus vt intus venit: expergefecit- dormitantem animam meam. mouit et molliuit- et vulneravit cor meum. quoniam durum lapi- deum erat et male sanum. Lepit quoque euel- lere et destruere. edificare et plantare. rigare- arida. tenebrosa illuminare. clausa refera- re. frigida inflamare. nec non et mittere pra- ua in directa et aspera in vias planas. ita- vt benediceret anima mea domino: et omnia que in- tra me sunt nomini sancto eius. Ita igitur- intrans ad me aliquoties verbum sponsum- nullis vnquam introitum suum indicijs inno- scere fecit. non voce. non specie. non inces- su. Nullis denique suis motibus cōpertum- est mihi. nullis meis sensibus illapsus pe- netralibus meis. tamen ex motu cordis sicut- profatus sum intellecti presentiam eius. et ex- fuga vicioz carnaliumque cōpressionē affectu- um aduertit potentiam virtutis eius. et ex- discussione sine redargutione occultoz me- orum admiratus sum. profunditate sapientie- eius. et ex quātulacūque emēdatiōe moruz- meoz expertus sum bonitate mansuetu- dinis eius. et ex renouatione a reformatō- ne spiritus mentis mee. interioris hois mei- pcepti vtriusque spiritum decoris eius. et ex- trui- tu hoz omnium simul expaui multitudinem- magnitudinis eius. Uex quia hec omnia vbi- abscesserit sponsum (perinde ac si olle bullienti

Nat. mansuetudo

Nat. signum pnae
de. Labressio

Subtraheris ignem) quodaz ilico laquoze
 torpētia z effrigida iacere icipiūt. atq; h
 mihi signum abscissionis eius. tristis sic
 necesse est anima mea: donec iterū reuertatur:
 z solito recalescat cor meū intra me. id
 q; sit reuersionis indicium. Tale sane expe
 rimentū de verbo habens. quid mirū si z
 ego vsurpo mihi vocē sponse in reuocan
 do illud eū se absentauerit. quia z si nō pa
 ri: simili tamē vel ex parte desiderio feror?
 Familiare mihi erit quoad vixero p ver
 bi reuocatione: reuocationis verbū. quod
 vtiq; reuertere est. Et quotiens elabef: to
 tics repetet a me. nec cessabo clamitare q;
 s. p. tergū abeuntis. ardentis desiderio cor
 dis vt redeat: z reddat mihi leticiā saluta
 ris sui: reddat mihi seipm. Fateor vobis
 fili. nūl interim aliud libet: dū non presto
 est quod solū libet. Et hoc oro vt non va
 cuum veniat: sed plenū gratie z veritatis
 more vtiq; suo sicut heri z nudius tertius
 In quo mihi similitudinē capree z hinnu
 lig exhibitū iri posse videt. cū veritas ca
 pree oculos habeat. gratia hinnuli hilari
 tatem. Utraq; res necessaria mihi. z veri
 tas quidē cui abscondi nō possim. gratia
 autē cui nolum. Alioquin sine alterutra: vi
 sitatio plena non erit: cum z illi seueritas
 absq; hac onerosa. z hui? hilaritas absq;
 illa dissoluta possit videri. Amara est veri
 tas sine cōdimēto gratie. sicut absq; veri
 tatis freno leuis z nesciens modū plezq;
 z insolens ipa deuotio. q; multis non p
 fuit gratiā pcepisse. pro eo q; temperamen
 tū de veritate pariter non acceperunt. Et
 hoc enī plus q; oportuit cōplacere sibi i
 ea. dum veritati nō sunt veritatis obtur?
 dum nō respererūt ad capree maturitates
 magis autē se totos hinnuli leuitati hilari
 tatis dederūt. Inde factū est vt in qua p
 uatim exultare voluerant gratia puarent
 quib; vel sero dici potuerit. Euntē ergo
 discite. quid sit. seruite dño in timore: z ex
 ultate ei cuz tremore. Dixerat nāq; sancta
 anima quedā in abundātia sua. non mo
 uebor in eternū. cū subito sensit auersam a
 se faciē verbi. seq; nō modo motā sed etiā
 turbatam. z sic in tristitia didicit opus
 fuisse sibi cū munere quidē deuotiois eti
 am pondere veritatis. Ergo non in sola
 quidē gratia plenitudo gratie est: sed ne i
 sola quidē veritate. Quid prodest scire qd

te oporteat facere. si non detur z velle face
 re: Quid si velis quidem sed minime pos
 sis: Quantos expertus sum agnita veritate
 tristiores. z ideo magis. q; iam confu
 gere ad ignorantie excusationem non lice
 ret. scientes z non faciētes quod veritas
 hortaretur. Que cū ita se habeant. neutri
 sine altero sufficit. Parum dixi. Non ex
 pedit quoq; vnde id scimus? Scient (in
 quit) bonū z non faciēti: peccatus est illi.
 Item. Seruus scies voluntatē domini
 sui z nō faciēns digna. vapulabit multas.
 Aristud p parte veritatis. Pro grē quidē
 Scriptum est. Et post buccellā introiit
 in eum sathanas. Judā loquit qui accep
 to munere gratie. quia in veritate nō am
 bulabat cum veritatis magistro. vel potius
 us cū magistra veritate: locum in se de
 bolo dedit. Eadi adhuc. Libamtillos ex
 adipe frumenti z de petra melle saturante
 eos. Quos? Inimici domini mentis sue
 ei. Quos melle cibauit z adipe: bi menti
 ti sunt ei facti inimici: quia veritate gratie
 non iunxerūt. De quibus alibi habet. Fi
 lii alieni mentis sunt mihi. filij alieni in
 terati sunt. z claudicauerūt a semitis suis.
 Quid ni claudicarent: vno pede gratie cō
 tenti. z non apponētes veritate? Erat igitur
 tempus eoz in secula: sicut z pncipes
 ipsoz. qui z ipse in veritate non stetit. sed
 fuit medat ab initio. ideoq; audiuit. Per
 didisti in decore tuo sapientiā. Holod
 corem qui mihi sapientiā tollat. Quis
 quis ille tam noxius tāq; perniciosus de
 cor? Tuus. Adhuc forte sine intellectu
 Planius audi. Priuatus. propri? Non
 culpamus donum: sed vsum. Domini
 aduertisti. non in decore: sed in suo decore
 dictus est ille perdidisse sapientiā. Et
 (ni fallo) vnus angeli animeq; decor
 est. Quid enim vel hec vel ille absq; sap
 entia. nisi rudis deformisq; materia ē. Et
 ergo ille non modo formatus s; z formo
 sus fuit. Sed perdidit eam cum fecit su
 am. vt non sit aliud in decore suo q; in suo
 sapientia perdidisse sapientiā. Propri
 etas in causa est. Q; sibi sapiēs fuit. q; nō
 dedit gloriā deo. q; non retulit gratiam
 pro gratia. q; non fm veritatem ambulauit
 in ea. sed ad suam eam reuertit volun
 tatem. istud est car eam perdidit. in
 istud est: q; eam perdidit. Etiam

habere pdere. Et si abraā (in d) et opib;
 iustificatus est. h; gliam s; nō apud deū.
 Et ego. Non ergo in tuto in q;. Perdidit
 quicqd habeo nō apud deū. Nā quid tā
 perditū q; quod extra deū exultat? Quid
 mors nisi priuatio vite? Ita nihil perditō
 nisi alienatio a deo est. Ne qui sapientes
 estis i oculis vestris z corā vobismetipsis
 prudentes. De vobis dicit. Perdā sapiē
 tiam sapientiū: z prudentiā prudentiū re
 probabo. Perdidit sapiētiā. quia sua
 sapientia pdidit eos. Quid nō pdiderūt
 qui ipi perditū sunt? An vero nō pditi q;
 nescit deus? Porro aut virgines fatue q;
 quidē nō aliū de fatuas puo nisi quia di
 centes se esse sapientes: stulte facte sūt. Ne
 inquā a deo audire habēt. nescio vos. Et
 itē illi qui gratiā miraculoz ad suaz vsur
 pauerunt gliam nihilomin? audituri sūt
 quia nō noui vos: vt liquido ex his clare
 scit gratiā non prodesse vbi veritas nō est
 in intentione. sed obesse magis. Et quidē
 penes sponsum vtraq;. Deniq; gratia et
 veritas p Jesum christū facta est. ait Jo
 hannes baptista. Si ergo cū vna quauis
 barū sine altera pulsauerit ad hostiū meū
 domin? Jesus christ? ipse est enī dei ver
 bum anime sponsus. Intrabit sane nō tā
 q; sponsus: sed tanq; iudex. Absit. nequa
 q; fiet hoc. Non irretet in iudiciū cum ser
 uo suo. Intret pacificus. intret iocundus
 z hilaris. maturus tamē z serius intret q;
 seueriori quodā veritate vultu in me dū
 insolentiā reprimit: purget leticiā. Intret
 quasi hinnulus saliens. quasi caprea cir
 cumspetus: qui culpā dissimulando trā
 siliat. penā miserādo respiciat. Intret q; si
 descendens de montib; berbel. festinus z
 splendidus. quasi pcedens a patre suauis
 z mitis. qui non dedignet dici z fieri spō
 sus anime querenti se. cū sit sup omnia de
 us bñdictus in secula Amen.

Sermo. lxxv.
 Lectulo meo

questui per noctes quem diligit
 aia mea. Non est reuersus spon
 sus ad vocē z votum reuocātis. Quare?
 Ut desiderium crescat. vt probet affect?
 vt exerceatur amoris negociū. Sane er
 go dissimulatio est non indignatio. Sed

superest vt querat si forte reperiat quest
 tus: qui vocatus non venit. dicēte domi
 no. Omnis qui querit inuenit. Porro s;
 bum reuocationis tale est. Reuertere assi
 milare dilecte mi capree hinnuloz ceruo
 rum. Ad quā vocem dū non est reuersus
 vtiq; ob illas causas que dicte sunt. hinc
 ista que amat facta cupidior: mor sese ad
 requirendū tota auuiditate dedit. Et pmo
 quidem querit illū in lectulo: sed minime
 inuenit Surgit inde. circūit ciuitatem. it
 et redit per plateas z vicos: z non occur
 rit neq; apparet. Interrogantur quiq;
 forte occurrerint. nihilq; certi reportatur
 Neq; vici vnus aut vni? noctis questio
 hec. z hec frustratio. cum dicat ista quia q;
 sui per noctes. Quid hoc desiderij ē z ar
 dois. vt surgens de nocte publicus non
 erubescat. percurrat ciuitates. percunctet
 palam z passim de dilecto. atq; a vestigā
 dis semitis eius nulla valeat ratioe auer
 ri. nulla prepediri difficultate. non tempe
 stiuē retineri amore quietis. non spōse ve
 recundia. non vel timore nocturno? Et
 tamen in his omnib; frustrata est vsq; ad
 huc a dsiderio suo Quare? Quid sibi vult
 pertinax hec z diuturna fraudatio: tedio
 rum nutrit. suspicionum fomes. impati
 entie far. nouerca amoris. mater despera
 tionis? Si adhuc dissimulatio criminis
 est molesta. Esto q; pie vtiliterq; interim
 fuerit dissimulatum. donec in sola adhuc
 vocatione seu reuocatione res erit. Nūc
 vero cum requiritur: et ita requirit. quid
 iam conferre poterit dissimulatio? Si de
 carnalibus sponsis z pudendis amorib;
 questio est. sicut litterales superficies pre
 luisse videtur. z si inter illos talia contin
 gere queant. mea non interest. ipsi viderit
 Q; si animarum querentium dominum:
 mentibus z affectibus pro quantulo cur
 q; posse meo respondere z satisfacere me
 oportet. eruēdum sane est de scriptura san
 cta (in qua se vitam habere confidunt) eo
 vitale aliquid quo spirituale. vt edat pau
 peres et saturentur z viuant corda eoz.
 Et quid tam cordium vita: q; dominus
 meus Jesus christus. de quo aiebat qui
 eo viuebat. quia cum christus apparuerit
 vita vestra: tunc z vos apparebitis cum
 ipso in gloria? Ipse ergo ad medium
 veniat quo z nobis veraciter dici possit.

medicus autem vestri stetit quem vos nescitis. Quamquam nescio quomodo non sciatur a spiritalibus spiritus spiritus. qui tamen ita in spiritu profecerunt ut possint dicere cum propheta. Spiritus ante faciem nostram christi dominus. et cum apostolo. et si cognovimus christum secundum carnem. sed nunc iam non novimus. Nonne is est quem sponsus querebat. Is vere est spiritus sus et amans et amabilis. Is (inquit) de spiritu sus. sicut caro eius vere est cibus. et sanguis eius vere est potus. totum quod de ipso est. vere est: quando ipse est non aliud est sane quam ipsa veritas. Verum is sponsus quid est qui non invenitur questus: cum requiratur tam studiose et impigre. nunc quidem in lectulo. nunc vero in civitate. aut etiam in plateis vel vicis: ipse autem dicat. querite et invenietis. et qui querit invenit. Propheta quoque loquitur ad eum. Bonus es domine anime querenti te. Et ite sanctus Isaias. Querite dominum dum inveniri potest: Quod ergo implebunt scripturae. Neque enim que hic inducitur querens: una est ex his quibus ipse ait. Queritis me et non invenietis. Sed attendite tres esse causas que interim occurrunt. et querentes frustrari solent. cum aut videlicet non in tempe querunt. aut non sicut oportet. aut non ubi oportet. Si enim omne tempus aptum est ad querendum. cur ergo dicit propheta. (quod iam memoravi) querite dominum dum inveniri potest. Erit absque dubio cum inveniri non poterit. et ideo addit. ut innoceat dum prope est. quia futurum est. iam non prope futurum. Et quo enim tunc non requiret. Vbi (inquit) curabit omne genua. Nec tamen inveniet ab impiis quos viros angelus arcebit profecto. et tollent ne videant gloriam dei. Frustra in clamabunt et fatue virgines: proorsus iam ad eas erit clausa ianua Sibi proinde dictum putent ille. queretis me et non invenietis. Letet nunc tempus acceptabile. nunc dies salutis sunt. tempus plane et querendi et invocandi: quando plerumque et antequam invocetur adesse sentit. Audi denique quid polliceat. Antequam me invocetis (inquit) dicam. ecce adsum. Nec latuit benignitas hec et facilitas temporis quod nunc est illud qui in psalmo loquitur. desiderium pauperum exaudivit dominus: pre paratione cordis eorum audivit auris tua. Quod si per bona opera querit deus. sed dum tempus habemus operemur bonum ad om-

Aut tres causas que queritis spiritus non invenit

nes. persertim quia dominus aperte pronuntiat venire nocte quando nemo potest operari. Tu ne aliud ad querendum deum: ad operandum quod bonum est repturus es tibi tempus in seculis venturis: preter hoc quod constituit tibi deus: in quo recordetur tui. Et ideo dies salutis. quia in his ipse deus rex noster ante secula operatus est salutem in medio terre. Ergo in medio et tu gehenne. ego expectabo salutem que facta est in medio terre. Quam tibi somnias pronunturam inter ardentes sempiternos faculas. tem veniam promerendi. cum iam transierit tempus miserandi. Non relinquit tibi hostis pro peccatis mortuo in peccatis. Non crucifigitur iterum filius dei. mortuus est semel iam non morietur. Non descendit ad inferos sanguis qui effusus est super terram. Bibebunt omnes peccatores terre. non est quod sibi ex eo vendicent demones ad retrahendos focos suos. sed neque homines locum demoniorum. Semel illo descendit non sanguis: sed anima. et hec portio eorum qui in carcere erant. una illa visitatio que tunc facta est per presentiam anime. cum corpus pederet exanime super terram. Sanguis autem nungavit. sanguis infudit terram et inebriavit eam. sanguis que in terra et que in eis sunt pacificavit. Non autem et que apud inferos nisi quoad semel illo ut dixi anima eius excucurrit. et fecit ex parte redemptionis. et vel eo momento vacarent opera charitatis sed ultra non adiciet. Ergo nunc tempus acceptabile aptum ad querendum. in quo plerumque qui querit invenit: si tamen ubi et ut oportet querit. Et hec una causa que impedire potest ne inveniat sponsus a querentibus se. cum non querunt in tempe oportuno. At non ea impedit sponsam. nampe invocantem et querentem in tempe oportuno. Sed ne illa quidem cum tepide aut negligenter seu perfunctorie querit. nam eorum ardenti et omnino infatigabiliter querit. plane ut decet. Restat ut de tertia videamus ne videlicet ubi non decet querat. In lectulo meo questui quem diligit anima mea. An forte non in lectulo querendus erat. sed in lectulo. appere cui orbis angustus est. Sed non nobis natus est. Exulta tu et lauda habitatio syon. quod magnus in medio tui semio habitatio. Et iudicium in syon magnus. apud nos puer-

spud nos infirmus reptus est. ex uno iace re. ex altero et in lectulo iacere huius. An non lectulus tumulus: an non lectulus presepium: an non lectulus veteris virginis: Neque enim magni patris veteris lectulus est: sed lectus magnus. De quo ad filium. Et vetero (inquit) an luciferum genui te. Quamquam nec lectus quidem forsitan digne censendus sit veteris ille qui regentis potius quam iacētis est locus. Danes enim in patre regit cum pre universa. Denique non iacere sed sedere ad dexteram patris filium fides indubitata habet. et ipse celum sibi sedere esse non lectum prohibet ut scias illum in suis. i. in supis nequaquam solatia habere infirmitatis: sed potestatis insignia. Verito proinde sponsa ponens lectulum dicit suum. quod omne quod infirmum est deus non de proprio inesse illi manifestum est sed de nostro. Et nobis assumptum quod nobis sustinuit. nasci. lactari. mori. sepeliri. Dea est mortalitas nati. mea infirmitas parvuli. mea expiratio crucifixi. mea sepulchri dormitio. Que protra transferunt et ecce nova sunt omnia. In lectulo meo questui pro noctes quem diligit anima mea. Quid in tuo querebas: quod se iam in sua recepat. An videas filium hominis descendente ubi erat puerus. Iam celum tumulo commutavit et stabulo: et tu illum in tuo adhuc lectulo quis: Surrexit non est hic. Quid queris in lectulo forte. in lectulo magnus clarificatus in stabulo. Introiit in potentiam domini. decore induit et fortitudinem. et ecce sed super cherubin quod sub lapide iacuit. Et boccia non iacet sed sedet. et tu tamquam iacētis sub sidia paras: Sive ut absolutior veritas sit. aut sedet iudicans. aut stat adiuvans. Sic vos o bone mulieres. cui namquam queso exhibetis: cui aromata paratis: paratis vnguentis. Si sciretis quoniam is sit quisque sit inter mortuos liber mortui iste quem vngere paratis: vos forsitan petissetis ab eo potius vngi. Nonne iste est quem vngit deus suo oleo lenticie pro fortibus suis: Beati eritis vobis si gloriari potueritis revertentes: et dicere. quod plenitudo digne est et nos accepimus. Enimvero factus est ita. Nam reuera vincte remeant quod vincture venerat. Quid ni vincte tam leto initio none odoriferis resurrectiois: quam speciosi pedes evangelizantium pacem evangelizantium bona. Disse ab angelo opus faciunt evangeliste. factus est apud apostolorum dum festinat ad annuncianum mane misericordiam domini dicitur. In odore vngentorum tuorum currimus. Et

tunc et deinceps frustra in lectulo questus esse spiritus. quod si cognoverat eum ecclesia secundum carnem. i. secundum carnis infirmitatem: sed nunc iam non novit. Denique questus est postmodum a petro et iohanne identidem in sepulchro. sed mitem in veteris. Vide tu veteris ne apte et competenter quisque horum tunc dicere querit In lectulo meo questui quem diligit anima mea. questui et non invenit. Nepeitura ad preem caro que non erat ex pre: puerus pro gloria resurrectionis omne infirmum se exuit. accingit potentia: induit lumine sic vestimento: in quasi nimis gloria et ornatum decuit ea paternis aspectibus presentari. Pulcre pro sponsa non quem diligo ego sed quem diligit anima mea: inquit. quod pro et proprie ad sola preineat animam illa dilectio que aliquid spiritualiter diligit. ubi gratia dei. angelum animam. Sed et diligere iusticia. veritate. pietate. sapiam. virtutesque alias eiusmodi. Nam cum secundum carnem ne quippiam diligit vel potius appetit animam. ubi gratia. cibum. vestimentum. dominium et quod istiusmodi sunt corporalia sive terrena: carnis potius quam anime amor dicendus est. Et hoc pro quo sponsa minime visitare: sed non minime proprie animam suam spiritum diligere dicit. monstrans perinde spiritum esse spiritum: et a se non carnali sed spirituali amore diligit. Et huius pro noctes se quasi se euz ait. Nam si iuxta paulum quod dormiunt nocte dormiunt. et quod ebrii sunt nocte ebrii sunt. ita non absurde (ut opinor) dici potest quod quod ignorant nocte querunt. Quis enim querat quod palam habet: Porro dies palam facit quod nocte abscondit. ut reperias in die quod in nocte quasi seras. Nox est ita quod donec querit spiritus. quam si dies esset. de medio fieret. et mitem quereret. Et de hoc satis nisi forte numerositas hec noctium adhuc aliquid querendum signet. quod non noctes: sed noctes posuit. Et mihi videtur si tu melius non habes: talis mihi posset reddi. De mundo iste noctes suas. et non paucas. Quid dico quod noctes habet mundo. cum pene totus ipse sit nox. et totus spiritus verset in tenebris: Nox est iudaica perfidia. nox ignorantia paganorum: nox heretica pravitas. nox etiam catholicorum carnalis aialis ve perversatio. An non nox ubi non precipiant ea que sunt spiritus dei: Sed et apud hereticos vel schismaticos que sectator noctes. Frustra pro has noctes iusticie solis et lumine spiritus veritatis. i. spiritum. quia nulla societas luci ad tenebras. Sed dicit aliis quod non sit tam stulta tamve ceca sponsa ut

querat lumē in tenebris. q̄rat dilectū ap̄d
ignozātes: q̄ nō diligūt eū. Quasi p̄o se
p̄ noctes nūc q̄rredicat: n̄ p̄t q̄sisse.
Nō (ait) q̄ro: s̄ q̄sui p̄ noctes quē diligit
aīa mea. Et est sensus. q̄ cū esset paruula
sapiebat vt paruula. cogitabat vt paruula. q̄
rebat p̄ratē vbi nō erat. errās n̄ inueni
ens. iuxta illd̄ in ps̄. Errauit sic̄ ouis q̄ pe
riit. Deniq̄ i lectulo se memorat tunc ad
huc esse: tāq̄ erate imbecillē ac paruulā sen
su. si tamē ita p̄struas. i lectulo meo. sub
audis existēs. v̄l iacens. q̄sui quē diligit
aīa mea. Nō q̄sui i lectulo: s̄ iacēs i lectu
lo q̄sui. H̄ est. Lū ad huc infirma n̄ inuali
da forē: n̄ oīno min⁹ idonea seq̄ sp̄sūm q̄
cūq̄ iret. seq̄ n̄ ardua n̄ excelsa sublimitat̄
illū: incidi i mltos q̄ cognoscēs deside
riū meū dicebāt mihi. ecce hic ē xp̄s. ecce
illū ē. n̄ neq̄ hic neq̄ illū erat. Incidi au
tem n̄ ad insipiētiā mihi: Nā q̄ p̄pius
accessi n̄ explorauit diligēt⁹: eo cit⁹ certius
q̄ cognoui veritatē ap̄d eos minime esse.
Quēsiui eū n̄ inueni. n̄ dephēdi noctes
q̄ se dies mētiebant. Et dixi Surgā n̄ cir
cūibo ciuitatē. p̄ vicos n̄ plateas q̄rā quē
diligit aīa mea. Intuere v̄l nūc q̄ iacet q̄
dicat surgā. Pulcre oīno. Quid nī surge
ret: cognito de resurrectōe dilecti? Eterū
o brā si p̄surrexisti cū xp̄o: q̄ sursum sūt sa
pias optet. neq̄ deorsum: s̄ sursum q̄ras
necesse ē xp̄m: vbi sedet i dextra p̄ris. S̄
circūibo (ait) ciuitatē. Ad q̄d: In circū
tu impij ambulāt. Iudeis istd̄ relinq̄to:
q̄b̄ p̄p̄i⁹ coz̄. p̄pha h̄ vaticinat⁹ ē. q̄a fa
mē parient̄ vt canes: n̄ circūibūt ciuitates
n̄ si introier̄ in ciuitatē p̄m. p̄phā aliu⁹.
ecce attenuati fame. q̄d vtiq̄ n̄ esset si i ea
fuisset panis vite. Surrexit d̄ corde terre
s̄ sup̄ terrā n̄ remāsit. Ascēdit aut̄ vbi erat
p̄. Nā q̄ descēdit: ip̄e ē n̄ q̄ ascēdit. panis
viti⁹ q̄ d̄ celo descēdit. idē ip̄e sp̄sūus eccie
ihs xp̄s d̄ns n̄r q̄ est sup̄ oīa de⁹ b̄ndict⁹ i
secula Amen.

Sermo. lxxvi.

Er vicos n̄ pla

E p̄ teas q̄rā quē diligit aīa mea. Ad
huc vt paruula sapit. Puto arbi
trata ē egressum d̄ tumulo: publicuz̄ mor
petisse. vt solito doceret p̄p̄os ac sanaret i
firmos. n̄ vt manifestaret gl̄am suā: i isrl̄.
si forte reciperēt resurgētē de morte: q̄ se re

cepturos p̄mitterēt descēdentē de caelo
Uz̄ ille p̄fecerat op⁹ q̄d sibi dederat p̄.
vt faceret. q̄d sane ista intellexisse debuerat.
v̄l ex voce pendēt. illa. s̄ q̄ illico exp̄irauit
rus ait. Cōsumatū est. Nō erat iā q̄ se de
nuo crederet turbis. q̄ necesse forsitā erit
eū crediture. Et festinabat ad p̄rem q̄ sibi
diceret. Sede a dextris meis: don⁹ ponā
inimicos tuos scabellū pedū tuoz̄. For
us nēpe atq̄ diuini⁹ cū exaltatus fuerit
terra oīa trahet ad seipm̄. Dec aut̄ p̄ vicos
n̄ plateas querēdū putauit. fruedi amē
s̄ ignara misterij. Itēz̄ frustrata repetit
dicēs. q̄sui illū n̄ inueni illū. vt p̄mo i
pleret quē dicit. q̄ vado ad p̄rem. iā nō
videbit̄ me. Dicat forsitā ista. Quōd q̄
dent in eū quē nō viderūt. Quasi fides ex
visu sit nō pot⁹ et auditu. Quid magnū
est credere q̄ videri: n̄ tuis nō negare ocu
lis fidē. q̄d laudis meret. S̄ si q̄d nō vi
dem⁹: speram⁹: p̄ patiam expectam⁹. i pa
tiētia meritū est. B̄t deniq̄ q̄ nō viderūt
n̄ crediderūt. Proinde vt n̄ euacuet̄ mē
tū fidei: subducatur se visui: d̄as p̄m̄ loq̄z̄
Et iā n̄ tps̄ est. vt iam in suoz̄ se recipiat.
Queris in quē suū: In dextra p̄ris. Ne
q̄ enī rapinā arbitrabit esse se equalē deo:
cū sit i forma dei. Ergo is sit vnigenitū
cus in q̄ oīs ei⁹ iniuriā pullata videtur.
Sedeat sane iuxta n̄ infra: vt oēs honoz̄
ficet filij sic honorificat p̄res. In b̄appa
rebit maiestatis eq̄litas. si nec inferiorē p̄
nec posteriorē suspexerit. At ista iterū mi
hil horū aduertit: s̄ q̄s ebrizā p̄ amore h̄c
illacq̄ discurrens q̄rit ocul⁹ quē iā ocul⁹ n̄
p̄tingit: s̄ fides. Nō cū existimat xp̄m aut̄
oportere intrare i gl̄iam suā: nisi p̄us red
rectōis gl̄ia palā mūdo innotesceret: sicut
im pietas. exultet fideles. gl̄ient discipulū
p̄p̄li p̄uertat. demūq̄ ab vnueris gl̄i
cet ip̄e: cū ex p̄ntia resurgēt̄ cūctis clame
rit p̄ras p̄dicēt. Faller̄ o sp̄sa. Quid q̄
dē hec fieri: s̄ in tpe. Nūc p̄o interim vi
de ne forte id dignū magi n̄ sup̄ne p̄sent
neū iusticie sit. si nō def̄ctm̄ canibz̄: n̄ ma
garite porc̄. si pot⁹ p̄m̄ scripturā tollat ip̄i
us vt videat gl̄iam dei: si nō fraudet̄ fidei
merito q̄ tūc sane pb̄atior esse dinoscet̄
credidit q̄d nō videt. si penes ip̄am seruet̄
dignis q̄d occultat̄ indignis. vt q̄ in ser
dibz̄ sunt fordescat ad huc. n̄ iusti iustit
tur magi. si n̄ dormier̄ p̄ redio. Lēi n̄ oīs

celoz̄ tabescat n̄ fundat̄ ab expectatōne
sua si nō ip̄e p̄ oīpotēs diuiti⁹ iā frustrat̄
a desiderio cordis sui. si nō demū vnige
nitus vltra ab itroitu gl̄ie sue. q̄d v̄l solū
indignissimū est aliq̄ten⁹ retardet. Quāti
putas estimāda sit gl̄ia quantacūq̄ mor
taliū. vt ab ea q̄ a p̄re suo ab eterno pata ē
debeat eū v̄l ad modicū retinere: Adde q̄
nulla rōe in longi⁹ p̄trabi decet ip̄ius filij
petitionē. Quā dicā petitionē q̄ris: Nē
pe illā de qua dic̄. P̄ clarifica filij tuum
Nō tū eū petisse senserim: nō vt supplicet
s̄ vt p̄sciū libere petat q̄d in p̄tate petētis
accipere est. Ergo disp̄latōria filij petitiō ē
nō necessaria. q̄ ppe donātis cū p̄re q̄d q̄d
a p̄re accepit. Ubi n̄ h̄ dicēdū. q̄ nō solū
p̄ clarificat filij: s̄ filij clarificat p̄rem
ne q̄s dicat filij minorē p̄re. q̄si a p̄re cla
rificet. cū n̄ ip̄e clarificat p̄rem. dicente fi
lio. P̄ clarifica filij tuū: vt filij tu⁹ clar
ficet te. S̄ forte adhuc submitteduz̄ pu
tas filij q̄ q̄si in gl̄oz̄ videat a p̄re recipe
claritatē quā demuz̄ p̄ri refundat. Audi
q̄ nō est ita. Clarifica me (inq̄) p̄ clarita
te quā habui p̄usq̄ mūdus fieret ap̄d te.
Si q̄ claritas filij posterior nō est. vt pote
q̄ ab eterno est. ex eq̄ se clarificat p̄ n̄ filij.
Et si ita est vbi est p̄mar⁹: Eq̄litas p̄fecto
est vbi coeternitas. Et v̄sq̄ adeo eq̄litas
vt vna sit claritas amboz̄: sic ip̄i vna sūt.
Uū mihi videt. dicēdo rursūm. p̄ clarifi
ca nom̄ tuū. nō sane aliō petereq̄ se clarifi
cari i q̄ n̄ p̄ quē nomē p̄ris p̄culdubio cla
rificaret. Et n̄sum accepit a p̄re. n̄ clarifi
caui. itēz̄ clarificabo. Que q̄dē ip̄a n̄sio
nō pua filij gl̄ificatio fuit. Letez̄ abūdan
tius ad fluēta iordanis augustiusq̄ clari
ficat⁹ dinoscit. n̄ Jobis testimonio: n̄ co
lūbe designatōe. n̄ voce dicētis. hic est fili
us me⁹ dilect⁹. S̄ i mōte corā tribz̄ di
scipulis nihilomin⁹ magnificētissime cla
rificat⁹ est. tū voce eadē denuo ad se celie
delapsa. tū mira illa eximiaq̄ trāfigurati
one corpis sui. tū etiā p̄phaz̄ attestatōne
duoz̄ q̄ ibidē apparuerūt: cū eo loq̄ntes.
S̄ Sup̄est q̄ vt iuxta p̄missum p̄ris semel
adhuc clarificet: eaq̄ erit plenitudo glo
rie cui nō queat ampl⁹ addi. S̄ vbi illa
dabit̄ b̄ndictio: Nō est vt ista suspicata ē.
in plateis v̄l vicis. nisi forte i illis de q̄b̄
s̄. platee me hierl̄m sternēt auro mūdo. n̄
p̄ oīs vicos tuos alla cantabit. In bis

reuera illā recepit a p̄re filij claritatē cui n̄
poterit filis inueniri. ne in celestibz̄ q̄dem
Lui enī aliq̄n angloz̄ dictū est. sede a dex
tris meis: Nō mō aut̄ de numero anglo
rū s̄ nec de sup̄ioribz̄ q̄dē reliq̄s beatoruz̄
ordinibz̄. oīno q̄s reptus idone⁹ est ad ca
pellendā superexcellētē h̄ac gl̄iam. Ad ne
minē p̄sus illoz̄ facta ē vox illa gl̄e singu
laris. nemini vocis i se efficientiā experiri
datū. Siue troni. siue d̄natiōes. siue p̄nci
patus. siue potestates p̄fecto desiderāt in
eū p̄spicere: nō se illi cōpare p̄sumūt. Igi
tur d̄no meo singularit̄ a d̄no n̄ dictū n̄ da
tum est sedere a dextris gl̄ie ip̄i⁹ vt pote in
gl̄ia coequali. i essentia p̄substantiali. p̄ ge
neratōe p̄sili. maiestate nō dispari. eterni
tate nō posteriori. Ibi enī illū q̄ q̄ret inue
niet. n̄ videbit gl̄iam ei⁹: nō gl̄iam q̄si vni
us ceteroz̄: s̄ plane gl̄iam q̄si vnigeniti a
p̄re. Quid facies o sponsa: Putas potes
seq̄ eū illuc: Aut te ingerere audes vel va
les huic tā scto archano: tāq̄ archano sa
ctuario. vt filij in p̄re. n̄ p̄rem intuear̄ in
filio: Nō vtiq̄. Ubi est ille: tu non potes
venire mō. venies aut̄ postea. Alge tū. seq̄
re. q̄re nec te illa inaccessibleis claritas v̄l
sublimitas a q̄rendo deterrat. ab inueni
endo desperare faciat. Si potes credere:
oīa possibilis sunt credēti. Prope ē (inq̄)
p̄bū in ore tuo n̄ i corde tuo. Crede n̄ iue
nisti. nā credere iuenisse est. For̄ ut fideles
habitare xp̄m p̄ fidē i cordibz̄ suis. Quid
p̄pius est: Quere q̄ secura. q̄re deuota. bo
nus est d̄ns aīe q̄rētī se. Quere vos. seq̄re
actibz̄. fide iueni. Quid nō inueniat fides:
Attingit inaccessibleis. dephēdit ignota. cōp̄
hēdit in mēsa. app̄hēdit nouissima. ip̄az̄
deniq̄ eternitates suo illo vastissimo sinu
q̄dam mō circūcludit. Fidei dixerim eter
naz̄ beatāq̄ trinitatē quā nō intelligo cre
do. n̄ fide teneo q̄d nō capio mēte. S̄ di
cit aliq̄s quō credet sine p̄dicatē. cū fides
ex auditu sit. audit⁹ p̄ p̄bū p̄dicatōis: De
us h̄ p̄uidebit. Et ecce iā p̄sto sunt q̄ no
uā sp̄sam celesti nupturā sp̄so de q̄bus
oportet instruat̄ n̄ informet. fidē doceat.
formā pietatis ac religionis tradat. Au
di deniq̄ quid adijciat. Inueniet̄ me vi
giles q̄ custodiūt ciuitatē. Qui enī vigiles
hi: Nēpe illi quos saluator in euāgelio be
atos p̄nūciat: si cū venerit inuenierit vigi
lantes. q̄ boni vigiles q̄ nob̄ dormiētibz̄

Ipsi pugnāt quasi rōnem redditurū aia/
bus nostris. q̄ boni custodes q̄ vigilan/
tes animo atq̄ in orōnibz pnoctātes ho/
stīū infidias sagacit̄ explozāt. anticipant
psilia malignāriū. dep̄hendūt laqueos. elu/
dunt tēdiculas. retiacula dissipāt. machi/
namētra frustrant. Hi sunt fratru amato/
res et populi xpiani q̄ multū orāt. p p̄lo
et vniuersa sancta ciuitate. Hi sunt q̄ mul/
tū solliciti p sibi cōmissis dñicis ouibus
cor suū tradūt ad vigilanduz diluculo ad
dñm q̄ fecit illos et in p̄spectu altissimi de/
p̄cant. Et vigilāt et dep̄cant. sciētes suā i/
sufficiētiā in custodiēda ciuitate. et quia
nisi dñs custodierit ciuitatē frustra vigi/
lar qui custodit eā. Porro cū dñs ita p̄ci/
piat. vigilate et orate ne intretis in tēprati/
onē. liquet q̄ absq̄ duplici b̄ exercitio si/
deliū. studioq̄ custodum: nō potest eē se/
cura ciuitas. nō sp̄sa. nō oues. Hoz dif/
ferentiā queris: Unū sunt. Ciuitas p̄p̄
collectionē. sp̄sa p̄pter dilectōem. oues p̄
pter māsuerdinē. Uis scire hoc sp̄sam
q̄d ciuitatē esse. Uidi (in d̄) ciuitatē sc̄am
hierl̄m. nouā. descēdentē de celo. a deo pa/
ratā tanq̄ sp̄sam ornata viro suo. Idēti/
dem tibi hoc et de ouibz liquido appebit.
si recorderis. p̄mus ille custos (petz loq̄)
cū sibi p̄mo oues cōmitterent q̄ attente si/
mul de amore cōmonit̄ sit. Nō utiq̄ tan/
ta cura sapiens creditor nō fecisset. nisi se/
sentiret sp̄sum. id sibi utiq̄ ex intimo re/
spondēte p̄scia. Audite hec amici sponsi.
si tū amici. Et paz dixi amici. amicissimi
sunt op̄er q̄ p̄uilegio tāte familiaritatis
donant. nō ociose toties repetitū est. Pe/
tre amas me in cōmissione ouiu. Et ego
quidē id significatuz p̄inde puto: ac si illi
dixisset Ihs. nisi testimoniū tibi p̄hibēte
p̄sciētia q̄ me ames. et valde p̄fecteq̄ ames
hoc est. p̄ q̄ tua. plus q̄ tuos. p̄ q̄ et te
ut hui⁹ repetitiōis mee numer⁹ impleatur
nequaq̄ suscipias curā hāc. nec te intro/
mittas de ouibz meis: p̄ q̄b̄ sanguis utiq̄
q̄ me effusus est. Terribilis fmo et q̄ pos/
sit etiā impauida quozūuis tyrannoz cor/
da cōcutere. Propterea attēdite vobis q̄
cūq̄ opus ministerij hui⁹ sortiti estis. at/
tēdite (inquā) vobis et p̄cioso deposito:
q̄d vobis creditū est. Ciuitas est. vigilate
ad custodiā p̄cordiāq̄. Sponsa est. stude
re ornari. Oues sunt. Intēdite pascui.

Et hec tria ad illā dñi trinā sc̄ificatiōem
forte nō incongrue p̄tinere dicent. Porro
custodia ciuitatis: vt sit sufficiēns trifaria
erit. a vi tyrānoz. a fraude hereticoz. a tē/
ptationibz demonū. Sp̄se p̄o ornatus
in bonis opibus et moribz et ordinibz. Et
pascus ouiu p̄muniter q̄dē i pascuis scri/
pturaz tanq̄ i hereditate dñi h̄ est disti/
ctio in illis. Hā sunt mādara que durz et
q̄ carnalibz animis imponūt ex lege vite
et discipline. Et sunt olera dispensatiōnū.
que infirmis et pusillis corde de respectu
miseriēdie apponunt. Et sunt p̄silia
solida fortiaz. que ex intimis sapētie p̄/
ponunt sanis: et q̄ exercitatos h̄nt sentias
ad discretōem boni et mali. Paruulis nō
q̄ tanq̄ agniculis ad hortationis lac: po/
tus dat non elca. Ad hec boni sollicitiq̄
pastozes ipinguare pec⁹ nō cessant bonis
letisq̄ exemplis. et suis magis q̄ alienis.
Hā si alienis et nō suis signominia est illi
et pecus ita nō p̄ficit. Si enī (verbi cau/
sa) ego q̄ video: inter vos pastoris gerere
curā vobis apposuerō. Hoz si māsuer/
dinē. patientiā Job. misericordiā samuel/
dauid sanctitatē. et si qua sunt eiusmodi q̄
erip la bonoz: immitis ip̄e et impatiētia
q̄ im misericors. et minime sanct⁹. Sermo
vt vereor minus sapide cūeniet. et vos mi/
nus anide capietis. Uex hoc sup̄ne p̄scia
ti relinquo vt q̄d min⁹ vobis ex nobis
ip̄a suppleat. et q̄d perperaz ip̄sa corrigat.
Hūc vero bonus pastor hoc q̄ curabit.
vt fm euangeliū inueniat habere sal in sa/
metipso. sciens q̄ sermo sale cōditus q̄
tū placuerit ad grām: tū p̄derit ad saluē
Hec interim de custodia ciuitatis et op̄e
natu sp̄se necnō et pascu ouiu dicta sunt.
¶ Uolo tū ad huc eadē paulo exp̄ssi. d̄
gnare. p̄pter eos q̄ dū auide nimis bono/
ribz inhiāt. minus p̄uide grauibz se sup/
ponūt oneribz. exponūt periculū. vt sc̄ia
ad quid venerint. sicut scriptū est. Amice
ad quid venisti. Hi fallor: ad solā ciuita/
tis custodiā vt quantū satis est p̄curant
opus est viro forti. spiritali. fidei. For/
ti ad p̄pulsandas iniurias. sp̄uali ad dep̄/
hendēdas infidias. fidei qui nō q̄ sua sūt
querat. Porro aut ad mores honestos
vel corrigēdos (q̄d utiq̄ ad decorē p̄tinet
sponse) quis nō liquido agnoscat p̄ncipi/
sarias fore cū multa quidē diligētia d̄

pline censuram. Ea p̄pter om̄is cui hoc
opus incumbit: oportet ferueat zelo illo q̄
accensus p̄cipuus ille emulatoz sp̄se do/
mini aiebat. Emuloz vos dei emulatiōne
despondi enī vos vni viro virginē castaz
exhibere x̄po. Jam quomō in pascua di/
uinorū educet eloquiorū greges dñicos pa/
stor idiora: Sed et si doctus quidē fuerit
nō sit aut bonus. verendū ne nō tā nutri/
at doctrina vberi q̄ sterili vita noceat. Te/
meritaq̄ et in hac parte hoc onus subit
absq̄ sciētia pariter vitaz laudabili. S̄
ecce q̄d non laudamus. Finis indicitur:
vbi nō erat finis. Luocamur in materiaz
alterā: et cui hāc cedere indignum. Angor
vndiq̄ et q̄d egrius serā ignoro: auelli ab
illa. an distendi in illa. nisi q̄ vtrolibet si/
mul vtrūq̄ molestius. Nō seruitutē. Nō ne/
cessitatē. Nō quod volo hoc ago. s̄ quod
odi illud facio. Notate tamen vbi desui/
mus. vt q̄ cito in id redire libez erit. inde
mor ordiamur in noie sponsi ecclesie Je/
su x̄pi dñi nostri q̄ est sup̄ om̄ia deus b̄n/
dictus in secula Amen.

Sermo. lxxvij.
Ya expediti su

mus. Diximus hesternō sermo
ne quales in via hac qua ambu/
lamus vellem⁹ habere duces non quales
habem⁹. Longe dissimiles exp̄m̄ur. Nō
om̄es sunt amici sponsi quos hodie sp̄o/
se hinc inde assistere cernit. et qui. vt vulgo
aiunt. eā quasi ad dextrare vident. Pauci
admodū sunt q̄ nō que sua sunt querāt ex
om̄ibz caris ei⁹. Diligūt munera: nec pos/
sunt pariter diligere x̄pm. quia man⁹ de/
derūt māmone. Intuere quomō incedūt
nitidi et ornati circūamicti varietatibus:
tanq̄ sp̄sa p̄cedens d̄ thalamo suo. Nō
ne si quēpiam taliū repente eminus p̄ce/
dentē aspexeris: sp̄sam pon⁹ putabis q̄
sponse custo dē. Unde p̄o hanc illis eru/
berare existimas rez affluētiā: vestiū splē/
dorem. mensaz luxuriē. cōgeriē vasorum
argenteoz et aureoz: nisi de bonis sponse.
Inde est q̄ illa paup̄ et iops et nuda relin/
quitur: facie miserāda. inculta. hispida. ex/
sanguis. Propter hoc nō est hoc tempo/
re ornare sp̄sam: sed spoliare. nō est custo/
dire: sed p̄dere. nō est defendere s̄z expone/
re. nō est instituere sed p̄stituere. non est pa

scere gregem: sed mactare et deuorare. dicē
te de illis dñio. qui deuorant plebem meaz
vt cibū panis. et quia comederūt Jacob:
et locū eius desolauerunt. Et in alio p̄phe/
ta. Peccata populi mei comedent. q̄si di/
cat. Peccatoz p̄cia erigūt. et peccantibz
debitā sollicitudinē nō impendūt. Quēz
dabis mihi de numero p̄positoꝝ qui non
plus inuigilet subditoꝝ vacuandis mar/
supiis q̄ vicis extirpandis: Ubi q̄ oran/
do flectat irā. qui p̄dicet annū placabilez
dñio: Leuioza loquimur. grauiora graui/
us manet iudiciū. Sine causa tamen vel
his vel illis immoramur. quia nō audīte
nos. Sed et si litteris forsitan mandetur
ista que dicimus: dedignabā legere. aut
si forte legerint mihi indignabunt. q̄uis
rectius sibi hoc faceret. Propterea dereli/
quamus istos nō inuētoꝝ sponse: s̄z vē/
ditoꝝ. et inquiramus potius illos a qui/
bus sponsa se inuentā loquit. Et quidem
illoꝝ isti sortiti sunt ministerij locū s̄z non
zelum. Successores omnes cupiunt esse
imitatoꝝ pauci. Nō vtiā tam vigiles re/
perirent ad curā q̄ alacres currunt ad ca/
thedra. Vigilarent vtiq̄: sollicitē seruan/
tes ab illis inuentā. sibi creditā. Immo p̄o
cuigilarent p̄ semetip̄is: nec sinerent d̄ sedi/
ci. Amici mei et p̄mi mei aduersum me
appropinquauerūt et steterūt. Iusta om/
nino querimonia. nec ad vllam iustius q̄
ad nostrā referenda etatē. Parū est nostrz
vigilibus q̄ nō seruat nos nisi et perdant
Alto quippe demersi obliuionis fomno
ad nullū dominice cōminatōnis tonitru/
um exp̄giscunt. vt vel suū ipsoꝝ pericu/
lum exp̄pauescāt. inde est vt nō parcant su/
is: qui nō parcunt sibi: perimētes pariter
et pereuntes. Sed enī qui nā illi sunt vi/
giles a quibz se inuentā p̄hibet sponsa:
Nēpe apostoli atq̄ apostolici viri. Clere
hi sunt qui custodiunt ciuitatē. id est. eaz
ip̄sam quā inuenerūt ecclesiā. eozq̄ vigilā/
tius quo nūc t̄pis grauius periclitantem
cōspiciunt: a malo vtiq̄ domestico et inte/
stino: sicut scriptū est. et inimici hominis
domestici eius. Neq̄ enim p̄ qua vsq̄ ad
sanguinē restiterūt: suo derelinquunt pa/
trociniō destitutā: sed protegūt et custodi/
unt eam die ac nocte. hoc est. in vita et in
morte sua. Et si preciosa est in p̄spectu do/
mini mors sanctoz eius. nō ambigo ego

quin etiā tāto in morte potentius id agāt quanto in ipā etiā confortatus est principa-
Sic ista asseris. ait quis. ac si oculis tuis videris ea. Sunt autē ab hūa-
 nis seclusa cōspectibus. Qui ego. Si tu tuoz oculoꝝ testimoniū fidele putas: testi-
 monium dei maius est. Ait vero Super-
 muros tuos hierusalē constitui custodes
 tota die et tota nocte ī perpetuū non tace-
 bunt. Sed de angelis (inquis) id dictum
 est. Nō abnuo: om̄s sunt administratorij
 spūs. Ait quis me prohibeat iridē et d̄ istū
 sentire. qui potētia quidē minime iā ip̄is
 angelis impares sunt. affectu autē et mīse-
 ricordia eo nobis for̄s itā germaniores ex-
 istunt quo natura cōiunctiores. Junget
 tolerantia carundē passionū et miseriarū
 in quibus nos p̄ tempe adhuc versamur
 Nihil ne amplius miseratōnis pro nobis
 vel sollicitudinis operabit in mentibꝫ
 actis q̄ et transfuisse per eas p̄culdubio me
 minerunt. Nōne illa ip̄oz vox est. transi-
 vimus p̄ ignē et aquam: et eduxisti nos in
 refrigeriū. Quid: Ipsi transferūt: et nos ī
 medijs ignibus vel fluctibus derelinquunt
 nec saltē manū porrigere dignabūtur pe-
 riclitatibus filijs. Non est ita. Bene tecū
 agitur o mater ecclia. bene tecū agitur ī lo-
 co peregrinatiōis tue. de celo et de terra ve-
 nit auxiliū tibi. Qui custodiūt te nō dor-
 mitant neqꝫ dormiunt. Custodes tui an-
 geli sancti: vigiles tui spiritus et anime iu-
 storum. Nō errant qui te ab vtriscꝫ inuen-
 tam spiritibꝫ senserint. ab vtriscꝫ paritē cu-
 stodiri. Et est huiꝫ sollicitudinis ratio. q̄
 busqꝫ sua. his quidē q̄ sine te nō sumen-
 tur. illis vero q̄ nisi de te ad sui plenitudi-
 nem minime restaurent. Nā quis nesciat
 sathana cadente de celo reus complicitibꝫ
 numerū superne multitudinis parte non
 modica imminutū. De te itaqꝫ om̄es cō-
 summationē expectāt. aliq̄ numeri. aliq̄ de-
 siderij sui. Agnosce proinde vocē in psal-
 mo: tuā me expectāt iusti: donec retribu-
 as mihi. Et advertendū q̄ nō ista illos:
 sed illi istā potius inuenisse referunt. Uti
 ego suspicor ad hoc ip̄m studio destina-
 ti. Nā quomodo p̄dicabūt nisi mītrātur.
 Deniqꝫ habes loquēre in euangelijs. Ite
 ecce ego mitto vos. et ite predicare euāge-
 lium om̄i creature. Ita est. Illa querebat
 sponsū. et sponsū nō latebat. Nēpe

qui in hoc ipsum excitauerat eam ut se q̄-
 reret. et dederat illi cor ad precepta et leges
 vite et discipline. dūmodo esset qui instru-
 eret et doceret viam prudentie. Et misit in
 occursum eius plantatores et rigatores q̄
 eam enutrirēt et confirmaret in omni certi-
 tudine veritatis. hoc est. indicaret illi cer-
 tamqꝫ redderet de dilecto. quia veritas
 est quā querit. et quam vere diligit anima
 eius Et reuera quis fidus verus ve aime
 amor. nisi vtiqꝫ is quo veritas adamat.
 Rationis sum compos. veritatis sum ca-
 par. sed vtiqꝫ non forē si amor veridē fue-
 rit. Hoz quippe amorū is fructus est. et
 ego radix. Non sum securus a securi si abs-
 qꝫ eo inueniar. In illo nimirū nature mu-
 nere illud diuine imaginis enitere insigne
 haud dubiū. ex quo ceteris presto animā
 tibus inde est q̄ audeat anima mea ad dul-
 ces castosqꝫ assurgere veritatis amplexus
 et sic in amore ipsius tota securitate ac sua-
 uitate quiescere. si tamen inueniat gratiaz
 in oculis tanti sp̄s. vt dignam reputet q̄
 ad hanc pertingat gloria: immo ipse sibi
 bi exhibeat non habentē maculam aut ru-
 gam aut aliquid eiusmodi. Quāti p̄nas
 esse discriminis. quare dignū pena tātz
 dei donū ociosum tenere. Verū hoc ali-
 as. Nunc vero sponsa quem querebat
 minime reperit. et quos non querebat re-
 perta est ab ipsis. Audiūt hoc qui sine du-
 ce et preceptore vias vite ingredi non for-
 midant: ipsi sunt in arte spiritali exper-
 tes et discipuli pariter et magistri. Non suf-
 ficit hoc. etiaz coaceruant discipulos sibi
 ceci duces cecozū. q̄ multi ex hoc a recto
 tramite periculossime aberrasse comper-
 ti sunt. nimirū ignorantēs asturias sabbie
 et cogitationes ipsi: factū est vt qui spiri-
 tu ceperant: carne p̄summarētur. abducti
 turpiter. lapsi damnabiliter. Uideant p̄-
 inde qui eiusmodi sunt: quomodo caute
 ambulent. et de sponsa exemplū sumant. q̄
 si prius ad eū quem desiderabat vltimo
 do valuit peruenire q̄ sibi occurrerent q̄
 rum magisterio vteret ad cognoscendum
 de dilecto. certe ad discendū timorē domi-
 ni. Seductori dat manus qui dare disti-
 mulat preceptorū. Et qui dimittit oues ī
 pascula absqꝫ custode: pastor est: non ouis
 sed lupozum. Nunc iam videam de
 sponsa quomodo se dicat inuentā. Dicit

enim insuete satis verbū inuentionis po-
 fuisse videtur. Nā ita hoc dicit. ac si vno d̄
 loco ecclesia venerit. Venit enim ab oriē-
 te et occidente: iuxta verbū domini et a cū-
 ctis finibus terre. Sed neqꝫ aliquādo cō-
 gregata est in vnū locū. vbi ab apostolis
 seu ab angelis inueniretur: deducenda vlt̄
 dirigenda ad eū quem diligit anima sua.
 Fuit ne prius inuenta q̄ collecta. Non.
 quia nec erat. Quāobrem si collectā. si cō-
 gregatam. si certe (quod magis vocabulo
 ecclie competit) cōuocatā a predicatoribꝫ
 sed dicitur. transissem simpliciter. minime ī
 aliquo cunctabūdus. Coadiutores enī
 dei sunt que et audire loquentes. qui non
 colligit mecū: dispergit. Sed neqꝫ mi-
 hi ab re videbitur. si dixerit q̄s ab eis fun-
 datam siue edificatā. Siquidē hoc fecerit
 vno cum illo qui in euangelijs loquitur.
 et super hanc petrā edificabo eccliam me-
 am. et quia fundata est supra firmā petraz
 Nunc vero nihil horū loquens: sed p̄ter
 solidū quidē perhibēs se inuentam: cun-
 ctari aliquantū nos facit: atqꝫ in suspitio-
 nem adducit latereloco quod sit diligenti-
 us intuendū. Uolebam fateor p̄terire. me
 q̄ subducere huic scrutinio: cui sufficere
 non sentirem. Letex reminiscēs in quan-
 tis eque dubijs et obscuris nobis quidez
 sursum corda leuantibus. etiā supra spes
 meam adiutū me senserim. p̄udet diffidē-
 tiaz et rep̄hensens timorē meū adozior nō
 quidē temere quo timide refugiebā. Ad-
 erit (vt cōfido) solitū adiutorū. qd̄ si mi-
 nus. apud beniuolos tū auditores nō erit
 ociosum quod volui. Verū hic habebit
 sequens sermo principū. nam presentem
 hic claudimus. Ipse autē det vobis ea q̄
 dicunt nō solum tenere memoriter. sed et
 ardentē diligere et efficacitē adimplere sp̄s
 eius ecclesie Iesus christus dominus noster
 qd̄ ē sup̄ oia deū b̄ndictus ī secula Amē.

Sermo. lxxviii. In verbum in

uentionis si bene memini. illic
 stetimus et hesimus scrupulosi
 us. videlicet audientes q̄ sp̄sa a p̄dicato-
 ribus suis se inuentā dixerit. Porro cau-
 se nre cūctationis et dubitatōis a nob̄ ex-
 p̄elle sunt. et visum est a nobis aliqd̄ ee q̄

rendum. s; nō in calce s̄monis. q̄ iaz arta-
 bamur. qd̄ q̄sitū ē potuit explicari. Quid
 restat nisi vt debitū tā soluam. In expli-
 catione sacri magni illud loqꝫ qd̄ doctor
 gentiū interpretat est in xpo et in ecclia: san-
 ctū castūqꝫ nubū. ip̄m ē op̄ nre salutis
 In eo (inqꝫ) tres sibi inuicē coopant. de.
 angel. hō. Et de qd̄ dē qd̄ ni ope: et curaz
 gerat nuptiaz dilecti filij sui. Ip̄e vero ac
 tota voluntate et vtiqꝫ p̄ se ip̄e sufficeret et
 absqꝫ amiculo hoz. hi autē sine ip̄so p̄st
 facere nihil. Ergo qd̄ ex illis ascituit ī op̄
 misterij huiꝫ: nō sibi solatiū. s; p̄fectū q̄si-
 uit in illis. Nā hoibꝫ qd̄ merita locauit ī
 ope. s̄m illō. Dignū ē opari mercede sua
 Et qz vnūsqꝫ s̄m p̄p̄riū laborē accipiet
 siue q̄ in fide plantat siue q̄ rigat qd̄ plāta-
 tū fuerit. Angeloz autē cū ad salutē hūani
 generis misterio vtiqꝫ. nōne fac vt ab hoibꝫ
 angeli diligant. Nā qz ab angel̄ homies
 diligant: idē vt m̄tie aduertit p̄tq̄ antiqua
 sue ciuitas dāna ex hoibꝫ refarcitū iri āge-
 li nō ignorāt. Nec alijs p̄fecto legibus re-
 gnū caritatis regi decebat q̄ p̄ijs ip̄oz qui
 paritē regnaturi sunt mutuisqꝫ amoribꝫ et
 puris affectōibꝫ ī inuicē et in deū. Est autē
 ī mō opandi differētia mltā. p̄ cuiusqꝫ ni-
 miz oparij dignitate. De nēpe fac quod
 vult sola ip̄a facilitate volēdi. sine estu. si-
 ne motu. sine p̄iudicio loci vlt̄ t̄pis vlt̄ cau-
 se vlt̄ p̄sone. Est enī de sabaot̄. q̄ cū tran-
 q̄llitate iudicat oia. Est sapia disponens
 oia suauiter. Porro angel. nō absqꝫ motu
 opat: tā locali q̄ t̄pali. sine estu t̄m. Homo
 autē nec ab estu animi: nec a motu cozpis
 animiqꝫ liber est ī opando. Deniqꝫ cuz ti-
 more et tremore suā iubet opari salutē: at-
 qz in sudore vult sui comedere panē suū
 Dis ita explicit. ituerē nūc mecū ī h̄ tā
 magnifico ope nre salutis tria esse qd̄ā q̄ si
 bi v̄dicat auctor de: p̄uenitqꝫ ī illis oēs
 auxiliatores et coopatores suos. p̄destina-
 tionē. creatiōz. inspiratiōz. Quaz p̄desti-
 natio. nō dico ab exortu ecclie. siue a mū-
 di p̄ncipio quidē p̄ncipiū habuit sane si-
 ue a tpe illo vlt̄ illo. an̄ t̄pa ē. Porro creatō
 cū tpe. inspiratio iā ī tpe fit vbi et qm̄ vult
 de. Sane s̄m p̄destinatōz nūqꝫ ecclia ele-
 ctōz penes deū nō sint. Si mirat h̄ infi-
 delis. audiat qd̄ maḡ miret. nūqꝫ nō gra-
 extitit. nūqꝫ nō dilecta. Quid ni audace
 loquar archanū. qd̄ mibi de corde dei p̄m
 r 4

N. p̄destina. crea. inspiratio

pmis ille supnoꝝ delator ꝑ filioꝝ aperuit. Paulū dico. q̄ vt multa alia. ita hoc q̄ de diuinitis bonitatis eius nō est veritus diuulgare secretū. Bñdixit nos (inquiēs) i om̄i benedictiōe spiritali in celestibꝫ i x̄po sicut elegit nos in ip̄o ante mūdi ꝑstitutiōnem. vt essemꝫ sancti ⁊ imaculati in cōspectu eiꝫ in charitate. Et addit. Qui ꝑdestinavit nos in ad optōnē filioꝝ ꝑ ihm̄ ch̄ristum in ip̄o. fm̄ ꝑpositū volūtat̄ sue in laudē gl̄ie gr̄e sue in qua gratificauit nos in dilecto filio suo. Nec dubiū quin voce om̄niū electoꝝ ista dicant̄. ⁊ ip̄i eccl̄ia sūt

B In illo igit̄ tā ꝑfundo eternitatis sinu aī q̄ in lucē op̄ ꝑd̄ret huiꝫ creationis: q̄s il lam vel bonoꝝ spiritū inuenire aliq̄ modo valuerit: nisi cui ip̄a eternitas deus voluerit reuelare. Sꝫ ⁊ cū iam ad nutū creatis v̄sa est emerisse i species formalis facticias has atqꝫ visibiles. nō ꝑtinuo tñ i uenta est a quoꝝ hoīm vel angeloz eo q̄ nō agnosceret: imagine terrestris hominis adumbrata ⁊ operta mortis caligine. Sine quo generalis velamine cōfusionis nemo filioꝝ hoīm intravit hāc vitā. vno sane excepto q̄ igred̄it sine macula. E manuel is est q̄ tñ ⁊ ip̄e ex nobꝫ nobꝫ nostri se induit maledicti nostrisꝫ peccati similitudinem: nō veritate. Sic enī habes. qz̄ apparuit i similitudine carnis peccati: vt d̄ peccato dānaret ꝑctm̄ i carne. De cetero vnꝫ om̄ibꝫ ꝑ om̄ia introitꝫ est. electis dico ⁊ reprobis. Nō enī est distinctio. Om̄es peccauerūt: ⁊ oēs caputiū sue verecūdie portant. Propter h̄ itaqꝫ ⁊ si in rebꝫ ꝑditis iā creata existēs eccl̄ia nec sic tamē a creatura vlla inueniri poterat vel agnosci. miro vtroꝝ modo interim latēs: ⁊ intra gremiū beate ꝑdestinatōis ⁊ intra massaz mīlere dānationis. Letez quaz celauerat ab eterno ꝑdestinans sapiētia. ⁊ item creans potētia minime ꝑdiderat ab initio: v̄sitas ꝑfecto gr̄a suo i tpe reuelauit: fm̄ ope rationē quā ideo inspirationē supra noīa ui q̄ de sp̄s̄i sp̄ū humanis infusum spiritalibꝫ ꝑꝑiā fuerit in ꝑparatōz euāgelij ꝑctis. i. parare viā dño atqꝫ euāgelio gl̄e eiꝫ ad corda oīm q̄t̄q̄t erāt ꝑdestinati ad vitam. Frustra vigilēs laborassent in ꝑdicādo: si nō hec gratia ꝑcessisset. Hunc ꝑo videntes velociter currere verbū. ⁊ populof nationū ad dñm̄ in om̄i facilitate ꝑueri.

currere in vnitate fidei tribꝫ ⁊ linguas: qz̄ in vnā colligi matrē catholicā terminof terre: cognouerūt de diuinitis gratie que a seculis abscondite tenebant̄ in abdito ꝑdestinationis eterne. ⁊ gauisi sunt eā se inuenisse quā ante secula dñs elegerat in sponſaz sibi. Ex quo (vt opinor) claz̄ sit: nō ociosum esse q̄ se inuentā ab his sponſa testata est. sꝫ ꝑpterea q̄ se ab ip̄is collectā agnosceret nō electā. cōpertā non ꝑuerſam. Et nēqꝫ ascribēda cuiusqꝫ ꝑuerſio est: cui d̄bere necesse habēt vniuersi illud d̄ ꝑsalmo. Cōuerſe nos deꝫ salutaris noſtr̄. Sꝫ nō eque illi fortassis inuētionis voce cōꝑert̄ ter aptarim sicut ꝑuerſionis. imo ꝑo sic. Nō est inuenire dñm̄ sꝫ ꝑuenire. ⁊ inuētiōnē ꝑuentio excludit. Deniqꝫ qd̄ inueniunt qui nihil vnꝫ nō nouit. Nouit dñs qui sunt eius. ait quidā. Ip̄e vero quid. Ego scio (ait) quos elegerim a ꝑncipio. Plane quā ab eterno ꝑficiuit quā elegit. quā dilexit. quā ꝑdidit. rōnis nō erat ab eodē ꝑb̄beri inuentā: ꝑparatā tamē ab ip̄o vt inueniretur. fidēter dixerim. Nā qui vidit illi moniū ꝑhibuit. vt scimus qz̄ v̄z est illi moniū eius. Uidi (in q̄t̄) ciuitatē sanctaz hierl̄m̄ nouā. descēdentē de celo. a deo ꝑparatā tāꝫ sp̄s̄am ornata viro suo. Ios̄ ⁊ vigilibꝫ vnꝫ q̄ custodiūt ciuitatē. Sꝫ audī ip̄m̄ eiꝫ ꝑparatōzē veluti digito eam demonstrantē vigilibꝫ: sed sub tropo altero. Leuate oculos v̄ros ait. ⁊ videte regiones qz̄ albe sunt iam. i. ꝑparate ad messem. Et hoc paterfamilias oparios iuitat ad op̄ qm̄ iā senserit sic oīa ꝑparata vt absqꝫ multo sui ip̄oz labore gl̄iari ⁊ dicere queant. quoniam coadiutores dei sumus. Quā enim facturi sunt. Nempe sponſam que situri. inuenteqꝫ indicaturi de dilecto. Nō enim suam querēt sꝫ sp̄s̄i gl̄iam. qm̄ sp̄s̄i si amici sunt. Et ꝑo hac nō multaz apud illam laborabūt. ad est. iamqꝫ illā tota deuotione requirit: intm̄ ꝑparata est voluntas eius a dño. Deniqꝫ necdū illis vigilibus quicqꝫ loquentibꝫ interrogat de dilecto. ⁊ ꝑuenit ꝑdicatores suos: ꝑuentia ipsa ꝑcunctās: ⁊ dicens. Num quē diligēt anima mea vidistis? Bene ꝑo inde se inuentam ꝑhibuit ab his qui custodiunt ciuitatem: que a domino ciuitatis ꝑcognitā iam se nouerat ⁊ ꝑuentiam. quatinus illi talem eam inuenirent nō facerēt.

Sic a petro Cornelius. ⁊ paulꝫ ab anania inuenti sunt. nā ambo ꝑuenti a domo no erant ⁊ ꝑparati. Quid saulo paratius. qui supplici iam ⁊ mente ⁊ voce clamauerat. Dñe quid me vis facere. Nec minus cornelius q̄ clemosynis ⁊ orationibꝫ suis domino quidē eas sibi inspirante: ꝑuenit ꝑuenire ad fides. Inuenit quoꝝ ꝑhibippus nathanaelē. sed ꝑus dominꝫ illuz cū essꝫ sub ficu iam viderat. Que domini v̄sio. nunq̄d nō ꝑparatio fuit. Et andreas sermonē frat̄i suū nihilominus inuenisse refertur: sed ꝑuisum eque a dño atqꝫ ꝑfeciū. vt vocaret cephas: quasi fortis i fide. Legimus de Maria q̄ inuenta fuerit in vtero habēs de spiritu sancto. Existimo aut̄ simile quid habere in hac ꝑte sp̄s̄am domini matri ip̄i. Nisi enī ⁊ ipsa inuenta esset habēs de sp̄ū sancto. nequaꝫ ab iuentozibꝫ suis tā familiarit̄ requisissꝫ de eo cuiꝫ sp̄s̄us est ille. Non sustinuit vt illi effarent ad quid venissent. ipsa locuta ē ⁊ quidē ex abundantia cordis. Nā quē diligit anima mea vidistis? Sciebat qz̄ beati oculi qui vidissent. ⁊ admirās eos qui viderant: aiebat. Nā. vos estis quibꝫ viderere donatū est: quē tot reges ⁊ ꝑrophete voluerūt videre ⁊ nō viderunt. Nā vos estis qui meruistis in carne asp̄icere sapiētiam. in corpore veritatē. in homie deum. Dulci dicit. ecce hic est. ⁊ ecce illic. sꝫ ego tutius mihi arbitror fidem accōmodare vobis q̄ māducastis ⁊ bibistis cū eo post q̄ resurrexit a mortuis. Et hoc dicitꝫ sit de eo qd̄ sponſa sciscitata est a vigilibus. Si quo minꝫ supplebitur sermone alio. Nūc aut̄ ex hoc vel maxime liquet: ꝑuentū fuisse a spiritu sancto. ab his vero qui custodiunt ciuitatē: inuentā cōpertamqꝫ q̄ vere ipsa sit quā ꝑficiuit ⁊ ꝑdestinavit ante seclā deꝫ ꝑparatū dilecto filio suo delicias sempiternas in seculis eternis. vt sit sancta ⁊ immaculata in cōspectu eius. germinās sicut lilij: ⁊ florens in eternum ante dñm̄ patrē dñi mei Ihu x̄pi sp̄s̄i eccl̄ie q̄ ē sup oīa deꝫ bñdicitꝫ i secula Amē

Sermo lxxix.

Quā quē diligit anima mea vidistis?

Quā quē diligit anima mea vidistis? Quā amor ꝑcep̄s. vt bēnēs. flagrās impe

tuose q̄ ꝑter te aliud cogitare non sinis. fastidis cetera. ꝑtemnis om̄ia ꝑter te: te contē. Cōfundis ordines. dissimulas vsqꝫ modū ignozas. totū quod oportunitatis quod rōnis. qd̄ pudoris. quod consilij: iudicij ve videt triumphas in temetipso. ⁊ redigis i captiuitatē. En om̄e quod cogitat ista ⁊ quod loquit̄ te sonat. te redolet. ⁊ aliud nihil. ita tibi ip̄i ⁊ cor vendicasti ⁊ linguā. ait. Nā quē diligit aīa mea vidistis? Quasi vero hi sciant quid cogitet ip̄a. Quē diligit anima tua d̄ ip̄o sciscitaris? Et nō habet nomen? Quenā vero tu ⁊ ille quis? Et hec ita dixerim ꝑpter singularitatē eloquij ⁊ insignē verborum incuriā qua ꝑsens scriptura ceteris dissimilis satis apparz. Unde in epytalamio hec nō verba pensanda sunt: sed affectus. Cur ita: nisi q̄ amor sanctus quē totius huiꝫ voluminis vnā constat esse materiam nō verbo sit estimādus aut lingua: sꝫ opere ⁊ veritate. Amor vbiqꝫ loquitur. et si quis horū que legunt̄ cupit ad ip̄i noticiam: amet. Alioq̄n frustratū ad audiendū legendū ve amoris carmen q̄ nō amat accedit. quoniam omnino nō potest capere ignitū eloquij frigidū pecc̄. Quō enim greceloquēte nō intelligit q̄ grecū nō nouit: nec latine loquentē q̄ latinꝫ nō est. ⁊ ita de ceteris. sic lingua amoris ei q̄ nō amat barbarā erit. sic es sonās aut cinbalū tinniens. Isti ho (vigiles loqꝫ) qm̄ de sp̄ū et ip̄i acceperūt vt amēt. sciūt qd̄ loquit̄ spiritus. ⁊ amoris vocibꝫ optime cōꝑtis sibi in ꝑmptu hñt rñdere i sibi lingua. i. studij amoris ꝑietatisqꝫ officij. Deniqꝫ ita i breui edocet̄ emittunt d̄ eo qd̄ q̄rit. vt dicat. Paululū cū ꝑtransissem eos inueni quez diligit aīa mea. Bñ paululū. quia verbuz abbreviatū fecerunt eiꝫ symbolū fidei tradentes. Et qd̄ sequit̄. tale est. Oportebat quidē sp̄s̄az trāsire ꝑ eos ꝑ quos cognosceret veritatē. sed tñ ⁊ ꝑtransire. Nisi enī ⁊ ꝑtransisset ⁊ ip̄os. non inuenisset quem querebat. Atqꝫ hoc ip̄m̄ suatum ab illis rñ ambigas. Nō enim ꝑdicabāt semetip̄os sed dominū suū Iesum. qui absqꝫ dubio ⁊ supra ip̄os est ⁊ vltra. Unde ⁊ ait. Trāsire ad me om̄es qui ꝑcupiscitis me. Nec sufficebat trāsire: sed et ꝑtransire docetur. Siquidem ꝑtransierat is quem vestigabat. Nō modo enim de morte ad

vitā trāsierat: s; p rāsierat ad gl'ias. Quid
 ni etiam hanc oportuit pariter p rāsire?
 Alioqn nō poterat apphēdere quē non p
 eadē vestigia seqret quocūq; ierat. Et vt
 qd dico clar' sit. si dñs mē ih̄s surrexiss; qdē a mortuis: s; ad celos mīme ascēdit.
 fer. nō poterat dici d co q p rāsierit. s; tm̄
 trāsierit. ac p h̄ spōlas illū q rēntē trāsire so
 lūmodo opteret: nō p rāsire. Hūc spō qm̄
 iā resurgēdo trāsierat. 7 adiecerat p rāsire
 vtiq; ascēdēdo: merito se etiā ista n̄ transi
 se s; p rāsisse p h̄bitū q hūc qdē fide 7 de
 uotōe ad celos vsq; secuta ē. Igit' credere
 resurrectionē trāsire ē. credere etiā ascēsi
 nē p rāsire. Et fortasse qd vna diez dixit
 se me memi cū tractarē. nouerat illā. istaz
 nō nouerat. Ergo quod sibi dērat instrū
 cta ab illis. qz s; q resurrexerat etiā ascen
 disse. ascēdit 7 ipa parit. h̄ est: p rāsire 7
 iuenit. Quid ni iuenerit p rāsire fide vbi
 ille corpe ē: Paululū cū p rāsissē eos. 7
 bñ eos. nā raz ipos qz cetera mēbra sua q
 sunt sup terrā caput n̄m pūctis p rāsissē
 duob; atq; trāsēdit resurrectionē (vt iā di
 xim') 7 ascēsiōe. Etenī p mītie xp̄us. N;
 si ille p rāsissē. 7 fides n̄ra. Ubi enī illa cum
 nō seqret: Si ascēderit i celū: ipa illic est.
 si descēderit in infernū adest. Et si sumpse
 rit pēnas suas diluculo 7 habitauerit i ex
 tremis maris. illuc (ait) man' tua deducet
 me: 7 tenebit me dextera tua. Hōne deni
 qz fm̄ hāc oīporēs 7 sūme bon' p rāsissē
 p rāsissē nos fecē in dextera
 sua i celestib;: Atq; h̄ p eo q dixit eccl'ia.
 qz p rāsissē eos: qm̄ 7 semet p rāsissē: fide
 stans q necdū re ipa puenit. Arbitroz 7 il
 lud planū cur se p rāsissē pon' qz trāsissē
 dicere maluit. Et nos trāsēam' ad ea q
 sequunt'. Tenui eū. nec dimittā: donec in
 troducā illū in domū matris mee. 7 in cu
 biculū genitricis mee. Ita est. extūc 7 de
 inceps nō deficit gen' xp̄ianuz. nec fides
 de terra. nec charitas de eccl'ia. Uenerūt
 flumina. flauerūt vēti: 7 impēgerūt in eā.
 7 nō cecidit eo q fundata est: supra petrā
 Petra autē est xp̄s. Itaq; nec verbositate
 p h̄oz: nec cauillatōib; hereticoz: nec gla
 dijs psecutorū: potuit ista aut poterit ali
 qn̄ separi a charitate dei. q est in xp̄o Ihu
 adeo fortit' tenet quē diligit aīa sua. adeo
 illi adherere deo bonū est. Blutino bonū
 est. ait Iſaias. Quid h̄ tenac' glutino qd

nec aquis eluit: nec vētis dissoluitur. nec
 scinditur glad'is: Deniq; aque multe nō
 poterūt extinguere charitatē. Tenui eū
 nec dimittā. Et sanct' patriarcha. Hō te
 (inqt) dimittā nisi bñdixeris mibi. Ita ista
 nō vult eū dimittere. 7 forte magis qz pa
 triarcha id nō vult. qz nec p bñdictionē qui
 dem. Siquidē ille bñdictionē acceptā di
 misit eū. hec autē nō sic. Hōlo (inqt) bñd
 ctionē tuā s; te. Quid enī mibi est in celo
 7 a te qd volui sup terrā: Hō dimittas me
 nec si bñdixeris mibi. Tenui nec dimittā
 Hec min' forsitan ille teneri vult: cū p h̄
 beat dices. Delicie mee esse cū filijs boīam
 Dōq; pollicēs ait. Ecce ego vobiscū s; s;
 oīmb; dieb; vsq; ad psumationē seculi.
 Quid hac copula fort' que vna duoz n̄
 vehemēti volūtate firmata est. Tenui enī
 inquit. S; nihilomin' ipa vicissim tenet
 tur ab eo quē tenet. cui alibi dicit. Tenui
 sti manū manū dextera meā. Que tenet
 tenet quō iā cadere potest. Tene fidei fir
 mitate. tenet deuotōis affectu. Et nequa
 qz diu teneret: si nō teneret. Tenet autē po
 tentia 7 misericōdia dñi. Tenui eū. nec dimittā
 tam: donec introducā illū in domū matris
 mee: 7 in cubiculū genitricis mee. Dō
 gna eccl'ie charitas que ne emule quidem
 synagoge suas delicias inuidet. Quid be
 nignius vt quē diligit anima sua: ipm̄
 municare parat sibi inimicis: Hec mīx
 quia salus ex iudeis est. Ad locū vnde p
 serat reuertatur saluator: vt reliquie
 salue fiant. Non rami radici. non rami
 lū ingrati sint. Non rami radici inuidet
 quod ex ea sumpserit. non filiū matri quod
 de eius supere vberibus. Teneat itaq; ec
 cl'ia firmiter tibi salutē quam iudea p
 didit: ipa apprehendit: donec plenitudō
 gentium introeat. et sic omnis israhel salu
 fiat. Velit in cōmune cōmune venire so
 lutes. que sic ab omnib; capitur. vt nūllis
 gulis minuatur. Utiq; hoc facit et plus.
 Quid plus: N; 7 nomen sponse illi optat
 7 gratiam. P rāsissē super salutē hoc. In
 credibilis charitas: sed non sermo quom
 locuta est ipa fecisset fidem. Dixit enim si
 aduertisti velle se introducere quem tene
 bat: non modo in domum matris: sed
 in cubiculum quoq; quod est prerogati
 ue indicium. Sufficiebat ad salutē sermo
 mū intraz. at secretū cubiculi signat grā

Hodie (ait) huic domui sal' facta ē. Quid
 ni sit domesticis sal' saluatore igressō do
 mū: S; qui i cubiculū meret recipi: seoz
 sum hab; secretū suū sibi. Salus domui
 sit. thalamo delicie recōdunt. In domuz
 matris mee introducā eū. inq; In quam
 domū nisi de qua olim p nūciarat iudeis.
 Ecce relinquet vob dom' vestra deserta?
 Fecit qd dixit. sic habes 7 de h̄ testimoni
 um e' in ppha. Reliq; (ait) domū meā. di
 misi hereditatē meā. 7 nūc ista pollicet re
 ducere illū. 7 domui matris sue p dicit; sa
 lutē restituere. Et si h̄ pax videt. audi qd
 boni adq; iat. Et i cubiculū genitricis mee
 Qui ingredis thalamū. spōsus. Dagna
 amoris potētia. Saluator indignabūd'
 exierat de domo: hereditatē sua. 7 nūc ad
 hū' grām mitigat' inflectit: ita vt redeat
 nō mō saluator: s; 7 spōsus. Bñdictionē tu
 a dño filia: q 7 indignatōz cōpescis 7 be
 reditatē restituis. Bñdictionē tu matri tue:
 cui' bñficio auertit ira. reuertit sal'. reuer
 titur q dicat illi. salus tua ego sūz. Hō suf
 ficit h̄. addat 7 dicat. Despōsabo te mibi
 in fide. despōsabo te mibi i iudicio 7 iusti
 cia. despōsabo te mibi i misericōdia 7 misera
 tionib;. S; memēto qz q has p ciliat amī
 cicias spōsa ē. Quō g spōsum 7 hūc spon
 sum alteri cedit: ne dicā cupit: Hō est ita.
 Lupit qd ē illū mri filia bona: nō tñ vt ce
 dat illi. s; vt cōmunicet. Sufficit vn' du
 ab. nisi q iā n̄ erūt due: s; vna i ipō. Ipe
 est ei par n̄ra q facit vtrāq; vna. vt sit vna
 spōsa 7 spōsus vn'. Ihs xp̄s dñs n̄r: qui
 est sup oīa deus bñdictus in secula Amē

Sermo. lxxx.
Vidā vīm vt

q cōpim' non eā aīo ferūt: q ecce
 iā p aliq; dies dū stupori 7 a d
 miratōi sacroz inherere dlectat: fmo quē
 mīstram': aut nullo fuerit: aut exiguō ad
 modū sale dicit'. Id qd ē pter solitū. S;
 nū q dicta sunt; reuifere licet: Hō pcedo
 nisi pus reuoluā oīa. Eya dicite (si recoz
 dami) a qnā scpture loco cepit defrauda
 tio hec. vt rursum ide adorari: meū est re
 sarrire dāna. imo dñi de q totū psumim'
 Quo itaq; repetēdū pncipio An ide. In
 lectulo meo q̄siui p noctes quē diligit aīa
 mea: Hī salloz. inde. Abhinc tm̄ 7 de in
 cepto cura vna fuit mibi hāz allegoriarū

densa discussa caligine ponere in lucē xp̄i
 7 eccl'ie secretas delicias. Igit' redeamus
 ad indagāda moralia. Hec enī mibi pote
 rit esse pigrū: qd vobis cōmodum fuerit.
 Atq; h̄ ita qgrue fiat si q dicta sunt i xp̄o
 7 in eccl'ia. s; bo aīeq; eadē nihilomin' as
 signemus. S; dicit mibi aliquis. Quid
 tu duo ista cōiungis: Quid enī aīmet ver
 bo: Vultū p omne modū. Primo qdēz
 q naturaz tāta cognatio est vt hec imago
 illa ad imaginē sit. deinde q cognatiōem
 similitudo testet. Nempe nō ad imaginē
 tm̄ s; ad similitudinē facta est. In quo si
 milis sit queris: Audi de imagine prius.
 Verbū est veritas. est sapiētia. est iusticia
 7 hec imago. Cur' iusticie sapiēt vitatis
 Est ei imago hec iusticia de iusticia. sapiē
 tia de sapiētia. veritas de veritate. quasi d
 lumie lumē. de deo de'. Hāz rez nihil est
 aīa. qm̄ nō est imago. Est tm̄ earundē ca
 par appetēsq; 7 inde fortassis ad imaginē
 Lessa creatura in capacitate quidem ma
 iestatis. in appetētia aut rectitudinis insi
 gne pferens. q Legim' qz de' hominē re
 ctum fecit. q 7 magnū: capacitat'. vt dictū
 est. pbat. Dportet nāq; id qd ad imaginē
 est cū imagine cōuenire. 7 nō in vacuū pti
 cipare nomē imaginis: quē ad modūz nec
 imago ipa solo vel vacuo noīme vocitat'
 imago. Habes vero de eo qui imago est.
 quia cū in forma dei esset: non rapinā ar
 bitratus est esse se equalē dō. Ubi tibi vti
 qz eius 7 in forma dei innuit' rectitudo. et
 in equalitate maiestas. vt duz rectitudinē
 rectitudo 7 magnitudo magnitudinē cō
 paratur cōsonatē sibi altrinsecus respon
 dere appareat q ad imaginē est et imagi
 nē. sicut imago quoq; nihilomin' in vitro
 qz respōdet illi cuius imago est. Hēpe ipe
 est de quo sc̄tm̄ danid audistis in psalmis
 canentē. nunc quidē. magnus domin' no
 ster 7 magna virtus eius. nunc vero. rect'
 domin' de' noster. 7 nō est iniquitas i eo
 Ab isto recto 7 magno deo habet imago
 eius vt 7 ipa recta 7 magna sit. habet anī
 ma que ad imaginē est. S; dico nihil ne
 ergo ampl' habz imago ab aīa q ad ima
 ginē est. quia 7 huic magnuz rectūq; assi
 gnamus: Et plurimū hec ad mensuram
 accepit. illa ad equalitatē. An nō plus hec
 aduerte 7 aliud. Huic vtrūq; aut creatō
 aut dignatio contulit. illi generatio. Atq;

id magnificēt esse nō dubiū est. Sed ne hoc quidē eminet esse q̄s abnuar. q̄ cuz a deo huic. illi z de deo vtrūq̄ sū. i. di sub stātia. Est enī substātia deo imago sua z om̄e qd̄ eidē sue imagini ipartiri videt: ambobz est substātia nō accidētale. Ad huc vñū attēde in q̄ imago non paz emi net. Magnū z rectū. ista duo natura a se se discrepare q̄s nesciat. In imagine vñū sunt. Acq̄ s̄ solū. vñū sunt z cū imagine. Imagini enī nō mō id rectū est esse quod magnū esse: s̄ etiā id magnū rectū esse qd̄ esse. aie nō ita. Et magnitudo ep̄ et re ctitudo ip̄. diuerse ab ea. diuerse ab inui cem sūt. Si enī (vt supra docui) eo anima magna est q̄ capax eternoz. eo recta q̄ ap petēs supnoz. q̄ nō querit nec sapit q̄ sur sum sunt: s̄ q̄ sup terrā. nō plane ē recta: s̄ curua. cū tñ p̄ hmōi magna esse nō dīnat manēs vtrūq̄ etiā sic eternitatē capax. Ac q̄s enī illi? aliqñ nō capax erit: etiā si nūq̄ capies fuerit. vt sit quō scriptū ē. veytū in imagine p̄trāsit hō. Ex pte tñ. vt eminen tia p̄bi appareat de ipa itegritate. Quo ei a magno recto ve p̄bū cadat. qd̄ sic ea vti q̄s habz vt sit q̄ habet. Vel iō ex pte. ne si toto p̄uaret. nō supellet spes salutis. Naz si delinat magna esse z capax. Quippe de capacitate (vt dixi) estimat aīme magnitu do. Quid hō sperare possz cur? capax nō foret: Itaq̄ p̄ magnitudinē quā retentat etiā p̄ dita rectitudine: i imagine p̄transit hō. vno q̄si claudicās pede. z factū fili? ali enus. De talibz enī reoz dictū. Filij alieni mētū sunt mibi. filij alieni inueterati sūt. z claudicauerūt a semitē suis. Dulce ap pellati sunt filij alieni. nā filij p̄p̄t retētam magnitudinē. alieni p̄p̄t amissam rectitu dinē. Hec dixisset claudicauerūt s̄ corru erāt aut quippiā sile si ex toto hoīs imagi nē ecessent. Hūc hō fm̄ magnitudinē q̄ dem i imagine p̄transit hō. q̄ntū hō ad re ctitudinē veluti claudicās p̄turba z de turbat ab imagine: sc̄ptura ita dicēte. Ue rūtāmē in imagine p̄trāsit hō: s̄ z frustra p̄turba. Frustra oīno. Hā se q̄t. Thesau risat z ignorat cui p̄gregabit ea. Cur igno rat nisi qz inclinās se ad hec infima z terre na thesaurisat sibi terrā? Proxius ignorat de his q̄ terre p̄mittit cui p̄gregabit ea. ti nec ne dem oliēt. an furi effodiēt. hosti di rīpiēt. an igni deuoranti. Et inde misero

hōi incuruātī se z incubātī his q̄ in terra sunt. flebilis vox illa de psalmo. Miser fa ctus sum z curua? sum vsq̄ i finem: tota die p̄tristat? ingrediebar. In semetipso quidē erp̄t veritatē illi? Inie sapiētis. De us rectū hoīs fec. ipe autē se implicuit do: lozibz multis. Et p̄tinuo vox iudicij ad cū. incuruare vt trāseam? S̄z vñ veni? huc? Hēpe inde cū docere vellem? recuz magnūq̄ q̄ gemino bono diffiniamus imaginē. nec i aīa esse vñū: nec cū aīa qd̄ admodū in p̄bo z cū verbo ea vñū esse si delieq̄ assertionē docuim? Et de rectitu dine quidē ex his q̄ dicta sunt loquet q̄ di uersa z ab aīa sūt ab aīe magnitudinē. q̄ quidē ea etiā nō existēte: z aīa manet z ma gna. Uex magnitudinis aīez diuersitat vñ docebit? Non enī inde pōt vñ rectitu dinis aīez mōstrata est. cū nō sic rectitu dine ita z magnitudinē sua p̄uari aīa possit. nō est tñ sua magnitudo aīa. Hā z si aīa nō inuenit absq̄ magnitudinē sua. ipa tñ z extra aīam repit. Queris vbi? In an gelis. Inde q̄ppe magni sunt angeli: vñ aīe magnitudo cōp̄robat. ex capm̄ videli cet eternitatē. N. si eo p̄stint aīam discre pare a rectitudine sua: q̄ ea carere possit. qd̄ ni equeliqueat esse diuersa z a sua ma gnitudine: quā sibi p̄p̄riā vendicare non possit? Lū itaq̄ nec illa in om̄i necessita ta sola sit aīa: patet vtrāq̄ indifferētē differ re ab ea. Itē. Nulla forma est i cuius est forma. Est autē magnitudo forma anime nec enī ideo nō forma qz inseparabilis ē illi. Nec si quidē sunt substāciales differētē oīmes. hec nō mō p̄p̄rie p̄p̄ria s̄ z p̄p̄rie q̄ dam. hec etiā alie innumerabiles forme. Hō igit sua magnitudo aīa. nō magis q̄ sua nigredo corū. q̄ su? cādor nix. q̄ sua risibilitas seu rōnalitas hō. cū tñ nec cor uum sine nigredine. nec sine cādore nix. nec hōiem q̄ nō z risibilis sit z rōnalitas vñq̄ repias. Ita z aīa z aīe magnitudo. z inseparabiles: diuerse tñ ad inuicē sunt. Quō nō diuerse. cū hec i subiecto. illa sub iectū z suba sūt. Sola sūma z increata na tura q̄ est trinitas de: hāc sibi vēdicat me ram singularēq̄ sue essentie simplicitatē. vt nō aliud z aliud. nō alibi q̄z z alibi. sed ne mō quidē z mō inueniat in ea. Hēpe semet manēs qd̄ habet est. z qd̄ est semper vno mō est. In ea z mtra in vñū z diuersa

illud est quod sc̄pt̄ ait quēdam mō
in rebz necessario requiritur in se ip̄is
nec ulla modo se parari queunt. vñ
sunt idem ip̄is subiectis. ut ad motum
mobile p̄p̄requiritur. s̄ nō idem alij

in idē redigunt. vt nec numerositate rerū sumat pluralitatē. nec alterationē de vari etate sentiat. Loca om̄ia p̄tinet z q̄s suis ordinat locis nūq̄ p̄tenta locozū. Tem pora sub ea transeūt. nō ei. Futura nō ex pectat. p̄terita nō recogitat. p̄sentia non experit. Recedāt a vobis charissimi. rece dant nouelli nō dialectici: sed heretici qui magnitudinē qua magnus est deus. z itē bonitatē qua bonus. sed z sapiam q̄ sapi ens. z iusticiā qua iustus. postremo diui nitatē qua de? est deū non esse imp̄ssime disputant. Diuinitate (inquūt) de? est: sed diuinitas nō est de?. Forzitan nō dignat deus esse q̄ tāta est vt faciat deū. S̄z si de us nō est. quid est? Aut ei deus est. aut ali quid qd̄ nō est de?. aut nihil. Equidē nō das qd̄ nō esse. S̄z ne nihilū quidē (vt opi nor) dabis quā vsq̄ adeo necessariaz deo esse fateris. vt nō modo absq̄ ea deus esse nō possit: ea sit. N. si aliqd̄ est qd̄ nō est de?. aut minor erit deo. aut maior. aut par At quō minor qua de? est? Restat vt aut maiorē fatearis aut parē. S̄z si maior. ipa est sum mū bonū. non deus. Si par. duo sunt summa bona: nō vñū. Quod vtrūq̄ catholice refugit sensus. Jā de magnitu dine. bonitate. iusticia. sapiētiāq̄: idem p om̄ia qd̄ de diuinitate sentim?. vñū i deo sunt z cū deo. Hec cui aliū de bon? q̄ vñ de magn? nec aliū de iust? aut sapiens q̄ vñ magn? z bonus. nec aliū de deniq̄ sil becomia est q̄ vñ de de?. z hoc quoq̄ nō nisi seipso. Sed dicit hereticus. Quid? Deū diuinitate esse negas? Hō. s̄ eādē diuinitatē qua est: deū nihilomin? assero. ne deo excellent? aliqd̄ esse assentiar. Naz z magnitudinē dico magnū: s̄ que ipse ē. ne maius aliqd̄ deo ponā: z bonitate fate or bonū. sed nō alia q̄ ipse est: ne meli? ipso aliqd̄ mibi videar inuenisse. Et de ceteris in hūc modū. Secur? z libens p̄go. inof fensio (vt aiūt) pede in eius sententiā q̄ dice bar. De? nō nisi ea magnitudine magn? ē que est quod ipse. Alioquin illa erit maior magnitudo q̄ deus. Augustin? hic ē va lidissimus malle? hereticozū. Si qd̄ ita q̄ de deo p̄p̄rie dici possit rectius cōgruē tiusq̄ dicitur. deus est magnitudo. boni tas. iusticia. sapiētiā q̄. deus est magnus bonus. iustus. aut sapiēs. Unde non im merito nup̄ in cōcilio quod papa Euge

nus remis celebravit tā ipi q̄ ceteris epi scopis puerfa visa est z omnino suspecta: expositō illa in libro gilliberti episcopi pi cranensis. quo sup̄ verba Boeciū de trini tate: sanissima quidē atq̄ catholica con mentabat. hoc modo. Pater est veritas. id est. verus. Filius est veritas. id ē. ver?. Spūs sanctus est veritas. id est. ver?. Et hi tres simul nō tres veritates: sed vna ve ritas. id est. vñ? verus. D obscurā p̄ruer samq̄ explanationē. q̄s verius saniusq̄ p contrariū ita dixit. Pater est verus. i. ve ritas. Filius est ver?. id est. veritas. Spi ritus sanctus est ver?. id est. veritas. Et hi tres vnus ver?. id est. vna veritas. Quod quidē fecisset si sanctū dignaret. Fulgen tium imitari. qui ait. Vna quippe veritas vnus dei. immo vna veritas vnus deus nō patit seruitiū atq̄ culturā creatorē cre aturēq̄ p̄iungi. Bonus corrector q̄ vera cissime de veritate loqueret. qui pie catho liceq̄ sentiret de p̄a z mera diuine simpli citate substātie. in qua nihil esse possit qd̄ ipa non sit. z ipa deus. Quāq̄ manifest? in nōnullis locis alijs a rectitudine fidei liber ille p̄fati episcopi visus est discrepare. quoz (verbi causa) adhuc vnum pono Hā dicente auctore cū dicit deus de? de? p̄tinet ad subam. noster cōmentator intulit nō que est: sed qua est. qd̄ absit vt assen tiat catholica ecclesia: esse videlicet substā tiam vel aliqūā om̄ino rem qua deus sit que nō sit deus. S̄z hec minime tā cōtra ipm̄ loquimur (quippe qui in codē p̄uen tu sentētie episcopoz humiliter acquiescent tam hec q̄ cetera digna rēp̄ensione inuē ra p̄prio ore damnauit) sed p̄pter eos qui adhuc librū illum cōtra apostolicū vtrūq̄ pmulgatū ibidē interdētū transcribere z lectitare ferunt: p̄tentiosius p̄sistentes se qui episcopū in quo ip̄e nō stent: z errorē q̄ correctionis magistrū habere malēt: Hō solū aut sed z p̄pter vos occasione ac cepta de differētia imaginis z anime que ad imaginē facta ope p̄ciū credidi excur sum hūc facere. vt si qui forte ex aquis fur tiuis que dulciores vident aliquando ali quid biberint: sumpto antidoto euomāt illud. z purgato mentis stomacho ad id quod fm̄ p̄missionē nostrā dicendū de si militudine sup̄est accedentes: puriora itz in gaudio nō d nostris bauriant: s̄ d fon

tibus saluatoris sponsi ecclesie Jesu chri
sti domini nostri qui est super omnia deus
benedictus in secula Amen.

Sermo lxxxi.

Desitū est ante

q de affinitate anime ad verbū. at
q id quidē necessarie. Que enim
cōtentio tante maiestati r tate paupertati
vt more r amore sponsoz veluti ex eq sese
complecti referat sublimitas illa r illa hu
militas. Hā si vere id dicimus. valde le
ta fiducia est. si falso. valde puniēda au
dacia. Propterea ergo de cōuenientia ho
rum querendū fuit. que quidē iam multa
inuenta est sed nō omnis. Quis enī vel ni
mis hebes non videat q se e vicino respi
ciant imago r quod ad imaginē est. Quo
rum vtiq vnū vni. r alterū alteri sermo si
recolitis assignauit hesternus Nec d ima
gine tm sed etiā de similitudine demōstra
ta ibidē ppinquitas est. nisi q ipsa simili
tudo in quo vel in quibz potissimū cōstet
nec dum a nobis est declarati. Age iam i
tendamus declarationi huic. vt quo ani
ma plenius suā agnoscat originē: eo am
pli⁹ erubescat vitā habere degenerē. Im
mo vero quod peccato viciatū depzebē
derit i natura: studeat reformare industria.
vt digne suo genere dei quidē munere sese
regens. ad amplexus verbi fidenter acce
dat. Aduertat igit ex hac diuine ingenui
tate similitudinis inesse sibi illā sue substā
tie naturalē simplicitatē. qua hoc est illi cē
quod viuere. r si nō quod bene qd ve bea
te viuere. vt sit similitudo non equalitas.
Gradus ppinquus. grad⁹ tamen. Neqz
enim vni⁹ excellentie paris ve fastigiū sunt
hoc habere esse quod viuere. r itcm habe
re hoc esse quod beate viuere. Ergo si ver
bi est illud ppter sublimitatē. hoc anime
ppter similitudinē. salua quidē eminētia
verbi. palam est affinitas naturarū. palā
anime progatiua. Et vt qd dicitur plani
us fiat. soli deo id est esse quod beatus esse
atqz hoc primū r purissimū simplex. Se
cundū autē sile est huic. id videlicet habe
re esse qd viuere. atqz hoc anime est. Et h
r si inferiori gradu ascendi potest nō mo
do ad bene: sed etiā ad beate viuendū. nō

quia vel tunc sit hoc esse quod beatus esse
illi qui eo peruenit. quatinus ita gloriē
p similitudine. vt tamē p disparitate habe
at semp vñ omnia ossa ei⁹ dicant. Domine
qs similis tui: Bon⁹ m anime grad⁹: ex
quo r solo ad beatā ascendit vitā. Sunt
nāqz viuētia. r hoz genera duo. q sentiū.
r que nō sentiūt. Porro insensibilibz senti
bilis pferunt. atqz vtiqz vita qua viuūt
sentitur Non stabunt pariter in qdu vno
vita r viuens. multo minus vita r q sine
sine vita. Vita anima est viuēs quidem.
sed nō aliud de q seipsa. ac p hoc non tēz
viuens q vita. vt proprie d ca loquamur
Inde est q infusa corpori viuificat illud
vt sit corpus de vite pſentia non vita sed
viuens. Unde liquet ne viuo quidē cor
pori id viuere esse quod esse. cū esse et mi
nime viuere possit. Multo minus que vi
te expertia sunt: ad hunc gradū assurgunt
Sed nec omne quod vita dicitur vel esse
tinuo valebit pertingere hoc. Est peccatū
est r arborum vita. sensu altera vigēs. al
tera carens. At neutri tamen id esse quod
viuere est. tamen vt quidē multorum opi
nio est. ante in elementis qz vel illa i mem
bris: vel ista in ramis extiterint. At scdm
hoc cuz desinunt viuificare simul viuere
cessant. sed non r esse. Solutur pariter
r dissoluitur rāqz non alligatē. sed et
colligate. Neqz enim vnū simplex est qz
harū: sed qz pluribus cōstans. r ppter
non redigat in nibili. sed dissit in partes
r ad suū. quodqz recurrat principiz. ver
bi car. sa. aer ad aerem. ignis ad ignem. et
reliqua in hunc modū. Nequaqz igit talē
vite idem esse r viuere est. que est r quādo
non viuūt Porro nihil horum quibz non
hoc eē quod viuere sit ad bene beateqz vi
uendum quādoqz proficiet vel emerget
Quippe quod nec ad hunc inferiorē
graduz potuit peruenire. Sola que i ipō
itare cognoscitur anima hominis: in eo dī
gnitatis creata est. vita a vita. simplex a
simplici. immortalis ab immortali. vt nō
sit longe a summo gradu. vbi scilicet id est
se quod beate viuere est. in quo solus stat
beatus r solus potens rex regum r domi
nus dominantium. Accepit itaqz in sui
condicione anima. r si non esse: posse tamē
esse beata. summo perinde gradu quan
tum licet appropians nō ptingēs tamē

Neqz enī vel ipi (vt supra dixim⁹) hoc erit
aliqñ esse qd beatā esse. nec qñ beata erit.
Facemur similitudinē. equalitatem renuimus
Verbi cā. vita de⁹. vita r aia est. Silis q
dem sz dispar. Porro silis q vita. q seipsa
viuēs. q nō tm viuēs: sz r viuificās. sic r
ille hec oia est. Dispar qō qstū a create cre
ata dispar. q vt nisi creata ab illo nō esset.
sic nisi ab ipa viuificata nō viuere. Non
viuere dico: sz spūali vita: non naturali.
Hā naturali qdē etiā q nō spūalit viuūt. i
mortaliter viuūt necesse est. At qual⁹ vita
in qua san⁹ foret nō nasci qz nō ab ea mori
Hors pot⁹ est. r iō grauior: qz pcti non
nature. Deniqz mors pctōrū pessima est.
Jō q que fm carnē viuūt aia: viuēs mor
ma est. Quippe cui bonū erat oīno nō viuere
q sic viuere q nimitz vitali qdā morte
mimo vnqz refurgz nisi p sbū vite. imo p
verbū vitā viuente vtiqz r viuificantem.
Alias autē immortalis est aia. r in hō nibilo
minus hō silis quidē. sz nō equal. Hāz
intm supercellit immortalitas dicitatis. vt
aplus dicat de deo. q sol⁹ hz immortalitate
Qd ego reoz p eo dictū q sol⁹ sit natura i
cōmutabilis de⁹. q ait. Ego dñs r nō mu
tor. Vera nāqz r integra immortalitas tam
nō recipit mutatōz qz nec finē. q ois mu
ratio quedā mortis imitatio sit Omne eteni
qd mutat: dū d vno ad aliō trāsit esse: qdā
modo necesse est moriat qd est. vt esse inci
piat qd nō est. Q. si tot mortes qz mutati
ones: vbi immortalitas? Et huic vanitati
subiecta est ipa creatura: nō volēs sz ppter
cū q subiecit in spe. Atm immortal⁹ anima ē.
qm cum ipa sibi vita sit: sic nō est q cadat
a se. sic nō est q cadat a vita. Uez cū pſtet
suis affectibz mutare eam. agnoscat ita se
deo in immortalitate silem. vt sciat sibi de
essēnō modicā immortalitatē pte: soli cedēs
absolutā pfectāqz immortalitatē apud quē
nō est trāsmutatio: nec vicissitudinis ob
umbratio. Hō mediocris tm aie dignitas
pni disputatōi cōpta est. q gemina qdaz
vicinitate nature hō appropriare videtur
simplicitate essentie r perpetuitate vite.
Sedeni adhuc vnū occurrit qd mime
pcribo. nec enī min⁹ insignē silem ve mi
nus hō aiam fac: r forte etiā plus. Arbi
trū libertas hec est plane diuinū quoddā
pfulgēs in aia tāqz gēma in auro Ex hac
nēpe inest illi inter bonū qdē r malū. nec

nō inter vitā r mortē. sz r nihilomin⁹ inter
lucē r tenebras r cognitio iudicij r optio
eligēdi. r si q sunt alia q silr circa animi ha
bitū sese e regione respicere videant. nihil
omin⁹ inter ipa censori⁹ qdē arbit⁹ is ani
me ocul⁹ diiudicat r discernit. sic arbit⁹
in discernēdo. ita in eligēdo liber. Under
libez noiā arbitriū q liceat versari i his
p arbitrio volūtatis. Inde hō ad pmerē
dū potis. Omne eteni qd feceris bonū ma
lum ve: qd quidē nō facere libez fuit: me
rito ad meritū reputat. Et vt merito lau
dat nō is tm q potuit facere mala r nō fe
cit. sz r q potuit nō facere bona r fecit. ita
malo nō caret merito: tā is q potuit nō fa
cere mala r fecit. qz q potuit facere bona r
nō fecit. Ubi autē nō est libertas: nec meri
tum. Propterea q sunt carētia rōne aialia
nihil merent. qz sic deliberatōe ita r liber
tate carent. Sensu agunt. ferunt impetu
rapiunt appetitu. Neqz enī iudicij hnt
quo se diiudicēt sine regāt. sz ne instrumē
tum qdē iudicij. i. rōem. inde est q non iu
dicant qz nō iudicāt. Qua nā qppe rōne
ab his erigat rō quā nō acceperūt: Hāc
vim a natura sol⁹ hō nō patit. r iō sol⁹ intē
animāta liber. Et tm interueniēte pecca
to patit quāndā vim r ipe: sz a voluntate
nō a natura. vt ne sic qdē ingenita liberta
te puef. Qd enī volūtariū: r libez. Et qui
dē pctō factū est vt corp⁹ qd corrupit ag
grauet aiam: sz amore nō mole. Hā q sur
gere aia p se iā nō pōt: q p se cadere potuit
volūtas i causa est q corrupti corpis vici
ato ac vicioso amore languescēs r iacēs:
amore parit iusticie non admittit. Ita ne
scio q pūo r miro modo ipa sibi volūtas:
peccato qdē in deteri⁹ mutata: necessitatē
facit: vt nec necessitas cū volūtaria sit: ex
cusare valeat volūtate. nec volūtas cū sit
illata excludere necessitatē. Est enī necessi
tas hec qdam mō volūtaria Est fauorabi
lis vis quedā pmedo blādies: r blād ien
do pmens. Uñ sese rea volūtas vbi semel
pctō pſenserit. nec excutere iā p se nec excu
sare tm vllaten⁹ de rōne qat. In qrua illa
voz veluti gemēs sub onere necessitatē h⁹
Dñe (inqt) vim patior. rñdep me. Sz rur
sus sciēs q nō iuste causaret aduersus do
minū. cū volūtas sua ipi⁹ pot⁹ i cā foret
attēde qd secur⁹ intulerit. Quid dicā aut
qs rñdebit mihi cū ipe fecerim: Preme

N^o debetate arbitri

bat in go n̄ alio tñ q̄ volūtate cuiusdam
fuitur. et erat p̄ fuitur q̄ dē miserabil: s; p
volūtate iexcusabil. Volūtate enī est q̄ se
cū est; libera suā fec̄ p̄cti. peccato assentiē
do. volūtate nihilomin⁹ ē q̄ se s; p̄ctō tenet
volūtate fuidō. Uid qd̄ dicas ait aliq̄s
mibi. Tu volūtariū dicit qd̄ iā necessariū
stat eē. Uex qd̄ est q̄ volūtate scipaz ad
dixerit. s; n̄ ipa se retinet maḡ retinet n̄
lēs. Bñ s; saltē das q̄ retinet. S; vigilat
retine. volūtate eē quā retinere fatē. Ita
q; volūtate nolētē dicit. Hō vtiq; volūtate
retinet n̄ volēs. Volūtate enī volēt; ē non
nolēt. N; si volēs retinetur: ipa se retinet.
Quid q̄ dicit aut qd̄ r̄debit ei cū ipa se
cerit: Quid fec̄: Seruā se fec̄. vñ d̄. Qui
fac̄ p̄ctm̄: fu⁹ ē p̄cti. Propterea cū peccat
uit: peccatū at cū p̄ctō obedire d̄reuit f̄
uā se fec̄. S; sit libera si n̄ adhuc fac̄. Fa
cit aut i eadē fuitur se retinet. Neq; ei n̄
volēs volūtate tenet. volūtate enī ē. Ergo
q; volēs suā scipaz fec̄. nō mō fec̄ s; facit.
Merito p̄inde qd̄ sepe memorādū ē. qd̄
r̄debit illi. cū ipa fecerit: ipa faciat. S; n̄
mō me (in d̄) d̄cedere facies necessitatez
quā parior. quā i memetipō expior. S; quā
z assidue luctor. Ubi nā q̄s hāc necessi
tate sentit: Hōne i volūtate: Hō q̄ paz fir
mit vis qd̄ z necessario vis. Multū vis
qd̄ nolle neq; nec ml̄ū oblectās. Por
ro vbi volūtate z libertas. Nō tñ dico de
naturali: n̄ d̄ spūali. q̄ libertate vt d̄t apl̄s.
xps nos libauit. Hā d̄ illa idē ipē d̄t. Ubi
spūs d̄n̄: ubi libertas. Ita aia miro qd̄ d̄z
z malo mō sub hac volūtate qd̄ ac ma
le libera necessitate z ancilla tenet z libera
ancilla p̄t necessitate. libera p̄t volūta
tē. z qd̄ maḡ miz maḡ q; miserū ē: eo rea
q̄ libera. eo q; ancilla q̄ rea. ac p̄ h̄ eo q; acil
la q̄ libera. Miser ego hō qd̄ me liberabit
a calūnia h̄ pudēde fuitur. Miser: s; li
ber. Liber q; hō. miser q; fu⁹. Liber q; si
mil̄ deo. miser q; h̄ri deo. Custos hōz
q̄re me posuisti h̄riū tibi. Posuisti ei cū n̄
phibuiti. Alio q̄n ipē me posui z fac̄ s; n̄
mibi metip̄i ḡuis. Iustissime qd̄ vt ho
stis tu⁹ hosti sit z me⁹. z q̄ tibi repugnat:
repugnet z mibi. Ego vero q̄ tibi: ego qui
mibimet h̄ri fac̄ s; n̄: atq; i mēbris meis
iuenio qd̄ d̄dicat z mēti mee z legi tue. qd̄
me liberabit d̄ m̄ib; meis: Hō ei qd̄ vo
lo h̄ ago: s; me n̄ alio phibēte. Et qd̄ odī

illō facio: s; me n̄ alio phellēte. Atq; vtiq;
phibitio hec z h̄ p̄pulsio ita est; violenta:
vt n̄ est; volūtaria. forsitā ei sic possem ex
cusari aut certe ita est; volūtaria vt n̄ vio
lētā. p̄fecto ei sic posset corrigi. Hūc vero
nūq; erit; misero p̄z. quē z volūtate. vñ d̄
ei. iexcusabile: z incorrigibile necessitatez
cit. Quis me eripiet d̄ manu p̄ctōz; et de
manu s; legē agēt; z iniq;: Querit qd̄ d̄ q̄
q̄rat: De me. Ego ille p̄ctōz. ille exlex. ille i
iqu⁹. P̄ctōz q; peccauī. exlex: q; volūtate
p̄sisto agere s; legē. Hā mea volūtate ipa ē
lex i mēbris meis. legi diuine recalcitrans
Et qm̄ lex d̄n̄i lex mēt; mee. sic scriptū est
lex dei ei⁹ in corde ip̄i: p̄ h̄ z mibitip̄i mea
ip̄i volūtate h̄ria iuenit. q̄ est iniq; tal ma
tima. Cui ei nō iniqu⁹ q̄ mibi s;: Quis i
bi neq; (ait) cui bon⁹. Fateor n̄ sum bon⁹.
q; n̄ est i me bonū. Cōsolabor me tñ. qd̄ et
sc̄tōz vox ista ē. Scio q; n̄ est i me bonū.
in d̄t. Discernit tñ qd̄ d̄c i se. i carne sua i
terp̄tās: p̄t d̄ictoria legē q̄ in eā. Hāz
h̄z legē z i mēte eaq; melior. An nō lex dei
bona: N; si mal⁹ p̄t legē malā. quō nō p̄
pter bonā bon⁹: An mala sua ē. q̄ est i car
ne sua. z iō d̄ mala mal⁹: z mīme bonas d̄
bona: Hō ē ita. Lex dei ei⁹ i mēte ip̄i: q; ita
i mēte: vt sit mēt; mee. Testis ē ipē q̄ ait
Inuenio aliā legē i mēbris meis: repugnā
tē legi mēt; mee. Hūq; d̄ suū qd̄ carnis sue
est. z n̄ suū qd̄ mēt; sue: Ego dico z p̄
Quid n̄ d̄cā: qd̄ idē ipē maḡ d̄c. Hā mē
te qd̄ d̄ seruiet legi d̄i. carne at legi p̄cti. qd̄
maḡ suū fateat euidēt ostēdit: cū mal⁹
qd̄ i carne est: ita a se alienū cēset. vt d̄cat.
Itaq; iā nō ego opoz illō: s; qd̄ habitāt
me p̄ctm̄. Et iō for̄tassis signat aliā d̄icē
rit legē inuētā i mēbris suis q̄ alienā hāc
z q̄si aduēticiā r̄putaret. Uñ z adhuc ego
aliq̄d audeo amplius hāud temere qd̄ d̄m
Paulū videlic; n̄ iā malū p̄t malū qd̄ i
carne h̄z. maḡ at bonū p̄t bonū quod i
mēte h̄z. An nō bon⁹ q̄ p̄sentit legi dei qm̄
bona ē: Hā z si se itidem fateat fuitur legi
p̄cti. carne h̄ fac̄ nō mēte. Cū aut mēte q̄
dē fuitur legi dei. carni at legi p̄cti. qd̄ d̄nam
porissimū hōz: paulo ip̄tādū putes. m̄
videt;: Hā mibi fateor facile p̄suasoz qd̄
mēt; q; carnis ē pluz esse. nō solū mibi: s;
z ip̄i paulo. vt iā d̄ictū est: q̄ ait. Si at qd̄
nolo illō facio. iā nō ego opoz illō: s; qd̄
habitāt i me p̄ctm̄. S; de libertate illa

sufficiat. In libello quē d̄ grā z libero ar
bitrio sc̄pti. diuersa for̄tassis d̄ imagine z
silitudine disputata legūt. s; (vt arbitroz) n̄
aduēsa. Legist; illa. ista audist;. qnā ma
gis p̄bāda: vñ iudicio d̄relinq;. Uel si
qd̄ meli⁹ vtiq; sapit. in h̄ gaudeo z gau
debo. At q̄ quō illa se habeat. tria qd̄ d̄ in
p̄sentiaz p̄cipua cōmēdata tenet;. simpli
citate. immortalitate. libertate. Et h̄ vob; li
qd̄o apparere iā arbitroz aiam p̄ igenita
atq; igenua silitudine q̄ i his tam eximie
claret. nō puā cū p̄bo h̄re affinitatē sp̄so
ecclie ihu xpo d̄no n̄ro q̄ est sup oia deus
b̄ndictus in secula Amē.

Sermo. lxxxij. Quid vobis vi

det: possum⁹ ne iā regredi ad ex
ponēdi ordinē vñ digressi sum⁹.
q; p̄z p̄p̄nditās p̄bi z aie. p̄ q̄ vtiq; demō
strāda digressio ipa sc̄ta est: Possem⁹ vt
mibi videt;. nisi paz qd̄ dubietat; i his q̄
dicta sūt adhuc residere sentire. Nil furas
ri volo. Hō libet p̄tere qd̄ vob; vtile pu
tē. Et quō id audeā: d̄ his p̄sertim q̄ vob;
accipio. Scio hōiez aliq̄d aliq̄n iterloq̄n
dū ex his q̄ suggerebat spūs z n̄ infideli
min⁹ tñ fidēti aio retētante z refuātē sibi:
vt h̄ret qd̄ d̄iceret d̄nno tractatur⁹. z ecce
vob; ad cū. vt qd̄ d̄ ei vñ ē. Donec istō tene
bis. aliō n̄ accipies. Quid si retinuis; nō
puidēdo sue iopie. s; fratris p̄fectib; inui
dēdo. nōne merito z h̄ipm qd̄ videbatur
h̄re: auferrēt ab eo: Nō qd̄ d̄ lōge a suo
vño sp̄ faciat d̄: sic sp̄ fec̄. Sic mibi iugi
ter abūdare dignet fons ille indeficiēs sa
piētie salutar;. quō sine inuidia vob; cōmu
nicauī z refudi qd̄ d̄ mibi infūdere hacte
nus diḡ ē ipse. Si ego vos fraudo. a q̄
iā nō verear ipē fraudari: Ne a d̄o qd̄ dem.
Est itaq; i his q̄ dicta sūt aliq̄d qd̄ (vt ve
reor ego) offendiculū dare q̄at si n̄ plane
tur. Et ni fallor sūt de hic statib; q̄b; iam
scrupulū mouit qd̄ dicere volo. Trina il
la p̄bi silitudo quā aie assignauim⁹. imo
q̄ insignitā aduertim⁹. recolēt; ne q; etiā i
sepabile inesse illi vñsa fuerit nob;: Id q̄
dē videat aliq̄b; sc̄pturaz testimonijs ob
uare. vt p̄bi grā ē illō i ps. Nō cū i hono
re est; nō itellext; cōpar⁹ ē iumēt; insipie
tib;: z silitis fact⁹ ē ill. Et itē illō. Durane
rūt glām suā i silitudine vitulū comedēt;

fenū. s; z qd̄ apte d̄ictū ē i p̄sona d̄i. existi
masti iniq; q̄ ero tui silitis. z pleraq; alia q̄
silitudine dei i hōie p̄ p̄ctm̄ deletā cōcor
dit assenerare videt;. Quid q̄ dicem⁹ ad h̄
Tria illa i d̄o mīme eē. z sic alia q̄reda i q̄
b; silitudine assignem⁹. aut eē qd̄ d̄ in deo:
s; n̄ in aia. z nec sic qd̄ d̄ in his silitudine i
ueniri aut esse: i aia: s; posse etiā n̄ esse. ac
p̄ h̄ nō inseparabilia eē: Absit. Et i deo: in
aia sūt z sp̄ insunt. nec ē qd̄ nos aliq̄d ho
rū dixisse peniteat. ita totū subn̄cū ē i du
bitata z absolutissima v̄itate. S; qd̄ scri
ptura loq̄t de silitudine factā. n̄ q; silitudo
ista d̄leta sit: loq̄t. s; q; alia sup̄ducta. Hō
plane aia natiuā se exuit for̄mā. s; sup̄du
it p̄grinā. Illa addita: n̄ ista p̄dita ē. et q̄
sup̄uenit: obscurare igenitā potuit: s; n̄ ex
terminare. Deniq; obscuratū ē insipies cor
illoz: apl̄s ait. Et p̄p̄ha. Quō obscuratū
est aux; mutat⁹ ē color optim⁹. Obscura
tū aux; plāgit. s; aux; tñ mutatū colorē op
timū. s; n̄ fundamētū color; euulsū. Ma
ner i fundamētō p̄sus incōcussa simplici
tas. s; mīme appet; duplicitate opta hūa
ne dolositas. silitatōis. hypocrisis. Quā i
cōgrue simplicitati duplicitas admisceat.
q̄ idigne tñ fundamētō tal; structura: mit
tit. Dmōi sibi p̄lutiā serpens idurat: cū se
vt decipet; p̄siliariū exhibebat. simulabat
amicū. Dmōi q; seducti ab eo padisi i co
le iduerāt sibi: cū pudēdā iā nuditatez te
gere conarēt; z ymbra frōdosi ligni z fron
diū succinctorijs z v̄bis excusatorijs. q̄
late extūc z deinceps oēm posteritatē he
reditariū hypocris; v̄r⁹ infec̄. Quē dabūt
d̄ filijs adā. q̄ qd̄ ē: nō dico velit. s; vt pa
tia videri: S; p̄seuerat nihilomin⁹ i oī
aia cū originali duplicitate general; simpli
citas. vt d̄ collatōe p̄fusio augeat. Perseue
rat eā immortalitas. s; fusca z tetra: irrūete
tenebrosa corporee mort; caligie. Hā z si n̄
puat vita vite. tñ b̄nificiū suo corpi iā nō
sufficē v̄dicare. Quid q; ne suā qd̄ d̄ spūa
lē d̄utapar vitā retinet sibi. Aia nēpe q̄ pec
cauerit ipa morietur. Hōne morte ista du
plici icursante. illa q̄liscunq; immortalitas
quā retētate: tenebrosa sat; reddūt z misella
Adde q; appetētia t̄renoz q̄ qd̄ d̄ oia ad i
teritū sūt d̄fat tenebras. ita vt i aia sic vi
uētē nil a pte aliq; nisi pallida facies z ima
go qd̄ d̄ mort; appere cernat. Cur nō ei q̄
imortal; est. silita sibi immortalia appetit et

Bermo

eterna. et quod est apparet. et quod facta est viuat.
 Ceterum tria sapit et quod et mortaliu se de
 generi puerlatioe pformas immortalitatis
 cadore qda mortifere pfectudis picco co
 lore dnigrat. Quid ni mortaliu appetit i
 mortale mortali silem. immortali dissilem
 faciat. Qui tagit picc(a)it sapiens in qnabi
 tur ab ea. Fruedo mortaliu mortalitatez
 se iduit. et veste immortalitaz icidete mortis
 silitudine decolorauit. n exuit. Quia ante de
 quod ei? aia immortal' immortalitatis sue glie
 fuciu mortalitaz inexit: mortalia vtiqz af
 fectado. Ut qd eni cu immortal' essz mor
 talia n ptepsit et trasitoria: ptepa sibi silibz i
 mortaliu et cenis. Uidit(in qd) lignu qd ef
 fet pulcz ocul' et aspectu dlectabile: ac sua
 ue ad vescedu. Ho e tua o mlter ista suau
 ras. ista delectatio. ista pulcritudo. Et si
 tua p pre luti. no tua soli? sz cois cunctis
 animantibz ere. Tua q vere tua e aliunde
 alia. na eterna e d eternitate. Quid tu aie
 tue alia for: ma: imo dformitate imp: mif
 aliena: Enuero qd delectat hfe: ad etia p
 deretimet. et timor color e. Is libertatem
 du tingit regit. et ea nihilominus sibimet
 reddit dissiles. qd dignius sua origie nihil
 cupet vbi nihil metueret. ac p h a fuili ti
 more: isto igenita sibi defenderet libertate.
 manere i vigore et dcore suo. Deu n ita e.
 mutat' e color optim'. Fugitas et latitas
 audis voce dñi di et abscondis te. Cur h
 nisi qd que amabas: times et libertaz spsz
 forma fuil' excludit. Sed et volutaria illa
 necessitas tria lex inflicta i mebris (de q
 prio fmo de differui) eidē incubat librtati et
 libera nata creaturā p ppria ipi' volutate
 du allicit subicit fuituti. ipls facie eius
 ignominia. ita vt vl carne fuiat legi pcti.
 et n volēs. Dñs g nate igenuitate mox pbi
 rate d'ensare neglexit. iusto auctoz iudi
 cio fctm e: n qdē vt libertate ppa nudaref
 sz tñ impindueret sic diploide p'fusioe sua.
 Et bñ sic diploide. vbi veste veluti dupli
 cata manere libertate: ppe volutate: seruil
 nihilomin' puerlatio necessitate probat.
 Hoc d simplicitate. h de immortalitate aie
 aduertere e. et nil tibi i ea si bene p'sideres:
 appebit qd n sit istiusmodi silitudis: pte
 et dissilitudis diploide adoptu. An no di
 plois vbi n inata sz affixa et qdam qñ acu
 pcti affixa simplicitati fraus immortalitati
 mox. necessitas librtati: Neqz eni essentie

simplicitati p'scribit duplicitas cordis. h
 nate immortalitati mox. aut volutaria pec
 cati. aut necessaria corpis. n arbitriū librtati
 necessitas volutarie fuituti. Itaqz bo
 nis nate mala aduerticia du no succedunt
 sz accedunt: turpat vtiqz ea: no exterminat
 p'turbat n deturbat. In aia dissilis do. i
 de dissilis e et sibi. ide p'pata iumz insipie
 tily. et silis facta e ill. inde qd legit p'moral
 se gliaz sua i silitudine vituli comedas se
 nu. ide hoies tagz vulpes duplicitatis et
 fraudis foueas hnt. et qz pares vulpibz se
 fecerit ptes vulpiu erit. ide iura salomōz
 vn' erit' hoi et iumto. Quid ni silr' creat' q
 silr' vicit: Dore bestiali i cubuit terrenis:
 more bestiali excedet terris. Audi aliud.
 Quid mix sil' sil'z fortimur erit: qd sil'z
 hem' iroitu. Un ei hoibz nisi d sil'ndie
 bestiali ille ta itrans ardor i coitua: imo
 derat' dolor i p'u: Ita ho i p'ceptu et ortu
 i vita et more copat' e iumz insipitudo:
 et silis fact' e ill. Quid q libera creatu si
 bi subditu appetitu no regit vt dñs: h loq
 tur et obseq' vt acilla: Honet i h' h' sil'ndie
 et anumerat ceteris animantibz q natura n
 libertate vocauit. sz pdidit i fuitute p'p
 suo vetri: appetitui obedire: Honet i me
 rito p'fundit p'hiberi v' ex istimari silio de
 us. Jōqz ait. Exstimasti iniq' q ero tui
 mil. Et infert. Argua te et stama p' facia
 ma. Ho e se videt' aie deū exstimare h
 milē sibi. aie d'uraxat qlis mea e peccat
 cis et iniq'. Eiusmodi naqz arguit. Exsi
 masti iniq' (ait) et n die. exstimasti aia vl
 istimasti ho. q ero tui silis. Sz si stama
 iniq' an facie sua et vultu qndā morbi
 du putidūqz iterior' hois sui listat. vt dñs
 simulare aut declinare n qat ipuritate p'el
 entie sue: sz videat vl iuit': sordes pctōz
 suoz. vicioz ispiciat dformitate. nequas
 poterit exstimare deū fore sil'z sibi. sz qd
 diffides p' tātā dissilitudine quā videbit
 puto exclamabit et dicz. Dñe qd silis qd
 Dd qdē dictū p volutaria illa et nocua il
 la dissilitudine. Na manet p' ma sil'ndie. et
 io illa p' displicz q ista manet D qñ bo
 nu ista qñqz malū illa. ex mutua m' collo
 tione vtiqz i genere suo p' eminet. Et q
 aia tāta i se vna rez distantiā cernit. qd m
 clamet inē spsz et desperatōz vtiqz post
 dñe qd silis tui: Trahit i desperatōz p'p
 to malo. sz reuocat i spsz a tāto bono. It

est vt q sibi p' displicz i malo qd i se vidz
 eo se ardēt' ad bonū qd eq i se p'piciat tra
 hat: cupiatqz suū ad qd facta e simplex et re
 tra et timēs deū ac recedēs a malo. Quid
 ni accedre possit d q fcedere potuit: qd tñ
 vtiqz dixerit d gra p'sumēdū: n d nafa: sed
 ne d industria qdē. Nepe sapia vicit mali
 cia. n industria vl nafa. Nec d' est occasio p
 sumēdi: ad p'bu e puerlio ei'. Ho e apd p
 bu ociosa aie generosa p'gnatō. d q triduo
 iā tractat'. et cognatōis test' sil'ndio p'leue
 ras. Dignat' admittit i societate spūs sil'z
 i nafa. Et certe d rōe nate. silis silem qrit
 Uox reqrēt'. Reuertere lunamis. reuerte
 re vt itueamur te Intuebit sil'z qd dissiles
 n vidbat. sz et te ituedū p'tabit. Scim' q
 niā cū appuerit silis ei crim'. qm videbi
 m' eū sicuti e Puta g d diffiditate mag' qz
 d ipossibilitate veire: illā p'cūctatōz. dñe
 qd silis tibi. Aut si h mag' p'bas. vor e ad
 mirāz. Ad mirāda p'pus et stupēda illa si
 militudo quā dī visio comitat'. imo q dei
 visio e ego at dico i caritate. Caritas illa
 visio. illa sil'ndio e. Quis n stupeat chari
 tate dī sp'eti et ruocat'. Verito iniqu' ar
 guif ille q s iduct' e dī sil'ndioe vsurpāf
 sibi. cū diligēdo iūctate neqz possit se dili
 gere neqz deū. sic ei hēs. q diligit iūctatem
 odit aiaz suā. Fctā igr' d medio iūctate q
 ea q ex pte e dissil'ndioe facē: erit vnio spi
 rit'. erit mutua visio: mutuaqz dilectō Si
 qdē veniēte qd pfectū e: euacuabit qd ex
 pte e. eritqz ad alterut' casta et p'sumata di
 lectō. agnitio plēa. visio māifesta. cōiūctō
 firma. societas indiuidua. sil'ndio pfecta
 Tūc cogit'et aia sic cognita e. tūc amabit
 sic amata e. et gaudebit spōsus sup spōsa:
 cognoscēs et cognit'. diligēs et dilect' ihs
 p's dñs n' q est sup oia d' bñ dicit' in se
 cula Amen. Sermo. lxxxij.

Wantū qdē re

gular' hora p'misit quā nob' p'sti
 tuim' ad loqndū: tridū h in de
 mostrāda p'bi aieqz affinitate exp'ssū est. q
 vtilitas i oī labore isto: Nepe h docuim'
 oēs aiaz sz oneratā vicijs. pctis irretitā. ca
 p'tā illecebz. exilio captiua. corpe carcera
 tā: luto herētē. ifirā limo. affixā mēbz. pfi
 tā curz. distētā negocijs. ptractā timozibz
 afflicta doloribz. erroribz vagā. solitudibz
 ātia. suspitōibz iūctā. et postremo aduenā
 i tra iūmicoz (iuxta p'phe vocē) coi'qnatā

cū mortuis. dputatā cū his q i inferno sūt
 sz inqz sic dānatā et sic d'spatā. docuim' tñ
 hāc i sese posse aduertere n mō vñ sp'irare
 i sp'ez venie: i sp'e mie qat: sz etiā vñ audat
 aspirare ad nuptias p'bi. cū dō iire sed' so
 cietat' n trepidz. suauē amor' iugū cū i ge
 ducere agloz n vcreaf. Quid ei n tute au
 deat apd eū? se i signē cernit imāgie: illu
 strē sil'ndioe nouit: Quid (in qz) vereaf de
 maiestate cui d origie fiducia daf? Tm e
 vt curet nate igenuitate vite honeste fua
 re imo celeste d' qd sibi originalr iest. di
 gnis qbuldā studeat mox affectuūqz ve
 nustare et dcorare coloribz. Ut qd eni dor
 miter industria. Brāde pfecto i nob donuz
 nate ipa e. q si min' suas exeq' ptes. nōne
 qd reliquū hz nafa i nob: totuz turpabit
 totū qñ qdaz vetustat' opiet rubigie. Id
 qdē iuria actori. Et vtiqz ad h actor ipse
 d' diuic i signe generositat' ppetuo voluit
 i aiaz p'uari: vt sp' h i sese ex p'bo heat q am
 moneaf sp' aut stare cū verbo: aut redire si
 mora fuerit. Ho mora qñ loc' migrāf: aut
 pedibz gdiēs. sz mora sic sube vtiqz spūali
 moueri e cū suis affectibz imo defectibz a
 se qdāmō i p' vadit. cū se sibi vite et mo
 rū puitate dissiles facē. reddit d generē. q tñ
 dissil'ndio n nate abolitio sz viciū est. bo
 nū ipz nate qñ sui p'pate attollēs: tñ se
 dās p'uctōe. Jā p'o aieredit' puerlio ei?
 ad p'bu rformāō p ipz. pformāde ipi. In
 q: In caritate. Ait ei. Estote imitatores
 dī sic silij kmī. et abulate i dilectōe sic et p'p
 dilexit vos. Tal' pformitas maritat aiaz p
 bo. cū tui vicijs silis e p naturā sil'z: nihilo
 min' ipi se exhibz p volutate. diligēs sic di
 lecta e. Ergo si pfecte diligit nup'it. quid
 hac pformitate iocūdi? qd optabili' cari
 tate. q sit ut hūano magisterio n p'teta p te
 met o aia fiducialit' accedēs ad p'bu p'bo
 p'tat' i heas p'bu familiarit' p'cūctet: p'sul
 telqz d oī re qñ i intellectu capat' tñ audax
 desidio. p' spūal' scitqz p'ubij p'ct' e iste
 Paz dicit' p'ct' e. p'plex' e. Lōplex' plane.
 vbi idē velle et nolle. idē vñ fac' sp'm d du
 oby. Nec verēdū ne dispitas psonaz clau
 dicare i aliq' faciat: pueniētā volūtati. qd
 amor reuerētā nescit. Ab amādo quippe
 amor n ab honorādo dno i af. Honorz sa
 ne q horret. q stupet. q metuit. q mirat'. va
 cāt h oia penes amātē. Amor sibi abūdat
 amor vbi venerit: ceteros i se traduc' affect'
 Prop'cea q amat: amat et aliū nouit nihil

*Assp'one ad osidens de
dei mpa. sz sic p'ior*

S

ab. amado (20)

Ipse qd honori merito stupori. meritoz mira
 clo e amari. in pl amar. Spofus r spofa fut
 Quia qd alia int spofas necessitudinē l'one
 tionē pter amari r amare. Dicenr vicit et
 qd nafa arti vicit vinclm parētū ad filios
 Deniqz ppe h ait. relinqt hō ptes suū r mēz
 suā: r adhebit spofe. Uides iste affect? qd sit
 i spofis: n ceterz tm affectibz: s etiā scipo po
 tētor. Adde qd iste spofus n modo amās: s
 amor ē. Hūqd honoz? Lōtēdat qd ē. ego n
 legi. Legi at qd dō caritas ē. r n qd honoz ē
 dignitas legi. Nō qd honoz n vult dō qd ait
 si ego p: vbi ē honoz me? Uex id p. Sed
 si spofū exhibeat. puto qd mutabit vocē: r di
 cet. Si ego spofus: vbi ē amor me? Nam r
 an ita locut? ē. Si ego dñs: vbi ē timor me
 us? Exigit qd dē timeri vt dñs. honorari vt
 p. vt spofus amari. Quid i his pstat. quid
 emict? Nepe amor. Abiqz h r tior penā hz r
 honoz n hz grāz. Seruiliē timor qd diu ab
 amore n manumittit. Et qd amore n venit
 honoz: n honoz s adulatō ē. Et qdē soli deo
 honoz r glā. s hōz neutra acceptabit de. si
 melic amor? dīta n fuerit. Is p se suffic. Is
 p se placz r ppe se. Ipe meritū: ipe pmiū sibi
 est. Amor p se n reqrit eāz. n fructū. Fruct
 et vsus et. Amo qd amo: amo vt amē. Da
 grā res amor: si tm ad suū rcurrat pncipiū. si
 suozigū reddidit. si rfulus suo fonti: sp ex eo
 sumat vñ ingit fluat. sol? ē amor ex oibz aie
 motibz sensibz atqz affectibz. In qd p creatā
 r si n ex eq rñdere actori: l' d sili mutua repē
 dere vicē. vbi grā. Si mihi irascat de. nū il
 li ego silt rraiscat. Nō vtiqz: s pauebo. s cō
 tremiscā. s veniā dpcabor. Ita si me arguat
 n darguat a me: s ex me pot? iustificabit.
 nec si me iudicabit: iudicabo ego eū s adora
 bo. r saluās me n qrit a me ipe saluari. nec vi
 cissim egz ab aliq libari. qz libat oēs. Si do
 minat. me oz fuire. si ipat me oz pere: r n vi
 cissim a dño l' fuitiū exigere l' obseqū. Hūc
 iā vidās d amore qd alie sit. Nā cū amat dō
 n aliud vult qd amari. d ppe n ad aliud amat ni
 si vt amē. sciens ipo amore brōs qd se amaue
 rit. Da grā res amor: s sūt i eo qd. Spofa i
 sūmo stat. Amāt ei r filij: s d heditate cogi
 tāz. qd diu verē qd quō amittere ipz a qd expe
 ctat heditas: pl fuerēt: min? amāt. suspect
 ē mihi amor: cui aliud qd adipisci spes suffra
 gari vidē. Infirm? ē qd forte spe sbracta aut
 extiguit aut minuit. Impur? ē qd aliud cupit
 Pur? amor mercenari? n ē. Pur? amor d spe
 vires n sumit. nec tm diffidēte damna sentit
 Spofus h ē. qd h spofa ē qd cūqz ē. Sponse
 rez spes vn? ē amor. h spofa abūdat. h pte

tus ē spofus. Nec is aliud qrit. nec illa aliud h
 Dic ille spofus pp? que ale nco ptiat n' fu
 li? qdē. Deniqz ad filios clamat. vbi ē honoz
 me. r n vbi ē amor me? d. Fuās spofe pzo
 tiuā. S3 r iubet hō honozare ptes suū r ma
 tre suā. r d amore tacef. n qd n amādi sint pen
 tes a filijs. s qz mlti filioz honozare parētes
 magz qd amare affecti sūt. Esto qd honoz regū
 iudiciū diligar: s spofū amor: imo spof? amor
 solā amorz vicē reqrit r fidē. Liceat pīde de
 mare dilectā. qd ni amet spofat spofa amorz
 Quid ni amet amor? Merito cūcti renūciās
 affectōibz alijs soli r tota icūbit amorz qd ipso
 rñderi amorz hz in rñdendo amore. Nāz cū
 se totā effudit i amore. qd n h ad ill? fontē
 pēne pfluuiū: Nō plāe pi vbrate fluūt amās
 r amorz: aia r pū. spofa r sponfus. creator r
 creatā: n magz qd sitēs r fōs. Quid qd pūbit
 p h r ex toto euacuabit nupte vortū. dñderiā
 suspirāz amāz. ardor psumēz fiducia. qz nō
 v3 ex eq currere cū gigāte. dulcedie cū melles
 tēdere. lenitate cū agno. cādoze cū lilio. clar
 itate cū sole. caritate cū eo qd caritas ē: Nō. nā
 r si min? ē diligit creatā qm mior ē. tm si ex to
 ta se diligit nihil dēst vbi totū ē. Proptea vt
 dixi. sic amare nupfisse ē. qm n p sic diligit
 r paz dilectā ē. vt ipse i duoz itegz ita pte
 cūqz r nubū. nisi qd dubitet aiaz a pbo r p
 us amari r pl? p. p. r puenit amādo r vit
 cit Felix qd meruit pueniri i tāte bñdictōe dul
 cedis. Felix cui tāte suauitāz cōpleū expiri
 donatū ē. Qd n ē aliud qd amor scūs r castus
 amor suauis r dulc. amor tāte serenitāz qd
 r sinceritāz. amor mutu? itim? valid? qd n
 i carne vna: s vno plāe i spū duos iūgat. du
 os faciat. iā n duos s vnu: paulo ita dicente
 Qui adherz dō vn? spūs ē. Et nē pot? eāz
 his audiam? quā facile magistrā d oibz fecit
 m grā vnctō r freqns expientia. Nū forte id
 meli? fuā? i aliud fmois pncipiū ne rē bonaz
 coartem? inē āgustias h? p pmodū finitōē
 r si pbat? facio finē etiā qñ finē. vt famelicū
 pestiue pueniā? cras ad dlicias scē aie qd be
 ara mcref frui cū pbo: r d pbo spofō vtiqz suo
 ihu xpo dño nro qd ē supoia de bñdic? i scē
 la Amē.

Sermo lxxxiii.
Lectulo meo p noctes
 qsiui que dicit
 Ego h nulli i boīs aie sedz existimo. pmiū in
 donis. vltimū ipfectibz ē. pmiū nulli accedat
 cedit nllī. Cui accedat quā nulla pcedit: cui
 cedat q oiz magz psumatio ē Que ei p? asser

Exigit deo timore
 vt dñs honorari
 vt p. amari vt
 sponfus
 Amor p se sufficit: timor
 honorario nisi fuerit
 amor

bi possit n qrit deū: aut qd emin? qrit deū?
 Querite iqt facie ei? sp. Existimo qd n cū iue
 tus fuerit cessabit a qredo. Nō pedū passibz:
 s dñderijs qrit dō. Et vtiqz n extūdit dñde
 riū scm felix iuetio: s extēdit. Nūqd d psumatō
 gaudij dñderij psumptō ē: Oleū magz ē illi. nā
 ipz flāma. Sic ē Adiplebif leticia. s dñderij
 n erit finis. ac p h nec qredi. Tu p cogita si
 potes qritādi h studiū sine idigētia. r dñderi
 um sine āticitate. Alterum pfecto pntia. alte
 rū copia excludit. Nē iā vidēte cur ista pmisseri
 flimz vt ois it vos aia qres deū ne magnū
 bonū i magnū sibi dtoz qat malū: nouerit se p
 uentā i illo r an qritā qd qredē. Sic ei d mag
 nis bois mala oziri n mima solēt. euz feci ex
 mij d bois dñi: vt imur doīs tāqz n dat. n da
 m? glam dō. Ita pfectō qd maximi videbāt p
 accepta grā p n redibita mimi rputāt apō de
 um. Ego at pco vob. Ufus sū modestioibz
 vocibz. maxio mimoz: s qd scio n expsi. di
 scrimē inolui. ipe nudabo. optimū pessimūqz
 dixisse debuerā. nā vere r absqz dubio eo qd qz
 pessim? qd optim? r si hūm qd ē optim? ascri
 bar sibi. Nepe pessimū h. Nō si dicat qd. ab
 sit. agnosco. grā di sū id qd sū. studeat at cap
 tare gliolā p grā quā accepit. Nōne sur ē r la
 tro? Audiat qd ei? modi ē. Et ore tuo te iudico
 fue neqz. Quid neq? fuo vsurpāte sibi gliam
 dñi sui? In lectulo me. p noc. q. que di. a. mea
 Querit ania pū: s q a pbo p? qrita sit. Alio
 qn sel a facie pbi egressa vt eicta n fueretur
 ocul? vt videat bōa si n reqrat a pbo. Qua
 si pō aliud aia nra sit qd spūs vadēs r n rediēt
 si sibi fuerit drelicta. Audipugā dñiā qd do
 leat r qd petat? Erraui ait sic ouis qd pñ: qre
 fūū tuū. Nō redire vis? S3 si i volūtate ref
 ē. qd opē flagitat? qd aliud e medicas i q abū
 das tu tibi? Palā ē qd vult r n p. s spūs ē va
 dēs r n rediēs r si is sit lōgi? agēs qd nec vult.
 qd n oino illā aiaz expōsitā dixerit l' relicrā q
 fuerit cupit r reqri petit. Uñ ei volūtās h illi
 In(ni falloz) q a pbo visitata iā sit qrita. nec
 ociosa qritio q opata ē volūtate: sine q reditū
 ē n potat S3 n suffic sel qritat? ē aie lāguoz
 tāqz i reditū difficil' rā. qd ei si vult? Jacz vo
 lūtas vbi factas n suppetit. Nā velle adiacz
 mihi. inq. pficere at bonū n iuenio. Quid q
 ille que d psalmo iduxim? qrit? Nō plāe aliud
 qd qrit. qd n qreret nisi qrit? fuisz: r rursū nō q
 reret si qrit? fuisz. Nō r postulat. qre (in q
 ens) fūū tuū. vt q ddit velle: detz pficere p bo
 na volūtate. Vbi nō videt isti? mōi aime
 posse ppetere loc? pñ. q scōz grāz n dū pce
 pit. volēs qdē s n valēs adire que diligit aia
 sua. Nā quō pte illi pucire qd ibi seqt. surgere

rcircuire ciuitatē: s3 p vicof r plateas qrerere di
 lectū q eget ipa qri. Faciet h q p. tm se memie
 rit qritā pus sic r p? dilectā. atqz ide esse r qd q
 rit r qd diligit. Dicit? r nos kmī. vt cito ātici
 pēt nos mie iste qz paupes feci sum? nimis. qd
 n d oibz nob dico Scio ei qd plimos nrm am
 bulātes i dilectōe q rps dilexit nos. r simplici
 tate cordis qretes illū. S3 sūt aliq (qd trist' di
 co) q nullū nob adhuc i se dōdere iudiciū h? tā sa
 lutar? āticipatōis. ac p h nec sue salut. hoies se
 ipos amātes n dñm. r qretes q sua sūt n q dñi
 Quasi (ait illa) que diligit aia mea. Nepe huc
 te puocat āticipāz benignitas illi? q te r por q
 sūit r por dilexit. Dime p. sus nisi pus qrita
 qreret. sic nec diligeres nisi dilectā p? Nō i vna
 tm bñdictōe: s i duabz pūeta es: dilectōe r qsi
 tōe. Dilectō cā qritōis. qritio fruct? dilectōis ē
 r certitudo. Dilectā es ne ad supplicū pot? q
 sitā suspicer? qrita es ne frustra dilectā pgraris
 vtiqz tā aica ppta suauitā? r ausū ddit r pccū
 diā d pulit. r reditū pfluat r mouit affcū. Nē
 zel? hinc ardor iste qredi que diligit aia tua. qz
 pfecto n? n qrita qrerere poteras. n? n qrerere qrita
 nūc potes. S3 noli obliuisci vñ huc vener? Et
 vt i me pot? trāsfīgure qd dicit. id eni tui? Tu
 ne es o aia mea q rlicto viro tuo poricū q tibi
 bñ fuerat. p mā fidē irritā fornicata cū ill. forte
 r ptepta ab ill: andes ipudēs r frōtofa velle re
 uerri ad illū que supbū rēpisti. qd dig latebris
 qz luce. r curz ad spōsū dignior plags qz ocul
 Biz si n p spōso iudicē offēdas. felix qd ad hec
 aiaz suā rndēte audierit. n tico qz amo. qd n a
 mata oino n facerē Itaqz et amor. nihil dilecte
 timidū. Paueāt q n am it. Quid ni affidue ini
 micitās suspicē. ego pō amāz: amari me dubi
 tare n possū n pl? qd amare. Nec possuz vereri
 vultū e? senti affcū. In q? In co q rlez n mō q
 sūit: s3 affcē. fecqz certā pind d qritu. Quid ni
 rñdeā i qritu cui i affectu rñdeo? Nūqd irasce
 qrit? q etiā ptept? dissil' auit. qnimo n rpellz req
 rēte qz rēnētē reqrit. Benign? ē spūs pbi r be
 nigna nūciat mihi itimās r suadēs d pbi r ze
 lo dñderioz. qd vtiqz fieri n pte eē absco ditum.
 scrutat alta di. pici? eaz qz cogitat cogitōes
 pac? r n afflictōis. Quid ni animer ad qreduz
 expta clemētiā pfluatā d pace. Frēs h suaderia
 pbo qri ē p suaderi iueniri ē. S3 n oēs capiūt
 h pū. qd facie? puul nris (illos loqz q adhuc
 int nos icipiētes sūt. n tm isipiētes) cū teneāt i
 ritū sapie. subiecti iuicē i timore xpi. Uñ ill' i qz
 facim? fidē q h ita se habeāt penes spofas. euz
 ipsi talia agi secum necduz penserint. Sed
 mitto eos ego ad talē cui decedere nō debeāt.
 Legāt i libro qd ni corz altero. qz nō cernunt

B

C

N° 10

del

si credunt. Et septu in pphis. Si dimisit vir yroze sua...

Lectulo meo

Quini que diligit aia mea. Ad qd dictu e iterare supfluu...

N. lege p lege futuo sum Caplan

es: Quere bhu cui sentias ipo faciete vt sentias. Fuge ad illd...

latore. qm qd nec saluator. Lu igit tres sut stari iminetes...

iniusticia. Ita (inqs) pbo inicu r indutus pte ex alto...

N. no membra pte supbie

D. hinc utiqz atqz sapie

re. vim vi repellere. q̄ v̄t̄īs̄ ī p̄t̄ib̄ō s̄t̄ūs̄ de
 putat̄: honor̄ q̄d̄e s̄ labor̄ est. Nō est ei id
 ip̄m honor̄e tuū laboriose defendere z q̄e
 te possidere. Nō ē idē s̄t̄ūs̄ agi z virtute
 frui. Quicquid virt̄ elaborat̄: sapia frui. z
 q̄d̄ sapia ordiat̄: deliberat̄: moderat̄: virt̄
 exequit̄. Sapia scribe ī ocio: ait sapiēs. Er
 go sapie oia negocia sūt. z q̄ ocio s̄t̄ūs̄ sapi
 entia. eo exercitator ī genere suo. E regio
 ne virt̄ exercitata clarior est. eoq̄ p̄bator
 q̄ officiosior. Et si q̄s sapias virtut̄ amor̄
 rē diffinierit. n̄ nisi a s̄o deuiare videbitur
 Ubi at̄ amor est: labor nō est s̄ sapor. Et
 forte sapia a sapore denotat̄. q̄ s̄t̄ūs̄ acce
 des q̄d̄ā veluti p̄dimētū sapidā reddit̄:
 q̄ p̄ se insulsa q̄d̄ā mō z aspa sentiebat̄. nec
 duxerit̄ rep̄hēdēdū si q̄s sapias saporē bo
 ni diffiniat. Hūc saporē p̄didim̄ ab ip̄o
 pene exortu gener̄ n̄r̄i. Et q̄ cordis pala
 tū sensu carnis p̄nalēte infec̄ vir̄ serpētis
 antiq̄ cepit̄ aie nō sape bonū ac sapor no
 xi subintrare. Deniq̄ p̄ni sunt seusus ho
 minis z cogitatōes ī malū ab adolescētia
 h̄ est. ab insipietia p̄me mlier̄. Ita insipi
 entia mlier̄ saporē boni excludit. q̄ sp̄e
 tis malicia mulier̄ insipietia circūuenit.
 S̄z v̄n̄ malicia visa ē vicisse ad tps̄: inde
 se victā dolet ī eternū. Nā ecce denuo sapi
 entia mulier̄ cor z corp̄ impleuit vt q̄ p̄ fe
 minā deformati ī insipietia sum̄: p̄ femi
 nā reformemur ad sapias. Et nūc assidue
 sapia vincit maliciā ī mēt̄ib̄ ad q̄s intra
 uerit saporē mali quē illa iuxta saporē ex
 terminas meliori. Intra s̄ sapia dū sensū
 carnis infatuat. purificat̄ intellectū. cordis
 palatu sanat z repat. Sano palato sapit
 iā bonū. sapit ip̄a sapia q̄ ī bonis nullum
 mel̄. q̄ m̄lta sūt bona. z n̄ sapiūt faciet̄
 b̄. si q̄d̄ nō sapore boni ad illa: s̄z aut rōe
 aut q̄licūq̄ occasiōe seu necessitate ipellū
 tur. z ecōtrario m̄l̄ q̄ faciūt nō sapiūt ma
 la. s̄z ad hec inducūt̄ aut metu aut cupidi
 tate rei cuiuspiā potī q̄ sapore mali. Qui
 aut̄ trāsierūt ī affectū cordis. aut sapiētes
 sūt: z ip̄o delectant̄ sapore boni. aut mali
 gni sūt. z ip̄a placet̄ sibi malicia. etiā nul
 la spe alterī p̄modi blādiēte. Malicia ve
 ro q̄d̄ nisi sapor ē mali. Btā mēs quā sibi
 totā v̄dicauit sapor boni z odium mali.
 Hoc reformari ad sapias ē. h̄ sapie victo
 riā felicit̄ expiri. Nā ī q̄ euident̄ sapia vin
 cere maliciā cōpbat̄: q̄s cū excluso sapore

mali q̄ n̄ aliō q̄ ip̄a malicia ē boni q̄d̄ā b̄
 tim̄ sapor mēt̄ itima occupare tota sua
 uitate sentit̄. Itaq̄ ad s̄t̄ūs̄ spectat tribu
 latōes fortit̄ sustinere. ad sapias gaudere ī
 tribulatōib̄. Cōfortare cor tuū z sustine
 re dñz s̄t̄ūs̄ ē. gustare z videre qm̄ suauis
 est dñs sapie ē. Et vt maḡ ex p̄prio bono
 nature bonū qd̄q̄ clarescat. modestia ai p̄
 bat sapiētē. p̄stātia v̄t̄ s̄t̄ūs̄ oñdit̄. Et be
 ne p̄ s̄t̄ūs̄ sapia. q̄ s̄t̄ūs̄ sit qd̄ā q̄s stabl̄
 le fundamētū. sup̄ qd̄ sapia edificet̄ sibi do
 mū. Oportuit at̄ p̄cedere noticiā boni. q̄
 nō est societas luci sapie z tenebris igno
 ratiē. Oportuit z bonā volūtātē. q̄i ma
 liuolā aiaz n̄ introibit sapia. Nā si in vo
 lūtāt̄ muratōe reddita inoruit aie vita in
 eruditōe. sanitas ī s̄t̄ūs̄. stabilitas ī sapi
 entia. postremo maturitas. sup̄est vt deco
 rē illi iueniam̄: sine q̄ specioso forma p̄ si
 lijs hoim placere n̄ p̄t̄. Deniq̄ audiat̄ q̄s
 cupiscit̄ rex decorē tuū. Quāta ennumera
 nim̄ aie bona. dona verb̄. volūtātē bonā
 sciam. virtutē. sapias. z nihil hoz verb̄
 rex cupiscere legit̄. s̄z t̄m̄. z cupiscet̄ (in
 q̄t̄) rex decorē tuū. Ait̄ p̄p̄ba. Dñs regnū
 decorē induit. Quid ni imagini sue parit̄
 z sp̄se sile cupiat̄ idumētū. Tāo p̄fecto
 sibi carior illa q̄to similior sibi. In q̄ ergo
 aie decor̄: an forte ī eo qd̄ honestū d̄r. Hoc
 iterim sentiam̄ si mel̄ n̄ occurrit. Debo
 nesto at̄ iterior iterogēt̄ p̄uersatio. non q̄
 ex ea honestū p̄deat s̄z p̄ eā. Nā ī p̄sentia
 z habitatōe eī z origo. Si q̄d̄ claritas eī
 testimoniū p̄scie. Nihil hac luce clar̄. ni
 hil h̄ glios̄ testimoniū: cū p̄t̄as ī mente
 fulget̄: z mēs ī veritate se vidz. S̄z q̄lem̄
 pudicā. verecūdā. pauidā. circūsp̄ctā.
 nihil penit̄ admittētē qd̄ euacuet̄ gl̄iam
 p̄scie attestāt̄. ī nullo p̄scia sibi qd̄ erubē
 scat p̄ntiā veritat̄. q̄ cogat̄ auertere facies
 q̄si p̄fusaz z repussaz a luce di. Hoc plā
 h̄ illō decor̄ ē. qd̄ sup̄ oia bona aie d̄inos
 oblectat̄ aspect̄: z nos noiā ac diffinī
 tī itima cordis r̄pleuerit. p̄deat foras ne
 cesse ē tāq̄ lucerna latēs sub modio. imo
 lux ī tenebz̄ lucēs latere nescia. Porro eī
 fulgētē z veluti q̄busidā suis radijs erūpē
 tē mēt̄ simulac̄z corp̄ excipit̄ z diffundit̄
 p̄ mēbra z sensus. q̄ten̄ ois inde relucet̄
 actio. sermo. aspectus. incessus. risus. si m̄
 men risus mixt̄ grauitate z plen̄ bonit̄

D Hoz z alioz p̄fecto artū sensuūq̄ mor̄
 gest̄ z v̄lus cū apparuerit modest̄ tot̄ ex
 pers insolētie atq̄ lasciuie. tū lenitatis. tū
 ignauie alien̄. e q̄tati at̄ accomod̄. p̄ieta
 ti officiosus. pulcritudo aie palā erit. si tū
 nō sit ī sp̄u eī dol̄. P̄t̄ eī fieri vt simulēt̄
 oia hec. z n̄ ex abū dantia cordis talit̄ mo
 ueant̄. Et vt maḡ eluceat̄ is aie decor̄. ip̄z
 si placet̄ honestū in q̄ hūc locādū cēsum̄
 diffiniat̄ mēt̄is ī genuitas sollicita seruare
 cū p̄scia bona fame integritatē. Ut iuxta
 apl̄m puidere bona nō t̄m̄ corā d̄o: s̄z etiā
 corā hoib̄. Btā mēs q̄ h̄ se iduit castimo
 nie dec̄. z q̄ndā veluti celest̄ inocētie can
 didatū p̄ quē sibi v̄dicet̄ gliosam p̄formi
 tatē. nō mūd̄is s̄z p̄bi. de q̄ legit̄ q̄ sit cādor
 vite eterne. splēdor z figura sube dei. q̄ Ex
 h̄is gradu audet̄ q̄ h̄mōi est cogitare d̄ nu
 ptijs. Quid ni audiat̄ eo se nubilē q̄ silēz
 cernēs. Nō terret̄ cellitudo quā sociat̄ sili
 tudo. Amoz celliat̄. p̄fessio maritat̄. Pro
 fessiois forma hec ē. Jurauit z statū custo
 dire iudicia iusticie tue. Hanc secuti apl̄i
 aiebāt̄. Ecce nos reliqm̄ omia z secuti su
 mus te. Sile ē illd̄ qd̄ i carnali qd̄ d̄ dictū
 p̄i z ecclie n̄ ubiū sp̄ritale signauit. p̄p̄e
 h̄ relinq̄t̄ hō p̄rem suū z m̄rem suā z adhe
 rebit̄ v̄xori sue. z erūt duo i carne vna. Et
 ap̄d̄ p̄p̄baz gliatio maritat̄. N̄ ubi at̄ ad
 herere d̄o bonū ē: ponere ī d̄no d̄o sp̄e me
 am. Ergo quā vider̄ aiaz relict̄ oib̄ p̄bo
 v̄s oib̄ adherere. p̄bo viuere. p̄bo se r̄ge
 re. d̄ p̄bo p̄cipe qd̄ pariat̄ p̄bo. q̄ possit̄ di
 cere. mibi viuere x̄ps̄ ē. z mori lucz. puta
 pingē p̄boz maritat̄. Eōfidit̄ i ea cor vi
 ri sui. scies fidelē q̄ p̄ se oia spreuerit: omia
 arbitret̄ vt stercoza vt sibi lucrificiat̄. Ta
 lē nouerat̄ de q̄ dicebat̄. Uas electiōis est
 mibi iste. Proxus pia m̄r̄ z fidel̄ viro suo
 aia pauli: cū dicerz. filioli mei q̄s itez par
 tario donec formet̄ x̄ps̄ i vob̄. S̄z attē
 de in sp̄iali m̄rimonio duo esse genera pa
 riēdi. z ex h̄ etiā diuersas soboles s̄z nō ad
 ueritas. cū sancte m̄res aut p̄dicado aias.
 aut meditādo itelligētiā pariunt̄ sp̄rita
 les. In h̄ vltio genere iterdū excedit̄ et se
 cedit̄ etiā a corporeis sensib̄. vt sese n̄ sen
 tiat̄ q̄ p̄bū sentit̄. Hoc fit cū mēs ineffabili
 p̄bi illecta dulcedine: qd̄ā mō se sibi furat̄
 imo rapit̄ atq̄ elabit̄ a seip̄a vt p̄bo fruaf̄
 Alie sane afficit̄ mēs fructificās p̄bo: ali
 ter fruct̄ p̄bo. Illic sollicitat̄ necessitas p̄

p̄imi. hic iuitat̄ suauitas p̄bi. Et q̄d̄ leta
 in ple m̄r̄: s̄z ī amplexib̄ sp̄osi letior. Lara
 pignora filioz: s̄z oscula p̄r̄ delectāt̄. Bo
 nū est saluare m̄ltos. excedere at̄ z cū p̄bo
 esse m̄lto iocūd̄. At q̄n̄ h̄ aut q̄d̄u hoc
 Dulce p̄merciū. s̄z breue momētū. z expe
 rimētū ray. h̄ est qd̄ supra p̄ alia memini
 me dixisse q̄rere v̄t̄iq̄ aiaz p̄bū q̄ fruaf̄ ad
 iocūditatē. Pergat̄ q̄s forsitā q̄rere. aime
 etiā p̄bo frui qd̄ sit r̄debo. Querat̄ potī
 exp̄tū a q̄ id q̄rat. Aut si z mibi exp̄iri da
 ret̄: putas me posse eloq̄ qd̄ ineffabile ē Au
 di exp̄tū. siue (inq̄t̄) mētē excedim̄. deo. si
 ue sobriū sum̄. vob̄. h̄ est. Aliō mibi cum
 d̄o solo arbitro d̄o. Aliō vobiscū mibi. Il
 lud licuit exp̄iri. s̄z m̄meloq̄. in h̄ ita cōde
 scēdēdo vob̄. vt z ego dicere z vos capere
 valeat̄. D̄ q̄s curiosus es scire qd̄ sit h̄
 p̄bo frui. para illi nō aurēs: s̄z mētē. Nō do
 cet̄ h̄ lingua: s̄z docz gr̄a. Abscōdit̄ a sapiē
 t̄ib̄ z prudēt̄ib̄ z reuelat̄ p̄nū. Maḡ fra
 tres maḡ z sublimis virt̄ hūilitas: q̄ p̄me
 ref̄ qd̄ n̄ doceat̄. digna ad p̄fici qd̄ nō valet
 addisci. digna a p̄bo z d̄ verbo p̄cipe qd̄
 suis ip̄a verb̄is exp̄licare n̄ p̄t̄. Cur h̄. n̄ qz
 sic meritū: s̄z qz sic placitū coraz p̄re verb̄i
 sp̄osi aie ihu x̄pi d̄ni n̄r̄i q̄ ē sup̄ omia de
 b̄ndictus in secula se. Amen.

Sermo lxxxvi. **Q**n est qd̄ a me

n̄ iā q̄rat cur q̄rat aia verbū. sat̄ su
 perq̄ id itimatū sup̄. Age p̄sc̄mur reliq̄
 p̄ntis capl̄: d̄icatur q̄ ad mores spectant̄
 Ubi p̄mū nūc aduerte sp̄se verecūdā q̄
 nescio an q̄c̄s q̄t̄ aduert̄ i moib̄ hoim
 q̄at. Hāc p̄mo oim libz qd̄ā mō i manib̄
 sumeret̄ q̄i speciosū q̄ndā florē decerpelo
 co: n̄r̄isq̄ apponere adolescēt̄ib̄. Nō qz n̄
 sit z i p̄fectiori etate oī studio retinēda: q̄ ē
 certe oim ornat̄ etatū. s̄z qz tenere gr̄a vere
 cūd̄ie i teneriori etate apl̄i pulcritusq̄ eni
 teat. Quid amabilī verecūd̄o adolescēt̄es
 q̄ pulcra hec q̄ splēdida gēma mox i vi
 ta z vultu adolescēt̄is. q̄ vera z m̄me du
 bia bone nūcia sp̄e: bone idol̄ index. Vir
 ga discipline ē illi: q̄ pudēdis affectib̄ im
 minēs lubrice etat̄ mor̄: ac q̄s leues co
 erceat̄: p̄p̄mar insolētes. Quid ita turpilo
 q̄n̄ z ois d̄inceps turpitudis fugitās. so
 roz p̄rinētie est. Nullū eq̄ māifeste idiciū
 colūbine simplicitatis. z ideo etiāz testis

innocētie. Lāpas est pudice mētis: iugiter lucēs. vt nū in ea turpe vel indecorū re-
sistere atēptet. qđ non illa ilico pdat. Ita
expūctrix maloz 7 ppugnatrix puritatis
innato: special' gl'ia pscie: 7 fame custos. vi-
te dec'. 7 tutis sedes. 7 tutū pmitie. natu-
relaus: 7 insigne ton' honesti. Rubor: ipē
genaz que forte inxerit pudor qđ g're et
decoris suffuso afferre vultui solet. Usq;
adeo geminū animi bonū verecūdia ē: vt
7 q' male agere nō verent: videri tñ fecun-
dent. dicēte dño. Dis q' male agit odit lu-
cem. S; 7 q' dormiūt: nocte dormiūt. 7 q'
ebriū sunt: nocte ebriū sunt. opa nimiz tene-
braz. 7 digna latebris tenebris occultan-
tes. Interest tñ q' occulta dedecoris que
verecūdia hoz nō h're s; p'dere erubescit.
spōse verecūdia oīno nō opit: s; expuit: s;
ppellit. Idcirco ait sapiēs. Est pudor ad-
ducens pctm. 7 est pudor adducēs gl'iaz
Querit spōsa p' bñ verecūde qđ dē. qz in le-
ctulo. qz p' noctes. s; hec verecūdia h; glo-
riam nō pctm. Querit h; ad purificatiōem
pscie. q'rit ad testimoniū vt possit dicere.
Gl'ia mea hec est: testimoniū conscie mee
In lectulo meo p' noctes q'siui que diligit
aīa mea. Verecūdia tibi si aduers' 7 loco
signat 7 tpe. Quid tā amicū verecūdo aīo
q' secretū: Porro secretū 7 nox 7 lectulus
h; Deniq; orare volētes inbemur intrare
cubiculū vtiq; secreti grā. Id qđ ad cau-
telā: ne corā orātib; laus hūana orōis fu-
retur fructū: frustret affectū. S; doceris
nihilomin' verecūdiā snia hac. Quid tā
ppriū fecundie q' pprias vitare laudes.
iactantiā. Patet q' signāter 7 ad verecūdi-
am orātib; petere secretū indixerit pudor
ris fili' 7 mgf. Quid tā indecorū maxime
adolescēti q' ostentatio sanctitatis. Lū tñ
ab hac potissimū etate aprū pfecto capia-
tur tēporaneūq; religionis exordiu. Die-
remia dicente. Bonū est hoi si portauerit
sugū dñi ab adolescētia sua. Bona pmen-
datio secure orōis: si pmittas verecūdiā
dicēs. Adolescētul' sum ego 7 p'tēpt': iu-
stificatiōnes tuas nō sum oblit'. Hec mō
locū 7 tps obseruare optet eū q' sibi orare
voluerit. Tps feriatū cōmodi' apriusq;
maxie aut cū pfundū nocturn' sopor id-
cit silētiū: tūc plane liberior erit puriorq;
orō. Lōsurge i nocte (in qđ) in pncipio vi-
giliāz tuāz. 7 effunde sic aquā cor tuū aī

17001
p'spectū dñi dei tui. q' secreta ascendit d' no-
cte orō. solo arbitro deo scđōq; anglo. q' il-
lam supno altari suscipit p'sentandā. q' q'
ta 7 lucida verecūdo colorata rubore. q'
serena 7 placida nullo interurbata clamo-
re vt strepitu. q' deniq; mūda atq; sincera
nullo resp' puluere terrene sollicitudinif
nulla aspiciētis laude seu adulatōe tēpta-
ta. Propter h' q' spōsa nō min' verecūde
caute 7 lectuli secretū patebat 7 noct' ora-
re. Hoc est p' bñ q'rere volēs. Unū est entz
Alioqn nō recte oras: si orādo p'ter p'bz
aliqd q'ras. aut qđ p'p' verbū nō queras.
qm in ipso sunt oīa. Ibi remediū vulnēz.
ibi subsidia necessitatū. ibi refect' dese-
ctū. ibi p'fectū copie. ibi deniq; q'quid
accipe vel h're h' oībz expedit. q'qd decet.
q'qd oportet. Sine causa q' aliqd a p'bo
petit. cū ipm sit oīa. Hā 7 si ista tpalia cur
necesse est postulare videmur: si p' bñ i cau-
sa est. vt qđ dē dignū est: nō vtiq; illa s; hoc
pori' q'rim' p'pter qđ alia postulam'. Ho-
runt h' q' oēm vsum haz rez ad p'merēdē
p' bñ dirigere p'suerūt. Nō pigeat tamē
scrutari adhuc secreta lectuli hui' 7 tps.
si forte i his aliqd lateat spiritalē qđ veni-
read mediū p'sit. Et si placet sentire lectu-
li qđ dē noīe hūanā figurari infirmitatē. no-
cturnis aut tenebris: ignorātiā eq' hūanā
psequēs ē 7 p'gruū satz vt dei p'tus d' sa-
piētia p' bñ p'tra vtrūq; originale malū in-
stanti' req'rat. Nēpe qđ p'ueniēt' q' vt in-
firmitati p't: ignorātie sapia opponatur.
Et ne qđ simplicioz cordib; de hac iter-
p'tatōe resideat dubiū: audiāt qđ sup hoc
sanct' p'p'ha dicat. Dñs opē ferat illi sup
lectulū doloris ei': vniuersum strati' eius
versasti i infirmitate ei'. Atq; id qđ dē le-
ctulo. iā de ignorātie nocte qđ manifestū
q' qđ i alio idētidē loq'f psalmo. Adiciēt
neq; itellererūt: i tenebris ābulāt. Procer-
to exp'mēs ipam i q' nati sunt tot' hūani
gener' ignorātiā. Ipa ē (vt opinor) cui se
beat' apl's fatef natū 7 gl'at' creptū dicēs
Qui eruit nos d' p'tate tenebraz. Un' 7 dī-
cebat. Nō sum' fili' noct' neq; tenebrarū
Itē ad oēs electos. vt fili'. in q't lucis am-
bulate.

Impressi sunt sermones isti scđi Ber-
nardi Argēne p' Barrinum Flach inibi
p'ciū. Anno dñi. D. cccc. xcviij.

Tabula super sermones Siliberti sup
Cantica canticorum

Bscōde ele

B mosynā in sinu pauperū z
ip̄a orabit p̄ te ad dñm. ex
ponitur f̄mone. r. p̄
Adiuro vos r̄c. exponitur
r̄iij. R. clv. E

Adducet dñs ventū de deserto vrentez z
desiccabit venas mortis. exponit. r. v. Z
Amor ip̄e d̄ q̄ete inq̄etior reddif. ij. B
Amor hūanū aim dō p̄ciliat z vnit. xi. U
Amor cōmendat. r. r. p̄ totū
Amor primi cōpassionē h̄z z q̄ndā nimis
suauē gustū. r. r. B
Amor i auribz dñi sol⁹ obstrepēs cor pali
um strepit⁹ dedignat f̄boz. r̄iij. R
Amor vehemēs patiens sil afficit z carne
z mentē. r. v. Z

Amāti q̄durū est animū dimidiare cum
t̄po z mūdo. xi. U

Amātiū zel⁹ ipatēs qd̄ habeat. r̄iij. D

Amici q̄re aliq̄ dicat z q̄re carissimi. r. li. U

Angli custodes z curatores nri sūt. vij. A

Angelico exēplo hūilē z attrētū p̄beamus
auditū alieno f̄moni. r. xi. U

Angel⁹ i annūciatōe angelus in natiuita
te r̄c. r. xi. U

Annūciatio p̄catōis tenet effectū. r. v. Z

Anim⁹ q̄sto fuerit expeditio: r̄ato qd̄ ē im
pensioz erit i illud qd̄ amat. i. E

Antidotū efficac̄ ad mitigādū oēm mētē
d̄solatōz ē spes resurrectōis fufe. r̄xvij. U

Apostolorū cōmēdatio. r̄xvij. D

Aq̄ vine sūt aq̄ nō deficientes. r̄xvij. D

Aq̄lo significat aduersitates z aduersam
fortunā. r̄xvij. z. r̄xix. q̄si p̄ totū

Arbitriū vbi est: sp̄ libez ē: nō tū libez ad
oia. r̄xix. A

Argentū qd̄ significet. r̄vij. E

Aroma mibi videt offerre q̄ orat z optat.

Aroma bonū: p̄positū sanctū (r̄xvij. Z

z p̄scientia pura. r̄xvij. y

Ascēdet de sup̄ nubē leuē r̄c. expoif. r. v.

Ascēiones disposuit in corde suo (Z

exponitur. r. Z

Auz qd̄ significet. r̄vij. E

Auzer significat felicitatē z securitatē ter
renā. r̄xvij. z. r̄xix. q̄si p̄ totū

Alsamus olere

qs̄ dicatur. r̄vij. R

Bñ vngit z bene redolet q̄ d̄lligit bona
coram deo r̄c. r̄xvij. B

Bonū op⁹ v̄l q̄re ihm v̄l tenere: s̄ opoz
tunitas z loci z tēpis huic adbibēda est
opi. i. B

Bona iusticia que dicatur. r̄ij. A

Bon⁹ odor fama bona. bon⁹ odor p̄scien
tia bona. r̄vij. D

Bona itētio pura: quā viuīdā reddit z ve
lut aīatā feruida z dulcē affectō. r̄xix. Z

Bona vnguetā ipassibilitas z patientia.

Bonū vnguentū z bon⁹ odor (r̄xvij. U

sp̄ualis in dño exultatio z modesta ha
bitatio leticia z noticia. r̄xvij. B

Bona vestimēta bona sunt opa. r̄xvij. D

Bon⁹ sopor mētis excessus z alienatio ab
effectibz carnis z a sensibz corpis. r̄iij. R

clij. E

Aminus chri

stus dicitur. r. v. R

Ebaos magnū firmatū est in
ter aīam z dei naturā. vij. B

Lacate dō cāticū nonū r̄c. expoif. iij. A

Lapacē esse sūmi boni. ip̄m h̄re: z eē ip̄m:
hec tria distincta sunt. vij. J

Lapilli tui sic̄ grex capraz r̄c. exponitur
r̄iij. q̄si p̄ totū

Laprec z cerui q̄ dicat. r̄iij. R Z

Lcharitas cōmendat. r. r. p̄ totū

Lcharitas spēale qd̄ dā ē insigne discipu
lar⁹ xpi z doctrie ei⁹ singlarē idiciū. r. r. B

Lcharitati innata est sollicitudo qd̄ dā. pru
dētia qd̄ dā r̄c. r̄xvi. F

Lcharitas ip̄a nouit tēptamti occasiōes z
cū op⁹ ē fugere. z vbi fugiēdi nō ē copia
fortiter ferre. r̄xvi. F

Lcharitas radix ē q̄si rami p̄tutes cetere d̄
illa pullulant. r̄xvij. y

Laritas sit tibi custodia flāmea. r̄xvij. S

Lcharitas ordinata q̄n̄ dicat. r. li. U

Lcharissim⁹ qs̄ dicat. r. li. U

Lcarnis nomē i bono alicubi accipit. i. B

Laro voluntarijs afflictis disciplinis nōne
deū ad p̄piciatōz flectere nitit. r̄xvij. P

Lcastitas cōmendat. r̄vij. Z

Lcastitas xpi: marie: z alioz dñā. r. l. R

Lcedrus: liban⁹: mirra: aloē. q̄ttuoz p̄tutes
cardinales interpretant. r̄xvi. B

Lcircūit⁹ qd̄ dā sp̄uales declarāf. iij. Z

Liuitas dei dici pōt nō incōueniēter vni

uertas creature. iij. X
 Cogitatioes ariqs q̄ nesciūt h̄re. xij. A
 Collis thuris q̄s dicat. xxvij. S Z
 Colli noie q̄d accipiat. xxvi. A. xxx. B
 Colloquia tua: puerfatio cōis: gram sp̄i
 rent. xxvi. E
 Comedite amici z bibite zinebriam car
 rissimi. exponit. xli. Z
 Comēdatio cuiusdā abbatis mortui cla
 reuallis. xli. R S Z
 Cōpassio iterna z ppositō q̄dā discipliez
 doctrine necessarie sūt doctoribz. xxvij. J
 Cōcupiscētia cū sola ē: sat̄ iardescit: exte
 rior q̄o materia si accedit i sanit. xxvi. B
 Cōsciētia bona nil tur̄. i. F
 Cōsciētia cuiusq̄ h̄z q̄ndā ppiā faciem.
 Cōsulatio q̄dē vit̄. z frequēter (xxv. y
 q̄d nō pfert eoz q̄ p̄sulunt eruditio: p̄su
 lentis meret humilitas. vij. T
 Cōtēplatio iocūda i celesti familia. vij. A
 Cōtemplatio sola nō excidet i futuro. iō
 hāc p̄re tibi elige in p̄nti. xi. X
 Cōtemplatiois gr̄a cōpassio: nō euacuat
 s̄ informat mētis excessus. xiiij. B
 Cōtēplatio passiois xpi. xi. A D. xxi. p to.
 Cōtēplatio sapie etna refectio est. xxij. D
 Cōtēplatiois loc̄ pulcherrim̄ vbi sit. xxvij
 Cōtūtio bona q̄ dicat. xv. Z
 Cor impij est turbulētū z rabiū: lutosū:
 z secū sp̄ colluctās. ij. J
 Cor xpi q̄s dicat. xxi. A
 Corda liberaz a rei familiar̄ cura maḡ p
 fluit i p̄tēplatioe z charitate dei. xxxix. X
 Corneliū cēturionis cōmēdatio. xxxiiij. D
 Corona nob̄ est incarnatio. xx. P
 Coronat ille p̄ tribulatiois tolerātia. q̄ mi
 tio: q̄ māfuer̄ zc. xxxix. A
 Decorpe xpi vide. vij. B
 Cū p̄trāssem illos zc. exponit. vij. U X
 Cūmulata plāe materiel̄ p̄mior̄ inē ton̄
 puritat̄ merita: passionibz varijs atteri
 Cura frequēs mūdi: insensibi (xxix. A
 lem pene reddit affectū. i. L
 Cura aiaz z administrāde nec̄as̄ sollicitu
 do: ḡue z onerosū sat̄ est palliū. xliij. S
 Custodes p̄gri z male fideles q̄d faciant
 Custos q̄lis eē debeat. vi. P (vi. D
 Custodes ciuitatis doctores sc̄ti q̄n dicā
 tur hoīem inuenire. xliij. D

Elicta antiqua

o nō possent nouis defuire sacra

mētis: nisi occulta rōe diuina inē opante
 puidētia. iij. y
 Dētes tui q̄i grex detōsaz. exponit. xxiiij. A
 Dētes ecclie q̄ dicat. xxij. A. xxiiij. P
 Desertū q̄d significet. xv. S Z
 Despōsatio ecclie d̄z p̄cipatō sp̄is. xx. R
 Detrahētes p̄fessionibz z ordinibz rep̄be
 duntur. v. B. xxv. Z. xlv. y
 Detractio rapacitatis gen̄ ē. xix. F
 Dē est vbiq̄ p̄ essentia: s̄ nō equaliter in
 singulis p̄ efficientiā. ij. R
 Dyadema q̄d significet. xx. D P
 Diē hoīs nō p̄cupiui. exponit. i. D
 Dignatio becipa q̄ dē voluit icarnari q̄n
 dā videt̄ attulisse d̄ core dignitati male.
 Diligā te bone ihu. dili (stat. xxi. U X
 gam te p̄tus mea zc. xix. J
 Diliges d̄m deū tuuz ex toto corde tuo.
 zc. exponit. xxix. Z
 Dilectio maior est om̄ibz sacrificijs z bo
 locaustomatibz. xxxij. X
 Dilectioni cōmode assignatur cōclusio. z
 bon̄ est dilectio murus. xxxv. S
 Dilect̄ mē cādid̄ z rubicū d̄ zc. exponi
 tur. xlvij. R
 Discipli carpētes opa p̄latoz p̄p̄hendūt.
 Diuina natura incōuertibilis (xxij. D
 z in cōmutabilis est. vij. E
 Doctores sacri varios aīoz iuestigāt affe
 ctus. xliij. D
 Dormire q̄s dicat sp̄ualit. xliij. X y
 Dulce sat̄ ē te bone ihu q̄rere. dulc̄ tene
 Dulcedo simulata z dulcedo (rei. B
 erigna lingue q̄ sit. xxxiiij. A
 Duo ybera tua sic duo hinnuli zc. exponit
 xxvi. in fine. z. xxvij. in p̄ncipio

Ecclesia vtrāq̄

e naturā. i. hūanā z diuinā in
 gram fatef in xpo. vij. D
 Ecclesie p̄mitiue p̄secutō z p̄stātia. xij. D
 cū sequētibz l̄ris. xli. D
 Ecclesia despōsata ē xpo i fide. xx. R
 Ecclesie corp̄ plenū ē ocul̄ aīi z retro. xxij
 Ecclesia sp̄osi xpi remittit. p̄mittit. p
 mittit. p̄mittit. xxxiiij. B
 Ecclesia d̄z pulcherrima m̄liez. q̄re B. xvi. E
 Ego dormio z cor meum vigilat. exponi
 tur. xliij. X
 Elemosine vocablo n̄ icōgrue cēsēnt vni
 uersa q̄ idigētibz misericordie ip̄edūt. x. P
 Eloquētie tue signum nunq̄ euidētiū

dabis q̄ si hūilē materiā exqueris or
 nate. xxvij. K
 Emissiones tue padisus maloz punicoz
 exponitur. xxxv. X y Z
 Euāgelice ex toto loq̄re q̄ vir euāgelic̄ es
 xvi. B
 Exclamatio tempoz n̄roz. D misera bec
 tpa nostra zc. xliij. B
 Exclamatio mōtis sp̄ualis. D beatū mō
 tem zc. xxvij. S
 Exclamatio p̄bi dei. D mira vis p̄bi zc.
 xliij. B
 Exclamatio charitatis. D potens z p̄po
 tens passio charitatis zc. xlv. A
 Exhortatio frat̄. xxij. B
 Exhortatio penitentū. xliij. P
 Exhortatō curā aīaz hūitū z admīstran
 de nec̄as̄ sollicitudinē ex officio. xliij. U

Fama bōa odor

f bonus. xvij. P
 Fauus distillās labia tua zc. ex
 ponitur. xxxiiij. L
 Felix aīa q̄ bono p̄tēplatiois fruct̄. xi. X
 Felix q̄ sat̄ laur̄ lectulū cordis zc. xx. L
 Ferculū sibi fec̄ rex salomō zc. exponitur.
 xvij. p totum
 Fides xpi iudeoz traditōes z dogmata
 phoz aridas fecit. v. E
 Fides vtrozq̄ p̄plos eq̄ nobilitat. vicz iu
 deos z gētes. s̄ iudē alit̄ reputat. xxvij. K
 Fidelis aīa om̄ia replicat z recēset i lau
 dem dei. iij. Z
 Fidelū puerfatio gemina ē. v. F
 Desilio pdigo. iij. R. xxxiiij. E F
 Fons signat̄ q̄d sit. xxxv. Z U
 Fons sapie bon̄ oīno: s̄ adhuc s̄b signa
 culo nobis emanat. xxxv. U
 Fōs siḡl̄ z fons patēs differt. xxxv. U
 Fons ortoz z putē aquarū viuētū zc.
 exponit. xxxvij. p totū
 Fontis z putei differētia. xxxvij. K
 Formos̄ i stola sua cur xps dicat. vij. A
 Fortitudo bona q̄ dicat. xliij. L
 Fortes isrl̄ q̄ dicat. z q̄ male fortet. xvi. F
 Foucā q̄si fodit q̄ terreni sensus acumine
 sc̄pture soliditatē penetrat zc. xxxvij. A
 In frenetic̄ n̄ minuit̄ inata rōnalitas: s̄
 in sic affect̄: null̄ eī mor̄ existere valet.
 xxxix. L
 Frigide z seruide ozōis d̄na. xv. y
 Fugiuū religiosi notant. xxxvij. D

Emitus tuus

g dulc̄ quē genuit amor. xxv. U
 Gemelli duo hinnuli capree di
 cū iudei z greci q̄ dicebāt gētes. xxvij. K
 Bene spē vocis vsū h̄nt. z oris aut sup
 plent officiū aut amplī exornāt. xxv. U
 Gladiū sp̄is (q̄d est p̄bū dei) h̄ntes z non
 fm̄ illō opantes rep̄hendūt. xvi. F
 Gloriosi q̄ p̄e dicat. iij. X
 Gloriarī nemo debet castuz se h̄re cor aut
 alias virtutes. xxv. y
 Gilbert̄ orat p̄ q̄dā religioso q̄ vel tedij
 v̄l desperatōis mole obrut̄ erat. xvi. K.
 Gilbert̄ plāgit z lamētat̄ p̄ginē q̄ndam
 corruptā. xl. F B D
 Gilbert̄ plāgit z lamētat̄ abbatē q̄ndaz
 mortū claruallis. xli. R S Z
 Gilbert̄ plāgit z lamētat̄ q̄ cura aīaz
 ex officio ipi incubebat z administrāde
 necessitatis sollicitudo. xliij. S
 Gratias tibi d̄ne ihu xpe q̄ nobis salutis
 occasiones paras. v. F

Ereici notant

h xxxvi. F. xliij. L
 Horret xps magis asperitatē
 mox: lingue stimulos q̄ aculeos spina
 rum. xx. D
 Hō sp̄ualis sit q̄si aquila. xij. A
 Hostis carne n̄ra q̄si castro vtēs: regiōes
 sp̄is de vicino infestat. xvi.
 Humiliabā i ieiunio aīaz meā z ozō mea
 in sinu meo p̄uertet. exponit. xxxiiij. D
 Humilitat̄ nec p̄ iniuriātes tumet. nec su
 pra p̄fortes se tendit. xxxvi. B
 Humilitas p̄fecta de meritis sp̄ alienis p̄
 sumit. xlv. X

Scula sublimia

i exhortatōis nō sunt passim fundē
 da. nec i oī mltitudie zc. xliij. D
 Jesu bone q̄d est q̄ alicubi nō inuenit̄ q̄
 vbiq̄ creder̄ zc. iij. D R
 Jesus q̄n ad te ingrediat. z q̄n tu ad illuz
 ingrediaris. xliij. B
 Ignis iesu ignis bon̄ est. xv. X
 Ignorantie tue nox serenā tibi visionem
 adimit secretoz celestū. i. L
 Impassibilitat̄ z patientie d̄na. xxxij. U
 Impet̄ multiplex notat. xxxvij. P
 Incarnatio nob̄ corona est. xx. P

Inceptor doctoris fmo si qda spualie
 tagere videt. n ad odij fomire illd iuertat
 cliij. p
 Iniquitas et iequitas mtra e. ad trãstoria i
 tẽtũ ipẽdere aim. ad etna rmissũ. cliij. U
 Inuere illa q surũ se bõa: e qda dulcedi
 nis et expietie gustu pscire illa. iij. S
 Inuidia qd faciat d alienis bõis. xix. E F
 In inuidã aim non pẽ intrare estimatio
 bona de bonis alienis. xix. F
 Inuitationes mutue sponsi et spõse habẽ
 tur. xl. p totum
 Ionathas colũbe e donũ. illũ significãt
 q spualis grẽ est plen. xix. D
 In dei et phi carpunt. v. E. F. xliij. A. B.
 Inuiciã in cõmuni clemẽtia iu. xliij. B
 Inuiciã sibi priuata deposcit. xxvij. K
 Inuiciã bonũ emi dngs. exponit. xxvi. B
 Inuiciã. potẽtissimũ. prudẽtissimũ. mo
 derator qd opet. iij. Z

Libia spiritua

Libia et interiora q dicat. xxiiij. S
 Lac qsi videt ois doctria: ois
 affectus pius aĩo illapsus dulcit. xxvij. A
 Lamẽtatio aie deũ qretis et nõ inuenieris
 Lamẽtatio Hiliberti cõtra. iij. D. P
 fratres malignãtes. xiiij. p. D
 Lamẽtatio giliberti ppter aduersitates et
 aduersam fortunã. xxvij. qsi p totũ.
 Lamẽtatio gilibertip vrgine qdam corru
 pra. xl. F. B. D
 Lamẽtatio gilibertip abbate quodã mor
 tuo clareuallis. xli. R. S. Z
 Laguor amantis e affectio qdã d absente
 dilecto amante psciens. xlv. Z
 Laguores tres enumerãt. xlv. B
 Latitudine sui cordis aliq exponit secu
 lari prudẽtie. et isti repẽdunt. v. K
 Laudes orti clusi i tribũ absoluit scptu
 ra. xxxv. Z
 Laureij martyris pmedatio. xl. Z
 Lectio d; orõi fuire. pparare affectui: nõ
 horas pripe. nec succidere moras. vij. U
 In lectulo meo qsiui p noctes quẽdiligite
 aia mea. exponit fmoẽ pmo et scdo
 Lectulũ bonũ d; pscietie qes et mudiãia.
 ij. J. xij. A. xvi. Z
 In lectulis magnũ et multiplex mysteriũ
 reperies. xvi. J
 Leuitas inata tibi: vicina e lapsui. xiiij. D
 Libano in scripturis legit cõpata virgi

Libertas. xvij. D. xvij. Z
 Libertas duplex describit. xxxix. B
 Libertas triplex describit. xxxix. L
 Liliũ et lilia q et q dicat. xxvij. B
 Lingua prana qd requirat. xxiiij. Z
 Lingua et labia ac si qdã argẽtẽ canalis
 sunt et. xxxiiij. A
 Linoz dũ puatã sp excellentiã cogitarũ
 enam obscurat. xix. F
 Locus pprius et domesticus mris ecclesie
 est ptemplatio. xi. X

Signa vis amo

Signa vis amoris: alieno nõ nicit suffragio: pro
 prius pnta meritis. i. F
 Magna vis amoris que n infirmitas n
 aduersitas pscit. nec illa innata: n ista
 illata. ij. L
 Magna et violẽta e vis caritatis. xxx. E
 Magnũ plane e si qd e q sic nõs rubeat
 i fid: ita passioib; ai null turbet. xiiij. J
 Magna eloquẽtie laus e. cam quã susce
 peris apte et qd et. xxvij. K
 Magnũ mons pauli d; et. xxvij. D
 Mala punica significãt verecudiã. pte
 et in malis puniciis martyriũ intelligi pa
 triã et regulares puetus. xxxv. F. Y. Z
 Malignat in scõo q malignat i bono. su
 ue i suo: siue i alieno. xiiij. D
 Mame due sũt mĩne pietatis spuales. xxiij.
 Marie vrginis vter d; desertũ p. (A
 pter incorruptõem. xv. Z
 Marie mag. pmedatio. xxiiij. Z. xxxij. D.
 Martyriũ cõmendatio. xxiiij. B. cliij. Z
 Mediator qdã inter deũ et hoies que se
 hẽre debeat. xxvi. B
 Mẽs secura et liba iure lectulũ d; ij. J
 Mẽs excessus bonũ e sopor. xiiij. A. cliij. F
 Mirra qd significet. xv. y. xl. K
 Misericordiã quã debes ex loco: et anio
 solue. xxxiiij. E
 Molestia amãti dilatio. s; solẽt ptracta de
 siderio ampli crescere. vi. A
 Molestus stimulu: s; nũ vexatio pstat bo
 militatẽ pfectui. xv. B
 Molestia est vtrãq affectõ et non dulce
 scere qd elegit et sentire qd oderis. mole
 stum vtrũq; et. xxxvij. y
 Monachoz e n colloquiũ s; silẽtiũ et vij
 Monachi repẽdunt q mudo
 se studiose pformãt. xiiij. J
 Mons mĩre qd dicat. xxvij. S

Fortius est q vel tedij vel desperatiõis
 mole obruit et. xvi. K
 Hora bona q dicat. xxvi. L
 Horum intentiõis pue et a deo h; q mor est
 et ab ipõ nõ h; q prau est. iij. X
 Hultos videm et dolemus tã insperato
 cessisse q subito erupisse. xv. U
 Hũdicia meref noticiã. nõ hãclãtorã
 tã: s; quandã dulce et intimã et ipõ aie
 medullis infusam. v. L

Stridus vel in

Stridus vel in nardo itelligit mers qes. xxxvi
 De natura diuina et hu (D
 mana xpi. xl. B. xli. E. xliij. L
 Hemo aliũ i gra qcuq; i gdu fuerit aut p
 nicipiũ aut parilitatẽ inuideat. xxvij. A.
 Hũ bona tũt pscietia. i. F
 Hũbilitate seclũ n dem carĩ do reputari.
 xvij. A
 Homẽ ihu vbiq; venerabile e. et vtinã qd
 vor sonat: vita depromat. v. L
 Hõ facile e pte cuiusq; ex indicijs diffi
 nire. xiiij. E
 Houacianũ hereticũ repẽdit. xxi. p
 Houissima tuba qd sit. xvij. Z
 Houũ cangicũ qre dicat. iij. A
 Hor quedã bona d; i. D. E
 Hores celi d; spõsa. xxi. X

Meruantiaruz

Meruantiaruz duricia et petra discipline frequẽ
 ter largos effundit riuos olei. et.
 xxvi. E
 Ocũ libez et irrigatõ crebra scõe medita
 tiõis mltũ cõpat vt leta pdeat germina
 Ocio libero nõ oes rite et sapiẽtie. v. K
 Ore debito fruunt. xij. A. xliij. U
 Oculũ turbat vel ira vel cura quõ lucẽ illã
 inaccessam intuebif. i. B.
 Oculus intentiõis simplex illustrat vni
 uersum corpũ opatiõis. xiiij. L
 Oculus qn tenebrosus: qn lucidus. quã
 do caligãt dicat. xiiij. L
 Oculi tui colubaz. exponit. xiiij. p totum
 Oculi ecclesie q sint. xiiij. D. xxx. D
 Odoz misericordie et remissiõis suauũ fra
 grat in ecclesia. xxxiiij. D
 Odoz qd sit. xxxiiij. J
 Oia deũ mihi mõstrãt ad cognitõ: s; nõ
 oia me mouere pnt int ad duotõz. iij. R
 Omnes gemellis fetib; et steril nõ est i eis.

exponit. xxiiij. D
 Opa sequit spm sic calor ignem. ymbra
 corpũ. lux solẽ. effectus causam. xi. y
 Opa patẽtia et publica: ostentatiõem et in
 anẽ iactãtia redolẽt. xxiiij. D
 Opario tristis et spual gaudij carens irri
 gatiõ: vicina sterilitati videt. xxxv. U.
 Opõ ipm obliuiscit opõ se esse dũ amoris
 pinguedine totũ inficit. xxxvi. B
 Opa exterioris solitudinis et vsus ptepla
 tiõis pscit simul nõ pnt. xxxvi. L
 Optia ps: pteplatiõis et dilectõis e vsus
 Oõ pĩnar ptingit ad finẽ. vi. A. (x. D.
 Oõis xpi spõs scõa e alta. exponit. xv. R
 Oõ q successa nõ fuerit nescit itinere dire
 cto ad deũ ire. xv. J
 Oõis vsus aim reddit mũdũ et cãdidũ.
 Oõ i sinu puerũ q cedere p. (xxvij. U
 Oõ repõrtat effectũ. xxiiij. D
 Oõis vicẽ q opa hẽre dicat. xxiiij. p.
 Oõ nõ sinat aĩ fluctuare. nõ declinare
 ad alia. xlv. A
 Oõdines regulares vñ pdierũt. xxxv. Z
 Oõ pclusus es soror mea spõsa. exponit
 Oõ spõs qd dicat. xl. J. (xxxv. R
 Ostioz magna est distãtia: et triplex e osti
 um. xliij. F

Illiorũ gene

Illiorũ gene ra spualia mtra se. xliij. qĩ p to.
 Paradisus pclusus et padisus
 emissus differũt. xxxv. X
 Pharisẽus repẽdit. xxiiij. K
 Pardo compãt hereticus: et homo vari
 et incõstans. xxix. B
 Pauli apli putes. xv. A. xvij. p
 Pauli apls d; magnũ mons. xxvij. D
 Pax abundãt q dicat. xvi. D
 Pelagiũ hereticũ repẽdit. xxi. p
 Pestilẽtia moz hodie feda satis et leta ni
 mis exalat. xiiij. D
 Petrus et q cũ ipõ erãt in mõte guati sũt
 somno. exponitur. xiiij. D
 Predicantes in conuentu fratrz redargu
 unt et instrunt. xxvij. K
 Prelationis labores ingredi festinantes
 argunt. xxi. D. xliij. D
 Preterire et pãstire differũt. vij. Z
 Prope feci iusticiã meã: et sal meã nõ elõ
 gabitur. exponitur. vij. X
 Propugnacula charitatis exprimunt ur
 xxvi. B

Tabula

Prudentie carnis et prudentie spiritus differens
Pudicia et patientia comites. (tia. xxij. D
tes dicunt et differunt. xxxv. y

Malis est dilectus

q
nu^o ex dilecto o pulcherrima mulie
ru^o et. exponit. xvi. E
Quapulcre sunt mame tue. exponit. xxxi. m
Quatuor adverte vlti spola vlti circa spo
sam ecclesiam. inestigatōel et vora. pcepta
et pces. xliij. D
Que est ista que ascendit p desertu^o et. expo
nit. xv. R
Querela aie deū q̄ret et n̄ iueniet. iij. D
Quiesui et nō iueni illū. vocauit et non re
spōdit mibi. exponit. xliij. D
Questuosa res nomē est xpi. v. A
Qui p̄fidunt in dño mutabunt fortitudi
nem. exponit. xliij. L
Quid tibi cū conflictu cui totū de affectu
ostare debet. xvi. D
Quicquid de xpo sapit: quicquid sentis: intra
ecclesie p̄stringas regulas. xij. A
Quies et libertas in h̄ corpe breuis et exi
tū. d̄ intelligētia inueneris. (qua est. ij. J
diligētia tene et retine. ix. D

Spacitatis ge

r
n^o est si fama decerpis. xix. F
Reconciliatio est iterata aīoz dis
sidentiu^o cōciliatio. xxxij. E
Regulares p̄uētus intelliguntur in malis
punicis. xxxv. Z
Religiosoz p̄medatio. ij. L. xliij. R L.
Religiosoz exhortatō et cōmo. (elv. E y
nitio d̄ vitādis cogitatōibz turpibz. iij. B
Religiosoz p̄fessores salē tē dēm. xliij. J
Religiosi redargutio dicētis. nō me ille
scripture sacre fmo edificat. xliij. D
Religiosi d̄trahētēse i duplici d̄na. xxx. Z
Religiosoz et seclariū d̄na q̄ ad vitā. xxx.
vii. J
Religiosoz d̄trahētēs rep̄hēdūt. xlv. y
Religiosoz maḡ collaudatō s̄ maior vi
rupatio iuenit i illo dicto p̄phe. Landi
diores nazarei et nūe et. xvi. J

Abbatū delica

s
tū est et sc̄m et glōsuz. exponit. xi. Z
Sapia i aim quietū et puz vlt
tro incurre solet et ḡt influere. i. B
Sapiētia hui^o mūdi et sapiētia que d̄ deo

est: differunt. v. L
Sapiētes h̄ seclī circūierūt rez naturā. et
i artificio suo opātē aduerterūt sapiētia
dei. iij. Z

Scisma eoz q̄ nihil pp̄ij h̄re volūt et eo
rū q̄ d̄ p̄p̄tate gl̄iant: tāgūt. xxx. J
Scismatici tangunt. xxxv. A
Scriptura: verbū et stabile facit et v̄sibl
le et. xvi. E

Septenari^o aut spūalitatē aut vniuersali
tatē indicat ḡraz. xxxvi. A

Seru^o mal^o et piger rep̄hēdit. xli. P
Simplicitas bona q̄ dicat. xvi. D

Synagoga rep̄hēdit. xliij. E

Synagoga sp̄udiata ē. eccia accepta. o
Sic vitta cocciea labia tua. exponit. xliij.
Sic fragmē malipunicū: ita gene (R
tue. exponit. xv. U

Sic turr̄ danid collū tuū exponit. xvi. A
Spe sup̄noz oim actū caput et totū ite
tio viteichoare d̄z et illi coherere. xli. S

Spōsa cū spōso loq̄t: tūc loq̄t in loquē
dulcori labij et lingua alēa. xliij. D

Sterilis est intelligētia quā nō coeua et
germana comitat deuotio. xliij. D

Stimulat paul^o ne extollat. et quō quib^o
audis: refugis stimulari. xv. A B

Suauissimū mibi cervical boneletu spi
nea illa capitis tui corona et. ij. A

Succēssio duplex innuit. vna de summis
alia de inferi^o erumpēs. xliij. Z

Sūmissioz q̄dē vox s̄z mēs interior et h̄
ces tacite m̄tū h̄nt acuminis. xliij. R

Surgā et circūibo ciuitatē: q̄rā p̄ vicost
plateas. exponit. iij. D R

Suspecta ē mibi oīs doctriar certe d̄spe
cta q̄ nullā iduc d̄ xpo mētionē. v. F

Ediū vebemēs

t
et amaritudo cordis p̄ntes ipsos
exeret nō euertit. xxxvii. y

Tenui illū nec dimittā. exponit. ix. L et
tribz sequētibz sermonibz

Tenuit eos sup̄bia. exponit. ix. A

Tenere q̄lit dilectū debeam. xliij. D

Terre quedā sunt sup̄iora. q̄dā inferiora
quedā infima. xv. Z

Thus q̄d significet. xv. y

Timores tres inuunt. xix. D J

Timor rigore gelido constringit affectū
xxxix. Z

Torrēs duplex spūal' describit. xxxvii. D

alphabetica

Tota pulchra es amica mea et. exponitur
xxx. E

Tranquillitas mētis efficac est ad incre
menta gratiaz. xv. R

Tribulatio et aduersitas exterior plangit
xxxvii. R S T U. Tribulatio interi
or ab E. vsqz in finē fmonis

Adam mibi ad

v
mōtē mirre. exponit. xxxvii. R
Uberibz geminis erga subditos
abundare debet q̄ doctoris et patris i ec
clesia locū occupat. xxxi. A

Ueniat dilect^o me^o in ortū suū et. expo
nitur. xl. E

Veniūtas vult^o mētē interpretat et iternof
affectus facies loquit. xv. U

Verba p̄solatoria dū aliq̄ pl^o eq̄ sectatur
in vana deuoluunt. xxxi. D

Verecundia cōmendat. xxx. E

Vigiles q̄ dicant. xliij. Z

Vigilie quedā sunt sollicitudinū replete
molestia. quedā bone. xliij. Z

Virgines sacre instruunt. xviiij. p totū

Virgo quedā corrupta plāgūt vel lamen
natur. xl. F S H

Virgula fumi quare spōsa dicatur. xv. U

Virtutes ipse sibi apte natura int^o in aīo
locare sunt. xliij. F

Vitio sponsi non est vna nec simplex nec
vniformis. vi. D

Vitio dei quodā est cū affectu sp̄ accipiē
da. xv. D

Viderunt insule et timuerūt et extrema ter
re obstupuerūt. exponitur. xv. A

Umbra que dicatur. i. E

Umbre tres sunt. xxxv. D

Unguentari^o est sathanas. nolite ab illo
oleum emere. xvij. R

Unguentoz et aromatu^o d̄na. xxxvii. L

Unguentū p̄ponit: cui^o odor sup̄ oīa eccia
sticoz donoꝝ excellat aromata. xxxvii. D

Unguenta q̄druplicia sunt. xxxvii. F

Unctio q̄d sit. xxxvii. J

Utinā nos tales sim^o auditoꝝ p̄bi dei
q̄ nō succūbam^o h̄is q̄ dicūt. vij. E

Utinā fidei quā habeo in xpo: oīa opera
mea attestent. xxxvii. J

Utinā mibi nihil incubat negotij nisi su
spenso sp̄ stupore mirari imp̄sam ḡam
xxx. y

Uocē frequēt eripit orō vebemēs. xxxvii. K

Uox dilecti pulsantis exponit. xliij. A

Uulnerasti cor meū soroz mea sponsa et.
exponitur. xxx. E

Uul^o animi interpres est. et ab intimo af
fectu habitū trahit. x. P

Dūs singulari

x
ter nō tā ceru^o q̄s h̄innul^o d̄z. ille
singularit caprea. xliij. L

Xps camin^o d̄z. xv. R

Xps d̄z ignis p̄sumēs. xv. E

Xps sol^o dictus est salomon noster verus
pacificus. xvi. D

Xps tor^o nobis est charitas illecebra. inci
tamentum amoris. xix. D

Xps hodie synagoge dedit libellum repu
diij. xx. D

Xps horret magis asperitatem morum:
lingue stimlos q̄ aculeos spinaz. xx. D

Xpi laudes ponunt. xv. R S

Xps ihs nō metit nisi qd suuz est. nisi qd
ipse p̄seminauit. xli. P

Xpiani mali rep̄hendunt. xxxvii. J

Finitabula

Silberti sermonū sup Cantica canti-
corum liber incipit feliciter.

Sermo Primus.

Strii sunt

amantiū affectū: q̄a
calus varij. et iō spō
se p̄ba aliquotiens
interrupta videtur/
sic ipsa dilecto suo:
vel ex voto frui: v̄l
p̄ter votū fraudat:

nūc vt sup mōtes reuertat̄ inuitat: nūc in
lectulo q̄rit elapsū. Quā assignabis cō-
sequentiē seriē: Que docebit̄ ordinis rō:
Nō videt̄ ratio s; interruptio. Nota amo-
ris nō vniformia. Ideo sermo seriē nō re-
net. Affectū in amore loquit̄: et p̄ba inter-
rumpit. qz nec ipse sibi semp in vno statu
coheret: iure et ipse spōsus hinc nullo cōpaf
sic fallēs: et sic fugiēs dilectam. Varietas
hec nec p̄sequentiā nec rōne caret. Verba
tā subito cōmutata cōtinuationē seruant:
dū affectū ordinē seruiūt. Videte iam q̄
sit in hac varietate seriē cōtinuatōis. Ela-
psus erat dilectū sup mōtes: quasi hinc nu-
lus vagū et volitās: et ipsa ad se relapsa de
montib; illis in q̄b; mirabiliter illumina-
ta erat: et illustrata visione dilecti. De mō-
tib; (in q̄b;) illis ad cōuallē lachrymarū ad le-
ctum doloris relapsa: ad lectū et ad noctē
de montib; luminosis. Quid nisi recedat
ipsa vbi sic recedit dilectū suus? Ipse enī
sponse sue salū et illuminatio. Ideo recedē-
te ipso: illa recedit ad lectulū infirmitatis
et ignoratiē noctē. Iā versatur sup stratū
infirmitatis sue. Sup hūc tamē stratū
memorat̄ dilectū: et iā nō in matutinis: s;
in nocte meditat̄ in ipso: querēs quē dili-
git anima sua. Nō pigre agit in hoc lecto
ad quē relapsa est. Nō lasciuir: nō delecta-
tur in lecto cōcupiscētiē: s; magis relucta-
tur: memorata dilecti soli: nō obnoxia in-
firmitati: sed charitati. Sic interpretat̄ cui-
sic videt̄. Ego tñ nō hic accipio lectū do-
loris: nisi forte doloris illi quē amor par-
turit de absente sponso: deliriari videt̄ vel
le magis q̄ sanari: et amicu quesiisse: non
medicū. Iuxta hūc sensum sic cōtinuare
potestis. De mōtib; se raptim p̄tulerat ad
lectulū spōse: vbi illa exercitata et deficiēs
libertate delectatiōis obdormiuit: exbau-

sta iter amplect̄ dilecti. Oblectata obdor-
miuit somnū dulcē: sed exp̄gefacta nō in-
uenit illū hec mulier deliriaz in manibus
suis. Gaudia itaq; illa gaudia ineffabilia
silentiō transiēs: in hanc tñ vocē erumpit
In lectulo meo p̄ noctes quesiui quē dili-
git anima mea: Pro cōtinuatōe nunc ista
sufficiat. Iā verba singula p̄sideremus **B**
In lectulo meo p̄ noctes quesiui quē dili-
git anima mea. Dulce satis est te bone Je-
su querere: dulcē tenere. In vno pius la-
bor: in altero p̄fecta leticia. Dulcis itaq; ē
attrectatio tui. Nāz ipse tactus fructu nō
caret. Mulier illa euāgelica felici furto at-
tigit fimbriā Jesu: et statim stetit i illa flu-
xus sanguinis: fluxus carnalis illecebre:
carnalis delectationis et cure: et restricta et
desiccata sunt q̄ pus in illa fluida erant: et
torū hoc p̄tigit ex cōtactu fimbrie. Quid
si caput ipm amplectari p̄tigit: Nō mo-
do starez exiccarez sanguinis fluxus: sed
enī manaret imper̄ fluminis illi qui lici-
ficat ciuitatē dei. Bonū q̄ tactus: s; attre-
ctatio melior. In turba: in populo: vix tā-
gitur Jesus. Ideo spōsa q̄ nō tñ tangere
s; amplectari et attrectare verbuz vite desir-
derat: deuitans publicū/secretū elegit/ se-
cretū et lectulū et noctis. Bonū opus v̄l q̄
rere Jesum/vel tenere: sed oportunitas et
loci et t̄pis huic adhibēda est operi: et que
maior et accommodatior ad vsū amoris:
q̄ lectulū et noctis oportunitas: Nisi qui
eta mente queri nō potest delectatio sapie-
nec intransigibilis in illā aspectū dirigat̄. Ni-
hil inquinatū incurrit in illā: nec impaca-
tū quidē. Illa p̄o in animū quietū et purū
vltro incurrere solet. et gratis influere. In
pace enī factū est locus ei: et habitatio ei:
in syon. hoc est. in speculatiōe. Pax p̄po-
nitur q̄si p̄paratio quedā speculationis.
Deul̄ turbat̄ vel ira vel cura: quō lucez
illam inaccessam ituebit̄: que nisi serenis
nō attingit̄ mentib;: nec illis tñ semp ad-
libitū. Quid (inquies) paci ad lectulū:
multū plane. fm hūc modū: q̄ sicut in le-
ctulo: sic in pace dormit et quiescit. In pa-
ce (inquit) in idipm dormiā et requiescam
Quid ni libēter req̄scat aīa sancta vbi lo-
cus est dilecti. In pace enī locū ei. Ideo
hunc tibi locū p̄mo acquire: vt in eo quē
diligat anima tua vel allapsū teneas v̄l
elapsū req̄ras. In lectulo enī et secreta **A**

quada mentis quiete potest investigari li-
berius. inueniri citi? et tunc teneri: forte et
diuini: si tamen potest diu morari in deli-
cijs illis: que fere solent in ipis intercidi prin-
cipijs. Nam et hoc videtur inter ipsos ample-
xus clapsas et fugientes insectans delicias
dilectus rursus anxi? querit: et hoc in lectu-
lo: si ocio quoda ab occupatoibz meis tua
libere fruatur libertate et ocio. Quid accom-
modati? ad vsum amoris? Et libertas il-
lecebrā parit. In ocio et expedit affectus
et non par impendit illi. Sic est. Quanto
fuerit expeditior animus: tanto quidem impē-
sior erit in illud quod amat. Vsu euenit: vt
cū fuerim? ocio redditi: tunc sentiam? acri-
orem morsum amoris diuini. Eccontra in-
sensibile pene reddit affectu frequēs cura
mūdi. et quasi callū quenda mēti obducit.
Animū cura implicat quies explicat. Ex-
plicata desideria in quā puras incrementa di-
latant: Vides quāta bona cōtineant in le-
ctulo. Quies libertas. illecebra. In lectu-
lo enī quietis vota magis inardescunt. Lo-
cus accommodat? oblectamēto charitatis
spōsam ad querendū vt get ardent? Illic
enī egrius caret dilecto: vbi poterat vberi-
us frui. In lectulo (inquit) meo. et per noctes.
Qui per noctes quirit non videt mibi tā aspe-
ctus quā amplect? sectari. Teneri magis op-
tat quā inueniri. Bona quidem visio est. sed ad-
hesio artior. Nam qui adheret deo vni? est spi-
ritus. Melior tamen vtriusque. Nam coniuncte vi-
cissim incrementis se cumulāt gratiarum.
Vtriusque si te apprehensurū non arbitraris se-
ctare tu quod spōsa sectat. Amplex? quod dile-
cti: ignorantie tue nox: imo noctes ignorā-
tiarū tuarū serenā tibi visionē admittit secre-
torum celestium. Tu suavia sequere. Quere
vt presentias illa si scire non potes. Non
prescribit delicias. nam et ipis aliquoties illu-
stratur. Non (inquit) illuminatō mea in de-
licijs meis. In delicijs autem non in scientijs
Ira et tu: nocte si non potes scientijs p̄cepta
illuminare delicijs. Quicquid hic videm?
per speculū et in enigmate totū in nocte est.
Et in hac nocte potest Iesus me? magis
dulci quoda affectu suauiter sentiri quā sci-
ri ad purū. Ideo et si non dū ad cōtuitū ad-
mittit cōtactū tamē sectat? dilectū in lectu-
lo et per noctes querēs. Quid si ad cōuenti-
onē dilecti et nox operat. Cooperat plane
et accommodatē satis. Sicut in lectulo san-

cte quietis accipies oculū sic oblivione quā-
dam intellige in nocte. Vtriusque sapientia et
contemplatiois negocia oportunitatē mini-
strat. Nec Salomō vult te scribere sapia-
tiā nisi in tempe oculū. Nec Paulus in anteri-
ora extendit nisi prius eorum que retro obli-
tus. Viraris quod bona nox et dies mal? est
Die hominis (inquit) propheta non occupat.
Nescio quo pacto sibi aduersant? et altera
tro se obscurat dies dñi et dies hois. Si
quidē dum alter exoritur alter recondit. Di-
em (inquit) hominis non concupitui hoc est bo-
manū fauorē/hominū gloriā. et inter reli-
quos. imo per reliquos spectabilis videtur.
Recte hanc diē propheta adiurat? quod pertur-
bationis ministrat materiā. Melior ergo
hec nox die si quidē nox a perturbatōe ab-
scondit. dies exponit. Denique primi paren-
tes nostri statim vt eorum oculi in hac aper-
ti sunt lucē: erubescētes confundebat. Quā-
to felici? clausa prius tenuere lumina: et me-
liori comperta nocte: peccati rubiginē ne-
scientes. Ab inde suspit h mal? dies origi-
nē: quod noctem vicioz denunciavit: illucitōz
spēs demonstravit/oculo concupiscētie solli-
citantē ingessit materiā. Deu me quod de-
cū fulget dies ista: quod affectū meum ad se
arripuit. quod claro versat lumine ante men-
tis oculos. Et quidē satis importune pro-
cap simul et impudica. Ausus fere declinā-
di nusquam delitescēdi copia. Nulle satis tu-
te sunt latebre. Ita vbiqz erumpit et emer-
git in cogitatu cuncta quod spiritum vlt turbat
vel deturpet. siue diligit attractata siue
cta leuiter. Licet enī animus castigatōzere
pellat illa pposito. solo tū irruentiā cogi-
tationū sordidat? attractu. Qui tengetur pl-
ceminquinabit ab illa. Denique per legis
scita quarundā rez tenuis etiā inqnat at-
tactus. Non imputant cū violēter ipos
culpā non inferunt tales cogitatos/aliquos
tamē iniuriā irrogant affectate mūdicitē.
Quid cū se contemplati animo: corporee offen-
dunt imagines? Forte carnalē appetitū
non puocant. sed tamē spirituale tardat im-
tum. Alia turbat. alia deturpant. alia tur-
dant. h est. lacerat. alliciunt. illudunt. Nonne
melius hōi animo obscurari quā illustrari
ceca oblivionis iuolui caligine quā memo-
riter recenseri? Bona ergo nox que prudē-
ti oblivione dissimulat omnia spalia ad illu-
lum qui eternus est querendū ips expediet

et explicans occasiones. Que mundi concu-
piscentiā abscondit. curā. cogitatu. Hoc
est enī mundū habere absconditū vlt mū-
do abscondi. Sic etiā abscondi poterim?
in abscondito faciei tue dñe. Non dico plē-
notione: sed tamē tota deuotōe et libera in-
stigatione aliquāta inuentione. Hanc ab-
sconditiōem/hoc secretū/has latebras quibus
mūdani dici declinam? vel amorē vlt ima-
ginatōem/quibus humanū diē aut ablatū
non repetim? aut oblatū respuim?: noctis
nomine appellari nūc a spōsa crediderim
Denique in superioribus dicit. Sub vmbra ei?
quē desideravi sedi: et fruct? ei? dulcis gut-
turi meo. Fruct? iste suauiter gustat: si tū
prius vmbra preterit. Dicta vmbra quod car-
nis prudentiā obscurat? concupiscētiā re-
frigerat: intelligis quod sit vmbra. inde tibi re-
fulget occasio: quod et hic nocte intelligas/
nisi quod quedā occultiores latebre et magis
abditē accommodatē magis ad inuestiga-
tionis et contemplatiois vsum: sub nocte ex-
primuntur quod sub vmbre vocabulo. In
vmbra rerum visibiliū oblivione aliquā-
tam accipit. In nocte omnimoda. Quis
mibi dabit sic aduersari? Quis inqz
dabit mibi vt rez tempaliū memoria: ob-
liuionis hui? vergat in vesperā? Bona quod
dem nox: quā imaginatōes vane animū non
verat. Nec versant in eo/quādo abscondi-
te sunt ab oculis querentiū dilectū. Dile-
ctio ipa hanc nocte inducit? reliqua om-
nia nec respicit nec nota reputat dū ad il-
lum quē diligit itēta suspirat. Per noctes
inquit. Dulce sunt noctes ei? nec est vna
nox illi iugis et cōtinua. Noctes ei? inter-
polant presentia sponsi. Cū adest lux est. cū
absent: nox est. Ideo multe sunt noctes spō-
se quia multi sunt elapsus sponsi. Dulce
latebre. Beata plane quod dilecto adheret to-
ta die. et querit illū totis noctibus. Pro-
cent studiū tuū quod audis ista: et instruct? ex-
emplo spōse. Cōsurge et tu in nocte in prin-
cipio vigiliarū tuarū: et effunde cor tuū vt
liquefiat et corruat: et decurrat vsqz in spe-
ctum dei tui. Illi liba principia vigiliarum
tuarū: nihil in te peregrine cure decrepant.
Quere per singulas noctes dilectus tuum.
Quid dico per singulas? Totas noctes tu-
as in hōp cōtinua. Ne cesses et ne descas
donec egrediar vt splendor dilect? tuus: et
vt lampas accēdat tibi. tūc poteris illud

Pauli dicere. Non precessit dies autem appro-
pinquauit. Nam quod sequit. Abijciam? ope-
ra tenebrarū. huic non potest nocere adapta-
ri. nam opa tenebrarū tenebras ministrant.
hec autem nox magis ministrat his quod pma-
nent in agone querēdi dilectū. Bona qui-
dem nox quā abscondit a cōturbatione
ab incurfione imaginationū. Et quis tū-
dū absconderis in abscondito faciei dilecti
tui: bonū tū est vt abscondat tibi facies: et
pompa inaniū et carnaliū cogitationum.
Non est vt illa non attendas. non videas. sed
tū in hac nocte non extinguet lucerna tua.
vt dilectū queras. Utinā ego tales mibi
possim noctes nūerare: tā latebrosas et tā
numerosas. Et quis nostrū gloriabit? om-
nes se tales noctes hēre. Quisquis est: felix
cui omnes noctes in vsum talē dcurrūt: qui
in occulto suo nihil agit occultatōe dignū.
Unusquisque suā cōueniat? sciētia. Quid
enī mibi alioz pcutere? sciētia infirmā?
Non pcutio nec discutio quod dēz: et si infirma
est: feda saltē non sit. Non agat in occulto non
cogitet quidē que turpe est et dicere. Ad ta-
lem stratū ihs declinare non nouit. Offen-
dit illū et fugat? pusa? sciētia. Confusio
sciētie non inuitat illū: sed magis euitat
Charitas autem de corde puro et cōscientia
bona/ ipa est que querit. Sic enim habet
Quisui quē diligit aia mea. Nil bona tu-
tius cōscientia. Bona? sciētia audet: et ca-
ritas ardet. Illa non formidat: ista inflam-
mat. Illa per dilecto non confundit. Ista cōfi-
dit sup dilecto. Magna vis amoris. Alie-
no non nitit suffragio: proprijs p̄cepta meritis
semper amari se psumit/que amare se sentit
Denique non respectis alijs maiestatis noibz
sola spōsa dilectū memorat quod singulariter
intus tollat estū amoris. Hoc autē at-
tendendū quod frequēter dilecti recēset voca-
bulū (quocūqz ex mysterio) dilect? meus
candid? et rubicūdus. et talis est dilectus
meus. et in p̄nti. quē diligit aia mea. magis
certe p̄monis hui? gratia. Nec mirū si fre-
quentat in ore quod in corde feruet. Ideo et
animā cōmemorat. Non enī verbo tū diligit
sed voto: nec solo actu sed magis affectu.
Quid ipō sibi vult quod aiaz non spm dicit? for-
te quia dilectū: quē adhuc querebat/non
dum habebat. Qui enī adheret deo: vnus
est spiritus. Et cur nusquam in toto hoc can-
tico spiritū noiat? Sed aia mealiquefacta
A 2

est: et aia mea turbauit me: et hpm frequer/ que diligit aia mea. Id qz fere nufqm nisi cu absentē querit: vel abesse queritur. Solēt his noibz grad^o pfecte. Apōstol^o anime pfectioris et min^o pfecte. Apōstol^o dicit Animalis hō nō pcept ea q sūt spiri tus dei. Ego aiam hāc ita amantē et estu antē/feruentē/nunq̄ nō spūalem dixerim. Quippe q licet nō dū plena visione/voro tū ppenso: illi adhibebat que vehementer diligebat. Possum^o autē nō incōueniēter sicut in spiritu subtilē et attenuatū intel lectum: sic in anima suauē et tenē affectum accipe. Per ppham in pmissione dñs di cit. Dabo vobis cor carneū. Si q̄ carnis nomē in bono alicubi accipit: cur nō ma gis aie: Ego beatā hāc animā (vt licenter loquar) nō lapideā: sed carneā mag^o iudi caueriz: et nihil habentē in se rigoris et du ritie. sed mollē/tenerā/tractabile et sensibi lem ad singulos dei verbi aculeos. Deniqz que dicat: neqz caro mea enea est s; quā spūalis ptransat gladi^o: et caritate se vul neratā gaudeat. Jure q̄ aiam suā diligere dicit: exprimere volēs intimā quandam et inuidā et animatā affectōem erga dilectuz suū. Jhm xpm dñm/ q̄ viuūt et regnat i se cula seculoz. Amen.

Sermo. ij.

Super hester

In capitulo hodiernū vobis i stauram^o cōiuiū. Nec enī ibi cūcta dicta sunt q̄ dicēda occurrūt. Que dam q̄o nec recta quidē sunt. Illa hoc ser mone discutiēda suscipimus. i. cur dicat i lectulo et nō in lecto. Et cur i lectulo meo. Hāc alibi lectulū nrm dicere p̄suevit. Hec reputate vobis in sorte. Si qd aut noue disputatōis sup his que tā discussa sūt ad iecero in lucrōem (vt sic dicam) referte. Quid putat^o misterij signat hoc ip̄m qd dicit in lectulo: laudis ne aliqd occulte cō tiner: an sugillatōis: Et si utrūqz potest: li bentius tñ hic laudē accipio. et ideo p̄mi tus in hūc sensuz flectamus f̄monē. Ego plane in hoc q̄bo coartationē quandā in telligo vt soli secū dilecto sufficiat. Cur ei nō in bono coartatio accipit: Sed strati dilatio in pbzum vertit: Dilatasti (inqt dñs p ppham) stratū tuū iuxta me susce pisti adulectz. Uides quō obiurgādo et ex

probando strati dilatio obijcitur famet adultere. Bonū est q̄ nō dilatare. s; magis dilatare stratū cogitationis et cordis lectu lum. Ideo spōsa iure sibi applaudit de lectulo. Loangustaz (inqt ppheta) stratum: vt alter decidat/ et palliū breue verū qz operire nō potest. Utrūqz. i. viz. et adul terum. Breue ei et angustū est cor homis ad p̄cipiēdas tibi delicias/ etiā cū i illas totū vorū extendit. Quō nō multo breui^o quom fuerit ad alia distentuz: Sufficiat dilecto tuo vel breuitas ista. Noli illā ma gis breuiare/ lectulū cōmunicando alteri. Bona quidē hec breuitas lectulū q̄ nescit nisi dilectū suū. i. christū suscipe. Est enī breuitas que nō nisi illū suscipe nouit. et breuitas que illū plene. Magna certe vo lupras lectulū. s; magna breuitas. et iō bñ lectulus magis q̄ lectus dī. Delectabilis lectulus est/ de q̄ legis in p̄uocibz. Se cura mens quasi iuge p̄uuiū. Foris noz foris turbatio. sed trāquillitas int^o quasi quiet^o lectul^o quidā. Nō est hic illō lamē tabile dicere. Foris interficit gladi^o et dor mi mors silis est. Immo si foris gladi^o et intus gaudiū. Spe (inqt) gaudētes: i tribulatione patiētes. Ad noctē tribulatō re fertur. Ad lectulū spes et gaudiū. Foris p̄ter hoc nō lectū sed lectulū appellat/ par co vocabulo. qm̄ totū gaudiū nostruz se re in spe est adhuc et ex parte. Bonus lectulus cōscientie quies et mūdicia. Lō i p̄ij quasi mare fernēs qd̄ quiescere nō pot est/ sed redundāt fluct^o in p̄calcationē et lutū. Est ergo cor impij turbulentū et r̄bidum/ lutosum et secū sp̄ colluctās. Si quidē nō est par impijs. Regnū vero dei iusticia est et par. In pace (inqt) in idipm dormiā et requiescā/ quoniā tu dñe singu lariter in spe p̄stituiisti me. Utrūqz cōplo ctitur spei nomē et lectulū et gaudiū. quia in spe gaudem^o et in spe requiescim^o. S; vnde spes nisi de securitate p̄scientie. Jure lectulū dixerim mentē securā et liberā. Se curam p̄pter p̄scientie bonū. Liberā autē a tēptatione. Liberā ab exteriorē occupa tione. Liberam a leui cogitatione. Quan ta tñ esse potest in hoc corpe quies et liber tas mētis: Breuis et exigua/ et lectulo si milis angusto. Dulcū inde decerpit refi ciendī necessitas corpis. multū p̄quirendī que necessaria sūt cura. mltū p̄mēndī

hora/ multū aie casus imminēs/ multum causa latēs. Gloria nra hec est. inqt paul^o testimoniū p̄scientie nostre. Suauē certe se collocauerat in lectulo. Nihil ait/ mibi p̄sciū sum. Sed quantū illud dilatat et extēdit/ magis istud arat et p̄trahit: sed i hoc (inqt) iustificatus nō sum. Qui au tem iudicat me dñs est. Uides quō pau lus audet et dicit. Cor nostruz dilatatuz est. Uides quō testimoniū p̄scientie: diuine coartat respect^o sentētie: Bene q̄ lectulus mens secreta sed mīme supba que q̄eta nō elata: bona de se sentiēs: sed alta nō sapiēs magis aut suspecta semp habēs icerti no ctem iudicij. In lectulo (inqt) per noctes. Dulce noctes/ s; vn^o lectul^o. Dulce enī tribulationēs iustoz. s; tamē q̄si nō sentiē tes/ nec respiciētes/ vno dormiūt et requi escunt in lectulo. In ea i qua vocati sum^o vna spe vocatiōis nostre. Transit noz et noz. s; illi nō deserūt trāq̄llitatis sue lectu lum: donec tota trāseat iniq̄tas. Alte noctes et alte tenebre. sed tñ ab altitudine noctis nō timēt nec turbant. quia sperant in dño/ nō timēt a noctibz: s; hui^o spei lectu lo requiescunt. Hāc et ip̄e nouit dare carmi na in nocte tribulatōis et in nocte mādāt canticū eius. Accepit istis q̄re spōsa diē noctes et quare plures: quare lectul^o dicatur et quare vn^o. Hūc accipite q̄re dicat spon sa in meo. In lectulo suo et quasi singula riter suo est q̄ diu singulariter in spe. Lū vero ad spem res accesserit vel magis suc cesserit spei: quom iā ex parte tenuerit dile ctum: nō iā suus erat hic lectul^o spōse: sed magis cōmunis spōsi et spōse. Suus est quom q̄si sola sine dilecto q̄scit. Lōis est quom ip̄e adest. Su^o est sponse quom q̄e tis et pacatis et cōpositis moribz intra se col lecta quiescit. Cōmunis est quom iā incl pit oblectari spōso. Forte est et aliq̄s p̄pri us spōs: qm̄ sui oblita p̄it^o et se exuta tota trāsit in ip̄m. et quasi induit ip̄so: dilecta ipsi. In lectulo suo nec effluit extra se. nec turbat in se. In lectulo cōmuni affluunt illi delitie quedā de p̄sentia sponsi. In illo qui solus est spōsi amāris exagitata incen dio ebullit et excrecit effusa et effluēs tota transfundit in ip̄m et in simile absorbetur qualitate. In p̄mo penes se est: in secūdo penes illā spōsus. In tertio penit^o est ip̄a penes ip̄m. et si dici potest non est nisi ip̄se

In primo querit. in secūdo adheret. i ter tio vnitur illi. In primo tranquillitātē p̄ priam possidet. in secūdo quandā meret cōmunitatē cū dilecto. in tertio assumitur et absorbet in quandā charitatē et q̄re vni tatem. Helio: hic lectul^o tertius q̄ secū dus: quāto expressior est vnitas q̄ chari tas. Bon^o tamē p̄mus p̄ que ad utos pa ratur accessus. Q; si ad carnalis infirmi tatis illecebras lectulū sensum deflectere ve lis: nec erras/ nec laboras sic assignando: Solius enī sponse sub hoc intellectu le ctulus est: nec cōmunicat sponso. Nam et si nouim^o christū: fm̄ carnis p̄cupiscētā tamen nō nouim^o Cōmunis q̄dē carnis natura: sed nō est cōmunis illi carnis ille cebra. Nō refutauit lectulū doloris nri. sed nō se reclinauit vsqz ad sensum delectatio nis nostre. Ideo qm̄ istū designat: in lectu lo meo dicit. nō cōiter in nostro. Hibi si q̄ dem legit. Lectul^o noster florid^o: Qui cō munis est: florid^o est: vetustatis nil habēs nil corruptionis. Quando q̄o p̄p̄iū suū lectulū dicit/ nulla ibi fit mērio floris. su^o sponse hic est: sed insuauis est: nō florid^o est: sed horridus illi videt. Dura satis p̄ditō si vel sola corruptio foret: nūc q̄o ad infir mitatē accedit aduersitas. duplicatum in cōmodū: lectul^o et noz: infirmitas et aduer sitas. S; magna vis amoris que necura p̄p̄escit: nec ille minata. nec ista illata. Nō enī lectulo tenet: vel terret nocte. s; i lectu lo suoz p̄ noctes querit que diligit anima eius. L laustraliū videt noz ista: maxime fratru q̄ et quieti a sollicitudine et q̄si p̄diti absconditi sunt i multitudine: habētes in altero lectulū: in altero noctis obscurum. Qdam moda enī abscondit cuiuslibet q̄li bet excelsa p̄uersatio: vbi in equalē altitu dinē tota se fratru numerositas attollit: iux ta illā de saluatore p̄phiam. Ambulat in tenebris: et nō est eis lumen. sed fugiūt hū mane laudis lumē: vt liberi sperēt in no mine dñi/ et innitatur sup diē suū. Quozū absconditus est vultus eoz. Unde nec re putamus eos/ immo q̄ seipsos intus nō reputant. qui se mūdi ad vsus foris non aptant: qui nec hominū ab ore gloriā ex optant. s; illā que ex solo deo est: iuxta qd̄ legitur. Ego gloriā meā nō quero: est qui querat et iudicat. Et qui gloriat in domi no gloriatur. hoc est. non p̄ donis domini

Sermo

hominis favore quiescat. nec finis huius
admiracione: spiritualis gratia adalceret i ali
quo gaudia: sed illi referat gratiam et querat i
illo gratiam: huius est enim ipsum querere. Habet iste
in tranquillitate lectulū/in humilitate no
ctem. Non illū mordaces cure circūvolat/
inquietudinū nō exasperat iniurie. sed to
tum lectulū et nox. totū par et quies et late
bre. Nunquid satis est? Fortassis satis sed
laboranti nō satis amati. Dulcis enim labo
ranti somnū. amari anxietas illū dormire
nō sinit/somnolentiā excutit/vigilias in
ducit. Amor de quiete ipsa inquietior red
ditur. Quiescit tēptatio. hēscit occupatio
quiescit afflictio. sed quiescere dilectō nescit.
Tūc magis vires exercet. dulce incendi
um et flāma vorax/de latibulis euadens
vacuo liberius euagat in animo. alii poss
sident suū nescit amor nō exercere negoci
um. Semp enim quē amat vel p̄sente eo se
oblectat/vel absentem desiderat. In die si
quit/tribulationis meo dēu exquirit mani
bus meis. Longe differētor querēdi rō
nūc a sponsa pponitur. Illaz nō impellit
afflictio/sed trahit affectio. Ille in psalmo
querit aduersus tribulatōem. ista ad amo
ris vsum et oblectatiōem. Ad h̄ enim refert
et quietis lectulū et noctis latibulū: vt quē
diligit/et incōcuisse recolat/et sincere sapiat
et dulciter sentiat. Ergo multo potior i di
ligente quē in indigēte querēdi ratio. Quis
ture dici possit quod sancta quadā semp eget
amor auaricia. Semp ei ad secretiora exe
stuat/et quē tenet nō reputas: volubili se rap
tat in anteriora rotatu: et vitalis instar ro
te spirituali leuitate ad supiora toto cona
tu atrollit. de terra vix paululū aliquid at
tingēs. Deniqz i Paulo nōdū se cōphēn
disse arbitrat/et ipse ad anteriora extensus
quasi rationalis rota sequit quo illum ra
prat spūs seruētis desiderij. Siquidez et
cū summauerit homo tunc incipiet. In
p̄nti quoqz spōsa dū tenet lectulū: nō h̄ cō
tenta: ardenti querit dilectū Ille illi lectu
lus. ille dilectus. Lectulū dum infirmā et fa
tigatā suscipit. dilectus dū inflāmat et suc
cendit. Lectulus et dilectus: quod hēscit i illo.
et cupiscit et deficit in ipsum. Miraris quod
dico lectulū: hūdebo et adijctā vilis ali
quid: immo sublimi sup oēm glīam lau
dis eius. Quādo enim p̄ me egit viliora: tā

to bonitatis sue dedit iudicia maiorā. Ipsa
parullectulū: ipse pulli est nidul. Et eni
passer inuenit sibi domū: et turtur nidum
vbi reponat pullos suos. Vis audire quod
lis lectulus: Facta cogitat quos iplumet
in dño: et ipse te enutriet/donec formetur et
firmet rōs in te. et occurras in vix p̄fectū
qui fluctuare nō possit. Bene ē lectulus.
qui mihi factus est a deo iusticia et par et re
demptio et sapia. Quis dabit mihi illi col
locari in lectulo? Quis (inquit) dabit mihi
istos puluillos: et cervicalia huiusmodi
assui sub cubito et capiti meo? Felix ceru
cal quod sibi spōsa supponit. Leua eius sub
capite meo: et dextera illi amplectabit me.
Altez iam possidet. altez iam sibi pollice
tur. Leua tenet sed dexteram querit. Delē
crationes enim in dextera tua vsqz in finem.
Quasi de lectulo tendit ad lectulum. Sui
auissimū mihi cervical bone Ihu spines
illa capitis tui corona. Dulcis lectulus il
lud crucis tui lignum. In h̄ ego nascor: et
nutrior/creor: et recreor: et sup passiois tue
altaria memorie mihi nidū libeter recollo
co. Quod si maiorā dāt et archaniora p̄sentē
re maiestatis mysteria: nihil illud a lectu
lo et nocte differt: si quod ad futurā p̄mple
tur plenitudinē/nō ad formulā p̄fectiois
humane. Hāc et p̄fectius nostrū imp̄fectus
est. et vt verū dicā vix adhuc inchoatum.
Propterea inuitū aliquid dicimur creature
dei: et tū p̄mitias accepisse spūs. Tame
rarius forsitan videat/et conor: inceptis
exponere: et de sponsa lectulo/que illū sua
uius forsitan et secretius collocauit/et con
iectura nostra possit attingere. Quasprop
ter de mysterijs ad mores descendamus/
et dicamus h̄ esse dilectū in lectulo: et p̄no
ctes querere/cū post cordis strepitū et car
nis motū quieti et p̄sentū obliuī/primi
uas quasdam future dulcedinis capiamus
delicias. Habes ergo (vt breuiter colligā)
in hoc capitulo occasione/actū/et causā.
In diligēte causa. actus in querēte. oport
unitas vero et occasio in lectulo et nocte
nuitur. Breue aut capitulū/quoniam bo
nus lectulus/in quo suscipit mens fatiga
ta fomētum/immo feruēs incendiū/in
amor dū offendiculus: nō habet desiderij
vsum exercet ardentius. Sed iam nos h̄
paululū quiescam: et in illo vtrū lectulo
in quo sponsa dū quiescit: dilectū quiescam:

et experientie sensu in nobis p̄s ediscere
possimus: quod nūc alios docere conamur
quod dulce sit in h̄ lectulo quiescere et dilectum
querere Iesum xpm dñm nrm.

Sermo. iij.

Quoniam solet spon

sus semp vel p̄ tpe vel p̄ q̄ntita
te aie sequētis voto r̄ndere. Que
sui (inquit) et nō inueni illū. Gratū certe h̄
bum: quiescui/ sed nō inueni illum. graue.
Quid nō graue et intollerabile sic querenti
et sic amati? Nemo enim eo quod ardēter quirit:
nō anxie caret/ tātoqz cumulatioe angu
stia si vicina spe iā iāqz apprehēsurā frau
datur. Quāto magis illa quā experte et p̄
dite tāte dulcedinis puocat esuriet? Ere
dibile est fm n̄ vltitudinē retractate et re
uolute in corde dulcedinis: acriori ad quē
dum icu euerberari animū amatis. De
niqz ad dilectōis mensurā nō inueniētis
perdat affectus. Si quis in se nūqz talez
exptus est vel dilectōis vel desiderij sensū
p̄p̄riū estimare potest p̄ictura exempli: quod
querulo sponsa corde ptulerit. nō inueni
illū. Ausqz solatio. nūqz refrigeriū. sed
vbiqz tribulatōem et dolorē inuenit: dum
illū quē ardēter diligo et instāter quiro non
inueni. Deniqz posuisti me nō dico tibi cō
trariam. sed a te quasi extraneā/ et facta sum
mihi metip̄s grauis. Brauis plane quaz
redet vite: tēdet lumē huius: quā lumē ocu
lorum ip̄m nō est meū. Ubi erit foris cō
solatio: si intus in meipsa te absente turba
tio? Cōturbatū est cor meū: dereliquit me
spūs mea: et lumē oculoꝝ meoꝝ et ipsum
nō est meū. Tria hec tecū abierūt. spūs:
veritas: et idēp̄ritas. Quō enim erunt spūs
in doloris lecto. in nocte lumen. et in diui
sione et sepatione id ipsum? Ad me nūc re
spicit illa p̄phetialis exprobratio. Quous
qz dissolueris filia vaga: Deniqz et Laym
ex quo egressus est a facie dñi: vagus factus
est et p̄fugus. Ego quidē vaga. nō ita et p̄
fuga. magis enim querens quā fugiens. et (vt
licent loquar) tibi fuga p̄ cōpetit. An
nō vaga que de lectuli angustijs transco
ad ambitū vrbis discurrēs p̄ plateas: per
vicos: p̄ vigiles: Qui adheret deo: vnus
est spūs. dulce hoc ipsum. et ideo dura se
paratio. Quomō dissipata est hec idēpti
tas: dissilijt vnio: et ad me dimidiata redijt

Hāc tota a te non discessi. Desiderio enim in
teferor: sed a p̄sentia differor: habeo aliqd i
desiderio solatiū: sed totū illud abscondit
et absorbet de dilectōe supplicij. Quo pa
cto nō abscondit oīe solatiū quod diu absco
dis faciē tuā a me? Deniqz sicut ait p̄phe
ta. Consolatio abscondita est ab ocul me
is. quia facta est iter dilectos diuisio. Sed
mihi abscondita quoniam mihi fuerat hec
vnio indulta. Tu enim bonoz meoꝝ non
eges. Bona enim mea: bona tua sunt/ ideo
mihi incumbit desolatio: dū a te separari
cōtingit. Tu virtus mea. Tu lumen oca
lorum meoꝝ. Tu mihi ip̄m. Tu mihi to
tum. Deniqz defecit caro mea et cor meuz
vt de reliquo mihi nec carnalis affectus.
nec cordis mei sensus respiret: sed sit deus
cordis mei: et pars mea deus in eternum.
Si hanc partē pdidero inanis et vacua
remanebo: quasi terra sitiens et quasi vas
perditū. Assume assume qui ebrius es si
tiente: et vacuo vasi tue plenitudinis por
tionē infunde. Quid p̄cis torrētī illi vber
tatis tue? Deu me quod raptim trāsit torrēs
iste nostris in quallib. Et quidē trāsit
sed trahunt me post te in eternū desiderij
impartire delicia. Delicia abeūt: sed deside
rium relinquūt. Ille excurrūt: et istud ex
cruciat. Quanto sunt enim progata dulcio
ra. tāto molestior de dilectione mora. Ita
ne dñe suauē videbit tibi miserā mora ta
li torquere animā: et de penis diligentis et
querētis te ridere? Si maiestas te abdu
cit: misericordia te inclinēt. Si te non in
dulges dilecte miserē vel afflicte. Afflicta
sum et humiliata nimis. et a gemitu cordis
mei meū illū rugies: nō inueni illū. Ubi
nunc multitudo viscerū tuoꝝ et miseratio
num tuaz: Diu et nimis diu cōtinuerunt
se sup me. Dilecta tua absentis desiderio:
i dolore se fundit: et tu te cōtines? Ioseph
male meritos de se miseratus fratres: nō
poterat se cōtinere: sed cōmota sunt viscera
eius: et quod esset blande innotuit. Et quod
tērior esse solet spōsi pietas quā fratris. Tu
mihi plus quā Ioseph. Tu enim frater. Tu
sponsus. Quis dabit mihi te fratrē meū?
Ego me totā ad querendū impendo. et tu
me suspendis spōsus et frater? Ergo eris
in dilectione minor: quis es maiestate su
perior. Magis sibi respondet amor et hu
militas quā amor et maiestas. Paululum

maiestatis obliuiscere / misericordie recor-
 deris. In te omne desiderium meum. Ut quid
 non ante te? Ut quid absconditus est a re-
 gemitu meo / qui totus est pro te. Dissimulatus
 et differens et auertis faciem tuam a me: et facta sunt
 conturbata. Propterea queror et causer et
 clamito / non inueni illum. Felix conditio
 quando dicere datum fuit. Dilectus meus mi-
 hi et ego illi. Hunc homo ego dilecto meo. sed
 nondum ad me conuersio eius. Amara habet
 amanti commutatio. Idcirco per uices uocem
 commuto / non inueni illum. Omnia tempora ha-
 bent / et suis spatiis uniuersa sub sole trans-
 currunt. Quando erunt ut cum sole permaneat
 et ante mutabilitate luna / ut in eternitate
 stent / et non transcurrat cum tempore. Hunc homo
 omnia tempus habet / et habet forsitan suum
 tempus eternitas ipsa. Dicunt enim et tempus
 eterna / eterna ergo in se eterna. sed nobis pa-
 rata sunt tempus suo. Omnia tempora habent
 tempus amplectendi et tempus ab amplexu
 longe fieri. Quod ergo erit aptum magis quam
 nos amplectendi tempus? imo quis erit ap-
 tior ad amplectendum uel lectulo locus / uel
 nocte tempus? In pace locus tuus. et ideo
 quietis tempus / et pacis tibi parauimus in corde
 meo lectulum. Veniat dilectus meus / ueniat
 delectatio mea et requiescat in cubili suo. Tu
 forsitan dispensatione differens. sed non capit
 amor impatiens de dispensatione solatium.
 Scio mihi repositum tempus suo. sed de fuga-
 cis tarditate temporis causer. Tu differens ego
 quidem diutius non queram: sed surgam et circu-
 ibo ciuitatem. Lotemino lectulum: et initium
 sermonis derelinquo: ut ad perfectiora fe-
 rar. Nam et si sponsa sum et perfecta: per regule
 modulo humane institutum inueni accepisse me
 reputo. ad quod restat respiciens: Surgam et
 circuibo ciuitatem: queram per uicos et plateas
 Iesu bone quid est quod alicubi non inueni-
 qui ubique crederis. Dulce quidem mansi-
 ones in domo patris tui sunt: sed nunquam
 alias deseris ad alias transis: qui infini-
 tus ipse et immensus es. Ubique creaturarum
 totus est creans et continens: sed infinitate
 tua creatura nulla potest exprimere: quibus
 uirtute nulla non possit ex parte innuere.
 Ubique totus per essentiam: sed non equaliter in
 singulis per efficientiam. Nam et si ex toto te ubi-
 que opereris totum: non tamen quod potentie tue est
 ubique imo potius nusquam operaris. In differe-
 renti enim uirtute efficiis in minimis mini-

ma. et magnis maiora. Cum ergo spiritus tuus
 ubique et tota operetur: nusquam tamen tota ex-
 ditur. quia quom uolueris suppetit tibi ef-
 ficere maiora. nec tota exprimitur. quia veri-
 tatem non possunt ad integrum emulari si-
 milata. Omnia ergo te mihi monstrant ad
 cognitionem: sed non omnia me mouere possunt
 intus ad deuotionem. Ubique in te impigo
 sed non ubique conungor. Ubique te mihi in-
 gerit res species et usus et ordo sed uerbum
 sapiam: non uerbum salutem. Uerbum autem sapi-
 entia et salus. id est. christus iesus in ciuitate
 dei nostri in monte sancto est. propterea sur-
 gam et circuibo ciuitatem. Surge (inquit
 Paulus) qui dormis: et exurge a mortuis
 et illuminabit te christus. Surgam ego: non de
 mortuis operibus: sed de prauis moribus:
 sed de bonis ad meliora: de moribus ad
 mysteria. de mysticis ad manifesta. de fere-
 nis ad suauia. Surgam et circuibo ciuitatem
 illam: de qua dicit. Magnus dominus et lau-
 dabilis nimis: in ciuitate dei nostri in mo-
 te sancto eius. Ergo surgendum est ei qui in
 montana uult cum maria descendere. et pro-
 digus ille filius in se reuersus. surgam (in-
 quit) et uadam ad patrem meum. Prudentem
 surgam: iturus ad eum qui in celis est pater.
 Sed nimis exilis et macilentam spem repo-
 suerat in suo: mercenarius ad idem patrem
 rogaturus. Hodeste quidem per mercedem. sed
 de paterne miseracionis copia humiliter ni-
 mis et iniuriose senties: uere famelicus dicitur
 in hoc animi indicium et inedia confecti. Di-
 cam inquit ei. Pater fac me sicut unum
 mercenarius tuis. Non enim poterat in-
 nam et macram spem ad maiora porrigere.
 Surgam (inquit) et uadam ad patrem meum.
 Iste de querendo nil mouet patrem: sed de
 ctendo sollicitus. Que sponsa certe est de-
 ctia postulat presentiam suam. Surgam (inquit)
 circuibo ciuitatem: queram que diligit animo
 mea: inuentionem sufficere reputas. Uide
 si non in partu hec possit obseruari distinctio
 quonia patris exposita est et parata est
 indulgentia. Delicie homo fugaces et recedentes
 et latibulis gaudentes. Ideo ille dicit. Sur-
 gam et uadam. Illa homo. Surgam et queram.
 Denique et pater occurrit penitenti. Sponsus
 se subducit diligenti. Misericordia sui pro-
 fusior est: delectatio paratior. Id autem non
 incongrue ab utroque positum intelligitur
 dicitur surgam. Non permittit te Paulus: que

sursum sunt querere: nisi prius resurrexeris
 Non potes que sursum sunt sapere: nisi prius
 illa quesieris. Quid enim illa bona que
 sursum sunt inuenire: nisi quodam dulcedi-
 nis et experientie gustu presentire illa? Ideo
 cuncta plusquam scrutatur: ut quod amat
 alicubi degustet. Surgam (inquit) et circuibo
 ciuitatem: queram per uicos et plateas que
 diligit anima mea. Dulce sibi fiducie sa-
 cras amor assumit. Quantum enim putas di-
 ligebar: que tantum presumebat? Surgam
 (inquit) et circuibo ciuitatem. Non ueniet in
 conspectum tuum domine omnis hypocrita. Ab-
 scudit se adam: ex quo bone scientie au-
 spem amisit et inuentum se doluit: qui magis
 querere debuerat. Qui ficte diligit: fugit con-
 spectum tuum. que uero sponsa est et chari-
 tatis dotata munere: etiam fugientem insecta-
 tur. Duo ibis bone Iesu a facie uehemen-
 tis desiderium. Si ascenderis in celum: illic
 est. si descenderis in infernum: adest. Ubique
 te sequitur curiosa scrutatrix: et per singulos
 operum tuorum gradus discurrens: quod fide
 tenet: conatur transfundere in affectum: et ad
 mirande maiestati deuotione respondere
 Ad dilectionis incentiuum omnia euangelij
 documenta deducit: ut in quibus ueritate su-
 scipit uirtute presentiat tempus sponsum su-
 um christe Iesu. Qui uiuis et regnas per
 omnia secula seculorum Amen.

Sermo. iiii.

Circuitus iste

non est peruagatoris. sed inuesti-
 gationis. Et si uagatur que cir-
 cuit: non euagatur tamen / non excedit termi-
 nos ciuitatis: non loca que dilectus ambu-
 lare solet. In circuitu ambulat / sed intus
 ambulat per uicos et plateas ciuitatis. Sa-
 pientia enim in his uisus se ostendit hilariter
 et in plateis dat uocem suam. Ideo in istis
 circuitu. quod nouit ubi solet. uberior occur-
 sus esse dilecti. Circuitus (inquit) queram
 per uicos et plateas. Frequens tibi est o se-
 lit anima talis circuitus et accessus fami-
 liaris / et nota sunt tibi omnia ciuitatis: cir-
 cuitus et recessus intimi. Angusta uicorum
 et lata platearum. Introducit te rex in cellam
 uinariam. Nunquam et in omnes alios secretio-
 res recessus: Omnia tibi sunt aperta / et per-
 uia et visu quodam ad beatum hunc expedita te

sentis circuitum. Ideo non cunctati sed
 denti similis dicitur Circuitus ciuitatis. Et
 quantum putatis fratres / quantum solatiu com-
 fert inuisere interim et crebro pertere gres-
 su loca in quibus stare solebant pedes eius
 que diligit. Nescio quo pacto loca in quibus
 aliquid boni experti sumus et expressius id
 ipsum impunt memorie / et ex ordine an-
 mentis depingunt oculos. et quod iam experti
 sumus in ipsum iterato speramus. Ego lo-
 ca ista non corporalia sed spiritualia crediderim
 oportuna ad anime exercitatio: spiritualem
 propterea in his accipiamus circuitum.
 Circuitus iste an recordationis est an in-
 uestigationis? Circuitus enim qui uel nota re-
 colit / uel ex ipsis notis colligit que non dum
 sunt nota. Circuitus quodammodo quod nota re-
 cordatur / uel perscrutat noua. Circuitus qui
 dam est: quom ea que iam fide uel intelligen-
 tia tenemus / ordine retractamus. Circuitus
 quidam est: cum ex his que iam tenemus
 ad occultiora tendimus et penetramus. Cir-
 cuitus ille oblationis est. iste ratiois. Ille
 amabilius est. iste acutior. Et quis ille
 circuitus magis accommodatus spiritus ui-
 deatur / neutrum tamen illi negabimus. Si-
 ue enim nota et conperta reuiderit. siue inuesti-
 get noua / in omnibus moribus tamen fomitem que-
 rit. Bonus quidem ratiois circuitus. sed
 quando se ratio ipsa intra fidei regulas con-
 tinet / et eius terminos non excedit de fide
 ad fide. uel de fide ad intelligentiam pringens
 Intelligentia quidem et si fidem excedit / non
 tamen aliud conuenit quam quod fide continet
 In intelligentia quam in fide non certitudo
 maior est sed serenitas. neutra uel errat uel
 heret. Ubi uel error uel hesitatio est intel-
 ligentia non est. ubi hesitatio est / fides non
 est. Et si fides admittere posse uidetur er-
 rorem / non est uera nec catholica fides / sed
 erronea credulitas. Fides (ut sic dicam).
 ueritatem rectam tenet. et possidet intelligen-
 tiam reuelatam et nudam conuenit. ratio cona-
 tur reuelare. Ratio inter fidem intelligen-
 tiamque discurrens / ad illam se erigit. sed ista
 se regit. Ratio pro aliquid quam credere uult
 Quid aliud? Conspicere. Aliud est crede-
 re. aliud est cernere. non tamen aliud quam quod si
 de conspicit / conspiciere conatur. Et si non dum
 sincere uidere potest. quibusdam tamen ac-
 commodatis experimentis conuenit tem-
 perat que iam solida fide accepit. Ratione supra
 A 5

fidem conat: fide tamē nitit: fide cobibet
In primo deuota est. in secūdo pudens. i
tertio sobria. et (vt sic dicā) fides tenet: tue
tur ratio: intelligētia intuetur. Bon^o iste
circuitus: in quo mens rationis ductu p
uestigando procedit: sed a fide nō recedit
instructa a fide: et restricta ad fides. Erro
nea plane si nō cuncta ad eius referat exa
men: et citū rōnis incessum ad fidei matu
ritatē castiget. Bon^o circuit^o: vbi q̄s trās
for: mat a claritate in claritatē tanq̄s a dñi
spiritu. Bonus circuit^o vbi q̄s postero
rum oblit^o: ad anteriora extēdit semetip̄s.
si quo modo cōprehēdat. Bon^o certe cir
cuitus: nō modo quom noua sp̄z occulti
ora comp̄hendunt: s; quom iā app̄ehen
sa: noua et recentī semp affectu reuoluunt.
quom nō modo qd̄ restat penetrat: sed qd̄
iam penetratū est frequēter iterat. Jocun
dus circuitus et sp̄s nō ignorus. Jō cō
fidenter dicit. Surgā et circuibō ciuitatē
Que apert^o esse poterit ciuitas q̄ illa de
qua dictū est. Gloriosa dicta sunt de te ci
uitas dei: Et quidē vniuersitas creature
dici potest nō incōueniēter ciuitas dei: ab
eo cōdita: et ab eo disposita. Gloriosa pla
ne et p̄ specie et p̄ ordine. Nāp actibus mi
nus iustis quos deprauate mētis p̄ducit
libertas quantū in ip̄o est: est nimis in glo
ria. nec ex ip̄is est q̄ ordinē diuine disposi
tionis nō effugiūt que nō intendūt. So
li autē vere gloriosi sunt q̄ diuine dispositō
ni supponūt studiū: solliciti p̄ me cōditio
nis integrā seruare gratiā: v; releuare et re
staurare corruptā. Isti gemio quidē mo
do gloriosi efficiunt: naturali cum ceteris
cōditione: et voluntaria p̄ ceteris coopratio
ne ad ordinātis et dirigētis dei nutū. Di
citur q̄ ciuitas dei vniuersitas create: q̄p
pe legib; administrata dispensationis ip̄i
us. Ip̄e vniuersē creature speciē existētē
prestāt in pp̄rio genere. in vsu efficaciam.
p̄ueniētia in ordine. vt etiā in seipsa pul
cra sit: et in vniuersitate sup̄uacua non sit.
et cum reliquis incōueniens et repugnans
nō sit. Siue enī res nature agatur motus
siue libero arbitrij nutu. siue diuine instin
ctū gratie: siue singulis his rationib;. siue
cōiunctis res agatur/quelibet diuina in
tus operante efficaciam et modū accipit et
motum. Hodū quasi legē quandā ordi
nis: et motum actionis. Nō modo enī ab

eo cuiuslibet motionis natia facultas: s;
cuiuslibet facultatis administrat motus.
vt simul ab ip̄o sit et q̄ et motus virtus.
Bon^o q̄o intentionis prauē et ab ip̄o h;
q̄ mot^o est. et ab ip̄o nō h;
q̄ prau^o est. Ne
q̄ enī ab ip̄o est q̄ i min^o ordinatū finē di
rigit. Vide venditionē Joseph. de cēsus
in egyptū. egressum et insectationē p̄ bara
onis. submersionē exercitus et ereptionē
israel. quomō incarnationis et passionis
xp̄i et ereptionis nostre seruiant mysterijs
et multis quidē in locis similia diligēs re
periret Non ergo possent antiqua delicta
nouis deseruire sacramentis: nisi occulta
ratione: diuina intus operante pulchritudine
Nec enim illa antiqua casu quodā et idid
ferenter ita puenere: quib; noua postmo
dum a prudētī dispensatore et obseruato
re diligenti ap̄tarent mysteria. magis autē
illa ad hoz sunt significatōem (nō hōie il
lud intēdente s; deo disponēte) preparata q̄
hec illis adaptata. N. deniq; dñs eo po
tissimū tpe ad passionē adduct^o q̄ hac ho
ra/hoc die/hoc mortis affectus est gene
re. quis ista aut legat mystica: aut credat
fortuita: Quo die est homo p̄ditus: eo re
paratus. qua hora sniam ptulit/indulge
ntiam meruit: p̄ lignū sniam mortis inducra
p̄ lignū vita restituta. Et nescio q̄s diuini
tus ista nō dispensata s; humani^o admi
nistrata cōtendit. Dabes agni paschalis
temp^o. habes immaculatā hostiā. habes
ereptionis horā israelitice de egypto. ha
bes ereptionis tue grām de seculi errore. de
vanitate. de natiuitate corrupta. et h̄ sim
pliciter p̄tigisse credis: deo nō dispēante
sed indeo operante: quibus non obseruante.
Hec in quā que tā apte cōcurrūt d̄ crucis
ligno. de tempe. de hora. de die. et reliquis
que obseruari prudenter possunt/circum
stantias iudaice deputat clementie/ non
diuine sapientie. Proxius in tā salubri re
medio et cū antiquis in vnā formā cōcur
rere sacramētis et fortuitus casus excludit
tur et human^o intuitus/ sed nō diuini^o nu
tus. Et in Isaiē p̄phetia inuenies ad eze
chiam dictū. Data sunt omnia hec in ma
nus chaldeoz. Ubi data esse dic. ostēdit n̄
tū. p̄phetia p̄dicta s; etiā iudicialia q̄daz
equitate donata. Ex his et huiusmodi p̄
sim p̄ omnē scripturaz textum: cui dubiū
residebit/ diuinā pariter virtutē/ sapientia

iustis legib; prauas rōnalis creature non
inspirare quidē sed dispensare voluntates
Quod si ita est: multo min^o ambigi p̄ mo
tus ceteroz animantiū: que naturali du
cuntur affectu. et sensuū imaginatiōis tm̄
agunt in iudicio nō arbitrio rōnis: a diuina
dispositiōe mime exemptos. Et vt sel cō
cludā vniuersaz vel essentia q̄ in h̄ aut i h̄
rez genere sunt: vel essentia; qua sunt: vel
vsu q̄ aliqd̄ efficiūt. Iustissim^o. potētis
simus. prudētissim^o moderator: eternis et
immuabilib; mouet et mutat et p̄inet de
cretoz regulis: et cunctā creaturā nusq̄ ex
orbitatē regit iusticia: q̄si ornatisimam et
dispositissimā ciuitatē. Deccine q̄ ciuitas
est: vniuersitas creature quā sponsa circui
turā se p̄ponit. Circuierūt sapiētes huius
seculi rerū naturā: et in artificio suo operā
tem aduerterunt sapiam dei: operantē di
co: sed nō op^o de quo legit. Deus autē rex
noster an̄ secula opatus est salutē i medio
terre. Cognouerūt in ope artificē. sed non
glorificauerūt aut grās egerūt. Fidel^o ani
ma omnia replicat et recenset in laudem dei
et omnē creaturā puocat ad glorificandū
vt seip̄am excitet in grām: et vniuersitatis
p̄uitu diuinū stimulet in amorē. Circui
uit Salomon: et de cedro libani disputa
uit vsq; ad yfopū. Circuuit in ecclesie.
et de electoz postq̄ deseruit circuiū ad hu
manos act^o disputatōem deriuauit: vt de
transiēte rez vanitate ad p̄manentē trāsī
ret p̄tate. Circuuit iob: imo circūduct^o
est mag^o a dño p̄ terre fundamēta: p̄ mēsu
ram: p̄r lineā et bases et lapidē angularē
astra marucina: et filioz dei iubilū: p̄ mar
hostia et vniuersa: et vestimentuz et caligino
sos infantie p̄anos. p̄ terminos: vectes et
hostia. p̄ ortū diluculi/ et aurore locū/ et ce
teras quas dā ceteraz rez naturas. Omnes
enī numerare longū erat/ que omnia prudē
ter intueti admirationē p̄ditoris facerent
et pie cōsideranti amorē. Et hec cōmunitē
omib; p̄posita sunt rōne vtentib;/ et p̄dito
ris sui maiestātē manifesta pulchritudinis
sue specie cōmendant. Sub tā pulcro tm̄
velamine pulciora sunt que latent salua
tionis nostre sacramēta et multiplicia sp̄s
alium dona grāz. Deniq; et dauid in fine
psalmoz cū omnē creaturam in laudem
dei concitasset. Cantate (inquit) deo can
ticum nouū/ laus eius in ecclesia sanctorz.

Uere nouū cuius nescit antiquitatez ma
teria/ fastidius gratia. que semp est amore
recentis/ vsu recentior. Uere enī nouū qd̄
hominū animos ad eternā innouat bea
titudinem. Deniq; legit. Ne meminēris
priorum/ et antiqua ne intueamini. noua
quoq; ego facio. Jure noua que ab antiq̄
currentis nature nequaq; cōclusa sunt le
gibus. Laus eius in ecclesia sanctorum.
Quodā vtiq; excellentie p̄uilegio/ n̄ tm̄
equitatis dispensatione. sed gratuito san
ctitatis dono et munere. Laus eius in ec
clesia sanctorū. quoniam ita laudē eius san
ctorz ostendit act^o/ vt illā attēdat affectus
Sancti enī excellētē gratiaz dona susci
piunt/ deuotione p̄sentit. gratulatione p̄
soluūt. Ideo quodā laudatur p̄uilegio in
ecclesia sanctorz. extra eccliam laudat mi
nisterio insensibili et muto rez vanozū ho
minū. In reb; insensatis cōditio. in hōi
bus nō renatis aliq̄nta cognitio. i neutri
tm̄ dilectio. Nā dilectio p̄ditoris sui in h̄
mis nulla. in secūdis nō sancta. Laus ei^o
in ecclesia sanctorz. Sanct^o enī (et que cōdi
ta sunt/ vt naturaliter sint/ et que dispensa
ta sunt/ vt incōueniēter et inordinate non
sint. et que p̄destinata sunt vt beate sint)
vniuersa p̄scrutat/ et extimat q̄tum datur
vt p̄ hec auctoris iuxta vires colligat no
tionem/ migret ad emulatōem/ rapiatur i
affectiōne. Hec ergo ciuitas spiritual^{is} est
hec ecclesia sanctorz/ quā circuituram esse
sponsa p̄sumit. De bone quāta hic vtili
um copia speculationū. Quis enī fas; eri
stimare potest q̄ pulcra et q̄ plurima sint
vbiq; spectacula in sacramētis. exemplis
miraculis. Prima saluatiōis. scda p̄uersa
tionis. attestatiōis sunt tertia. Quid vero
quom de mysterijs. quom de moribus ad
remuneratōes eternas/ p̄paliū meritozum
admiratura mens assurgit. Quantuz ibi
p̄fusis votis refundit gaudij. Filij hōim
vt quid diligitis vana et q̄ritis mēdaciū/
vt qd̄ animū ad aliena oblectamēta p̄uer
titis: Laboriose queritis labētes dicitias
Quasi tenetis ad manū materiā fidei n̄re
mysteria ad memoriā p̄mpta. ad meditā
dum p̄fusa. ad subsistendū p̄petua. ad suf
ficiendum plena. Filij (inq̄s) hōimū/ im
mo filij excelli/ alumni religionis/ q̄ regla
ris discipline limia teritis vt qd̄ arida fau
ce aq̄ cenulētas sitis/ celestes fastidit: vt

quid cogitationes admittitis in animu: ad
quaz actiones no mittitis manu: Quod
agere penit: detrectat: vt qd studiosa me
te retractat: Expti frequer estis q oem
hac inanē pompā recogitate turpitudis:
citus excipe solet excitus penitudinis. De
nig: pudor est pdere z p̄arericere. De
ditatiois ḡ mutare materiā: sed seruate in
stantiā. q̄ sedum est tūc studia nra minui
quom mutā in meli: Hoc aut dico sicut
exhibuistis animū ad cogitat: affectuosos
fede turpitudinis: ita exhibete nunc ad se
cundos circuit: pulcre veritatis. Circū
date syon. inqt psalmista: z cōplectimī eā
Circūdate meditādo: cōplectimī amā
do. Cōplectimī eā vt ei: sit z cōprehen
sio integra: z collocatio integra. Plus ali
quid innuere videt cōplexus q̄ circuitus
Cōplexus simul p̄inet totū: circuitus d̄
alio in alium facit transitum. In hoc ta
men circuit: p̄stare videt: q̄ ea q̄ cōplecti
mur indifferēter z inuolute cōstringimur
vbi q̄o circuit: est: singula seriatim discū
rimus. Ille p̄ten: est summa: iste discū
rit p̄ singula. Esuriēs enī z querēs anim:
dū illū nō satiant aliqua: sp̄ rapit ad reliq̄
Et quodā voluit circuitu currētis deside
riū p̄tracti rotatu: donec repleat in bonis
elurēs amoris: z occupet illo cursus sui
statū in q̄ tū nō inuenit. Nulla enī que cre
ata sunt in p̄ditiois sue statū infinita sunt
z ideo mēs q̄ circuit: vniuersa p̄trāsīt vt p̄
tingat ad ip̄s. Surgā (inqt) z circuito ci
uitate. Circuito: in cūctis eū que diligo
querēs: s; nusq̄ reperies. Inuisibilia ip̄i
us p̄ ea q̄ facta sunt intellecta sp̄iciuntur
s; tū nulli: nature q̄libet excellēs: z ad ip̄i
us accedētis imitari: nē plene vl̄ instruoz
indicio vel incēdor officio. Tū enī et p̄
grum z tardū z inefficaz ad cōditōis cō
mendationē eoz q̄ cōdita sunt reddīt my
sterium q̄tū noscīt a veritate distare simu
lacrū. Ergo circuito ciuitate. vniuersa p̄
tingēs. vniuersa p̄transiēs: p̄tingēs q̄ ex p̄
te ip̄i: imaginē differēter p̄ferūt: p̄transi
ens vbi citra p̄fectū subsistunt. Circuito
ciuitate: vbiq̄ capies refrigeriū z fastidi
um capies. Quonā ei modo nō me refri
gerat: qd̄ amoris mei pign: aliqd̄ portat.
p̄fert indicū: inducit memoriā: noticiāz
inducit: Sed itez quonā pacto non tole
ro rediū dū quadā me recogito pludi ima

gine: z ymbra detineri: nudā z simplicem
nō tenere veritate: Circuito ciuitatem. q̄
niam in toto ei: tā pulcro ambitu vbiq̄
refoueor: s; nusq̄ reficior. Nec me fatiga
bit iste circuit: donec parcat plenior adi
tus: vt intrē in sanctuariū dei: z intelligam
in nouissimis ei: habebit ibi circuit: ter
minū quom repleti fuerim: in bonis do
mus tue dñe: quom intellexero in nouissi
mis eius illū qui p̄mus est z nouissimū
initū z finis. Q̄ qualis ibi circuit: erit p̄
gere ab ip̄o in ip̄um: ire z redire: desiderio
ire: delectatioē redire. dū semp ei: qd̄ expe
riencia desiderat: p̄sentia satiat: vt mens
possidētis z p̄uentis z illi sit p̄ appetenti
am intēta z illo sit sufficienter p̄tēta. Sic
enī pennata illa z oculata animalia i me
dio z in circuitu sedis dei legunt. In me
dio quia voti sui p̄ducūt ad itima. In
circuitu quia rediūio sp̄ voto serunt: ea
dem ip̄a. In medio qz eoz iā cōplem: est
votū. In circuitu qz nō sufficūt cōp̄hen
dere totū. In medio sunt admittitā p̄ ḡram
z in circuitu sunt exclusa p̄ differentez na
turam. In medio sunt quia vnita p̄tem
plationē: z in circuitu quia distincta p̄ cō
paratōem. Que est enī sedes ista: nisi ea
qua loquit apostol: lux inaccessibilis quā
inhabitat de: Deniqz quālibet ocula
ta sint beata illa animalia: z illuminat illa.
vt q̄ntū possunt capiāt. z excecet ne ad to
tum sufficiant. Q̄ q̄ ampla ibi speculato
ria. q̄ late platee in illa luminis infinitate
patent: q̄ coartati z conuicti z p̄tenti illa
simplicitate. caritate. eternitate vici. Die
ille vie pulcre z semite pacifice. Non est i
illis vel errare vel laborare semitis. Unde
qz occurrit ibi sponsus: z leto (vt sic dica)
vultu se offert z influit dilectione. vt de ce
tero non indigeat queri Jesus christ: qui
viuit z regnat in secula seculoz. Amen.

Sermo. v.

Quingum hester

I nus fmo in exequendo sp̄se de
cūtu traxit limitem. Gratie tibi
dñe ihu xpe q̄ fecisti tā dulcia fauicō me
is clocha tua sup mel ori meo. Jō vie ab
ore q̄ sel gustata sūt discēdūt vt aīta succē
dāt. cū moza rumināt: z si d̄glutita fuerit
suauī qd̄ ructu d̄nuo fdeūt ad ruiandū.

Poterāt hec oia breuiter z cursim dici: s;
materie que tractat ḡra: comedētis blādi
tur palato: z quandā sul appetentiā facit:
nō facile ccdens cū semel inducta fuerit i
discussione. Nā z que mandēdū infantu
lo nutrit cōminuit panē: iā satis studioso
dēte subactū aliquoties cū moza detineat
gust: illecta sapore. Et nos cātici hui: solt
dos alijs si qui forte indiget cōminuentel
ebos: gustate suauitāt: iacturā facere ne
quimus. s; ita alieno inseruim: vsui: vt et
nostro satiffaciam: in pte desiderio. Deni
qz cōterminatū reoz sermonē z cōpētēti fi
ne cōclusum: impatiēti exalatōe epule vbi
redeunt ad labia. z dū abūdantie suauita
tis eructat memoriā: ad discussione reuo
catur materia. Quid enī: Cur nō sic fre
quenter cōcuritur: cui: fruct: frequenter
nunq̄ excutit: Quid mix si cōuellit sepi:
que pp̄ria expoliatione fecundior effecta:
cū vel licantis videt certare manu. z d̄cer
pentis auiditate vbertate p̄uincere: Non
talis illa cui maledixit dñs Jesus: nihil i
ea fructus inueniēs: p̄ sterilitate: aridita
te eterna cōdemnans illaz. Vide quō ari
das fecit fides christi in deoz traditōnes
z dogmata philosophoz: Quō arefecit flu
mina egypti: nō est in eoz doctrinis z in
terp̄tationibz fructū inuenire de quo legit
in psalmo. Terra nostra dabit fructū suū
Nō potest in eoz viciis z plateis christus
inueniri. Jā o iudei emigravit a vicul: ve
stis. Jam dimisit domū suā: dereliquit be
reditatē suā Deniqz facti estis quasi tugu
rium in cucumerar: o: q̄i ciuitas que vasta
tur. S; z de plateis nihilomin: legit. q̄a
corruit in platea veritas. Siquidē de gē
tium philosophis dictū est q̄ veritatē dei
detinuerūt in mendacio. An nō tibi vide
tur cōgrue accipi in vicis: israel fm carnē
quonia de vno erāt semine abrae: z i vnuz
cōpacti z coartati ritū: vna lege cōstricti
Sapientes aut gentiū iure adumb: nē i
plateis: quonia effrenata libertate z licen
tia: extra veritatis euagati sunt tramitem.
de maiestate diuina sentiētes z asserentes
nō minus absōna dignitati q̄ reluctance
veritati. Iudei paup̄tate itelligētē circa
diuine singularitatē cōstricti sube vsqz ad
filiū z sp̄ū sancti p̄sonas: nō potuerunt fi
dei incremēta dilatare. Sentiū p̄hi p̄ pla
tum diffusū: z nullo diuine eruditōis obi

et ardati: deoz induxerūt numerositate
in naturis: infinitate: in p̄sonis sentiētes
inter se singuli varia: vniuersi vana. Sed
que tā aīa in istis vel vicis vel plateis in
quirīt sp̄osum: Lōcubina est si qua est et
adultera: quaz altera p̄uberniū habet cū
sponso p̄petuū: altera male fidū. Quid ei
ibi querat: vbi casta nō occurrit sapientia
sed peregrina z meretricia. Talis tibi de
pingitur in puerbijs: occurrēs vecordi iu
ueni: vbi transit in platea p̄pe angulū ad
uesperascēte die: in noctis tenebris z cali
gine: mulier ornata meretricio: p̄parata
ad capiēdas aīas: garrula z vaga: nūc fo
ris: nūc in plateis: nūc iuxta angulos infi
dians. Suspecta mihi est talis platea: in
qua mulier tā varia z versipellis: blandi
tiāz suaz insidias vecordi machinat iu
ueni. Nescio enī quid obscurz distortum
z fucatū mihi significat nox z angulus et
ornatus meretrici. Suspecta ē mihi om
nis doctrina z certe despecta que nullam
inducit de christo mentionē: q̄ ei: me nec
sacramētū renouat: nec p̄ceptis infor: mat
nec p̄missis inflāmat. Nā iudei quidē ha
bent in pagina illū: sed interp̄tationē non
habēt. Adhuc enī velamē est magis i eoz
mētē q̄ lege. Nec enī auferrī potest: nisi cū
p̄uersi fuerint ad dñm. Suspecta ē mihi
tā in diuinis sensibz q̄ in humanis vsibz
vni: licentia: alterius restrictio. obstinatio
vtriusqz. Vni: in diuina natura numero
sitas: alterius singularitas. vtriusqz ceci
tas. Jō sp̄ose nō dederim in istis vicis et
plateis q̄rere dilectū. Alios illi assignem:
vicos. alias plateas. quas sibi xps despō
savit in fide z veritate. Et quidēz gemina
quedā est p̄uersatio fidelū. Alij latā sectā
tur viā. Alij arriissime se tradūt discipline
Nā z si scribit. Arta via q̄ duc ad vitā. est
tū quepiā in h̄ genere distinctio: z artior:
respectu: alia reputat latior. An nō tibi vi
det latitudo mādati: vbi nemo p̄pellit ad
p̄fectōz: s; infirme nō mō valitudini s; eti
am volūtati inferior: q̄dus p̄mittit licen
tia: S; tibi dñe ihu xpe q̄ nobis salutis
ocasiōes paras z ita vegetis z alacribz p̄
ponis p̄siliū. vt etiā egrotis disponas re
mediū: z pigris dispēs ascēsu. Nō mo
do vicos districte viuentiū habet ciuitas
tua sancta hierl̄m: s; etiā plateas hūilioza
z plantioza diligentū. Sic i omi p̄fessioe

et ordine que secula est: eius que caste dili-
git vestigia querit: quatenus habeat unde
cuius operationis exemplum et amoris incen-
dium. Non dedignatur his etiam qui foris sunt
qui in illa artioris discipline regula non con-
stringuntur: reputas feruentioribus ibi frequen-
ter affectu: ubi infirmior fuerit ordinis gra-
dus. Quid dicemus de his qui nusquam salu-
tis occasiones querunt ubique causantes re-
missionem in plateis et in vicis indiscretio-
nem: Denique tales multi sunt qui omnes per-
scrutantur professiones et ordines: sed in his
nulla inveniunt que illos trahant: sed cuncta
quibus ipsi detrahant: calumniantes quod distri-
ctio in alijs sit nimia: in alijs nulla. Isto-
rum dicere est: et quidem est misere tam vere
non inueni illud. Praeuus certe sensus ut di-
cas: ecce christus hic: immo ecce illic. Pessi-
mus vero si dicas: nec hic nec illic. Queramus
vicos et plateas que diligunt animam meam. Per
vicos distinctionem accipe: per plateas dispen-
sationem. Neutra in ministris ecclesie fini-
stre interpretis. Utraque ecclesia recipit: in
utraque sponsa querit christum. Noli in alte-
ro tantum: in utroque christum querere. Uic plate-
as in tempore coniunge. Queris quomodo:
Si te coartat afflictio aut uoluntarie susce-
pta: aut uolenter impacta: intus in corde
gaudio dilatare spiritali: et in vicis plateas
copulasti. Nonne tibi videtur vtriusque tenere:
qui in tribulatione dilatatum sibi letat: Apo-
stolus in arto tribulationis quandam lati-
tudinem operatur illis quibus ait. Spe gau-
dentes: in tribulatione patientes. Denique ad
spem latitudo refertur: habentes in quantum tan-
tas permissiones charissimi dilatamini et
vos. Angusta est nobis in presenti res: spes
vero lata. Arta possessio: expectatio quidem
profusio. Ergo ad latitudinem spei plateas
istas referto. Spe gaudentes apostolus di-
cit. Propheta vero. Adhuc replebunt pla-
teas choris iudentium. Uides quomodo sibi de spe
et plateis sentiunt consona apostolus et propheta.
Uterque ei gaudium assignat. Simul etiam
ad aduertendum iuxta aliam distinctionem
quod etiam in vicis mansio est ad domesticas
utilitates. In plateis feruatio quedam ad
iocunditatem. In plateis enim chorus est et iu-
uentus iudentium. Ergo vacationis et leticie
usus in plateis est. Bone quidem platee in
quibus alacri satis agilitate in leues prepla-

tionis saltim: animus se spiritualis exagitat. In
plateis que querit sponsa que diligit: duz do-
mesticis euoluta curis: dum extra corporis
effecta mansionem: et domum terrestris quantum
datur deserens que liberetam lete preplari stu-
det. In vicis est mansio diuturnior. In pla-
teis quidem breuis: sed dulcior. In vicis ser-
tutum usus est et exercitium: que necessaria
nobis sunt: dum in corpore huius habitatio
moramur. In plateis vero feruatio
feliciter future pludia. Et vide nunc ver-
borum serie. Primo ponit vicos. Neque
ter plateas. habes et in psalmo simile. Quod
dilecta tabernacula tua domine virtutum: concu-
piscit et deficit anima mea in atria domini. Vir-
tis sponse sedulitate: ordines sequere. Noli
te prudentior vel promptior sponse presu-
mere. primo exerce te in ope virtuali: ut de-
inceps ad veritatis speculatozium procedas.
Quid illac ingressum paras que exitus est:
Cum sponsa per vicos ad plateas uel: reu-
mista post tabernacula virtutum ad ampla
veritatis atria. alioquin ordine si uertis
uertis. Quamto magis coangustati sunt
vici: tanto uerborum et liberiora sunt oca-
metis. Quid oca dico: deuotione dicitur
iustis. Arta est et disciplina: animam in deu-
otione dilatat. Siue libertatem siue lenitiam
in plateis intelligas. ubi ampliores que in
hoc ordine nostro plateas repperit. Sed
nec facile dixeris. ubi sunt artiores vici: ubi
maior libertas et ad usum et exercitium pri-
tis que in hoc ordine et uentum scito: et id maior
ad bonum libertas. eo quod sit minor licentia in
malum. Quo maior districtio eo maior di-
rectio. Artiores vici: ampliores plateas effi-
ciunt. Quid ergo est per vicos et plateas Iesus
querere: nisi huiusmodi restringere et excedere
ad capiendam de ipsi illustratione leticie. Uis
ut utraque in mente assignent plateas et vi-
cos: Nonne tibi videtur i vico quodam et ve-
lut in arto posuit is cuius ueritas patientia ca-
stiras arceat. coangustat charitas: Qui in
multo virtutis studio libere et sine labore
satur: sine labore et anxio conatu animam nonne
tibi in vicis quasi locat videtur. Et quis
non sine labore non sine conatu querit: in
etiam qui tales sunt: quiete in illo que dili-
git anima sua quasi per vicos querunt. De
quibus propheta. Domine in angustia requisierat
te: et in semita iudiciorum tuorum domesticus
stinguimus te. Rudibus et nonicis istud

sepius euenit: qui solet vel varijs temptam-
tis: vel quodam tedio laborare. quoniam eos aut
carnis desideria coartant: aut virtutum non
exhilarat oblectatio. Et beatus qui non est
scandalizatus in istis: qui non offendit. qui
non perdit ielum. sed magis querit per vicos
tales que in angustia querunt. Non sic de qui-
busdam dicit. In angustia quesierunt te. In
tribulatione murmuris doctrina tua eis:
imo et exercitia virtutis et doctrinam patris
intelligit in angustis illis. et prendit a si-
ne usque ad finem fortiter: donec de vicis ad
plateas vadat: et qui perfectiores sunt: et pla-
teis assueti: aliquoties ad angustias vico-
rum subito sinunt relabi. Et quis perfecti-
or illa que sponsa dicit. Ecce et ipsa per vi-
cos et artos quosdam meatus querit dilectum.
Non est ociosa difficultas ista querendi.
Per hanc enim et exerceat eius humilitas: et
desiderium excitatur. Quoties inextricabi-
libus me sensu quasi vicis errantem et angu-
stis animi conclusum. cum subito vicinas
plateas euasi. et eduxit me in latitudinem bo-
nus domini: in vicis expirauit fere. sed in pla-
teis respiravi statim. Latitudo quedam et
libertas occupate et expedite mentis in pla-
teis tibi commendatio. Sed considera ne li-
berate ista des in occasione carnis. ne co-
acerues lutum in platea tua. lutum illicite co-
gitationis. Alioquin sicut lutum platearum de-
lebit te dominus. Lubricauerunt (ait propheta) in
plateis vestigia nostra. lutosas volens in-
telligas in quibus sit lubricus incessus. Non
luto sed auro sternant platee tue. Non ibi sit
lutum: nec tamen siccitas et ariditas quedam sit
ibi. sed fluant flumina ibi. aque viue: spiri-
tualis quedam flueta meditationis. In pla-
teis aquas istas diuide in latitudine libe-
re mentis. Sapietia quasi platanus. inquit
exaltata sum iuxta aquas in plateis. Non in
plateis solui: nec solui iuxta aquas. sed iuxta
aquas et in plateis exaltata sum. inquit. Ut
leta pdeant germina sapietie: quantum pu-
tas cooperat et ocium libere et irrigatio cre-
bra sancte meditationis. Iure quasi plata-
nus exaltat que sic plantat. O beatas vere
plateas in quibus sapietia sic creuit: sic exal-
tatur et sapienter perspicua se ostendens et
non idigens queri. Et vide quomodo seclari pru-
dentie aliqui tora sui cordis latitudinem ex-
ponat quantum distentat animam et dilatent in
platea: ut plantent ibi plantatoz infidelis: h

est. germine alienum. quomodo et continuis exercitijs
et meditatione frequenter et doctrina illam irri-
gent. Ideo cernas in illis letam et verberem et
exaltata seculi sapiam et fructificantem hu-
ius mundi sensum. sapiam vero que ex deo
est humile et obscura: et inueniri non posse
penes illos. Exi in plateas et vicos ciui-
tatis: oca discute: scrutare negocia eorum que
iudicij vacat. qui tenet cathedram. qui se-
dent in tribunalibus: contemplare quod agat in
publico: quod in cubiculo. Nunquid apud illos
pura et pura et celestis eminet sapietia: Nun-
quid expressa est in moribus que in sermone
satur: Nunquid in prospectu inuenies illas:
Nunquid exaltata sicut cedrum in libano et si-
cut cypressum in monte syon. Nam in his mo-
tibus exaltata se gloriatur. Homina ipsa myste-
rium continent: nec ociosus est etiam ordo ver-
borum. Precedat libanum in laude sapietie
syon subiectis: post cordis mundi cadore
rem ad contemplatione veritatis fulgoris ascen-
dens. Iudicia meret noticia: non hanc lite-
ratoriam tantum. sed quandam dulcem et intimam
ipsi anime medullis infusam. Denique pu-
ritas veritatis socia est: et comes est: et pri-
ma est. Idcirco montes istos libanum et sy-
on in laude sua sapietia copulat. Vides
istos apud quos illos assignare poteris:
qui libris aut exercitijs aut dirimendis
vacant. Non potest apud illos inueniri sa-
pietia: in quibus non inuenit locus sapien-
tie. Amat libanum. amat syon. amat plate-
as: libertate gaudet et sublimitate. Quan-
ta persequitur: si sapietia que libris vacat:
que lucra sectatur: supereminet: et diuina la-
tet. Supereminet litigiosa. et ea que pudica
est. que pacifica. que bonis consentiens.
contenta delitescit velut in obscuro. Illa ex-
colit. ista negligit: ac si sterilis et parua lu-
crosa. Neglecta plantatio in altum non cre-
scit. Raris in plateis quasi platanum exal-
tata inuenies. Non est obuia. non est frequens
ideo dicit. Quisui et non inueni illud. Ubi
quis queritur: ubique vertit in questione. ubique
venerabile est nomen Iesu. Et utinam quod
vox sonat: vira depromat: exprimat imita-
tio: emineat et eluceat in moribus. Qui pe-
nes te sapientiam querit: assidentem inue-
niet illam in ipsis foribus tuis. in ipsis sen-
sibus. in modestia et compositione homi-
nis exterioris. Nam quasi fores sunt per
quas interioris pdeunt habitatoz idicia.

A fructibus cognoscit si apud te Ihs moratur. Accedit ad te spōsa / folia fructu ficulnec tue: querit in te fructū: querit dilectū. Dic est enī fructus dulcis gutturi eius. Felix es cū hoc abūdaueris fructu: cū domini tui spōsas isto satiaris cibo. Esca est esca electa. Delicie eius sunt tecū esse dilectū suū. Nō inuidet. nō zelat dilectū suū omnium vult esse dilectū. Ideo apud omnes querit: vt illū apud omnes aut iueniat aut inuiter. Querit enī apud illos Iesum: qz querit pfectū i ipso. Querit p vicos et plateas: s; nō in omnib; inuenire potest. Querit suū (in q̄t) et nō inuenit illū. Paulus omnium si tiebat salutē: in viscerib; omnium christū inuenire cupiebat: omnes cupiens in viscerib; christi. S; enī audi qd dicit quō quosdā deplorat. Reminē iquit vnamimē habeo Omnes que sua sunt q̄runt: non que Iesu christi. Puras q̄ apud eos inueniri christus q̄at: q̄ ipm vt inueniāt nō querit. Et multos quidē sic querētes reppies aliud p̄ter ipm s; nō p̄ ipm. Tractat in cōsilijs. disceptat in iudicijs: in scolis disputatur cantat in eccl̄ijs. Religiosa sunt hec negotia: sed vade ad exitū aquarū et pensa q̄s generalior istoz finis est opey. Vide si nō p̄ hec omnia quedā exerceant mercimonia d̄ ipso. Questuosa res nomē est christi. Nil pensis: nil oprati. Felix tū q̄ nois huius virtutē sectat: apud illos tractet: disceptetur: disputet sup hoc noie. Nobis satis est. sed nris in claustris saltē nō adimet: nisi q̄ comoditas maior: id eoz maior confusio nisi si penes nos nō inuenit christus. Nō inuenit forma iusticie: si pioy operū nō est intērio pura. Nā ipa leticia ē mēris quedā diuina alacritas: q̄ de ipso p̄sentia p̄cipi solet. Et q̄ vere possum p̄sentia ipi us interpretari. hec in q̄ celestis et excedens affectio: nō est res facilis et passim obuia. Nāc p̄cipue spōsa vt puro designat dicens. Quisui et nō inueni illū quē diligit aia mea Christū iesum: q̄ viuit et regnat i secula seculoz Amen.

Sermo. vi.

Sponsa moras

A in querēdo patit: et quandā illi difficultatē vmbra spōsus ob tendit / copia sui nō statim indulgēs. Illa tamē calēte studio sedulitatē p̄tinuat: q̄re

lam ingeminat. Nō inueni illū fratres: si sedulitas submouet: desidia q̄n admittet. Si nō inuenit amor: quādo inueniet tepor: q̄n raritas orādi: q̄n remissio: Quid ego nūc p̄tra raritatē orādi et remissionem inter vos disputo: Nō est opus medelaz adhibere: q̄ nō laboratis. Peregrina sunt a vobis hec vicia. Quis enī vestz q̄ nō sit et frequēs et feruēs in orōne? Et si torpor abest: videte ne vos dilationis tedia deturget: et infringat desideria vestra. Utrobiz reat? est / si sit aia vestra vel in postulatione remissa: vel in expectatione deficiēs. Sponse desideria audis dilata. et tu ad p̄mū oratiōis tue pulsū inspiratiōis diuine delicias tibi nō affluere queris? caularis. Nūc cepisti et tā cito a directione suatū infringit spūs: Quid si tibi illō d̄ euāgelio impoz p̄f. Sic nō potuisti vna hora vigilare mecū: Vigilate q̄ et orate quia nescitis qua hora dilectus vester adueniat. Pertinat oratio p̄tingit ad finē. Et si tibi in iniūis sicca et velut farca videat. oleum tamē gratiaz elicies de h̄ saxo durissimo: tū si p̄seueres. si te longior mora non dissoluat. si nō dilatione tua vota lenescant. Dolesta tamē amāti dilatio: s; sola p̄fecta desideria ampliū crescere. Quid vobis nota ingero: Uexatio crebra ipa vobis huius rei dabit intellectū. imo iā dedit id q̄ frequenter. Crebro vos exercitatos inueni in h̄mōi studiū. Nō possum glari boogenuisse affectus i vobis. gaudeo tū inuenisse vos in istis. Et si nō hec in vobis studia formauit: vtinā in illis fouere vos possum. Et ipse custos sum. ideo illā mibi spōse voce sepe replicatis. Nūc quē diligit aia mea vidistis: Quē beatā aia quā rāz sancta desideria exercēt. Desideria dilecti dilecte que nescit nisi de christo rogare q̄ vlem inuēta erūpit in voce. Nūc quē diligit aia mea vidistis: Deniq; spōsa est que talib; inuenit occupata scripturis. Inuenit me (in q̄t) custodes ciuitatis. q̄ flecte fallaces sunt nihil tā refugiūt q̄ tū ab his inueniri custodib; et si dephendūt: non facile puincunt. Laym factus est vagus et p̄fugus sup terrā. inueniri formidās. Omnis (inquit) q̄ inuenit me occidet me. Nō vult peccatū occidi. qz nō vult mori. Nā vbi nō veret interfici: s; magis se foueri fidit: impudēt se iacrat indisciplinatus.

affectus. S; spōsa vltro se offert: leta spōsi occurrit sodalib;. Quid ni leta? Nō inuenit quasi fugiēs vltorē s; q̄res amatozē Inuenit me custodes: nō sunt inuenti sed inuenit. Diligētia ipoz in h̄ cōmē datur. Pigri custodes et male fideles nullam in h̄ adhibēt diligētiā: nō circūcunt nō querūt si quē inueniant cauteriatā habent p̄sciam: signo amoris casti et studio querēdi p̄dentē dilectōis incendiū. Non inueniunt subditos: et forte molestū ducūt si cōpellant ab ipis. Nō nūc interrogatip ferunt p̄bū solatiū quidā. Nec tūc quidez littera qd agit in pagina tūm pponit nil superadiciēs vel industrie vel diligētie. Alia est plane custodis rō. p̄uenire debz: nō tūm reponere: excitare magis q̄ expectare que siuros: quasi de specula sup filios p̄spice re: q̄ sit intelligēs et requirēs deū. Custos tū sum: da mibi dñē linguā eruditam vt sciam eū q̄ lapsus est sustētare p̄bo: et ad p̄bum dirigere. Et qd aliud oprat sponsa quom dicit. Nūc quē diligit aia mea vidistis: Quid tū sibi vult hec interrogatio sub ambiguo posita? An in h̄ admonere te voluit: vt nō credas omni spiritui. sed p̄bes si ex deo sit spūs: Deniq; nō oim est certū spōsi p̄tare iudiciū: qui custodis officium vel susceperūt vel arripuerūt. Dulci enī sunt quoz est oculi vniuersa terra. et iuxta alteri loci puerbiū. in finibus terre Nō est lumē eoz cū ipis: nec possunt illō vltra terre porrigere limitē: leuare ad celū Satis quidē fideles sunt et seduli. s; buculis vt terrena coaceruet: et terrena seruet Oculus (in q̄t) eoz in vniuersa terra. Inexplebilis auiditas in vniuersa se terrena exēdit: p̄pterea terrenis incrassata mensuris: et illi mense seruiēs qui perit cibi celestis epule nescit disp̄sare viaticū et de supnis theozis aliqd serenū t̄pare subiectis. Nā et si forte qui tales sunt: de spiritalib; rogenf secretis: planā fidei et morum rudent sufficere viā. In hoc sterilitatē solantes suā. vel ex tepore p̄p̄rio auiditatem alienā metiētes. Languidus enī et remissus amor: culpabili quadā patiētia nō taz oprat q̄ expectat futura bona. Qui p̄bo seruētiō: est: ar dēti fert desiderio: repositaz plenitudinē furtim et ex pte deflorare tēptās. Quales plimos nouit spōsa custodes. q̄dam sub ambiguo interrogatiōem librat.

Nūc quē diligit aia mea vidistis: Sit prudens: sit fidelis: sit custos sedul: et discipline diligētia hostiū coerceat irruptionem ab ouili. Nō tū statim sciet amatoria canere. et spōsi internūcius ei monstrare p̄ntiam: et in recessus secretos raptim admissus stillare de intima aliqd dulcedine Valde enī est imparis grēfurtina: fucata adulteri dephendere lenocinia: et legitimos sponsi aduētus recōciliare. Valoz quia frequēs est experētia: facilis est notitia. Spūaliū vero sensuū qz rarus vltus est: et exile iudiciū: tēne satis est iudiciū d̄ ipis: nec possunt spūalia nisi a spūalibus dijudicari. Et ideo nō possunt nisi a spūalib; demonstrari: quales sunt de quib; legitur. q̄ pulcri sup mōtes pedes annūciantiū pacē: annūciantū bona. Nūc quē diligit aia mea vidistis: Nō est vna nec simplex nec vniiformis visio spōsi. Exultauit abraā vt videret diē eius: vidit et gauisus est. Vidit Jacob dñm facie ad facie: et salua facta est anima eius. Vidit moyses / s; posteriora vidit. Vidit Isaias dñm sedentē sup solū excelsus. Vidit ezechiel. Vidit Daniel in hols similitudine quom nondū boiem suscepisset. S; ois aū incarnationē h̄mōi visio in corporali mōstrata est specie: nō in corpis hūani veritate. Viderūt apostoli in ipa carnis veritate: et palpauerūt et attestauerūt. Utriq; tamē intus fide deū viderūt. Dicitum est philippo. Qui videt me videt et p̄fz meum. Que visio qz referat ad fidē quod adiunctū est declarat. Nō credis qz ego i patre et p̄f in me est: alioqn p̄pter opa credite Que enī p̄sequētia vt ad p̄bandū q̄ p̄icem viderit inducat qz se viderit: nisi q̄ i vtroq; eā voluit visionē intelligi que p̄ fidē sit p̄pterea et de credulitate p̄sequēter adiungit. Nō credis qz ego in p̄fz et pater i me est: alioqn p̄pter opa ipa credite. Sice i habitat christus p̄ fidē in cordibus nostris et sic ipa corda nra mundant p̄ fidē. Superioy p̄o visionū: quaz altera facta est i imagine / altera i carne / vtraz plena ē vel iocūditaris vel vtilitatis. s; tū tertie q̄ est p̄ fidē seruat integritas. Nā vt de p̄bi apparitione que in carne erat loquar. p̄ret vite verba que de ore eius p̄cedebant. q̄ntum putas virtutis insignie in ipso exteri ori renitebat habitu quaz manifesta eius

que intus erat dabat indicia/oculus/vox
vultus. Denique gestus omnis quod diuinam
spirabat gram. Jocunda visio illa plane s
deu in homine credeti. Et quid illa q p
phetis et patribus ante xpi incarnationem fa
cta est diuinu quiddam spirabat apparen
te imagine. Sed hec se habet fides inextima
bilem delectationem et meti et sensui infund
bat cernentis: nec nisi quoz mundus erat ani
mus apparebat obrutis. **R** et post sur
rectioem in ipsa carnis sue veritate non nisi
testibus porordinatis a deo apparuisse legit.
Felices illi custodes: si quibus tamen appa
ret frequenter et familiariter talis visio. pre
fertim illa que est in carnis iam glificata aspe
ctu. quale cum Petrus et Iohes viderunt in
monte transfiguratu: sicut in illa prior non
vera: et ista non plena. Nam illa Moyse de
lectabiliter detentus non tamen preteritus/osten
de mihi inquit teipm. De altera vero ipse dicit
Expedit vobis ut ego vadam: alioquin pa
raclytus non veniet. Bona ergo visio quam
paclit adueniens induc spiritual est que facta
intus per spiritum. Denique et spiritus ante faciem
nram. **L** hinc dicit. Visio hec vel in reue
lata spiritualiter veritate per intelligentiam vel
in suauitate infusa per gram. Nam et hoc ipsum
experiri videre est. Sustate inquit et videte
quam suavis est dominus. Suauissime certe hec
visio. et quis futurum iuxta modum nondum
plena: vicina tamen: vicina qualitate: non equali
tate. Visio hec humano non est supposita
ingenio vel proposita studio: nisi aliquando
desiderio gratis indulta. Denique non est ta
lis que intelligentie concepta viribus: continuo
tenore: moram in animi memoria pretere
at. Subitanea est et sui iuris hec visio: in
spiritu vehementer vadens et veniens. Subi
tanea est et momentanea repetere veniens: et re
pente vadens: et si momentanea est: manet
tamen reliquie cogitationis: tam successe tam se
rene: et die festum agunt in animo recordantis.
Manet quidem memoria degustate deglu
tite visionis: cuius suauitate que gustare pos
sunt/eructare noxur: et hora hac maxime.
Eructat enim bonum verbum cor: recetum adhuc
incalescens gram: et feruida meditatio simili
les effundit sermones. Dulcius enim intime
dulcedinis sapit in verbis et gratissimi sunt
sermones que de gratiaz libertate prumpunt
S Si custos es: scito quom te oportet prepara
re in occursum sponsae. Ut quod occurris: si

nihil dulce/nihil nouum nunciatur? **V**enit
Si noua non potes: vetera pfer. Ingere
nota/si noua non habes. Non tamen ingerit quod
exigit. Non querit quale videris: sed si vide
ris. Sufficit nunciare: ipsa ipsa nouit. An
gmentum tamen affert gratiaz: si noua annunci
as. Denique quod non est vel ignotum vel insolitum
meditationi sponsae noua quadaam gra
dulcescere solet. Non fastidit auditus: quia
do feruet aueritas: tamen de sponsa disputa
et noua prulisti in auribus sponse. Non sup
petit tibi de illo excellenti et excedenti visio
modo semper ruderem. Sublimis illa et sub
tilis est et subito preoccupare solet animam: que
mundum et preoccupatum inuenit. Subito
preoccupat: sed non occupat diu. Subtilia
ista non adfunt ad votum dulcia deducit in
mediu. Simplicis fidei capitula singula
quodam dulci disputatiois tamento sua
uissimos gignunt in audire mentis affectu
et excessus. Delicata est sponsa: dulcia vult
magis que fortia nisi que omnia potest in eo qui
eam confortat sponso. Narrat alii fabulatores
prouerbia meditent. Os tamen medietur
sapiam: et lingua loquat delicias: que sponsae
loqueris. Nam et illa tales vult que de dilecto
narrat et nunciat. Labia sacerdotum custo
dire debent sciam. ideo legem redit ex ore eo
rum/legem videndi et inueniendi dilectum. Nam
quod que diligit anima mea vidistis: De visio
ne illoz se visura presumit. ideo diligenter inue
stigat custodiu visionem/ eorum speras alloquo
vel in secretiora deduci/ vel dulcioribus affi
ci. et videre que diligit. s. dei sapiam et b
tute pensio affectu et pura recipere mente.
Bum illu respicit que hoc vtroque recipit mo
pure cernens et pie sentiens. Dulce puro su
surriu quod inter sponsam custoditque venit.
et grata collatio/ si tamen grata collatio. Nam
la ei illoz hic rursus memorat. Secreta val
de est si que est/ quia alto regenda purat silen
tio. Secretum suu sibi. Nec audem? h. ali
quid inde conicere quod sponsa curauit recite
re. cum eorum silentio claudam? nuc sermonem p
rogates in crastinu sponse trasitu/ que se visi
les paululu prassire dicit et inuenisse que
diligit anima sua. Amen.

Sermo. vii.
Rprobi exacto
res estis/ et nimis instanter repent
debitore vestro/ dignu tamen venia

du modo iuste postulet. **S** vos exigitis
ut soluam ad quod non me obligauit. Tractatu
rus era de trasitu sponsae. Ad hoc enim et ordi
nis et sponsionis nre rone tenet: et vos ad
huc mihi ingeritis illud cum sponsa. Nam quod
que diligit anima mea vidistis? Sed illa mo
destius interrogat: et temperat ambigenti
similis querens magis que vrges. Nouit enim
nec omnibus nec omni tpe de hac visione ad
esse sermonem. Ex quo enim abscondit vultus
sui: quis est que contemplet ea. vos autem vrgi
tis me ut legem vobis ponam contemplandi di
lectu/ et disciplina inuentionis huius et visio
nis tradam. Quid ergo vultis ut muneris di
uini largitate/ et cludam sub regula: visio h
non est industrie sed gratie: reuelationis est:
non inuestigatois. Si quid tamen potest idu
stria cooperari: illud primum obseruate quod scri
bitur. Lauamini mundi estote. Secundo
ut scribatur sapiam tpe ocij. Qui enim mi
norat actu recipiet ea. Tertio ut violenti si
tis/ et gaudiu regni quod vobis diuini surri
patur pricipiat. i. ut habeatis cor purga
rum. paratu. imp: obui. In primo efficietis
dignu. in secundo deuot. in tertio vehemens
hoc est. idone. obui. vrgens. Obui? gre
ueniet. vrgens morantem. In primo prepara
tis. in secundo assimilatis sponsae expectanti
dilectum quem reuertat a nuptijs. In tertio p
paras/ et sponsa non expectat/ sed pperat: ipse
preterit custodes. Dixissem melius si dixissem
pransit. Quod enim preterimus/ non respicimus?
non attingimus? sed pretemimus? Quod vero pra
sim? intelligimus? illud discant: et qui discere
re et penetrare: nec inutilis hec pransio.
Paululu enim quom pransisset inuenit di
lectu. Videtis fratres quod pficiat consultatio
custodu: deuota sed vana aiam ad deuotio
nem dilecti pducit. Utilis quidem consultatio. et
frequenter quod non confert eorum que consulunt eru
ditio: solentis meret humilitas. Bonum
est ut sis ad quendam sedul: non tamen assidu.
Nam et sponsa non tam ex studio que occasione
custodes interrogat/ et id in trasitu. Tra
bebat enim illa vltim? amor dilecti: nec va
eum esse sinebat et odio coferre cum illis:
Currebat in cordis siti hausto forsitan o
sponsi vicina spiritu: ideo minus intredibat i
his que benedicbant ore: tendens ad illum que
bndicere in spiritu. que est super omnia bndictus i
secula de. **A**duertite istud vos que in tra
satu oratis/ et cum mora legitis que ad legedu

feruetis: in oratio tepetis. debet lectio ora
tioni seruire: preparare affectui: non horas
preperere: nec succidere moras. Quom legi
erudiris de christo/ oras vero familiare cum
ipso seris colloquiu. Et quoto suauioris est
gre cum illo que de illo loquit. Si quidam spi
ritualia detrimeta sustinet visitationu p
pter oradi raritate que lectioni vehemētius
vacat: quod dicem? de his que indisciplina
te collocutiones dissoluit vel ancie questio
nes scindit. Denique monachorum non col
loquiu sed silentiu: non questiones/ sed quie
tem sectari. Aut si admittenda est inquietu
do: dilectiois esse debet/ non contentiois. Ha
bet enim amor sancti inquietudine sua: sed
quale legis apud propham. Non tacebo et non
quiescam/ donec egrediar ut splendor iustitiae:
et saluator ut lampas accedat. An non si
mile animi sui passionem itimat ista quom
dicit. Quom pransissem illos. Ferebat i
petu feruetis amoris. ideo pransisse se p
hibet: quasi aueritate et desiderio supgre
diens quicquid dici poterat. Quom prans
sissem illos/ inueni que diligit anima mea
pransit illos vel enentilado doctrina
vel estimado natura. pransit et quod po
tuit ab illis dici: et quod potuit in illis aspici
Nullibet enim sint custodes isti: licet cheru
bin interpretis. licet seraphin: non possunt
totu quod de xpo est eloquendo depremere:
nec emulado exprmere. Lucte res diffici
les: nec valet homo eas explicare sermone. Si
rata difficultas est in rebus/ aditis: reru au
ctoem que iudicabit vel digne vel plene?
Iohes dicit. quom pransissem illos. Utinam
nos tales sim? auditores vbi dei que non suc
cumbam? his que dicunt: vel tardate inge
nio/ vel tepete voto/ ne nos illa praseant:
ne nram excedat tam aueritate que capacita
tem. sed magis docentis et comonētis pran
seam? conatu: maiora et si nondum capientes
conicetes tamen: aut certe cupiscetes. Qua
dam enim rone pransit quod sibi pponit que am
plioza sectat: quis non consequat statim.
Sponsa vero psecuta ppter quod electa decan
tat. Quom pransissem illos inueni que dili
git anima mea. Quid nisi praseat illos quoz
et scientie est numer? et nature modus. Ille
vero qui quirit: magnus et imensus et non estima
bitur alii ad illu. Non ergo potest alieno docu
mento aut exemplo ex equo ppedi. Reliqui
omnes pransibiles sunt: solus ipse prassiri
B 2

non potest. Deniq; dicit. Transite ad me omnes qui concupiscitis me: et a generationibus meis adimplemini. Transite inquit ad me: non pertransite. Quoniam enim modo pertransiri potest quod immensum est: Denique sicut bona et coagitata et conferta et superflua dabitur (inquit) in sinu vestis. Nobis immensitas dispensat in mensura. Nam in se immensa est. Non autem replens sed superfluentis. Si ergo mensura capi non potest immensitas ipsa quando capietur: Quo pacto pertransiri poterit quod nec capi plene potest: Denique nec sponsa pertransire vult: sed dicit. Tenui nec dimittam illum. Paululum quoniam pertransisset inuenit quem diligere anima mea. Forte propinquus erat sponso vigilans hic quoniam pertransisset inuenit dilectum. Quod si iuxta divinam accipimus dici naturam: quis creatorum spirituum ad immensitatem maiestatem illam prime accedit: Nam et si similitudo inesse intelligitur: longe tamen inferior: et dissimilis dinoscitur. Non est ei dominus ne quis similis tui. Proximitate forte ergo hanc quam excludit conditio: cognitio admittit. Sed quis audeat abyssum illam divine sapientie cui non est numerus ingenio creati spiritus perceptibile diffinire: Lucem (inquit apostolus) habitat inaccessibilem. Lux ista nobis inaccessibilis est: sed nos non sumus inaccessibiles illi. Propter quod dicit. Prope feci iustitiam meam: et salus mea non elongabitur. Prope facta est quia incarnata: proximior quia revelata: magis autem proxime facta: quia donata. Prope facta est iustitia dei patris: Christus: Iesus carnis nostre susceptione: sed gemino hominum genus omne excessit privilegio: quantum spectat ad humane nature statum: equitate et integritate. quia propter illum nemo mundus a forde: nemo immunis a corruptione. Donatus est ergo duplici hoc munere: precesitque participes suos. Itaque et reliquos omnes fides tua pertranscat: ut in illo solo perpendas equitatem iusticie: et integritatem conformis nature. Sed tamen paululum pertransi quoniam sicut nos longe excedit iusticia et incorruptione: sic profectus est nature indifferencie conditione. Nescierunt iudei illius existimatione pertransire Moysen: pertransire Abraam. pertransire reliquos vel patriarchas vel prophetas: qui illum sic vnum de reliquis estimabant: nec aliquid habe-

re gratie precellentis. Denique dicebat. Abraam et prophete mortui sunt: et tu dicis. Qui manducat meam carnem non morietur in eternum: Quem recipis? Poluerunt Jobannes ipse est Christus. Non passus est tamen eos in se remanere Jobannes: sed opinionem infideliter presumptam a se auertit. Non sum ego (inquit) Christus: medius autem vestrum stat quem vos nescitis. Nescit synagoga pertransire: sed ad ceterorum mensuram estimavit illum et quasi blasphemiam opponebat ei: quia quomodo homo esset se faceret deum. Sed necesse pertransiuit fides: et inuenit illum inunctum oleo leticie per confortibus suis. et quoniam ubi inunctus erat oleo: de cuius plenitudine omnium nostrum infudit vulneribus. Nos enim sumus sauci: ille qui descendit in bethricho: qui incidit in latrones: qui expoliatus est: et vulneratus est: et seminum relicto. Pertransierunt plurimi: et nullus erat qui saluaret. Pertransiit magnus ille patriarcha Abraam. non enim erat ille iustificatus: sed tantum iustificatus in fide futuri. Pertransiit Moyses. non enim erat gratie dator: sed legislator. et eius legis que non ducit ad perfectum. Nec enim ex lege iusticia. Pertransiit Aaron. Pertransiit sacerdos et eisdem hostijs: quasi indefinenter offerebat: nec poterat mundare conscientiam ab operibus mortuis ad seruendum deo viuenti. Pertransiit patriarcha. pontifex. et propheta arido nam animo quam operum immo et illi in hoc saucio saucio erant. Solus ille samaritanus verus visio illo misericordiam motus est. sicut misericordia totus est: et infudit oleum vulneribus: seipsum cordibus: mundans per fide corda omnia. Ideo ecclesie fides omnes pertransiit pertransiens ad illum qui solus illam pertransire non poterat: imponens in iumentum suum: et factus est ipse iumentum. Et paululum pertransiit ut inueniat illum: quem sic credit exortem corruptionis: ut consortem predicet conditionis. Sic illum habet principem gratie: ut confiteatur participem nature. Quod et si celestes illos angelicos spiritus contuitu sanctissime quam sortitus est anime: ipsum supereminere dicimus: non erit a fide alienum sed omnino congruum dignitari eius persone. Etenim si minoratus est paulominus ab angelis: propter partem qua indutus est carnalem: par tamen illis est secundum substantiam spirituales: et superior.

A secundum prerogatiua virtuali. Et hos sponso curatores tui sunt qui dicunt in propheta Curauimus babilonem et non est sanata. Hos (inquam) pertransi et in dilecto tuo privilegij singularis dotes contemplare. Illi admistratoz spūs nō operari salutis. Ipse vero magni consilij angelus q̄ operatus ē salutē in medio terre. Propter quod et deus exaltauit illum: et donauit illi nomen quod est sup̄ omne nomen. Jocunda cōtemplatio in celesti familia cōtueri essencie simplicitate/serenitate mentis: et mutui suauitates amoris. Jocunda cōtemplatio cōtueri perpetuitate existencie/puritate intelligentie. scientie pfunditate/tū etiā humilitates in obediētia/tranquillitate i diligētia/facultate in efficacia. Omnes tamē pertransi: et in tuere quātus sit iste qui ingredis ad saluandas gentes. Quē ingredientē in orbē terre angelice laudes inducūt: et triumphaliter regredientē/cū admirationis cātico reducunt. Quis est iste qui venit de edom: tinctis vestibus de bosra: Iste formosus in stola sua/que sine cōmixtione cōcepta est: et de virgine nata est: et ab omni non modo corruptione: sed etiā corruptionis formite immunis cōseruata est: et in sepulcro dissoluta nō est: et die tertia resuscitata: et dragesima in celū assumpta. Omni die quod sup̄ omnia mirandū et amandū: in salutis cibū credentibus pposita. Quis non ad singula ista miret et amet et dicat: Quis ē iste tam formosus in sua stola: Ecurristi per hec omnia admiratōnis genera/imo stupidus per singula substitisti: et ecce denuo noua tibi admiratōnis materia inde exurgit. Satis in illis exercitatus fueris hic iterum ad stupendū excitatus: quasi illud tibi dicatur prophete. Ne memineris priorū: noua ego facio. Quid magis nouū quam quod in mysterio dñici corporis mutat materies: et species seruatur: Pristina manet forma: sed noua gratia: quia noua substantia. Noua quidē nō in se: sed in hōi specie. Nouum planeque carnis dñice substantia i aliena specie sumpta sanctificatōnis virtute anime cōfert: et spirituale emundat substantiam i mysterio altaris immaculata caro. Nouū quidē et supra reliquoz vsus sacramentoz q̄ nō modo sanctificatōis noua

gratia datur: sed substantia naturalis mutatur. Nam per sacramenti benedictōem accipit oblatus panis hanc ineffabilem mutationem: et ex mystica cōsecratione et verbi viuētis copulatione hec viuificatrix gratia in carne christi redundat. Caro enim non potest quicquid: sed spiritus est qui viuificat: sacrosancte carni cōferens in solēni sacramento spirituale efficaciam ad viuificandos tantiparticipes mysterij. Formosus ergo in stola. hoc est. in carne sua. sed multo formosior in assumpto spiritu: qui vixit carne perstantior: quia verbo vicinior. Et in hōi spiritu vnctū eū intelligit per confortibus suis. id est. nō modo per filijs hominū: sed etiam pre angeloz agminibus. Quid ni vnctus sit pre illis oleo gratie. qui nō sicut alij participatione: sed psonali vnione vberime illi cōsertus est oliue: ex qua vnctio omnis emanat. An nō tibi velut oliua videtur veritas et verbum dei: cui vnctio docet nos de omnibus. cui molli sunt sermones super oleum. cui vnctio effusus nomen est: huic oliue psonali vnione cōsertus: conditio onis nō corruptionis nostre oleaster (ut sic dicā) et pinguedinis illius factus participes. Quid luminis. quid dulcedinis. quid suauitatis. quid omnimode virtutis acciperit: operum eius indicia loquuntur: nisi quod longe excelebat quod sensit in spiritu: quod expressit in actu. Denique ad omnia virtutis indicia dicere potes. oleum effusum nomen tuum: absque eo quod intrinsecus latet. Nec enim consentaneum est: ut quilibet mirificum foris anime operum: illi virtuti exequat. Non possumus dñe que in prospectu sunt omnia opera tua cōprehendere. Confortata enim sunt et nequeo estimare illa: et eam quod intrinsecus latet quoniam modo experiar gratiam: Quis nō vidit beatissima anima christi preter te munera que diuinitus collata sunt in te. Ideo angelici spiritus deficientes in cōprehensione: nō desinunt ab admiratione. et quasi nescientes: sed stupentes in laudē supra positā erumpunt. Quis est iste sic formosus in stola sua: gradens in multitudine fortitudinis sue. Hanc considerans prerogatiua virtutum in dilecto: iure sponsa custodes se pertransisse dicit. et paululum pertransisse. quia sic in eo singularem miratur gratiam: ut tamen cōmunē constituat naturā beatamque illā christi animam

esse: cū reliquis eiusdē quidē generis: sed differentis excellentiis virtutis. Parabā adhuc aliū vobis explicare transiit. sed quod materia oportune suggerit: vel magis erigit/sermo refugit iam vrgens ad exitum. Nos interim ad quod venim⁹: i eo pmaneam⁹: quaten⁹ ex hoc gradu quom dabitur ad altiora transeamus in mysteria sponse ecclesie Jesu christi Qui viuit ⁊ regnat in secula seculorū Amen.

Sermo. viij. Extrāstis o

spōsa domi ni custodes tuos / pfortes ⁊ p/ ticipes suos. cōsortes nature: participes grē. Pertrāstis illos ⁊ pueni/ sti ad dilectū. Quid nī illos ptransfeas / q ⁊ ipi ptransirent quasi sum⁹ / nisi i dilecto suo starent. Inuenisti dilectū / ⁊ inuenisti illū vinctū oleo spiritus p consortib⁹ suis. Perpendisti in illo virtutū pūilegia q/ dam in cōsimili natura. Inuenisti sanctā eius animā / ⁊ quedā habere dona singu/ lariter / quedā excellēter. Ideo pertrāstis illos / quia illū ptenulisti / ⁊ paululū ptran/ sisse te dicis. quia cōsideratio tua in hac p/ latione nondū recessit a generis eiusdem cōmunionē. Sed nunquid hic cōsistas. In vltiora ⁊ altiora ex hoc gradu vrgē da est profectio: ptingendū in finem. Sa/ pientia enī attingit a fine in fine. Deniq⁹ ⁊ hereticus vt superiorē dilecto tuo gduz conferat hūc tollit. Tantū carnē pbo co/ pulat in christo / animā negat: aut si hanc nō audet ppter euidens ipsius christi testi/ moniū dicentis. Nemo tollit a me aiām meā: sed ego pono eam: ⁊ iterū sumo eam) animā sensificantē donat / sed ratiocinan/ tem tollit spiritū. Corripit in parte errozē sed nō potuit longius ab egyptiis recede/ re tenebris. Non potuit tridui iter cōfice/ re. Ecclesie fides humanitatē nec solā cō/ stituit in Christo / nec diuinā. Utrāq⁹ na/ turam collocat in christo. Et quia diuina simplex est: ⁊ distinctione carens in homi/ ne triplicē illam quā ponit apostolus di/ stinctionē facit. id est. integrum corpus ⁊ animā ⁊ spiritū. Alioquin nō hominem quē reformatur⁹ i se fuerat suscepit: Deiq⁹ ⁊ rationalis anime pars humane indignit/ mediatoris remedio: quia ignorantie fu/

scata nubilo / ⁊ cōcupiscētie succensa igni/ culo. vtrāq⁹ naturā. id est. humanā ⁊ diui/ nam integrā facit in christo ecclesia eius: ⁊ sicut euangelica mulier in faris trib⁹ hū/ mane farine recondit. Sed quid. Indi/ gebat rationali spiritu christus: verbum ipse patris ⁊ sapiētia ⁊ veritas: nec quod later ipm aliquid esse poterat. sed ipse illu/ minar omnē hominē venientē in hūc mū/ dum. Qua ergo cōsequētia creato et illu/ minato indigeret lumen creans ⁊ illumi/ nans: nulla plane. Ille nō indiget / s; mea est hec indigentia. Ratio hec est mee ceci/ tatis / nō claritatis illi: nō assumētis ver/ bi: sed assumpti spūs. Ego indigebā vt ⁊ hec nature mee pars verbo vniret: ⁊ sic da/ rificate in deo portiois merita i vnuer/ sos per fidē refluerent. Omnes nos mediā te ⁊ substantiali nostro reformamur i xpo/ accedentes p fidem ad ipm. Et ideo totū oportebat assumi vt gratia refunderetur i/ totum. quia corruptio fermentauerat to/ tum. Manēt ergo in vna persona nature gemine sicut integrē sic ⁊ impermixte. Di/ uina enim incōuertibilis ⁊ incōmutabil/ est: nec potest cōverti in aliam: nec in se si/ nit aliam cōverti. Nō valet in aliā ex se de/ ficere. Defectus siquidē illi fororis mu/ tatio: nec magis in illā alia pficere potest. Nō cōmutare / sed cōmunicare illaz possu/ mus vtendo certe non existendo. Manēt itaq⁹ naturis istis sua cuiq⁹ tā integritas / q⁹ pprietas. Cōsequēter etiā competētes his cōprehēssiones ⁊ affectus: ⁊ ptem/ plationes: ⁊ beatitudines impmixte sunt ⁊ distinte ⁊ differētes / ⁊ numerabiles si/ ne numero psonē. Nā quis assereret bea/ tissimā christi animā: aut nihil sentire pe/ nitentis dulcedinis ⁊ gaudij: aut itez gustū intimū illi pmittere suauitatis ⁊ saporis: ⁊ beatitudinis illius: quā beatissima per/ fruitur trinitas. Maioris siquidē est ex/ cellētie esse illud vitale bonū q⁹ parti/ pare: longēq⁹ ē experientia ⁊ domestica ma/ gis in essentia q⁹ in vsu ipsius. Esse vtrāq⁹ ad ipm vti est: nō tamen vsus essentia cō/ fert. Quō ergo essentia pfruitione sola nō potior q⁹ proximior. Deinde licet aia hoc in verbo omnia vider: ⁊ ipm verbū in pbo vider: tamē quia admissa nō est i societate essentia: nec admitti potest in equalitatem/ noticie. Nā bocipm essentialitē deum esse

⁊ sapiam esse / ⁊ summā bonitatē esse. ⁊ p/ tute summā ⁊ solā ⁊ sempiternā / quid ha/ beat delectationis ⁊ gaudij: cui dabimus nosse nisi cui datū est ⁊ esse. Verbū q⁹ pa/ tris tāto magis intime ⁊ sincere ⁊ simpli/ citer seipm nouit: ⁊ vnuerfa per seipsum: quāto meliore vti pūilegio essentialis vnitas q⁹ vnio psonal. Nec ad h replicā ad discernēdas. s. vnus Jesu xpi ptes: p gemina in christo natura. id est. pbi es/ sentialiter ex parte nati / ⁊ spūs ex pte crea/ ti / maxime propter illos qui de vnitate p/ sone equalitatē vel magis vnitatem indu/ cunt: ⁊ virtutis ⁊ scientie. Qui tū quom omnia dicant animā habere p gratiaz que habet verbū per naturā: ipse vident qual/ dam distantias ⁊ gradus (vt sic dicā) idu/ cere per distinctōem nominū istoz. id est. naturā ⁊ gratiā. Quantū illi denegāt / cui hoc ipsum nō dant per naturā habere vel nosse. Nā ⁊ si anima Jesu verbo vnita ex/ cellenter ⁊ per gratiā illuminata sit: nūqd ⁊ illud habere dicitur ex gratia / vt natura liter ⁊ essentialiter / ⁊ simpliciter lumen sit ⁊ illuminans sit. Aut quonam modo erit nature q⁹ gratie noticia prestanzior. s; nō expressior. At illud adducunt quod legif ⁊ verissime legif: quia omnis sapiētia a do/ mino deo est / ⁊ cū illo fuit semp ⁊ est ante eū. Si omnis sapiētia a deo / ⁊ cū illo ē: ⁊ ante eū. ergo quō multe sapiētie sunt cū illa que a deo est: ⁊ illi coeterna est quia cum illo ante eū est. Non multe nec va/ riet ⁊ diuerse sapiētie: sed vna sola ⁊ inuari/ abilis est. Quæstio hec nō iam circa vnaz domini Jesu restringit animā: sed se dila/ rat ad omnes que alicui⁹ sunt participes sapiētie: vt similiter queri possit an vnam habeāt cū verbo dei sapiam. imo an om/ nes aliā nō habeant q⁹ ipm dei verbuz sa/ pientia. Quod si ita est / vna iam ⁊ indivi/ sa erit omnū sapiētia. Et qua ratōne dici/ tur omnis si nō nisi vna est. Quid si iō nu/ merose dicit: nō quia in se numerabilis di/ citur sit: sed ppter numerositatē habētuz Nam ⁊ vna dicit fides ppter vnā rez cre/ ditam / quom tamē cuiq⁹ sit sua. Quare er/ go vna res nō dicat numerose: quom ml/ te singulariter dicatur. Deniq⁹ ⁊ mlte sci/ entie ⁊ multe voluntates eiusdē persone dicuntur ⁊ eodē tempore propter multitu/ dinem rerū quas vt scit vt vult etiā simul

Ad res ergo scitas respicientes nō ad ipi/ us mentis vim / qua quisq⁹ scit omne qd scit: ⁊ vnus multas ⁊ multoz dicimus vnam sciētiā. Quom itaq⁹ dicit. omnis sapiētia a domino deo est: nihil offic ad/ astruendā vnitatē sapiētie: quia hoc non ad ipsam sed ad illa que sciūtur per ipsam refertur quod dicit omis. Neq⁹ enim qd multa sunt que illuminātur vt videri pos/ sint. ideo multiplex lumen est quod ⁊ visa illuminat: ⁊ videntib⁹ lucet. Quid ergo. Dicemus vnā candē esse sciētiā anime Jesu cū verbo: imo omnū rationaliuz spiritū: ⁊ inter se ⁊ cum dei verbo vnam esse sapiētiā. quia dei verbum. Iaz ergo de sola anima Jesu non erit hec discepta/ tio. Et nullus iam erit nobis exstus ad/ tuendā superius positā diuersitatē sciētie inter verbum ⁊ animā Jesu: ⁊ quomodo patebit exstus. quom hoc modo omnūz vna cōvincatur sapiētia: cui omnūz lu/ men quod illuminat omes. An forte qd diuerso modo illuminatio sit / etiam diuer/ se inter se illuminationes sunt: ⁊ ab eo per quod fiunt lumine differunt. Ita etiā in/ animis rationalibus ⁊ diuinitus illumi/ natis / ⁊ lumen quo illuminātur / ⁊ ipsa il/ luminatio que per lumen fit / ab inuicem discernētur. Nam illuminatio quidē fit in illuminato: ⁊ ex tempore fit: lumen au/ tem ipm non fit / sed est: ⁊ ex eterno ē. Hoc modo in vna mente quis neget mltras sci/ entias esse in qua intelligit multas comp/ bēssiones esse: q⁹ vna sit mentis vis: que cōphendit ⁊ videt: ⁊ vnū lumen il/ luminans: vt pprehēdere ⁊ videre queat. Nec qd distinguēda sunt diligēter / ⁊ lumē ⁊ illuminatio que p lumen fit in animo i/ telligentis. Nam hīpsum intelligere ⁊ illu/ minari ⁊ scire est. Quis itaq⁹ non videat / q⁹ vna nisi subtilissime non discernat pro/ pter nōnullam dissimilitudinez. quis (in/ quā) non videat differre inter se lumen p quod illuminatio fit: ⁊ illuminatōem que per lumen fit in quouis illuminato. Alte/ rum enī creatū est: alterū creans: alterū illu/ minatū / alterū illuminā. Nec potest essen/ tialiter esse eadē sapiētia: que fit per gra/ tiam cum illa que per naturā existit: illa que fit in tempore / cū illa que nata est ab eternitate. Si hoc distinxisti in dilecto o/ sponsa: ⁊ ab his que iuxta statū humane

Instantie in illo sunt virtutes: ad verbi p
transisti delicias: tunc iure et excellenter dice
re potes. Paululū quom pertransisses illos
inueni que diligit anima mea. Sed quo
modo aprabim? illud quod ponit scilicet
paululū? Inestimabiliter progat omni cre
ature diuina maiestas: et quasi vicina et fami
liaris sit: dicitis/ quom pertransissem illos
paululū: inueni que diligit anima mea?
Deniq; chaos magnū firmatū est inē no
strā et ipsi naturā. Quale queris chaos?
Utiq; inanitatis nostre. Omnes gētes (ait
ppbeta) quasi nō sint: sic sunt corā eo: et q̄
si nihil et inane reputate sunt ei. Iure ina
nis reputat nostra substantia. in cui? assū
ptione exinanisse se dicitur illa plenitudo
Que ergo poterit assignari cōuenientia et
vicinitas inanis cū solido. nihil cum im
mensio? Qua grōne dicit paululū quom
pertransissem illos: inueni que diligit anima
mea. An forte pennigera est charitas. et p̄
peti volatu ardentis desiderij interiaccnt
hoc d quo loquimur p̄teruolat vacuū?
Utiq; sic assentior. Nam amare tā tenere
est: et iam assimilari et vniri est. Quid nī
quom deus charitas sit. Sed aliā h ego
paro rōnem. Post rationalis cōtemplati
onem nature sursum ascēdenti/ p̄mo se sta
tim gradu diuina offert et occurrit natura
nulliusq; alteri? p̄stātoris nature inter
ponitur distinctio. Nō enim inter imagi
nem et veritatē mediū assignari qd potest
superi? vno/ inferi? altero? Quod enī veri
tas nō est: quomō p̄mius accedit ad eā
q̄ vt ipsi? simulachrū et character sit? In q̄
ergo attenditur in rationali spiritu ea que
ad diuinā est naturā imago? P̄mo qui
dem loco/ quia ē veritatis et iusticie capax
Secundo si capiat illas: et fiet verus et iu
stus p̄ gratiā quod deus est per naturam
Tria hic mihi distincta sunt/ id est. capa
cem esse boni summi. ipsum habere/ et esse
ipsum. Imago attendit in primo/ simili
tudo in secūdo/ veritas in tertio. Primū
cōmune est omniū intellectualiū spiritū
Secundū electoꝝ tm̄. Tertiu solius icre
ati spūs. In primo prope accedim? In
secundo p̄ime. Tertiu ipse est. Prope ac
cedimus p̄ aptitudinē. proxime p̄ coapra
tionem. Prope p̄ nature p̄imeua. proxi
me p̄ virtutis p̄uilegia. Prope quia ca
paces: proxime quia capientes. Quonaz

enim modo nō de vicino accedit immos
talitas ad immortalitatem: in cōparabilitatē
ad simplicitatē: illocalitas ad immensita
tem: ratio ad veritatē: virtus ad bonitatē
Et vt expressius loquar: quid esse vicini?
et similis potest q̄ sapientia sapientie? iu
sticia iusticie? q̄ illuminata illuminati? iu
stificanti iustificata? Quid simili? alij q̄
causatiū cause? formatū forme? Nam in
formato fere nihil aliud attendit q̄ forma
Deniq; et quod dulce est sup omnia simile
videtur dulcedini: et quod lucidū est luci.
Itaq; primū nō iniuste videt qd illi tan
ta emulacione cōponit: p̄ime qz nihil in
terponit. Nā et si finitū nostrū in cōpabili
ter excedit dies imensitas. infinitas ima
ginis. nī ad veritatē nō nulla dīnsocit esse
affinitas. Iure ergo dicit. Paululū quom
pertransissem illos inueni que diligit anima
mea. Nō q̄ felix q̄ letus p̄uictus tā longi
circuitus. Beati gradus illi p̄ quos in ta
lem euadit terminū. Quasi in lectulo:
circuuit ciuitatē: interrogauit custodes.
P̄mo loco querit p̄ se et penes se. Tertio
vero nec p̄ se nec penes se. Et hoc loco qn̄
to humiliter queris: tanto quidē efficaci
us: quātōq; a sui cōfidentia longius reced
sit: tanto reperit citius. Inueni (inquit)
inueni illū: qui me prior quasi ouē erratē
et quasi dragmā perditā p̄uenit nihil me
ritam: inuenit errantē: p̄uenit desperantē
inuenit differētē: p̄uenit diffidentē: in
uenit qualis essem mihi indicans: p̄ue
nit ad sua me reuocans/ vagā inuenit ier
roribus/ vacuā gratie. P̄uenit munci
bus/ inuenit vt non ego ipsum sed ipse me
eligeret. p̄uenit vt prior diligeret. Sic
ergo electa et dilecta quesita et acquisita: in
uenta et p̄uenita. Quomodo nō fm vi
res conatu illū et diligam et queram? Que
ram querā donec voti compos vocem le
ticie proferā. Inueni que diligit aia mea.
Ego inuentione hic ad veritatis et gra
tie non refero inuētiū: sed augmentū. Po
gens enim et proficiens anima de virtute et
virtute: de veritate in veritatē dum vbiq;
nouis informatū mysterijs et infunditur
gaudijs per singulos profectuum gradū
dicere potest. Inueni quem diligit anima
mea. Verbum patris Christum ibidem
qui est super omnia benedictus in secula
seculorum Amen.

Sermo. ii.
Enui illuz nec

dimittam. Ego huius capitu
li sensum ad futurā volui tātū
felicitatē referre: qm̄ sponsus dilecte mani
festam p̄sentie sue exhibebit plenitudines
vt nihil sit quod interrūpat perpetuitatē.
Nā et quod p̄mittit. Quom pertransisses il
los: nō in cōgrue ad id referē. quom euā
cuerit omne principatū et potestātē. vt sic
deus omnia in omnib;. Ante illud enī tē
pus quis ex sentētia dicere potest: non di
mittam illū: Sed hūc artat et cuertit itel
ctum: et ad p̄sens facit referri illud qd seq̄
tur. Donec introducā illū in domū m̄ris
mee. Sed tā vlganter singula considere
mus. P̄mo cōsidera q̄ sint leticie plena
hec verba. Inueni (inquit) tenui nec dimit
tam. Vagn? ille patriarcha Abrahā legif
vidisse dominū nō inuenisse Apparuit ei
ei vltro stanti in hostio tabe: naculi ad me
ridiem. Deniq; egressus de tabernaculo/
obuius sedul? sub ilice exhibuit officium
in tabernaculū p̄o introducere nō meru
it/ nedū in cubiculū. Vidit et moyses ap
parentē sibi in oreb dominū. sed tenere nō
meruit: qui nec p̄missus est propius acce
dere. Vidit iacob dominū. s; vidit i som
nis: et de longe scale innixum. Nā et si app
hendit angelū/ nō tamen retinuit: sed qua
dam luce violētia benedictionis extorsit
grām. amisit p̄sentia. et idcirco dicere non
potuit. nō dimittā illū. Inuenit illū Ma
ria magdalene: sed p̄hibita est (non dico)
tenere/ sed etiā tangere. quia penes monu
mentū vitā quesitū. Suscepit diu expe
ctatum: et inspirato inuentū senex ille Si
meon in vlnas suas/ et gratulationis let
erupit in canticū. s; vocis hui? vsum sibi
nō p̄sumit. nō dimittā illū. Deniq; sic ait.
Hunc dimittis seruū tuū dñe: fm̄ p̄bum
tuū in pace. Quia viderūt oculi mei salu
tare tuū. Quod parasti ante faciē omniū
populoꝝ. Lumen ad reuelatōem gentiū
et glām plebis tue israel. Utiq; i pace di
mittitur solus? et sequestratus a carne: vt
nō ampli? cōcupiscat aduersus spiritum
et illi repugnet. Ille ad noui amplexū pue
ri senescens deposuit hominis vetustatem
et in tranquilliorē statum a corporis cor
ruptibilis pena/ et carnis pugna dimitti

se/ vel postulat vel exultat. Sponsa p̄o dī
lectum a se nō dimittēduz p̄sumit. Et qn̄
to p̄cellentis est gratie/ non dimittere qd
amas/ q̄ euadere quod horreas? Omnes
hi et si in carne vel in carnis specie viderit
quosdam vel visionis vel apprehensionis
gradus distinguit humanis in mentibus
Quod nulli eoz indulgā legim? ista vsur
pat: cuius tēptauimus euentilare sermo
nes. Inueni/ per aspiratōem. Tenui/ me
morie retractatiōe/ non dimittā/ continu
atione iungi. Tenui illū: et tu quom inuene
ris christū. quom inueneris sapientiam.
quom inueneris iusticiā. quom inueneris
sanctitatē. quom inueneris redemptōem
hec omnia enim nobis factus est christus
Quom ista inueneris? tene affectu/ tene stu
dio. Quod intelligētia inueneris/ diligen
tia tene et retine (vt sic dicam) retinētes vir
tutes: et lubricas species artiori tibi astrin
ge amplexu. donec vice versa vltro tibi in
hereāt/ et amplexent te gratis/ et sine tui la
boze te teneant/ nec sinant vel longius ab
scedere/ vel diutius abesse. Et si quando
declinas ad officia humane necessitatis/
ibi te insectetur et reuocent/ et arripiant ad
se/ vt vbi nō possint assidue studij/ semp
habeant obligatū affectum. Nā nōnulla
mihi videtur distinctio/ an tu teneas chri
stum dei virtutē et sapientiaz/ an tenearis
ab ipso. Ama (inquit) sapiam et amplexa
bitur te. Deniq; et de q̄busdā dicit/ qz tenui
it eos superbia. Quid est tenuit/ nisi irreti
uit et implicauit. et inolite cōsuetudinē de
licato obligauit vinculo? Hoc enī est qd
sequitur. Operi sunt iniquitate et impie
tate sua. vt non facile euoluere et explicare
ab illa se possint. Et vt amplius dicaz/ qz
si cute quadā/ sic aliq̄ praua operi et inuo
luti sunt cōsuetudine vicioꝝ/ vt illa dedi
scere et desuescere nō tā expoliari sit q̄ ex
coriari. In cui? rei iudiciū forte institutio le
gis p̄tinet hostie pellē abstrahi. Nā eregi
one qz stricta sacerdos idui in beā linea/ ve
ritatē te vult illi? qd terra orta ē habitu ar
tius astringi/ vt p̄ se castimonie et puritatē
et inocētie tibi p̄rus ibereat et agglutinē
tibi s; et oia sacerdotē idumita vlt cathenu
vl balthais/ vlt astricta/ et colligata sibi
vult cē lex/ et qm̄ iduers dñz n̄m ihm xp̄z
quom te iduers viscera misericōdie/ benignita
tē et charitatē/ et reliqs quas apud aplum

legis virtutes. quom chisti te fide memo-
riter vestieris: et contemplatione veritatis in-
scrueris affectu: omnia tibi coactentur et
cobereant: et stricta sint. nihilque contra te
vagari et fluctuare possit: et temptationis
vel dissolutionis vento follicare. qui se tali
virtutis vestierit habitu ut ei in naturam
versa videantur: non ego huc tam tenere quae te
neri dixerim. Tenuisti (inquit) manus de-
xeram meam: et in voluntate tua deduxisti me
Tenuisti me pergentem in defectu: deduxi-
sti in multiplici profectu. In voluntate tua
deduxisti me. id est. in voluntate que a te est
et que secundum te est. In voluntate que magis
trahens quam tracta est. Nam et bona volunta-
tem cum multo labore nonnullis attrahere ni-
timur: et magis persequimur quasi fugientem
quam sequimur ducentem. Sic enim legitur
Cupini desiderare. Bona talis voluntas.
sed nondum placens. Iusta: sed nondum iocunda.
In voluntate tua deduxisti me. In illa
que blando postulat boni ipsius gustu. Hec
tamen (ut sic dicam) pigra nititur ratione quam pia bo-
ni ipsius oblectatio. Tenui nec dimittam
illum: donec introducam illum in domum ma-
tris mee: et in cubiculum genitricis mee.
Multo planior videtur sensus: si ita dixeris
Non dimittam illum quom introduxero in do-
mum matris mee: scilicet que sursum est hieru-
salem celestis: que est mater omnium: no-
strum. Nam ante illud tempus omnia hic in-
certa sunt: et inter spem et metum fluctuant et
pendulo nituntur gradu. Et que erit certitu-
do de gratia dei mirabilis est natura: De-
niq; et ille ait. Ego dixi in abundantia mea
non moueboz in eternum. Auertisti faciem tu-
am a me: et factus sum turbatus. An non
tibi similia dixisse videtur psalmista: et spo-
sa: Quid enim aliud est non moueboz in eter-
num: quam quod hic ponit. Non dimittam il-
lum: Sed ibi quidem manifesta presumptio
quia vicina ultio. Auertisti (inquit) faciem
tuam a me: et factus sum conturbatus. Quom
sit in hac carne facilis casus et frequens im-
pulsus. citus lapsus et certus labor: quo-
modo non videbitur presumptio: et ni-
mis promptule deuotionis esse hec spon-
se verba non dimittam illum: Quis enim hic
in eodem statu permanere poterit presertim
illo subtilissimo contemplationis: qui vix
attingi potest tenuissimo mentis ictu: For-
te ergo verba hec non securitate: sed solli-

citudinem sonant. Hec enim securitas esse
potest donec introduxit dilectum in domum
matris sue: et in cubiculum genitricis sue.
Non erit tunc retinendi sollicitudo. quae erit
certitudo manendi in illo felicitatis statu
absque studio nostri usus. et discipline custo-
dia vltro nobis affluunt immo intrinsece
de quodam inherausto anime ventre flumi-
na fluent aque viue et indefesse delectatio-
nis. Nulla tunc erit necessitas in altum fode-
re. nullus labor vel purgare puteos quos
phylitae repleuerunt: vel propugnare ne re-
pleant. Hic ille labor exigitur: nam inde ex-
cluditur. Quod ergo dicit: non dimittam
illum: studium polliceri videtur et diligentiam
ut semper sollicita sit: quoad usque plene pos-
sit esse secunda: ne sibi elabatur de reliquo di-
lectus sui dominus. Iesus qui viuus et regis
in secula seculorum Amen.

Sermo.

De infirmitate

Quis exempla sunt aptissimi
sponse perito sermone: hodie
no que sunt virtutis aptemus de scriptu-
ris sacris. De Anna legitur: quom inter-
te profuso exoraret affectu: quom non sicut vul-
tus eius amplius in diuersa mutati. Vul-
tus animi interpretis est: et ab intimo affe-
ctu habitum trahit. Ideo ab eius constantia
interioris que in anima est: persequen-
tie dicitur argumentum. Non sunt vultus eius
in diuersa mutati. quia nihil immutatum
est desiderii semel concepti. Et quid aliud
sonat quod dicit. Non dimittam illum: nisi
si non mutabo in diuersa vultus: et inuictam
mentis alio diuertam ab ipso. Sed et ap-
stolus simile quid horat. Sine intermis-
sione orate. Et ite. Gratias agere semper. Al-
lud quoque. Gaudeat in domino semper. Longi-
nua et non interrupta hec vult esse apostolus
oratione. gratiarum actione. et gaudium in do-
mino. Sed quis ista ipso mentis habitu
et affectu animi indefesso explere sufficiat
nisi cui dicere permittum est. Quis nos se-
parabit a contemplatione christi: Aplos dicit.
Quis nos separabit a charitate christi: A con-
templatione enim dicere non poterat. Nam
quando a contemplatione segregari christi illius
compellebat charitas. Sicut (inquit) mentis
excedim deo: siue sobrii sumus: vobis. Charitas
enim christi perget nos. Charitas ergo quod dicitur

dispensatione contemplationi se subducit/
enim ramentum prius est et familiaris in ipsa
usus. Omnia que agit charitas quandam
habet indefesse orationis et gratulationis vi-
cem et efficaciam. Sed tunc ista profusa et ex-
cellentis exequit: quom singulariter in istis
exercetur. Abscondit de elemosina in sinu pau-
peris: et ipsa orabit pro te ad dominum. Elemo-
sine vocabulo non incongrue censent vniuersa
sa que indigentibus misericorditer impen-
dunt: non modo iste corpore cibis et idu-
mentum. sed etiam doctrina. exhortatio. cor-
rectio. consolatio. et vniuersa que ad anime
comoda spectare videntur. Opera sunt hec
charitatis et orationis vim obtinent: quom
soli dei sunt intuitu. sed non sunt spiritualia
et propria ipsi. Quid enim tam proprium quam dilecto
soli intendere: et libere in amoris se exercere
negocio: Ab his spiritualis iocunditatis excel-
su et ebrietate sobrii fieri: et propter fratras
necessitates ab alienatione mentis tempore/
quid nisi vultum in diuersa mutare est: De-
niq; et Martha sollicita erat et turbata cir-
ca plurima. Illa circa multa turbatio vi-
detur quedam vultus in diuersa mutatio. Ma-
ria optimam partem elegit: quam non auferet ab ea
Optima pars contemplationis et dilectionis est
vltus. Nam et si illa sunt opera charitatis que
exhibebat Martha: ibi tamen seruit charitas
necessitati. non charitas sibi. In subleuan-
dis alienis necessitatibus bonum opus: sed mo-
lestia causa. Bona enim misericordia: sed mo-
lestia miseria. Bona curatio: sed circa quem
versat non bonus laqueus. Bonum etiam huius
compassionis affectus: sed non bona compassio-
nis occasionem ministras alteri passio.
Fratris in necessitatibus charitas intue-
tur cui condolere: quo moueat ad miserari-
onem: quod amouere nitatur. At cum dilecti con-
templatione virtutes: totum placet: totum dele-
tat: totum allicit: nihil ibi videtur quod horreat.
sed cui dulciter hic adhaereat. Totum hic pro-
prium amoris usus est: hoc est officium: ut
totus sit in amando. Sic est plane quom
vna et individua iocunditas omnia conuolu-
it: et complectitur officium finem et causam. Of-
ficium amor est: causa visio finis vtriusque.
Neque vltus esse potest beatorum finis: quam ip-
sa visio et dilectio dei. Omnia ad hunc finem
sanctorum vota suspirant. Finis iste ipse
sibi finis est: si ipso contentus: in melius ali-
quid expectationem porrigere non valens.

Hoc est illud vnum quod necessarium dicitur: quod
a Maria non tollit. In quo psalmista gra-
tulatur. Tibi (inquit) adhaerebo deo bonum
est. Hic est ille mentis excessus: qui usque ad
tertium celum Paulus rapuerat. hec ebrietas
temulento simile Anne vultum expresserat.
hoc musto maderat apostoli quom illos
vehemens repleat spiritus: nullius quod no-
uum pollicetur est Iesus vini virtute primo
sensere. Hoc vino infusus hoc spiritualis
passus est soporis excessum: et carnis cu-
ram posthabuit: totum factum in spiritu: postero-
ra temnens: quem anteriora tenebat ex in-
tegro. Felix si instar Anne huius vini vultum
de gustasset: virtute. Illa enim foris castigata
corpore mentita est temulentiam: et sancta quam
postea non caruerat ebrietate. Nam hoc sibi
vult quod non vltus vultus est: sunt in diuersa mu-
tati. Talem sibi apprehendere iugitatem presentie
sponsa polliceri videtur quom dicit. Non de-
mittam illum. Quid enim preclarum: quid spi-
rituale: quid sponsa dignum diceret: si ad fir-
dem: si ad iusticiam: si ad humilitatem: ad con-
tinentiam: ad beneficentiam: et ad reliquas que
christus esse dicit virtutes: id referret quod
ait. non dimittam illum: Nam nec his vacua
credenda est etiam quom dilectus quesit.
Denique et communes hominum virtutes: et ita
habentibus comode: ut caruisse nefas cre-
datur. Eximium ergo et singulare quippiam
hec indicat inuentio: per quam dilectum et
comprehensum applaudit: et non dimittent-
dum presumit. Forte primitie aliquae sunt
future et contemplationis glorie: propter quod
adiungit. Donec introducam illum in domum
matris mee: et in cubiculum genitricis mee
in illam celestem hierusalem que mater est om-
nium nostrum: cuius muros salus occupat:
et portas laudatio: cuius in pace positi sunt
fines: in illum locum lucis et leticie. Laborio-
se vite huius introduci non possunt virtutes:
que si ingrediuntur per meritum: tamen exclu-
duntur per visum. Celeste ergo aliqua affe-
ctionem et supermundanum saporem in di-
lecto experta: non factando: sed gratulan-
do dicit. Non dimittam illum: donec intro-
ducam in domum matris mee. Sed nun-
quid iam ascendit ad patrem: Nunquid iam
precursor introiit pro nobis: Et quomodo
tu introduces quo ipse per ascendit. Tu
magis indiges ut ipse te ducat cui dicitur
Deduc me in via mandatorum tuorum.

Quado inquit parare vobis locū: et quom parauero itez vcnio / et assumā vos ad me ipsum. Quō g̃ introduces illū quo iā ipse ascendit: Ascēdit quidē p̃ se: sed adhuc in te foris existit. In te introduce: quo p̃ se prior ascendit. Quid nī? In te nascit. In te format. et in te introduce. Filiolū quos itez parturio donec formet christū in vob In vobis ergo christū et parturū et p̃ficiū nec semel sed sepius et iterata crebra parturitione. Neq̃ possum⁹ omnes christi siml' p̃tutes adaptare nobis: equidē ne vna quā libet ad plenū. Idcirco semp̃ insistēdum est: q̃ nō nisi sensim fit in nobis spiritual' parturitiō xp̃i. Qui ergo in mēbris suis i spona sua nascit: cur nō introduce? Nō enī vel parturitiō hec vel introductiō ad christi potest referri p̃sonā: sed ad p̃rutes et gr̃am. Ideo frequēs est sic parturitiō sic introductiō. Nā et p̃sedere dicimur in celestibz cū christo. S; sicut vna est p̃a et eterna sessiō in celis / sic et introductiō. Perambulauit Abzāā terrā p̃missionis añq̃z p̃sideret. Felix om̃ino cui daf̃ maris illas pambulare regiones: et visentis instar: vo lucri calcare vestigio locū omnē quē accēpturus est in possessionē. Qui licet stare n̄ p̃mittit: ascēdere tamē daf̃ in montē dñi et quōis p̃ vmbzā adhuc cursim: tamē plustrare cūcta: et se tali visu refouere. One autem p̃a est et plena introductiō / hic innuū videt / quom d̃r. donec introduce illū in domū m̃ris mee. Felix om̃ino q̃ adeo alligare potuit verbū dei et ampl' deglutina re sibi / et in exilio collocare: quousq̃ copulari in cubiculo deī. Nō dimittā illū / do nec introduce in domū m̃ris mee / et in cubiculū genitricis mee. Dō tūc fiet q̃n̄ corpore et mente plene portabit imaginē celestis: vt dom⁹ intelligentiā ad corp⁹: cubi culi p̃o ad mentē reducās. Aut si magis placet: in domo possessionē accipe securā in cubiculo secretā. in domo sempiternā. in cubiculo internā. In domo (vt dicit ecclesiastes) eternitatis: et in cubiculo charitatis. In cubiculo p̃o clauso hostio nō iā oras p̃rem: s; de cetero adoras in spiritu et veritate. In domū nō dicit p̃ris / s; m̃ris: et in cubiculū genitricis. Nouit illa mensurā suā / et iō spem suā extendit ad illā eternitatē / veritatē / charitatē / quā assecuta est ecclesia p̃miciuoz in celis. Nā quantū ad

ea que dei sunt spectat: solus h; immortalitate / et ipse luce habitat inaccessibile / et in pereminer scie plenitudo charitatis christi qui nos impleat in omnē plenitudines in seipso. Qui est bñdicit' de' et regnat in omnia secula seculoz Amen.

Sermo. xi.

Elicata est spe

Dices amoris affectio / et tenui occasione ledit leticia spiritualis. Amor occupationū externarū impatiens est: suis satis habens in seruire negociis: ocio gaudet: quiete fouetur: ad internā delectatōem libera h̄e rpa volens. An nō h̄ ipsum tibi videt sp̃osa innuere dilectū suum ad cubiculū secretū trabēs. Nouit illa dilectū suū nō posse foris secure possideri nec integre quidē. Et q̃dūz est amāni anmū dimidiare cū xp̃o et mūdo: q̃ durum est (in q̃) dilectōis iura: pegrinas admittē re curas: et celeste secretū secularibz infecta re secretis. Demor sui (inquit) dei: et dedit' sum: et defecit spūs me'. Si dedita tio memorie dei negociosa exercet et excedit sp̃m p̃phetie / quō plura poterit et pegrina cū isto cōplecti negocia: Jure g̃ sponsa cū dilecto cubiculū petit. vt libero illi intēdat studio: et ex animi sui arbitrio p̃fruat: et quieto pectore penitus amplectetur. Apparet illā sp̃ū charitatis docet et sponse affectu locutā oportunitatē exercēdi que sic querit amoris. Et quomō nos si q̃d vel tenuiter attingim⁹ de xp̃o / de sapientia / de suauitate / de p̃templatiōis gustu / nō p̃tenti gr̃a / nec mensurā cōtemplantē nr̃am statim erūpere conamur. et cubico fastidito festinam⁹ egredi a requie et ab illa requie. In pace (inquit) in idipm̄ domū am et requiescas. Maria ad dñi pedes sedens idipsum tenebat: turbat' Maria circa plnrima In multis turbatio / poro vnū est necessariū / imo et iocundū habitare amātes in vnū / nisi in amore q̃ inhabitare facit vnū moris i domo. Quid ē vnus moris nisi federe conformes amoris? Amor humanū animū deo cōciliat' vnū Similes (inquit) ei erimus quom apporuerit. Quid nī similes? Cōmendat sc̃p̃sam mūdis reuelatā mentibz maiestatis / vine inextrimabilis pulcritudo / et inuentis in se affectū rapit / et quadā ratione

facit simile: dū aliō cogitare n̄ sinit. D do re trahimur: transformamur at visioe. Bonus g̃ p̃templatiōis vnus: qui vnū moris efficit et p̃format hūanā mentē et summaz maiestati. Bona hec mansio vltra quam nec vota nos trahūt / nec citra tenere nos debēt. Quis det mibi vt hec sit req̃es mea in seculū seculi? Felix qui ex corde pot' dicere. h̄ habitabo qm̄ elegi eā. Maria optimā partē elegit que nō auferetur ab ea. Sc̃tie destruent. euacuabunt' p̃phetie. lingue cessabunt. sola p̃templatiō nō excidet in futuro. Ideo hāc tibi partē elige in p̃senti: que nō auferet vnq̃: vt dicat anima tua. Pars mea dñs: p̃pterea p̃templabor eū. Propheta dicit. p̃pterea expectabo eū Recte quidē. Expectat enī boni plenitudinis bono h̄ frui: ampl' quidē expectare potest in h̄ genere: s; aliud q̃d nō debet. Bona hec: bona sūt reposita i annos ml'tos. imo in annos cūctos. Ideo felix aia que bono h̄ frueris / epulare / comedere / q̃a pars hec non repetet a te: s; refundet et reformabit vber'. Hec requies tua in seculū seculi. hic habitabo qm̄ elegi eā. hic inhabitabo vt cū illo inhabitet / qui sedet super cherubin / sup̄ sc̃tie plenitudinē / q̃ lucem habitat inaccessibile. Et ideo i speculatio nis luce sit loc⁹ tu'. Hic matris tue ecclie p̃p̃rius et domestic⁹ loc⁹. hec et est domus. cetera q̃ exercet temporalis necessitat' officia / istū ad finē respiciūt. Actiōis officia transeūt / p̃manēt p̃templatiōnes. Bonum est hic tibi esse: hic tibi tabernaculuz fac. Nō tibi vnū: et dilecto tuo vnū: s; tibi et ipi vnū. In h̄ cubiculū dilectū tuū intro duc. ingredere in requiē tuā: hic req̃escas a laboribz tuis: sicut et a suis de'. Septima requieuit ab ope institutiōis. Septima q̃ mundū p̃didit. in ista quādo se in monumēto recōdidit. In illa postq̃ fundauit mūdāna. in ista postq̃ reformauit humana. Si quesisti / si inuenisti / si tenuisti dilectū tuū: tene quē tenes: tene inherere: imprimere illi vt et' i te velut expressa reformetur imago: huic fieri cōformis sigillo. Etis aut' si adheseris. Qui et adheret deo et' est spūs. Forte sicut dure materie dif ficulter in te p̃mo fit eius impressiō s; dulcis adhesiō. Laboriosa est reformatiōnis

tue sexta: sed dulcia sabbata quietis sequuntur. Cōsepelire ergo cū christo p̃ hūc sabbatū in montē. Beati enī mortui q̃ in dño moriunt. ammodo iā dic' spūs vt requiescat a laboribz suis. Spirit⁹ h̄ dicit. Collocare vtiq̃ quietis exhibitiōe / et effectu gratie. quō et ipse testimonium reddit spiritui nostro. Spūs hoc dicit. q̃ spūs hoc efficit. Ipe dicit / quia ipse donat. Ammodo iā dicit spūs vt requiescant a laboribz suis. A laboribz (inquit) nō ab opibz. Opera enī illoz sequunt' illos. Opera sequunt' spiritū sicut calor ignē: vmbra corpus: lux solē: effect⁹ causam. Qui sabbatizat in spiritu: nō habz opus sectari opera opa enī sequunt' illū. Opa illoz. Que sūt opa illoz. Que sunt opa quiescentiū: opa mortuoz in xp̃o: opa sabbatizantiū: festina sunt / feriatā sunt: ocioū habēt opera ista festina ingredi in hāc requiē in hūc sabbatū. Sed vide q̃ nō relinquū sabbatū mus: nisi cōsepulsi cū christo. nō relinq̃tur nisi post sextā diē. Post sextā diē i q̃ aut ver' homo crucifigū aut nouus p̃ficitur. Nā p̃pter illū dicit: vt qui mortui sūt in christo / requiescat a laboribz suis. et p̃pter istū q̃ nouo cōdito homine die sexta septima requieuit ab operibus suis deus. Et tu quoq̃ sabbatū tibi cōpara / redime temp⁹ / et libera ab exteriori occupatiōe horas vendica tibi. Sed vide ne hostes derideāt sabbata tua: ne illis seruat' oia tua / ne illis vaces q̃ vacare deo debueras. Tacate (inquit) et videte quoniam ego sum deus: exaltabor in gentibz / et exaltabor in terra. Bonū est ocioū: sed sapiam scribe i tēpore ocij tui. Scribi illā sup̄ latitudinem cordis tui. Latū enī cor / quod cure nō ar tant. Imprime in intimo cordis tui litteras que nō delectant. et exara in tabulis spiritualibz signa sapientie vt dicere possis. Signatū est sup̄ nos lumen vult⁹ tui domine: dedisti leticiā in corde meo. Letare et diē festū age cū dilecto et epulare sic scriptum est i introitu glorie h̄mōi. Sabbatum iuxta q̃d dicit Isaias delicatū est et sanctū et gloriosum. Delicatū (inquit) et sanctum. In desiderijs est om̃is ociosus. sed nō sunt om̃ia sancta desideria / qualia eoz qui volunt diuites fieri. et p̃ hoc incidunt in desideria multa inuilia et nociua. Uides quomō apostol⁹ multitudinē deside

riorum in vicio ponit. Quid si immunda fuerint: Nā & multi q̄ agere nō possunt: ī occulto cogitant que turpe est & dicere: te nui se in hoc solātes remedio. Ad horum distinctionē nō cōtem? dicere sabbatū de licatum: adiecit & sanctū: & dñi / & glōsum vt nō sint in confusione glorie tue. Si vacas sabbatū habes: si vacas & vides: & cōtemplaris delectatōes dñi: nā sabbatū tuum delicatū est & sanctū: & sabbatū domini glōriosum. sabbatū ex sabbato. id ē. vacatio ex vacatiōe. Prima vacatio est & bona si mūdo nō vacas. Secūda quidē est melior si tibi ipsi & vacas & cogites q̄ modo placeas deo. Tertia est & optima si etiam tui oblitus soli deo vacas: & cogites q̄ domini sunt quō tibi placeat ipse. Non sit desidiōsum sabbatū tuū opare in sabbato tuo opa dei. Opus enī dei est vt credas in eū. Fide vides. vides? enim nūc p̄ speculum: ideo vaca vt videas. Delicatū plane opus est visio & visio dei. Nō est tibi necessitas de reliquo dimicare p̄ fide: sed tū deliciarī in ea. Erepta est iam de cōtradictionib; p̄sequēris populi & puertēris heretici. Constitue eā in caput cogitationū tuarum: vt cogites cogitationes fideles antiquas Amen.

Sermo. xij.

Esciunt cogita

An tiones antiquas habere qui no uitates verbor; exquirūt: q̄ no ua excludunt dogmata: q̄ iuuenilia deside ria nō declināt: qui nihil habēt grauitat; / nihil auctoritatis / nihil antiq̄tatis plenū nō est ibi amen: vbi est aut disceptatō aut deceptio cogitationū / vbi aut infidelitas est: aut fluctuat fides ip̄a. Ingredere tu in rutos recessus fidei: introduce dilectum in cubiculū m̄ris tue / vt quicq̄d d̄ christo sapias: q̄cquid sentis intra ecclias constrin gas regulas: ad ei? castigas censurā: huius modi opa opare in sabbato tuo. Alioqui si vacas: & talib; nō vacas studijs / facile ī vacuo animo cogitatōnes vane & venenata erumpēt p̄ silia. Deniq; sic habes agrū hominis p̄gri v̄tice & spine obsidēt: & euāgelia tibi dicūt: qz duo erūt in lecto: vnus assumet & alter relinquet. Quasi lectus q̄ dam est ociosa & leta vita quieta. in ecclie gremio degentiū eoz qui nullo sunt ecclie

siastici muneris onere occupati / nec p̄sidentie & dispensatiōis sollicitudine distēti: sed libero vtunt ocio sub alieno regimē ne. Nō tū hoc ocio omnes rite & iure debi to fruunt: sed libertatē quā obtinēt tēporis dant in occasiōe torporis. Bon? enī lectus si quis eo legitime vtat: & oportunitatē exterioris quietis in voluptatē p̄uertat visionis interne. Hi sunt qui assumen tur ab hoc ecclie cubiculo ad illud celeste vt vbi christ? est: & ibi sint cū ip̄o. Deniq; vbi cūq; fuerit corpus: illic p̄gregabunt & aquile. Esto tu quasi aquila: & acutis vte reluminib; sp̄uali assuescere cōtemplatiōni: cōmane in petris & in p̄ruptis cōmorare silicib; / imo in singularis illi? petre q̄ christ? est cauernas ingredere. Intra iura Isaiē verbū in cubicula tua: claudē ostia tua / & abscondere modicū ad momentū donec p̄transeat indignatio. Vag? vero abscondere in eternū vt delectatio maneat Intra in cubiculū pacis in potētiā dñi. qz par in p̄tute eius. Demorare iusticie ei? soli? vt in te sibi obuiēt par & iusticia. Demorare iusticie ei? soli? qz qd habes qd nō accepisti. Iusticie ei? solius. Bona iusticia quaz aduersus tūcillātia vicia tibi pugna quadā defendis. Felicior vbi nō dimicas p̄ iusticia: s; magis delectaris in ea: vbi nō cōsolationi studēs s; delectatiōni: nō seris cū vicij; iurgij; / s; cōmertiū cū virtute p̄trabis. Istā possides cuz impugnas illa: vbi posterior; oblit? nō cogitas q̄ hoīs / s; que dñi / & memoraris iusticie ei? soli? quom iusticia & par in te osculate fuerint. Regnū enī dei iusticia ei? par & gaudiū. Si regnū: quare nō & dom? ex cubiculū: In pace enī fact? est loc? eius: & habitatio ei? syon. Ingredere in cubiculū pacis hui? quidē exterioris / s; magis illi? interioris / in habitatiōem speculatiōis qz syon speculatio interpretat. In pace inquit in idipsum dormiā & requiescā: idipsum ad speculatiōem refert: qz bec est pars optima q̄ nō auferet ab ea. Deniq; & sp̄o sa obdormiuit cū dilecto in cubiculo matris sue. & quendā passa est soporare mentis excessum ī amplexu sp̄o s̄i. Jō sequitur Adiuo vos rē. Et tu q̄ si sp̄osum appbē disti / tene / nec dimittas donec introducat in domū & in cubiculū matris tue. Quid ergo tibi persuadeo ad qd te ip̄a exp̄ientia

percepte dulcedinis multo magis inuitat & allicit. Si q̄s enī feriato aīo furtim & q̄ si in raptu p̄libare potuit libere meditatiō nis festina gaudia: nescio si qd vnq; libētius agat q̄ vt huic totum & ex integro studia tradat expediat. Deniq; trahebāt sp̄osam p̄ma pulcre p̄templatōis blandimenta / & ad quietis puocabāt cubiculū quo dilectū introducturā se leta gratulaf. Nō dimittā illū donec introducam illū: An nō tibi videt quasi dicere his p̄bis illud de psalmo. Si dederō somnū oculis meis & palpebris meis dormitatiōem: donec inueniā locū dñi. Omnia dimitto ne dimittā illū. Omnia enī detrimentū facio vt christū lucrificā / p̄pter supeminētem leticie p̄sentie ei?. Si dormierint duo: fo uebunt mutuo / vnus quō calefiat. Ecclesiastes h̄ dicit. Bonū est foueri & inflāma ri in amplexu verbi. Ignitū enī eloquiū dñi vehēnter / & sp̄ualib; estuat desiderij; ideo nō dabo somnū oculis meis / & palpebris meis dormitatiōem / donec introducā illū in cubiculū matris mee. Tūc q̄ escam & suauis erit somn? me?. Quasi dormiuit Jobānes recumbēs in pectore Jesu / vbi recōditi sunt omnes thesauri sapie & sciētie dei. Ibi vere quietis loc? / intelligētie serenū / sanctuariū pietatis / delectatiō nis cubiculū. Nūc dormi vt videas quod ip̄e vidit: p̄bū in p̄ncipio: verbū apud de um: & verbū dñi: & intelligas in christo cū patre existēdi coeternitatē / p̄sonalē diuer sitatē / & vnitatē substantialē. Quid tibi videtur sublimi? h̄ somno: Huc se non possunt humani iactari intui? / irrupere ratō Deniq; n̄ videbit bec homo & viuet. Bonum est q̄ te obdormire & humanorū sensuum & affectuū obliuione sopiri / vt hui? modi somnia somniare possis. Hoc apotoloꝝ cubiculū est q̄ nos genuerūt ī t̄po Quasi mater est Paul? quom dicit. Filioli mei q̄s itez parturio / donec formetur christ? in vobis. Matres habes: vis h̄re cubiculū: Nostra (in q̄t) p̄uersatio in celis est. Tis somnū. Vete (in q̄t) excedimus deo. Huc q̄ trāsi cū dilecto / hic mane: bec meditare: in his esto: aut si ista p̄tingere n̄ potes / temperat? age: si nō potes recumbere in pectore Jesu / vbi indefesse puteus sapientie: req̄sces inter scapulas / vbi patit̄ie eius exempla & mysteria p̄templaris

Inter humeros ei? / qz p̄ncipatus factus est super humerum ei?. Et Benjamin dictū est. q̄ amantissim? dñi inter humeros requiescet. Requirit quidē & obdormiuit Jesus in cruce: & tu cū ip̄o in passiōis ei? fide & memoria dormias / vel potius inter istas sortes discurre inter pecc? & humeros inter fidei mysteria & manifestatiōem veritatis. In altero fac tibi domū: in altero cubiculū. Amantissim? dñi Benjamin q̄si ī thalamo morabit̄ tota die: & inter humeros requiescet. Vides quō iter humeros thalam? collocat. Quid q̄rit in pectore? Utrobq; plane p̄templatōnis pulcre locus / int̄ humeros & iter vbera. S; vberior gr̄a in pectore / vbi amoris loc? / cogitatiōnū sedes / amplex? occasio / & cernēdi copia vult?. Bū q̄ in pectore Jesu thalamus: imo & thesaur?. Ibi ei? & deliciae sp̄o s̄i: & diuitie p̄bi. Quia in illo absconditi sūt omnes thesauri sapie & sciētie dei. In hos ingredere thesauros / abscondete in abscondito faciei ei? a p̄turbatiōe hominū: & nemo te erusciet: neq; euigilare faciat don? ipsa velis Deniq; & h̄ habet ea que subsequitur adiuratio sp̄o s̄i Jesu. Qui viuit et regnat in secula seculor; Amen.

Sermo. xij.

Huc capitu

a libu? nos discussio tenet. Te nui nec dimittā illū. Ita ne adhibēda est diligentia & studiū / vt dilect? tu? apprehēsus retineat. Si sp̄osus ē / & amāti respōdet ex equo: quō nō vltro adheret tibi / & astringit gratis. Deniq; hoc habet impatiēs zel? amantū: vt etiā expulsus ī portune se ingerat & pudorē dedicat emulatio dura. Nūc aut̄ dicis. Nō dimittam illū: quasi declinare volentē si nō instant? retineat. Quō si amat: aut declinare volet aut auelli se sinet. An forte suspitōib; amatorijs mouer? / & supuacuo quodam metu amittēdi: p̄ multo affectu retinēdi: Nō est tamē supuacu? timor: vbi exi? in ancipiti pendet. Nō est supuacuos inter picula metus. S; domestica tibi magis metuēda est leuitas. Nā deus ille / & nō mutatur Innata tibi leuitas vicia ē lapsui & instabili qdā vage mētis motu facillime arripis si nō firme adhaeris. Sed nos iam ad primitiua verba bec referam? eccliam

Etis eni esse vident: fidei et charitatis in
 ra aduersus psecutionu iniurias ppheti-
 ca quadam psumptione sibi defendent. U-
 de ceteri qm multi conati sunt spuale h chri-
 sti et ecclesie vel diuelleret vel adulterare con-
 nubium. Contemplare adhuc in initia laren-
 tis ecclesie quando velut noua nupta in pri-
 mos christi pperabat amplex. Quid fu-
 rit diebus? Oportebat quidem hereses esse:
 oportebat et psecutiones esse: vt tanto ad-
 bereret dilecto tenacius qsto ab eis vel fi-
 de vel confessione vehemētius se abrum-
 pi videbat. Quis nos (inquit vnus p vnuer-
 sa ecclesia) sepabit a charitate xpi? Deniqz
 non est in illis vel fidei corrupta veritas vel
 pfectionis obturbata libertas. Propet sy-
 on (inquit) non tacebo. et ppter hierusalē non
 quiescā. Ceteris in synagoga discipulis de-
 nunciatum est vt tacerent. Sed illi ppter syon
 non tacent: et ppter hierusalē carnalem
 non quiescunt. Tere carnalis synagoga que
 viuificantē in se extinxit spūm: et ecclesie ex-
 torquere conat. Non pbauit xpm habere
 in noticiā: ideo tradita est in reprobū
 sensum. Reprobauit enī lapidē probaturz
 lapidē electū. tenuit legē: sed xpm nesciuit:
 tulit clauē sciētie: nec ipsa introiuit: nec ali-
 os intrare pmisit. Quis nobis claudit: q
 bus xps aperuit? Sup humeris eius clauis
 domus dauid. q aperit: nemo claudit: clau-
 dit et nemo aperit. Aperuit gētibz et clau-
 sit iudeis. Lectas enī in israel ptingit et p-
 te vt gentiū plenitudo intraret. Lecta est
 iudea: et in littere velamine hostiū inueni-
 re nescit. Synagoga pdicat: velamen rep-
 bat: veritatē nō recte vel offerēs vel diui-
 dens. Recte enī diuideret: si lre obseruati-
 onem ab eis interpretatione distingueret si
 aliud tps illi antiquitati: aliud huius nouita-
 ti daret. Tempus enī suendi et tps scindēdi
 Similiter enī et illa pcepta sunt: et ista p-
 dicta sūt. Sed in illis figura: ista sub figu-
 ris. Ecclesia iam ista diuidit et scindit q su-
 erant secuta: et si nouit lras aliquando fm
 carnē: sed iā nō nouit synagoga q inuolutū
 quasi tenuit: reuelatū dimittit. Ecclesia di-
 cit. Tenui nec dimittā. Synagoga repro-
 bat imo et exprobat. sed ecclesia nō vret a
 voce exprobatōis et obloquētis: a facie in-
 imici et psequētis. Deniqz seruus ille nequā
 dicit in corde suo. morā facit dñs me: ve-

nire: et ideo pcutit pueros dñi: quia iā ex-
 nouerūt et nunciant aduentū: sed illi prop-
 syon nō tacent: et ppter hierusalē nō quiescunt.
 Corpus possunt pcutere: nō pnt ab animo
 xpm excutere. Flagellis firmi ligata est i
 corde eoz affectio xpi. In synagogis fla-
 gellati sunt: in custodias traditi. ad carbe-
 dras tracti. sed gaudent in his omnibz. quia
 digni habiti sunt p noie Jesu pumelliam
 pati. Tenui nec dimittā illuz. Tenui qz
 non timuit dñm turbare omnis terra et ma-
 iores mudi huius potestates trāsferent ad
 uersus illā in cor amaritudinis. Aggluti-
 nata est spōsa funiculo q rūpi nō poterat
 funiculo charitatis q nescit excidi: qā illa
 nunqz excidit: fiducialiter egit qz charita-
 te adhesit. Qui enī adheret deo: vnus est spi-
 ritus. vbi autē spūs dñi: ibi libertas. Ideo
 libere egit: et spei sue cōfessionē tenuit i de-
 clinabile. Et tūc qdē fatuitatis res fides
 videbat: et cōfusione digna pfectio. Quid
 confusione noio? Extremi res erat piculū
 nō tamen timere poterat eos q occiderūt
 corp. Spūs enī vite ante faciem illorū
 christus dñs. Ideo et a carne euelli se faci-
 lius passi sunt qui ab eius charitate nihil
 sibi de secretis nūc: vt illū teneret. Ideo dicit.
 Tenui: nec dimittā illū. Plane inter tot p-
 uertentes et psequētes tenuit strenue: et dū
 adhuc tenera erat nre fidei etas. Donec i-
 troducta in domū matris mee. Iā intro-
 ducta est fides nostra in tutū. Nō est q pa-
 lam impugnet illā. sed q fuerat psequētes
 et qui puerentes facti sunt dirigentes. Iā
 introducta est d campo in domū depe-
 go i portā. Iā in fauore versus est psequē-
 tium furor pncipiū: et versute hereticorum
 canillationes: catholice fidei sincera veri-
 tate redargute siluerunt. Jam crepta est fi-
 ctionibz populi. Jam cōstitutus est in ca-
 put gentiū: nec positus est nunc in signū
 cui contradicat. Post tot defudata mar-
 tyrū pro fide christi certamina. post qz tot
 fregit persecutorz violentias et hereticorū
 refellit versutias. post qz non est amplius
 in cruce christi scandalū: sed gaudium. et
 facti sumus mudo huic non theatrū con-
 tumelie: sed triumphū gratie: post tot ena-
 uigata pericula nonne tibi videt quasi de
 campo quodā pugne et laboris in pacē
 quietis introduxisse cubiculum dilectū

h sui ecclesia christi. Uides ergo in initijs
 ecclesie nascētis necessariā diligentia: ne di-
 lectus tā diu desiderat et tandē apprehen-
 sus posset extorqueri. Quid g nūc de cete-
 ro fiet quādo in tutū introductus est: et qsi
 in thalamū p fidē: Dabit de reliquo desi-
 die locus: et diligētie valedicem? Peric-
 litabit in trāquillo: qui in rēpstate non
 potuit. En nō piclirat qui morit? Sine
 operibz mortua est fides. Lōmēdat apls
 fidem: sed illā q p dilectōem opatur. Ubi
 dilectionis opus est: vel dilectio opis: ibi
 vita est fidei. Quid si est in credulitate ve-
 ritas: in cōfessione libertas: et nō ibi p di-
 lectōem vita? Funiculus iste triplex: non ē
 et facile rumpit. Deniqz imaginaria liber-
 tas est que de radice nō orit charitatis: nec
 tā nitē cōfessio talis libertate sua q alie-
 na licētia vitē. Precaria est nō ppria: et p-
 cipū fauore pēdet: non pcedit de calore fi-
 dei. Fides seruoze charitatis animat ad
 vitā. Pigra plane vbi dicitur libertatē hū-
 si nō pfectionis sibi vendicet libertatē hū-
 ficio dilectōis. Alioquin a mortuo quasi
 qui nō sit perit cōfessio. Est g sine charita-
 te et fides mortua et pfectio vana. Aposto-
 lus dicit xpm habitare p fidē in cordibus
 nostris. Nunqz p emortuā? Si intus est
 veritas et foris vita: non dū et integro in-
 troduristi dilectū tuū vbi dimidius est fo-
 ris. Quid si nec dilectū: Quō enī dilectus
 si fidei nō fuerit sociata charitas? Christus
 resurgens ex mortuis iā nō morit sed sibi
 nō morit. Uidene tibi: aut magis tu ne il-
 li moriaris: alioqn que poterit esse mortui
 vel cū mortuo dilectio? Qua nā ergo rōe
 dilectus esse dicit: vbi dilectio nō est? Si
 habitat xps in corde tuo p fidē: sed foris ē
 p dilectōem. vereor imo verē est qz vel di-
 midius in te vel mortuū. Uiuo (inquit pau-
 lus) iam nō ego: viuūt pō in me christus.
 Potes et tu tibi vocis huius vsū assume-
 re: si tūc eodē dicere potes. Charitas di-
 diffusa est in cordibz nostris p spūm sanctū
 qui datus est nobis. Sed est salus hec vi-
 ta laboriosa. in alijs libera et in spūalibus
 quibusdā delicijs agēs. Quod si ad hec i car-
 nis iura totus trāsisti: et pncipiū tenebra-
 rum in cordis tui recessus facilis et fami-
 liaris aditus patet: et immūdis amatori-
 bus aiam tuā pstrinisti: que erit tibi pue-
 rio christo ad belial: que societas luci ad

tenebras? Si vero vicijs et incenteri vici-
 orum indicisti p christi charitate pfectū
 iam quidē dilectū tenes: sed nō dū tibi res
 est i turo. Turbaris adhuc: et thalami trā-
 quillitate nō frueris. Fides in portu est:
 sed p rāue puetudinis impet et temptatio-
 num vel emergentiū vel frequentū cumu-
 lus ad hec tibi frangēdus: aut certe fugiē-
 dus est. Tene cōstanter inter discrimina-
 ne te effugiat donec introducas dilectum
 in domū matris tue et in cubiculū genitri-
 cis tue. Tene cum labore. ne min⁹ cauto
 vt paz curioso citius clabaf. Fide tenes.
 pfectione tenes: tene moribz: tene puerfa-
 tione: nec dimittas. Nō est de cetero nūc
 p fidei veritate cōfictas: sed spūalis hu-
 ius certaminis estus aduersus mores bo-
 nos et vitā honestā tot⁹ incanduit. Instāc
 his diebus nouissimis tpa periculosa qz
 sunt hoies seipos amātes: cupidi: elati: i-
 uentozes imo et incenteres maloz. In ex-
 ortu fidei christiane psecutio nois huius
 grandis erupit. Hodie pestilētia mortum
 feda satis et lēta nimis exalat. Corruptū
 enī mores bonos colloquia mala. Trabe-
 nos bone Jesu in odore vnguetoz tuoz
 ne pestilēs aura de vicino erumpēs salem.
 sapiētie in nobis infatuet. Sermo vester/
 (Paul⁹ inquit) semp in grā sale conditus sit
 Nunqz solus sermo et nō pot⁹ visus: au-
 ditus: incessus: omnis deniqz exterior gu-
 stus sale pdiri debet. Placete (inquit) omni-
 bus p omnia sicut ego. Quod si infatuati sūt
 ecclesie pncipes: plebes in quo salientur?
 Et nos fratres q religionis pfectores su-
 mus: sal esse terre debemus. Si g et i no-
 bis sal euauerit: in quo saliet? Factus ē
 sacerdos sicut popul⁹: vt licenti⁹ popul⁹
 sicut sacerdos fiat. Dūdo se mōachi stu-
 diose cōformant et qui in mūdo sunt: erro-
 rem suū nostroz satis versute et nimis de-
 tuent exemplo. Dutuis ad vicia sese aut
 informant aut fouēt exemplis: pastores/
 populi: seculares: et religiosi: promptua-
 ria plena sunt huiusmodi cructātia ex h
 in illud: aut turpis aut tepide puerfatōis
 spūs pestilentē. Neqz qz auido cordis ore
 prauū hunc attrahimus spūm: et corrum-
 pentē haurimus aurā. Pestilētia hec pas-
 sim influit p fenestras nostras. Jesu bone
 quando erit: si tamen aliquando erit: sic fi-
 des integra: sic et incorrupti mores? Quā
 L 3

continget ut sicut cum veritate pat. sic non sit pugna pro virtute. Quando integrum te et ex arbitrio in contemplationis et quietis cubiculo complectar. Pauci sunt in ecclesia qui in hunc statum pervenerunt: sed tamen proficere. Tenui nec dimittam illum: donec introducam illum in domum matris mee: et in cubiculum genitricis mee. Non est tota talis ecclesie facies sed tamen multa talis ut dicere possit. Tenui nec dimittam illum: donec introducam in domum patris mei: et in cubiculum genitricis mee. Fides profusa: oratio est: contracta sunt negotia charitatis. Non quid in universitate credentium hac advertere est distinctio: et non etiam in singulis nobis. Quis enim erit cui sicut vere et indubitata fidei: sic etiam affectum priorum integritas constat. Dignus plane est: si quis est: qui sicut nunquam titubatur in fide: ita passionibus animi nullis turbetur. Planeta lem ego dixerim cubuli secreta ingressum. Bonum cubiculum cordis tranquillitas. Cum aliis cordis sapientia: sed cum humilitate et tranquillo quiescit spiritus domini: et in pace locus eius. Sed hic quiescat inter sermo noster: magis vero sensus noster: in hoc vitam requiescat secreto cubili: ut quod experientia docuerit: expressius refundat sermone sequenti: prestare domino nostro Jesu christo. Qui cum deo patre et spiritu sancto vivit et regnat deus per omnia secula seculorum Amen.

Sermo. xliij.

Diuro vos et

Patet illa obdormisse: per qua talis est facta adiuratio. Quid ni dormiat cum dilecto ingressa matris cubiculum deliciae recessus: Dormit quomodo patitur mentis excessum de accessu dilecti. **Adiuro** (inquit) ne suscitatis dilectam. Beata plane que dilectum hunc et tenere permittitur: et dimittere non compellitur. Tene quod tenes tene et attrahere morose et diligenter verbis vite: reuolue volumen vite: volumine quod reuoluit Jesus. Inuolue te illi: inuolue te illa qua inuolutus est ipse syndone: quia amictus est lumine sicut vestimento. Induere dilectum tuum dominum nostrum Jesum christum. Excide tibi memoriale diligenter in petra monumentum novum: in quo nondum quisquam

positus fuerat. Christus enim petra. Semper nova reperiri possunt in christo. Ad nova potest penetrari. Multi sunt in illo recessus: thesauri sapientie innumerabiles. Non est vno contentus vellere: sepius tonderi potest. bona vellera sunt: sensus mystici sacri affectus. Talibus abundat Jesus. **Adiuro**: expoliari non potest. **Etabor** (inquit) super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa. **His te vesti spoliis**: inuolue vellere ut caleant (sicut scriptum est) latera tua. **Eloquium enim eius ignitum**: in his quod esce: ut suavis sit somnus tuus. sicut Salomon ait. **Denique et spiritus istum dilectus** somnum tuum et fouet: illa excusari vetans. **Adiuro vos** (inquit) per capreas ceruosque campos. Bona plane adiuratio: nec plus habens admirationis in specie quam in parte mysterii. **Querens quid in se sacramentum inuoluitur** pertineat hec aialia: quandoque libere mentis et alacritatis et agilitatis spiritus: cursum se et saluatim (ut sic dicam) ad superiora ferentis intelligo adumbrari in illis. **An non tibi velut capree et cerui videntur**: qui licet in corpore mortales corporis tamen euaserunt incommoda: et spirituali leuitate potera carnis pene non sentiunt: et terrene molis materiam nesciunt mentis beneficio. **Hi sunt qui spiritum ambulantes** ultra non sentiunt desideria carnis: aut si sentiunt: languida certe et quasi papantia: et extremum ducunt halitus. **Vos** (inquit) apostolus his qui homines sunt non estis in carne sed in spiritu. **Denique et si cognouimus christum secundum carnem**: sed iam non nouimus: ut ait: spiritus factus est: iam se ad celestia: nesciunt celestes stultitiam. iam concessit ad superiora. **Ideo dicit ecclesia**. Similis est dilectus meus capree et hinnuloque ceruorum super montes bethel. **Ad hos te motes inuolat quod dicit**. Si consurrexeritis cum christo: Quasi caprea te spiritalem fieri vult: **Paulus** qui ad illos te celestes motes puocat qui singularis illi hinnuli te vestit imaginem. **Sicut** (inquit) portauimus imaginem terreni: portemus et imaginem eius quod de celo est. **Bonum ceruus et ipse Paulus** qui ait. **Acta conuersatio in celis est**. **Bonum plane ceruus** quem spiritus domini vegetat et agit. **Spiritus enim domini subleuatur et mobilis**. **Boni cerui** qui vox domini preparat: quibus reuelat secreta mysteriorum: in quibus benedictus ille habitabit in nulus. **Bona certe caprea**: que ad omnia quod

vel sibi opposita sunt vel imposita impigra et in densa deuotione spiritus dicere potest. **Paratum cor meum deo**: paratum cor meum. **Que** ea que retro sunt obliuiscens ad anteriora extendit. **Audisti conuicia: audi singlaria**: ut aliquid distinctio inter hec assignem? **aialia**: nec confusa et indifferens sit de vtriusque disputatio: in certis antiquitate attende viuendi: et videndi acumen in capree. **Cerui** quadam arte naturali a senio se tueri prohibentur: et vergentem in defectum vitam rediuiua nouitate ab interitu reuocare. **Christus** singulariter non tam ceruus quam hinnulus dicitur: quia nititur eterna nouitate: nec habet aliquid vetustatis admixtum quod subindere nouatione indigeat. **Ille singulariter caprea** videndi privilegio. **Denique nemo** nouit patrem nisi filius: et cui ipse uoluerit reuelare. **Omnia autem nuda et aperta sunt oculis eius**. **Ergo et hi quoque quasi capree** quedam spirituales intelliguntur: qui reuelatos habent mentis oculos in agnitione dei qui spirituales effecti diiudicant omnia et perscrutantur: qui reuelata facie gloria domini contemplant. **Cerui vero sunt in eo quod eandem imaginem transformantur a claritate in claritate tanquam a domini spiritu**: qui veterem deponentes hominem: nouum induunt: eum qui creatus est in iusticia et sanctitate veritatis. qui senescere deuotionem et quodam languentem tedio in nouum deuotionem feruorem reducit: et perseverantem fastidia nesciunt reparatione frequenti. **Qui** (inquit) **Isaias** confidunt in domino mutabunt fortitudinem: non qui dem ut veterem perdant: sed ut nouam adiciant. **Durabit fortitudo** instauras frequenter incrementis. **Durabit** (inquit) fortitudo: currentes non laborabunt: ambulabunt et non deficiet. **Duratio** hec perfectum videtur inuolutio iugis sine defectu: sine fatigatione. **Bona quidem fortitudo**: quod currentes licet cum labore: tamen ad defectum declinare non nouit. **Delios plane** que nec laboris sentit molestias: sed appositum difficultatum transiit scandala: et velut in campo pestri planicie explicitis gressibus utens iuxta quod scribitur. **Cursus leuis** explicat vias suas. **Hoc est quod in presenti ceruus** campos dicit: quod illis quilibet aspecta et ardua quilibet plana sunt et peruia: et inoffensis opposita casibus quasi planioris equora campi. **Vox domini** vox intime in spi

rationis mentis auribus suauiter illapsa. **Illa est** vox quod ceruos huiusmodi preparat: que reuelat condensa. **Flam** si qua condensa est: et crebris scandalorum quasi spinarum obsita: illis condensa non sunt: et quorum dominus perficit pedes quasi ceruorum: quod nullo iniuriarum obice tardari possunt: magis autem complacet sibi in tribulationibus: et acceptas habere non ut iniurias: aut ne respicere penitus et uehementia desiderij ad superiora perperantis: et intendentis in anteriora. **Omnia** hec tempora nostra: quomodo ab hac regula in contrarium omnes pene resimul: etiam que pietatis plena sunt specie ad iniurias interpretamur. **Ubi** se re obice patimur: et impingimur in planis et lubrica facta sunt in plateis vestigia nostra: sicut dicit **Hieremias**. **Omnia** nobis obtusa querimus: siquidem iter pigrorum quasi sepes spinarum. **Ad querela occasiones** gratulamur: ad suspensiones parati: ut (quod ad modum scriptum est) terrere nos videat sonitus volantis folij: et animi molestias manibus et verbis accersire nitamur. **Inde** quod spiritualium virorum nimis crebro inquietamus quiete: interruptimus otia: et mentis ad superiora intente perturbamus soporem: et a gratissimo sponsi auellimus ampletu. **Huiusmodi ergo molestias** quas vel peruersitas querit: vel infirmitas parit: a dilecta sua sponsus auerit. **Filias** hierusalem ad spirituale quandam alacritatem inuitans. **Hoc enim sibi vult** quod per capreas et ceruos adiurat: ut spiritualium ad emulati onem puocent viros: et ab infestatione importuna dilecte quietis. **Adiuro vos** ne excusiter dilectam donec ipsa velit. **Utile** vobis est: ut dilecta cui gilet: sed expectate donec ipsa velit. **Utile** vobis ut dilecta eius expectet arbitrium: ad cuius curam vestri spectat officium. **Tunc** volet quomodo spiritus illas velle docuerit. **Unctio spiritus** docebit illam. **Adherens enim dilecto** vobis cum illo effectus est spiritus. **Ideo dicere potest**: spiritus domini super me eo quod vixerit me: euangelizare vult me. **Ergo euangelizabit vobis** quomodo acceperit tempus a spiritu. **Interim** libera hauriat quod refundat vberibus. **Contemplationis gratia** compassione non euacuat sed in format mentis excessus: et pantem reddit infirmis. **Denique dum dormit ad a: viri** costa infirmiorum mollescit serui: et prope socialem.

copulam de latere viri formata est mulier
 Immo in sociam mulierem adam ipse conuertit
 tur: et conformatione quadam transit in con-
 iugem. Ideo dum euigilat charitatis uocem
 primam emittit in compari sua seipsum agno-
 scens. Hoc nunc os (inquit) de ossibus meis
 et caro de carne mea. An non tibi Paulus
 uidetur uiriliter dignitate in humilioris sexum
 deflectere: cum dicit se factum infirmis infir-
 mum? Quasi spiritualis ad eam efficitur: dum
 subiectis compatitur apostolica firmitas et
 tuis et scientie sobrietate quadam capacitati
 temperat infirmorum. Et si mēte excedit do-
 sobrius tamen fit alijs. Dentis excessus
 bonus est sopor: non supbia inducens: sed so-
 brietate docens. Adiuuro uos ne excusce-
 tis dilectum donec ipsa uelit: si mente inte-
 rim excedit do: itez tamen sobria fiet. Si mo-
 do dormit: euigilabit rursus: et uina que
 repperit cum temperamento quodam nobis re-
 fundat. Ipsa nouit quando diuidat perdam
 domesticis et cibaria ancillis. Quomodo non mi-
 seretur filiarum ueteri sui que nec ancillas
 perierit? Bone tamen filie ancillas se reputant
 et naturale nesciunt libertate: dum spiritus
 spiritu liberatas se esse recensent. Vere enim
 libere sunt: quas liberat ueritas. et ideo ali-
 am libertate ignorant: que per adoptionem li-
 bertatis sue gaudent. Denique quanto ma-
 gis est gratuita adoptio: tanto est adoptio
 deuotior. Eadem ergo ancille sunt et filie. quia
 ubi maior est in adoptione dignatio: ibi
 iustior in subiectione deuotio. Ne suscite-
 tis eam donec ipsa uelit. Ipsa nouit quando
 diuidat predam domesticis: et cibaria ancil-
 lis. Non est de ista metuendum quod legitur
 Filia populi mei crudelis quasi strucio in
 deserto. Strucio penne speciem habet: ca-
 ret tamen effectu uolandi. Hecit per mentis
 excessum uolare: propterea speciem non uisi-
 tat suam: sed derelinquit in terra oua sua. Ob-
 liuiscitur quod pes conculcet ea: bestia con-
 rat. Non nouit in contemplationis sopores
 assurgere strucio: ideo se compassionis affe-
 ctu non induit. Ad commodum enim spectat fi-
 liarum in mentis excessu dormitio matris
 et totum de compedio est quod spiritualis est som-
 nus protrahit. Ideo dicit. Adiuuro uos/
 ne excusceitis dilectam donec ipsa uelit. Bo-
 na adiuuratio per quam et matris pariter et profe-
 ctus querit filiarum. Quanto enim liberius uo-
 cat et uidet: tanto liberius adolecentulas

reusit. Quanto sublimius suspendit: tan-
 to descendit uilius. Quid uultis tem-
 pora dispensare: que sponsum posuit in uo-
 luntate dilecti? Ne excusceitis (inquit) illam
 donec ipsa uelit. Tunc uolet quomodo ab ocu-
 lis eius euolauerit uisio dilecti. Lubrica
 est eius presentia: et elabit subito. Ego inquit
 dilecto: ad me conuersio eius. Quid tam san-
 ctum temptatis conuertit ante tempus diuelleret.
 Beata collatio: sed breuis hora. Sufficiat
 illi breuitas sua: quid illam decurrere uul-
 tis? Nihil tam exiguum imminuendum est
 momento. Eruat interim libera hora fuga
 ei. Excusceat eam uultis et auellere ad uos
 quam christus excusceat: et in se euigilare facit.
 Denique et si dormit ipsa: sed cor eius uigilat
 in christo. Petrus et qui cum ipso erant in mo-
 te grauati sunt somno: et euigilantes uide-
 runt maiestatem Iesu. Bene grauati som-
 no in quibus huiusmodi reprimetur sensus.
 Branabaz et reprimetur in ipsis quod erat
 ex ipsis: ut ad ea que mundi sunt ceci et be-
 betes: tamen ad cognoscenda que dei sunt spi-
 ritu euigilarent excusceat diuino. Euigilantes
 (inquit) uiderunt maiestatem. Bui-
 ergo uigilat qui talia uidet: qui uidet gloriam
 unigeniti a patre: qui audit archana per
 que non licet homini loqui. (Non licet ei dici
 ei in quo filius dei nondum resurrexit. Uide-
 dete (inquit) nemini uisione dixeritis: do-
 nec filius hominis a mortuis resurgat. Ad
 potest ei dici uisio in quo nondum christus
 resurrexit. Denique simile dicitur est. Marie
 noli me tangere: nondum enim ascendit ad pa-
 trem. Non licet ei dici qui non est raptus in
 paradysum) qui ascendit cum Petro in mon-
 tem: qui uel una cum christo potest hora uigilare
 que non homo tangit: sed excusceat et euigila-
 re faciat christus. Et Petrus ipse tetigit: do-
 euigilauit et uidit maiestatem eius. Denique
 hec ipsa dilecta uide qualis exurgat de spiritu
 si amplexu. Que est ista (inquit) que ascendit quasi
 uirgula fumi. Sed nos iam hic ascendente
 reuocemus sermonem: et capitulum hoc alte-
 ri seruemus principio: imo illi que de seipso dicit
 Ego principium qui et loquor uobis. Qui
 uinam nobis sic et sermonis principium et
 cordis uerbum: ut que locuturi sumus de ipso
 prior ipse loquat in nobis. Loquere dicit
 loquere mihi: et loquere pro me. Incipit
 per me filias: non hierusalem: sed babylonis. dicit
 ut sedeat: taceat filia chaldeorum. De bono

quate sunt hodie filie babylonis: que nesci-
 unt cantica syon: propterea quas organa nostra
 suspendimus? Quam sunt filii edom: que nos
 excruciant et exhauriunt leticia spirituali?
 Compece filias hierusalem ab infestatione di-
 lecte. Utinam mihi dicitur a filiabus parcas ba-
 bylonis. Dispar enim est et factus molestior ve-
 ratio malignantiis quam amantiis. Sed tamen
 nescio que nostri temporis huiusmodi miseria. ipsi ama-
 tes facti sunt malignantes. Quanta maligna-
 tur hodie amice in sancto: Dixisse debui
 inimice: sed dixi quod magis dolet. Ipsi ami-
 ci facti sunt inimici. Amici professione: ini-
 mici affectione. Specie amici: sed amicitie
 uirtute diffidentes. Amice Absalon quia fili-
 us: sed quanta malignitas est scelerat in san-
 cto: filius in patre. Absalon in dauid. Ab-
 salon pater patris dicitur. Bonum plane nomen
 sed ipse uis huiusmodi uirtute abnegabat. Affe-
 ctauit regnum: incestauit cubile. Felix tamen
 dauid: cui inter tot filios non nisi unus pre-
 cator erupit. Que mihi dabis hodie iter
 magistrorum: cui non nisi unus absalon in-
 dicitur. An non quasi absalones sunt quidam
 qui (sicut scriptum est) pacem predicant: et mor-
 dent dentibus? Affectat locum patris: sedant
 cubile: dum prauis susurrans socios corrumpunt
 et subuertunt corda innocentium: in quibus
 bus patris spiritus suauiter quiescebat. Imita-
 tione Absalon est: qui magistri et locum
 sibi arrogat: et uice derogat: pacem predicat:
 et mordet dentibus. Valis est mortuus de
 quo dicit. Dulce est enim in ore eius malum
 et abscondit illud sub lingua sua. Abscondit
 donec euomat in tempore uirus collectum. Quanta
 malignat amice in sancto. Denique que
 non uidet suspicatur. Posuerunt (inquit) signa sua
 signa: et non cognouerunt. Ponunt que non inue-
 niunt. Ponunt que praua postea exponunt
 Signa (inquit) sua: seipsum enim in signum po-
 nunt: cum ex sue prauitatis regula alios me-
 titur. Signa (inquit) quasi dicat: tamen signa: et
 non ueritate. Signa: non certitudinis: sed su-
 spitionis. Et non cognouerunt. Non enim co-
 gnitione: sed pietura nitunt. Malignat in
 amicus in sancto. In quo sancto: In sancto
 sanctorum. In scoto que dicit. Qui uos spernit
 me spernit. Temerarius est (ut dicit apostolus).
 alienum seruum indicare. Tu ergo que es que domi-
 num tuum iudices: Qui enim potestate diiudi-
 cat: ordinatorem dei diiudicat. Denique co-
 querit et dicit. Tulerunt a me hoies iudici

um meum. Filij hominum et que diligunt uanitate
 et querunt mendacium: Uanitate utique dili-
 gitis platonis: et ideo querunt in platis no-
 stris mendacium praua suspitionis. Uani et
 filij hominum: medaces in stateris: medaces in
 iudicijs. Et utinas per minimum mihi sit ab
 humano die iudicari: dum eterni diei expe-
 cto iudicium. Quomodo (inquit) accipio tempus: ego
 iusticias iudicabo. Ipe iustus iudex tempus
 expectare se dicit ut iusticias iudicet: et tu
 tibi ante tempus assumis iudicium: Pater omne
 iudicium dedit filio: et tu tibi quod non accipi-
 sti iudicium assumis: et hinc in patre: Uis ne
 forte in eum patre a quo omnis paternitas in ce-
 lis et in terris notat. Uipperea generatio
 matrem suam comedit: et dentem uenenato do-
 ctoris uita corrodit. Non sunt iste filie hie-
 rusalem: pacis filie: sed babylonis: quando in-
 crepabis illas: et dices. filie babylonis no-
 lite flere super me: sed super uos ipsas flete. Si-
 dem impropria eorum que uices tuas gerunt:
 in terredundant: nec est murmur eorum non
 sed contra deum. Parcite ergo a murmuracione
 que non potest uobis: et alijs nocet. Tu do-
 mine: tu potius obstrue os loquentium iniquum.
 et ne eum iudas orate canentium. Sed quid iam
 nunc querelis his ulet? imozoz. Non iam
 nunc gero oppositi: ut nostra defleam: sed ualide
 na cantem. Sufficiat paucis nostra deplora-
 rasse. Iam a lametis reuertor ad canticum. Glo-
 lo nobis animam prestante et os et oculi que co-
 hibet in quos a spiritu somno christus ihesus una
 cum patre et spiritu sancto regnat per omnia secula
 Amen.

*omni corpore ipse / et de deo /
 timo iudicis loquitur*

Sermo. xv.
Ne est ista que

ascendit per desertum quasi uirgula fumi
 ex aromatibus: Uidete fratres sicut et
 uidet quasi sit efficax ad incrementa gratiarum tran-
 quillitas mentis: quales metat fructus de interna
 dote christi dilecta. Uidete (inquit) quales preceat
 de spiritu amplexu. Qualis ergo pergitur: a me ne
 querit / spiritu ponit super hunc sodales consulite.
 Quid si et ipsis quasi noua et insolita de secreto
 dilecti sinu preceat: Noua plane: nam ipsa no-
 uitas admiratores inducit. Que est ista que ascen-
 dit: Attende profectum. In superioribus custodes
 interpellat et de uisione rogat dilecti. Hic ipse
 custodibus admiranda precepit et noua se hinc
 quod non in noua preceat de amplexu dilecti: ipse est
 et que de se dicit. Ecce ego oia noua facio: etiam

que noua sunt ipse renouat. Puta camin⁹ est: aurū admouet. Si purū est purgatiuū reddit: rutilās metallū recentē de fornace fulgore educit. An nō camin⁹ christ⁹? Ignitū (inquit psalm⁹) eloquiū tuū uehementer. Hoc camin⁹ decocta non potest nisi noua et uelut altera p̄dire creatura in xpo. Deniq; et ipsi⁹ dū oraret sp̄s facta ē altera: s; tibi altera cū oras et⁹ sit sp̄s. naz in se manēs vn⁹ innouat om̄ia. Altera facta ē corp̄alis dñi sp̄s quom oraret: et uoluit p hoc in mente tua orationis cōmendare uirtutē q̄ illa sit que te in int̄imis alterum faciat et nouū cōmutet in hominē et meditatio innouet. Hos (inquit ap̄tus). reuelata facie gl̄iam dñi specularēs / i eandem imaginē trāformamur. hoc est. i eandem quā intuemur / trāformamur. For̄te et sp̄sa de speculatiōis archano ea quaz intuebat sp̄si imagine uestita p̄d̄it. No⁹ uā plane: nā sodaliū circa ip̄am admiratiō nouitate p̄testat. Que est ista que ascendit: ac si dicat. nō est cū illa sicut heri et nudius tertius? Nō iam ampli⁹ circuit ciuitatē. nō discurret p̄ uicos / p̄ plateas / p̄ uigiles. Nō errabunda uagat: sed itinere directo ascendit. Que est in hac ipsa hec tā subita nouitas? Que est ista que ascendit / et ascendit p̄ desertū? Desertū uere et aridū et sterile reputat seculū om̄e hoc p̄ quod ascendit. et quā ratiōe nobis factus deserti hui⁹ odor sicut odor agri pleni: et quasi ei bene dixerit dñs: Quantos trahit ad se deserti hui⁹ odor mortis ad mortē. Inanitas ē quā putatis uertates. Deniq; terra sitis est / et imago mortis / sicut dicit Hieremias p̄pheta. Terra (inquit) sitis. Cupiditates enī mundanas magis irritat q̄ faciat Infructuosa ē ista quā putas plenitudo et si qd est fruct⁹ / id fluxū est: et mutabilitate sua mortis p̄fert imaginē. Quomō ubi mortis uides imaginē odorē uite sentire te reputas? Odorē uite christi spirat uertates. Ipse enī est ager uere pleni⁹ / ager fertilis / ager cui b̄ndixit deus pater. Aliū p̄ter istū agrū sponsa nescit: sed desertum reputat et terrā saluginis. Que est ista q̄ ascendit p̄ desertū? Sed nō fuerit cor tuum in culcatū inimici vomere: sed nō fuerit eius irriguū stillicidij: impinguatū rore. S; non que sup̄seminat zizania in te leta luxuriant: immo ne nascatur quidē quasi secū.

do in solo. Sterile sit cor tuum ne tale germen p̄ferat / uel semen suscipiat. Anima (inquit) mea sicut terra sine aqua tibi. Bonum desertū talis anima. bonū erit desertum caro integra: caro intacta: caro in mundis non exarata cōcupiscencijs. caro carnalis uoluptatis nesciens semina. Qui enim seminat in carne / de carne metet corruptionem. Bonū deniq; desertū alius p̄ ginalis. Talis erat beate illius / specialis uirginitatis uerus / quē nullius impudici mor⁹ affectionis imunde temerariū lesio. Caro ipsi⁹ sicut terra deserta et inuisa et inaquosa in qua christ⁹ apparuit. Non tamen deserta penit⁹ q̄ xpm parturuit: iri gua est: sed fluētis uirtutū. Iō quasi puteus dicit aquaz uiuentiū / q̄ fluūt impera delibano: q̄ uirginali mūdicie candor specialis refundat gratias. Qui⁹ p̄clusus uert eius: castimonie uirginalis disciplina. eo q̄ integritatis sep̄e carnalis desiderij dissipauerit ardor. p̄pterea uitalib; irriguus aquis fructū dedit in tempe suo. Uis audire qualem hec terra deserta dedit fructum? Usee te docet qui dicit. Adducet dominus uentū de deserto uentū / et desiccabit uenas mortis. Quis al⁹ mortis desiccabit uenas nisi xps iesus / quē nobis intermerati uentris desertū refundit. Et bñ uentus: quia sp̄s an̄ facit n̄ram christ⁹ dñs Deniq; dicitur secundus Adā: in spiritali uiuificantē. Qui⁹ flammā apostolice uenas uoluit: quas Iaias mirat. Quid mirari si uent⁹ de quem et nubē legis? Ascendet / quid⁹ sup̄ nubē leuem. Nec hie leuē q̄st vagā et instabile accipias: s; leuitat̄ intelligentiā ad sp̄ualē ap̄titudinē trabe q̄ corpus incorruptibile nullā aīme grauitatē attulerit / nec depressit terrena cōmoratio sensum multa imo cuncta cogitantē. An nō q̄si uenti facti sunt om̄es q̄ sp̄uali leuitate a terrenis elapsi: cōuersatiōem sibi celo collocat̄? Sed ipse speciali rōne uentus q̄ reliquoz ambulat sup̄ pennas uentoz et spiritū om̄niū p̄tutes excedit. Iure ergo uentū eū uocat: nomiat et uentū uentem. q̄ eius flatu peccati sint in nobis frigoza resoluta: et captiuitas nostra cōuersatā q̄ torrens in austro. Qui⁹ se est uentus stos discipuli senserūt quom diceret. Nō ne cor nostrū ardens erat in nob⁹ / dū loqueretur: Et nescio si uispiā libentius spirat q̄

caste et illece integritatis deserto et inuiso. Hec loca libet p̄ferat / et casti corp̄is animam charitatis seruoze decoquit / et sp̄ua libus liquefacta desiderijs tenues resoluūt in uapores / et ueluti fumi uirgulā exurge re facit. Que est (inquit) illa que ascendit p̄ desertū quasi uirgula fumi. Et bonuz desertum caro castitatis exhausta et desiccata uirtute: que nullā delectatiōnis immunde nebula exhalat / nec ignē extinguit / sed nutriat que admodū flatus succendit. Ignis hic aromaticus si inuenit animā / succendit / et alterā cōmutat in speciē: et quasi uirgulā fumi exhalat in sup̄iora. Quasi uirgula (inquit) q̄ p̄ cogitationū disciplinaz ab exteriori sit ad interiora cōstricta: et ab inferiori ad sup̄iora directa / quasi uirgula q̄ sese ad seip̄am colligat et supra se porrigat. Sed quid sibi uult q̄ illā fumi uirgule comparat? An forte p̄ hoc inuere uoluit q̄ nō sit p̄petua ac solida spiritual⁹ huius suauitatis gratia / et mētis ascensus / s; facile sicut fumus liquecat? Suauis est plane et om̄ino spiritalis uapor fumi / in quē se aromata cōcremata relaxant. Sed ego uirgule isti tenere et delicate / turbines metuo. ne illā uentozū flabra diuerberent ne circūferat procella curaz / et temptatio nis aura illā dissoluat / et cedat om̄i uento. Exempla nobis mētū suadent. Dulcos enī uidemus et dolem⁹ tam in sperato cessisse q̄ subito erupisse. Meditatiōe subtile sunt: orationis ip̄ensi studio: pingues gratia: deuotione quadā dulci uertēs: effusi in lachrymas: quom subito leuis impatiētie occasio q̄libet spiritalis has cōtristat delicias et exaurit. An nō ergo q̄si fumus tā facile euanescent gloria. Iure q̄ si uirgula fumi talis ascensio / que uel propria mutabilitate deficit / uel accidētī morte personā fumū pro defectu interpretari. At si tu p̄tentiose resistis: eū tibi do defectū accipere / quē tibi psalmus cōmendat. Defecerunt oculi mei in eloquiū tuū. Defecit in saluari tuo anima mea. Utinā hoc domine defectu attenuent oculi mei et deficiant. Utinā hoc defectu deficiat anima mea desiderat et liquecat: et eloquio tuo calefacta eloquio uehemētē ignito ab om̄i crasso intellectu: et in tenuiore spiritalis habitudine curā laxetur. Utinā si quid fuerit in

me torpente intelligētē hebetis desiderij in subtilioris gratie uisum deficiat: et attenuatione quadā / et acumine spiritali a crassitudine sua uertatur in gloriā fumi. In talem uirinā deficiat fumū anime uirtus. Et non deficiat sicut fumus: ne dicat. Defecerunt sicut fumus dies mei. Aliud est omnino ita deficere sicut fumus: ut omnino non sis. Aliud ita deficere: ut sic fumus attenuatus animo et spiritalis sis. Bene defecerat psalmista: quom diceret. Concupiscit et deficit anima mea in atria domini. Quonā enim modo non deficit quē christus inflammat? Ignis ipse est sicut scribitur / et ignis cōsumens. Qui (inquit) appropinquat ad me / appropinquat ad ignem. Quis mihi dabit ut hunc possim ignē ligare in sinu meo: ut inflammet cor meū: renes cōmutet et ad nihilum me redigat. Iure quasi uirgula fumi ascendat que de calore processit cubiculi. de uerbi igniti complexu. Suanes tua flamma christe uapores euomere solet: et odoris aromatici fumum p̄ducit. Quasi uirgula (inquit) fumi ex aromatibus. Et fumū lego qui de Leuiathan ore p̄cedit. Et itē fumū de puteo abyssi p̄cedit / sed non ibi uirgulam / nō aromata lego. Nihil ibi directū: nihil dulce: sed horroz summ⁹ et ordo null⁹. Fumus horrozis est qui de puteo p̄cedit abyssi. De hoc fumo impij dixisse leguntur. Fumus afflatus est in narib; nostris: et sermo scintille ad cōmouendū cor nostrū. Deis autē Jesu bone naribus fum⁹ affletur quē tuus ignis agit: et de camio tuo sermo scintille ad cōmouendū. immo ad cōmouendū cor meū. Ignis tu⁹ ignis cōsumens est: uicia si inuenit cōsumit: et confessionis fumū emittit. Sed nō est iste fumus ex aromatib;. Qui tāgit (inquit) montes et fumigant. Bon⁹ ignis q̄ tumores extenuat animozū: et attractu suo elatiōes terrenas p̄missos p̄nie fumos euanescere facit. Sed alter⁹ odoris et gr̄e fumus est quē aromata cremata refundunt. Ignis iste ignis quem dñs misit i terrā: et uoluit uehemētē accēdi / nō tm̄ uicia p̄sumit: s; uirtutes ip̄as in suauioris gratie affectus cōmutat. Aromata quom itegra sūt / olēt suauiter. sed hoc igne liquefacta alium lōge spirant odorē. Qui⁹ odoris fragrantiam sentiētēs in sp̄sa: sp̄si sodales mirāt

z dicunt. Que est ista que ascendit p desertu
 quasi virgula fumi ex aromatibz myrrhe
 z thuris z vniuersi pulueris pigmetarij?
 Habes in myrrha continentie virtutes: in
 thure orationis studiu: in puluere pigme
 tario iter virtutu copias cordis pnti hu
 militate. Et bona myrrha que carnale pe
 culantia reprimi: z fluxos mot⁹ lasciuire
 no sinit: z carne no esse carnale compelle
 renitit. S; continentie nostre myrrha cor
 pulenta videt^r min⁹ castigata z qsi vici
 na carni no fuerit: hoc igne celesti / h amo
 ris diuini feruore liquefacta. Bona qdes
 continentie myrrha: q pgentē ad illicita co
 hibet appetitu. s; alter⁹ est suauitatis z g
 tie: qn charitat^r ardore liquefces crassum
 omnē z carnale nescit affectu. Quid vero
 thure? Hone ipm est odoris exiguū dū in
 tegratas illi z corpulētia sua māer^r. Quom
 vero flāmis subactu effluere cepit in odo
 riferos totū fumos expirat. Simili rōne
 nōne tibi videt^r crassa z pigra oratio z cor
 poreā quadā tarditate segnis igniti z inti
 mi eloquiū si nō fuerit pntē succēsa: Ut
 q in thure ego accipio orōnis materiam
 z in fumo gram. Dirigat^r (in qd) oratō mea
 sicut incēsum in cōspectu tuo. Nescit itē
 nere directo ad deū ire oratō que succensa
 nō fuerit. Oratio q frigidū fuerit de corde
 expressa: subito relabit^r. nec potest esse ppe
 tua q nō est pmptra. Uim patit^r z non est
 sui iuris. S; nec sui iuris est plane succē
 sa oratio. Illa cōtra conatū reprimi: ista
 supra conatū arripit. Illa conat^r z recidit
 ista pter conatū ascendit. Illa violētē dī
 rigitur. ista volūtate fert. Illa vir exhibet
 ista nec cohibet. Illa laboriosa: ista libera
 Illa tristis: ista leta. Illa bona: s; ista op
 tima. Deniq; est oratio tēperate media in
 ter frigidā z feruidā: illā excedens: sed nō
 accedens ad istā. Et (vt sic dicā) prima co
 acta est. secūda directā. tertia abrepta. Pri
 ma (vt sic dicā) sitiens. secūda sobria. ter
 tia ebria est. Illa enī est que mente excedit
 deo. Ideo ascendit quasi virgula fumi ex
 aromatibz myrrhe z thuris z vniuersi (in
 quit) pulueris pigmetarij. Myrrhe i pul
 uere pigmentario hamilitatis expōsit vir
 tute: q ea de magnis meritis nil magnuz
 sentire nouerit. nō altū sape s; humili exti
 matione reliquaz attenuet merita pntū
 z eaz soliditate quasi ad quandā pulueris

Not de orine

est oratio frigidā et est
feruida. Est operari
mediū int frigidā z
feruidam

Z

exiguitate deducat. Et bene post oratōis
 cōmēdationē sub figura pulueris pigme
 tarij de humilitate subiūrit. Oratio enim
 humiliat^r se nubes penetrat. imo sine hu
 militate gā oratio qlibet acuta: bebes tū
 est z triste refundit odore elate myrrha ca
 stitatis: necq; fluxos carnaliū bñ restringit
 motus cogitationū. Cōtinentie myrrha
 que animū in supbie fumū lasciuire pmic
 tit. Cōtinentie multa pigmetā redigū in
 puluere. Et bona cōtinentio qm cor pntū
 z humiliatū deus nō despiciat. Bona pla
 ne cōtinentio que nihil relinquit indiscipli
 nihil tumidū: nihil nō humiliatū ne in b
 tutibz ipis iusticias ipas dūdicat: ar
 guit nō modo de peccato / s; de iusticia et
 de iudicio. An nō quasi pminuit quod re
 darguit? An nō quasi humiliat iusticia q
 dūdicat? In veritate (in qd) tua humilia
 sti me. Hō omniū est hoc dicere. Infirmi
 ores in vanitate sua humiliant. pfectiores
 in veritate dei. Hō potest vanitas verita
 tem dūdicare: s; veritas vanitate: z veri
 tas veritate. Spūs enī dūdicat omnia
 Nō humano solidū z integrū videbatur
 iudicio: quom iuenerit spūs veritat^r eu
 cuat z cōminuit illud. In spū enim vbe
 menti cōterunt virtutū pigmetā in pulue
 rem: z iusticia iudicat. In turbine (inquit
 Job) cōteret me. In turbine spūs sui
 spūs vehemētis: in turbine spūm meū ar
 ripientis. In h turbine cōteret me: z mul
 tiplicabit iquit vulnera mea. Iniegra mi
 hi videbat^r aīq; veniret spūs vehemētis
 iusticia mea: s; ipe dūdicat. ipse conterit
 ipe vulnerat: z multipliciter pstringit bo
 noz psumptionē meritoz laudā z laudi
 dam humanā docet esse virtutē. Utinā
 mibi hoc nō pteri obuēniat: redigū pul
 uerem omniū bonoz affectuū: piaz medi
 tationū. Utinā Jesu bone turbo spūs
 tui talē anime mee puluere afflet de plate
 is celestis hierlm: vt in hoc puluere calefi
 am. in puluere sedeā. in puluere dormiam
 s; puluere pigmetario. Beat⁹ q i hoc pul
 uere morat^r: cui suauēs / z spūaliter pulue
 ree cogitationōes vndiq; labunt. Ex pōde
 mini (inquit) z laudate q habitatis in pul
 uere. Deniq; et spōsa d felicit expēgefacta
 somno: quasi virgula fumi exurgit ex aro
 matibz vniuersi pulueris pigmetarij. Qui
 uersi inquit. Et pntas ipa bonoz vniuersi

tatem opoz/ ad quendā te docet puluerēz
 velut sterilitate deducere. Quom oia fece
 ritis (in qd) dicite serui inutiles sum⁹: que
 debuim⁹ facere/ fecim⁹. Felix q tantū z ta
 lem sibi colligit puluerē: z que iubent^r faci
 at omnia: z reputet quasi nulla: qui vniuer
 sa bona que colligit p humilitatē illa cōte
 rit. Paul⁹ ad Corinthios opoz suoz aro
 mata multa enumerat. In itinētibz (in qd)
 sepe/ periculis fluminū/ pericul^r latronuz/
 periculis ex genere/ piculis ex gentibz/ pe
 riculis in mari. piculis in ciuitate/ picul^r
 solitudine/ piculis i fallis fratribz. Quid
 deinceps? Quotidiana e⁹ sollicitudo om
 nium eccliaz. Quis (inquit) infirmatur z
 ego nō vroz? An nō quendā bonoz opoz
 puluerē tibi collegisse videt^r apostol⁹/ hec
 z hmoi plura pcurrens: Uis ad huc sub
 limiores aliquas pntū eius spēs audire
 Veni cū illo ad visiones z reuelatōes dei
 ad raptū in paradysum: in tertiu⁹ celū: ad be
 aram illā ignorantia nesciētis vtrū in cor
 pore an extra corpus extasis illa facta fue
 rit/ nō iam puluis s; fum⁹. S; ne tamen
 fumo hūc spūalis ptemplatōis se iactan
 tie fum⁹ immiscet: audi quid sequit^r. Ne
 magnitudo reuelationū extollat me: dat^r
 est mihi stimul⁹ carnis mee. Paul⁹ stimu
 latur ne extollat. Et quō qui hec audis re
 fugis stimulari? Quō teipm inter vberta
 tem donoz aut pterere desinis: aut cōteri
 nō sinis? Dolestus stimul⁹ s; tū veraxio
 prestat humilitatē pfectū. Dolestus sti
 mul⁹ carnis / s; non charitatis. Et passio
 amara: z discussio seuera: vtraz virtutes
 humiliat. S; omnia dulcē z efficacē pro
 deunt de camino quodā succēsi amoris.
 Plāma hec nō modo pntes humiliat/ s;
 etiā immutat z in nouā puertit spēm: z de
 spūalibz spūaliores facit. Cōtinentie mir
 ra: orōnis thus: z in puluere pigmetario/
 omniū humilis psciētia virtutū. Omnia
 magis serenū pducūt vultū / z gratā speci
 em quom de hac pdeunt officina. Bona
 enī pntio: s; crematio melior. Suauis
 puluis pigmetarij / s; fumus excellit. Ne
 scio enī quid magis suauē z spūale mag
 in fumo q in puluere significat. Ideo q
 dam igniti verbi bñficio inē spōsi flagras
 amplexus de puluere pigmetario i fumi
 tenuitate liquefci: z humiliatay puluere
 virtutū in fumū glorie. Qualis est putas

peruēcio quom tā delicatus sit ascensus?
 Quo tendit q talis ascendit: quant⁹ delici
 arum est loc⁹ in que ascēiones istas dispo
 nit: Lectul⁹ forte dilecti est. Nā ad illū p
 cipue sponsa debet aspirare. Ita plane est
 Ideo sequit^r. En lectulū Salomonis se
 raginta ambiūt ex fortissimis isrl. Et pul
 cer ordo vt de lectulo ad lectulū veniat: d
 lectulo suo/ de cubiculo matris sue/ ad sui
 lectulū Salomonis. Nec min⁹ congrua
 varietas q delicis istis imiscet fortia/ et
 lectulū suū salomō tam munita custodia
 vallat. S; verbi p ventis iā reducamus
 habenas nouo capitulo/ nouū dedicatu
 ri sermonē pstante dño nostro Jesu chri
 sto. Qui viuit z regnat in secula seculozū
 Amen.

Sermo. xvi.
Nam delicata

q. spōsa ascendit q pene sine mole
 corpis / z q penit^r sine corrupti
 one carnis. Que nā erūt corpulētia vbi sū
 mo pfer^r. Que corruptela cū illā nō caro
 fluxa / s; aromata cremata exalēt: Delica
 ta ascendit / z digna lectulo Salomonis.
 Dester z lotā z vinctā lego: vt regioz sua
 uitati mulceret amplex⁹. Hec po iam vn
 guētis nō vti^r in spōsi gram: s; liquefacta
 effecta est odore ipo vnguētū: s; nō omnes
 pū hoc capiūt. nō omnes his possunt de
 licis pfrui. Si omis fruerent/ omis frau
 darent. z in h est z pulcra varietas et pia
 charitas. qz ali⁹ est qui fruit. ali⁹ q tuetur.
 In hoc alioz z tuta z leta sunt ocia / q ali
 ozum sunt munita custodia. Iō lectulum
 salomonis seraginta ambiunt ex fortissi
 mis israel. Hō vult salomon noster lectu
 li sui turbati delicias: dulces attenuari af
 fectus/ ne attētari quidē pacata diligit q
 pacificus dicit. Quis noster Salomon/
 nisi Jesus xps? Ipe est pax nostra: ipse q
 fecit vtraz vnū. Ipe pacificauit sanguie
 suo: nō modo q in terris / s; que in cel⁹ sūt.
 Disciplina pacis nre sup eū. Disciplina
 debite nobis pene sustinuit: vt nob iusti
 cie pacē refunderet. Ipe puni⁹. tu repro
 picatus z tu puni⁹: s; pena tua pacē tibi
 parturire nō potuit. Hostia imūda cōta
 minatos mūdare nō poterat: nō mō alios
 s; ne seipam qdē. Disciplina g sup nos: s;
 nō erat illa nob ad pacē disciplina. Erat i
 D

nos mo:ta' iratis z afflictiois illata sententia sz no erat iniusticia reuocata. Tu qdes iudiciaria snia ligat' /sz tu' no erat resolutus reat' /z pena erat /z par no erat. D' g' uis miseria z grauis disciplina sup filios adam: coteris z no ptegis: punis z n purgas: psumis z no ptilias: cosumis /sz carnis subam /non culpa. Quid tibi z paci? Dn' pacē pferes /cui est cū pctō pmerciū? Dn' pferes gram /que no aufers culpaz? Justicia eni z par osculate sunt. Disciplina pacis nostre sup euz qui nobis attulit fruct' pacatos iusticie. Dicit' est ille solus Salomon n' ver' pacificus /q' in diebus eius orta nob sit iusticia z abūdātia pacē. Abundās vere par que no modo pterita suffecerit repropiciare delicta :sz omie etiā abūdet in seculū. Abūdat eni donec aufertur luna: donec auferat labor mutabilitatis nre: labor mortalitatis nre: alternantium labor defectuū. Uere abundās par que no est data ad mensurā meriti. Non eni meritū inuenit sed p'ulit. Quomodo no abundās par q' z remisit offensam: z p'orem emulauit gram? Erat hoi pmo i paradiso par: vt non posset inuicis abduci sz non erat p'us p quā uellet reduci. Erat gra vt posset no exire: sz non erat vt posset quom uellet redire. Hodo par vberior i gra xpi: q' post iteratos excessus vltro offeritur: z penitētes no repudiat: sz reuocari iniuria: paratio ad ventā q' ad vidictā. Par z a remissione pctōz incipiens vsqz ad diuine participium abūdauit nature. Qui eni adheret deo vn' spūs est. Uides quāta repropiciatōis abūdātia vt no iaz par cum deo: sz mag' vnitas cum eo dici possit. D' beatū p'finiū: vbi sublat' est inimicitiaz paries medi'. Beatū quidē p'finiū: sz nondū tutū. Adhuc hosti' noster hos tēprat puadere terminos: fines p'nelere. Est nobis in xpo par cū deo p'f' sed nondū par ab hoste cōmuni. Abūdat aut par bec donec destruat nouissim' inimicus /mors. Interim z si non est par ab ipō: pfectō tū est p'ra ipum. Erit ipē par nra: quom assiri' uenerit in terra nostra: et calcauerit in finib' nris. Proximos sibi pōt Assiri' fines infestare spūales /interiores no pōt: calcare potest: sz stare no pōt in finib' nris assiri'. Erit ei christus par

quom calcauerit in finib' nris Assiriū. Habem' p'finiū z p'finiū: p'finiū cū deo z p'finiū cū mūdo /cōfiniū cū spū /z p'finiū cū carne. Et si quibusdā dictū est. vos no estis in carne sz in spū: p'fines tū sunt carni. vel ppter substantie naturā. vel ppe carnis curaz. Hosti' g' carne nra quasi castro vtēs /regiones spūs de vicino infestat: et de cōtermino p'fidio insidias machinat. Sz erit iste. i. xps par Assiri' quom calcauerit fines nostros. Ille Salomon noster pacific' noster. q' p'f'at nobis pacē suā per pacē: pacē cū patre: pacē ab hoste ipē ponet fines nostros pacē. D' cōfiniū z p'finiū quantū discrepatis ab inuicē. qn' tū abūdās gaudijs: z quātis victi' z obnox' scandalis. D' finis z finis tu q' lete teneris: z tu q' laboriose reget'. Utrobiqz xps limes est medi' : istinc separās: z illinc federās. istinc inchoās. illinc psummans. Sapientia ei attingit ab h' fine fortiter vsqz ad finē illū /disponēs in illo fine cūcta suauiter: fines ille lectul' est. Ideo de muliere forti dicit. Proculz de vltimis finib' p'ciū ei' est: ppter qd' ipa se intēdit. q' se estimat /quo ei' explet auuiditas. Quid id aliud est nisi spōsi amplex' z lectulus? Ultim' finis ē: vltra quē se no pōt auuiditas excedere: nec facultas cōp'ndere /sufficit. Finis est vbi ipē a te deficiat: vbi q' hauritis: vbi esse alius incipit: tot' i xpo z sol' in te xps. D' ha par /z plena par /q' de regno dei tollent scandala. quādo non erit timor in finib' nris: qn' no erit finis z finis: sz vnus tm finis /z supradict' finis. Finis deo federans z p'f'ormans tm. Finis lectuli gaudijs fruct' no gladijs agēs. Hūc vero vt quiera sint quātulacōz sue lectuli gaudia: necessaria quides est custodia fortis. Ideo lectulū Salomonis sexaginta ambiūt ex fortissimis israel. Et euangelio habes. Lum fortis armat' q' stodit atriu suū /in pace sunt que possidet. Uerior hic z memorat' custodia. qz vberior est gratia lectuli q' atrij: z spōse sollicitudo maior q' possessionis: z ad portā paradisi angelicā custodiā euz gladio flammeo positā lego. An no quidā paradus lectulus Salomonis. Lectul' (in q' hō) floridus. Deniqz ipē flos campi: ipē lignum vite. Bene paradus deliciaz lectul' est. Uides quomodo ample deliciaz arta cin-

guntur custodia: Lectulū eni Salomonis ambiūt sexaginta fortes ex fortissimis israel. Non multuz nūc de numeri huius disputo ratioe. illos tamē videt' signare q' prerogāt z iusticia operis z noticia legis. De fortib' israel sunt /qui fide fortes sunt qui stant in fide z viriliter agūt / qui omnia possunt / sed in eo qui omnia confortat christ'. Vale fortis est q' aduersus scientiam dei se extollit: qui aduersus illā inflexibilis z rigid' est: cui fortitudo lapidum fortitudo eius: z cor ei' eneu: vt nec veratio dei intellectu auditiui eius. Quales deniqz sunt q' b' Paul' dicit. An emulamur dominū: nūquid fortiores illo sum? Ad est de fortib' israel /q' quom vulnerat non doler. quom verberat no sentit. Stupidus manēs ad omnes stimulos ancipitibus gladij verbi penetrabilis /z gloriat' si cōtra sapientie stimulos calcitret. Ad talis Maria cui' animā ac si mollē materiā gladij ptransiuit. De vtrā facile obtineat verbum validū /in me operet' eius efficacia: z animā meā hic penetret gladius /vt z ipa quasi gladiū cōuertat contra spūales pugnatura nequicias. Quid mittis manus ad fortia /qui ex fortissimis no es? Custodiam vt qd' suscipis qui desidia non excutis: Quid lectulū ambis /qui gladiū non habes: aut si gladiū habes verbi /habes illum in pagina /no habes in lingua. Non tenes manib' lingue verbi dei versatilem gladiū. Volubilis est sermo /spiri' flammeus est. sed nescio quomō cōtra naturā suā pigrescit in manu tua /restringit' z hebetatur q' acutior est z penetrabilior omni gladio ancipiti. Ad est velox verbū i ore tuo /no currit velociter /no est versatile in manu tua pro varietate negocij. qd' tamē ad omnes spūalis certaminis vsus abundat. Quid tibi vsurpas officij cui' vsuz no habes? Omnes tenētes gladios /et ad bella doctissimi. Sine causa gladiuz portas tu qui belladi sufficienter non habes peritiā: aut si doctus es belligerare /mag' te exerceas ad negocia seculi q' ad negocia christi: forens iure plus vteris q' ecclesia /stico /z p' seculari q' spūali certamine cales. Paratū vult viz ecclesiasticū pnceps eccleie: paratū eū vult ad reddendā rationem de ea que est in nobis fide z spe. Et q' nam pacto piger imparat' ad ista: gloria

ris si prompte respōdeas de iure publico Decenti' multo in ore clerici in ore monachi sacra q' secularis littera sonat. Quid i hierusalē vis loqui lingua egyptia? Non sic Isaias. Erunt (inquit) quinqz ciuitates in terra egypti loquētes lingua ebana an. sez quia penitus hebreā non poterunt ea loquerent' que sancte affinis est. Quid vis media ex parte loqui a zorice qui iudice debes. Sic eni habes in Eldra. Loq' re linguis non hominū sed angeloz. Angelus eni dei es: qui sacri profiteris verbi misterij. Labia eni sacerdotis custodiūt scientiā /z legē requirūt ex ore eius. qz angelus dñi exercituū est. Euangelice ex toto loquere qui vir euangelic' es. Sermo ergo tu' legē redoleat /pphetas /apostolos eoz verbis linguā tuam exacue: mutua ex eis arma potētie dñi: ad bellandas munitiones: ad redigendū in captiuitatē oēm intellectū extollentē se aduersus scientiaz dei. Versatilis sit in manu tua gladi' spiritus: vt ad omne qd' tibi emergit negocium famulet: nec te destituat sermonis sacri facultas /quē temporalis z subita deposcit occasio. In labijs tibi sit non i folijs verbū validū z efficax. Labia enim no folia sacerdotis custodiūt scientiā. Sacculum pecunie tolle tecū: gladius verbi tibi sit a latere /non in latebris proximis tibi sit. Accingere eo sup femur tuū /vt potēs sis z promptus: z exhortari in doctrina sana: z cōtradicentes redarguere. Ad tibi sit ensis sub femore /z verbi sacri studium carnis prudētie no supponas. Uniuscuiusqz ensis sup femur suū: vt vbi est tēptationis occasio /ibi maior verbi p'occupatio fiat /cōmonitio crebrior. Uniuscuiusqz ensis sup femur suū /vt seipsum primo corripiat / seipm custodiat / seipm dñi iudicet. Docet te Paul' quasi sup femur tuuz enses habere. Considera (inquit) teipsuz ne z tu tēptēris. Ensis cuiuscūqz super femur suū / ppter timores nocturnos / ppe lapsus subitos: p'occupatos casus. Quasi timorē nocturnū apostol' innuit dicēs. Si p'occupatus fuerit homo i aliquo delicto. Nocturnū est enim qd' improuisum est /quod subitū est /nocturnū etiā: quod insidiosum est. Ideo dicit: vt no circūueniamur a sathana. Non eni ignoram' insidias eius. Idē Paulus alibi timebat a

timore nocturno. Timeo (inquit) ne sicut
serpens seducat. Tuam ita et corruppan-
tur sensus vestri a simplicitate que est in
xpo. Bona simplicitas vbi xpo adherens
vnus est cum illo spūs: simplicitas est vbi
vnitas est simplicitas est si iam nō ipse viuus
sed viuus in te xps. Si te deuorat sapiētia
dei si te spūalis absorbeat leticia: et itimis
recondat visceribus. Et vbi est tāta simpli-
citas nisi in lectulo? Uniuscuiusq; ensis
sup femur suū. Sup femur non ppter fe-
mur sed ppter timores nocturnos. Con-
tra spirituales nequias quanto feliciorē
fortitudo es lucta que Salomonis cōtine-
ris in lectulo: non cōtra carnales nequias
as: nec contra spūales quidē: sed cū spūa-
li leticia cū Salomone. qui pacifici noīe
pferat. Ideo pacifica colluctatio cum
ipso. Et pacifici nomē: et sapiētie personā
Salomon gerit. Ama (inquit) sapiētia et
amplexabit te. Amplexus colluctationis
quandā spēm pferat. Amplexare vt am-
plexetur te. Glorificaberis ab ea quom il-
lam fueris amplexatus. sicut dicit i Pro-
uerbijs. Amplexare verbū vt ere eo sicut
in lectulo nō sicut in bello. In lectulo lo-
cus est nō ensis sed amplexibus strictis. Ho-
li foris esse ne tibi foris esse cōtingat. In-
tus vt ere verbo nō quasi gladio sed qua-
si sponso vt verbo ipso oblecteris: oblecte-
ris veritate ipa: nō cōtra errores oblecte-
ris et vicia. alijs hoc munus et officium relin-
que. Quid tibi cū confictu cui totum de
affectu cōstare debet? Que sponsa est non
disputatis et cōstigentis sectatur negociū
sed ocium amplexantis. Alij lectulū ambi-
unt: tu cupitis amplexibus fruire. Quid ta-
men est qd de ipso lectuli nobis apparatu
nil dicit: qd non eius vel in modico depro-
mit delicias? Forte verbū hoc: verbū in
effabile est: quod non licet loqui hoī. Qui
experitur intelligit. et tantisper dū experit
ne memoria quidē preteritas integre rece-
set delicias. Qd potuit scriptura expressit
Lectulū dicit: et lectulū salomonis. Sa-
tis dictū est: et sapiēti. Et thronū lego sa-
lomonis et ferulū. Sed vtrūq; ambitio-
so extractū apparatu: et sicut regias decet
delicias. Nunquid ergo lectulū intelligem?
neglectū? Absit. sed sufficiebat scribēti vt
lectulū diceret: qui sponse loquebat. Illa
enī nihil in lectulo diligit nisi qd lectulū est

et in eo copia sit suū aplectēdi salomo-
nem. Magnū et multiplex mysteriū repe-
ries in lectulis p omnē scripturaz textū
sed nō est cōparatio ad lectulū salomonis
Est lectulū quē sibi Job sternit i tenebris
et est lectulū quē David rigat i lachrymis
et est lectulū in quē languēs decūbit. et est
lectulū in quo defunctus resurgit. Talis De-
lisei: talis lectulū? Delie vt eras defunctus
hospite mulieris filiū in lectulo suscitauit
Ille expandit se sup mortuū: iste incurua-
uit. Unus in vtroq; christus. Ille exinan-
uit se vt formā serui susciperet: et eternitatis
sue longitudinē infra breuitatē temporalis
nature cōtraxit. Ipse expandit se quom
spū sanctū abunde i nobis infudit. Si-
nus ille matris defunctū p mēre poterat
nō viuificare. littera enī occidit: spū autē
tem viuificat. Sed vt? Delias illum in
cenaclū tulit: ad spūale puenit intellectū
Frigidus erat littere sinus: nec poterat
intelligētia vitalē spirare calorē. Bonus be-
ly lectulū? qui defuncto vite calorē infu-
dit. Iustus ex fide viuuit. Ideo tribus mens-
vicibus vt trinitatis cognōdem conferat et
diuidat mensurā fidei. Plangit lex littere
sensum extinctū: sensum carnalē. sicut
hunc sensum tulit: spirituale restituit: no-
uum et vitalē intellectū reddidit: lē: quez
suū vere cognoscit ipse helias qui restituit
omnia et noua facit. et Paulus legi se mortu-
um dicit vt viuat in christo. Bonū est vt
et tu moriaris: nō modo veteri legi: sed et ve-
teri homini: vt suo te viuificet in lecto: qui
peccata nostra tulit in corpore suo: vt pec-
catis mortui iusticie viuamus. Tu enim
quod seminas nō viuificat nisi prius mo-
riatur. In hoc resuscitato intelligim? om-
nes. et ideo cōmunis resurrectio hec: sicut
uata quedā in lectulo Salomonis gra-
solius sponse p rogatiua seruata: et nūc
si quis matris nostre connētus huius san-
cti: vidue apud quā vtrūq; sustentariis
su bone: si quis filius eius mori: tu resu-
scita. Mortuus est qui vel tedij vel despera-
tionis mole obruitur: in quo nihil est vi-
uide deuotionis: feruidi spiritus: qui et si le-
gis precepta nō deserat: et infra regule gre-
mium se cōcludat: frigidus tamen et mori-
bundo languet affectu: in opere sancto su-
aue nil sentiens. torius illū ordinis tristi-
examina facies. molli et femineo matris

est sine fouendū: vt nō exasperatus abun-
dantior tristitia absorbeat. Non expedit
ei extra materni sinus ambitū reperiri: ne
forte nō tollat illū verus Helias in cubi-
culum suū. Quos resuscitat christus? muli-
crum vtriusq; flentibus donat. Sic vidue fili-
um: sic sanctaz fratrem mulierum: sic pem-
pram: precibus suscitauit puellā. Tolle bo-
ne Jesu et hūc mortuū nostruz de matris
gremio. Regularis hec et exterior obseruā-
tia neminē ad pfectū adducit. Introduc-
illū ad molliorē lectū molliorū spēs: p quē
appropinet dō. Experiat quod expectat
quoniā bonus dominus expectantibus se: ani-
me querenti illum. Unius hore experien-
tia: multoz tēporū labores exhilarat. Tūc
redditur matri quē illa pns amiserat: dūz
teneret eius affectū: sed mortuā deuotiōz
deseret. Nonus redit ad nos: postq; tu il-
lum teipso vestisti. Ideo te super ipm ex-
pandis vt quod est in eo sedū operias. qd
nudum vestias. Bonus huius lectuli vsus:
qui breui hora in tempa sequentia vitales
alacritatē transfundit. Maior in Salo-
monis lectulo gratia: in quo sponsa ma-
trem carnalē derelinquens perpetuo iure
dilecto adheret: et vnus cū illo efficit spiritus
Bonus ergo lectulus in quo nullus languor
est: nisi forte languor amoris. qui nō ver-
satur in infirmitate sed in iocunditate. Bo-
nus lectulū? qui nō rigatur lachrymis: qui
nō in tenebris sternitur: qui nihil habet i
se triste: nihil tenebrosū: sed totū lux et le-
ticia: qui non indiget sterni taperibus de-
egypti: qui in puerbijs mulier hebrai-
ca lectulū sternit. Nihil enim in se habz le-
ctulū Salomonis alieni ornat? nihil pi-
cti. nihil mundani. sed totū sancta volu-
ptas et solida veritas. Magnū et varium
sacramentū in sanctorū lectulis. sed super-
gressus est vniuersos lectulū Salomonis
Nec sponse lectulū huic valet cōparari. In
lectulo suo quē querit dilectū nō inuenit.
Ideo surgit et circuit donec ad istū ptingat
Festina filia. sacra virgo festina istam in-
gredi requiem. Noli strictos in circuitu
ensēs vereri. Enses isti enses verbi super
femur et sup timores nocturnos: vt carnif-
configūt lasciniā: vel timidi cordis absci-
dunt ignauā. Hec quidē in alijs: te vero
suauiter vulnerant: vt charitate transfixa:
nocturnū ignozes timorē: nec quicq; ha-

beas frigidi timoris admittū: sicut tota trā-
seas in affectū igniti amoris: que in soluz
amoris es vsū dicata: et in charitatis lo-
cum ascensura stratū dilecti: lectulū Sa-
lomonis veri Jesu christi qui viuuit et re-
gnat p omnia secula seculoz Amen.

Sermo. xvij.
Adiuuatis sa

cre virgines sponse christi/ au-
distis hesterno sermone de le-
ctulo vestri Salomonis: vltimū hodie-
no pergitis querere de ferulo sacramento.
Omnes vultis huius cantici sermones ad
amoris vsū deflectere: et ad vestras iter-
pretari delicias. Vobis solis hec putatis
esse conscripta carmina. Nullus sapit vobis
sermo qui nō amatorijs vernet affectibus/
et dulcē charitatis odorē aspīret. Habes
ergo et hic aliquid quod amatorius sonat
blandimentū: de ferulo vobis alludit f-
mo diuinū. Nullā vobis residere patitur
dilectus excusandi materiā. Grata quidē
sunt promissa lectuli gaudia: sed poterat
aliqua in vobis adhuc suspitio de perue-
niendi difficultate submurmurare. Ideo
vobis sermo sacri vehiculi quo estis ad le-
ctulū portade pulcra varietate describit
ornatū. Ter in itinere spūs vobis pec-
rat ipse delicias. Ferulū hoc quidē gratū
est in materia: sed auctore est gratius. Ipse
enim Salomon feruli huius est auctor et
artifex. Ferulū enī sibi fecit rex salomon
de lignis libani: columnas fecit argente-
as: reclinatoziū aureū. Audi filia qd glori-
oso apparatu portaris ad lectū: non sinit
te spūs sine reclinatozio: et illo aureo: for-
tasse ex illo auro de quo legis: caput eius
aurum optimū. Dulcis reclinatoziū vsus
est. sed inferior qd lectuli. In reclinatozio
habet sponsa fessa iocundū sustentamen-
tum: oblectamentū in lectulo. Hic spon-
se votū fouetur: ibi votis fruitur. Quan-
tus te putas expectat apparatū que tali d-
duceris ornatū? Quid ergo nunc sermo-
ne frequenti cūcta exaggerem: ligna cedri-
na: ligna libani: colūnas argenteas? Ipse
auditu se nobis ista cōmendant: et corpo-
ralis pulcritudo in figuram adducta spi-
ritualē: quendā et intelligibilē conat in-
dicare decorem: et sancte anime designare
vehiculum. Hec enim corporalia intelli-
D 3

lectionis circumstantia nō sinit. Quid ei aurum materiale charitate cōsternatur? Sed omnia spiritalia sunt quia spiritu alis est amor/cui tam ambrosius ferculū blandit apparatus. Possem hec et similia deferculo hoc ad nostrū derivare sensum. Sufficiat ista breuiter disputasse ad viāz vel faciendā vel prouocandā auiditatem. Quid vobis solis vultis cantica seruire? Sinite vt adolescentule pascāf. sinite ad suam comoditatē vt vel pauca inflectant capitula. Sapientibz et insipientibz debitor est christus. Nihil vobis imminuit. si alijs pro suo sensu abundet. Estote contente lectulo. inferioribus vl' ferculū pmitte vsum inseruire. Illius gratia parciōz diuis popularior. In illo includitur/i iūto egreditur christus. Vobis se vberius et quadā specialitate indulget. sed tamē alijs non obliuiscitur que vestram nōdum valeat ad mensurā pertinere. Potestis et vos ferculū participare sacramenta et vice perfungi. si spōsum quē inclusum tenetis ad nos quasi reportetis. si deferatis pacē si annūciatis bona. si gaudia foris predictis que intus videtis. Quid ni ferculū erant de quibz in ecclia canitur/portates pacē et illuminātes patriam? Sed nemo vl' predicatiōis officiū assumat. nemo si bi sumat honore nisi vocatus a dō. Quid te ipsum super candelabz ponis qui te ipsum nō accēdit. Ille te ponat in sublimē qui lucernā te fecit. Per illuz ascende qui te accendit. Deniqz nemo seipsum ferculū facit. sed ipse Salomon fecit sibi ferculū de lignis libani. Est et ferculū. si quis nō solum in ore. sed et in corpore suo christuz portat. Glorificate et portate christum in corpore vestro dicit Paulus. Portari vult a vobis christū. sed gloriose. non cuz tedio. nec cū murmure. non cū indignatione et fluctuante pposito. Deniqz portari nō trahit. trahenti enī onerosus est christus. onerosa castitas. onerosa humiliatio. obediētia grauis. pauperies sordet. deformiter portas qui sic conuersari. Fascis qdam grandis tibi videtur. fides et pietas ponderosa. Nō potest dicere. fasciculus mirthe dilectus me. mihi. Quid? Fenū tibi videtur fides tua. sub onere sic strides. sic gemis. sic murmurat. quōd plantū stridet. onustū feno. Nō est fenū christus. sed flos est

sed fructus est. sed lignū vite. lignū quod dat fructū in tempe suo. et tu nō vis tempus expectare. beati qui vescuunt tempore suo. Deniqz patiētia necessaria ē vt reportetis pmissiones. Portate ergo patienter onera. immo opa pietatis. Pietas enim et ipa partem iam habet repromissionis. si cut scriptum est. Ergo portate imaginem eius qui de celis est. et gloriose portate. Quia enim ei leue. Estote nō ignominiosuz of fendiculū. sed gloriosum vehiculū. quale fecit sibi rex Salomon. Viro autē modo ita virtutū distinguit varietatē. vt in pmo loco elatiōis vanitatē excludat. Quid enī habes qd nō accepisti. Si autē accepisti quid gloriaris quasi non accepisti. Si ferculū es. nō tu te. sed ipse te fecit. Ferculū enī sibi fecit rex Salomon de lignis libani. Et ligna ipa quis fecit. nonne ipse. Ipse plātauit cedros libani. Quia si cedrus es alta libani. noli tamen altū sapere. sed time ne forte inde cuellaris ppter elatiōem. vbi plantatus es plectōem. Non enī tu te. sed ipse elegit te in opus ministerij. ipse ministerij officiū quasi ministrandi pferat gratiā. id est. facultatē et dignitatē. Agnosce a quo plantatus es. et non tibi veniat radix superbie. vt nō moueat te manus rēptatoris. Non ascendat vt succidat te securis iimici. cui? ne nouacula quidē sup caput sanctorū ascendit. Ferculū dei ille sibi pre ripere gestit. et in vsum suos de libano ligna succidere. Deniqz apud Ezechielē gloriatur et dicit. In cathedra dei sedē. Vide ergo ne p elatiōem de cathedra iusticie et ficiaris cathedra pestilentie. et ferculū scādali. et per te vel exempla vel sermo malus ad multozū perniciē vt cancer spat. Est ferculū dei. vt eius in te imaginem portes. et odorē noticie sue per te manifestet. Tale Paulus ferculū erat. de quo dominus ipse profitef. Uas electionis ē mihi iste. vt portet nomen meū. Ipse qui elegit ipse ferculū fecit. Ferculū sibi fecit rex Salomon de lignis libani. Ligna h ligna cedrina sunt. et natura sui et nomine loci nescio quid magnū cōmendant. Libanū candorem sonat. cuius ligna nulli obnoxia sunt corruptioni. et sicut substantie sue non admittunt putredinē ita suauissimū spirant odorem. Bene libanus Paulus. qui seruiebat domino (vt ipse dicit) in cō-

scientia pura. Quid enim pura candida conscientia? Quid impuribilis illo quez nulla creatura separare potuit a charitate di. Momentanee virtutes et que ad horā subsistunt. mihi nō vidētur tam ligna q̄ solera que cito decidunt. Et in Paulo que dam erat indefesse charitatis impuribilis. Ideo bonū certamen certauit. cursū cōsummauit. de cetero expectans coronā iusticie. coronam de manipulis. cui? iam quasi de vicino attraxit odorē. Deniqz et ipse bonum exhalauit odorē. odorez vite ad vitam. odorē noticie dei. Bonus odor fama bona. bonus odor conscientia bona. Illa alijs bene olet. ista sibi. Hec enī gloria sanctorū testimoniū consciētie. Future enim benedictiōis fructus iam nobis in bonitate vite ceperūt olere. Et bene impuribilitati bon? odor adiungitur. Nam e contrario putredo fetorem emittit. Qui enim seminat in carne. de carne metet corruptionē. de corruptione tristem odorem sicut de integritate suauē. Et bene de integritate inducta est mentio q̄ virginalis candor expressus videat libani lignis. Nam et bonū virginalis cōtinētia vaporat odorem. et eius est ppetuus vsum. Siue enim cōiugij seruit? euacuabitur. siue desolatio viduarū cessabit. Virginalis vero integritatis libertas. et gratia non excidet vnqm̄ quia qui nō nubunt nec nubunt. iam sūt p̄puris legitur cōparata virginitas. Ego inquit. quasi libanus nō incisus euaporauit. et sicut balsamū nō mixtū odor me. Verito liban? venter immaculat. venter impollut. venter intactus. venter non incisus. Nō incisus est. cuius manet integritas. cui? non sunt resignata claustra pudoris. Propter mundiciā libanus. propter integritatē non incisus. Verito enī non incisa que nō est diuisa. Uis audire incisam? Mulier nupta cogitat que mundi sunt. quomodo placeat viro. et diuisa est. vtiqz in deū et viz diuisa. et forte nō equaliter diuisa. sed in viruz p̄pensior. Mulier autē innupta et virgo nō cogitat nisi q̄ domini sunt. quomodo placeat deo. Quasi libanus nō incisus euaporauit habitatiōnem meā. Maris dñi specialiter hec verba vidēt. Illa vereliban? et liban? non incisus. Illa vob euaporauit sacre virgi-

nes habitatiōem suā. habitatiōem celestē. habitatiōem angelicā. qm̄ virginalis conuersatiōis exēpla in vos trāssudit. et perpe tui pudoris inspirauit amorē. et sars ex p̄ sit habitatiōis sue grām. quā euaporare se dicit. Quid enī habitatiōe virginea vapor similius? Nihil habet hec p̄uercatio car nē. nihil mūdānū. sed totū celeste. Super mundanū totū. spūale totū. simile vaporū sed quali vaporū. Et tāqz balsamū (in q̄) nō mixtū odor me. Tāqz balsamuz non mixtū nō corruptū. tanqz balsamū nō ad ulteratū. Est mixtura que balsamū similat et mentit. et est mixtura que si nō habz balsami similitudinē. bonū tamē p̄tristat odorem. Est ergo (vt sic dicā) balsamū verum. et solū. et est balsamū. et si verū. non solum. et est balsamū nec verū nec solū. Primuz in perfectis est. hoc vltimū in deceptis. medium in illis qui et si nulla illudunt fallacia. aliqua tamē virtutis gratia destituuntur. Verito itaqz illa que sola gratia plena erat. quasi balsamū non mixtū odorez suū dedit. Quia si tu virginitatē oles. si orationum instantiā. si ieiunioz abstinentiam bene oles. et balsamū oles. Si vero ipati entie adhuc morbo laboras. si vaniloqui um. si leuitas consilioz. si ardor explende proprie voluntatis. si tristitia. si sedium. si horū aliquod vnū in te nominat. mixtus est iam odor tu. et non purū balsamū spiras. Modica enim stilla admixtionis peregrine. totam balsami massam cōtristat. Bū qdē cum illo agitur. q̄ si qd triste fortuito. et velut subito redoleat. statim abolet. Nā i multis offendim? om̄s dixit apostolus. Et subito quidē lapsu. sed statim correcto null? est odor estimandus. magis vero in eo in quo quis est sedulus vicio. Periculosa et pessima mixtura cuiuslibet est quā do viciū quodlibet virtutis mentitur speciem. Et angelus sathane in angelum lucis se transfigurauit. et quasi venenum facit balsamum spirare. Unguentarius est sathanas. nolite ab illo oleum emere. Nō enim tam confector est q̄ corruptor vnguenti. Deniqz (sicut scriptum est) feruelcere facit quasi ollam mare et ponit sicut quom vnguenta ebulliunt. Dors in hac olla. Ollam hanc succensam vidit Hieremias. et faciem eius a facie Aquilonis. Qualis vnguentozū artifex. q̄ de mortis

R
Non de impuritate dicitur q̄ tollit puritatem odoris balsami

olla vite vapores exire simulat: Quasi ar-
 riter qui olle successe facie quasi ab austro
 feruere facit per qua potius ab aquilone
 mala exardescunt in terra: Aut filius pro-
 phete est aut certe ppheta: qui mortem in
 olla deprehendit: et vapores eius ab aquilo
 ne venire. Sulphurei sunt vapores quos
 olla carnis tue succensa euomit: et tu i his
 balsami tibi videris odore sentire: Si p-
 te nescis balsamū verū a mixto discernere
 veni ad prophetas/veni ad filios ppheta-
 rarum apostolos: qui te mixtura differē-
 tias doceant qua in olla mors sit. Talis
 Paulus qui dicere ausus est: Non igno-
 ramus astutias ei? Si non sufficit ma-
 nus tua vt purū habeas balsamū: sancti
 te doceant quomodo misceas. At tulit ni-
 chodemus mixturā mirthe et aloes quasi
 libras cētū. et marie emerūt vnguenta. S-
 Maria domini mater vnguenta tam co-
 parat q̄ spirat/que vinctū oleo leticie ipm
 parturiuit christū. Tanq̄ balsamū (in q̄t)
 non mixtū odor meus. Si mixture rati-
 onem ignoras: veni ad doctores ecclesie.
 ad eos qui columnę quedā sunt et firma-
 mentū veritatis: columnę argenteę: domi-
 ni ferula: et sacri dispensatores eloquij: ab
 his discere quomodo cogites que domini
 sunt. et quomodo sollicita sis non nisi vt
 sibi placeas. Tunc et tu columnas habe-
 bis in te argētas/si vtriusq̄ testamēti fu-
 eris suffulta scientia. Ideo: hic post liba-
 ni ligna columnas subterit argenteas ser-
 mo diuinus vt habeas mysterium fidei
 in conscientia pura. Mysteriū fidei q̄ facit
 tibi propalauit eloquium/ eloquij argen-
 teum/ et vt euangelicis et apostolicis sub-
 nixa preceptis illa mediteris/ illa pserues
 et conferas in corde tuo: nec patiaris iner-
 ti situ coherere et oblectari: et oblectatiōis
 erugine denigrari diuini verbi argentum
 Sed nō possumus nūc in sermone hodi-
 ernum has inferere columnas. Hūc enī
 tractatum: libani preoccupauerūt ligna:
 et in eorū odore longius q̄ putabā noster
 sermo excurrit suauitate illectus materie.
 Tibi domine hūc cōmendo libanum/ li-
 banum egregiū/ hunc chorū virgineum/
 sacru cētū feminarū Tu custodi vt nō suc-
 cidatur: sed sua illi seruet integritas: serue-
 tur castitatis candor/ quia liban⁹ candor
 rem sonat: seruet puritas mentis/ vt san-

cte sint et corpore et spiritu. Custodi libanum
 hūc: cui ligna in sereni tui dedica-
 sti materiā. Procul ab illo sit pphetica cō-
 minatio. Alperi libani portas tuas. come-
 det ignis cedros tuas. Porre iste claudā-
 tur alijs: soli aperiatur tibi. Tu illi clauis
 sis et claustrū: tu signa et resigna: vt nec si-
 gnaculū nec clauē preter te recipiat chri-
 ste iesu qui es benedictus in secula seculo-
 rum. Amen.

Sermo. xviii.
Ignis libani i

I corruptio carnis/ et mūdicie no-
 bis est candor expressus. Bona
 quidē est castitas: sed quod nō sit ex fide
 peccatū est. Fide (dicit scriptura) purifi-
 cans corda eorū. Non enī sola carnis con-
 tinentia castitas censet. cordis multo ma-
 gis est estimāda puritas. Jam vos (in q̄t
 iesus) mūdī estis propter sermonē quē lo-
 cutus sum vobis. Bonus fidei sermo q̄
 mundat: et ideo in hoc seculi cultu post li-
 gna libani columnas pducit argētas/ et
 virginalis mentē mūdicie ad sacri prouo-
 cat meditatōem eloquij: quod argento ex-
 aminato confert. Bone sunt in pectore p-
 ginū erecte columnę: si sacre fuerint scrip-
 ture suffulte/ et cognitione fidei/ et recogit-
 tatione frequenti. Bonus liban⁹ es si mū-
 dum cor habes/ mundū a cogitatione se-
 da/ et a cogitatōe infideli. Magna fedital
 spūs fidei corruptela. Nō si sana fuerit in-
 te firma forma fidei: iam vnā habes colū-
 nam. Holi m̄ esse hac cōtenta: adiūge et al-
 terā: meditare i lege dñi die ac nocte. In-
 fidelitate et fornicatōz pura: si mēs tua vt
 modicū a fidei recogitatōe declinet. Bōe
 colūne sūt: diuine noticia et memoria legis
 recta credulitas et recordatio fidei. Colū-
 na es si fueris i fide firma. Argētea si diu-
 ni fueris vsu instructa fmōis. Rectū ē (in q̄t)
 p̄bū dñi: et oia opa ei⁹ i fide. Bone colū-
 ne si fides et p̄bū fidei p̄bū p̄p̄e sit i corde
 tuo: nā i ore p̄p̄e. p̄p̄e sit et p̄p̄e tibi sit.
 Ex abūdātia cordis fmo erūpit. Septi-
 es i die (in q̄t p̄p̄a) laudē dixi tibi Vos sa-
 cre p̄gines dicite sp. Septies q̄dē dicite
 laudē p̄p̄e horas solēnes: sp at carātes et
 psallētes i cordibz v̄s. Argētee sunt ligue
 v̄e. Argētee sūt si sacra p̄p̄a pagina sonat
 Nō mitrat massa plūbea i os v̄m. Plū-
 beū os est qd̄ nil subtile loquit/ nil acurū

nil de supernis/ sed totū remissum est/ to-
 tū habes/ totū de imis fortasse et demens.
 Nam iniquitas sedet in talento plumbi/
 homo ille euangelic⁹ peregre proficiscens
 nō talia seruis suis talēta distribuit. Holi
 te d talibz negociari talens. in thesaur⁹ ve-
 stris huiusmodi non inueniatur. Paulo
 dicenti intendite. Omnis sermo malus ex
 ore vestro nō procedat: sed qui bon⁹ est ad
 edificatōem fidei. Ad edificatōem (in q̄t)
 non ad eversionez fidei. Ferreū os est qd̄
 fidem evertit/ quod sanctā subruit cōuer-
 satōem/ quod instrumentū est belli/ semi-
 narium lit⁹. quod murmur et amaritudi-
 nem sonat. Bestia tal in Daniele describi-
 tur. Dentes et vngues ferreos habens/ co-
 medens et cōminuens ossia. Nulla inter
 ouiculas immo inter amicas domini be-
 stia tal reperitur. In hoc grege virgineo
 nulla virulenta. nulla violenta sit/ null⁹ in
 hoc paradiso serpent⁹ sibil⁹ sonet. virgine
 um os virulenta verba nō decet. Quid
 prauis polluta verbis in osculum sponsi
 labia porrigit? Candor ipse luc⁹ eterne: et
 nihil inquinatū attingit illū. Memoro
 os tuū celestibz oscul⁹ et oracul⁹ consecratū
 Sacilegiū pura si quid nō dulce/ nō dei
 mei. non d̄ sancta pagina sonet. Buccina
 te (inquit) in noemenia tuba: i insigni die
 solennitatis vestre. Omnis dies vob solen-
 nis debet esse: semp neomenia/ semp sab-
 batum. Ideo os vestrū quasi tuba sit du-
 ctū. Tuba argentea/ tuba que non litet: s-
 leticia sonet/ sed solennitate/ sed cārica spi-
 ritualia. ¶ Nescio quomodo de columnis
 argenteis ad tubas nostra defluxit oratio
 nisi q̄ optima columna est i domo domi-
 ni qui tale os portat. Bona columna est/
 in quo fessi sustentant. Habes in Isaiā.
 Domin⁹ dedit mibi linguam eruditā/ vt
 sciam cū qui lapsus ē sustentare p̄bo. Eru-
 dita plane lingua christi iesu annunciātis
 pacem: predicātis bonū. Lingua placabi-
 bilis lignū vite: columna et firmamētum
 veritatis. Et tu virgo in hoc sponsi ima-
 gine porta/ vt habeas linguā eruditā/ lin-
 guam placabilē. nō erroneā/ non vagam
 non labilē ad ociosa: sed que loquatur iu-
 diciali/ que verbū solatiū proferat: que co-
 lumna quedā sit et firmamētum ad edifi-
 catōem fidei tue vel aliene. Prope sit ver-
 bum fidei in ore tuo et in corde tuo. Uis

columnā audire argenteā? Lex (inquit) dī
 eius in corde ipsius. Ecce argentū: et non
 supplantabunt gressus ei⁹. Ecce colūna.
 Jure columna: que subuerti non potest.
 Verbo domini celi firmati sunt (in q̄t ps)
 Hoc verbo confirmet cor virginis/ vt ce-
 lum sit/ vt sedes dei/ vt reclinatoriū possit
 aureum fieri. In argento fidei rationem et
 scientiā accipite. In auro intelligētie et ve-
 ritatis fulgozem Reclinatoriū hoc aureū
 sup huiusmodi colūnas imponit. Nisi ei
 credideritis nō intelligetis. Fidei erudi-
 tio ad intelligētie puritatē gradum p̄stat.
 Fundamēto huic cōtemplatōnis innitit
 gratia: dum in sermone dei meditaris fide
 liter/ et patientiā et cōsolatōnem scripture
 ad spem te supernā erigis: columnā te ex-
 hibes. Reclinatoriū aureum tūc exurgis
 quom nuda tibi sine sermonis inuolucro
 raptim incipit coruscare veritas. Sed iā
 perfect⁹ ordinē intueret: et prouectum qu-
 dam de libani lignis ad columnas argen-
 teas/ et aureū reclinatoriū. In libano cor-
 dis mundicia/ in argento diuine legis no-
 ticia. In auro siue sermonis ministerio:
 mysteria sacra resplendet. In primo men-
 tis oculū purgas. In secūdo prospicis.
 p̄p̄icis autē in tertio. Uel si manīs ita di-
 ci/ mundaris. specularis. meditaris. Cō-
 fessio (in q̄t) et pulcritudo in cōspectu eius
 In libano pulcritudo. in argento p̄fessio
 in auro diuine cōspect⁹ p̄sentie tibi com-
 mendatur. Nō magna est p̄fessionis et pul-
 critudinis hec gratia/ que i cōspectu tan-
 te maiestatis admittit: vis alibi i psalmo
 audire: audi hanc distinctiōem. Cor (in-
 quit) mundū crea in me deus/ et spiritū re-
 ctum innoua in visceribz meis. Ne proū-
 cias me a facie tua. Uides quō abyssus
 abyssum iuocat: quō diuersa scripture capi-
 tula sibi p̄cinūt? Primū ad libani cādore
 refert. Beati enī mūdo corde/ qm̄ ipi deū
 videbunt. Secundū ad argenti colūnas
 rectū est enī verbū dñi. Tertū ad aureū
 reclinatoriū/ vbi dñi facies sine velamēto
 sincere videtur/ et in auro rutilat maiestas
 regia. hoc est. purgatū. instructū. (et vt sic
 dicam) p̄scriptū sp̄m sibi postulat da-
 ri. In libano purgat. in argēto instruitur
 in auro p̄stringit. P̄stringit enī vere in
 cōtemplādo quelibet purgate mēt⁹ acies
 et coruscationes intime lucis ad modicū

sustinet. Nos profectus gradus relegere que speculationis aspiras ad gratiam nihil in te feduz/nihil infideleresideat/ut nuda tibi possit fulgurare vitas. Primo emundare/secudo exercitare/tertio intueri. Emundare a lege carnali/exercitare in lege fidei/intueri et pspice in lege perfecte libertatis/in lege spirituali. Ubi eni spiritus dñi/ibi libertas. In lege que littere velamine caret/in qua nec errori/nec ignozantie nec enigmati locus est. Error vbi e/se ducit. Ignozantia vbi est/nō ducit. enigma vbi est. et si ducit/nō tñ pducit. Quis ibi erret/reclinatoziū eni est/et quies et votorum finis. Quis ignozet? Auz eni est et rutilat ad lucē. Quod ibi enigma? Clorum finis et serena veritas/enigmatū figurat nō recipit. Ibi nihil falsum/nihil occultatū/nihil figuratū. aurū est/et fulget: reclinatoziū est/et fouet: dulcis fomes/sed hora fugax. Et fulgor iste fulguri comparatur. In momēto fit/in ictu oculi/in nouissima tuba. Nouissima tuba est quādo nō iam in pagina s; in ipa p̄sentia innotescit: qñ quis efficit docibilis dei. quando post apostolorū et pphetarū sermones nouissime in seipso dei filius patris verbuz loquit. Tuba hec nescit incertū sonū dare nō sonat nisi ad solennitatē: nisi in neomenia. Buccinare (inquit ps.) in neomenia tuba i insigni die solēnitatis vestre. Vere insignis dies vbi diuina maiestas se manifestat: nihil insignius s; nil succinctius. Die dixi/hora est. Hora vere insignis et vere solēnis. Eructa tu nobis Ihu bone eterni illius diei horas aliquas: diē illum statim efficies: vbi tue lucis verbum eructas: qui dies es eternus. Fulgura nobis coruscationes tales. Fulgur efficitur/cui tu fulguras. Simile tibi reddis si quem irradiat. Similes (inquit) ei erim⁹ quom appuerit. Dotes q̄s tali radio tāgis n̄ sumigat s; fulgurāt. Aurei fiūt/tuū q̄b auz refulget. Caput tuū aurū optimū reclinatoziū aureū non inuenit. S; rediit vbi se reclinat: iā nō est illud de euāgelio dicere. Fil⁹ hominis nō habet vbi caput reclinet. Vides ne dñe iesu quot h̄ habes reclinatozia? Auz se manifestat/ sue caput libent⁹ inclināt q̄ in vginitatē aureo sinu. Respice virginea pectora hec: pectora vacātia tibi: in his frequēter reclinās/et recū

bis/et cubas in meridie: et aureo claritatē quodā sereno. Nō hic vulpes foveas habent: nec nidificāt volucres celi. Solidus est reclinatoziū hoc / q̄ vt hic subdola valeat vulpes infodere. Null⁹ dolositate relinquit heretice locus: vbi serena fulgurat veritas. Sublimius est q̄ vt huc aut subdola vulpes: vel supba volucris accedere queat. Abscondita sunt a sapientibus et prudentibus et reuelata sunt paruul⁹: qui humilem sectant⁹ ascēsum purpureū: et passionis christi vestigijs insunt. Vere purpure⁹ ascēsus quē christi signauit cruore et passionis ei⁹ colorauit fides. S; illud attendendū. quo mō imo q̄ cogno modo sibi cōiungunt columne argēteę et ascēsus purpure⁹. In illis lapis fidelit⁹/istis imitatio. Nō eni in sermone tm̄ est regnū dei/sed in virtute. Quid tu illic dicis qui humiliatōem seruitutē putas? Seruilitas nō est quā regalis nobilitat purpura. Quā namentū est eteni purpura regiū. Nos si tu vel dedignaris vel hozres grad⁹: respice q̄ purpurei sunt. Humilitas suscepta p christo regiā p̄fert dignitatē. Tu q̄ spōsa christi candido preme pede grad⁹ purpureos. Nobilis est semita quā dilectus tuus prior incessit. q̄ pulcri sūt eteni q̄ purpurei/quos pede sacro christ⁹ prior si gnauit: pedib⁹ illis quib⁹ null⁹ puluis adhesit. pedib⁹ nūc eis q̄s cruoris sui signauit vestigio: Et tu ardēter vestigia relegere. Aufer calciamētū carneū de pedib⁹ tuis. S; actus enim ascēsus est/quē tibi disponis. Audivo et expedito insiste vestigio gradib⁹ istis. Purpurā hanc non conchilij s; xpi sanguis intingit: hic tu pedē libētē pone vt pes tu⁹ intinguat in sanguine xpi. Nō veniat tibi pes superbie/si humilē lecterū ascēsum/qui sponsi tui cruore sacro signatur. Huic tu nō modo pedē sed etiā manum et caput intingue: et tota purpurea: tota regal⁹/et passidē xpi tota nobilitate ascēdas. Nam et si comater/cōregnas. Ultioz eris si respereris ad illam: si natales tuos spōso iputaf. si tep seculi fastu p̄feras alijs aut aliqd h̄re p̄uilegiū putas. Cōtra hūilitatem propositi de p̄sapia carnis enacuar⁹ a gloria christi: si alia te nobilitari p̄mas. Nec tibi purpura sufficiat ad fastū

sufficiat ad ascēsum/sufficiat ad gloriam/et nō gloriaris nisi in cruce dñi nostri Iesu christi. Ascēsus te purpure⁹/reclinatoziū perducet ad aureū. Quoniā humilibus et quietis debet gratia/a sapientibus autē et prudentibus abscondit reuelada p̄ nullis. Purpura hec magnū quod daz est pign⁹ amoris/quē tibi dilectus exhibuit. Vere magnū pignus amoris mort⁹ passio. Maiorē hac dilectionē nemo habet/ vt animā suā ponat quis p̄ amicis suis. Tale prestat/ tale pignus repostulat passio tua/humiliatio tua. Qui p̄ te pertulit in memoriā tibi reducat/et quātū ad amant/ p̄ qua se tantū humiliavit. Ama ergo tu illū qui plus et plus dilexit. Nō exigit hec tempa vt sanguinē effundas. Effunde animā tuā/effunde sicut aqua cor tuū. Nam et si tradideris corp⁹ tu⁹ ita vt ardeat/charitatē nō habcas/qd tibi proderit. Deniq; et vltimo loco quasi finalis omniū clausula gratiaz ponit charitas/et media velut ornamēto quodā charitate constrata dicunt p̄pter filias hierl̄m. Amen.

Sermo. xix.

Quū aliquid

vultis audire/sed ego nouum quid nō habeo/nisi vt vos in nouet amor. Mandatū hoc nouū do vobis. nihil vobis nouū/et nihil est nouis. Nihil alijs i isto rudes/et exercitate negocio. Vestrum hoc propriū officij est. In amoris eni precipue mun⁹ estis dedicate. Deniq; et p̄pter vos sercula Salomonis media charitate cōstrata dicunt. De dia (inquit) charitate cōstravit p̄pter filias hierusalē. Quodā quasi p̄uilegio/sermo vobis delegauit vsuz amor⁹. Emulami filie hierusalē charismata meliora magis aut vt ametis. Amor eni sup emularet gratie: et in huius modi descriptione feruli charitas reliquaz quasi ornamētum et clausula supponit gratiaruz. Plures in hoc serculo enumerant⁹ gratie: sed charitate cumu lan⁹ omes. Charitas cumul⁹ est charitas fundamētū. In charitate (inquit) radicati et fundati. Illa in primis/illa in vltimis: illa inchoat charismatibus ceteris. ideo in medio collocat quasi ornamētum quodā cōmune: et toti⁹ clausula feruli. Et color purpureus et auri fulgor ob

scurior esset si nō charitate vestiret. Quanta eius est gratia que ipm contemplatōis aurum exornat. Ipa media est et reliquaruz quasi medulla gratiarū. Nulla tam est intima etus: nulla sic animos penetrat et p̄fundit: et archanos cordis implet recessus. Ipsis animi medullis amor inibitur et secretis influit venis. Media (inquit) charitate. Bene media que sic intima ē. Plenitudo legis est charitas. ideo lex vacua ē si fuerit destituta charitate. Vitalis q̄daz vena legis est et reliquaz charitas etus. Letere quasi in partē se cōtrahūt. illa omni cōmunis est gradus: siue mente excedat siue sobrius fias: vbiq; charitatis et necesarius et iocūdus est vsus. Reliquaruz officia variat⁹ gratiarū/et vicibus alternantur: charitatis cōtinuatur iura quodā iungi tenore: siue mente excedamus deo: siue sobriū simus/urget vos charitas xpi. In quid vos urget? In seipsam. Alioz alia sunt officia. vestru speciale mun⁹ ē amor. Improb⁹ sui puocator est amor et dulces agit in patietes tyrannidē. Amor seipsum in puctus spargit vberiores. Emulamini filie hierusalē charismata meliora: magis aut vt ametis. Emulatio vos hec amplius urget. Mandatū hoc vobis semper sit nouū. Et nouū est nisi in vestro dulcis Iesus veterauerit affectu. Utinā semper in vobis ille recess sit: nec mora temporis aliquid imminuat gratie. Utiq; recess in vobis vester Iesus est. Ipe sp̄ recens/sed nō deus alienus. Vere recess in quem semp anxio inhiatis amore. Deniq; id solum habetis in votis vt vobis sp̄ amplius placeat. Quātū placet q̄ satis placere nō potest. Nulla magis vos rōe placere potest q̄ si vobis placeat ip̄e. Animū vult aliud nō querit. Sol⁹ sufficit: si tñ totus impedit. Satis est p̄ virib⁹ tuis: s; parū est p̄ eius meritis. Si te tibi p̄feras et tua metiaris ex regula: sufficit. S; si de te: nil tibi relinq̄t. Si aut ex ip̄s te regla metiaris/et velut i libra colloces. qd tu momēti aduersus illuz tenebis? Si infra vires tuas amor se cōhibet et p̄trahit: iniqu⁹ est. et si iuxta vires tuas: exigu⁹. Quid q̄ sup vires casto te extendes conatur? Quid in: amor nō capit de impossibilitate remediuz. Nulla sat magna sūt amoris officia: vbi tñ ip̄e non iniepit amor: Quomodo erit

in suo parcus: qui in alieno fidelis existit: Quod erit in officio ppeus / in seipso parcus: Amoz seipso nihil impedit libent: nihil vber? potest. Que maior vberas q̄ vbi nihil decerpit. Amoz exstuat / seipm no capit: supfluit sibi: immesitate emulat dum meta nescit affectui ponere. Oleu est qd stare nescit / nisi cu vasculu desit nisi q nec tuc nouit copesci. Austi pfert amoz insigne / qd natiuitatis sue feruore qdaz r velut etatis lasciuia excrecit r superfluit / capi nesciens / r nouo semp amoz exferue scit r fermentat affectu. Amoz infirmitate no causat / s; magis accusat. Amoz nihil satis est / nihil min? seipso. Amoz seipso satiari no potest: r m nisi seipso pasci no potest. ipe sibi dulce satis est pabulu. Amoz nil magis vult q̄ amare. Quā dabit bo / mo comutatione p amoz: quā dabit / vel quā accipiet: Nihil grati amoz impeditur: nihil dulci sentit. Amoz r dulci optat r dulciter vit / dulciter delicias r dulciter dolet. Vere dulcis amoz: r sol? dulcis amoz: r omis dulcis amoz. s; no est amoz ad amozē christi. Sup omne pulcritudinem pulcritudo est: sup omne pulcritudinem (in q̄) dilexi sapiam. Quō no decor? q̄ candor est lucis eterne. Frater mi ionatha q̄ amabilis es r decor? valde. Uolebam iesum dicere / s; de p̄suetudine Ionathe p̄duxi vocabulu: r m grati error: qui gram exp̄sit. Error in noie / s; in renomnis hui? est seruata p̄prias. Ionathas colūbe est donū / illū significas q̄ spūalis gratie est plen? / puez q̄ dat? est nobis: siue ionathā siue iesum dicā / Iesum intelligo q̄ amabilis es frater mi Ionatha r decorus valde. Presumptōem putatis q̄ fratrem eū dico. verba hec no meā temeritatem / s; ei? charitate sonāt. Presumptio fuerit si no ipe Iesus nihil indulserit ausuz Deniq; ipe cognatōis hui? / r assumpsit habitū: r exhibuit effectū. r iuxta aplum. No confundit nos fratres vocare. Si no confunditur: cur no r tu cōfidenter dicas. Frater mi ionatha. Aut si domestico magis vis vti vocabulo. frater mi ihu amabilis es r decor? valde. Amabilis es sup amozē mulier. Anxio r vebemēti affectu vestra sancte mulieres in xpm inardescūt vota: s; ipe multo magis est amabilis q̄ amat a vobis. Emulamini q̄ charismata

meliora: magis aut vt ametis. Enumerat ligna libani / colūnas argēteas / reclinatum aureū / ascēsus purpureū: ad vltimū charitate cumulans omnia. Quid ni? Ad huc (in q̄ paul?) excellentiorē vobis viam demōstro. Bone sunt etenim colūne / r sacri magna quidē est eloquij grā. Sed silinguis hominū loquar r angeloz: charitatem aut no habet / fact? sum vt cymbaluz r tinnies / vocis inanē dans sonitū sine sensu charitatis. Reclinatoz aurei ingēs est gloria / p qd tibi misterioz archana signatur. S; qd: Si nouerim mysteria omnia r omne sciam: charitate aut no habuero / nihil sum. Per grad? ascēdis purpureos r passionis xpi te gaudes habere insignia S; si tradidero corp? meū ita vt ardeam charitate aut no habuero / nihil mihi prodest (in q̄ apls) Charitas no inflat no est ambitiosa: no querit que sua sunt: medio gaudet. r q̄ in cōmuni sua bona p̄tinit Media enī charitate p̄strauit. No inflat (inquit) no est ambitiosa. No enī charitas bonū singulare aut si habet / amat aut si nō habet / optat. no vult alijs p̄cellere. s; nec ipm magis habere bonū. Multi meritorum suoz infirma cognoscūt. Ideoz de se magnū nihil sentientes: no inflant isti / s; forte ambiūt. Uū inflent / no habet / s; inflate satis optant vt habeat. Priuata r bi amat excellentiā: dū aut p̄cupiscunt vt sit aut p̄tabescūt q̄ esse no possit. Charitas vero cū inuidia p̄tabescēte iter no habet: no querit qd suū est: r quō poterit qd suū no est decerpere. Quid r tu inuidia alienū vis corūpere bonū: Nunq̄ adūciē qd ab alieno decerpis: ita forsitan / s; si corpālis aliqd pecunie subtrahas. No q̄ i dan stralib? rapacitatis hui? viciū vereor. Et subtil? quod dā rapacitatis iuidie genus Quid enī: Rapacitate no putas. si pecunie parcis / famā decerpis. No p̄cupiscis possessionē: r laceras opinionē. Quid tibi emolūmēti aliena diminutio p̄fert: aliena si corrodīs bona? Quid tibi inde accre scit: Euidēti forsitan veritate aliene vritatis p̄terunt in ore tuo dentes q̄s ad derogandū paraueras. No audes corrodere / no tamē potes collaudare. Jā alienū bonūz p̄bo no carpis. Nunq̄ id no rapis. Quō no rapacitas vbi euident bonū debito defraudas testimonio / r verā alter

gloriā: r si mēdacio no corūpis: silentio r̄ suppressis: Vis audire sola etiā est / matione rapacitate esse: No rapinā (in q̄ aposto?) arbitrat? est esse se equalem deo. In inuidā animā no potest itrare estimatio bona de bonis alienis. No vult enim intelligere q̄ ali? bñ agat: r si palā non au det: penes se tamē vel dissimulat / vl' attenuat alteri? merita. Ut quid istud / nisi q̄ liuoz: dū priuatā semp excellentiā cogitat alienam obscurat: Charitas aut no cogitat malū. non gaudet sup iniquitate. r (vt sic dicā) sup inequalitate / cōgaudet aut veritati. Priuatū aut non cogitat: medio q̄ dam r cōmuni letat: que sua sunt no querit / sed q̄ christi iesu. Eius in omib? gliaz vel amat vel optat. Cōmunis est christ? mediator enī est: r ideo ei? non sunt q̄ media no sunt: s; in parte se restringūt. Quid tu liuore christū vis in partē contrahere? Auarā vis esse gram spūs. cui? circa te solū opas bñicia restringi. Sine vt ex crescat r exuberet / r effundat se sup omne carnē spūs dñi: r repleat orbē terraz. No li cōmunē omib? beneficentiā itra cordis tui angustias icarcerare. Diues est enim in omes: r tu minuere tēptas affluentiam grē / r immesitatez redigere ad minutias? Emuli cordis auaras dedignat christus angustias. Nescit emulatoe tua ei? bonitas detineri. Proflua est: no tibi soli / s; viciis etiā se vasis ei? oleuz infundit. Fac vtilia mutuo tua sunt. Erūt aut / si cōmuni fueris bono letat: alioquin r aīme tue oleū euacuas. r illis nihilomin? tū infunditur mediator christ? r ideo que sua sunt media vult esse. In h (in q̄) cognoscēt omnes quia mei estis discipuli / si dilectiōem habuerit: ad inuicē Uides quō charitas speciale quoddā est insigne discipulatus xpi r doctrine ei? singulare indicū. Ideo hic in vltimo loco quasi ornat? quidē aliam inducit gratiaz. Media (in q̄) charitate cōstrauit. Q̄ molle est strarū charitatis. Proximi charitas liuore: charitas christi timore caret. Nihil habet penale h charitas. timor penā habet. ideo no est in charitate timor. sed p̄fecta charitas foras mittit timorē. Quid enī timebit charitas veteres offensas: s; charitas optit mltitudinē peccatoz. Infirmitatis pprie p̄sciētia timebit ne decidat. s; fortis est vt mori

dilectio. Utrūq; metū caritas foras mittit. s; nec p̄fecta charitas tempales p̄ christo timebit molestias. Sed ne quidē eterne si fuerint: defatigari r eualescere poterit p̄summata dilectio. No potest sel' hausta cognitiōe tāte no delectari dulcedinis no ideo amat charitas ne percat: sed manuul foris penaliter in eternū perire q̄ vsu amoris eterni priuari. Si enī dederit hō omne substantiā p charitate / quasi nihil despiciet eā. Vere hoc molle strarū: i quo etiā inter iniurias tā suauiter q̄ sancte q̄r scitur. Da mihi Iesu bone vt sup straruz hoc memor sim tui: r mediter in te in matutin? Dulcis plane memoria quā amoz inducit. grata meditatio quā suggerit caritas. Nihil enī est qd no iam dulciter r q̄ te de christo cogitē. Amoz primi cōpassionem habet / r quendā nimis suauē gustū dū gementib? noz it p̄dolere. Christ? in q̄ doleas: r si crucifixus est / ex infirmitate / si viuū ex p̄tute dei. no cōdolendi / s; cōgaudendi in se nobis vndiq; meritum p̄stat Tor? desiderabilis / r p̄cupiscētia totus r quali charitate cōstratus. Quid enī videbis in christo / qd no eius nobis r charitate exhibeat r nostrā erigat: Tor? nobis est charitatis illecebra incitamentū amoris. Nullū in se meticuloso relinqt locum affectui: tor? amari vult: qui tor? meretur amari. Noli virgo ad tormenta respicere: cui tāta p̄posita sunt oblectamēta in spōso. Nociosus dz eē timor: vbi tor? insignia relucēt amoris. Dedignat charitas timoris cōmerciū / cogi nesciens que nequit cōpesci. Ideo charitas p̄fecta foras mittit timorē / velut inutile r superuacū: sed no timorē illū qui cast? p̄manet in seculuz seculi. Terri? r castus r p̄manēs. Primus veref penam. secūsdus offensam. terri? totus libera quedā r secura reuerētia est. Et primus quidē timet offensam / s; p̄pter penam. secūsdus offensam / s; p̄pter ipaz. Et quidē iniuria quedā iusticie est: si metu penarum in gratiā veniat. satis ipa p se meriti obrinet / vt hominū in se studia puocet. r cōciliet affectus. Hūc ergo timorē charitas p̄fecta excludit. Quomodo enī p̄fecta charitas que timoris stimulo indiget ad cultū iusticie: Perfecta dilectio mētez in solido possidet. omnia soli sibi iusticie munera deputari volens. Frigid? timor

De timore

est et pigre recedit. satis habes tibi impune
 euadere. Et mor fastidii nescit. seruidus est
 et in anteriora extimescit. Metus et tractio: ne-
 cessitate tibi iusticie subit officia. Amor p-
 fectus soli quod agit debet iusticie: nihil in ea iu-
 ris relinquit timori. Quid nisi? An non sa-
 tis in se obrinet meriti ad omne bonum op-
 iusticia? Christus enim nobis factus est iusticia
 3 Quid ergo christus non satis in se habet doris
 ad placendum? Alieno ergo et ipse ut place-
 at indiget ad iumentum: si non est obrinet soli
 us obtempat ipsi quod erit eius perfecta dile-
 ctio: Diligam te bone Jesu. diligam te frater
 mea: quem non possum gratis diligere. Dirigam
 in te et integro studia mea: nec alie-
 no deducant et distrahant affectu: et ex
 igua sunt: etiam quom integra sunt in te stu-
 dia nostra. quom ergo diminuam quod
 quom integrum est: et exile est. Torus in te de-
 us bone ex desiderio ferar. trahem te in te
 ipsum: ut nullo indigeam timoris impulsu
 sed perfecta charitas visum eius excludat
 Quid igitur non sunt metuenda eterna suppli-
 cia? Metuenda plane sunt et cauenda. He-
 mo enim vnquam carne sua odio habuit: sed ve-
 hementior christi dilectio: motu timoris
 non eget in affectu iusticie. Amor iste ni-
 hil tam veretur: quantum offensam. sed p-
 pter offensam: non ppter pena. At istud quod
 dem quod diu in incerto humane res fluctu-
 ant: et non est tuta laus hois in vita ipsius
 At quom ad veritatem post vitam fuerit itro-
 ductus: huiusmodi de reliquo metus cessat
 bit: timore tertio facies locum qui poribus
 quidam succedat: sed nulli cedat: permanet ei
 in seculis seculi. Primus ergo timor: metuit
 ne temeritatis offensa luat. Secundus ne
 infirmitate offendat. Tertius quod metu-
 at non habet. Quid enim metuat completa fe-
 licitas et consummata charitas. Timor h-
 de plantario oris: charitatis. non audeo di-
 cere quod charitas est: nec tamen audeo nega-
 re. Quid enim nisi amor esse conatur: qui iam
 nescit affectu timoris? Quom non amor qui
 iam pene timor esse desinit? Quom enim rati-
 one timor nil metuens: timore illud tamen tutus
 noie impartiret amoris: nisi quod deus ipse
 ibi quidem amat nos: non tamen timori in tan-
 ta maiestate permittit locus. Sed in omni-
 bus quom a charitate timor ille separabitur:
 et quid aliud est ibi timere: nisi non timere
 aduersus dominum maiestatis: quod est timor il-

lenis votina subiectio: obediencia non co-
 acta: vltro impensa reuerencia Quomodo ti-
 mor quod offendere non timet: non enim valet
 Sed iterum quom non timor quod offendere non au-
 det: Et timor ergo non videtur: quia nihil
 vel peccati vel periculi metuit. et timor ma-
 net. quia nihil audacter vel temere presu-
 mit. Quid est timor ille nisi reuerencia huius-
 modis ex debiti necessitate impensa: necessitate
 nil passa. Est enim obsequendi necessitas in-
 re conditionis: sed necessitate ignorat liber-
 tas dilectionis. Quid est timor ille nisi te-
 meritatis et negligencie magis priuatio quam
 necessitatis coactio. Uides quantum timor
 iste appropinquat ad charitatem. Pene illa est
 sed pene non est. Causa distat: par est affectu
 Queris qua causa? Inferioris conditionis
 respectu obsequendi ad omnes motus tante
 maiestati. Incumbit tibi iusta necessitas
 sed ad causam istam charitas non respectat
 dei ad maiestatis admiratorem rapit: non
 conditionis. Ergo rationem quam timor re-
 spicit: charitas nescit: causis puenta por-
 oribus. Causis ergo distat timor et amor
 obsequio et affectu libero cognati. Primus
 ergo timor metuit puniri. Secundus pri-
 uari. Tertius neutrum. Primus illud perfe-
 cta charitas exterminat. Secundum ad te-
 pus tolerat. Tertium sibi diuise collaterat.
 Hunc vos filie hierusalem timore captate.
 Primus cauet illum quem caritas foras mi-
 tit. Media (inquit) charitate stravit. Ubi
 media dicit totum dat intelligi. Et vbi cor-
 dis medium charitas stravit. charitas ve-
 stiat. Vestis hec est et ornamentum nuptia-
 le. Que si a nuptiali erigit conuiuium: quom
 magis a nuptia: Sola poccupare et possi-
 dere vult omnes mentes vestre recessus. No-
 lite illos degeneri et alieno comunicare af-
 fectui. Dolle quidem et delicatum est stratum
 charitatis. molestum ne ad modicum quidem
 vult metu strari (ppter filias inquit hie-
 rusalem: luere quidem) par enim multa dilige-
 tibus legem tuam. Si quis de indulgentia
 gratia. quanto magis et vos. Nam et si con-
 trit stat spiritualium bonorum magnas esse di-
 uitias: sed charitas supergressa est vniuersas
 Non modo supergressa: sed etiam completa
 et dulcis et diues est charitas. Denique sicut
 habet psalmus. Inter medios virtutum
 ceteros: et in spiritualium comunione gratia-
 rum super stratum dormit charitas. Charitas

ritas quasi media omnibus comunicat: et
 quasi melior omnes cumulat virtutes. Emu-
 lamini ergo filie hierusalem charitatem melio-
 ra. magis autem ut charitatem habeatis: et ab-
 undanti habeatis: tunc in affectu amoris
 trahite. Torus enim amabilis est dilectus no-
 ster Iesus christus. Qui vivit et regnat in secula
 seculorum Amen.

Sermo. xx.

Ad istis quo-

modo inuitate sunt filie syon:
 2 a Sed vnde iubent egredi non duz
 audistis. Id enim est quod non exprimit litte-
 ra. Unde ergo? Nunquid de syon? Sed videbi-
 tur de deo in syon. Non ergo de syon eas vo-
 cat: quas ad videndum deum vocat. At forte
 non ad visionem dei: sed ad videndum Salo-
 monem in diademate quo coronauit eum ma-
 ter sua. Ideo quod nil obstat: si filias syon egre-
 di iubentur de syon. Sed nunquid non homo
 ille natus est in syon? Ergo si de syon euo-
 cantur: non tamen vocant nisi ad syon. Nec
 enim dignum aut consentaneum videtur: ut filie
 syon egrediantur de ea: pserim ad videndum
 ipsum: cuius habitatio in syon: ut qui natus
 est in ea. Demini desertum et eruditum quen-
 dam virum quom super hoc disputaret loco
 dixisse. Vale locate videtur que iubentur
 egredi. Satis comode p tempore dicitur: ad
 audientiam pposuerat. vilitate despectens.
 Vbi tamen nimis bene locate videntur/
 ad quas presentis verbi hortatur intenditur
 Ubi queris? In reclinatorio aureo: de quo
 pcessit sermo hesternus. Delectabilis ille lo-
 cus est et vberior ad leticiam: quam humana quod
 at affectio capere. Delectationis nimietas
 seipsa: et exhaurit: et ebibit animum voluptas
 etundans. Uicibus alternat hoc gaudium:
 nec potest esse continuum: quod est nimium. Bo-
 ne tamen vices vbi non discedit a spolio. Non
 datur in carne comorari hereditate possi-
 dere reclinatorium aureum. Ideo iubentur
 egredi filie syon. Sed quom dicat: ne longi-
 abeat. Egredimini (inquit) et videte regem sa-
 lomonem in diademate quo coronauit eum
 mater sua. Non vult eas a christo discede-
 re: siue mente excedat: siue sobrie fiant. Bo-
 na sobrietas simplicitas fidei: quam intuen-
 tium possit aspectus ferre: et qua possit foue-
 ri. Felix quod hoc gradu quom descendit exci-
 pitur: et quom ascendit incipit. Ascendenti

bus enim hic speculationis locus primus oc-
 currit. Bona enim speculationis emulatio:
 sed scientia necessaria est. Reclinatorium ad
 illud aureum succenderis et succingeris: locum
 vere speculatio. Studium probum: sed ex-
 pecta: ut componam tibi gressum et gradum po-
 nam. Specula est et specula vere sublimis
 specula omnis terrene exaltationis supergres-
 sa nebulas. Inassuetus quod illuc saltum pa-
 ras: Danibus (sicut scriptum est) nitere: ut as-
 suescas morari in ede regis Salomonis
 Interim repe donec capiaris. Non enim sal-
 tus sed ascensionem (inquit psalmus) disposu-
 it in corde suo. Erat autem quando ascensio in
 saltum: magis vero in assumptionem: uerte-
 tur. Que sunt autem iste ascensionem: nisi quod
 mentis purgationem? Ideo in valle lachry-
 maz: quom delicta que plorant purgantur
 Felix qui satis latuit lectulum cordis: quod suf-
 ficienter plorauit: cuius completa est tristitia
 cuius ad cor consolationem inspiratio loqui-
 tur diuina: et de consuetudine plorationis euocat
 cuius a furore iudicis non turbat oculus ut
 videre valeat regem Salomonem tranquillo
 aspectu in die leticie cordis eius. Egredimini
 filie syon: et videte regem Salomonem
 Illi enim habent digni hac leta visione quod se
 quadam penitentie lege conclusurint: et discipli-
 ne coartauerint custodia quom renuntia
 consolari. Uis nosse quam bona sit conclusio:
 Dicitur conclusus fons signatus. Surge p-
 pera amica mea et veni. Uides iam quom ille
 inuitat: et amica vocat que seipsum concludit
 re nouit. Quod si conclusus estis: nolite egredi
 donec christus vos inuitet. Egredia est di-
 na non educta: et egredia est: non ut regem Sa-
 lomonem: sed ut mulieres videret regionis
 illius. Quid inuenerit vos nostis. Vos
 egredi nolite: nisi quando vos aut spoliis/
 aut sponsi inuitat sodales. Egredia est la-
 zarus quom illum dominus euocaret ad vi-
 tam. Egredia est hoc de ea que ipsum in-
 ter huiusmodi fluctus illesum archa con-
 cludit: sed egredia est quom ei reclusit hostia
 dominus. Egredia est Abraam de terra sua
 ut repromissionis terram videret: sed voca-
 tus egreditur. Et vos egredimini filie sy-
 on: inuitate ad felicioris gratiam visionis.
 Conclusus est et conclusus misere: qui be-
 atam ad hanc visionem egredi nec nititur nec
 meretur. Sed vilis conclusio: egredia li-
 bera. Denique quom fueris (inquit) puerus:
 E 2

ad dominū auferet velamē / velamē igno-
rantie et ignobilitatis / dñs eni spiritus est.
Ubi spūs dñi: ibi libertas. Ubi maior
abundātia spūs / vbertas vbertior. Quōd cō-
cludit et inuoluit tenuē habet respirādi li-
bertatē. Egredimini g filie syon / vt cū pau-
lo dicere possit. Nos autē speculara facie
gloriā dei specularē in eandē imaginem
trāsfor: mamur. Visio dei quodā est cū af-
fectu semp accipiēda. Et vere efficac est.
et violēta visio tua bone ihu: q̄ inuentiū i
se rapit affectus. Nonē dulce quandā dside-
rij sui passus ē violētiā moyses / vt trāsire
et videret visionē illā magnā: Vis accipe
q̄ sit efficac: Quom exaltat? fuero a terra
oia trahā ad meipm. Quid p̄o quom bu-
miliat? fueris ad terrā: nōne oim ad terra
bis animos? Ego bone Ihu resurrectio-
nis tue nō expecto glam: nec admiratōes
meā ascēdētis in celū referuo potētē / s̄ sta-
tim in initio annūciatōis vel natiuitatis
tue voces angelice aures meas pcellunt
rumor: non? stupefacit me: et ad se rapit in
sueta lux exorta i tenebris. Audā visio / et
q̄ se in affectus p̄ dignos nō trāsferit. ignorā-
tie et cecitati nō cōnumerat. Tūltis visio-
nem fructuosā accipe: Uiderūt insule / et
timuerūt / et extrema terre obstupuerunt et
accesserūt. ait Isaias. Uidetis q̄s p̄tutuz
fructus di visio pariat: timorem. stuporem
amozē. Uiderūt (in q̄t) et timuerūt: obstu-
puerūt et accesserūt. Uiderūt te ad dilige-
tiam. timuerūt ad reuerētiā. obstupuerūt
ad nouitatē. accesserūt p̄ formitatē. Visio
cōprehendit. timor cōprimit. suspēdit
stupor. rapit et vnit affectio. Illi eni acce-
dunt q̄ emulatōe accendūt. Uidetis ani-
mum / timor humiliat / stupor q̄si infatuat
amor p̄glutināt. Cassa visio est: nec p̄tem-
platōis digna vocabulo q̄ talibz nō est ve-
stita affectibz. An illuz videre diffinitis / q̄
de mysterij cognitiōe nō timet / nec stupet
nec ardet: Timore sobri? sit animus / stu-
pore absorpt? / accessio p̄sertus et p̄social?
Hmōi virtutibz p̄templatōis ḡra p̄stat.
sed stupore magis et amore. Nā stupore et
amiratiōe mēs excedit. amore accedit. Nec
extimāda ē virt? p̄templatōis. tā ex matia
q̄ ex mō. Utraq; attendenda sunt genera-
rerū p̄templādaz et grad? affectuū. Sed
satiū inferiori genere ampli? affici: q̄ i su-
periore min? Visio bec abscondita est a sa-

piētibz et prudentibz et reuelata est puillis
Ideo dicit. extrema terre obstupuerunt et
accesserūt. Quōd humiles capere sufficiunt
id magis solz afficere: et quandā sui admi-
ratōem et amozē importare. Cū exaltat
(inquit) fuero a terra / oia trahā ad meip-
sum. Omnia que inde sunt bone Iesu q̄n-
dam habēt allictiēdi efficacitā et cogitatōes
solicitant in affectū / s̄ ad oia nō possu-
mus oīes attingere. Sublimia sol / sub-
limibz sūt: humilia oīibz. Que maior bu-
militas q̄ exaltat? fuero a terra oia traham ad
meipz. Efficax ad trahendū hūilitas ista
Quid ni? Quis nō ad simplice cogitatur
hui? rei stupore et extasi repleat? Lū? nō
affectus stides bec exbauriat et infamat et
reddat insufficientē. Facilis ad p̄templā-
dum loc? / sed secūsdus ad ḡam. Simpli-
citas fidei hui? minus habet intelligētē-
satis magnū et admiratōnis et amoris in-
citamentū habens. Accessibilis locus: s̄
excessus dulcissimos paries. Nolite hūc
p̄templatōis locū dedignari. Nō est diffi-
cilis ad recogitandū: et est diues ad glam.
Dibi (inquit Paulus) absit gloriari ni-
si in cruce dñi nostri Iesu xpi. Et q̄d vul-
tis audire? Crux ipa corona est glie: dya-
dema regni. Deniq; i cruce triumphauit.
expoliens p̄ncipatus et potestates: et mun-
di p̄ncipē eiecit foras. Gloriosa visio tri-
umphū ipsi? Egredimini filie syon: et vi-
dete regē Salomonē in dyademate q̄ co-
ronauit eū mater sua. Uidete carnē quas
humano sumpsit ex genere triumphatē
in ligno. Et felix caro quā sibi xps nō q̄si
carnē s̄ q̄si coronā assumpsit / q̄ fuit orna-
mēto nō oneri. Nos oēs in carne q̄si i do-
mibz carcerz absconditi sum? p̄pediti? hui-
entes legi pcti. Infelix ego hō / q̄s meli-
berabit de corpe mortis h? Hra (inquit)
dei p̄ ihm xpm. De? eni mites filii sui in
similitudinē carnis pcti: de pctō dānamē
pcti in carne. Veritas carnis i xpo: pec-
cati pōdus nō senties: nob oibz de pecca-
to victrice palinā aduenit. Bū q̄si dyade-
ma accipit: cor? imaculatū / cor? trium-
phi / cor? honor? et glie / cor? cui? cruore
pcti delet cyrographū / iusticie et salutis si-
gnat? scriptō: nuptialia sunt instrumēta
p̄fecta Deniq; h dices despōlatōis quādo
veteres repudiās rit? noua ecclie sacramēta

instituit / q̄n in p̄petui matrimonij signuz
et copule nuptialis delatere ei? sanguis et
aque mixtura p̄fluit. Hodie synagoge d
dit libellū repudiij: et a p̄ore odiosa ad po-
steriore dilectam trāsmit. A veteri trāsmit
ad nouā: quā sibi ipse exhibuit gloriosam
nō habentē maculā aut rugā aut aliq̄uid
hmōi. Nouitatis signū est q̄d ruga caret.
Explicuit xps lfe rugas / et q̄d inerat no-
uitatis elicit. Quid vultis vos syon et sy-
nagoge filie rugas p̄trahere / q̄s xps expli-
cuit? Nouis supuenientibz / q̄d veteribz ad-
huc gloriāmi? Egredimi filie syon de ca-
uernis lfe / de angustia et ignobili itelligē-
tia. Egredimi et videte regē Salomonē
in dyademate q̄ coronauit eū m̄ sua. Co-
rona nobis est incarnatio quam vos pu-
tatis cōtumeliā. Et videte iā quō benedi-
xit corone anni benignitatis sue / quō capi-
et? repleti sunt vbertate. Uidete coronam
videte et copiā. Coronā victorie / p̄tutum
copiā. Un hoc nisi qz granū frumēti ca-
dens i terrā mortuū fuit: Deniq; bec ē vi-
ctoria q̄ vincit mūdum fides nra. Et ipa
credentiū m̄strudo corona ē ornamētuz
xpo. Eris (in q̄t) corona glie in manu dñi
et dyadema regni i manu dei tui. Nūqd
h dictū vobis vsurpatis: an nō p̄ vos no-
men dei blasphemāt? Egredimi filie syon:
et videte q̄ glifolus sit de? in sanctis suis:
si forte visio bec ad emulatōem vos d̄du-
cat: et desolitudine v̄ra: ad ecclie frequen-
tia trāsire faciat. Et si deserta fuistis: s̄ non
vocaberis (in q̄t) vltra derelicta et terra tua
nō vocabit ampl? desolata. S; iam de-
sistam? ad eos q̄ foris sunt f̄monē p̄ferre.
Ipsi pon? videre delectemur quō iā pin-
guescūt speciosa deserti. quō credentiū co-
rona xps in ecclia cingit. Que ē spes nra
et corona glie: nōne vos an deū? Si pau-
lus h dicit. et dñs. qz his oibz velut orna-
mēto vestieris. Aduertisti quō credentiū
agmina ornamētū esse xpi i ecclia diffini-
at. Quare nō et corona sūt? S; corona hz
quandā insignē et illustrē p̄ ceteris orname-
tis dignitatē / qz cetera cū sint corpis. ista
est capitis. Et ipis rō ad et? aliq̄d p̄men-
dationē affert. Solētibz tū vsus eius est
accomodat? ferijs. Iā erectā video alacri-
tatē vestrā: iā ad vos hui? s̄bi it̄p̄tatōz
deslectis. Iā vestz i corone p̄rogatiua i
telligitis p̄uilegiū: q̄ purioris estis vite et

p̄fessione astricti. et exercitio instructi: et in
defessi studio et ocio festiui. Jure dyade-
matis censent noie: q̄s iā nō tā pugna sol-
licitat / q̄ triūph? letificat. q̄s nō est collu-
ctatio aduersus carnē et sanguinē: q̄ serpē-
tis iā caput nō obseruat: s; xpi cro: nant.
Vos estis corona xpi et gaudiū. et iō sicut
cepistis / sic state charissimi: sic state i dño:
imo capite dñm. Sublimis loc? ē: nihil
illuc vilioris afferte materie. Uidete vo-
catōem vestrā. videte quē estis in vsum as-
sumpti. Nihil feni / nihil ligni / nihil stipu-
laz / in dñi velut dyademate terere. Nihil
deniq; q̄d ignē mereat vel vereat. Spine
cōplere igne p̄burent. Noli emulari i ma-
lignatibz / neq; zelauer? eos q̄ spineā capi-
ti regis nri imposuere coronā. Tale dya-
dema nō honorē s; horrozē adducit. Hor-
ret xps magis asperitatē moz lingue sti-
mulos q̄ aculeos spinaz / in his p̄sertim
q̄ in silētij vocati sunt simplicitatē / in cha-
ritatis negociū et ocij quietē / in hūilitatis
scolā / in subuectōis votū et vinculū vni-
tatis. S; nō est bonū vinculū q̄n sibi mu-
tuo p̄federant et in alioz obtrectatōem de-
rteras p̄serūt / iudeoz more dicētes. Tol-
lam? iustū qz inutilis est nob: et p̄trarius
opibz nris. Vos autē emulamī pacis bo-
nū in bono sp. Deniq; spēs corone q̄dā
vnitatis p̄fert indicū. Nō sola corone ē ex-
timāda materies / s; et forma pulcre itelli-
gētē rōnes ei? admistrat. Ea eni est coro-
ne spēs qz in orbē coheret et in altū se eri-
git. Vis h̄re coherentia q̄ndā cōem et id-
ipm: Credentiū (in q̄t) erat cor: vnū et aīma
vna. Quis h? vnitatis finis? Prop̄ sp̄m
vtriq; q̄ p̄posita ē in celestibz. Iā ḡ habes
coherentia in vnitate / correctōz in spe. Et
apls. Galeā (in q̄t) salutis assume. Et bū
d̄ galea itroducta ē mētio eo qz habeat q̄n-
dā cū corōa viciniā. Nā vtraz capis ē: s; et
alta mūmētū: alta ornamētū. Iō nihil ipe-
dit sp̄z ad vtrāq; referri. spe ei salui feci su-
m? Ista nūc d̄ forma p̄stricta sufficiat. R
De matia q̄d q̄rit. Ipi ei scis qz fragilē et
obscurā materiā dedignat loc? sublimis
Auz vult et lapides p̄ciosos. Posuisti ei
in capite ei? coronā d̄ lapide p̄cioso. Au-
reas i apocalipsi coronas legi. Preciosa
materies / siue solū sit auz / siue q̄dā auri gē-
marūq; mixtura. S; nescio qd maioris ḡ-
tie significare videt qz auri mētoe sublata
E 3

lapide (id est) precioso posuisti in capite eius corona. Et adhuc excellenior est vobis ostendit materiam. Appuit signum magnum in celo/mulier amicta sole et in capite eius corona stellarum duodecim. Aplos tibi et numero et specie chorus monstrat. Qui enim ad sapientiam erudiunt multos quasi stelle splendent ad perpetuas eternitates. Hec corona fratrum stetit in circuitu iesu sic scriptum est. Et in apocalypsi. dyademata multa in capite spousi: quoniam diuersitate gratiarum et graduum. sed illud precipuum quod corona est in die desponsationis sue: in die quod sibi in discipulis desponsauit ecclesiam. Desponsauit eam in fide desponsauit eam dabo in cordibus eorum arram et pignus et promittas spiritus. Et desponsatio dicitur principatio spiritus quoniam adhaerens deo iam non duo sed unus spiritus est. Denique et ipse est homo qui reliquit patrem et matrem et adhaeruit vtroque suae et facti sunt duo in carne vna. O beatum commercium facta es cum sposo in carne vna et ipsa cum sposo in vno spiritu. Quod oportuerat de tali te gaudere in iugio fidelis aia: quod letari et die festum agere. In duere/induere vestimenta glorie tue ciuitas sancta/spousa agni. gaude et letare syon ad iugra xpo. Quod tu non gaudebis: cum gaudeat ipse. Gaudebit spousus (inquit) super spousam: et gaudebit super te deus tuus. sed quanto gaudio? In die (inquit) desponsationis eius et in die leticie cordis eius. Non leuē dedit intelligi leticie motum/quod esse cordis expressit leticia dico. deliciae sunt. Deliciae (inquit) mee esse cum filiis hominum. quod care tibi ihu bone constant ille leticie. Non gratias possides: quod carnis passioe copasti. In corde tuo hanc dicit leticia. In iuria est spousi: si ipse letat et tu non ex corde applaudis: non gratularis: non gaudes. Ut fastidium vel despectio istarum est cum gaudent non gaudent et hinc in desponsationis die. Affectum tuum cuius alluciat species si non est quod speciosus est forma per filios hominum: Gaudeas gaude in domino: et exultet aia tua in sposo tuo. in deo tuo. quod si deus non esset: et homo purus esset: quantas tamen haberet in se amoris illecebras homo talis: tot gratias abundans munerebus. Nam si a radice conceptiois eius recensere cepit: tot tibi stellarum videbit iuxta modum ne humanam tantam singularitate quam excellencia futurum. homo innocens. impollutus. segregatus a peccatoribus. ut iterum sileat quod excellenior celus factus est. infirmitatibus nostris potens copati/teperat per oia per similitudine absque peccato. Dif fusa est gratia in labijs eius. misericordia in visceribus

in manibus. conuersio singulari/ fide cois. prudentia in iustis. vita in vobis. Quid est quod conceptus est ex fide. nam ex vrgie non potest ut est in morte: et assumptus in gloria. Reuoco nunc credentium numerum et merita populorum quod misso spiritu sibi in fide et caritate sociant. O hinc magnam pietatis sacramentum spiritus: incitamentum amoris. quod manifestat et iustitiam est in carne iustificat est in spiritu. appuit angelus/predicator et genibus credit est mundo. assumptus est in gloria. Quis det mihi istas discurrere et recurrere frequenter per lineas et per singulos virtutum et operum gradus dicere. donec quod silis tui: Quis mihi det ut scribam fones istis in corde meo/ve exarent stilo: et quasi in silice scribam ut non delectantur. Bonum stilus digitorum tuorum domine digito quod scribebas in terra vrbana sba. quod virtute calumniantes ferre non poterat. Inclina te ipsum deus meus: et icide in corde meo legi tue tabulas. Lapidem est cor meum: sed durus lapis nature obliuiscit: ad digitum tuum impressione facile cedens/vbi tu icidis. Sed iam multa diximus per eo quod optebat desponsationis letari et gaudere in die desponsationis sue et in die leticie cordis sui dilecti. Magna in hac die leticie et quod cordis et affectus humani fides excedat. Hec est huc pegrina inducenda leticia: sed dicitur ei istis sufficit leticia sua. Dulces es domine dicitur rectus est ad nos spiritus tuus/spiritus suavis. Humanas tibi aias per fide et amoris quod desponsationis affectu: et conuersioe letari. Durum cor quod sibi leticie hinc materia subducit: occasione attenuat: imminuit rationes. O me impudens et ingratus si non ego tale diligam absolutum a corruptioe. et tara circa me affectum copassioe. necessitate non obnoxium et pietate admittam. Diligam te dulces domine: et si tu per me/per te tamen: ut tuo satisfactio desiderio de leticia tibi causas subministrare: argumens leticie: in die desponsationis et in die leticie cordis tui.

Tvos audeo

confident ad visiois hinc iutare leticia: filie celestis syon hierusalem quod est. Vos hinc et plene filie syon. quod spiritus in me mini facie patris. Vos inquam multorum millium angloz frequentia/vos iuito et voco. Egredimini et videte: egredimini de recedite illo sinu intime visiois/de secreto lucis inaccessibilis. Nouum vobis terra nostra prestat spectaculum. Nouum ei fac domine super terram. Ab eternis ad

rena vos puoco. Mira hinc iuitatio: sed ne scio quod pacto eterna illa quod seipis spiritus et noua et miranda finit: in eo quod factum est in terra nouum noua magis et mirabiliora refulget. O beatissima hec in terra: nouitas temporalis: quod antiqua illa et eterna nouitate angelicis et aspectibus angelis in nouauit. Nouum faciet dominus super terram: femina in circuitu dabit vix. Quae vix: Ecce (inquit) vir/oriens nomen illi. Oriens splendor lucis eterne femineo: sed vrgineo circūdat vtero. et carne vestit. Hoc est illud nouum quod ipsa sui nouitate nimia credulitate obstruere: si non esset in auditus plus signis fides elicit. Denique in tot prophetarum et prodigiorum manifesta testimonia: ad nouitatem istam adeo quod fundam sensus obstupuit: ut dum nouitati fide abrogat/signis euidentissimis non accomodet credulitate. Sed quod vos ad egrediendum in uitro: quod ipos etiam vbiqz puenit et instruit aplos: vbiqz seduli estis et admiratores et annunciatores nouitatis istius. Angelus precipiendum nunciat marie: natum pastoribus angelus nunciat: imo et ipis angelus non tamen pastoribus angelus nunciat: videlicet. Unus predicator. alij applaudat. Facta est enim (inquit) cum anglo multitudine celestis exercitus: laudantium et dicentium gloria in altissimis deo. Unus annunciat quod alij ea nouerant: tamen quasi nouum et reces audiunt quod illi ignotum esse non poterat. O beatissima hec nouitas: quod angelico gaudium dedit auditui: et (ut sic dicam) delectat illos ab alio audire et quasi discere: quod eos ab initio ipsa virtus edocuit. O humilis et indefessa deuotio et ad deum et ad inuicem. Est hinc aliquid quod nos vtrina obseruemus. imo et fruamur. Quid illud? Ut angelico exemplo humile et attentum prebeamus auditum alieno froni: etiam in illis quod non ignoramus. Non tamen alienus est quod de celo est: nisi nos a deo alienos reputauerimus. Et si alienus est auctoritate illi tribuit diuina materia. Nota fastidire: aut curiositas est aut prumacie signum. Angelici spiritus quod a principio innotuit factum in carnationis. non abstinere ab admiratione nouitatis hinc exhibito: et antiqz cognitio. non modo visioe noua sed nouo gaudet et letat auditu. In tempore fine egressus est spiritus et egrediuntur et ipsi. Et egressus est a diebus eternitatis. Sed in tempore fine de vtero eius egressus est: quod circūdedit eum femine. In egrediuntur celestis filie syon admiratione et populo: quod spiritus admirate sunt in expectatione. Angelus in annunciatione: angelus in natiuitate: an-

gelus in baptisate. angelus appuit oranti. testis est resurgenti. astat ascendenti. quod vehementes putas amatores sunt: tamen seduli annunciatores et indefessi admiratores. Per oes hinc facti quod dus circūcūct et imolat hostiam admirationis hostiam vociferationis. cantat et psalmum dicit cum domino. Et ois hinc veneratio extrinsecus exhibita est absque ea quod intrinsecus latet. Et si nouum fecit dominus super terram: celos tamen nouitatis hinc odore repleuit. Femina circūdat virum quod circūdat corona caput. Caput enim ecclesie spiritus. Gloriosius plane in illo splendore glorie et paterne figura subscindit super addito nre quodam velut fuco nate et colore inducto/dum subluceat placet. Hec illi tamen qui secus ferre non poterat: sed in his etiam quod pure se splendore ille refundit. Hec autem dico quod dignatio hec ipsa quod voluit incarnari quodam videri attulisse decorem dignitati maiestatis. Quod ei non placet humiliata sublimitas/exinanita imensitas: et diuinitas incarnata. Ista varietate quod pulchritudo. Varietates dico: prarietas videlicet: quod ad contemplandum pulchrior: duo hec sese tria non impugnant: sed congruunt sibi. Mirabilis in se diuina simplicitas. sed (ut sic dicam) multo hec propositio mirabilior quod nouior. Non possum mixture hinc arte sat mirari: et puto nec angli. Et quod illi mirandi ratio maior: quod diuine nature mera simplicitas sincerus inotescit. Illa in comparabile mera est. et in mixtura hanc mirabilior reddidit. Quae nunc hec mixtura cum sua cuius nate stet integritas. Nam alterutra in altera transit: nec ex vtriusque quasi tertia et noua quodam consistit. Nouum tamen est quod in vna persona pueniunt. Contemplatio vtriusque quodam velut cella vinaria. In illa introducti sunt angelici spiritus: nectarea maiestatis etne: imo a conditio nis sue iitio positi. Iam nunc in tempore fine hinc nra in terra: cella mustum nouum eructat. O promptuaria plena: promptuaria erudantia et eructantia ex hinc in illud. Egredimini de cella vini meri: ad hinc mustum quod miscuit sapientia in cratere nouo. O calix iebrius quod per claros et in caritate iebrius. Licet enim nouo huic ifusus calici/maior et cum caritate haurit/quis cum claritate tpe: idcirco et amor est deus in teperat: quod ei se ab amado tepet/ quoniam nre se capacitati prpauit imensa maiestas: o calix non homo tamen: sed et angloz metes iebrius: et in se a contemplatione mere diuinitatis mixta hac noua pntel. Egre. si. sy. d copia illayini meri

ad huc calicem patrum. Egre dimi et gustate/ q̄ suavis e dñs. Ibi suauitatis diuine sim/ plex natura p̄cipit: h̄ suauitatis et vsus et iditia pponit Ibi i se videt: h̄ i effcū suo h̄ vltio i genere vtzq̄ mirabile e: et nescio qd maḡ mirer i p̄sona naturaz p̄positōz an p̄positōis cam: qd iā i vnitare diuine essentie tres eē miramur p̄sonas: Ples iā ex itegro i vna p̄sona n̄ctas mirare: qd n̄ hic ad p̄tēplādū suauē qd que nō afficiat Deniq̄ ad admiratōis cumūlū cā accedit y
 causa nec p̄sequētia rōis nec saluatōis ef ficacia caret/nec grā p̄passiōis. Uis au dire p̄sequētia: sic in adā oēs moriūt/ ita et in x̄po oīs viuificabūt. Et idē. Sic p̄ vni inobediētia pctōes p̄stituti sūt mul ti. ita et p̄ vni obediētia iusti p̄stituti m̄ ti. Quid p̄sequētia? Magna p̄sequētia/ h̄ ex pte iusticia/ efficacia maior. Deniq̄ et si abūdauit delictū/ supabūdauit et gratia. Ubi delictū/ ibi seductio et fallacia iterces sit. et iō nō oi ex pte volūtariū videt. In ḡ ria hō nihil nō ex p̄posito/ nihil nō ad libi tū. Quō ḡ nō efficacia sūt volūtaria bo na/ q̄ velut aliq̄ ex pte coacta mala: Et ve re efficit grā et artificiosa. Nescio qd ma gis mirer: artificii coactōis/ an efficacia saluatōis. Utrūq̄ i b̄nificio ḡtū est: et vo lūtas et euer. Adde et tertū/ modū ipm et rōem. Nihil voluntate hac affectuosius. Quedilectio maior q̄ vt ponat q̄s iam suā. p̄ amic̄ suis: At h̄ fecit p̄ inimicis: et inimici erāt i seip̄is et amic̄: q̄z aū mōi cō stitūtoz dilecti. Quid opis h̄ eueri vberi us: Larga effusio spūs sup oēm carnē: sa tis māifestet. Effusio sanguis x̄pi: spūale nob effusione i p̄trauit. Quos lauit san guie suo/ quō n̄ p̄funderz spūscō suo: Jō pus mūdauit/ vt eēt sup q̄s alti postea spūs inūdaret. Ad ordinē qd p̄sequētiū Coartoz i h̄ materie p̄sideratōe: et qd po tissimū ad p̄tēplādū e tribz eligā ignoro: pietate: an prudētia: an puētū. Certant h̄ intē se i p̄tēplādōe n̄ra: et cū i alterā p̄tē intē dit et i alterā trahit. Blādū h̄ec mibi: et affectōe diuersa pmulcēt. Inardesco: stu peo: gaudeo. Gaudeo p̄ vilitate: ad pru dentia stupeo: iardesco p̄p̄ imp̄sū mibi pietas amorē. Quid ista dipartioz? Con fundūt h̄ec intē se: et i vnoq̄q̄ genere p̄mi/ scēt frequē. Hā et mod̄ et p̄moditas et af fectio. siue mal̄ sic dicere. prudētia. puēt

et pietas. hec (in q̄) tria siue sūt. siue singul latim p̄siderata aim ad se meū et trahūt ci tins et tenēt diu: et q̄ndā in admiratōez et exaltationē p̄uertūt. H̄is ecclie fides talū varietate h̄tūt et dyadema p̄tra it. H̄ic ibi numez: h̄ p̄odus: h̄ac mēsurā assignāt. In ordinis rōne et p̄sequētia nu merus dep̄hendit et concordie mod̄. In p̄dere pietas affect̄ vehemētiōz. Et h̄e vehemēs p̄odus gr̄e: de celis ad terrā ma iestare immēsam deducēs. Im mēstas h̄ oēm incōpabiliter excedēs creaturam ad mēsurā se p̄tra: mēsuraz p̄tingēdi vsq̄ ad nos. Hō enī q̄si nō p̄descendēs ad nos sup̄tendūt seip̄am si in mēsurā nobis dī stillat dona spūs. Desurā inter p̄tor i effe ctu virtutū munera. Ad mēsurā enī dat nobis de spūm. In mēsurā p̄tra mēsurā In mēsurā gr̄e cōtra mēsurā iniusticie. Hā sicut abūdauit delictū/ abūdauit et ḡ tia. An nō h̄ec mēsurā p̄tra mēsurā? Le te et supra. Supabūdauit enī et grā. H̄ic qd t̄m sup mēsurā: Hō vtzq̄ t̄m sup mē surā delicti: h̄ etiā sup mēsurā gr̄e. Et cō tra et supra mēsurā iniusticie abūdat grā: et supra mēsurā gr̄e: h̄ nō p̄tra abūdat grā Ubi enī vna abūdat necesse est: altera su perabūdet. et def abūdat: abūdat et ba benti. Desura h̄ec mēsurā bona et confer ta et coagitata et sup̄flucens. Sup̄flucens videt/ q̄n nō t̄m necessaria sup̄tendūt sed et eruberāt voluptuosa. In donis spūs q̄ dam exp̄diūt. quedā decēt. quedā delictāt. sanāt. exornāt. exhilarāt. Quō nō sup̄flu unt q̄ sic excrecūt: h̄ h̄ec sufficiūt d̄ nu mero et mēsurā et de p̄dere dyadema: qd Salomoni regi mat̄ et cōposuit. Quod dam enī quasi fertū glie p̄fert: dñ coactat qd a nobis assumpsit et qd nobis exhibu it. Uidetis quibz hoc dyadema donibus gratiarū cōstet. sed qd de gratijs ad dy adema: Dabit (inquit in p̄uerb̄is) caput tuo augmenta gratiarū. Pater dat et ma ter coronat. Ipsa coronat quia credit/ qd ipsa circundat/ ipsa coronat. Pater ecclie sia seip̄a te Ihu bone exornat: seip̄a te vestit: seip̄a te calciat et coronat. In p̄fectōe calciamētū est/ i p̄fectōe corona. H̄ira mu tatio vbi excusso puluere siq̄s ad h̄erātō calciamēto corona efficit. In die despō sationis et leticie. Uide ordinē. Un̄ de spon sationis et coronatōis dies. Si istud

scis: beat̄ es si sequaris. Lōuens ordines si vis pus despōsari q̄ coronari/ si prius vis ad iocunditatē et quietē deuinciri x̄po q̄ cū x̄po vincere. Anticipatio qd de beata h̄ nō ordinata: si aū triumphū thalamuz tibi optas collocari: si aū labores p̄sumis leticia: Un̄ est his tribz p̄stitut̄ dies. di ademat. despōsationi. et leticie cordis. Et qd est cor Salomonis nostri: Uos (in quit) estis corp̄ x̄pi/ et membz de mēbro. Felix plane qd cūq̄ mēbrū capitis hui. sed q̄ cor est et/ de p̄cipuis est. Et vide si nō cor et/ qui quodā in v̄tre secretor̄ dei foueat. in vitali affectionū calore. i medio meditationū De corde enī cogitatōes nō opationes exēūt. Jure ḡ cor est/ q̄ i medio spūaliū locat̄ est cogitationū. in pingue dine ḡraz. in quodā ventre veritas. i v̄te ro sapiētie/ cui in typo salomon ponitur Et quidē vna eadēq̄ vel ecclia vel aima et corona est et cor et spōsa. Corona i capi te. spōsa de latere. cor in v̄tre. Corona in sumo. spōsa in primo. cor i intimo. Quid hic nō optime collocat: Quid nō festine: Egre dimini hui? nostre filie syon et vide te vt et vos trāseat̄ in affectū cordis hu ius in spōse grām/ in dyademat̄is speciez Nolite noie casto gloriari. Estote qd esse dicimini speculatōis filie. Uis ip̄e atte stetur noi. Fest̄ enī est despōsationis iste di es et dei succēssione dign̄. et adhuc festini orem q̄ nuptiaz est dies p̄tingit/ in q̄ non datur libell̄/ repudij. nō intercedit diuoz rium: nō abie v̄r via lōgissima/ ne breuis sima quidē sed est spūa domo sua spōsus chris̄? Iesus. Qui viuūt. et regnat euz deo patre et spūsancto p̄ omnia secula seculoz Amen.

Sermo. xxij. Quid vere ne su

is intumescat laudibz et hūilitat̄ iacturā faciat/ cui ip̄e sibi pulcri tudinē cū exp̄ssione tāta spōsus cōmēdat Frequēter ex multo placēdi desiderio sub est met̄ displicēdi. et p̄p̄sior deuotio p̄scie iminuit et furat. Quid ḡ miz si spōsus ap plaudat illi d̄ pulcritudine: affectūq̄ blā da allocutōe demulcet quē met̄ iuxerat? Quana enī rōe deformitatē nō vercat suā boīs aia q̄libet: q̄ nostri Salomonis in matrimoniū asciscit: Adiuūt illū in dyad

demate suo/ i die despōsationis et leticie cor dis: in illa abyssō glorie: solito festiuoz: poteratq̄ iure vereri repullam si deformat̄ tatis et abiectiōis sue respectaret ad cam Opportuit itaq̄ vt securior reddita resu meret animū: et infusa alacritas mētis fa ciam vinido quodā colore p̄funderz. Hā ton? vite et opez pulcro vultui plurimuz adijcit mētis hilaritas. p̄pterea i hūc mo dum amicā spōsus alloquit. q̄ pulcra es amica mea Similia fere dicta sunt supra in p̄cedentibz: vbi sicut legit. Ecce tu pulcra es amica mea/ ecce tu pulcra. Idēz pe ne videt. ecce tu pulcra es: et q̄ pulcra es. Utrobiz pulcritudo p̄dicat ip̄e et itera ta cōmendatio p̄firmatōem declarat Sz quantū ip̄e aduertere possum aliquāta h̄ innuit distinctio. Hāz vbi dicit. Ecce tu pulcra: agit t̄m de pulcritudine: hic vero de nimietate pulcritudinis. q̄ pulcra es amica mea/ q̄ pulcra. Ibi simplex attesta tio quasi subito dep̄bense pulcritudis. h̄ aūt admiratio nimietatis. Ibi attestat q̄ pulcra: hic oblectat q̄ tā pulcra. Hic enī p̄nunciat cū pondere affectuz mirantis et plationis mod̄ motū oblectate mentis declarat. q̄ pulcra es amica mea q̄ plcra Et qdē in p̄cessu cārici p̄fectio: a ad spō sam dici optuit. Dec a nob de similitū di stinctōe p̄boz. Hā q̄ sup pulcritudie spō se it̄p̄tāda fuerāt/ copiose et accurate suis exp̄licata sūt loq̄. Et q̄ v̄r (v̄tz eruditior/ an eloq̄ntior nescio) suis disputauit i ome lijs: nec mino (vt sic dicā) digito decuit a nob ad discutiēdū at̄ngi. Hoc p̄o n̄ negli gentē attēdēdū q̄ p̄ generalē p̄ditōz pulc ritudis p̄riculatū amicā dep̄ictur: loco p̄mo ab ocul̄ ordit̄. prudēt qdē/ qm si sim plex ocul̄ fuerit: totū corp̄ lucidū erit. Et iō colūbaz p̄pat ocul̄ vt iuxta euāgelij do ctrinā suā amicā simplicē eē deceat sic colūbā. Deniq̄ vniuersū corp̄ opatō is: sim plex illustrat ocul̄ it̄tōis. et fac vt corā do luceāt opa q̄ p se corā hoibz poterāt luce re. Hā q̄n for̄ bonū lucz op̄ h̄ opis boni tatē n̄ intēdit anim̄: q̄ si corpe claro ocul̄ cecat. opa qdē ip̄a aliquoties i genere suo bona sunt et alijs cōmoda. sed opez boni tas in actore non refundit qui simplicem oculū i ip̄is nō habet. Jō tenebrosa sūt q̄ it̄tōis sincere luce carēt. Bō itaq̄ si plex oculus/ nō habēs vllā partē tenebraz: cō,

Sermo

uersionis corp^o tui seruans. Aut totus
enim tenebrosus est oculus: aut totus lucidus:
aut habes aliquam partem tenebrarum admixtam.
Totus tenebrosus est: cum operi malo propter
malum intendit. Totus lucidus: cum operi bono non
nisi propter bonum intendit. Cum vero in opere bo-
no non tantum in ipso bono sed etiam in alio alio
quod sine intentione dirigat: vel cum in opere non
bono quod in esse credebat bonum errando di-
ligit aliqua ex parte oculus caligat: et non est me-
ra simplicitate purus. Quid cum opus bonum
impeditur et non ipsum bonum sed aliud totum in-
tendit. Oculi ne iste tenebrosus diceretur
et toto an ex parte caligans? Tibi quidem
magis tenebrosus ex toto videtur. Nam et si
lux deputet in opere nulla tamen agnoscit in-
tentione. Quod autem intentione bona quod bonum non
operatur aut quod simplex que sub boni vela-
mine seipam occultat? In oculis vero spiritus
se utraque commendat: et simplicitas et spiri-
tualitas. id est colubam dicunt. Et bene in ami-
ca sua primo luce commendat ut sibi demon-
stret selem: quod et ipse dicitur lux mundi: et in quod tene-
bre non sunt velle. In septem diebus conditione
lux omnium prima creata dicitur: et in describenda
pulcritudine spiritus lucis in primis inducta
deceter est merito. Oculi tui columbarum
Quid te amica esse presumis quod nescis ocu-
los habere colube? Opa quatuor fuerint
si impur^o est animus: de pulcritudine fru-
stra tibi applaudis. Quod amica es quod pul-
cra non es: Sed quod non es inimica quod mali-
gnaris in sancto? Dalignat in sancto quod
malignat in bono sive in suo sive in alie-
no. In tuo malignaris bono: est bonum
ipsum non conspicaris. Et prava intentione et p-
uerfa interpretatio utraque malignatio est: utra-
que fellia: utraque falsa: nihil habes cum colu-
barum natura communi. Oculi columbarum sunt: quod
nec falli volunt: nec fallere norunt. Nescis quod
spiritus tuus veritas est: Quod dicit tibi co-
lumba mea/amica mea: quod simplicitate non
gaudes. Amica est spiritus simplicitas. id est
cum simplicibus spiritus oculo est. Denique sim-
plicitati amice applaudis dicis. Oculi tui
columbarum. Bona enim est oculata simpli-
citas ita simulatorem excludens ut non cali-
get in veritate. Rara hec hodie in terra aul-
et si quod est et vix quare frequenter: occulta sa-
tis et latens in foraminibus petreorum caverna
macerie: et desuper riuos aquarum. Quod autem
obscurat^o est aut occultat^o est oculus colum-

binus: Quis est qui seculi calliditas non
sectetur qui vel se vti non gaudeat: qui non
amet habere: aut saltem noiam in se non velit
Quis est qui non verecundet oculos colum-
binos: gloriatur se habere miluinos? Si
spiritus amica revelis: quid tibi cum prudentia
carnis: quod inimica est deo. An istas inimi-
citas euacuare conaris: ut utraque carnis
et spiritus prudentias adas in teipam? Hodi-
cum fermentum totam massam corrumpit. Quid
ergo fiet ubi multum est fermentum/massa mo-
dica? Que societas legi cupiditatis et legi
charitatis. Non dicit illa huic esse coniuncta.
que neque esse subiecta. Prudentia enim carnis
legi dei aut repugnat et inimica est: aut om-
no perit et nulla est: aut resistit/aut ex toto
desistit. Potest periri ut penitus non sit/non pre-
sumi ut ei preparata sit. Tuum ergo os et cor hu-
ius exercitatum operas habet prudentie que legi
dei non potest vel associari vel subici. Pru-
dentia spiritus vira est et par. Vitalis est enim
prudentia spiritus vsum habetis vite que nucem
et future prudentia pro carnis in presentia tamen
exercet vita nullum in ea que sequitur habitura
locum. Cupiditas ei apud inferos nec opus
nec vsum est: sed exercitatio. Ista pars est li-
tigiū. Et bene pars cuius est euacuari quod pa-
ci non vacare. Tale prudentia ad spiritus pul-
critudinem christi commemorat. Talis iocu-
lis columbarum depingit quod simplicitatem et
spiritualitatem redoleat. eo quod in colube figu-
ra spiritus sanctus intelligi solet. Non solet esse
vacua talis simplicitas. multum enim subest
latens gratie. Oculi tui columbarum. abs-
que eo quod intrinsecus latet. Dignum nescio
quod illud est: et magnū: quod manifeste vel di-
ci non debuit. vel dici non potuit. nec aliquid
grate ceteris sibi figurari: sed in suspitione et conie-
ctura sola relinquitur his que silia forte patiunt
Absque eo (inquit) quod intrinsecus latet: quasi non sint
intrinsecus alie gratie et dona spiritus. Et quod ois
gloria filie regis ab ini^o: Denique et intrinsecus
ipsi oculi columbarum: ubi simplicitas fidei
corda purificat: et illuminatos reddit oculi
los cordis: ubi non modo oculus sed totus abscon-
ditus homo cordis dicitur. Sed licet ab ini^o ois sit
gloria tamen gloria glorie respectu interiori. et sic in ipso
hodie exteriori sic et in illo interiori alia aliis ma-
gis sunt intima et latens peccata: soli tamen nota di-
lecto forrasse et aliquid et ipsi sunt spiritus igne: nec
collatorum diuini ad plenum habet notitiam muer.
Quid ei si occultatur sublimitas: Sere

tum tui tibi Jesu bone secretum tuum tibi.
et in absconditis sponse solus delicias. Cur
non vel ad modicum illud (nescio quid) latens
nobis comunicas: et occultam quod delecta-
ris figuras pulcritudinem. Spiritus nos ad que
rendum allucis dum illud latere intrinsecus di-
cis: et curiositate nostram amplius irritas/
tamen silentio mysterium promittis. Plus nos
dum taces trahis quam magna multitudo dul-
cedinis huius quam abscondendam indicas
dum non explicas. Quicquid illud est: latet in-
trinsecus: sed de latebris istis suavissimus
odor aspirat. Nescio enim quo pacto dum
illud admirabiliter dulce esse conficio: ad-
mirabiliter dulce esse iam sentio: Jam illud
penitat affectus ad quod non penetrat intelligen-
tia. Conditum est hoc penes sponsum: et si
gnatum in thesauris ipsius/ solus fas est dile-
ctos istos ingredi: gratie latebris archana
reuelare. Hoc autem dico quod non facile est
penitat cuiusque et inditius diffinire. Frequen-
ter enim exiguis extrantibus signis: eximia sunt
que latent in secretis. Ideo quod manifestat
debent sic virtutes laudare: ut hac in sin-
gulis adiectione utamur. absque eo quod in-
trinsecus latet. Denique ipsam hanc (de qua
nobis est sermo) commendatam in sponsa co-
lumbina inspicite simplicitate/ quod gratifi-
ca: quod est in seipam suavis et placens: maiores
tamen in se reconditos habet thesauros. et
dulci est (ut sic dicam) medullata secreto:
Queris quid sit illud? Dixi iam: et si adhuc
vultis audire/ignozare me fateor. Posses
piam hanc vobis commendare simplicitate
ad cuius vos emulatione hortari: que tam
ineplicabile et dulce mysterium continet for-
tasse et confert. Id autem ipsum si fuero conat^o
euoluere forsitan ad aliquid occultum et la-
tens pertingam: vel experientia vel coniectura
Sed nunquam illud erit cuius tam inuolunte
meminit spiritus in laude dilecti: Quam/
libet potuero occultum erucere: aliquid adhuc
latebit intrinsecus. Aliter illud latet in tene-
bris/nec nostrum subiaceret vel stilo vel studio
Venerabor ipsum silentium tanti mysterii.
Nam quis non est datum diffinire nosse quid
sit/non potest inuestigari que sit/sed potest exti-
mari quod magnū sit: vel coipso quod habet tamen ar-
chanū dici non licuit. Ut tamen aliquid dixisse
videar/et non ex toto siluisse. ad hunc enim instar
tis: accipite quod mihi videtur in hac parte de
dici posse: vix accommodare ad presens capi-

tulum vos videris. Virtutes ipse sibi apte
natura in in animo locate sunt/ quodam modo su-
am in exterioribus exercet potentiam. Et illa que
dem carnales declinat illecebras. ista pro
spirituali deliciaz latebras amplectat. Illa
vel sollicitates occasiones refugit vel inso-
lentes affectiones contemnit/ et quis interim
necessario/molesto tamen exercitio laborat
Ista tali delectat materia/ que non iocundi-
tate magis quam honestate precellat. Illa sim-
plici intuitu et oculo colubino exteriores
dum percurrit spiritus vel odit vel despicit. ista
curiosiore prospectu celestes plustrat spiritus.
et prospectis amplius inardescit. Possumus
talem quandam distinctionem formare ut dicam^{us}
alias exteriores esse. alias interiores. alias
intimas. Alie enim se a carnalibus retrahunt
alie spiritualibus intendunt. alie quasdam te-
nent primitias. Prime se a mundi illece-
bra quam premuntur contemnit: medie se ad
id quod spiritualiter concupiscunt adhuc
componunt: vltimo imo intime optant aut
de iam vult. Deus bone quantum lucis et
deliciaz in illis est latebris/ quam excessus
in recessibus illis: Utinam tales me concludat
latebre ut illud de psalmo dicere possim.
Hoc hec illuminatio mea in deliciis meis
Ecce nunc aliquid latebris attingi in hoc vlti-
mo gradu: et forte vel hunc est/ vel aliud sile-
quod spiritus signavit. Nolo de cetero deferre
mysterijs. nec enim fas est audaci sermone
orationum archana nudare. et minus sanctis
manuum lingue puolutas delicate scilicet san-
ctorum reuoluere spiritus. et reconditum manam con-
trectare quod aurea vna continet et archa re-
ducit. Et ipsum manam nomen aliquid ostendit
archanum: et de quod magis possit quod est hunc
quod dici quod sit hunc. Et cui melius quam manam latebris
illud parat: Dulcis quod de celestibus est manam cibis
sed videtur quod secreta recondit in vna. in archa:
in sanctis: ut curiosus et minus idoneus ab-
hunc aspectu arceat oculus ille quod colubini esse
non nouit que non dirigit et pia credulitas et ite-
tio pura. Rogam autem vos fratres/ amplectimini
scilicet simplicitate: detemere: meditaciones
puras: liberis orationibus/ quod in tibi vult/ et (ut
ita dicam) in archa scilicet meditationis et itiore
orationis vna/ diuina nobis locata refectio: et
portio glorie quod legitur Satiabor cum apparu-
erit gloria tua. Qui plenitudo vitam nobis eter-
nam proferat per ipsum spiritum/ cui est honor et gloria per
omnia secula seculorum Amen.

Sermo. xxiij.

Ecclesie. ut bene

ne nostis. hec blandimera et spiritalibus eius oculis / pcedenti disputatu est sermone. S; quia tales sunt nunquid rari sunt: Uide totu corpus eius quod plenu sit oculis an et retro. Oculi eius pphete. oculi eius apostoli. qui vel futura p dicunt. vel iam facta pdicant. Oculi eius sunt ytroque interpres et doctores populoru quoz officio spualia anime vel comoda vel scandala et cernim; et discernim;. S; nescio si omnes qui oculi habent officiu; te neant et vsum. Duces ceci / nec tñ cecoz / sed quod indignu est et videntiu. Nonne vident oculi habere et locu et spem / sed p tute carere: Utina vel id sufficeret et virtute puidendi bona careret. essentq; ad communes vtilitates ceci / du no ad priuatas arguti comoditates. Huc aut et ceci sunt et callidi / hebetes ad eccle lucra / ad ppria acuti. Seu quod oculus est colube / qui columbe no inseruit / columbe no videt / columbe no puidet / q; columba no ducit / s; magis abducit eccleiam: et quantu in ipso est prauis picipitat exemplis: De talibus applus loquit. Omnes que sua sunt querunt no que iesu christi. Tales occupat locu et puerunt vsum: cu diuerso sint alij q; oculi no habent officiu ex pmo: sed / s; vsurpat ex psumptioe. Et quide freques hec turba. Que dabis nuc ex numero discipulorum q; platoz opa penes se velut quodam locat; i tribunali: no carpat / no corrigat: Isti no ia sunt oculi membrorum / s; quidam oculi oculo: quod si penne et plume in corpore colube cu ipa velint oculo: dici lumina. Nolo locum huc nimis vrgere / ne vos fratres exagitare videar. Estote vtra pnti mesura / nihil omnino in corpore colube officio vacat / nihil caret honore. et ea q; abscondita sunt / abundantioze hnt bonorem. Deniq; et capill; sponse: su est honos Si eni in oculis plati / in capillis qui sunt intelligedi nisi discipuli: et boni discipuli qui se capilloz more tractabiles et flexibiles exhibet / ad omne nutu magistri / sicut ad motu venti: qui graciles et spualib; extenuati disciplinis pene sine corpore sunt: et penitus sine carne ad omne insensibilis i iuria / vt nec condentis instrumeti sentiant

lesione: in hoc tñ passiois sustinētes molestias. si a capite cui inhererunt contingat euelli. Reliquo eni emozno corpore vitales ibi tñ sensum retentat / vbi capiti de quo oriunt iungunt. Qui ipso vicini cerebro vbi sapientie d; recessus / quasi ad intima ipsi archana nitunt intrare / quibus heradicari et quasi inde euelli videt: ad exteriora q; libet occasione curas vocari. Na q; inde sine sensu doloris resuunt: quod ibi aut nati / aut radicati credent. Deniq; q; non decedant capilli spose: s; assurgat. audi qd sequitur. Capilli tui sicut grex capraz q; ascendent de monte galaad. Quasi grex caprazum / eo q; in sublimib; pasci et positi et tendentes semp ad alta vt capraz altu tamen nil sapiunt: s; carnalis cōscij sunt infirmitatis. Elatio naq; ipa descendit / ascendit humilitas. Ideo quasi capraz q; semp et alta petat: et ad infirma sua respectet. Et bñ de monte galaad ascendit. sed tñ no nisi i monte galaad / q; testimonij aceri; interratatur. Et quis ille nisi christ; sup que omnia pphetaz coaceruata sunt testimonia: cui prophete / cui Johānes / cui pater / cui opa ipa testimoniu reddunt. Hic mos ecclesie caput est / noli de hoc mote deluere: si capillus es. Quid nobis separatōem mīnaris: et velut auulsum iri a reliquoz grege capilloz: Nunquid casus tu; eccleie caluatiō; adducet: Hec illa decaluari. Na et capilli eius omnes numerati sunt. Ad h; nagoga illa iterminatio facta est in ppha. Erit p crispanti crine caluiciu. Crispanti ecclie crines: ad suu recurrētes caput / circa illud ambitu amico renoluti: in ipa capitis secreta conātes intrare. Ideo capilli eius no decidit: sed ascendit de monte galaad: opez christi maiora sibi semp ad imitandū exempla cumulātes. Utina h; dei quā habeo in christo: omnia opa mea attestent: et iungi pfectu cōgesta aceruū mihi ascensionis cōstituant. q; paucos ego mihi testimonij hui; puali lapides. Te reor equidē ne in cōtrariū multos pgesterim. Quid enim: Hōne tibi vident. no p fide / sed magis cōtra fidē testimonia cōgestisse: qui sic viuūt vt alteri; videant fidei q; christiane. Deniq; tales q; multos videm; de quib; iure dici possit. Isti non sic puerant / vt q; christi redemptos se sanguine credāt: qui aliā sperāt vitā: q; futuz

vercant iudiciu: q; tandē euangelica pcepta diuinit; data fateant. Talia vtrina penes me testimonia pauca reperiant: mallem nulla: ne modicu fermentu / aceruū fidelii opez totu dnigret. Et fratres mei (vt modicu de cōmuni glorie q; de priuato no possum) si totu vite vestre respexeritis ordinē / et regularis obseruatiē cursum no erit exigu; que boni testimonij coedificatis aceruū. Na si a nocturnis vigilijs quas ipigro velut pmitias quas dā plibaris affectu: et effunditis a principio vigiliarum sicut aqua cor vestru an p spectu dei / Si inq; a capite singulos p grad; cōuersationis diuie seriatim velitis icedere: qd ibi reperiet qd disciplinā no sonet / qd no pcinat fidei nre / qd non vel corp; atterat vel mentē erigat vel deiciat erectā: Inter psallendū quāta est disciplina in corpore / et q; maior quozundā in mēte: dū ne ad modicu vel certe tñ ad modicu ad sensum h; boz illā sinūt abire. Na ibi. i. in ipsis que cantant verbis / aut ligatā tenēt / aut ad cognata relaxat / ad pegrina nequaq;. Qd si cōtingat / fugat est eni mens humana qn ta statim castigat cēsurā / et more hui; vsuras a se reposcūt. S; ne ipa cōmuniū horaz interualla nocturna vacāt. De bone hora illa noctis q; sine nocte est / q; nox illa illuminatio i delictis: Quatiōes ille priuatim fiat / sed puara no pētūt. Sūmissi or: quidē vox / s; mens intentio: et pces tante multū habēt acuminis. Deniq; frequenter vocē et ipit oratio vebemēs / et vbi n; eget nec vit que puro et pleno fert affectu. Amor in aurib; dñi sol; obstrepēs: corpora lium strepit; dedignat verbor: que sic in choanti exercitāta sunt / sic impedimēta solēt esse pfecte oranti. Quid deinde ipsis horis matutinis: q; si de recēti orōnes instaurāt: frequētant pfectiones: et verecūda sed manifesta reuelatōe eriguos purgant excessus. Hō tñ exigua deputat / si a christo vel tenui memoria titubāt. Nostis callidi si qd fuerit improbitate suggestū / sibi impurat: iniq; i hac pre extimatores / dū p priu arbitrat casum / q; aliene sūt fraudis casto conatu tñ puocari. Quid quotidiana manuū labor q; corp; et satis arterit / et tenuiter pascit: Labores manuū suarū no soli māducāt / sed de insufficienti partunt egenis: vt et illis sit tribulatio / dū mo

do alijs abundat. Intervallis q; hūsdā leuant labores: s; fesso corpore feruet affectus Illic tacite lachryme vbertim voluūtur: pdeūt gemitus / et rīpunt suspiria / vt qui iuxta sedēt si forte ex se frigidū sunt / vicinis possunt scintillis accēdi. Qui deniq; non de crastino cogitāt / nec de hodiernis qdē omnē curā pñciētes in ipum quieis pest no premiū / s; querētes regnuz dei. Quid (q; pene pterierā) in capitulo singulis diebus examinādū abbatū astāt iudicio / q; si ad christi pntati tribunal; Ibi quisq; in pms accusator est sui / accusandi selocum alijs pripere festinās. Quid ipm cōtinuū silentiū et quedā cōpassionis grauitas: Hōne totā puerlatōem venustat: et q; dam sanctitatis pulcra vestit facit: Ipse somn; quoq; sanctitatis testimoniū reddit nec in acervo testimonioz est tantoz sine pfectione. Na relique cogitationū pfitentur xpo: vbi somno corp; obruit. Quō ei dormiētis poterūt no versari an oculos totius diurne puerlationis imagines depicte / et in aio vigilare. Hōne tibi magnus hic videt testimonij aceru; erigi: nisi q; n; acervatim et sine ordine sūt ista / s; serie certa et suis singula sunt distincta rētib;: Hōne hec testimonia credibilia facta sunt nimis / eo q; domū tuā talis decet sanctitudo dñe. Utinā cordis mei radices super istū densent aceruū. Hecit sterilis cē tantus bone puerlatōis cumul;. Locus est altus et vber / quales ppheta cōmemorat. Uinea facta est dilecto i cornu i loco vberri. Et magnū plane fertilis soli testimonium: fructuū puētus vberior. sicut ecōtrario loci vbertas arboris qualitātē redarguit de infructuositate sua. An non arbor mala que terrā bonā occupās: fruct; cōdignos no parit: s; nec villos bone spei paturit flores: Forsitan et ficulneā illā sterilem quā dñs iussit succidi: fertiles de vici no vince cōdemnabant. Periniquū est in sancta puerlatōe plantatū: nil sanctū moliri et excusatiōes pntendēte cognatis cēplis cōuincit: et inde defensionē disponere in corde suo / vñ alij ascēdunt. Sufficit tibi q; talis es descēsus tu;. Quid bonoz aceruū opez que alij alacritate ascēdūt de trahere moliris: et regulares obseruātiā immutare: quoz numer; et rigore caufar;. Noli pbibere eos q; bñ faciūt. si potes et

ipse ascēde. Audi de quātor quali acervo
sancti ascēderūt. Sancti ludibria et vbera
ra expri/inūp et vincula et carceres. lapī
dati sunt. secti sunt. tēptati sunt. in occasio
ne gladii mortui sunt. Circūierūt i melo
tis. in pellibz caprinis. egētes/angustiati
afflicti/in solitudinibz errātes. i montibz
in spelūcis et in cauernis terre. q̄ omnes te
stimonio fidei pbati sunt. Uides quāto sit
eoz fides pbata scrutinio: q̄bz testimoni
is examinata. Quid a nob tale vel expecti
tur v̄l expectat. Et n̄ra hec inferiori gene
re testimonia credibilia sūt/ eo quidē cre
dibilia: q̄ nō ea necessitas iposuit. No
luntas q̄ volūtas sit/ et p̄melibertas iure
nitatur: liberā se ad p̄sistendū exhibeat: n̄
extimet ad recedendū. Agnoscat necessita
tis debitū/ s̄z nō sentiat iugū. In bono li
bera sit: et ad bonū nihilomin⁹ libera. In
illo qd̄ iā tener: et ad illud q̄ tendere debet:
et ad ea que retro sunt nullā sibi licentiā p̄
missam existimans. De quāto acervo testi
monij Paul⁹ ascēderit/ tandē audite. Ip̄e
quidē spūs testimoniū reddidit spiritui no
stro q̄ sum⁹ filij dei. Quātus vno in h̄ te
stimonio acerv⁹: s̄z foris nūqd̄ nō p̄bi
buit testimoniū: Deo (in q̄t) attestante si
gnis et pdigijz et varijs vtutibz et spūssan
cti distributionibz. Et tū tāto p̄stiter⁹ in
acervo virtutū et attestantiū gratiaz/ non
dum (in q̄t) me arbitroz p̄prehēdisse: vñū
quidē que retro sunt oblitus: ad anterioza
extēdor. Et nos q̄ tantā habētes ipositas
nubē testij: deponētes omne pōdus et cir
cūstans nos p̄ctm: p̄ patiam curram⁹ p̄
positū certamē: aspiciētes in auctorem si
dei et summatorē ih̄z. q̄ p̄posito sibi gau
dio sustinuit crucē: p̄fusione tēpta: atq̄
in dextera dei sedet. Recogitate enī euz q̄
talē sustinuit a peccatoribus aduersus se
metipm p̄tradictōnem: vt nō fatigemini
animis v̄ris deficiētes. Nonduz enī vsq̄
ad sanguinē restitistis. Illoz enī testimo
nia p̄rogatiua quadā dicunt testimoniā
id est. martyria/ q̄ p̄ fide xp̄i sanguinem su
derunt. Videte p̄mū ipm martyrē Ste
phanū de quāto lapidū acervo ascēderit
ad xp̄m. quē et oēs sequūt aie iuste. Quasi
grex (in q̄t) capraz que ascēderūt de mōte
galaad. Destabāt thesaurz fidei i vasis fi
ctilibz/ s̄z sublimitas erat vtutis dei. Iō q̄
si ascēdentes dicunt q̄ eos imania tor: mē

ta nō tā fregerūt q̄s firmauerūt ad reddē
dum testimoniū vtute magna. Quid hic
eis ai est/ qui nec vñā et ea leuē et amica: p̄
positoz increpationē sustinēt. s̄z ad vnum
auster⁹ verbū tor⁹ liquecit boni propo
si ti quē sibi firmauerūt rigor: Istoz tot sup
fulta adminicul testimoniā vix stare p̄nt
illoz tot rep̄ssa tor: mētis vber⁹ eruperūt.
An nō quātus numer⁹ supplicioz/ tātus
et acerv⁹ testimonioz: Et si morte afflicti
tota die/ et estimati sicut oues occasiois: in
omibz tñ supauerūt/ et velut supascēderūt
de galaad: de acervo martiry. Nō enim q̄
p̄seruāda corpali vita certamē inierūt san
cti/ s̄z de vita fidei ex q̄ iust⁹ viuit. Ideoq̄
in omibz supauerūt/ q̄bz salua cā consistit
Quō enī nō supant quom aut p̄sistendo i
p̄fessione redditi sunt eternitati: aut p̄ua
dendo p̄secutores infor: mauerūt veritati.
Deniqz et si estimati sunt sic oues occasio
nis: quibusdā tñ innocuis dentibz ab in
fidelitatis radice hostes p̄ciderūt suos vt
inter ecclie vitalia recōderēt i sancta. An
nō h̄ sibi vult qd̄ subnectit. Dentēs (in q̄t)
tui quasi grex detonsaz. Aduer⁹ q̄les oues
iste sint q̄ possunt qd̄ detōderi/ s̄z dentes
eaz nō possunt p̄teri: Occidi p̄nt et flecti
nequeūt. Immo ipi p̄secutores infregēt
suos: et in vinculis doctrine sermonibus
emollitos q̄si dentibz māsos in fidelij tra
iecerūt vnitatē. Petro dictū est. Dacta et
māduca. Et moysi dētes nō sūt moti. Dē
tes enī eoz arma et sagitte. Arma spūalia
potētia dñi ad debellādas munitiones. An
nō qd̄ ecclie dētes: de q̄bz dic̄ apls. In
tret infidel aut idiota: d̄iudicat ab omibz
quincif ab oibz: occulta cordis et mani
festa fiūt. et sic cadēs in faciē adorabit de
um/ p̄nunciās qz p̄e in vob sit de⁹. Noli
te frēs istoz vereri morsus dentij/ nō sūt
canini s̄z ouini. De tonsaz enī grege cōse
runt. In canibz nō dilaceratio: s̄z latrans
cōmendat. Canes muti (dic̄ Isaias) non
valētes latrare. canes ipudētissimi nesciē
tes saturitatē. Ac si quibusdā exprobrat/
q̄ in altero se canuz officio exat: in altero
se canes exhibeāt latrare nō valētes: et nō
desinētes latrare. Tales sūt q̄ inuicē mor
dent et comedūt et p̄sumunt ab inuicem.
Utinā hucusq̄ sufficiat vt inuicē morde
ant et comedāt: nec tēptēt ipos detonsaz
lacerare dētes. Ipi doctores ecclie et p̄p

siti nōne tibi vidēt dētes quidā q̄ redar
guntōis beniuole velut morsibz subiectos
quincūt. d̄iudicat. manifestāt. et ad meli
orem emollit statū: Qz si tu p̄dur⁹ es et
emolliri non potes/ qd̄ remordere paras:
An nō teremordes q̄ vel in occulto detra
his vel palā p̄tradicis: Quid dēte q̄ dē
tem paras: dēte improbū q̄ dēte pium
Remordere potes/ s̄z p̄sumere nō potes. Dē
tes enī sunt: et duri sunt et firmi: et detrahē
tes nō metuūt: memores se cū p̄pheta in
ter scorpiones et incredulos cōmorari/ et
sicut oues missos inter lupos vt ipos lu
pos i oues rōnabili tolerātia et exhortati
one cōmūtēt. Et bñ detonsaz dicūt q̄ il
loz nō sūt morsus fugiēdi q̄ bonoz ope
rū exēpla sic vellera quedā subiecti/ mini
strāt. Nō tñ vsus dentij in alienis tñ re
mordēdis et quincēdis erroribz extimat.
Est et potioz quidā eoz vsus. Si q̄ ido
nei sunt solidū celestis edulij mādere panē
et sublimioris doctrine secretos d̄iudica
re et dissere intellect⁹/ q̄bz nō iā lacte op⁹
est: s̄z solido cibo ipm qz qd̄ ammō attenu
are et infirmare p̄nt: et quodā tēperamēto
dispēsationis v̄l sobriū reddere q̄ ad soli
dum p̄ se insufficiētes erāt. s̄z tñ modo la
ctis p̄cipes. Quodā enī solidioris in
strumēti ad mādendū vtunt ministerio q̄
exercitatos h̄nt sensus ad discretōem bo
ni et mali/ imo etiā boni et boni: nō tñ iu
dicātes inter noctē et diē: s̄z oēm iudicatē
diē. Et iure de lauacro ascēdere dic̄ vt mū
dando cordi studiosos p̄bet/ eo q̄ mūdīs
corde diuina sit repromissa cognitio. U
des quō lotos et irrep̄hensibiles esse opoz
tet eos q̄ alioz excessus debēt remordere
et corripere: Quō lotos et mūdōs corde qui
diuini f̄monis dispēsare debēt alimonij
et archanos secretioris p̄bi discutere sen
sus: sapiētie intima rimari/ et ruminare in
sancta: Dētes tui q̄si grex detonsaz. Qua
re q̄ quasi grex: Utiqz q̄ sese n̄ impugnet
et aduersent sibi. s̄z in simplicitate et vnita
te sensus sui p̄cinūt et p̄cordāt ecclie dētes
Quasi grex detonsaz q̄ ascēderūt de lana
cro. Ueterē enī deponētes hoīem/ et one
re supuacuo leuari ac loti alacri⁹ ad supe
riora p̄scendūt. Siquidē ipi pili veteres
oneri iā esse icipiūt quom p̄mo noua vel
lera germināt: quom hyem̄ trāsij: quom
imber abijt et recessit. Ideoqz si veteri et su

peruacuo leuiū et inaniū rez vellerete in
nolui adhuc necessariū ducis. nondū tibi
hyemalia cōgelate mētis frigora trāsierūt
Bñ enī detonsi et de lauacro ascēdunt q̄si
nihil veteris vel sarcine vel sordis h̄ntes.
Attēdis q̄ nō tibi sufficit detōderi. nō suf
ficit exonerari. nō sufficit lotū et nouū fieri
nisi statim ascēdas et spū incedas: q̄ reno
uaueris in spū. Si spū (in q̄t) vinim⁹/ spi
ritu et abulem⁹. Tu igif si ascēdere dispo
nis/ ascēde sp̄ de lauacro/ sp̄ nou⁹ et mūd⁹
Laua p̄ singulas noctes lectū tuū lachry
mis. Aut si te p̄ctm nō quasi nox inuoluit.
s̄z sicut nubes p̄teruolat. tu tamē lauare p̄
singulas nubes etiā leuiū vestigia delicto
rum lachrymis dele. Hic enī p̄ualle lachry
maz loc⁹ est lauacri. Quid ē q̄ sordes: cō
gesta et peccati purgamēta futuri referuas
lauacro seculi: Quid scis si nō erit illic cō
flatorij magis q̄ lauacri: Nā q̄ hic faci
le poterāt ablu: ibi nō tā misericordie q̄ i
spū iudicij et ardoris purgant. Et felix q̄
de seculo nō quasi d̄ sceno s̄z q̄si d̄ lauacro
ascēdit: nō habēs necesse/ vt aliqd̄ in se la
uet/ s̄z est mūdus tot⁹. Iste plane dignus
habēt dealbatis dētibz. i. aie sensibz panes
angeloz māducare/ nō iā panē doloris/ s̄z
panē q̄ letificat cor hoīs. Illū vtiqz panē
quē significauit p̄pheta dicēs. Satiabor
cū apparuerit gloria tua. sic enim illa nos
glia/ dū apparet/ pascit/ reficit: dū reuelat
hui⁹ siquidē glorie reuelatio plena qd̄ est/
nisi sapiētia vera: Que nos ad seipam edē
dum inuitās nō alias a nobis manditur
nisi cū illā meditāmur/ velut vitales pu
re mētis delicias et indeficientē refectōez.
Hic q̄ purgatos et exercitatos animi sen
sus habeam⁹: nō iā ad discretōem boni et
mali: s̄z tñ ad p̄ceptōem tāti boni. Attē
mus hic crebro qd̄ ibi p̄tinue agem⁹: p̄e
occupem⁹ frequēter in q̄ indefinēter occu
pandi erimus. Summū nobis hic nego
cium sit: qd̄ solū ibi erit. Cōtemplatio nā
qz sapie eterna refectio est. Nihil omnino
spiritualibz aime dentibz dulci⁹ ruminat
q̄ ille panis viuus q̄ patri ait. Hec ē vita
eterna vt cognoscāt te vep̄ deū et quē misit
isti iesum christū. Qui viuit et regnat de⁹ p̄
om̄ia secula seculoz Amen.
Sermo. xxiij.
Vidistis prece p̄

q̄ h̄m̄ hoc sermo laimō
d̄iudicat sūt p̄ta: nō h̄
sermō p̄ alio sermo

dentem comedatos fm one spose detes. in re quide q no exigua sit pulcritudinis ro in detibz posita: si cadidi sunt: si equaliter colerti. Hec tm actud o sz r utilitas i de tibi placet. Quid eni Jofes i apocalipsi inuolutu qd sibi ab angelo porrectum est quod comederet volumen sine idoneis ad tale cibū detibz: Dur⁹ videbat cibū liber i teget: r id detibz op⁹ erat: q illū cōminue rent i tegetz r emolliret duz: vt leu⁹ deglu tiri posset. Et bon⁹ plane dens i intelligētia exercitata/ intelligētia spūalis: q oia dū dicit. omnia discuit. oia ruminat: r scruta tus etiā pfunda dei: q etiā ipam iuolutū li bzi medullā mandit: r intima sapie come dit viscera. Stult⁹ (sicut scriptū est) com plicat manus suas: r comedit viscera sua Lib⁹ iste cruētus/ cibus carnal⁹ est: cibus qui perit/ imo q pimit. Quā dulc⁹ r vtil⁹ vi scera sapie comedunt r sacri sibi archana. Nō pōt cruētis attingi detibz. sz lotis et cādidiis. qz cādor est ipa luc⁹ eterne: r ipi⁹ spōsi detes lacte cādidiōres dicunt. ppte rea tales in spōsa cōmendat q suis sunt si miles. Dentes tui sic grex detonsaz: que ascēdēt de lauacro. Nō mō lotos: sed li beros optet mētis sensus hē. si qz illos ad diuini sibi scrutiniū parat. Dines ge mellis fetibz: r steril⁹ nō est in eis. Sterili tas reputat: si v⁹ vno fueris fetu r tentus Si poruisti ad sacratū aliquē in scpturis intellectu ptingere: vnū iā pepisti fetum. Bon⁹ pfect⁹ r ingēs: sz insufficiēs sacrato sensui/ si affect⁹ nō rūdeat. Sterilis est in telligētia: quā nō coeua r germana comi tar deuotio. Ubiz tibi i scriptur⁹ spargi tur: q si semē quoddā: vnū gemellū hūc pos sis fetū pcipe. Nō tm subtilia: sz r suauia tibi sūt oia. Et pceptū dñi lucidū est: r igni tum eloquiū. Sterile ē in te sibi dei/ ex q pte hozz alterz nō opat: si p intellectuā vi des: sz gelido adhuc riges affectu. iam es sterilis: r inefficaz reputat in te sibi dei s tus ignea: Deniqz r si ad ignē spectat vt illumiet: mō ampl⁹ vt succendat. Ver bū (in qd dñs) qd egredit⁹ de ore meo: nō re uertet ad me vacuū: sz faciet r psperabil⁹ i his ad q misi illū. Ad q: Dabes i euāge lio. Ignē veni mittere i terrā: r qd volo ni si vt succēdat: Si ei est sibi dei/ r i eo sic apud Job leg⁹: r lux r est⁹ spargit sup ter ram. Sz nescio q pacto lux ampl⁹ germi

navit. r dilexerūt hoies magis lucē q fer uorē: nisi q ipi mag⁹ sibi de luce placēt/ q idipsum qd luce nō amplectūt. An nō ti bi videt pdidisse aut dedidisse namram ignis nō succēdēs. Lū audis aliquē qst gloriante r dicente. nō me ille scripture sa cre fmo edificat: qd aliud videt tibi dice re qz pdidit i me efficacā verbū ignitum nō me succēdit: nō inflāmat. nō exercet in me vim genitale: Sterilitatē suam impu rat sibi. qd quantū in se est crecit r fructi ficat. qz glorioza frater iactātia q nō te ser mo diuin⁹ edificat: q ista loquer⁹. Forisā euerfat r euulsa nō dum sūt vetera. iō noua supedificari nō valēt. nō germinari nō gi gni. Felix in quo amoris mūdani deficca tus est humor. r vigor deficit. in eo facile igniti sibi vis opat. Verbu dei r lucerz ardet. Neutra in te pte priuē: sed gemi nū de isto semine pcipe fetū. Sterilis re putat vterus: q istis fetibz nō grauidatur In christo iesu neqz circūcisio aliqd valz neqz spūcū: sz fides que p dilectōz opat Bon⁹ plane fet⁹ dilectio. qz charitas i fru ctibz spūs pnumerat. Deniqz velut gemel li fetus gemina charitas Diliges dñm de um tuū ex toto corde tuo/ r ex tota aīa tua r ex tota mēte tua. Hoc est maximū r pri mum mādarū. Secundū simile ē huic: di liges primū tuū sicut teipm. Illud pmū istud secundū/ vtrūqz maximū. qz istud si mile illi. Boni r sufficiētes isti fet⁹ gemel li. qz in his tota lex pēdet r pphē. Deniqz r finis pcepti charitas: q etiā alibi vincu lum pfectionis dī. Et pgrue de coccinea vinculo sequit⁹: de quo in laude labiorum spōsa assumpta est silūdo. Sicut vitta coccinea labia tua. Ea enī labia ligat r rutilant: que de tali ventris fructu loquunt Lōcepta in corde caritas/ quasi ignis flā migerans coccineo colore labia inficit p que erūpit. Caloz de excelso missus i cor de germanū labijs pstat colorē. Quid enī aliud tibi vult qd coccinea dicunt/ nisi q in hoc flāmea demonstrat. eo q cocē⁹ ig neo rubet colore: Labia hec nō iā altaris carbone purgari indigēt: r exteriori igne aduri. Ipa enī de interiori flāma iā flam mea sunt r cōceptū visceribz ignē de excel so alijs semināt. Salutare vtrūqz dissemi nant sciam/ legē ignis/ quez dñs venit in terrā mittere. Bene coccinea labia: q hūc

ignē nō solū in terrā: sz et in celum mittūt Deniqz r ipm dñm celi succendūt Ideo coccinea pmedat labia q illi coccinea sūt q illi calētia vidēt/ q illa flāmea sentit/ r in mutuā ampl⁹ succēdunt caritatē. Vi ra res ignis ipē est: r nostris tm inardescit scintillis. Quid nī: Et gladi⁹ est sibi dei. r tm vulnēraf. Vulnērafi cor meuz soroz mea spōsa/ vulnērafi cor meū in vno ocu loz tuoz. Ita r ignis est. r tm inflāmat vulnēraf oculo/ labio inflāmaf. etiā r li gatur: iō vitta cōpat. Sz caritas vuln⁹ ē. caritas vittaē. caritas cocē⁹ ē. Vides qz acuta qz tenax qz ignea ē caritas: Vtrūqz i orādo vtere labijs: tenaci velut vitta vin culo memorie cordi tuo dilectū astringe agglutina. succēde illū succēso affectu/ qz dulce sit dicat r alludat tibi. Ignitū eloq um tuū vehemētē. r spōsus tu⁹ elegit illū Dsculare me osculo oris tui/ quia pulcra sunt labia tua sic vitta coccinea. Dsculan di siquidē desiderū labioz innuit cōmen datio. Labia tua suis desiderat imprimi: vt fiat os vnū r labiū vnū. r post impssio nem dicat tibi. Hoc nūc os ex ore meo: et labiū de labio meo. Diffusa est grā in la bijs ei⁹: in tua se refundit: r de cocco suo: tua sunt effecta coccinea. Bona impssio q tantā exprimit grām in labijs spōse. De mineris tm nō me nunc labia significare carnalia sz spūalia/ sz interiora/ sz illa de q bus apl⁹ loquit. Cantātes r psallētes i cordibz vestris dñō. Si spōsa es in hoc vnū debēt esse pstricta. debēt esse succensa labia tua: vt dilecto tuo supplicēt: vt cōsa bulent cū illo/ vt illi canāt/ r dicas cum p pheta. Exultabūt labia mea cū cātauero tibi. In tā sancta cōfabulatōe nil sit in la bijs tuis fluidū r quasi vitta sint nil frigi duz: r habes illi coccinea. Quis mihi det Jesu bone talia hē labia in pferendis te cum smonibz/ tā pmptra/ tā exerta/ tā suc censa: succēsa r exultātia vt tm tibi cātent r de te cantēt: Talia sint vtrāqz labia mea: q subtili quodā ductu r succēso affectu in dirupte meditatōis: funiculi coccinei spe cimē expmar. Hui⁹ labiū in spōsa chri stus cōmedat nō tm in orōne sz etiā in ex hortatiōe. vt potēs sit exhortari in doctri na sana. Que enī se labia i ei⁹ allo qo astri gunt: iure quidē salutare diffundūt r dis semināt sciam. Si dulci r seruida vtant

rōne/ vt audientiū corda excitēt coccinea sunt. qz inflāmatiua. Si sō sil⁹ exhortēz r doceāt ea doceāt q sanā doceāt doctriā q regulis cōtināt fidei: iā quasi vitta sūt: r nō solū salutare/ sed etiam insolubile disse mināt sciam. Quid enī tā sibi coherēs/ tā tenax/ tā insolubili cōtextū nodo/ qz ratio fidei: Talia Paul⁹ discipulū in formabat dicēs. Attēde exhortatiōni r doctrie. Sz r in s̄mone cōmuni/ vbi fidei nō tractant mysteria: etiaz sic vitta coccinee labia tua pferunt si fuerit sermo tu⁹ subtili mētura district⁹ r discret⁹ r parē/ r grato verecū die rubore colorat. si crucis xpi osculo et alloquio eo frequētē q libētē mensuram vsurpet. O beata hec labia/ christi r doctrie. Sz r alloquio vere digna: labia tā sinceraz tā succēsa. In fide sincera: r in amore suc censa. Succēso ista de intimis r de sum mis est: nūc habēs de infimis. Flā est suc censio quedā de infer⁹ erumpēs. Jacoby ait. Lingua modicū mēbz inflāmat rotā natiuitatis nre: inflāmata r ipa a gebēna. Quō potest bñ inflāmare lingua tā pesti me inflāmata: Uiciate natiuitatis mobi lis corruptela p vasa seminis rotatur ad malū: r volubilitate ppria fert in preceps Et qd necesse est inflāmare rotā hāc q fir mari nō potest sed p se fert in malū: Deni qz diligētē appositū est: cor hois i malū: ab adolescētia sua. A prima natiuitate im pulsa nescit cursum inflectere: r tu illā lin gua praua impellis ampl⁹ r inflāmaf? Lingua praua iracūdie r indignationis occasiones reqrit. iūurias: vel falsas simu lat vel veras exaggerat/ qz debuerat dissi mulare. ad offensam officia etiā interpretat r venenati s̄monis scintillas adhibet ad cōmouendū cor suū. Quid lingua neqm cordi tuo talē adhibes flammā: Suffici at illi flamma sua. sufficiat illi pcupiscētie ardor carnalis: r leuitatis calor innate: q bus cor tuū acsi volubilis rota impellit. Hanc tibi flammā natiuitas prima inge nuit. sed renascēdi gratia restrigit. Noli ig nem igni adhibere. r pcupiscētie ad dere maliciā. Ignē hūc quē euomis: hauris d gebēna. Inde incipit: r illo rapit. Lin gua (in qd) inflāmata a gebēna. Lingua h mala coccinea est: sed vitta nō est. nō enī ligat sed dissipat. Vale succēdit: qz succi dit vnita. quia discidij verba scintillat/ et

flāma tal' de infer' est. Nā flāma q̄ defur- sum ē/pudica ē/pacifica ē/bonis/plentia ē z bonos faciēs. Verbū ei dulce z mltipli- cat amicos z mitigat iūmicos. Quasi flā- mā flāma p̄sumit/inferiorē supiorē iferna- lē celestē/dū sapiēs z suauē s̄bū vincit ma- lignū. z dulce durū emollit. z iō dīc. Sic vitta coccinea labia tua/z eloq̄ū tuū dul- ce. Nō ei decēt spōsaz nisi s̄ba dulcia: ver- ba amor' s̄ba q̄ delicatū funcl' vice fun- gāt/s̄ba q̄ spōsū irretiat z trabāt vincul' charitat'. Felix aīa q̄ h' nouit dulciū ver- boz nectere retia/q̄b' ihm illaqueet/alligz s̄bū p̄ris: aīm affectib' v' affectib' xp̄m in- cludat: amatorio detineat f̄mōe z delectet vt ei' eloquiū dulce sit ei' q̄ h' s̄ba vite et- ne: z est s̄bū eternū. Qui cū p̄re z spūscō vīuit z regnat dē p̄ om̄ia secula seculoz: Amen.

Sermo xxv.

Quā suaves sūt

q̄ puras spōse gene q̄ mādi p̄nt/ q̄ salubris fruct' obtinet grām. Et reuera etiā corpales genas alicui' ita grā videas venustate refertas/ vt ip̄a exterior facies imētū aios reficere possit/ z d' interiozi quā inuit cibare grā. Venustas vul- tus mētē interpretat: z iternos affect' faci- es loq̄t. Uides q̄ p̄scq̄nē p' cādidos dē tes z coccinea labia/genaz iducit mētio. Bene lat' germane sūt labijs/z ip̄is tacē- tibus: q̄dā visibili s̄bo mētē archana dōmō- strāt. Bene ip̄e voc' vsuz hūit oz/ aut sup- plēt officiū/ aut apli' exornāt. Quātūuis fuerit dulc' z feruid' f̄mo/ oēm ei' grāz p- cap' vult' exasperat/z leuitate sua eloq̄i g- uitate iminuit. Jō d' genis sequit' q̄ earū modesta maturitas coccinei labij accumu- let grām. Deniqz q̄ndā eaz maturitatē ta- cite videt' inuere/ q̄s fructu' p̄parauit. In fructib' enī sp̄ grā maturitas. Et i' p̄cedē- tibus genas ei' descripsit vt turtur'z: eo q̄ ni- hil lasciuū/nihil leue/nihil petulās i' eius appareat vultu. s̄ desiderioz estus genas dulci gūitate deticiat. Affect' autē vultū lasciuire nō sinūt/z amatorie meditatioes oēm a genis leuitatē ablōgāt. Turtur' sūq̄ dem auis solitaria ē/ auis gemebūda. La- le vult' Paul' s̄ginē eē: vt sollicita sit quō placeat dō/ q̄ dicere soleat. Sinituit aīa mea ad dēū fontē viuū/q̄n' veniā z appa-

rebo aū facie dñi. An nō tibi videt' vob' esse gemēs. Bemit' tu' dulcis quē genuit amor. Quō nō gues z mature gene q̄s ge- mebūd' inform' affect' z Bemit' isti nō- tū gemit' s̄ refectōis grām tenet. Liba- bis (in q̄t) nos pane lachrymaz. Et i' p̄nti malopunico sponsi genas assimilat/ eo q̄ sollicit' z amator' affect' cognata q̄dam maturitate z vultū vestiat/z ciber intuet' Relucēs enī in facie mētē grā/ vidētes q̄s reficit/z suā in alios trāsfundit passionē. Nō possum nō dulciē moueri/ dū talē pe- nes me vultū depingo/z amatorie gene i' me silez gignūt affectū dū recogitant/ q̄n- to magis dū vidēt. Nā exp̄ssior visio q̄ cogitat' Pulcre oīmno gene i' q̄b' tāta ve- nustas eminet/ q̄s grā cōmēdat hūilitas. nil in se altū hūites/ nil rigidū/ s̄ q̄ sūt ad- modeste humilitas/ p̄positōz q̄dā discipli- ne exercitio infracte. Sic fragmē (inquit) malipunici/ sic gene tue. An nō tibi quasi fractas habuisse genas videt' ille/ q̄ eas d- dit pcutiētib' dedit vellētib' z n' auertit a p̄spuētib'. Bōa q̄dē h' fractō p' quā interi- or cepit h' eminare z q̄ itra carnis corticē p̄cludebat crūpe grā. Quasi p̄fracta vide- tur tāta dignitas: ad passiōis ianēs seip- sum iūurias. s̄ p' hec fragmēta salut' se nob' vbertas effudit. Et tu si adipleas ea q̄ d- sunt passiōi xp̄i i' carne tua/ si portes stig- mata xp̄i ihu i' corpore tuo/ tā tibi dicit xp̄s. Nō sic fragmē malipunici/ sic gene tue: si p̄fracte sūt: z q̄s crucifige gene tue. si q̄daz edomite z exulte disciplina: nōne tibi vidē- tur velut fragmēta cuiusdā bōi fruct'. Et in p̄scq̄ntib' ad sponsū d- z. Quē gene ei' sic areole aromatū eo q̄ exarate sūt z d' ter cō- posite aromatib' p̄fouēdis. Sic z h' spō- se genas sic fragmē malipunici eē dīc. Et bōa p̄fractō p' quā n' mors igredit' s̄ spū- alis fruct' specimē elucet. Bone g' gene q̄ p' hūilitatē ita p̄fracte sūt vt fruct' iternos n' pdāt: s̄ magis pdāt grāz. Deniqz z ip̄a malapunica grā modesti vult' p̄cedūaz corticē rubei colore d' signāt. Optimū pla- ne i' xp̄i spōsa decoramētū p̄cedūa. Uere- cūdia q̄s auroza q̄dā oīum actūū colorat p̄ncipia z s̄gineo s̄tutes reliq̄s venustat' pudore. Uerecūdia bōa sua n' petulāt iq- ctat. s̄ p̄ce eloq̄t: p̄reta tenuit' inuūlle: z cū v' get nccitas. Ihu bōe q̄ta vbiqz p̄ceun- dia i' f̄mōib' tuis: q̄ p̄p̄is par' i' laud'

h' q̄s potas sufficēt loq̄/ tā sine hūilitatē si- actura/ q̄ sine dāno s̄tatis. Et cū p̄pa ex- p̄meret: tū nom' sup̄p̄sit: potat pleni' loq̄- s̄ ip̄e ad spōse exēplū modesti pudor' co- lore allūp̄sit. Nō hāc mō p̄dico p̄cedūā/ q̄ corpali rubore solz ore f̄fundere: s̄ eaz q̄- tot' p̄uersatōis venustat' facie. Nā sic cor- por' ita z p̄uersatōis gene sūt q̄dā: q̄b' n' nihil ē eo colore q̄nt' si opoz oīm habitus hūilitatē f̄dolet: si p' occultet i' corde q̄- oīdat i' facie. Deniqz z h' dīc. sic fragmēta malipunici/ sic gene tue absqz occult' tuis Bone gene q̄ sic nihil hūit simulatum/ ita mltū hūit occultatū: q̄ sic nihil fingūt/ sic n' totū effundūt/ q̄ min' p̄redūt i' specie q̄- tenet i' p̄tute. P̄nt' h' ad itiores aīe genas referri/ q̄ i' p̄sciētie facie sūt/ vbi n' hō s̄ d- s̄ videt. D'z cuiusqz p̄scia q̄ndā p̄p̄iā facie E' gene p̄cedūo hūilitatē rubēt colore/ si- penes se opa n' iacet. n' magnificz merita n' illa eximia putet: s̄ tāta exigua pudeat. Quis ei' gl'abif' castū se h' re cor. Si acce- pit/ quō gl'abif' q̄s n' accepit. Et tū ip̄a q̄ accepit dona/ q̄s itelligit. Nā si delicta n' itelligit/ q̄to min' dona: Dona desursum sūt dēcedūt a p̄re luminū. Que p̄o dī sūt nō nouit nisi spūs dī. Jō si cui dē p' spū- ritū suū reuelat' n' tā ip̄e nouit/ q̄ spūs dei i' illo. Hos (in q̄t Paul') accepim' spūm q̄ ex dō ē: vt sciam' q̄ a dō donata sūt nobis. Nūqd' oīa: Aut si oīa scire potuit/ nūqd' oīno: Ne vñ q̄dē (vt arbitroz) ex itegro: z si i' flagello n' potuit itelligere donū/ vri- liter ip̄a sibi p̄scia abscondit' p̄te: z ip̄e p̄fi- ciēdi amor nūm' icremēta sui p̄fect' igno- rat. Deniqz n' ip̄a p̄tutū velut pomoz ite- gritas: s̄ tū fragmēta i' genis spōse emine- redicūt. qz q̄d i' genis est i' euidentē ē. Et si nouit q̄s verā i' se p̄tut' alicui' grāz: nūqd' p̄stātā/ nūqd' p̄senerātā: Nō est (in q̄t) oc- cultatū os meū a te q̄d fecisti i' occulto Et si mihi occultū ē/ nō tā tibi. Spūs ei' tu' oīa scrutat' etiā occulta mea. Urinā talia in me occulta mltā habēā cognita tibi Je- su bone: z dīta i' thesauris tuis. Pericō- sa repositio istoꝝ i' mea scia. Jō tue magis tibi/ q̄ tu n' committis mihi. Penes te ad- huc turt' fones q̄d fecisti in occulto. Nec spōse p̄fectio tāta simit' ip̄i patere z p̄dire i' genas. Sic (in q̄t) gene tue absqz occultis tuis. Sūt quedā occulta rpe p̄gruo pdu-

ceda i' lucē z in facie collocāda. Interim latēt in semie rpe suo plenā acceptura spe- ciciem. Nūc igit' spōsa est: s̄ nōdū apparet quid eris. Quis putas: similis mei/ cum apparuero z nūc similitudinem tenes in- pte. qz ex parte cognoscis. Reuelata facie iā gl'iam meā specular' s̄ tū adhuc trans- formaris a claritate in claritatē. Dū trans- formaris nōdū integre tenes Trāforma- ri p̄ficere es/ nō esse p̄fectū. P̄fectū autē tuū nōdū tui s̄ iā oculi mei vidēt: penes- me iā es q̄lis futura es. Jā in libro descri- pta es vite: z in manib' depinxit te. Faci- es tua corā me sp̄/ corā me fulget: que i' te nūc est obfuscata. Jā dragmā imaginis mee in te inueni: s̄ adhuc q̄dā squaler ru- bigine. z occultat' spēs eius. Jam fides tuis rubet in genis/ z vite colore infundit sed adhuc fidei res est in occulto. Ideo si- cut fragmē malipunici/ sic gene tue absqz occultis tuis: Brata satis fidei facies: sed de occultis tuis mihi p̄medabilior appa- ret. Patiētie p̄t' euidentē: z q̄s i' genis tuis satis iā placet/ s̄ ego de posteriore te ma- gis estimo gl'ia. Et reuera frēs/ nō sūt cō- digne (nō dico passionē) s̄ z ip̄a patiētia hui' p̄tis ad futurā gl'iam q̄ reuelabit' in nobis. Lūc' iā q̄dā in nobis iacta sūt se- mina: q̄ occulta opatione seip̄a ad maturi- tatē p̄ducūt. z ad p̄fecti fruct' substantiaz Suba hec p̄ q̄ndā seminalē grām nūc oc- cultat' in nob'. Suba mea (in q̄t) i' inferio- rib' terre. Uides vbi occultā eā dīc. In i- feriorib' t're cū eo agit' q̄d n' i' infimis. Ego q̄dā t're supiora accipio/ q̄dā inferiora/ q̄- dā infima. Supiora sūt ip̄a corpis hūa- ni nafa. Inferiora ip̄i nafa corruptela. in- fima q̄daz. iniq̄tas z culpa de corruptela p̄cedēs/ z ip̄az magis corrupēs. Jō nō dīc subam suā i' infimis: eo q̄ nullū hēat spū- alis grā (q̄ summa p̄p̄he suba) cū iniq̄tate cōmertiū. S̄ i' inferiorib' t're suba mea: eo q̄ medicinaliter grā spūs i' infirmitate carnis sit occultata z q̄s fermitū abscondita sanās z opans donec absorbeat' mortali- tas a vita. Nā nō d'z massa fermitū corrū- pere: s̄ magis a fermito i' silez p̄uerti sapore S̄ z alibi idē dīc. suba mea apud te est. Ergo z in inferiorib' terre ei' substantia est z apud dñm. Distātib' est i' loc' abscondi- ta. in supiorib' celiz in inferiorib' terre/ in eternitate/ z i' infirmitate. Ibi p̄ p̄udētā:

hic p̄ iopante ḡam. Et bona ḡa q̄ sic vir
tutū p̄fecti op̄at: vt quendā p̄fectōnis sa-
porē nob̄ vicissim aspirer: et eructer absco-
dita mūdo: abscondita in deo/ vbi vita n̄ra
abscondita est cū x̄po. Et p̄e mltitudo dul-
cedinis tue d̄ne quā abscondisti: s̄ timentī
bus te/ nō amātibz. Jō nec sp̄se forte hec
futura dulcedo. Illa ip̄a occulta sūt spon-
se/ de q̄bz dicit. ita gene tue absq̄ oculis tuis
Jō nō p̄pter illā t̄m hec vox facta est: s̄ p̄-
pter circūstātes: maḡ s̄o p̄p̄t lōge stātes
et p̄pter resistētes. p̄p̄t illos q̄ se timide re-
trahūt a sancta p̄uersatōe: et p̄pter illos q̄
inuide detrahūt. Quoz alij vitā secretam
vitā sanctorū vacuā putant et sine honore
Alij quidē et si nō vacuā: t̄m totū ēp̄ excu-
sum cū summo horrore. Nā exitū sine ho-
nore suspicari n̄ audēt. Alij vanā: alij ama-
ram religionē putāt. Illi nō venerāt et isti
verent̄ accedere. Jō de occultis sp̄se cu-
rauit tenuiter inuere. quasi ex obliq̄ illos
tangēs: et istos trabēs. dū sic latēter de in-
timis ēp̄ amouit delicijs. Sic (inquit)
gene tue absq̄ occultis tuis. Ac si dicat. si
cognouissent et alij q̄bz absconditis adim-
plet̄ est v̄ter a sp̄sa: q̄ facile om̄ia detri-
mētū facerēt/ vt illa lucrarent: q̄ libenter
et bona p̄derēt/ et mala p̄ferret: vt abscondi-
te dulcedinis p̄cipies efficerent. Nūc au-
tem abscondita est ab oculis eoz q̄ sanctis
aiabz in occulto p̄ vices alludit. Brata t̄m
vicissitudo/ q̄ multoz molestias vincat tē
poz. Nec exiles deliciae q̄ in futura t̄pa ab-
undāt. Quid egestatē in illa verem̄? De-
litiē in occultis eius: et abūdantes deliciae.
Abūdantia ei in turribz tuis o sp̄sa. De-
niq̄ sic turris dauid collū tuū: et si latent
deliciae/ s̄ p̄tus eminet. Quō nō emineas
turri collata: s̄ differamus hūc i crasti-
nū sermonē. Dicturi de hac turre: qd̄ ipsi
dauid dederit actor ēp̄ et tutor. Iesus x̄ps
Qui viuit et regnat p̄ om̄ia secula seculo-
rum Amen.

Sermo. xxvi.
De fortia ad

sp̄sam et d̄ sp̄sa loq̄t̄. Nā deli-
cata i superioribz/ ibi sic ait. Col-
lū tuū sic monilia. et s̄le qd̄ habes in p̄ sal-
mo: d̄ns decorē iduic: iduic fortitudinem.
Bona h̄ induimta: q̄z v̄nū ornat: altez ar-
mat. Primū illō posuit/ qd̄ maḡ p̄p̄ius

sp̄se videt. nūc se ad ēp̄ q̄ndā fortitudiez
p̄uertit. Viri fortitudis tāto i sp̄sa p̄cio-
sior/ q̄nto rarioz. Rara plane. Mulierē eī
forte q̄s inueniet. Et si p̄or: tu t̄m iesu bo-
ne/ nō tā inuenis q̄ talis sit/ q̄ p̄uenis vt
sit. Nō scipam turris edificat/ s̄ ip̄e sine q̄
inuanū laborāt edificātes. Et vide q̄s for-
tem velit itelligi: quā turri dauid assimi-
lat. Sic turris (inquit) dauid collū tuū. No-
li in h̄ collo inflexibilitatē et duriciā acci-
pere. Hec enī nō p̄nt ad laudē reflecti: sed
ad maledictōis sniam puocant. Maledi-
ctus (inquit) furor eoz/ qz p̄tinat. et obstina-
tio/ qz dura. Heru (inquit) ferre ceruicē tua
Ad p̄denationē intorta sunt ista: nō ad cō-
mendatōz plata. Rigida puicacitas solet
libertatē mētiri/ quā in his p̄bis accipio
Sic turris dauid collū tuū. Libera plāe
ceruicē/ et seruilis p̄ditōis ignara/ tam ere-
cta/ tā munita vt turris dauid. Nō puto q̄
aliq̄ abiecte seruitutis iugo collū istō ane-
ratur. Braue iugū sup filios adā a die na-
tiuitatē eoz. s̄ h̄ iā nō videt de filiabus
adā. Jā veterē natiuitatē regeneratōis no-
uitate mutauit: carnalē nesciēs adam/ ex q̄
trāsiiuit ad x̄pm. ex q̄ secūdo adhesit vnus
sp̄s effecta cū illo. Jō libera. qm̄ vbi spi-
ritus d̄ni: ibi libertas. q̄ nos x̄ps liberauit
libertas data/ nō innata. Nā a natiuitate
eoz graue iugū sup filios adā. Vere ḡue
q̄ mulierē illā euāgelicā ānis decē et octo
incuruauerat: ne sineret sursum respicere.
Dulcū dissilem ab ista: q̄ ceruicē i turris
modū sustulit in celū. Braue plane iugū
qd̄ totū humanū gen̄ i hac iclita muliere
excute nō poterat nec deponere. et nō de-
sinebat ab onere. et iniq̄tatē addere sup in-
quitatē. et infirmitatē sup infirmitatem. et
vtrūq̄ sup altez: secunda satis/ s̄ infelici-
nimis fructificatōe. Vis audire apponē
tem iugū sup iugū: Audi q̄li se excusatōe
v̄nō d̄ inuitat̄. ab euāgelica subduerat ce-
na. Juga boū emi q̄nqz. O stolidā aimā/
aīa tā iualida ceruice/ et attrito collo/ v̄nū
illō excute n̄ poterat/ qd̄ tibi corrupta i
posuit natiuitatē. et plā op̄as. Nō indiges
emere qd̄ ḡs inascit. Alia ad iūc emere/ et
ab h̄ coop̄mer/ collū eximere n̄ potes. Ju-
ga (inquit) boū emi q̄nqz/ et v̄nū h̄ tā ḡue/ tā
generale ḡs excute n̄ potes. Nec tibi ta-
men p̄cium suppetit/ v̄nde teredimas.
Nescis q̄ graui iugo tener: nisi sanguis

x̄pi auferri nō valet. Abscondas vt plā emas
nō abūdas vt ab isto teredimas. O misere
diuitie tue. satis es locuplex/ n̄ vt mitigetis
vt mltiplices vincula colli tui/ et cōpedes
aggrauas. Sufficiat illō iugū ḡue q̄ op̄-
primeris. Jugū h̄ si nescis/ qd̄ est delinq̄n-
di necessitas/ et impossibilitas iurgēdi. Ju-
gum h̄ difficultas ē q̄ ad bonū: et auiditas
ad malū. Jugū h̄ et auiditas ē q̄ re tene-
ris ad suppliciu: et infirmitas q̄ p̄n̄ in vi-
cim traheris. Originalia tibi sunt ista: et de
ppaginis vicio. et tu adhuc volūtaria ac-
cumulas onera: Curiositatē q̄nqz sensuū
dū exteriorēs intēdis i sp̄s: interiorē p̄cu-
piscētiē flāmā puocas/ q̄ nisi sanguis x̄pi
extingui nō p̄t. Locupiscētia cū sola ē/ sa-
tis inardescit. exterior s̄o materia si acce-
dit/ insanit. Beminiū incōmodū nase cor-
ruptio/ et curiositas quedā exteri ēp̄ irrita
mēta explorās. Duplicatū incōmodū/ p̄-
prius imper/ et hostil impulsus. Duplicatū
incōmodū/ flāmā cupiscētiē/ et fla-
tus incēdiōis. Juga boū (inquit) emi q̄n-
qz. Bū vtrūq̄ boū: q̄ brutas mētes curio-
sitaris atterat labor. Jugū si optas/ non
habes necesse p̄pare. Tolle sup te iugum
x̄pi/ iugū gratuitū/ iugū gratū/ gratū: nō
graue. Jugū ei (inquit) meū suauē est: et on̄
meū leue. Jugū h̄ nō est iugū boū quia
iugū rōnale est. Jugū nō qd̄ laborē inhi-
gat/ s̄ requiē cōparet. Et vide quō iugūz
h̄ leue dicat. Nā illud supius graue quod
est sup filios adā a die natiuitatis vsqz ad
diē mortis eoz. Qui putas mortē? Uti-
qz ēp̄ de q̄ habes. Dormi estis/ et vita ve-
stra abscondita ē cū x̄po i deo. Bona hec
mors q̄ veterē sepelit natiuitatē/ nouā in-
ducit. Mors bona q̄ seruitutes absorbet.
generat libertatē. Nā hūc natiuitatē libe-
ri sunt filij. Bonū hic erit/ vite/ vt veteres
eruētes Adā/ simul ḡue iugū abijciam.
Dic vite carnalis exit/ captiuitatē nostre
iugū dirūpit. vltra gnare nō potest. s̄ cō-
putrescit a facie olei/ ex quo cepim̄ nomie
alio vocari: et inuocari est sup nos nomē
secūdi Adā: cui vt oleū effusum nomē
ēp̄. Vis audire vtrūqz iugū h̄ graue et di-
rumpi et putrescere: Qui p̄p̄ciat omnibz
iniquitatibz tuis: q̄ sanat om̄es infirmita-
tes tuas. Iniquitas tota et semen dimittit/
diruptū est iugū/ infirmitas adhuc sanat
iugū cōputrescit. Deniqz qd̄ cōputrescit/

lente deficit: nō desinit semel. p̄positū vo-
luntatis p̄cidi quidē p̄t/ et q̄si dirūpit: s̄ i
neterata passio nō tā decidit q̄ dediscitur
Et q̄si operāde salutis impossibilitas aufer-
tur p̄ ḡam tūc q̄si dirūpit captiuitatis
iugū. s̄ q̄ residet adhuc boni difficultas
dū paulatim sanat/ ēp̄ videt iugū cōputre-
scere. Cōputrescit (inquit) et q̄uis nō sel to-
tum: t̄m q̄nqz putredine p̄ficiendū donet
intelligi. Qd̄ cōputrescit/ vtrūqz corrupi-
tur. Quō nō liber cui iugū vt semē dirū-
pitur vt sensu corrupit. Et iugū et vincu-
lum corruptū/ vtrūqz vsu suo puatū vide-
tur. Nā h̄ grauius p̄mit/ nec tenacit̄ strin-
git. Felix plane cui cōputruerūt vincula
vt nōnulli sunt vsui/ cui cōputruerunt et
corrupte sūt cathene a facie olei. s̄ di-
ces/ de collo sp̄se f̄monē institueras: qd̄
nūc circa iugū imoraz: Quid d̄ iugo ad
collū? Utinā nihil. Nūc aut̄ p̄trito maḡ.
Jugū enī ad qd̄ nisi ad collū: s̄ nō ad
collū sp̄se. qz iā soluta vincula colli eius
iā nescit seruitutē iugo p̄tineri. Sic turris
(inquit) dauid/ sic collū tuū. Eruberantissi-
ma mōstrat libertas: et dep̄ssione a bono
libera: nō t̄m nuda. s̄ q̄ habeat aliq̄d forti-
tudinis admixtū. In turre nō solū erectō
s̄ munimētū fortitudo atredif a facie ini-
mici. Restituta ē qd̄ libertas: s̄ securitas
tibi nō dū p̄mittit. Captiuitatē p̄tritus est
laque: hosti aliudē q̄rit inectere: ius p̄di-
dit: deposuit recup̄adi sp̄s/ nō puicaciā i
festadi: liber effect̄ es: libertatē mēde d̄ ce-
tero tibi icūbit negociū. collū apleribz sp̄s
se d̄ditū: noli ne imodico qd̄ d̄ generi ex-
ponere iugo. Deniqz reuertēti filio/ p̄ ob-
ui p̄cidit sup collū ēp̄. Pia sarcina/ et in-
gū dulce: qd̄ t̄m sustiere n̄ sentire meruit:
don̄ p̄mo i se ruerus fūille p̄ditōz dirū-
pit: sic f̄gressus ad p̄em. Erecta ē ceruicē
tua: esto fortis sic turris dauid vt dicere pos-
sis. fortitudiez meā ad te custodia. Ipe ei
dauid/ ipe salomō x̄ps. s̄ d̄i s̄p̄ et d̄i sapia
Et turris es: si n̄ ifirme/ n̄ ifirme sentias cir-
ca ip̄z. s̄ si sublimitas p̄tus d̄i n̄ ex pte
ip̄a q̄si turris ē: n̄ turris dauid s̄ maḡ aduer-
sus d̄s: q̄ iflat̄ sensu carnis sue extollit se
aduersus sciaz d̄i. Sublime h̄ collū. sed
superborum et sublimium colla sapientia
calcat. humilium exaltat. Humilitas ip̄a
sumptus necessarios subministrat/ ad edi-
ficatōnem euāgelice turris. Nec verem̄

dum est ne spōse sumptus defint: s abūda
 ter de spōsi pōt archa mutuari. Discite (in
 quit) a me qz miti sumz hūilis corde. Nō
 dum itelligis q rōne sumptus hūilitas pre
 est in edificatōe turris. Qui se (inquit) hūili
 at exaltabit. Et bñ de humilitate in prece
 dēti latēter est subiectū capitulo: vbi spon
 se occulta p̄memorat eo q humilitas pul
 cra sit spēs: merito: us laudes occultare: si
 ibi de humilitate/uentient de sublimitate
 te istic annectit. Uide p̄uilegium sponse.
 Ap̄ls Petrus hortat nos coedificari in do
 mos spūales. hic pō nō tñ in domū/ sed
 etiā in turrim vel turris edificat. Paulus i
 habitaculū dei coedificari nos optat/ sed
 spōsa hoc nō p̄tenta/ etiā ppugnacula ad
 iungit: vt sublimis z securior sit habitatio
 Forte z hec vna de illis turris est: de q̄b
 dicit. Fiar par in p̄tute tua/ z abūdantia in
 turris tuis. Om̄ino uenit vt i turre nō
 desit libertas dura. Quia duplicata neces
 sitas: vbi foris obsidio: fames intrinsecus.
 Quid p̄ficit clausos z munitos esse adit
 om̄es/ si intus seu hostis fames intrinsecus
 q̄ cūcta p̄tristat. Mala fames fastidium/
 clausus sunt ianue/ exteriores muniti adit
 si p̄ sensuū tuoz fenestras mors nō ingre
 dit: nec experientia in disciplinaz sensuū
 de exteriori materia mali incertina admittit.
 Si p̄ctis auaricia ex calūnia: si obtu
 ras aure ne audias sanguinem. si claudis
 oculos ne videas malū. iā clausus es: iā
 habitas in excelsis z munimēta saxozum
 sublimitas tua. Nūquid satis est: Quid p̄
 dest tā munita sublimitas/ si q̄ intus sunt fa
 mis z fastidij vastat fidelē egestas. Quid
 p̄dest dura saxoz z inaccessa sublimitas:
 si nō ibi panis ē: si nō aq̄ fideles sūt: Bo
 na quidē p̄tecto/ si tñ nō desit refectō. Bo
 na sunt munimēta saxoz: si tñ talia sint/ z
 quoz possit duricia et mel z oleū elici. Et
 quidē ip̄a obseruātiā duricia/ z petra di
 scipline frequenter largos effundit riuos
 olei: z mētis faucibus dulce mel deuotōnis
 ministrat ordinis quidam lapidē rigor.
 Deniqz sic habes. Fiar par in p̄tute tua/
 z abūdantia in turris tuis o hierl'm. sed
 abūdantia diligētibz te. Alioqn q̄ nō amat
 z si intus sit/ exurit tñ. Quō at egestas i hac
 spūali turre/ i turre dauid/ i collo spōse/ i q̄
 iugis mercio spūs vitalis trahit z refundit
 In q̄ vbi sacri p̄meat assiduus est: z vocal

spūs discurre. Quō fames in collo/ p̄ q̄s
 abūdantia suauitas eructat: z p̄bū bonū
 de cordis vberitate. Collū q̄dā videt cō
 mercū/ z q̄dā glutinū/ z cordis cū ore/ z
 corpis cū capite vtriusqz ad alterz. In col
 lo vinculū est z via. Quid aliud erit vincu
 lū nisi charitas/ p̄ quā capiti corp̄ cobe
 ret: p̄o ecclia: Que alia via spūs/ nisi cha
 ritas: Nec excellētior ē via: imo hec ē spi
 ritus vadēs z rediēs/ z ad suā recurrēs ori
 ginē: vñ nascit ille reuertēs. Ab hac lex p̄
 det z p̄p̄e. Iō mille clipei pendēt ex ea.
 Om̄is enī p̄mo dñi ignis clipeus est: z pro
 pugnacula ip̄a ad p̄monē referūt. In se
 quētibus dicit. Si murus est/ edificemur sup̄ eū
 ppugnacula argētea. Propugnacula d̄ ip̄a
 solēt esse turris materia z q̄si de eodē cū ip̄a
 corpe. Et vide quōd causat p̄subalia/ z cor
 poralia ppugnacula gestat. Uide quō ina
 ta sit caritati sollicitudo q̄dā/ prudētia q̄
 dā/ z p̄uigil cautio ad declinādas l' depel
 ledas i festatōes z machinas hostiles. hūc
 ppugnacula aliqd clausū. hūc z aprū ali
 qd. Per istō isidias explorat. p̄ illō isidias
 declinat. Illic p̄uidet/ istic se p̄tegēs. Tal
 est caritas cū ppugnaculū edificata: qz tal
 est ei tā fortis/ tā p̄ndēs sollicitudo inata.
 Ip̄a magnū ē sibi firmamētū q̄dā. Deni
 qz fortis ē vt turris dilectō. Ip̄a nouit tēpta
 mētī occasiōes: z cū op̄ ē fugere/ z vbi fu
 giēdi nō ē copia fortis ferre. z cū ip̄a i seali
 qd firmamētū h̄re videat: aliena tñ adiuu
 ta nō refugit/ ppugnaculū mūta. Assumit
 clipeos p̄uersatōis. Bonū clipeus p̄uersatō
 nis ordo z lex ab hoibz tradita. Nec tñ nō
 est caritati necessaria: nō tñ reputat sup̄ua
 cua: nec onerosa qdē. Spūalē caritas in
 idiget legem/ tñ legi d̄ dignat: s̄ legitime
 vñ ea p̄tecta nō opp̄ssa. Bonū etiā clipeus
 sacri meditatō vbi. Dis ei p̄mo dñi igni
 tus clipeus ē. Nō est p̄tēta caritas spūalibz
 q̄s ip̄e gignit meditatōibz: z cū ip̄a dñi lex
 sit: i ip̄is tñ legi/ p̄mōibz meditat. ibi idē si
 bi testimoia assumit. idē se tuet/ z m̄lipti
 ci p̄tegit clipeo. Et cū magnū h̄eat intus te
 stimoniū spūs: ab ip̄is tñ lris sacris patroc
 nis sibi d̄cepit. Et bōa p̄tecto quā carita
 tis exp̄ientia suggerit: l' p̄mōis sacri p̄tia tra
 dit. paulus i epla sua qdā caritatis ribppug
 nacla d̄p̄igit. Caritas (inquit) patēs ē benign
 ē. p̄curre totū illū d̄ caritate locū/ nne tibi
 tot ppugnacula videt exurgē: qz gr̄as distictas

enumerat: Nō emulat: nō agit p̄p̄rā: nō
 inflatur: nō est ambitiosa/ nō querit q̄ sua
 sunt/ nō gaudet sup̄ iniquitate/ cōgaudet
 aut veritati zc. vsqz nō excidet. Uides qz
 ppugnaculis p̄sistat: Nūquid nō ista p̄cor
 poralia charitati videt/ z velut de funda
 mento ei exurgere: Et tñ istos affectus
 charitas quasi naturaliter gignit: doctria
 dirigit. disciplina regit. erigit exercitatio.
 z bonū originale q̄tū ad charitatē. Nō do
 bic ab expertis p̄scriptis/ vel fouet vt defici
 at. vel p̄mouet vt crescat. Ideo charitas
 interna inspiratōne nō cōtenta sermonis
 sacri vndiqz sibi velut clipeos institutōes
 memoriter app̄dit. Ip̄m inspice spōsus/
 qui mediator z sequester qdā est inter ho
 mines z deū/ q̄si collū mediū inter corp̄
 z caput: turris fortitudinis a facie inimici
 Ip̄m (inquit) inspice q̄ proprijs abūdabat
 quōd assumpsit scpture clipeos/ z velut ad
 auctoritatē se p̄tulit/ scuto vnitatis fraudu
 lentas interpretis maligni ppulsans insidi
 as. Tu qz si fueris mediator quidā/ z seq̄
 ster inter hoīes z deū: z velut collū/ corp̄
 z caput p̄iungēs: mille clipei in te p̄deat
 om̄imodi clipei diuini p̄monis. Sacra
 tibi p̄tō sit auctoritas/ z ad om̄e patroc
 netur negociū: nō tñ vt tibi sufficiat: sed
 vt reliquis abūdet. Esto parat' ad reddē
 dam rōem om̄i poscētī de ea/ z q̄ in te est fi
 de z spe. Quasi poscere videt fidei tue rō
 nē/ q̄ fidei p̄traria p̄suadere conat' z ip̄am
 infringere. Bonū q̄ a collo tuo scutū pen
 det/ si fueris scuto fidei munit' scuto p̄ita
 tis/ scuto bone voluntatis/ sacri scuto p̄mo
 nis. Om̄es hos i scpturis clipeos legis.
 S̄z tñ fueris in sublime p̄ charitatē erect'
 velut turris: si p̄ p̄tēplatiōis gr̄am quasi
 collū reliquūz corp̄ excedēs/ accedas ad
 caput dñi/ z abscondaris in abscondito fa
 cie dñi/ in secretario spōsi/ in thalamo ve
 ritatis. Nōne tibi videt delicato p̄tectus
 clipeus: z nescio si qd scutū ad p̄tēgendūz
 efficac' sit q̄ talis amplex' dilecti. Ignis
 est. z iō oia tela neq̄ssimi ignea extinguit.
 z ignis ignē cōsumit. Si fidei scutūz illa
 extinguit: quō nō mag' veritatis bono pre
 git clipeo. q̄ abscondit in calore eius: Est
 enī veritatis feruida meditatio: z suggesti
 ones inimici malo ignitos aut extinguit q̄
 ad mentē p̄tingat. In spōsi amplex' gra
 tiā exp̄it sola dilectio/ sola tales nouit ex

cessus: z mentē faciēs adherere deo/ vnus
 ad horā cū illo sp̄m efficit. Beatus plane
 collū in q̄ fmo dñi ignis mōrat' a quo ve
 lut scutū grat' dep̄det amplexibz patris
 p̄bū veritas z p̄tus. Nō nō tibi delicate p̄
 tectus videt: q̄ talibz coronat' z circūdat'
 vndiqz scut' aut z retro: Fidelis parillus
 in quo tot diuersa vasoz genera pendēt.
 Bñ hec a collo charitatis pendēt q̄ ipsa
 sit vnctio que nos docet de omnibz: z oia
 suggerit: q̄ in ip̄a om̄is gr̄e p̄ferunt: z refe
 runt ad ip̄am: vt ex ip̄is pensant' z pendū
 tur mētura. Vnde clipei pendēt ex ea/ ar
 matura om̄is fortū. Armatura plāe quā
 Paulus ad ephesios narrat. Om̄is arma
 tura fortū. i. amantiū. Fortis est enim vt
 mors dilectio. Quid q̄: Tñ ibi sūt arma
 fortū/ nō infantū vbera. Si excedit q̄si
 turris qdā/ charitas nō p̄sentit. Siue mē
 te excedim' deo/ siue sobriū sum' nob. cha
 ritas xpi viget nos. Audistis excedētem:
 vultis sobriā z p̄descendētē accipe spon
 am: Uera (inquit) tua sicut duo binuli ca
 p̄ce gemelli. Bona turris spōsa/ q̄ se p̄ cō
 uersatōis disciplinā vndiqz claudit: z per
 scripturarū doctrinā sibi clipeos copiose
 app̄dit. z p̄ p̄tēplatiōis excessum in subli
 me assurgit. Ip̄s etiā p̄tētia fortis z do
 ctrina fidelis: z excessus celestis: cū z ei sub
 limitas p̄descēdere didicit: z doctrine co
 pie ad sobrietatē deduci. z rigor liq̄scere i
 quā ad rōnabilis lactis dulcedinē: z arma
 fortū i infirmoz vbera p̄uerti. Ubique il
 lā viget caritas xpi: sursum ad illū rapiēs
 deozum p̄p̄ illū trahēs. s̄ nō tenēs diu
 ti' dñi ad suas subinde delicias i excessuz
 recurrūt. Iō dicit. vbera tua sicut binuli ge
 melli q̄ sp̄ circūspicit mōtes pascue sue: qz
 ad pascue locū illū cōuertat z rapiat vota
 refectio: qz ad spōsi lilia leuā salu subito re
 labat. Uñ delicata refecta celestū succis
 herbaz: distenta vbera ad puulos iterato
 reporter. S̄z qdē vberibz istis dicēda sūt
 nō possunt aures fatigatē forsitan z hora
 fugiens portare modo/ z potum lactis ab
 vberibus istis exprimere. Ubertus ocūz
 z horam liberiorē orantibus nobis: cum
 dñs d̄derit oris nostri officū/ nō denega
 bo ip̄o in ei' preconia prestāte copiā que
 prestat effectū christo Ihu. Qui cum deo
 patre z spiritu sancto viuūt z regnat p̄ oia
 secula seculoz Amen.

Sermo. xxvij.
Videris frater

quò nec vbera spòse laude pri-
nant. Et quidè vberū vsurpa-
tio frequēs / tū in alijs locis / tū in istis p-
cipue cāticis. Vno vbera pferit: botro cō-
fert: assimilatur turri. Et qd nūc in p-
sentiē- duo (in qd) vbera tua / sicut duo hinnuli ca-
pree gemelli / qui pascunt in illis. Videris
q̄ multiplex vberz cōmendatio. Si mat-
est / maternū pecc̄ vberibz carere nō decet
Vbera nouerat Paul⁹ habere cū diceret
Facti sum⁹ paruuli in medio vestz: quò
si nutrit foueat filios suos. An nō tibi vi-
detur fact⁹ quasi hinnul⁹: q̄ fact⁹ est quasi
paruul⁹: Vñ fouebat filios quasi nutrit /
si nō habebat vbera: Quasi duo hinnuli
capree: duo filij ecclie: alter de circūcisioe
alter de gentibz. Vnde quò Paul⁹ vtriqz
vbera coaptat. Fact⁹ sum (in qd) iudeis q̄
si iudeus. his autē q̄ sine lege erāt / quasi si-
ne lege essent. Om̄ibz om̄ia fact⁹ sum: vt
om̄es lucrificaz. An nō vbera hinnulis
istis coaptauerat / oia fact⁹ om̄ibz: Om̄-
nibz om̄ia fact⁹ est p̄ audientiū capacitāte
z p̄cipies moralia / z differēs mystica: In
hac duplici materia velut duo vbera por-
rigit doctrine planioris: lactea vbera par-
uulis temperās. Interna cōpassio vbera
quidè habet: s; coaptatio foris vbera ex-
hibet. illa miseret. s; ista medet. Quia enī
mibi pdest si tm̄ cōpateris / z infirmitati
z quasi infantie mee p̄tempare te cōmode
nescis: Quid mibi pdest si cōpatiētis af-
fectu causam i te meā transfers: si curam
quā debes nō affers. Utraqz necessaria ē
z cōpassio z quedaz discipline z doctrine
cōpositio. Cōpassio affectū p̄firmat: com-
positio te ad lactandū puulos vtiliter in-
curuat. Neutro in genere sancti doctores
auditoribz desunt / facti sicut illi / z pietatē
affectu / z cōformatiōis vsu. Vnā istud
attendat q̄ facturi sunt in p̄uentu fratruz
sermonē. Studet magis alta q̄ apta di-
cere / faciētes apud infirmas intelligētias
miraculū sui / nō ipsozum salutē operātes
Erubescūt humilia z plana docere / ne so-
la hec scisse videant. Erubescūt vbera ha-
bere / nudare mammā / lactare paruulos.
Quid istud est: Ideo ne cōsedisti in me-
dio / cathedrā tenēs vt scientiā iactes: an

vt tenerā subditoziactes infantia: Sub-
tilia teris / arte qui audiūt / mira rōne elo-
quentiā laudāt. Bñ quidè tamē si gratiā
sentiūt / si te disputante audientiū moueāt
affect⁹ / intellect⁹ instruit. Alioqn qd ad
p̄sens negociū pegrina quedaz adducere
que auscultātes nō capiant: Magna elo-
quentie laus est / causam quaz suscepis
apte exequi / ad ei⁹ cōmodū cuncta referre
suscepto inferuire negotio. Nusqz euiden-
tius eloquentie tue signū dabis: q̄ si humi-
lem materiā exqueris ornate: z sermonis
tempamēto artollas: q̄ p̄ se iacere videbā-
tur z velut p̄tempribiles sentētias cōmen-
dabiliores efficias. Nec tā debes antede-
re que te dicere deceāt hoiem litteratū / q̄
que debeāt audire quos instruis. Quid
enī inde p̄sequūtur si ambulas i magnis
z in mirabilibz sup te. nō dico sup eos qui
assident: Noli altū alte sapere: s; cōdescēde
humilibz. Sublimia loquēs: s; nō in tpe
Quid aliud affectare videris: nisi vt tibi
soli taceāt hoies. z dicat de te qd dictū est
de saluatore. qz nunqz sic locut⁹ est homo
sicut hic loquit. Ascēdisti cathedrā vt ali-
os edifices: nō teipm̄ inflēs / vt implēs:
nō exinānas teipm̄ / nisi forte eo mō quo
se saluator exinānuuit formā serui accipi-
ens: vt nos carnis sue lacte nutrirēt i sala-
tem. Bon⁹ imitator magistri Paul⁹: vbe-
ra nō occultat s; habere se iactat. Tanqm̄
paruulis (in qd) in christo lac vobis potū
dedi: nō escam. Et idē. Nihil me arbitroz
scire inter vos nisi Jesum christū z hunc
crucifixū. Ipe nouit cui mēsam parat: et
quibz vbera porrigat. Ideo vbera eius si-
cut hinnuli: qz doctrine sue vbera emolli-
ta sunt / qualia puuli in xpo cape possunt.
Audisti iā quid sunt isti hinnuli. Et qua-
reduo vis nosse qre gemelli: quia in fide
nō est distinctio iudei z greci. Vacant tibi
p̄uilegia meritoz: z regeneratio nullos di-
stinguit / que cunctos equaliter absoluit.
Om̄es enī egēt gloria dei / iustificati gr̄is
p̄ gratiā ipsi. Fides vtrozqz populoz eū
nobilitat: sed inde aliter reputat. In cō-
muni clemētia iura sibi priuata deposcit.
Quid mīz si vult esse p̄mus qm̄ valuit el-
se sol⁹: Unigenit⁹ esse non potest: affectat
vel p̄mogenit⁹. Vnde quāta obiecta sunt
Petro in actibz apostolorz q̄ ad hoies p̄-
puciū habētes introisset: q̄ ad illos fidei

dedisset mysteria. Vnde quantū in episto-
la ad Romanos Paul⁹ desudet aduersū
iudeos q̄ in grā sibi fidei p̄uilegia vendi
carent quedā: z quos vna fides cōiuncte
distinguerēt gradibz. Ibi affectabāt esse i
grā soli. hic summi volētes h̄re cōpares /
quos nō poterāt nō habere p̄cipies. Bē-
tes aut fecit de⁹ cū israel z corpales z com-
participes testamētoz. z i nullo discreuit
fide mundās corda eaz. Ideo dicunt ge-
melli. qz fides gradibz nullos sepat quos
eque regenerat. Alioquin q̄ nesciūt esse ge-
melli / effecti sunt hinnuli. z in p̄uio locū
occupātes p̄mū. iā nec habēt nouissimū.
Querō nō inter illos tm̄ vertit: s; se dila-
tat ad om̄es: vt nemo aliū in grā quocūqz
in gradu fuerit aut participiū aut parili-
tatē inuideat. Quis enī merita p̄tendat /
vbi in munere sola est grā: Nō debēt ve-
tera p̄iudicare / vbi noua facta sunt om̄ia.
Et in hinnulis nouitas intimat / sicut in
gemellis: in regeneratōe parilitas / q̄ bene-
capree dicunt. i. ecclie filij. p̄pterea q̄ sicut
caprea acute cernat. Acuta sunt enī ecclie-
sic lumina p̄templātis / nō que vidētur / s;
que nō vident. Vbera tua sicut duo hin-
nuli capree gemelli / q̄ pascunt in lilij: si
tm̄ lilioz sentiāt grām. si ipis lilia redoleāt
vt lilia. z nō insuauē odorē refundāt. Bo-
nus z gr̄at⁹ est odor lilij / s; tm̄ ipm̄ lilium
alijs redolet liliū alijs absinthiū. Lilium
cōualliū / liliū singulare christ⁹ / lilia erant
ipi imitatores ei⁹. Audi qd lilioz vnū lo-
quit. Christi bon⁹ odor sum⁹. Alijs odor
mortis i morte. alijs vite ad vitā. Vides
quò singulare liliū illud in q̄ bonozū oim̄
plenitudo olebat: tristē tm̄ videbat q̄ bus-
dam odorē spirare. Isti sunt qui ponunt
dulce in amara. z lucē in tenebras. Sed il-
le p̄e inter lilia pascit: q̄ lilioz odore potit
Lilia sunt exēpla castitatis / q̄ nō solū mo-
derna z p̄sentia / s; p̄terita z longe posita /
optime redolēt. Lilia sunt etiā sacri fmo-
nes in quibz eterne vite olfacimus gau-
dia / z odoroz attrahim⁹ sp̄m. q̄ multis fra-
tres estis hui⁹ vallati lilij. z si om̄es ecclie
sic filij / nos copios⁹: quoz naribz singul-
fere momētis / nūc p̄betaz / nūc aplozuz
nūc euangelistaz aspirāt casta eloq̄a tāqz
lilia. z verba z vita eoz grato fragrāt odo-
re. Que enī lilia suauit⁹ redoleāt. q̄ poterāt
illoz equare fragrantia: Quale tibi refun-

dit odorē Maria. qualē Iohes. qualē
Petr⁹. qualē aliū euāgelici viri. Quale de-
niqz ipse Ihs: q̄ singulariter z in seredolz
z i reliqz om̄ibz solus ipse sentit. Quicqz
suauē fragrat in ipis / ei⁹ verba nouū mū-
do spargūt odorē: cū mysteria reuelāt tri-
nitatis / cū redemptiōis grām / cū copiaz
virtutū / cū gl̄iam resurrectiōis / cū eterne
vite statū exponūt. Verba vite eterne ha-
bes. Petr⁹ ait. Et ad quē ibim⁹: Et idēz
dicam⁹ dulci eius odore pfusi. Et te Je-
su bone patris deitas olet q̄ est in te. In te
grā spūs / qui vixit te. In te matris virgi-
nitas. in te p̄prie carnis integritas. i te no-
stri medela languoris. Om̄ia hec nobis
olet in te / z ad quē aliū vel amozē vel me-
moriam ibim⁹: Iniuria est plane taliū lili-
ozum / si aliqz pegrin⁹ odor se illis imisce-
at / qui suauitatē illoz p̄ristet. Animiqz af-
flatus naribz ipm̄ corrupat / z p̄uertat ad
seculū: z p̄ cenī fetozē currere faciat. In-
iuria est si tibi suauit⁹ fragrāt vicia / q̄ vtu-
tum lilia. Fastidiosus est vere / qui lacte z
in lilij pasci nō delectat. Nō est enī esse
lac puuloz. Nōne tibi quasi lac videt om-
nis doctrina / om̄is affect⁹ p̄ / animo illa-
psus dulciter: Quicqz facile z dulcē su-
gitur: lac videt. Tali lacte abūdabāt vbe-
ra spòse. z ideo dicunt sicut hinnuli / q̄ sic
in illis recēs / z quasi sp̄ noua z renascens
cōsolatio verbi z doctrine alacris copia
Vbera hec vetustatis nō habēt. ideo me-
liora sunt vino / s; similia musto. Vbera (i
quē) tua / botri nō habētia s; austertatez
vini / s; multi nouā dulcedinē Vbera alia
pascūt / ista inebriāt. Bñ ergo vbera sicut
hinnuli. qz nulla vetustate infracta. Ma-
gnū sponse pectoris ornamentū: si vbera
integra habeat / nō lapsa / non fractas mā-
mas in hui⁹ egypto seculi. Iō dic: vbera
tua turris. Inexpugnabilia vbera hec / et
lactis vbertate tumētis exereuerūt modū
Bona q̄ vbera tā distenta / vbera pietatis
vbera gemina / eo q̄ pietas p̄solatōem ha-
beat vite q̄ nunc est z future. Gaudete (in-
quit) gaudio magno / vt potemini a lacte:
z satiemini ab vberibz p̄solatōis eius. Et
cū auulsi fueritis a lacte / epulemini ab in-
troitu gl̄ie: q̄ sicut hinnuli pascunt i lilij
donec aspirēt dies z inclinent vmbre. q̄
dulciter sugunt vbera q̄ sic pascunt: vbe-
ra de celo plena. qz celestibz refecta i lilij:
B

Ipsa lilioz fragrantia pascit. Odor eorum cibi gratiam tenet. Odor enim quidam fructus est. Ego (inquit) quasi vix fructificavi suavitatem odoris. Uide quod sapientia odor est suum in fructibus reputat. Spiritus iste cibum est: nihil habens corporis pulchritudinem: nec delectationem: nec laborem: nec molestiam: sed haustus spiritus: ipse statim verberibus in suavis: et verbera distendens. Unum etenim fragrantia dicitur: et vnguentis optimis: nisi quod in ipse de vicinis haustus liliis spiritus redolet: donec aspiret dies: et inclinetur umbra. Dulce quidem inter lilia expectare auroram surgentem: et forte vicinior est dies istis liliis: et inter lilia est frequenter aura quedam et vapor haustus: et ipse spiritus in liliis pascit: quod ipse et lilium est: et vallata: et lumine dicit. Dulce est quod pascendo cum ipso postulari ipsum postolari inter lilia: donec diei lumine aspiret. Tempus illud de clarat de quod dicit. Satiabor cum apparuerit gloria tua. Tunc veritas et eternus aspirabit dies: cum enigmata in quibus adhuc videmus umbram inclinabunt. Plures hic umbram sunt umbram fallacie: umbram refrigerii: umbram fugere. In prima serpens dormit: in secunda spiritus hescit: in tertia spiritus delitescit. De prima dicit. In umbra dormit: de secunda. In umbra est quod desideraverat sedem. De tertia quod sapientia in mysterio abscondit. Omnis iste reclinabunt umbram eorum aspiraverit dies: umbram fraudis: umbram fidei: umbram mysterii. Tunc erit umbram nulla: quod veritas nuda. Tunc ergo reclinabunt quod modo sunt exaltate. Tullius nosse quod alter: Operuit montes umbram est. Magnus mons Paulus: operitum tamen hac umbram se dicit: tamen in speculo et enigmatate videtur. Magnus mons: et tamen facile rapit in tertium celum. Felix rapit: et multo felicitior illo: quod mons ille evangelicorum ad apostolorum imperium in mare mittit. Rapit est: quod sapientia dei imutavit sensum illum. Iohannes rapit in tertium celum intelligentie pure: et non umbram enigmatate: periculosa abiecta sunt. Inferiores sunt umbram et reclinate quod ammodo est respectu quod in celum rapit. Rapit in celum est: rapit et in paradysum. Serenitatis locus est celum: paradysus voluptatum. Pulchre in vtriusque rapit eo quod in se incompleta sit contemplatio: quod alterutro caret. Denique in quodam paradiso deliciaz et voluptatum locata videtur: quod pascit inter lilia: donec aspiret dies: et non aspirat dies: et non est. Sed nos ista nescio quod videtur habere dicit. Nos (inquit) illuminatio mea in delictis meis

is. Illuminatio etenim vice tenet et ex parte delictis. Pulcherrimum contemplatio locus est: ubi simplex consideratio fidei: celestes et suavis olentes aspirat affectus: et eterni luminis gratiam spirat. Non sunt iste delictis: quod beatus Job commemorat de sapientia dicit. Quia non inveniuntur in terra suavitatis viventi. Quedam sapientie portio est: ubi est ipsa veritas non dum intellecta: sed iam credita dulciter sapit. Ipse spiritus alicuius delictis experientia sui satis edocet: et quantum experiendum sit de ipse restat: et quantum respiciendum quod illis obstat. Tria hec observanda occurrunt: spiritus: opus: et locus. Tempus: id est: nos: spiritus: quietis et vacatio est: opus: refectio est: et quod pascunt. Locus: delectatio est: eo quod inter lilia. In te distera ad puulos reportat verbera: quod sic pascit: quod in meditatioibus pascit fidei: liberrime: verberime: voluptuose. Putas quod Salomon in omni gloria sua vestitus est: sic sponsa quod inter lilia pascit. Quod non gloriose vestita: vallata liliis: Haec tamen umbra obscurat spiritum: sentit tamen odorem: sentit vestimentorum fragrantiam: et in his sapientia quasi fama odoratur donec aspiret dies: et inclinetur umbra. id est: donec aspiret dies: et semper iterum dies. Quoad dies et nos vices alternant: non videntur umbram reclinate ex toto: donec statum habent. Ubi ergo reclinate sunt: Apud patres vtriusque luminis: apud quem non est vicissitudo obambulationis instar huius: et dum aliquid aliud succedit: quod ammodo abscondit et obambulat quod procedit. Hoc est quod dicit dominus. Aspiret dies et inclinetur umbra: id est: donec aspiret dies: et plenus semper iterum meridies: quod umbram omnes anibilet. Qui pascit (inquit) in liliis: donec aspiret dies: et inclinetur umbra: huius est: quod sapientie oblectant et pascunt odorem: donec ipse lucet eterne cadorem illucescat. Utriusque commendat in liliis: cadorem et odorem. Et odorem quod dem quod aliud nisi gratia fidei: et cadorem nisi gloria speciei. In nocte odorem sentit: sed cadorem non cernit: donec aspiret dies: quod cadorem ipse est: dicit: non habens ullam partem umbram. Ille cum aspiraverit dies: iam non erunt verbera necessaria. Omnis enim erunt docibiles ipse dicit. Interis ergo spiritus verbera sunt sicut duo hinnuli quod pascit in liliis donec aspiret dies: de die spiritus ipse.

Sermo. xxviii.
Vera. inquit. tua
 sic hinnuli capree gemelli. Uide

quod a gratia spiritus puule: et quasi inueniuntur: et verbera huius. Quid enim nisi inueniuntur notat dum hinnulis parat: et mifer est et puula: alios pascit: et pasci indiget. Et si quis sit pauli filius: non dum tamen euacuavit quod sunt puuli: in carne comorans. Et si alius abundat: non dum tamen se arbitrat quod apprehendisse. In speculo videtur: in enigmate videtur. Iohannes sic puul: sicut hinnul: in umbra pascit. donec aspirat dies: in umbra: sed inter lilia pascit. Infelix placet quod quedam inter lilia sancto: gregario: ubi varie vndique verbera: sed dolere: nihil tamen suavis nil lilioz sile nouit odorare. De plane et spiritus privilegio gaudes: cui ipsa intrinsecus verbera nascuntur lilia: quod inter lilia pascit: inter lilia reficit: illa esurit. Beati enim quod esuriunt et sitiunt iusticia: lilia castitatis. omni lilia gratia. Si esurire beatum: multo magis iter lilia pasci: et ipsa verbera esurire pascit: et delectat aviditas: odor cibum: sed non dum satiatur. Satiabor cum apparuerit gloria tua. Denique ipsa verbera verbera (verbera dicit) gloria latet ad huc. Totum quod inde audis: in odore est occulta forma: sed fama audim. Tenuis quod dem fama in fumo: subtilis in odore cibum: dulcis sed tenuis. Et nos iam saturati sumus: iam diuites facti: solo verbera odore contenti. Nescio tamen si vel odore haurim: quod perfectio non trahit aviditas. Suavis quod de lilioz odorem: sed suauitas tenuis: sed odor tantum. Denique quod pascunt (inquit) in liliis: id est: inter lilia: non ipse liliis sentientes viciniam non suaves suba. Exiguus verbera versus expulsum in odore: non copiosa: non solida: et quod si corporis refectio. Non enim omnimodis reficit quod pascit. Iohannes non dicit quod reficiuntur: sed quod pascuntur in liliis: donec aspiret dies. Delictis tamen expectatio lucis inter lilia: et videtur qualibus spiritus pascit in liliis. In liliis non caducis: in liliis non marcescentibus: in liliis denique quadam incorruptibilitate mirraris. Nam mirra incorruptis: demonstrat iure post lilia de mirra subterit: ut spiritus lilia quadam incorruptiois perpetuitate commendet. Quidam (inquit) mibi ad montem mirre. Quid est bone Jesu quod sponsa tua dilecta tua alibi expectat: tu alio vadis: Illa pascit et expectat in liliis: et tu vadis ad montem mirre. Quare non magis ad lilia vadis: ubi spiritus moratur donec aspiret dies: An forte lilia hec non sunt aliena: nec longe posita a monte mirre: sed magis oriuntur in illo.

Ita quidem est: nusquam leti: nascuntur lilia: quod in monte mirre: nusquam magis ille servantur. In monte mirre: nec corruptio: nec corruptio: prubilitati locus: vllus relinquit. Ibi in monte mirre: ubi carnis vniuersa mortificans affectus: ibi lilia castimonie: lilia gratiarum: et pure nascuntur: et perpetuo floret. Ergo in liliis: et in monte mirre spiritus fatis delicate locata aduertis. Nam alterum tibi primo pascit: expulsum: Alter tu ipse potes per interpretatorem exprime. Quo nam enim modo alio iturus se diceret: quod ubi dilectam esse cognouit: Sic enim illa auide expectat: sic ille ardenter pascit. Quidam (inquit) mibi. Quid ergo spiritus non vadit: An idem sibi ipsi vadit: quod ad illam vadit: Quidam ergo (inquit) mibi: mibi vadit: non solum illi vadit. Non illa sola de meo capit aduertit leticia: sed et mibi nihilominus alacritate refundit. Mibi dulce: mibi iocundum est: quod ad illam vado: idem vadit mibi. Jam mibi de monte mirre suavis aspirat fragrantia: idem vadit odore ille. Quidam mibi: quod delictis mee cum spiritus morari. Ita ne Jesu bone de spiritus colloquio oblectameta tibi captas. Iohannes tibi vadis: nec velut fastidiosus amator declinas cum excluderis: sed stas ad hostium. Stas et pulsas: et quandoque repulse passus iniuria: pulsus tamen ut aperiat. Asperge spiritus asperge cubile tuum mirra: et alo. Christus in odore currit vnguentorum: Asperge cubile tuum mirra: quod paulus commemorat. Dormi (inquit) estis et vita vestra abscondita est cum christo in domino. Tali mirra asperge et irriga profunde cubile tuum: vel potest esto mons mirre. Uberior: ei gratia ubi mirra nascit: quod ubi aspergit. In hoc monte colloca cubile tibi: imo dilecto in quod da m mirre copia: ubi hec species aromatica magis oritur: quod aduchit. In multis scripture locis versus mirre ad mysteria sumit. Tu mirra magi ad christum veniunt. Venit et nichodemus ferens mixturam mirre quasi libras centum. Magna hec copia. Sed quod ad colatorem motis: Ferens (inquit) id est: secum ferens non ex se perferens: portans non paries. Bonas vtriusque: et quod offert: et quod oritur: sed ista portior. Denique illa ad christum aduchit: ad hanc ipse vadit. Quidam enim sibi ad montem mirre. Bene mons mirre: quod monte circumfert seipso: non in parte: nec quasi resperam: sed verbera et continua et eminere: nec ad horam et quasi veterascere: sed magis renascere. Bene mons mirre: quod christi in

se mortificatō; et incorruptibilitatē quādam
 et resurrectōis future imaginē / nō tā gestat
 quā geriat. Nūquid tibi mōs mirre videri
 potest: in quā future incorruptibilitatē nil ma-
 gnificū / nil emines / nil nisi ad horā appa-
 ret. Beat⁹ plane mōs / h⁹ mirre germine
 vndiq; vestit: non respicit ptes: nil in
 se nudū / nil hñs sterile: s; totū ac felici fe-
 cū dū specie. Quō nō beat⁹ / h⁹ xp̄m ad se
 trahit / sui odore aromat⁹: Bonus odor
 plane spōso xp̄o / int ipas deitas grat⁹ de-
 litias. Deniq; sup tātas delicias: delirē tū
 eius esse i monte mirre. Ideo dicit. Ua-
 dā (in q̄t) mibi ad mōtē mirre. O beatum
 montē ad quē vadis ihu bone: ad quē ve-
 nis / quē pambulas / quē inhabitas / et in-
 habitas i finē / quē sol⁹ inhabitas: et h⁹ vs-
 q; ad term: inū loci. Veni ihu icipe hunc
 montē possidere. Null⁹ tibi q̄stionē moue-
 at: null⁹ dicat. Nūquid habitabis i h⁹ mōte
 tu sol⁹: Mons vber / mons pinguis / mōs
 abūdās / mons affluēs vnguētis: hec vn-
 guēta et inani nō possunt. Magna eim
 vnguēti moles i mōte mirre. Hō deficiēt
 vnguēta de h⁹ mōte. Iō q̄ vadit ad mōtes
 mirre / vnguētis nō indigebit: nec odoram-
 tis q̄ dē q̄ vadit ad colles libani. Hō ei de-
 ficiēt thura de libano. Nā et libanū dicit
 th⁹ intelligi. Veni ihu bone ad colles / vt
 fluat thura a facie tua. O qm̄ incēsi fum⁹
 ascēdit de collib; ist⁹ cū tuo imo cū refue-
 rint igne succēsi. Magnū h; in collibus
 thuris ignis tu⁹ materia pabuli / et magnū
 incēsi fomitē. Hō cito consumunt h⁹ thura.
 Incēsi hui⁹ fum⁹ nō facile euascescit. Tā-
 ta thuris moles / tanta copia collis thuris.
 Hō p̄ pugillo cludū: nō p̄bendi thuri-
 bulo / vasculo nō capis / mēsurā nescit: q̄
 nescit itermitti. Bñ q̄ collis thuris / q̄ sine in-
 termissione orat. et qd̄ sancti⁹ est sine inter-
 missione. Qui i orōe nil h; remissum / nil ex-
 ile: s; velut cuiusdā formac⁹ magne fumus
 pinguescit: sic pinguescētū vtorū et desi-
 derij exuberāt: agit volumia. Veni q̄ ihu
 bone ad colles thuris: saporosum odor⁹ in-
 cēsum fumigāt mōtes q̄s tāgis. Quid si-
 mile frēs hñt orōes nre. q̄ cito thura nra
 inancēnt: et qd̄ amō vit succendūt / et sta-
 tim exinguūt. Ut qd̄ ist⁹: Utiq; qm̄ exi-
 guā nob incēsi cōgessim⁹ materiam. Ego
 spūs anglicos et si q̄ int hoies illoz emu-
 li sūt: q̄ dā velut colles thuris iterptoz / q̄ rū

orō / q̄ si incēsum dirigis i p̄spectu dei: q̄ de
 uotiōis suauissimos vapores gignat: ce-
 lestiū glomerāt nubes affectū. Beatus
 vtiq; sacerdos q̄ thura tāta offert: tā sua-
 uis nebule vapor opperit et inuoluit. In
 apocalipsi legi: phialas plenas odoramē-
 toz / orōes scōz. Et q̄ puētio collib; thur-
 ris ad phialas: q̄ enī phiala capiat colles
 thuris: Bona phiala plēa odoramētoz.
 S; ecce pl⁹ q̄ phiala h. Ascēdit (inquit)
 fum⁹ aromatu⁹ i p̄spectu dñi d manu āge-
 li. S; q̄ man⁹ integro colli sufficiat: Que
 (in q̄) man⁹ nisi tua ihu bone man⁹: q̄ mō-
 tes pōderas: et terrā palmo cludis: q̄ li-
 bras mōtes i pōdere: et colles i statera: in-
 māu tua dñe oēs fines istoz collū et fas ē
 dicere i sinu tuo dñiq; i sinu tuo scōz orō
 pūcti i p̄spectu tuo intrat: ibi p̄sā: ibi p̄uer-
 tit: illi in ter tu i ill⁹ p̄optere vadā mibi
 (in q̄) ad colles thuris. Veni q̄ dñe: veni et
 noli tardare: veni et ne trāsiliat colles istos
 Quid et si ad te trāsiliūt colles thuris / mol-
 les sūt mōtes mirre et colles thuris: vbi ipse
 aduenēs. Quō nō mobiles q̄ liquecūt: q̄
 fluūt / q̄ fumigāt / q̄ ascēdūt sic fumus aro-
 matū i p̄spectu dñi d manu tua. Uade q̄
 tibi ad colles thuris: vbi incēsa mltā sūt /
 vbi incēsa cūcta sūt. nā in colle thuris nil si-
 ne incēso. Incēsa hec data tibi sūt. iō veni
 vt adoleas ea i p̄spectu tuo. Uadā mibi
 ad montē mirre: et ad collē thuris. Veni d
 libano / vbi iā exclusū ē cur vadat. vt qd̄ ei
 nisi vt vocet / vt intret / vt dicat veni. Ecce
 q̄ bonū et q̄ iocūdū habitare i collib; ist⁹
 ad q̄s p̄bū dei vadit / q̄s reuēnit. De q̄bus
 spōsa vocat: et vocat ad coronā. Veni (in-
 quit) de libano: veni coronaberis. Liban⁹
 cādorē sonat. Quid ni cādid⁹ d̄ nivecede-
 sti: Hō enī deficiēt (sic scribit) nix de liba-
 nō. Atq; illa q̄ descēdit d̄ celo / q̄ ifundit
 terrā et inebriat et germiare fac. Bñ mōtes
 sup q̄s nix ista cadit: et colles q̄s opit: sic
 q̄ dñs erit p̄bū qd̄ egrediet de ore meo /
 n̄ reuertet ad me vacuū. Uidef ne tibi va-
 cuū reuertit p̄bū qd̄ vadit ad mōtes mirre
 et colles thuris: cōmemorat libanum. Que-
 res aim sic reddit mūdum et cādidū: quō
 orōis vsus: Primo qd̄ dē mīra mortificat
 deinde th⁹ purificat. Hec enī pura poterit
 emanare orō: si n̄ oīs pu⁹ p̄mo fuerit odor
 rep̄sus et exalato carnis. In mirre vnguē-
 to mēs stringit: vt ad quādam imo oimoda

vnitate se coartet: p̄ thuris incēsum dirigis
 et dilatat: et se diffundit. et celestes replere
 giones ex ardore incēsi. Illic se libere p̄ita-
 tis aure imiscet et p̄tendit: et q̄ primo ad se
 aia ipa p̄tracta ē: ibi rarefcit et attenuat / et
 deficit suspēsa / et suspiciens i excelso. Quō
 vtriusq; et mirre et thuris mysterium explet
 Quātis affectū in p̄mis colligit et stringit
 in seipm: deinceps diffundit et trāsfundit
 in deū. Quid mirre similit⁹ vbi tāta i diu-
 nā vnionē trāsfusio: Quid incēso similit⁹
 vbi tanta diuini cuiusdā sensus diffusio:
 Jure tota pulcra vocatur / et sine macula /
 quā orōis ardor incādūt / quā colorauit
 et cādidā reddidit cādor luc⁹ eterne. Tota
 pulcra es amica mea et macula nō est i te.
 Tota pulcra es: qz tota pura es hac hora
 marie hora orōis / hora incēsi. Tota pul-
 cra es amica mea: tota pulcra es / quia to-
 ta amica es: et solo amor⁹ candēs affectu.
 Tota pulcra es et sine macula: pegrini nil
 hñs color⁹ admixtū. Veni de libano. q̄
 plene lota: veni d̄ libano. ex toto illustrata
 Veni de libano. carēs culpa. Veni d̄ liba-
 no. et candēs grā. Veni coronaberis. Fe-
 lix oino q̄ de libano candēs affect⁹ / de col-
 le thuris. de orōis intēte copia vocat ad co-
 ronā. Felix (in q̄) aia q̄ hora incēsi ascēdit
 ad p̄tem. q̄ sine interuallo de libano ad co-
 ronā vocat. coronā glie quā reddet illi in
 hora trāsit⁹ / iudex iustus et dulc⁹ spōsus
 Iesus christus.

Sermo. xxix.

Ota pulcra es

amica mea / et macula nō est i te
 veni d̄ libano: veni d̄ libano: ve-
 ni coronaberis. Quis mibi dabit ist⁹ triū
 (vt sic dicā) diez iter p̄ficere: Quis (in q̄)
 dabit mibi hāc viā indefesso icessu p̄cur-
 rere. Uic iste: vie pulcre / et semite pacifice
 sunt: venire de libano ad libanū: d̄ libano
 ad regnū. Nā spōsa ad coronā vocata / in-
 vitata videt ad regnā d̄ sortū. Dulc⁹ est
 h⁹ vie termin⁹: s; nihilomin⁹ dulc⁹ ē transi-
 tus. Quid ni dulc⁹ / q̄ nescit i libano desce-
 dere: Hō hec est via lata: nō hec ē via lay-
 ca / nec pōt p̄ eā trāsire pollut⁹. Hō est cur-
 rent⁹ nec volētis: s; miserētis dei. Miserē-
 tis cur dico: dixisse meli⁹ desiderās. An
 nō exuātis desiderij vota designat voca-
 tio trina: Uebemēt⁹ affect⁹ argumētū est

q̄ tertio vocat. Percurrere aīo p̄cedentia
 cānti h⁹ / nūq; repies vel tā exp̄sse cōmē-
 datā pulcritudinē spōse. Ter vocat / et to-
 tā pulcram dicit. Deniq; i p̄cedētib; sic ha-
 bes. Ecce tu pulcra es amica mea / ecce tu
 pulcra. Et itez alibi. O q̄ pulcra es ami-
 ca mea / q̄ pulcra es. hec aut tertio in loco
 totā pulcra diffinit. Illis i loc⁹ v̄l demon-
 strat q̄ pulcra ē / vel mirat q̄ tā pulcra est.
 nō tā diffinitē determinat / q̄ ipa sit ex inte-
 gro pulcra / sic in presenti. Tota pulcra es
 amica mea. Quō n̄ tota pulcra / p̄lritudī-
 ni collaterata ex toto: Quō n̄ tota pulcra
 in q̄ luc⁹ eterne cādor imēsus emanat. Be-
 ne tota pulcra et sup pulcra (in q̄) vberī illa
 psu sese trāsfudit oīs pulcritudo dñi: et al-
 tata est qd̄ dē sup sidera. spēs tñ pulcritudī-
 nis ei⁹ i spōsa: Spēs (in q̄) ei⁹ in nubib; celi.
 Quādiu spōsa nubes celi ē / nubes lux-
 cida et leuis / et q̄ si ad solē accedēs et ipm lux-
 scipēs. tādiu i ea solis splēdor relucet. et
 pulcritudis ei⁹ spēs manet. Plane tūc nubes
 ē spōsa qm̄ spūalis obrinet affectōis
 lenitatē et lucē intelligētie. Quādiu spūal-
 aia p̄ orōis et p̄tēplatois vsū i supnis lux
 spendit / sic lucida nubes et leuis / tota inte-
 rim pulcra ē. qz tota amica est et macla ca-
 rens. qz i seruide charitat⁹ d̄sa colorē / ho-
 ra ista glīosam sibi spōsam exhibet / nō ha-
 bentē maculā v̄l rugā: mūdās illā nō taz
 in sanguie / q̄ i lumie suo. Quō non tota
 pulcra / in q̄ tā exp̄ssa diuie pulcritudinis
 spēs apparer: Quā mibi dabis aīa: quā
 audeas ex toto pulcra diffinire / nisi i hac
 hora tñ qm̄ p̄ amor⁹ estū pl⁹ imbuit q̄ in-
 duit specie spōsi. Alijs qd̄ dē horis sine ma-
 cula deputat / dū culpa non ipurat. Hoc
 aut momēto q̄ sine macula d̄: nō est idul-
 gētie s; dilectōis / s; desiderij / s; deuotiōis.
 Quis ei dabit venie loc⁹: vbi vota chari-
 tat⁹ tñ estu ant. Amor indulgētia nō eger:
 totū enī ḡtiosum ē / vbi sol⁹ est. Deniq; vi-
 de nūc quō et offensa excludit / et grā p̄mē-
 dat: et sola grā. Tota (in q̄) pulcra es ami-
 ca mea / et macula nō est i te. Blādimenta
 h⁹ nō videt indulgētis / s; diligētis / s; amā-
 ris / s; admirātis. subleuat pulcritudīe op-
 rat p̄sentia. Veni de libano: veni de libano
 veni coronaberis. Inuitatio plena pdit af-
 fectū: vota manifestat. Alij trine vocatōis
 scrutēt sacra: et grad⁹ assignēt: mibi qd̄ dem-
 sufficit diuie maiestatis humanā aduersus.

animā affectū mirari. Istud sufficit s; ipse succūbo. Utinā mihi nihil incubat nego-
 cū: nisi suspēso sp̄ stupore mirari impēlas;
 grām: ita tū vt admiratiōi huic vota iun-
 gan/ r germana sit charitas. Affectū enī
 affectū meref: r abyssus abyssum similep
 nocat in voce p̄sentū carbaractaz. Bo-
 ne quidē carbaracte sunt que tū bone Je-
 su distillāt affectū. ifundūt amorē. Amor
 mutus nō est: vsū h; vocis. De spiritu
 scriptū est hoc r bñ nostis quāra sit affini-
 tas: si nō potū idēptitas caritatē ad sp̄m.
 Illa cōtinet omnia. q; plenitudo legis est
 charitas. Sp̄s loquit̄ mysteria. r ama-
 toria plane loquit̄. Ipse sp̄s reddīt testi-
 moniū spiritui n̄ro: vt q; r blādīmētū lo-
 qui potest. Son⁹ et⁹ sensus amoris est. et
 desiderij vota instar hñt vocē. Experimē-
 tum grē ipm est vt q; loquit̄ q; inuitat
 q; dicit veni d libano. Ter vocat. fortasse
 idcirco q; funicul⁹ triplex difficile rumpi-
 tur. Tenet enī funicul⁹ amor. Amor affe-
 ctuose trahit: cui est idipsum alloqui qd ē
 allucere. Nihil amoris tenacius vinculo/
 nil trahentius. Eudū quō lex diuina tripli-
 cem hui⁹ ostendit nexū funiculi. Diliges
 dominū deū tuū ex toto corde tuo/ r ex to-
 ta anima tua/ r ex omni mēte tua: ac si dicat.
 Diliges dñz deū tuū cordis p̄posito/ ani-
 me affectu vitali/ integro r rationabili q;
 dam mētis arbitrio: vt amorē in te r p̄po-
 situm sit/ r ipm p̄p̄sum sit. Bona si q; dez
 cordis in deū intērio pia. S; qd si pigra
 sit/ si emortua/ si nihil hñs in se animatus
 Bona ḡ intērio pura/ quā inuidā reddīt/
 r velut animatā feruida r dulcis affectio.
 Affectū hūc q; est/ ac si quedā anima boni
 p̄positi infestat/ informat meditatio. Si
 discretā est r renouet/ si crebra est/ funicu-
 lo sit triplex nexa/ ad meritū reposita coro-
 ne. Quid vber⁹? Ad experimentū qd dem
 experimentū quidē exp̄ssū? An nō tibi vi-
 detur inuitare/ r q̄li tripliciter dicere. Ve-
 ni: hec trina dilectio: Deniq; q̄si inuitat:
 dū p̄fert r audaciā p̄ merito: auditatez p̄
 experimento. Veni (inquit) de libano: veni
 coronaberis. In apocalipsi: q̄si de libāo ve-
 nientes sic legis. Hi qui amici sunt stolis
 albis: qui sunt r vnde venerunt. Hi sunt
 qui venerunt de magna tribulatione/ r la-
 uerunt stolas suas/ r candidas eas fecerūt
 in sanguine agni. Utiq; r credendi fide r

conuersandi forma: qui in tribulatiōe sua
 sequitur hunc agnum non aperientes os
 suū/ cū ad occisionē duceretur: r corā ton-
 dente se obmutescerēt. Qui nō sunt tristes
 neq; turbulēti donec cūciant ad victorias
 iudiciū/ r certamen ad coronā. Nō enī co-
 ronabit nisi qui legitime certauerit. Et q;
 de certamine corona/ ideo forsītā dilectaz
 sic inuitat ad coronā vt exp̄mat causaz. Sic
 et. Coronaberis d capite sarmana r sanir
 de vertice hermon: de montib; pardoz: d
 cubilib; leonū. Nescis enī quid asperum
 quid ferū: qd fraudulentū in his hominū
 bus vel naturis daf intelligi. Jōz d his
 coronari d; dū hec triūphata corone mī-
 nistrat martyz. Ille quidē p̄ tribulatiōis
 tolerantia coronat: qui mitis: qui māsue-
 tus: qui velut agnus de tribulatione ma-
 gna venit: qui in charitate velut cādidat⁹
 nō cōsumpt⁹: quē nulla impatiētie r mur-
 muris macula denigrat. Hi sunt qui d li-
 bano veniūt/ r coronant de capite sarma-
 na r sanir: de cubilib; leonū/ de mōtib; pardozum.
 Per hec enī coronant: r q; per
 hec temptamentoz genera pbant. Nūq;
 nō colligūt isti de spinis vuas/ r de tribu-
 lis ficus: Quod in p̄senti est (inquit ap̄ls).
 momentaneū r leue tribulatiōis nostre su-
 pra modū in sublimitate eternū gle pon-
 dus operat in nobis. Passiones ḡ huius
 tempis cooperant ad future glie coronā.
 que reseruat nobis. Cumulata plane ma-
 teries p̄mior; inter totius puritatis meri-
 ta/ passionib; varijs atteri. Pulcherrimus
 corone nex⁹/ quādo puritas vite r humil-
 pressuraz tolerantia sibi coherēt. Magnū
 quidē est pressuraz p̄odus. Ideo forsītā
 montiū est exp̄ssum noib;. Ingēs moles
 s; fides superfer/ nesciēs opprimi/ vel opp-
 mit. Capita r montiū istoz cōculcat/ r p-
 curit ipm caput de domo impij. Jure er-
 go caput ipm triumphās coronat de ca-
 pite q; r tēptationū inuitū p̄terit r tribula-
 tionū vehemētie nō cedit. In omni re qua
 si caput ē qd vel p̄mū ē vel maximū. Sic
 ḡ caput hic accipe q̄si rez q; his mōtib; si
 garanf: vel p̄ncipiū vel cumulū doner in-
 telligi. De capite sarmana coronat: de ver-
 tice hermon r sanir al's seir: q; iniuriar; cu-
 mulū quendā exuperāt: r tribulationum
 molē extollentē se aduersus hūilē sciētiā
 xp̄i. S; moles ista tāto videt ramū pon-

deris h̄re/ q̄to tū est momentaneū quod
 timer. Deniq; r si mons ē/ tū scriptū legi-
 q; mons cadēs defluit r saxū trāssert d lo-
 co suo. Et vide quō fluxerūt. quomodo
 trāssati sunt mōtes isti: Trāssati sunt/ q̄a
 trāssutari sunt: q̄si trāssatos r triumphā-
 tos iudicat illos ap̄ls: q̄b; loq̄t. Et h̄ ali-
 qn̄ qdē (inquit) suist/ s; abluti est/ s; sanctifica-
 ti est/ s; iustificati est: hac ablutiōe r emū-
 datōne q; sit p̄ p̄bū fidei. Paul⁹ deposuit
 varietates suas/ tot⁹ imaculat⁹ effect⁹/ to-
 tus vni⁹ color. i. vni⁹ fidei r morē. Velut
 pard⁹ qdā videt hō heretici dogmat; va-
 rietate resp̄sus. s; nihilomī⁹ p̄do silis ē hō
 dissilis sibi: hō vari⁹ r incōstās/ r subind
 murās p̄silia. Quasi ei ita dicā/ vult r non
 vult pard⁹. Trabe ista ad p̄uersatōz gēti-
 um/ r morē itelliges quō p̄ vnitatē fidei et
 sp̄i/ vni⁹ induisse colorē videt. q; p̄uersi
 sunt ad dñm: nec mō varietatē: s; r ferita-
 tem exuisse leonū. Hō in cubilib; (inqm)
 r impudicijs: s; i cubilib; r i hortis aro-
 matū cōmorari: in lectul⁹ nō sumerij;: i le-
 ctulis nō sedis s; floridis. Florid⁹ enī le-
 ctul⁹ sp̄s r sp̄s. Nō videt sp̄sa de liba-
 no libēs egredir: d in dea trāssire ad gētes
 Alcedit ei inuita q; toties vocat: n̄ vult de-
 serere libanū/ vt trāssat ad mōtē sarmana:
 ad p̄tice sanir al's seir r hermon. S; trāssi-
 tu suo mōtes hos steriles: montes barba-
 ros p̄uertit ipa i libanū. S; iā mōtiū
 istoz noia ituere. Sarmana pplus van⁹
 intelligit vl' coangustās. Seir vel sanir
 hispid⁹: hermō anathema. Quid van⁹ il-
 lo pplō q; ipi doctores euauerūt i cogi-
 tatiōib; suis. r dicētes se sapiētes eē: stulti
 facti sūt: Quid angust⁹ illis q; desperātes
 semetipos tradiderūt imūdicie? Angustuz
 enī cor qd sine vortoz infra sp̄al iocūditā/
 tis meras p̄bit. nesciēs sp̄ez ad etna dila-
 tare. Quid mag; hispidū r mag; incōpo-
 sitū ill' de q; ap̄ls dic: Sine affectu: sine
 federe: i malicia r i inuidia agētes. Nōne
 isti velut seir reputādū sūt? Nā hermō ac-
 cipiūt q; sūt alienati a sensu: xp̄i p̄missiōis
 sp̄ez n̄ hñtes/ n̄ ciues scōz/ n̄ domestici di-
 s; oīno sine dō i h̄ mō. r he qdē gētes su-
 istis: s; abluti est/ s; sanctificati est: sed in-
 stificati estis in noie dñi n̄ri Jesu. Ideo d
 vobis sp̄sa coronat/ q; de v̄sa imutatiōe
 gloriat. Bona enī mutatio vbi seir p̄uer-
 titur in libanū. Et libanū qdē ille prior li-

banus iudic⁹ p̄uersus iā in seir videt et
 hermon. Jō veni d libano: r veni r videt p
 libano illo exiguo r breni: q̄nti tibi exur-
 gāt libani. Lena i circuitu oculos r vide
 oēs mōi isti⁹ mōtes tibi sūt i libanū p̄uer-
 tēdi. Dolestū plane gētis tue detrimēta r
 desolatōz videre. s; molestiā hāc tā lucro-
 sa p̄mutatio p̄pescat r vni⁹ dāna redimat
 puē⁹ vberior. Noli ḡ morā nectere: s; vcl/
 vt de gētū fide r p̄uersatōe coroneris. Uis
 oēs hos mōtes nō i in dea r gētib;: s; i ec-
 clesia tū intelligere? Nō erit disson⁹ intel-
 lect⁹: si interpretatōz in hāc p̄te vel deflecte-
 re: inuenies h libanū/ r sarmana/ r seir/ et
 hermon. Inuenies h r mōtes pardoz: et
 leonū cubilia. Utinā in h libano n̄ro/ i h
 sacro monachoz p̄uetu: quē r p̄fessio r cō-
 uersatio venustat r cādidat. In h (inqm) li-
 bano vtinā def cernere caput sarmana: r
 vertice seir r hermo. Lū videt i cetū r in
 p̄gerie scōz quēq; efferētē seipm/ in flatū
 sensu carnali/ iactātia vanū/ int⁹ r for; tu-
 midū r turbidū: ociositat; anxiū vanitate
 Dcū ei acciditā p̄t talē: cū talē videt. qd
 aliud q; caput sarmana cū libano cernis.
 Nil ocio van⁹. nil anxiōs⁹ acciditā. nil tur-
 more turbat⁹. Nā r sarmana pplum va-
 num vel turbidū sonat. Jō d sarmana ve-
 nit ad seir/ ad hispidū r pilosum. Ubi ei
 acciditā/ ibi tumor. vbi turbatio/ ibi nil le-
 ne/ nihil cōpositū/ nihil ordinatū/ s; totuz
 hor; idū. q; tal' est/ sine federe/ sine affectō
 ne mingi sensus r alienati: imo anathe-
 matizati. qd hermō significat. Non h̄ do-
 mestic⁹ dei/ nō ciuis/ n̄ aduena qdē et ho-
 spes: p̄p̄ qd nulla ad deū grā/ duorō nllā
 declinat. Nō diuertit ad illū sp̄sus vt vl'
 trāssitū v̄siter/ r sic hospes ad p̄morādūz.
 Lōmorāt at i eo p̄di: demōes qdē varij r
 p̄sipellet r leōes cubāt ibi. Nō circūcūrt
 trāssolēt: s; securi possidēt r cubilia collo-
 cāt. S; q; tles sūt/ desperādū sūt. Etenī
 mlri istiusmodi i sp̄si p̄destināt ornatuz
 Jō d. Uei coronaberis d capite sarmana
 r d p̄tice seir. Uei (inquit) d libano vcl. U
 de si nō morose egredit d libano/ q; toties
 vocat. Mora tū hec nō est p̄tumacie s; cau-
 tele. Quis ei a p̄tēplatiōis cādore/ a gētis
 interne r puritatis sereno libēs discedit?
 Cui n̄ erit molestū vel ad momētū d loco
 delitiar; secedere? Forsītā isperata i disci-
 pul' lucra blādiant. Prāda qdē lucra

*Christi p̄positiōis illi
 vbi s; dñges dñm deus
 tuus r c*

N

B

D

si metuēdū ē lapsus. Suspecta mihi sunt
 lucra: quoz incertū est puer: viciniū pprie
 piculū salus/certū interne suauitatis dam
 nū. Quid mirz si mores venire cū et mole
 stū sit delibano discedere/7 metuēduz sit
 ad mōtes: ad mōres illos barbaros 7 be
 stiales accedere. Et forsītā spōse moza/fe
 stinatōz nřam suggillat 7 arguit: q̄ nimis
 pmpri 7 paz puidi/vires nřas min⁹ pen
 santes: festinam⁹ igredi i labores platis
 in sollicitudinū molestias: 7 materiā lap
 sus: nec expectātes vel sel vocari: vltro no
 bis ipi honozē sumin⁹. vocatōz vel pueni
 entes. vl arte pcurātes. Hō dz eē tāti mu
 neris iprouida psumptio. s; nec prinat me
 tus. Deniq; psumēdū est: vbi xp̄us iubet
 vbi spōsus vocat. 7 puer⁹ vberes pollicet
 sicut in h loco. Veni (in q̄t) coronaberis. de
 capite sarmana. de vertice feir 7 hermon.
 de cubilib; leonū. de mōtib; pardoꝝ. Eū
 in subiect; mutat moꝝ barbaries. cū d̄ cu
 bilib; 7 ipudicitijs: ad florida 7 honesta
 trāfferūt cubilia: 7 i ortos aromati ad cu
 bilia q̄b; nō est fremit⁹. s; fler⁹ ad cubilia i
 q̄b; cōpunctio ē cordis: nō pugna cogita
 tionū. Sz cū aufert maculose veritatis ve
 lamē. 7 nuda succedit simplicitas: moꝝ
 misterio suo i melius cōmutat; coronari
 spōsa sar; apte accipit. Bū q̄ dē d̄ talibus
 coronat. cū iā vertūt in ornatū: q̄z antea
 moꝝ horrebat. Eū ordie q̄dā caritatis
 sibi herēt i vnū: q̄ ferinis p⁹ affectib; disti
 debāt. Brata plane spōso ē bec vnirat; co
 herētia. Jō forsītā seq̄t. 7 vulneratū se dīc
 in vno oculoꝝ/ i vno crine ocli ei⁹. i. spōse
 Capituli h⁹ rō i aliō differēda ē tempus.
 Hoc at i sine admonuisse sufficiat / si quē
 alieni cā pfect⁹ ad gradū altiorē sollicitat.
 nō dissuadeo nec suadeo plane. Unū aut
 hortoz/quisq; es. Emulare 7 cūctā actio
 nē 7 cādozē spōse: q̄ nō est p̄tēta sel vocari
 nec digna penit⁹ nisi de q̄dā pure 7 deal
 bate p̄cie libano. Hō enī nisi d̄ libano dī
 lectā vocat ad coronā spōsus ei⁹. q̄ est de⁹
 būdicit⁹ in secula seculoz Amen.

Sermo. xxx.

Cor durum et

E male duꝝ in q̄ sba ista vulne
 ra nō generāt. Stupidū plane
 est cor qd̄ verboꝝ istoꝝ p̄tūe non p̄sentit
 qd̄ nō stupet ad dignatōem tantā. Quid

dignationē dico: etiā plus est/7 quātū eē
 si vel dignatio est. Magna enī res 7 omī
 admiratōe digna: si vl dignat tāta male
 stas: humanā infirmitate: soroz 7 sponse
 impartiri vocabulo. Hūc aut n̄ tā digna
 tio est q̄ deuotio. Vultis aut deuoti 7 p
 pensi affect⁹ argumētū audire: Vulnera
 sti (in q̄t) cor meū: soroz mea spōsa. vulne
 rasti cor meū. Cor dis vuln⁹ vebemētiam
 designat amoris. N̄ p̄ dulce cor qd̄ nris
 mouet affectib; / ad rependēdā vicissitudi
 nē dilectōis. Et necessitudo bec 7 vicissi
 tudo. necessitudo in sorozis 7 spōse noīne
 vicissitudo designat in vulnere. Magna
 necessitudo soroz. spōse maior. illa cogna
 tionis. ista dilectōis. Ibi significat qz de
 vno sunt. hic vnū soroz est. qz diuie p̄sors
 nature. Spōsa p̄o qz i singularitate assū
 pra p̄sone. xp̄ssa plāe necessitudinis bec
 vocabula sunt: que vel vez vel gratias so
 nant. Quantū amare oportet q̄ tātis affi
 nitatib; federatā xp̄o se nouit. quātūcūq;
 amat. nō amat s; reamat. Ipe enī por di
 lexit nos. Amor ad illū noster quātūcūq;
 p̄pensus fuerit nō impendit s; repēditur.
 debet est nō gratuit⁹: equari 7 q̄ iam ipen
 sus est amori nō potest. Et quonā mō me
 reri potest: quō obligare potest: q̄ ne plāe
 quidē soluere sufficit. Non potes sponsa
 amatoꝝ tuo vicissitudinē plenā repēdere
 Ipe tamē nō desinit supimpēdere. Qui
 impendit tibi: nondū plane solutum est 7
 tamen obligatū se putat. Quicquid illi re
 pendis amoris: non accipit quasi debitū
 sed quasi gratuitū. Quasi puocatū ad di
 lectōem se p̄sentit: dum cor suū vulnera
 tum fatetur. Quid est hoc miraculi frēs:
 Nonne beatā hanc reputatis animā: que
 ipsum cor domini nostri iesu christi p̄is
 affectibus transfigit 7 penetrat. Acut⁹ enī
 am efficac 7 vere violentus affect⁹ ille est
 qui tuū Iesu bone meretur affectū. Ma
 gna 7 violenta est vis charitatis: ipm af
 fectum dei attingens 7 penetrans: 7 velut
 sagitta iecur eius transfigens. Quid mi
 rum si regnū celozum vim patitur: Ipe
 dominus violenti amoris vulnus susti
 net. Sed vide quibus iaculis vulneret.
 Vulnerasti (in q̄t) cor meū in vno oculoꝝ
 tuozum: 7 in vno crine colli tui. Hūc par
 cas sponsa: talib; sponsum telis appetere
 Aspectib; p̄is q̄si spicul vtere. Holi in h

negocio remiss⁹ agere: noli p̄tēta esse dile
 ctū vulnerare sel: s; p̄ de ipm vulnere sup
 vuln⁹. Felix es: sagitte tue infixe sunt illi:
 7 amozes tui militēt i xp̄o. si oculus tuus
 defixus indefesse sit in illo. Bonū vuln⁹
 de q̄ p̄tus egredit. Tcigit mulier fimbri
 am: 7 p̄tūe de se sentit p̄s exire. Quanto
 magis cū cor ei⁹ nō leuit tāgiz s; vulnera
 tur/ ḡram de se emanare sentit. Vuln⁹ istō
 nō est sine sensu. Jō puri sensus in illū spi
 cula vibra. reputa illū q̄si signū postū ad
 tales sagittas. Tales fauozabiliter excipit.
 qz tales iacit. Resperit petz/ 7 cor ei⁹ p̄cul
 sit 7 cōpunct ad p̄niam. Vulnerati cor/
 dis lachryme dant signa: deniq; respectu
 cor illud vulnerat: qd̄ ad aliqūe p̄tus mo
 uet affectū. Talia in me vnaz m̄s p̄licet
 vulnera a plāta pedis vsq; ad vertices vt
 nō sit in me sanitas. Mala enī sanitas vbi
 vulnera vacāt/ q̄ xp̄i pius infligit aspect⁹
 Aspect⁹ aspectū puocat. iō tuo illuz tēpra
 vulnerare p̄spectū. Oculi tui sp̄ ad dñm:
 vt amoris tui nurib; capiat/ illaqueet cri
 niculis. Hō tñ dīc/ in oculis 7 crinibus
 quasi in plurib; / s; q̄si in vno. Vulnerasti
 (in q̄t) cor meū soroz mea spōsa. vulnerasti
 cor meū in vno oculoꝝ tuoz: 7 i vno crine
 colli tui. Si plures habes oculos/ omnes
 alios claude vt h̄ vnovtar; / q̄ solo dilectū
 intueri soles: 7 q̄ solo vales. Qui directius
 intueri volūt/ atq; oculū claudūt/ atq; i
 tendūt: 7 cū ipm q̄ cernūt stringūt: vt stri
 cto efficac⁹ p̄tēplent acumie. Ocul⁹ tuus
 vn⁹ est si pur⁹ est: vn⁹ est si ad plura nō est
 vn⁹ est si quodā mō simplicat⁹ 7 strict⁹ 7
 direct⁹ in vnū est. nō fix⁹/ nō diffusus/ nō
 sparsus in multa. Ocul⁹ tu⁹ vn⁹ est/ si intē
 dis 7 intueri sp̄ in vnū/ 7 in illū vnū. deni
 q; si amoris ocul⁹ est/ vn⁹ est. Unā (in q̄t)
 petij a dño/ hanc requirā/ vt inhabitez in
 domo dñi in longitudine diez: vt videaz
 voluntatē dñi. Ocul⁹ iste vn⁹ est/ vnū po
 tens 7 vnuz p̄spiciēs. Et i vno crine colli
 tui. Hō oportet vt crines fluctēt vt sine
 lege euagenē: 7 sparsi 7 errātes oculoꝝ
 effundant lumib;. Non decet vt strict⁹ sit
 ocul⁹/ 7 crinis lapsus. Ocul⁹ enī offendit
 cū crinis effundit. Si intētio in oculo in
 telligit. Quid in crine vbi cogitatus desi
 gnat: Unū vnū h̄c/ vtrūq; 7 crinem 7 lu
 men/ 7 intētionē 7 meditātōem: Cul⁹ est i
 lege dñi volūtas ei⁹/ 7 in ea meditabit die

ac nocte. iste 7 in volūate vniformi vnuz
 possidet oculū: 7 crinē vnū in meditātōe
 Alioqn si vniformis 7 simplex intētio in
 deū tibi nō fuerit. si cogitātes tue sine dī
 sciplina tua fluitēt: intētiū retundēt oclm.
 7 simplicē intētionis diuerberāt aciem: 7
 cor dissipāt pegrine 7 indiscipline men
 tis volutiōes. Intētionī pure cogitat⁹ re
 spondeat. vn⁹ sit sicut 7 illa vniformis est
 Bon⁹ enī crinis q̄ fufus nō est/ nō incult⁹
 tus/ s; collectus in vnū 7 collo inherens.
 Collo vtrūq; illi de quo dz. Collum tuū si
 cut turris/ de q̄ mille clipei dependēt Col
 lum hoc sacra scripturā intellige/ p̄ quaz
 ad nos diuine nūcia volūtatē sba p̄flu
 unt. Bū ergo crinis/ cogitat⁹ assidu⁹ in le
 ge dei. Ideo colli dz. qz omīs cogitat⁹ tu
 us/ omīs sensus tu⁹ 7 intellect⁹ tu⁹/ sacro
 nō dz p̄iudicare p̄moni: s; ex ei⁹ p̄scripto
 p̄edere/ 7 p̄dire ab ip̄o. N̄ diuisi 7 q̄si lace
 rati sunt crines tui/ 7 nihil i se cōpositōis
 habētes: collo licet inherēt/ nō tñ placēt
 spōso/ nec ei⁹ cor vulnerāt nō mouent affe
 ctū/ nec ḡram merent. Vtrūq; egit vt p̄iū
 cti sint/ 7 collo inherēt/ 7 obtineāt in se tā
 ordinē q̄ auctoritatē. Quid enī p̄ficūt/ si
 meditātōes tue in lege dei sint: Sine le
 ge sunt/ q̄ sine ordine sunt 7 passim fern
 tur. In vno (in q̄t) crine colli tui. In collo
 sacri p̄monis auctoritas intelligit q̄ cogi
 tātes infor: met. Ordo aut i vnitate. Bo
 nus enī ordo vbi colligunt in idipm/ 7 fe
 runt in vnū/ 7 in vnū illō qd̄ nō aufertur
 Vel iō dicit i vno crine colli tui: vt liberā
 7 reuelatā significet spōse faciē. Crines ei
 p̄ velamine habēt. Vult ḡ in spōsa exuta
 7 reuelatā faciē/ ad specularā glām dei.
 ad intendendū sine offensioe oculū/ tem
 platiōis. Ideo cōmendat crines compo
 sitos 7 reductos a vultu ad collū. Quid
 h̄ in vna singularitē intelligim⁹ aīa: Deriue
 mus hūc sensum ad ecclie statū. Brat⁹ ē
 enī qd̄ ecclie ē. Deniq; nihil spōso grati⁹
 cōmunitate: imo vnitate credētū/ 7 cōpa
 ge ecclie. Multa bona i spōse cumulauit
 p̄coniū: quib; se delectatū oñdit: s; nunq;
 sic xp̄ssit gaudētis affectū sic hic vbi 7 lu
 minis 7 crinis commemorata est vnitas
 Quomodo nō maximū erit eius gaudiū
 vbi maximū cōseruat mandatiū: Vāda
 tum (in q̄t) nouū do vobis vt diligatis in
 uicē sic dilexi vos. Oculi ecclie/ doctozes

sunt: q̄s q̄ t̄agit t̄agit pupilla oculi domi
ni. crines v̄o plebs credentiū. Utisq̄ est
sp̄so ḡta vnitas. In h̄ (in q̄t) cognoscent
om̄s q̄ mei est̄ discipuli si dilectōz babu
buerit̄ ad inuicē. Cōsensus duoz vel tri
um p̄ces impetrabiles fac̄. q̄to magis to
ti eccl̄ie in x̄po sensus: Quō nō impetrat
vnitas/que ip̄m cor d̄ni penetrat. Vulne
rastr̄ (in q̄t) cor meū soroz mea sp̄sa: vulne
casti cor meū in vno oculoꝝ tuoz: et in vno
crine colli tui. Quid enī in toto muliebri
ornatu pl̄ allicit̄ et afficit̄ am̄tis affectuz
q̄ crines p̄positi. S; q̄d conamur laudi
bus emulare crines sp̄se: ambiciose com
prof et collectos ornatur. Dags̄ subest pl̄a
gendi copia q̄ applaudēdi. His diebus
cernim̄ diuulsos misere et laceros sponse
crines: et in se pugnare eccl̄ie plebes pec
clesia. Lernis h̄ et tu Jesu bone: et nihil te
mouet ista diuulsio: nō te sp̄se tue vuln̄
tā graue vulnerat. Si vnitas ad ḡularō
nēcor tuū vulnerat: dissidiū ad p̄passiōez
vulnerare te dz. mouet te vnitas: dispositō
moueat te eoz q̄ vnita fuerint dissipatio.
Diuisi sunt crines tui et desperati ab inui
cē/imo et inuicē. Utisq̄ a sp̄se collo p̄
dere se iactāt. et de p̄prietate gloriātes a se
diuellerē tēptāt. Frouit d̄ns q̄ sunt eius: et
discedat ab iniquitate ois q̄ noiat nomē do
mini. Bemini h̄ b̄ns signaculū vt paul̄
loquit̄. Immobile manet sp̄sa ip̄m in im
pias man̄ vndiq̄ p̄uellentū illā et lacerā
tū. Reges terre et p̄ncipes conuenerūt in
vnu aduersus x̄pm d̄ni et aduersus spon
sam eī. S; sp̄sa sp̄sum nouit/ vt nō se
qua alienū s; ip̄m. Nō ignorat se ip̄a: nō
ignorat cui sp̄sa sit. Iō non vult egredi
nec abire p̄ greges sodaliū. Et si sodales
fuerūt: iā quidē nō sunt. Exierūt a nob: s;
nō sunt ex nob. Quō sodales sunt q̄ am
ci nō sūt. Amic̄ ei sp̄si statz audit/ et gau
dio gaudet p̄t vocē eī. Isti v̄o non au
diunt nec gaudēt ad vocē sp̄si: s; magis
ad vocē impator̄ romani. Nisi (q̄d veri
fatemur) nō tā gaudēt q̄ timēt ad rugitū
eī. S; nouit d̄ns q̄ sunt eī: nō q̄ sunt im
perator̄. Iō moueri nō p̄t ad fremitum
leonis. q̄ immobile diuicē noticie p̄tinent̄ si
gnaculo. Bonū enī signaculū noticia dei
Noticia q̄ fm̄ p̄positum est: fm̄ q̄ vocari
sunt sancti. Firmū est signaculū hoc noti
cie eī. q̄ nihil ei deperit. Nō tm̄ nō depe

rit ei nihil. s; ip̄a saluandos partē. ip̄a p̄de
stinat. ip̄a signat q̄ suos esse velit. Be
minū signaculū diuinū p̄positū et huma
num studiū. diuina p̄uidencia et humana
diligētia. Nā de diligētia subdit apl̄s. Et
discedat ab iniquitate om̄s q̄ noiat nomē
d̄ni. Vide duas bui signaculi p̄tes: vnā
diuine tm̄ gr̄e. alterā et libertatis et gratie
nostre. Illā p̄positi: hāc adiutorū. Secū
da hec ps libertat̄ nostre infirmū arbitri
um dirigit. Nā p̄ma p̄destinatio disponit
In p̄ma q̄ sunt eī d̄ns p̄uidendo nouit.
In secunda nobis innotescit. Illa causa:
hec est illi effect̄. Illud signaculū ē: istō
signaculi signū. Illa radix est. hic fruct̄.
et a fructibz eoz cognosceris eos: vt fructū
hāc plurimū afferat. Ideo dic̄. Discedat
ab iniquitate q̄ nominat nomē d̄ni. qui eī
esse se dicit discedat ab iniquitate. Nec disce
dere potest quisq̄ illoꝝ/ quos diuina forma
uit et firmavit noticia. Deniq̄ et capillus
de capite eccl̄ie nō peribit. Capilli enī eī
om̄es numerati sunt. om̄es signati signa
culo p̄destinatiois noticie. sine penitētia ē
ista noticia. Iō firmū stat fundamētū do
mini b̄ns signaculū/ et diuini p̄positi ad
iutorū. et arbitriū nostri conatū. Isto q̄ li
gant crines signaculo: nō poterit eos q̄
q̄ rape de capite sp̄se. In manu tua d̄ne
om̄es crines sp̄se: et nō rapiet eos quisq̄
de manu tua. Tene Jesu bone q̄s tenes.
et recollige q̄s nosti: et qui tuū se nouit/ qui
dicit. d̄ni ego sum. q̄ noiat nomē d̄ni disce
dat ab iniquitate. accedat ad vnitate eccl̄ie.
ad vnitate capitis et corporis. i. sit crinis col
li/ et crinis vn̄. Nihil sic sp̄si cor vulnerat
nihil p̄mouet ad effectū et aiūm penetrat:
quō vnitas sp̄se. et ea ip̄a in̄ diripientiū
seruata et q̄si solidata conat̄. Ep̄i religiosi
pprias deserūt sedes: de ciuitate in ciuita
tem fugiūt a facie persequentis. Deo duo
ti et clerici et monachi tribulationibz con
tumelijs affecti/ rapinam bonoz suozum
cum gaudio sustinent: cognoscentes se me
liorem habere et manente substantiam/ in
vnitate superne et ecclesiastice charitatis.
Si enim omnem substantiam suam de
derit homo pro charitate/ quasi nihil de
spiciet eam. Quidam quidem liberta
tē ecclesiastice communionis muneribus
redimunt. Bona redemptio/ sed ven
ditio turpis. Quid vendis quod ipse

hinc p̄
p̄uide
ai q̄ hu
n̄. d̄ns
na

redemnas: Si scismaticos reputas q̄ a
te separati sunt: nō debueras p̄cio induciū
erroris sui illis p̄missile licentiā. Si scis
ma reputas: cur liberatē eī muneribz v̄e
dicas: Si autē eccl̄ia scilicet libertatis apud
nos p̄itas ē: q̄d illā diuellerē tēptas: Si
petri sedē successiōis iure tenes: cur nō pe
tri sentētiā rēdicas i eos q̄s scismaticos
arbitrar̄. Pecunia (in q̄t) tua tecū sit in p
ditione. Nūc v̄o dicis. pecunia tua salua
mibi sit. aia v̄o eat in p̄ditōem. Quō enī
nō p̄ditio hec: vbi ab vnitate corporis sepa
tio est. Nec mihi (in q̄t) nec tibi sit: s; diu
datur. Ita et tu pecunias tollis: cū aias n̄
potes. Tolle q̄d tollis: munera tolle tibi
aias eccl̄ie relinque. Nā et ip̄a nisi aimas
nō querit. Corporalia autē ap̄d te bona spar
gant: ne bona aie dispergēt tecū. Qui enī
nō colligit cū eccl̄ia/ dispergit. Signāter
satis ait. Qui nō colligit mecū: dispergit.
Collectio nāq̄ vnitatis rōnem p̄tinet. sic
dispergio inuit separōem. Eccl̄ia cū spon
so dicere nouit. q̄ nō est mecū/ p̄tra me est
nihil mediū relinque: aut colligis cū illa
aut certe dispergis: aut cū illa es/ aut illā
Tu autē dicere (vt aiūt) soles. Si non vis
dispergere mecū/ saltē nō colligas cū illis
Si nō es mecū: saltē nō sis p̄ me. Suffi
cit si nec noster sis/ nec aduersarioꝝ Sed
nō ita noster Jhs/ q̄ ait. n̄ es an aduersa
riozum/ mediū nemi nil relinque. Nūq̄d
Jesu bone nō est refina in galaad. Quare
ergo nō est sanata d̄ne cōtritiō sponse tue.
Vuln̄ et liuor et plaga tumēs/ nō est circū
ligata/ nec curata medicamine/ neq̄ fora
oleo. Potasti d̄ne satis dilectā tuam vino
cōpunctiōis/ q̄ oleo fouebis/ oleo sancto
tuoz. Oleū autē petōris nō ip̄inguauit eaz
Nā et q̄ ex aduerso sunt/ oleū h̄re iactant.
Quid enī nisi oleū vendicāt/ dū blandiū
tur/ dū pollicent̄ honozes/ dū munera p̄
ponūt. Oleū istud nō sanat/ s; maḡ scin
dit. Ideo sicut vinū eoz/ ita et oleū eozum
Equa lance p̄fanda sunt p̄bar p̄bera eo
rum. Renuit cōsolari aima mea ab vberi
bus p̄olationis eoz. Ip̄i enī sicut lamia
nudauerūt m̄mas/ lactauerūt in cattulos
suos/ nō eccl̄ie filios. Eccl̄ia enī m̄mas
suas habet. idcirco in laudibz suis seq̄tur
statim. q̄ pulcre sunt m̄me tue soroz mea
sponsa. Reuoca d̄ne Jhu filios tuos qui
aberrāt/ ad lactē bui dulcedinē: vt ex ore

lactentiū p̄ficias laudē/ cū destruxeris in
micū et victorē. Iō festina et eijce ad victo
riam iudiciū: vt habitet in vnu q̄ inuocant
nomē tuū: q̄m in hac vnitate m̄das b̄n
dictōem et vitā p̄ oia secula seculoz. Amē.

Sermo. xxxi.

Eniter sūt a no

l
bis p̄stringēda nūc vbera sp̄se
q̄ superi nō vno in loco studio
sius pressa sunt. et nescio an ex toto exp̄ssa
Fortasse mō tacta/ nouū aliqd nob effun
dant. Quis n̄ auide et cū spe bona ad vbe
ra currat/ que sic sp̄sus laudare curauit.
Nec vbera sunt/ quoz nos Petr̄ q̄si mo
do geniti infantes lac cōcupiscere horraf.
et cōmendatio p̄ns nōne vim q̄ndā videt
obtinere: q̄ pulcre sunt (in q̄t) m̄me soroz
mea sp̄sa. nō est simpliciter et sine exp̄ssio
ne laus tāta p̄fusa: s; ip̄e p̄nunciatiois mo
dus admiratōem et oblectatōem p̄ferētis
demonstrat. Que tū est huī ordinis rō:
Cur post oculū et crinē statim ad m̄mas
sermonē deflectit: aut cur i illis vnitas cō
mendat: in his cōmendat p̄laltas. Vbi
quidē in capitulo supiori mētis q̄dā et
cogitationū excessus ad deū videt innui.
Sobrietatē p̄or tempantia ad paruulos
in isto. Ibi vnu necessariū est/ hic sollicitu
do et sermo doctrine partitū in plura.
Ibi intēperatā feruidi amoris collecta i
vnu et cōstrictat penetratis ip̄m dilecti pe
ctus sauciat. Dic̄ tpata doctrina et sermo
sobri: lacteo quodā potu puulos satiat.
Vides quō nihil mediū relinquit in laude
sp̄se. S; cū Paulo/ aut mēte excedit dō
aut p̄descēdit nob. Charitas enī (in q̄t) vr
get nos. Ad q̄d vrget nos: Nunq̄d ad ex
cessum. Nō vtiq̄ ad excessum. s; vtiq̄ ad
p̄descēsum. Res illa ē voti/ h̄ obsequij. Il
lic int̄pantis affect̄ sum: h̄ cōtempantis
Bon̄ odor plane haurire ibi/ et h̄ exhau
riri. Primo hic infundit: postea h̄ infunde
re. inebriari ibi: et hic inebriare. Bona vi
cissitudo talis: si tantū modo talis. Ordī
natione tua domire hec vicissitudo perse
uerat. vicissitudo contemplationis et con
solationis. An non beatus cui omnia vi
te momēta in hoc decurrūt: vt v̄l x̄po vul
nera charitatis infigat vel pietatis vbera
porrigat subditis. Ego siquādo/ si tū ali
quādo inebriat̄ ab vbertate dom̄ tue dō

mine dissenta vbera inde reportare vide-
or: tot varijs et tam molestis excusat nego-
cijs intercurrentibus vt mox arctia reddant
que plus eruditiois et gratiaz vbertim la-
cerant abant. Felix quidem est sancti interpel-
latione aliqua talia inde continuat studia
vt vel ipm (ac si ita dicam) sapientie cor et se-
cretarium penetret aut vbera inde referat
voluptatis illius vbertate referta. Sponsa
plane est que nouit huius variare vices. Iam
laude ipsius post contemplationis excessum / d
solationis et doctrine vberibus fmo statim
preterit. que pulcre sunt matris tue: purus
oculus et pulcre matris Ille sponsus filius sponsi
Ille idem vnus dicitur huius plures. quia varia dicitur esse vbe-
rum temperatura per suggestionem qualitate diuer-
sa. Uide quod Paulus iudeis factus est iude-
us et his qui sine lege erant: quasi et ipse sine
lege esset: infirmus infirmis. Nonne tota
applicat discipulis vbera: qui in se totum tras-
format genera? Quid aliud molitur est te-
peratura tam multiplici: nisi vt leniter et la-
ctis more teneris auditorum eius doctrina
fluere animis: totum videtur abundare matris
quot modis arte ingeniosa capacitati se
firmiter coaptabat. Factus sum (inquit) in
medio vestri tanquam paruulus in medio puul-
lorum: quod si nutrit foueat filios. Et si vul-
tis duas vobis matras matris pietatis
assignabo: imo idem ipse paulus assignat cuius
dicitur: quia pietas ad omnia utilis est / solatio-
nem habet vite que nunc est et future. His
vberibus geminis erga subditos abundare
debet que doctoris et patris in ecclesia locum
occupat. his muniri matris a dextris et a
sinistris / vt que ei commissa sunt potentia lacte
et satient ab vberibus solationis eius. Harum
alteram reputa sinistra. alteram dexteram. Si-
nistram in temporalibus subsidij. dexteram in spua-
li solatione. Qui miseret in hilaritate: que
tribuit in simplicitate: que iuxta apostolorum
principem gregi commisso prouidet: non coacte sed
spontane: mammam hic sinistra exhibet: et
mammilla lactabitur. Mammilla (inquit) et vt
mammillis: eo quod regum est / temporalibus precipue
bonis ecclesiam fouere. hec enim sinistra eius
est / in qua sunt diuinitis gratia. De dextera que
dem mammilla sic nos paulus informat. Eo
solamini (inquit) pusillanimes et solamini
eum qui homo est: ne abundantior tristitia
absorbeat. Item. vos que spuales estis / istru-

ite homini in spiritu lenitatis. Et (vt ita dicam)
sunt qui sinistra tamen mammam ex officio ha-
bent. sicut hi quos supra diximus reges et
principes. Et sunt quibus ex officio sui iure
pendet dextera maxime prebere mammilla: sicut
sacerdotes domini et doctores: quorum labia cu-
stodiunt scientiam. et lex domini requirenda est ab
eis. hi enim magis a subditis plebibus car-
nalia metunt / quibus spiritualia seminant. Qui
suo possessionibus cunctis renuntiat: que rebus
temporalibus valedicunt / se suamque omnia monaste-
rio tradentes / et ex toto in ius abbas transferunt
nullam sui sibi curam relinquentes: de cetero ta-
les vtiq; gemino solationis lactandi sunt
vbera. Ideo neutro hoc carere debent que ta-
libus possunt / ne inutilium et velut detrunca-
tum videantur peccati gestare. vna deforme
mammilla contentum. Qui suo vtroque destitu-
untur / locum hunc in ecclesia sibi damnose te-
nent: et quantum ad alios periculose: ne forte lin-
gua lactentis adhaereat palato: dum arctia
sunt vbera matris. Peregrina est plane hec
laus ab illis in presenti facta ad sponsam. que
pulcre sunt matris tue soror mea sponsa. si
mulque aduerte quod non omnes pulcre sunt ma-
me. Non est enim speciosa laus in ore peccatoris.
Fili (inquit) si te lactauerint peccatoris: ne ac-
quiescas eis. Uide quod quorundam vbera
non modo non vult speciosa haberi: sed vult
suspecta. Idcirco ista commendat / vt bene-
nozis atque te debeas tuto preferre. Quia pul-
cre sunt matris tue: meliora sunt vbera tua
vino. Duo sunt que ponit in laude vberum
istorum: pulcritudinem et virtutem. Alter con-
uenit amantem. alter lactentem. Quid enim lactentis
refert / si pulcra sunt vbera: dum modo sine
vbera et redundantia lacte salubrius. Pulcri-
tudinem ergo per se commemorat et lactis gra-
tiam per suis. Et si non ipse melius sapit pul-
critudinem aduersationis venustatem refert
ac doctrinam et eruditioem. quod restat in com-
mendatione matris. Dulce / sugit vbi vita
venustat fmonis virtutem. Et si spirituale
aliquid vis et expressum de pulcritudine ear-
rum audire: ad mulierem te studia mitto: que
corporei dedecoris et cultus: et opera gerunt
et assecute sunt arte. Quid enim magis affe-
ctant in ornamentum peccatoris: que ne matris
superexcrescat: et deformiter fluitet: et peccato-
ris ipsius occupet spatia. Ideo excrescentes
et fluitantes / fascis peccatoralibus stringunt: na-
ture viciu arte medentes. Pulcra sunt enim

vbera que paululum supereminet et tument
modico / nec clata nimis / nec tamen equa-
ra carni relique quasi repleta. sed non depre-
sa: leniter restricta / non inuitata licet. Hoc
quidem exemplo que vbera bona vbera spiri-
tualia debet preferre / mulierum imitetur et stu-
dia et industria. Castigato vras sermone
verborum: non fluitet vbera / non sine lege ser-
atur / non peccatus et quoddam secretarium mentis
magis occupet quam ornamentum: non habeat plus
materie quam gratie. non plus carnis quam lactis.
Purus et prudens sit sermo per tempus. Acce-
dat huc pietas / et pulcritudinis numeros
teneat. Non habeat plus oris quam peccatoris: nec
lactis flurum pariat. Et peccator debet vbe-
ra perire / et inherere illi: non ipsum conuerti in
illa. Et abundantia cordis os loquat / et il-
la non torum effundat. Restringenda sunt vbe-
ra ne nimis eruberent. Uideas aliquis dum
verba solatoria per equo sectant in vana
deuolui. et dum auditores longo perculos si-
lentio et quasi quadam subtristes accidia et
bilarare volunt: petulantia lasciuia lingue
post vtilia perfluunt ad scurrilia: et modico
frumeto multum zizaniorum aut pereminant
aut supereminant: loquuntur placentia / et do-
ctrine panem in risum faciunt / sicut scriptum
est. sed paulo post risum sine pane / sine pa-
ne verbi salutaris. Non est adulterandum
verbum dei / nec admixtione corrumpendum
peregrina. Suis sit contentum vberibus: vbe-
ribus vtriusque testamini. Hec tibi memori-
ter in pectore hereat. hec tibi commemorari
et quasi lactentem sermonem ministrat. ita sug-
gerant que alij sugant. De pectore tuo erum-
pant radices / vt non sint affectata que dicit
sed de puro et per cordiali plata affectu / iuxta
illud. Si vis me flere plorandum est primo
tibi ipsi. Compassionis et gratulationis affe-
ctus itus nascatur tibi. sed per scripture sacre
verba / ac si vbera quedam ad educationem
audientium perfluat. Pudice quidem vt in re-
seria et petulantia absit et serenitas adsit. Ad
pulcritudinem eius matris accedit / si se pau-
lulum attollat et tumeat modice: tamen vt
habeat auctoritatis quantum sat est: austeri-
tatis nihil. Ideo et vino meliora dicitur
vbera. Sic enim in laude eorum statim sequi-
tur. Meliora sunt vbera tua vino. Ube-
ra gratie / vbera solationis / austeritatis et
duricie vino meliora sunt ac efficaciora et
accommodata magis ad commutandum tristes

et exasperatos affectus / et ad confortandum
imbecilles et teneros facilius mouet / et fo-
uent suauiter. Verbum enim dulce et mitigat / et
imicos et amicos multiplicat. Dulce enim
gelij verbum. durum legis. Et vide quod ver-
bum dulce effera gentium corda conuertit / et
quasi marinos et saluos fluctus in lactis sa-
porum. Inundationem (inquit) maris qua
si lac sugit. De apostolis hoc dictum est. sub
typo zabulon et isachar. Hodie si quis ama-
rus et turbidus fluit / non desperes. Adhibe
vbera / instilla lac: forte et ipse cras lacte
fluat. Quis scit si non modica stilla totam
massam peruertat. Dabit enim dominus sibi eum
gelisantibus prout multa. Sterilis et infir-
ma est seueritas legis. et sine gratia precipit:
et sine venia pernit. vtroque vbera caret. Ideo
vel per signationem vel perfigurationem hec conti-
net. sed in actu non exhibet. Demerito non
legis sed euangelij ministrum te esse: ministrum
Iesu: qui in passione acetum: et in cena vini
veteris reprobaui actorum. Non acianus non
habet mammam venie: nec pelagius gratie
Ille nature inueterate et corrupte bona pre-
dicat: et ad iustitiam sufficere dicit. hic diu-
ne nature bonitatem tollit / dum penitentiam ne-
gat. Ille (vt sic dicam) reuocat peccates. huius non
suscipit penitentes. Uetustate ille perpinat:
hic austeritate. Non habet eius doctrina
gratie lactem nouitatem: nec homo dulcedi-
nem. Parasti (inquit) psalmus) in dulcedine
tua pauper deus. Pelagius diues est / non eget
hac dulcedine: innascitur ei non parasti. Pela-
gius dicit non indigeo. et Bonacianus non
indulgeo. Alter per durus est. alter per dures.
Para dicit: para in dulcedine tua pauperi
tuo deus. Tu para. tu repa: et non nisi in dul-
cedine tua. Magna multitudo dulcedinis
que de vberibus tuis desugit. Quoties per
graves excessus ad ista accessi. pressi in sta-
tium / quantum lactis expressi copia: tu domine
nostri. Ubi abundauit delictum / abundauit
et gratia. Sufficiebat mihi vt diuinitis con-
putarent. si vel mererem veniam. et ecce abun-
dauit et gratia. Dammarum pressi vnam:
et vtraque influxit vbertim. Ideo sponsa tua
gratie lacte potata / et satiat ab vberibus
consolationis: didicit et ipsa vbera magis pre-
bere quam vinum. Meliora enim sunt vbera eius
vino. Vinum vetustate acescit: vbera totum
nouum dulce totum effundit. Denique et ti-
mor foras mittit / et charitas nunquam excidit.

hoc est mandatū nouū eius: semp recens dulcedo. Non potest amor esse: et dulcis non esse. **Deliora** ergo sunt vbera tua vino. Vinū non malum sed vbera meliora. **Deliora** quidē sunt: mixturā tamen non refugit vini. **Hā** in sequentibus aliquāto post dicit. **Bibi** vinū cū lacte meo. melius tamen si bibat lac solū et sine vino. qz in vino terra est/in vberibus compassio/nis et gratie lene blandimentū. **Hā** vinū licet in bonū valeat et soleat accipi. bicramen ex collatione vberū aliquid durum et forte significare videt. **Deliora** sunt vbera eius vino. quia melior est dulcis et fraterna compassio/qz indignantis animi durus et immitis affectus. Quasi nō habentes vbera Paulus norat/quos sine affectio ne vocat. Non potest in humano pectore vberibus carere pietatis sponsa sponso suo adheret. **Ipsi** enim mons vber/mons icrafatus/mons coagulat/mons pinguis. Quomō de tanta lactis copia nil sponsa capiat. An beneplacitū est in hoc monte habitare? **Esti** in hoc monte sine intermissione habitare nōdū possum? recurram frequenter/ascēdamus/inebriemur vberibus. **Sic** ei scriptura habet. **Ubera** ei inebrient te omni tempore et in amore ei deletere iugiter. **Uidete** ad quē sensum vberum interpretationē deflectat. ad ebrietates et ad delectationem amoris. **Quid** necesse ē diuini inquirēda vberū ratione morari: magis vero queram? **ipis** inebriari. **Deliora** sūt ei vbera vino qz melior ē mīa sup vīra. melior ē amor affectō qz afflictō carnis: et lacteus potus spiritualis nouitas cōpunctionis vino. **Ibi** enim ostendunt et gustant dura: dū vetus homo repellit et destruitur: ac in nouitate vite dñi fauoris lactea capimus blandimēta. nec fuge sed refugij significationem. **Bonū** quidem vinum/sed vbera dulciora. **Bona** compunctio: sed melior vinctio. **Odor** enim vnguentorū tuorum sup omnia aromata. **Iaz** studia vestra ad audiendū reintegrata video. **Auiditate** vestra excitauit odor vnguentorum spōse. **Indiscreta** quadā esurie/illa vultis hodie vberibus superaddi: date iducias vsqz mane: hodie sufficiat vbera/cra stino accedamus ad vnguentū: eo vos vestris prestante affectū: qui vberū et vnguentorum sponse sue/et cōmendator est et dā

tor Iesu christo: Qui viuit et regnat in secula seculorū. Amē.

Sermo. cccc.

Signū est mibi

olei et vnguenti fratres: et vos hodie vasa affertis tāta/tam vacua. **Nec** ducatis ad iniuriā qz vacua vasa vestra dico. **Ego** nō inania p hoc/sed magis capacia volo intelligi: eo qz et auida et idonea sint vobis ad capiendū ingenia. **Quis** ista implere sufficiat? **Attenditis** ad vnguenta spōse/quantā sit illi aromati copia. quasi nō et instrumenti habēda sit ratio/p quod ad vos manare debet. **Lopiosa** quidē materia: sed nihilominus attendite qd minister queat. **Fiat** qd vultis/non causabor inopia. ne vos me non obseruare sponsionis incusetis. **In** stillabo modicū quod habeo olei vasis ingenitibus. atqz vīnā animus Helisei iubeat: cuius vīr nōstro prouentū bonū conatui tribuat. **Quid** ergo? **Nonne** hic multi assident helisei/ multi prophete/ aut certe filij prophetarū: et hi omnes iubent: et si merita inferi essent/numerus ipse magni vīrus alicuius poterat vicē supplere. **In** stillabo ergo aliquid de reliquijs vnguentorum. **Hā** ipsa in capite libri copiose et sufficienter effusa meministis: et forte ferillo rum nondū est exinanita. **Nunquid** et ego modo sum exhaustus? **illam**? **Nec** speretis id a me: nec enī psumo. **Fertilis** apud spon sam est vnguentorū apotheca. **Non** est qz dicat/ exbaurire: exinanire vsqz ad fundamentū in ea: **Utinā** contingat mibi i hac fece intingi in oleo: sicut scriptū est de aser. **Fratres** si nō meremur in olei dolij vnguentorū copiam cū euangelista **Ioban** ne immergi: si nō meremur tā vberem vinctioē/nunquid desperabim? vel intinctio nem/nunquid saltē odorem. **Hā** et odor hic tñ cōmendatus est: et odor (inquit) vnguentorū tuorum super omnia aromata. **Ubera** profunt vt crescas vnguentis ne deficias. **Deliora** sunt (inquit) vbera tua vino. **Conferamus** inter se ista tria/vīna/vbera/vnguenta. **In** vino veteris hominis defectio. **In** vbere noui relectio. **in** vnguentis quedā delectatio. **Uino** carnalis sensus inebriatur et consopit et obruitur. **vbere** nouus nutritur: vnguentis adul

deliciatur. **In** primo homo vetus pficitur. **in** secūdo nouus reficitur. **in** tertio iā appropinquas ad perfectiōem ineffabili leticia afficitur. **An** nō ordo bonus: vt de refectione ad delectatiōem accedas: post lactis primitias ad vnguentorū delicias. **Et** a principio cantici huius vtraqz ista vnguenta et vbera/et cōmemorata et copulata sunt in preconijs spōse. **Nec** exigua horum gratia que tortiens replicat in laudez dilectē: nō cōtentus cōmemorasse semel. **Nōne** delectatū putas laudibus istis qz tanto affectu tam frequēter recenset? **Est** et quod ad te trahas de tanta sedulitate ite rate laudatōnis: inuitatiōem tuam puro hanc iterationē: curret tu in odore vnguentorum istoz: immo cura magis vt hec in te vnguenta redoleāt: vt tu audire dignus sis. quia odor vnguentoz mox super omnia aromata. **Nec** tñ semel hec audias: s; iterato has tibi laudatōnes os dilecti loquatur. **Recentia** in te sunt/et quasi noua semper vnguenta. nō arescant. non exiccetur. nō exinaniantur. **Oleū** exinanitum nomen dilecti. **Sed** vide vt exinaniant vsqz in te. non exinaniant a te. **Bonū** est si cum sponsa inchoes ab vnguentis. sed nō bonum vt cōsummeris in vnguentis. **Alio** quin tibi dicit Paulus. **Cū** spiritu ceperis/nūc carne cōsummaris. **Bene** vngentis/si spiritu vngentis. **Ideo** sic vngere vt caro in te immutet propter oleum. **Oleū** nō immutetur aut minuat propter carnē. **Oleū** immoz vngentū nō de capite tuo discedat/sed exuberet et descendat vsqz ad pedes. quia vtraqz in christo iesu/nō tam vincta qz perfusa sunt vnguento. **Intret** oleum interiora tua/ipsis imbibatur affectibus: vt carnalitas omnis in te muretur propter oleū. **Erit** enim quādo et caro immutabitur ppter oleum. **Unctus** est et perfusus oleo leticie pze confortijs suis. **Ideo** solus ante resurrectōis tempus dicere potuit. **Caro** mea immutata est propter oleum. **Iure** anticipauit cōmunis horā immutationis/caro immunis a carnalitate. **O** hora optabilis. o dulce vnguentū: qñ et per quod caro dissoluta ascendet in incorruptionem. **Hā** ante illum statū quid nisi descendat in corruptiōnem? **U**idistis besterno die fratres/asperistis lachrymabilibus oculis carnē miseram cōmutatā

carnem descendente/nec posse penitē corrumpi. **Uidebatur** velle corpus qd occupauerat hereditate possidere ipsa corruptio: et ne desineret putrescere/non sinebat perperuisse. **Lo**hibebat vires quasi nollet substantiam celeriter cōsumere: vt diuitius inficere posset. **Flam** cū fuerit caro reducta in puluerē: quid habet vltra corruptela quod faciat? **Om**nis caro fenum: et omnis gloria eius quasi flos feni. **Ericca** tum est fenū et cecidit flos. **His** verbis ppheta velocitatem defectōnis expressit: qz facile caro florida et vitali pubescens calore/et roseo colore pulcra: sed de terra succisa viuentium. **ericca** quidē subito: s; non computrescit tam cito. **Ergo** facta collatione celeritatem subite cōmutationis ostēdit: nō lente corruptionis expressit horrorem. **Uideres** in illo cadauere ossa que te cta fuerant/quedā denudata/quedā quidem adhuc nō tam tecta qz polluta et iuo luta putredine. **Brassabatur** in carne misera longa corruptio et attingens a fine vsqz ad finem fortiter: miserabiliter dissipabat omnia. **Poteras** et ego dicere dissipabat omnia carnis eius. eo qz dissipatio futuri diuine dispositionis seruiebat. **Disera** cōmutatio/sed pulcra ratio que dō placuit/vt carnis glia nō nisi p putredines deducatur in puluerē. **Seuiat** mors: seuiat et grassetur ipsa corruptio in carnē humanam/depoulet eam quantū potest. **Deducat** eam primo in sanie. deinde in cinerem. **Flam** hucusqz potest: et non amplius qz in puluerē deducere. scz carnis gloriā. **Flam** ad nihilūz consumere valet carnis substantiā. nec penitus cōsumere nec perpetuo possidere. **Donec** atteratur celū nō confurget. **Tūc** enim effundet dominus de spiritu suo super omnē carnem: tūc caro sanctorū erit immutata propter oleum eo qz spiritus domini vngent eam. **Omnes** enī resurgemus: sed non omnis immutabimur. **O** quanta virtus vnguenti illius/a cuius facie corruptionis tam vetuste iugum cōputrescit/et caro que cōsumpta fuit a supplicijs reuertet ad dies adolescentie sue. adolescentia que nō discedat alia etate succedente. **Efficax** omnino vnguentū/per quod tam inueterata sanabitur cōtritiō: et tam annosa sanies in sanitate incorruptibile conuertetur. **Ecclesie**

proprium est hoc unguentum. ideo christia
ni dicitur filij eius a sponso suo christo.
id est. uncto. Et iam accipimus hoc un-
guentum in baptisate. Sed sicut ibi ope-
ratum est ad sanctificationem: ita et in fine
temporū operabitur ad gloriosam illā im-
mutationem/quando caro immutata erit
propter oleum. Quis scit si non interim
morbus sinatur desuere: vt et violentia
morbi/virtus declaretur remediū? Bene
ergo unguenti huius odor comendatur.
eo q̄ gratia eius ac si de longe adhuc odo-
ramus. Quod aliud dabis antidotū tam
efficax ad mitigandū omnē mentis que
potest accidere desolatōem: quoniam fidi-
sima spes est refectio refectionis future et felix
illius comutationis. Non habet doctri-
na gentiliū resurrectionis credulitatem
et indecorū traditio non tenet qualitatē. Il-
li non credunt. Nimis plene sed parū pu-
te de spiritali resurrectionis gloria et an-
gelica similitudine sentiūt. Gentiles un-
guenti huius odorē non trahunt. Iudei q̄
dem nō ipsum et propriū sed nescio que-
s alium et adulterinū pro eo. Ap̄d solam ec-
clesiam unguenti illius odor et integer et
proprius existit. Ideo odor unguentorū
eius super omnia aromata. Bona unguē-
ta impassibilitas et patientia. Per illā ca-
ro resuscitata ledi nō poterit. per istā mēs-
pia inter prouocationes et iniurias illesa
consistit. Per illam quieto et incōcussio iu-
re carnis nostre terram hereditate possi-
demus. per hanc vero ipsam animā. In
patientia (inquit) vestra possidebitis ani-
mas vestras. Ipsa patientia quid aliud ē
nisi velut quidam future impassibilitatis
odor. Illic mala nulla inferūt. hic vero
patientie benefecio ac si unguento quodā
mitigatorio etiā que illata sunt nō sentiū-
tur. Efficax et vtile omnino unguentū qd̄
inter carnis vocationes animū ab iniuria
tuetur: et cōtinet ne fatiscat. ne deficiat. ne
laboret. Ego vtilitatē unguenti huius p̄-
dico: tu forte voluptatem queris. Nec in
hoc quidē deero: et adhuc vobis excellen-
tiorē vnctionem demonstro. Omne gau-
dium (inquit) existimate fratres: cū in tē-
pationes varias incideritis. An nō tibi
unctus videt excellētiōri presus unguen-
to/qui nouit in aduersis gaudere: q̄ q̄ di-
dicit in ipsis non contristari? **Quin** cum

est quo dolor excluditur q̄ quō leticia sua-
detur. Deniq; et inimicos non modo tole-
rare sed amare iubetur sponsa christi. Di-
ligite (inquit) inimicos vestros. Bona er-
go eius unguenta/que in tristibus letici-
am redolent: et hostibus dilectionem. Di-
lectio enim maior est omnibus sacrificijs/
et holocaustomatib; . Ideo odor unguen-
torum tuorū precellit omnibus aromati-
bus. Bonū plane orationis aroma. bonū in-
censum. Sed audi quid euāgelium p̄fer-
rat. Si offers (inquit) munus tuū ante
altare et ibi recordatus fueris quia frater
tuus habet aliquid aduersum te: dimitte
ibi munus tuū ante altare et vade prius re-
conciliari fratri tuo. Aduertis satis q̄ mo-
do unguentū reconciliationis/aromati p̄-
fert orationis. Quid est reconciliatio/nisi
iterata animorū dissidentium conciliatio
Et de conciliatōne et charitate fraterna di-
cit tibi psalmus. Ecce q̄ bonum et q̄ io-
cundū habitare fratres in vnum. Hec est
excellētiōri via (iuxta Paulū) et alijs ma-
ior charismatibus q̄ odor unguentorū
cunctis aromati-
bus. Unguentū hoc descē-
dit de capite in barbam et ornam vestimen-
ti. Christus enim caput nostrū prius dile-
xit nos/vt nos diligam; cum. Ideo et sp̄s
sa se currere dicit in odore vnctionis. id ē.
in emulatione dilectionis. Non dicit un-
guenti: sed unguentorū. eo q̄ gemina sit
dilectio. Una qua diligimus ipm. quoni-
am ipse prius dilexit nos. Alia qua dilige-
mus inuicē sicut et ipse dilexit nos. Utri-
usq; dilectionis habemus ab ipso et exem-
plum et donū. Ipse enim dilectōnis et vi-
am monstrat et ministrat virtutē. Iō scri-
ptum est. In odore unguentorū eius cur-
rimus. Ipsa cōnexio et suauitas: et amor
parris et filij et mutua complexio per spi-
ritum amborū. nōne grato nos odore p̄-
fundit. et ad similitudinem nos inuitat emulatio-
nem/vt et nos vnū simus sicut et ipi vnū
sunt. Felix quidem qui sequitur et currit i
odore charitatis illius. dilectionis illius.
vnctionis illius. Ipse enim spiritus vros/
q̄ quasi perungit: quos tanta amoris dul-
cedine coniungit. Imitemur vnctionem
istam: curremus in eius odore. Diuine il-
lius et essentialis vnctionis emula est et qua
si imago fraterna charitas. et quedā velut
umbra unguenti illius et dulcedinis et amoris

mutui. Ecce enim q̄ bonum et q̄ iocun-
dum habitare fratres in vnum. Sic vn-
guentū in capite quod rē. Etq; vrinā de
capite nostro quod sursum est/ quedā vn-
guenti istius in nos umbra descendat/vt
et ipi audire inueniamur: quoniam odor vn-
guentorū tuorum super omnia aromata.
Precurre animo virtutes reliquas/vsum
et opera singularū recense. Nihil in illis tā
suauiter redolet: quantum pura de corde ca-
ritas. Quem odorem tibi spirent ieiunia
quē odore elemosynę: si in illis charitas nō
poller. Castitas ipsa et tolerantia passio-
num: si nō fuerint charitate condita: qd̄ ti-
bi suavis odoris refundent. Si tradide-
ro (inquit Paulus) corpus meū ita vt ar-
deam et quasi aroma incensum liquefac-
totus in igne: charitatē autem nō habeas
nihil mihi prodest. Non potest gratis su-
scipi quod nō cum gratia offertur. Cha-
ritas radix est: quasi rami virtutes ceterę
de illa pullulant. et ideo pinguedinis illi
participes esse debent. Quid prodest ramus
in bona oliua si non in eo sentitur radicis
pinguedo et gratia? Ita quidē nec frutes
nec opera virtutū: si non in eis charitatis
et dilectionis virtus redoleat. **Maria** cu-
ius etiam modo tibi nomen de euāgelio
sonuit. quid in ea aliud q̄ dilectio redole-
bat? Dimissa sunt ei (inquit) peccata mul-
ta/ quoniam dilexit multum. Bonus huius
unguenti odor: cuius gratie veteris corru-
ptele fetore delevit omnino: et totā ecclesie
domū suauitate grata perfudit. Dū esset
rex in accubitu meo: nardi pistici alaba-
strum confregit et effudit super caput re-
cumbentis. Et nardus illa dedit adhuc
dat et in finem seculi dabit odorē suū. Bo-
num in ara pectoris sui christo domino i-
cendit aroma: ac si unguentum eternituz
cor eius liquefactum flamma charitatis
Sepulto domino vide q̄ officiosa/ q̄ se-
dula monumentū frequentat et redit. Vi-
det angelos/ apostolos inuitat: abeuntibus
illis/ non abiit illa. Ardens est (inquit)
cor meum/ desidero videre deum meum/
quero et nō inuenio eū. Nonne tibi anxie-
tas ista querentis/ eximie quoq; dilectio-
nis videtur odorem spirare? Hec verba
dum in eius memoria cantant: nōne qui
cantant et ipsi quoq; inflamman; Deni-
q; et ipse Iesus qui desideratur/ unguenti

illius fragrantia odorat et quasi currit ad
illam in odore vehementis amoris. Quid
ni ad cognata libenter recurrit unguenta.
Quasi in matutino festinat ad illam et sur-
gens mane prima sabbati/ primo apparz
Marie. et vnxit eam oleo leticie pre cōso-
tibus suis. dum se iam resurrexisse mani-
festat in gloria. Jam aromata illius i vn-
guenta conuertit et desideria eius in dele-
ctationem commutat. Aroma mihi vide-
tur offerre/ qui orat et optat. Tunc autem
unguento perfundit: cum eius quē amat
potitur copia/ cū presentia dilectatur. Bo-
num quidē orare et desiderare dominum
s; amare et habere et frui melius. Et (vt ita
dicam) cum nō habes: bonū est mendica-
re: sed melius manducare. Si potes ab-
sentem amare: quanto magis cum adest.
cū copiam sui indulget: cum experientia
dulcis alimenta ministrat amori. Tunc
enim et spiritalius et perfusus vnxit ani-
ma: cum illi qui vnctus est spiritu et virtu-
te artius iungitur. Tunc precipue dilecto
placet: tunc suauiter redolet/ cum tota fu-
erit in ipsum transfusa. cum adherens illi
vni/oris fragrat unguento. unguento illo
quod de sponso redundat in sponsaz. Jo-
cunde omnino et suauiter redolet cobabi-
tatio ista in vnum: sicut unguentū in capi-
te quod rē. Ideo odor unguentorū eius
super omnia aromata. Et si unguenta cri-
am ipsi sponse alia sunt: nulla talia sunt/ q̄
le illud quod descendit i ipsam. hora hac
maxime qua dilecto coheret: quando in-
ter eius ybera moratur: quando cubat in
secretario cordis. Deniq; quando rex est i
accubitu suo: tunc nardus sponse spargit
odorē suū: odorē bonū super omnia aro-
mata. odorē sponsi/ magis vero odorē
sponsi. Ipse est enim dilecte sue unguē-
tum: ipse est odor. nā ipse in dilecta sua cō-
placet sibi. ipse redolet. Etq; vrinam vn-
guentū hoc de capite nostro non discedat
et odoris eius fumus ascendat de cordibus
nostris in secula seculorū Amen.

Sermo xxxiiij.

Ies ista domi

o nice resurrectionis/annua cele-
britate solennis. de unguentis
repetito tractatu/me compellit instaurare

sermonē. Veniūt hodie mulieres cū aromatis: venit et Richodemus ferēs mirturam mirre et aloes quasi libras cētum. Maria magdalene ipsa peruenit vngere corpus Jesu in sepulturā. Videtis quāta mysteria celebrantur in vnguentis. Magna mysteria: et quis ad ista idoneus. Quis digne vnguentorum assignabit distinctōes proprietatē exponet. Disputatō hec experientis est non coniectētis. Non est enim facile cuius de vnguentis tractare: nisi quod ipsa docuerit vinctio. Hodie vinctus est dominus oleo leticie pre consortibus suis. Quomodo ei consortis est qui non gratulatur non congaudet qui de surgente non con surgit in nouā leticiam. Opportuna quidem occasio de vnguentis vobiscum disere sed multo magis oportuna vnguentis redolere. Vos exigitis a me sermonem: et ego a vobis vnguentorum odorem depono. Quia ratione cū sanctis mulieribus domini Jesu frequentatis monumentū: si nullū spirituale deseritis ad illud vnguentū. Caro domini hodie gloriose est immutata propter oleum. Nonne condignū videtur ut corda nostra immutentur et conuertantur in oleū spirituale. in oleū exultationis et leticie. Instituerā de vnguentis sermonē. et ecce disputatō nostra hesit in oleo. Et quod oleo cum vnguentis. Vultū quidem: et si non per omnē modū idem non est. accedit tamen ex parte aliqua et dissimulat eis. Oleū enim quous non fragrat: mitigat tamen: non bene olet sed bene vngentis et co. Hic autē non tam vinctiōne quā odorē commendat in vnguentis sponse. Et odor (inquit) vnguentorum tuorum super omnia aromata. Non omnis anima odoriferis abundat vnguentis. sicut et mulier illa in regū libro loquitur ad prophetā. Non est in domo mea nisi paululū olei quo vngar. Non habet hec vnguenta odoriferis speciebus composita. sed oleū ad vinctiōem simplex et exiguum. Maria magdalene non legitur sed euangelica mulier. vnguentum refert nardi spicati preciosi: nec exiguum sed libras integram. Et ipse Simon redarguit a domino: quod nec oleo quidē caput eius perunxerit: cum illa caput eius perfudit vnguento. Vides quomodo vnguenta oleo preferuntur et odorifera vnguenta. Nam preter hoc quod vinctiōnis habent effectus: quo

dam odoris spiritualis beneficio prerogant. Vinctio quidem parciōs est: sed fragrantia se diffudit in plures. Etiam quod solus vngitur: non solus odorat. Virtus est cōmunis in omnes se spargit. Ergo vincto tibi odor et alijs et tibi. Bene vngitur et bene redolet qui diligit bona coram deo et prouidet bona coram hominibus. Gaudeat (inquit Paulus) in domino semper: iterum dico gaudeat: modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Gaudeat ad vnguenta modestie: noticiam referte ad odorem. Audi quomodo ipse Paulus odorē ad noticiam trahit. Et odorē (inquit) noticie sue per nos manifestat in omni loco. Bonū ergo vnguentum et bonus odor: spiritualis in domino exultatio et modesta habitatio leticia et noticia. Bene vngitur cui dominus in conscientie interioris gaudio placet: qui delectatur in ipso et bene olet qui cum Paulo omnibus per omnia placet. Et non placet nisi domino: in cuius modesto habitu discreto opere et sermone docto interioris alacritas et gratie fragrant vnguenta. Bene vngitur qui gloriatur in domino: et bene olet per quem dominus glorificatur coram hominibus. Et ipsi qui redolet odor suus suauiter fragrat si non gloriatur seipsum cōmendari sed per se dominū. Odor vnguentorum tuorum super omnia aromata. Vultis ut inter vnguenta et aromata differentia vobis assignem. Ipse ergo sermo cantici distinguere videtur non reprobans aromata: sed vnguenta preponens. Quantū ergo in consimilibus et coniunctis rebus inuenire distantie possum. Vnguenta videri possunt dona gratiarū que in spiritu sancto conferuntur. aromata vero ipsa officia que deuote referuntur. In operibus et officijs honestatis quedam naturalis species grata est. In vnguentis gratia spiritus. Dominū Jesum vinctū spiritu et virtute: ita et sponsam eius in hoc decuit assimilari: ut et ipsa spiritu et virtute vngatur. Bona quidem sunt aromata virtutum. et per se redolere videntur: sed cum vinctiōne gratia fragrant: cum de vinctiōne spiritus suauitatis asperguntur odore. Opera ipsa et virtutes cum his que foris sunt: cōmunia nobis esse possunt vnguenta non possunt. Denique et si pulchra sunt: plus placent cum procedunt de

spiritu. Quomodo videntes opera bona glorificant deum: nisi quia intelligunt quod ipsum opus bonū et a deo venit et ad ipsa vadit. Si qua sane in me bona sunt: gratiora mihi quidem inde sunt cū deputantur gratie christi: cuius eius in me vinctio cōmendatur: cuius spiritus redolet magis quam cum naturalis arbitrii predicatur facultas aut fructus industrie. Denique sine vinctiōne spiritus et natura libertate destituitur: et virtus veritate et opus merito. Nam sine gratia spiritus et fide christi et voluntatis conatū effectū caret: et virtus que videtur fucata est: et opus eterne mercedis non assequitur fructū. Ideo odor vnguentorum tuorum super omnia aromata. Etenim qualiacumque aromata fuerint: non mere suauitatis spargunt odorem: nisi cum in eis spiritualis gratie redolent et redundat vnguenta. Vultis ut aliquod vobis vnguentum proponam: cuius odor super omnia ecclesiasticorum donorum excellat aromata. Quis odor in ecclesia suauiter fragrat: odore misericordie et remissionis. Quanti cū currerunt in odore vnguenti istius: et per hoc christo comparati et agglutinati sunt. Bene redolet quod veteris corruptele et peccati ab antiquo inolitū sub momēto delectet fetorem. Mulier illa que erat in ciuitate Maria nomine: quod fetida erat quando accessit ad pedes Jesu in domo Simonis leprosi. Quantū ipsi fetebat Simonis qui presentie eius non sustinuit horrorem portare. Quod fetida in se accessit ad Jesum. et ecce iam in toto mundo et penitentie et dilectionis et gratie quā reportauit spargit odor. Non est sera gratia christi in ipso conuiuio: quo mulier hec domini pedes rigauit: tersit et perunxit: et lota et exersa et peruncta est. et ipsius domini testimonio phariseo prefertur. Non est enim parca clementia christi: nec pigra quidem. plus rependit: et sub hora rependit. Quid mirum si penitenti occurrat indulgentia vbi ad patientiam penitentie adducit. Mulier illa deprehensa in adulterio et relicta in medio: vide quomodo clementiam Jesu redolebat que mechie culpa prius fetebat. Reuolue euangelium vbi quod Jesum inuenies et citum et copiosum ad veniam Denique et si quadriuanus mortuus est et publicani criminis fama iam fetet: vbi Jesus euocat et educit

de tumultu prave consuetudinis: vbi Iesus soluit et remissionis infundit vnguentum: statim a facie eius fugit et omnis fetor antiquae putredinis. Quis enim retraheret quod non impurat dominus. Quis tenebit errata que ipse remittit. Non potest male olere quod ipse abolet. Domine (inquit Martha) quadriuanus est et iam fetet. Erras Martha. Iesus non tam fugit fetida: quod solet ipsum fetore fugare. Exemplū dedit ecclesie sue: ut quē admodū ipse fecit nobis ita et nos inuicē faciamus. hec illi reliquit vnguenta. Quanti desperantes semetipsos tradidissent in iudicio: oculi et auaricie omniumque vicioz precipites se dedissent in gurgitem: si non medicaminis huius retraheretur odore. Tribularer (inquit) si nescire misericordias domini: misericordias in capite et misericordias in corpore eius quod est ecclesia. Nam et ipsa accepit a domino quod et illis tradidit. quod ipsa (inquit) accepit in munere: ipsa etiā in mandato: ut sit iuxta misericordiam. Bonū quidem misericordiam ministrare sed melius misereri. Misericordiam quā debes ex loco: ex aīo solue. Expreme in te affectū: cuius officium et vicē suscepisti. Miseres eius qui diues est in misericordia. Non in alieno perditur inueniri. Ergo cōseruis tuis vnguenti huius mensurā in te porre. Si in alieno infideles estis quod vestrum est quis dabit vobis. Affectus tuus sic nam domini est effectus venie. Qui lesas conscientiam gestat: tectum vulnus sub peccatore turo se tibi committet si penes te vnguenti huius odorem presenserit. Si sciretis quidem misericordiam volo et non sacrificium nunquam cōdemnassetis innocentes. Non sic tu domine. non sic. non modo non innocentes sed nec nocentes quidem condemas. sed emendas eos. Emendabit (inquit) me iustus in misericordia: oleum autē peccatoris non impinguet caput meum. Distinguit hic psalmista inter oleum et oleum. inter oleū adulatiōis et oleum miserationis. Illud demulcet et sauciat. istud demulcet et sanat. An non tibi super omnia aromata bene redolet vnguentum: per quod vniuersa delicta tam facile delentur. Filius ille iunior in se reuersus vnguenti huius vberā copiam odorat: est in patre de regione longinqua: et inter greges

Sermo xxxiiiij.
Fauus distillans

labia tua sponsa / mel et lac sub lingua tua / et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Uebementer dulcia sunt / que nunc dicta sunt ad sponfam. Sed queritis quomodo superioribus ista conueniant. Semel vos commouisse sufficiat. et necessitate continuationis liberam esse legem commendationis. Non tenet seriem: sed uirtus vaga licentia. Ubi laudum ratio uertitur: non potest ordo qui dem exigit: sed nec debet respici si assignari queat. Post unguentorum laudes: statim labiorum gratia profertur in medium. Quid enim si non de unguenti uirtute hec in labijs diffusa est gratia? Euangelizans reuolue / et aliquid tale de sponso ipso dici inuenies. Spiritus (inquit) domini super me / ne eo quod uenerit me / euangelizare pauperibus miseris. Opportuit ergo et sponfam in hoc assimilari sponso: ut et ipsa in opus euangelizandi inunctione spiritus ungeretur. Spiritus enim ad officium uenit et ad efficaciam. Utrumque ab illo est: et ministerij gradus et gratia ministrandi. Sine gratia gradus inutilis. et sine gradu presumptuosus usus est gratie. Quomodo predicabunt nisi mittantur: aut quomodo mittantur nisi ungantur: sicut scriptum est. Spiritus domini uenit me: euangelizare pauperibus misit me. Spiritus ordinat in officium: spiritus et os aperit / et format in usum. Idcirco in laudibus sponse prius agit de unguentis sponse: deinde de dulcedine labiorum eius. quia et si dulcia loquitur / non ipsa est que loquitur: sed spiritus sponsi qui loquitur in ea. Denique audi quid ipse sponsum Iesus primitiue pollicetur sponse. id est. apostolis. quia primitias spiritus acceperunt. Ego (inquit) dabo uobis os et sapientiam cui non poterunt resistere omnes aduersarii uestri. Dagna quidem uirtus sermōis diuini / et aduersantes reuincere potest: et non aduersantes allicere. Et hoc ipsum est de preconij eius. quid nunc in disputatione fertur: ad blandimentum plus spectat quam ad redargutionis effectum. Fauus distillans labia tua. Familiare quidem est illi et quasi innatum dulcia loqui. Si quando autem increpat dure: peregrinum illud ab

ea et de longe ascitum / et non insitum. nec sic est affecta / sed magis coacta. Cum dulcia loquitur / de proprijs loquitur: cum uero dura / non habet hec oris eius / quilitas: sed prauitas audientium. Ergo de proprio de familiariter laudat sponfam cum dicit. Fauus distillans labia tua. Sed quia de continuatione aliquanta iam audistis: uultis et de continentia commendationis eius differat. Tria quedam laus ista complectitur: dulcedinem / plenitudinem / parcitatem. Dulcedo consideratur in genere. plenitudo in copia parcitas in effusione. Quid effusione dico? Distillatio magis est quam effusio. Fauus distillans labia tua. Quid necesse est in assignandis singulis immorari? Ipsi enim scitis: quia fauus non nisi dulcedinem effundit: nec nisi de pleno effundit. Et de plenitudine quidem ipsa / non totam ipsam. Ideo fauus non effundens / sed distillans labia tua. Est ergo in labijs sponse et dulcedo sola / et dulcedo plena / et dulcedo sobria. Plene quidem possidetur / sed non plene effunditur: sed prout auditorum / capacitas exigit. Uultis etiam ipsius sponse de labijs suis habere testimonium? Quia dulcia (inquit) faucibus meis eloquia tua / super mel et fauum ori meo. Dulcia quidem sunt labia sponse / eloquia enim domini distillant ab eis. Eloquiorum domini est ista dulcedo. Non enim de suo loquitur: sed quasi sermones domini. Idcirco diffusa est gratia in labijs eius. Accipite iam ex parte qualia mella sacri fauus distillat eloquij. et uincitque sicut deus diuisit uasi / cui instillet mensuram. Remittit / promittit / promittit / promittit. Delicta remittit. infirma promittit. eterna promittit: et ipse promittitias quasdam promittit. Sapientiam loquitur inter perfectos. sapientiam quidem non habet mundi / sed dei. Sapientiam in misterio abscondit / et iter minus spiritualiter sapientes nil arbitrat se scire / nisi christum ipsum hunc crucifixum. Lohortatur ad perfectos / non cogit sed magis solatur pusillanimes. suscipit infirmos: et si inderos corripit: correctio ista dulcedine sapit maternam. peccati copiam. conuerso indulget: nec indulgentiam numerum et quasi terminum quem non transgreditur perfigit: cui precipit septuagies septies in die delicta totius preteriti donare. Uis quod magis plenitudo dulcedis in labijs sponse quod toties ipse perficit in malum: toties si uertat / ipsa tibi distillat

in bonum: et prebende uenie uicibus non exhauret. Denique instar angelorum dei non insultat. sed exultat super peccatore penitentem agentem. Bonum ergo est labijs eius / auditum prebere. Nam et dominus precibus eius aure accommodat: sicque tuum prouocat et inuitat affectum ut pdat et suum. Loquere sponsa quod loqueris quia audit cum desiderio dilectus tuus: siue disputante de se: siue colloquente sibi. Sed cum ipsi sponso sponsa loquitur: tunc loquitur in loquela dulcioris labij et lingua altera. Tunc cordis labia uere melle delectationis stillant diuine. imo non tam distillat quam fluunt. quonia hora illa in melleas affectus anima tua conuertitur. Beata uicissitudo quam de corde sponse quedam flueta mellis emanant in dilectum. et ab ipso redundat in sponfam. Ad locum enim unde exiit hec mellis flumina reuertuntur ut iterum fluant. Boni faui in labijs sponsi et sponse eructantes ex hoc illud: et inuicem amorem dilectionem Ille desuper irrorat gratia: illa deorsum actionem gratiarum. Ipse Iesus in anima dilecta rosis huius mellis stillas genuit. Dulces omnino stille rosis / affectiones ille diuini amoris: quando sponsa liquefacta tota distillat a facie eius quem diligit: a facie dei sui. Ideo quasi fauus distillans labia eius. eo quod uehementer dulcis est sic affecte mentis succensio: sed uelox succussio / propter illum dulce excessum mentis raptus: et propter citam interruptionem. Fauus distillans labia tua. Purgata omnino hec ego crediderim labia de quibus ipse Iesus dulcedinem melleam haurire se reputat. Istae labia forpice et carbone de altari tacta purgant. Disce (inquit alius) manum suam domini / et tergit os meum. Que sponsa est / non carbonem / non digitum optat: sed oris contactum. Osculet me (inquit) osculo oris sui. labia labijs debeat. Nec enim de sponse labijs expectant dulcedines. si non labijs imprimere dilecti Quid autem nisi osculi suauitate / quod de labijs sponse rapit / se delectatum gaudet: cum dicit. Fauus distillans labia tua. Propter uirtutes / et propter osculum charitatis et propter oraculum ueritatis. Fauus (inquit) distillans labia tua / mel et lac sub lingua tua Istud iam proprie ad eloquij gratiam respicit. Nam labiorum usus etiam ad osculum est: lingue uero ad eloquium suum. Non tamen dulcedo in lingua sonat: sed mel et lac sub lingua tua. Simu-

lata dulcedo est / que tamen sonat in lingua / et non sentit sub ipsa. Ergua est que tota est in labijs et in lingua: et non pars eius maior sub lingua. Non est dulcedo tamen in lingua / nec tota est in lingua. sed sicut ipse qui nouit testatur: mel et lac sub lingua tua Ideo eructat uerbum bonum: uerbum tam mellem quam lacteum / propter deitatis maiestatem et propter incarnationis mysterium. Lingua et labia ac si quidam argenteus canalus sunt / per quem de cordis fonteriuuli lactis et mellis erumpunt. Utrumque dulce: sed distincta dulcedo. Lac paruulorum est / ut Paulus loquitur. et idem inter perfectos dulcedo et diuinam et quasi melleam sapientiam docet. Alij mel tamen habent sub lingua. alij tamen lac et non mel. Mel autem et lac utrumque pariter sub lingua sunt sponse. Nec mel fluit sed magis distillat. Nec enim passim et intemperanter profundit sublimes illos et reconditos sensus secretorum celestium / deitatis archana nec lactis potum sine delectu propinat. Mel (inquit) et lac sub lingua tua. Non enim sermo est uel interna dulcedine uacuum / uel interme dulcedini coequatus. Im promptu est illi dulcia loqui / sub cuius lingua mel et lac. Beata lingua que uelut fauus distillat: et uelut uera quedam paruulorum lacte distenditur: que mel distillat et lac fluit. Omnis clamor et amaritudo et blasphemia longe ab istis proscibitur labijs. sicut apostolus suadet: hortatus hec est iuxta psalmum. Sub lingua eius labor et dolor. Sed mel et lac (inquit) sub lingua tua. Fauus distillans labia meretricis. et nitidus oleo guttur eius: non tamen mel et lac sub lingua eius: non in intimis eius: non in uisceribus eius. sed nouissima eius amara sicut absinthium: et acuta ut gladius biceps. De muliere uero forte hoc idem in Proverbijs inquit. Fortitudo et decor indumentum eius et ridebit in die nouissimo. Spiritualem illam uere beatum risum iam nunc parturit os eius / et quasi dulcedo eius sub lingua latitat. Ebullient autem que nunc subsunt mel et lac in plenam leticiam in die nouissimo. tunc nulla ex parte quasi sub lingua premetur silentio. sed pressum diuorum prosumpet gaudium: et implebitur os risu eius. Os mulieris cuius fortitudo et decor indumentum eius. Uide quomodo non optet nudam ueniri quam promissa sibi expectat gaudia reddi.

Quis scit si non hec ipsa sunt indumenta de quibus in hoc eodem cantici loco subiequitur: quia odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Operui (inquit psalmista) in ieiunio animam meam. Item: Humiliabo in ieiunio animam meam. et oratio mea in sinu meo convertetur. Bona vestis ieiunium: cuius sinu quodam secreto oratio commoratur. Vestis est que sinum habet: oratio mea in sinu meo convertetur. Habes hic vtrumque: si aduertas et in ieiunio indumentum fortitudinis. et in oratione odorem thuris. Oratio (inquit) mea in sinu meo convertetur. Cur vero ait in sinu? An forte defectum orationis tepidez infracte dedit intelligi. in quo ipso primo euanescentis processu. idcirco dicitur in sinu suo converti. ibidem scilicet occidens ubi exhaurit. Sed quomodo convertitur? redit que perit? Magis quidem in sinu converti videtur: que celerem per cibum reportat effectum. et si nondum plene: ex parte tamen humilis et deuote petitionis fructu potius. Habet enim dulcedinem multam vehemens et deuota oratio. et dum dirigit in conspectu domini: quasi incensum: suauem ipsa odoris sui sententiam haurit. An non bonum indumentum quomodo vapor huiusmodi nebule ipsam offerentis operit et vestit animam? Bonum plane. Sed nos sicut cepimus vestimentorum interpretationes: secundum exteriores actus exequamur. Opera enim bona et priorum deformitate operiuntur: ne ad nos imputetur et decorum quendam et venustatem conferunt: ut ad gratiam reputetur. Bona ergo vestimenta bona sunt opera: et simul ornant et orant. Et quod ornant manifestum quidem est sed non omnium ornant redolent thura: non orationis specimen tenent. Denique cuiusque opera et patetia et publica: ostentationes et inanem iactantiam redolent: non supplicationis instantiam non sollicitudinem placendi domino. non impetrande vota gratie. quomodo ei aptabitur odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris? Qui homo omnia agit ut ei placeat cui se probavit deo: ut eius mereatur fauorem vtrumque odor vestimentorum eius sicut odor thuris. Et quidem thura nisi deo soli nec offerri solent nec debent. ideo odor vestimentorum eius sicut odor thuris. cum quicquid si ne palam siue clam agit: ad impetrandam placationem refert diuine. Idem videtur esse oleum in vasis: et in vestimentis odor: scilicet odorem thuris. Quid aliud quam gaudia illa spiritualia et eternam delectationem deum exorat quomodo

non aliam abiurat et horret? Sicut inquit psalmus in te anima mea quam multipliciter tibi caro mea. Vides in verbis quomodo et ipsa carnis vestimentum quasi orationis habet vicem dum eo sicire dicit. Caro voluntariis afflictis disciplinis nonne deum ad propiciationem flexiter nititur? Ipsa eius propter deum supplicia/ quaedam ad eum supplicationes sunt. Eleemosyna pauperum misericorditer impensa exorat. Carnis proprie delectatio discrete repressa/ cur non et ipsa orationis habet effectum? Voluptatis repressio quaedam est votorum ex pressio: et desiderij delectationem aliam suspirantis. Orationis seruide effectus in sinu cordis vertitur et conuertitur. Thura in exterioribus abstinentie vestimento suauiter fragrant. Et bonum omnino vestimentum quando anima non tam carne vestit quam carnalium ieiunio quodam et tempantia voluptatum. Bonum omnino vestimentum continentia virginialis. suauem redolent et velut thuris odorem vel illi quem diligit vel sibi quem diligit. Quicquid cum dilectione offert non potest eius delectatione non profrui ipsa que offert. Omnis ei hec dulcedo que predicat in ea: sentit et ad ipsa. Ab ipsa manant in ipsa manet. In labijs fauus. sub lingua mel. et in vestimentis eius redolentia thuris. Proxima sunt ipsi vniuersa hec quorum tam gratum est sensus et perfructio dulcis. Et ut inquit dauid ut complacent eloquia oris mei et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. Habetis hic vtrumque hec. et ne quod desit ad cumulam gratie sub vestimentorum vocabulo operi: quibus tertio loco profert in medijs. In labijs stillat eloquia sub lingua meditationes melles fluunt. vestimentorum ornant/ thuris spirat odorem. Quid illi censeres deesse ad gloriam in qua hec tria complacent. os. animus. opus? Hoc numero omnia comprehensa sunt sed ordine conuersa sunt. Ab operibus enim inchoandus est: non ab eloquio. Corneij ceterionis primo opera et orationes exaudite sunt. fide corda mundata sunt. deinde super ipsum et super suos spiritus cecidit. Et erat loquens linguis ipsius apostoli. post ascensionem domini vniuerses prostraverunt in oratione. compleris promissionis diebus/ repleti sunt spiritu. postea profecti predicauerunt vbiique. Primo in oratione profusi sunt. deinde spiritu infusi sunt. sic quam susceperat alijs gratiam ipsi profunderunt. Primo expectatione et desiderio conuersi sunt ad deum. scilicet

ad ipsos facta est dei conuersio. tertio ipsi conuersi confirmantur et firmant fratres suos. Sed siue sanctitate vite/ siue visitationem diuinam/ siue verbi mysterium in apostolorum actibus: omnia hec vestimentorum vicem tenent his omnibus operi sunt ornati sunt. quod in illis relictum est nudum aut vetustate pristina sordens: quin tam festiuo et verbi et virtutis cultu resplendat. Eximiis itaque cultus in illis sed nec copia minor. Quid nam hec vestimenta redolent: qualis est odor eorum: nunquam non sicut thuris? Cum domini pecuniam conseruis erogant/ non inde penes se quicquam vel furti residere passi sunt: nihil inde fraudulenter sibi decerpentes. etiam a laudis munere manu excutunt: omnia referendo ad gloriam dei. Ipse tibi Paulus subtilia et indissolubilia quedam vestimenta verbis suis conuertit. et pro capacitate tua: luminis et intelligentie coaptat amictum: non tamen in profanabilibus humane sapientie rebus. sed in doctrina spiritus. Ideo vestimenta quibus vel ipse regit vel que tibi conuertit non nisi thuris habent odorem. Nam affectata verborum laiciuita/ et cultus inanis et leuis: glorie redolere videtur affectum. Et quod non leporem eloquij: sed lubricas et fallaces diuinationes subtilioris sectantur materie dum se nimis propter inanem fauorem extenuat. aliquotiens interit blasphemias. Non ergo odor vestimentorum eiusmodi sicut odor thuris. Nullum in vestimentis spiritus excipe videtur dum indefinitate pronunciat. Odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Quomodo me felicem si vel vnum vel alterum in me vestimentum: integrum reddat thuris odorem: nec aliqua admixtione peregrina corruptum. Nam ad hanc mensuram ut omnia eius indumenta velut thura redoleant: neminem accessisse puto. qui necdum in sponsa forte meruit ascisci a domino Iesu sponsa spiritus.

Sermo xxxv.

Ritus conclusus

es sororum mea sponsa. ortus conclusus. fons signatus. Primo ex verbis suis laudationis huius affectum pensare oblectat videtur qui non est contentus laudasse semel. Et quantum esset si vel simpliciter et sine repetitione eius quam alioquit/ eloquere precomia: nunc autem et exquisitis ad illam vtrumque blandimentis: et gratum

lando ipsa congeminat. Quid nisi quam in matrimonij delegit gratiam non eius doris eximij aggaudebit. Non poterat in tam dulcis necessitudinis iura nisi digna eligi/ nec iam electa tepide diligi. Nunquid non equum est ut et ipsa in talibus ei placere studeat qui sic ipsam probauit? Ipse probat ipse tale parat. ipse plantat sibi paradisum voluptatis. ipse qui tale eam parat. ipse conparat paradisum deliciarum. Ecce (inquit Isaac) odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dominus. Nec autem non agro confertur sed orto: vbi spiritualis videtur plantatio florum et aromatum cultus vberior. In hunc ortum Iesu bone libenter descendis ad arcolas aromatum/ cum cubes in eo/ ut colas et custodias illum. Ortus (inquit) conclusus sororum mea sponsa. ortus conclusus. Per ortum internas fratres intelligite delicias pro conclusionem disciplinam custodie. Quae dabitis orto simile: nisi cuius anima spiritualibus sic affectibus redolent: sicut aromaticis floribus ortus: quod iocundum penetralis/ quod suauis recessus in pectore sponse. in pectore tam florifero ut orto comparet. Nulla in eo radix amaritudinis sursum germinans pro qua orti huiusmodi impediuntur deliciae. Omnis plantatio quam non plantauit pater meus celestis non inueniet in eo. Denique ipse plantauit hunc ortum voluptatis: ut solus operet et custodiat illum. Semino quidem operat modo. plantans et purgans. Plantat ut sit omne ei semen verum. purgat ut fructum plus afferat. Et plantat ut semen verum sit. et purgat ut semiplenum non sit. Quid proderit plantatio facta ad veritatem si purgatio desit ad vbertatem? Nihil profert cultura diligens discipline/ si custodia desit. Neutro destituit qui assimilatur orto et orto concluso Ortus conclusus sororum mea sponsa. Vale ortum in quo positus erat custodiuit adam contra lubricum fraudulenti serpentis ingressum. Iocundus quidem ille corporaliu paradisu lignorum. sed ego multo meliore in eius animu plantatu intelligo. Nihil obfuisse in illis: corporale irripuisse: si non irripuisse in istu. Admissus est coluber: et statim eius persensit venena. Qui enim dissipat sepe: mordebit cum coluber. Bona custodia sepeque culta ab incultis separat/ seruat illefa. Circuda ergo hac orto tuo sepe/ ne si fuerit ablata sepe

destructa maceria: in direptionem et conculcationem fias. Non erat ille reclusus, hosti electo et exuli inde quod grauer est interclusus. Cum difficultate regredis: unde i causa facilitate plapsus est. In sudore vultus pane vescit suo: qui in paradiso de vi te ligno ad libitum poma carpebat. Hic vescitur pane suo: ibi vite fructibus. In paradiso producit dominus omne lignum pulcrum visu et ad vescendum suauem. Laborat in terra cecius Adam: non dominus, sed ipsa terra spinas et tribulos germinat operanti. Paradisus gratis dat fructus suos: terra laboranti nec suos. Commutatio misera: si tu domine perdis et iuste omnes qui fornicantur abs te. Jure perdit qui tam charas necessitudines perdit fornicando, nec vltra meretur hec blandimenta audire ut vocetur soror, ut sponsa, ut ortus et ortus conclusus qui neminem nisi dilectum admittit. Porta paradisi tui semper clausa sit, soli principi pateat. Non deiciatur in securi et ascia ianna eius. Unus sit aditus, et is comisus cherubin. Nihil admittatur non examinatum prius gladio flammato, nihil quod solum dei reprobat, quod non approbat charitas, quod non ad perfectionem et plenitudinem legis accedat. Plenitudo ergo scientie cherubin, et plenitudo legis charitas: in qua omnia concludunt mandata. Hec sit tibi custodia flammato: ut quicquid irrumperet indignum temptauerit: sub momento et non lente consumat. Nunquid non como de dilectione est assignata conclusio: quod semper constringit affectus: et concludit in idipsum, ad interiora semper conuertens ubi deliciae eius sint esse cum filio dei. Bonus dilectio murus, sed habet hic murum antemurale. Regularis districtio in illa cogitationes sanctas et affectus dulces includit. Hec occasiones delinquendi repellit et excludit, hec oportunitatem vacationis ad amoris precitata officia, illa profuit. Ille murus gratus est, hic necessarius, ille te celestes inter delicias claudit, iste prescribit mundanas. Si tibi nociuum est cor tuum velut ortum deliciae prestare christo: non egredere hoc antemurale si concludaris. Delicias perdere vult quas habet (si tamen habet) qui de munitione submurmurat. Ortus nescit esse qui non vult esse conclusus. Ortus conclusus fons signatus, Emissiones

tue paradisi malorum puniceorum cum pomorum fructibus. In tribus huius ortus laudes absoluit, conclusus et irriguus et aromaticus. Primum securitatem confert, secundum fertilitatem, tertium et ad germina que producit respicit ad gratiam. Nonne nobis gratia ortus iste videtur tam integer: tam vberitas: tam utilis. Hec tamen utilis est sed aromaticus et abundans delictis. Quis nostrum has ad se laudes audeat attrahere? Quis hec sibi dici blandimenta presumat? Atque utinas si cut irrigationem et germinationem optam? aromaticum: sic concludi signarique non detrahemus. Non enim emissiones illas aromaticum producit nisi ortus conclusus: et fontis signati: fluenti irriguus. Signetur ergo fons tuus ut non effusione prodiga totus excidatur, signetur ut ad irrigandum tibi sufficiat. In plateis tuis aquas tuas diuide, habeto eas solus ut non sint alieni participes tui. In plateis (inquit) sed in tuis aqua diuide: ut virtuti aromata tibi accrescat ac si iuxta aquam in plateis. Quomodo non erit fons signatus qui de fonte illo vite proficit que signauit de patre? Qui (inquit) biberit de aqua hac quam ego do: fiet in eo fons aque salientis in vitam eternam. In fonte hoc que signatum vocat: signatum quandam et spirituale et propriam a seculari seunctam doctrinam intellige, aut doctrinam, aut certe deuotionem privilegio dulcedinis signatam et quasi singularem copiose fluentem et iugiter. Hec est fontium operum exhilaratio: ac si quedam irrigatio ossium. Gaudium enim cordis exhilarat hec singularis et insignis deuotio in deum: quasi fons signatus et proprius segregatusque in hoc ministerium, ut cor spose ac si ortum quandam irriget in sponsi delicias. Signetur ergo ut non fiat iuxta quod scriptum est. Fons tuus turbatus pedet et vena corrupta, alioquin nescit tu dilectus de puro fonte potare. Signatum est (inquit) super nos lumen vultus tui domine: dedisti leticiam in corde meo. Leticiam ad irrigationem deflecte. Denique in stillicidii fontis ortus letabit germinas. Nonne recolis de genesi quod fons ascendebat: irrigabat totam faciem terre. Adhuc terra dedit fructus suos, mundum nouit spinas et tribulos. Quis dabit ortulo mea hac aquam et areolis meis hunc fontem signatum? Quis

dabit ut tota ortuli mei facies irrigua sit leticie et lucis rivulus: nihil in eo aut sterile sit aut quadam in deuotione triste. Vicina sterilitati videtur operatio tristis et spiritualis gaudij carens irrigatione. Denique et si quod nascitur: quasi radix ascendit de terra sitiens. Quasi radix non quasi flores non quasi fructus. Quasi radix, hoc est, aut parum aut nihil plus habens in radice. Iam fontis inducta est mentio: ut germina leta credas erumpere in orto irriguo. Et est equidem ortus cuius aque fortuite sunt et quasi deforis ascite non phennes non proprie. Bonus autem ortus cuius fons in ipso nascitur. Fons signatus et proprius. Fons (inquit) et fons signatus, id est, iugiter intus erumpens et non valens corrumpi. Fons quod vberiter fluit. Signatus quia nequaquam peffluit. Aut ideo dicitur fons signatus, quia et si alij alij fontes sunt: sorori et spose specialis est fons et proprius et quadam prerogatiua signatus. Bonus omnino fons sapientie: sed adhuc sub signaculo nobis emanat: dulciter sapit: sed nondum dilucide scitur. Signatus est et clausus sub figuris. In Apocalypsi liber ostenditur in manu sedentis super thronum signaculis septem signatus. Utriusque ratio et fontis et libri ad sapientie spectat intellectum sed uterque signatus est figuris et enigmatibus inuolutus. Signatus est, quibusdam enim nobis intimat indicium: et occultat in ipsis, et sicut in Apocalypsi libri signati legis apertiones: ita et hic signati fontis emissiones. Emissiones (inquit) tue paradisi malorum puniceorum cum pomorum fructibus. Fons iste signatus quidem est, sed excidat non est cuius tam gratiose sunt emissiones. Signatus est fons sapientie: sed ab emissionibus eius cognoscetis eam. Erit (inquit) fons patens domus David in ablutiones peccatorum et menstruate. Ille pater, hic signatur. Ille abluit, hic alit. Ille lauat, hic rigat. Ille purgat delicta, hic producit delicias. Ille communis multorum: hic specialis est sponse. Ibi remissiones fiunt, hic emissiones. In psalmo vide quomodo primo lectum lauat: deinde rigat. Non enim est satis a feditate lauari: nisi et secunditas secretetur. Emissiones tue paradisi malorum puniceorum. Ita Iesu bone: ita est. Emissiones iste: immissiones sunt tue: immissio-

nes per angelos bonos. Non posset tunc emittere delicias: nisi tu intrinsicus delectationes aque vite immisisses. Signatum est super nos lumen vultus tui domine: dedisti leticiam in corde meo. Signatum est super nos quod desuper nobis immissum est. Cui diuini luminis imago desuper imprimatur: intus in corde leticie spiritualis vberitas exprimitur. Ideo gloriose emissiones filie regis ab intus sunt. Emissiones tue paradisi. Non sunt exigue deliciarum intrinsicus copie: de quibus integer paradisi emittit. Utriusque habes et paradisi conclusum et paradisi emissum. Ille est in puritatis affectibus, hic in actibus pietatis. Ille intus est, hic de illo procedit et probat illum. Utriusque delectabilis est et conscientia et conuersatio sponse. Omnia enim proponit vtiliter et disponit suauiter. Ideo quasi paradisi sum quandam cernas in eius habitu et opere exteriori: dum honestas placet i singulis, et series in collatis, et suauitas in dispositis. Modeste et in tranquillitate omnia agit ut virginis in ea verecundie non violeatur serenitas. Denique et paradisi doctes enumeratur incipit a verecundia: in eius designatione propter colorem similem punice mala propones. Emissiones tue paradisi malorum puniceorum. Potest et in malis puniceis/martyrum intelligi patientia, eo quod proprio sunt sanguine rubricati. Et bona pudicie comes/patientia: que in laude sapientie sibi conectunt, sicut scribit. Sapientia que desuper est primo quidem pudica est: deinde pacifica. Pudicia modesta est et dignitate temperat, patientia alienam immodestiam equanimiter portat. Illa proprios morum informat, hec alienos imperum infringit. Illa decor est, hec fortitudo. Iam dicit. Fortitudo et decor indumentum est. Primo (inquit) pudica est: deinde pacifica: et post aliquam subiungit: plena opibus bonis. Bonum est enim persecutionem pati: sed propter iusticie fructum. Iam emissiones eius malorum puniceorum sunt: sed cum pomorum fructibus. Bona quidem pudicia: sed si ociosa non est non affectata non ficta: sed fructum afferens in patientia. Illa disponit suauiter ista pregit fortiter: Illa modesta/heclonganimis. Ideoque his duabus nunc annexuntur quasi summario et finis operum fructus pomorum. Transcundum iam erat ad

arborum aromaticarum disputatione ad delicia-
 cationes species ad emissiones cyprici
 nardo: nisi malapunica odore suo nos ad
 huc traherent / et festinanter ad alia retine-
 rent sermonem. Nos malorum puniceorum para-
 bola respicit / qui regulares celebramus / con-
 uentus: qui sub uno continemur ordine quod
 si grana sub cortice: Atque utinam hec grana
 imitemur similiter in coheretia cordis vna
 nimirum sicut in resolutione quodammodo ordi-
 nis. Pene discreti facie huius sibi mali grana cohe-
 rent. numeri singularitate magis distant /
 quod species distamus et nos ab invicem nume-
 ro differentes / non animo. Non rixant invicem
 non contra corticem murmurant. non tentant il-
 lum prumperere. patienter se sinunt eius quasi
 filie concludunt: ut quodammodo dicere illud
 videant. Ecce quod bonum et quod iocundum ha-
 bitare fratres in vno. An non fratres in
 ordine nostro / ac si in cortice puniceo p-
 sionis christi per imitationem cor rutilat
 Denique velut quedam huius mali grana sunt /
 qui sibi nativum dicunt sub discipline cho-
 rii contineri. qui non tam premi se censent
 protegi. Absit amor proprietatis. absit amor
 private potestatis. et huius mali granum
 exhibes. Dicat alij nostro inuitati ex-
 plo quod bonum sit et quod iocundum habitare in quo-
 dam ordo communionis et sub munimine
 corticis. Caritas vniat et cortex muniat
 Quot videtis ordinata collegia. tot in-
 telligite velut quedam mala punicea / que
 de fonte fluxere baptismatis. Denique cre-
 dentium vel legitimum erat cor vni et aia vna
 Ex illis quasi granis tantarum congregationum
 num / ordinata et vnanimiter viuunt: ma-
 lapunica perierunt. Illos primos creden-
 tium uentus non astringebat ad huc insti-
 tutio ordinis: sed instinctus amoris. Non
 modo ducebant utile: non modo bonum: sed
 etiam iocundum habitare in vno sic vngue-
 tum quod descendit in barbam: barbam Aaron
 in ora vestimenti ab ipso capite christo iesu
 Qui vivit et regnat per omnia secula seculo-
 rum Amen.

Sermo xxxvi.

Missiones tue

paradisus malorum puniceorum cum
 pomorum fructibus. Cyprici cum nar-
 do / nardo et croco / fistula et cynamomum cum
 vniuersis lignis libani: mirra et oleo cum

omnibus primis vnguentis. A cypro incipit
 dum est. nam ibi terminatur. Septem hic
 annuerant arbores aromaticae quod dicuntur
 tur emitti de fonte signato. Et quidem hec
 hec videntur verba libri signati. Ita et signa-
 ta sunt et obserata. Quid nobis Ihu bo-
 ne spose tue laudes proponis: si non quid
 tutis intus continent ipse de promissis. Tu te-
 nes clauem huius orri conclusi. tu signasti. tu
 resignasti. tu solue. tu inquit solue septem ista si-
 gnacula. Nemo nouit que sunt illa intima
 sponse illa abscondita tua quod adimplet
 est venter eius. Nemo nouit illa nisi tu / et
 cui volueris ipse reuelare. Utinam et nos si-
 mus qui facie reuelata gloriam sponse quod ab
 intus est speculari possimus. Magna gloria
 eius in mysterio tam numeris nominum
 istorum. Et quidem hic (donate domino) quomodo
 inspicere septenarium sacramentum. Septe-
 narius aut spiritualitate: aut utilitatem indi-
 cat gratiarum. Idem frequens et visitatum est
 in sacris litteris. Septenarius numerus iter
 preterea: dona illa que perfecta sunt / et que de
 sursum sunt. Diuisiones gratiarum sunt: et diu-
 siones ministracionum sunt: et diuisiones ope-
 rationum sunt. idem autem spiritus diuidens singu-
 lis par vult. Alias alijs diuidit: sed in sp-
 sa quali colligit et fert vniuersa. Non par-
 ticulatim diuidunt illi / quasi diuisa sunt in il-
 la. Alijs etiam diuidit et donat. illi non tam di-
 uidit quod totum donat. nisi in hoc cum diuide-
 re illi intelligas / quod se ledi et rogatiue con-
 fert illi vel in eodem genere gratiarum amplius
 vel specialiter in alio. Posset alias arbores
 aromaticas enumerasse: sed sufficit septem
 propter ea quod diximus vel spiritualitatis vel
 vniuersalitatis significantia. Hinc arborum
 istarum nomina et naturas in discussiones ad-
 ducamus. Et sub umbra istarum imitari iocun-
 dum videtur / et fructus earum dulcis erit gut-
 ture nostro. Umbra figuram ipsam intelligo
 fructum veritatem earum. Quod non dulcis sensu
 um fructus quam ipsa verborum grata sunt folia
 Et scitis quantum audienti nostro dat affectio-
 nem tam dulcium frequentia vocabulorum. Pos-
 terat ad promouendum affectus ista sufficere.
 Sufficit quidem affectui simplicitas istarum
 nam intellectui sufficere nequit. Vos gen-
 dus est et ipsi quod pasci vult sensuum veritate.
 Dulciter audiat hec dulcium inculcatio ver-
 borum. Cyprici cum nardo / nardus et croco / fi-
 stula et cynamomum / mirra et aloec. Absit

autem ut non multo dulcius intelligantur
 Magna sunt corporales in arboribus enu-
 meratis deliciae / sed quanto maiores spi-
 rituales sunt que figurantur in istis. Emis-
 siones (inquit) tue paradisi malorum puniceorum
 sunt: sunt etiam cyprici cum nardo.
 Bonus enim ordo. aut post labores patien-
 tie. post verecundiam pudoris: ad vnguenta
 proficisci et vnguenta regalia. Nam et de cy-
 pri semine regale confici solet vnguentum
 aut quia in malis puniceis regulariter inter-
 prerati sumus vnanimitate: consequenter
 his herbis et vnguentis: excellentem quan-
 dam sublimitatem intellige. Qui se (inquit)
 humiliat exaltabit. In patientia et in vna-
 nimitate quid nisi humilitas? Humilitas
 nec contra iniuriantes timet. nec super con-
 fortes se tendit. In malis vero puniceis hu-
 militas. in cypro sublimitas. In illis la-
 boribus in his deliciis. Cyprici (ut aiunt) semen
 decoqui oleo solet: ut vnguentum exprima-
 tur ex eo. Alij seminant in lachrymis. sed sp-
 sa in oleo Semina nostra opera nostra sunt
 Nec si habent hilaritatem / quasi in oleo de-
 coquantur. Non est satis oleo intingi nisi
 sint cocta et confecta in oleo et quasi in ipso
 oleum uersa. Quod in oleo calente deco-
 quitur / olei ipsi imbuuntur natura. Loquitur
 et conficitur semen cyprici et oleum in vna
 vnguenti qualitate. Mira quidem confectio
 laboris et deliciae / eo mirabilior quod in labo-
 re non labor sed leticia sola sentitur. Opus
 enim exultationis in oleo decoctum in eius
 traxit naturam. Opus ipsum (ut sic dicam)
 obliuiscit opus se esse / dum amoris pin-
 guedine totum inficitur. Sed ipsa interior
 exultatio de opere capit augmentum / sic et
 oleo semen confert: et oleum semini quan-
 do cum exultatione operatur sponsa: et de ipso
 opere magis exultat. Unguentum hoc re-
 gium est. Iesus ipse libenter ex hoc inun-
 gitur. Hilariter enim daturus diligit deus. Et
 si vinctus est oleo leticie pro sortibus suis. vult
 tamen a sortibus suis vngui: et duorum in se operat
 vnguentum. Quis dabit mihi tantam olei copiam
 in qua omnes operum meorum fructus decoqui
 possunt / et cor meum totum confringi. Eu-
 gelista Johannes sub typo vite et templa-
 tue sub sponse figura: in plenum oleo feruere
 te dolium descendit. Quis dabit mihi tam
 sam abundantiam olei et seminis cyprini

ut vnguentarie confectioni sufficiat. Non
 omne semen hec olei decoctio recipit / non
 omne vult fructum. Denique non omne opus
 contemplationis immisceri leticie potest.
 Opera exterioris sollicitudinis et usus con-
 templationis confici simul non possunt:
 nec in vna coagulari qualitate. Quos er-
 go fructus hec confectione recipit? Illos pla-
 ne quos apostolus enumerat. Fructus au-
 tem spiritus / gaudium / pax / patientia / long-
 nimitas / fides / mansuetudo / modestia / con-
 tinentia / castitas. Hi fructus cum oleo con-
 templationis conueniunt: et quasi in vnam
 coeunt naturam. Sed et illud semen huic
 confectioni maxime conuenit / de quo legitur.
 Semen est verbum dei. Denique et semen cy-
 pri cum manna similitudinem quandam habet
 in quo verbum dei figuratum accipimus.
 Utrique enim et manna et cyprici semen al-
 bum est et simile semini coliadri. Lex enim
 domini immaculata est. Nec non vult aqua
 secularis discuti sapientie: non eius assertio-
 nibus firmari: sed oleo spiritus: ut spiri-
 tualis sensus: ut vinctio spiritus exprimitur
 et ea. Qui meditatio et contemplatio leti-
 tice facillime commiscetur: cuius sibi coniun-
 gitur verbi studium et gratie. Oleum in con-
 templatione. et dum illud per istam deco-
 quitur: facillime ex hac confectione spiri-
 tualis exprimitur intelligentia et vinctio / quod
 decet de omnibus. Et vide quia non ait sim-
 pliciter cyprici / sed cyprici cum nardo. Nar-
 do se dominus fatetur preuentum in sepul-
 ram. Quid ergo in nardo nisi mentis que-
 tem intelligis: ideo cum cypro iungit / eo
 quod omnis contemplationis usus que tem-
 tis indigeat. Cyprici (inquit) cum nardo.
 nardus et crocus: Bona conexio. Crocus
 enim flos quasi aurei coloris: ad sapientie
 rutilum refertur colore. Ergo in cypro intel-
 ligitur vestigatio. in nardo vacatio. in cro-
 co visio sapientie. Iure nardus ponitur
 in medio. vtrique necessaria. id est. vestigati-
 onis et visionis. Nam nec inuestigari sine vaca-
 tione mentis veritas potest: nec videri cum
 inuenta fuerit. Accipe ergo in cypro stu-
 dium. in nardo otium. in croco vtriusque
 fructum. Noli de cetero sponsa: noli dice-
 re quia fusca sum. noli amplius te decolora-
 ram vocare. Jam enim sponsa ipsi testi-
 monio croco splendore replendes quod cro-
 cum immittis. Bene croco nitet colore:

quem nō infuset fatuitas. quem nō tedij
et deficientis animi moribūsus palloz infi-
cit: sed sapiētie fulgidus et rutilus charita-
tis color exhilarat. Si velim⁹ hec ad chri-
sti personā reflectere: cōgrua plane interp-
tatio seq̄t. Quis magis oleo decoctus est
gratie. ipse in māna intelligitur. ipse semi-
nis cypro speciem tenet. ipse passionis cru-
ce pressus: sacramenta salutis et vnguenta
gratie profudit. ipse in cypro patitur et in
nardo sepelitur: et de corde terre resurgit i
croco. Quasi nouus flos et rutilus quan-
do per resurrectiōem eius caro resoruit.
Et fortasse i fistula ascendit ad celū. Hec
enim arbor in altū excreuit: et sponsa eius
quasi comparit in cypro cōsepelit in nar-
do et in croco cōsurgit. Quid ergo conse-
quens est ut coascendat in fistula? Si enī
consurrexerit spōso / que sursum sunt que
rere debz / que sursum sunt sapere. vbi s̄
sus eius est in dextera dei sedēs. ¶ **Fistula**
et cynamomū. Fistula exurgit in altum
cynamomū parum quidē exurgit a terra.
In fistula altū cernit. sed in cynamomo
altū nō sapit. Illa ascēdit / illud cōdescen-
dit. Fistula est quādo sponsa excedit deo
cynamomū quādo p̄temperās est nobis
Et si se cōtemperat: totū tamē est spiritu-
ale quod profert. cynamomū enī cū frā-
gitur / visibile spiramētum emittit. Quan-
do frāgitur nisi cum aperit / cū exponitur.
Sic enim Iesus cū accepit panē fregit et
dedit. Tūc ergo doctor cōtemperans se
ipsum quasi frāgit cū se ceperit aperire / vlt
audiri cū cuiuscere illa que intus de sup-
nis latēt secreta: cū memoriā abundantie
suauitatis eructat. Hoc est q̄ cynamomū
fractū / visibile dicit spiramētum emittere
Quare spiramētū / et quare visibile. Spi-
ramētum quia spiritaliū sunt que dicit:
visibile quia manifeste docet. Qui enim i
sublimibus ad ludicra et vanas fabulati-
ones plabitur / nō cōdescendit / sed cadit.
Fractē quidē loquitur / sed spiramētū su-
ane nō emittit. Quasi fistula que crescit in
aquis ita inter orationū lachrymas exur-
gas i altū. Pulcra ascensio. Sed vide ut
descēsus cynamomo sit similis. Cum te
ab ascensu illo et excessu aliqua rationabi-
lis causa reuocat et restringit: esto velut cy-

namomum. Colloquia tua / conuersatio
communis / gratiam spirant. Et si de vo-
luntate tua et proposito aliquotiens refle-
cteris: ad senioris auriū reflecta et qua-
si fracta voluntas: nō murmur resonet tua
querimonia. esto cynamomū: contractū
visibile spiramētum emitte / eo q̄ virtus
humilitatis / in infirmitate vocationis / et
velut fractionis proficit et probatur. Et
spiramētum visibile dicitur. Spiramen-
tum / quia tranquillitas seruatur in corde
visibile / quia relucet in facie. ¶ **His an-
ctis et omnia ligna libani.** Et vide q̄ nul-
la nisi libani ligna ponit / nec aliqua que
sunt libani p̄termittit. Cum omnibus
(inquit) lignis libani. Ligna libani / et im-
putribilitatem habent. quia cedrina sunt
et puritatem / eo q̄ sunt libani. Sola ecclē-
sie ligna sunt / que habent mysteriū fidei.
conscientia pura: et quandam quasi impu-
tribilitatem continentē sola eius ligna / et
puritatem et perpetuitatē habēt. Bonum
plane lignum vir ecclesiasticus in quo cō-
currunt et obuiant sibi fortitudo discipli-
ne et decor fidei. Fortitudo et decor indu-
mentum eius. Erumpunt his diebus li-
gna quedam / que non plantauit pater ce-
lestis / ligna que non sunt plantata in liba-
no nostro. Fortitudinē p̄tendunt operū
iniuriarum insensibilitatē. parsimonie to-
lerantiam. Cedrina videntur / sed libani nō
sunt: quia immunda est eorum mens et cō-
scientia. Infidelibus enim nihil est mun-
dum. Fortitudo quidē que ostentatur et
virescit in conuersatione: in confessiōe pu-
trefcit. Quod ibi quasi fulget. hic fetz In
opere quidem videtur pietas. in interro-
gatione infidelitas putret. Fortitudo la-
pidis / fortitudo eorum / et caro enea est. sci-
licet non degenerat a patre suo. de quo in
Job scribitur. Induratum est cor eius q̄
si lapis. stringitur tanq̄ malleatoris icus
Dale fortes sunt / non pro fide / sed cōtra
fidem. Non enim emolliuit omnipotens
cor eorum / non emolliuit / non emundauit
nec fide candidum fecit. ideo non sunt li-
bani ligna. Omne quod non est ex fide pec-
catum est. quomodo non magis quod est
contra fidem? Non sunt ligna libani que
fidei non irrigat puritas. Steriles sunt

virtutes / que non secundantur per fidem
sed ipsa fides sine virtutibus mortua est.
Laudores eius nulla incontinentie fedat
putredo. In ecclesiasticis lignis / vtraq̄
obuiant sibi / forma fidei / et operis fortitu-
do. Talis cedrus / nostro plantatur in li-
bano. Hic est et alibi non est et puritas si-
dei et perpetua et quasi incorrupta perseue-
rantia virtutis. Hic enim emittitur mir-
ra et aloecum omnibus primis vnguenti-
tis. De species ea etiam que per se corru-
ptibilia sunt: a corruptione illesa seruare
noscantur. Quid enim hec post ligna li-
bani vnguenta produceret / si nihil in eis
esset distantie? Nam et si videntur similia:
distinctionem tamen recipiunt. Illa enī
id est libani ligna / incorruptibilitatem in
se habent ista. id est mirra et aloecum non ha-
bentibus exhibent. Illa impuribilia sūt
ista impuribilia tamen conferunt. Bonus
ergo lignum: et vere plantatum in paradī-
so domini: in monte illo egregio: in mon-
te libano: quod et ipsum se continet / ne per
illicita defluat et sermones sui muniti a ta-
li fluxu alios reddent immunes / cui⁹ cor-
pus quasi cedrinum est / et a labijs mirra
distillat. Mirra (inquam) et aloecum om-
nibus primis vnguentis. ¶ Possumus
quidem et hec ad quattuor cardinales vir-
tutes interpretando deflectere / si intelli-
mus in cedro fortitudinem. in libano fi-
dem / que ipsam prudentiam informat. in
mirra temperantiam: continentiam et in-
sticiam. in aloecum puritatem. Nam hui⁹ ar-
boris gummi dicitur stomachum purga-
re. Per mirram ergo exteriora constricta
sunt. per aloecum interiora in hypocrisi ficta
non sunt. Habes iam in his hec quattu-
or expressa. Primo constantiam / ne ad tem-
pus credas: et in tempore tentationis rece-
das. Deniq̄ prudentiam / ut sit rationa-
bile obsequium tuum. Sic mirra mortifi-
cande carnis sequetur cum habueris ze-
lum scdm conscientiam. Quarto loco aloecum
ipsum cor offertur et adoletur / ut simul sit
et in mirra mortificatio carnis / et in aloecum
mundatio conscientie ab operibus mor-
tuis / ad scrutandum deo viuenti: ne sim⁹
seruientes ad oculum / nec quasi homini-
bus placentes / sed magis deo. Nonne be-

ata vere sponsa / cui tot blandimenta dū-
cuntur. Dulcium immisum est ei: qui tot
emittit munera grata dilecto. Nam in his
omnibus ipse gloriatur / et sponse sue ap-
plaudit muneribus Ihesus chris⁹. Qui
viuit et regnat p̄ omnia secula seculorum
Amen.

Sermo xxxvii.

Qns horozū

f puteus aquarum viuentium /
que fluunt impetu de libano.
In capituli principio istius: fons dicta
est sponsa: et nunc in fine: fontis eam im-
partit vocabulo dilectus suus. Ab yber-
tate inchoat: et in senecta yberi multipli-
catur. origini fides responder. Dulce sūt
emissiones eius Sed ipsa emissionibus
non exhauritur. Non arefcit mora / non
exiccatur emanatōne. In initio huius ca-
pituli dicitur fons signatus: hic innuitur
non exiccatus. Ibi quales sint emissio-
nes eius. hic q̄ sint in defesse docetur. Co-
piosi ex hoc fonte rituli gratiarum ema-
nant: et semper tamen fons manet. Ab eo
in quo inchoet / non se cohibet. ideo hic et
ibi fons dicitur. Sed et iam vide quo in
loco eius aque fluunt: vbi nisi in ortis?
Fons enim est horozum et delicate fluit:
qui non ab ortis egreditur / qui non lauat
sed rigat. Luius in hoc omnis vsus est /
non vt auferat feditatem: sed vt secundi-
tatem afferat. Bonus quidē fontis vsus
mundare: sed melior secundare. Ille ab-
luit inquinamenta. iste quasi ablutione
quadam: gratiarum compositat augmen-
ta. Ille germina lora redit: hic leta. Ille
patens est in ablutionem peccatoris et mē-
struate. hic signatus delicijs sponse. To-
ta pulcra es amica mea: et macula non est
in te. Ideo non nisi fons horozum dicitur
fons deliciarum. Deniq̄ q̄ varius et
multiplex est celestium deliciarum mod⁹
tantus videtur et numerus ortozum. In
alio rubent rose / i alio candēt lilia. colore
q̄ flores viole purpureū reddūt. Tot orti
sūt / q̄ et virtū plātatōes sūt collecte. vbi tūc

flos vnus est: quis sibi ortū esse diffiniat? Sic nec vna castitatis plantatio nec vna iusticie: orti potest integritate exple. Salomon d̄ delicatus et tenellus dictus ē ipse sibi fecit ortos et pomeria. cōseuit ea cūcti generis arboribz. Ad arbore cōseui (inquit) sed arboribz. nec vni generis s; cuncti generis. Extruxi (inquit) mihi piscinas aq̄rum vt irrigare siluam lignoz germinantium. Diues quidē in delicijs / qui nō rara ligna et que p̄ paucitate numerari et scribi possent. sed integram possedit siluaz lignozum germinantiū. In orto quippe sapientie / nihil sterile / nil nō germinat. Sic et sponsa plures habz ortos: et cuncti generis virtutū copiose virgultis est consita. Et in sequentibz: sponse sponsus applaudit dicens. Que habitas in ortis: amici auscultant te. Fac me audire vocē tuam. Tu re omnino. Quid enim nisi dulce auscultare illi que in ortis moratur / et de ortis loquitur. Non auditur foris vox eius: nec extra ortum. ideo amicus est qui in ortis commoratur cum ea. Nec tūc in ortis est q̄ ortus ipse. Ipsa sponsa et ipse sponsus: huius ortos doctrine sue fluentis irrigans. Felix sponsa que nō habet nisi ortos irrigare. An nō in hoc frequenti cōuentu tot orti quot animi ppter vnanimiorem ortus vnus. Utinā i his ortis nulla radix amaritudinis sursum germinat. nullum su lignum inutile. nullū quod ortū sponse dedecet. nullus sit hic ortus olerū. quia olera herbarū cito decident. Qui enī (inquit) infirmus est: olerū manducet. Vos autē oleribus nō indigetis quasi infirmi. Quod enim infirmū est in vobis / fortius est secularibus. Illoz infirmitas quiescit in licitatis: ad perfecta vestra laborat. Illoz infirmitas est / vti concessis. vestra quidē citra perfectū subsistere. Quid est in vobis esse infirmū nisi nō esse perfectum? Quid est in vobis esse infirmū / nisi summū non apprehendere? Et quid forte? nisi vt apprehendatis cōtendere. Ideo infirmū fortius est secularibus. et (vt sic dicam) melior est infirmitas monachi q̄ secularis beneficiens. Opera que penes nos putantur infirma quātū crederentur si ab ipsis fieri viderentur. Perfectozū solidus cibus est. q̄ tamen in nobis perfecti sunt: esum olerūz dedignant. Que secularibz licet: infirmis

nostris nec cohibent: nec ipsi exigunt. Ap̄ nos perfecta p̄fessio: quibus infirma expletio. Perfec̄te plantati des: sed incrementa infirma. Irrigāde sunt vt crescāt. sed spiritualibz aquis. Paulus bene nouit quibus aquis quēlibz ortū irriget. Eōiugatis copule maritalis vsū dispensat. cōsolatur pusillanimes. suscipit infirmos. carnalibus potū lac prebet. sapiētiam loquitur spiritualibus qui d̄iudicāt omnia. sapiētiam autē nō huius seculi: sed que ex deo est. sapiētiam absconditam in misterio. Et si q̄s alius loquitur decorē domus domini: locum habitatiōis glorie eius: thalami delicias: gaudiū quo gaudet sponsus super sponsam et quo vicissim ipsa gaudēs gaudet in domino: plane hic ortum olerū irrigare talibus debet aquis. Animalis enim homo nō percipit ea que sunt spiritus dei. Et omnino quisquis spiritualia vel agenda precipit vel in illigēda proponit: nōne tibi videtur aromaticis in ortis q̄i fons purus manare? Et bene purus / qui non necesse inter auditorum p̄fectionē qui in ortis auscultant: nisi de spiritualis vite puritate disputare: et quasi paradisi incolis de paradisi propinare fluentis. Juxta hūc sensum: ortum auditores itelligē / fontem doctores. sed si fons sunt quasi puteus. Hostis enim quārum inter se distent hi noti fontes et putei. Puteus infoditur fons gratis fluit. In illo aque recondite sunt. in isto quasi p̄posita: et si ipas offerentes vltro. Magna est in istis differentia. nec possunt vtrāq̄ in alterutris inueniri. Ad potest vel fons putei vel puteus fontis / p̄p̄tea et domestica v̄dicare sibi. vterq̄ nature sue p̄tinet limitibus. Corporalia et terrena angusta sunt. spūales abundāt diuitie. Ad spūalia si referam? ista: in codez erit inuenire fontē et puteū. et alterutra ab inuicē p̄p̄ria cōicari. Cōmunicem? q̄ bec si vultis inuicē p̄p̄ria: et i eodē assignemus vtrāq̄. Accipiam? in fonte sufficientiam doctrine. in puteo secretū. In illo abundātiā. i isto alta mysteria. Et q̄dem bono docto: q̄ quasi de quodā alto puteo ita d̄ abdito sapie thesauro copiose p̄fert noua et vetera. Puteus est. q̄ dei sunt nemo nouit nisi spūs dei. Spūs ei oia scrutat etiam p̄funda dei. et q̄i fons q̄dā p̄ducit in mediū: et virtutū ortos irriguos reddit.

Habetis ergo in puteo occulta. cōmuni fonte copiam. P̄fessionē in fonte / et sensum / et profunditatem in puteo. Puteus altus est / sed nō indiget hauritorio. Fons est: et gratis fluit. Qui sitit veniat et bibat et ad sponse. de aquis berſabee / vt nouus ex ea salomon nascat. Et berſabee puteus septimus interpretat. id est. puteus quietis / puteus sapiētie. Nam sapiētia in spūali um cathalago munerū ascendit sursum se prima occurrit. Sicut et puteus sapiētie ita et fons sapiētie legitur. Et forte in his duobz geminus eius modus exprimitur. Unus qui fit per inuestigatiōem. alter qui fit per inspiratiōem. Fontis aque vltro p̄rumpunt. In puteo vero terre p̄rumpitur moles / soliditas penetrat / vt ad aquā viuam pertingas. Vtrāq̄ alteri necessaria est / et industria gratie / et gratia industrie et vicariā opem sibi cōmunicant. Inuanū enim laborat qui puteū fodit: si non ipse fons vite gratis effluat. Sed et tibi grati foderis puteum: et receptaculū aquarum preparaueris / si fuerit neglectus puteus tuus. Et si tu scilicet. non descendit in illum aque viue / non fluent impetu de libano. nesciunt colligi nisi in puteū candidū. Et aque que cum impetu fluunt: volunt puteum habere capax. Altum et capacez efficies cordis tui puteū: si curas terrenas egeras. si locum efficias in animo tuo leticie spirituali. si os tuū aperias vt attrahat spiritum: et fluant in ventrē tuū flumina aque viue. Ad hoc opus preparata sūt foramina tua in die natiuitatis tue: sic scriptum est de principe tyri. Capacitas intelligentie naturalis / qua in die creationis p̄ ceteris animantibus p̄uilegiatur: ingenitū receptaculū vicē tenet ad comprehendēdas continendāq̄ aquas visionis et vite. Legimus enim viuētis et videntis puteum. Qui si post peccatū vicijis vel innatū vel superadditis obstrusus videtur: aperiat illum fides. spes in altū instanter fodiat. dilatat amor. Deiciū et exoccupatio coherere situ turpi non sinat. Siquidem feriatas mētēs ab antijs curis volunt habere festiua gaudia. et vacatiōem sibi v̄dicat visio dei. An nō tibi quidā puteus altus videt ille in quo recōditi sunt thesauro omnis sapiētie et sciētie dei? An maria: quasi puteū aque purissime inficiaberis /

que p̄seruabat omnia verba de christo: cōferens in corde suo? Esto et tu talis puteus pro modulo tuo. puteus altus et amplius Isaac post calumnie puteū / post puteum inimiciariū. post hos (inquā) duos puteos relictos: duos puteos effodit. puteū latitudinis et puteūz satietatis. In illo cepit homo ricari cū vicijis. in isto cepit fructu deliciari virtutis. Soluit cum philisteis puteum habere cōmunem: qui interpartantur portione cadentes. Puteos inimiciariū et calūnie reliquit philisteis. Corruunt plane qui bibunt de erroris et scismatis puteo. Tales puteos fodiant auctores. bibunt auditores. Sic confodit arrius / sic donatus. Alter fidei calumniā induxit. alter fraternitatis copulā in p̄teduxit. Ille trinitatis equalitate hereticā diffinitione distinxit gradibus. ille ecclie vnitatē sua p̄sumptione distinxit p̄tibz. Lathan et abyron puteos calumnie fodierunt aduersus moysen et aaron: et incidit in foueam ipsi quā fecerūt. q̄s terra viuos absorbit. portione quā ipsi foderūt p̄cipitari sunt: nomen philisteozū interpretantes euentu. Bonus autē puteus: de q̄b̄ aq̄s qui biberit exaltabit caput: non potōe cadet. Quasi foueā fodit qui terreni sensus acumie: scripture soliditate penetrat: et vtolenter scindit ortulū ecclie: quod incongnitum dogma p̄ducens et obscura misteria. sed et qui subtili scrutiniū et dolosa machinatione fraterne charitatis solida perforat: et discordie venam aperit: qui se cōspirationū claudiet signat in puteo nō acquiescens egredi. sed magis ac magis ingrediens interiora scismatis / et eius effodit abyssum. Philisteozū est hic puteus. nihil tibi sit cōmune cum illo. Sensim p̄mo et secreto crescunt. et de terrene et brute mētis erumpūt visceribus: donec postea cū impetu fluant: sed non fluunt de libano. nō he aque fideles sunt. non aque viue. nō potest sibi cōstare discordia. non pōt interparientes scisma p̄petua p̄seruari. Ip̄s scisma infidum est sibi. nequit sibi coherere diutius quod charitatis p̄tentat dissoluerē glutinū. Si quis te ad hos puteos iuitauerit: dirumpe (si potes) puteos philistinoz et aquas pestilentis c̄rica. relinque philisteis puteos suos: puteos inimiciariū. sectare puteos celestiuū

puteos aquarū fidelium / z aquarū viuentium / que fluunt impetu de libano. Esto flos orti / z orti conclusi. vt non diripiatis / z videbis quomodo tibi dirumpet dominus fontes / z torrentes. Couersare i orto si forte / z ipse conuertaris in puteum: / z de ventre tuo flumina fluant aque viue.

D Que nam sunt aque viue / nisi aque nō deficientes? Et quidē bene haustus aquaz estum desiderij sine defectu refrigerant. seculi oblectamenta velut falsam preferunt refrigerij speciem / z secularē concupiscenciam sedant ad horā. sed quasi sub ipso ortu statim arefcunt. nec fluūt vena perbeni. quasi torrens raptim transcunt / z non est inuenire in hoc torrente aquas viuas. alio quodaz Isaac fodit in torrente / z aq̄s viuas inuenit. Est enim torrens / qui sua uis videtur / sed salutaris non est. nec sempiternus quidē: sicut secularis ille quē / diximus fluxus voluptatis. Et est torrens salutaris quidem / sed nō sempiternus: si tamen effoderis in eo / aquas viuas reperies. Habemus (inquit Petrus) firmiorem prophetiā sermonē: cui benefactis attendentes / tanq̄ lucerne. acenti in caliginoso loco donec illucescat dies: / z lucifer oriatur i cordibus vestris. Non extinguetur i nocte ista lucerna. interiz enim vltus eius necessarius est. Sed cū dies eternus eluxerit: prophetice lucerna cessabit doctrine / z litterarij sermonis ericabitur torrens. Siue enim prophetie euacuabuntur / siue lingue cessabunt / siue scientia destruetur: future manifestationis respectu turbidus (vt sic dicam) in modum torrentis fuit sacre sermo scripture / instruens nos per speculum / z in enigmate. illi autem que est a facie ad faciem visionis: vere pure sunt / z perennes aque. Non deerunt ille tibi / nō tu illis. Cum mortalitatis transierit torrens: transibunt cū mortalitate mysteria nubi la. / z sine velamine serena veritas propter quam hic torrentes effoderas. Dylariter erumpet. Istic locus est speculo. illic directe speculationi. Solet tamen aliquo modo hec speculatio locū alienum peruadere: / z in loco peregrinationis se viantibus hilariter ostendens inuitat ad patriā. Uere quidem festiuus / sed furtiuus adhuc istius eterni / z luminis radus / z fluminis rivus. Non emicat. non emergit nisi in ortis

z i ortis aromaticis. **D** altitudo diuinitatis / sapientie / z scientie dei. Similis es puteo: non potes exhauriri. Aquas viuas effundis / z aquas salubres / z vberes. Quis dabit ortulo meo has aq̄s / z cordi meo hunc puteum deliciarū. Ab occultis meis munda me domine: / z ab alienis parce fuo tuo. Fac me libanum. asperge me / z mūdabor. Laua me / z super niuem dealbabor. emūda me a delicto maximo. / z erunt vt complacent eloquia oris mei / z meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. Fac me libanum vt has tibi semper aquas effundam. Erūt (inquit) vt complacēt. Quid est complacēt / nisi vt vtraq̄ placeant: / z vtriq̄ placeant. Cui vtriq̄: nisi mihi / z tibi? Que vtraq̄ nisi eloquia laudis / z meditatio cordis? Aque iste viuentes sunt. quia semper complacent / semper fluunt: sed non fluunt nisi de libano. nec lente quidem: sed cum impetu. **D** agnō impetus violenti sensus amoris. / z dulces tamē nō difficiles aditus impetus habet. **D** agnō impetus eius. quia vsq̄ ad affectum pergit efficaciter / z exhaurit suauiter. **D** agnō impetus eius: cuius vehementer resistere nil potest. Cum impetu (inquit) de libano expressit causam redundantie nomine libani. **D** undicia locus est redundantis leticie: / z aquas sapientie salutaris effundit. de candido prozumpit / z candidus redit. Longere in vnum / z quasi in aceruaz accumulata delicias istas. Uide / z considera puteum. libanum. impetum. aquas viuas. Deprehendes in his si animo adueras: aquas istas / z serenas esse / z secretas / z vehementes / z non deficientes. **P**uteus secretum designat. serenitatem libani. In impetu omnis alius exhauritur affectus. aque viue nesciunt exhauriri. Bonus etiam libanus fides / eo q̄ fide corda mūdantur. Ab hoc libano serene intelligentie aque viue fluunt. quia nisi credideris nō intelligeris. Intellectus autem bonus cuius contemplatio manet in seculum seculi. Hic est vere viuens. Nam vita eterna hec est: vt cognoscamus vnum verum deum: / z quem ipse misit iesum christum. **E**t ipse christus noster est libanus: delectationes viuas fundens cum impetu in sinuz dilecte. **I**pe libanus / z iperiuus. siquidē ipse candor / lucē / eterne / z emanatō sincerissima

Delectabilis plane / puteus affectus ē spō se in quem eterni candoris radij ac si quidam de libano riuuli / z colligunt / z effunduntur: vt flores / z ortos irrigent sponsum. Bonus ergo libanus in quē nihil inquinatum incurrit. / z magnus impet⁹ q̄ nullo compesci obice potest. Deniq̄ illi aque cum impetu fluūt quē nec persecutio: nec nuditas: nec gladius separare potest a caritate dei. Tot credētib⁹ populis obiecti sunt obices scandaloꝝ: / z tot opposte moles tormentoꝝ: / z tamē semper fluūt aque de libano. Aque enim populi sunt. **D** agni obices / sed maior impetus. Si coneris compescere: plus increfcit / z prozupit obstantia. Repulsus exurgit in cumuluꝝ / z impedimenta lucra conquirēs: se diffundit vberius. **P**uto amor etiam ipsi obices cooperatur in bonum: / z incremēta capit verata virtus in iniurijs. Nonne me silente ista possunt percutere conscientias eorum quoz amor in caritate locis / z horis fluit. qui quidē ad tempus diligūt: / z i tempore tribulationis recedunt. Quid dico tribulationis? **T**riā erigunt / z dubie tentationis: nunq̄ molē sed obicē passi: facile compescunt / z reflecto proposito impetu irrevocabili ad secularia ruunt. Si inclinaueris iuxta prophetā. **S**tate / state / nō est qui reuertat. Nulla illos persuasio reuocat: nec persecutio pia magistrī. non in felicitas / que frequenter / z fere semper est i vijs eorum. Fluunt / z ruūt / z corruunt: vt bibant in via de torrente voluptatis que non exaltabit sed conuassabit in terra capita eorum. **B**eati quidē immaculati i via qui ambulant in lege charitatis / qui ambulant in impetu vbicunq̄ fuerit impet⁹ spiritus / z non reuertunt: nec aliquo separatur obstaculo a charitate dei / que est in christo Iesu domino nostro. Qui viuūt / z regnat per omnia secula seculozū Amen.

Sermo xxxviii.

Fectiones dulces

R **a** ces / z sancte sunt sponse aromata. Nam ipsa est ortus. **A**ustro flante ista fluunt in delicias sponsum: sed aq̄ lonis hec iterum inclementia sistit. **F**rigidus est enim ventus aquilo: / z ad flatū eius aromata congelātur. **Q** diu domine aduer-

sitatis aquilo regiones matris premet: **Q** diu incumbet ortulis nostris: **Q** diu **I**hu bone constringet aromata nostra rigor aq̄ lonis. **P**arce domine / parce ab aquilone sponse tue. **D**iu est q̄ viget q̄ premit q̄ incumbit spiritus hic durus / z vehemens. **C**umulata nos vndiq̄ premit aduersitas. **D**ic ei domine vt surgat. vt cedat. vt sinat locum esse respirandi infortunij. **P**aupertas sterilis est / z graues vndiq̄ parturit casus. **R**es infirme facile leduntur / z infelicitatis ab yssus aliam inuocat in voce characterum tuarum. **O**culce aduersum nos vocas aduersa. / z quomodo si dicas aquilone. insurge / preme / posside. **F**um⁹ (inquit **I**saas) ab aquilone veniet. **H**obis autem nō tam fumus q̄ flamma iam iminet olle succense a facie aquilonis. **A**b aquilone frigus: / z ab aquilone flamma. **I**ta est domine. **I**n duricia man⁹ tue aduersaris mihi: misericordie tue venas restringis. ideo exstuat animus meus: / z in meditatione mea exardescet ignis. **B**rauis iste anxie solitudinis ignis est: / z calore eius aromata non fluunt. sed magis si qua sinis fluere: sicca / z fluente: preferim vbi magis magisq̄ aduersitatū aperire se videtur occasio. **D**omine dolor meus in conspectu tuo est: / z gemitus meus a te non est absconditus. **S**olitudinis mee ratio nota est tibi. sed meroris magis dicere debueras. sollicitudo enim in merorem iam cepit tota transire. **U**bi consiliij non fulget occasio / vbi bone spei seculi vmbra non offert / ibi nō solitudinis s̄ meroris sunt partes. **D**ulci gemitus mei: et cor meum merens. **P**aruuli petunt panem / z non est qui frangat eis. **D**est enim qui frangat. **N**on dico de verbi pane: sed hoc quotidiano corporis alimento. **N**on potest tamen celestis illius panis pinguedine repleti anima mea: dum quotidiani huius panis inopia materiam quandam meroris inducit. **A** voce gemitus isti⁹ oblitus sum comedere panem illum celestem. **D**urus aquilo exterior: aduersitas / s̄ multo durior mentis anxietas. **A**ltera fratres vos viget / me premit vtraq̄. **E**go cōmuni attritione laboro in vobis: / z domestica quadam pre vobis quia pro vobis. **H**ic infortunij casus. **H**inc forenses insurgunt calumnie. **A**lij submurmurant. cc

alij insultant / et quod non est humane indu-
strie puidere ne contingat: impropertat cum
acciderit. Quidam irritant. quidam irident
aduersam fortunam ad fatuitatem trahentes
Successus bonos quibus exuberant sibi i-
putant. quasi aut puidencie aut mereri cre-
dunt non muneris esse diuini. Abundant
(inquit Job) tabernacula predonum: et au-
dacter puocant deum: cum ipse omnia dederit
in manus ipsorum. Quidam et puidones et puo-
catores sunt qui quod dei est ipsi tollunt.
dum sibi tribuunt: et diuine donum gratie ad-
pprie inflectunt affectum industrie. Quid i-
pensa desuper vobis beneficia impropere-
ratis nobis? An quia clementie diuine cir-
ca nos oculus bonus est: ideo videtur erga
nos nequam esse? Cur vos diuina beneficia
pparatores reddunt ad derogandum quod
ad erogandum. Uides domine quot et pri-
bus aquilonis nos flabra molestant. ut di-
cis perflant incommoda. murmura. probra.
Inter huius dolores distractus et constri-
ctus animus: austrum leuia nescit flabra re-
cipere. Exurge domine non pualeat aq-
uilo. satis est quod iam diu insurrexit quod incubu-
it diei: ut surgat / ut discedat / ut cedat au-
stro. Succensa iam prides est olla a facie
aquilonis. sed tu domine austrum emitte: quod
faciat medium fornacis huius quasi veteris
roaris flante. Non audeo continuos austrum
status rogare: sufficit si modo interpolari
one eius aquilonis malignitas tempere-
tur. Extendis (sicut in Job legitur) aqu-
ilonem super vacuum: non super ortum. Non est
vacuus ortulus spose / in quo superius an-
numerate plantantur tot aromaticae species
Et quomodo quibus meditationis aro-
mata leta pfluere: vbi a merore libera non
sunt studia. vbi consistat aduersitas. aq-
lo stringit. Esto domine zelotes. emulare sp-
sam: dic aquiloni ut surgat. et cum austro
dimidiet tempa sua. Sic quidem fiet secundum
multitudinem dolorum meorum in corde meo: si
consolationes tue letificent animam meam.
T Uideris fratres qualiter aquilo ad mesu-
ram sui austrum parturiat. et forte vbi abun-
dauit aquilo: superabundabit et aufer. Au-
fer enim et prospera flabit et quas intulit aq-
lo compensabit iniurias. Ergo surgat aq-
lo. sciat. quantum libet fremat: dum modo
occasionem quasi vim praestet flantibus austrum
Nonne tibi videtur graues pertulisse aq-
uilonis status: quos in epistola ad hebreos
paulus alloquit. **P**agnum (inquit) certa-
men sustinuitis passionum. et in altero qui-
dem opprobriis et tribulationibus specta-
culum facti. in altero socij taliter puerfan-
tium effecti. nam et vincitis (inquit) compassi
estis. Sed inter tanta aquilonis flabra /
nullas sibi vices vendicauit aufer. Im-
mo plane. Denique audi quod sequitur. **E**t
rapinam (inquit) bonorum vestrorum cum gau-
dio suscepistis: cognoscentes vos habere
meliozem et manentem substantiam. Quid cum
apostoli irent gaudentes a conspectu conc-
lii quonia digni habitus sunt pro nomine Je-
su contumelia pati. Nonne tibi videtur con-
tra aquilonis graues impetus lenis ipsis
aufer spirasse? Considera tristitia illa insti-
tia sepulture dominice. Nonne velut ad aq-
uilonis statum: apostolorum corda infidelitate et
timiditate quadam dirigerunt. Resurgente
domino cepit aufer lenis ortum et pflare.
Totis his denique quadraginta diebus i-
multis argumentis domine resurrectionis et
veritatis fides et veritatis fiducia sensim
incrementa sumplerunt. Ipso die penthe-
costes quando factus est spiritus uehemens
in cenaculo vbi erant apostoli sedentes: so-
luta est omnis congelata mentis frigiditas:
sicut torrens in austro. et deinceps verbi p-
tutumque pfluere aromata. Sed nun-
quid idcirco aquilo durus quieuit? Non-
ne multo uehementius psecutorum insurrexit
procella et impetus hereticorum tempestatis?
Nunquid non emulatione quadam tentatio-
nis aquilo: austro se opposuit gratie? Quasi
solus ortum pflare conatur. quodam rigore
duri spiritus: aromata restringere volens ne
fluant: sed tanto latius fluxerunt: aduersi-
tatis et prosperitatis alternis motibus nunc
puocata nunc pacata sponsa christi. Ecce-
stia eius aromata virtutum proferte non de-
stitit vel non desinit. In psecutione virtus
enituit. in pace auctus est numerus. In
illa fortes pbantur. in ista fouentur infirmi
Quid ergo primitiuam ecclesiam nunc me-
moror cum adhuc et si non tam uehementes fre-
quentes tamen aquilonis impetus susti-
net ortulus sponsi. Alternat circa illum vi-
ces aufer et aquilo. Grauis imperat tem-
pore ecclesiam impulit. et quidem ab aquilone
Nonne inde origo est scismatis. inde ortur. et
ibi moratur. solus illic aquilo pmit. Die

ei domine ut surgat et discedat. voca et dic
austro. veni perfla ortum meum / et fluet aro-
mata illius. Non dico austrum felicitatis et
securitatis terrene (Nam hic aufer frequen-
ter aromata stringit et excicat) sed austrum
voca gratie tue. Et si ita necesse est et aq-
uilonem in illum sterilem ortum mitte. non obstina-
tionis sed vegetationis aquilonem. ut ipsa ve-
getatio det intellectum auditui ad obediendum.
Aquilonis rigore flagella ortum tuum: hoc
quasi verbera excita torpore eius: ut audi-
us ad austrum selenia spiramina conferat.
Tamen partibus temporibus aufer et aquilo
circa ortum nostrum vices alternat. Sicut ei
nunc flat aufer: nunc aquilo. ita hic aufer
et illic aquilo. Aliquoties autem et simul flat
sed alter foris et alter intus. Foris aquilo
et intus aufer. Ille furens. et iste fouens.
Fremat aquilo et tumultuetur foris: tan-
tummodo ortus intus non perfler. intro non
penetret. intima que est in christo non con-
stringat cordis leticia. Quando domine et
integro gelidus ille spiritus quiescet? quan-
do erit ut iam non timeat a facie frigoris eius?
Fundata est c. aitas tua: ortus platurus
in lateribus aquilonis. Dic ventus in scri-
pturis dexter vocat. Ideo Job tale sup-
co deponit querelam. Ad dextram (inquit) ori-
entis calamitatis mee illico surrexerunt. Ju-
re ventum illum dextrum vocauit / qui nihil ei
quirit sinistram inferre: quin etiam corone
glorie viro iusto corporauit augmentum
quando virtus pbata enituit. et quando pro-
uocata excreuit. De vicino in ortum tuum im-
pingit. si est enim in lateribus aquilonis.
Effice illum nobis domine dextrum. tempera
illum flantibus austrum. Cooperat enim nobis
etiam aquilo in bonum tue dilectionis: etiam
austro afflante. Siue iustus sine pmissus
surgere aquilo tribulationis: non nos terre-
at. Modicum enim et consolationis aufer suc-
cedet: et si non interim intercidat. Ubi enim
abundauit afflictio: abundabit et gratia.
Sed quid vobis fratres de exteriori di-
spuato tribulatione? Alius solet vos aq-
uilo perurgere. Ab hoc vobis deus aquilo
ne parcat: alios interpones qui seculari tu-
multus et turbationis impulsus frequenter
excipiat. Exterior nos cura grauis nulla
pstringit. quia de iure nulla contingit. nec
tamen immunes nos sinit. Quos exterior
cura non valet. interior afficit tedio. Bene

cum illis agit in hac parte quod exterioribus
non patent. sed nihilominus aquilonem
non effugit dum sibi in interioribus non pla-
cent. Festiua prius gaudia vertunt in fa-
stidium / et hilares mentis faciem tristitia
comutat. Felix cui non est hec comutatio.
Sed quis tamen est? quis enim est / quem
non aliquoties et tedium comiciat / et exulet tri-
sticia? Denique vbi prospero ferebamur na-
uigio: ibi paulo post vadosa incurramus
et secunda fluentibus aura: turbo aduersus
erupit. Etiam vbi non erat ratio: instat tur-
batio. Causa non eminet et ira iminet. Ira-
scitur homo ire quam irrationabiliter pati-
tur. et cuius detestatur mortem: nescit exortum
Spiritus hic durus. vbi vult spirare: et ne-
scis unde veniat / et forte quod vadat. An ma-
gis quo euadat? Nam sepe ad malum talis
affectio vadit: sed frequenter vadit ad bo-
num. Non pertingit quo pergit: sed facit de-
us etiam de tentatione puentum. Quando vult
ipse inducit aquilonem. quando vult dicit
aquilo surge. Et si interim de eius mole-
stia queris: scito te tali magisterio et com-
morari et comoneri. Comemoraris ut aq-
uilonis viciniam attendas. comoneris ut ri-
gorem eius effugas. Non subest tibi dum
in lateribus aquilonis situs es: eius vici-
niam fugere: sed tamen violentiam euade-
re potes. Dum hic sumus semper vicinus est
non est semper violentus. sed postquam girauimus
per aquilonem: sepe reflectimus per meridies
Etiam cum impulsus non sentis: habe suspe-
ctam viciniam eius. Quando tamen eius
turbines euades nisi lenis aufer vocat
adueniat: et sic expandas ad austrum alas
tuas: ut in celestibus plumefcas volatum: si ta-
men se intermiscere nititur aquilo: et nasce-
tes in nouitate pennas: gelido restringere
spiritu. Penas a volatu: et aromata restri-
git a fluxu. Stringit (inquit) non tollit. Ue-
hemens enim tedium et amaritudo cordis: p-
tutes ipsas exercet: non euertit. Dic turbo
propositum sanctum impellit quidem: non tol-
lit. Stringit leticia: non tollit constantiam
Tedio afficitur animus: sed non conficit.
Tristatur: sed obluat tristitie sue. Non
est minus fortis sic affecta virtus: sed mi-
nus felix. qui illi comicio cum quo rixatur
bellum indicit. Quasi suum non est fastidi-
um cum quo sedus non contrahit. Molestum
patitur / non propiciatur illi. Denique non
k

ipse animus hoc operatur / sed magis a
quilo in cuius lateribus habitat. Ideo de-
testatur illud: eo quod aduersus virtutem eius
molimina sentit. Qui sentit / ipse scit quan-
to cum tedio illud bone conversationis tedi-
um tollerat: quomodo fastidit fastidium
illud. quanta cum amaritudine oblectatur
amaritudini illi / amaritudini violente que
de iugitate exercitij disciplinaria inuito se
ingerit. Ad austrum animus ex voto se ver-
git. et ecce aquilo aduersanti et inuito se im-
portune immergit. Durum est sustinere a fa-
cie frigoris huius. et fugere non subest ad
votum. Laborat animus et discipline tedio
et huiusmodi tedij odio. Modesta est vtraque af-
fectio et non dulcescere quod elegeris et sen-
tire quod oderis. Modestum vtrumque et p-
pugnare disciplinam et propulsare desideria.
Quomodo Iesu bone tantam tam diu tole-
ras vexationem dilecte sponse tue? Desideria
inuite patitur. et quasi voluntaria in se sit
punitendo persequitur. Egerrime tolerat quod
non ad votum in te qui bonum eius es so-
lum deliciarum valet. Sibi imputat quod
suffert inuita. Stimulatur ab aquilone ve-
nit illi. sed stimulum iste ad preces sponsam
illigat. Hoc stimulo castigata: ad suppli-
cationes se confert que se prius in ample-
xibus parauerat. Diriga sponse tue Iesu
bone a diebus malis. Nisi enim adiuues
eam habitabit in aquilone anima eius. Quis
enim consurgat aduersus aquilonem / nisi
tu deus qui venis ab austro? Bonus aro-
ma propositum sanctum et conscientia pura.
sed non fuit illi qui boni istius delicias non
fruitur. Veni Iesu bone / veni perfla ortum
tuum / ut fluat aromata eius sicut torrens
in austro. Ipsa est ortus. esto tu auster. Te
irrigante erit anima eius sicut ortus irrigu-
us. et te flante non deficiet eius aromata. quod
viuit et regnat in secula seculorum Amen

Sermo. xxxix.

Xp̄le Iesu bo

ne quod iubes. transfer austrum
de celo / et induc illum in ortum tuum:
in animam sponse tue. Hoc flatu leni
solue tedium: solue tristitiam ab eius affectu.
Nam vtrumque in vicio est. et preter spem ad-
lonis vtrumque mentem ligat percutit et pellit
a puro pluuio quodam leticie. Qui timor

nonne et ipse rigore g. id est strigit affectus?
Ab alienis parce domine sponse tue. Quid
magis alienum ab ea quam timor qui non est in
charitate: cum ipsa tota sit in charitate. Ille
seruilis est / illa in libertate vocata. Uidi-
stis fratres hesternorum meticolose incede-
re: ut institutionis prima subiret elementa:
quod morante et quod nutante proposito discipli-
ne rudimentis se passus est insigniri. Et
bene nostis dum adhuc secularis erat quod lar-
gos elemosynarum riuulos manus eius fun-
debat. Quid erat cause nisi quod mentem in
hac parte timoris perstrinxerat aquilo? Au-
ster scilicet illam ex parte afflauit: sed non per-
fluit. ideo elemosynarum prompte perfudit aro-
mata. Sed abrenunciacionis preciosissimi
mus ille aromaticus liquor: post multos
conatus vix tandem ab eius animo tenuit
exprimi potuit. Plane similis erat euange-
lico iuueni: qui apud dominum de legis con-
seruatione gloriatus: euangelice perfectio-
nis coartatione tristis abcessit. Nisi quod ille tri-
stis abcessit. hic quous tristis / accessit tamen.
Uidetis timoris aquilonem flantes sub lege
ideo de precipuis electis aromatis ra-
ra fluxerunt in ea. Ideo die penthecostes
quando spiritus vehemens flauit ab au-
stro: tot hominum milia. veritate. verbo. vi-
ta. spiritualiter prodixerunt. Non eos rei
familiaris cura constrinxerat de reliquo.
Libera quidem ab hoc aquilone fatis du-
ro corda largius pluuunt in contemplatione
et charitate dei. Non accepistis (inquit) spi-
ritum seruitutis iterum in timore: sed acce-
pistis spiritum adoptionis filiorum: in quo
clamamus abba pater. Ille aquilonis in-
gratus. ideo illi tanquam grati et ponderoso
prementis se dicitur. Surge. hic tanquam
letus gratosus inuitatur ut veniet et pluet
ortulum sponsi. Ille penam habet. hic pro-
flua gaudia. Ille minax est: hic blandimen-
tis delicias manans. Rogabo (inquit)
patrem meum et alium paraclitum dabit vobis
hoc est austrum inuitare et dicere ut veniat et
perfluet ortum suum. Perfla ortum meum et flu-
ent aromata eius. Quidam fructus nisi pluuio co-
actis liquoribus non fundunt. Fructus autem
qui sunt in orto tam delicate depicto: pre-
sionem non expectant / cogi nesciunt. sed au-
stro perflante fluunt vltro. Intuemini mu-
di sapientiam: nonne violenter expressa vi-
detur: et longo elaborata tam exercitio quod

studio: At in nostris actoribus prophetie
et velocis et vehemens sapientie prupit ab-
usus. Vultis velocitate audire? Euz ste-
teritis ante reges et presides / nolite preme-
ditari: dabitur vobis in illa hora quid lo-
quamini. Vultis vehementiam? Ego (in-
quit) dabo vobis os et sapientiam cui non
poterunt resistere aduersarii vestri. Quando
hec tam subita et tam serena profuerit ni-
si hoc austro afflante? Audiuistis iam vn-
de venerit aromata veritatis tam plua
et parata tempore suo. Charitas nonne et
ipsa diffusa est in cordibus nostris per spi-
ritum sanctum qui datus est nobis? Vultis
sunt aromata que pluuunt per spiritum: nec
nisi per spiritum: gaudium / pacem / patientiam / lo-
ganimitatem / bonitatem / benignitatem / fides / ma-
suetudo / modestia / continentia / castitas /
Hec non modo prouenerunt / sed etiam plux-
erunt. Quod pluuunt: copia designatur. quod
flatum austri: coactio tollitur. Charitas
non potest cogi / gratis fluit. non necessitate
sed arbitrio fertur: austro tamen flante. Ar-
bitrii enim quid conferret libertas: si non
aspiraret austro. gratie. Nam et si arbitrius
vbi est semper liberum est. Non tamen libe-
rum ad omnia id esse damus. nec electio-
nem nec executionem omnium liberam habet
In eligendo semper est libertas: sed non est
semper ad eligendum. Eligere namque nisi li-
bere non potest: sed est aliquid quod non eli-
gere per se potest. Sui iuris voluntas est
libera est cum adest: sed non est animus ad om-
nem quam oportet adesse voluntatem liberam cum
abest. Nec magis sui iuris est quam intensam
habeat voluntatem quam habet. nec quam habe-
at voluntatem bonam. sed quantum post la-
plum in libertate consistit arbitrii. Quod
vult animus / semper libere vult. Sed non
est liberum ei quodlibet etiam quod oportet
vult. Est enim libertas que sine volunta-
te non est. et sine qua non est voluntas. Il-
la est in voluntate. hec est in quadam volen-
di facultate. Illa est in ipsa. hec quasi ad
ipsam. Ista possumus. et illam cogimus
Et visus quedam est videndi virtus in ocu-
lo. et visus nihilominus quedam passio in vi-
dendo. Sic et in animo dicitur intellectus
et potentia naturalis ad intelligendum: et
usus potentie in arbitrio. Similiter hec
occurrit distinctio: ut vno sub nomine et ac-
tudo intelligat et actus. Utrobique arbi-

trij libertas est: et ad arbitrandum et in arbi-
trando. et cum in malo est / semper serua est. Il-
la quidem eo ipso quod voluntas. sed seruit eo
ipso quod mala. Omnis enim qui facit pec-
catum / seruus est peccati. Peccatum enim cum
occupat: stringit et ligat. captiuat dum cogit.
Sed tu domine conuertere captiuitatem
nostram / sicut torrens in austro. Emitte
spiritum tuum / et renouabis antiqua liber-
tas. renouabitur (inquit) non recreabit. Nam
si oblitterata est: ablata tamen non est. Ma-
net que creata est: sed mouere se nequit ad
quod est data. viuit tamen et viget. Sed et
in freneticis non minuitur innata ratio-
nitas. Sed in sic affectis / nullus eius mo-
tus existere valet. Cum fuerit curata gra-
uis passio non reddi: sed resuscitatur pro-
pita ratio. Sic et concreta homini liber-
tas arbitrii / non est penitus vel ex parte ab-
lata. sed peccato ligata. eadem est que facta
est. sed est aliter affecta. Et (ut sic dicam) est
libertas conditionis. est libertas dispositi-
onis. est libertas affectiois. Prima natu-
re est. et ideo semper bona est. sed nisi sanata
fuerit: non secunda erit ad bonum: nec ter-
tia in bono. Prima in naturali aptitudi-
ne consistit. Secunda in habitu bene vel
male constitute mentis. Tertia in usu. Non
nisi fuerit aptitudo naturalis ad vitam per
gratiam: nec habitus / nec actus volunta-
tis ad virtutem spectabit. Inualida est ar-
bitrii libertas. propterea vbi arbitrium succu-
bit: afflet auster / et statim aromata fluent.
Non habet generosam hanc libertatem et se
liberam que est ad bonum et in bono nisi spi-
ritus liberauerit. Idcirco domine emitte
spiritum tuum / ut conferat et possit et velle per
gratiam qui primo possibilitate ad vtrum-
que contulit dum vere homines condidit
Tres supra enumerauimus libertates. In
tertia velle quidem adest: In secunda subest.
In prima consideratur ad duas reliquas po-
tentia naturalis. Ergo prima vocetur po-
tentia. secunda potestas. tertia voluntas.
Non videt idem naturale potentiam ad ali-
quid habere et illud posse. Vultis siquidem
ad que naturaliter potentes sumus / non
statim illa possumus vbi conuata facultas
aut infirmitate impeditur: aut arte vsus de-
stituitur. Frequenter ad horam oculus vide-
re non potest: cum tamen naturali non deficiat
potentia visus. ad est habitus et abest visus

Naturaliter potens est videre: sed actualiter non potest. Sic et naturalis libertas arbitrii manet quidē: sed impedita peccato. idque non valet habere tertiam illam libertatem que est in bono: nec secundam que est ad bonum. Prima manet mutata quidem non imitata. relique nec manere dicēde sunt. Non enim post peccatum liberum nobis relinquitur bonum velle. ideo nec residua libertas est que consistit in bona voluntate. sed per gratiam hec ultima inspiratur. et secunda reparatur. et prima naturaliter creatur. Dicta hec est de libertate qua bonum volumus: quoniam niam est ex gratia. Sed est alia libertas nihilominus per gratiam qua non modo bene volumus sed bonum ipsum affectuose. Illa libertas semper in voluntate est: ista non sic. Semper enim libere volumus affectuose non semper. Effectus ad libertatem non spectat arbitrii. Nec tamen plane libera est bone voluntatis libertas: si affectuosa non fuerit: sed cum auster afflauerit: statim affectiones aromaticæ fluent. Non premuntur ut exprimentur: libere fluunt. Voluntas sanctam frequenter tedium quoddam et tristitia comitatur: sed affectiones dulces cum illis iter non habent. Aromaticæ sunt odoratur tactu pariter grate. dulciter sentiunt et dulciter recolunt. dulciter fluunt. Aromatici vritque sunt. intus affectus. et foris affatus. Ad ista potest aspirare libertas arbitrii: sed de arbitrii libertate non pendet. Sicut affectiones male contra bonam voluntatem sepe sunt. sic bone affectiones et si cum ipsa sunt. ex ea tamen non sunt. Libera est sine istis et quasi liberalis reddit ex istis. Voluntas ipsam liberiorē efficiunt: sed eius libertate non fluunt. Fluunt autem cum auster perflauerit. O dulcis auster et vere optabilis. cuius spiritu hiemalis rigoris horrida soluitur facies. et iocunde nouitatis noua temperies arridet in ortis: et noua temperies et autumnalis libertas. Nam in fluxu aromatici/ fructuum signatur maturitas. Ecce quod bonum et quod iocundum in cubilibus et in ortis aromaticum auram hanc expectare tam dulces renouantem et recreantem fructus spiritus: profundentem aromata: spargentem odores. Mitte domine hunc spiritum nobis: qui post aquilonis horrorem ortum nostrum noua facie vestiat: luctum nostrum vertat in gaudium. Aut si quid boni significat acquilo il-

lum cum austro simul inuita. Jungat officia et partes suas assequatur uterque. Aquilo stringat. auster resoluat. Stringat ille lasciuiam: hic animum in gaudia profusa laxet. Ille continentiam prestet. ille conscientiam exhilaret. Iste contineat. et ille repleat. Factus sum (inquit) sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus. Bonus vter sic congelatus et infusus. Foris continentie pruina. intus repletio iusticie. Boni vtres fiunt quando exteriora gelido quodam continentie spiritu stringuntur et interiora rigant profusis gaudiis. Et ut austri statim ad interiora reflectas/ perfla (inquit). Qui perflatur et impenetrabile nihil est illi: spiritus iste subtilis est acutus et mobilis: plians non inflans. Scientia inflatur/ charitas perficitur. Charitas interior est que scientiam et ad secreta pringit. Omnia interiora perficit spiritus qui scrutatur etiam profunda dei. Tunc perflauerit et quasi perfleuerit ista: ibi scientiarum aromata vtiliter nauunt. meditaciones. orationes. suspiria. singultus. lachryme. ipsa colloquia. Omnia velut aromata fluunt/ que de charitate ducuntur. gine. Omnia que procedunt de ea/ quasi aromata sunt: gratia plena. Lara sunt et copiosa sunt. Aromaticæ sunt et fluentia sunt. Plena sunt que de charitatis plenitudine procedunt. Plena sunt et expressa non sunt: nec torcularis violentiam patiuntur eius aromata. Torcular in hoc orto non legis extructum. nam vicez torcularis obtinet auster. Afflata que calca ta melius fluunt. Bratuita enim (ut dicitur) sunt/ non extorta metu/ sed spiritu fusa sunt. Quidam aquilonem et austrum ab huius seculi aduersa et pipera trahunt. Et quidem gemina hac tentatione vexata ecclesia dei bone semper affectionis et opinionis abundat aromaticis. Ideo his tentationibus proflandum dimittit. eo quod abundare nouit et vopiam pati. Locum iste extortionem latiore exoptat. Sed torcular huiusmodi quasi leniter tetigisse sufficiat. Sequens sermo ad mutuas inuitationes sponsi et sponse transibit: si gratiam nobis prestare dignetur ihesus christus qui viuunt regnat etc.

Sermo. xl.

Quam longe fra

tres a querelatione mea sunt verba vortorum istorum. Quid sitatem

dominus nouit: sed autem desitinoz. Quid nunc non est ortus mihi quale supra christus de pinxit: non poma quibus aude reseruit. et fructus aromatici. non fons irrigans. non altus puteus aquarum viuentium: magis autem in ortum meum ascendit horroz spinarum et veprium. Non audeo te bone Iesu in tales ortus vocare/ nisi forte ut euellas et dispaldas et dissipas primo: et plantas postea. et sic tempore congruo de plantatione comedes de vtre tue. Felix anima que te inuitare digna est ad fructus iam maturos: ad fructus paratos: et acerbatis nihil habentes. Atque vritina acerbitas sola nostris accusetur fructibus. Urina immaturi sint dummodo mali non sint. Frequenter poma que genere bona sunt: tempore nondum grata sunt: sed immaturitate sola displicent. Felix ortus cuius omnes fructus et natura boni sunt et tempore congrui. Neutrū deesse nouit pomis suis sponsa. ad quorum comestationem dilectum puocat. Veniat dilectus meus in ortum suum ut comedat fructum pomorum suorum. Vide quod morose et modestus post multa preconiata: facta sit hec inuitatio. Non enim pre sumit hec dilectum inuitare. non sitit delicias donec satis se nouit descripra. Quid enim putatis ne Iesum delectabilem illius aduentum presentie sue illis indulgere que pre dictis non sunt predicti doctoribus nec laudibus digni: Temerarie presumptionis putata si prius que aptus sis ad contemplationis vsum Iesum inuitas. Tu illum ad delicias nondum tecum sollicitas qui forte sordes ad huc delictis. Ortus tuus sentibus horret et sterile scit: et illuc Iesum inuitas. Inuita illum non ut iam delectetur: sed ut delectat quod non plantauit dextera sua. Inuita illum ut purget primo/ postea plantet. In vtraque labor est/ sed cum delectatione decerpere veniet fructus maturos. Veniat (inquit) dilectus meus. Non tamen plauditur et applaudit presentie: sed etiam in absentem inardescunt vora ipsius. Falsus amor et simulatori. absentem obliuiscitur: presenti blanditur. Non sic sponsa/ non sic. sed absentem desiderat: presentem letatur. Veniat (inquit) dilectus meus in ortum suum. Ad me quid austrum inuitat: Ipe veniat et sufficit mihi. Ipe auster est meus. Deus ab austro venit/ et auster venit cum eo. Denique ipse plenus est gratie et veritatis. Bene auster meus: qui sere

nus illustrat suavis illabitur. Auster meus est christus meus. ipse ortum perflatur. ipse comedit poma. Veniat dilectus meus in ortum suum ut comedat fructum pomorum suorum. Putationis tempus iam transit. flores perpererunt fructus quos parurierunt. hyems abiit. recessit vter. estatē iam inclinamaturior autumnus impellit. Veniat iam dilectus meus in ortum suum ut comedat fructus pomorum suorum. Ecce iam venit plenitudo temporis. ideo veniat dilectus meus in ortum meum. Poma pre matura sunt. ideo comedat fructum pomorum suorum. Si cul nec prima poma desiderat. Cum nondum tempus esset ficorum accessit ad ficum seculus viam. vertit folia: et nihil fructus inuenit. Ante tempus comedendi: et ante tepus fructuum accessit ad eam mane cluricel. Non ego ficulneam maturinos a prima purericia fructus ferentem. fructus primitiarum fructus gratie virginialis. Nec erat hec ficus plantata secus viam. sed in orto: et in orto conclusio: in orto que circumdat discipuline maceria et arte custodie sepes. Secunda plane ficus et pulcherrima iter alias species. frequenter declinauit ad eam dominus Iesus. illud forte dicens. Sub vmbra eius que desideraueram sedi: et fructus eius dulcis gutturi meo. Sed vritina fructus quos puluit seruasset. Urina improba furis manus non deprecasset eam. Hunc autem optimos fructus tulit: et eos qui renasci non possunt. Alii succreuerunt in locum eorum. id est. per virginalem continentiam. amara penitentia. que dulcius illo nativo fructu que hoc substituto et te et dilectum cibabas. Te misere tibi quando veniet dilectus tuus/ que tibi mens/ que facies/ quis vultus erit quo te vertes pre pudore que pudicie fructus perdidisti: quo te vertes? Cum accedet couertet folia tua. et solitos fructus non inueniet. pudebit illum pre confusione. Tua recole verba voti virginialis. consecrationis tue verba recense. Sub his folijs attende. quia iam non est promptus fructus. fructus integritatis. Tales secreta sunt: sed iam ablati sunt. Non bene conueniunt consecratio et corruptio. Leta virginitas prodonari solet. sed redonari non valet. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. sed ignominiosa facta sunt in te. Cum confusione duplici et rubore de cetero in plantu agnosce puteum

tuū. Quis dabit capiti meo aquā: et oculis meis fontē lachrymarum? Ad ipsa que lapsa est: lachrymis tota perfudit. per ora irrigua lachrymarum riuū defluūt. Alta suspiria et anxiū gemitus pdunt qd cōtigua semp culpe p̄fuso supp̄mit. Uidi miserandam i miserā facie. delectū vultū. fractas genas singulū f̄mones intercedebat. a lapsu cōtinere nō valebat. Age qd agis: fructus dignos penitētie. Innouerit te dolor. merore p̄sumere. cū p̄pheta dic. Nolite incubere vt consolemini me: amare flebo. Flebo et ego tecū. Forte dilectus tuus et ipse collacti mabitur tibi qui lazarus fleuit. Forte plus ille flet. Plus dolet qui plus diligit. Miserationes eius multe sunt. ideo (inquit p̄pheta) nō sumus p̄sumpti. Deniq; nec tu cōsumeris. quia cōsiliarius est tibi et cōsolator conuertens animā tuā. Quomōdō (vt dicā qd itelligi vit potest) nō permanebit ipsa dissimiliter tamē eius affectui luctus tui miserabilis facies: qui ipse dū retracto meroris tui seris: dolore cordis tangor in trinec. Si feceris dignos penitētie fructus: reuertet iterū dilectus tuus in ortū suum. Nā penitētia poma libeter comedit. Beatus tū si primeue puritatis fructus intactos quis seruet. Bonū est in maturitate p̄uenire et p̄seuerare in ea. Ideo sp̄sa p̄uenit in maturitate et dicit. Veniar dilectus meus in ortū suū vt comedat fructū pomorum suorum. Veni in ortū meū soror mea sponsa. Vehemēs amator est dñs Jesus ad vnā inuitationis vocē aduolat libens in ortū sponsae. Quasi p̄uolat et p̄uenit in maturitate. Veni (inquit) accipiat h̄ verbū i peratiui sensus et apte coherere qd dicit veni. Ad est piger nō parcus retribuitor. sed in cōtinenti sp̄sam reinuitat. Veni in ortū meū soror mea sponsa. Messui mirrā meā cū aromatibus meis. Durus est affectus qd nō pmouetur p̄ inuitatōes et remunerationes istas tā dulces. Quid hac vicissitudine gratius. quid mirabilis ē cōmercio: D admirabile cōmercium. Dilectus dei patris: gloria celi: angelorum deliciae: ad ortulos nostros inuitari se pmittit: et ad suos reinuitare se nō p̄mittit. Et qd noster est ortus: verius dicitur ipse. Non enim ait Veniar dilectus meus in ortū meū: sed i ortum suū. Iure quidē i suū. quoniam ab ipso datū. et ipsi debitū. et certe debitū. Veniar

dilectus. Veni soror mea sponsa. Magna dulcedo et apta distinctio. Illa desiderat. et ille imperat. Nec dicit veniat. hic dicit veni. Ego (inquit) sto ad ostiū et pulso: si quis aperuerit mihi: introibo et cenabo cū illo: et ipse mecum. Nō habes necesse o bone Jesu morari ad ostiū sponsae. Ipsa enim te vocat vltro interpellat. Redde vicē: reinuita illā. Sedisti ad mēsam eius. vide quāta sint apparatus tibi: sciens quia et tāta oportet te p̄parare. Tāta (inquā) et sufficit ei. Hoc autem dico. totā se ipendit. tu te totū ipende. Quomōdō tantū erit si illa se totā dat tu te dimidias? Exiguū tuū plus est toto illi. Totū eius: portio est quedā gratie tue. id est tuus tuus est: et tuus est ortus. Veni in ortū meū. Ego fratres in ortu sponsae copiosum illū et delicatū et gloriose confectis paradysum virtutū christi libeter accipio quas fm̄ geminā naturā vlt ab eterno habuit vel accepit in tpe. Ergo fm̄ hūc modū ortū sponsae statū aie vel ecclesie interpretare: et virtutū affectuū qd dotes quibus dotatur a sponsa. In isto cōsiderantur p̄ba corporis. i isto capitis. Pulera vltroiq; cōtēplatiōis cibatio. Sed quid illa ad istā? Quanto gloria christi vel aie vel ecclesie: cellit virtutes. tanto delectabilior in hunc ortū ingressus. Ad illū operatio plus spectat: ad istū cōtēplatiō sola. Sponsa vlt leratur de illo: laborat euz illo: et in sudore veltit pomis suis. In istū cū introducta fuerit: nihil reliquū ē nisi deliciae tui: Sumum tuet. et istū intuet. Nec intronitit in istū nisi de illo: hoc est. de actiōe ad vsum speculationis. Aut si cōtēplatiōem i illū sponsae ortū admittim? silis est actiō. Ut qd de illis ortis ordine cōmodo venis ad hanc mirrā. Ad enim nisi in abūdantia p̄tū rū ingredis in ortū dilecti. Ingredieris (inquit Job) in abūdantia sepulcrū. Delius tū hic sonat in ortū. In sepulcro innuitur quies et quedā artis occultatio: in ortu exprimitur intuitus et epulatio. In sepulcro feriam? in ortu fruimur. Sicut ergo in sepulcrū nō nisi in abūdantia ingredimur (sicut scriptū est) multo min? in ortum? Iō sp̄sam de orto in ortū inuitat. Veni in ortū meū soror mea sponsa. Ingredere. i gredere sp̄sa in p̄tēplatiōem p̄tū dilecti tui. memorare iusticie eius soli? Ibi de de? tu? docebit te in iocūditate: et deducet

te mirabiliter de terra sua. Libabit te pomis vite et intellectus. Mirra et aromata messuit tibi. Messui (inquit) mirrā meā cū aromatibus meis. Immortalitatem enim et incorruptibilitatem messuit post mortem. Mirra siquidem beneficio corpora mortuorum pdurant illesa. Mirra (inquit) meā. Bene suam: quā et p̄mus accepit: et solus imperat. Primicie enim christus: deinde qui sunt christi. Per illū resurrectio mortuorum qui primus resurgens iam nō moritur. Bona talis mirra et melior q̄ hec vltata que carnem mortuā nō sinit putrescere. Nā ista rediuiam non sinit deficere. Erat et mirra: eius p̄cellēs et singularis illa castitas virginalis: que nullū tūllationis motus surgentē sensit: nec fomitem habuit: in quo nec motus est talis repressus: nec fomes remissus. p̄uentus est enim in vnctionibus mirre: et mirre sue. Aliorum eatenus est efficit mirra et cōtinentia p̄tingit vt seruetur a corruptiōe: hec a corruptibilitate carnem dominicā custodit intactā. Aliorum mirra corruptiōem carnalis inuentiui subsequitur: hec inuentiū p̄uenit omne. Illorum excludit: et huius p̄cludit. In iesu nec causa nec corruptiō. in eius matre et si causa: nō tamē corruptiō. In alijs omnibus et causa et corruptiō. Mirra nra motus exurgens: carnalis p̄cupiscētie reprimat. Mirra marie tales motus nesciuit. Mirra iesu taliter mouendi nec causam nec originē habuit. De plenitudine eius omnes accepim? et mirrā et de mirra. Mirra nostra castitatis munere imitationis ipsi est. Ideo cū in nobis mirrā metit: suam metit. Utinā ipse multā mirrā inueniat quā metat. Mirra cū aromatibus. id est abstinentiā mali: cū affectibus boni. distributionē carnis: et deuotiōem cordis: siue tēperantiā a licitis: siue tollerantiā in iniurijs accipiam? In mirra bene vtriusq; virtutū aromata sociantur. Nec est ei gratia si benefaciētes flagellamur. si ipsi nosmet ipsos affligētes: eo spiritu suauiter intus afficimur. Multa de martyris Laurēij (cui? festa nūc agimus) agro mirram demessuit. aromata multa. cōfectionis mirram: cōfectionis aromata. Ad ignem enim applicat? christū p̄fessus est. corpus suū tradidit ita vt arderet. facultates disperdit pauperibus. caro eius cremata est: propter

christū: sed cor magis in xpo. Inde de craticula vocat ad ortum. Et dū in craticula erat ab orto nō aberat. Hūc tū in orto: nō tamē totus in eo. Caro eius adhuc in corruptione tenet: nondū refloruit. Reflorebis aut cū fuerit corpus humilitatis nre conformentis claritatis iesu. Tunc metet immortalitatem mirrā quā ipse p̄messuit et aromata multimode glie. Tunc vere iuitabit et dicet. Veni in ortū meum soror mea sponsa. Tūc gloriabit plene euz aromatum suis se mirrā messuisse. Tunc enim et passionis sue et p̄cū (que in aromatibus signant) potest effectu. Cū clamore siquidem valido et lachrymis p̄ces offerēs et auditis est: p̄ sua reuerentia: fact? omnibus obrepantibus sibi causa salutis etne. Uolo (inquit) vt vbi ego sum: illic sit et mister meus. Ubi nisi in orto? Erit hoc in generalis resurrectionis p̄tēplatiōe: nihilominus tū et modo fit p̄ p̄tēplatiōem. Quasi enim in ortū eius ingredimur cū affectuose cōdignos et desiderāter speculamur q̄les futuri sum? p̄ ipm: et qualis iam resurgens fact? est ipse p̄ nobis: et in exemplum nobis: Quid dico resurgēs: et ante resurrectionem omnis p̄uersatio eius orti pulcer rimi grām p̄fert: sed qd ante plantauit. postea messuit. In resurrectione maturitatis et messiois est tps: qm̄ vnusquisq; labor suorum fructus p̄cipiet. Quis ergo nos i ortū suū vocat. qd mirrā et aromata sua se messuisse subnectit: ad p̄tēplandā resurrectionis glām hortat: que futura est per ipm in nobis: vel q̄ in ipso p̄cessit p̄ nobis. Hōne iocūdus et vere delectabilis p̄gressus introire in ortū christi: introire in p̄tationes dñi quodā p̄spectu de virtute in virtute eius. P̄spectu (in q̄) nō audeo p̄uectū dicere. Nā ad virtutū ipsi? veritatē et plenitudinē quis sibi p̄uectū pollicetur. Iocūdus digressus plane et cōmodus q̄dem. Nūc magis humane mētis fastus reprimat humilitatē: nec fames p̄tēplatiōe satiat. nec fastidit exercitā emulatiōe. Cōparatio humiliat: imitatio exercet: cōsideratio delectat. Prima p̄mit. Secūda puocat. Tertia pascit. P̄mit imenitas puocat honestas: pascit veritas. Deniq; paulo post ipse dilect? ipse sp̄sus amicos et charissimos sibi inuitat vt comedant et bibāt et inebrient. quo q̄ maior illis inna

scat audivitas: de suo pus blandit: ppoit
 puuio. Comedi fauu cu melle meo. Tu
 um iesu bone vtrugz est. r illud mel quod
 das: r illud qd es. Sz b in loco mel illud
 qd es ipse: nre intelligetie se pmpius of
 fert. Cur no dicis fauu tuu sicut r mel tu
 um? Cur hac distincione nuc vteris? Et
 fauus tu? est sicut r mel tuu: qus mani
 feste illud expmas: cu illud sileas. Tua est
 vtrags natura: sz diuina tua: r qsi naturali
 ter tua. huana no tua. sz magis assumpra
 r dignatide tibi effecta est naturalis. Co
 medi fauu cu melle meo. An sacreceptu
 gginis quasi mel solu erat r sine fauo no
 dum icarnata diuinitas. Postea mel r fa
 uus de? in hoie: nuc aut fau? r mel/ho dei
 rate vestit? Et si cognouim? xpm fm car
 nem/ sz ia no cognouim? ait apls. Sicut
 erat de? recoditus in carne/ sic nuc vice p
 fa ipa caro est occultata in deo. Et si glo
 ficata est caro illa/ vt ia spualis sit r infir
 mitatis nil habes: n est occulta qd amo
 do: du magis eu in eo qd ipe est de? atredi
 mus r adoram? Qdam modo carnis fa
 uus deitars/ melle recodit: du admiratoz
 nostra r fide ad se traxit/ r integro manife
 stare? reueretia maiestatis. Ia ergo post re
 surrectionis gliam xps comedit fauu cuz
 melle suo: r sine carnalis infirmitas/ iniu
 ria in assumpte carnis substatia: delectati
 one diuina r sibi soli natua perfruit. Co
 medi fauum cum melle meo. Bibi vinu
 meu cu lacte meo. Ia dicis tuu esse vtru
 qz/ ra lac qz vinuz. Tua sunt eni: veriusqz
 ppria no alteri? vina. Et sicut bibit vinu
 nouu/ ita r lac nouu. Cu lacte (in qd) meo
 id est. cu lacte nouitatis tue/ no infirmita
 tis nre. Curre sposa: ppera ad tam dulce
 couiuu/ vbi vinu est sposi. vbi lac. vbi fa
 uus. no inanis. no vacu? sed melle plen?
 Del inuenisti/ comede q sufficit. Haz tu
 ad totu non sufficis. Ipe aut Iesus non
 comedit ad mensura: sed totu comedit q
 sufficit ad totuz. Tibi dicis/ ne sis scruta
 tor maiestatis/ vt no opprimaris a gloria
 Ipe scrutat omia/ r ia pfunda dei. Nemo
 nouit prem nisi fili? / r cui voluerit fili? re
 uelare. Ipe totuz comedit. ipe cui vult r
 quatū vult impit. qsi participiu tibi pol
 licet hui? cibi: se refectu gloriado. Si da
 tu fuerit in eca tua fel: r aceto in siti fuer
 potat: memeto qz talia passus est Iesus

Sustavit illa in cruce. i bibi: velocē ama
 ritudinis transitu signa. Bibi aut vinu
 cu lacte suo. Ho turbat ampli? ad monu
 rentu cu lazaro. no tritat vsqz ad morte
 no sub ipa morte aceto r felle potat. Uete
 ra transferut/ noua successerut. Turbatio
 illa. tristitia. tediū. dispētorie ad hora su
 scepra de hoie veteri: i lactis dulcedinem
 demigrarut. Bonu vinu q hausto obliui
 oni tradunt pores angustie/ r no ascēdūt
 sup cor: sz nouis r puris r lacteis i carne
 ia resuscitata potat affectib: qn nulla taz
 de reliq iniuria: molestia nulla aut i aima
 aut in carne sic pus vel assumit/ vel sustine
 tur. Vel. acetu cu felle mixtu qd degusta
 uit: plibans no bibes: in vini r lactis tra
 siuit sapore. Hac r tu fidelis aia q sponse
 dignitate pfunges. hac (in qd) r tu tibi co
 mutatoz futura cofide. Io hec i se futura
 pdicat: vt tibi tu similia discas sperare: te
 cum eni puuari vult/ tecu bibere. Ho bi
 bam (in qd) de b genimine vit/ donec biba
 illud nouu in regno meo. Hoc tibi regnu
 significat/ cu ad ortu te vocat. ad ortu de
 liciaz/ ad padius voluptas. ad fruct? ma
 turos/ ad fructus taz pceptos a se/ r ate p
 cipiēdos. Tūc bibes vinu cu lacte: vt ob
 liuiscas/ pores angustie/ r noue resurrecti
 onis degustes dulcedine. Prestate domi
 no nro q vuit r regnat in secula seculoru
 Amen.

Sermo. xli.
Essui mirram

m meā cu aromatib meis. come
 di fauu cu melle meo / bibi vi
 nu meu cu lacte meo. Ueni i ortu meu so
 roz mea sposa. Putate frēs vocatōm hac
 ad seculi finē referri: qn pletis oib sacra
 metis ecclie/ ipa inuitat ad regnu: qn mit
 tet dñs mellores anglos: eo q regiones al
 betūc erūt ad messem. O felicia tpa pmit
 ue ecclie. qz vber tūc erat ager illi. qz copi
 osos pducebat fruct. qnta in martyrib
 erat fecūditas mirre: qz apes pfectionis et
 mystice doctrine fauos operates. Putare
 inē ipa inuita fidei cu hbi semia mitterent
 messionis ia esse tps: r qsi maturas ad sal
 cē regiones albere. Quid moras? Ihu bo
 ne cur spōsam no inuitas i ortu? Hōne ia
 dicere potes. qz messui mirrā meā cu aro
 matib meis: Comedi fauu cu melle meo.

bibi vinu meu cu lacte meo Ubi nuc mar
 tyres in myrra: vbi doctores i fauo: vbi
 feruetes in spu: r signant i vino: r simpli
 ces in malo/ qz lactis dulcedo figurat?
 An no ager ecclie tue ia tara gla nudatus
 videt? Multiplicasti genit: sz no magni
 ficasti leticia. Vultu credentiū fruct? sed
 aromata pauca. Precessit autūnalis vber
 tas pmis illis nascētis ecclie dieb: nunc
 byemalis horroz purget. Precessit vber
 tatis anni: nuc sterilitatis incumbūt. P
 spicas florentes r letas: steriles r vrede
 pfecte eturgunt. Cur no dicis iam bone
 Iesu Ueni in ortu meu soroz mea sponsa
 Quid expectas: cur moraris i lectis? An
 vt post hanc byem autumn? redeat? Le
 tabunt adhuc corā te/ sicut letant i messe
 Tūc būdices corone ani benignitatis tue
 r campi tui vbertate replebunt. Pingue
 scent speciosa hui? nostri qd nuc videtur
 deserti: r psecutōis ferr: or nouissime nati
 uitatis canā albedine messib nostris i du
 cet. Multiplicabunt in senecta sufficite/
 no cofecta/ no sterili. sz in senecta vberi: et
 bene patietes erūt/ vt annūciēt. Patietes
 ppter martyriu: annūciates ppter hū.
 In patietib mirrā metes: in annūcianti
 bus comedes fauu. Tūc electos tuos cō
 punctōis vino porabis: psolatōis lacte i
 mixto. Si eni no abbreviasset dñs dies
 illos: salua esse no posset ois caro. Detit
 etiā nuc dñs: r si no quantā tūc mirram:
 tū multā mirrā afflictōis spōtanec. Fa
 num comedit cu melle: r expressa spualiu
 dulcedine sensuū/ cōtinētib figuris nos
 facit oblectari. Vinu cu lacte bibit qz sub
 limes sensus r excedētes cōtemplationes
 fidei r morū simplicitate tempat r indol
 cat. Zeli feruore diligit. si tū affert lactea q
 dam fomenta paruuloz. Cū fuerint exps
 sa hec omia: cu ptransierint tpa martyruz
 cu doctores quasi quidā faui sapiam cō
 tinentes in mysterio absconditā: misteriu
 cōpleuerint suū: r disputatōib hereticoz
 pssi/ melleā doctrinā pfuderint: cu nume
 ros suos r dies cōpleuerint: vel puuli q
 lacte fouent: vl feruetes spu q inebriati vi
 no gfe/ obliuiscunt q retro sunt: cu cōsum
 mata hec oia fuerint (no eni trāsibit vnus
 aut vnū iora de lege donec oia fiāt) tūc et
 ultabit ois ecclia scōza a tā dulci auditu.
 Ueni i ortu meu soroz mea spōsa. messui

mirrā meā cu aromatib meis. comedi fa
 uum cu melle meo. bibi vinu meu cum la
 cte meo. Dessui comedi bibi pteriti sunt
 tps hec pba: r sumatōez cōpletā signifi
 cant. ac si dicat: sumatū est. Ueni i ortuz
 meu soroz mea spōsa. Dessui mirrā meā
 cu aromatib meis. In ortu illū vbi ppe
 erumpēs nulla vrtica lilioz gram r tristit
 vbi pnanre rosam. asperitas spinaz n vio
 let. vbi arbor nulla ē cui? sit interdici? ac
 cessus. Ueni in ortu meu soroz mea spōsa
 messui mirrā meā cu aromatib meis. Au
 dite qz no metit nisi qd suū est: nisi quod
 ipse psemiauit. Vere seru? ille mal? r pi
 ger q pigricie sue causam in dñm interp
 tatiōe maligna trāsfluidit. Scio qz homo
 anster? es/ tollens qd no posuisti/ r metes
 vbi no seminasti. Bū piger in q dñs non
 inuenit qd meteret. Et vere malus q dili
 g. ntiā metentis dñi: in duriciā puerfo ser
 itū cōuertit. infructuose quod accepit ser
 uas: r iniuriose de bono dño senties. Ho
 metit dñs Iesus nisi qd seminauit. non
 metit nisi suū. qd inimic? homo supemi
 nat tritico suo: no met? illud: sz mittit an
 gelos q colligāt zizania/ r faciāt fasciclos
 ad cōburendū. qui colligāt de regno eius
 omia scandala. Ergo pus regnu suū pur
 gat a scandalis: agrū suū a zizanijs: r ortū
 suū ab inutili germine: vt no nisi suuz me
 tar r colligat. Si modo veniat Ihs: so
 net vox angeli: terribiliter intonet nouissu
 ma tuba. pducatur iudiciū. ignis in cōspe
 ctu ei? exardescat. aduocet celū de sursum
 r terra discernere populū suū. Si ia hec
 subito poccupēt. de meritis vestris quaz
 teneretis sniam? Ubi vestro essetis collo
 candi iudicio? Inter sanctos ei? qui con
 gregabunt illic: an inter eos q pgregabunt
 in pgregatōe vni? fascis in lacū? In ziz
 nia: an inter aromata? An forte etiā vrm
 de vobis arbitriu hesitat? Quis gliabit i
 agro suo se nihil habere zizantiōz? Felix i
 quo praui quid est/ r idipsum no excultū
 non fotum/ sed furtiuū r latitans in qua
 dam aromatū vbertate: r quod statim cū
 aduertit: auellit homo ab orto suo. Ue mi
 hi domine ab imperfectione mea / si ho
 mo durus es: si exactor austerus: si tol
 lens quod non posuisti: et metens quod
 non seminasti. Ue mihi si totum metis
 quod no seminasti: sine remissōe r pietat.

respectu. Nam non totum quod in me semina
sibi creavit. Utinam mirre mee acceptum di-
gnis hinc fasciculi: ut in medio vobis tuo-
rum promoret. Utinam aromatum meorum vapor
erigatur et ad modicum parces ad te abscedat
Nam quoniam tibi offeram integrum fauam mellis: quoniam
tibi offeram meditationem assiduam in lege tua.
quoniam pura et plena intelligentia spiritualium sa-
cramentorum: quoniam sapientiam melleam: quam Paulus
loquitur inter perfectos. Nam sicut cellulis
fauius mellis ita purissimis figuram sacra-
mentis celestibus sapientia continetur: ut mutua col-
latione sacramenti: veritas figurata comen-
detur: et non pariter gratia trahat ipsa veritas talibus
quasi cellis expressa. Non tibi in quodam cor-
dis mei cratere vini et lactis iam potero re-
peraturam miscere. Rara est mixtura hec: quoniam
mente excedit deo. Sobrius esse discat vral-
ta sciens presentiat humilibus. Parvulus
qui puriori inebriatur intellectu. Quamvis
vobis in genibus vobis ad celestem his die-
bus est translatum: dominus claravalleis
abbas. cuius nobis dum locum istum tractamus
nunciat: est transitus. Uidef mihi in illo dum
sublat: est ortus: non est esse nudat: et gran-
dem agricole deo resignasse fasciculum mir-
re. Nullus talis in alvearibus nostris relic-
tus est fauam. Utriusque in illo cernere erat et mel-
lis fauam et mirre fasciculum cum aromatibus
bonis. Quis illo vel vita purior vel do-
ctrina prudenter: Quis magis illo vel egro-
tus in carne vel alacer in spiritu. Sermo
et quasi cere: melleam effundebat scientiam
Larnelaguidus: magis tamen in spiritu
celestium amorem laqueabat. Dirrara carne:
mente aromatica: crematorem continua indefes-
si amoris odorifer: incensum offerebat. Las-
sabat cor: pe desiccato et arido: anima et sicut
adipe et pinguedine replebat. Ideo labijs
ecultratoris laudavit dominum spiritus eius fauam
distillans ipsi. Nam totus puerus in labia:
modesto vultu et totus corpis habitu tran-
quillo: serenos animi padebat affectus. Se-
su pspiciuus erat: sermone non pceps. Do-
desse rogabat: reddebat modestus. Dole-
stos substitines / molesti nulli. Acute intelli-
gens: morose referens. equanimiter ferens.
Memini frequenter illum cum acceptum de assi-
dentibus alijs interrupisset sermonem impos-
tune: sba suspensisse: donec alter totum effu-
disset spiritum suum. et cum impotenti sermonis in-
peruolius defecisset gurgis: eadem quoniam susti-

nuerat tranquillitate. superbum solum resum
psit. oportune loquere: et oportune silens
Uelox ad audiendum. ad loquendum tardus
tardus ad iram. Quomodo ad iram dicendus est tar-
dus: ad quam magis inuentus est (ut sic dicam)
nullus. Bona fauam. quoniam sinceris vndiq; compositus
et psit cellis / modo actu / sermone et gustu
interne putabat dulcedinis mella sudare.
Felix in quo iesus integrum fauam quez come-
dat inuenit. crassum non ericatum. Uide na-
tura faui quasi galea in capite est: propter for-
mam vasculi cui inascitur. Deinde de superioribus
pedet et de superioribus pedet. Bona (sermone paulus)
galea spei salutis eterne. A spe quidem
supno: omnium actu caput et totum intentio
vite inchoare debet et illi coherere. ad hanc ten-
dere et hac se trahe omnia testamenta tueri. Si
videris hominem propter spem supno: in omni
actu etiam aduerso casu repleri gaudio spiritus
quod super mel dulcis est. quod hinc nisi fauam cre-
dideris in cunctis cellulis melle redundante.
Quid cum hominem cernis capacem sensu.
pueritate compositum: actu et vite equabi-
li comensuratione coherentem sibi. talibus vn-
diq; vasculis psitum: vacuis tamen et spei que est
reposita in celis melleo exhaustis liquore
nunquam aliud tibi quam faui arētis siccitatem
depingit. Duplicatum quidem incommodum si
simul fuerit et dissipatum et dissolutum quodam
desiccatur. Aliud tamen est si fuerit spem ut me-
ritas virtute. Aliud si integritas forma et i-
fundede fauore spe bona gratia refert. ut do-
no spiritualis dulcedinis receptacula apta non
desint et idonee cellule melli supno. Ho-
ster autem hic fauam de quo loquimur iteger erat: et
in eterno liquore exuberans. Plenus erat cellu-
larum / hac illacque distillabat dulcedinem sermo-
nis diuini. assiduus operator / fauos com-
ponebat. Boni faui quibus adhuc integris
multorum quotidie indulcant fauces. Do-
lestam non sectabat subtilitatem: que propter pretio-
nis quam instructio ministrat materiam. Circa
moralis operosus sciam / cultissimis illam ser-
monibus cellis committebat. Prudens erat eloqui
mystici quod in perfectos dispesabat. Lactea
in salutem et psolatorem puulorum exuberabat do-
ctrina: cui tamen lenificatur et inebriatur sermone
vini sepe late ter imiscuit. Ita est. Lactis
vini obtinebat sermone. Simplex et insti-
tutio et sermo lactis: animam auditoris in quodam
inebriante alienate mentis excessum furtis
arripere consuevit. Unde qui potabatur

sure dicere poterat. quia bibi vinum cum la-
cte. Imo in lacte nouerat ista temperate mi-
scere: et in altero vtriusque largiri. Facili ac
edificandum utebat materia: sed vehemen-
tiam inebriantis gratie sentires in verbis
Facilis inerat ei intellectus: sed affectio ve-
hemens. Dolendum quidem quod tanti viri sub-
tracta est nobis copia / sed nihilominus glo-
riandum quod tale de ortulis nostris fascicu-
lum mirre ad celestem illum ortum promissum
Illic ornamentum est: qui nobis hic fuerat
adiumentum. Et si vacuata videntur alue-
aria nostra: et ortus nudatus: multos ta-
men reliquit manipulos. de quibus potens
est deus per virtutum incrementa creare fa-
sciculos. quod et in tota operatur ecclesia do-
nce per suspensiones continuas omnium gra-
dum dispensatione completa: spiritus sue iam
perfecte et consummate dicat. Veni in ortum
meum foror mea sponsa. Desui mirram
meam cum aromatibus meis: comedi fauam
cum melle meo. bibi vinum meum cum lacte
meo. Comedite amici et bibite et inebria-
mini charissimi. Quomodo quidem et si in genera-
li illa ecclesie introductione in dominum gaudium
que post resurrectionem fiet: perfectissime
speratur. Quotidie tamen angelicos ciues
ad congratulationis conuiuium inuitari cre-
dimus: cum sancta quelibet anima (sive que-
supra meminimus sive inferioris perfectio-
nis et gratie) in paradisi amenitate tran-
fertur. in ortos semper virentes. in locum ta-
bernaculi admirabilis usque ad domum dei
Hec recolite fratres. hec recordamini / et
effundite in vobis animas vestras. Igni-
ta est hec recordatio / et liquecere faciet ani-
mam tuam: et in delectationes et desideria ef-
fundi: cum tu subis in locum tabernaculi ad-
mirabilis in voce exultationis et confessio-
nis sonus epularis: et dominum inuitantis. In-
uitantis est enim vox. Comedite amici et
bibite et inebriamini karissimi. Amici (inquit) et
charissimi. Blandiciarum hec sunt nomina.
sed he blandicie adulationem non sapiunt
officij et dilectionis sunt plene. Ipsa non
ad blandimenta prolata: inebriandi non ca-
rent effectu. Efficacia sunt ad emulcedos
eorum quibus fiunt affectus. Habent tamen
inter se distinctionem et aliquid amplius gra-
tie pferit charissimi quam amici vocabulum.
Uos (inquit apostolus dominus) amici mei estis
si feceritis que precipio vobis. Jam non

(inquit) dicam vos seruos sed amicos. quod
omnia quecumque audiu a patre meo nota fe-
ci vobis. Uidete et hic quandam distantiam
Illic dicunt amici et hic: sed differenter.
Ibi quia faciunt. hic quia sciunt. Ibi non
propter ministracionem: sed propter mysteri-
um. Ibi comedunt: et hic bibunt. Utriusque
amici: non dum tamen charissimi. Charissi-
mis in potationem cedit ebrietas. ipsa no-
minis sui forma superabundantiam quan-
dam late ter insinuat: et significat plenitu-
dinem charitatis. Charissimus est qui cha-
ritate plenissimus est. Charissimus est qui
charitate infusus et imbutus est. cuius me-
dulle et ossa et omnia interiora charitatis li-
quore ligantur. Nec quia charissimus est in-
ebriatur: et si inde charissimus est quia in-
ebriatur. Denique quid aliud est inebriari /
nisi charitatis perfectissime delectatione re-
pleri. Aut forte si distinguere volumus ut
sint charissimi plenissime diligentes. inebri-
ati perfectissimi delectati. Comedite ami-
ci et bibite et inebriamini charissimi. Ami-
ci sunt qui vel agunt vel audiunt / carissimi
qui adherent. Amici agunt pro eo / et audiunt
ab eo. charissimi inebriantur eo. Amici sunt /
quibus nota fecit quod audiu a patre. Cha-
rissimi quibus plenam ipsi patris infudit
noticiam. Ibi multa docentur. hic diligi-
tur merum. In charissimis non est opere
vel doctrine distinctio: sed diffusio sola et sum-
ma amoris diuini voluptas. Comedite
amici. Jam non dicitur. Edent pauperes
et saturabunt: sed comedite amici et inebri-
amini. Quomodo pauperes inebriantur
ab vbertate domus domini. Comedite ami-
ci et bibite et inebriamini charissimi. Ami-
ci vos charissimi mihi. amici propter delecta-
tionem spirituale. charissimi propter spirituale. In-
ebriamini charissimi. Introduxi vos in
cellam vinariam ut ordinare in vobis charitatem
Nec est charitas ordinata nisi cum mens nra
fuerit vehementia caritatis inebriata. Non est or-
dinata nisi cum omnibus alijs fuerit affectibus sup-
ordinata. Bonus ordo supereminetia amoris
supereminet amoris carissimos efficit. Carissi-
mi sunt in quibus nihil est vel caritate vacuum
aliquid negotio vacans. Ordo plenus est cum de
caris in carissimorum gradum transit. Ordo
plenus est cum caritatis cumulo nihil adijci potest.
Comedite amici et bibite et inebriamini karissimi
Omnes potant et omnes inebriantur. Non

sic autē in hac cōualle lachrymaz. non sic sed multi amici. pauci charissimi. mlti potantur. nō inebriātur omnes. Et qui inebriantur iterū temperātes fiunt. Ad horam mente excedunt/ et ad sobrietatē solitas de nouo redeunt. Soporātur et excitant. somnolenti fiunt. et post paululū itez vigilat Ideo sequitur. Ego dormio et cor meum vigilat. Ne tamen vigilie non videntur dormitioni succedere/ sed ipsā comitari. Prester nobis dominus? Iesus que sup hec sūt dicenda vigilāter intelligere: et vob audire. Qui vivit et regnat.

Sermo. xliij.

Go dormio et

cor meū vigilat. Post hesternū capitulū qua rationis sequētia talis responsionis sermo infertur. Et erat generalis inuitatio/ hec est respōsio q̄ si singularis. Ibi plures inuitātur. h̄ vn̄ responder. Ibi dicitur. inebriamini charissimi. hic que charissima est: que sponsa est dormire se refert. Ego dormio. Quid mirum si ad cōmunē inuitatōem responsū reddatur singulare? Dulci charissimi sed omnium est cor vnu et anima vna. Una est. (inquit) columba mea. Amor vnit et amor inebriat. Uides q̄ iuste fit omnium vnica responsio quos i ecclesia charitatis vehemens liquor infundit? Vere vehemens et us amoris: inebrians et abalienās. Uultis audire quomodo charitas abalienet animū que inebriat. Ego (inquit) dormio. ac si dicat dilecto. Tu me ad ebrietatē vocas/ ego tota huic mūeri vaco. Ego dormio et cor meū vigilat. Ab alijs dormio: et quiesco negocijs: ideo cor meū liberius vigilat ad sectandā hanc ebrietatē et vinū potandū. Ordo mirabilis. De ebrietate dormitio: et de dormitione vigilie. Ille dicit. inebriamini. et illa dicit. Ego dormio. Bonus sopor mentis excessus et alienatō ab effectibus carnis. et (si id etiam dicit) a sensibus corporis. Tūc magis viget et iugulat amor spiritualis: cum consopitur penitus omnis passio et affectus animalis. Et dormitio et inebriatio vtrāq̄ alienatōnis vice p̄ferret. Et quiddam in hoc ipso ad inuicē tenent cōmune q̄ mentē tā hec q̄ illa sibi arripit: et penes se manere nō sinit. Vtrāq̄ statū pristinū ipsi anime. (vt

sic dicit) am/urat et noua informat affectus? Ego dormio et cor meū vigilat. Dormiunt alij somnū suū: et delectatio eoz in propria voluntate q̄escit. Et talibus ego dormio et vigilat cor meū tibi. Ab increpatione tua dñe dormiunt alij: ego ab increpatione dura hec increpatione satis quando dissimulando sic hominē p̄mittis desidia. sic est magna increpatione defectōnis signum. Ab hac increpatione dormit q̄ ex dissimulatione diuina: somnolēte securitati se tradens: dissimulantis patiētiam nō attendit parturire impensētis repulsam. Patientis longanimitas et interim nō p̄cūctis vim habet et cadē domini tolerantia q̄ mētes honestas facit sollicitas: duras ipa reddat securas. Ego (inquit) dormio et cor meum vigilat. Dormio nō increpata: sed increpata a vino ad quod vocas charissimos tibi. Crapula ebrietatis tue mundo me tollit/ et tibi tradit. soporat et excitas. seculariū obliuisci me facit. et tui non sinit. Ego dormio. dormi mecum (iuxta illō qd̄ ip̄e in Salomone diffinis. Si dormierint duo simul: fouebūtur mutuo) sic fiet vt ex dilecti presentia ob vehemētiā amoris cor meū vigilet amplius. Cor meū vigilat Ego dormio. Dormio propter amici requiē. p̄pter raprū inuigilo In somno dulci quietis mee sollicitudo vigilans te vigilantius somniat. Dulcis somnus: et dulce somniū nescire alia: solū te scire. Uacare tibi et te videre sicut hic daf p̄ somnium (vt sic dicā) et vmbriar enigma. Bona crapula copia vacationis et visionis istius. Uisio ista h̄z aliqd̄ somno sile eo q̄ nō humano arbitrio et industria fiat. n̄ ex uestigatiōe n̄ra: s̄ ex v̄sitatōe oriēt̄ et alto. Paulus q̄si dormit cū mūdo morit. q̄si vigilat cū uiuit xp̄o. Dormiat v̄tinā frēs aia mea dormitatōe ista. et si ar̄ vigilie mee tali sile. Utinā iuges sint. n̄ interpolēt. Hūc ar̄ p̄sa vice ego vigilo: cor meus dormit. dormit spūs: caro vigilat: et si caro dormit: n̄ tū statim spūs vigilat. Indulget aīo reches: nō dū tū ab illa glōsa ebrietate sorbet et rapit. Dormit tēramē: nō dū tū excitat ill inebriatib̄ blādimentis: et q̄uis frēq̄nt gustet reditua tū nouitate aīaz quā inebriat excitat. Jure vigilēs dicti sūt q̄ nūq̄ vinū illud inebriās dirigit. q̄ sp̄ madēt et ne delectatōis v̄brate. T̄les i daniel li. vigilēs legi

Bene vigilēs in quibz nihil est quod soporatione indiget: sed totū inuigilat dō Bene vigilēs / quoz nō interpolant vigilie. Nullus in eis animalis affectus sentiunt: que deceat consopiri vt expeditiores sint cordis vigilie. Sunt quedam vigilie sollicitudinū replete molestia. de quibus Petrus. Sobrijs estote et vigilate/ quia aduersarius vester diabolus tanq̄ leo rugiens circūit querens que deuoret. Et (paulus inquit) Vigilate et stare in fide. Sed et ille vigilie nihilominus sollicitudine non carēt quibz ecclesie verantur doctores. sic euangelici illi pastores vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregē suū. Vigilie iste quadā torquetur molestia ob imminentis mali cautela. Vigilie sponse dormientis nō continent mali cautionem sed copiam boni. Preoccupate enī mēti vehemens amor audiatatis inexplēte vigilias inducit. Vigilie quedam sunt vel desiderium optate p̄sentie vel delectatio in absente. Vigilie bone vigens et non somnolenta deuotio sive in cōcupiscentia dilecti p̄sentis sive in cōcupiscentia absentis. Nec nec vigilat nec viget nisi in quiete et quantum ad seculi vel studia vel desideria cōsopita mēte. Ideo dicit. Ego dormio et cor meum vigilat. Et in Job legitur q̄ in visione nocturna cum sopor irruit super homines et dormiunt in lecto. tunc aperit deus aures viroz. tunc loquit. tunc pulsat. ideo hic sequitur. Vox dilecti pulsantis. Aperi mihi. Jure vigilat nesciens q̄ hora venit dilectus eius. Quasi cōtinue sunt vigilie sponse et vox dilecti. Cor (inquit) meus vigilat. et statim adiecit. Vox dilecti pulsantis. Aperi mihi. Cor meū vigilat et dilectus me nō dormit. Vox ei pulsat. et dicit. Aperi mihi. Cor meū vigilat: et ip̄e statim aduolat et audit vox ei. Vox (inquit) dilecti. Hec mihi vox nota est. hec mihi ḡra. ad alia obsurdesco voces: ad hanc et pergefata sum. statim cū insonuit in auribus meis: exultauī p̄ gaudio. Dulce voces obstrepere solēt et falsas isusurrare blādicias: s̄ nō sicut vox dilecti. Magna fratres prudentia spōse et discretōe spirituum pollens: que sic distinguere nouit iter veritatis demonū: et blādicias veras dilecti. Vox (inquit) dilecti pulsantis. Que talis vox qualis Iesu. Nunquid philosopho-

rum? Nunquid hereticorū? Num legis? Num prophetarū? Valida vox eius est stultam fecit huius mūdi sapientiā. Lex et prophete neminē ad perfectū adduxerunt vox Iesu cōsummationis summa cōplectitur. vox eius p̄summationis p̄cepta continet. vox eius mouet affectus. Vox (inquit) pulsantis. Pulsat enī et penetrat efficaciter instar ancipitis gladij. leniter illabitur. et blande persuadet. quod nulla potuit alia doctrina obtinere. Nō altus sermo/ sed alta mysteria. Humilitatē cōscietie. mox cōtemperantiā. obtemperantiā obedientie. carnis mundiciā. contemptū mundi. concupiscentiā eternorū. diuinitatis noticiam (que vnq̄ disputatio. que districtio tanta aut sermone tradidit/ aut inspirando persuasit): resurgendi gratiaz impassibilitatē resurgentiū. eternitatē vite. maiestatis reuelatōem hac docente spirare didicimus et suspirare. Homs i iudea deus: in israel magnū nomen eius. Nunquid tantū? Nunquid tam expressum. Nunquid tam impressum? Nunquid tā sparsum. In israel magnū nomen eius: s̄ non eatenus magnū vel euidenti doctrina vel vehemēti deuotione vel numerosa populositate credentiū. Olim loquens de partibus in prophetis: nouissime diebz istis locutus est nobis in filio. Ideo vox valida. vox virtutis. vox dilecti. Sed iudeoz conualescere nequirit in auribus: audiuit gentilitas et confessa est et non negauit dicentis. Vox dilecti pulsantis. Utrūq̄ agnosco esse dilecti vocem et pulsū: verbum et virtutem. Utrūq̄ mihi gratus dilectus meus. utroq̄ me demulcet et mouet: voce et pulsu. et (vt sic dicam) cantico et psalmo. Bene pulsat et quasi tympanizat qui verbi et operis concordem mouet symphoniam. Tympanū puta Iesum. accede. tāge discute. pulsa. mores. opera. verba. vitam. Omnes mee corde extēte et sonore sunt. taete melodiam dulcē resuscitant. Iesus ip̄e pulsat seipsum. Nemo (inquit) tollit animam meam: sed ego pono eam a meipso. Potestatem habeo ponendi eam. et potestatem habeo iterum sumendi eam. Uide qd̄ tibi sonet ista positio. sumptio. et vtriusq̄ potestas: quid ip̄a pulsandi cā? Nōne et ipsa maxime ad cor nostrum pulsat et excitat: vt nos velut cythara qdam effecti

sic sonanti consonare nitamur. Vox dilecti pulsantis. Bene dilecti (inquit), quasi ex dilectione sola et gratia loquentis et pulsantis. Aperi mihi, quia caput meum plenum est rore, et cincinnati mei guttis noctium. Refrigeret in iudea charitas, iam transmigratione sit iuxta scripturam ad gentes. Illi missum est verbum salutis, sed repulit illud indignam se iudicatis eterne vite. Exclusus sum ab ea: tu aperi mihi, quia caput meum plenum est rore, et cincinnati mei guttis noctium. Caput christi deus. De deo patre gloriatur iudei, eius se iactat habere noticiam, filium reprobandum et blasphemantem, tu aperi mihi. Caput meum plenum est rore. Non tales desiderat, non sitit sed magis fastidit, ideo plenum est. Plenum est rore eo quod sensu lenes sunt: rationis carentes pondere, non habentes aliquod in assertionem momentum. Ratione leues, obstinatione graues. Quasi ros et gutte inefficaces et pertinaces. Et cincinnati mei guttis noctium. Figuris adhaerunt: scientes litteraturam, nescientes sensum spiritualem. De vniuersa scientia dei, si naturali legis obseruatio ne iudei gloriatur: mysterium inficiantem trinitatis et figuratorem veritatem, de supernis et emortuis signis se iactant. Vole si sunt mihi, discipulos meos premunt: qui sunt velut quoddam capitis mei ornamentum et decus: ideo fugio, aperi mihi. Quid daz heretici christi diuinitatem ad quam nec fide volunt nec ratione possunt attingere: conantur extinguere. Subtilia: consona litterarum testimonia et que diuina nituntur auctoritate, quasi quosdam cincinnos capitis (non coherentibus disputationum suarum angustiis et velut quibusdam roris instar minutis) inficiunt / corrumpunt opprimunt. Hi quoque noticiam dei presumunt et spiritualium subtilitatem sensuum: quasi in ipso dei capite et capillis superbe locatis: rori cōferuntur et guttis noctium: ut intelligas eos minutos, gelidos, fluidos, et non coherentes sibi. Sed et si quidem videris eos sanam quasi caput ipsum tenere fidem: superficiei tamen communicare: subtili vigere sensu, gelida tamen est propter malam conscientiam, et propter hypocrisis obsecra, et propter velocem transitum fluida. Gaudium enim hypocrisis instar puncti. Huc talem Jesus foris esse iudicat, opp

mentem et quasi graue sibi refugit. Huiusmodi non tam ambulat quam volitant in magnis et mirabilibus super se superba elatione: pendulo vagi in aere. Ambitiosa quidem negociatione perambulant in tenebris de religione lucrum venantes. Spirituales se simulant habere doctrinam, studium, instar roris eloquium, incerta et occulta et quasi si nocturna nosse misteria sapientie dei, sanctitatis tenere caput et culmen, et in ipso christi herere vertice, eminendi magis quam intrandi studium gerunt. Istos moleste ferens et fugitans Jesus: dicit. Aperi mihi foris: que intus est: que non vagaris foris: que non in sublimibus volitas: que non vis tam eminere foris quam intus te tenere / aperi mihi. Aperi mihi, non queris nisi me, tota es mea. Tota mea et multiplici iure mea. Quare multiplici: Audi quod multiplici foris: proxima mea, quia de latere cum in cruce dormiret de secundo adam Eva noua est creata / ut non iam sint duo, sed vna caro. Ibi est cognatio naturalis: hic et coniunctio personalis. Ibi foris / hic sponsa. Columba mea: sed spiritus per gratiam. Immaculata mea, per remissionem et disciplinam. In carne foris: in sacramentis sponsa. In spiritu simplex / immaculata in sanctitate. In his omnibus mea, aperi mihi. Age quod agis / aperi mihi. Tibi inquit sum, sed aperi mihi in illis in quibus adhuc foris moror. Aperi illis, inuita, introduce in locum tabernaculi admirabilis. Pulsa ut aperiat tibi ostium magni et euides (sic Paulus dicit) ut pateat introitus persuasionibus suis ad affectum eorum. Penetra ad illos: ut ad te post introduceas. Exi ad illos: ut intrent ad te qui foris congelato frigore scunt affectu. Exi tui dāna, aliorum introductione redime. Quid dicitis? Exi me tunica mea: quomodo induar illam? Quid dicitis. Laui pedes meos: quomodo inquinabo illos? Exi uisti te tunica tua, tunica carnalis cure: tunica certe molesta: et forte polluta. Tunica tua te exuisti: mea induere. Zelus domus mee comedit te, id est iuxta isaiam induere pallio zeli. Insta, argue, predicā, obsecra, oportune importune. Non est pedes polluere hac incedere via. Si quis adhesit puluis: excuties illum de pedibus tuis. Non pollutos sed pulcros comedat Isaias pedes cum dicit quod pulcra supra motes pedes annuntiatum

pacem / annuntiatum bona. Ac cunctis operum meorum impla te moueant, tagat manus: si pigritatis ad verbum. Zelotes ego sum: tu quoque pro me zelare. Ocius sepone paululum: meis implicare negociis. Omnis militans deo: istis cum iubetur se simulantes habere doctrinam, studium, instar roris eloquium, incerta et occulta et quasi si nocturna nosse misteria sapientie dei, sanctitatis tenere caput et culmen, et in ipso christi herere vertice, eminendi magis quam intrandi studium gerunt. Istos moleste ferens et fugitans Jesus: dicit. Aperi mihi foris: que intus est: que non vagaris foris: que non in sublimibus volitas: que non vis tam eminere foris quam intus te tenere / aperi mihi. Aperi mihi, non queris nisi me, tota es mea. Tota mea et multiplici iure mea. Quare multiplici: Audi quod multiplici foris: proxima mea, quia de latere cum in cruce dormiret de secundo adam Eva noua est creata / ut non iam sint duo, sed vna caro. Ibi est cognatio naturalis: hic et coniunctio personalis. Ibi foris / hic sponsa. Columba mea: sed spiritus per gratiam. Immaculata mea, per remissionem et disciplinam. In carne foris: in sacramentis sponsa. In spiritu simplex / immaculata in sanctitate. In his omnibus mea, aperi mihi. Age quod agis / aperi mihi. Tibi inquit sum, sed aperi mihi in illis in quibus adhuc foris moror. Aperi illis, inuita, introduce in locum tabernaculi admirabilis. Pulsa ut aperiat tibi ostium magni et euides (sic Paulus dicit) ut pateat introitus persuasionibus suis ad affectum eorum. Penetra ad illos: ut ad te post introduceas. Exi ad illos: ut intrent ad te qui foris congelato frigore scunt affectu. Exi tui dāna, aliorum introductione redime. Quid dicitis? Exi me tunica mea: quomodo induar illam? Quid dicitis. Laui pedes meos: quomodo inquinabo illos? Exi uisti te tunica tua, tunica carnalis cure: tunica certe molesta: et forte polluta. Tunica tua te exuisti: mea induere. Zelus domus mee comedit te, id est iuxta isaiam induere pallio zeli. Insta, argue, predicā, obsecra, oportune importune. Non est pedes polluere hac incedere via. Si quis adhesit puluis: excuties illum de pedibus tuis. Non pollutos sed pulcros comedat Isaias pedes cum dicit quod pulcra supra motes pedes annuntiatum

immortalitatis spem et speciem semper profert, que non seminat in carne: ut corruptiones inde metat. Utinam in veritate ego dicere possim / quia mirra in manibus meis semper. Si quis (inquit Jesus) fecerit voluntatem patris mei: cognoscat doctrinam meam. Ecce qualiter pietatis actus aditum referat veritatis. Boni certe actus qui et quadam commutatione moderatōe discreti sunt: et vincti onis deuotione repleti. Iure manibus vnguentariis aperit christo qui de vinctiōne non accepit. Et forsitan nisi per vinctum ostium ingredi nescit. Ideo in templo de lignis oliuarum ostiola facta sunt per que in sancta sanctorum aditus pateret. Huiusmodi enim et eius ligni materia vnguentarij est ministrata liquoris. Ostiola dicta sunt et oliuarum artus introitus: sed pinguedine gratie sine difficultate illabentur: vbi subtilis est intelligentia et secretum mysterium. Non laboriosus patebit ingressus / si deuotionis et charitatis oleo quasi ostium volueris vti. Et puto quod conueniens est de templo testimonium prolaturum. Templum enim dei sanctum est quod estis vos. Habe ergo in templo tuo ostia per que summus pontifex solus ingrediatur in intimum cordis tui recessum. Laude ostium, obde pessulum: nisi quando dilectus tuus ingredi volet. Si ostium non est: passus patebit ingressus ostium trāseunt. Si ostium clausum est: pessulum non obseratum: facili cedit et patebit impulsui clausuram non habes firmiore. Habe vtrumque ostium circumstante / et pessulum constantie. Prospice circumstantem, resiste constantem, obliuio et ignorantia non surripiat, improbitas non irrumpat. Et si ita maius distingere: sollicita premeditationem reputa ostium: orationem quasi pessulum. Tali firmatum repagulo: hostili non patebit impulsui ostium tuum. Confortauit (inquit psalmus) portas tuas. Nonne in seris et portis velut ostium et pessulum tibi videris audire. Utrumque necessarium est. Sed contra insidias inimici. Ubi vocem et pulsum audi dilecti, vbi manus eius subtile et per foramen sensus, attactum aufer pessulum, ostium aperi, cuncta cedent obstacula, si fieri potest: medius pietate totum aufer: ut libere se tibi dilectus tuus infundat. Sollicitudo aduersus tentamenta demonum in securitate prestat de pietate spiritus, cautela hostem repellit: in profundi dilecti copia prestat. Ostium

Sermo. xliij. **O die vobis**

fratres de apertione ostij discreti sumus. Nam bestern sermo de operatōe (que velut quedam ad apertionem est via) vltimū tractatus nostri digessit articulum: Bona plane operatio que

aperuisse se nouit qui dixit. Paratum cor meū deus: paratum cor meū. Quomō ostio eget Iesus qui in euangelio ait. Ego sum ostium: Miranda ratio. Ostiū est: et pulsatur ad ostium. Intrare uult p̄ quē quisq̄s introierit saluabit̄ et pasqua iueniet. Magna est ostiorum distātia. Est enim ostiū quoddā in argumentis nature: in sacramentis ecclesie. est ostiū in experimentis gratie. In primo illo ostio naturalis rationis ductu innotescit nobis per opa operans sapientia: et ad aliquid ueritatis intro mittitur. diuinitatis colligimus noticiā: nō tamen personale in deitate distāciam. In hoc ostio non distinguit̄ persona: nec confert̄ gratia. Ideo nō debet esse assiduus: nō nimis ad hoc ostiū pulsator. Per secundū in eo q̄ salutarib; iuriamur sacramentis: ad ecclie unitatē intramus ad cōmunionē sanctorū. In hoc secundo ostio sic quidā intrus sunt ut tamen quasi foris sint donec ad tertū accedant: quod familiarē interpretamur accessum per charitatis affectū in copiosam quandā cōtemplationem dilecti. Ostiū hoc tam secretū tam intimū: nō omnib; patet: sed soli sponse prebet accessum. In Ezechiele multoz ostiorum distācias legis: quas modo lōgum esset prosequi. Uerūtamen parū quidem interesse reputo tu ne ad illū ingrediāris an ad te ipse. nisi q̄ tūc uideris ingredi ad ipm: cū tu quasi peruenis et prior rogas. Ipse uero ad te: cū ipse te preuenit. pulsatur affectum. improuissus illabit̄: et nil tale meditantem: in sperate dulcedinis mouet at tactu. Quādo pulsatur hoc modo ad ostiū tuū: noli morari: surge festina: ne forte declinet. Hāc et in hoc loco sic habes. Pessulum ostij mei aperui dilecto: at ille declinauerat atq; trāsierat. Cur abis Iesu bone: cur declinas: cur defraudas dilectā a desiderio suo: Tu desiderū inducis. tu delectationem subducis. An forte hoc modo ī maiore auiditate et ardentius desiderium cōcupiscentiā protrahis: dū copiam subtrahis. Ita est. Plane ista est. Iste amor fallacie ipm amorē magis inflammāt. ad eius cumulū proficiūt dū sic decipiūt. Ille dominice resurrectionis apparitiones q̄ breues erāt. q̄ subite. q̄ succise. Quibusdam uix itā agnitus est: et statim elapsus ē. Nō se parit̄ ab aliquib; tangi. Alijs clau-

sis illabitur ianuis: ostij apertione nō indigens. Illud enī ostiū. in maxime illi apertitur qd̄ alijs omnib; negocijs claudicatur. Cū putatur teneri: quasi furatur p̄sentia gratiam. furtim accedēs: et furtim recedēs. Gaudū enim cōtemplationis instar est puncti. Velociter recedit et excellentē transcendit omnē humane capacitatis uirtutem. Quo ipa uadit nō possumus equis eam in hac carne passibus sequi. Dixi (inquit Salomon) sapiens efficiar: et ipa lōgius recessit a me. multo magis q̄ antea erat. Perceptio eius melius q̄ puatō docet q̄ sit transcendēs eius maiestas. eo ipso quo uehementior est: uelocius transit. Ipse (inquit) declinauerat atq; trāsierat. Ideo ne Iesu bone declinasti ad sponsam ut tā cito declinares ab ea. Ipse (inquit) declinauerat atq; trāsierat. Trāsierat me trāsierat vires meas. p̄trāsierat me. Ideo q̄ si ferre et subsistere nō ualēt trāsierat me. Gladus est uerbū dei. gladus est Iesus. animam sine mora et difficultate p̄trāsierat. nō subsistēs: dū eius uehementiā liquefacta mens sustinere nō ualeat. Flamme hic gladus est: ideo sic cera fluit a facie ignis sic anima succensa a facie eius. Anima (inquit) mea liquefacta est ut dilectus locutus est. Uideris qualiter ad ignitū eloquium liquefecit animā. Pessulū ostij mei apui dilecto meo. at ipse clamauerat atq; trāsierat. Ita in manifestatiōe dominice resurrectionis que facta est duob; illis euntib; in emaus et aperti sunt oculi eorum ad cognoscendū Iesum: sub ipsa apertione hora euannit ab oculis eorum: ut ipi fatent̄. Nonne cor nostrū ardens erat in nob; dū loqueret̄ et. Ardens erat in ipis in colloquutione. liquefactū est in illa uisione uehementi: soliditate et constantiā nō obrinēs. Quid enim est Iesum euannisse: nisi illos in gloriosa apparitione subsistere non ualuisse. Declinat dilectā et flumen pacis. sed ut glorie torrens p̄trāsierat: sicut torrens igneus liquecere faciēs animā quā mundat. quā reficit. quā transit. Quā dulcis hora quando anima huic igneo torreni liquefacta misceat̄ q̄ subtilis est in illo momento q̄ extenuata q̄ mobilis. Nihil tūc teporis habet. nihil duricie. reliquū nihil rigoris: tantū modo calens et liquens. Cognata sunt sibi inuicē liquidū et calidum

In his duobus p̄templationis usus cōsistit. Quod liquidum est: calore proprius concipit. et conceptus calor uice uersa quod liquidū reperit: liquidus redit. Quod dico calidum et liquidū. hoc est si alius dicitur nominibus succensum et sincerum. Calidū eo q̄ amat. sincerū et liquidū est. quia quandā amati in se speciem representat. Calidū quia ardet. liquidū quia uidet. Calidū quia inflamatur. liquidū quia dilecti imagine informatur. Quod liquidum est nil habet impurū. nil pigrum. facile cernens et facile sequens. Sed tanta gratia liquidū non est cū calor non est. Bene liquidū quod ex puritate dilecti claritatem percipit. et quasi percitū et promptuz extra se effusum post dilectū festinat q̄ ias p̄trāsierat. Ipse (inquit) iam p̄trāsierat a me: qui totā p̄trāsierat me. Uelox transitus sed uolentia nō parū habens in tactu: liquefacta post se relinquit animā meā effusam uerius et conante transire usq; ad dilecti transitū: nihil presumēs in eius presentia. In uoce exultatiōis liquefacta sum statim: ut locutus est ipse. Anima mea liquefacta est (inquit). Quid ē liquefacta est. id est. crescens facta est. currens. clarescens. Clarescens super se. cū res ad ipsum et ipso clarescens. Uirtute crescens. currens uotis. ueritate clarescens. hoc est. labilis. lucens. Et hac forte liquefactione p̄stitū illi est q̄ manus sue miraz distillant. mens liquefacta est. Cur tertium p̄terim? q̄ canticū illud apponit. Dabit enim sic connectū et ordine. uenter tremat. distillant manus. anima liquefacta ē. Porest istic etiā leuiter hanc lectionē tranuertere. non tamē facile est et planū gradate distinctionis rationē assignare. In omnibus quidā modus signatur sed maior in secundo q̄ in primo. et maior in tertio q̄ in secundo. Plus est enim distillare q̄ tremere. sic liquecere q̄ distillare. Torrens p̄stat presentia sponsi sponse sue q̄ eius uenter tremat. distillant manus. anima liquefacta est. Torrens et tactu eius et uocis auditu. torrens est (ut sic dicam) et p̄trāsierat tu eius. Quia tāgit/ tremat/ distillat. quia p̄strīngit. et p̄trāsierat illā in sp̄ritu uehementi/ cuius uocē audis/ sed nescis unde ueniat aut quo uadat. Ideo liquefacta ē

anima eius ut locutus est ipse. Uox subtilior manu est. uehementius mouet: et uelocius transit. Sermo Iesu subtilioris et sublimioris doctrine plus continet q̄ aliqua operū prode queant exempla. Omne transit exemplū de maiestate deitatis. sermo quē inter discipulos fudit. omnem experientia pollicitario glorie future que reuelabitur in nobis. Quic intelligentē perceptioni aperit ostiū/ ut comprehendas statim declinat et p̄trāsierat. ideo et tu transtis in affectū liquefacti cordis. Ad hanc uocem dilecti dic. Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est et non potero ad eam. et anima mea liquefacta deficiens a cōprehensione: et nō sufficiens ex uehementi et uolēta dulcedine persistere et morari in admiratione. Propter hec et huiusmodi (inquit) Anima mea liquefacta est. ut dilectus locutus est. Quid puratis/ ut aliquid p̄ter scrierit quasi ex abundanti ad cohortationē presumā: Quid (inquit) puratis q̄ non hic sermo/ quorundā suggestulatur duriciam/ quorū uiscera gelido austeritatis rigescunt affectu. quorū uiscera nullum misericordie istillant liquorē. nec ex igno tremunt et mouētur affectu erga penitentes. misericordis manus tactū non sentiunt. p̄ssimo Iesu nō igniuntur alioquo. pulsantē in penitente Iesum: foris nō audiunt. Uercoz ne declinet ab eis et p̄trāsierat. ne non inueniant cum quiescit et cum clamauerint nō exaudiat eos. Lurduantur uiscera tua ad filios: quasi non sint tui? Poteras forsitan tuos uehementi oculo respicere: et resupino statu p̄terire. si tamen tui tantū essent/ et non domini tui. q̄ durus foris si de tuo largiri deberes/ qui domini substātia tam auaro et imminuto etiā filijs affectu dispersi. Dispersi (inquit) dedit pauperibus: sed tu forsitan pauperes nescis. Quid si dicat tibi deus. Imperfectū meū non uiderunt oculi tui. in libro tuo non nisi perfecti sūt scripti. de perficiendis nulla te cura tenere cōsuevit. Valus medicus qui nō est opus egroris: sed bene habentes fortasse exulcerans. Si non uis errantē querere: saltem occurre reuertenti. Aperi ianuam misericordie: et si non penitentē propter christum suscipe uel christum in penitente. Liquefcat aia tua misericordie rore. acclamāz et

pulsant; ictu succendat eloquii. Torpentis. vox pauperis: vox est Iesu. Ideo cum audis hanc vocem: clementi affectu liquecat anima tua: vt tu cum sponsa dicere queas. Anima mea liquefacta est: vt dilectus locutus est. A uscula r recole qd locutus Marie magdalene. quid mulieri in adulterio deprehense. quid samaritane. chananee. Zacheo. Petro. Centurioni. Ad tot pietatis sermones r clementie: cuius non mollescat affectus: viscera liquecant. Ad tam vehementes status austrinos: etiam de durissimo pectore quantum libet annosa poterat glacies solui. Sento me affluenti olei liquore perfundi: et simili affectu liquecere: quotiens misericordie tue opera r verba perfecte recensco. Ignitum eloquii tuum hoc vehementer r seruus meus diligit illud. Diligit quia indiget: ideo anima mea r pre gaudio liquecit vbi tu loqueris. Istam liquefactionem oportet vt sentiat omnis sanctus. Nam illa superius disputata liquefactio non nisi perfectorum est: r eorum non semp. In tempore oportuno r ne infructuoso subducam silentio quod mihi suggeritur: breuiter vobis absoluaui quod adhuc hac liquefactione intellectum concepisti. Non cernitis quod liquecit qualiter de quoda rigore r immobilitate moueri incipit: se ipsum egredi r deserere nititur. de tumore r mole pristina defluit r descendit r euascent. seipsum ducentem r ad humilia loca facile sequitur. vel eadez per seipsum sectatur: precurrens frequenter ducentis conatum. Magna in liquefactis ad sequendum mobilitas r prompta voluntas. Intelligitis iam (vt arbitror) in liquefactis ad obediendum: aptitudinem grande humilis anime: affectum tractabile. Hanc humilitatem non metus infringit: sed calor amoris informat. Detus mentem violenter infringit. amor emollit teneram liquidam reddens infringit ad libitum. Humilitas de charitate profuens: nil molestie patitur. vltro ad inum redit: quiescens cum apprehenderit inferiora. Habetis iam in liquefactione humilitatis illius generose habetis r obedientie expressa: sub breuitate naturam. Vultis r testimonia? Dominus apernit mihi aurem: vt audiam eum quasi magistrum. Audistis loquen-

tem dominum: audite liquefactum affectus discipuli. Ego (inquit) non contradico: retrosum non abij. Audistis quomodo sequitur audite iam ad qd infima. Corpum dedi percutientibus: r genas meas vellentibus. faciem meam non auerti ab increpantibus r aspicientibus in me. An non iste quasi ad aspera r abiecta descendit. non rigide resistens: sed liquefactus/ effectusq tractabilis ad auditum caleris eloquii. Ergo qui huius humilitatis r obedientie liquecit affectu: non frigida tumescit mole immobilis r rigescens: pro suo iure eius sibi verbi vsum gloriose presumit. Anima mea liquefacta est vt dilectus locutus est. Mira vis verbi r ignita vehementer. Inflammata cor. commutat renes in nihilum in conspectu suo respectu dei sui animu redigit. a seipso liquecere r deficere facit. vt iam anima non sit secum: sed sicut sequentia continent huius versiculi. Ego semper tecum. Ideo non in se: non se cum: sed cum deo suo est: semper obsequens r quantum datur sequens: sed non assensu semper pro voto. nec illo excedenti modo qui sponse cum sponso competit. Nam et hic sequitur. Quasiui r non inueni illum vocaui r non respondit mihi. Sed capitulum hoc alterius temporis eget tractatu. Ex ocio disenti volens sufficiant ista. non pro magnificentia sui: sed pro nostris disputata viribus: qualiter anima sponse liquecit ad loquelam dilecti sui Ihesu christi qui viuit r regnat per omnia secula seculorum Amen.

Sermo. xliiij.

Quoniam tibi fuerit

rit dilectus tuus clapsus: non tibi redit ad libitum. Uexatio hec dat intellectum amori r augmenta affectuum. Hunc visitat. nunc euanescente visitatione vexat amicam. Varietas hec amantis cor r desiderium rapit: r reparat ad vsum. Ut dilectus locutus est: liquecit anima mea. Anima tua liquefacta defecit: ferre non valens: r dilectus tuus declinat. Defectio tua/ fuga ipsius est. Presente r loquente dilecto liquecis r deficis r expiras. absente eo respirare permittis. Absens vires reparat/ quas presens ex-

haurit. Delectationu vehementiam interualla temperat: cuius continuatiorem ferre non potes. Quid continuatiorem dico? none ipsa te in hoatio reddit exhaustam? Statim enim vt loquitur dilectus liquecit anima tua. Denique r in sequentibus dicit. Oculi tui auolare me fecerunt. Quomodo dilectum auolare fecerunt: nisi dum nimio affectu in eo defecerunt? Hoduz ne scis: ideo dilectus tuus moderatur: r presentie tue mensuram tibi distribuit in tempore. ideo queris r non inuenis: vocas et non respondet. Attendite fratres vehementiam r vim amoris: nec abesse dilectus sustinet: nec sufficit presenti. Ibi vota anhelata laborant. hic exhausta relinqui patiuntur. O felix amor qui continua quadam vicitudine aut liquecit in ipso: aut querens anhelat ad ipsum. Quasiui r non inueni illum (inquit) vocaui r non respondit mihi. Alibi scriptum est hoc: hoc modo. Querent me mali r non inuenient. vocabunt r non exaudiam. Quid iam est q hoc ipsuz ram comune est bonis r malis? Cur indifferenter vtriusq te Ihesu bone subducis? Utrum quidem non indifferenter: sed multum differenter. De malis dicitur. querent r non inuenient. Sponsa vero non se iuuentam diffidit: sed non inuenisse causatur. Quasiui r non inueni illum. vocaui r non respondit mihi. O quotiens quasiui dominum Iesum meditando: inuocaui orando. sed nec meditatio effecta est dulcis: nec pinguis oratio. ideo non inueni illum: nec respondit mihi. Nec inueni illum ipsum nec sua sed supra modum dulcia sunt que respondit mihi. At vtinam mihi frequenter respondeat cum vel lego vel oro. Ita Iesu bone responde mihi quantas habeo iniquitates r peccata. scelera mea r delicta mea ostende mihi Absconde paulisper faciem tuam: vt mea mihi feditas salubriter innotescat: vel in meditatione mea: vel in lectione sacrarum scripturarum. Tunc enim inueniunt custodes ciuitatis: doctores sancti: cum meos in eorum scriptis mores inuenio. Tunc me inueniunt: cum meos mores r vicia depingunt. cum discunt cum vulnerant. cum increpant. Sacri scriptores ac si quidam custodes ciuitatis sancte hierusalem (que est ecclesia) varios animorum inuestigant affectus: et in-

ueniunt singulorum passiones. bonos mores r morbum quo quisq laborat. nullus vel cogitatio non inuenitur ab illis. Quotiens illa lego/ quasi inuentum me deprehensum puto. Illa me exhortationum sauculis feriunt. illa vulnerant dum quod integrum arbitratur saucius esse conuincunt. Illa simulationis tollunt velamen: ignorantie vel obliuionis inuolutum false pallium glorie. illa ac si pallio quodam r dissimulationis spoliant operimento r elationis ornamento. Illa me quodam presumpte fallaciter glorie pallio spoliant: dum conscientie denudant infirma. Utiliter ergo a custodibus in hunc modum inuenior: quasi dilectum admodum: inuenire non queam. Denique iam minus in me in quo gloriatur: minus in quo quiescam inuenies amoris in dilectum facibus inardesco. Filie hierusalem nunciate dilecto: quia amore languo. Per me non audeo accedere. non hanc familiaritatem mihi presumo. non sui copiam mihi ad hec Ihesus indulget. ideo filie hierusalem ad vos accedo. vos ambio. vobis causam commendo. committo negocium. nunciate dilecto. Quasi ignorat dum dissimulat. Custodes spoliunt. filie nunciant. doctores exhortentur. exortent filie. Filie hierusalem nunciate dilecto. quia amore languo. Nunciate. ingerite. frequens suggestio dilectum inlectet. Jam exuta sum. iam spoliata sum meipsa. iam idonea dilecto. Uestra spoliata r occulta mens languet amore/ nunciate dilecto quia amore languo. Fratres si vos increpatorius doctoris sermo tangere specialiter videtur. vestros expresse ferire mores. mentis vestre nudare vulnera. vel occulta te vel excecate conscientie tollere pallium ad incentiuu amoris non ad odij illud inuertite fomitem. Cur priuatam trabis ad iniuriam quod in comune profertur ad omnes: forsitan ad te quod dicitur respicit. cum tamen nominatim non exprimit. Amoris tibi languores generalis tibi ministrat correctio non murmuris passionem. Et si non dulcis illius amoris desiderio languet: bonum est si interim languet pudore dulci. si languet penitentia. si timore iudicij configuntur carnes tue. Lauertere in erumna tua dum configitur spina. delictum confitere: r operimenti pallium

quo iniusticias dissimulantes abscondis sine tibi tollat: noli pertinacius: noli strictius hypocrisis te pallio operire: inuoluere tegumento. Non conuertetur ad te Ihesus nisi simulationis et fallacia te fuerit ablatum velamen quod tibi confusio quedam et displicendi metus preteruit. Operuit confusio faciem conscientie tue. Aufer velamen confusionis: confessionem induere. Nam et dominus confessionem induit: confessionem non suam: sed tuam. Hoc se ornatum pallio reputat: hoc a te mutatur: hoc illi pallium trade: quod affectuose tollit quasi pignus amoris et reconciliationis signum. Tunc incipies amare languere: cum prius penitentie fueris affectibus languida. Tunc te incipient filie hierusalem commendare dilecto. Tunc celestes spiritus et anime spirituales congratulantes languorem nuntiabunt amoris. Sed nos et abundantiam super penitentiam statu versamus hunc locum: cuius tota facies perfectiora quedam videtur spirare: et eius consona gratie que sponse meretur conditione censei. Quisui (inquit) et non inueni illud: vortui et non respondit mihi: inuenerunt me custodes ciuitatis. Meditando querit: vocat orando. audiendo doctores: inuenitur: percutitur: vulneratur: exuit. Et ne quid desit ad cumulum (filiarum hierusalem: fidelium scilicet animarum) commendatione adiuuat. Quatiam hic quedam aduerte vel in illa vel circa illam inuestigationes: et vota precepta et preces. Inuestigationes meditationis desideria vota: precepta doctorum: et sociorum orationes. An non doctorum precepta et exhortationes frequenter commode sentiuntur ab his quos et anxie inuestigatio et sincera oratio poterat lassare. Nonne pigra vota: verborum sepius stimulis excitantur: Denique que feruida sunt: his fomibus efficiuntur feruentiora. Inuenerunt me custodes ciuitatis. Boni et prudentes magistri: vago quodam et quasi venatiu genere deduci videntur: et variis ad mentium status vertunt sermones: si forte inueniant quem tangant: quem stimulet: quem permoueat: si quis audientius gloriatur et dicat. Inuenerunt me custodes ciuitatis: percusserunt me: vulnerauerunt me. Quo quis perfectior est: vulneratur fa-

cilius: et tener affectus: verborum citius sentit aculeos. O felicem animam ad quem tam sublimia exhortatio: is iacula veniunt: quem inueniunt suis aptum vulneribus. quando non abeunt retrosum: audiuntorum vel duricia vel stoliditate repulsa. Non sunt passim huiusmodi iacula fundenda: nec in omni multitudine: tantum ubi idonee mentes creduntur inueniri: quos tam excellens doctrina non effugiat. Quasi fulgura sunt hec: summa feriunt: submissa effugiunt: summa inueniunt: si summa fuerint. Ideo dicit Inuenerunt me custodes ciuitatis: percusserunt me: vulnerauerunt me: tulerunt pallium meum. Tulerunt pallium quo inuoluitur erat penaliter Ad prioris simplicitatis splendore nudatus tulerunt imaginationum operimenta: quibus impediabar intrinsecus pallium figurarum: velamen tulerunt: veritatem intulerunt. Reuelata: nudata: simplex veritas gignit feruorem amoris. Ideo. Filie hierusalem nunciate dilecto quia amore languet. Quoadiu non placet: non rapit affectum: non succendit perfecta veritas: quantum libet sincere se frui quis putet aspectu intelligentie: velamen patitur: operimentum lipitudinis: obductionis pallium. Quia autem ablatum hoc velamen fuerit: tunc rutilat veritas: tunc scintillat succedit amorem: tunc alios ad congratulandum (qui hoc patitur) poterit inuitare dicentes. Nunciate dilecto quia amore languet. Videte iudeam. Quod diu sub legis operimento latebat veritas: quod diu cecitatis ipsa tollerabat velamen: metu torpebat: affectu rigido nil poterat dulce sentire: nec vulnerari iaculo charitatis. Cum autem conuersa ad dominum velamen deposuit: cum ablatum hoc illi pallium erat: tunc cepit gloriose huius confessionis verbum usurpare. Filie hierusalem nunciate dilecto quia amore languet. Tunc gloriata de noue et insolite dulcedinis gustu: filias hierusalem ad gratias agendum inuitat: et sue gentis consortes exemplo sollicitat. Audi denique quid tali sollicitatione prouocare respondeant. Quales est dilectus tuus: et queremus cum tecum: Vides quomodo participes fidei huius et doctrine fieri querant in nobis. Doce qualis est dilectus tuus et queremus eum tecum. Fac nos tante consortes gratie

ut querendi studio: amoris incipiamus affectu languere. Sufficiat interpretatio ne mystica hec perstrinxisse breuiter. Iam ad id redeamus cuius ex occasione huius sumus locum delapsi: dum ablati pallii utilitatem exposuimus. Nam inde est supra occasio quod ait. Tulerunt pallium meum. Vereamus adhuc paululum hoc in loco explicemus hunc pallium. Non est enim simplex pallium: quo etiam sancte metes inuoluuntur. Est enim diplois: id est duplex pallium: fortasse triplex: et quadruplex: quot vobis palliorum genera proposuimus. An non adhuc graue et onerosum fatis est pallium: animarum cura: et administrande necessitatis sollicitudo. Propria et commoda expressimus loquar. Noui quid sit hoc pallio premi: quod arenam fortius sum terram et ficulnea sterilem. Jam multum elapsi sunt anni quod viuo in monasterio: querens fructum in eo: et non inuenio. Quotiens spes nostras eludit: fecellit operam: et peccatorem nostram frustrauit. Iure onerosum hoc pallium dico: et eo magis onerosum quod minus utile. Nam onera sollicitudinis leuiora sunt que prouentum leuiat vbertas. Ne mihi quod inuenerunt me custodes ciuitatis: et aliquid in me dei dignum honore se inuenisse putauerunt: percusserunt me: vulnerauerunt me: tulerunt pallium meum: et plagis impositis abierunt seminiuo relicto. Tulerunt pallium meum: pallium simplicitatis: pallium lucis: amicum leticie: ardentis vestimentum affectus. Quotiens solebam huiusmodi pallium totus inuolui: foueri in croceis: Hunc autem tota die mente amplector: verso que paulus arbitratum et sunt communia. Decidua: hec gloriosa mihi pallia tulerunt: onerosa induerunt. Quando hec tollentur a me: Quando proijciam hec: si tamen proijcere licet. Felix dies hoc exutus et expectatus pallio: liberioze vos ad congratulandum mihi inuitabo affectu filie hierusalem cum vos (que nihil estis ex parte huius qualem nunc deploro) pro renouato in vobis amoris languore gratias refertis. Miser quidem est qui huiusmodi pallio spoliatus: merore et molestia tapescit: non languet amore. Que sponsa est: sic spoliata vel officio sollicitudinis vel usu: non fastidio

languet: sed amoris studio. Ideo ipsa alias ad congaudendum sibi et gratias agendum dilecto exorat. Ecclesia primitiua cum quereretur christum in iudea repulsa est. Pulsa non inuenit eum loco in eis: non inuenit ibi Iesu: transiit ad gentes: quesuit in eis vocauit: et in multis non inuenit: non accepit responsum. Denique a principibus huius mundi quasi custodibus ciuitatis: quomodo vulnerari: spoliari bonis: laniari corpore: carnis sue exuti pallio cum vicis martyres nostri: inter tanta et tot flumina et gurgites tormentorum non est in eis extincta charitas: sed magis augmentato quo languerant amore. Iocundum plane mihi videtur ex presentis occasione verbi: martyrum (inter tot verationum et mortis genera) charitatem indefessam recolare: quomodo passiones corporis: passione intrinseca temperabant amoris. Nam si ad illos hunc locum referas: non est quereles: sed glorie vox ista qua dicunt. Percusserunt me: vulnerauerunt me: tulerunt pallium meum custodes murozum. Eo modo nos oportet non egre ferre: si quando nos spoliant vel moleste sollicitudinis non bone aut periculose coactionis quo stricte inuoluimur pallio custodes murozum. Fecit Helias pallium dum raperetur: fugit Ioseph dum teneretur: sponsa tulit. Dum tolleretur speculi et imaginis velamen proiecit Helias raptus ad faciem. Mundi ornamenta tulit magna onera fugit Ioseph sentiens fomitem. Sollicitudine exuta: dilecti liberius captat sponsa fauorem. Imaginatio one quasi velamine tenetur intellectus: ne sinceram contempletur veritatem. Honorum et dignitatum affectus obuoluit pallio: ne libere pergat in ea que dei sunt. Sollicitudo omnem in anima leticiam obnubilat: imaginatio obscurat: honor tentat: atterit sollicitudo. In primo tenebre: in secundo illecebre: in tertio labor. In primo caligo: in secundo cupiditas: in tertio cura. Tulerunt pallium meum custodes murozum. Boni custodes tene norunt cui curarum impedimenta tollant: quam exonerent animam: et ad delicias ducant dilecti sui: reddant expeditam ad delectandum et ad querendum. Nam frequenter elabatur: nec quis scire potest nisi expedito

affectu. Ac sunt ergo boni custodes cui parcant ab oneribus & actionum angustijs molestijsq; vt expeditius in occursum amplectumq; properet verbi. cui pallium persuasionibus auferant suis. Exui me (inquit) tunica mea. Hoc quidem in anterioribus dicit. Tulerunt pallium meum nude & pure simplicitatis innotescit et libero affectu in amoris negocijs tulerunt pallium meum. Quodam modo dicentes. Quid compedita curis queris dilectus? Quid istas tecum voluis molestias? Si non penitus deponis officium: cur non sollicitudines ad horam saltem seponis? Non detractamus studijs: sed instat ieuolumus detrahbas. Noli nimietatem questus: necessitatis verbo reterere. Quid bonum in te suis ingenium terrenis obruit? Quid illos emularis? In oneribus positi iumentis comparantur. terrenis inhiant. terrena mandunt. studio ruminant. vorant affectu. ponuntur in sublimi. sed volutantur in limo. Noli emulari in istis vehementibus: nec zelaueris hanc facientes iniquitatem. An non iniquitas & iniquitas multa: ad transitoria intensus impeditur animum / ad eterna remissum? Quid q; non semper intendunt negocijs? Quid q; quidam sub obtentu prouidentie necessitatis & ab opere manuum & a meditatione scrutande veritatis excusant se studio. Plus dant negociationi q; quieti. pl' scurilitati verborum q; scripture sacre collationi. plus ocio q; operi. fratrum officinas circumueunt & cellas ociose. curiose. verbo se. Noli emulari in sic negociantibus: nec in sic ociantibus. Ocia vel oblata vel parata in usum amoris: in sapientie meditationem: in dilecti vel querendi studiu vel inueniendi completum tota conuerte huiusmodi & his horamentis. Tulerunt pallium meum custodes murozum. Custodes isti sunt de quibus ait Isaias. Super muro s hierusalem custodes constitui. tota die & tota nocte non tacebunt. Sed nos iam hic taceamus a sermone hoc: orationum & laudum debita soluentis: ore aliquando tacituri: animo semper reddentes solennia laudum domino Ihesu regi & sponso celesti per infinita secula seculorum Amen.

Sermo. lxx.

Rdo conueni

o ens. Post exhortationem doctorum: orationum a sodalibus suffragia videtur orare. non simpliciter rogare: sed cum obsecrationis obsecratione. Adiuuro vos filie hierusalem: si inueneritis dilectum: vt annuncietis ei. quia amore languo. Ad iuratio vehementiam precandi manifestat. Anxia vota suis nesciunt esse contenta meritis. ideo aliene precis mendicant suffragia. Perfecta humilitas de meritis semper alienis presumit. Adiuuro vos (inquit) filie hierusalem: si inueneritis dilectum. Condicio ista non dubitantis est. sed cum temperamento rogantis. ac si dicat. si inueneritis. conditionaliter suspendo: non ambigens de inuentione vestra: sed magis consulens verecundie. Nam sub conditione ancipiti hec vobis dici temperantius auditis: q; si dicatur p' cise. cum inueneritis. Non veretur ne suspensiuam rogationem ad iniuriam trahant. nouit verecundiam filiarum hierusalem. nouit humilem spiritum. & q; tenerent pudorem. Plus lederet precisa diffinitio q; suspensa condicio. Si (inquit) inueneritis. Dico. si inueneritis. non dico cum inueneritis. Illud dico: sed istud intelligo. De meo affectu dubitatio ista non prodit: sed affectui vestro & humilissime estimatiioni de vobis ipsis morem gero. Si inueneritis. hoc est. cum inueneritis: memento me. cum bene vobis fuerit: tunc memento me: vt suggeratis. vt annuncietis dilecto. Non oportet in huius loci disputatiōe morari. ad mores vestros fratres vos mitto. Recolite qualiter ab iniuriam q; humili affectu quanta votorum instantia & cum adiuratione: orationū mendicatis solatia / non q; omnes auderitis petere nunciare de vobis q; sitis amore languentes. Alium soletis inuicem languorem deplorare: non gloriari de isto. Et si potest quis ad horam gloriari: non expectat q; dem: ne forte inuisione inanis glorie: gloria vestra nihil sit. Sunt tamen nonnulli qui conuersationis iudicio & oris officio diuini in se languores amoris occultare non possunt. Concepta non potest uo-

aliquando amanti os parturire. Nam ad aliorum consolationem verbum late ter elicit spiritus interiora replens: infuse gratie copiam. eructat. Deniq; in hoc loco sponsa non loquitur: sed spiritus est qui loquitur in illa. In collationibus sanctis suspiria. singultus. de imis produnt res precordijs crebri gemitus: nonne sunt quedam eructationes spiritus & concepte gratie? Talibus indicijs nonne se prodit languor amoris? Non est occultatus languor quando gemitus non est absconditus. Ipse se prodit languor: cum hec producit indicia. Quid ergo percepta signa? nonne quandam admiratiōis vim habent: vt eos qui hec deprehendunt ad congratulationis promoueant affectus? Etiam si sermo sileat: conuersationis pietas sanctitas rogat. Commendari vult dum se quibusdam prodit indicijs. Quid est? Cum aliquando celestem hunc reprehendit amorem. Nonne habeo quasi ad iuratum puteum: vt propensas pro congratias agam? Non commendabo precibus pijs conceptum languorem: quez gemitus altus prodit. Durus ego si non tam sanctam & diuinam in fratribus passionem qua possum orationis instantia foueam: supplicatione commendem: replicem & annunciem dilecto si copia detur. Quid tu qui fratrum manus vicia numerare q; virtutes. damna q; dona. condempnare q; commendare? Si te ad commendationem adiuratum non sentias: non es iam hierusalem filia: sed filia Babylonis. Filia babylonis misera: quis retribuet tibi retributionem: terebuetur enim tibi. Desine i sanctis numerare magis detrimenta q; lucra. Sufficiat tibi iniuriandi malicia. Noli saltem foris nunciare. noli predicare sodalibus tuis. Nam sodales sponsi aurem non accommodat si deroges sponse. Ipse sponsus egre audit iniurias dilecte. Quicumq; dicitis illis dicitis. Auris enim zeli audit omnia. Te merarium est dilectam commendare dilecto. Bona sibi maualt nunciari d' spōsa. ideo dicit. Adiuuro vos filie hierusalem: si inueneritis dilectum vt annuncietis ei quia amore languo. Ut annuncietis (in-

quit). Annunciatio precationis tenet effectum. Humanus precogitate morem in rogando. Nam apud miseratorem: alius cuius commemorare miseria: ipsum rogare est. Efficax precatio est: modesta suggestio. oppressi infirma exponere. fortune infelicitatem. insolentiam hostium. Nec (inquam) exponere in aure potentis: quid aliud est q; ipsum verecunda quidam prece ad auxiliandum inflectere. Quor in locis apud psalmistam hunc precis modum inuenies? In euangelio inquit Maria ad Ihesum. Tunc non habent. Non precatur dominus: nec imperat filio: defectum vini tantum nunciante contenta. Cum beneficiis & ad liberalitatem propensis ita agendus est. Non est enim gratia violenter exprimenda: sed proponenda occasio. Commenda sponsam sponso. dotes eius enumera. Nonne hoc est ad eius concupiscentiam stimulos adhibere? Fluctate dilecto. Hoc nunciare ipsum prouocare est ad rependendam vicem: ad refocillandum amorem languentem. Ipse consolationes disponit in corde suo: sed nostris expectat precibus compelli. Quod facit: faciet citius vobis pulsantibus: fortasse & vberius. Dilatio hec cruciatum mihi parit sed consolationis parturit cumulum. Multiplicatis precibus: expectata solatia vberius refundet. Nunciate dilecto: quia amore languo. Vos nunciate quibus patet ad dilectum familiaris accessus. Vos nunciate que nostis ex parte quanta sit amatorij virtus languoris: q; sit fortis vt mors dilectio: q; sit vt infernus emulatio dura. Adiuuro vos: vt annuncietis: quia amore languo. Non languet amor: sed languet amans. Ubi viget amor: ibi viget languor: si absit qd amatur. Quid est languor: nisi affectio quedam de absente dilecto amantem concupiscentia? Amor vehemens patientis simul afficit & carnem & mentem. Illius extinguit lasciuiam: huius & leticiam perstringit. Carnis extinguit motus: quodam tristi affectu & desiderio absentis dilecti. Languet caro: dum eius languidio: & remissior motus efficitur Languet animus

dum estuantis voti nisi ietate conficitur
 Carnis languor est motus eius ut nul-
 lus perexiguus. Anime languor est mo-
 tus eius nimius. Nonne corpore caro co-
 ficitur quo mens abstracto amore i alia
 quedam auertitur? Carnis motus non
 sentitur: dum animus sentitur vehemen-
 tior factus. Uix sustinetur aliquotiens
 quidem nec sustineri potest: quando ni-
 mius exestuans amor: patientis animi
 vires exhaurit. Que est enim humane
 mentis fortitudo ut sustineat: cum eam
 ille celestis amor sponsi impatienter exa-
 gitat. Liquefactus in hac exercitatione
 se fugit animus: amoris violentiam fer-
 re non valens. Sic enim in consumpra
 materia etiam sufficienter: languidiora
 redduntur ignis incendia. Et deus no-
 ster ignis consumens est. Sentit omni-
 no vim sermonis huius qui vehementi-
 ori languet affectu: in meditatione dei sui
 delectatus et exercitatus et deficiens. **Q**
 potens et prepotens passio charitatis. si
 non temperatur non tollatur. Jure po-
 tens que animum quem possederit: sui
 ipsius efficit impetum. Cum semel fue-
 rit accensa in mente: attingit a fine usque
 ad finem fortiter. facit ad quod venit et
 prosperatur et crescit. nec deficit: donec
 deficientem reddiderit animam. Sicut
 enim hic corporalis languor non est sem-
 per equalis vehementie: sed est aliquoti-
 ens eius intensior passio. sic et amoris
 affectio: et si iugi desiderio se tendit in di-
 lectum: aliquando quidem intensioribus
 voris exestuat: hora orationis maxime.
 Tunc quidem languet amans: quia spi-
 ritus vehemens pertransit in illo et non
 subsistit. In exitu hore illius dicere po-
 test. Filie Hierusalem nunciate dilecto
 quia amore liquefco. Ante hanc horam
 languor est: sed in exitu eius in liquefac-
 tionem vertitur languor. Ideo cum tu
 oras: non sinas animum fluctuare: non
 declinare ad alia: ut cum felici fuerit hac
 passioneractis: ad illam se stringat do-
 nec plenius iiciatur et percurratur et co-
 sumatur. Non enim desinet quousque
 to. am percurrat / et ebibat hominis spi-

ritum. Sic vir desideriorum elanguit
 Daniel ex visione celesti / ut nihil viri-
 um remaneret in ipso. Cum pertransi-
 erit illa vehemens passio: ad tollerabi-
 liorem quendam et humanum magis
 languorem sponte redit: qui ei continu-
 us est: qui tam concitatus non est. hu-
 ic plane: et si non deficit: tabescit tamen
 absentis amore dilecti. Bonus hic lan-
 guor per quem carnalis affectus se lan-
 guide mouet. Aliud est si imperus car-
 nis fortiter surgens: fortiore superueni-
 ente reprimatur. Aliud si languens et
 quasi expirans: moribundo pulsu mol-
 liter tentat. **S**entio adhuc alios quos
 dam languores molestos: omnes vti-
 les tamen. languorem timoris. languo-
 rem tedij. languorem tristitie. Quid ni
 consummar timore et merore pre consci-
 entia nequiter trasacte vite. tedio in ima-
 gine transeuntis vite. Uniuersa enim
 vanitas omnis homo viuens. Utinam
 tibi domine alique filie Hierusalem nu-
 ciant languores meos: si qui sunt in me
 qui commendari tibi digni sunt. Nam
 multi sunt in me indigentes curari. **Q**
 me felicem si aliquis centurio dicat tibi
 Domine puer meus iacet paralyticus
 in domo: et male torquetur. Utinam
 domine statim respondeas. Ego veni-
 am et curabo eum. Dic domine verbo
 et sanabor. Verbo enim ades / quia ver-
 bum es. **D**agna curationis virtus in
 verbo. et quod tu es domine / et quod a-
 te per tuos est. Sensit hoc Centurio
 qui dixit. Domine dic tantum verbo /
 et sanabitur puer meus. Sed vacuus
 est tamen omnis sermo docentis: si tu
 domine intus non loqueris. Dic ver-
 bo et sanabitur languor meus. forte et ge-
 nerabitur in me languor / siue vehemens
 et concitatus / siue hic continuus et tem-
 peratus / nisi quod in eo iste continuus non
 est: quod frequenter non reuertitur ad ipsum
 propter incontinentiam ardentis desi-
 derij exercens et non se compescens.
 Non conuertitur donec deficiat iterum
 Si ad horam diligis: et post horam de-
 sistis: non est amor. Si diligis: et ex

amore absentis dilecti non tabescis: no-
 est languor. Utergo amor languor sit:
 habeat utrumque / et continuationem et
 confessionem. **N**unciare (inquit) dile-
 cto / quia amore langueo. Qui infirmi-
 tatis sunt languores: nunciari volunt
 medico: qui dilectionis sunt amico. **I**
 li quidem ut curentur. Isti autem ut re-
 creentur. Emulamini fratres meliores
 habere languorem: quem sicut absentia
 tis se dilecti desiderium creat: sic se pre-
 sentantis delectatio recreat domini Je-
 su sponsi ecclesie et anime sancte. Qui vi-
 uitz regnat per omnia secula seculorum
 Amen.

Sermo. xlii.

Qualis est di-

Qualis est dilectus tuus ex dilecto o pul-
 cerrima mulierum: qualis
 est dilectus tuus / quoniam sic adiura-
 sti nos: **D**agno profuse videntur affe-
 ctu interrogationes iste tam vehemen-
 tes. Arbitror in filiabus hierusalem ex
 confabulatione sponsi languentis: si-
 milem languorem aut creatum ut sit:
 aut excitatum ut acutior sit. Et in se-
 quentibus dicunt. Quo abiit dilectus
 tuus. et queremus eum tecum: quasi di-
 cant. queremus tecum: participium in-
 uentionis optates et sibi. **D**agna vtri-
 usque humilitas et in sponsa et in filiabus
 Hierusalem. Illa se rogat commenda-
 ri sponso. Iste se instrui rogant de spon-
 so. nec simpliciter. sed illa cum adiura-
 tione: he cum ingeminatione. Non est
 enim leuiter rogantis vel quod illa adiurat
 vel quod iste ingeminant. **Q**ualis est (in-
 quunt) dilectus tuus ex dilecto? **Q**ua-
 lis est dilectus tuus: quoniam sic adiu-
 rasti nos: **U**tiliter adiurate sunt: que
 sic animate sunt. Non est exigua sanc-
 titatis languor generatur: et qui infir-
 mitatis curatur. **N**ouit Centurio vim
 medendi efficacem in verbo. Ideo di-

cit. Dic tantum verbo. Bonum est si
 dicantur verba: sed nihilominus bo-
 num est si scribantur verba. **U**olat enim
 irrenocabile verbum nisi scripto man-
 detur. **S**criptura verbum et stabile fa-
 cit et visibile. mandatum pagine: repo-
 sicutur cum voles. Bonus repositari-
 us est liber: integre quod acceperit resi-
 gnans: cum voles sumes / vbi voles le-
 ges. quadiu voles moraberis. **S**criptu-
 ra memorie reparatrix est. **T**uto verbi
 medicamenta illic condidit. **S**eruantur
 enim illesa. **S**i solum medendi vim ha-
 bet cum dicitur: cur non habet cum le-
 gitur. **S**i bona curatio cum dicitur. cur
 non bona cum legis. **N**on curetur hoc
 modo languor meus. hoc est dicere. qui
 primo audit: verbi utilitate: capiat ad
 posteros: et longe positos non pertin-
 gat. vbi primo sonat ibi suffocetur. ex-
 hauriatur omnis eius commoditas au-
 ditu primo. eterno prematur silentio.
Non iterum cadat in terram bonam ut
 fructum faciat. **H**oc medicamentum
 qui primus acceperit: conualeseat eger
 virtutem eius potius quam perferat nul-
 lus. **I**n piscina illa post aque motum
 sanabatur vnus. sed in vno illo signata
 est charitas / non singularitas. **P**ost pri-
 mum curatum / non est dictum de pisci-
 na illa. **E**xinanite exinanite usque ad fun-
 damentum in ea. aque salutaris nec ve-
 stigium maneat. **B**onns aque motus
 disputatio et exagitatio sacre pagine.
Bene enim mouetur: cum prudenti ve-
 tilatione ad spiritualem promouetur i-
 tellectum. **B**ene mouetur cum eius dis-
 cussione auditor promouetur. **S**icut
 medicamentum / sic et cibus est verbus.
Et quomodo dicitis: cibus quem vos
 operamini pereat: non permaneat. **S**ed
 tamen non est passim omnibus hec per-
 mittenda licentia. nec aque motus sa-
 nabat nisi cum angelus descendens te-
 pore suo monuisset eam. **I**lle vique an-
 gelus cuius labia custodit ne sciantia:
 ex cuius ore est exquirere. legis sciet
Ergo (quod quidem fatendum est) m-
 gna tenendi verbi salutaris utilitas: sed
 cum alicui hoc opus pmittit vel magis

cum erigitur ab eo. Ideo non videtur nostrorum redarguenda cautela maiorū que superabundans non nocet. generaliter imponit silentium: ne aliquibus vtiliter indulget licentia: alijs presumptionis temerarie scandalum fiat. simul ne quis dum honore sibi non imposito occupatur: ocietur ab imposito. Et vt reuertamur ad propositum. Dulcissimum excitare et animare sunt ex colloquutione et adinuatione sponse filie Hierusalem. Quomodo non animetur ad rogandum de pulchritudine ipsius: pro cuius amore sponsam languentem et fere exanimatam vident. Deprehensus in sponsa languor amoris: in hanc illas querendi curiositatem prorruit. Uidentes enim in sponsa amorem esse vehementem: causas et irramenta tanti affectus arbitrantur in sponso. Affectuose querunt qualis sit in sponso pulchritudo: pulchritudinem in argumentum assumunt pulcherrime sponse. Qualis est dilectus tuus ex dilecto o pulcherrima mulierum. Pulcherrima mulierum ecclesia est: que singularum animarum pulchritudo est. Pulcherrima est in qua omnis pulchritudo est: et deformitas non inest. Denique et qua ex parte de ecclesia sunt: deformes non sunt. Si quibus videtur inesse deformitas: et si aliquibus de membris eius ad horam respergitur deformis macula: non tamen imputatur dum non immoratur. Fortasse plus accipit pulchritudinis post maculam detersa quam deformitatis contraxit subito resperfa. Bene itaque pulcherrima et omnem pulchritudinem habens et omni feditate carens. Sed et multe fideles et spirituales anime: in eo pulcherrime sunt / quod aut per sanctam conuersationem. maculam non admittunt: aut per sollicitam et sinceram confessionem subinde diluunt. Pulcherrima est quodammodo non omnes alias excellens: sed non excedens. Quasi excessus non est: vbi situs regressus est. Pulcherrima ergo est. decorem et confessionem induens: amicta lumine sicut vestimento. Pulcherrima est: que vel ipsum lumen est: amicta lumine per conuersationem existendo lumen ipsum

Qualis est dilectus tuus ex dilecto o pulcherrima mulierum: qualis est dilectus tuus? Non vacat multo effectu hec ingeminatio: nec mysterio vacat. Quod si ita dixisset. Qualis est dilectus tuus ex dilecto. nemo ambigeret quin alterum referendum esset ad eam generationem que est ex patre. alterum ad eam que est ex matre. In vtraque enim mirabilis est et concupiscibilis nimis / sed ex coniunctione mirabilior multo. Naturarum duarum alterutram aut cum patre habet aut cum matre communem. Coniunctio ista propria est. Ibi personalis eius proprietates communiter consideratur in istis. quia integraliter conficitur ex istis. Constat enim ex duabus naturis: sed nihilominus constat in duabus: illis et coniunctis constat et in singulis constat. Ex coniunctis et non in singulis constat proprietatis eius integritas: per quam simul distat et a patre et a matre. Non enim alterutro sed in copularis distat ab vtroque et quolibet qui non est ipse. In singulis et in copularis consistit naturalis eius essentialitas: secundum quid et simpliciter et per se deus est sicut et pater: et simpliciter et per se homo sicut et mater. Non est ex parte et secundum quid deus: ex parte et secundum quid homo. Idem cum totus deus et totus deus est homo. Non totum quod ipsum est / sed quod ipse totus: nec quasi in omni parte sit deus et in omni parte homo: quia non est pro parte deus et pro parte homo. Quod ergo dicitur totus deus et totus homo: magis partes excludit quam colligit essentialem simplicitatem in vtraque natura inducens. non quod vtraque essentia simplex sit / sed quod ipse simpliciter est vtraque. Propter quod et habitu inuentus dicitur est vt homo. quia cum non sit connaturalis diuinitati humanitas: per susceptionem tamen in persona Ihesu: quasi habitu quodam est vestiens et cooperiens eam. Non est diuine nature humana natura connaturalis: sed tantum personae ipsius Ihesu que humane nature propria sunt naturaliter in sunt. Sic est in natura hominis quod naturaliter est homo. verum homo et vere homo. Verus homo propter veritatem

anime et humane carnis. Vere homo quia vere constans et anima humana et carne. et veris constantibus et vere constans: non tantum vera habens: et vere habens partes humanitatis / sed vere etiam existens ex ipsis. Naturales habens et naturaliter habens: sicut naturaliter deus: et generaliter et non tantum habitu homo. Iure ergo sicut in veritate diuine dicitur extare nature Ihesus. et in veritate humane nature creditur. vtraque naturas habens et naturaliter. Ideo filie hierusalem distinte querunt: qualis sit secundum vtramque partem: de generationis ipsius optates et natura doceri. Qualis est dilectus tuus? In naturitate diuina est dilectus ex dilecto. in naturitate humana factus est dilectus ex dilecto / nisi quod non tam est ipse dilectus ex matre quam ipsa est effecta dilecta per ipsum. Totum habet quod habet dilectus ex dilecto sed non totum a dilecto. magis autem totum habet quod habet ipsa ab ipso. Ideo cum primum rogant filie hierusalem: qualis est dilectus tuus. quod ibi supra capacitatis sue vires vota porrigunt: corrigunt in continentiam ad humaniorem quandam et magis modestam se conuertentes. Possumus autem vtroque sensu hoc intelligere vt aut interrogatio propter geminam in Ihesu naturam accipiatur congeminata aut illa prior quasi incapabilis hac sequenti sit reuocata: ac si dicant. Qualis est dilectus tuus ex dilecto o pulcherrima mulierum? Huius te fidei veritas quam tenes de generatione dilecti de dilecto: in te omnia professorum sectarum et pulcherrimarum facit. Ista fides te mundat. ista venustat. qua dilectum tuum dilecto ex quo est equalem defendis. Talis est qualis ipse a quo est. Vera equalitas et mira qualitas et qualitas illa identitatem valet / qualitas substantialitatem. Si essent due nature: vtraque summa. vna in patre. in filio alia: esset quidem equalitas / non esset identitas: sed equalem sibi aliam diuina natura non admittit. Vna numero in vtroque est qualitas et substantialis qualitas / immo substantie qualitas. ideo filium qualis est pater talem esse: est et ipse quod pater esse: qualis pater est / talis et filius: et ipsa qualitas est vterque / consubstantialis

est illi et eadem est cum illo substantia. Substantia non tantum subsistere conferens / sed et ipsa subsistens / viuens / potens / intelligens. Talem predicat dilectum tuum ex dilecto talem diffinis. Si fieri potest huius fidei nobis rationem ediffere et sufficit nobis. Quomodo sciemus qualis est dilectus tuus ex dilecto / si non edoces qualis est dilectus ex quo est? Sed non est huius aut huius temporis / aut huius capacitatis nostre: sed sufficit credere / quia talis est / qualis est pater. Quamuis non sufficimus comprehendere que illa qualitas est. Doce qualis secundum humanitatem est: secundum quam dilectus est ex dilecto. Doce et hic qualis est dilectus tuus. Delectat nos de ipso ita audita reaudire. Replica nobis que de dilecto tuo / vel credi debent / vel capi valent. Utraque audita nos vehementer delectat et que incapabilia nobis sunt: nos tamen capiunt illa. eo ipso adiurationis et amoris estu capti sumus: que te sic captam. sic arreptam: sic estuantem videmus. Quod qualis est dilectus tuus: cuius in te semper amor capit augmenta: quod tibi fit semper de dilecto dilectus. immo de dilectissimo semper dilectior: cuius te facit amor pulchram. experientia auidam. auiditas auarum. Anxi est enim et affectus votiui quod sic adiuras nos. Qualis est dilectus tuus ex dilecto / quoniam sic adiurasti nos? Quod pulcherrime est: qui in te fedum nihil esse sustinet. Ideoque pulcherrimam efficit mulierum: quod amabilis et gratiosus sine quo nec ad horam esse sustines: propter quam sic adiurasti nos. Rogo vos filie hierusalem (huius terrestris hierusalem) cur non has ad ecclesiam interrogationes ingeminatis? Cur hanc vtramque naturam in Christo quam deti actatis commendare / dissimulare / addiscere? Cur vos non sentitis adiuratas ab ecclesia: prolatis contra vos scripture vestre cum fidei testimonij: collatis in fide spirituum gratijs. prolatis pro fide passionum. martirij: Cur non vos quasi diuinitas sentitis ab ecclesia aprioribus: (quas frequenter) ceremonijs. acutioribus (quas tractat) sententijs. altioribus (quod expectat) primis. artioribus. quibus se instituit / vos: disciplina strictior / doctrina instructor: expeditior: et emul-

nentior virtus tibi poterat zelum genera-
re: prouocare affectum: et ad mouendam
emulationem adurationis habere vim:
Sed veniet tempus (nondum est enim)
cum conuersis vobis ad dominum: aufer-
retur ignorantie et dissimulationis vela-
men: tunc quasi sensibiles effecte/accepto
domini spiritu: adurationum istarum sen-
tietis virtutem: tunc in sanctam experge-
facte curiositatem: iudas interrogatio-
nes frequentabit: et dicendo. Qualis est
dilectus tuus? dilecto o pulcherrima mu-
lierum: qualis est dilectus tuus: quoniam
sic adiurasti nos? Judeorum: (fratres mei)
nondum tempus aduenit. nostrum autem
semper paratum est. Ideo omissis friuo-
lis et fraudulentis sermonibus huiusmo-
di admirationum vel interrogatorum com-
mercia celebremus in conuentibus no-
stris. Utinam vos tales sitis filie que ta-
lia dogmata desideretis audire. utinam et
ego talis sim sponsa a qua valeatis para-
te talia petere. O beata vere mater que si-
bi dici audire meretur. O pulcherrima mu-
lierum. Beata plane pulchritudine tan-
tam integram seruet. Candidiores (inquit)
nazarei eius niue. nitidiores lacte. rubicu-
diores eboze antiquo. saphiro pulchriores
Denigrata est super carbones facies eo-
rum. Magna certe collaudatio. sed maior
superatio. Candor niuis: lactis nitor:
ebor eboris. puritas et pulchritudo Sa-
phiri carbonis obducuntur nigredine.
Denigrata est super carbones facies eorum
et non sunt cogniti in plateis. Non sunt
vixit pro nazareis cogniti iam in plateis
Silebo de alijs: ordinis nostri cernite vi-
ros. Quod admirabile erat nomen eorum in
vniuersa terra. In vicis quando vix erant
vixit in plateis statim cogniti pro sanctita-
tis signo erant in eis. Nunc autem nullo
religionis discrimine: nullo privilegio con-
uersionis. aut nullo aut pro tenui distin-
cti et signati sunt a ceteris. Ideo non sunt
cogniti quasi nazarei in plateis. Frequen-
tia paratarum decorat nazareos: et pe-
regriam speciem adducit. Putat as est
cole optimus: dispersi sunt lapides san-
ctuarij in capite omnium platearum. ideo
non sunt agniti in plateis. Non agnosci-
tur in eis natiuus candor. non nitor. non

rubor. non pulchritudo. Quicquid enim
ista significant: pulchritudinem magnam
depingunt. ideo non sunt agniti in pla-
teis. Hi nazareorum colores sunt: hi eti-
am sponse et sponsi sunt. Nam et sponsa
in loco loquitur et dicit. Dilectus meus
candidus et rubicundus. Talis est nazareus
noster. et cui assimilatur nazareorum color:
assimilatur et sponse color. Illa enim na-
zarea est: domino se Ihesu nazareo deuo-
uens et desponsans. quam cum talem in-
uenerimus: collaudemus pulchritudinem
eius. consulamus peritiam Qualis est di-
lectus tuus? ex dilecto: o pulcherrima mulier.
qualis est dilectus tuus? quoniam sic adiurasti nos?
Sed iam dilecti sui laudes reterat domi-
ni Ihesu Qui viuit et regnat per omnia se-
cula seculorum Amen.

Sermo. xlvij.

Dilectus meus

candidus et rubicundus: ele-
ctus ex milibus. Studius di-
lectum intermittit ad tempus. sed ad tem-
pus modicum: ut filias instruat. delecta-
bilia necessarijs interrumpit: nec tamen si-
ne dilectione est: quod sponsi memoriter re-
censet preconia. Dulces enim faucibus
sponse: laudes sunt sponsi. Pia mater et
sponsa prudens filias informat: commen-
dat dilectum. Jure prudens: tam parata
et tam profusa habens que eloquatur de
sponso. Diligenter illi singula ipsius et no-
tata sunt et recogitata sunt que tam im-
piti sunt. Trahunt singula affectum eius
que memorie tenaciter herent. Color ca-
put. come. oculi. genae. labia. manus. ven-
ter. crura. pes. guttur. Omnia hec figu-
rate describuntur in laude sponsi. Et qua-
si in clausula et breui capitulo totum con-
cludens. Totus (inquit) desiderabilis/
ut que in his amoris sui parata alimenta
esse doceat. Talis est (ait) dilectus meus
et ipse est (ait) amicus meus. Videte in
his omnibus doctrinam sponse. videte
deuotionem. videte diligentiam vel que-
rendo dilectum vel instruendo filias vel reco-
lendo laudes ipsius? Obnixe adiurat. pate-
det figurat ornate. disticte pteif. succincte

pertransit. summam stringit. et nescio an
sufficienter exprimit. Scio quidem quod af-
fectuose concludit. Talis est dilectus me-
us: et ipse est amicus meus. Laudis ista-
rum magnus articulus: et magnus place-
amor laudantis. Jam singulos laudis hu-
ius articulos reuoluamus. Dilectus me-
us candidus et rubicundus electus ex mi-
libus. Singularis mixtura est colorum
qui in sola persona domini operatione di-
uina conuenerunt in vnum: nec si sunt vnus
sed vt sint tui vnio. O gratiosus sponsus
et amabilis valde in quo generatio diuina
candet et rubet humana. Ipse est enim can-
dor lucis eterne. Ipse est non ex sanguini-
bus: neque ex voluntate carnis: neque ex volu-
tate viri. de sanguine tamen matris natus
est. et nihil in eo ruboris illius. de quo ait
Isaias. Si fuerint peccata vestra rubra
sicut vermiculus: velut lana alba crunt.
Non sibi conueniunt: non se patiunt: la-
ne albedo et rubor vermiculi. Alius est quidam
rubor qui inuenitur simul cum candore
in vestimento Iesu. Quare (inquit Isa-
ias) rubrum est vestimentum tuum? Vesti-
mentum domini iesu (natura virginis ge-
nerationis candens mundicia et innocen-
tia sanctitatis) multo decentius colore pas-
sionis voluntarie in credentium rubet af-
fectibus. Qualis rubor qui dealbandi non
caret effectus? Lauerunt (inquit) stolae su-
as et candidas fecerunt in sanguine agni
Rubor hic in Iesu meo candore inuenit
non fecit. in nobis facit non inuenit. Ru-
bor hic cruenta natiuitatis et proprie ini-
quitate superinductus colore: ruborem
eius in candore reuertit: fide corda mun-
dans. Iustificati enim sumus per fidem
in sanguine Iesu. Bene tibi rubet pro te
cruor effusus: si in animo tuo vicissitudi-
nis accendit affectum. Bene tibi rubet: si
tibi rutilat in effuso sanguine pro te nimia
charitas dei. Sic enim dilexit spousam su-
am Iesus vt lauaret eam in sanguine suo
Flamma est charitas. hec mihi dominum
Iesum rubicundum facit. In eo mihi et
veritas candet: et rubet charitas. Dilectus
(inquit) meus candidus et rubicundus.
Ipse lux est: et in eo tenebre non sunt velle.
Quid ni rubicundus? Deus enim ignis
est: et ipse ignem venit mittere in terra. Si
tibi ministrat intelligentie lucem: candidus

est. sed si non animum accendit ad amorem
non eum sentis rubicundum. In seipso
vtrumque est: sed tibi non est: nisi cum eorum
in te sentis effectum. Si sponsa es: emu-
lare mixturam gemini coloris huius a spou-
so tuo: vt similis candida et rubicunda sis
id est. sincera et succensa. Nam ipse sicut se-
renandi ita et succendendi vim habet. Qui
appropinquat illi/appropinquat igni.

Sermones isti Bilio. rti super cantica
canticorum impressi sunt Argentine per
Martinum Flach inibi conuenerunt. Anno
domini. D. cccc. xlvij.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

